PÁRHUZAMOS

KÁLDI-NEOVULGÁTA – KÁLDI 1626

ÚJSZÖVETSÉG

15 11

ÚJSZÖVETSÉG

A KÁLDI-FÉLE SZENTÍRÁSFORDÍTÁS NYELVÉBEN MEGÚJÍTVA, JAVÍTVA A NEOVULGÁTA ALAPJÁN

Szent Jeromos
Katolikus Bibliatársulat
1997

ÚJ TESTAMENTOM

KÁLDI GYÖRGY FORDÍTÁSÁNAK (BÉCS, 1626) NORMALIZÁLT SZÖVEGE

400 ÉVES A KÁLDI-BIBLIA

ILLUSZTRÁCIÓK

BIBLIA SACRA

Vulgatae Editionis

VENETIIS, MDCLXIX

A Káldi-Neovulgáta fordítás (KNB)

Az 1990. január 23-án megalakult Szent Jeromos Bibliatársulat célja a II. Vatikáni zsinat szellemében a Szentírás ismeretének rendszeres egyéni és közösségi olvasásának előmozdítása, hogy a katolikus hívek lelki életét és mindennapjait egyre jobban átformálják a Szentírásban írásba foglalt kinyilatkoztatott igazságok és értékek.

A cél érdekében készítette el több éves kitartó munkával a Szent Jeromos Bibliatársulat Bibliafordító Bizottsága a Káldi-Neovulgáta bibliakiadást.

Jelenits István így ismerteti a fordítást: „Ez a fordítás, amelyet most az olvasó kezébe adunk, az első teljes katolikus magyar bibliafordításnak a mai nyelvi igényekhez igazított átdolgozása. Magát az említett fordítást Káldi György készítette a katolikus egyházban használt latin Biblia, a Vulgáta nyomán. 1607-ben készült el vele. Szövegének megfiatalítása közben a mai fordítók figyelembe vették a Biblia eredeti szövegeit is, valamint a Neo-Vulgátaként ismert modern latin bibliafordítást, a Vulgátának huszadik századbeli utódját. Ez a szentírási szöveg egy kissé régibb zamatú, mint a magyar katolikus közösségek használatában lévő bibliafordítások. Nem avítt, nem is elsősorban irodalomtörténeti emlékeket idéző szöveget adunk az olvasó kezébe, a Biblia nyelvének hétköznapi közvetlenségét sem akarjuk megkerülni. Ennek a régibb magyar beszédet idéző szövegnek talán előnye, hogy nem érintette meg a nyelvnek az a devalvációja, amellyel a sietős és felszínes zsurnalizmus mai beszédünket annyi veszedelemnek teszi ki. A két Vulgáta pedig egy katolikus értelmezési hagyomány folytonosságába állítja bele ezt a szöveget.”

A Reformátusok lapja 1998. jan. 11-i számában Dr. Tóth Kálmán neves biblikus méltatja a Káldi-Neovulgáta fordítást: „A most, 1997-ben megjelent fordítás jobban kötődik a latin bibliaszöveghez. Csakhogy időközben ezt a latin szöveget, a Vulgátát is tudós munkával revideálták (1979), és most ez a katolikus egyház hivatalos Biblia-szövege: Neovulgata (új, illetve megújított Vulgata). Az új magyar fordítás – miközben figyelemmel van a bibliai héber és görög alapszövegre is – ezt a Neovulgátát tartja főként szem előtt, sőt visszanyúl a Káldi-féle Bibliához is, ezzel akarván biztosítani egy szolídabb, kevésbé modern, mégis jó magyar bibliai szöveget. A kiadvány értékét növeli, hogy az egyes bibliai könyvekhez tájékoztató előszót ad, a fordításokhoz pedig szükség szerint magyarázatokat fűz.”

A Szent Jeromos Bibliatársulat gondozásában megjelent új magyar Bibliának nagy értéke még a kis formátum és az olcsóság. Kisméretű, olcsó Szentírást adott a magyar hívek, elsősorban a fiatalok kezébe, és lehetősége nyílt arra is, hogy a határainkon túl élő magyar testvéreinknek is nagyobb mennyiségben tudjon Szentírást juttatni.

Gyürki László: A Biblia földje, A magyar bibliafordítások története

Szent Jeromos Bibliatársulat, 1998

A Káldi-Neovulgáta szövegének forrása: https://www.biblia-tarsulat.hu

Káldi György, Szent Biblia az egész keresztènységben bévött régi deák bötüből magyarra fordította a Jézus alatt vitézkedő társaságbeli nagyszombati Káldi György pap (Bécs 1626)

Káldi György protestáns családból származott. Ősei a Vas megyei Káld községben éltek. Káldi Nagyszombatban született 1572-ben. Működését világi papként kezdte, majd kanonoki javadalmát cserélte fel az egyszerű jezsuita rendtagsággal. Kezdetben ő is Erdélyben tevékenykedet, de Bocskai támadásakor menekülnie kellett. Ezután hosszú külföldi tartózkodás következett Káldi számára, s csak ezután tért újra vissza.

Bibliafordítását Erdélyben kezdte el 1605. október 11-én, és Olmützben fejezte be 1607. március 25-én. A „Szent Biblia" megjelenésére azonban csak két évtized múlva került sor Bécsben 1626-ban. Addig Káldi többször is átjavította fordítását.

Káldi György fordítását így jellemzi Nemeskürty István: „Káldi György fordítása gondosan csiszolt, gördülékeny munka. Károlyi Gáspár – és még inkább Pesti Gábor – fordítása többnyire szebb, erőteljesebb, zamatosabb, de Káldi gördülékenysége már az újkor gondolkodásának hangulatát idézi. A mai olvasóhoz talán ez a fordítás került – értelmezés tekintetében – legközelebb."

A Káldi Biblia kiadásának érdekessége, hogy a kinyomtatásához Bethlen Gábor, a református erdélyi fejedelem is hozzájárult. Ez a mű tehát a katolikus Pázmány Péter érsek, főkancellár és Bethlen Gábor református erdélyi fejedelem közös költségén látott napvilágot.

Káldi Szent Bibliáját ismételten újra nyomták 1732-ben, majd 1782-ben. Káldi György fordítását 1626-tól mintegy 200 évig használta változatlanul a katolikus egyház.

Gyürki László: A Biblia földje, A magyar bibliafordítások története

Szent Jeromos Bibliatársulat, 1998

A Káldi-fordítás szövegének forrása: https://parallelbible.nytud.hu/

Borítólapok: A Jáki templom

Díszlapok: Albrecht Dürer: Szent Jeromos a cellájában (1511), ill. dolgozószobájában (1514)

AZ ÚJSZÖVETSÉG KÖNYVEI

A NÉGY EVANGÉLIUM 8

EVANGÉLIUM MÁTÉ SZERINT 8

EVANGÉLIUM MÁRK SZERINT 76

EVANGÉLIUM LUKÁCS SZERINT 117

EVANGÉLIUM JÁNOS SZERINT 186

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI 238

PÁL APOSTOL LEVELEI 304

A RÓMAIAKNAK ÍRT LEVÉL 304

ELSŐ LEVÉL A KORINTUSIAKNAK 330

MÁSODIK LEVÉL A KORINTUSIAKNAK 357

LEVÉL A GALATÁKNAK 374

LEVÉL AZ EFEZUSIAKNAK 383

LEVÉL A FILIPPIEKNEK 392

LEVÉL A KOLOSSZEIEKNEK 398

ELSŐ LEVÉL A TESSZALONIKIEKNEK 404

MÁSODIK LEVÉL A TESSZALONIKIEKNEK 410

ELSŐ LEVÉL TIMÓTEUSNAK 413

MÁSODIK LEVÉL TIMÓTEUSNAK 420

LEVÉL TÍTUSZNAK 425

LEVÉL FILEMONNAK 428

LEVÉL A ZSIDÓKNAK 430

KATOLIKUS LEVELEK 450

JAKAB LEVELE 450

PÉTER ELSŐ LEVELE 457

PÉTER MÁSODIK LEVELE 464

JÁNOS ELSŐ LEVELE 469

JÁNOS MÁSODIK LEVELE 476

JÁNOS HARMADIK LEVELE 477

JÚDÁS LEVELE 478

JÁNOS JELENÉSEI 480

RÉSZLETES TARTALOMJEGYZÉK 512

A NÉGY EVANGÉLIUM

EVANGÉLIUM MÁTÉ SZERINT

ELŐTÖRTÉNET: 1,2-2,23

Mt 1

Jézus családfája

1 Jézus Krisztus nemzetségtáblája, aki Dávidnak, Ábrahám fiának a fia.

2 Ábrahám nemzette Izsákot; Izsák nemzette Jákobot; Jákob pedig nemzette Júdát és ennek testvéreit; **3** Júda nemzette Fáreszt és Zárát Támártól; Fáresz nemzette Ezront; Ezron nemzette Arámot; **4** Arám nemzette Aminádábot; Aminádáb nemzette Nahsont; Nahson nemzette Szálmont; **5** Szálmon nemzette Boózt Ráhábtól; Boóz nemzette Obedet Rúttól; Obed nemzette Jesszét; Jessze pedig nemzette Dávid királyt.

6 Dávid nemzette Salamont Uriás feleségétől; **7** Salamon nemzette Roboámot; Roboám nemzette Ábiát; Ábia nemzette Ászát. **8** Ásza nemzette Jozafátot; Jozafát nemzette Jórámot; Jórám nemzette Oziját; **9** Ozija nemzette Jótámot; Jótám nemzette Ácházt; Ácház nemzette Hiszkiját; **10** Hiszkija nemzette Manasszét; Manassze nemzette Ámont; Ámon nemzette Joziját; **11** Jozija pedig nemzette Joakint és ennek testvéreit a Babilonba való áttelepítéskor.

12 A Babilonba való áttelepítés után Joakin nemzette Salátielt; Salátiel nemzette Zerubbábelt; **13** Zerubbábel nemzette Ábiudot; Ábiud nemzette Eljakimot; Eljakim nemzette Ázort; **14** Ázor nemzette Szádokot; Szádok nemzette Ákimot; Ákim nemzette Eliúdot; **15** Eliúd nemzette Eleazárt; Eleazár nemzette Mattánt; Mattán nemzette Jákobot. **16** Jákob pedig nemzette Józsefet. Ő volt a férje Máriának, akitől született Jézus, akit Krisztusnak neveznek.

17 Az összes nemzedék tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék; Dávidtól a Babilonba

Mt 1 [1] a Jézus Krisztus, ki Dávidnak, az Ábrahám fiának fia, nemzetségének könyve.

Mt 1 [2] Ábrahám nemzé Izsákot. Izsák pedig nemzé Jákobot. Jákob pedig nemzé Júdát és annak atyjafiait.

Mt 1 [3] Júda pedig nemzé Perecet és Szerachot Támártól. Perec pedig nemzé Hecromot. Hecrom pedig nemzé Arámot.

Mt 1 [4] Arám pedig nemzé Aminadabot. Amínadab pedig nemzé Nachsont. Nachson pedig nemzé Salmont.

Mt 1 [5] Salmon pedig nemzé Boászt Ráchábtól. Boász pedig nemzé Jobedet Ruttól. Jobed pedig nemzé Izájt. Izáj pedig nemzé Dávid királyt.

Mt 1 [6] Dávid király pedig nemzé Salamont, attól, aki Urijáé volt.

Mt 1 [7] Salamon pedig nemzé Rechabeámot. Rechabeám pedig nemzé Abiját. Abija pedig nemzé Azát.

Mt 1 [8] Aza pedig nemzé Jozafátot, Jozafát pedig nemzé Jorámot. Jorám pedig nemzé Uziját.

Mt 1 [9] Uzija pedig nemzé Jotámot. Jotám pedig nemzé Acházt. Acház pedig nemzé Hiszkiját.

Mt 1 [10] Hiszkija pedig nemzé Manasszét. Manassze pedig nemzé Amoszt. Amosz pedig nemzé Joziját.

Mt 1 [11] Jozija pedig nemzé Jechonját, és annak atyjafiait a Babilonba való költözésben.

Mt 1 [12] és a Babilonba való költözés után; Jechonja nemzé Sealtielt. Sealtiel pedig nemzé Zerubbábelt.

Mt 1 [13] Zerubbábel pedig nemzé Abihudot. Abihud pedig nemzé Eljákimot. Eljákim pedig nemzé Acort.

Mt 1 [14] Acor pedig nemzé Cádokot. Cádok pedig nemzé Achimot. Achim pedig nemzé Eliudot.

Mt 1 [15] Eliud pedig nemzé Eleazart. Eleazar pedig nemzé Mattant. Mattan pedig nemzé Jákobot.

Mt 1 [16] Jákob pedig nemzé Józsefet a Mária férjét, kitől születtetett a Jézus, ki Krisztusnak hívattatik.

Mt 1 [17] az okáért mind a nemzetségek Ábrahámtól fogva Dávidig tizennégy nemzetség: és Dávidtól fogva a Babilonba való költözésig tizennégy nemzetség: és a Babilonba való költözéstől fogva a Krisztusig tizennégy nemzetség.

Mt 1 [18] a Krisztus nemzése pedig így vala: mikor eljegyeztetve volna az ő anyja, Mária Józsefnek, minek előtte összekelnének, terhesnek találtaték a Szentlélektől.

való áttelepítésig tizennégy nemzedék; és a Babilonba való áttelepítéstől Krisztusig tizennégy nemzedék.

Jézus születése

18 Jézus Krisztus születése pedig így történt:

Anyja, Mária el volt jegyezve Józseffel. Mielőtt egybekeltek volna, kitűnt, hogy méhében fogant a Szentlélektől.

19 József pedig, a férje, igaz ember lévén, nem akarta őt hírbe hozni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el. **20** Amikor ezeket forgatta szívében, íme, az Úr angyala álmában megjelent neki és így szólt: »József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami őbenne fogantatott, a Szentlélektől van. **21** Fiút fog szülni, és a Jézus nevet adod neki, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.«

22 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék az Úr szava, amit a próféta által mondott: **23** *»Íme, a szűz méhében fogan és fiút szül, s a nevét Emmánuelnek fogják hívni«* **{Iz 7,14}**. Ez azt jelenti: Velünk az Isten. **24** József pedig fölkelt álmából és úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki. Magához vette feleségét, **25** de nem ismerte meg őt, amíg az meg nem szülte a fiút; és a Jézus nevet adta neki.

Mt 1 [19] József pedig a férje, mivelhogy igaz volna, és nem akarná őtet híresíteni, titkon el akará őtet bocsátani.

Mt 1 [20] ő pedig ezeket gondolván, íme az Úr angyala megjelenék neki álmában mondván: József, Dávidnak fia, ne félj elvenni Máriát, a feleségedet: mert ami öbenne fogantatott, a Szentlélektől vagyon.

Mt 1 [21] fiat szűl pedig: és a nevét Jézusnak hívod: mert ő szabadítja meg az ő népét az ő bűnükből.

Mt 1 [22] ez pedig mind azért lőn, hogy beteljesednék, ami megmondatott az Úrtól a próféta által mondván:

Mt 1 [23] íme a szűz méhében fogad, és fiat szűl: és az ő nevét Emmánuelnek hívják: mely így magyaráztatik, velünk az Isten.

Mt 1 [24] felkelvén pedig József az álomból úgy cselekedék, amint megparancsolta neki az Úr angyala, és elvévé az ő feleségét.

Mt 1 [25] és nem ismeri vala őtet, míg az ő elsőszülött fiát szülé: és hívá annak nevét Jézusnak.

Mt 2

A napkeleti bölcsek hódolata

1 Amikor Heródes király napjaiban Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, íme, napkeletről bölcsek érkeztek Jeruzsálembe, **2** és megkérdezték: »Hol van a zsidók most született királya? Mert láttuk csillagát felkeltében, és eljöttünk, hogy hódoljunk neki.« **3** Amikor Heródes király meghallotta ezt, nyugtalanság fogta el, és vele együtt egész Jeruzsálemet. **4** Azután összegyűj-

Mt 2 [1] mikor azért született volna Jézus Júdea Betlehemében, Heródes király napjaiban, íme mágusok jövének napkeletről Jeruzsálembe

Mt 2 [2] mondván: hol vagyon, aki született, a zsidók királya? mert láttuk a csillagát napkeletben, és imádni jöttünk őtet.

Mt 2 [3] hallván pedig Heródes király megháborodék, és egész Jeruzsálem vele.

tötte a nép minden főpapját és írástudóját, és tudakozódott tőlük, hogy hol kell megszületnie a Krisztusnak. 5 Azok ezt felelték neki: »A júdeai Betlehemben, mert így van megírva a próféta által:

6 *`És te Betlehem*, Júda földje,
semmiképp sem vagy *a legkisebb*
Júda fejedelmi városai között,
mert belőled támad majd a fejedelem,
aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek'«
{Mik 5,1-3; 2 Sám 5,2}.

7 Akkor Heródes titokban magához hívta a bölcseket, és pontosan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. **8** Azután elküldte őket Betlehembe ezekkel a szavakkal: »Menjetek, tudakozódjatok pontosan a gyermek felől, és amikor megtaláltátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki.«

9 Azok pedig, miután meghallgatták a királyt, elmentek. És íme, a csillag, amelyet felkeltében láttak, előttük haladt, majd mentében megállt fent, ahol a kisgyermek volt. **10** Mikor a csillagot meglátták, örvendeni kezdtek igen nagy örömmel. **11** Azután bementek a házba. Meglátták a kisgyermeket anyjával, Máriával, és a földre borulva hódoltak neki. Majd felnyitották kincsesládáikat és adományokat ajánlottak föl neki, aranyat, tömjént és mirhát.

12 Mivel álmukban intést kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza országukba.

Menekülés Egyiptomba

13 Miután ők elvonultak, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában és így szólt: »Kelj föl, vedd magad mellé a gyermeket és anyját, és menekülj Egyiptomba! Maradj ott, amíg nem szólok neked! Heródes ugyanis keresni fogja a kisgyermeket, hogy megölje őt.«

Mt 2 [4] és összegyűjtvén mind a papi fejedelmeket és a népnek írástudóit, tudakozik vala tőlük, hol születnék a Krisztus.

Mt 2 [5] azok pedig mondának neki: Júda Betlehemében: mert így íratott meg a prófétától.

Mt 2 [6] és te Betlehem, Júda földje semmiképpen nem vagy legkisebb a Júda fejedelmei között: mert belőled jő ki a vezér, ki az én népemet, Izraelt vezérelje.

Mt 2 [7] akkor Heródes titkon hívatván a mágusokat szorgalmatosan megtudá tőlük a csillag idejét, mely nekik megjelent:

Mt 2 [8] és elküldvén őket Betlehembe mondá: menjetek el, és kérdezkedjetek szorgalmatosan a gyermek felől: és mikor megtaláljátok, üzenjétek meg nekem, hogy én is elmenvén imádjam őtet.

Mt 2 [9] kik, mikor hallották volna a királyt, elmenének. és íme a csillag, melyet láttak vala napkeletben, előttük megyen vala, míg eljutván megállana fenn, ahol a gyermek vala.

Mt 2 [10] látván pedig a csillagot örűlének igen nagy örömmel.

Mt 2 [11] és bémenvén a házba megtalálák a gyermeket az anyjával Máriával, és leborulván imádák őtet: és megnyitván kincsüket, ajándékokat adának neki: aranyat, tömjént és mirhát.

Mt 2 [12] és feleletet vévén álmukban, hogy vissza ne mennének Heródeshez, más úton térének az ő tartományukba.

Mt 2 [13] kik midőn elmentek volna, íme az Úr angyala megjelenék Józsefnek álmában mondván: kelj fel, és vedd a gyermeket és az anyját, és Egyiptomba fuss, és légy ott, amíg megmondom neked. mert keresni fogja Heródes a gyermeket, hogy elveszejtse.

Mt 2 [14] ki felkelvén vévé a gyermeket és az anyját éjjel, és elméne Egyiptomba:

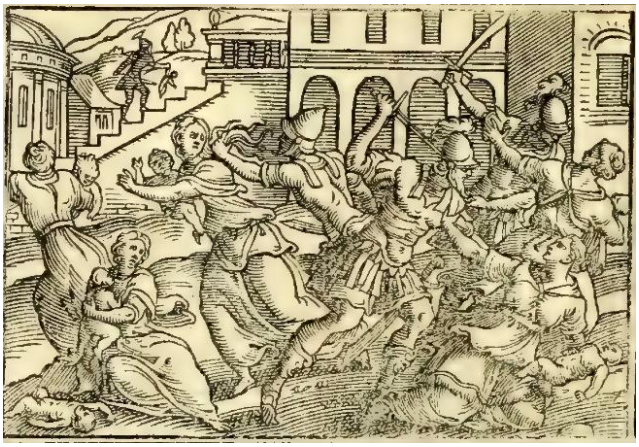
14 Erre ő fölkelt, éjjel maga mellé vette a gyermeket és anyját, és eltávozott Egyiptomba.

15 Ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék az Úr szava, amit a próféta által mondott:

»Egyiptomból hívtam ki fiamat« **{Óz 11,1}**.

A betlehemi gyermekgyilkosság

16 Akkor Heródes, látva, hogy kijátszották a bölcsek, nagy haragra lobbant, és embereit elküldve megölette az összes fiúgyermeket Betlehemben és annak egész környékén kétévestől lefelé, annak az időnek megfelelően, amelyet megtudakolt a bölcsektől. **17** Így beteljesedett az ige, amit Jeremiás próféta mondott:

18 `*Hang hallatszik Rámában,*
nagy sírás és jajgatás:
Ráchel siratja fiait,
és nem akar vigasztalódni,
mert nincsenek többé' **{Jer 31,15}**.

Visszatérés Egyiptomból

19 Amikor Heródes bevégezte életét, íme, az Úr angyala megjelent álmában Józsefnek Egyiptomban **20** és így szólt: »Kelj föl, vedd magad mellé a kisgyermeket és anyját, és menj Izrael földjére. Meghaltak ugyanis, akik a gyermek életére törtek.« **21** Ő fölkelt, maga mellé vette a kisgyermeket és annak anyját, és bement Izrael földjére. **22** Mivel meghallotta, hogy Arkelausz uralkodik Júdeában apja, Heródes helyett, félt odamenni. Miután álmában intést kapott, eltávozott Galilea vidékeire. **23** Odaérve egy Názáretnek nevezett városban telepedett le, hogy így beteljesedjék, amit a próféták mondtak: »Názáretinek fogják hívni.«

Mt 2 [15] és lőn ott a Heródes haláláig: hogy beteljesednék, ami megmondatott az Úrtól a próféta által mondván: Egyiptomból hívtam az én fiamat.

Mt 2 [16] akkor Heródes látván, hogy megcsúfoltatott volna a mágusoktól, igen megharaguvék, és elküldvén megölé mind a gyermekeket, kik Betlehemben és annak minden határaiban valának, két esztendősöktől fogva és alább, az idő szerint, melyet a mágusoktól kérdett volt.

Mt 2 [17] akkor beteljesedett, ami megmondatott Jeremiás próféta által mondván:

Mt 2 [18] szózat hallatott Rámában, sírás és sok orditás: Ráchel siratván a fiait, és nem akart megvígasztaltatni, mert nincsenek.

Mt 2 [19] meghallván pedig Heródes íme az Úr angyala megjelenék Józsefnek álmában Egyiptomban

Mt 2 [20] mondván: kelj fel, és vedd a gyermeket, és az anyját, és menj Izrael földjébe: mert meghaltak, akik keresik vala a gyermek lelkét.

Mt 2 [21] ki felkelvén vevé a gyermeket és az anyját, és jöve Izrael földjébe.

Mt 2 [22] hallván pedig, hogy Archelausz uralkodnék Júdeában az atyjáért, Heródesért, féle odamenni: és megintetvén álmában, eltére Galilea részeire.

Mt 2 [23] és elmenvén lakék a városban, mely Názáretnek hívattatik: hogy beteljesednék, ami megmondatott a próféták által: hogy Názáretinek hívattatik.

JÉZUS MŰKÖDÉSÉNEK ELŐZMÉNYEI: 3,1-4,11

Mt 3

Keresztelő János

1 Azokban a napokban megjelent Keresztelő
János, és hirdette Júdea pusztájában:

2 »Térjetek meg, mert elközelgett a mennyek
országa.«

3 Ő az, akiről Izajás próféta beszél:

»A pusztában kiáltónak szava:
`Készítsétek az Úr útját,
tegyétek egyenessé ösvényeit'« **{Iz 40,3}**.

4 Jánosnak teveszőrből volt az öltözete és
bőröv a csípője körül, az étele pedig sáska volt és
vadméz. **5** Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, az
egész Júdea és a Jordán egész környéke. **6** Megkeresztelte őket a Jordán folyóban, és megvallották
bűneiket.

7 Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és a
szaddúceusok közül sokan jönnek, hogy felvegyék a keresztségét, ezt mondta nekik: »Viperák
fajzata! Ki tanított titeket menekülni a jövendő haragtól? **8** Teremjétek hát a megtérés méltó gyümölcsét. **9** És ne gondoljátok, hogy azt mond-hatjátok magatokban: `Ábrahám a mi atyánk'. Mert
mondom nektek, hogy ezekből a kövekből is képes az Isten gyermekeket támasztani Ábrahámnak. **10** A fejsze már a fák gyökerén van. Minden
fát ugyanis, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek. **11** Én vízzel keresztellek
titeket a megtérésre, de aki utánam jön, erősebb
nálam: a saruit sem vagyok méltó hordozni. Ő
Szentlélekkel és tűzzel fog megkeresztelni titeket.
12 Szórólapátja a kezében van már, és meg fogja
tisztítani szérűjét: összegyűjti búzáját a magtárba,
a pelyvát pedig olthatatlan tűzzel elégeti.«

Mt 3 [1] az napokban pedig eljöve Keresztelő János prédikálván Júdea pusztájában

Mt 3 [2] és mondván: penitenciát tartsatok: mert elközelgetett mennyeknek országa.

Mt 3 [3] mert ez, aki megmondatott Izajás próféta által mondván: a pusztában kiáltó szava: készítsétek el az Úr útját: egyenesekké csináljátok az ő ösvényeit.

Mt 3 [4] a János őltözete pedig teveszőrből vala, és bőr öve az ágyéka körűl: eledele pedig sáska és erdei méz vala.

Mt 3 [5] akkor kimegyen vala hozzája Jeruzsálem és az egész Júdea és a Jordán körül való egész tartomány,

Mt 3 [6] és megkereszteltetnek vala tőle a Jordánban megvallván bűnüket.

Mt 3 [7] látván pedig sokakat jőni az ő keresztségére a farizeusok és szadduceusok közül mondá nekik: viperák fajzatai, ki mutatta meg nektek, hogy elfutnátok a következendő harag előtt?

Mt 3 [8] teremtsétek azért méltó gyümőlcsét a penitenciának. és ne akarjátok mondani magatokban:

Mt 3 [9] Ábrahám a mi atyánk. mert mondom nektek, hogy hatalmas az Isten e kövekből Ábrahám fiait támasztani.

Mt 3 [10] mert már a fejsze a fák gyökerére tétetett. az okáért minden fa, amely jó gyümőlcsöt nem terem, kivágattatik, és a tűzbe vettetik.

Mt 3 [11] én ugyan keresztellek titeket vízzel a penitenciára: aki pedig utánam jövendő, erősebb nálamnál, kinek nem vagyok méltó saruit viselnem: ő megkeresztel titeket Szentlélekkel és tűzzel.

Mt 3 [12] kinek szórolapátja kezében: és megtisztítja szérűjét: és összegyűjti búzáját a csűrbe, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.

Mt 3 [13] akkor jöve Jézus Galilteából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkereszteltetnék tőle.

Mt 3 [14] János pedig tiltja vala őtet mondván: nekem kell tőled megkereszteltetnem, és te jössz hozzám?

Mt 3 [15] felelvén pedig Jézus mondá neki: hagyd rá most: mert így illik betöltenünk minden igazságot. akkor ráhagyá.

Mt 3 [16] megkereszteltetvén pedig Jézus mindjárt feljöve a vízből: és íme megnyílának neki az egek: és látá az Isten lelkét alájőni, mint egy galambot, és rászállani.

Mt 3 [17] és íme szózat lőn mennyekből mondván: ez az én szerelmes fiam, kiben nekem kedvem telt.

Jézus megkeresztelkedése

13 Akkor Jézus eljött Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy az megkeresztelje őt. **14** De János igyekezett visszatartani: »Nekem van szükségem arra, hogy megkeresztelkedjem általad, és te jössz hozzám?« **15** Jézus azonban ezt válaszolta neki: »Hagyd ezt most, mert így illik teljesítenünk minden igazságosságot.« Akkor engedett neki. **16** Miután Jézus megkeresztelkedett, mindjárt feljött a vízből, és íme, az ég megnyílt neki, és látta az Isten Lelkét, mint galambot leereszkedni és rászállni. **17** És íme, egy hang hangzott az égből: »Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik« **{Iz 42,1}**.

Mt 4

Jézus megkísértése

1 Akkor a Lélek elvezette Jézust a pusztába, hogy megkísértse az ördög. **2** Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.

3 Odajött hozzá a kísértő és ezt mondta neki: »Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek legyenek kenyérré.« **4** De ő ezt válaszolta: »Írva van:

`Nem csak kenyérrel él az ember,

hanem minden igével,

amely az Isten szájából származik'« **{MTörv 8,3}**.

5 Akkor magával vitte őt az ördög a szent városba, odaállította a templom ormára **6** és azt mondta neki: »Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat! Mert írva van:

`Angyalainak parancsolt felőled:

a kezükön hordoznak téged,

hogy kőbe ne üssed lábadat'« **{Zsolt 91,11-12}**.

7 Jézus ezt mondta neki: »Az is írva van: *`Ne kísértsd az Urat, Istenedet'*« **{MTörv 6,16}**.

8 Azután magával vitte őt az ördög egy igen magas hegyre. Megmutatta neki a világ összes

Mt 4 [1] akkor Jézus a pusztába viteték a lélektől, hogy megkísértetnék az ördögtől.

Mt 4 [2] és midőn böjtölt volna negyven nap és negyven éjjel, azután megéhezék.

Mt 4 [3] és hozzájárulván a kísértő mondá neki: ha Isten fia vagy, mondjad, hogy e kövek kenyerekké legyenek.

Mt 4 [4] ki felelvén mondá: írva vagyon: nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, mely az Isten szájából származik.

Mt 4 [5] akkor felvivé őtet az ördög a szent városba, és a templom tetejére állatá őtet,

Mt 4 [6] és mondá neki: ha Isten fia vagy, bocsásd alá magadat. mert írva vagyon: hogy az angyalainak parancsolt felőled, és kezekbe vesznek téged, hogy netalán kőbe ne üssed a lábadat.

Mt 4 [7] mondá neki Jézus: ismét írva vagyon: ne kísértsed a te Uradat Istenedet.

Mt 4 [8] ismét felvivé őtet az ördög egy igen magas hegyre: és megmutatá neki a világnak minden országát és azok dicsőségét,

Mt 4 [9] és mondá neki: ezeket mind neked adom, ha leesvén imádandasz engem.

Mt 4 [10] akkor mondá neki Jézus: menj el, Sátán: mert írva vagyon: a te uradat Istenedet imádjad, és csak neki szolgálj.

Mt 4 [11] akkor elhagyá őtet az ördög: és íme az angyalok jövének, és szolgálának neki.

Mt 4 [12] mikor pedig hallotta volna Jézus, hogy János kézbe adatott volna, félremene Galileába:

Mt 4 [13] és elhagyván Názáret városát jöve, és lakék a tengermelléki Kafarnaumban, Zebulon és Naftáli határában:

országát és azok dicsőségét, 9 majd azt mondta neki: »Ezeket mind neked adom, ha leborulva imádsz engem.« 10 Jézus azt felelte neki: »Távozz, Sátán! Mert írva van:

`Uradat, Istenedet imádd,

és csak neki szolgálj'« **{MTörv 5,9; 6,13}.**

11 Akkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok jöttek hozzá és szolgáltak neki.

JÉZUS GALILEAI MŰKÖDÉSE: 4,12-18,35

Jézus tanítani kezd Galileában

12 Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost börtönbe vetették, visszavonult Galileába. 13 Elhagyta Názáretet, elment és letelepedett a tengermenti Kafarnaumban, Zebulon és Naftali határában, 14 hogy beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott:

15 *»Zebulon földje és Naftali földje,*

a tengeri út, a Jordánon túl,

a pogányok Galileája;

16 *a nép, amely sötétségben ült,*

nagy fényt látott,

s akik a halál országában és árnyékában ültek:

fény virradt rájuk« **{Iz 8,23; 9,1}.**

17 Ekkor kezdte Jézus hirdetni és mondani: »Térjetek meg, mert elközelgett a mennyek országa.«

Az első tanítványok meghívása

18 Amint elhaladt a Galileai tenger mellett, látott két testvért: Simont, akit Péternek hívtak, és Andrást, a testvérét, amint körhálót vetettek a tengerbe; halászok voltak ugyanis. 19 Azt mondta nekik: »Jöjjetek utánam, és én emberek halászává teszlek titeket!« 20 Azok pedig azonnal elhagyták hálóikat és követték őt.

21 Amikor onnan továbbment, látott másik két testvért: Jakabot, Zebedeus fiát, és testvérét, Jánost a hajóban Zebedeussal, az apjukkal, amint javították hálóikat. És őket is hívta. 22 Azok pedig azonnal otthagyták a hajót és apjukat, és követték őt.

Az első fellépés hatása

23 Jézus ezután bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógáikban, hirdette az ország örömhírét, és meggyógyított minden betegséget és minden bajt a nép között. 24 Elterjedt a híre egész Szíriában, és odavitték hozzá mindazokat, akik rosszul voltak, akiket különféle betegségek és kínok gyötörtek, az ördögtől megszállottakat, holdkórosokat és a bé-

Mt 4 14 hogy beteljesednék, ami megmondatott Ézsaiás próféta által:

Mt 4 15 Zebulon földje, és Naftáli földje, a tenger útja a Jordánon túl, a pogányok Galileája,

Mt 4 16 a nép, mely sötétségben ül vala, nagy világosságot láta: és a halál árnyéka tartományában ülőknek világosságok támada.

Mt 4 17 ezután kezde Jézus prédikálni, és mondani: penitenciát tartsatok: mert elközelgetett mennyeknek országa.

Mt 4 18 járván pedig Jézus a Galilea tengere mellett, láta két atyafiat, Simont, ki Péternek hívattatik, és az atyjafiát Andrást hálót vetvén a tengerbe, (mert halászok valának,)

Mt 4 19 és mondá nekik: jöjjetek utánam, és titeket emberek halászaivá teszlek.

Mt 4 20 azok pedig mindjárt elhagyván a hálókat követék őtet.

Mt 4 21 és onnat elébb menvén láta más két atyafiat, Jakabot, a Zebedeus fiát, és az atyjafiát, Jánost; a hajóban zebedeussal az atyjukkal foltozván hálójukat: és hívá őket.

Mt 4 22 azok pedig mindjárt elhagyván a hálókat és az atyjukat követék őtet.

Mt 4 23 és körűljárja vala Jézus egész Galileát tanítván az ő zsinagógájukban és prédikálván az ország evangéliumát és meggyógyítván minden nyavalyát és a nép között minden betegséget.

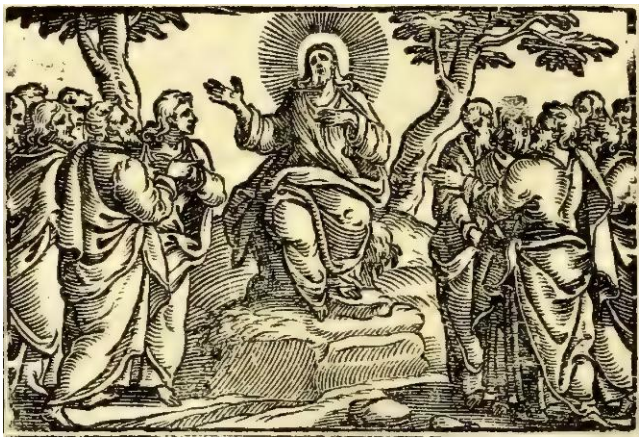
Mt 4 24 és kiméne az ő híre egész Szíriába, és hozzája vűnnek minden betegeket, különféle nyavalyákba és gyötrelmekbe esteket, és az ördögösöket és a havi kórokat és az inaszakadtakat, és meggyógyítá őket:

Mt 4 25 és sok seregek követék őtet Galileából és Dekápolisból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordán tulsó részéről.

nákat, ő pedig meggyógyította őket. 25 Nagy tömeg követte őt Galileából és a Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

Mt 5

A Hegyi Beszéd: tanítás Isten Országáról

1 A tömeget látva fölment a hegyre. Leült, a tanítványai odajöttek hozzá, 2 ő pedig szólásra nyitva ajkát így tanította őket:

A Nyolc Boldogság

3 »Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.

4 Boldogok, akik sírnak, mert ők vigasztalást nyernek.

5 Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.

6 Boldogok, akik éhezik és szomjazzák az igazságot, mert ők kielégülést nyernek.

7 Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek.

8 Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják Istent.

9 Boldogok a békeszerzők, mert őket Isten fiainak fogják hívni.

10 Boldogok, akiket az igazság miatt üldöznek, mert övék a mennyek országa.

11 Boldogok vagytok, amikor gyaláznak és üldöznek titeket, és hazudozva minden rosszat mondanak rátok miattam. 12 Örüljetek és ujjongjatok, mert jutalmatok nagy a mennyekben; így üldözték ugyanis a prófétákat is, akik előttetek voltak.

A föld sója, a világ világossága

13 Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízetlenné válik, mivel sózzák meg? Semmire sem jó többé, mint hogy kidobják, és eltapossák az emberek.

14 Ti vagytok a világ világossága. Nem lehet elrejteni a hegyre épült várost. 15 Lámpát sem

Mt 5 [1] látván pedig Jézus a seregeket, felméne a hegyre, és midőn leült volna, hozzája járulának az ő tanítványai,

Mt 5 [2] és megnyitván a száját tanítja vala őket mondván:

Mt 5 [3] boldogok a lelki szegények, mert övék mennyeknek országa.

Mt 5 [4] boldogok a szelídek: mert ők bírják a földet.

Mt 5 [5] boldogok, akik sírnak: mert ők megvígasztaltatnak.

Mt 5 [6] boldogok, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot: mert ők megelégíttetnek.

Mt 5 [7] boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.

Mt 5 [8] boldogok a tiszta szívűek: mert ők meglátják az Istent.

Mt 5 [9] boldogok a békességesek: mert Isten fiainak hívattatnak.

Mt 5 [10] boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért: mert övék mennyeknek országa.

Mt 5 [11] boldogok vagytok, midőn szidalmaznak titeket, és üldöznek titeket, és hazudván minden gonoszt mondanak ellenetek énérettem:

Mt 5 [12] örűljetek és vígadjatok, mert a ti jutalmatok bőséges mennyekben: mert így üldözték a prófétákat, kik előttetek voltak.

Mt 5 [13] tí vagytok a föld sava. hogyha a só megízetlenűl, mivel sózzanak? semire többé nem jó, hanem hogy kivettessék, és eltapodtassék az emberektől.

Mt 5 [14] tí vagytok a világ világossága. nem rejtethetik el a hegyen helyheztetett város;

Mt 5 [15] sem gyertyát nem gyújtnak, hogy a véka alá tegyék, hanem a gyertyatartóra, hogy vllágoskodjék mindeneknek, kik a házban vannak.

Mt 5 [16] úgy világoskodjék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dícsőítsék az Atyátokat, ki mennyekben vagyon.

Mt 5 [17] ne véljétek, hogy a törvényt jöttem felbontani vagy a profétákat: nem jöttem felbontani, hanen betölteni.

Mt 5 [18] mert bizony mondom nektek, míg elmúlík az ég és a föld, egy betű, vagy egy pont el

azért gyújtanak, hogy aztán a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek, aki a házban van. **16** Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van.

A törvény és a próféták

17 Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a prófétákat; nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy beteljesítsem. **18** Mert bizony, mondom nektek: amíg el nem múlik az ég és a föld, egy i betű vagy egy vesszőcske sem marad el a törvényből, amíg minden be nem teljesedik. **19** Aki tehát egyet is elhagy e legkisebb parancsok közül és úgy tanítja az embereket, azt a legkisebbnek fogják hívni a mennyek országában; aki pedig megteszi és tanítja, azt nagynak fogják hívni a mennyek országában.

20 Mert mondom nektek: ha a ti igazvoltotok nem múlja felül az írástudókét és farizeusokét, semmiképp sem mentek be a mennyek országába.

A harag és a megbékélés

21 Hallottátok, hogy ezt mondták a régieknek: *`Ne ölj;* aki pedig öl, méltó az ítéletre' **{Kiv 20,13}**. **22** Én viszont azt mondom nektek, hogy mindenki, aki haragszik testvérére, méltó az ítéletre. Ha valaki azt mondja a testvérének: `Oktalan', méltó a főtanács ítéletére; aki pedig azt mondja: `Bolond', méltó a gyehenna tüzére. **23** Amikor tehát fölajánlod adományodat az oltáron, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened: **24** hagyd ott az adományodat az oltár előtt, és először menj, békülj ki testvéreddel, s csak akkor menj és ajánld föl adományodat. **25** Egyezz meg ellenfeleddel gyorsan, amíg vele vagy az úton; nehogy ellenfeled átadjon téged a bírónak, a bíró pedig a törvényszolgának, és börtönbe vessenek. **26** Bizony, mondom neked, semmiképp sem jössz ki onnan, amíg meg nem fizeted az utolsó fillért.

A házasságtörés

27 Hallottátok, hogy ezt mondták a régieknek: *`Ne törj házasságot!'* **{Kiv 20,14}** **28** Én viszont azt mondom nektek, hogy mindaz, aki asszonyra néz azért, hogy megkívánja őt, már házasságot tört vele a szívében. **29** Ha pedig a jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt és dobd el magadtól; mert jobb neked, hogy elvesszen egy a testrészeid közül, mint hogy az egész testedet a gyehennára vessék. **30** És ha a jobb kezed megbotránkoztat téged, vágd le azt és dobd el magadtól; mert nem múlik a törvényből, mígnem mindenek meglesznek.

Mt 5 [19] aki azért felbont egyet e legkisebbik parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, legkisebbnek hívattatik mennyeknek országában: aki pedig megcselekszi és tanítja, az nagynak hívattatik mennyeknek országába.

Mt 5 [20] mert mondom nektek, hogy ha feljebb nem bővelkedik a ti igazságotok az írástudókénál és farizeusokénál, be nem mentek mennyeknek országába.

Mt 5 [21] hallottátok, hogy mondatott a régieknek; ne ölj: aki pedig öl, ítéletre köteles:

Mt 5 [22] én pedig mondom nektek; hogy minden, aki atyjafiára haragszik, köteles az ítéletre. aki pedig mondja az atyjafiának; raka: köteles a gyülekezetre. aki pedig mondja; bolond: köteles a gyehenna tüzére.

Mt 5 [23] ha azért ajándékodat az oltárra viszed, és ott megemlekezel, hogy az atyádfiának vagyon valami ellened:

Mt 5 [24] hagyd ott az ajándékodat az oltár előtt, és menj először megbékélleni az atyádfiával: és akkor eljővén add be ajándékodat.

Mt 5 [25] egyezz meg hamar ellenkeződdel, míg az úton vagy vele: hogy valamiképpen az ellenkeződ ne adjon téged a bírónak, és a bíró adjon téged a szolgának: és a tömlöcbe vettessél.

Mt 5 [26] bizony mondom neked, ki nem jössz onnét, míg nem megfizeted az utólsó fillért.

Mt 5 [27] hallottátok, hogy mondatott a régieknek: ne paraználkodjál.

Mt 5 [28] én pedig mondom nektek; hogy minden, aki látja az asszonyállatot annak megkívánására, már paráználkodott vele a szívében.

Mt 5 [29] ha a jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt, és vesd el tőled: mert jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül, hogysem az egész tested a gyehennába vettessék.

Mt 5 [30] és ha a jobbkezed megbotránkoztat téged, vágd el azt, és vesd el tőled: mert jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül, hogysem az egész tested a gyehennába menjen.

Mt 5 [31] megmondatott pedig: valaki elbocsátja a feleségét, adjon neki váláslevelet.

Mt 5 [32] én pedig mondom nektek: hogy minden, aki elbocsátja a feleségét, a paráznaság oka kivűl, paráználkodtatja őtet: és, aki az elbocsáttatottat veszi, paráználkodik.

jobb neked, hogy elvesszen egy a testrészeid közül, mint hogy az egész tested a gyehennára jusson.

A válás

31 Azt is mondták: *`Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet'* {MTörv 24,1}. 32 Én viszont azt mondom nektek, hogy mindaz, aki elbocsátja feleségét – kivéve a paráznaság esetét –, házasságtörővé teszi, és aki elbocsátott nővel összeházasodik, házasságot tör.

Az eskü

33 Szintén hallottátok, hogy azt mondták a régieknek: *`Ne esküdj hamisan,* hanem *add meg az Úrnak, amit eskü vel ígértél!'* {Lev 19,12} 34 Én viszont azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjetek: se az égre, mert *az az Isten trónja,* 35 se *a földre*, mert *az az ő lábainak zsámolya* {Iz 66,1}, se Jeruzsálemre, mert az *a nagy király városa* {Zsolt 48,3}. 36 A fejedre se esküdj, mert egyetlen hajszáladat sem tudod fehérré vagy feketévé tenni. 37 Legyen a ti beszédetek: igen, igen, nem, nem; ami ezeknél több, a gonosztól van.

A bosszú

38 Hallottátok, hogy azt mondták: *`Szemet szemért, és fogat fogért'* {Kiv 21,24}. 39 Én viszont azt mondom nektek: ne szálljatok szembe a gonosszal, hanem aki megüt téged a jobb arcodon, fordítsd oda neki a másikat is. 40 És aki el akarja perelni tőled az ingedet, engedd át neki a köpenyedet is; 41 s ha valaki kényszerít téged egy mérföld-nyire, menj el vele kettőre. 42 Aki kér tőled, annak adj, és attól, aki kölcsön akar kérni tőled, el ne fordulj.

Az ellenségszeretet

43 Hallottátok, hogy azt mondták: *`Szeresd felebarátodat* {Lev 19,18} és gyűlöld ellenségedet.' 44 Én viszont azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért, 45 hogy fiai legyetek mennyei Atyátoknak, mert ő fölkelti napját a gonoszokra és a jókra, s esőt ad igazaknak és gonoszoknak. 46 Ha ugyanis csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi lesz a jutalmatok? Nemde a vámosok is ugyanezt teszik? 47 És ha csak a testvéreiteket köszöntitek, mi rendkívülit tesztek? Nemde a pogányok is ugyanezt teszik? 48 Ti tehát legyetek tökéletesek, mint ahogy a ti mennyei Atyátok tökéletes.

Mt 5 33 ismét hallottátok, hogy mondatott a régieknek: hamisan ne esküdjél, megadd pedig az Úrnak a te esküvésedet:

Mt 5 34 én pedig mondom nektek, hogy teljességgel ne esküdjetek, sem az égre, mert az Isten királyi széke,

Mt 5 35 se a földre, mert az ő lábai zsámolya; se Jeruzsálemre, mert a nagy király városa;

Mt 5 36 se a fejedre ne esküdjél, mert egy hajszálat nem tehetsz fehérré, vagy feketévé.

Mt 5 37 legyen pedig a ti beszédetek, úgy, úgy; nem, nem: ami pedig ezek fölött vagyon, a gonosztól vagyon.

Mt 5 38 hallottátok, hogy mondatott: szemet szemért, és fogat fogért:

Mt 5 39 én pedig mondom nektek, ellene ne álljatok a gonosznak: hanem, aki megüti a jobb orcádat, fordítsd neki a másikat is:

Mt 5 40 és annak, aki veled törvénnyel akar vetekedni, és a köntösödet elvenni, engedd neki a palástot is.

Mt 5 41 és valaki téged kényszerít ezer lépésre, menj el vele más két kétezerre is.

Mt 5 42 aki kér tőled, adj neki; és attól, aki kölcsön akar venni tőled, el ne fordulj.

Mt 5 43 hallottátok, hogy mondatott: szeressed felebarátodat, és gyűlöljed ellenségedet: én pedig mondom nektek:

Mt 5 44 szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, kik titeket gyűlölnek: és imádkozzatok a ti kergetőitekért és rágalmazóitokért:

Mt 5 45 hogy fiai legyetek a ti Atyátoknak, ki mennyekben vagyon: ki az ő napját feltámasztja a jókra és a gonoszokra: és esőt ad az igazakra és a hamisakra.

Mt 5 46 mert ha azokat szeretitek, kik titeket szeretnek, micsoda jutalmatok leszen? nem azt cselekeszik-e a publikánusok is?

Mt 5 47 és ha csak az atyátokfiait köszöntitek, mit műveltek többet? nem azt művelik-e a pogányok is?

Mt 5 48 legyetek azért ti tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok is tökéletes.

Mt 6

Az alamizsnálkodás

1 Ügyeljetek, hogy igazvoltotokat ne az emberek előtt gyakoroljátok, hogy csodáltassátok magatokat velük, mert így nem lesz jutalmatok Atyátoknál, aki a mennyben van. 2 Amikor tehát adakozol, ne kürtöltess magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsőítsék őket az emberek. Bizony, mondom nektek: megkapták jutalmukat.

3 Amikor te alamizsnát adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb, 4 hogy adományod rejtve maradjon; Atyád, aki lát a rejtekben, megfizet majd neked.

Az imádság: Miatyánk

5 Mikor pedig imádkoztok, ne tegyetek úgy, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és a terek sarkán állva imádkozni, hogy feltűnjenek az embereknek. Bizony, mondom nektek: megkapták jutalmukat. 6 Te, amikor imádkozol, menj be a szobádba, zárd be az ajtódat, és így imádkozz Atyádhoz, aki a rejtekben van; akkor - Atyád, aki lát a rejtekben, megfizet majd neked. 7 Az imádságban pedig ne fecsegjetek, mint a pogányok, akik úgy gondolják, hogy a bőbeszédűségükért nyernek meghallgatást. 8 Ne hasonlítsatok tehát hozzájuk; mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek őt.

9 Ezért ti így imádkozzatok:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved;
10 jöjjön el a te országod;
legyen meg a te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
11 Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma;
12 és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek;
13 és ne vígy minket kísértésbe;
de szabadíts meg a Gonosztól.

14 Mert ha megbocsátjátok az embereknek botlásaikat, nektek is megbocsát a ti mennyei Atyátok. 15 De ha nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem fogja megbocsátani nektek a ti botlásaitokat.

A böjt

16 Amikor böjtöltök, ne legyetek bús képűek, mint a képmutatók. Ők ugyanis elváltoztatják az

Mt 6 [1] óvjátok magatokat, hogy igazságotokat ne cselekedjétek az emberek előtt, hogy láttassatok azoktól: mert egyébképpen jutalmatok nem leszen a ti Atyátoknál, ki mennyekben vagyon.

Mt 6 [2] mikor azért alamizsnát adsz, ne trombitáltass előtted, amint a képmutatók cselekesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy tiszteltessenek az emberektől. bizony mondom nektek, elvették jutalmukat.

Mt 6 [3] te pedig alamizsnát adván, ne tudja a bal kezed, mit cselekeszik a jobb kezed:

Mt 6 [4] hogy a te alamizsnád rejtekben legyen, és az Atyád, ki a rejtekben látja, megfizet neked.

Mt 6 [5] és mikor imádkoztok, ne legyetek, mint a képmutatók, kik a zsinagógákban és az utcák szegletén állván szeretnek imádkozni, hogy láttassanak az emberektől: bizony mondom nektek, elvették jutalmukat.

Mt 6 [6] te pedig, mikor imádkozol, menj be a kamrádba, és ajtó betéve imádjad az Atyádat a rejtekben: és az Atyád, aki látja a rejtekben, megfizet neked.

Mt 6 [7] imádkozván pedig, sokat ne szóljatok, mint a pogányok. mert azt vélik, hogy az ő sok szólásukban hallgattatnak meg.

Mt 6 [8] ne legyetek azért hasonlók hozzájuk: mert tudja a ti Atyátok, mi szükségtek legyen, minek előtte őtet kérjétek.

Mt 6 [9] ti azért így imádkozzatok. mí Atyánk, ki vagy mennyekben: szenteltessék te neved.

Mt 6 [10] jöjjön te országod. legyen te akaratod, miképpen mennyben, azonképpen földön is. a

Mt 6 [11] mi mindennapi kényerünket adjad nekünk ma.

Mt 6 [12] és engedd meg nekünk a mi adósságainkat, miképpen mi is megengedünk a mi adósainknak.

Mt 6 [13] és ne vígy minket kisértetbe. de szabadíts minket a gonosztól. amen.

Mt 6 [14] mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő bűnüket: megbocsátja nektek is a ti mennyei Atyátok a ti vétkeiteket.

Mt 6 [15] ha pedig meg nem bocsátotok az embereknek, a ti Atyátok sem bocsátja meg nektek bűneiteket.

Mt 6 [16] mikor pedig böjtöltök, ne legyetek, mint a képmutatók, szomorúak. mert meghervasztják orcájukat, hogy az emberektől láttassanak

arcukat, hogy böjtölésükkel feltűnjenek az emberek előtt. Bizony, mondom nektek: ők megkapták már jutalmukat. 17 Te, amikor böjtölsz, kend meg a fejedet, az arcodat pedig mosd meg. 18 Ne lássák az emberek, hogy böjtölsz, csak Atyád, aki a rejtekben van; és Atyád, aki lát a rejtekben, megfizet majd neked.

A hamis és igaz kincsek

19 Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol moly és rozsda emészt, ahol a tolvajok betörnek és lopnak. 20 Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem moly, sem rozsda nem emészt, és ahol tolvajok nem törnek be és nem lopnak. 21 Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.

22 A test világossága a szem. Ha tehát a szemed jó, egész tested világos lesz, 23 de ha a szemed rossz, az egész tested sötét lesz. Ha pedig a benned lévő fény sötétség, mekkora lesz akkor a sötétség!

24 Senki sem szolgálhat két úrnak; mert vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy tiszteli az egyiket, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

A gondok és a bizalom

25 Ezért azt mondom nektek: Ne aggódjatok az életetekért, hogy mit egyetek, se a testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több az élet az ételnél, a test pedig a ruhánál? 26 Nézzétek az ég madarait: nem vetnek, nem aratnak, csűrökbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem értek ti sokkal többet ezeknél? 27 Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával képes az életkorához egyetlen könyöknyit hozzátenni? 28 És a ruha miatt miért aggódtok? Nézzétek a mezők liliomait, hogyan növekszenek: nem fáradoznak és nem fonnak; 29 mégis, mondom nektek: még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. 30 Ha pedig a mezei füvet, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, Isten így felöltözteti, mennyivel inkább titeket, kishitűek? 31 Ne aggódjatok tehát és ne mondogassátok: `Mit együnk?', vagy: `Mit igyunk?', vagy: `Mibe öltözködjünk?' 32 Mert ezeket a pogányok keresik. Hiszen tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. 33 Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá. 34 Ne aggódjatok tehát a holnapért; a holnap majd aggódik önmagáért. Elég a napnak a maga baja.

böjtölni. bizony mondom nektek, hogy elvették az ő jutalmukat.

Mt 6 17 te pedig, mikor böjtölsz, kend meg a fejedet, és az orcádat mosd meg,

Mt 6 18 hogy ne láttassál az emberektől böjtölni, hanem a te Atyádtól, aki rejtekben vagyon: és az Atyád, aki látja a rejtekben, megfizet neked.

Mt 6 19 ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön: ahol a rozsda és a moly megemészti: és ahol a lopók kiássák, és ellopják.

Mt 6 20 gyűjtsetek pedig magatoknak kincset az égben, ahol fent a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a lopók ki ne ássák, és el nem lopják.

Mt 6 21 mert, ahol a kincsed vagyon, ott vagyon a szíved is.

Mt 6 22 a tested világa a szemed. ha a szemed együgyű leszen; az egész tested világos leszen.

Mt 6 23 ha pedig a szemed álnok leszen; az egész tested sötétes leszen. ha azért a világosság, mely benned vagyon, sötétség: ő maga a sötétség, mely nagy leszen!

Mt 6 24 senki két Úrnak nem szolgálhat: mert vagy egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy egyiket elszenvedi, és a másikat megveti. nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.

Mt 6 25 az okáért mondom nektek, ne legyetek szorgalmatosok lelketekről, mit egyetek; se testetekről, mibe őltözzetek. nem jobb-e a lélek az eledelnél; és a test nem jobb-e az öltözetnél?

Mt 6 26 tekintsétek az égi madarakat, mert nem vetnek, sem aratnak, sem csűrökbe nem gyűjtenek: és a ti mennyei Atyátok táplálja azokat. nem becsületesebbek vagytok-e ti azoknál?

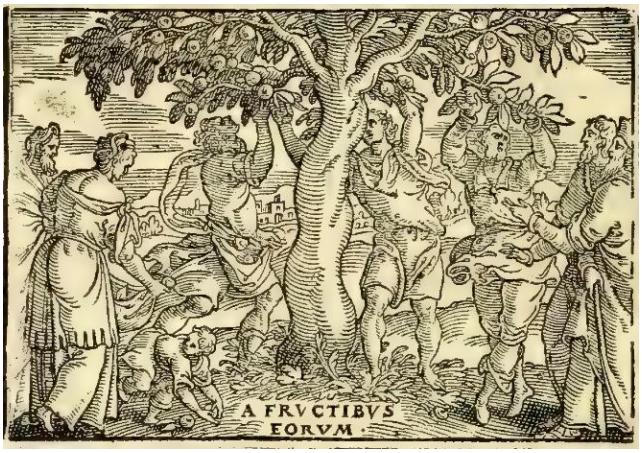
Mt 6 27 kicsoda pedig közületek gondolkodván adhat magasságához egy könyöknyit?

Mt 6 28 és a ruházatról miért vagytok szorgalmatosok? nézzétek a mezei líliomokat, mint növekednek: nem munkálkodnak, se nem fonnak.

Mt 6 29 mondom pedig nektek, hogy Salamon sem volt minden ő dicsőségében felőltözve, mint egy ezek közül.

Mt 6 30 ha pedig a mezei füvet, mely ma vagyon, és holnap a kemencébe vettetik, az Isten így ruházza: mennyivel inkább titeket, kicsiny hitűek?

Mt 6 31 ne legyetek azért szorgalmatosok mondván: mit eszünk, vagy mit iszunk, vagy mivel ruháztatunk?

Mt 6 [32] mert mindezeket a pogányok keresik. mert tudja a ti Atyátok, hogy ezek nélkül mind szűkölködtök.

Mt 6 [33] keressétek azért először az Isten országát, és az ő igazságát: és mind hozzáadatnak nektek ezek.

Mt 6 [34] ne legyetek azért szorgalmatosok holnapra: mert a holnapi nap szorgalmatos leszen magáról. elég a napnak az ő nyavalyája.

Mt 7

Az ítélkezés

1 Ne ítéljetek, hogy el ne ítéljenek titeket. **2** Mert amilyen ítélettel ti ítélkeztek, olyannal fognak megítélni titeket is, és amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek majd nektek is. **3** Miért látod meg a szálkát testvéred szemében, a saját szemedben meg nem veszed észre a gerendát? **4** Vagy hogyan mondhatod a testvérednek: engedd, hogy kivegyem a szemedből a szálkát, amikor íme, a gerenda ott van a te szemedben? **5** Képmutató! Vesd ki előbb a magad szeméből a gerendát, akkor fogsz majd látni, hogy kivehesd a szálkát testvéred szeméből!

A szent dolgok

6 Ne adjátok a szent dolgokat kutyáknak, és gyöngyeiteket ne dobjátok a disznók elé, nehogy eltapossák azokat lábukkal, és megfordulva szétté pjenek titeket.

Bizalom az imádságban

7 Kérjetek és adnak nektek, keressetek és találni fogtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. **8** Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek ajtót nyitnak. **9** Vagy ki az közületek, aki, ha a fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? **10** Vagy ha halat kér, talán kígyót ad neki? **11** Ha tehát ti, akik gonoszok vagytok, tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog a ti Atyátok, aki a mennyekben van, jó dolgokat adni azoknak, akik kérik őt?

Aranyszabály

12 Mindazt, amit szeretnétek, hogy megtegyenek nektek az emberek, tegyétek meg ti is nekik. Mert ez a törvény és a próféták.

Mt 7 [1] ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek.

Mt 7 [2] mert, amely ítélettel ítéltek, megitéltettek: és amely mértékkel mértek, visszamérettetik nektek.

Mt 7 [3] mit látod pedig a szálkát az atyádfia szemében; és a gerendát a te szemedben nem látod?

Mt 7 [4] avagy mint mondod az atyádfiának: hadd vessem ki a szálkát a szemedből; és íme gerenda vagyon a szemedben?

Mt 7 [5] képmutató, vesd ki először a gerendát a te szemedből, és akkor látod kivenni a szálkát az atyádfia szeméből.

Mt 7 [6] ne adjátok a szentet az ebeknek, se ne hányjátok a ti gyöngyeiteket a disznók eleibe, hogy valamiképpen meg ne tapodják azokat lábukkal, és megfordulván el ne szaggassanak titeket.

Mt 7 [7] kérjetek, és adatik nektek: keressetek, és találtok: zörgessetek, és megnyittatik nektek.

Mt 7 [8] mert minden, aki kér, veszen: és aki keres, talál: és a zörgetőnek megnyittatik.

Mt 7 [9] avagy kicsoda közületek az ember, kitől ha kenyeret kér a fia, vajon követ nyújt-e neki?

Mt 7 [10] avagy ha halat kér, vajon kígyót nyújt-e neki?

Mt 7 [11] ha azért ti, holott gonoszok vagytok, tudtok jó adományokat adni fiaitoknak: mennyivel inkább a ti Atyátok, ki mennyekben vagyon, jókat ád a tőle kérőknek?

Mt 7 [12] mindeneket azért, amiket akartok, hogy műveljenek nektek az emberek, tí is műveljétek nekik. mert ez a törvény és a próféták.

Mt 7 [13] a szoros kapun menjetek be: mert széles a kapu, és tág az út, mely a veszedelemre viszen, és sokan vannak, kik azon bemennek.

A két út

13 A szűk kapun át menjetek be, mert széles a
kapu és tágas az út, amely a pusztulásba vezet, és
sokan vannak, akik bemennek rajta. **14** S milyen
szűk a kapu és szoros az út, amely az életre visz,
és milyen kevesen vannak, akik megtalálják!

A hamis próféták

15 Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik bá-
rányok képében jönnek hozzátok, belül pedig ra-
gadozó farkasok. **16** A gyümölcseikről ismeritek
fel őket. Vajon szednek-e a tövisről szőlőt, vagy a
bogáncsról fügét? **17** Így minden jó fa jó gyümöl-
csöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt te-
rem. **18** A jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt,
sem a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt.
19 Minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt,
kivágnak és tűzre vetnek. **20** Tehát a gyümölcsei-
ről ismeritek fel őket.

21 Nem mindenki, aki azt mondja nekem:
`Uram, Uram!', megy be a mennyek országába,
csak az, aki megteszi Atyám akaratát, aki a
mennyben van. **22** Sokan mondják majd nekem
azon a napon: `Uram, Uram! Nem a te nevedben
prófétáltunk, nem a te nevedben űztünk ördögö-
ket, és nem a te nevedben tettünk sok csodát?'
23 Akkor majd kijelentem nekik: `Sohasem ismer-
telek titeket. Távozzatok tőlem ti, akik gonoszsá-
got cselekedtetek!' **{Zsolt 6,9G}**

A sziklára épített ház

24 Mert mindenki, aki hallgatja e szavaimat
és tettekre váltja azokat, hasonló az okos ember-
hez, aki a házát sziklára építette. **25** Szakadt a zá-
por, jött az áradat, fújtak a szelek és nekizúdultak
a háznak. De az nem dőlt össze, mert az alapjait
sziklára rakták.

26 Mindaz pedig, aki hallgatja e szavaimat, de
nem váltja tettekre azokat, hasonlít a balga ember-
hez, aki a házát homokra építette. **27** Szakadt a zá-
por, jött az áradat, fújtak a szelek és nekizúdultak
a háznak. Az összedőlt, és nagy lett a romlása.

A Hegyi Beszéd hatása

28 Történt pedig, hogy amikor Jézus befejezte
ezeket a szavakat, a néptömegek le voltak nyű-
gözve a tanításától, **29** mert úgy tanította őket,
mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az ő
írástudóik.

Mt 7 [14] mely szoros a kapu, és keskeny az út, mely az életre viszen: és kevesen vannak, kik azt megtalálják:

Mt 7 [15] óvjátok magatokat a hamis prófétáktól, kik hozzátok juhok ruházatában jönnek, belül pedig ragadozó farkasok:

Mt 7 [16] az ő gyümőlcsüktől ismeritek meg őket. vajon szednek-e a tövisekről szőlőket, vagy a bojtorjánokról fügéket?

Mt 7 [17] így minden jó fa jó gyümölcsöket terem: a gonosz fa pedig gonosz gyümőlcsöket terem.

Mt 7 [18] nen teremhet a jó fa gonosz gyümőlcsöket: sem a gonosz fa jó gyümölcsöket nem teremhet:

Mt 7 [19] minden fa, amely nem hoz jó gyümőlcsöt, kivágattatik, és a tűzbe vettetik.

Mt 7 [20] az okáért az ő gyümölcsükről ismeritek meg őket.

Mt 7 [21] nem minden, aki mondja nekem, uram, uram, megyen mennyeknek országába: hanem, aki az Atyám akaratát cselekeszi, aki mennyekben vagyon, az megyen mennyeknek országába.

Mt 7 [22] sokan mondják nekem azon a napon: uram, uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és a te nevedben ördögöket űztünk-e, és a te nevedben sok csodákat tettünk-e?

Mt 7 [23] és akkor megvallom nekik: mert soha nem ismertelek titeket: távozzatok el tőlem, kik hamisságot cselekszetek.

Mt 7 [24] minden azért, aki ez én igéimet hallja, és megcselekszi azokat, hasonlíttatik egy bölcs emberhez, ki a házat a kősziklán építette,

Mt 7 [25] és eső jött le, és folyóvizek jöttek, és a szelek fújtak, és arra a házra rohantak, és le nem dőlt: mert kősziklán volt fundálva.

Mt 7 [26] és minden, aki ez igéimet hallja, és nem cselekszi azokat, hasonló leszen egy bolond emberhez, ki a házát fövenyen építette:

Mt 7 [27] és eső jött le, és folyóvizek jöttek, és a szelek fújtak, és arra a házra rohantak, és eldőlt, és nagy volt a romlása.

Mt 7 [28] és lőn: mikor elvégezte volna Jézus ez igéket, csodálkozának a seregek az ő tudományán.

Mt 7 [29] mert tanítja vala őket, mint hatalma lévén, és nem mint az ő írástudójuk, és a farizeusok.

Messiási tettek: 8,1-9,34

Mt 8

A leprás meggyógyítása

1 Amikor pedig lejött a hegyről, nagy tömeg követte őt.

2 És íme, odajött egy leprás, leborult előtte és azt mondta: »Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem!« **3** Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és így szólt: »Akarom, tisztulj meg!« Erre az mindjárt megtisztult a leprától. **4** Ekkor Jézus azt mondta neki: »Vigyázz, senkinek se szólj erről, hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak **{Lev 13,49}** és ajánld föl az adományt, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nekik.«

A kafarnaumi százados

5 Amikor pedig bement Kafarnaumba, odajött hozzá egy százados és kérlelte őt: **6** »Uram, a szolgám a házamban fekszik bénán, és rettenetesen kínlódik.« **7** Azt mondta neki: »Megyek és meggyógyítom.« **8** De a százados így válaszolt: »Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul a szolgám. **9** Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, beosztott katonák vannak alattam, és ha azt mondom az egyiknek: `Menj!', elmegy, vagy a másiknak: `Gyere!', odajön, a szolgámnak pedig: `Tedd ezt!', megteszi.«

10 Ennek hallatára Jézus elcsodálkozott, és azt mondta követőinek: »Bizony, mondom nektek: Izraelben nem találtam ekkora hitet senkinél. **11** Mondom nektek: Sokan érkeznek majd keletről és nyugatról, s letelepszenek Ábrahámmal és Izsákkal és Jákobbal a mennyek országában. **12** Az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás!« **13** Ezután Jézus így szólt a századoshoz: »Menj, és legyen úgy,

Mt 8 [1] mikor pedig lejött volna a hegyről, követé őtet sok sereg:

Mt 8 [2] és íme egy poklos jővén imádá őtet mondván: uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.

Mt 8 [3] és kinyújtván Jézus kezét, illeté őtet mondván: akarom. tisztulj meg. és mindjárt megtisztula az ő poklossága.

Mt 8 [4] és monda neki Jézus: meglásd, senkinek ne mondd: hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és add be az ajándékot, melyet parancsolt Mózes, bizonyságul nekik.

Mt 8 [5] mikor pedig bement volna Kafarnaumba, egy százados mene hozzája kérvén őtet

Mt 8 [6] és mondván: uram, a szolgám házamban fekszik ina szakadva, és gonoszul gyötrődik.

Mt 8 [7] és monda neki Jézus: én elmegyek, és meggyógyítom őtet.

Mt 8 [8] és felelvén a százados monda: uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj: hanem csak egy szóval mondjad, és meggyógyul az én szolgám:

Mt 8 [9] mert én is birodalom alatt való ember vagyok vitézek lévén alattam, és mondom ennek: menj el, és elmegyen, és a másiknak: jöszte, és eljő; és a szolgámnak: műveld ezt, és megműveli.

Mt 8 [10] hallván pedig Jézus csodálkozék, és a követőinek monda: bizony mondom nektek, nem találtam ennyi hitet Izraelben.

Mt 8 [11] mondom pedig nektek, hogy sokan jőnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal és Izsákkal és Jákobbal mennyeknek országában:

Mt 8 [12] az ország fiai pedig kivettetnek a külsö sötétségre: ott leszen sírás és fogak csikorgatása.

Mt 8 [13] és monda Jézus a századosnak: menj el, és amint hittél, úgy legyen neked. és meggyógyul a szolga azon órában.

Mt 8 [14] és mikor Jézus a Péter házába jött volna, látá az ő napát, hogy fekünnék, és hideg lelné:

Mt 8 [15] és illeté a kezét, és elhagyá őtet a hideglelés; és felkele, és szolgála nekik.

Mt 8 [16] estve pedig hozának neki sok ördögösöket: és kiűzé a lelkeket igéjével: és minden betegeket meggyógyíta:

Mt 8 [17] hogy beteljesednék ami megmondatott Ézsaiás próféta által mondván: ő vette el erötlenségünket, és hordozta betegségeinket.

Mt 8 [18] látván pedig Jézus sok sereget körűle meghagyá, hogy a tengeren túl mennének.

ahogyan hitted.« És meggyógyult a szolgája abban az órában.

Péter anyósának meggyógyítása

14 Mikor ezután Jézus bement Péter házába, látta, hogy annak anyósa fekszik és lázas. **15** Megérintette a kezét, mire elhagyta a láz. Fölkelt és felszolgált neki.

Megszállottak és betegek gyógyítása

16 Amikor beesteledett, odahoztak hozzá sok ördögtől megszállottat. Kiűzte szavával a lelkeket, azokat pedig, akiknek valami bajuk volt, meggyógyította, **17** hogy így beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott:

`Ő a mi gyengeségeinket magára vette,
és betegségeinket hordozta' **{Iz 53,4}**.

Jézus követése

18 A körülötte levő tömeg láttán Jézus megparancsolta, hogy menjenek át a túlsó partra. **19** Akkor odajött hozzá egy írástudó és azt mondta neki: »Mester, követlek téged, ahová csak mész.« **20** Jézus azt felelte neki: »A rókáknak odújuk van, az ég madarainak pedig fészkük, az Emberfiának azonban nincs hová lehajtania a fejét.«

21 A tanítványai közül egy másik azt kérte tőle: »Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az apámat.« **22** De Jézus azt felelte neki: »Kövess engem, hagyd a halottakra, hogy eltemessék a halottaikat.«

A vihar lecsendesítése

23 Amikor beszállt a bárkába, követték őt a tanítványai. **24** És íme, olyan nagy vihar támadt a tengeren, hogy a bárkát elborították a hullámok. Ő pedig aludt. **25** Odajöttek és felkeltették: »Uram, ments meg, elveszünk!« **26** Ő azt mondta nekik: »Miért vagytok gyávák, ti kishitűek?« Majd fölkelt, rászólt a szelekre és a tengerre, s nagy csendesség lett. **27** Az emberek pedig elcsodálkoztak és így szóltak: »Kicsoda ez, hogy még a szelek és a tenger is engedelmeskednek neki?«

A gadarai megszállottak meggyógyítása

28 Amikor a túlpartra értek, a gadaraiak vidékére, elébe jött két megszállott. A sírokból jöttek ki, nagyon veszélyesek voltak, ezért senki sem mert azon az úton járni. **29** S azok íme, így kiáltottak: »Mi közünk hozzád, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt gyötörj minket?«

30 Messze tőlük egy nagy disznócsorda legelészett. **31** Az ördögök kérlelték őt: »Ha kiűzöl minket, küldj a disznócsordába.« **32** Azt mondta

Mt 8 [19] és hozzájárulván egy írástudó monda neki: mester, követlek téged, valahová mégy.

Mt 8 [20] és monda neki Jézus: a rókáknak lyukuk vagyon, és az égi madaraknak fészkük: az ember fiának pedig nincs, ahová a fejét hajtsa.

Mt 8 [21] más pedig a tanítványai közül monda neki: uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az atyámat.

Mt 8 [22] Jézus pedig mondá neki: kövess engem, és hagyd a holtaknak eltemetni az ő halottjukat.

Mt 8 [23] és ő bemenvén a hajóba követék őtet a tanítványai:

Mt 8 [24] és íme nagy indulat lőn a tengeren, úgyhogy a hajócska elboríttatnék a haboktól. ő pedig aluszik vala.

Mt 8 [25] és hozzája járulának a tanítványai, és felkölték őtet mondván: uram, szabadíts meg minket, elveszünk.

Mt 8 [26] és monda nekik Jézus: mit féltek, kicsiny hitűek? akkor felkelvén parancsola a szeleknek és a tengernek, és nagy csendesség lőn.

Mt 8 [27] az emberek pedig csodálkozának mondván: minémü ez, mert a szelek és a tenger engednek neki?

Mt 8 [28] és mikor a tengeren általment volna a gadaraiak tartományába, két ördögös jöve eleibe a koporsokból jövén ki, igen kegyetlenek, úgyhogy senki el nem mehetne azon az úton.

Mt 8 [29] és íme kiáltanak mondván: mi kozünk veled Jézus Istennek fia? idő előtt jöttél ide minket gyötörni?

Mt 8 [30] nen messze tőlük pedig vala sok disznók csordája legelvén.

Mt 8 [31] az ördögök pedig kérék őtet mondván: ha kiűzesz minket, bocsáss minket a disznók csordájába.

nekik: »Menjetek.« Azok kimentek és belebújtak a disznókba. És íme, lezúdult az egész konda, le a meredekről a tengerbe, és megfulladtak a vízben. **33** A kondások pedig elfutottak a városba, és hírül vittek mindent, a megszállottakkal történteket is. **34** És íme, az egész város kijött Jézus elé. Amikor meglátták őt, kérlelték, hogy menjen máshová a határukból.

Mt 8 [32] és monda nekik: eredjetek el. azok pedig kimenvén a disznókba menének, és íme nyakrafőre rohana az egész csorda a tengerbe: és a vízbe halának.

Mt 8 [33] a pásztorok pedig elfutának, és a városba menvén mindeneket megjelentének, azok felől is, kikben az ördögok voltak.

Mt 8 [34] és íme az egész város eleibe mene Jézusnak: és látván őtet kérék, hogy elmenne az ő határukról.

Mt 9

Egy béna meggyógyítása

1 Ezután beszállt a bárkába, átkelt a tengeren és elment a saját városába.

2 Ekkor íme, odahoztak hozzá egy ágyon fekvő bénát. A hitüket látva Jézus azt mondta a bénának: »Bízzál, fiam! Bűneid bocsánatot nyertek.« **3** Erre egyesek az írástudók közül azt mondták magukban: »Ez káromkodik.« **4** Jézus látta gondolataikat és így szólt: »Miért gondoltok gonosz dolgokat a szívetekben? **5** Ugyan mi könnyebb, azt mondani: `Bocsánatot nyertek bűneid', vagy azt mondani: `Kelj föl és járj'?

6 Hogy pedig lássátok, hogy az Emberfiának hatalma van a földön a bűnöket megbocsátani – s ekkor a bénához fordult –: Kelj föl, fogd ágyadat, és menj haza!« **7** Az fölkelt és hazament. **8** Amikor a tömeg látta ezt, félelem fogott el mindenkit, és dicsőítették Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

Mt 9 [1] és bemenvén a hajócskába általkele a tengeren, és jöve az ő városába.

Mt 9 [2] és íme hozának neki egy ágyba feküvö inaszakadtat. és látván Jézus azoknak hitét monda az inaszakadtnak: bízzál fiam, megbocsáttatnak neked a te bűneid.

Mt 9 [3] és íme némelyek az írástudók közül mondának magukban: ez káromkodik.

Mt 9 [4] és mikor látta volna Jézus az ő gondolattukat, monda: miért gondoltok gonoszokat szívetekben?

Mt 9 [5] micsoda könnyebb, mondani-e: megbocsáttatnak neked bűneid; vagy mondani:

Mt 9 [6] kelj fel, és járj? hogy pedig tudjátok, hogy az Emberfiának hatalma vagyon a földön a bűnök megbocsátására, akkor monda az inaszakadtnak: kelj fel, vedd fel az ágyadat, és menj a házadba.

Mt 9 [7] és felkele, és hazamene.

Mt 9 [8] látván pedig a seregek megfélemlének, és dicsőíték az Istent, ki ilyen hatalmat adott az embereknek.

Máté meghívása

9 Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert, aki a vámnál ült. Máténak hívták. Megszólította: »Kövess engem!« Az fölkelt és követte őt.

10 Történt pedig, hogy amikor asztalhoz telepedett a házban, sok vámos és bűnös jött, és

Mt 9 [9] és, mikor onnét elmenne Jézus, láta egy Máté nevű embert a vámon ülni. és monda neki: kövess engem. és felkelvén, követé őtet.

Mt 9 [10] és lőn, letelepedvén ő a házban íme sok publikánusok és bűnösök jővén letelepedének Jézussal és az ő tanítványaival.

Mt 9 [11] és látván a farizeusok mondának az ő tanítványainak: miért eszik a publikánusokkal és a bűnösökkel a ti mesteretek?

Mt 9 [12] Jézus pedig hallván monda: nem szükség az egészségeseknek az orvos, hanem a betegeknek.

Mt 9 [13] elmenvén pedig tanuljátok meg, mi legyen: irgalmasságot akarok, és nem áldozatot. mert nem jöttem az igazakat hívni, hanem a bűnösöket.

Mt 9 [14] akkor hozzája járulának a János tanítványai mondván: miért hogy mi és a farizeusok

asztalhoz ült Jézussal és tanítványaival együtt. 11 Ezt látva a farizeusok megkérdezték a tanítványait: »Miért eszik a ti Mesteretek vámosokkal és bűnösökkel?« 12 Ő meghallotta ezt és így szólt: »Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. 13 Menjetek és tanuljátok meg, mit tesz az: *`Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot'* {Óz 6,6}. Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket.«

Kérdés a böjtről

14 Akkor odajöttek hozzá János tanítványai, és megkérdezték: »Miért van az, hogy mi és a farizeusok gyakran böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?« 15 Jézus így felelt nekik: »Vajon gyászolhat-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Eljönnek azonban a napok, amikor elveszik tőlük a vőlegényt, akkor majd böjtölnek. 16 Senki sem varr régi ruhára nyers szövetből foltot; mert kiszakad a folt a ruhából, és a szakadás még nagyobb lesz. 17 Új bort sem töltenek régi tömlőkbe, mert különben a tömlők szétrepednek, s kiömlik a bor is, meg a tömlők is tönkremennek. Az új bort új tömlőkbe töltik, így mind a kettő megmarad.«

Egy elöljáró lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása

18 Amíg ezeket mondta nekik, odajött egy elöljáró, leborult előtte és azt mondta: »A lányom most halt meg, de gyere, tedd rá a kezedet és élni fog.« 19 Jézus fölkelt és követte őt a tanítványaival.

20 Ekkor egy tizenkét éve vérfolyásos asszony hátulról odament, s megérintette a ruhája szegélyét. 21 Azt gondolta magában: »Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok.« 22 Jézus megfordult, meglátta őt és azt mondta neki: »Bízzál lányom! A hited meggyógyított téged.« És abban az órában meggyógyult az asszony.

23 Amikor Jézus bement az elöljáró házába és látta a fuvolásokat és a tolongó tömeget, így szólt: 24 »Távozzatok! Nem halt meg a kislány, csak alszik.« De azok kinevették. 25 Mikor kiküldték a tömeget, ő bement, megfogta a lány kezét, és a kislány fölkelt. 26 Ennek a híre elterjedt azon az egész vidéken.

Két vak meggyógyítása

27 Amikor Jézus továbbment onnan, két vak követte őt és így kiáltozott: »Könyörülj rajtunk, Dávid Fia!« 28 Amint hazaérkezett, odamentek hozzá a vakok. Jézus megkérdezte tőlük: »Hiszitek, hogy meg tudom ezt tenni?« Azok ezt válaszolták neki: »Igen, Uram!« 29 Erre ő megérintette

gyakorta böjtölünk; a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?

Mt 9 15 és monda nekik Jézus: vajon kesereghetnek-e a vőlegény fiai, míg velük vagyon a vőlegény? eljőnek pedig a napok, mikor elvétetik tőlük a vőlegény: és akkor fognak böjtölni.

Mt 9 16 senki pedig az ó ruházatba új posztófóltot nem ereszt: mert elveszi a ruházatnak épségét, és rosszabb szakadás leszen.

Mt 9 17 se új bort nem töltenek az ó tömlőkbe: mert különben elszakadnak a tömlők, és a bor kiontatik, és a tömlők elvesznek. de az új bort új tömlőkbe töltik, és mind a kettő megtartatik.

Mt 9 18 mondván ő ezeket nekik íme egy fejedelem járula elő, és imádá őtet mondván: uram, a leányom most halt meg: de gyere, tedd reá a kezedet, és megéled.

Mt 9 19 és felkelvén Jézus követi vala őtet, és az ő tanítványai.

Mt 9 20 és íme egy asszony, ki vérfolyást szenved vala tizenesztendeig, hátul járula, és illeté az ő ruházata peremét.

Mt 9 21 mert mondja vala magában: ha csak a ruházatát illetem is, meggyógyulok.

Mt 9 22 Jézus pedig fordulván és látván őtet monda: bízzál leányom, a te hited meggyógyított téged. és meggyógyula az asszony azon órában.

Mt 9 23 és midőn Jézus a fejedelem házába jött volna, és látta volna a sípovokat és a tolongó sereget, monda:

Mt 9 24 távozzatok el: mert nem halt meg a leányzó, hanem aluszík. és csúfolják vala őtet.

Mt 9 25 és mídőn kivettetett volna a sereg, bemene, és a kezét fogja. és felkele a leányzó.

Mt 9 26 és e hír kimene egész a földre.

Mt 9 27 és elmenvén onnét Jézus, két vak követé őtet kiáltván és mondván: könyörűlj rajtunk, Dávidnak fia.

Mt 9 28 mikor pedig a házba ment volna, hozzámenének a vakok. és monda nekik Jézus: hiszitek-e, hogy ezt megcselekedhetem veletek? mondának neki: igen is, uram.

Mt 9 29 akkor illeté a szemüket mondván: a ti hítetek szerint legyen nektek.

Mt 9 30 és megnyílának az ő szemük: és megfenyegeté őket Jézus mondván: lássátok, hogy valaki meg ne tudja.

Mt 9 31 ők pedig kimenvén kihirdeték őtet egész a földön.

a szemüket és így szólt: »Legyen nektek hitetek szerint.« 30 Ekkor megnyílt a szemük. Jézus pedig komolyan rájuk parancsolt: »Vigyázzatok, senki meg ne tudja!« 31 De ők, mihelyt kimentek, szétvitték a hírét azon az egész vidéken.

Egy néma meggyógyítása

32 Amikor ezek elmentek, íme, odahoztak hozzá egy néma megszállottat. 33 Kiűzte belőle az ördögöt, és a néma megszólalt. A tömeg elcsodálkozott: »Soha nem történt még ilyen Izraelben!« 34 A farizeusok pedig azt mondták: »Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.«

Az apostolok oktatása: 9,35-11,1

A nagy aratás

35 Jézus bejárta az összes várost és falut. Tanított a zsinagógáikban, hirdette az ország örömhírét, és meggyógyított minden betegséget és minden bajt. 36 Mikor a tömegeket látta, megesett rajtuk a szíve, mert elgyötörtek voltak és levertek, olyanok, mint a pásztor nélküli juhok {Ez 34,5}. 37 Erre így szólt tanítványaihoz: »Az aratni való sok, de a munkás kevés. 38 Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.«

Mt 9 32 kimenvén pedig azok íme hozának neki egy néma embert, kiben ördög vala.

Mt 9 33 és kiűzvén az ördögöt, szóla a néma, és csodálák a seregek mondván: soha ez nem láttatott Izraelben.

Mt 9 34 a farizeusok pedig mondják vala: az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.

Mt 9 35 és körűljárja vala Jézus mind a városokat és a kastélyokat tanítván az ő zsinagógájukban és prédikálván az ország evangéliumát és meggyógyítván minden nyavalyát és minden betegséget.

Mt 9 36 látván pedig a seregeket könyörűle rajtuk: mert nyavalyognak és hevernek vala, mint pásztor nélkül való juhok.

Mt 9 37 akkor monda a tanítványainak: sok ugyan az aratás, a munkás pedig kevés.

Mt 9 38 kérjétek azért az aratás urát, hogy munkásokat küldjön az ő aratásába.

Mt 10

A Tizenkettő kiválasztása

1 Ezután magához hívta a tizenkét tanítványát. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és meggyógyítsanak minden betegséget és minden bajt.

2 A tizenkét apostol nevei pedig ezek: az első Simon, akit Péternek neveznek, és András, a testvére, 3 Jakab, Zebedeus fia, és a testvére, János, Fülöp és Bertalan, Tamás és a vámos Máté, Jakab, Alfeus fia, Tádé, 4 a kánaáni Simon, és az iskarióti Júdás, aki el is árulta őt.

Mt 10 1 és összehíván a tizenkét tanítványát hatalmat ada nekik a tisztátalan lelkeken, hogy kiűznék azokat, és meggyógyítanának minden nyavalyát és miden betegséget.

Mt 10 2 a tizenkét apostolok neve pedig ez: az elsö Simon, ki Péternek mondatik, és András, a bátyja.

Mt 10 3 Jakab, az Zebedeus fia, és János, az öcscse; Fülöp és Bertalan, Tamás, és Máté, a publikánus, Jakab, az Alfeus fia és Taddeus,

Mt 10 4 a Kananeus Simon és Júdás Iskariótes, ki el is árulta őtet.

Utasítások a küldöttek számára

5 Ezt a tizenkettőt küldte Jézus, és megparancsolta nekik: »A pogányokhoz vezető útra ne térjetek le, és szamaritánus városba ne lépjetek be! **6** Menjetek inkább Izrael házának elveszett juhaihoz! **7** Menjetek és hirdessétek: `Elközelgett a mennyek országa!' **8** Gyógyítsatok betegeket, támasszatok föl halottakat, tisztítsatok meg leprásokat, űzzetek ki ördögöket! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok! **9** Ne legyen se aranyatok, se ezüstötök, sem rézpénz az övetekben, **10** sem úti tarisznyátok, se két ingetek, se sarutok, se bototok! Méltó ugyanis a munkás az eledelére.

11 Ha egy városba vagy faluba bementek, tudakozódjatok, hogy ki az arra méltó benne, és maradjatok nála, amíg tovább nem mentek. **12** Amikor beléptek a házba, köszöntsétek azt! **13** Ha méltó rá a ház, szálljon rá a ti békétek; ha pedig nem méltó, a békétek térjen vissza hozzátok. **14** Ha pedig valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja meg szavaitokat: menjetek ki abból a házból vagy városból, és rázzátok le a lábatok porát. **15** Bizony, mondom nektek: kíméletesebb sorsa lesz Szodoma és Gomorra földjének az ítélet napján, mint annak a városnak.

Felhívás a bátor hitvallásra

16 Íme, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok. **17** De óvakodjatok az emberektől! Mert átadnak benneteket a törvényszékeknek, és zsinagógáikban megkorbácsolnak majd titeket. **18** Helytartókhoz és királyokhoz hurcolnak benneteket miattam, hogy tanúságot tegyetek előttük és a pogányok előtt. **19** Amikor pedig átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy hogyan vagy mit beszéljetek. Mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok. **20** Hiszen nem ti vagytok, akik beszéltek, hanem Atyátok Lelke az, aki beszél általatok.

21 Akkor halálra adja majd a testvér a testvérét és apa a fiát. A gyermekek szüleik ellen támadnak, és halálra juttatják őket. **22** Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki kitart mindvégig, az üdvözül. **23** Amikor az egyik városban üldöznek titeket, meneküljetek a másikba. Mert bizony, mondom nektek: nem járjátok végig Izrael városait, amíg el nem jön az Emberfia.

24 Nem nagyobb a tanítvány a mesterénél, sem a szolga uránál. **25** Elég a tanítványnak, ha olyan lesz, mint a mestere, és a szolgának, mint az

Mt 10 [5] e tizenkettőt elkűldé Jézus parancsolván nekik, mondván: a pogányok útjára ne menjetek, és a samaritánusok városába be ne térjetek:

Mt 10 [6] hanem inkább menjetek a juhokhoz, melyek elvesztek az Izrael házából.

Mt 10 [7] elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: hogy elközelgetett mennyeknek országa.

Mt 10 [8] betegeket gyógyítsatok, halottakat támasszatok fel, poklosokat tisztítsatok, ördögöket űzzetek ki: ingyen vettétek, ingyen adjátok.

Mt 10 [9] ne legyen aranyatok, se ezüstötök, se pénzetek a tüszőtökben:

Mt 10 [10] se táskátok az úton, se két köntösötök, se sarutok, se pálcátok: mert méltó a munkás az ő ételére.

Mt 10 [11] valamely városba pedig vagy kastélyba mentek, kérdjétek meg, ki legyen abban méltó: és ott maradjatok míg kijöttök.

Mt 10 [12] bemenvén pedig a házba köszöntsétek azt, mondván: békesség e háznak.

Mt 10 [13] és ha méltó leszen az a ház, reá jő a ti békességtek: ha pedig nem leszen méltó, a ti békességtek visszatér hozzátok.

Mt 10 [14] és valaki be nem fogad titeket, se nem hallgatja beszédeteket: kimenvén a házból, vagy a városból verjétek le a port lábaitokról.

Mt 10 [15] bizony mondom nektek; könnyebben leszen dolga Sodoma és Gomora földének itélet napján, hogysem annak a városnak.

Mt 10 [16] íme én elkűldlek titeket, mint juhokat, a farkasok közibe. legyetek azért okosok, mint a kigyók, és együgyűek, mint a galambok.

Mt 10 [17] óvjátok pedig magatokat az emberektől, mert kézbe adnak titeket a gyülekezetekben, és a zsinagógájukban megostoroznak titeket:

Mt 10 [18] és a tiszttartókhoz és királyokhoz vitettek érettem bizonyságul nekik és a pogányoknak.

Mt 10 [19] mikor pedig kézbe adnak titeket, ne gondolkodjatok, mint vagy mit szóljatok: mert adatik nektek abban az órában, mit szóljatok.

Mt 10 [20] mert nem ti vagytok, akik szólotok, hanem a ti atyátok lelke, aki tíbennetek szól.

Mt 10 [21] kézbe adja pedig az atyafi az atyjafiát halálra, és az atya a fiát: és a fiak az atyjuk ellen támadnak, és halállal illetik őket:

Mt 10 [22] és gyűlőlségben lesztek mindeneknél az én nevemért: aki pedig álhatatos leszen végig, az üdvözűl.

ura. Ha a ház urát Belzebulnak nevezték, mennyivel inkább a háza népét?

26 Ne féljetek tehát tőlük! Mert semmi sincs elrejtve, ami le ne lepleződne, s nincs rejtett dolog, ami ki ne tudódna. **27** Amit sötétben mondok nektek, mondjátok el világosban, és amit fülbe súgva hallotok, hirdessétek a háztetőkről. **28** Ne féljetek azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni. Féljetek inkább attól, aki a lelket is és a testet is el tudja pusztítani a gyehennában. **29** Két verebet ugye egy fillérért árulnak? És egy sem esik közülük a földre a ti Atyátok tudta nélkül.

30 Nektek azonban még a hajszálaitok is mind meg vannak számlálva a fejeteken. **31** Ne féljetek hát, hisz különbek vagytok ti a verebeknél!

32 Mindazt, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Atyám előtt, aki a mennyekben van. **33** De azt, aki megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom Atyám előtt, aki a mennyekben van.

34 Ne gondoljátok, hogy békét hozni jöttem a földre. Nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem kardot. **35** Azért jöttem, hogy szembeállítsam
az embert *apjával,*
a lányt anyjával
és a menyet anyósával:
36 *saját háza népe lesz az ember ellensége* **{Mik 7,6}**.

37 Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám. Aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám. **38** Aki nem veszi föl keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám. **39** Aki megtalálta életét, elveszíti azt, és aki elvesztette az életét énértem, megtalálja azt.

Jutalom a tanítványok befogadásáért

40 Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem. **41** Aki befogad egy prófétát, mert próféta, az a próféta jutalmát kapja. Aki befogad egy igazat, mert igaz, az az igaz jutalmát kapja. **42** És aki inni ad akár csak egy pohár friss vizet is egynek e legkisebbek közül, mert a tanítványom, bizony, mondom nektek: nem veszíti el jutalmát.«

Mt 10 [23] mikor pedig üldöznek titeket e városban, fussatok másba. bízony mondom nektek, el nem végezitek az Izrael városait, mígnem eljó az Emberfia.

Mt 10 [24] nem nagyobb a tanítvány a mesternél, sem a szolga az uránál.

Mt 10 [25] elég a tanítványnak, hogy oly legyen, mint a mestere; és a szolgának, mint az ura. ha a cselédes embert Belzebubnak hívták: menyível ínkább a háza népét?

Mt 10 [26] ne féljetek azért tőlük. mert semmi nincs elfedezve, ami ki ne nyilatkoztassék; és elrejtve, ami meg ne tudassék.

Mt 10 [27] amit nektek a sötétben mondok, mondjátok a világosságban: és, amit fületekben hallotok, prédikáljátok a héjazatokon.

Mt 10 [28] és ne féljetek azoktól, kik megölik a testet, a lelket pedig meg nem ölhetik: hanem inkább féljetek attól, aki a lelket és a testet is a gyehennába vesztheti:

Mt 10 [29] két verebet nem egy filléren adnak-e: és egy azok közül nem esik a földre a ti atyátok nélkül?

Mt 10 [30] a ti fejetek hajszálai pedig mind megszámláltattak.

Mt 10 [31] ne féljetek azért: sok verebeknél jobbak vagytok ti.

Mt 10 [32] minden azért, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őtet az atyám előtt, ki mennyekben vagyon:

Mt 10 [33] aki pedig megtagad engem az emberek előtt, megtagadom én is őtet az atyám előtt, ki mennyekben vagyon.

Mt 10 [34] ne véljétek, hogy békességet jöttem bocsátani a földre: nem jöttem békességet bocsátani, hanem fegyvert:

Mt 10 [35] mert elválasztani jöttem az embert az atyja ellen, és a leányzót az anyja ellen, és a menyet a napa ellen:

Mt 10 [36] és az ember ellensége, az ő házanépe.

Mt 10 [37] aki atyját vagy anyját inkább szereti, hogysem engem, nem méltó hozzám: és, aki fiát vagy leányát inkább szereti hogysem engem, nem méltó hozzám.

Mt 10 [38] és, aki fel nem veszi keresztjét, és nem követ engem, nem méltó hozzám.

Mt 10 [39] aki lelkét megtalálja, elveszti azt: és, aki lelkét elveszti érettem, megtalálja azt.

Mt 10 [40] aki titeket befogad, engem fogad be: és, aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

Mt 10 [41] aki prófétát fogad be próféta nevében, a prófétának jutalmát veszi: és, aki igazat fogad be az igaz nevében, az igaznak jutalmát veszi.

Mt 10 [42] és valaki italt ad egynek e legkissebbek közül egy pohár hideg vizet, csak a tanítvány nevében is: bizony mondom nektek, el nem veszti jutalmát.

Mt 11

1 Történt pedig, hogy amikor Jézus befejezte tizenkét tanítványának oktatását, elment onnan, hogy tanítson és hirdesse az igét a városaikban.

A döntés időszaka: 11,2-12,50

Keresztelő János kérdése

2 Amikor János a börtönben Krisztus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait **3** és megkérdezte tőle: »Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?« **4** Jézus ezt válaszolta nekik: »Menjetek, vigyétek hírül Jánosnak, amit hallotok és láttok: **5** *A vakok látnak,* a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak föltámadnak, *a szegényeknek* pedig *hirdetik az evangéliumot* **{Iz 26,19; 29,18; 35,5-6; 61,1}**. **6** Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.«

Jézus Keresztelő Jánosról

7 Amikor azok elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: »Miért mentetek ki, mit akartatok látni a pusztában? Széltől lengetett nádat? **8** Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhákba öltözött embert? Íme, akik finom ruhákat hordanak, a királyok házaiban laknak. **9** Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Igen, mondom nektek: prófétánál is nagyobbat. **10** Ő az, akiről írva van:

`Íme, elküldöm küldöttemet színed előtt,

aki elkészíti előtted utadat' **{Kiv 23,20; Mal 3,1}**.

11 Bizony, mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a legkisebb a mennyek országában, az nagyobb őnála. **12** A mennyek országa Keresztelő János napjaitól mostanáig erőszakot szenved, és az erőszakosak ragadják el azt. **13** Az összes próféta és a törvény Jánosig erről jövendölt; **14** és ha el akarjátok őt fogadni: igen, ő Illés, aki eljön. **15** Akinek van füle, hallja meg.

16 Kihez is hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonló a gyerekekhez, akik a piacon ülnek, kiáltanak a többieknek, **17** és mondják:

`Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok,

siratót énekeltünk, de nem gyászoltatok.'

Mt 11 [1] és lőn, mikor elvégezte volna Jézus, parancsolván az ő tizenkét tanítványainak elméne onnét, hogy tanítana és prédikálna az ő városaikban.

Mt 11 [2] János pedig, mikor hallotta volna a fogságban a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt a tanítványi közül

Mt 11 [3] monda neki: te vagy-e, aki eljövendő vagy, avagy mást várunk?

Mt 11 [4] és felelvén Jézus, monda nekik: elmenvén jelentsétek meg Jánosnak, amiket hallottatok és láttatok.

Mt 11 [5] a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok tisztulnak, a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az evangélium prédikáltatik:

Mt 11 [6] és boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.

Mt 11 [7] azok pedig elmenvén kezde Jézus mondani a seregeknek Jánosról: mit mentetek ki a pusztába látni? a széltől hányattatott nádat-e?

Mt 11 [8] de mit mentetek ki látni? lágy ruhákba őltözött embert-e? íme akik lágy ruhákba őltöznek, a királyok házaiban vannak.

Mt 11 [9] de mit mentetek ki látni? prófétát-e? sőt mondom nektek, prófétánál is nagyobbat.

Mt 11 [10] mert ez az, akiről írva vagyon: ime én az én angyalomat küldöm színed előtt, ki elkészíti előtted a te utadat.

Mt 11 [11] bizony mondom nektek, nem támadott az asszonyok születtei között nagyobb keresztelő Jánosnál: aki pedig kissebb mennyeknek országában, nagyobb nálánál.

Mt 11 [12] a Keresztelö János napjaitól fogva pedig mostanig mennyeknek országa erőszakot szenved, és azt az erőszaktevők ragadják el.

Mt 11 [13] mert minden próféták és a törvény Jánosig prófétáltak:

Mt 11 [14] és ha akarjátok befogadni, ő az Illés, aki eljővendö.

Mt 11 [15] akinek fülei vadak a hallásra, hallja meg.

18 Mert eljött János, nem evett és nem ivott,
és azt mondták: `Ördöge van!' 19 Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és azt mondják: `Íme, a falánk
és borissza ember, a vámosok és bűnösök barátja!'
De a bölcsesség igazolást nyer a tettei által.«

Ítélet a hitetlen városok fölött

20 Azután a városokat, amelyekben a legtöbb
csodája történt, korholni kezdte, mert nem tértek
meg: 21 »Jaj neked, Korozain! Jaj neked, Betszaida! Mert ha a csodák, amelyek nálatok történtek,
Túruszban és Szidonban történtek volna, már régen megtértek volna, zsákruhában és hamuban.
22 De mondom nektek: Túrusznak és Szidonnak
tűrhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint nektek.
23 És te, Kafarnaum! Talán *az égig emelkedsz? Alászállsz majd az alvilágba!* {Iz 14,13.15} Mert ha a
csodák, amelyek nálad történtek, Szodomában
történtek volna, megmaradtak volna mind a mai
napig. 24 De mondom nektek: Szodoma földjének
tűrhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint neked.«

Jézus dicsőíti az Atyát

25 Abban az időben így szólt Jézus: »Áldalak
téged Atyám, menny és föld ura, mert elrejtetted
ezeket a bölcsek és okosak elől, és kinyilatkoztattad a kicsinyeknek. 26 Igen, Atyám, így tetszett ez
neked! 27 Mindent nekem adott át az én Atyám, és
senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, s az Atyát
sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú ki
akarja nyilatkoztatni.

A könnyű teher

28 Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagy-
tok és terhet hordoztok, és én felüdítelek titeket.
29 Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű – és
nyugalmat találtok lelketeknek {Jer 6,16}. 30 Mert az
én igám édes és az én terhem könnyű.«

Mt 11 16 kihez ítélem pedig hasonlónak e nemzetséget? hasonló a piacon ülő gyermekekhez, kik kiáltván a társuknak

Mt 11 17 mondanak: énekeltünk nektek, és nem táncoltatok; siránkoztunk, és nem sírtatok.

Mt 11 18 mert eljött János sem evén sem iván, és azt mondják: ördöge vagyon.

Mt 11 19 eljött az Emberfia evén és iván, és azt mondják: íme a zabáló ember, és a borivó, a publikánusok és a bűnösök barátja. és megigazíttatott a bölcsesség az ő fiaitól.

Mt 11 20 akkor kezdé szemükre hányni a városoknak, melyekben igen sok csodái lettek, hogy nem tartottak volna penitenciát.

Mt 11 21 jaj neked Korozain, jaj neked Bétsaida: mert, ha Túruszben és Szidónban lettek volna a csodák, melyek tibennetek lettek, régen szőrzsákban és hamuban tartottak volna penitenciát.

Mt 11 22 mindazáltal mondom nektek: Túrusznak és Szidónnak könnyebben leszen dolga ítélet napján, hogysem nektek.

Mt 11 23 és te Kafarnaum, vajon az égig magasztaltatol-e fel? a pokolig szállasz le. mert ha Sodomában lettek volna a csodák, melyek tebenned lettek, talán megmaradtak volna e mai napig.

Mt 11 24 mindazáltal mondom nektek, hogy Sodoma földjének könnyebben leszen dolga ítélet napján, hogysem neked.

Mt 11 25 az időben felelvén Jézus monda: hálát adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsektől, és az okosoktól, és megjelentetted azokat a kisdedeknek.

Mt 11 26 úgy Atyám: mert így volt kellemetes előtted.

Mt 11 27 mindenek nekem adattak az Atyámtól. "és senki nem ismeri a Fiat, hanem az Atya: az Atyát sem ismeri senki, hanem a Fiú, és, akinek a Fiú meg akarja jelenteni.

Mt 11 28 jöjjetek hozzám mindnyájan, akik munkálkodtok, és terhelve vagytok, és én megnyugotlak titeket.

Mt 11 29 vegyétek reátok az én igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelid vagyok, és alázatos szívű: és nyugodalmat találtok lelkeiteknek.

Mt 11 30 mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.

Mt 12

Kalászszedés szombaton

1 Abban az időben Jézus szombaton vetések között ment át. Mivel tanítványai megéheztek, elkezdték a kalászokat tépdesni és enni. 2 A farizeusok meglátták ezt és azt mondták neki: »Íme, tanítványaid azt teszik, amit szombaton nem szabad tenni.« 3 Ő azt felelte nekik: »Nem olvastátok {1 Sám 21,2-7}, mit cselekedett Dávid, amikor megéhezett ő és akik vele voltak? 4 Hogyan ment be az Isten házába és megette a kitett kenyereket, amelyeket nem volt szabad megennie, sem a vele levőknek, csak egyedül a papoknak? 5 Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombaton a papok a templomban megszegik a szombatot és mégis vétlenek? 6 Mondom nektek: a templomnál is nagyobb van itt. 7 Ha megértettétek volna, mi jelent ez: *`Irgalmat akarok és nem áldozatot'* {Óz 6,6}, nem ítéltétek volna el a vétleneket. 8 Mert az Emberfia ura a szombatnak.«

A béna meggyógyítása 9 Mikor onnan továbbment, bement a zsinagógájukba. 10 Íme, volt ott egy elszáradt kezű ember. Hogy megvádolhassák őt, megkérdezték tőle: »Szabad-e szombaton gyógyítani?« 11 Ő azonban ezt felelte nekik: »Ki az az ember köztetek, akinek ha egyetlen juha van és szombaton beleesik egy gödörbe, nem fogja meg és nem húzza ki azt? 12 Pedig mennyivel több az ember a juhnál! Szabad tehát jót tenni szombaton.« 13 Ezután így szólt az emberhez: »Nyújtsd ki a kezedet!« Az kinyújtotta, és meggyógyult, olyan egészséges lett, mint a másik. 14 A farizeusok pedig kimentek és tanácskozni kezdtek ellene, hogy hogyan veszítsék el őt.

Jézus, az Isten szolgája

15 Jézus tudta ezt, ezért eltávozott onnan. Nagy tömeg követte őt, és ő mindegyiküket meggyógyította, 16 de szigorúan meghagyta nekik, hogy ne fedjék fel kilétét, 17 hogy beteljesedjék az ige, amit Izajás próféta mondott:

18 *»Íme, a szolgám, akit választottam,*
a kedvencem, akiben lelkem tetszését találta.
Ráadom a Lelkemet,
és ő ítéletet hirdet a nemzeteknek.
19 *Nem vitázik és nem kiált,*
senki sem hallja a tereken a hangját.
20 *A megroppant nádszálat nem töri össze,*
a pislákoló mécsbelet nem oltja el,

Mt 12 [1] az időben Jézus a veteményeken által méne szombaton: a tanítványai pedig éhezvén, búzafejeket kezdének szaggatni és enni.

Mt 12 [2] a farizeusok pedig látván mondának nekí: íme a tanítványaid azt cselekszik, amit szombatokon nem szabad cselekedni.

Mt 12 [3] ő pedig mondá nekik: nem olvastátok-e, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett, és akik vele voltak:

Mt 12 [4] miképpen ment az Isten házába, és a kitett kenyereket megette, melyeket nem volt szabad neki megenni, sem azoknak, kik vele voltak, hanem csak a papoknak?

Mt 12 [5] avagy nem olvastátok-e a törvényben, hogy szombatokon a papok a templomban a szombatot megszegik, és vétek nélkül vannak.

Mt 12 [6] mondom pedig nektek, hogy a templomnál nagyobb vagyon itt.

Mt 12 [7] ha pedig tudnátok, mi legyen; irgalmasságot akarok, és nem áldozatot: soha nem kárhoztattátok volna az ártatlanokat.

Mt 12 [8] mert ura az Emberfia a szombatnak is.

Mt 12 [9] és midőn onnét elment volna, mene az ő zsinagógájukba.

Mt 12 [10] és íme ott egy szárazkezű ember, és kérdék őtet mondván: ha szabad-e szombatokon gyógyítani? hogy vádolnák őtet.

Mt 12 [11] ő pedig mondá nekik: ki leszen közületek az ember, kinek egy juha legyen, és ha szombaton a verembe esik, nem fogja-e, és nem emelie ki azt?

Mt 12 [12] mennyível inkább jobb az ember a juhnál? az okáért szabad szombatokon jól cselekedni.

Mt 12 [13] akkor monda az embernek: nyújtsd ki a kezedet. és kinyújtá, és meggyógyula, mint a másik.

Mt 12 [14] kimenvén pedig a farizeusok, tanácsot tartának ellene, mi módon vesztenék el őtet.

Mt 12 [15] Jézus pedig tudván elméne onnét: és sokan követék őtet, és mind meggyógyítá őket:

Mt 12 [16] és megparancsolá nekik, hogy őtet ki ne jelentenék.

Mt 12 [17] hogy beteljesednék, ami Ézsaiás próféta által mondatott mondván:

Mt 12 [18] íme az én szolgám, akit választottam, az én szerelmesem, kiben kedve telt a lelkemnek. az én lelkemet teszem reá, és a pogányoknak ítéletet hirdet.

míg győzelemre nem viszi az ítéletet.

21 *Az ő nevében reménykednek a nemzetek* **{Iz 42,1-4}**.

Jézus önigazolása

22 Akkor odavittek hozzá egy vak és néma megszállottat. Ő meggyógyította, s a néma beszélt és látott. **23** Az egész tömeg csodálkozott és így szólt: »Csak nem ez a Dávid fia?« **24** A farizeusok ennek hallatára azt mondták: »Nem űzheti ez ki az ördögöket, csak az ördögök fejedelme, Belzebub által.«

25 Mivel ismerte gondolataikat, így szólt hozzájuk: »Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház, amely meghasonlik önmagával, fönn nem marad. **26** Ha a sátán kiűzi a sátánt, meghasonlott önmagával; hogyan maradhatna fenn az ő országa? **27** Ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Így ők maguk lesznek a ti bíráitok. **28** De ha én az Isten Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor elérkezett hozzátok Isten országa. **29** Vagy hogyan mehet be valaki az erősnek a házába, hogy elragadja a holmiját, ha előbb meg nem kötözi az erőset? Csak úgy tudja kirabolni a házát. **30** Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, szétszór.

31 Ezért mondom nektek: Az emberek minden bűne és káromlása bocsánatot nyer, de ha valaki a Lelket káromolja, az nem nyer bocsánatot. **32** Ha valaki az Emberfia ellen mond valamit, az bocsánatot nyer, de ha valaki a Szentlélek ellen szól, az nem nyer bocsánatot sem ezen a világon, sem az eljövendőben.

A fa és gyümölcsei

33 Vagy jó a fa, és a gyümölcsei is jók; vagy rossz a fa, és a gyümölcsei is rosszak. A fát ugyanis a gyümölcséről lehet megismerni. **34** Viperák fajzatai! Hogyan tudnátok jó dolgokat mondani, mikor gonoszak vagytok? Hiszen a szív bőségéből szól a száj. **35** A jó ember a jó kincséből jó dolgokat ad elő; a gonosz ember pedig gonosz kincséből gonosz dolgokat ad elő. **36** Mondom nektek: Minden hiábavaló szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján. **37** Mert szavaid alapján mentenek fel, vagy szavaid alapján ítélnek el.«

Jézus nem ad jelet

38 Ekkor az írástudók és farizeusok közül egyesek azt mondták neki: »Mester, szeretnénk tőled egy jelet látni.«

Mt 12 [19] nem verseng, se nem kiált, se nem hallja senki az utcán az ő szavát:

Mt 12 [20] a megtörött nádat el nem rontja; és a füstölgö lent el nem oltja, mígnem kiviszi az itéletet győzedelemre;

Mt 12 [21] és a pogányok az ő nevében bíznak.

Mt 12 [22] akkoron viteték hozzája egy ördögös, vak és néma, és meggyógyítá őtet úgy, hogy szólana, és látna.

Mt 12 [23] és álmélkodának mind a seregek, és mondának: vajon és nem ez-e a Dávid fia?

Mt 12 [24] a farizeusok pedig hallván mondának: ez nem űz ördögöket, hanem Belzebub által az ördögök fejedelme által.

Mt 12 [25] Jézus pedig tudván gondolatukat monda nekik: "minden maga ellen meghasonlott ország elpusztul; és minden maga ellen meghasonlott város avagy ház meg nem áll.

Mt 12 [26] és ha a sátán a sátánt kiűzi, maga ellen meghasonlott: mint áll meg azért az ő országa?

Mt 12 [27] és ha én Belzebub által űzök ördögöket, a ti fiaitok ki által űznek? az okáért ők lesznek a te bíráitok.

Mt 12 [28] ha pedig én az Isten lelke által űzöm az ördögöket, tehát reátok érkezett az Isten országa.

Mt 12 [29] avagy miképpen mehet valaki az erősnek házába, és az ő edényeit hogy dúlhatja el, ha előbb meg nem kötözi az erőset? és akkor dúlja fel az ő házát.

Mt 12 [30] aki velem nincsen, ellenem vagyon: és, aki velem nem gyűjt, tékozol. az okáért mondom nektek:

Mt 12 [31] minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, a lélek káromlása pedig meg nem bocsáttatik.

Mt 12 [32] és valaki az Emberfia ellen szól, megbocsáttatik neki: aki pedig a Szentlélek ellen szól, meg nem bocsáttatik neki sem e világon, sem a jövendőn.

Mt 12 [33] vagy tegyétek a fát jóvá, és annak gyümőlcsét jóvá: vagy tegyétek a fát gonosszá, és annak gyümőlcsét gonosszá: mivelhogy a gyümőlcstől ismertetik meg a fa.

Mt 12 [34] viperák fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszok vagytok? mert a száj a szívnek bőségéből szól.

Mt 12 [35] a jó ember a jó kincsből jókat hoz elö: és a gonosz ember a gonosz kincsből gonoszokat hoz elö.

39 Ő azt válaszolta nekik: »A gonosz és parázna nemzedék jelet kíván, de nem kap más jelet, csak Jónás próféta jelét.

40 Mert amint *Jónás a cethal gyomrában volt három nap és három éjjel* **{Jón 2,1}**, úgy lesz az Emberfia is a föld szívében három nap és három éjjel.

41 A ninivei férfiak föltámadnak majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és el fogják ítélni azt, mert ők megtértek Jónás igehirdetésére **{Jón 3,5}**; és íme, nagyobb van itt, mint Jónás.

42 Dél királynője **{1 Kir 10,1-10}** föl fog támadni az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és el fogja ítélni azt, mert ő eljött a föld határairól, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét; és íme, nagyobb van itt, mint Salamon.

A tisztátalan lelkekről

43 Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár és megnyugvást keres, de nem talál. **44** Akkor azt mondja: `Visszatérek a házamba, ahonnan kijöttem. Amikor odaér, üresen találja, kisöpörve és felékesítve. **45** Erre elmegy, maga mellé vesz hét más lelket, magánál gonoszabbakat; bemennek és ott laknak. Annak az embernek pedig ez az utóbbi állapota rosszabb lesz az előzőnél. Így történik ezzel a gonosz nemzedékkel is.«

Jézus igazi testvérei

46 Miközben beszélt a tömegekhez, íme, anyja és testvérei megálltak kint és kérték, hogy beszélhessenek vele. **47** Valaki szólt neki: »Íme, anyád és testvéreid kint állnak és beszélni akarnak veled.« **48** Ő ezt felelte annak, aki szólt neki: »Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?« **49** Azután kitárta kezét tanítványai felé és így szólt: »Íme, az én anyám és testvéreim. **50** Mert mindaz, aki megteszi Atyám akaratát, aki a mennyekben van, az az én fivérem, nővérem és anyám.«

Mt 12 [36] mondom pedig nektek, hogy minden hívalkodó igéről, melyet szólnak az emberek, számot adnak az ítélet napján.

Mt 12 [37] mert a te igéidből igazíttatol meg, és a te igéidből kárhoztattatol.

Mt 12 [38] akkor felelének neki némelyek az írástudók és farizeusok közül mondván: mester, jelt akarunk tőled látni.

Mt 12 [39] ki felelvén monda nekik: a gonosz és parázna nemzetség jelt keres: és jel nem adatik neki, hanem csak a Jónás próféta jele.

Mt 12 [40] mert amint Jónás a cethal hasában három nap és három éjjel volt; úgy leszen az Emberfia a föld szívében három nap és három éjjel.

Mt 12 [41] a ninivei férfiak feltámadnak az itéletben e nemzetséggel, és kárhoztatják őtet: mert penitenciát tartottak a Jónás prédikálására. és íme nagyobb vagyon itt Jónásnál.

Mt 12 [42] a déli királyné feltámad az itéletben e nemzetséggel, és kárhoztatja őtet; mert eljött a földnek utólsó határáról a Salamon bölcsességét hallgatni. és íme nagyobb vagyon itt Salamonnál.

Mt 12 [43] mikor pedig a tisztátalan lélek kimegyen az emberből, száraz helyeken jár, nyugodalmat keresvén, és nem talál.

Mt 12 [44] akkor mond: házamba térek, ahonnét kijöttem. és eljővén üresen találja azt söprűvel megtisztítva és felékesítve.

Mt 12 [45] akkor elmegyen, és más hét lelket viszen magával, magánál gonoszbakat; és bémenvén ott laknak: és lesznek annak az embernek utólsó dolgai gonoszbak az elsőknél. igy leszen ennek is a leggonoszb nemzetségnek dolga.

Mt 12 [46] még ő szólván a seregeknek, íme az anyja és az atyafiai kinn állanak vala kívánván vele szólani.

Mt 12 [47] monda pedig egyvalaki neki: íme az anyád, és az atyádfiai kinn állnak keresvén téged.

Mt 12 [48] ő pedig felelvén a vele szólónak monda: kicsoda az én anyám, és kicsodák az atyámfiai?

Mt 12 [49] és kinyújtván kezét a tanítványaira monda: ihol az én anyám és az atyámfiai.

Mt 12 [50] mert valaki az én atyám akaratát cselekszi, aki mennyekben vagyon, az az én atyámfia és húgom, és anyám.

Tanítás az Isten Országáról: 13,1-53

Mt 13

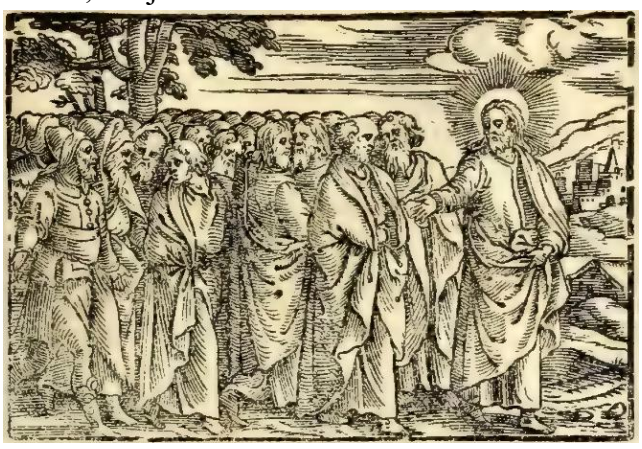
Példabeszéd a magvetőről

1 Azon a napon Jézus kiment a házból és leült a tenger mellett. **2** Nagy tömeg gyűlt össze körülötte. Ezért beszállt egy bárkába, leült, az egész tömeg pedig a parton állt.

3 Sok mindent elmondott nekik példabeszédekben: »Íme, kiment a magvető vetni. **4** Amint vetette a magot, némelyik mag az útfélre esett. Jöttek a madarak és fölszedegették. **5** Más magok köves helyre estek, ahol nem volt sok földjük. Hamar kikeltek, mert nem voltak mélyen a földben. **6** De amikor a nap felkelt, megperzselődtek, s mivel nem volt gyökerük, elszáradtak. **7** Néhány másik a tövisek közé esett. A tövisek felnőttek és elfojtották őket. **8** Végül más magok a jó földbe hullottak. Ezek termést hoztak, az egyik százszo-rosat, a másik hatvanszorosat, ismét másik harmincszorosat. **9** Akinek van füle, hallja meg!«

A példabeszédek értelme és célja

10 Odamentek hozzá a tanítványok és megkérdezték tőle: »Miért példabeszédekben szólsz hozzájuk?« **11** Ő ezt válaszolta nekik: »Mert nektek megadatott, hogy megismerjétek a mennyek országának titkait, nekik viszont nem adatik meg. **12** Akinek ugyanis van, annak még adnak és bővelkedni fog, de akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van.

13 Azért szólok hozzájuk példabeszédekben, mert néznek, de nem látnak, s hallgatnak, de nem hallanak és nem értenek. **14** Beteljesedik rajtuk Izajás jövendölése, aki azt mondta:

`Hallván hallotok majd, de nem értetek,
és nézvén néztek, de nem láttok.
15 *Mert elhízott a szíve e népnek,*
a fülükkel nehezen hallanak,

Mt 13 [1] azon nap kimenvén Jézus a házból, a tenger mellett ül vala.

Mt 13 [2] és sok seregek gyűlének hozzája, úgy hogy a hajócskába felmenvén leülne: és az egész sereg a parton állana:

Mt 13 [3] és sokat szóla nekik példabeszédekben mondván: íme kimene a magvető vetni.

Mt 13 [4] és midőn vetne, némelyen az útfélre esének, és eljövének az égi madarak, és megevék azokat.

Mt 13 [5] némelyek pedig a köves helyekre esének, ahol nem vala sok földjük: és mindjárt kikelének, mert nem vala mélysége a földnek.

Mt 13 [6] a nap pedig felkelvén elhevűlének: és minthogy nem vala gyökerük, elszáradának.

Mt 13 [7] némelyek pedig a tövisek közibe esének, és felnövének a tövisek, és elfojták azokat.

Mt 13 [8] némelyek pedig a jó földbe esének: és gyümőlcsöt adának, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely harmincannyit.

Mt 13 [9] akinek fülei vannak a hallásra, hallja meg.

Mt 13 [10] és hozzámenvén a tanítványok mondának neki: miért szólasz nekik példabeszédekben?

Mt 13 [11] ki felelvén monda nekik: mert nektek adatott tudnotok a mennyeknek országa titkait: nekik pedig nem adatott.

Mt 13 [12] mert, akinek vagyon, adatik annak, és bővelkedik: akinek pedig nincsen, amije vagyon is, elvétetik tőle.

Mt 13 [13] azokáért szólok nekik példabeszédekben: mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek.

Mt 13 [14] és beteljesedik őbennük az Ézsaiás prófétálása mondván: hallással hallotok, és nem értetek: és látván láttok, és nem láttok.

Mt 13 [15] mert megtemérdekedett e népnek szíve, és a fülükkel nehezen hallottak, és a szemüket behunyták, hogy valaha ne lássanak szemükkel, és fülükkel ne halljanak, és szívükkel ne értsenek, és megtérjenek, és meggyógyítsam őket.

Mt 13 [16] a ti szemeitek pedig boldogok, mert látnak; és a ti füleitek, mert hallanak.

Mt 13 [17] mert bizony mondom nektek, hogy sok próféták és igazak kívánták látni, amiket láttok, és nem látták; és hallani, amiket hallotok, és nem hallották.

Mt 13 [18] ti azért halljátok meg a magvető példabeszédét.

a szemüket pedig behunyták,
nehogy lássanak a szemükkel,
halljanak a fülükkel,
értsenek a szívükkel;
nehogy megtérjenek, s meggyógyítsam őket' **{Iz 6,9-10}**.

16 A ti szemetek azonban boldog, mert lát, és a fületek, mert hall. **17** Bizony, mondom nektek: Sok próféta és igaz vágyott látni, amiket ti láttok, és nem látta, hallani, amiket ti hallotok, de nem hallotta.

A magvetőről szóló példabeszéd magyarázata

18 Halljátok hát, hogy mit jelent a magvető példabeszéde: **19** Amikor valaki hallja az ország igéjét, s nem érti meg, akkor eljön a gonosz és elragadja, amit a szívébe vetettek: ez az, ami az útfélre esett. **20** A köves helyre hullott mag pedig az, aki hallja az igét, s mindjárt be is fogadja örömmel, **21** de nincs gyökere, és csak ideig-óráig tart. Amikor az ige miatt szorongatás és üldözés támad, hamar megbotránkozik. **22** A tövisek közé hullott pedig az, aki hallja az igét, de a világ gondjai és a csalóka gazdagság elfojtja azt, és az gyümölcsöt nem hoz. **23** A jó földbe vetett mag pedig az, aki hallja az igét és meg is érti azt. Aztán gyümölcsöt hoz: az egyik százszorosat, a másik hatvanszorosat, a harmadik harmincszorosat.«

Példabeszéd a búzáról és a konkolyról

24 Más példabeszédet is mondott nekik: »Hasonlít a mennyek országa egy emberhez, aki jó magot vetett szántóföldjébe. **25** Amíg aludtak az emberek, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé és elment.

26 Amikor kisarjadt a gabona és kalászba szökkent, előtűnt a konkoly is. **27** Odamentek a szolgák a gazdához és azt mondták neki: »Uram! Ugye, te jó magot vetettél a szántóföldedbe? Honnan van hát benne a konkoly?« **28** Azt felelte nekik: »Ellenséges ember cselekedte ezt.« A szolgák erre

Mt 13 [19] minden, aki hallja az ország igéjét, és nem érti, eljő a gonosz, és elragadja, ami a szívébe vettetett: ez az, aki az útfélre vettetett.

Mt 13 [20] aki pedig a köves helyre vettetett, az, aki az igét hallja, és mindjárt örömmel fogadja azt,

Mt 13 [21] nincs pedig magában gyökere, hanem ideig való. háborúság indíttatván pedig és üldözés az igéért mindjárt megbotránkozik.

Mt 13 [22] aki pedig a tövis közibe vettetett, az, aki az igét hallja, és e világ szorgalmatossága és a gazdagságok csalárdsága elfojtja az igét, és gyümőlcstelenné leszen.

Mt 13 [23] aki pedig a jó földbe vettetett, az, aki az igét hallja, és érti, és gyümőlcsöt hoz, és teremt némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Mt 13 [24] más példabeszédet ada eleikbe mondván: hasonlóvá lett mennyeknek országa az emberhez, aki jó magot vetett az ő földjébe.

Mt 13 [25] mikor pedig aludnának az emberek, eljöve az ő ellensége, és felül konkolyt vete a búza közibe, és elméne.

Mt 13 [26] mikor pedig felnövekedett volna a fű, és gyümőlcsöt hozott volna, akkor megtetszék a konkoly is.

Mt 13 [27] előjővén pedig a cselédes ember szolgái mondának neki: uram, nem jó magot vetettél-e a te földedbe? honnét vagyon tehát konkolya?

Mt 13 [28] és monda nekik: az ellenséges ember cselekedte azt: a szolgák pedig mondának neki: akarod-e, el megyünk, és kiszedjük azokat?

Mt 13 [29] és monda: nem: hogy valamiképpen a konkolyt szedvén, ki ne gyomláljátok eggyütt azzal a búzát is.

Mt 13 [30] hagyjátok mind a kettőt felnőni az aratásig, és az aratásnak idejekor megmondom az aratóknak: szedjétek ki először a konkolyt, és

megkérdezték tőle: »Akarod-e, hogy elmenjünk és kiszedjük belőle?« 29 Ő azonban azt felelte: »Nem, nehogy a konkolyt kiszedve kitépjétek vele együtt a búzát is. 30 Hagyjátok együtt felnőni mindkettőt az aratásig. Aratáskor majd megmondom az aratóknak: `Gyűjtsétek először össze a konkolyt és kössétek kévékbe, hogy elégessék. A búzát pedig gyűjtsétek össze a magtáramba.'«

Példabeszéd a mustármagról

31 Egy másik példabeszédet is mondott nekik: »Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet egy ember megfogott, és elvetett a szántóföldjébe. 32 Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb lesz más veteményeknél. Fa lesz belőle, úgyhogy jönnek az ég madarai, és az ágai közt fészkelnek« **{Dán 4,8k.18}**.

Példabeszéd a kovászról

33 Azután egy másik példabeszédet mondott nekik: »Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet egy asszony megfogott, és belekeverte három merőnyi lisztbe, amíg meg nem kelt az egész.«

A példabeszédek értelme

34 Mindezeket Jézus példabeszédekben mondta el a tömegnek. Példabeszéd nélkül semmit sem mondott nekik, 35 hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott:

»Példabeszédekre nyitom ajkamat,
kijelentem a világ alapítása óta
elrejtett dolgokat« **{Zsolt 78,2}**.

A konkolyról szóló példabeszéd magyarázata

36 Akkor elbocsátotta a tömeget és hazament. Tanítványai odamentek hozzá és azt mondták: »Magyarázd meg nekünk a példabeszédét a szántóföldben lévő konkolyról!« 37 Ő azt felelte nekik: »Aki a jó magot veti, az az Emberfia. 38 A szántóföld a világ, a jó mag az ország fiai, a konkoly pedig a gonosz fiai. 39 Az ellenség, aki elvetette, az ördög, az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok. 40 Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzben elégetik, úgy lesz a világ végén is: 41 az Emberfia elküldi angyalait, azok összeszednek az ő országában minden botrányt, és azokat, akik gonoszságot cselekszenek, 42 és bedobják őket a tüzes kemencébe. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás. 43 Akkor az igazak ragyogni fognak Atyjuk országában, mint a nap. Akinek füle van, hallja meg!

Példabeszédek a kincsről és a gyöngyről

44 Hasonló a mennyek országa a szántóföldbe rejtett kincshez. Egy ember megtalálta, újra elrejtette, és örömében elment, eladta mind, amije volt, és megvette azt a szántóföldet.

kössétek azt kévékbe megégetésre, a búzát pedig gyűjtsétek az én csűrömbe.

Mt 13 31 más példabeszéden ada eleikbe mondván: hasonló a mennyeknek országa a mustármaghoz; melyet vevén az ember, elveté az ő földjébe:

Mt 13 32 mely kissebb ugyan minden magvaknál: mikor pedig felnő, nagyobb minden füveknél, és fává leszen, úgyhogy az égi madarak eljőnek, és az ő ágain laknak.

Mt 13 33 más példabeszédet monda nekik. hasonló mennyeknek országa a kovászhoz, melyet vevén az asszonyállat elegyelíte három véka lisztbe, míg mind megkovászosodnék.

Mt 13 34 mindezeket példabeszédekben szólá Jézus a seregeknek, és példabeszédek nélkül nem szól vala nekik:

Mt 13 35 hogy bételjesednék, ami mondva vala a próféta által mondván: megnyitom példabeszédekben a számat, kimondom, ami elrejtetett a világ alkotásától fogva.

Mt 13 36 akkoron, elbocsátván a seregeket, a házba mene: és hozzája járulának a tanítványai mondván: magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyának példabeszédét.

Mt 13 37 ki felelvén monda nekik: aki jó magot vet, az Emberfia.

Mt 13 38 a szántóföld pedig e világ. a jó mag pedig, azok az ország fiai. a konkoly pedig a gonosz fiak.

Mt 13 39 az ellenség pedig, aki azt vetette, az ördög. az aratás pedig a világ végezete. az aratók pedig az angyalok.

Mt 13 40 azért amint kiszedetik a konkoly, és tűzzel megégettetik: úgy leszen a világ végezetén.

Mt 13 41 elkűldi az Emberfia az ő angyalát, és mind kiszedik az ő országából a botránkozásokat, és azokat, kik hamisságot cselekszenek:

Mt 13 42 és tüzes kemencébe vetik őket. ott leszen sírás és fogak csikorgatása.

Mt 13 43 akkor az igazak fénylenek, mint a nap az ő atyjuk országában. akinek fülei vannak a hallásra, hallja meg.

Mt 13 44 hasonló mennyeknek országa a szántóföldön elrejtetett kincshez: melyet, amely ember megtalált, elrejti, és azonvaló örömében elmegyen, és eladja mind, amije vagyon, és megveszi azt a szántóföldet.

tette, aztán örömében elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette a szántóföldet.

45 Hasonló a mennyek országa a kereskedő emberhez, aki szép gyöngyöket keresett. 46 Amikor talált egy sokat érő gyöngyöt, elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette azt.

Példabeszéd a hálóról

47 Hasonló a mennyek országa a tengerbe vetett hálóhoz, amely minden fajta halat összefogott. 48 Amikor megtelt, felhúzták a partra, leültek, és a jókat edényekbe gyűjtötték, a hitványát pedig kidobták. 49 Így lesz a világ végén is. Az angyalok kimennek majd, a gonoszokat elválasztják az igazaktól 50 és bedobják őket a tüzes kemencébe. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás.

A régi és az új

51 Megértettétek mindezeket?« Azt felelték neki: »Igen.« 52 Ő pedig azt mondta nekik: »Így tehát minden írástudó, aki járatos a mennyek országában, hasonló a házigazdához, aki kincseiből újat és régit hoz elő.«

53 Történt pedig, hogy amikor Jézus befejezte ezeket a példabeszédeket, eltávozott onnan.

Újabb messiási tettek; a tanítványok oktatása: 13,54-17,27

Visszautasítás Názáretben

54 Azután elment a saját falujába, és tanította őket a zsinagógájukban, úgy, hogy elcsodálkoztak rajta: »Honnan van ennek ilyen bölcsessége és a csodái? 55 Nem az ács fia ez? Anyját nem Máriának hívják, és a testvérei nem Jakab, József, Simon és Júdás? 56 Nincs itt nálunk minden nővére? Honnan vette hát mindezt?« 57 És megbotránkoztak benne. Jézus pedig azt mondta nekik: »Nem vetik meg a prófétát, csak a hazájában és a saját házában.« 58 Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

Mt 13 45 ismét hasonló mennyeknek országa a kereskedő emberhez, aki jó gyöngyöket keres.

Mt 13 46 találván pedig egy drága gyöngyöt elméne, és eladá mind, amije volt, és megvevé azt.

Mt 13 47 ismét hasonló mennyeknek országa a tengerbe vettetett és mindenféle halakat összegyűjtö varsához;

Mt 13 48 melyet, midőn megtelt volna, kivonván és a part mellett leülvén kiválasztották a jókat az edényekbe, a gonoszokat pedig kivetették.

Mt 13 49 igy leszen a világ végezetén: kimennek az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül,

Mt 13 50 és a tüzes kemencébe vetik őket: ott leszen sírás és fogak csikorgatása.

Mt 13 51 értettétek-e mindezeket? mondanak neki: értettük.

Mt 13 52 monda nekik: az okáért minden bölcs írástudó mennyeknek országában hasonló a cselédes emberhez, ki az ő kincséből újakat és ókat hoz elő.

Mt 13 53 és lön, midőn Jézus elvégezte volna e példabeszédeket, elméne onnét.

Mt 13 54 és hazájába menvén, tanítja vala őket az ő zsinagógájukban úgy. hogy csodálkoznának, és mondanák: honnét ennek ez a bölcsesség és a csodatételek?

Mt 13 55 nem ez-e az ács fia? nem Máriának mondatik-e az anyja; és az atyjafiai Jakab és József és Simon és Júdás?

Mt 13 56 és a húgai nem mind nálunk vannak-e? honnét vannak azért ennek mindezek?

Mt 13 57 és megbotránkoznak vala öbenne. Jézus pedig monda nekik: nincs a próféta tisztelet nélkül, hanem csak az ő hazájában és házában.

Mt 13 58 és nem tőn ott sok csodákat, az ő hitetlenségük miatt.

Mt 14

Heródes véleménye Jézusról

1 Abban az időben Heródes negyedes fejedelem hírét hallotta Jézusnak, 2 és azt mondta szolgáinak: »Ez Keresztelő János. Ő támadt föl a halálból, ezért működnek benne a csodatevő erők.«

Keresztelő János lefejezése

3 Heródes ugyanis elfogatta Jánost, megkötözte és börtönbe vetette Heródiás miatt, aki test-

Mt 14 1 az időben hallá Heródes Tetrarka a Jézus hírét:

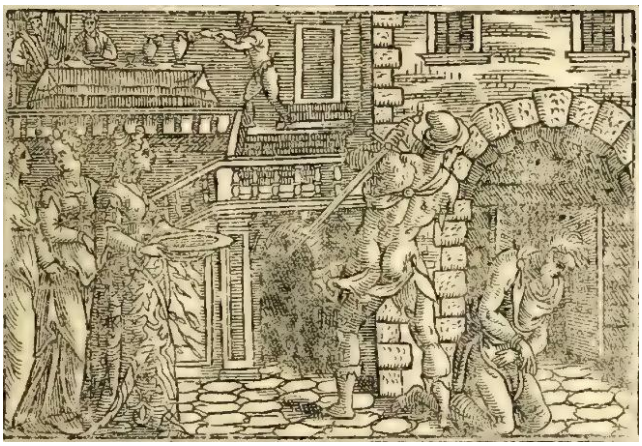
Mt 14 2 és mondá a szolgáinak: ez a Keresztelö János: ő támadottfel halottaiból, és azért dolgoznak öbenne az erők.

Mt 14 3 mert Heródes megfogta volt Jánost, és megkötözte őtet, és tömlöcbe vetette Herodiásért az atvjafia feleségéért.

Mt 14 4 mert mondja vala János neki: nem szabad neked őtet tartanod.

vérének, Fülöpnek volt a felesége. 4 János ugyanis
azt mondta neki: »Nincs megengedve neked, hogy
ő a tiéd legyen.« 5 Meg akarta őt ölni, de félt a
néptől, mert prófétának tartották őt.

6 Amikor Heródesnek születésnapja volt, Heró-
diás lánya kiállt középre és táncolt. Tetszett ez
Heródesnek, 7 ezért esküvel megígérte, hogy meg-
adja neki, bármit kér is tőle. 8 Mivel az anyja már
előre kioktatta, így szólt: »Add ide nekem egy tá-
lon Keresztelő János fejét.« 9 A király elszomo-
rodott, de az eskü és az asztalnál ülők miatt meg-
parancsolta, hogy adják oda neki. 10 Elküldött és
lefejeztette Jánost a börtönben.

11 A fejét odavitték egy tálon és átadták a
lánynak, az meg odavitte anyjának. 12 A tanítvá-
nyai pedig fogták a holttestet és eltemették őt, az-
tán elmentek és hírül vitték Jézusnak.

Az első kenyérszaporítás

13 Amikor Jézus meghallotta ezt, visszavo-
nult onnan bárkán egy puszta helyre, egyedül. A
tömegek tudomást szereztek erről és követték őt
gyalog a városokból. 14 Mikor kiszállt, meglátta a
hatalmas tömeget. Megesett rajtuk a szíve, és
meggyógyította a köztük lévő betegeket. 15 Mikor
este lett, odamentek hozzá a tanítványok és azt
mondták neki: »Sivár ez a hely és az idő is eljárt
már. Bocsásd el a tömeget, hogy a falvakba men-
jenek és ennivalót vegyenek maguknak.« 16 Jézus
azonban azt mondta nekik: »Nincs rá szükség,
hogy elmenjenek, adjatok nekik ti enni.« 17 Azok
ezt felelték neki: »Nincs itt másunk, csak öt ke-
nyér és két hal.« 18 Azt mondta nekik: »Hozzátok
ide azokat.« 19 Megparancsolta, hogy a tömeg te-
lepedjék le a fűre, aztán fogta az öt kenyeret és a
két halat, feltekintett az égre, áldást mondott,
megtörte a kenyereket és odaadta a tanítványok-
nak, a tanít-ványok pedig a tömegnek. 20 Mind-
nyájan ettek és jóllaktak. Végül fölszedték a meg-
maradt darabokat, tizenkét tele kosárral.

Mt 14 5 és meg akarván őtet ölni féle a néptől:
mert mint egy prófétát tartják vala őtet.

Mt 14 6 Heródes születése napján pedig, táncola
a Heródiás leánya közöttük, és tetszék Heródes-
nek.

Mt 14 7 az okáért esküvéssel fogadá neki, hogy
megadná, valamit kérne tőle.

Mt 14 8 az pedig elébb megintetvén az ő anyjától
monda: add nekem itt egy tálban a Keresztelö Já-
nos fejét.

Mt 14 9 és megszomorodék a király: az ésküvé-
sért pedig és azokért, kik együtt letelepedtek
vala, oda hagyá adni.

Mt 14 10 és elkűlde, és fejét vevé Jánosnak a töm-
löcben.

Mt 14 11 és elhozattaték a feje egy tálban, és a
leányzónak adattaték, és az anyjának vivé.

Mt 14 12 és eljővén a tanítványai elvivék a testét,
és eltemeték azt: és elmenvén hírré tevék Jézus-
nak.

Mt 14 13 melyet midőn hallott volna Jézus, eltére
onnét egy hajócskában egy puszta helyre külön:
és mikor hallották volna a seregek, követék őtet
gyalog a városokból.

Mt 14 14 és kimenvén láta a sok sereget, és kö-
nyörüle rajtuk, és meggyógyítá az ő betegüket.

Mt 14 15 este lévén pedig hozzájövének az ő ta-
nítványai mondván: puszta a hely, és az óra már
elmúlt: bocsásd el a seregeket, hogy a kaste-
lyokba menvén vegyenek maguknak eledeleket.

Mt 14 16 Jézus pedig monda nekik: nem szükség
elmenniük: adjatok ti enniük.

Mt 14 17 felelének neki: nincs itt hanemcsak öt
kenyerünk és két halunk.

Mt 14 18 ki monda nekik: hozzátok ide nekem
azokat.

21 Mintegy ötezer férfi volt, aki evett, az asszonyokat és gyerekeket nem számítva.

Jézus a vízen jár

22 Ezután mindjárt megparancsolta a tanítványoknak, hogy szálljanak bárkába, és menjenek előtte a túlpartra, amíg ő elbocsátja a tömeget. 23 Miután elbocsátotta a tömeget, egyedül fölment a hegyre imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott.

24 A bárka pedig már sok stádiumnyira volt a parttól, hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél volt. 25 Éjjel pedig, a negyedik őrváltás idején odament hozzájuk a tengeren járva. 26 Amikor a tanítványok meglátták őt, amint a tengeren jár, megrettentek és azt mondták: »Kísértet!«, és félelmükben kiáltozni kezdtek. 27 Jézus azonban mindjárt szólt nekik: »Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!« 28 Péter így válaszolt neki: »Uram, ha te vagy, parancsold, hogy hozzád menjek a vízen.« 29 Ő azt mondta: »Gyere!« Péter kiszállt a bárkából, elindult a vízen és Jézushoz ment. 30 Mikor azonban látta az erős szelet, megijedt, és amint merülni kezdett, felkiáltott: »Uram! Ments meg engem!« 31 Jézus azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt és azt mondta neki: »Te kishitű! Miért kételkedtél?«

32 Amikor beszálltak a bárkába, elállt a szél. 33 Akik a bárkában voltak, leborultak előtte, és azt mondták: »Valóban Isten Fia vagy!«

Gyógyítások Genezáret földjén

34 Átkelve a tavon Genezáret földjére jutottak. 35 Amikor annak a helynek a lakosai felismerték őt, üzentek az egész környékre, odahoztak hozzá minden beteget, 36 és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék. Akik csak megérintették, meggyógyultak.

Mt 14 19 és mikor meghagyta volna, hogy a sereg letelepednék a szénán, vevén az öt kenyeret és a két halat az égbe tekintvén megáldá, és megszegé, és adá a tanítványoknak a kenyereket, a tanítványok pedig a seregeknek.

Mt 14 20 és evének mindnyájan, és megelégedének. és felszedék a maradékokat, tizenkét teli kosárt hulladékokkal.

Mt 14 21 az evők száma pedig ötezer férfiú volt, az asszonyállatokon és kisdedeken kívűl.

Mt 14 22 és mindjárt kényszeríté Jézus a tanítványokat bemenni a hajócskába és elől általmenni a tengeren, míg elbocsátaná a seregeket.

Mt 14 23 és elbocsátván a sereget felméne a hegyre egyedül imádkozni. este lévén pedig egyedül vala ott.

Mt 14 24 a hajócska pedig a tenger közepén a haboktól hányattatik vala: mert ellenkezö szél vala.

Mt 14 25 negyedik vígyázásakor pedig az éjszakának hozzájok mene a tengeren járván.

Mt 14 26 és látván őtet a tengeren járni megháborodának mondván: hogy szemfényvesztés. és a félelem miatt kiáltának.

Mt 14 27 és mindjárt szóla nekik Jézus mondván: bizodalmatok legyen: én vagyok, ne féljetek.

Mt 14 28 felelvén pedig Péter monda: Uram, ha te vagy, parancsold nekem, hogy hozzád menjek a vízen.

Mt 14 29 ő pedig monda: jöjjél. és leszállván Péter az hajócskáról a vízen jár vala, hogy Jézushoz menne.

Mt 14 30 látván pedig az erős szelet megijede: és midőn el kezdett volna merűlni, kiálta mondván: uram, tarts meg engem.

Mt 14 31 és mindjárt kinyújtván Jézus a kezét, fogá őtet; és monda neki: kicsinyhitü, miért kételkedtél?

Mt 14 32 és midőn bementek volna a hajócskába, megszűnék a szél.

Mt 14 33 akik pedig a hajócskában valának, eljövének, és imádák őtet mondván: bizonyára Isten fia vagy.

Mt 14 34 és mikor általkőltek volna a tengeren, Genezáret földére jövének.

Mt 14 35 és midőn megismerték volna őtet annak a helynek férfiai, elküldének egész a tartományba, és előhozák neki mind a betegeket:

Mt 14 [36] és kérik vala őtet, hogy akár csak a ruhája peremét illetnék. és valakik illették, meggyógyultak.

Mt 15

A tisztaságról és a tisztátalanságról

1 Akkor odajöttek Jézushoz a farizeusok és írástudók Jeruzsálemből és azt mondták: **2** »Miért vetik el tanítványaid az ősök hagyományát? Hisz nem mossák meg a kezüket, amikor kenyeret esznek.« **3** Ő ezt felelte nekik: »Ti pedig miért szegitek meg Isten parancsát a ti hagyományotok miatt? Isten ugyanis azt mondta: **4** *`Tiszteld atyádat és anyádat!'* és: *`Aki apját vagy anyját gyalázza, haljon meg'* **{Kiv 20,12; 21,17}.** **5** Ti pedig azt mondjátok: `Ha valaki így szól apjához vagy anyjához: fogadalmi ajándék az, ami tőlem neked járna, **6** annak nem kell apját támogatnia.' Érvénytelenítettétek az Isten szavát hagyományotok miatt. **7** Képmutatók! Helyesen jövendölt rólatok Izajás:

8 *`Ez a nép ajkával tisztel engem,*
a szíve azonban távol van tőlem.
9 *Hiába tisztelnek engem, ha emberi tudományt és parancsokat tanítanak'*« **{Iz 29,13}.**

10 Ezután magához hívta a tömeget, és azt mondta nekik: »Halljátok és értsétek meg: **11** Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a szájába, hanem ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert.«

12 Akkor odamentek a tanítványai, és azt mondták neki: »Ugye tudod, hogy a farizeusok megbotránkoztak annak hallatára, amit mondtál?« **13** Ő így válaszolt: »Minden növényt, amelyet nem az én mennyei Atyám ültetett, gyökerestől ki fognak tépni. **14** Hagyjátok őket: vakoknak vak vezetői ők. Ha pedig vak vezeti a vakot, mindketten gödörbe esnek.« **15** Péter akkor ezt mondta neki: »Magyarázd meg nekünk ezt a példa-

Mt 15 [1] akkor jövének hozzája Jeruzsálemből írástudók és farizeusok mondván:

Mt 15 [2] miért hágják által a tanítványaid a régiek hagyományát? mert nem mossák meg a kezüket, mikor kenyeret esznek.

Mt 15 [3] ő pedig felelvén monda nekik: miért hágjátok tí is által az Isten parancsolatát a ti hagyományotokért? mert az Isten mondotta:

Mt 15 [4] atyádat és anyádat tiszteljed; és: aki atyját, vagy anyját átkozza, halállal haljon meg.

Mt 15 [5] tí pedig mondotok: valaki atyjának vagy anyjának azt mondja; valamelly ajándék éntőlem vagyon, neked használ:

Mt 15 [6] és nem tiszteli az ő atyját vagy anyját: és megvetettétek az Isten parancsolatát a ti hagyományotokért.

Mt 15 [7] képmutatók, jól prófétált felőletek Ézsaiás mondván:

Mt 15 [8] e nép, ajakaival tisztel engem; a szívük pedig távol vagyon tőlem.

Mt 15 [9] ok nélkül tisztelnek pedig engem tanítván az emberek tudományait és parancsolatait.

Mt 15 [10] és hozzája híván a seregeket monda nekik: halljátok és értsétek.

Mt 15 [11] nem az fertőzteti meg az embert, ami bemegyen a szájba; hanem az fertőzteti meg az embert, ami a szájból származik.

Mt 15 [12] akkor hozzája járulván a tanítványai mondának neki: tudod-e, hogy a farizeusok hallván ez igét megbotránkoztak?

Mt 15 [13] ő pedig felelvén monda: minden plántálás, melyet az én mennyei Atyám nem plántált, tőből kiszaggattatik.

Mt 15 [14] hagyjátok el őket: vakok, és vakok vezérei. a vak pedig, ha vakot vezet, mindketten a verembe esnek.

Mt 15 [15] felelvén pedig Péter monda neki: magyarázd meg nekünk e példabeszédet.

Mt 15 [16] ő pedig monda: még tíis értelem nélkül vagytok-e?

Mt 15 [17] nem értitek-e, hogy minden, ami a szájba megyen, a hasba megyen, és az árnyékszékbe bocsáttatik?

beszédet!« 16 Ő ezt felelte: »Még mindig értetlenek vagytok ti is? 17 Nem értitek, hogy mindaz, ami bemegy a szájba, a gyomorba kerül, aztán meg az árnyékszékbe dobják? 18 Az azonban, ami a szájból kijön, a szívből származik, és ez teszi tisztá-talanná az embert. 19 Mert a szívből származnak a rossz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, erkölcstelenségek, lopások, hamis tanúskodás, káromkodások. 20 Ezek teszik tisztátalanná az embert. Az pedig, hogy valaki mosatlan kézzel eszik, nem teszi tisztátalanná az embert.

A pogány asszony lányának meggyógyítása

21 Jézus ezután elment onnan: visszavonult Tírusz és Szidon vidékére. 22 És íme, egy kánaáni asszony, aki arról a vidékről jött, így kiáltott hozzá: »Könyörülj rajtam, Uram, Dávid Fia! A lányomat kegyetlenül gyötri egy ördög.« 23 Ő azonban egy szóval sem válaszolt neki.

A tanítványai odamentek hozzá és kérték: »Küldd el őt, mert kiabál utánunk!« 24 Ekkor így szólt: »Nem kaptam küldetést máshová, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.« 25 Az asszony mégis odament, leborult előtte és kérte: »Uram, segíts rajtam!« 26 Erre így válaszolt: »Nem való elvenni a gyerekek kenyerét, és odadobni a kiskutyáknak.« 27 De az asszony csak folytatta: »Igen, Uram, de a kiskutyák is esznek a morzsákból, amelyek lehullanak uruk asztaláról.« 28 Erre Jézus így szólt hozzá: »Asszony, nagy a te hited! Történjék veled akaratod szerint!« És abban az órában meggyógyult a lánya.

Betegek gyógyítása

29 Jézus ezután eltávozott onnan, és elment a Galileai tenger mellé. Fölment a hegyre és ott leült. 30 Nagy tömeg jött oda hozzá: voltak velük sánták, vakok, nyomorékok, némák és sok másféle beteg. Letették őket a lábaihoz, ő pedig meggyógyította őket. 31 A tömeg csodálkozott, amikor látta a némákat beszélni, a nyomorékokat meggyógyulni, a sántákat járni, a vakokat látni, és magasztalták Izrael Istenét.

A második kenyérszaporítás

32 Jézus pedig magához hívta tanítványait és azt mondta nekik: »Megesik a szívem a tömegen, mert íme, már három napja velem vannak és nincs mit enniük. Nem akarom őket étlen elbocsátani, nehogy ellankadjanak az úton.« 33 A tanítványok ezt felelték neki: »Honnan lenne a pusztaságban annyi kenyerünk, hogy jóltartsunk ekkora tömeget?« 34 Jézus megkérdezte tőlük: »Hány kenyeretek van?« Azt felelték: »Hét, és néhány apró

Mt 15 18 amik pedig a szájból származnak, a szívből jőnek ki, és azok fertőztetik meg az embert:

Mt 15 19 mert a szívből jőnek ki a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis bizonyságok, káromlások.

Mt 15 20 ezek, amelyek megfertőztetik az embert: mosdatlan kezekkel enni pedig, nem fertőzteti meg az embert.

Mt 15 21 és kimenvén onnét Jézus, tére Tírusz és Szidón részeire.

Mt 15 22 és íme egy kánaáni asszony azokból a határokból kijővén kiálta mondván neki: könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia: az én leányom gonoszul gyötrettetik az ördögtől.

Mt 15 23 ki egy igét sem felele neki. és eljővén a tanítványai kérik vala őtet mondván: bocsásd el őtet; mert utánunk kiált.

Mt 15 24 ő pedig felelvén monda: nem küldettem, hanem csak az Izráel házának elveszett juhaihoz.

Mt 15 25 amaz pedig eljöve, és imádá őtet mondván: uram, segélj engem.

Mt 15 26 ki felelvén monda: nem jó elvenni a fiak kenyerét és az ebeknek vetni.

Mt 15 27 ama pedig monda: úgy uram: mert a kölykök is esznek a morzsalékokból, melyek lehullnak az ő Uruk asztaláról.

Mt 15 28 akkor felelvén Jézus monda neki: oh asszony, nagy a te hited: legyen neked, amint akarod. és meggyógyula a leánya az órától fogva.

Mt 15 29 és mikor elment volna onnét Jézus, jöve a Galileai-tenger mellé, és felmenvén a hegyre ott ül vala.

Mt 15 30 és sok seregek menének hozzája, némák, vakok, sánták, bénák és sok egyebek lévén velük: és veték azokat az ő lábaihoz, és meggyógyítá őket:

Mt 15 31 úgyhogy a seregek csodálkoznának látván a némákat szólani, a sántákat járni, a vakokat látni: és dicsőíték az Izráel Istenét.

Mt 15 32 Jézus pedig, összehíván az ő tanítványait monda: szánom a sereget, mert már harmad napig vannak velem, és nincs mit enniük: és nem akarom étlen elbocsátani őket, hogy el ne fogyatkozzanak az úton.

Mt 15 33 és mondának neki a tanítványok: honnét lesznek azért nekünk a pusztában annyi kenyereink, hogy megelégítsűnk ennyi sereget?

halunk.« 35 Erre megparancsolta a tömegnek, hogy telepedjék le a földre. 36 Azután fogta a hét kenyeret és a halakat, hálát adott, megtörte és odaadta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a tömegnek. 37 Ettek mindannyian, és jóllaktak. A megmaradt darabokat felszedték, hét tele kosárral. 38 Négyezer férfi volt, aki evett, az asszonyokat és a gyerekeket nem számítva. 39 Miután elbocsátotta a tömeget, beszállt a hajóba és Magadán vidékére ment.

Mt 15 34 és monda nekik Jézus: hány kenyeretek vagyon? ök pedig mondának: hét és egy kevés halacskánk.

Mt 15 35 és parancsola a seregnek, hogy letelepednének a földön.

Mt 15 36 és vevén a hét kenyeret és a halakat; és hálákat adván megszegé, és adá a tanítványainak, és a tanítványok adák a népnek.

Mt 15 37 és evének mindnyájan, és megelégedének. és ami megmaradott a hulladékokból, felszedének hét teli kosárt.

Mt 15 38 valának pedig, akik ettek vala, négyezer férfiak a kisdedeken és asszonyokon kívűl.

Mt 15 39 és elbocsátván a sereget a hajócskába mene: és jöve Magadán határába.

Mt 16

Jézus nem ad jelet

1 Odamentek hozzá a farizeusok és a szaddúceusok, hogy próbára tegyék. Kérték őt, hogy mutasson nekik égi jelet. 2 Ő így válaszolt nekik: »Amikor beesteledik, azt mondjátok: `Jó idő lesz, mert vöröslik az ég.' 3 Hajnalban pedig: `Ma vihar lesz, mert vöröslik és borús az ég.' Az ég arculatát tehát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit azonban nem tudjátok! 4 A gonosz és házasságtörő nemzedék jelet kíván, de nem kap más jelet, csak Jónás jelét.« Ezzel otthagyta őket és elment.

Mt 16 1 és hozzája menének a farizeusok és a szadduceusok kísértvén: és kérék őtet, hogy az égből jelt mutatna nekik.

Mt 16 2 ő pedig felelvén monda nekik: estve lévén azt mondjátok: tiszta idö leszen, mert veres az ég;

Mt 16 3 és reggel: ma égiháború, mert veresellik a szomorú ég.

Mt 16 4 az ég színét tehát megtudjátok itélni: az idők jeleit pedig nem tudhatjátok-e? a gonosz és parázna nemzetség jelt keres; és jel nem adatik neki, hanem a Jónás próféta jele. és elhagyván őket elméne.

Óvás a farizeusoktól és a szaddúceusoktól

5 Amikor tanítványai átmentek a másik partra, elfelejtettek kenyeret vinni. 6 Jézus így szólt hozzájuk: »Vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok és a szaddúceusok kovászától!« 7 Azok erre így tanakodtak egymás közt: »Nem hoztunk kenyeret!« 8 Jézus, aki tudta ezt, megkérdezte tőlük: »Kishitűek, miért tanakodtok magatok közt azon, hogy nincs kenyeretek? 9 Még mindig nem értitek? Nem emlékeztek az ötezer ember öt kenyerére, és hogy hány kosárral szedtetek fel? 10 És a négyezer ember hét kenyerére, hogy hány kosárral szedtetek fel? 11 Miért nem értitek meg, hogy nem a kenyerekről beszéltem nektek! A farizeusok és a szaddúceusok kovászától őrizkedjetek!« 12 Ekkor felfogták, hogy nem arra gondolt, hogy a kenyér kovászától óvakodjanak, hanem a farizeusok és a szaddúceusok tanításától.

Mt 16 5 és mikor a tanítványai a tengerentúl mentek volna, elfélejtének kenyereket vinni.

Mt 16 6 ki monda nekik: " meglássátok, és óvjátok magatokat a farizeusok és szadduceusok kovászától.

Mt 16 7 ök pedig gondolkodnak vala magukban mondván: hogy kenyereket nem hoztunk.

Mt 16 8 tudván pedig Jézus monda: mit gondolkodtok magatokban, kicsinyhitűek, hogy kenyeretek nincsen?

Mt 16 9 még sem értitek-e, se nem emlekeztek-e az öt kenyérről az ötezer ember közibe, és hány kosarakat szedtetek fel?

Mt 16 10 sem a hét kenyérről a négyezer ember közibe, és hány kosarakat szedtetek fel?

Mt 16 11 miért nem értitek, hogy nem a kenyérről mondottam nektek: óvjátok magatokat a farizeusok és szadduceusok kovászától?

Péter hitvallása; Jézus válasza

13 Amikor Jézus Fülöp Cézáreájának vidékére ment, megkérdezte tanítványait: »Kinek tartják az emberek az Emberfiát?« 14 Ők ezt felelték:

»Egyesek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások meg Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül.« **15** Erre megkérdezte őket: »És ti kinek tartotok engem?« **16** Simon Péter válaszolt: »Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.« **17** Jézus azt felelte neki: »Boldog vagy, Simon, Jónás fia! Mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van. **18** Én pedig mondom neked: Te Péter vagy, és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta. **19** Neked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyekben is.« **20** Ezután meghagyta a tanítványoknak, hogy senkinek se mondják el, hogy ő a Krisztus.

A szenvedés és a feltámadás első megjövendölése

21 Ettől az időtől kezdte Jézus jelezni a tanítványainak, hogy Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell, hogy öljék, és harmadnapra föl kell támadnia. **22** Péter erre félrehívta őt, és kezdte lebeszélni: »Távol legyen ez tőled, Uram! Ez nem történhet meg veled.« **23** Ő azonban megfordult, és azt mondta Péternek: »Távozz előlem, Sátán! Botrány vagy nekem, mert nem Isten dolgaival törődsz, hanem az emberekével!«

Jézus követése; az önmegtagadás

24 Akkor Jézus azt mondta a tanítványainak: »Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye föl a keresztjét és kövessen engem. **25** Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énértem, megtalálja azt. **26** Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de az élete kárt szenved? Vagy mit adhat az ember cserébe a lelkéért? **27** Mert az Emberfia eljön angyalaival Atyja dicsőségében, és akkor megfizet majd mindenkinek tettei szerint **{Zsolt 62,13}**. **28** Bizony, mondom nektek: vannak néhányan az itt állók közül, akik nem ízlelik meg a halált, amíg meg nem látják az Emberfiát, amint eljön az ő országában.«

Mt 16 [12] akkor érték meg, hogy nem mondotta, hogy óvnák magukat a kenyér kovászától, hanem a farizeusok és szadduceusok tudományától.

Mt 16 [13] jöve pedig Jézus Filippi Cézárea részeire: és kérdé a tanítványait mondván: kinek mondják lenni az emberek ez Emberfiát?

Mt 16 [14] ök pedig mondának: némelyek Keresztelő Jánosnak, némelyek pedig Illésnek, némelyek pedig Jeremiásnak, avagy egynek a próféták közül.

Mt 16 [15] monda nekik Jézus: tí pedig kinek mondotok engem lenni?

Mt 16 [16] felelvén Simon Péter monda: te vagy a Krisztus, az élő Isten fia.

Mt 16 [17] felelvén pedig Jézus monda neki: boldog vagy Simon, Jónás fia: mert a test és vér nem jelentette neked, hanem az Atyám, ki mennyekben vagyon.

Mt 16 [18] én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és e kőszálon fogom építeni az én Anyaszentegyházamat, és a pokol kapui erőt nem vesznek rajta.

Mt 16 [19] és neked adom a mennyeknek országa kulcsait. és valamit megkötözöl a földön, meg leszen kötözve mennyekben is: és valamit megoldozol a földön, meg leszen oldozva mennyekben is.

Mt 16 [20] akkor megparancsolá a tanítványainak, hogy senkinek ne mondanák, hogy ő volna a Jézus Krisztus.

Mt 16 [21] attól fogva kezdé Jézus megjelenteni a tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kellene menni, és sokakat szenvedni a vénektől és az írástudóktól és a papi fejedelmektől, és megöletetni, és harmad napon feltámadni.

Mt 16 [22] és magán vevén őtet Péter kezdé feddeni mondván: távol legyen tőled, Uram: nem leszen ez neked.

Mt 16 [23] ki fordulván monda Péternek: menj hátra, Sátán, botránkozásra vagy nekem, mert nem érted azokat, melyek az Istené, hanem azokat, melyek az embereké.

Mt 16 [24] akkor monda Jézus a tanítványainak: ha ki utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.

Mt 16 [25] mert, aki lelkét meg akarja tartani, elveszti azt: aki pedig lelkét elveszti érettem, megtalálja azt.

Mt 16 [26] mert mit használ embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkének pedig kárát vallja? avagy micsoda váltságot ad ember a lelkéért?

Mt 16 [27] mert az Emberfia eljövendö az ő Atyjának dicsőségében az ő angyalaival: és akkor megfizet kinek-kinek az ő cselekedetei szerint.

Mt 16 [28] bizony mondom nektek, vannak némelyek az itt állók közül, kik meg nem kóstolják a halált, míg nem meglátják az Emberfiát eljőni az ő országában.

Mt 17

Jézus színeváltozása

1 Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, a testvérét, és fölvitte őket külön egy magas hegyre, **2** és színében elváltozott előttük. Ragyogott az arca, mint a nap, a ruhái pedig fehérek lettek, mint a napsugár. **3** És íme, megjelent nekik Mózes és Illés, s beszélgettek vele.

4 Péter ekkor azt mondta Jézusnak: »Uram, jó nekünk itt lenni! Ha akarod, csinálok itt három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.« **5** Még beszélt, amikor íme, fényes felhő árnyékolta be őket, s a felhőből egy hang szólt: »Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok« **{Iz 42,1; MTörv 18,15}**. **6** Ennek hallatán a tanítványok arcra borultak és igen megijedtek. **7** Jézus odament, megérintette őket és azt mondta: »Keljetek föl, és ne féljetek!« **8** Amikor fölemelték a szemüket, senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.

9 Amint lejöttek a hegyről, Jézus megparancsolta nekik: »Senkinek se beszéljetek a látomásról, amíg az Emberfia a halálból föl nem támad.«

Illés eljövetele

10 Ezután a tanítványok megkérdezték tőle: »Miért mondják akkor az írástudók, hogy Illésnek előbb el kell jönnie?« **11** Ő ezt felelte: »Illés valóban eljön, és helyreállít mindent **{Mal 3,23-24}**, **12** De mondom nektek: Illés már eljött, s nem ismerték fel őt, hanem azt tették vele, amit csak akartak. Éppígy az Emberfia is szenvedni fog miattuk.«

Mt 17 [1] és hat nap után melléje vevé Jézus Pétert, és Jakabot, és Jánost, annak öccsét, és vivé őket egy magas hegyre külön:

Mt 17 [2] és színébe elváltozék elöttük. és fénylék az orcája, mint a nap: a ruhái pedig fahérek lőnek, mint a hó.

Mt 17 [3] és íme megjelenének nekik Mózes és Illés szólván vele.

Mt 17 [4] felelvén pedig Péter monda Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk: ha akarod, csináljunk itt három hajlékot, neked egyet, Mózesnek egyet, és Illésnek egyet.

Mt 17 [5] még ő szólván íme fényes köd árnyékozá meg őket. és íme szózat a ködből mondván: ez az én szerelmes fiam, kiben nekem jól kedvem telt: őtet hallgassátok.

Mt 17 [6] és hallván a tanítványok orcájukra esének, és igen megfélemlének.

Mt 17 [7] és hozzájuk mene Jézus, és illeté őket: és monda nekik: keljetek fel, és ne féljetek.

Mt 17 [8] felemelvén pedig az ő szemüket, senkit nem látának, hanem csak egyedül Jézust.

Mt 17 [9] és alájővén azok a hegyről parancsola nekik Jézus mondván: senkinek ne mondjátok a látást, míg az Emberfia halottaiból fel nem támad.

Mt 17 [10] és megkérdék a tanítványok őtet mondván: mit mondanak tehát az írástudók, hogy Illésnek el kell először jőni?

Mt 17 [11] ő pedig felelvén monda nekik: Illés eljövendő ugyan, és helyére állít mindeneket:

Mt 17 [12] mondom pedig nektek, hogy Illés már eljött, és meg nem ismerték őtet, hanem amiket akartak, azokat cselekedték rajta. az Emberfia is így szenved tőlük.

Mt 17 [13] akkor megérték a tanítványok, hogy Keresztelö Jánosról mondotta volna nekik.

Mt 17 [14] és midőn a sereghez jött volna, egy ember mene hozzája térdre esvén elötte mondván: Uram, könyörűlj a fiamon, mert havikór, és gonoszul szenved: mert gyakorta a tűzbe esik, és gyakran a vízbe.

13 Akkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.

Egy holdkóros meggyógyítása

14 Amikor visszaértek a tömeghez, odajött hozzá egy ember, térdre esett előtte **15** és azt mondta: »Uram! Könyörülj a fiamon, mert holdkóros és nagyon szenved. Sokszor tűzbe esik, máskor meg vízbe. **16** Odavittem őt a tanítványaidhoz, de nem tudták meggyógyítani.« **17** Jézus ezt felelte: »Ó, hitetlen és romlott nemzedék! Meddig legyek még veletek? Meddig tűrjelek még titeket? Hozzátok őt ide hozzám!« **18** Jézus rápparancsolt, az ördög kiment belőle, és a gyermek meggyógyult abban az órában. **19** Ekkor a tanítványok külön odamentek Jézushoz és megkérdezték: »Mi miért nem tudtuk kiűzni?« **20** Azt felelte nekik: »A kishitűségetek miatt. Mert bizony, mondom nektek: ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, és azt mondjátok ennek a hegynek, `menj innen oda', elmegy, és semmi sem lesz lehetetlen nektek.« **[21]**

A szenvedés és a feltámadás második megjövendölése

22 Amikor Galileában összegyűltek, Jézus azt mondta nekik: »Az Emberfiát át fogják adni az emberek kezébe, **23** megölik őt, de harmadnapon föl fog támadni.« Erre nagyon elszomorodtak.

A templomadó

24 Amikor Kafarnaumba érkeztek, odamentek Péterhez azok, akik a két drachmát szedik, és azt mondták neki: »A ti Mesteretek nem fizeti meg a két drachmát?« **25** Azt felelte: »De igen!« Amikor hazaért, Jézus már megelőzte őt és azt mondta neki: »Mit gondolsz, Simon, a föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót: a fiaiktól, vagy az idegenektől?« **26** Ő azt felelte: »Az idegenektől.« Jézus erre így szólt: »Akkor tehát a fiak mentesek. **27** De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerhez, vesd ki a horgot, és fogd

Mt 17 [15] és a tanítványaidnak vittem őtet, és nem gyógyíthatták meg őtet.

Mt 17 [16] felelvén pedig Jézus monda: oh hitlen, és elfordult nemzetség, meddig leszek veletek? míg szenvedlek titeket? hozzátok ide őtet hozzám.

Mt 17 [17] és megfeddé őtet Jézus, és kiméne belőle az ördög, és meggyógyula a gyermek az órától fogva.

Mt 17 [18] akkor járulának a tanítványok titkon Jézushoz, és mondának: miért nem űzhettük mi ki azt?

Mt 17 [19] monda nekik Jézus: a ti hitlenségtekért. mert, bizony mondom nektek, ha hitetek leszen, mint a mustármag, ezt mondjátok e hegynek, menj innét amoda, és elmégyen, és semmi nektek lehetetlen nem leszen.

Mt 17 [20] ez a nem pedig ki nem űzettetik, hanem imádság és bőjtölés által.

Mt 17 [21] mikor pedig Galileában volnának, monda nekik Jézus: az Emberfia az emberek kezeibe adatik:

Mt 17 [22] és megölik őtet, és harmad nap feltámad. és igen megszomorodának.

Mt 17 [23] és mikor Kapernaumba jutottak volna, akik az adópénzt szedik vala, Péterhez menének, és mondának neki: nem fizeti-e meg a mesteretek az adópénzt?

Mt 17 [24] monda: igen is. és midőn bement volna a házba, eleit vevé Jézus mondván: mit alítasz Simon? a föld királyai kiktől vesznek vámot vagy adót? az ő fiaiktól-e, vagy az idegenektől?

Mt 17 [25] és ő monda: az idegenektől. monda neki Jézus: tahát a fiak szabadosok.

Mt 17 [26] hogy pedig meg ne botránkoztassuk őket, menj a tengerhez, és vesd meg a horgot: és a halat, mely elsőben feljő, vedd ki: és felnyitván a száját, egy státert találsz: azt vevén, add nekik érettem, és éretted.

ki az elsőként kapó halat. Nyisd ki a száját, s találni fogsz benne egy sztatért. Fogd azt és add oda nekik értem és érted.«

A tanítványok közössége: 18,1-35

Mt 18

A tanítványok vetélkedése

1 Abban az órában a tanítványok odajöttek Jézushoz és azt mondták: »Ki a legnagyobb a mennyek országában?« **2** Erre ő odahívott egy kisgyereket, közéjük állította **3** és így szólt: »Bizony, mondom nektek: ha meg nem tértek és nem lesztek olyanok, mint a kisgyerekek, nem mentek be a mennyek országába. **4** Aki ugyanis kicsivé lesz, mint ez a gyermek, az a legnagyobb a mennyek országában. **5** És aki befogad egy ilyen kisgyereket az én nevemben, engem fogad be.

Óvás a botránkoztatástól

6 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsik közül, akik hisznek bennem, jobb volna annak, ha malomkövet kötnének a nyakára és a tenger mélyébe vetnék. **7** Jaj a világnak a botrányok miatt! Mert szükséges ugyan, hogy botrányok legyenek, de jaj annak az embernek, aki által a botrány történik.

8 Ha a kezed vagy a lábad megbotránkoztat téged, vágd le és dobd el magadtól! Jobb neked nyomorékon vagy sántán bemenned az életre, mint két kézzel vagy két lábbal az örök tűzre kerülnöd. **9** És ha a szemed botránkoztat meg téged, vájd ki és dobd el magadtól! Jobb neked fél szemmel az életre bemenned, mint két szemmel a gyehenna tüzére kerülnöd.

10 Vigyázzatok, ne vessetek meg egyet sem e kicsik közül. Mert mondom nektek: angyalaik a mennyekben mindig látják Atyám arcát, aki a mennyekben van. **[11]**

Mt 18 [1] azon órában járulának a tanítványok Jézushoz mondván: kit vélsz nagyobbnak lenni mennyeknek országában?

Mt 18 [2] és hozzáhíván Jézus egy kisdedet közikbe állítá őtet,

Mt 18 [3] és monda: bizony mondom nektek, ha meg nem tértek, és nem lesztek, mint a kisdedek, nem mentek be mennyeknek országába.

Mt 18 [4] valaki azért magát megalázza, mint e kisded, az nagyobb mennyeknek országában.

Mt 18 [5] és, aki befogad egy illyen kisdedet én nevemben, engem fogad bé.

Mt 18 [6] aki pedig megbotránkoztat egyet e kisdedek közül, kik énbennem hisznek, hasznosabb annak, hogy egy malomkő köttessék a nyakára, és a tenger mélységébe elmeríttessék.

Mt 18 [7] jaj e világnak a botránkozásokért. mert szükség, hogy botránkozások jöjjenek: mindazáltal jaj annak az embernek, aki által botránkozás jő.

Mt 18 [8] ha pedig a kezed, vagy lábad megbotránkoztat téged; vágd el azt, és vesd el tőled: jobb neked az életre bemenned bénán, vagy sántán; hogysen két kezed, vagy két lábad lévén az örök tűzre vettetned.

Mt 18 [9] és ha a szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt, és vesd el tőled: jobb neked egy szemmel az életre bemenned, hogysem két szemed lévén a gyehenna tüzébe vettetned.

Mt 18 [10] meglássátok, hogy meg ne utáljatok egyet e kisdedek közül: mert mondom nektek, hogy ezeknek angyalai mennyekben mindenkor látják az Atyám orcáját, ki mennyekben vagyon.

Mt 18 [11] mert az Emberfia üdvözíteni jött azt, ami elveszett volt.

Mt 18 [12] mit alítotok? ha valakinek száz juha volna, és eltévelyednék egy azok közül; nem hagyja-e el a kilencvenkilencet a hegyeken, és elmegyen azt keresni, amely eltévelyedett?

Mt 18 [13] és ha történik, hogy azt megtalálja: bizony mondom nektek, hogy inkább örül azon, hogysem a kilencvenkilencen, melyek el nem tévelyedtek.

Példabeszéd az elveszett juhról

12 Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van, és azok közül egy elkóborol, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyeken, nem megy-e el és nem keresi-e meg az eltévedtet? **13** Amikor pedig megtalálja, bizony, mondom nektek: jobban örül annak, mint a kilencvenkilencnek, amely el sem veszett. **14** Ugyanígy a ti Atyátok, aki a mennyekben van, nem akarja, hogy egy is elvesszen e kicsik közül.

A testvér megintése

15 Ha a testvéred vétkezik ellened, menj és figyelmeztesd őt négyszemközt. Ha hallgat rád, megnyerted testvéredet. **16** Ha azonban nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két társat, mert *minden dolgot két vagy három tanú szavával kell igazolni* **{MTörv 19,15}**. **17** Ha rájuk sem akar hallgatni, mondd meg az egyháznak. Ha pedig az egyházra sem akar hallgatni, legyen számodra olyan, mint a pogány és a vámszedő. **18** Bizony, mondom nektek: mindaz, amit megköttök a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit föloldotok a földön, föl lesz oldva a mennyben is.

19 És bizony, mondom nektek: ha a földön ketten egyetértésben kérnek valamit, bármi legyen is az, megkapják Atyámtól, aki a mennyben van. **20** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.«

A megbocsátás

21 Akkor Péter odament hozzá és azt mondta neki: »Uram! Hányszor vétkezhet ellenem a testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?« **22** Jézus azt felelte neki: »Nem azt mondom, hogy hétszer, hanem hogy hetvenszer hétszer **{Ter 4,24}**.

Példabeszéd a könyörtelen szolgáról

23 Ezért hasonlít a mennyek országa egy királyhoz, aki el akart számolni szolgáival.

Mt 18 [14] így nincs akarata a ti atyátoknak, aki mennyekben vagyon, hogy elvesszen egy e kisdedek közül.

Mt 18 [15] ha pedig vétkezik ellened az atyádfia; menj el, és fedd meg őtet teközötted és őmaga között. ha téged meghallgat, megnyerted az atyádfiát:

Mt 18 [16] ha pedig meg nem hallgat téged; végy magaddal még egyet, vagy kettőt, hogy két vagy három tanú szájában álljon minden ige.

Mt 18 [17] hogyha meg nem hallgatja azokat: mondd meg az Anyaszentegyháznak: ha pedig az Anyaszentegyházat nem hallgatja, legyen neked, mint a pogány és a publikánus.

Mt 18 [18] bizony mondom nektek, valamiket megkötöztök a földön, meglesznek kötözve mennyben is: és valamiket megoldoztok a földön, megoldozva lesznek mennyben is.

Mt 18 [19] ismét mondom nektek; hogy, ha ketten közületek egyeznek a földön minden dologról, amelyet kérnek, megleszen nekik az én atyámtól, ki mennyekben vagyon.

Mt 18 [20] mert, ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közepettek.

Mt 18 [21] akkor hozzája menvén Péter monda: Uram, hányszor vétkezik ellenem az atyámfia, és megbocsássak neki? hétszer-e?

Mt 18 [22] monda neki Jézus: nem mondom neked hétszer; hanem hetvenhétszer.

Mt 18 [23] az okáért hasonlíttatott mennyeknek országa egy ember királyhoz, ki számot akara vetni az ő szolgáival.

Mt 18 [24] és mikor számot kezdett volna vetni, eleibe viteték egy, ki tízezer talentummal tartozik vala neki.

Mt 18 [25] mikor pedig nem volna honnét megfizetné, parancsolá az ura, hogy eladattatnék ő és a felesége és a fiai és mindene, amije vala, és megfizettetnék.

Mt 18 [26] leborulván pedig az a szolga, kéri vala őtet mondván: légy békével hozzám, és mindeneket megfizetek neked.

Mt 18 [27] könyörülvén pedig az úr azon a szolgán, elbocsátá őtet, és az adósságot megengedé neki.

Mt 18 [28] kimenvén pedig az a szolga találá egyet a szolgatársai közül, ki száz pénzzel tartozik vala neki: és megfogván fojtogatja vala őtet mondván: fizesd meg, amivel tartozol.

24 Amikor elkezdte az elszámolást, odavitték hozzá az egyiket, aki tízezer talentummal tartozott. **25** Mivel nem volt miből megadnia, az úr megparancsolta, hogy adják el őt, a feleségét, a gyerekeit, és mindenét, amije csak van, és úgy fizessen. **26** A szolga erre a földig hajolt, és leborulva kérte: `Légy türelemmel irántam, és mindent megadok neked.' **27** Megesett a szíve az úrnak a szolgán, elbocsátotta hát őt, és még az adósságot is elengedte neki. **28** Ez a szolga azonban, mihelyt kiment, találkozott egyik szolgatársával, aki tartozott neki száz dénárral. Megragadta őt, fojtogatta és követelte: `Add meg, amivel tartozol.' **29** A szolgatársa a földig hajolt, és kérlelte: `Légy türelemmel irántam, és megadom neked.' **30** Az azonban nem engedett, hanem elvitte és börtönbe vetette őt, amíg megadja a tartozását.

31 Amikor a szolga társai látták a történteket, nagyon elszomorodtak. Elmentek és elbeszéltek uruknak mindent, ami történt. **32** Akkor az úr magához hívta őt és azt mondta neki: `Te gonosz szolga! Én az egész tartozást elengedtem neked, mert kértél engem. **33** Nem kellett volna neked is megkönyörülnöd szolgatársadon, ahogy én is megkönyörültem rajtad?' **34** És az úr haragjában átadta őt a kínzóknak, amíg csak meg nem adja egész tartozását. **35** Így tesz majd mennyei Atyám is veletek, ha mindegyiktek szívből meg nem bocsát a testvérének.«

Mt 18 [29] és leborulván a szolgatársa, kéri vala őtet mondván: légy békével hozzám, és mindeneket megfizetek neked.

Mt 18 [30] amaz pedig nem akará: hanem elméne, és veté őtet a tömlöcbe, mígnem megfizetné az adósságot.

Mt 18 [31] látván pedig annak szolgatársai, amik történnek vala, igen megszomorodának: és eljövének, és megbeszélék az ő uruknak mind, amik lettek vala.

Mt 18 [32] akkor hívá őtet az ura, és monda neki: álnok szolga, minden adósságot megengedtem neked, mivelhogy kértél engem:

Mt 18 [33] azért nem kellett volna-e neked is könyörűlnöd a szolgatársadon, amint én is könyörültem rajtad?

Mt 18 [34] és megharaguván az ura, a hóhéroknak adá őtet, míg nem megfizetne minden adósságot.

Mt 18 [35] így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha meg nem bocsátotok ki-ki az ő atyjafiának a ti szívetekből.

JÉZUS MŰKÖDÉSE JÚDEÁBAN ÉS JERUZSÁLEMBEN: 19,1-25,46

Úton Jeruzsálem felé: 19,1-20,34

Mt 19

Jézus elindul Júdeába

1 Történt, hogy amikor Jézus befejezte ezeket a szavakat, elhagyta Galileát, és Júdea határába ment a Jordánon túlra. **2** Nagy tömeg követte őt, és ott meggyógyította őket.

A válásról és a nőtlenségről

3 Akkor odamentek hozzá a farizeusok, s hogy próbára tegyék, megkérdezték tőle: »El szabad-e az embernek bocsátania a feleségét bármi okból?« **4** Ő ezt felelte: »Nem olvastátok, hogy Aki kezdettől fogva teremtett, *`férfinak és nőnek alkotta őket'*? **{Ter 1,27}** És így szólt: **5** *`Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy testté lesz'* **{Ter 2,24}**. **6** Így már nem ketten vannak, hanem egy test. Amit tehát

Mt 19 [1] és lőn, mikor elvégezte volna Jézus e beszédeket, elméne Galileából, és a Júdea határába jöve a Jordánon által,

Mt 19 [2] és követék őtet sok seregek, és ott meggyógyítá őket.

Mt 19 [3] és hozzámenének a farizeusok kísértvén őtet és mondván: szabad-e embernek a feleségét elbocsátani akármi okból?

Mt 19 [4] ki felelvén monda nekik: nem olvastátok-e, hogy, aki az embert teremtette kezdettől fogva, férfiúvá és asszonyállattá teremtette őket? és monda:

Mt 19 [5] ezért elhagyja ember atyját és anyját, és feleségéhez ragaszkodik, és ketten egy testben lesznek.

Mt 19 [6] az okáért már nem kettő, hanem egy test. amit azért az Isten egybeszerzett, az ember el ne válassza.

Mt 19 [7] mondának neki: miért parancsolta tehát Mózes a váláslevelet adni, és elbocsátani?

Isten egybekötött, azt ember szét ne válassza.« **7** Erre azt mondták neki: »Miért parancsolta hát Mózes, hogy *válólevelet kell adni* **{MTörv 24,1}** *és úgy kell elbocsátan*i?« **8** Azt válaszolta nekik: »Mózes a ti keményszívűségetek miatt engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeiteket. De ez kezdetben nem így volt. **9** Mondom hát nektek: aki elbocsátja feleségét – hacsak nem paráznaság miatt –, és mást vesz el, házasságot tör.«

10 Tanítványai erre azt mondták neki: »Ha így áll a dolog az ember feleségével, nem érdemes megházasodni.« **11** Ő azt felelte nekik: »Nem mindenki érti meg ezt a dolgot, csak azok, akiknek megadatott. **12** Vannak ugyanis eunuchok, akik anyjuk méhéből így születtek; aztán vannak eunuchok, akiket az emberek tettek ilyenné, és vannak olyan eunuchok is, akik önmagukat férfiatlanították a mennyek országáért. Aki meg tudja érteni, értse meg.«

A gyermekek megáldása

13 Akkor kisgyermekeket vittek oda hozzá, hogy tegye rájuk a kezét és imát mondjon, de a tanítványok megszidták őket. **14** Jézus azonban azt mondta: »Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké a mennyek országa.« **15** Rájuk tette a kezét, és továbbment onnan.

A gazdagságról és Jézus követéséről

16 Ekkor íme, valaki odament hozzá és azt mondta: »Mester! Mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?« **17** Ő azt válaszolta neki: »Miért kérdezel engem a jóról? Csak egyvalaki a jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsokat.«

18 Az megkérdezte: »Melyeket?« Jézus ezt felelte: *»Ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, ne tanúskodj hamisan,* **19** *tiszteld apádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint önmagadat«* **{Kiv 20,12-16; MTörv 5,16-20; Lev 19,18}**. **20** Az ifjú erre azt mondta neki: »Mindezeket megtartottam, mi hiányzik még nekem?« **21** Erre Jézus így szólt hozzá: »Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, add oda a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyekben. Azután jöjj, kövess engem.« **22** E szó hallatára az ifjú szomorúan elment, mert nagy vagyona volt.

23 Ekkor Jézus így szólt tanítványaihoz: »Bizony, mondom nektek: a gazdag ember nehezen tud bemenni a mennyek országába. **24** S újra mondom nektek: Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bemenni az Isten országába.« **25** Ennek hallatára a tanítványok nagyon

Mt 19 [8] monda nekik: mert Mózes a ti szívetek keménységéért engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket: eleitől fogva pedig nem úgy volt.

Mt 19 [9] mondom pedig nektek, hogy valaki elbocsátja feleségét, hanemha a paráznaságért, és mást veszen, paráználkodik: és, aki az elbocsátottat elveszi, paráználkodik.

Mt 19 [10] mondának neki az ő tanítványai: ha így vagyon dolga embernek a feleségével, nem hasznos megházasodni.

Mt 19 [11] ki monda nekik: nem mindnyájan fogják meg ez igét, hanem akiknek adatott.

Mt 19 [12] mert vannak férfiságtalanok, kik az anyjuk méhéből úgy születtek; és vannak férfiságtalanok, kik az emberektől lettek: és vannak férfiságtalanok, kik magukat megherélték mennyeknek országáért. aki megfoghatja, fogja meg.

Mt 19 [13] akkor gyermecskék vitetének hozzája, hogy rájuk tenné a kezeit, és imádkoznék. a tanítványok pedig feddik vala őket.

Mt 19 [14] Jézus pedig monda nekik: hagyjatok békét a gyermecskéknek, és ne tíltsátok őket hozzám jőni: mert ilyeneké a mennyeknek országa.

Mt 19 [15] és mikor rájuk tette volna a kezeit, elméne onnét.

Mt 19 [16] és íme egy odajárulván monda neki: jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életem legyen?

Mt 19 [17] ki monda neki: mit kérdesz engem a jóról? egy a jó, az Isten. ha pedig az életre be akarsz menni, tartsd meg a parancsolatokat.

Mt 19 [18] monda neki: melyeket? Jézus pedig monda: ne cselekedjél gyilkosságot: ne paráználkodjál: ne lopj: hamis bizonyságot ne mondj:

Mt 19 [19] atyádat, és anyádat tiszteljed: és szeressed felebarátodat, mint temagadat.

Mt 19 [20] monda neki az ifjú: mind megtartottam ezeket ifjúságomtól fogva, mi híjával vagyok még?

Mt 19 [21] monda neki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el amid vagyon, és add a szegényeknek, és kincsed leszen mennyben: és jöjj el, kövess engem.

Mt 19 [22] mikor pedig az ifjú hallotta volna az igét, elméne szomorúan: mert sok jószága vala.

Mt 19 [23] Jézus pedig monda a tanítványainak: bizony mondom nektek, hogy a gazdag nehezen megyen mennyeknek országába.

elcsodálkoztak és megkérdezték: »Akkor hát ki üdvözülhet?« 26 Jézus rájuk tekintett és így szólt: »Embereknek lehetetlen ez, de Istennek minden lehetséges« {Ter 18,14; Jób 42,2}.

27 Ekkor megszólalt Péter és azt mondta neki: »Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged. Mi lesz hát velünk?« 28 Jézus azt felelte nekik: »Bizony, mondom nektek: ti, akik követtetek engem, az újjászületés idején, amikor az Emberfia helyet foglal dicsősége trónján, ti is tizenkét trónon fogtok ülni, és ítélni fogjátok Izrael tizenkét törzsét. 29 És mindenki, aki elhagyta házát, fivéreit vagy nővéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjét az én nevemért, százannyit kap majd és örök életet fog örökölni.

30 Sokan lesznek elsőkből utolsók, és utolsókból elsők.

Mt 19 24 és ismét mondom nektek: könnyebb a tevének általmenni a tű fokán hogysem a gazdagnak mennyeknek országába menni.

Mt 19 25 hallván pedig ezeket, a tanítványok igen csodálkozának mondván: ki üdvözűlhet tehát?

Mt 19 26 tekíntvén pedig Jézus monda nekik: az embereknél ez lehetetlen, az Istennél pedig mindenek lehetségesek.

Mt 19 27 akkor felelvén Péter monda neki: íme mi mindeneket elhagytunk, és téged követtünk: mi leszen tehát nekünk?

Mt 19 28 Jézus pedig monda nekik: bizony mondom nektek, hogy ti, kik engem követtetek, az új születésben, mikor az Emberfia az ő felségének székében ül, tí is tizenkét széken ültök, ítélvén Izraelnek tizenkét nemzetségét.

Mt 19 29 és minden, aki elhagyja házát, vagy atyjafiait, vagy nénjeit, vagy atyját, vagy anyját, vagy fiait, vagy szántóföldjeit az én nevemért, százannnyit veszen, és az örök életet bírja.

Mt 19 30 sok elsők pedig utolsókká lesznek, és az utolsók elsőkké.

Mt 20

Példabeszéd a szőlősgazdáról

1 Mert hasonló a mennyek országa a házigazdához, aki korán reggel kiment munkásokat fogadni a szőlőjébe. 2 Miután napi egy dénárban megegyezett a munkásokkal, elküldte őket a szőlőjébe. 3 Amikor a harmadik óra körül is kiment, látott másokat ott ácsorogni tétlenül a piactéren. 4 Azt mondta nekik: `Menjetek ki ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom majd nektek.' 5 Azok elmentek. Azután a hatodik és a kilencedik óra körül ismét kiment és ugyanígy tett. 6 Mikor a tizenegyedik óra körül kiment és megint talált ott ácsorgókat, azt mondta nekik: `Miért álltok itt egész nap tétlenül?' 7 Azt felelték neki: »Mert

Mt 20 1 hasonló mennyeknek országa a cselédes emberhez, ki jó reggel kiment műveseket fogadni az ő szőlőjébe.

Mt 20 2 megszerződvén pedig a művesekkel egy napi pénzben elküldé öket a szőlőjébe.

Mt 20 3 és kimenvén három óra tájban, láta inás hívalkodókat állani a piacon,

Mt 20 4 és monda nekik: menjetek tí is a szőlőmbe, és ami igaz leszen, megadom nektek.

Mt 20 5 azok pedig elmenének. ismét pedig kiméne hat és kilenc óra tájban: és hasonlóképpen cselekedék.

Mt 20 6 tizenegy óra tájban pedig kiméne, és találá más veszteg állókat, és monda nekik: mit állotok itt egész nap hívalkodva?

Mt 20 7 mondának neki: mert senki nem fogadott meg minket. monda nekik: menjetek tí is a szőlőmbe.

Mt 20 8 mikor pedig estve lett volna, monda a szőlő ura a gondviselőjének: hívd elő a műveseket, és add meg nekik az ő bérüket, elkezdvén az utolsóktól az elsőkig.

Mt 20 9 mikor azért eljöttek volna, akik tizenegy óra tájban jöttek vala, vevének egy-egy pénzt.

senki sem fogadott fel minket.' Erre azt mondta nekik: `Menjetek ki ti is a szőlőbe.'

8 Amikor beesteledett, a szőlő ura így szólt intézőjéhez: `Hívd a munkásokat, és add ki nekik a bérüket, kezdve az utolsóktól az elsőkig.' 9 Jöttek azok, akik a tizenegyedik óra körül kezdtek, és kaptak egy-egy dénárt. 10 Mikor az elsők sorra kerültek, azt gondolták, hogy többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. 11 Amikor megkapták, zúgolódni kezdtek a gazda ellen: 12 `Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak, és egyformán kezelted őket velünk, akik viseltük a nap terhét és hevét.' 13 Ő azonban így válaszolt az egyiküknek: `Barátom! Nem vagyok hozzád igazságtalan. Nem egy dénárban egyeztél meg velem? 14 Fogd, ami a tiéd, és menj! Én ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. 15 Vagy nem szabad azt tennem az enyémmel, amit akarok? Rossz szemmel nézed talán, hogy én jó vagyok?'

16 Így lesznek az utolsókból elsők és az elsőkből utolsók.«

A szenvedés és a feltámadás harmadik megjövendölése

17 Jézus ezután fölment Jeruzsálembe. Útközben külön magához hívta a tizenkét tanítványt, és azt mondta nekik: 18 »Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfiát át fogják adni a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik őt, 19 és átadják a pogányoknak, hogy kicsúfolják, megostorozzák és keresztre feszítsék, de harmadnapon föltámad.«

Az uralkodásról és a szolgálatról

20 Akkor Zebedeus fiainak az anyja odament hozzá a fiaival együtt, és leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit. 21 Jézus megkérdezte: »Mit kívánsz?« Az így válaszolt: »Rendeld el, hogy az én két fiam közül az egyik a jobbodon, a másik a balodon üljön országodban.« 22 Jézus ezt válaszolta: »Nem tudjátok, mit kértek. Tudtok-e inni a kehelyből, amelyből én inni fogok?« Azt felelték neki: »Tudunk!« 23 Ő erre azt mondta nekik: »A kelyhemből ugyan inni fogtok, de nem az én dolgom eldönteni, hogy a jobbomon vagy a balomon ki üljön. Az azoké lesz, akiknek Atyám készítette.«

24 Amikor a többi tíz meghallotta ezt, nagyon megharagudott a két testvérre. 25 Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: »Tudjátok, hogy a nemzetek fejedelmei uralkodnak a népeken, és a nagyok hatalmaskodnak felettük. 26 Köztetek azonban ne így legyen, hanem aki nagy akar lenni

Mt 20 10 eljővén pedig az elsők is alíták, hogy többet vennének: vevének pedig ők is egy-egy pénzt.

Mt 20 11 és elvevén morgolódnak vala a cselédes ember ellen

Mt 20 12 mondván: ezek az utólsók egy óráig munkálkodtak, és egyenlőkké tetted őket hozzánk, kik a napnak terhét és hőségét viseltük.

Mt 20 13 ő pedig felelvén egyiknek közűlük monda: barátom, nem teszek neked hamisat: nem egy pénzen szerződtél-e meg velem?

Mt 20 14 vedd fel, ami tiéd, és menj el: annyit akarok pedig ez utólsónak is adni, amint neked.

Mt 20 15 avagy nem szabad-e nekem, amit akarok, cselekednem? talán a te szemed álnok, hogy ím én jó vagyok?

Mt 20 16 így lesznek az utólsók elsőkké, és az elsők utólsókká: mert sokan vannak a hívatalosok, kevesen pedig a választottak.

Mt 20 17 és felmenvén Jézus Jeruzsálembe melléje vevé a tizenkét tanítványt titkon, és monda nekik:

Mt 20 18 íme felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia elárultatik a papi fejedelmeknek, és az írástudóknak, és halálra kárhoztatják őtet,

Mt 20 19 és adják őtet a pogányoknak megcsúfolásra és megostorozásra és megfeszítésre; és harmad nap feltámad.

Mt 20 20 akkor hozzája mene a Zebedeus fiainak anyja a fiaival imádván és kérvén valamit tőle.

Mt 20 21 ki monda neki: mit akarsz? monda neki: mondjad, hogy üljön ez én két fiam, egyik a te jobbodra, és egyik a balodra a te országodban.

Mt 20 22 felelvén pedig Jézus monda: nem tudjátok, mit kértek. megihatjátok-e a pohárt, melyet én megiszom? mondának neki: megihatjuk.

Mt 20 23 monda nekik: az én poharamat megiszszátok ugyan: az én jobbomra ülni pedig vagy balomra nem enyém, hogy nektek adjam, hanem akiknek készíttetett az én Atyámtól.

Mt 20 24 és a tíz hallván bosszankodának a két atyafira.

Mt 20 25 Jézus pedig magához hívá őket, és monda: tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak rajtuk, és akik nagyobbak, hatalmaskodnak azokon.

Mt 20 26 nem úgy leszen tí közöttetek: hanem valaki közöttetek nagyobb akar lenni, legyen inasotok:

köztetek, legyen a szolgátok, 27 és aki első akar lenni köztetek, az legyen a ti szolgálótok. 28 Hiszen az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.«

A két jerikói vak meggyógyítása

29 Amikor kimentek Jerikóból, nagy tömeg követte őt. 30 És íme, ott ült az út mellett két vak. Amint meghallották, hogy Jézus arra megy, felkiáltottak: »Könyörülj rajtunk, Uram, Dávid Fia!« 31 A tömeg rájuk parancsolt, hogy hallgassanak, de azok még hangosabban kiáltották: »Könyörülj rajtunk, Uram, Dávid Fia!« 32 Jézus megállt, odahívta őket és így szólt: »Mit akartok, hogy tegyek veletek?« 33 Azok azt felelték neki: »Uram! Hogy megnyíljon a szemünk.« 34 Jézusnak megesett rajtuk a szíve és megérintette a szemüket. Azonnal látni kezdtek és követték őt.

Mt 20 27 és, aki közöttetek első akar lenni, legyen szolgátok.

Mt 20 28 amint az Emberfia nem jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy szolgáljon, és lelkét sokakért adja váltságul.

Mt 20 29 és ők kimenvén Jerikóból követé őtet sok sereg:

Mt 20 30 és íme két vak az út mellett ülvén meghallák, hogy Jézus menne által: és kiáltának mondván: uram könyörűlj rajtunk, Dávidnak fia.

Mt 20 31 a sereg pedig feddi vala őket, hogy hallgatnának. azok pedig inkább kiáltanak vala mondván: uram, könyörülj rajtunk, Dávidnak fia.

Mt 20 32 és megálla Jézus, és hívá őket, és monda: mit akartok, hogy cselekedjem veletek?

Mt 20 33 mondának neki: Uram, hogy megnyíljanak a szemeink.

Mt 20 34 könyörűlvén pedig rajtuk illeté az ő szemeiket. és mindjárt látának, és követék őtet.

Viták a jeruzsálemi ellenfelekkel: 21,1-23,39

Mt 21

Bevonulás Jeruzsálembe

1 Amikor már Jeruzsálem közelében jártak és odaértek Betfagéhoz az Olajfák hegyén, Jézus előre küldött két tanítványt. 2 Azt mondta nekik: »Menjetek be az előttetek lévő faluba. Mindjárt találni fogtok egy szamarat megkötve, és vele egy csikót; oldjátok el, és vezessétek ide hozzám. 3 Ha pedig valaki szólna valamit, mondjátok, hogy az Úrnak van rájuk szüksége, és azonnal el fogja engedni őket. 4 Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék az ige, amit a próféta mondott:

5 *Mondjátok Sion leányának:*
Íme, királyod jön hozzád;
szelíd ő, s szamárháton ül, szamárcsikón,
teherhordó állat fián« **{Iz 62,11; Zak 9,9}**.

6 A tanítványok elmentek és megtették, amit Jézus parancsolt nekik. 7 Odavezették a szamarat és a csikót, rájuk tették ruháikat, ő pedig felült rájuk. 8 A hatalmas tömeg pedig leterítette ruháit az útra, mások meg ágakat vagdostak a fákról és az útra szórták. 9 A tömeg, amely előtte ment és akik követték, így kiáltoztak: *»Hozsanna* Dávid fiának! *Áldott, aki az Úr nevében jön!* **{Zsolt 118,26}** *Hozsanna a magasságban!«*

Mt 21 1 s mikor Jeruzsálemhez közelgettek volna, és jöttek volna Bétfagéba, az olajfák hegyére: akkor Jézus elkűlde két tanítványt

Mt 21 2 mondván nekik: menjetek a kastélyba, mely ellenetekben vagyon, és mindjárt találtok egy megkötett szamárt, és a vemhét vele: óldjátok meg, és hozzátok el nekem;

Mt 21 3 és ha valaki nektek valamit mond, mondjátok, hogy az Úrnak ezekre szüksége vagyon, és mindjárt elbocsátja azokat.

Mt 21 4 ez pedig mind meglett, hogy beteljesednék, ami megmondatott a próféta által mondván:

Mt 21 5 mondjátok meg a Sion leányának: íme a te királyod jő neked szelíden ülvén a szamáron, és a teherviselőnek vemhén.

Mt 21 6 elmenvén pedig a tanítványok cselekedének, amint parancsolt vala nekik Jézus.

Mt 21 7 és elhozák a szamárt és a vemhet: és tevék azokra az ő ruhájukat, és őtet felül reája ülteték.

Mt 21 8 a sok sereg pedig leteríté az ő ruháit az úton: egyebek pedig ágakat vágnak vala a fákról, és elterítik vala az úton:

Mt 21 9 a seregek pedig, melyek elöl mennek vala, és amelyek követik vala, kiáltanak vala mondván: hozsanna a Dávid fiának: áldott, aki az Úr nevében jő: hozsanna a magasságban.

Mt 21 10 és midőn bement volna Jeruzsálembe, felindula az egész város mondván: kicsoda ez?

10 Amikor bement Jeruzsálembe, az egész város megmozdult. Azt kérdezték: »Kicsoda ez?« **11** A tömeg így felelt: »Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből.«

A templom megtisztítása

12 Jézus bement a templomba és kiűzte onnan mindazokat, akik adtak-vettek a templomban. A pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig fölborította. **13** Azt mondta nekik: »Írva van: *`Az én házamat az imádság házának fogják hívni',* ti pedig *rablók barlangjává* teszitek azt« **{Iz 56,7; Jer 7,11}**.

14 A templomban vakok és sánták jöttek hozzá, s ő meggyógyította őket. **15** Amikor a főpapok és az írástudók látták a csodákat, amelyeket művelt, és a gyermekeket, akik így kiáltoztak a templomban: »Hozsanna Dávid Fiának!«, méltatlankodni kezdtek. **16** Azt mondták neki: »Hallod, hogy mit beszélnek ezek?« Jézus azt felelte nekik: »Igen. De sohasem olvastátok: *`Kisgyerekek és csecsemők ajkáról készítettél magadnak dicséretet?'*« **{Zsolt 8,3}** **17** Aztán otthagyta őket, kiment a városon kívülre Betániába, és ott maradt.

A fügefa megátkozása

18 Kora reggel, amikor visszatért a városba, megéhezett. **19** Meglátott egy fügefát az út mellett, odament hozzá, de semmit nem talált rajta, csak leveleket. Azt mondta neki: »Ne legyen rajtad

Mt 21 [11] a népek pedig mondják vala: ez a Jézus Galileából, a názáreti próféta.

Mt 21 [12] és bemene Jézus az Isten templomába, és mind kihányja vala, akik a tenplomban árulnak és vesznek vala, és a pénzváltók asztalit és a galambárusok székeit felfordítá:

Mt 21 [13] és monda nekik: írva vagyon: az én házam imádság házának hívattatik; ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.

Mt 21 [14] és hozzájárulának a vakok és sánták a templomba; és meggyógyítá őket.

Mt 21 [15] látván pedig a papi fejedelmek és az írástudók a csodákat, melyeket cselekedett, és a gyermekeket, kik a templomban kiáltanak és mondanak vala; hozsanna a Dávid fiának: boszszankodának,

Mt 21 [16] és mondának neki: hallod-e, mit mondanak ezek? Jézus pedig monda nekik: igen is. soha nem olvastátok-e, hogy a kisdedek és a csecsemők szájából végezted el a dícséretet?

Mt 21 [17] és elhagyván őket kiméne a városból Betániába: és ott marada.

Mt 21 [18] reggel pedig visszatérvén a városba megéhezék.

Mt 21 [19] és látván egy fügefát az út mellett ahhoz mene: és semmit nem találá azon, hanem csak leveleket, és monda annak: soha örökké terajtad gyümőlcs ne teremjen. és megszárada mindjárt a fügefa.

Mt 21 [20] és látván a tanítványok csodálkozának mondván: ím mint szárada meg mindjárt!

Mt 21 [21] felelvén pedig Jézus monda nekik: bizony mondom nektek, ha hitetek leszen, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával cselekszitek, de hogyha e hegynek mondjátok is; emelkedjél, és vesd be magadat a tengerbe, megleszen.

Mt 21 [22] és mind, amiket kértek az imádságban hívén, elveszitek.

Mt 21 [23] és mikor a templomba ment volna, hozzájárulának midőn tanítana a papi fejedelmek és a nép vénei mondván: micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta neked e hatalmat?

Mt 21 [24] felelvén Jézus monda nekik: kérdek én is tőletek egy beszédet: melyet ha megmondotok nekem, én is megmondom nektek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

Mt 21 [25] a János keresztsége honnét volt? mennyből-e, vagy az emberektől? ök pedig gondolkodnak vala magukban mondván:

gyümölcs soha többé!« Erre a fügefa azonnal kiszáradt. **20** Ennek láttán a tanítványok elcsodálkoztak és megkérdezték: »Miért száradt ki a fügefa hirtelen?« **21** Jézus azt felelte nekik: »Bizony, mondom nektek: ha volna hitetek és nem kételkednétek, nemcsak a fügefával tehetnétek meg ezt, hanem ha azt mondanátok ennek a hegynek: `Emelkedj fel és vesd magad a tengerbe', megtörténne. **22** Mindazt, amit hittel, imádságban kértek, megkapjátok.«

Kérdés Jézus hatalmáról

23 Amikor bement a templomba és tanított, odajöttek hozzá a főpapok és a nép vénei. Megkérdezték tőle: »Milyen hatalommal teszed mindezt? És ki adta neked ezt a hatalmat?« **24** Jézus így válaszolt nekik: »Kérdeznék tőletek én is egy dolgot. Ha megmondjátok nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem mindezt. **25** János keresztsége honnan volt? A mennyből vagy az emberektől?« Azok így tanakodtak egymás közt: **26** »Ha azt mondjuk: `a mennyből', azt mondja majd nekünk: `Akkor miért nem hittetek neki?' Ha pedig azt mondjuk: `az emberektől', félünk a néptől, mert mindnyájan prófétának tartják Jánost.« **27** Azt felelték tehát Jézusnak: »Nem tudjuk.« Erre ő azt mondta nekik: »Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem mindezt.«

Példabeszéd a két fiúról

28 »Vajon erről mit gondoltok? Egy embernek két fia volt. Odament az elsőhöz és így szólt: `Fiam! Menj ki ma, dolgozz a szőlőben!' **29** Az így válaszolt: `Nem akarok', de később meggondolta magát és kiment. **30** Akkor odament a másikhoz is, és ugyanúgy szólt neki. Az ezt felelte: `Igenis, Uram!' De nem ment ki. **31** A kettő közül melyik tette meg az apa akaratát?« Azt felelték: »Az első.« Erre Jézus azt mondta nekik: »Bizony, mondom nektek: a vámszedők és az utcanők előbb mennek be Isten országába, mint ti. **32** Eljött

Mt 21 [26] ha azt mondjuk, mennyből; azt mondja nekünk: miért nem hittetek tehát neki? ha pedig azt mondjuk, az emberektől; félünk a seregtől; mert mindnyájan úgy tartják vala Jánost, mint prófétát.

Mt 21 [27] és felelvén Jézusnak mondának: nem tudjuk. monda ő is nekik: én sem mondom meg nektek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

Mt 21 [28] mit alítotok pedig? egy embernek két fia vala, és elmenvén az elsőhöz monda: fiam, menj el ma, dolgozzál a szőlőmben.

Mt 21 [29] ő pedig felelven monda: nem megyek. azután pedig megbánván elméne.

Mt 21 [30] menvén pedig a másikhoz hasonlóképpen szóla. az pedig felelvén monda: elmegyek, uram; és el nem mene.

Mt 21 [31] ki cselekedte a kettő közül az atyja akaratát? mondának neki: az elsö. monda nekik Jézus: bizony mondom nektek, hogy a publikánusok és a kurvák előttetek mennek az Isten országába.

Mt 21 [32] mert eljött János hozzátok az igazság útján, és nem hittetek neki; a publikánusok pedig és a kurvák hittek neki: ti pedig látván penitenciát azután sem tartottatok, hogy hinnétek neki.

Mt 21 [33] más példabeszédet halljatok: vala egy cselédes ember, ki szőlőt plántála, és bekeríté azt fövennyel, és sajtót ása benne, és tornyot építe, és bérbeadá azt a műveseknek, és messze mene.

Mt 21 [34] mikor pedig a gyümőlcsök ideje elközelgetett volna, a szolgáit a művesekhez küldé, hogy beszednék annak gyumölcsét.

Mt 21 [35] és a művesek megfogván a szolgáit némelyet megverének, némelyet megölének, némelyet pedig megkövezének.

Mt 21 [36] ismét más szolgákat küldé, az elsőknél többeket, és hasonlóképpen cselekedének azokkal.

Mt 21 [37] utolszor pedig a fiát küldé hozzájuk mondván: megbecsülik a fiamat.

ugyanis hozzátok János az igazság útján – és nem hittetek neki. A vámszedők és az utcanők azonban hittek neki. Ti még ennek láttán sem gondoltátok meg magatokat később, hogy higgyetek neki.

Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről

33 Hallgassatok meg egy másik példabeszédet. Volt egy gazda: *szőlőt ültetett, kerítést készített köréje, prést ásott benne és tornyot épített* **{Iz 5,1-2}**. Aztán kiadta azt bérlőknek, és idegen földre utazott. **34** Amikor elközelgett a szüret ideje, elküldte szolgáit a bérlőkhöz, hogy szedjék be a termését. **35** A bérlők azonban megragadták a szolgáit; az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. **36** Ekkor ismét küldött más szolgákat, az előzőknél többet, de azok éppúgy tettek velük is. **37** Végül elküldte hozzájuk a fiát, mondván: `A fiamat majd tiszteletben tartják.' **38** De a bérlők, mihelyt meglátták a fiút, azt mondták egymás között: `Itt az örökös, gyertek, öljük meg, és szerezzük meg az örökségét.' **39** Megragadták őt, kidobták a szőlőn kívülre és megölték. **40** Amikor tehát eljön a szőlő ura, mit fog tenni ezekkel a bérlőkkel?« **41** Azt felelték neki: »A gonoszokat kegyetlenül el fogja pusztítani, a szőlőt pedig más bérlőknek adja, akik megadják neki a termést a maga idejében.« **42** Jézus ekkor azt mondta nekik: »Sohasem olvastátok az Írásokban:

`A kő, amelyet az építők elvetettek,
szegletkővé lett;
az Úr tette azzá, és ez csodálatos
a mi szemünkben'? **{Zsolt 118,22-23}**

43 Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, és olyan népnek adják, amely meghozza annak gyümölcseit. **44** Aki ráesik erre a kőre, összezúzza magát, akire pedig ez ráesik, azt szét fogja zúzni.«

45 Példabeszédeit hallva a főpapok és a farizeusok megértették, hogy róluk beszél. **46** Ekkor el akarták őt fogni, de féltek a tömegtől, mert az emberek prófétának tartották őt.

Mt 21 [38] a művesek pedig látván a fiát mondának maguk között: ez az örökös, jertek, öljük meg őtet, és miénk leszen az ő öröksége.

Mt 21 [39] és ragadván őtet kiveték a szőlőből, és megölék.

Mt 21 [40] mikor azért eljő a szőlő ura, mit cselekszik azoknak a műveseknek?

Mt 21 [41] mondának neki: a gonoszokat gonoszul veszti el; és az ő szőlőjét más műveseknek adja bérbe, kik megadják neki a gyümőlcsöt az ő idejében.

Mt 21 [42] monda nekik Jézus: soha nem olvastátok-e az írásokban: amely követ az építők megvetettek, az lett szegletfejévé? az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt?

Mt 21 [43] azokáért mondom nektek, hogy elvétetik tőletek az Isten országa, és az ő gyümőlcsét hozó nemzetnek adatik.

Mt 21 [44] és, aki e kőre esik, megromol; a akire pedig esik, elrontja azt.

Mt 21 [45] és mikor hallották volna a papi fejedelmek és a farizeusok az ő példabeszédét, megérték, hogy róluk mondaná.

Mt 21 [46] és keresvén őtet megfogni félének a seregektől: mert mint egy prófétát, tartják vala őtet.

Mt 22

Példabeszéd a királyi menyegzőről

1 Ezután Jézus újra beszélni kezdett, és ismét példabeszédekben szólt hozzájuk: **2** »Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített fiának. **3** Elküldte szolgáit, hogy hívják el a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak eljönni. **4** Ekkor más szolgákat küldött ezekkel

Mt 22 [1] és felelvén Jézus ismét példabeszédekben szóla nekik mondván:

Mt 22 [2] hasonlóvá lett mennyeknek országa egy ember királyhoz, ki menyegzőt szerze a fiának.

Mt 22 [3] és elkűldé a szolgáit, hogy elhívnák a hívatalosokat a menyegzőre, és nem akarnak vala eljőni.

a szavakkal: »Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, a lakomát elkészítettem, ökreimet és hizlalt állataimat levágtam, minden készen van. Jöjjetek a menyegzőre. 5 De azok nem törődtek vele. Elmentek, egyik a földjére, a másik az üzlete után, 6 a többiek pedig megragadták a szolgáit, gyalázatokkal illették és megölték.

7 Haragra gerjedt erre a király, s elküldte hadseregét. A gyilkosokat elpusztította, a városukat pedig felégette. 8 Azután azt mondta a szolgáinak: »A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. 9 Menjetek hát ki a bekötő utakra, s akit csak találtok, hívjátok a menyegzőre.« 10 A szolgák kimentek az utakra és összegyűjtötték mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, s a menyegzős ház megtelt vendégekkel.

11 Amikor a király bement, hogy megnézze az asztalnál ülőket, észrevett ott egy embert, aki nem volt menyegzős ruhába öltözve. 12 Azt mondta neki: »Barátom, hogyan jöttél be ide menyegzős ruha nélkül?« Az nem szólt semmit. 13 Erre a király azt mondta a felszolgálóknak: »Kötözzétek meg kezét-lábát és dobjátok ki őt a külső sötétségre. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás! 14 Mert sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak.«

Kérdés az adóról

15 Ekkor a farizeusok elmentek és kitervelték, hogy hogyan csalják őt tőrbe szóval. 16 Odaküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal és azt mondták neki: »Mester! Tudjuk, hogy igazmondó vagy és az Isten útját az igazság szerint tanítod, nem törődsz senkivel, mert nem nézed az emberek személyét. 17 Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?« 18 Jézus azonban felismerte gonoszságukat és így szólt: »Miért kísértetek engem, ti képmutatók! 19 Mutassátok meg nekem az adópénzt!« Azok odahoztak neki egy dénárt. 20 Ekkor megkérdezte tőlük: »Kié ez a kép és a felirat?« 21 Azt felelték neki: »A császáré.« Erre azt mondta nekik: »Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.« 22 Azok ezt hallva elcsodálkoztak, otthagyták őt és elmentek.

Kérdés a halottak feltámadásáról

23 Azon a napon odamentek hozzá a szaddúceusok, akik azt mondják, hogy nincs feltámadás. Megkérdezték őt: 24 »Mester! Mózes azt mondta: *`Ha valaki meghal gyermekek nélkül,*

Mt 22 4 ismét más szolgákat külde mondván: mondjátok meg a hívatalosoknak: íme elkészítettem az ebédemet, tulkaim és hizlalt állataim megölettettek, és mindenek készek: jöjjetek a menyegzőre.

Mt 22 5 azok pedig elmúlaták: és elmenének, némely a majorjába, némely pedig a kereskedésére:

Mt 22 6 a többi pedig megfogák az ő szolgáit, és bosszúságokkal illetvén megölék.

Mt 22 7 a király pedig, midőn hallotta volna, megharaguvék; és elküldvén az ő hadait elveszté azokat a gyilkosokat, és azok városát felgyújtá.

Mt 22 8 akkor monda a szolgáinak: a menyegző kész ugyan, de a hívatalosok nem voltak méltók.

Mt 22 9 menjetek azert az utak végeire, és valakiket találtok, hívjátok a menyegzőre.

Mt 22 10 és kimenvén a szolgái az utakra összegyüjték mind, akiket találának, gonoszokat és jókat: és betelék a menyegző a letelepedtekkel.

Mt 22 11 bemene pedig a király, hogy látná a letelepedteket, és láta ott egy embert nem menyegzős ruhába öltözöttet.

Mt 22 12 és monda neki: barátom, mint jöttél ide be menyegzős ruhád nem lévén? amaz pedig elnémúla.

Mt 22 13 akkor monda a király a szolgáknak: megkötözvén kezeit és lábait vessétek őtet a külső sötétségre: ott leszen sírás és fogak csikorgatása.

Mt 22 14 mert sokan vannak a hívatalosok, de kevesen a választottak.

Mt 22 15 akkor elmenvén a farizeusok tanácsot tartanak, hogy megfognák őtet beszédében.

Mt 22 16 és hozzája küldék az ő tanítványukat a heródiánusokkal mondván: mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazságban tanítod, és nincs neked gondod valakire; mert nem nézed az emberek személyét:

Mt 22 17 mondd meg azért nekünk, mit alítasz; szabad-e adót adni a császárnak, vagy nem?

Mt 22 18 értvén pedig Jézus az ő álnokságukat monda: mit kísértetek engem, képmutatók?

Mt 22 19 mutassátok meg nekem az adópénzt. azok pedig előhozának neki egy pénzt.

Mt 22 20 és monda nekik Jézus: kié ez a kép és a felül való írás?

Mt 22 21 mondának neki: a császáré. akkor monda nekik: adjátok meg tehát, ami a császáré, a császárnak; és ami az Istené, az Istennek.

akkor a testvére vegye magához a feleségét, és támasszon utódot testvérének' {MTörv 25,5k; Ter 38,8}. 25 Nos, volt nálunk hét testvér. Az első megnősült, de meghalt, és nem lévén utóda, ráhagyta a feleségét a testvérére. 26 Hasonlóan a második és a harmadik is, sőt, mind a hét. 27 Mindnyájuk után pedig meghalt az asszony is. 28 A feltámadáskor melyiknek lesz a felesége a hét közül? Hiszen mindegyiké volt.« 29 Jézus így válaszolt nekik: »Tévelyegtek, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát. 30 A feltámadottak ugyanis nem nősülnek, és férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben. 31 Nem olvastátok a halottak feltámadásáról, amit Isten mondott nektek: 32 *`Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákob Istene?'* {Kiv 3,6} Ő nem a halottak Istene, hanem az élőké.« 33 Mikor a tömeg ezt meghallotta, csodálkozott a tanításán.

Kérdés a főparancsról

34 Mikor a farizeusok meghallották, hogy a szaddúceusokat elnémította, összegyűltek egy csoportba, 35 és az egyikük, egy törvénytudó, hogy próbára tegye, megkérdezte tőle: 36 »Mester, melyik a legnagyobb parancs a törvényben?« 37 Ő azt felelte neki: »*`Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből* és teljes elmédből' {MTörv 6,5}. 38 Ez a legnagyobb, az első parancs. 39 A második hasonló ehhez: *`Szeresd felebarátodat, mint önmagadat'* {Lev 19,18}. 40 Ezen a két parancson alapul az egész törvény és a próféták.«

Kérdés a Messiásról

41 Mivel a farizeusok együtt voltak, Jézus megkérdezte őket: 42 »Mit gondoltok a Krisztusról? Kinek a fia ő?« Azt felelték neki: »Dávidé.« 43 Erre megkérdezte tőlük: »Akkor Dávid miért hívja őt a Lélek által Úrnak, amikor így szól:

44 *`Így szól az Úr az én Uramhoz:*

Jobbom felől foglalj helyet,

Mt 22 [22] és hallván elcsodálkozának, és elhagyván őtet elmenének.

Mt 22 [23] azon nap járulának hozzája a szadduceusok, kik azt mondják, hogy nincs feltámadás: és kérdék őtet

Mt 22 [24] mondván: mester, Mózes mondotta: ha ki meghal fia nem lévén, hogy az atyjafia vegye el annak feleségét, és magot támasszon az atyjafiának.

Mt 22 [25] valának pedig nálunk hét atyafiak: és az első feleséget vévén meghalt: és nem lévén magva hagyta a feleségét az atyjafiának.

Mt 22 [26] hasonlóképpen a második és a harmadik a hetedikig.

Mt 22 [27] mindezek után pedig végre az asszony is meghalt.

Mt 22 [28] a feltámadásban azért a hét közül ki felesége leszen? mert mindeniké volt.

Mt 22 [29] felelvén pedig Jézus monda nekik: tévelyegtek nem tudván az írásokat, sem az Isten erejét.

Mt 22 [30] mert a feltámadásban sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek; hanem lesznek, mint az Isten angyali mennyben.

Mt 22 [31] a halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok-e, ami megmondatott az Istentől mondván nektek:

Mt 22 [32] én vagyok Ábrahámnak Istene és Izsáknak Istene és Jákobnak Istene? nem a meghaltaknak, hanem az élőknek Istene.

Mt 22 [33] és hallván a seregek csodálkozának az ő tudományán.

Mt 22 [34] a farizeusok pedig hallván, hogy bedugta volna a szadduceusok száját, egybegyűlének:

Mt 22 [35] és kérdé őtet egy törvénytudó doktor közülük kísértvén őtet:

Mt 22 [36] mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?

Mt 22 [37] monda neki Jézus: szeressed a te Uradat Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és teljes elmédből.

Mt 22 [38] ez a legnagyobb és első parancsolat.

Mt 22 [39] a másik pedig hasonló ehhez: szeressed felebarátodat, mint tennen magadat.

Mt 22 [40] e két parancsolatban függ az egész törvény és a próféták.

Mt 22 [41] összegyűjtvén pedig a farizeusokat kérdé őket Jézus mondván:

míg lábaid alá vetem ellenségeidet' **{Zsolt 110,1}**.

45 Ha tehát Dávid Úrnak hívja őt, hogyan lehet az ő fia?«

46 Senki sem tudott válaszolni neki egy szót sem, és attól a naptól fogva senki nem merte őt többé kérdezni.

Mt 22 [42] mit alítotok ti a Krisztus felől? ki fia? mondának neki: Dávidé. monda nekik:

Mt 22 [43] miképpen hívja tehát Dávid őtet lelkében urának mondván:

Mt 22 [44] monda az úr az én uramnak: ülj az én jobbomra, míg az ellenségedet zsámollyá teszem a te lábaidnak?

Mt 22 [45] ha azért őtet Dávid urának hívja, mi módon ő fia?

Mt 22 [46] és senki egy igét sem felelhete neki: se nem meré őtet senki a naptól fogva többször kérdeni.

Mt 23

Az írástudók és farizeusok

1 Jézus ezután így beszélt a tömeghez és tanítványaihoz: **2** »Az írástudók és farizeusok Mózes székében ülnek. **3** Ezért mindazt, amit mondanak nektek, tegyétek meg és tartsátok meg – de a tetteiket ne kövessétek, mert mondják ők, de nem teszik. **4** Súlyos és elviselhetetlen terheket kötöznek össze és raknak az emberek vállára, de ők maguk egy ujjukkal sem hajlandók megmozdítani azokat. **5** Minden tettüket azért teszik, hogy lássák őket az emberek. Imaszíjaikat szélesre szabják, bojtjaikat megnagyobbítják. **6** Szeretik a főhelyeket a lakomákon, az első helyeket a zsinagógákban, **7** a köszöntéseket a főtéren, s azt, ha az emberek rabbinak hívják őket. **8** Ti ne hívassátok magatokat rabbinak, mert egy a ti Tanítótok, ti pedig mind testvérek vagytok. **9** Atyátoknak se hívjatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei. **10** Ne hívassátok magatokat mesternek se, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus. **11** Aki közületek a legnagyobb, legyen a szolgátok. **12** Mert aki önmagát felmagasztalja, azt megalázzák, s aki megalázza önmagát, azt felmagasztalják.

13 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt. Ti magatok nem mentek be, és akik be szeretnének menni, azokat sem hagyjátok bemenni. **[14]**

15 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bejártok tengert és szárazföldet, hogy egy megtérőt szerezzetek, s amikor megszereztétek, magatoknál kétszer inkább a gyehenna fiává teszitek.

16 Jaj nektek, vak vezetők, akik azt mondjátok: `Ha valaki megesküszik a templomra, az semmi, de aki megesküszik a templom aranyára, az kötelez.' **17** Ti ostobák és vakok! Mi a nagyobb, az arany,

Mt 23 [1] akkor szóla Jézus a seregeknek és az ő tanítványainak

Mt 23 [2] mondván: a Mózes székén ültek az írástudók és a farizeusok.

Mt 23 [3] az okáért mind, amiket mondanak nektek, megtartsátok, és megcselekedjétek: az ő cselekedetek szerint pedig ne cselekedjetek: mert mondják, és nem cselekszik.

Mt 23 [4] mert nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek és tesznek az emberek vállaira: újakkal pedig nem akarják azokat illetni.

Mt 23 [5] minden ő cselekedetüket pedig cselekszik, hogy láttassanak az emberektől: mert kiszélesítik az ő emlekeztető hártyájukat, megöregbítik az ő peremüket.

Mt 23 [6] szeretik pedig az első üléseket a vacsorákon, és az első székeket a zsinagógákban,

Mt 23 [7] és a köszöntéseket a piacon, és hogy rabbínak hívattassanak az emberektől.

Mt 23 [8] tí pedig ne hívattassatok rabbínak: mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan atyafiak vagytok.

Mt 23 [9] és ne hívjatok senkit atyátoknak e földön: mert egy a ti atyátok, kí mennyekben vagyon.

Mt 23 [10] se ne hívattassatok mestereknek: mert a ti mesteretek egy, a Krisztus.

Mt 23 [11] aki nagyobb köztetek, ti szolgátok legyen.

Mt 23 [12] aki pedig magát felmagasztalja, megaláztatik: és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

Mt 23 [13] jaj pedig nektek, képmutató írástudók és farizeusok: mert beteszitek mennyeknek országát az emberek előtt. mert ti be nem mentek, és a bemenőket sem hagyjátok bemenní.

Mt 23 [14] jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok: mert megeszitek az özvegyek házait

vagy a templom, amely megszenteli az aranyat? 18 És azt mondjátok: `Ha valaki az oltárra esküszik, az semmi, de aki a rajta levő ajándékra esküszik, az kötelez.' 19 Ti vakok! Mi a nagyobb, az ajándék, vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? 20 Hiszen aki az oltárra esküszik, megesküszik az oltárra és mindenre, ami rajta van. 21 S aki a templomra esküszik, megesküszik a templomra, és arra, aki benne lakik. 22 Aki pedig az égre esküszik, Isten trónjára esküszik, és arra, aki azon ül.

23 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok mentából, kaporból és köményből, de elhanyagoljátok a törvény komolyabb parancsait, a jogot, az irgalmat és a hűséget. Ezeket meg kellene tenni, s azokat sem elhagyni. 24 Vak vezetők, akik kiszűritek a szúnyogot, a tevét pedig lenyelitek.

25 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, de belül tele vagytok rablással és tisztátalansággal. 26 Te vak farizeus! Tisztítsd meg előbb a pohár belsejét, hogy a külseje is tiszta legyen!

27 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlítotok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak a holtak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal. 28 Így ti is kívülről ugyan igaznak látszotok az emberek előtt, de belül tele vagytok képmutatással és gonoszsággal.

29 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert síremlékeket építetek a prófétáknak, és feldíszítitek az igazak sírjait, 30 s azt mondjátok: `Ha atyáink napjaiban éltünk volna, nem lettünk volna bűntársaik a próféták vérében.' 31 De ti magatok tanúsítjátok, hogy fiai vagytok azoknak, akik a prófétákat megölték. 32 Ti is betöltitek atyáitok mértékét! 33 Kígyók, viperák fajzatai! Hogyan menekülhetnétek meg a gyehenna ítéletétől? 34 Ezért íme, küldök hozzátok prófétákat, bölcseket és írástudókat. Közülük egyeseket megöltök majd és keresztre feszítetek, másokat megostoroztok zsinagógáitokban és üldöztök városról-városra. 35 Így rátok száll minden igaz vér, amelyet kiontottak a földön az igaz Ábel vérétől Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, akit megöltetek a templom és az oltár között. 36 Bizony, mondom nektek: rászáll mindez erre a nemzedékre.

Jeruzsálem megintése

37 Jeruzsálem, Jeruzsálem, te megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akiket hozzád küldtek! Hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat,

hosszú imádságokat imádkozván: ezért nagyobb ítéletet vesztek.

Mt 23 15 jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok: mert megkerülitek a tengert és a szárazt, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek: és midőn azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őtet kétszerte inkább magatoknál.

Mt 23 16 jaj nektek, vak vezérek, kik mondjátok: valaki a templomra esküszik, semmi: aki pedig a templom aranyára esküszik, tartozik.

Mt 23 17 bolondok, és vakok: mert micsoda nagyobb, az arany-e, vagy a templom, mely megszenteli az aranyat?

Mt 23 18 és valaki az oltárra esküszik, semmi: valaki pedig az ajándékra esküszik, mely azon vagyon, tartozik.

Mt 23 19 vakok: mert micsoda nagyobb, az ajándéke, vagy az oltár, mely megszenteli az ajándékot?

Mt 23 20 aki azért az oltárra esküszik, arra esküszik, és mindenekre, melyek azon vannak.

Mt 23 21 és valaki a templomra esküszik, arra esküszik, és arra is, aki abban lakik:

Mt 23 22 és aki az égre esküszik, az Istennek királyi székére esküszik, és arra is, aki azon ül.

Mt 23 23 jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok; kik megdézsmáljátok a mentát és a kaprot és a köményt, és elhagytátok, amik nehezebbek a törvényben, az ítéletet és az irgalmasságot, és a hitet. ezeket szükség volt megcselekedni, és amazokat el nem hagyni.

Mt 23 24 vak vezérek, megszűritek a szúnyogot, a tevét pedig elnyelitek.

Mt 23 25 jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok, ami kivüle vagyon a pohárnak és tálnak, belül pedig rakvák vagytok ragadománnyal és tisztátalansággal.

Mt 23 26 vak farizeus, tisztitsd meg elsőben, ami bélül vagyon a pohárban és tálban, hogy az, ami kivűl vagyon, megtisztuljon.

Mt 23 27 jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok: mert hasonlók vagytok a megfehéríttetett koporsókhoz, melyek ékeseknek láttatnak kivűl az embereknek, belül pedig rakvák holtak csontjaival és minden undoksággal.

Mt 23 28 úgy ti is kivűl igazaknak láttattok ugyan az embereknek: belől pedig rakvák vagytok képmutatással és hamisággal.

mint ahogy a tyúk a szárnyai alatt összegyűjti a csibéit, de ti nem akartátok! **38** *Íme, elhagyott puszta lesz a házatok!* **{Zsolt 69,26}** **39** Mert mondom nektek: Nem láttok engem mostantól, amíg azt nem mondjátok: *`Áldott, aki az Úr nevében jön!'*« **{Zsolt 118,26}**

Mt 23 [29] jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, kik a próféták koporsóit építitek, és ékesítitek az igazak temetőhelyeit,

Mt 23 [30] és azt mondjátok: ha az atyáink napjaiban lettünk volna, nem volnánk az ő társuk a próféták vérében.

Mt 23 [31] az okáért bizonyságul vagytok magatoknak, hogy fiai vagytok azoknak, kik a prófétákat megölték.

Mt 23 [32] tőltsétek be tí is az atyátok mértékét.

Mt 23 [33] kigyók, viperáknak fajzatai, mint szaladtok el a gyehenna ítélete előtt?

Mt 23 [34] az okáért íme én küldök hozzátok prófétákat és bőlcseket és írástudókat; és azok közül megöltök és megfeszítetek, és azok közül megostoroztok a zsinagógáitokban, és üldözitek városról városra:

Mt 23 [35] hogy reátok jöjjön minden igaz vér, mely a főldre ontatott, az igaz Ábel vérétől fogva Zakariásnak, a Barakjá fiának véréig, kit megöltetek a templom és az oltár között.

Mt 23 [36] bizony mondom nektek, eljőnek mindezek erre a nemzetségre.

Mt 23 [37] Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megölöd a profétákat, és megkövezed azokat, kik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a fiaidat, mint a tyúk, egybegyűjti ő csirkéit szárnyai alá, és nem akartad.

Mt 23 [38] íme pusztán hagyatik nektek a ti házatok.

Mt 23 [39] mert mondom nektek, nem láttok engem mostantól fogva, míg nem mondjátok: áldott, aki az Úr nevében jő.

Tanítás a végső időről: 24,1-25,46

Mt 24

A templom pusztulásáról

1 Jézus kijött a templomból és elindult. Tanítványai odamentek hozzá, hogy megmutassák neki a templom épületeit. **2** Ekkor így szólt hozzájuk: »Ugye, látjátok ezeket mind? Bizony, mondom nektek: Nem marad itt kő kövön, ami el ne pusztulna.«

A csapások kezdete

3 Mikor az Olajfák hegyén leült, a tanítványok külön odamentek hozzá és kérték: »Mondd meg nekünk, mikor történnek ezek? És mi lesz a jele eljövetelednek és a világ végének?«

Mt 24 [1] és kijővén Jézus a templomból megyen vala. és hozzája járulának a tanítványai, hogy megmutatnák neki a templom épületét.

Mt 24 [2] ő pedig felelvén monda nekik: látjátok-e mind ezeket? bizony mondom nektek, nem hagyattatik itt kő a kövön, mely le ne rontassék.

Mt 24 [3] ülvén pedig ő az olajfák hegyén, hozzája járulának a tanítványok titkon mondván: mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek? és micsoda a jele a te eljövetelednek és a világ végezetének?

Mt 24 [4] és felelvén Jézus monda nekik: meglássátok, hogy valaki titeket el ne tévelyítsen.

Mt 24 [5] mert sokan fognak jönni az én nevemben mondván: én vagyok a Krisztus; és sokakat eltévelyítenek.

4 Jézus azt válaszolta nekik: »Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen titeket. **5** Mert sokan fognak jönni az én nevemben és azt mondják: `Én vagyok a Krisztus', és sokakat félre fognak vezetni. **6** Harcokról és háborús hírekről fogtok majd hallani. Vigyázzatok majd, meg ne rémüljetek. Ennek be kell következni **{Dán 2,28}**, de ez még nem a vég. **7** Mert nemzet nemzet ellen támad és ország ország ellen. Sokfelé éhínség lesz és földrengés. **8** De mindez csak a fájdalmak kezdete lesz. **9** Akkor majd gyötrelmeknek vetnek alá benneteket és megölnek titeket. Gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevemért. **10** Sokan megbotránkoznak majd, elárulják és gyűlölni fogják egymást. **11** Sok hamis próféta támad és sokakat félrevezetnek. **12** Mivel megsokasodik a gonoszság, sokak szeretete kihűl majd. **13** De aki kitart mindvégig, az üdvözül. **14** Az országnak ezt az örömhírét pedig hirdetni fogják az egész világon, tanúságot tesznek róla minden nép előtt – és akkor eljön majd a vég.

A pusztulás

15 Amikor tehát látjátok, hogy *a pusztító gyalázat,* amelyről Dániel próféta beszélt **{Dán 9,27}**, ott áll *a szent helyen* – aki olvassa, értse meg! –, **16** akkor azok, akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekbe. **17** Aki a tetőn van, ne szálljon le, hogy elvigyen valamit a házából, **18** aki pedig a mezőn, ne térjen vissza, hogy elvigye a köntösét! **19** Jaj a várandós és szoptatós anyáknak azokban a napokban!

20 Imádkozzatok azért, hogy menekülésetek ne télen, és ne szombaton legyen. **21** Mert olyan *nagy szorongattatás lesz akkor, amilyen még nem volt a világ kezdetétől* mostanáig, és nem is lesz többé **{Dán 12,1; Jo 2,2}**. **22** Ha meg nem rövidítenék azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen élőlény sem; de a választottakért megrövidítik azokat a napokat. **23** Akkor, ha valaki azt mondja nektek: `Íme, itt a Krisztus', vagy `ott', ne higgyétek. **24** Mert hamis krisztusok és hamis próféták

Mt 24 [6] mert harcokat hallotok és harcok vélükedését. lássátok, hogy meg ne háborodjatok. mert szükség ezeknek meglenni, de még nincsen vége.

Mt 24 [7] mert egy nemzet más nemzetre támad, és ország országra, és döghalálok lesznek és éhség és földindulások helyesleg.

Mt 24 [8] ezek pedig mind kezdetei a fájdalmaknak.

Mt 24 [9] akkor kézbe adnak titeket háborúságra, és megölnek titeket: és gyűlölségben lesztek minden nemzeteknél az én nevemért.

Mt 24 [10] és akkor megbotránkoznak sokan, és egymást elárulják, és gyűlőlik egymást.

Mt 24 [11] és sok hamis próféták támadnak, és sokakat eltévelyítenek.

Mt 24 [12] és mivelhogy bővelkedik a hamisság, sokaknak szeretete meghűl.

Mt 24 [13] aki pedig álhatatos leszen végig, az üdvözűl.

Mt 24 [14] és az egész világon prédikáltatik ez az ország evangéliumja bizonyságul minden nemzetségeknek: és akkor jő el a végezet.

Mt 24 [15] midőn azért látjátok a pusztaság útálatosságát, mely megmondatott Dániel prófétától állván a szent helyen: aki olvassa, értse:

Mt 24 [16] akkor, akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekre:

Mt 24 [17] és, aki a héjazaton, le ne szálljon valamit elvinni a házából:

Mt 24 [18] és, aki a mezőn, vissza ne térjen ruháját elvinni.

Mt 24 [19] jaj pedig a nehézkeseknek és a szoptatóknak azokban a napokban.

Mt 24 [20] imádkozzatok pedig, hogy ne legyen a ti futásotok télben vagy szombaton.

Mt 24 [21] mert nagy háborúság leszen akkor, minémű nem volt világ kezdetétől fogva eddig, nem is leszen.

Mt 24 [22] és ha meg nem rövidíttettek volna azok a napok, egy ember sem szabadulna meg: de a választottakért megrövidíttetnek azok a napok.

Mt 24 [23] akkor ha ki nektek mondja: íme itt vagyon a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek.

Mt 24 [24] mert támadnak hamis Krisztusok, és hamis próféták: és nagy jeleket és csodákat tesznek úgy, hogy tévelygésbe vitessenek, (ha lehet), még a választottak is.

Mt 24 [25] íme eleve megmondottam nektek.

támadnak, nagy jeleket és csodákat művelnek, hogy ha lehet, még a választottakat is tévedésbe ejtsék. **25** Íme, előre megmondtam nektek. **26** Ha tehát azt mondják nektek: `Íme, a pusztában van', ne menjetek ki; `íme, a belső szobákban', ne higgyétek. **27** Mert amint a villám napkeleten támad és napnyugatig látszik, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is. **28** Ahol ugyanis a holttest van, oda gyűlnek a keselyűk.

Az Emberfia eljövetele

29 E napok szorongattatásai után *a nap elsötétedik, a hold nem sugározza fényét, a csillagok lehullanak* az égről **{Iz 13,10}**, *s az ég erői* megrendülnek. **30** Aztán feltűnik az égen az Emberfia jele, s akkor *mellét veri majd a föld minden népe* **{Zak 12,10.12}**. *Látni fogják az Emberfiát, amint eljön az ég felhőin* hatalommal és nagy dicsőséggel **{Dán 7,13}**. **31** Elküldi angyalait nagy harsonaszóval, s azok összegyűjtik választottait a négy égtáj felől **{Zak 2,10}**, az ég egyik szélétől a másik végéig.

Végidőre vonatkozó intelmek

32 Vegyetek példát a fügefáról: amikor már zsenge az ága és a levelei kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár. **33** Így ti is, amikor mindezeket meglátjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtóban. **34** Bizony, mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek meg nem történnek. **35** Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak.

36 Azt a napot azonban és azt az órát senki sem ismeri: sem az ég angyalai, sem a Fiú, csak egyedül az Atya. **37** Mert mint Noé napjai, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is. **38** Mert amint a vízözön előtti napokban csak ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába **{Ter 7,7}**, **39** és nem is sejtették, amíg el nem jött a vízözön és el nem ragadta mindnyájukat: így lesz az Emberfia eljövetele is. **40** Ha akkor ketten a szántóföldön lesznek, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. **41** S ha két asszony őröl malommal, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

Az éberségről

42 Legyetek tehát éberek, mert nem tudjátok, mely napon jön el Uratok. **43** Azt pedig értsétek meg, hogy ha tudná a házigazda, melyik őrváltáskor jön a tolvaj, ébren volna és nem engedné betörni a házába. **44** Legyetek tehát készen ti is, mert amelyik órában nem gondoljátok, eljön az Emberfia.

Mt 24 [26] ha azért mondják nektek, íme a pusztában vagyon, ki ne menjetek; íme a rejtekhelyekben, ne higgyétek.

Mt 24 [27] mert amint a villamás kimegyen napkeletről, és feltetszik napnyúgatig: úgy leszen az ember fiának eljövetele is.

Mt 24 [28] valahol a test leszen, oda gyűlnek a sasok is.

Mt 24 [29] mindjárt pedig azok a napok háborúsága után, a nap meghomályosodik, és a hold nem adja világosságát, és a csillagok leesnek az égből, és az egek erei megindulnak:

Mt 24 [30] és akkor feltetszik az emberfiának jele az égen: és akkor sírnak a földnek minden nemzetségei: és látják az emberfiát az ég felhőiben jőni nagy hatalommal és fölséggel.

Mt 24 [31] és elkűldi az ő angyalait trombitával és nagy szózattal; és egybegyűjtik az ő választottait a négy szélekről az egek végeitől fogva azok határáig.

Mt 24 [32] a fügefától pedig tanuljatok példát: midőn immár az ága gyenge leszen, és a levelei kifakadtak, tudjátok, hogy közel vagyon a nyár:

Mt 24 [33] azonképpen ti is, midőn látjátok mindezeket, tudjátok, hogy közel vagyon az ajtókban.

Mt 24 [34] bizony mondom nektek, hogy el nem múlik e nemzetség, mígnem mindezek meglesznek.

Mt 24 [35] az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim el nem múlnak.

Mt 24 [36] azt pedig a napot és az órát senki nem tudja, még a mennyei angyalok is, hanem egyedűl az Atya.

Mt 24 [37] amint pedig a Noé napjaiban, úgy leszen az emberfiának eljövetele is.

Mt 24 [38] mert amint voltak a vízözön elött való napokban, evén és iván, házasodván és kiházasítván, mind a napig, melyen bement Noe a bárkába,

Mt 24 [39] és nem tudták, mígnem eljött a vízözön, és elvitte míndnyájukat: úgy leszen az emberfiának eljövetele is.

Mt 24 [40] akkor ketten lesznek a mezőn; egyik felvétetik, és a másik elhagyatik.

Mt 24 [41] két őrlöasszony a malomban; egyik felvétetik, és a másik elhagyatik.

Mt 24 [42] vígyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jő el a ti Uratok.

Mt 24 [43] azt pedig értsétek, hogyha tudná a cselédes ember, mely órában volna eljövendó a lopó, vígyázna ugyan, és nem hagyná megásni az ő házát.

Példabeszéd a hűséges és a gonosz szolgáról

45 Mit gondolsz, ki az a megbízható és értelmes szolga, akit az úr háza népe fölé állít, hogy adja ki nekik az ételt kellő időben? 46 Boldog az a szolga, akit ura, amikor megérkezik, ebben a munkában talál. 47 Bizony, mondom nektek: minden vagyona fölé rendeli őt. 48 De ha az a gonosz szolga azt mondja szívében: `Késik jönni az én uram', 49 és elkezdi verni szolgatársait, eszik és iszik a részegekkel: 50 megjön majd az ura annak a szolgának azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem gondolja. 51 Elkergeti őt, és a képmutatók sorsára juttatja. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás!

Mt 24 44 az okáért tí is legyetek készek: mert, amely órában nem tudjátok, eljövendő az emberfia.

Mt 24 45 véled-e, kicsoda a hű és okos szolga, kit az ura az ő háza népére rendelt, hogy azoknak eledelt adjon idejekorán?

Mt 24 46 boldog az a szolga, kit, mikor eljövend az ura, úgy talál cselekedni.

Mt 24 47 bizony mondom nektek, hogy minden javaira rendeli őtet.

Mt 24 48 ha pedig ama gonosz szolga az ő szívében mondja: késik eljőni az uram:

Mt 24 49 és verni kezdi a szolgatársait, egyék pedig és igyék a részegesekkel:

Mt 24 50 eljő annak a szolgának az ura a napon, melyen nem reméli, és az órán, melyen nem tudja;

Mt 24 51 és elválasztja őtet, és az ő részét a képmutatókkal teszi. ott leszen sírás és fogak csikorgatása.

Mt 25

Példabeszéd az okos és balga szüzekről

1 Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásaikat és kimentek a vőlegény elé. 2 Öt közülük ostoba volt, öt pedig okos. 3 Az ostobák ugyanis, amikor fölvették lámpásaikat, nem vettek magukhoz olajat. 4 Az okosak viszont lámpásaikkal együtt olajat is vittek edényeikben. 5 Mivel a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak és elaludtak. 6 Éjfélkor aztán kiáltás támadt: `Itt a vőlegény, gyertek ki elébe!' 7 Ekkor a szüzek mindnyájan fölkeltek és rendbe hozták lámpásaikat. 8 Az ostobák ekkor így szóltak az okosakhoz: `Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásaink kialszanak.' 9 Az okosak ezt válaszolták: `Nehogy ne legyen elég se nekünk, se nektek, menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak.' 10 Amíg azok elmentek vásárolni, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Az ajtót bezárták. 11 Később megjött a többi szűz is. Azt mondták: `Uram, uram! Nyiss ki nekünk!' 12 De ő így válaszolt: `Bizony, mondom nektek: nem ismerlek titeket.` 13 Legyetek tehát éberek, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát.

Mt 25 1 akkor hasonló leszen mennyeknek országa a tíz szűzhöz: kik az ő lámpásukat vévén eleibe menének a vőlegénynek és a menyasszonynak.

Mt 25 2 öt pedig azok közül esztelen vala, és öt eszes:

Mt 25 3 de az öt esztelenek vévén a lámpásokat, nem vőnek olajat magukkal:

Mt 25 4 az eszesek pedig olajat vőnek az ő edényükben a lámpásokkal.

Mt 25 5 késvén pedig a vőlegény szunnyadozának mindnyájan, és elaluvának.

Mt 25 6 éjfélkor pedig kiáltás lőn: íme a vőlegény jő, menjetek eleibe.

Mt 25 7 akkor mind felkelének azok a szűzek, és felékesíték az ő lámpásukat.

Mt 25 8 az esztelenek pedig mondának az eszeseknek: adjatok nekünk a ti olajotokból: mert a lámpásaink elalusznak.

Mt 25 9 felelének az eszesek mondván: netalán nem lenne elég nekünk és nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak.

Mt 25 10 midőn pedig venni mennének, eljöve a vőlegény: és akik készek valának, bemenének vele a menyegzőre, és betéteték az ajtó.

Mt 25 11 végtére pedig eljövének a több szűzek is mondván: uram, uram, nyisd meg nekünk.

Mt 25 12 ő pedig felelvén monda: bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket.

Példabeszéd a befektetett pénzről

14 Úgy lesz akkor, mint amikor egy ember arra készült, hogy külföldre menjen. Hívta a szolgáit és átadta nekik vagyonát. 15 Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, mindegyiknek a képessége

szerint; és elment külföldre. Ekkor rögtön **16** elment az, aki öt talentumot kapott, befektette azokat, és szerzett másik ötöt. **17** Éppígy az is, aki kettőt kapott, szerzett másik kettőt. **18** Az viszont, aki egyet kapott, elment, a földbe ásva elrejtette ura pénzét.

19 Sok idő múltán megjött ezeknek a szolgáknak az ura és számadást tartott velük. **20** Előállt ekkor az, aki öt talentumot kapott, hozott másik öt talentumot, és így szólt: `Uram, öt talentumot adtál nekem, nézd, másik öt talentumot nyertem rajta.' **21** Az ura azt mondta neki: `Jól van, derék és hű szolga! A kicsiben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe.' **22** Ezután jött az is, aki a két talentumot kapta és így szólt: `Uram, két talentumot adtál nekem, nézd, másik két talentumot nyertem rajta.' **23** Az ura azt mondta neki: `Jól van, derék és hű szolga, a kicsiben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe.' **24** Végül odajött az is, aki egy talentumot kapott, és azt mondta: `Uram, tudom rólad, hogy kemény ember vagy, aratsz, ahol nem vetettél, és begyűjtesz onnan is, ahová nem ültettél. **25** Mivel féltem tőled, elmentem és elrejtettem a talentumodat a földbe. Íme, itt van, ami a tied!' **26** Az ura azt válaszolta neki: `Te gonosz és lusta szolga! Tudtad, hogy aratok, ahol nem vetettem és gyűjtök onnan, ahová nem ültettem. **27** Éppen ezért el kellett volna helyezned a pénzemet a pénzváltóknál, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza a magamét. **28** Vegyétek hát el tőle a talentumot és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! **29** Mert mindannak, akinek van, még adnak és bővelkedni fog. Attól pedig, akinek nincs, még azt is elveszik, amije van. **30** A haszontalan szolgát pedig dobjátok ki a külső sötétségre! Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás!'

Az utolsó ítélet

31 Amikor az Emberfia eljön dicsőségében, és vele együtt az angyalok mindnyájan **{MTörv 33,2}**, akkor leül majd dicsőséges trónjára. **32** Összegyűjtenek eléje minden nemzetet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. **33** A juhokat a jobbjára állítja, a kecskéket pedig a baljára. **34** Akkor a király így szól a jobbja felől állóknak: `Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba az országot, amely nektek készült a világ teremtése óta. **35** Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok engem, **36** mezítelen voltam és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok, fogságban voltam és eljöttetek hozzám.' **37** Akkor az igazak megkérdezik

Mt 25 [13] vígyázzatok azért, mert nem tudjátok a napot, sem az órát.

Mt 25 [14] mert miképpen egy ember messzire menvén előhívá a szolgáit, és kezeikbe adá az ő javait.

Mt 25 [15] és egynek öt talentumot ada, másnak pedig kettőt, másnak pedig egyet, mindeniknek tulajdon ereje szerént, és elindula mindjárt.

Mt 25 [16] elméne pedig, aki öt talentumot vett vala, és kereskedék azokkal, és más ötöt nyere.

Mt 25 [17] hasonlóképpen az, aki kettőt vett vala is, más kettőt nyere.

Mt 25 [18] aki pedig egyet vett vala, elmenvén a földbe ása, és elrejté az ura pénzét.

Mt 25 [19] sok idő után pedig megjöve azoknak a szolgáknak az uruk, és számot vete velük.

Mt 25 [20] és eljővén, aki öt talentumot vett vala, más öt tálentumot hoza mondván: uram, öt tálentumot adtál nekem, íme más ötöt nyertem a fölött.

Mt 25 [21] monda neki az ura: örülj jó és hű szolgám, miérthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok reád, menj be az urad örömébe.

Mt 25 [22] eljöve pedig, aki két tálentumot vett vala is, és monda: uram, két tálentumot adtál nekem, íme más kettőt nyertem.

Mt 25 [23] monda neki az ura: örülj jó és hű szolgám, miérthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok reád, menj be az urad örömébe.

Mt 25 [24] eljővén pedig, aki egy tálentumot vett vala is, monda: uram, tudom, hogy kemény ember vagy, aratsz, ahol nem vetettél, és gyűjtesz, ahol nem híntettél:

Mt 25 [25] és félvén elmentem, és a te tálentumodat a földbe rejtettem: ihon megvagyon a tiéd.

Mt 25 [26] felelvén pedig az ura monda neki: gonosz és rest szolga, tudod vala, hogy aratok, ahol nem vetek, és gyűjtök, ahol nem híntettem:

Mt 25 [27] azért kell vala neked az én pénzemet a pénzváltóknak adnod, és én megjővén uzsorával vettem volna meg az enyémet.

Mt 25 [28] vegyétek el azért tőle a tálentumot, és adjátok annak, akinek tíz tálentuma vagyon.

Mt 25 [29] mert mindennek, akinek vagyon, adatik, és bővelkedik: attól pedig, akinek nincsen, amije láttatik is lenni, elvétetik tőle.

Mt 25 [30] és a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre: ott leszen sírás és fogak csikorgatása.

majd tőle: `Uram, mikor láttunk téged éhezni, és tápláltunk téged, vagy szomjazni és inni adtunk neked? **38** Mikor láttunk mint idegent, és befogadtunk, vagy mezítelenül, és felöltöztettünk téged? **39** Mikor láttunk betegen vagy fogságban, és meglátogattunk téged?' **40** A király így válaszol majd nekik: `Bizony, mondom nektek: amikor megtettétek ezt egynek e legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek.'

41 Ezután a balján levőknek ezt fogja mondani: `Távozzatok tőlem, átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készült. **42** Mert éheztem és nem adtatok enni, szomjaztam és nem adtatok inni, **43** idegen voltam és nem fogadtatok be, mezítelen voltam és nem öltöztettetek föl, beteg voltam és fogságban, és nem látogattatok meg engem.' **44** Erre azok is megkérdezik: 'Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, mint idegent vagy mezítelenül, betegen vagy a fogságban, és nem szolgáltunk neked?' **45** Akkor ő így felel majd nekik: `Bizony, mondom nektek: amikor nem tettétek meg ezt egynek e legkisebbek közül, nekem nem tettétek meg.' **46** És elmennek majd, ezek az örök gyötrelemre, az igazak pedig az örök életre.«

Mt 25 [31] mikor pedig eljő az Emberfia az ő fölségében, és mindnyájan az angyalok vele, akkor ül az ő fölségének székébe:

Mt 25 [32] és eleibe gyűlnek minden nemzetségek, és elválasztja őket egymástól, amint a pásztor elválasztja a juhokat a gödölyéktől:

Mt 25 [33] és állatja a juhokat az ő jobbjára, a gödölyéket pedig baljára.

Mt 25 [34] akkor mond a király azoknak, kik az ő jobbjára lesznek: jjöjjetek el én Atyámnak áldottai, bírjátok a világ kezdetétől fogva nektek készíttetett országot.

Mt 25 [35] mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem;

Mt 25 [36] mezítelen, és befedeztetek engem: beteg, és meglátogattatok engem; a tömlöcben voltam, és hozzám jöttetek.

Mt 25 [37] akkor felelnek neki az igazak mondván: uram, mikor láttunk téged éhezni, és tápláltunk téged; szomjúhozni, és italt adtunk neked?

Mt 25 [38] mikor láttunk pedig jövevényül, és befogadtunk téged; vagy mezítelenűl, és befedeztünk téged?

Mt 25 [39] vagy mikor láttunk téged betegen vagy a tömlöcben, és hozzád mentünk?

Mt 25 [40] és felelvén a király, mond nekik: bizony mondom nektek, valamíg egynek ez az én legkissebbik atyámfiai közül cselekedtetek, nekem cselekedtétek.

Mt 25 [41] akkor mond azoknak is, kik balra lesznek: menjetek el tőlem átkozottak az örök tűzre, mely az ördögnek készíttetett, és az ő angyalainak.

Mt 25 [42] mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok nekem italt;

Mt 25 [43] jövevény voltam, és be nem fogadtatok engem; mezítelen, és be nem fedeztetek engem; beteg és a tömlöcben, és meg nem látogattatok engem.

Mt 25 [44] akkor felelnek neki azok is mondván: uram, mikor láttunk téged éhezni, vagy szomjúhozni, vagy jövevényül, vagy mezitelenül, vagy betegen, vagy a tömlöcben, és nem szolgáltunk neked?

Mt 25 [45] akkor felel nekik mondván: bizony mondom nektek: valamíg nem cselekedtetek egynek e kicsinyek közül, nekem sem cselekedtétek.

Mt 25 [46] és ezek az örök kínba mennek; az igazak pedig az örök életbe.

JÉZUS SZENVEDÉSE ÉS FELTÁMADÁSA: 26,1-28,20

Mt 26

A főtanács határozata

1 Történt, hogy amikor Jézus befejezte ezeket a beszédeket, így szólt tanítványaihoz: **2** »Tudjátok, hogy két nap múlva húsvét lesz, és az Emberfiát átadják, hogy megfeszítsék.«

3 Akkor a főpapok és a nép vénei összegyűltek a főpap palotájában, akit Kaifásnak hívtak. **4** Megtanácskozták, hogy Jézust csellel elfogják és megölik. **5** De azt mondták: »Ne az ünnepen, nehogy zavargás támadjon a nép között!«

A betániai megkenés

6 Amikor Jézus Betániában volt a leprás Simon házában, **7** odament hozzá egy asszony. Alabástrom edényben igen drága kenet volt nála, és kiöntötte azt Jézus fejére, miközben ő az asztalnál ült. **8** Ennek láttán a tanítványok így méltatlankodtak: »Mire jó ez a pazarlás? **9** Hisz sokért el lehetett volna ezt adni és odaadni a szegényeknek.« **10** Jézus észrevette ezt és azt mondta nekik: »Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem. **11** Szegények ugyanis mindig lesznek veletek, de én nem leszek mindig veletek. **12** Amikor ő kiöntötte ezt a kenetet a testemre, a temetésemre tette. **13** Bizony, mondom nektek: az egész világon, ahol csak hirdetni fogják ezt az evangéliumot, az ő emlékezetére elbeszélik majd azt is, amit tett.«

Júdás árulása

14 Ekkor egy a tizenkettő közül, akit karióti Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz **15** és azt mondta nekik: »Mit adtok nekem, ha átadom őt nektek?« *Azok megígértek neki harminc ezüstöt* **{Zak 11,12}**. **16** Attól fogva kereste a kedvező alkalmat, hogy elárulja őt.

A húsvéti vacsora előkészítése

17 A kovásztalan kenyerek első napján odamentek a tanítványok Jézushoz, és azt mondták: »Hol akarod, hogy elkészítsük neked a húsvéti vacsorát?« **18** Ő azt felelte: »Menjetek el a városba ehhez és ehhez, és mondjátok meg neki: `A Mester üzeni: Az időm közel van, tanítványaimmal együtt nálad fogom megtartani a pászkát.'« **19** A tanítványok úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.

Mt 26 [1] és lőn: mikor elvégezte volna Jézus mind e beszédeket, monda az ő tanítványainak:

Mt 26 [2] tudjátok, hogy két nap után húsvét leszen, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszíttessék.

Mt 26 [3] akkor egybegyűlének a papi fejedelmek és a népnek vénei a főpap pitvarába, ki mondatik vala Kaifásnak:

Mt 26 [4] és tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfognák, és megölnék.

Mt 26 [5] mondának pedig: ne az ünnepnapon, hogy netalán támadás ne legyen a nép között.

Mt 26 [6] mikor pedig Jézus Betániában volna a poklos Simon házában,

Mt 26 [7] járula őhozzája egy asszonyállat, kinek drága kenetű alabástroma vala, és az asztalnál ülőnek a fejére önté.

Mt 26 [8] látván pedig a tanítványok bosszankodának mondván: mire való e vesztegetés?

Mt 26 [9] mert ezt drágán eladhatták volna, és a szegényeknek adhatták volna.

Mt 26 [10] tudván pedig Jézus monda nekik: miért vagytok ez asszonyállatnak bántására? mert jo cselekedetet cselekedett velem.

Mt 26 [11] mert mindenkor vannak szegények veletek: én pedig nem mindenkor vagyok veletek.

Mt 26 [12] mert ez e kenetet a testemre öntvén az én temetésemre cselekedte.

Mt 26 [13] bizony mondom nektek, valahol ez az evangéliom prédikáltatik az egész világon, az is megmondatik, amit ez cselekedett az ő emlekezetére.

Mt 26 [14] akkor elméne egy a tizenkettő közül, ki mondatik vala Júdás Iskariótesnek a papi fejedelmekhez:

Mt 26 [15] és monda nekik: mit akartok nekem adni, és én őtet kezetekbe adom? azok pedig rendelének neki harminc ezüst pénzt.

Mt 26 [16] és attól fogva alkalmatosságot keres vala, hogy őtet elárulná.

Mt 26 [17] a kovásztalanoknak első napján pedig járulának a tanítványok Jézushoz mondván: hol akarod, hogy elkészítsük neked ételedre a húsvétot?

Mt 26 [18] Jézus pedig monda: menjetek a városba egynémelyhez, és mondjátok annak: a mester mondja: az én időm közel vagyon, nálad szerzem a húsvétot az én tanítványaimmal.

Mt 26 [19] és cselekedének a tanítványok, amint rendelte vala nekik Jézus, és elkészíték a húsvétot.

A húsvéti vacsora

20 Amikor beesteledett, asztalhoz ült a tizenkettővel. **21** Miközben ettek, így szólt: »Bizony, mondom nektek: egy közületek elárul engem.« **22** Erre nagyon elszomorodtak és egyenként elkezdték kérdezgetni: »Csak nem én vagyok az, Uram?« **23** Ő így válaszolt: »Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. **24** Az Emberfia ugyan elmegy, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik.« **25** Ekkor megszólalt Júdás, aki elárulta őt: »Csak nem én vagyok az, Rabbi?« Ő azt felelte neki: »Te mondtad.«

26 Miközben ettek, Jézus fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta tanítványainak e szavakkal: »Vegyétek és egyétek, ez az én testem.« **27** Aztán fogta a kelyhet, hálát adott és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: »Igyatok ebből mindnyájan, **28** mert ez az én vérem, az új szövetségé **{Kiv 24,8; Jer 31,31}**, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. **29** Mondom nektek: mostantól nem iszom a szőlőnek ebből a terméséből addig a napig, amíg az újat nem iszom veletek Atyám országában.«

Jézus kimegy az Olajfák hegyére

30 Miután elénekelték a himnuszt, kimentek az Olajfák hegyére. **31** Akkor Jézus azt mondta nekik: »Ezen az éjszakán ti mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert írva van: *`Megverem a pásztort, és szétszélednek a nyáj juhai'* **{Zak 13,7}**. **32** De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába.« **33** Erre Péter megszólalt és azt mondta neki: »Ha mindenki megbotránkozik is benned, én soha meg nem botránkozom.« **34** Jézus azt felelte neki: »Bizony, mondom neked: ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor is megtagadsz engem.« **35** Péter erre így fogadkozott: »Még ha meg is kell veled együtt halnom, akkor sem

Mt 26 [20] estve lévén pedig letelepedett vala a tizenkét tanítványával.

Mt 26 [21] és midőn ők ennének, monda: bizony mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem.

Mt 26 [22] és igen megszomorodván kezdék egyenként mondani: vajon én vagyok-e, uram?

Mt 26 [23] ő pedig felelvén monda: aki a kezét velem a tálba mártja, az árul el engem.

Mt 26 [24] az ember elmegyen ugyan, amint írva vagyon felőle: jaj pedig annak az embernek, aki által az Emberfia elárultatik: jobb lett volna neki, ha nem születtetett volna az az ember.

Mt 26 [25] felelvén pedig Júdás, aki elárulta őtet, monda: vajon én vagyok-e, rabbi? monda neki: te mondád.

Mt 26 [26] ök pedig vacsorálván vévé Jézus a kenyeret, és megáldá, és megszegé, és adá a tanítványainak, és monda: vegyétek, és egyétek: ez az én testem.

Mt 26 [27] és vevén a pohárt, hálákat ada: és nekik adá mondván: igyatok ebből mindnyájan.

Mt 26 [28] mert ez az én vérem, az új testamentumé, mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatjára.

Mt 26 [29] mondom pedig nektek: nem iszom mostantól fogva e szőlő terméséből, a napig, mikor amaz újat iszom veletek, az Atyám országában.

Mt 26 [30] és dicséretet mondván kimenének az olajfák hegyére.

Mt 26 [31] akkor monda nekik Jézus: ti mindnyájan megbotránkoztok énbennem ez éjjel. mert írva vagyon: megverem a pásztort, és eloszolnak a nyáj juhai.

Mt 26 [32] minek utána pedig feltámadok, előtöket veszem Galileában.

Mt 26 [33] felelvén pedig Péter monda neki: ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom.

Mt 26 [34] monda neki Jézus: bizony mondom neked, hogy ez éjjel, minek előtte a kakas szóljon, háromszor tagadsz meg engem.

Mt 26 [35] monda neki Péter: ha meg kell halnom is veled, meg nem tagadlak téged. hasonlóképpen mondának a tanítványok is mindnyájan.

Mt 26 [36] akkor mene Jézus velük a majorba, mely Getszemáninak mondatik, és monda a tanítványainak: üljetek itt, míg amoda menjek, és imádkozzam.

Mt 26 [37] és elvivén Pétert és a Zebedeus két fiát kezde bánkódni és szomorkodni.

tagadlak meg téged.« Hasonlóan beszéltek a tanítványok mindnyájan.

Jézus imája a Getszemáni kertben

36 Akkor Jézus elment velük egy majorba, amelyet Getszemáninak hívnak, és azt mondta a tanítványoknak: »Üljetek le itt, amíg én elmegyek oda és imádkozom.« **37** Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, s elkezdett remegni és gyötrődni. **38** Akkor azt mondta nekik: »Szomorú az én lelkem mindhalálig. Maradjatok itt, és virrasszatok velem.« **39** Egy kissé előbbre ment, arcra borult és így imádkozott: »Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a kehely. De ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te.« **40** Ezután odament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Azt mondta Péternek: »Így hát nem tudtatok egy órát sem virrasztani velem? **41** Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! A lélek ugyan kész, de a test erőtlen.« **42** Aztán újra elment másodszor is, és így imádkozott: »Atyám, ha nem lehet, hogy elmúljon ez anélkül, hogy kiigyam, legyen meg a te akaratod.« **43** Megint visszatért, és újra alva találta őket, mert a szemük elnehezedett. **44** Erre otthagyta őket, ismét elment és harmadszor is imádkozott újra, ugyanazokkal a szavakkal. **45** Aztán odament a tanítványokhoz és azt mondta nekik: »Aludjatok már és nyugodjatok! Íme, elközelgett az óra, és az Emberfiát a bűnösök kezébe adják. **46** Keljetek föl, menjünk! Íme, közel van már, aki elárul engem.«

Jézust elfogják

47 Még beszélt, amikor íme, Júdás, a tizenkettő közül az egyik megérkezett, és vele nagy tömeg kardokkal és dorongokkal a főpapoktól és a nép véneitől. **48** Aki elárulta őt, jelt adott nekik: »Akit megcsókolok, ő az, fogjátok el!« **49** Mindjárt odalépett Jézushoz és azt mondta:
»Üdvözlégy, Mester!« És megcsókolta. **50** Jézus így szólt hozzá: »Barátom, ezért jöttél!« Akkor odamentek, kezet emeltek Jézusra és megragadták őt. **51** És íme, az egyik azok közül, akik Jézussal voltak, kinyújtotta a kezét, kihúzta a kardját, rásújtott a főpap szolgájára, és levágta a fülét.

52 Jézus erre azt mondta neki: »Tedd vissza a kardodat a helyére. Mert mindaz, aki kardot ragad, kard által vész el. **53** Vagy azt hiszed, nem kérhetném Atyámat, hogy azonnal küldjön nekem több, mint tíz légió angyalt? **54** De akkor hogyan teljesednének be az Írások, hogy ennek így kell történnie?« **55** Abban az órában Jézus azt mondta a tömegeknek: »Mint valami rabló ellen, úgy jöttetek

Mt 26 [38] akkor monda nekik: szomorú a lelkem mindhalálig: várakozzatok itt, és vígyázzatok velem.

Mt 26 [39] és egy kevéssé elébb menvén orcájára borula imádkozván és mondván: Atyám, ha lehetséges, múljék el e pohár tőlem. mindazáltal nem amint én akarom, hanem amint te.

Mt 26 [40] és mene a tanítványaihoz, és aluda találá őket, és monda Péternek: így nem vígyázhattatok-e velem egy óráig?

Mt 26 [41] vígyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. a lélek kész ugyan, de a test erőtlen.

Mt 26 [42] ismét másodszor elméne, és imádkozék mondván: Atyám, ha e pohár el nem múlhatik, hanemha azt megiszom, legyen a te akaratod.

Mt 26 [43] és eljöve ismét, és aludva találá őket: mert az ő szemeik megnehezíttetve valának.

Mt 26 [44] és elhagyván őket ismét elméne, és imádkozék harmadszor azon beszédet mondván.

Mt 26 [45] akkor a tanítványaihoz jöve, és monda nekik: aludjatok már, és nyugodjatok: íme elközelgetett az óra, és az Emberfia a bűnösök kezébe adatik.

Mt 26 [46] keljetek fel, menjünk el: íme elközelgetett, aki engem elárul.

Mt 26 [47] még ő szólván íme Júdás, egy a tizenkettő közül eljöve és övele sok sereg kardokkal és dorongokkal, küldetvén a papi fejedelmektől, és a népnek véneitől.

Mt 26 [48] aki pedig elárulta őtet, jelt adott nekik mondván: valakit megcsókolok, ő az, fogjátok őtet.

Mt 26 [49] és mindjárt Jézushoz járulván monda: üdvözlégy, rabbi. és megcsókolá őtet.

Mt 26 [50] és monda neki jesus: barátom, mire jöttél? akkor hozzája menének, és kezeiket Jézusra veték, és megfogák őtet.

Mt 26 [51] és íme egy azok közül, kik Jézussal valának, kinyújtván kezét kivoná kardját, és csapván a papi fejedelem szolgáját elvágá annak fülét.

Mt 26 [52] akkor monda neki Jézus: tedd helyére kardodat: mert mindnyájan, akik fegyvert fognak, fegyverrel vesznek el.

Mt 26 [53] véled-e, hogy nem kérhetem az Atyámat, és ad énnekem most többet tizenkét légió angyalnál?

Mt 26 [54] miképpen teljesednek be tehát az írások, mert így kell lenni?

ki kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok engem. Mindennap a templomban ültem és tanítottam, és nem fogtatok el.« **56** Mindez azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Akkor a tanítványok mindnyájan otthagyták őt és elfutottak.

Jézus a főtanács előtt

57 Azok pedig megragadták Jézust és elvitték Kaifáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és vének összegyűltek. **58** Péter pedig messziről követte őt a főpap palotájáig. Bement oda és leült a szolgákkal, hogy lássa a dolog végét.

59 A főpapok pedig, és az egész főtanács hamis tanúvallomást kerestek Jézus ellen, hogy halálra adják, **60** de nem találtak, noha sok hamis tanú jelentkezett. Végül előállt kettő **61** és így szólt: »Ez azt mondta: Le tudom bontani az Isten templomát, és három nap alatt fölépítem.« **62** Ekkor a főpap fölkelt és azt mondta neki: »Semmit sem felelsz? Mi az, amit ezek tanúsítanak ellened?« **63** De Jézus csak hallgatott. A főpap erre így szólt hozzá: »Megesketlek téged az élő Istenre: mondd meg nekünk, te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia?« **64** Jézus azt felelte neki: »Te mondtad. De mondom nektek: most már *látni fogjátok az Emberfiát a Hatalmasnak jobbján ülni, és eljönni az ég felhőin*« **{Dán 7,13; Zsolt 110,1}**.

65 Ekkor a főpap megszaggatta ruháit és így szólt: »Káromkodott! Mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok a káromkodást. **66** Mit gondoltok?« Azok ezt felelték: »Méltó a halálra!« **67** Azután az arcába köptek, ököllel verték, mások pedig pofon ütötték **68** és azt mondták: »Prófétálj nekünk, Krisztus, ki az, aki megütött téged?«

Péter tagadása

69 Péter pedig kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálólány és így szólt: »Te is a galileai Jézussal voltál!« **70** Ő azonban mindenki előtt letagadta ezt: »Nem tudom, mit beszélsz.« **71** Amikor kiment a kapuba, meglátta őt egy másik, és így szólt az ott lévőkhöz: »Ez is a Názáreti Jézussal volt!« **72** Ő ismét esküvel tagadta: »Nem ismerem azt az embert!« **73** Kis idő múltán odamentek az ott állók és azt mondták Péternek: »Biztosan te is közülük vagy, hiszen a kiejtésed is elárul téged.« **74** Erre ő elkezdett átkozódni és esküdözni: »Nem ismerem azt az embert.« Akkor mindjárt megszólalt a kakas. **75** Péternek pedig eszébe jutott Jézus szava, aki megmondta: »Mielőtt a kakas szól, háromszor tagadsz meg engem.« Kiment onnan és keserves sírásra fakadt.

Mt 26 [55] azon órában monda Jézus a seregeknek: mint latorra, úgy jöttetek ki kardokkal és dorongokkal engem megfogni: mindennap nálatok ülök vala tanítván a templomban, és meg nem fogtatok engem.

Mt 26 [56] ez pedig mind lőn, hogy beteljesednének a próféták írásai. akkoron a tanítványok mindnyájan elhagyván őtet elfutának.

Mt 26 [57] azok pedig megfogván Jézust vivék Kaifáshoz a papi fejedelemhez, ahol az írástudók és a vének egybegyűltek vala.

Mt 26 [58] Péter pedig követi vala őtet távol a papi fejedelem pitvaráig. és oda bemenvén ül vala a szolgákkal, hogy látná a végét.

Mt 26 [59] a papi fejedelmek pedig és az egész gyülekezet hamis bizonyságot keresnek vala Jézus ellen, hogy őtet halálra adnák:

Mt 26 [60] és nem találának, noha sok hamis tanúk jöttek volna elő. utolszor pedig jövének két hamis tanúk,

Mt 26 [61] és mondának: ez mondotta: elronthatom az Isten templomát, és harmad nap után felépíthetem azt.

Mt 26 [62] és felkelvén a papi fejedelem monda neki: semmit nem felelsz-e azokra, amiket ezek ellened bizonyítanak?

Mt 26 [63] Jézus pedig hallgat vala. és a papi fejedelem monda neki: kényszerítlek téged az élő Istenre, hogy megmondjad nekünk, ha te vagy a Krisztus, az Istennek fia.

Mt 26 [64] monda neki Jézus: te mondád: mindazáltal mondom nektek, ez után meglátjátok az Emberfiát ülni az Isten erejének jobbján, és eljőni az égnek felhőiben.

Mt 26 [65] akkor a papi fejedelem megszaggatá ruháit mondván: káromkodék: mit szűkölködünk még tanúk nélkül? íme most hallátok a káromlást:

Mt 26 [66] mi tetszik nektek? azok pedig felelvén mondának: méltó halálra.

Mt 26 [67] akkoron az orcájára pökdösének, és nyakon csapdosák őtet, némelyek pedig tenyerekkel arcul verék

Mt 26 [68] mondván: prófétálj nekünk, Krisztus, kicsoda üte téged?

Mt 26 [69] Péter pedig kívül a pitvarban ül vala: és hozzájárula egy szolgáló mondván: te is a galileai Jézussal valál.

Mt 26 [70] ő pedig tagadá mindenek előtt mondván: nem tudom, mit mondasz.

Mt 26 [71] kimenvén pedig ő az ajtón, más szolgáló látá őtet; és monda azoknak, kik ott valának: ez is a názareti Jézussal vala.

Mt 26 [72] és ismét tagadá esküvéssel; hogy nem ismerem az embert.

Mt 26 [73] és egy kevés vártatva, hozzája menének akik állanak vala, és mondának Péternek: bizonyára te is azok közül vagy, mert a szólásod is kijelent téged.

Mt 26 [74] akkor kezde átkozódni és eskünni, hogy nem ismerte volna az embert. és mindjárt megszólala a kakas.

Mt 26 [75] és megemlekezék Péter a Jézus igéjéről, melyet mondott vala: minek előtte a kakas szóljon, háromszor tagadsz meg engemet. és oda kimenvén keservesen síra.

Mt 27

Jézust átadják Pilátusnak

1 Amikor megvirradt, a főpapok mindnyájan, és a nép vénei, döntést hoztak Jézus ellen, hogy halálra adják őt. **2** Megkötözték, elvezették és átadták Pilátus helytartónak.

Júdás halála

3 Amikor Júdás, aki elárulta őt, látta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és véneknek. **4** Azt mondta: »Vétkeztem, elárultam az igaz vért.« Azok azt felelték: »Mi közünk hozzá? A te dolgod!« **5** Erre beszórta az ezüstöket a templomba, aztán eltávozott, elment és fölakasztotta magát. **6** A főpapok pedig fölszedték az ezüstöket és azt mondták: »Nem szabad ezeket betenni a kincstárba, mert vér díja.« **7** Miután tanácsot tartottak, megvásárolták rajta a fazekas földjét az idegenek számára temetőnek. **8** Ezért hívják azt a földet Vérmezőnek mind a mai napig. **9** Akkor beteljesedett, amit Jeremiás próféta mondott: *»Fogták a harminc ezüstöt – ez volt az ára, ennyire becsülték őt Izrael fiai –,* **10** *és odaadták a fazekas földjéért, amint az Úr megparancsolta nekem«* **{Zak 11,12-13; Jer 18,2-3; 32,8-9}.**

Jézus Pilátus előtt

11 Jézus pedig ott állt a helytartó előtt. A helytartó megkérdezte tőle: »Te vagy a zsidók királya?« Jézus azt felelte: »Te mondod.« **12** Amikor a főpapok és vének vádolták, semmit sem válaszolt. **13** Akkor Pilátus azt mondta neki: »Nem hallod,

Mt 27 [1] reggel lévén pedig tanácsot tartanak mindnyájan a papi fejedelmek és a népnek vénei Jézus ellen, hogy őtet halálra adnák.

Mt 27 [2] és kötve vivék őtet, és adák Poncius Pilátus tiszttartónak.

Mt 27 [3] akkoron látván Júdás, aki őtet elárulta, hogy halálra kárhoztattatott volna; megbánván visszavívé a harminc ezüst pénzt a papi fejedelmeknek és a véneknek

Mt 27 [4] mondván: vétkeztem elárulván az igaz vért. ök pedig mondának: mi gondunk vele? te lássad.

Mt 27 [5] és elvetvén a templomba az ezüst pénzeket visszatére, és elmenvén felakasztá magát.

Mt 27 [6] a papi fejedelmek pedig felvévén az ezüst pénzeket mondának: nem szabad azokat a templom pénze közé vetni: mert vér ára.

Mt 27 [7] tanácsot tartván pedig megvévék azokon a fazekas mezejét a jövevények temetésére.

Mt 27 [8] azért hívattaték az a mezö hakeldamának, azaz vér mezejének e mai napig.

Mt 27 [9] akkor bételjesedék, ami megmondatott Jeremiás próféta által mondván: és vévék az harminc ezüst pénzt a megbecsültetnek árát, kit becsülve vettek meg az Izrael fiaitól:

Mt 27 [10] és adák azokat a fazekas mezejéért, amint nekem rendelte az Úr.

Mt 27 [11] Jézus pedig a tiszttartó előtt álla, és megkérdé őtet a tiszttartó mondván: te vagy-e a zsidók királya? mond neki Jézus: te mondod.

mi mindent tanúsítanak ellened?« 14 Ő azonban nem válaszolt neki egyetlen szóval sem, a helytartó pedig nagyon csodálkozott ezen.

15 Ünnep alkalmával szokásban volt, hogy a helytartó elbocsát a népnek egy foglyot, akit kérnek. 16 Volt akkor egy híres foglyuk, akit Barabásnak hívtak. 17 Pilátus összehívta őket és megkérdezte tőlük: »Kit akartok, hogy elbocsássak nektek, Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?« 18 Tudta ugyanis, hogy irigységből adták őt a kezébe.

19 Miközben az ítélőszéken ült, a felesége üzenetet küldött neki: »Semmi dolgod se legyen azzal az igazzal, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.« 20 De a főpapok és vének rávették a tömeget, hogy Barabást kérjék, Jézust pedig veszítsék el. 21 A helytartó tehát megkérdezte tőlük: »Melyiket akarjátok, hogy a kettő közül elbocsássam nektek?« Azok azt felelték: »Barabást!« 22 Pilátus erre azt kérdezte: »És mit tegyek Jézussal, akit Krisztusnak mondanak?« 23 Azok mindnyájan ezt felelték: »Keresztre vele!« Ő újra megkérdezte: »De hát mi rosszat tett?« Azok erre még hangosabban kiáltoztak: »Keresztre vele!«

24 Pilátus, látva, hogy semmire sem megy, sőt inkább zavargás támad, vizet hozatott, megmosta a kezét a tömeg előtt és így szólt: »Én ártatlan vagyok ennek a vérétől. Ti lássátok!« 25 Az egész nép azt felelte: »Az ő vére rajtunk és gyermekeinken!« 26 Erre elbocsátotta nekik Barabást, Jézust pedig megostoroztatta és átadta nekik, hogy feszítsék keresztre.

Jézus kigúnyolása

27 Ekkor a helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, és összegyűjtötték köréje az egész csapatot. 28 Levetkőztették, vörös katonaköpenyt adtak rá, 29 tövisekből koronát fontak, rátették a fejére, egy nádszálat pedig a jobb kezébe, aztán térdet hajtva előtte így gúnyolták: »Üdvözlégy,

Mt 27 12 és midőn vádoltatnék a papi fejedelmektől és a vénektől, semmit nem felele.

Mt 27 13 akkor monda neki Pilátus: nem hallod-e mennyi bizonyságokat mondanak ellened?

Mt 27 14 és nem felele neki egy szavára is, úgyhogy fölötte igen csodálkoznék a tiszttartó.

Mt 27 15 az ünnepnapon pedig el szokott vala bocsátani a tiszttartó a népnek egy foglyot, akit akarnának.

Mt 27 16 vala pedig akkor egy híres foglya, ki mondatik vala Barabbásnak.

Mt 27 17 egybegyűlvén azért azok monda Pilátus: kit akartok, hogy elbocsássak nektek: Barabbást-e, avagy a Jézust, ki Krisztusnak mondatik?

Mt 27 18 mert tudja vala, hogy irígységből árulták volna el őtet.

Mt 27 19 ülvén pedig ő az ítélőszékben hozzája küldé a felesége mondván: semmi közöd neked azzal az igazzal. mert sokat szenvedtem ma látás által őmiatta.

Mt 27 20 a papi fejedelmek pedig és a vének elálltaták a népet, hogy Barabbást kérnék, Jézust pedig elvesztenék.

Mt 27 21 felelvén pedig a tiszttartó monda nekik: kit akartok, hogy nektek a kettő közül elbocsássak? ök pedig mondának: Barabbást.

Mt 27 22 monda nekik Pilátus: mit cselekedjem tehát a Jézussal, ki Krisztusnak mondatik?

Mt 27 23 mondának mindnyájan: feszíttessék meg. monda nekik a tiszttartó: de mi gonoszt cselekedett? azok pedig inkább kiáltanak vala mondván: feszíttessék meg.

Mt 27 24 látván pedig Pilátus, hogy semmit nem használna, hanem inkább támadás lenne: vizet vévén megmosá kezeit a nép előtt mondván: ártatlan vagyok én ez igaznak vérétől: ti lássátok.

Mt 27 25 és felelvén az egész nép monda: az ő vére mirajtunk és a mi fiainkon.

Mt 27 26 akkor elbocsátá nekik Barabbást: a megostoroztatott Jézust pedig kezükbe adá, hogy megfeszíttetnék.

Mt 27 27 akkor a tiszttartó vitézei elvivén Jézust a tanácsházba, egybegyűjték hozzája az egész csoportot:

Mt 27 28 és levetköztetvén őtet veres karmazsinszínű felső ruhát adának reá;

Mt 27 29 és tövisből koronát fonván a fejére tévék és nádat a jobb kezébe. és térdet hajtván előtte

zsidók királya!« 30 Leköpdösték, elvették a nádat és a fejét verték. 31 Miután így gúnyt űztek belőle, levették róla a katonaköpenyt, ráadták saját ruháit, és elvezették, hogy keresztre feszítsék.

A keresztrefeszítés

32 Miközben kifelé mentek, találtak egy cirenei embert, név szerint Simont. Ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztjét. 33 Amikor elérkeztek arra a helyre, amelyet Golgotának neveznek, ami Koponyahelyet jelent, 34 *epével* kevert *bort adtak* neki inni {Zsolt 69,22}. Amikor megízlelte, nem akart belőle inni. 35 Miután felfeszítették, *sorsot vetve megosztoztak a ruháin* {Zsolt 22,19}. 36 Azután leültek és ott őrizték őt. 37 A feje fölé föltették elítélésének okát. Ez volt ráírva: »Ez Jézus, a Zsidók Királya«.

38 Két rablót is megfeszítettek vele együtt, az egyiket jobbról, a másikat balról. 39 Az arra járók pedig a fejüket csóválva káromolták {Zsolt 22,8}, 40 és ezt mondták: »Te, aki lebontod a templomot és három nap alatt fölépíted, mentsd meg magadat! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!« 41 Ugyanígy a főpapok is csúfolódva mondogatták az írástudókkal és a vénekkel együtt: 42 »Másokat megmentett, magát meg nem tudja megmenteni. Izrael királya ő, szálljon le most a keresztről, és hiszünk neki! 43 *Az Istenben bízott, szabadítsa hát meg* most, *ha akarja*! {Zsolt 22,9} Hiszen azt mondta: 'Az Isten Fia vagyok'.« 44 Így gyalázták őt a rablók is, akiket vele együtt feszítettek keresztre.

Jézus halála

45 A hatodik órától sötétség lett az egész földön a kilencedik óráig. 46 A kilencedik óra körül Jézus hangosan felkiáltott: *»Élí, Élí, lemá szabaktáni?«,* azaz: *»Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?«* {Zsolt 22,2} 47 Ennek hallatára egyesek az ott állók közül így szóltak: »Ez Illést hívja.« 48 Az egyikük mindjárt elszaladt, hozott egy szivacsot, *ecetbe* mártotta, és nádszálra tűzve *inni adott* neki {Zsolt 69,22}. 49 A többiek pedig így szóltak:

csúfolják vala őtet mondván: üdvözlégy, zsidók királya.

Mt 27 30 és reá pökdösvén vévék a nádat, és a fejét verik vala.

Mt 27 31 és minek utána megcsúfolák őtet, levetközteték a felső ruhából, és felőltözteték az ő ruháiba, és vivék őtet, hogy megfeszítenék.

Mt 27 32 kimenvén pedig találának egy Simon nevű cirénei embert: ezt kényszeríték, hogy felvenné az ő keresztjét.

Mt 27 33 és jövének a helyre, mely Golgotának mondatik, mely az agykoponyának helye.

Mt 27 34 és adának neki innia epével elegyíttetett bort. és mikor megkóstolta volna, nem akará innia.

Mt 27 35 minekutána pedig megfeszíték őtet, elosztak az ő ruháit sorsot vetvén, hogy bételjesednék, ami megmondatott a próféta által mondván: elosztották maguknak az én ruháimat, és az én ruhámra sorsot vetettek.

Mt 27 36 és ülvén őrzik vala őtet.

Mt 27 37 és tevék a feje fölébe az ő ügyét írva: ez a Jézus, a zsidók királya.

Mt 27 38 akkor megfeszítteték övele két lator, egyik jobbja felől, és a másik bal felől.

Mt 27 39 az előmenők pedig káromolják vala őtet hajtogatván a fejüket

Mt 27 40 és mondván: vah, ki az Isten templomát elrontod, és harmad napra azt felépíted: szabadítsd meg magadat: ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről.

Mt 27 41 hasonlóképpen a papi fejedelmek is csúfolván az írástudókkal és a vénekkel mondanak vala:

Mt 27 42 egyebeket megszabadított, magát meg nem szabadíthatja: ha Izraelnek királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk neki:

Mt 27 43 az Istenben bízott: szabadítsa meg most, ha akarja őtet: mert azt mondotta: hogy Isten fia vagyok.

Mt 27 44 ugyanazont azont hányják vala pedig szemére a latrok is, kik megfeszíttettek vala vele.

Mt 27 45 hat órától fogva pedig sötétség lőn az egész földön kilenc óráig.

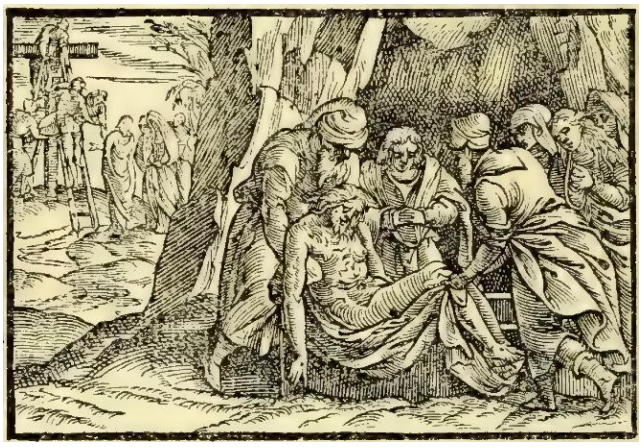
Mt 27 46 és kilenc óra felé kiálta Jézus nagy szóval mondván: eli, eli, lámá sabaktáni? azaz: én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?

Mt 27 47 némelyek pedig ott állván és hallván mondának: Illést hívja ez.

»Hagyd csak, lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa?« 50 Ekkor Jézus ismét hangosan felkiáltott és kiadta a lelkét.

51 És íme, a templom függönye kettészakadt felülről az aljáig, a föld megrendült, a sziklák megrepedtek, 52 a sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek föltámadt a teste. 53 Föltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. 54 A százados pedig, és akik vele együtt őrizték Jézust, a földrengés és a történtek láttán nagyon megrémültek és azt mondták: »Ez valóban Isten Fia volt.«

55 Volt ott sok asszony is, akik messziről figyelték, azok, akik Galileából követték Jézust, és szolgáltak neki. 56 Köztük volt Mária Magdolna, Mária, Jakab és József anyja, és Zebedeus fiainak anyja.

Jézus temetése

57 Mikor beesteledett, jött egy Arimateából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak. 58 Odament Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Akkor Pilátus megparancsolta, hogy adják ki neki. 59 József fogta a testet, begöngyölte tiszta gyolcsvászonba, 60 és betette sziklába vágott, saját, új sírboltjába. A sír bejáratához egy nagy követ hengerített és elment. 61 Mária Magdolna és a másik Mária ott voltak, és ültek a sírral szemben.

A sír őrzése

62 Másnap pedig, azaz a készületnap után, Pilátusnál összegyűltek a főpapok és a farizeusok 63 és azt mondták: »Uram! Emlékszünk, hogy ez a csaló még életében azt mondta: `Három nap múlva föltámadok.' 64 Parancsold meg tehát, hogy őrizzék a sírt a harmadik napig, nehogy odamenjenek a tanítványai, ellopják, és azt mondják a népnek: `Feltámadt a halálból'. Ez az utóbbi csalás rosszabb lenne az előzőnél!« 65 Pilátus azt felelte nekik: »Van őrségtek, menjetek és biztosítsátok

Mt 27 48 és mindjárt elfutamodván egy közülük spongyát vévén megtőlté ecettel, és nádra tévé, és innia ad vala neki.

Mt 27 49 a többi pedig mondának: hadd lássuk, ha eljő-e Illés megszabadítván őtet.

Mt 27 50 Jézus pedig ismét kiáltván nagy szóval kibocsátá lelkét.

Mt 27 51 és imé a templom suporlátja két részre szakada a fölétől fogva az aljáig; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének,

Mt 27 52 és a koporsók megnyílának: és sok szentek testei, kik elaludtak vala, feltámadának.

Mt 27 53 és kimenvén a koporsókból az ő feltámadása után jövének a szent városba, és sokaknak megjelenének.

Mt 27 54 a százados pedig, és akik vele valának, őrizvén Jézust látván a földindulást és azokat, melyek lesznek vala, igen megfélemlének, mondván: bizony ez az Isten fia volt.

Mt 27 55 valának pedig ott sok asszonyállatok távol, kik követték vala Jézust Galileából szolgálván neki:

Mt 27 56 kik között vala Mária Magdolna, és Mária, a Jakab és József anyja és a Zebedeus fiai anyja.

Mt 27 57 mikor pedig estve lett volna, jöve egy arimátiai József nevű gazdag ember, ki ö is a Jézus tanítványa vala.

Mt 27 58 ez elméne Pilátushoz, és megkéré a Jézus testét. akkor Pilátus meghagyá, hogy megadnák a testet.

Mt 27 59 és elvévén a testet, József betakará azt tiszta gyolcsba.

Mt 27 60 és tevé azt az ő új koporsójába, melyet a kősziklában vágott vala. és nagy követ hengeríte a koporsó ajtajára, és elméne.

Mt 27 61 ott vala pedig Mária Magdolna, és a másik Mária a koporsó ellenében ülvén.

Mt 27 62 másod nap pedig, mely az ünnep készülete után vagyon, egybegyűlének a papi fejedelmek és a farizeusok Pílátushoz

Mt 27 63 mondván: uram, megemlekeztünk, bogy ama hitető még éltében mondotta: harmadnap után feltámadok.

Mt 27 64 hagyd meg azért, hogy őrizzék a koporsót harmad napig: hogy valamiképpen el ne jöjjenek az ő tanítványai, és ellopják őtet, és azt mondják a községnek: feltámadott halottaiból. és az utólsó tévelygés gonoszabb leszen az elsőnél.

magatoknak, ahogy tudjátok.« 66 Azok pedig elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel biztosították maguknak a sírt.

Mt 28

Az angyal híradása az üres sírnál

1 A szombat befejeztével, abban az órában, amely a hét első napjára virrad, Mária Magdolna és a másik Mária elment megnézni a sírt. 2 És íme, nagy földrengés támadt: az Úr angyala leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. 3 Olyan volt a megjelenése, mint a villám, és a ruhája fehér volt, mint a hó. 4 Az őrök megrettentek tőle való félelmükben, és mint a holtak, olyanok lettek. 5 Az angyal megszólalt és azt mondta az asszonyoknak: »Ti ne féljetek! Hiszen tudom, hogy Jézust, a megfeszítettet keresitek. 6 Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta.

Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt.

7 Menjetek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak: »Föltámadt a halálból, és előttetek megy Galileába. Ott majd meglátjátok őt! Íme, megmondtam nektek!« 8 Rögtön el is mentek a sírtól. Nagy félelemmel és örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.

Jézus megjelenik az asszonyoknak

9 Ekkor íme, Jézus jött velük szemben és így szólt: »Üdv nektek!« Ők pedig odamentek hozzá, átkarolták a lábát és leborultak előtte. 10 Akkor Jézus azt mondta nekik: »Ne féljetek! Menjetek, vigyétek hírül a testvéreimnek, hogy menjenek el Galileába. Ott majd meglátnak engem.«

A főpapok csalása

11 Amikor elmentek, az őrségből néhányan a városba mentek és hírül vittek a főpapoknak mindent, ami történt. 12 Erre azok összegyűltek a

Mt 27 65 monda nekik Pilátus: vagyon őrizőtök, menjetek, őrizzétek, amint tudjátok.

Mt 27 66 azok pedig elmenvén megerősíték a koporsót őrizőkkel megpecsételvén a követ.

Mt 28 1 szombat estén pedig, mely a szombat első napjára virrad, eljöve Mária Magdolna és a másik Maria a koporsót látni.

Mt 28 2 és íme nagy földindulás lőn. mert az Úr angyala leszálla mennyből: és odajárúlván elhengeríté a követ, és reá üle:

Mt 28 3 az ő tekíntete pedig vala, mint a villámlás; és a ruhája, mint a hó.

Mt 28 4 tőle való féltükbe pedig megrettenének az őrzők, és lőnek, mint a holtak.

Mt 28 5 felelvén pedig az angyal monda az asszonyállatoknak: ne féljetek ti: mert tudom, hogy a Jézust keresitek, aki megfeszíttetett:

Mt 28 6 nincs itt: mert feltámadott, amint megmondotta. jertek, és lássátok a helyt, ahová tétetett vala az Úr.

Mt 28 7 és hamar elmenvén mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott: és íme előttetek elmegyen Galileába: ott meglátjátok őtet. ime eleve megmondottam nektek.

Mt 28 8 és kimenének hamar a koporsóból félelemmel és nagy örömmel futván megjelenteni az ő tanítványainak.

Mt 28 9 és íme Jézus eleikbe mene, mondván: üdvözlöttek legyetek. azok pedig hozzája járulának, és fogák a lábait, és imádák őtet.

Mt 28 10 akkor monda nekik Jézus: ne féljetek. menjetek el, jelentsétek meg az én atyámfiainak, hogy Galíleába menjenek, ott meglátnak engem.

Mt 28 11 kik midőn elmentek volna, íme némelyek az őrzők közül a városba jövének, és megjelenték a papi fejedelmeknek mind, amik lettek vala.

vénekkel, tanácsot tartottak, majd sok pénzt adtak a katonáknak, **13** és azt mondták nekik: »Mondjátok azt: `A tanítványai éjjel eljöttek és ellopták őt, amíg mi aludtunk.' **14** Ha a helytartó meghallja ezt, mi majd meggyőzzük őt, és kimentünk titeket.« **15** Azok átvették a pénzt és úgy tettek, ahogy kioktatták őket.« Ez a szóbeszéd el van terjedve a zsidóknál mind a mai napig.

A tanítványok küldetése

16 A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. **17** Amikor meglátták őt, leborultak, bár egyesek még kételkedtek. **18** Jézus odament és azt mondta nekik: »Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön. **19** Menjetek tehát, és tegyetek tanítvánnyá minden népet. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, **20** és tanítsátok meg őket arra, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!«

Mt 28 [12] és egybegyűlvén a vénekkel tanácsot tartván sok pénzt adának a vitézeknek mondván:

Mt 28 [13] mondjátok, hogy az ő tanítványai éjjel eljöttek, és ellopták őtet, mikor mi aludnánk.

Mt 28 [14] és ha ezt meghallja a tiszttartó, mi elhitetjük vele, és bátorságosokká teszünk titeket.

Mt 28 [15] azok pedig elvévén a pénzt úgy cselekedének, amint tanítva valának. és kihirhedék ez ige a zsidóknál, e mai napig.

Mt 28 [16] a tízenegy tanítvány pedig Galileába mene, a hegyre, ahol rendelte vala nekik Jézus.

Mt 28 [17] és látván őtet imádák: némelyek pedig kételkedének.

Mt 28 [18] és hozzájuk menvén Jézus szóla nekik mondván: adatott nekem minden hatalom mennyben és a földön:

Mt 28 [19] elmenvén azért tanítsatok minden nemzeteket megkeresztelvén őket atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében:

Mt 28 [20] tanítván őket megtartani mind, amiket parancsoltam nektek. és íme én veletek vagyok minden nap, világvégezetig.

EVANGÉLIUM MÁRK SZERINT

JÉZUS MŰKÖDÉSÉNEK ELŐKÉSZÍTÉSE: 1,1-13

Mk 1

Keresztelő János

1 Jézus Krisztus, Isten Fia evangéliumának kezdete.

2 Amint meg van írva Izajás prófétánál:

»Íme, elküldöm küldöttemet színed előtt,

aki elkészíti utadat **{Mal 3,1; Kiv 23,20}**;

3 *a pusztában kiáltónak szava:*

`Készítsétek az Úr útját,

tegyétek egyenessé ösvényeit'« **{Iz 40,3}**,

4 János megjelent a pusztában: keresztelt és hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára. **5** Kiment hozzá Júdea egész vidéke és a jeruzsálemiek mindnyájan. Megkeresztelte őket a Jordán folyóban, miután megvallották bűneiket. **6** János öltözete teveszőrből volt, és bőröv a csípője körül, sáskákat és vadmézet evett.

7 Így prédikált: »Utánam jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó leborulva megoldani a saruja szíját. **8** Én vízzel kereszteltelek titeket, ő pedig Szentlélekkel fog benneteket megkeresztelni.«

Jézus megkeresztelése

9 Történt azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és János megkeresztelte őt a Jordánban. **10** Amint feljött a vízből, látta, hogy megnyílnak az egek, és a Lelket, mint galambot leszállni rá. **11** Az égből szózat hangzott: »Te vagy az én szeretett fiam, benned kedvem telik« **{Iz 42,1}**.

Jézus megkísértése

12 Ezután a Lélek azonnal elragadta őt a pusztába. **13** A pusztában volt negyven napig; a sátán

Mk 1 [1] a Jézus Krisztus, Istennek fia evangéliumának kezdeti.

Mk 1 [2] amint írva vagyon Izajás prófétában: íme, én elküldöm az én angyalomat a te orcád előtt, ki elkészíti a te utadat előtted.

Mk 1 [3] a pusztában kiáltónak szava: az Úrnak útját készítsétek el, egyenesekké csináljátok az ő ösvényit!

Mk 1 [4] vala János a pusztában, keresztelvén és prédikálván a penitencia keresztségét a bűnök bocsánatára.

Mk 1 [5] és kimegyen vala hozzája az egész Júdea tartománya, és mindnyájan a jeruzsálemiek, és megkereszteltetnek vala tőle a Jordán folyó vizében, megvallván az ő bűnüket.

Mk 1 [6] és János teveszőrbe vala felöltözve, és bőröv az ágyéki körül, és sáskákat és erdei mézet eszik vala.

Mk 1 [7] és prédikál vala, mondván: erősebb jött nálamnál utánam: kinek nem vagyok méltó leborulván megoldani az ő sarui szíját.

Mk 1 [8] én titeket vízzel kereszteltelek, ő pedig titeket Szentlélekkel keresztel.

Mk 1 [9] és lőn: a napokban jöve Jézus a galileai Názáretéből, és megkereszteltetek Jánostól a Jordánban.

Mk 1 [10] és mindjárt feljővén a vízből, megnyílva látá az egeket, és a Lelket, mint egy galambot, leszállani, és rajta maradni.

Mk 1 [11] és szózat lőn mennyekből: te vagy az én szerelmes fiam, tebenned telt kedvem.

Mk 1 [12] és mindjárt a Lélek kiűzé őtet a pusztába.

Mk 1 [13] és vala a pusztában negyven nap és negyven éjjel, és kísértetik vala a sátántól, és a vadakkal vala, és az angyalok szolgálnak vala neki.

Mk 1 [14] minekutána pedig kézbe adaték János, Galileába jöve Jézus, prédikálván az Isten országa evangéliumát,

Mk 1 [15] és mondván: mivelhogy betelt az idő, és elközelgetett az Isten országa, penitenciát tartsatok, és higgyetek az evangéliumnak.

Mk 1 [16] és előmenvén a galileai tenger mellett, látá Simont és Andrást, a bátyját, hálókat vetvén a tengerbe (mert halászok valának),

Mk 1 [17] és mondá nekik Jézus: jöjjetek utánam, és titeket emberek halászivá teszlek.

Mk 1 [18] és mindjárt elhagyván a hálókat, követék őtet.

kísértette. A vadállatokkal volt, és az angyalok szolgáltak neki.

JÉZUS GALILEAI MŰKÖDÉSE: 1,14-8,26

Igehirdetés Galileában

14 Miután János átadatott, Jézus Galileába ment, hogy hirdesse Isten evangéliumát. **15** Azt mondta: »Betelt az idő, és elközelgett az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.«

Az első tanítványok meghívása

16 Amikor a galileai tenger mellett elment, meglátta Simont és testvérét Andrást, amint hálót vetettek a tengerbe, mert halászok voltak. **17** Jézus azt mondta nekik: »Jöjjetek utánam, és én emberek halászaivá teszlek titeket!« **18** Ők azonnal elhagyták hálóikat, és követték őt. **19** Kissé továbbmenve meglátta Jakabot, Zebedeus fiát, és testvérét, Jánost, amint ők is a hálóikat javították a hajóban, **20** és azonnal hívta őket. Azok pedig elhagyva apjukat, Zebedeust a béresekkel együtt a hajóban, követték őt.

Jézus a kafarnaumi zsinagógában

21 Bementek Kafarnaumba. Szombaton mindjárt bement a zsinagógába és tanított. **22** Álmélkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. **23** Volt a zsinagógájukban egy ember a tisztátalan lélek hatalmában. Ez így kiáltott föl: **24** »Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus! Azért jöttél, hogy elveszíts minket? Tudom ki vagy: az Isten Szentje!« **25** Jézus megparancsolta neki: »Némulj el, és menj ki belőle.« **26** A tisztátalan lélek erre össze-vissza rángatta őt, majd hangosan kiáltva kiment belőle. **27** Erre mindnyájan elcsodálkoztak, s azt kérdezték egymástól: »Mi ez? Új tanítás, hatalommal? Még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki.« **28** Egyszerre elterjedt a híre Galilea egész vidékén.

Péter anyósának meggyógyítása

29 Ezután mindjárt kiment a zsinagógából, és elmentek Simon és András házába Jakabbal és Jánossal együtt. **30** Simon anyósa lázasan feküdt. Mindjárt szóltak is Jézusnak miatta. **31** Odament hozzá, és felsegítette a kezénél fogva. Erre rögtön elhagyta a láz, és felszolgált nekik.

Megszállottak és betegek gyógyítása

32 Amikor beesteledett és a nap lement, odavitték hozzá az összes beteget és a megszállottakat: **33** az egész város odagyűlt az ajtóhoz.

Mk 1 [19] és elébb menvén onnét egy kevessé, látá Jakabot, a Zebedeus fiát, és Jánost, az öccsét, hogy ők is összeszednék a hálókat a hajóban:

Mk 1 [20] és mindjárt hívá őket. és elhagyván az atyjukat, Zebedeust, a hajóban a béresekkel, követék őtet.

Mk 1 [21] és bemenének Kafarnaumba, és mindjárt szombatokon, bemenvén a zsinagógába, tanítja vala őket.

Mk 1 [22] és álmélkodnak vala az ő tudományán: mert tanítja vala őket, mint hatalma lévén, és nem mint az irástudók.

Mk 1 [23] és vala az ő zsinagógájukban egy ember tisztátalan lélekkel,

Mk 1 [24] és felkiálta, mondván: mi közünk nekünk veled, názáreti Jézus? elveszteni jöttél-e minket? tudom, ki légy, az Istennek szentje.

Mk 1 [25] és megfenyegeté őtet Jézus, mondván: némulj meg, és menj ki az emberből!

Mk 1 [26] és szaggatván őtet a tisztátalan lélek, és felkiáltván nagy szóval, kimene belőle.

Mk 1 [27] és csodálkozának mindnyájan, úgyhogy kérdezkednének önnön maguk között, mondván: micsoda ez? micsoda új tudomány ez? mert hatalommal parancsol még a tisztátalan lelkeknek is, és engednek neki.

Mk 1 [28] és elébb mene az ő híre mindjárt Galileának minden tartományába.

Mk 1 [29] és mindjárt kimenvén a zsinagógából, menének a Simon és András házába, Jakabbal és Jánossal.

Mk 1 [30] fekszik vala pedig a Simon napa hideglelésben: és mindjárt szólának neki felőle.

Mk 1 [31] és hozzája járulván felemelé őtet, fogván a kezét: és mindjárt elhagyá őtet a hideglelés, és szolgál vala nekik.

Mk 1 [32] este lévén pedig, midőn elnyugodt volna a nap, hozzája vivék mind a betegeket, és az ördögösöket:

Mk 1 [33] és az egész város az ajtóhoz gyűlt vala.

Mk 1 [34] és meggyógyíta sokakat, kik különb-különbféle nyavalyáktól bántatnak vala, és sok ördögöket űz vala ki, és nem hagyja vala őket szólni, mert tudják vala őtet.

Mk 1 [35] és igen reggel felkelvén, kiméne egy puszta helyre, és ott imádkozik vala.

Mk 1 [36] és követé őtet Simon, és akik vele valának.

34 Meggyógyított sok, különféle bajokban sínylődő beteget, és sok ördögöt űzött ki, de nem hagyta őket szóhoz jutni, mert azok ismerték őt.

Jézus Galileában tanít

35 Másnap korán hajnalban fölkelt, kiment, és elment egy elhagyatott helyre, hogy ott imádkozzék. 36 Simon, és akik vele voltak, utána mentek. 37 Amikor megtalálták, azt mondták neki: »Mindenki téged keres.« 38 Azt felelte: »Menjünk máshova, a szomszédos helységekbe, hogy ott is hirdessem az igét, mert azért jöttem.« 39 És bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógáikban, és ördögöket űzött.

A leprás meggyógyítása

40 Akkor odajött hozzá egy leprás, és térdre esve így kérlelte: »Ha akarod, meg tudsz tisztítani engem.« 41 Jézus megkönyörült rajta. Kinyújtotta kezét, megérintette, s azt mondta neki: »Akarom, tisztulj meg!« 42 Amikor ezt kimondta, azonnal eltűnt róla a lepra, és megtisztult. 43 Erélyesen rápparancsolt, és azonnal elküldte őt e szavakkal: 44 »Vigyázz, senkinek se szólj erről; hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak {Lev 13,49}, és ajánld föl tisztulásodért, amit Mózes rendelt, bizonyságul nekik.« 45 De az, mihelyt elment, híresztelni kezdte a dolgot, úgyhogy Jézus már nem mehetett nyilvánosan a városba, hanem kint a puszta helyeken tartózkodott; és hozzá gyülekeztek mindenfelől.

Mk 1 37 és mikor megtalálták volna őtet, mondának neki: hogy mindnyájan téged keresnek.

Mk 1 38 és mondá nekik: menjünk a közel való falukba és városokba, hogy ott is prédikáljak: mert azért jöttem.

Mk 1 39 és prédikál vala az ő zsinagógájukban, és az egész Galileában, és ördögöket űz vala.

Mk 1 40 és hozzája jöve egy poklos, kérvén őtet, és térdhajtva mondá neki: ha akarod, megtisztíthatsz engem.

Mk 1 41 Jézus pedig, könyörülvén rajta, kinyújtá kezét, és illetvén őtet mondá neki: akarom, tisztulj meg!

Mk 1 42 és midőn mondotta volna, mindjárt eltávozék tőle a poklosság, és megtisztula.

Mk 1 43 és megfenyegeté őtet, és mindjárt kiűzé őtet,

Mk 1 44 és mondá neki: meglásd, senkinek meg ne mondd, hanem menj el, mutasd meg magadat a papi fejedelemnek, és vidd fel a megtisztulásodért, amiket parancsolt Mózes bizonyságul nekik.

Mk 1 45 az pedig kimenvén kezdé hirdetni, és kihíresíteni a beszédet, úgyhogy már nem mehetne nyilván a városba, hanem kívül a puszta helyeken volna, és hozzája gyűlnek vala mindenünnét.

Mk 2

A béna meggyógyítása

1 Néhány nap múlva újra bement Kafarnaumba, 2 és elterjedt a híre, hogy a házban van. Sokan összegyűltek, úgyhogy már az ajtóhoz sem fértek, és hirdette nekik az igét. 3 Közben odajöttek hozzá néhányan, akik egy bénát hoztak, négyen cipelték. 4 Mivel nem tudták eléje vinni a tömeg miatt, kibontották a ház tetejét, ahol ő volt, és átlyukasztva azt, lebocsátották az ágyat, amelyen

Mk 2 1 és ismét beméne Kafarnaumba egynéhány nap után,

Mk 2 2 és meghallák, hogy a házban volna, és sokan gyűlének egybe, úgy, hogy el nem férnének az ajtónál is, és beszéli vala nekik az igét.

Mk 2 3 és jövének őhozzája egy inaszakadtat hozván, kit négyen hordoznak vala.

Mk 2 4 és mikor azt nem vihették volna eleibe a sereg miatt, felbonták a padlást, ahol vala: és megnyitván alábocsáták a nyoszolyát, melyben az inaszakadt fekszik vala.

Mk 2 5 mikor pedig Jézus látta volna azok hitét, mondá az inaszakadtnak: fiam, megbocsáttatnak neked a te bűneid.

Mk 2 6 valának pedig ott némelyek az írástudók közül állván, és gondolván a szívükben:

Mk 2 7 mit szól ez így? káromkodik. ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül az Isten?

Mk 2 8 melyet mindjárt megértvén Jézus az ő lelkével, hogy úgy gondolkodnának magukban, mondá nekik: miért gondoljátok ezeket szívetekben?

a béna feküdt. 5 A hitüket látva Jézus így szólt a bénához: »Fiam! Bűneid bocsánatot nyertek.«

6 Ültek ott néhányan az írástudók közül is. Ezek azt gondolták magukban: 7 »Hogyan beszélhet ez így? Káromkodik. Ki bocsáthatja meg a bűnöket más, mint egyedül az Isten?« 8 Jézus rögtön észrevette lelkében, hogy így gondolkodnak magukban, ezért azt mondta nekik: »Miért gondoljátok ezeket szívetekben? 9 Mi könnyebb, azt mondani a bénának: `Bocsánatot nyertek bűneid', vagy azt mondani: `Kelj föl, vedd ágyadat és járj'? 10 Hogy pedig lássátok, hogy az Emberfiának hatalma van a földön a bűnöket megbocsátani – ekkor a bénához fordult: – 11 Mondom neked, kelj föl, vedd ágyadat és menj haza!« 12 Az pedig mindjárt fel is kelt, fogta az ágyát, és elment mindenki szeme láttára, úgyhogy mindnyájan csodálkoztak, és dicsőítették az Istent. Ezt mondták: »Ilyet még nem láttunk soha.«

Lévi meghívása. Lakoma a vámosokkal

13 Ezután megint kiment a tenger mellé. Az egész tömeg hozzá sereglett, és tanította őket. 14 Amint továbbment, meglátta Lévit, Alfeus fiát a vámnál ülni, és megszólította: »Kövess engem!« Az fölkelt, és követte őt. 15 Mikor később asztalhoz ült ennek a házában, sok vámos és bűnös telepedett le Jézussal és tanítványaival együtt; sokan voltak ugyanis, akik követték őt. 16 Az írástudók és a farizeusok, azt látva, hogy a bűnösökkel és vámosokkal eszik, megkérdezték tanítványait: »Miért eszik a ti Mesteretek vámosokkal és bűnösökkel?« 17 Jézus meghallotta és azt mondta nekik: »Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek, nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket.«

Kérdés a böjtről

18 János tanítványai és a farizeusok böjtöltek. Odajöttek néhányan, és megkérdezték Jézustól: »Miért böjtölnek János és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?« 19 Jézus így felelt: »Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Amíg náluk van a vőlegény, nem böjtölhetnek. 20 Eljönnek azonban a napok, amikor elveszik tőlük a vőlegényt: akkor majd böjtölnek, azon a napon. 21 Senki sem varr régi ruhára nyers szövetből foltot, mert elszakítja az ép részt is, és a szakadás még nagyobb lesz. 22 Senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, különben a bor szétszakítja a tömlőket, és kiömlik, s a tömlők is tönkremennek. Az új bor új tömlőkbe való.«

Mk 2 9 micsoda könnyebb: mondani-e az inaszakadtnak: megbocsáttatnak neked a te bűneid, vagy mondani: kelj fel, vedd fel nyoszolyádat, és járj?

Mk 2 10 hogy pedig tudjátok, hogy az Emberfiának hatalma vagyon a földön a bűnök megbocsátására (monda az inaszakadtnak),

Mk 2 11 neked mondom: kelj fel, vedd fel nyoszolyádat, és menj a házadba!

Mk 2 12 és az mindjárt felkele, és felvevén a nyoszalyát, elmene, mindenek láttára, úgyhogy mindnyájan csodálkoznának, és dicsőítenék az Istent, mondván: mert soha így nem láttuk.

Mk 2 13 és kimene ismét a tengerhez, és az egész sereg hozzája megyen vala, és tanítja vala őket.

Mk 2 14 és midőn előmenne, látá Lévit, az Alfeus fiát, a vámon ülni, és mondá neki: kövess engem! és felkelvén, követé őtet.

Mk 2 15 és lőn, midőn letelepednék annak házában, sok publikánusok és bűnösök telepedének le együtt Jézussal és az ő tanítványival, mert sokan valának, kik követik vala is őtet.

Mk 2 16 és az írástudók és a farizeusok, látván, hogy a publikánusokkal és a bűnösökkel ennék, mondának az ő tanítványinak: miért eszik és iszik a publikánusokkal és a bűnösökkel a ti mesteretek?

Mk 2 17 ezt hallván Jézus, mondá nekik: nem szűkölködnek az egészségesek orvos nélkül, hanem akik betegek: mert nem jöttem az igazakat hívni, hanem a bűnösöket.

Mk 2 18 és a János és a farizeusok tanítványi böjtölnek vala, és eljövének, és mondának neki: miért böjtölnek a János tanítványi és a farizeusoké, a te tanítványid pedig nem böjtölnek?

Mk 2 19 és mondá nekik Jézus: vajon a menyegző fiai, míg a vőlegény velük vagyon, böjtölhetnek-e? valamíg velük vagyon a vőlegény, nem böjtölhetnek.

Mk 2 20 eljőnek pedig a napok, mikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor fognak böjtölni, azokon a napokon.

Mk 2 21 senki új posztófoltot nem varr az ó ruhához: mert különben az új folt elválik az ótól, és nagyobb szakadás leszen.

Mk 2 22 és senki nem tölt új bort az ó tömlőkbe, mert különben elszakasztja a bor a tömlőket, és a bor kifoly, és a tömlők elvesznek: hanem az új bort új tömlőkbe kell önteni.

Kalászszedés szombaton

23 Történt ismét, hogy amikor szombaton a vetések közt járt, tanítványai útközben tépdesni kezdték a kalászokat. **24** A farizeusok azt mondták neki: »Nézd, azt csinálják szombaton, amit nem szabad.« **25** Ő így felelt nekik: »Sohasem olvastátok, mit cselekedett Dávid **{1 Sám 21,2-7}**, amikor szükséget szenvedett, és éhezett ő, és akik vele voltak? **26** Hogyan ment be az Isten házába Abjatár főpap idejében, és evett a kitett kenyerekből, amelyeket nem szabad másnak megenni, csak a papoknak, és adott a vele lévőknek is?« **27** Aztán hozzátette: »A szombat lett az emberért, és nem az ember a szombatért. **28** Ezért az Emberfia ura a szombatnak is.«

Mk 2 [23] és lőn ismét, mikor az Úr szombaton a vetéseken általmenne, az ő tanítványi is elébb kezdének menni, és búzafejeket szaggatni.

Mk 2 [24] a farizeusok pedig mondanak vala neki: íme, mit cselekednek szombatokon, ami nem szabad?

Mk 2 [25] és mondá nekik: soha nem olvastátok-e, mit művelt Dávid, mikor szüksége volt, és éhezett ő, és akik vele voltak?

Mk 2 [26] mi módon ment be az Isten házába Abjatárnak papi fejedelemsége alatt, és a kitett kenyereket megette, melyeket nem volt szabad megenni, hanem csak a papoknak, és azoknak adta, akik vele valának?

Mk 2 [27] és mond vala nekik: a szombat az emberért szerzettetett, és nem az ember a szombatért.

Mk 2 [28] azokáért ura az Emberfia a szombatnak is.

Mk 3

A béna meggyógyítása szombaton

1 Majd ismét bement a zsinagógába. Volt ott egy ember, akinek a keze el volt száradva. **2** Lesték őt, vajon meggyógyítja-e szombatnapon, hogy vádolhassák. **3** Akkor ő ezt mondta a béna kezű embernek: »Állj középre.« **4** Aztán megkérdezte tőlük: »Szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat, életet megmenteni vagy veszni hagyni?« Azok csak hallgattak. **5** Ő erre haragosan körülnézett rajtuk, elszomorodott szívük keménységén, és így szólt az emberhez: »Nyújtsd ki a kezedet!« Az kinyújtotta, és meggyógyult a keze. **6** A farizeusok, mihelyt kimentek, azonnal tanácsot tartottak ellene a Heródes-pártiakkal, hogy hogyan veszítsék el őt.

Jézus és a tömeg

7 Jézus pedig tanítványaival együtt elment a tengerhez. Nagy sokaság követte őt Galileából, Júdeából, **8** Jeruzsálemből, Idúmeából. Sőt a Jordánon túlról, valamint Tírusz és Szidon környékéről is nagy sokaság jött hozzá, mert hallották, hogy miket művelt. **9** Tanítványaitól azt kérte, hogy egy bárka álljon készen számára a tömeg miatt, hogy ne szorongassák őt. **10** Mivel azonban sokakat meggyógyított, mindazok, akik valami betegségben szenvedtek, ott tolongtak körülötte, hogy megérinthessék. **11** A tisztátalan lelkek pedig, amikor meglátták, leborultak előtte és így kiáltoztak: **12** »Te vagy az Isten Fia.« Ő azonban keményen rájuk parancsolt, hogy ne fedjék fel kilétét.

Mk 3 [1] és bemene ismét a zsinagógába, és vala ott egy megszáradott kezű ember.

Mk 3 [2] és rá figyelmeznek vala, ha szombatokon gyógyítana-e, hogy bevádolnák őtet.

Mk 3 [3] és mondá a megszáradott kezű embernek: állj középre!

Mk 3 [4] és mondá nekik: szabad-e szombatokon jól cselekedni vagy gonoszul? lelket szabadítani vagy veszteni? azok pedig hallgatnak vala.

Mk 3 [5] és haraggal elnézvén őket, megszomorodván az ő szívük vakságán, mondá az embernek: nyújtsd ki a kezedet! és kinyújtá, és meggyógyula a keze.

Mk 3 [6] kimenvén pedig a farizeusok, a heródiánusokkal mindjárt tanácsot tartának ellene, mi módon vesztenék el őtet.

Mk 3 [7] Jézus pedig az ő tanítványival eltére a tenger felé, és sok sereg követé őtet Galileából és Júdeából,

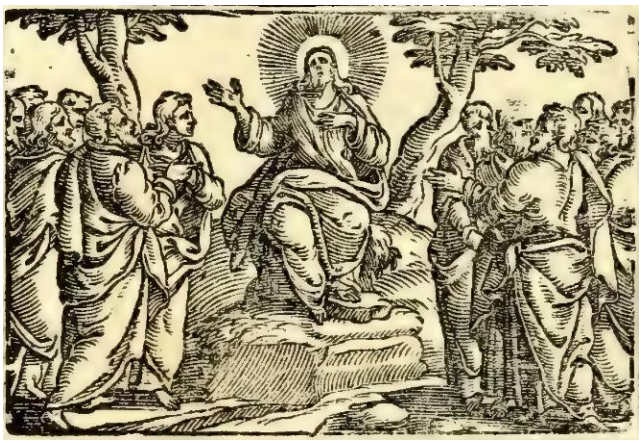
Mk 3 [8] és Jeruzsálemből, és Idumeából és a Jordánon túl, és akik Tírusz és Szidón körül, nagy sokaság, hallván, amiket cselekeszik vala, hozzája jövének.

Mk 3 [9] és mondá a tanítványának, hogy egy hajócska szolgálna neki a sereg miatt, hogy ne szorongatnák őtet.

Mk 3 [10] mert sokakat meggyógyít vala, úgyhogy rá rohannának, hogy illetnék őtet, valakiken csapások valának:

A tizenkettő kiválasztása

13 Azután fölment a hegyre. Magához hívta,
akiket ő akart, és azok odamentek hozzá. 14 Létre-
hozta a Tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy
elküldje őket igét hirdetni. 15 Hatalmat adott ne-
kik, hogy kiűzzék az ördögöket. 16 Ezt a tizenket-
tőt választotta ki: Simont, akinek a Péter nevet
adta; 17 ezenkívül Jakabot, Zebedeus fiát, és Já-
nost, Jakab testvérét, akiket Boanérgesznek, azaz
mennydörgés fiainak nevezett el; 18 és Andrást;
Fülöpöt, Bertalant, Mátét és Tamást; Jakabot, Al-
feus fiát, Tádét, a kánaáni Simont, 19 és az iska-
rióti Júdást, aki elárulta őt.

Jézus és hozzátartozói

20 Amint hazaértek, ismét olyan nagy tömeg
gyűlt össze, hogy még kenyeret sem ehettek.
21 Mikor hozzátartozói ezt meghallották, elmen-
tek, hogy erővel hazavigyék őt, mert azt mondták:
»Megháborodott.«

Jézus önigazolása

22 Az írástudók, akik Jeruzsálemből jöttek le,
azt mondták, hogy Belzebub szállta meg, és az ör-
dögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. 23 Ek-
kor összehívta őket, és példabeszédekben ezt
mondta nekik: »Hogyan űzheti ki a sátán a sátánt?
24 Ha valamely ország meghasonlik önmagával,
az az ország nem állhat fenn. 25 És ha egy ház
meghasonlik önmagával, az a ház nem állhat fenn.
26 Ha a sátán önmaga ellen támad és meghason-
lott, nem maradhat fenn, hanem vége van. 27 Senki
nem mehet be az erősnek a házába és nem ragad-
hatja el a holmiját, ha előbb meg nem kötözi az
erőst, csak akkor tudja kirabolni a házát. 28 Bi-
zony, mondom nektek, hogy minden vétket és ká-
romlást, amellyel káromkodnak, megbocsátanak
az emberek fiainak; 29 de aki a Szentlélek ellen ká-
romkodik, az nem nyer bocsánatot soha, hanem
örök vétek fogja terhelni.« 30 Mert azt mondták:
»Tisztátalan lélek van benne.«

Mk 3 11 és a tisztátalan lelkek, midőn őtet látják
vala, leesnek vala előtte: és kiáltnak vala, mond-
ván: te vagy az Isten fia!

Mk 3 12 és igen megfenyegeté őket, hogy ki ne
jelentenék őtet.

Mk 3 13 és felmenvén a hegyre, hozzája hívá, aki-
ket ő akara: és hozzája menének.

Mk 3 14 és rendelé, hogy tizenketten lennének
vele: és hogy prédikálni küldené őket.

Mk 3 15 és hatalmat ada nekik a betegségek gyó-
gyítására és az ördögök kiűzésére.

Mk 3 16 és Simont nevezé Péternek:

Mk 3 17 és Jakabot, a Zebedeus fiát, és Jánost, a
Jakab öccsét. és nevezé őket Boanergesznek,
azaz mennydörgés fiainak:

Mk 3 18 és Andrást, és Fülöpöt, és Bertalant, és
Mátét, és Tamást, és Jakabot, az Alfeus fiát, és
Tádét, és a kánai Simont,

Mk 3 19 és Júdás iskariótit, ki el is árulta őtet.

Mk 3 20 és a házba menének: ismét egybegyűle a
sereg, úgyhogy csak kenyeret se ehetnének.

Mk 3 21 és mikor az övéi hallották volna, kime-
nének, hogy megfognák őtet, mert azt mondják
vala, hogy megdühödt.

Mk 3 22 és az írástudók, kik Jeruzsálemből alájöt-
tek vala, azt mondják vala: hogy Beelzebulja va-
gyon, és hogy az ördögök fejedelme által űzi ki
az ördögöket.

Mk 3 23 és egybehívván őket, példabeszédekben
mondá nekik: hogy űzheti ki a sátan a sátant?

Mk 3 24 és ha az ország magában meghasonlik,
nem állhat meg az az ország.

Mk 3 25 és ha a ház magában meghasonlik, meg
nem állhat az a ház.

Mk 3 26 és ha a sátan maga ellen támad, megha-
sonlott, és meg nem állhat, hanem vége vagyon.

Mk 3 27 senki az erősnek edényit, bemenvén a
házba, el nem dúlhatja, hanemha előbb az erőset
megköti, és akkor dúlja fel annak házát.

Mk 3 28 bizony, mondom nektek, hogy megbo-
csáttatnak az emberek fiainak minden bűnük, és
a káromlások, melyekkel káromkodnak:

Mk 3 29 aki pedig a Szentlélek ellen káromkodik,
örökké nem leszen bocsánata, hanem köteles le-
szen örök vétekre.

Mk 3 30 mert azt mondják vala: tisztátalan lelke
vagyon.

Jézus igazi rokonai

31 Ekkor az anyja és a testvérei odajöttek, és
kint megállva üzentek neki, és hívták őt. 32 A kö-
rülötte ülő tömegből szóltak is neki: »Íme, anyád
és testvéreid keresnek téged odakinn!« 33 Ő így
felelt nekik: »Ki az én anyám, és kik az én testvé-
reim?« 34 Aztán végighordozva tekintetét a körü-
lötte ülőkön, így szólt: »Íme, az én anyám és test-
véreim. 35 Mert aki Isten akaratát cselekszi, az az
én testvérem, nővérem és anyám.«

Mk 3 31 és eljövének az ő anyja és az atyafiai: és kívűl állván, hozzája küldének, hívván őtet.

Mk 3 32 és a sereg körüle ül vala, és mondának neki: íme, az anyád és az atyádfiai ott kinn keresnek téged.

Mk 3 33 és felelvén nekik, mondá: kicsoda az én anyám és az atyámfiai?

Mk 3 34 és elnézvén azokat, kik körüle ülnek vala, mondá:

Mk 3 35 ihol az én anyám és az atyámfiai. mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én atyámfia és húgom és anyám.

Az Isten Országáról szóló példabeszédek: 4,1-33

Mk 4

Példabeszéd a magvetőről

1 Később ismét tanítani kezdett a tenger mel-
lett. Nagy tömeg gyülekezett köré, ő pedig a bár-
kába szállva leült a tavon, a tömeg pedig a parton
maradt. 2 Példabeszédekben sok mindenre tanította
őket: 3 »Halljátok! Íme, kiment a magvető vetni.
4 Amint vetett, az egyik mag az útfélre esett. Jöttek
az ég madarai és fölkapkodták. 5 Egy másik köves
helyre esett, ahol nem sok földje volt. Hamarosan
kikelt, mert nem volt mélyen a földben, 6 de mikor
kisütött a nap, elfonnyadt, s mivel nem volt gyö-
kere, elszáradt. 7 Ismét másik a tövisek közé esett,
és amikor felnőttek a tövisek, elfojtották, és nem
hozott termést. 8 A többi azonban jó földbe esett.
Ezek felnőttek és gyarapodtak, végül termést hoz-
tak, az egyik harmincszorosat, a másik hatvanszo-
rosat, a harmadik pedig százszorosat.« 9 Majd ezt
mondta: »Akinek van füle a hallásra, hallja meg.«

Mk 4 1 és ismét tanítani kezde a tengernél: és nagy sereg gyűle hozzája, úgy, hogy a hajóba menvén leülne a tengeren, és az egész sereg a tenger mellett a földön vala:

Mk 4 2 és sokakra tanítá őket példabeszédekben, és mondá nekik az ő tanításában:

Mk 4 3 halljátok: íme, kimene a magvető vetni.

Mk 4 4 és midőn vetne, némely esék az útfélen, és eljövének az égi madarak, és megevék azt.

Mk 4 5 némely pedig a kövesekre esék, ahol nem vala sok földje: és mindjárt kikele, mert nem vala mélysége a földnek:

Mk 4 6 és mikor a nap felkele, elhevüle: és minthogy nem vala gyökere, kiszárada.

Mk 4 7 és némely a tövisek közé esék: és felnövekedének a tövisek, és megfojták azt, és gyümölcsöt nem ada.

Mk 4 8 és némely a jó földbe esék: és feljövő és növekedő gyümölcsöt ada. és hoza némely harmincat, némely hatvant, és némely százat.

Mk 4 9 és mondá: akinek fülei vannak a hallásra, hallja meg!

A példabeszédek értelme és célja

10 Mikor egyedül maradt, a vele lévők és a ti-
zenkettő megkérdezte őt a példabeszéd felől. 11 Ezt
mondta nekik: »Nektek adatott, hogy ismerjétek az

Mk 4 10 és mikor magán volna, kérdék tőle a példabeszédet, a tizenkettő akik vele valának.

Mk 4 11 és mondá nekik: nektek adatott tudnotok az Isten országa titkát: azoknak pedig, akik kívül vannak, mindenek példabeszédekben lesznek:

Mk 4 12 hogy látván lássanak, és ne lássanak: és hallván halljanak, és ne értsenek: hogy valamikor meg ne térjenek, és nekik az ő bűnük megbocsáttassanak.

Mk 4 13 és mondá nekik: nem tudjátok-e e példabeszédet? és miképpen értetek meg minden példabeszédeket?

Mk 4 14 aki vet, igét vet.

Isten országa titkát, azoknak pedig, akik kívül vannak, minden példabeszédekben hangzik el,

12 hogy *nézvén nézzenek és ne lássanak,*
hallván halljanak és ne értsenek;
nehogy megtérjenek
és bűneik bocsánatot nyerjenek« **{Iz 6,9-10}**.

A magvetőről szóló példabeszéd magyarázata

13 Majd így folytatta: »Nem értitek ezt a példabeszédet? Hát hogyan értitek meg majd a többi példabeszédet? **14** A magvető az igét veti. **15** Akiknél az ige az útszélre esik, azok, amikor hallják azt, mindjárt jön a sátán, és elviszi az igét, amely a szívükbe hullott. **16** Hasonlóképpen amelyek köves helyre hullanak, azok, amikor hallják az igét, mindjárt befogadják örömmel, **17** de nem ver bennük gyökeret, hanem csak ideig-óráig tart. Amikor az ige miatt szorongatás és üldözés támad, hamar megbotránkoznak. **18** Mások pedig, amelyek a tövisek közé hullanak, azok, akik az igét hallják, **19** de a világi gondok, a csalóka gazdagság és más dolgok kívánsága betölti őket, s ezek elfojtják az igét, így az terméketlen marad. **20** A jó földbe vetett magok pedig azok, akik az igét meghallják, befogadják és termést hoznak, az egyik harmincszorosat, a másik hatvanszorosat, a harmadik pedig százszorosat.«

Az ige meghallása

21 Aztán így szólt hozzájuk: »Vajon arra való a lámpa, hogy véka alá tegyék vagy az ágy alá? Nem arra, hogy a tartóra tegyék? **22** Mert nincs rejtett dolog, amely ki ne tudódna, és nincs titok, amely nyilvánosságra ne jutna. **23** Akinek van füle a hallásra, hallja meg!«

24 Majd így folytatta: »Figyeljetek arra, amit hallotok. Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek majd nektek is, sőt ráadást is adnak nektek. **25** Mert akinek van, annak még adnak; akinek pedig nincsen, attól még azt is elveszik, amije van.«

Példabeszéd a vetés növekedéséről

26 Ezután így szólt: »Az Isten országa olyan, mint amikor az ember magot szór a földbe. **27** Azután már akár alszik, akár fölkel éjjel és nappal, a mag kikel és növekszik, maga sem tudja, hogyan. **28** Mert a föld magától termi meg először a hajtást, aztán a kalászt, majd a fejlett szemet a kalászban. **29** Mikor pedig megérett a termés, azonnal sarlót vág bele, mert elérkezett az aratás« **{Jo 4,13}**.

Mk 4 [15] azok pedig, akik az útfélen, ahol az ige vettetik, és mikor hallják, mindjárt eljő a sátán, és elviszi az igét, mely az ő szívükbe vettetett.

Mk 4 [16] azok is hasonlóképpen, akik a kövesekre vettetnek: kik midőn hallják az igét, mindjárt örömmel veszik azt:

Mk 4 [17] és magukban nincs gyökerük, hanem ideig valók: azután háborúság és üldözés támadván az igéért, legottan megbotránkoznak.

Mk 4 [18] egyebek is vannak, kik a tövisek közibe vettetnek: ezek azok, akik az igét hallják,

Mk 4 [19] és e világ nyomoruúsági és a gazdagságok csalárdsága és többekről való kívánságok bemenvén megfojtják az igét, és gyümölcstelenné leszen.

Mk 4 [20] és azok, kik a jó földbe vettettek, kik az igét hallják, és beveszik, és gyümölcsöznek, némely harmincat, némely hatvant, és némely százat.

Mk 4 [21] és mondá nekik: azért jó-e a gyertya, hogy a véka alá tétessék vagy az ágy alá? nem azért-e, hogy a gyertyatartóra tétessék?

Mk 4 [22] mert nincs semmi elrejtve, ami ki ne nyilatkoztassék: és nem lett titok, hanem hogy nyilvánosságra jöjjön.

Mk 4 [23] akinek fülei vannak a hallásra, hallja meg!

Mk 4 [24] és mond vala nekik: lássátok, mit hallotok! amely mértékkel mértek, visszamérettetik nektek, hozzája is adatik nektek.

Mk 4 [25] mert akinek vagyon, adatik annak, és akinek nincsen, amilye vagyon is, elvétetik tőle.

Mk 4 [26] és mondá: így vagyon az Isten országa, mintha az ember magot vetne a földbe,

Mk 4 [27] és elaludnék, és felkelne éjjel és nappal, és a mag kicsíráznék, és felnövekednék, mikor ő nem tudja.

Mk 4 [28] mert magától gyümölcsöz a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes gabonát a kalászban.

Mk 4 [29] és mikor gyümölcsöt hoz, mindjárt sarlót bocsát, mert elérkezett az aratás.

Mk 4 [30] és mond vala: mihez hasonlítsuk az Isten országát? vagy micsoda példabeszédhez hasonlítsuk azt?

Mk 4 [31] mint a mustármag, mely mikor a földbe vettetik, kisebb minden magoknál, melyek a földben vannak:

Mk 4 [32] és mikor elvettetik, felnövekedik, és nagyobbá leszen minden füveknél, és nagy ágakat

Példabeszéd a mustármagról

30 Majd így szólt: »Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Milyen példabeszéddel szemléltessük?
31 Olyan az, mint a mustármag. Amikor a földbe vetik, kisebb minden magnál, amely a földön van;
32 de ha elvetették, felnő és nagyobb lesz minden veteménynél. Olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészkelhetnek az ég madarai {Dán 4,8k.18}.«

A beszéd befejezése

33 Sok ilyen példabeszédben hirdette nekik az igét, hogy meg tudják érteni. 34 Példabeszéd nélkül nem szólt hozzájuk; tanítványainak azonban külön megmagyarázta mindegyiket.

Jézus tettei és szavai: 4,35-8,26

A vihar lecsendesítése

35 Amikor aznap beesteledett, így szólt hozzájuk: »Menjünk át a túlsó partra!« 36 Erre azok elbocsátották a tömeget, őt pedig magukkal vitték úgy, ahogy ott volt a bárkában. Több bárka is kísérte őket. 37 Nagy szélvész támadt, s a hullámok becsaptak a bárkába, úgy, hogy már-már megtelt.
38 Ő pedig a bárka hátsó végében egy vánkoson aludt. Felkeltették, s ezt mondták neki: »Mester! Nem törődsz vele, hogy elveszünk?« 39 Ő fölkelt, megfenyegette a szelet, és azt mondta a tengernek: »Csendesedj és némulj el!« Erre elállt a szél és nagy csendesség lett. 40 Azután hozzájuk fordult: »Miért vagytok gyávák? Még mindig nincs hitetek?« 41 Erre nagy félelem fogta el őket, és azt kérdezgették egymástól: »Ki ez, hogy a szél és tenger is engedelmeskedik neki?«

hoz, úgy, hogy az árnyéka alatt az égi madarak ellakhatnak.

Mk 4 33 és efféle sok példabeszédekkel beszéli vala nekik az igét, amint hallhatják vala:

Mk 4 34 példabeszéd nélkül pedig nem szól vala nekik. külön pedig az ő tanítványinak megmagyaráz vala mindeneket.

Mk 4 35 és mondá nekik azon nap, midőn este lett volna: menjünk által ellenbe.

Mk 4 36 és elbocsátván a sereget, a hajóba vevék őtet, amint vala: és egyéb hajók is valának vele.

Mk 4 37 és nagy szélvész lőn, és habokat vet vala a hajóba, úgy, hogy megtelnék a hajó.

Mk 4 38 és ő a hajó utolján aluszik vala egy vánkoson. és felkelték őtet, és mondának neki: Mester, nem gondolsz-e vele, hogy elveszünk?

Mk 4 39 és felkelvén megfenyegeté a szelet, és mondá a tengernek: hallgass, némulj meg! és megszűnék a szél, és nagy csendesség lőn.

Mk 4 40 és mondá nekik: miért vagytok félénkek? még sincs-e hitetek? és nagy félelemmel félének, és mondának egymásnak: kinek állítod ezt lenni, mert a szél és a tenger engednek neki?

Mk 5

A gerázai megszállott meggyógyítása

1 Nemsokára átjutottak a tengeren túlra a gerázaiak földjére. 2 Amint kilépett a bárkából, mindjárt elébe ment egy ember a sírok közül, aki a tisztátalan lélek hatalmában volt 3 és sírboltokban lakott. Már láncokkal sem tudták megkötözni.
4 Sokszor béklyóba és láncra verték, de elszakította a láncokat, összetörte a bilincseket, és senki sem tudta őt megfékezni. 5 Éjjel-nappal mindig a sírboltokban és a hegyekben tanyázott, kiáltozott és kövekkel roncsolta magát. 6 Amikor messziről meglátta Jézust, odafutott, leborult előtte, 7 és nagy hangon kiáltotta: »Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságbeli Isten Fia? Az Istenre kényszerítlek, ne gyötörj engem!« 8 Ő ugyanis azt mondta neki: »Tisztátalan lélek, menj ki az emberből!«

Mk 5 1 és általmenének a tenger szorosán a gerazénusok tartományába.

Mk 5 2 és ő, kimenvén a hajóból, mindjárt eleibe jöve a koporsókból egy ember tisztátalan lélekkel,

Mk 5 3 kinek lakóhelye a koporsókban vala, és már senki még láncokkal sem kötözheti vala meg őtet,

Mk 5 4 mert gyakorta béklyókkal és láncokkal megkötöztetvén, elszaggatta vala a láncokat, és a béklyókat elrontotta vala, és senki őtet meg nem szelídítheti vala,

Mk 5 5 és mindenkor éjjel és nappal a koporsókban és a hegyeken vala, kiáltván, és szaggatván magát kövekkel.

9 Ekkor megkérdezte tőle: »Mi a neved?« Az így válaszolt neki: »Légió a nevem, mert sokan vagyunk.« 10 És könyörögve kérte őt, hogy ne űzze ki arról a vidékről.

11 Volt ott a hegy körül a legelőn egy nagy disznócsorda. 12 Az ördögök azt kérték tőle: »Küldj minket a disznókba, hadd menjünk beléjük.« 13 Jézus megengedte nekik. A tisztátalan lelkek kimentek és megszállták a disznókat. Erre a kétezernyi csorda a meredekről a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe. 14 Akik legeltették őket, elfutottak, s hírül vitték ezt a városba és a falvakba. Az emberek kimentek, hogy lássák, mi történt. 15 Jézushoz érve látták, hogy az ördögseregtől megszállott felöltözve, ép ésszel ül, és félelem fogta el őket. 16 A szemtanúk pedig elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördöngössel és a disznókkal. 17 Ezért kérni kezdték őt, hogy távozzék el a határukból. 18 Amikor beszállt a bárkába, az ember, aki megszállott volt, kérte őt, hogy vele mehessen. 19 De Jézus nem engedte meg neki, hanem így szólt: »Menj haza a tieidhez, és hirdesd nekik, milyen nagy dolgot művelt veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad!« 20 Az el is ment, és elkezdte hirdetni a Tízvárosban, hogy Jézus milyen nagy dolgot cselekedett vele. És mindenki csodálkozott.

Jairus lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása

21 Amikor Jézus ismét áthajózott a túlsó partra, nagy tömeg gyülekezett oda köré, ahol ő a tó partján volt. 22 Ekkor odajött hozzá egy zsinagóga-elöljáró, akit Jairusnak hívtak. Amikor meglátta őt, a lábaihoz borult, 23 és így esedezett hozzá: »A kislányom halálán van, jöjj, tedd rá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!« 24 El is ment vele. Nagy tömeg követte és szorongatta.

25 Egy asszony, aki tizenkét esztendő óta vérfolyásos volt, 26 és sokat szenvedett a számtalan orvostól, elköltötte mindenét, de semmi hasznát nem látta, hanem még rosszabbul lett, 27 amint Jézusról hallott, hátulról odament a tömegben és megérintette a ruháját. 28 Azt gondolta: »Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok.« 29 Valóban mindjárt megszűnt a vérfolyása, és érezte testében, hogy meggyógyult betegségétől. 30 De Jézus, aki azonnal észrevette, hogy erő ment ki belőle, a tömeghez fordult és megkérdezte: »Ki érintette meg a ruhámat?« 31 Tanítványai azt felelték neki: »Látod, hogy mennyire szorongat téged a tömeg, és mégis kérdezed, ki érintett engem?« 32 Erre körültekintett, hogy lássa, ki volt az. 33 Az asszony

Mk 5 6 látván pedig Jézust távol, oda futamék, és imádá őtet:

Mk 5 7 és kiáltván nagy szóval, mondá: mi közöm nekem és neked, Jézus, fölséges Istennek fia? kényszerítlek téged az Istenre, hogy ne gyötörj engem!

Mk 5 8 mert azt mondja vala neki: menj ki, tisztátalan lélek, az emberből!

Mk 5 9 és kérdé őtet: ki neved? és mondá neki: Légió nekem nevem, mert sokan vagyunk.

Mk 5 10 és igen kéri vala őtet, hogy ne űzné őtet a tartomány kívül.

Mk 5 11 vala pedig ott a hegy körül egy nagy csorda disznó, legelvén.

Mk 5 12 és igen kérik vala őtet a lelkek, mondván: bocsáss minket a disznókba, hogy beléjük menjünk!

Mk 5 13 és mindjárt megengedé nekik Jézus. és kimenvén a tisztátalan lelkek, a disznókba menének: és nagy rohanással a csorda nyakra-főre vetteték a tengerbe, kétezerig, és megfulladának a tengerben.

Mk 5 14 akik pedig azokat legeltetik vala, elfutának, és hírré tévék a városban és a mezőkben. és kimenének látni, mi történt volna:

Mk 5 15 és Jézushoz menének: és láták azt, aki az ördögtől gyötrettetik vala, ülni, felöltözve és ép ésszel, és megfélemlének.

Mk 5 16 és megbeszélék nekik, akik látták vala, mint lett volna dolga annak, akiben az ördög volt, és a disznók felől is.

Mk 5 17 és kezdék kérni őtet, hogy elmenne az ő határukról.

Mk 5 18 és midőn bemenne a hajóba, kezdé őtet kérni, aki az ördögtől gyötrettetett vala, hogy vele lenne:

Mk 5 19 és nem fogadá be őtet, hanem mondá neki: menj házadba a tieidhez, és hirdesd nekik, minemű dolgokat cselekedett az Úr neked, és könyörült rajtad.

Mk 5 20 és elmene, és kezdé hirdetni Dekapoliszban, minemű dolgokat cselekedett volna neki Jézus: és mindnyájan csodálják vala.

Mk 5 21 és mikor ismét általment volna Jézus a tenger szorosán, sok sereg gyűle hozzája, és a tenger mellett vala.

Mk 5 22 és jöve egy a zsinagóga fejedelmi közül, Jairus nevű: és látván őtet, a lábaihoz borula,

pedig, aki tudta, hogy mi történt vele, félve és remegve előjött, leborult előtte, és őszintén elmondott neki mindent. **34** Ő pedig ezt mondta neki: »Leányom! A hited meggyógyított téged. Menj békével, és légy mentes a bajodtól.«

35 Még beszélt, amikor jöttek a zsinagóga-elöljárótól, és azt mondták: »A lányod már meghalt. Minek fárasztanád tovább a Mestert?« **36** Jézus meghallotta, hogy mit mondtak, és így szólt a zsinagóga-elöljáróhoz: »Ne félj, csak higgy!« **37** Nem engedte meg, hogy más vele menjen, csak Péter, Jakab és János, Jakab testvére. **38** Odaérkeztek a zsinagóga-elöljáró házához, ahol látta a tolongást, s a hevesen sírókat és jajgatókat. **39** Bement, és azt mondta nekik: »Miért zajongtok és sírtok? Nem halt meg a gyermek, csak alszik.« **40** De azok kinevették. Ekkor elküldte onnan mindnyájukat, maga mellé vette a gyermek apját és anyját és a vele lévőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt. **41** Megfogta a gyermek kezét, és azt mondta neki: »Talíta, kúmi!« – ami azt jelenti: »Kislány, mondom neked, kelj fel!« – **42** A kislány azonnal fölkelt és járkálni kezdett. Tizenkét esztendős volt ugyanis. Mindenki nagyon csodálkozott. **43** Ő pedig szigorúan megparancsolta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja; majd szólt nekik, hogy adjanak a lánynak enni.

Mk 5 [23] és igen kéri vala őtet, mondván: mivel a leányom halálán vagyon, jőj el, tedd rá kezedet, hogy meggyógyuljon, és éljen!

Mk 5 [24] és elmene ővele, és sok sereg követé őtet, és szorongatják vala őtet.

Mk 5 [25] és egy asszony, ki a vérfolyásban tizenkét esztendeig volt,

Mk 5 [26] és sokat szenvedett vala sok orvosoktól, és elköltötte vala mindenét, és semmit nem használt vala, hanem inkább gonoszabbul vala:

Mk 5 [27] mikor Jézus felől hallott volna, a seregben hátul mene, és az ő ruháját illeté:

Mk 5 [28] mert azt mondja vala: hogyha csak az ő ruháját illetem is, meggyógyulok.

Mk 5 [29] és mindjárt megszárada az ő vérének forrása: és megérzé testében, hogy meggyógyult volna a nyavalyától.

Mk 5 [30] és megismérvén Jézus mindjárt magában az erőt, mely őbelőle származott vala, a sereghez fordulván mondá: ki illette az én ruházatimat?

Mk 5 [31] és mondának neki a tanítványi: látod a téged szorongató sereget, és azt mondod, ki illetett engem?

Mk 5 [32] és ide és tova néz, valahogy látná azt, aki azt cselekedte volna.

Mk 5 [33] az asszony pedig félvén és reszketvén, tudván, ami rajta történt volna, előjöve, és leborula előtte, és megmonda neki minden igazságot.

Mk 5 [34] ő pedig mondá neki: leányom, a te hited gyógyított meg téged: menj el békével, és gyógyulj meg a te csapásodból.

Mk 5 [35] még ő szólván, jövének a zsinagóga fejedelmétől, mondván: hogy a leányod meghalt, mit bántod többé a Mestert?

Mk 5 [36] hallván pedig Jézus az igét, melyet mondanak vala, mondá a zsinagóga fejedelmének: ne félj, higgy csak!

Mk 5 [37] és nem engedé, hogy valaki őtet követné, hanem Péter és Jakab és János, a Jakab öccse.

Mk 5 [38] és jövének a zsinagóga fejedelmének házába, és látá a tolongást, és a sírókat és az igen jajgatókat.

Mk 5 [39] és bemenvén, mondá nekik: mit búsultok, és sírtok? a leányzó nem halt meg, hanem aluszik.

Mk 5 [40] és csúfolják vala őtet. ő pedig, kiűzvén mindeneket, melléje vévé a leányzó atyját és anyját, és akik vele valának, és bemene, ahol a leányzó fekszik vala.

Mk 5 [41] és fogván a leányzónak kezét, mondá neki: talita kum, mely így magyaráztatik: leányzó (neked mondom), kelj fel!

Mk 5 [42] és mindjárt felkele a leányzó, és jár vala. tizenkét esztendős vala pedig: és elálmélkodának nagy álmélkodással.

Mk 5 [43] és igen megparancsolá nekik, hogy senki azt ne tudná. és megmondá, hogy enni adnának neki.

Mk 6

Jézust elutasítják saját falujában

1 Ezután kijött onnan, és elment a saját falujába. A tanítványai követték. **2** Amikor szombat lett, elkezdett a zsinagógában tanítani. Sokan, akik hallgatták, csodálkoztak tanításán, és azt kérdezték: »Honnan vette ez mindezt? Milyen bölcsesség az, amely neki adatott? És milyen csodák történnek a keze által? **3** Nem az ács ez, Mária fia, Jakab és József és Júdás és Simon testvére? Nem az ő nővérei vannak itt nálunk?« És megbotránkoztak benne. **4** Jézus pedig azt mondta nekik: »Nem vetik meg a prófétát, csak a maga hazájában, a rokonai között és a házában.« **5** Nem is tudott egy csodát sem tenni ott, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezét. **6** És csodálkozott hitetlenségükön.

Ezután bejárta a helységeket a környéken és tanított.

A tizenkettő küldetése

7 Aztán magához hívta a tizenkettőt, és elkezdte őket kettesével elküldeni. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett. **8** Meghagyta nekik, hogy az útra vándorboton kívül semmit ne vigyenek; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben. **9** Sarut kössenek, de ne öltözzenek két köntösbe. **10** Azt mondta nekik: »Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott, amíg tovább nem mentek onnan. **11** Ha pedig valahol nem fogadnak be és nem hallgatnak meg titeket, menjetek ki, rázzátok le lábatokról a port is, bizonyságul ellenük.« **12** Azok elmentek, és hirdették, hogy tartsanak bűnbánatot. **13** Sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal, és azok meggyógyultak.

Vélemények Jézusról

14 Heródes király is hallott róla, mert a neve ismert volt már. Azt mondták: »Keresztelő János támadt fel a halálból, azért működnek benne a csodatévő erők.« **15** Mások pedig így szóltak: »Illés ő.« Ismét mások azt mondták: »Próféta ez; mintha egy lenne a próféták közül.« **16** Ezeket

Mk 6 [1] és kimenvén onnét az ő hazájába mene, és követék őtet az ő tanítványi.

Mk 6 [2] és szombat lévén a zsinagógában kezde tanítani: és sokan, hallván, csodálkoznak vala az ő tudományán, mondván: honnét vannak ennek mindezek? és micsoda bölcsesség ez, amely neki adatott, és az ilyen erők, melyek az ő kezei által lesznek?

Mk 6 [3] nem ez-e az ács, a Mária fia, a Jakab és József és Júdás és Simon atyafia? nemde nem itt nálunk vannak-e a húgai is? és megbotránkoznak vala őbenne.

Mk 6 [4] és mondja vala neki Jézus: hogy a próféta nincs tisztelet nélkül, hanem csak az ő hazájában és házában és rokonságában.

Mk 6 [5] és nem tehet vala ott semmi csodát, hanem valami kevés betegeket gyógyíta meg, kezeit rájuk tévén:

Mk 6 [6] és csodálkozik vala az ő hitetlenségükön, és eljárja vala a kastélyokat, körös-körül tanítván.

Mk 6 [7] és hívá a tizenkettőt: és kezdé őket kettőnként küldeni, és hatalmat ada nekik a tisztátalan lelkeken.

Mk 6 [8] és megparancsolá nekik, hogy semmit az útra ne vinnének, hanem csak egy pálcát, se táskát, se kenyeret, se pénzt az erszényben,

Mk 6 [9] hanen sólyát vonnának fel, és hogy ne öltöznének két köntösbe.

Mk 6 [10] és mond vala nekik: valahová bementek a házba, ott maradjatok, míg kimentek onnét.

Mk 6 [11] és valakik be nem fogadnak titeket, se nem hallgatnak titeket, kimenvén onnét, verjétek le a port a lábaitokról, bizonyságul nekik.

Mk 6 [12] és kimenvén, prédikálják vala, hogy penitenciát tartanának,

Mk 6 [13] és sok ördögöket űznek vala ki, és sok betegeket kennek vala meg olajjal, és meggyógyítják vala.

hallva Heródes így szólt: »János, akinek a fejét vetettem, az támadt fel a halálból.«

Keresztelő János lefejezése

17 Heródes ugyanis parancsot adott és elfogatta Jánost. Megkötöztette őt a börtönben Heródiás miatt, aki a testvérének, Fülöpnek volt a felesége, de ő feleségül vette. 18 János ugyanis azt mondta Heródesnek: »Nem szabad a testvéred feleségét elvenned.« 19 Ezért aztán Heródiás ármánykodott ellene, és meg akarta őt ölni, de nem volt képes rá. 20 Heródes ugyanis tartott Jánostól. Tudta róla, hogy igaz és szent férfiú, ezért védelmébe vette, őt hallgatva sokszor kétkedés fogta el, és szívesen hallgatta. 21 Egyszer azonban, amikor Heródes a születésnapján lakomát rendezett országa nagyjainak, ezredeseinek és Galilea előkelőségeinek, 22 bement Heródiás lánya és táncolt nekik. Ez nagyon tetszett Heródesnek és az asztaltársaságnak. A király erre azt mondta a lánynak: »Kérj tőlem, amit csak akarsz, és megadom neked.« 23 Meg is esküdött neki, hogy: »Bármit kérsz, megadom neked, akár az országom felét is!« {Eszt 5,3} 24 Az kiment és megkérdezte anyjától: »Mit kérjek?« Az így szólt: »Keresztelő János fejét.« 25 Erre nagy sietve bement a királyhoz és előadta kérelmét: »Azt akarom, hogy rögtön add nekem egy tálon Keresztelő János fejét.« 26 A király elszomorodott, de az esküje és az asztaltársak miatt nem akarta kedvét szegni. 27 Rögtön elküldte a hóhért, megparancsolta, hogy hozzák el a fejét egy tálon. Az lefejezte a tömlöcben, 28 elhozta a fejét egy tálon, és átadta a lánynak, a lány pedig odaadta anyjának. 29 Amikor a tanítványai megtudták ezt, eljöttek, elvitték a testét és sírba helyezték.

A tanítványok visszatérése

30 Az apostolok ismét összegyűltek Jézus körül, és mindnyájan beszámoltak, hogy mi mindent tettek és mit tanítottak. 31 Ő ekkor azt mondta

Mk 6 14 és meghallá Heródes király (mert kihírhede az ő neve), és mondá: hogy Keresztelő János feltámadott halottaiból, és azért dolgoznak benne az erők.

Mk 6 15 némellyek pedig azt mondják vala, hogy Illés. némelyek pedig azt mondják vala, hogy próféta, mint egy a próféták közül.

Mk 6 16 melyet hallván Heródes, mondá: amely Jánosnak én fejét vettem, az támadott fel halottaiból.

Mk 6 17 mert ő maga Heródes elkülde, és megfogá Jánost, és megkötözé őtet a tömlöcben Heródiásért, az ő atyafiának, Fülöpnek feleségéért, mert elvette vala azt.

Mk 6 18 mert azt mondja vala János Heródesnek: nem szabad nálad tartanod az atyádfia feleségét.

Mk 6 19 Heródiás pedig leselkedik vala utána, és meg akarja vala őtet ölni, és nem lehete.

Mk 6 20 mert Heródes féli vala Jánost, tudván őtet igaz és szent férfiúnak lenni: és becsüli vala őtet, és hallgatván őtet sokat cselekszik vala: és örömest hallgatja vala őtet.

Mk 6 21 és mikor alkalmatos nap történt volna, Heródes az ő születése napja vacsoráját szerzé a fejedelmeknek és az ezeredeseknek és a galileai főembereknek.

Mk 6 22 és mikor bement volna a Heródiás leánya, és táncolt volna, és tetszett volna Heródesnek és az együtt letelepedteknek, mondá a király a leánynak: kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked:

Mk 6 23 és megesküvék neki, hogy valamit kérsz, megadom neked, ha szintén országomnak felét is.

Mk 6 24 ki mikor kiment volna, mondá az anyjának: mit kérjek? amaz pedig mondá: a Keresztelő János fejét.

Mk 6 25 és mikor bement volna mindjárt sietséggel a királyhoz, kére mondván: akarom, hogy mindjárt nekem add egy tálban a Keresztelő János fejét.

Mk 6 26 és megszomorodék a király: az esküvésért, és az együtt letelepedtekért, nem akará őtet megszomorítani:

Mk 6 27 hanem elküldvén a hóhért, parancsolá, hogy elhoznák a fejét egy tálban. és fejét vevé a tömlöcben,

Mk 6 28 és elhozá a fejét egy tálban: és adá azt a leánynak, és a leány adá az anyjának.

Mk 6 29 melyet hallván, eljövének a tanítványi, és elvivék a testét, és azt koporsóba tevék.

nekik: »Gyertek félre egy magányos helyre, és pihenjetek meg egy kicsit.« Olyan sokan jöttekmentek ugyanis, hogy még enni sem volt idejük. 32 Bárkába szálltak tehát, és félrevonultak egy elhagyatott helyre, egyedül.

Az első kenyérszaporítás

33 Sokan látták azonban őket, s észrevették, amikor elmentek. Minden városból futottak oda gyalog, és megelőzték őket. 34 Amikor kiszállt, Jézus meglátta a hatalmas tömeget, és megesett rajtuk a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok {Ez 34,5}, és sok mindenre kezdte őket tanítani. 35 Amikor az óra már késő re járt, odamentek hozzá tanítványai, és azt mondták neki: »Sivár ez a hely és az idő késő re jár. 36 Bocsásd el őket, hogy a környékbeli majorokba és falvakba menjenek és élelmet vegyenek maguknak.« 37 Ő azonban ezt felelte nekik: »Adjatok nekik ti enni.« Azok így válaszoltak: »Menjünk el és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik?« 38 Erre megkérdezte tőlük: »Hány kenyeretek van? Menjetek, nézzétek meg.« Mikor megszámolták, azt mondták: »Öt darab, és két halunk.« 39 Ő megparancsolta nekik, hogy telepítsék le mindnyájukat csoportokban a zöld füvön. 40 Letelepedtek tehát csoportonként százával, ötvenével. 41 Akkor fogta az öt kenyeret és a két halat, föltekintett az égre, áldás mondott, és megtörte a kenyereket. Azután odaadta tanítványainak, hogy eléjük tegyék. A két halat is elosztotta valamennyiük között. 42 Mindnyájan ettek és jóllaktak. 43 A megmaradt kenyérdarabokkal és a halakkal tizenkét kosarat töltöttek meg. 44 Akik ettek a kenyerekből, ötezren voltak, csak a férfiak.

Jézus a vízen jár

45 Ezután mindjárt megparancsolta tanítványainak, hogy szálljanak bárkába, és menjenek előre a túlpartra, Betszaidába, amíg ő elbocsátja a tömeget. 46 Miután elküldte őket, felment a hegyre imádkozni. 47 Amikor beesteledett, a bárka a tenger közepén volt, ő meg egymaga a szárazon. 48 Látta őket küszködni az evezéssel – mert ellenkező szelük volt. Az éjszaka negyedik őrváltása körül odament hozzájuk a tengeren járva, majd el akart mellettük haladni. 49 Azok pedig látva őt, amint a tengeren jár, kísértetnek nézték és fölkiáltottak, 50 mert mindnyájan látták őt, és zavarba estek. De ő mindjárt megszólította őket, és azt mondta nekik: »Bízzatok! Én vagyok, ne féljetek!« 51 Majd beszállt hozzájuk a bárkába, a szél pedig elállt. Ők erre még jobban álmélkodtak

Mk 6 30 és az apostolok Jézushoz gyűlvén, megjelenték neki mind, amiket cselekedtek, és tanítottak vala.

Mk 6 31 és mondá nekik: gyertek külön egy puszta helyre, és nyugodjatok meg egy kevéssé. mert sokan valának, kik jőnek és mennek vala, és enni való idejük sem vala.

Mk 6 32 és a hajóba menvén, egy puszta helyre menének külön.

Mk 6 33 és láták őket elmenni, és megtudák sokan: és gyalog minden városból egybefutának oda, és elejüket vevék.

Mk 6 34 és kimenvén, sok sereget láta Jézus: és könyörüle rajtuk, mert mint a pásztor nélkül való juhok, valának, és kezdé őket sokakra tanítani.

Mk 6 35 és mikor már nagy idő volna, hozzája menének a tanítványi, mondván: ez a hely puszta, és már az óra elmúlt:

Mk 6 36 bocsásd el őket, hogy elmenvén a közel való majorokba és falukba, vegyenek maguknak eledeleket, melyeket megegyenek.

Mk 6 37 és felelvén mondá nekik: adjatok ti enniük. és mondának neki: elmenvén vegyünk kétszáz pénzen kenyereket, és adjunk enniük?

Mk 6 38 és mondá nekik: hány kenyeretek vagyon? menjetek el, és lássátok meg! és mikor megtudták volna, mondának: öt, és két halunk.

Mk 6 39 és parancsolá nekik, hogy mindnyájukat letelepítenék társaság szerint a pázsiton.

Mk 6 40 és letelepedének részenként, százanként és ötvenenként.

Mk 6 41 és vevén az öt kenyeret és a két halat, mennybe tekintvén megáldá, és megszegé a kenyereket, és adá a tanítványinak, hogy eleikbe tennék azoknak: és a két halat elosztá mindnyájuknak.

Mk 6 42 és evének mindnyájan, és megelégedének.

Mk 6 43 és felszedék a maradékokat, tizenkét teli kosárt hulladékokkal, és a halakból is.

Mk 6 44 valának pedig, akik ettek, ötezer férfiak.

Mk 6 45 és mindjárt kényszeríté a tanítványit a hajóba menni, hogy előtte általmennének a tengeren Betszaidába, míg ő elbocsátaná a népet.

Mk 6 46 és mikor elbocsátotta volna őket, a hegyre mene imádkozni.

Mk 6 47 és mikor este volna, a hajó a tenger közepin vala, és ő egyedül a földön.

Mk 6 48 és látván őket munkálkodni az evezésben (mert ellenkező szelük vala), és az éjnek

magukban. 52 Nem okultak ugyanis a kenyerekből, s a szívük még érzéketlen volt.

Gyógyítások Genezáret földjén

53 Átkeltek a tavon, és Genezáret földjére jutottak és kikötöttek. 54 De mihelyt kiszálltak a bárkából, az emberek rögtön felismerték őt, 55 és körbefutva az egész környéken elkezdték a betegeket ágyastól összehordani oda, ahol hallották, hogy ott van. 56 Amerre csak betért a falvakba, majorokba vagy városokba, az utcákra tették a betegeket, és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék. Mindazok, akik megérintették őt, meggyógyultak.

negyedik vigyázása felé hozzájuk mene, járván a tengeren: és el akar vala mellettük menni.

Mk 6 49 azok pedig, hogy láták őtet a tengeren járni, szemfényvesztésnek állíták lenni, és felkiáltának.

Mk 6 50 mert mindnyájan láták őtet, és megháborodának. és mindjárt szóla velük, és mondá nekik: bízzatok, én vagyok, ne féljetek!

Mk 6 51 és bemene hozzájuk a hajóba, és megszűnék a szél. és annál inkább álmélkodnak vala magukban:

Mk 6 52 mert nem érték a kenyerek dolgát, mert a szívük vak vala.

Mk 6 53 és mikor a tengeren általmentek volna, jövének a Genezáret földjére, és a partra jutának.

Mk 6 54 és mikor kimentek volna a hajóból, mindjárt megismerék őtet,

Mk 6 55 és elfutván azt az egész tartományt, kezdék nyoszolyákban a betegeket széjjelhordozni, ahol hallják vala őtet lenni.

Mk 6 56 és valahová bemegyen vala a falukba vagy majorokba vagy városokba, az utcákra teszik vala a betegeket, és kérik vala őtet, hogy akár csak a ruhája peremét illetnék: és valamenyien illetik vala őtet, meggyógyulnak vala.

Mk 7

A tisztaságról és a tisztátalanságról

1 Ekkor köréje gyülekeztek a farizeusok, és néhány írástudó, aki Jeruzsálemből jött. 2 Ezek azt látva, hogy tanítványai közül egyesek közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, morgolódtak. 3 A farizeusok ugyanis, és általában a zsidók, hacsak kezüket egy maréknyi vízzel meg nem mossák, nem esznek, követve a régiek hagyományát. 4 Ha a piacról jönnek, nem esznek, amíg meg nem mosdanak; és sok egyéb dolog van, amit hagyományaik szerint meg kell tartaniuk: a poharak és korsók, a rézedények és ágyak mosását. 5 Megkérdezték tehát őt a farizeusok és írástudók: »Miért nem élnek tanítványaid a régiek hagyománya szerint, miért esznek kenyeret közönséges kézzel?« 6 Ő ezt felelte nekik: »Helyesen jövendölt rólatok Izajás, képmutatók, amint írva van:

`Ez a nép ajkával tisztel engem,

de a szíve távol van tőlem.

7 *Pedig hiába tisztelnek, ha emberi tudományt és parancsokat tanítanak'* {Iz 29,13}.

Mk 7 1 és hozzája gyűlének a farizeusok, és némelyek az írástudók közül, Jeruzsálemből jövén.

Mk 7 2 és midőn láttak volna némelyeket az ő tanítványi közül, köz, azaz mosdatlan kezekkel kenyereket enni, szidalmazák.

Mk 7 3 mert a farizeusok, mindnyájan a zsidók, ha gyakran meg nem mossák a kezüket, nem esznek, a vének hagyományát megtartván.

Mk 7 4 és a piacról jövén ha meg nem mosdanak, nem esznek: és sok egyebek vannak, melyek meghagyattak nekik, hogy megtartsák, a poharak és korsók és rézedények és ágyak mosásit:

Mk 7 5 és kérdik vala őtet a farizeusok és az írástudók: miért nem járnak a te tanítványid a vének hagyománya szerint, hanem köz kezekkel esznek kenyeret?

Mk 7 6 ő pedig, felelvén, mondá nekik: jól prófétált Izajás felőletek, képmutatókról, amint írva vagyon: e nép ajakival tisztel engem, az ő szívük pedig távol vagyon tőlem.

Mk 7 7 hiában tisztelnek pedig engem, tanítván az emberek tudományit és parancsolatit.

8 Mert Isten parancsát elhagyva az emberek
hagyományát tartjátok, a korsók és poharak mo-
sását, és sok egyéb ezekhez hasonló dolgot cse-
lekedtek.« **9** Majd így folytatta: »Szépen kijátssza-
tok Isten parancsolatát, hogy a magatok hagyomá-
nyát megtartsátok. **10** Mózes ugyanis azt mondta:
*`Tiszteld atyádat és anyádat'*; és: *`Aki atyját vagy
anyját gyalázza, haljon meg'* **{Kiv 20,12; 21,17}**. **11** Ti
pedig azt mondjátok: `Ha az ember azt mondja ap-
jának vagy anyjának: korbán, azaz fogadalmi
ajándék az, ami tőlem neked járna', **12** azontúl már
nem engeditek, hogy valamit tegyen az apjáért
vagy anyjáért, **13** s így érvénytelenítitek Isten sza-
vát a ti hagyományotok kedvéért, melyet tovább
adtok; és sok más effélét cselekszetek.«

14 Ezután ismét magához hívta a tömeget, és
azt mondta nekik: »Hallgassatok rám mindnyájan
és értsétek meg: **15** Semmi, ami kívülről megy be
az emberbe, nem teheti őt tisztátalanná, hanem
ami az emberből kijön, az szennyezi be az embert.
16 Akinek füle van a hallásra, hallja meg.«

17 Amikor bement a házba a tömeg elől, meg-
kérdezték őt tanítványai a példabeszéd értelméről.
18 Így válaszolt nekik: »Hát ti is ilyen értetlenek
vagytok? Nem látjátok be, hogy mindaz, ami kí-
vülről megy be az emberbe, nem szennyezheti be
őt, **19** mert nem a szívébe jut, hanem a gyomrába,
aztán pedig az árnyékszékre kerül?« Ezzel meg-
tisztított minden ételt. **20** »Hanem, amint mond-
tam, ami az emberből kijön, az teszi tisztátalanná
az embert. **21** Mert belülről, az emberek szívéből
erednek a gonosz gondolatok, házasságtörések,
lopások, gyilkosságok, **22** hűtlenség, kapzsiság,
gonoszság és csalárdság, kicsapongások, irigység,
káromkodás, kevélység és esztelenség. **23** Mindez
a rossz belülről származik, és tisztátalanná teszi az
embert.«

A pogány asszony lányának meggyógyítása

24 Ezután továbbment onnan, és Tírusz és
Szidon vidékére ment. Betért egy házba, de nem
akarta, hogy valaki is megtudja; mégsem ma-rad-
hatott titokban. **25** Mindjárt hírét vette egy asszony
is, akinek a lányában tisztátalan lélek volt; odajött
és a lábaihoz borult. **26** Az asszony pogány volt,
szír-föníciai nemzetiségű, s kérte őt, hogy űzze ki
lányából az ördögöt. **27** Ő azt mondta neki: »Hadd
lakjanak jól először a gyermekek; mert nem való
elvenni a gyerekek kenyerét, és odadobni a kisku-
tyáknak.« **28** De az asszony folytatta: »Uram! A
kiskutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek
morzsáiból!« **29** Erre ő azt felelte neki: »Mivel ezt
mondtad, menj, kiment az ördög lányodból.«

Mk 7 [8] mert elhagyván az Isten parancsolatát, az emberek hagyományát tartjátok, a korsók és poharak mosásit: és sok egyéb ezekhez hasonlókat cselekszetek.

Mk 7 [9] és mondá nekik: valóban megvetitek az Isten parancsolatát, hogy a ti hagyományotokat megtartsátok.

Mk 7 [10] mert Mózes mondotta: atyádat és anyádat tiszteljed, és aki megátkozza az ő atyját vagy anyját, halállal haljon meg.

Mk 7 [11] ti pedig azt mondjátok: ha azt mondja ember atyjának vagy anyjának: korbán (azaz ajándék) valamely éntőlem vagyon, neked használ:

Mk 7 [12] és nem engeditek neki, hogy semmit egyebet cselekedjék az atyjának vagy anyjának,

Mk 7 [13] megszegvén az Isten igéjét a ti hagyományotokkal, melyet hagytatok: és sok ilyeneket cselekszetek.

Mk 7 [14] és előhívván ismét a sereget, mondá nekik: hallgassatok engem mindnyájan, és értsétek meg:

Mk 7 [15] semmi nincs az emberen kívül beléje menő, ami őtet megfertőztethetné: hanem amik az embertől származnak, azok fertőztetik meg az embert.

Mk 7 [16] ha kinek fülei vannak a hallásra, hallja meg!

Mk 7 [17] és mikor bement volna a házba a seregtől, megkérdék tőle a tanítványi a példabeszédet.

Mk 7 [18] és mondá nekik: így esztelenek vagytok-e ti is? nem értitek-e, hogy minden, ami innen kívül emberbe megyen, meg nem fertőztetheti őtet:

Mk 7 [19] mert nem megyen a szívébe, hanem a hasába ereszkedik, és az árnyékszékbe bocsáttatik, kitisztítván minden étkeket?

Mk 7 [20] mondja vala pedig, hogy amik az emberből kijőnek, azok fertőztetik meg az embert.

Mk 7 [21] mert belül az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok,

Mk 7 [22] lopások, fösvénységek, latorságok, álnokság, szemtelenségek, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság.

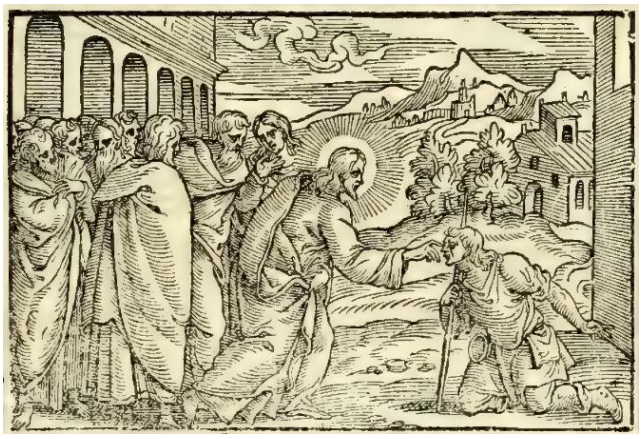
Mk 7 [23] ezek a gonoszok mind onnan belül származnak, és megfertőztetik az embert.

Mk 7 [24] és onnan felkelvén, Tírusz és Szidón határiba mene: és egy házba menvén, nem akará, hogy valaki tudná, és nem lehete titkon.

30 Amikor hazaért, a kislányt az ágyon fekve találta, és az ördög már kiment belőle.

A süketnéma meggyógyítása

31 Ezután ismét eltávozott Tírusz vidékéről. Szidonon át a Galileai tengerhez ment, a Tízváros határába. 32 Ott odavittek hozzá egy siketnémát, és kérték őt, hogy tegye rá a kezét. 33 Félrevitte őt külön a tömegtől, a füleibe dugta ujjait, köpött, megérintette a nyelvét, 34 majd föltekintve az égre, fohászkodott, és azt mondta neki: »Effeta!«, azaz »Nyílj meg!« 35 Erre azonnal megnyíltak a fülei, megoldódott nyelvének köteléke, és rendesen beszélt. 36 Ekkor megparancsolta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el. De minél jobban tiltotta nekik, annál inkább hirdették. 37 Szerfölött csodálkoztak és mondták: »Mindent jól cselekedett; a süketeknek visszaadta hallásukat, és szóra bírta a némákat!«

Mk 7 25 mert mihelyt őfelőle halla egy asszony, akinek leányában tisztátalan lélek vala, bemene, és a láibaihoz borula.

Mk 7 26 mert pogány asszony vala, szírföníciai nemzet. és kéri vala őtet, hogy az ördögöt kiűzné az ő leányából.

Mk 7 27 ki mondá neki: hadd elégedjenek meg először a fiak: mert nem jó elvenni a fiak kenyerét, és az ebeknek vetni.

Mk 7 28 amaz pedig felele, és mondá neki: úgy vagyon, Uram, mert a kölykök is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékiból.

Mk 7 29 és mondá neki: e beszédért menj el, kiment az ördög a leányodból.

Mk 7 30 és mikor hazament volna, találá a leányzót, hogy az ágyon feküdnék, és hogy az ördög kiment volna.

Mk 7 31 és ismét kimenvén a Tírusz határiból, jöve Szidón által a galileai tengerhez, a Dekapolisz határi között.

Mk 7 32 és hozának neki egy süketet és némát, és kérik vala őtet, hogy rá tenné a kezét.

Mk 7 33 és félrevivén őtet a seregből, annak füleibe bocsátá az ujjait: és pökvén, illeté annak nyelvét:

Mk 7 34 és feltekintvén mennybe, fohászkodék, és mondá neki: effata, azaz nyilatkozzál meg.

Mk 7 35 és mindjárt megnyilatkozának a fülei, és megoldaték az ő nyelvének kötele, és igazán szól vala.

Mk 7 36 és megparancsolá nekik, hogy valakinek meg ne mondanák. mennyivel inkább parancsolja vala pedig nekik, annyival inkább hirdetik vala:

Mk 7 37 és annál inkább csodálkoznak vala, mondván: mindeneket jól cselekedett: a süketeket is hallókká tette, és a némákat is szólókká.

Mk 8

A második kenyérszaporítás

1 Azokban a napokban, amikor ismét nagy tömeg volt együtt és nem volt mit enniük, magához hívta tanítványait és azt mondta nekik: 2 »Sajnálom a tömeget, mert íme, már három napja velem vannak, és nincs mit enniük. 3 Ha étlen bocsátom haza őket, ellankadnak az úton, mert egyesek messziről jöttek közülük.« 4 Tanítványai azt felelték neki: »Hogyan tarthatná jól az ember ezeket kenyérrel itt a pusztában?« 5 Ő pedig megkérdezte őket: »Hány kenyeretek van?« Azok azt felelték:

Mk 8 1 azokban a napokban, midőn ismét sok sereg volna, és nem volna mit enniük: egybehívván a tanítványokat, mondá nekik:

Mk 8 2 szánom a sereget, mert íme, már harmadnapja, hogy velem vannak, és nincs mit enniük.

Mk 8 3 és ha éhen bocsátom el őket házukhoz, elfogyatkoznak az úton: mert némelyek közülük messzünnen jöttek.

Mk 8 4 és felelének neki az ő tanítványi: honnét elégítheti meg ezeket valaki kenyerekkel itt, a pusztában?

»Hét.« 6 Erre megparancsolta a tömegnek, hogy telepedjen le a földre. Fogta a hét kenyeret, hálát adott, megszegte és odaadta tanítványainak, hogy eléjük tegyék; és azok a tömeg elé tették. 7 Egy kevés haluk is volt; azokat is megáldotta, és szólt, hogy ezeket is tegyék eléjük. 8 Aztán ettek és jóllaktak. Végül a megmaradt darabokból hét ko-sárral szedtek össze. 9 Akik ettek, mintegy négyezren voltak. Majd elbocsátotta őket.

Jézus nem ad jelet

10 Ő pedig azonnal beszállt a hajóba tanítványaival és Dalmanuta vidékére ment. 11 Ekkor kijöttek a farizeusok, elkezdtek vele vitatkozni, és kísértették őt, égi jelet kérve tőle. 12 Ekkor lelke mélyéből felsóhajtott és azt mondta: »Miért kér jelet ez a nemzedék? Bizony, mondom nektek: nem kap jelet ez a nemzedék.« 13 Azután otthagyta őket, ismét a hajóba szállt, és átkelt a túlsó partra.

Óvás a farizeusoktól és Heródestől

14 Közben elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél több nem volt náluk a hajóban. 15 Ekkor így intette őket: »Vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok kovászától és Heródes kovászától.« 16 Azok pedig tanakodtak egymás közt, arra gondolva, hogy: »Nincsen kenyerünk.« 17 Jézus észrevette ezt, és azt mondta nekik: »Miért tanakodtok azon, hogy nincsen kenyeretek? Még mindig nem tudjátok és nem értitek a dolgot? Még mindig el van vakulva a szívetek? 18 Van szemetek, és nem láttok? Van fületek, és nem hallotok? {Jer 5,21} Nem emlékeztek arra, 19 hogy amikor az öt kenyeret ötezernek megtörtem, hány tele kosár hulladékot szedtetek fel?« Azt felelték neki: »Tizenkettőt.« 20 »És amikor a hét kenyeret négyezernek, hány kosár maradékot szedtetek össze?« Azt felelték neki: »Hetet.« 21 Erre így szólt hozzájuk: »Miért van tehát az, hogy mégsem értitek?«

A betszaidai vak meggyógyítása

22 Azután Betszaidába érkeztek. Egy vakot vezettek hozzá, és kérték őt, hogy érintse meg. 23 Ő kézen fogta a vakot, kivezette a helységből, és a szemére köpve rátette a kezeit, aztán megkérdezte tőle, hogy lát-e valamit. 24 Az föltekintett és azt mondta: »Látom az embereket, mintha a fák járkálnának.« 25 Azután ismét a szemére tette a kezét, mire az látni kezdett, meggyógyult, és tisztán látott mindent. 26 S ő ezzel küldte őt haza: »A faluba ne menj be!«

Mk 8 5 és kérdé őket: hány kenyeretek vagyon? kik mondának: hét.

Mk 8 6 és parancsolá a seregnek, hogy letelepednék a földön. és vevén a hét kenyeret, hálákat adván megszegé, és adá a tanítványinak, hogy eleikbe tennék, és a sereg eleibe tevék.

Mk 8 7 kevés halacskájuk is vala: azokat is megáldá, és eleikbe hagyá tenni.

Mk 8 8 és evének, és megelégedének, és a megmaradott hulladékokból hét kosárt szedének fel.

Mk 8 9 valának pedig, akik ettek vala, úgymint négyezren: és elbocsátá őket.

Mk 8 10 és mindjárt a hajóba menvén a tanítványival, Dalmanutának részeire jöve.

Mk 8 11 és kimenének a farizeusok, és kezdének vele vetekedni, jelt kérvén tőle az égből, kísértvén őtet.

Mk 8 12 és felfohászkodván lelkében, mondá: mit kér jelt ez a nemzetség? bizony mondom nektek, nem adatik jel e nemzetségnek.

Mk 8 13 és elhagyván őket, ismét a hajóba mene, és a tengeren általkele.

Mk 8 14 és elfelejtének kenyeret vinni: és egy kenyérnél több nem vala náluk a hajóban.

Mk 8 15 és parancsol vala nekik, mondván: meglássátok, és óvjátok magatokat a farizeusok kovászától, és a Heródes kovászától.

Mk 8 16 és gondolkodnak vala önnön maguk között, mondván: hogy kenyerünk nincsen.

Mk 8 17 melyet értvén, mondá nekik Jézus: mit gondolkodtok, hogy kenyeretek nincsen? mégsem veszitek-e eszetekbe, és nem értitek-e? mégis megvakult szívetek vagyon-e?

Mk 8 18 szemeitek lévén nem láttok-e? és füleitek lévén nem hallotok-e? és nem jut-e eszetekbe,

Mk 8 19 midőn az öt kenyeret ötezerre szegtem: hány teli kosár hulladékot szedtetek? mondának neki: tizenkettőt.

Mk 8 20 és midőn a hét kenyeret négyezerre, hány kosár hulladékot szedtetek? és mondának neki: hetet.

Mk 8 21 és mondá nekik: mint vagyon, hogy mégsem értetek?

Mk 8 22 és Betszaidába jövének, és egy vakot hozának neki, és kérik vala őtet, hogy illetné azt.

Mk 8 23 és kezét fogván a vaknak, kivivé őtet a faluból: és annak szemeire pökvén, kezeit rá tévén, kérdé őtet, ha valamit látna.

A JERUZSÁLEMBE VEZETŐ ÚT: 8,27-10,52

Péter vallomása

27 Jézus ezután elment tanítványaival Fülöp Cézáreájának falvaiba. Az úton megkérdezte tanítványait: »Kinek tartanak engem az emberek?« **28** Ők azt felelték neki: »Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig egynek a próféták közül.« **29** Erre megkérdezte őket: »És ti kinek tartotok engem?« Péter felelt neki: »Te vagy a Krisztus.« **30** Ő ekkor a lelkükre kötötte, hogy ezt senkinek se mondják el róla.

Első jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról

31 Ezután elkezdte őket tanítani arra, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie. El kell, hogy vessék a vének, a főpapok és az írástudók, meg kell, hogy öljék, és három nap múlva föl kell támadnia. **32** Egész nyíltan mondta el nekik ezt a dolgot. Ekkor Péter félrehívta őt, és kezdte lebeszélni. **33** De ő megfordult, a tanítványaira tekintett, és megdorgálta Pétert ezekkel a szavakkal: »Távozz előlem, Sátán! Mert nem az Isten dolgaival törődsz, hanem az emberekével.«

Jézus követése; az önmegtagadás

34 Azután magához hívta a tömeget a tanítványaival együtt, és azt mondta nekik: »Aki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye föl keresztjét és kövessen engem. **35** Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt. **36** Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkének pedig kárát vallja? **37** Hisz mit adhat az ember cserébe a lelkéért? **38** Mert aki szégyell engem és az én igéimet ebben a házasságtörő és bűnös korban, az Emberfia is szégyellni fogja azt, amikor eljön Atyjának dicsőségében a szent angyalokkal.«

Mk 8 [24] és nézvén, mondá: látom a járó embereket, mint a fákat.

Mk 8 [25] azután ismét annak szemeire tevé kezeit, és látni kezde, és meggyógyíttaték, úgy, hogy világosan látna mindeneket.

Mk 8 [26] és házához küldé őtet, mondván: menj haza, és ha a faluba mégy, senkinek meg ne mondd!

Mk 8 [27] és kimene Jézus, és tanítványi, Fülöp Cezáreájának kastélyiba, és az úton kérdi vala a tanítványit, mondván nekik: kinek mondanak engem lenni az emberek?

Mk 8 [28] kik felelének neki, mondván: Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek, némelyek pedig, mint egynek a próféták közül.

Mk 8 [29] akkor mondá nekik: ti pedig kinek mondotok engem? felelvén Péter, mondá neki: te vagy a Krisztus.

Mk 8 [30] és megfenyíté őket, hogy valakinek azt ne mondanák felőle.

Mk 8 [31] és kezdé tanítani őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megölettetni, és harmadnap után feltámadni.

Mk 8 [32] és az Igét nyilván szólja vala. és fogván őtet Péter, kezdé őtet feddeni.

Mk 8 [33] ki megfordulván, és nézvén a tanítványit, megfenyegeté Pétert, mondván: menj hátra, sátán! mert nem érted, amik az Istené, hanem amik az embereké.

Mk 8 [34] és egybehívván a sereget a tanítványival, mondá nekik: ha ki engem akar követni, tagadja meg magát: és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem!

Mk 8 [35] mert aki lelkét meg akarja tartani, elveszti azt: aki pedig lelkét elveszti értem és az evangéliumért, megtartja azt.

Mk 8 [36] mert mit használ az embernek, ha megnyeri az egész világot, és lelkének kárát vallja?

Mk 8 [37] avagy mit ad ember a maga lelkéért váltságul?

Mk 8 [38] mert aki szégyell engem és az én igéimet e parázna és vétkes nemzetség között, az Emberfia is szégyellni fogja őtet, mikor eljő az ő Atyjának dicsőségében a szent angyalokkal.

Mk 9

1 Ezután így folytatta: »Bizony, mondom nektek: vannak egyesek az itt állók közül, akik nem ízlelik meg a halált, amíg meg nem látják, hogy eljön az Isten országa hatalommal.«

Jézus színeváltozása

2 Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, őket külön fölvitte egy magas hegyre, és színében elváltozott előttük. 3 A ruhái fényesek lettek és ragyogó fehérek, mint a hó, ahogy semmiféle ruhafestő a földön nem tudná megfehéríteni. 4 Egyszerre megjelent nekik Illés Mózessel; Jézussal beszélgettek. 5 Ekkor megszólalt Péter, és azt mondta Jézusnak: »Mester, jó nekünk itt lennünk! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.« 6 Nem is tudta, mit mond, mert teljesen meg voltak rettenve. 7 Erre felhő szállt alá, beborította őket, és a felhőből szózat hallatszott: »Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok« **{Iz 42,1; MTörv 18,15}**.

8 Mire körülnéztek, már senki mást nem láttak a közelükben, csak Jézust egymagát.

9 Amikor jöttek lefelé a hegyről, meghagyta nekik, hogy amiket láttak, senkinek el ne beszéljék mindaddig, amíg az Emberfia fel nem támad a halálból. 10 Ők a dolgot magukban is tartották, de egymás között arról tanakodtak, hogy mit jelent az: `feltámad a halálból'.

Illés eljövetele

11 Aztán megkérdezték tőle: »Miért mondják a farizeusok és az írástudók, hogy Illésnek előbb el kell jönnie?« 12 Ő így felelt nekik: »Illés, amikor eljön, először helyreállít mindent **{Mal 3,23-24}**. Akkor az Emberfiáról miért van megírva, hogy sokat kell szenvednie és gyalázatot kell tűrnie? 13 Mondom azonban nektek, hogy Illés már eljött, és azt cselekedték vele, amit akartak, amint írva volt felőle.«

Mk 9 [1] és mondá nekik: bizony, mondom nektek, hogy vannak némelyek az itt állók közül, kik meg nem kóstolják a halált, mígnem meglátják az Istennek hatalommal jövő országát.

Mk 9 [2] és hat nap után melléje vevé Jézus Pétert és Jakabot és Jánost: és félrevivé csak magukat egy magas hegyre, és színében elváltozék előttük.

Mk 9 [3] és a ruhái fényesek lőnek, és igen fehérek, mint a hó, minemű fehéreket a festő nem csinálhat a földön.

Mk 9 [4] és megjelenék nekik Illés Mózessel: és szólnak vala Jézussal.

Mk 9 [5] és felelvén Péter, mondá Jézusnak: rabbi, jó nekünk itt lennünk, és csináljunk három hajlékot, neked egyet, és Mózesnek egyet, és Illésnek egyet!

Mk 9 [6] mert nem tudja vala, mit mondana: mert félelemmel rettentek vala meg.

Mk 9 [7] és felhő lőn, megárnyékozván őket: és szózat jöve a felhőből, mondván: ez az én legszerelmesebb fiam, őtet hallgassátok!

Mk 9 [8] és mindjárt ők körültekintvén, senkit többé nem látának, hanem csak Jézust ők magukkal.

Mk 9 [9] és alájővén ők a hegyről, megparancsolá nekik, hogy senkinek ne beszélnék, amiket láttak volna: hanen csak mikor az Emberfia halottaiból feltámadna.

Mk 9 [10] és az igét maguknál tarták, kérdezkedvén, mi volna az, mikor halottaiból feltámadna.

Mk 9 [11] és kérdék őtet, mondván: mit mondanak tehát a farizeusok és az írástudók, hogy Illésnek kell előbb eljőni?

Mk 9 [12] ki felelvén, mondá nekik: Illés, midőn először eljő, helyreállat mindeneket: és amint írva vagyon az Emberfiáról, hogy sokakat szenvedjen, és megutáltassék.

Mk 9 [13] de mondom nektek, hogy Illés is eljött (és azt cselekedték neki, valamit akartak), amint írva vagyon őfelőle.

Mk 9 [14] és a tanítványihoz jővén, nagy sereget láta körülük, és az írástudókat velük vetekedvén.

Mk 9 [15] és mindjárt az egész nép, látván Jézust, elálmélkodék, és megfélemlének, és eleibe futván köszönték őtet.

Mk 9 [16] és kérdé őket: mit vetekedtek magatok között?

Mk 9 [17] és felelvén egy a seregből, mondá: Mester, hozzád hoztam a fiamat, kiben néma lélek vagyon:

Egy megszállott ifjú meggyógyítása

14 Amikor visszaértek a tanítványokhoz,
nagy tömeget láttak körülöttük, és írástudókat,
akik vitatkoztak velük. 15 Amint az egész néptömeg meglátta Jézust, egyszerre mindnyájan elcsodálkoztak, majd odasiettek hozzá és köszöntötték
őt. 16 Jézus megkérdezte őket: »Miről vitatkoztok
egymással?« 17 A tömegből valaki ezt felelte:
»Mester! Elhoztam hozzád a fiamat, akiben néma
lélek van, 18 mindenütt megragadja őt, a földhöz
vágja, ő pedig tajtékzik, a fogait csikorgatja és
megmerevedik. Szóltam tanítványaidnak, hogy
űzzék ki, de nem tudták.« 19 Ő így szólt hozzájuk:
»Ó, te hitetlen nemzedék! Meddig legyek még veletek? Meddig tűrjelek még titeket? Hozzátok őt
ide!« 20 Erre odavitték hozzá. Amint a gyermek
meglátta őt, a lélek azonnal rángatni kezdte, és a
földre esve tajtékozott és fetrengett. 21 Ő megkérdezte az apját: »Mennyi ideje, hogy ebbe a bajba
esett?« Az ezt válaszolta: »Gyermekkora óta.
22 Sokszor tűzbe és vízbe vetette őt, hogy elveszítse. De ha valamit tehetsz, légy segítségünkre,
könyörülj rajtunk.« 23 Jézus így szólt hozzá: »`Ha
valamit tehetsz'? Minden lehetséges annak, aki
hisz!« 24 A gyermek apja azonnal felkiáltott, és
könnyeket hullatva azt mondta: »Hiszek! Segíts
hitetlenségemen!« 25 Amikor Jézus látta, hogy a
tömeg összefut, megfenyegette a tisztátalan lelket,
és azt mondta neki: »Te süket és néma lélek! Parancsolom neked, menj ki belőle, és többé bele ne
menj!« 26 Erre az elkezdett kiáltozni, és összevissza rángatva őt, kiment belőle. A gyermek pedig olyan lett, mint a halott, mire sokan azt mondták, hogy meghalt. 27 Jézus pedig kézenfogva fölemelte őt; az pedig fölkelt.

28 Mikor aztán bement a házba, külön megkérdezték őt a tanítványai: »Mi miért nem tudtuk
kiűzni?« 29 Azt felelte nekik: »Ez a fajzat nem
megy ki másképpen, mint imádság által.«

Második jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról

30 Ezután eltávoztak onnan és átmentek Galileán; ő azonban nem akarta, hogy valaki megtudja
ezt. 31 Oktatta ugyanis tanítványait, és elmondta
nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezébe adják, megölik őt, de miután megölték, harmadnapra
feltámad. 32 Azok nem értették ezt a beszédet, de
nem merték őt megkérdezni.

A tanítványok vetélkedése

33 Megérkeztek Kafarnaumba. Amikor már a
házban volt, megkérdezte őket: »Miről beszél-

Mk 9 18 ki valahol őtet megragadja, lecsapja őtet, és tajtékzik, és a fogait csikorgatja, és elszárad. és mondám a tanítványidnak, hogy kiűznék azt, és nem cselekedhették.

Mk 9 19 ki felelvén nekik, mondá: ó, hitetlen nemzetség, meddig leszek nálatok? meddig szenvedlek titeket? hozzátok hozzám őtet!

Mk 9 20 és elhozák őtet. és midőn látta volna őtet, a lélek midjárt megháborítá őtet: és a földre vettetvén, fetreng vala tajtékozván.

Mk 9 21 és kérdé az atyját: mennyi ideje vagyon, hogy ez esett rajta? amaz pedig mondá: gyermekségétől fogva:

Mk 9 22 és őtet gyakorta a tűzbe és a vizekbe vetette, hogy elvesztené őtet. de ha mit tehetsz, segélj bennünket, könyörülvén rajtunk! Jézus pedig mondá neki: ha hihetsz, mindenek lehetségesek a hívőnek.

Mk 9 23

Mk 9 24 és azonnal felkiáltván a gyermek atyja, könnyhullatásokkal mondá: hiszek, Uram: segéljed az én hitetlenségemet.

Mk 9 25 és midőn látná Jézus az egybefutó sereget, megfenyegeté a förtelmes lelket, mondván neki: süket és néma lélek, én parancsolom neked, menj ki belőle: és többé beléje ne menj!

Mk 9 26 és felkiáltván, és igen szaggatván őtet, kimene belőle, és lőn, mint a holt, úgyhogy sokan mondanák, hogy meghalt.

Mk 9 27 Jézus pedig a kezét fogván felemelé őtet, és felkele.

Mk 9 28 és mikor bement volna a házba, a tanítványi kérdék őtet titkon: miért nem űzhettük mi ki azt?

Mk 9 29 és mondá nekik: ez a nem semmivel ki nem mehet, hanem csak imádsággal és böjttel.

Mk 9 30 és onnat elindulván, általmennek vala Galileán: és nem akará, hogy valaki tudná.

Mk 9 31 tanítja vala pedig a tanítványit, és mondá nekik: hogy az Emberfia az emberek kezeibe adatik, és megölik őtet, és megölettetvén harmadnap feltámad.

Mk 9 32 ők pedig nem értik vala az igét, és félnek vala őtet megkérdeni.

Mk 9 33 és jutának Kafarnaumba. kik mikor otthon volnának, kérdé őket: mit beszélgettek vala az úton?

gettetek az úton?« 34 Azok csak hallgattak, mert az úton arról tanakodtak, hogy ki a legnagyobb közülük. 35 Ekkor leült, odahívta a tizenkettőt, és azt mondta nekik: »Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki közül az utolsó, és mindegyiknek a szolgája.« 36 Majd odahívott egy gyermeket, közéjük állította, magához ölelte, és azt mondta nekik: 37 »Aki egy ilyen gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem küldött.«

Az idegen csodatevő

38 Ekkor János azt mondta neki: »Mester! Láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöt űz, de nem követ minket. Megtiltottuk neki.« 39 Jézus azt felelte: »Ne tiltsátok meg neki! Mert senki, aki az én nevemben csodát tesz, nem fog engem egyhamar szidalmazni. 40 Hiszen aki nincs ellenünk, velünk van. 41 Mert aki csak egy pohár vizet ad is nektek inni az én nevemben, azért, mert Krisztuséi vagytok, bizony, mondom nektek: nem veszíti el jutalmát.

Óvás a megbotránkoztatástól

42 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsik közül, akik hisznek bennem: jobb volna annak, ha malomkövet kötnének a nyakára és a tengerbe vetnék.

43 Ha a kezed megbotránkoztat téged, vágd le azt: jobb neked csonkán az életre bemenned, mint két kezeddel együtt a gyehennába jutnod, az olthatatlan tűzre. [44]

45 Ha a lábad megbotránkoztat téged, vágd le azt; jobb neked sántán az örök életre bemenned, mint ha két lábaddal együtt a gyehennára vetnek. [46]

47 Ha a szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt; jobb neked fél szemmel az Isten országába bemenned, mintha két szemmel a gyehennára vetnek, 48 ahol *a férgük el nem pusztul, és a tüzük ki nem alszik* {Iz 66,24}.

A sóról

49 Mindenkit tűzzel fognak megsózni. 50 Jó a só; de ha a só ízetlenné válik, mivel adtok ízt neki? Legyen só bennetek, és legyen békesség köztetek.«

Mk 9 34 ők pedig hallgatnak vala, mivelhogy az úton egymással vetekedtek vala, ki volna közülük nagyobb.

Mk 9 35 és leülvén hívá a tizenkettőt, és mondá nekik: ha ki első akar lenni, mindeneknél utolsóbb leszen, és mindenek szolgája.

Mk 9 36 és vevén egy gyermeket, közikbe állatá: kit midőn megölelt volna, mondá nekik:

Mk 9 37 valaki egyet ez ilyen gyermekek közül befogad az én nevemben, engem fogad be: és valaki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem küldött.

Mk 9 38 felele neki János, mondván: Mester, láttunk egyet a te nevedben ördögöt űzni, aki nem követ minket, és megtiltottuk őtet.

Mk 9 39 Jézus pedig mondá: ne tiltsátok meg őtet! mert senki nincs, aki csodát cselekedjék az én nevemben, és hamar gonoszul szólhasson felőlem.

Mk 9 40 mert aki nincs ellenetek, érettetek vagyon.

Mk 9 41 mert valaki nektek italt ad, egy pohár vizet az én nevemben, hogy a Krisztusé vagytok, bizony mondom nektek, el nem veszti jutalmát.

Mk 9 42 és valaki megbotránkoztat egyet ez énbennem hívő kisdedek közül: jobb volna neki, ha egy malomkő köttetnék a nyaka körül, és a tengerbe vettetnék.

Mk 9 43 és ha megbotránkoztat téged a kezed, vágd el azt: jobb neked csonkán az életre bemenned, hogysem két kezed lévén a gyehennába menned, a megolthatatlan tűzbe:

Mk 9 44 ahol az ő férgük meg nem hal, és a tüzük meg nem oltatik.

Mk 9 45 és ha a lábad megbotránkoztat téged, vágd el azt: jobb neked sántán az örök életre bemenned, hogysem két lábad lévén a gyehenna megolthatatlan tüzébe vettetned:

Mk 9 46 ahol az ő férgük meg nem hal, és a tüzük meg nem oltatik.

Mk 9 47 hogyha a szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt: jobb neked egy szemmel az Isten országába bemenned, hogysem két szemed lévén a gyehenna tüzébe vettetned:

Mk 9 48 ahol az ő férgük meg nem hal, és a tüzük meg nem oltatik.

Mk 9 49 mert minden tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg.

Mk 9 50 jó a só: hogyha a só ízetlen leszen, mivel adtok ízt annak? légyen só bennetek, és békesség legyen közöttetek!

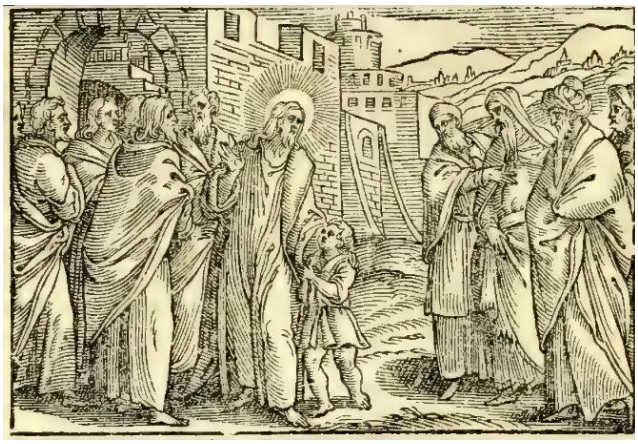
Mk 10

Jézus Júdeába megy

1 Ezután elindult onnan, és a Jordán túlsó
partján Júdea határába ment. Újból tömeg gyülekezett hozzá, ő pedig szokása szerint ismét tanította őket.

A válásról

2 A farizeusok odajárultak hozzá, s hogy próbára tegyék, megkérdezték tőle: »Szabad-e a férfinak elbocsátani a feleségét?« 3 Ő így felelt nekik: »Mit parancsolt nektek Mózes?« 4 Erre azt mondták: »Mózes megengedte, hogy *válólevet írjunk és elbocsássuk*« {MTörv 24,1}. 5 Erre Jézus azt válaszolta nekik: »A ti keményszívűségetek miatt írta nektek e parancsot. 6 A teremtés kezdetén azonban Isten *férfivá és nővé alkotta őket* {Ter 1,27}. 7 *Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik,* 8 *és a kettő egy testté lesz* {Ter 2,24}. Így már nem ketten vannak, hanem egy test. 9 Amit tehát Isten egybekötött, azt ember szét ne válassza!« 10 Odahaza a tanítványai ismét megkérdezték őt erről a dologról. 11 Azt felelte nekik: »Aki elbocsátja a feleségét és másikat vesz, házasságtöréssel vét ellene. 12 És ha az asszony elhagyja férjét és máshoz megy, házasságot tör.«

A gyermekek megáldása

13 Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket; de a tanítványok elkergették azokat, akik hozták őket. 14 Ezt látva Jézus haragra gerjedt, és azt mondta nekik: »Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. 15 Bizony, mondom nektek: aki nem fogadja Isten országát úgy, mint a kisgyermek, nem megy be oda.« 16 Azután karjaiba vette őket, rájuk tette a kezét, és megáldotta őket.

Mk 10 [1] és onnét felkelvén Júdeának határiba jöve, a Jordánon túl: és ismét hozzája gyűlének a seregek, és amint szokta vala, ismét tanítja vala őket.

Mk 10 [2] és odajárulván a farizeusok, kérdék őtet: ha szabad-e a férfiúnak feleségét elbocsátani, kísértvén őtet.

Mk 10 [3] ő pedig, felelvén, mondá nekik: mit parancsolt nektek Mózes?

Mk 10 [4] kik mondának: Mózes megengedte a válaszlevelet írni, és elbocsátani.

Mk 10 [5] kiknek felelvén Jézus, mondá: a ti szívetek keménységéért írta nektek e parancsolatot.

Mk 10 [6] a teremtett állatnak kezdetitől fogva pedig férfiúvá és asszonyállattá teremtette őket az Isten.

Mk 10 [7] ezért elhagyja ember atyját és anyját, és feleségéhez ragaszkodik:

Mk 10 [8] és ketten egy testben lesznek. az okáért, már nem kettő, hanem egy test.

Mk 10 [9] amit azért az Isten egybeszerzett, az ember el ne válassza!

Mk 10 [10] és a házban a tanítványi ismét ugyanazonról kérdék őtet.

Mk 10 [11] és mondá nekik: valaki elbocsátja feleségét, és mást vészen, házasságtörésbe esik ellene.

Mk 10 [12] és ha az asszonyállat elhagyja a férjét, és máshoz megyen, paráználkodik.

Mk 10 [13] és kisdedeket hoznak vala őhozzája, hogy illetné őket. a tanítványok pedig fenyegetik vala az odavivőket.

Mk 10 [14] kiket mikor látna Jézus, nehezen vévé, és mondá nekik: hagyjátok hozzám jőni a kisdedeket, és meg ne tiltsátok őket: mert ilyeneké az Isten országa.

Mk 10 [15] bizony mondom nektek: valaki nem veszi az Isten országát, mint a kisded, be nem megyen abba.

Mk 10 [16] és megölelvén őket, és kezeit rájuk tévén, megáldá őket.

Mk 10 [17] és mikor kiment volna az útra, eleibe futván egy, térdhajtva kérdi vala őtet: jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elvegyem?

Mk 10 [18] Jézus pedig mondá neki: mit mondasz engem jónak? senki nem jó, hanem az egy Isten.

Mk 10 [19] a parancsolatokat tudod: ne paráználkodjál, ne ölj, ne orozz, hamis tanúságot ne

A gazdagságról és Jézus követéséről

17 Amikor kiment az útra, odafutott hozzá valaki, térdreesett előtte és megkérdezte: »Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?« **18** Jézus erre azt mondta neki: »Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egyedül az Isten. **19** Ismered a parancsokat: *Ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, hamisan ne tanúskodj*, ne csalj, *tiszteld apádat és anyádat!* « **{Kiv 20,12-16; MTörv 5,16-20}**

20 Az illető azt felelte neki: »Mester! Ezeket mind megtartottam ifjúságom óta.« **21** Akkor Jézus rátekintett, megkedvelte őt, és azt mondta neki: »Egynek vagy még híjával: menj, add el, amid van, s add a szegényeknek, akkor kincsed lesz a mennyben. Azután jöjj, kövess engem!« **22** Erre a szóra az elkomorult és szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

23 Jézus pedig körültekintett és azt mondta tanítványainak: »Milyen nehezen jutnak Isten országába azok, akiknek vagyonuk van!« **24** A tanítványok csodálkoztak szavain. Jézus pedig újra megszólalt, és ezt mondta nekik: »Gyermekeim! Bizony, nagyon nehéz az Isten országába bejutni! **25** Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bemenni az Isten országába.« **26** Azok erre még jobban csodálkoztak, és egymást kérdezgették: »Akkor hát ki üdvözülhet?« **27** Jézus azonban rájuk tekintett és így szólt: »Embereknek lehetetlen ez, de Istennek nem; mert Istennek minden lehetséges« **{Ter 18,14; Jób 42,2}.**

28 Ekkor megszólalt Péter: »Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged!« **29** Jézus azt felelte: »Bizony, mondom nektek: mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, nővéreit vagy apját, anyját, a gyermekeit, vagy földjeit értem és az evangéliumért, **30** százannyit kap már most, ebben a világban: házakat, testvéreket, nővéreket, anyákat, gyermekeket és földeket, bár üldözések között; az eljövendő világban pedig az örök életet. **31** Sokan lesznek elsőkből utolsók, és utolsókból elsők.«

Harmadik jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról

32 Mikor úton voltak, hogy fölmenjenek Jeruzsálembe, Jézus előttük haladt. Az emberek megcsodálták, tanítványai pedig aggódva követték. Ekkor újra maga mellé vette a tizenkettőt, és elkezdett nekik beszélni mindarról, ami rá vár: **33** »Íme, fölmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfiát át fogják adni a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik őt, és átadják a pogányoknak.

mondj, csalárdságot ne cselekedjél, atyádat, anyádat tiszteljed.

Mk 10 [20] amaz pedig felelvén, mondá neki: Mester, mind megtartottam ezeket ifjúságomtól fogva.

Mk 10 [21] Jézus pedig, rá tekintvén, szereté őtet, és mondá neki: egy híjával vagy: menj el, valamid vagyon, add el, és add a szegényeknek, és kincsed leszen mennyben: és jőj el, kövess engem!

Mk 10 [22] ki megszomorodván ez igén, elmene bánkódva, mert sok jószága vala.

Mk 10 [23] és mindenfelé eltekintvén Jézus, mondá a tanítványinak: mely nehezen mennek Isten országába, akiknek pénzük vagyon!

Mk 10 [24] a tanítványok pedig álmélkodnak vala az ő igéin. Jézus pedig ismét felelvén, mondá nekik: fiacskáim, vaj mely nehéz a pénzbe bízóknak Isten országába menni!

Mk 10 [25] könnyebb a tevének általmenni a tű fokán, hogysem a gazdagnak az Isten országába menni.

Mk 10 [26] kik annál inkább csodálkoznak vala, mondván egymásnak: és kicsoda üdvözülhet?

Mk 10 [27] és rájuk tékintvén Jézus, mondá: az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél: mert mindenek lehetségesek az Istennél.

Mk 10 [28] és kezdé neki mondani Péter: íme, mi mindeneket elhagytunk, és téged követtünk.

Mk 10 [29] felelvén Jézus, mondá: bizony mondom nektek, senki nincs, aki elhagyta házát vagy atyafiait vagy nénjeit vagy atyját vagy anyját vagy fiait vagy mezeit énérettem és az evangéliumért,

Mk 10 [30] aki százannyit ne vegyen, most ez időben, házakat és atyafiakat és néneket és anyákat és fiakat és mezőket, háborúságokkal, és a következendő világon az örök életet.

Mk 10 [31] sok elsők pedig utolsókká lesznek, és az utolsók elsőkké.

Mk 10 [32] útban valának pedig, felmenvén Jeruzsálembe: és előttük megyen vala Jézus, és álmélkodnak vala: és utána menvén félnek vala. és melléje vévén ismét a tizenkettőt, kezdé nekik mondani, amik őrá következendők volnának.

Mk 10 [33] mert íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia elárultatik a papi fejedelmeknek és az írástudóknak és a véneknek, és halálra kárhoztatják őtet, és kézbe adják őtet a pogányoknak:

34 Kicsúfolják, leköpdösik, megostorozzák és megölik; de harmadnapra föltámad.«

Az uralkodásról és a szolgálatról

35 Ekkor eléje járultak Zebedeus fiai, Jakab és János, és így szóltak: »Mester! Azt szeretnénk, hogy amit kérünk, tedd meg nekünk.« 36 Ő megkérdezte tőlük: »Mit akartok, hogy megtegyek nektek?« 37 Azt felelték: »Tedd meg nekünk, hogy egyikünk a jobbodon, másikunk pedig a bal oldaladon ülhessen a te dicsőségedben.« 38 Jézus erre azt mondta nekik: »Nem tudjátok, mit kértek. Tudtok-e inni a kehelyből, amelyből én iszom? Vagy meg tudtok-e keresztelkedni a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?« 39 Ők azt felelték neki: »Meg tudunk.« Ekkor Jézus azt mondta nekik: »A kehelyből, amelyből én iszom, inni fogtok ugyan, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is meg fogtok keresztelkedni. 40 De azt megadni, hogy a jobbomon vagy a balomon ki üljön, az nem az én dolgom. Az azoké lesz, akiknek készítették.«

41 Amikor a tíz meghallotta ezt, haragudni kezdtek Jakabra és Jánosra. 42 Jézus azonban magához hívta őket, és azt mondta nekik: »Tudjátok, hogy akiket a nemzetek fejedelmeknek tekintenek, azok uralkodnak rajtuk, és a nagyok hatal-maskodnak felettük. 43 Köztetek azonban ez nem így van, hanem aki nagy akar lenni, az legyen a szolgátok; 44 aki pedig első akar lenni köztetek, az a szolgája lesz mindenkinek. 45 Hiszen az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.«

A jerikói vak meggyógyítása

46 Ezután megérkeztek Jerikóba. Amikor kiment Jerikóból tanítványaival és a nagy sokasággal, a vak Bartímeus, Tímeus fia az útfélen ült és kéregetett. 47 Amint meghallotta, hogy a Názáreti Jézus az, elkezdett kiáltozni: »Jézus, Dávid Fia! Könyörülj rajtam!« 48 Sokan leintették őt, hogy hallgasson. Ő azonban annál jobban kiáltozott: »Dávid Fia! Könyörülj rajtam!« 49 Jézus megállt és megparancsolta, hogy hívják őt eléje. Erre odahívták a vakot, ezekkel a szavakkal: »Bízzál! Kelj föl, hív téged!« 50 Mire az ledobta a felső ruháját, felugrott és odament hozzá. 51 Jézus megszólította és megkérdezte: »Mit akarsz, mit cselekedjek neked?« A vak azt felelte neki: »Mester! Hogy lássak!« 52 Jézus erre azt mondta neki: »Menj, a hited meggyógyított téged.« Erre azonnal látni kezdett, és követte őt az úton.

Mk 10 34 és megcsúfolják őtet, és megpökdösik őtet, és megostorozzák őtet, és megölik őtet: és harmadnapra feltámad.

Mk 10 35 és hozzája járulának Jakab és János, a zebedeus fiai, mondván: Mester, akarjuk, hogy valamit kérünk, megcselekedd nekünk.

Mk 10 36 ő pedig mondá nekik: mit akartok, hogy cselekedjem nektek?

Mk 10 37 és mondának: add nekünk, hogy egyikünk a te jobbodra, másikunk a te balodra üljünk a te dicsőségedben.

Mk 10 38 Jézus pedig mondá nekik: nem tudjátok, mit kértek: megihatjátok-e a pohárt, melyet én megiszom? avagy a keresztséggel, mellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedhettek-e?

Mk 10 39 azok pedig mondának neki: meglehet. Jézus pedig mondá neki: a pohárt ugyan, melyet én megiszom, megisszátok, és a keresztséggel, melylyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek:

Mk 10 40 az én jobbomra ülni pedig vagy balomra, nem enyém, hogy nektek adjam, hanen akiknek készíttetett.

Mk 10 41 és hallván a tíze, bosszankodni kezdének Jakabra és Jánosra.

Mk 10 42 Jézus pedig, szólítván őket, mondá nekik: tudjátok, hogy azok, kik fejedelemséget láttatnak viselni a nemzetségeken, uralkodnak azokon: és az ő fejedelmüknek hatalmuk vagyon rajtuk.

Mk 10 43 nem úgy vagyon pedig tiköztetek, hanem valaki nagyobb akar lenni, inasotok leszen:

Mk 10 44 és valaki tiközületek első akar lenni, mindeneknek szolgája leszen.

Mk 10 45 mert az Emberfia is, nem jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy szolgáljon, és a lelkét váltságul adja sokakért.

Mk 10 46 és Jerikóba jövének, és ő kimenvén Jerikóból, és az ő tanítványi, és nagy sokaság, Timeusnak fia, a vak Bartimeus, az útfélen ül vala koldulván.

Mk 10 47 ki mikor hallotta volna, hogy a Názareti Jézus legyen, kezde kiáltani, és mondani: Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!

Mk 10 48 és sokan fenyegetik vala őtet, hogy hallgatna. ő pedig sokkal inkább kiált vala: Dávidnak fia könyörülj rajtam!

Mk 10 49 és megállván Jézus, parancsolá, hogy előhínák őtet. és hívák a vakot, mondván neki: jó szívvel légy, kelj fel, hí téged.

Mk 10 [50] ki elvetvén ruháját, felugorván hozzája mene.

Mk 10 [51] és felelvén Jézus, mondá neki: mit akarsz, hogy cselekedjem neked? a vak pedig mondá neki: rabbi, hogy lássak!

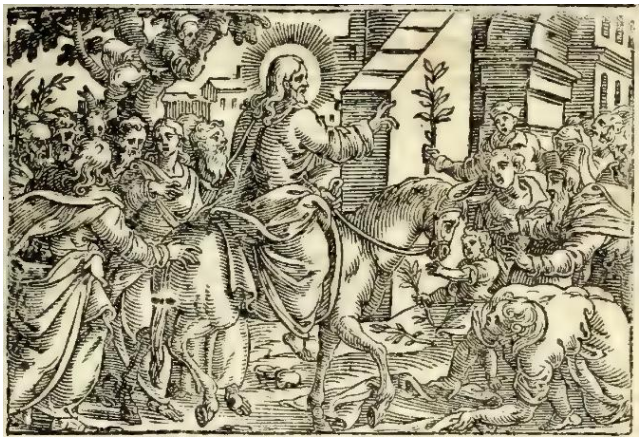
Mk 10 [52] Jézus pedig mondá neki: menj el, a te hited meggyógyított téged. és mindjárt láta, és követé őtet az úton.

JÉZUS UTOLSÓ NAPJAI JERUZSÁLEMBEN: 11,1-13,37

Mk 11

Bevonulás Jeruzsálembe

1 Amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betániához, az Olajfák hegyénél előre küldött kettőt a tanítványai közül. **2** Azt mondta nekik: »Menjetek be ebbe a helységbe, amelyik előttetek van, és mindjárt, amint bementek, egy szamarat találtok megkötve, amelyen még ember nem ült. Oldjátok el, és hozzátok ide. **3** Ha pedig valaki megkérdezi tőletek, miért teszitek ezt, mondjátok, hogy az Úrnak van rá szüksége, és azonnal elengedi ide.« **4** Azok elmentek, megtalálták a szamarat az ajtóhoz kötve, kinn a keresztúton, és eloldották. **5** Az ott állók közül egyesek azt mondták nekik: »Miért oldjátok el a szamarat?« **6** Ők azt felelték, amit Jézus parancsolt nekik, erre elengedték azokat. **7** A szamarat elvitték Jézushoz. Ráterítették ruháikat, ő pedig felült rá. **8** Sokan az útra terítették ruhájukat, mások meg lombokat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. **9** Akik előtte mentek és akik követték, így kiáltoztak: »*Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön!* **{Zsolt 118,26}** **10** Áldott a mi atyánknak, Dávidnak országa, amely íme, eljön! Hozsanna a magasságban!«

11 Ő pedig bement Jeruzsálembe, a templomba. Mindent megnézett, de mivel már estére járt az idő, kiment Betániába a tizenkettővel.

Mk 11 [1] és mikor Jeruzsálemhez közelgetnének és Betániához, az Olajfák hegyére, elkülde kettőt a tanítványi közül,

Mk 11 [2] és mondá nekik: menjetek a kastélyba, mely ellenetekben vagyon, és mindjárt oda bemenvén találtok egy megkötött vemhet, melyen senki még az emberek közül nem ült: oldjátok meg azt, és hozzátok el!

Mk 11 [3] és ha ki nektek mondja: mit műveltek? mondjátok, hogy az Úrnak szükséges: és azt mindjárt ide ereszti.

Mk 11 [4] és elmenvén megtalálák a megkötött vemhet ott kinn az ajtó előtt, a kettős úton: és eloldák azt.

Mk 11 [5] és némelyek az ott állók közül mondának nekik: mit műveltek, eloldván a vemhet?

Mk 11 [6] kik szólának nekik, amint parancsolta vala nekik Jézus, és elereszték nekik.

Mk 11 [7] és vivék a vemhet Jézushoz: és rátevék az ő ruhájukat, és ráüle.

Mk 11 [8] sokan pedig az ő ruhájukat elteríték az úton: némelyek pedig ágakat vágnak vala a fákról, és az útra hintik vala.

Mk 11 [9] és akik előlmennek vala, és akik követik vala, kiáltanak vala, mondván: hozsanna:

Mk 11 [10] áldott, aki az Úr nevében jő: áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljött országa: hozsanna a magasságokban.

Mk 11 [11] és bemene Jeruzsálemben a templomba: és körül elnézvén mindeneket, mikor már esteli óra volna, kimene Betániába a tizenkettővel.

Mk 11 [12] és másodnap, mikor kimennének Betániából, megéhezék.

Mk 11 [13] és midőn látott volna távol egy leveles fügefát, elmene, hogyha valamit találna azon. és mikor ahhoz jött volna, semmit egyebet nem talála leveleknél, mert nem vala ideje a fügéknek.

Mk 11 [14] és felelvén mondá annak: ezután örökké senki rólad gyümölcsöt ne egyék! és hallák a tanítványi.

A fügefa megátkozása

12 Másnap, amikor kimentek Betániából, megéhezett. **13** Meglátott messziről egy lombos fügefát. Elindult feléje, hátha talál rajta valamit. Mikor azonban odaért, semmit sem talált rajta, csak leveleket; ekkor még nem volt fügeérés ideje. **14** Erre megszólalt, és azt mondta neki: »Senki ne egyen rólad többé soha gyümölcsöt!« A tanítványai hallották ezt.

A templom megtisztítása

15 Azután Jeruzsálembe értek. Bement a templomba, és kezdte kiűzni azokat, akik adtak és vettek a templomban. A pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit fölforgatta, **16** s nem engedte meg, hogy valaki bármilyen edényt átvigyen a templomtéren. **17** Azután így tanította őket: »Nincs talán megírva, hogy *az én házam az imádság háza lesz minden nemzet számára?* **{Iz 56,7}** Ti pedig *rablók barlangjává* tettétek azt.« **{Jer 7,11}**

18 Mikor a főpapok és az írástudók meghallották ezt, azon törték a fejüket, hogy mi módon veszítsék el őt. Féltek ugyanis tőle, mert az egész tömeg csodálkozott a tanításán. **19** Amikor beesteledett, kiment a városból.

A hitről

20 Másnap reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, látták, hogy tőből kiszáradt. **21** Péter visszaemlékezett, és azt mondta neki: »Rabbi, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.« **22** Jézus ezt felelte nekik: »Higgyetek Istenben! **23** Bizony, mondom nektek: ha valaki azt mondja ennek a hegynek: `Emelkedj fel és vesd magad a tengerbe!', és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy megtörténik, amit mond, akkor az meg is fog történni. **24** Azért mondom nektek: Mindazt, amit imádkozva kértek, higgyétek, hogy már elnyertétek, és meglesz nektek. **25** Amikor azonban felálltok, hogy imádkozzatok, bocsássátok meg, ha valami sérelmetek van valaki ellen, hogy a ti Atyátok is, aki a mennyekben van, megbocsássa nektek vétkeiteket. **[26]**

Kérdés Jézus hatalmáról **27** Ezután ismét Jeruzsálembe mentek. Amint a templomban járt, odamentek hozzá a főpapok, az írástudók és a vének, **28** és azt mondták neki: »Milyen hatalommal teszed mindezt? Ki adta neked a hatalmat, hogy ilyeneket tegyél?« **29** Jézus így felelt nekik: »Kérdezek tőletek én is egy dolgot. Feleljetek meg nekem, s akkor én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem mindezt. **30** János keresztsége a mennyből volt vagy az emberektől? Feleljetek

Mk 11 [15] és Jeruzsálembe jövének. és mikor bement volna a templomba, kezdé kivetni a templomban való árusokat és vevőket, és a pénzváltók asztalit és a galambárusok székeit felfordítá.

Mk 11 [16] és nem engedé, hogy valaki edényt vinne által a templomon:

Mk 11 [17] és tanít vala, mondván nekik: nincs-e megírva, hogy az én házam imádság házának hívattatik minden nemzetségektől? ti pedig azt latrok barlangjává tettétek!

Mk 11 [18] melyet hallván a papi fejedelmek és az írástudók, keresik vala, miképpen őtet elvesztenék: mert félnek vala tőle, mert az egész sereg csodálkozik vala az ő tudományán.

Mk 11 [19] és mikor este lett volna, kimegyen vala a városból.

Mk 11 [20] és midőn reggel általmennének, láták a fügefát, hogy megszáradott gyökereiből.

Mk 11 [21] és megemlékezvén Péter, mondá neki: rabbi, íme, a fügefa, melyet megátkoztál, megszáradott.

Mk 11 [22] és felelvén Jézus, mondá nekik: legyen hitetek az Istenben!

Mk 11 [23] bizony mondom nektek, hogy valaki e hegynek mondja: emelkedjél, és vettessél a tengerbe, és nem kételkedik a szívében, hanem hiszi, hogy meglegyen, valamit mond, megleszen neki.

Mk 11 [24] az okáért mondom nektek, mindeneket, valamiket imádkozván kértek, higgyétek, hogy elveszitek, és megleszen nektek.

Mk 11 [25] és mikor állotok az imádkozásra, bocsássátok meg, ha vagyon valamitek valaki ellen: hogy a ti Atyátok is, ki mennyekben vagyon, megbocsássa nektek a ti bűneiteket!

Mk 11 [26] hogyha ti meg nem bocsátjátok, a ti Atyátok is, ki mennyekben vagyon, nem bocsátja meg a ti bűneiteket.

Mk 11 [27] és ismét Jeruzsálembe jövének. és mikor a templomban járna, hozzája menének a főpapok és az írástudók és a vének,

Mk 11 [28] és mondának neki: micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta neked e hatalmat, hogy ezeket cselekedjed?

Mk 11 [29] Jézus pedig, felelvén, mondá nekik: én is egy igét kérdek tőletek, és feleljetek meg nekem, és megmondom nektek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket:

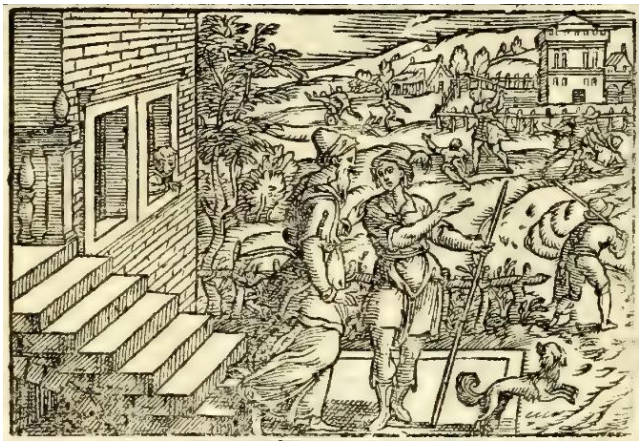
Mk 11 [30] a János keresztsége mennyből vala-e, vagy az emberektől? feleljetek meg nekem!

nekem!« 31 Azok így tanakodtak egymás közt: »Ha azt mondjuk, a mennyből, azt mondja majd: akkor miért nem hittetek neki? 32 Ha pedig azt mondjuk: `Az emberektől'?« Féltek a néptől, mert mindnyájan azt tartották Jánosról, hogy valóban próféta volt. 33 Azt felelték tehát Jézusnak: »Nem tudjuk.« Jézus erre azt mondta nekik: »Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem mindezt.«

Mk 12

Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről

1 Ezután példabeszédekben kezdett szólni hozzájuk: »Egy ember *szőlőt ültetett, kerítést készített köréje, présgödröt ásott, és tornyot épített* {Iz 5,1-2}. Aztán kiadta azt bérlőknek, és idegen földre utazott. 2 Amikor elérkezett az ideje, elküldött egy szolgát a bérlőkhöz, hogy hozzon tőlük a szőlő terméséből. 3 Azok megragadták a szolgát, megverték, és üres kézzel bocsátották el. 4 Erre másik szolgát küldött hozzájuk; ennek még a fejét is betörték, és gyalázattal illették. 5 Majd ismét másikat küldött, de azt is megölték, azután még másokat is. Ezek közül némelyeket megvertek, a többieket pedig megölték. 6 Volt neki egy igen kedves fia, utoljára azt küldte el hozzájuk. Azt gondolta ugyanis: `A fiamat tiszteletben fogják tartani.'

7 A bérlők azonban így szóltak egymáshoz: `Itt az örökös! Gyertek, öljük meg, és miénk lesz az örökség!' 8 Megragadták, megölték és kidobták a szőlőn kívülre. 9 Mit fog ezután tenni a szőlő ura? Eljön, megöli a bérlőket, a szőlőt pedig másoknak adja. 10 Vagy nem olvastátok az Írást:

`A kő, amelyet az építők elvetettek,
szegletkővé lett;
11 az *Úr tette azzá, és ez csodálatos*
a mi szemünkben"?« {Zsolt 118,22-23}

Mk 11 31 azok pedig gondolják vala magukban, mondván: ha azt mondjuk, mennyből, azt mondja: miért nem hittetek tehát neki?

Mk 11 32 ha azt mondjuk, az emberektől, félünk a néptől, mert mindnyájan úgy tartják vala Jánost, hogy bizonnyal próféta volna.

Mk 11 33 és felelvén mondának Jézusnak: nem tudjuk. és felelvén Jézus, mondá nekik: én sem mondom meg nektek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

Mk 12 1 és kezde nekik példabeszédekben szólni: szőlőt plántála egy ember, és sövénnyel bekeríté, és vermet ása, és tornyot építe, és bérbe adá azt a műveseknek, és messze mene.

Mk 12 2 és elküldé a művesekhez idejekor a szolgáját, hogy a művesektől bevenne a szőlő gyümölcsében.

Mk 12 3 kik, megfogván őtet, megverék, és üresen bocsáták.

Mk 12 4 és ismét más szolgát külde hozzájuk: és annak a fejét megsebesíték, és gyalázatokkal illeték.

Mk 12 5 és ismét mást külde, és azt megölék: és többeket is, némelyeket megvetvén, némelyeket pedig megölvén.

Mk 12 6 még azért egy szerelmes fia lévén, azt is hozzájuk küldé utólszor, mondván: hogy megbecsülik a fiamat.

Mk 12 7 a művesek pedig mondának egymás között: ez az örökös, gyertek, öljük meg őtet, és miénk leszen az örökség.

Mk 12 8 és megfogván őtet, megölék, és a szőlőn kívül veték.

Mk 12 9 mit cselekszik azért a szőlő ura? eljő, és elveszti a műveseket, és a szőlőt másoknak adja.

Mk 12 10 ezt az írást sem olvastátok-e: amely követ az építők megvetettek, az lett szeglet fejévé:

Mk 12 11 az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt.

Mk 12 12 és keresik vala őtet megfogni: és félék a sereget, mert megérték, hogy rájuk mondotta e példabeszédet. és elhagyván őtet, elmenének.

Mk 12 13 és küldének őhozzája némelyeket a farizeusok és a heródiánusok közül, hogy őtet a beszédben megfognák.

Mk 12 14 kik elmenvén, mondának neki: mester, tudjuk, hogy igazmondó vagy, és nem gondolsz senkivel: mert nem nézel az emberek személyére,

12 Ekkor el akarták őt fogni, de féltek a tömegtől. Megértették ugyanis, hogy róluk mondta ezt a példabeszédet. Otthagyták hát őt, és elmentek.

Kérdés az adóról

13 Később odaküldtek hozzá a farizeusok és Heródes-pártiak közül néhányat, hogy megfogják őt beszédében. **14** Odajöttek, azt mondták neki: »Mester! Tudjuk, hogy igazmondó vagy, és nem nézed az emberek személyét, hanem az Isten útját az igazság szerint tanítod. Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem? Fizessünk vagy ne fizessünk?« **15** Ő azonban tisztában volt képmutatásukkal, ezért azt mondta nekik: »Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy dénárt, hadd lássam!« **16** Azok hoztak egyet. Ekkor megkérdezte tőlük: »Kié ez a kép és a felirat?« Azt felelték neki: »A császáré.« **17** Erre Jézus azt mondta nekik: »Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.« És csodálkoztak rajta.

Kérdés a halottak feltámadásáról

18 Ekkor odamentek hozzá a szaddúceusok, akik azt mondják, hogy nincs feltámadás. Megkérdezték őt: **19** »Mester! Mózes megírta nekünk, hogy ha *valakinek a testvére meghal* és hátrahagyja feleségét *gyermek nélkül, akkor a testvér vegye el annak a feleségét, és támasszon utódot testvérének* **{MTörv 25,5-6; Ter 38,8}**. **20** Volt egyszer hét testvér. Az első feleséget vett magának és meghalt, nem hagyva utódot. **21** Akkor a második vette el azt, de ez is meghalt, és nem hagyott utódot. Éppúgy a harmadik. **22** Elvette az asszonyt hasonlóképpen mind a hét, és nem hagytak utódot. Mindezek után végül meghalt az asszony is. **23** A feltámadáskor tehát, amikor feltámadnak, ezek közül melyiknek lesz a felesége? Mert hétnek volt a felesége.« **24** Jézus azt felelte nekik: »Nyilván azért tévelyegtek, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát! **25** Hiszen amikor a halottak föltámadnak, nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben. **26** A halottak felől pedig, mármint hogy feltámadnak, nem olvastátok Mózes könyvében a csipkebokornál, hogy miként mondta neki Isten, amikor szólt: *`Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákob Istene?'* **{Kiv 3,6}** **27** Ő nem a halottak Istene, hanem az élőké. Így tehát nagyon tévedtek.«

Mk 12 [15] hanem igazságban tanítod az Isten útját. szabad-e adót adni a császárnak, avagy ne adjunk-e?

Mk 12 [15] ki, tudván az ő ravaszságukat, mondá nekik: mit kísértetek engem? hozzatok nekem egy pénzt, hogy lássam.

Mk 12 [16] azok pedig hozának neki. és mondá nekik: kié ez a kép, és a felül való írás? mondának neki: a császáré.

Mk 12 [17] felelvén pedig Jézus, mondá nekik: adjátok meg tehát, ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek! és csodálkoznak vala rajta.

Mk 12 [18] és hozzája jövének a szadduceusok, kik azt mondják, hogy nincs feltámadás: és kérdik vala őtet, mondván:

Mk 12 [19] mester, Mózes nekünk megírta, hogy ha valakinek atyafia meghal, és felesége marad, és fiakat nem hagy, az atyafia vegye el annak feleségét, és támasszon magot az atyafiának.

Mk 12 [20] valának azért hét atyafiak: és az első feleséget vőn, és meghala, nem hagyván magot.

Mk 12 [21] és a második vevé el azt, és meghala: és ez sem hagya magot. és a harmadik hasonlóképpen.

Mk 12 [22] és vévék azt hasonlóképpen heten: és nem hagyának magot. mindezekután utólszor meghala az asszony is.

Mk 12 [23] a feltámadásban azért, midőn feltámadnak, ki felesége leszen ezek közül? mert hétnek volt felesége.

Mk 12 [24] és felelvén Jézus, mondá nekik: nem ezért tévelyegtek-e, nem tudván az írást, sem az Isten erejét?

Mk 12 [25] mert mikor halottaiból feltámadnak, sem feleséget nem vesznek, sem férjhez nem mennek, hanem mint az angyalok, lesznek menynyekben.

Mk 12 [26] a halottak felől pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-e a Mózes könyvében, a csipkebokor fölött miképpen mondotta legyen neki az Isten, mondván: én vagyok Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene, és Jákobnak Istene?

Mk 12 [27] az Isten nem a meghaltaknak, hanem az élőknek Istene. ti azért igen tévelyegtek.

Mk 12 [28] és oda járula egy az írástudók közül, ki hallotta vala őket vetekedni, és látván, hogy jól felelt amazoknak, kérdé őtet, melyik volna minden parancsolatok közül az első.

Kérdés a főparancsról

28 Ekkor odajárult hozzá az egyik írástudó, aki hallotta őket vitatkozni. Mivel látta, hogy jól megfelelt nekik, megkérdezte őt: »Melyik a legelső az összes parancs közül?« **29** Jézus így felelt neki: »Az összes parancs közül a legelső ez: *`Halld, Izrael! A mi Urunk, Istenünk az egyetlen Úr!* **30** *Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből*, teljes elmédből *és minden erődből!'* Ez az első parancsolat **{MTörv 6,4-5}**. **31** A második pedig ez: *`Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!'* **{Lev 19,18}** Ezeknél nincs nagyobb parancsolat.« **32** Az írástudó ekkor azt mondta neki: »Jól van, Mester! Helyesen mondtad, hogy *egy az Isten, és nincs más rajta kívül;* **33** és *hogy őt szeretni teljes szívből és teljes értelemből és teljes lélekből és teljes erőből, a felebarátot pedig úgy szeretni, mint önmagunkat* – többet ér minden égő és egyéb áldozatnál.« **34** Amikor Jézus látta, hogy milyen okosan felelt, azt mondta neki: »Nem vagy messze az Isten országától.« Ezután senki sem merte őt többé kérdezni.

Kérdés a Messiásról

35 Jézus azonban, amikor a templomban tanított, megkérdezte: »Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávid Fia? **36** Hiszen maga Dávid mondja a Szentlélek által:

`Így szól az Úr az én Uramhoz:

Jobbom felől foglalj helyet,

míg lábaid alá vetem ellenségeidet' **{Zsolt 110,1}**.

37 Ha maga Dávid Urának nevezi őt, akkor hogyan lehet a fia?« S a hatalmas tömeg szívesen hallgatta őt.

Az írástudók megfeddése

38 Ő pedig tanítás közben ezt mondta nekik: »Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösökben járni, és a piacon a köszöntéseket fogadni, **39** a zsinagógákban az első helyeken ülni,

Mk 12 [29] Jézus pedig felelé neki, hogy minden parancsolatok között legelső ez: halljad, Izrael, a te Urad Istened egy Isten:

Mk 12 [30] és szeressed a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből, és teljes elmédből, és teljes erődből. ez az első parancsolat.

Mk 12 [31] a második pedig hasonló ehhez: szeressed felebarátodat, mint tennen magadat. más nagyobb parancsolat ezeken kívül nincsen.

Mk 12 [32] és mondá neki az írástudó: jól vagyon, Mester, igazán mondád, hogy egy az Isten, és nincs más őkívüle.

Mk 12 [33] és hogy szerettessék teljes szívből, és teljes értelemből, és teljes lélekből, és teljes erőből: és felebarátját, mint önnön magát szeretni, nagyobb minden éppen égő és egyéb áldozatoknál.

Mk 12 [34] Jézus pedig, látván, hogy bölcsen felelt volna, mondá neki: nem messze vagy az Isten országától. és senki már nem meri vala őtet kérdeni.

Mk 12 [35] és felelvén Jézus, mondá, tanítván a templomban: miképpen mondják az írástúdók a Krisztust Dávid fiának lenni?

Mk 12 [36] mert ő maga Dávid mondja a Szentlélek által: mondá az Úr az én Uramnak: ülj az én jobbomra, míg az ellenségidet zsámollyá teszem a te lábaidnak.

Mk 12 [37] ő maga azért Dávid, mondja őtet Urának, és honnét ő fia? és a sok sereg örömest hallgatá őtet.

Mk 12 [38] és mondá nekik az ő tanításában: óvjátok magatokat az írástudóktól, kik hosszú köntösben akarnak járni, és köszöntetni a piacon,

Mk 12 [39] és az első székeken ülni a zsinagógákban, és első üléseket a vacsorákon:

Mk 12 [40] kik megemésztik az özvegyek házait, hosszú imádságnak színe alatt: ezek hosszabb ítéletet vesznek.

Mk 12 [41] és ülvén Jézus a kincsesláda ellenében, nézi vala, miképpen hányogatná a sereg a pénzt a kincsesládába, és sok gazdagok sokat hányogatnak vala.

Mk 12 [42] mikor pedig eljött volna egy szégeny özvegy, vete két kis fillért, mely egy negyed rész;

Mk 12 [43] és egybehívván a tanítványit, mondá nekik: bizony mondom nektek, hogy e szegény özvegy mindeneknél többet vetett, akik a kincsesládába vetettek.

a lakomákon pedig a főhelyeken. **40** Felélik az özvegyek házait, és színleg nagyokat imádkoznak. Ezeket súlyosabban ítélik majd meg!«

Az özvegyasszony adománya

41 Jézus ezután leült a templomkincstárral szemben, és figyelte, hogyan dob a tömeg pénzt a kincstárba: sok gazdag sokat dobott be. **42** Aztán jött egy szegény özvegy, és bedobott két fillért, ami egy krajcár. **43** Akkor odahívta tanítványait, és azt mondta nekik: »Bizony, mondom nektek: ez a szegény özvegy többet adott mindazoknál, akik pénzt dobtak a kincstárba. **44** Mert azok mind abból adtak, amiben bővelkedtek, ez pedig az ő szegénységéből bedobta mindenét, amije volt, egész megélhetését.«

Mk 12 [44] mert mindnyájan abból vetettek, amivel bővelkedtek: ez pedig az ő szűkölködéséből, mind, amije volt, belevetette minden élését.

Tanítás a végidőről: 13,1-37

Mk 13

A templom pusztulása

1 Amikor a templomból kiment, az egyik tanítványa ezt mondta neki: »Mester! Nézd, milyen kövek, és micsoda épületek!« **2** Jézus azt felelte neki: »Látod-e mindezeket a hatalmas építményeket? Nem marad itt kő kövön, amelyet le ne rombolnának.«

A csapások kezdete

3 Ezután az Olajfák hegyén leült a templommal szemben. Péter és Jakab, János és András külön megkérdezték tőle: **4** »Mondd el nekünk, mikor történnek ezek, és mi lesz a jele annak, amikor mindez teljesedni készül?«

5 Jézus így válaszolt nekik: »Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen titeket. **6** Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják, hogy én vagyok, és sokakat félrevezetnek. **7** Amikor pedig harcokról és háborús hírekről hallotok, ne rémüljetek meg. Ennek be kell következni **{Dán 2,28}**, de ez még nem a vég. **8** Mert nemzet nemzet ellen támad

Mk 13 [1] és midőn kimenne a templomból, mondá neki egy a tanítványi közül: Mester, nézd, minemű kövek, és minemű épületek?

Mk 13 [2] és felelvén Jézus, mondá neki: látod-e mind e nagy épüléseket? nem hagyattatik kő a kövön, mely el ne rontassék.

Mk 13 [3] és mikor az Olajfák hegyén ülne a templom ellenében, külön kérdék őtet Péter és Jakab és János és András:

Mk 13 [4] mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek? és micsoda jele leszen, mikor mindezek be kezdenek teljesedni?

Mk 13 [5] és felelvén Jézus, kezdé mondani nekik: meglássátok, hogy valaki titeket el ne tévelyítsen.

Mk 13 [6] mert sokan jőnek az én nevemben, mondván, hogy én vagyok: és sokakat eltévelyítenek.

Mk 13 [7] mikor pedig halljátok a hadakat, és a hadak vélekedésit, ne féljetek: mert szükség ezeknek meglenni: de még nincs vége.

Mk 13 [8] mert egy nemzet más nemzetre támad, és ország országra, és földindulások lesznek helyesleg, és éhség. ezek kezdeti a fájdalmaknak.

Mk 13 [9] vigyázzatok pedig magatokra: mert elárulnak titeket a gyülekezetekben, és a zsinagógákban megverettettek, és a tiszttartók és királyok előtt állotok énérettem, bizonyságul őnekik.

Mk 13 [10] és minden nemzetség között először szükség prédikáltatni az evangéliumnak.

Mk 13 [11] és mikor visznek titeket kézbe adván, eleve meg ne gondoljátok, mit szóljatok: hanem ami abban az órában nektek adatik, azt szóljátok! mert nem ti vagytok a szólók, hanem a Szentlélek.

és ország ország ellen; itt is, ott is földrengések lesznek és éhínség. Ez a gyötrelmek kezdete.

9 Ti azonban vigyázzatok magatokra. Átadnak majd benneteket a törvényszékeknek, megvernek a zsinagógákban, helytartók és királyok elé állítanak benneteket énérettem, hogy tanúságot tegyetek előttük. **10** Előbb azonban minden nemzet számára hirdetni kell az evangéliumot. **11** Amikor bíróság elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit beszéljetek. Mondjátok azt, ami abban az órában megadatik nektek. Hiszen nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek. **12** Akkor halálra adja majd a testvér a testvérét, az apa a fiát; a gyermekek szüleik ellen támadnak, és halálra juttatják őket. **13** Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki kitart mindvégig, az üdvözül.

A szenvedések tetőfoka

14 Amikor látjátok, hogy a pusztító gyalázat **{Dán 9,27}** ott áll, ahol nem kellene – aki olvassa, értse meg –, akkor azok, akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekbe! **15** Aki pedig a tetőn van, ne szálljon le, és ne menjen be, hogy elvigyen valamit a házából, **16** aki pedig a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elvigye a köntösét! **17** Jaj a várandós és szoptatós anyáknak azokban a napokban! **18** Imádkozzatok azért, hogy mindez ne télen történjék! **19** Mert *olyan szorongattatás napjai lesznek ezek, amilyen még nem volt mostanáig a világ kezdetétől,* amit Isten teremtett, és nem is lesz többé **{Dán 12,1; Jo 2,2}**. **20** És ha az Úr nem rövidítené meg azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen élőlény sem; de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidíti azokat a napokat. **21** Akkor, ha valaki azt mondja nektek: `Íme, itt a Krisztus, íme, amott', ne higgyétek. **22** Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, jeleket és csodákat művelnek, hogy ha lehet, még a választottakat is tévedésbe ejtsék. **23** Ti tehát vigyázzatok; íme, mindent előre megmondtam nektek.

Az Emberfia eljövetele

24 Azokban a napokban, a szorongattatás után *a nap elsötétedik, a hold nem sugározza fényét,* **25** *a csillagok* lehullanak az égről **{Iz 13,10}**, és *az erők, amelyek az egekben vannak,* megrendülnek.

26 Akkor *meglátják majd az Emberfiát, amint eljön a felhőkben,* nagy hatalommal és dicsőséggel **{Dán 7,13}**. **27** Elküldi angyalait, és egybegyűjti választottait az ég négy tája felől **{Zak 2,10}**, a föld végétől az ég határáig.

Mk 13 [12] elárulja pedig az atya az ő atyafiát halálra, és az atya a fiát, és a fiak az ő szüléik ellen támadnak, és halállal illetik őket.

Mk 13 [13] és mindeneknek gyűlölségében lesztek az én nevemért. aki pedig végig tűr, az üdvözül.

Mk 13 [14] mikor pedig látjátok a pusztaságnak utálatosságát állani, ahol nem kellene, aki olvassa, értse: akkor akik júdeában vannak, fussanak a hegyekre:

Mk 13 [15] és aki a héjazaton, alá ne jőjön a házba, se be ne menjen, hogy valamit elvigyen az ő házából!

Mk 13 [16] és aki a mezőn leszen, hátra ne térjen ruháját elvinni!

Mk 13 [17] jaj pedig a nehézkeseknek és a szoptatóknak azokban a napokban.

Mk 13 [18] imádkozzatok pedig, hogy télben ne legyenek!

Mk 13 [19] mert azok a napok oly háborúságok lesznek, mineműk nem voltak a teremtett állatnak kezdetitől fogva, melyet az Isten teremtett, mindeddiglen, nem is lesznek.

Mk 13 [20] és ha meg nem rövidítette volna az Úr a napokat, egy test sem üdvözült volna: de a választottakért, kiket választott, megrövidítette a napokat.

Mk 13 [21] és akkor ha ki nektek azt mondja: íme, itt a Krisztus, íme amott, ne higgyétek.

Mk 13 [22] mert támadnak hamis Krisztusok, és hamis próféták, és jeleket és csodákat adnak, még a választottaknak is, ha lehetne, eltévelyítésükre.

Mk 13 [23] ti azért lássátok: íme eleve megmondottam nektek mindeneket.

Mk 13 [24] de azokon a napokon e háborúság után, a nap megsötétül, és a hold nem adja az ő fényét:

Mk 13 [25] és az égnek csillagi leesnek, és az erők, melyek az egekben vannak, megindulnak.

Mk 13 [26] és akkor látják az Emberfiát eljőni a felhőkben, sok erővel és dicsőséggel.

Mk 13 [27] és akkor elküldi az ő angyalit, és egybegyűjti az ő választottit a négy szél felől, a föld határától fogva az ég határáig.

Mk 13 [28] a fügefáról pedig tanuljatok példát. midőn már az ága gyenge, és a levelei kinőttek, megismeritek, hogy közel vagyon a nyár:

Mk 13 [29] úgy ti is, midőn ezeket látjátok lenni, tudjátok, hogy közel vagyon, az ajtók előtt.

A végidőre vonatkozó intelmek

28 Vegyetek példát a fügefáról: amikor már zsenge az ága és a levelei kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár. 29 Így ti is, amikor azt látjátok, hogy mindezek megtörténnek, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtóban. 30 Bizony, mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek meg nem történnek. 31 Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak. 32 Azt a napot és az órát azonban senki sem ismeri, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, csak az Atya.

33 Vigyázzatok tehát, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő! 34 Mint az ember, aki idegenbe készült: mikor elhagyta házát, hatalmat adott szolgáinak, mindenkinek a maga dolgában, az ajtónállónak pedig megparancsolta, hogy ébren legyen. 35 Legyetek tehát éberek; nem tudjátok ugyanis, mikor jön el a ház ura, este-e vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel; 36 hogy amikor váratlanul eljön, alva ne találjon benneteket. 37 S amit nektek mondok, azt mindenkinek mondom: Legyetek éberek!«

Mk 13 30 bizony mondom nektek, hogy el nem múlik e nemzetség, mígnem mind meglegyenek ezek.

Mk 13 31 az ég és a föld elmúlnak, az én igéim pedig el nem múlnak.

Mk 13 32 arról pedig a naptól vagy óráról senki nem tud, sem az angyalok mennyben, sem a Fiú, hanem csak az Atya.

Mk 13 33 lássátok, vígyázzatok, és imádkozzatok: mert nem tudjátok, mikor legyen az idő.

Mk 13 34 mint az ember, aki messze menvén elhagyá a maga házát, és hatalmat ada a szolgáinak minden dologra, és az ajtónállónak megparancsolá, hogy vigyázzon.

Mk 13 35 vigyázzatok azért (mert nem tudjátok, mikor jő el a háznak ura: este-e, vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel),

Mk 13 36 hogy midőn eljövend hirtelen, ne találjon titeket alva.

Mk 13 37 amit pedig nektek mondok, mindnyájoknak mondom: vigyázzatok!

JÉZUS SZENVEDÉSE ÉS FELTÁMADÁSA: 14,1-16,20

Mk 14

A főtanács határozata

1 Két nappal ezután volt a húsvéti vacsora és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók azon tanakodtak, miképpen fogják el őt csellel, és hogyan öljék meg. 2 Azt mondták ugyanis: Ne az ünnepen, nehogy zavargás támadjon a nép között.

A betániai megkenés

3 Amikor Jézus Betániában volt a leprás Simon házában és asztalnál ült, odament hozzá egy asszony, alabástromedényben valódi, drága nárduszolajat hozva. Eltörte az alabástromot, és a fejére öntötte. 4 Voltak, akik méltatlankodtak ezen, és így beszéltek maguk között: »Mire volt jó így elpazarolni ezt a kenetet? 5 Ezt az olajat el lehetett volna adni több, mint háromszáz dénárért, és odaadni a szegényeknek!« És megharagudtak az asszonyra.

6 Jézus azonban így szólt: »Hagyjatok békét neki! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem. 7 Szegények mindig lesznek veletek, és amikor akartok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindig veletek. 8 Ő megtette azt, ami tőle telt: előre megkente testemet a temetésre. 9 Bizony, mondom nektek: az egész világon, ahol csak hirdetni

Mk 14 1 húsvét vala pedig, és a kovásztalanok ünnepe, két nap után: és keresik vala a főpapok és az írástudók, mi módon fognák meg őtet álnoksággal, és megölnék.

Mk 14 2 mondának pedig: ne az ünnepnapon, mert netalán támadás lenne a nép között.

Mk 14 3 és mikor Betániában volna, a poklos Simon házában, és letelepedett volna, jöve egy asszonyállat, drága nárdus kenetű alabástroma lévén, és eltörvén az alabástromot, kiönté a fejére.

Mk 14 4 némelyek pedig nehezen vevék önnön magukban, és mondának: mire lőn e kenetek vesztegetése?

Mk 14 5 mert e kenetet eladhatták volna többön háromszáz pénznél, és a szegényeknek adhatták volna. és acsarkodnak vala őrá.

Mk 14 6 Jézus pedig mondá: hagyjatok béket neki, miért vagytok bántására? jó cselekedetet cselekedett velem:

Mk 14 7 mert mindenkor vannak szegények veletek, és mikor akarjátok, jól tehettek velük: én pedig nem mindenkor vagyok veletek.

Mk 14 8 amije volt ennek, megcselekedte: eleve megkente az én testemet a temetésre.

Mk 14 9 bizony mondom nektek: valahol ez az evangélium prédikáltatik az egész vilagon, az is

fogják ezt az evangéliumot, elbeszélik majd azt is, amit ő tett, az ő emlékezetére.«

Júdás árulása

10 Az iskarióti Júdás pedig, a tizenkettő közül az egyik, elment a főpapokhoz, hogy kiszolgáltassa őt nekik. **11** Mikor azok meghallották ezt, megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste az alkalmat, hogy kiszolgáltassa őt.

A húsvéti vacsora előkészítése

12 A kovásztalan kenyerek első napján pedig, mikor a húsvéti bárányt feláldozzák, tanítványai megkérdezték tőle: »Mit akarsz, hová menjünk előkészíteni, hogy megehesd a húsvéti vacsorát?« **13** Akkor elküldött kettőt a tanítványai közül, ezekkel a szavakkal: »Menjetek a városba. Találkoztok ott egy emberrel, aki vizeskorsót visz. Kövessétek őt, **14** és ahova bemegy, mondjátok a házigazdának, hogy a Mester kérdezi: `Hol van a szállásom, ahol a húsvéti bárányt tanítványaimmal elfogyaszthatom?' **15** Mutatni fog nektek egy nagy ebédlőt készen, megterítve. Ott készítsétek el nekünk.« **16** Tanítványai elindultak és bementek a városba. Mindent úgy találtak, ahogy megmondta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.

A húsvéti vacsora

17 Amikor beesteledett, odaérkezett a tizenkettővel. **18** Amikor letelepedtek és ettek, Jézus így szólt: »Bizony, mondom nektek: közületek az egyik, aki velem eszik, elárul engem« **{Zsolt 41,10}**. **19** Erre azok elszomorodtak, és egyenként kérdezgetni kezdték tőle: »Csak nem én vagyok az, Uram?« **20** Ő azt felelte nekik: »A tizenkettő közül az egyik, aki velem egyszerre márt a tálból. **21** Az Emberfia ugyan elmegy, ahogy meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja! Jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik!«

meghirdettetik, amit ez cselekedett, az ő emlékezetire.

Mk 14 [10] és Júdás iskarióti megy a főpapokhoz, hogy őtet elárulná nekik.

Mk 14 [11] kik hallván örülének: és megígérék, hogy pénzt adnának neki. és módot keres vala benne, mint árulná el őtet alkalmatosan.

Mk 14 [12] és a kovásztalanok ünnepének első napján, mikor a húsvétot áldozzák vala, mondának neki a tanítványok: hová akarod, hogy menjünk, és elkészítsük neked, hogy megegyed a húsvétot?

Mk 14 [13] és elkülde kettőt a tanítványi közül, és mondá nekik: menjetek a városba, és előtökbe jő egy ember egy palack vizet vivén, kövessétek őtet:

Mk 14 [14] és valahová bemegyen, mondjátok a ház urának, hogy a Mester azt mondja: hol vagyon a vacsoráló helyem, ahol a húsvétot az én tanítványimmal megegyem?

Mk 14 [15] és ő mutat nektek egy nagy elkészíttetett vacsoráló helyt: és ott készítsétek nekünk.

Mk 14 [16] és elmenének a tanítványi, és a városba jutának: és úgy találák, amint mondotta vala nekik, és elkészíték a húsvétot.

Mk 14 [17] este lévén pedig, eljöve a tizenkettővel.

Mk 14 [18] és midőn ők letelepedtek volna, és ennének, mondá Jézus: bizony mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem, aki velem eszik.

Mk 14 [19] azok pedig kezdének szomorkodni, és mondani egyenként: vajon én-e?

Mk 14 [20] ki, mondá nekik, egy a tizenkettő közül, aki velem a kezét a tálba mártja.

Mk 14 [21] és az Emberfia elmegyen ugyan, amint megírattatott felőle: de jaj annak az embernek, aki által az Emberfia elárultatik. jobb lett volna neki, ha nem született volna az az ember.

Mk 14 [22] és midőn ők ennének, vevé Jézus a kenyeret: és megáldván megszegé, és nekik adá, és mondá: vegyétek, ez az én testem.

Mk 14 [23] és vevén a pohárt, hálákat adván, nekik adá: és ivának abból mindnyájan.

Mk 14 [24] és mondá nekik: ez az én vérem, az új testamentumé, mely sokakért kiontatik.

Mk 14 [25] bizony mondom nektek, hogy már nem iszom e szőlő terméséből ama napig, midőn amaz újat iszom az Isten országában.

Mk 14 [26] és dicséretet mondván kimenének az Olajfák hegyére.

22 Miközben ettek, Jézus fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: »Vegyétek, ez az én testem.« **23** Azután fogta a kelyhet, hálát adott, odaadta nekik, és ittak belőle mindnyájan. **24** Ő pedig így szólt: »Ez az én vérem, az új szövetségé **{Kiv 24,8; Jer 31,31}**, amely sokakért kiontatik. **25** Bizony, mondom nektek: többé már nem iszom a szőlőnek ebből a terméséből addig a napig, amíg az újat nem iszom Isten országában.«

Jézus kimegy az Olajfák hegyére

26 Miután elénekelték a himnuszt, kimentek az Olajfák hegyére. **27** Jézus azt mondta nekik: »Mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert írva van: *`Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok'* **{Zak 13,7}**. **28** De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába.« **29** Péter erre azt mondta neki: »Ha mindenki megbotránkozik is benned, én nem fogok!« **30** Jézus azt felelte neki: »Bizony, mondom neked, te még ma éjszaka, mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor is megtagadsz engem.« **31** Ő még erősebben fogadkozott: »Még ha veled együtt meg is kell halnom, akkor sem tagadlak meg téged!« Ugyanígy beszéltek a többiek is valamennyien.

Jézus imája a Getszemáni kertben

32 Odaértek a majorba, amelyet Getszemáninak hívnak. Akkor azt mondta tanítványainak: »Üljetek le itt, amíg imádkozom.« **33** Maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és elkezdett remegni és gyötrődni. **34** Azt mondta nekik: »Halálosan szomorú a lelkem. Maradjatok itt és virrasszatok.« **35** Egy kissé előbbre ment, a földre borult és imádkozott, hogy ha lehetséges, távozzék el tőle ez az óra. **36** Ezt mondta: »Abba, Atyám! Minden lehetséges neked. Vedd el tőlem ezt a kelyhet! De ne az legyen, amit én akarok, hanem amit te.« **37** Ezután visszajött, és alva találta őket. Így szólt Péterhez: »Simon, alszol? Nem tudtál virrasztani egy órát? **38** Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! A lélek ugyan kész, de a test erőtlen.« **39** Aztán újra elment és imádkozott, ugyanazokkal a szavakkal. **40** Megint visszatért, és alva találta őket, mert a szemük elnehezedett; nem is tudták, mit feleljenek neki. **41** Majd harmadszor is odajött, és azt mondta nekik: »Aludjatok már és nyugodjatok! Elég, eljött az óra! Íme, az Emberfiát a bűnösök kezébe adják. **42** Keljetek föl, menjünk! Íme, közel van már, aki elárul engem.«

Mk 14 [27] és mondá nekik Jézus: mindnyájan megbotránkoztok énbennem ez éjjel, mert írva vagyon: megverem a pásztort, és eloszolnak a juhok.

Mk 14 [28] de minekutána feltámadok, előtöket veszem Galileában.

Mk 14 [29] Péter pedig mondá neki: ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, de én nem.

Mk 14 [30] és mondá neki Jézus: bizony mondom neked, hogy te ma ez éjjel, minekelőtte a kakas kétszer szól, háromszor tagadsz meg engem.

Mk 14 [31] ő pedig többet is szól vala: ha meg kell halnom is veled együtt, meg nem tagadlak téged. hasonlóképpen mondának pedig a többi is mindnyájan.

Mk 14 [32] és jövének a majorba, melynek Getszemáni neve. és mondá a tanítványinak: üljetek le itt, míg imádkozom.

Mk 14 [33] és melléje vevé Pétert és Jakakot és Jánost: és kezde félni és únakozni.

Mk 14 [34] és mondá nekik: szomorú a lelkem mindhalálig. várjatok itt, és vigyázzatok!

Mk 14 [35] és mikor egy kevessé elébb ment volna, a földre borula: és imádkozék, hogy ha lehetne, elmúlnék tőle az óra.

Mk 14 [36] és mondá: Abba, atyám, mindenek lehetségesek neked, vedd el tőlem e pohárt, de nem, amit én akarok, hanem amit te.

Mk 14 [37] és eljöve, és alva találá őket. és mondá Péternek: Simon, aluszol-e? nem vigyázhattál-e egy óráig?

Mk 14 [38] vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek! a lélek kész ugyan, de a test erőtlen.

Mk 14 [39] és ismét elmenvén imádkozék, azon beszédet mondván.

Mk 14 [40] és megtérvén, ismét alva találá őket (mert megnehezedve valának az ő szemük), és nem tudják vala, mit felelnének neki.

Mk 14 [41] és eljöve harmadszor, és mondá nekik: aludjatok már, és nyugodjatok. elég, eljött az óra: íme, az Emberfia a bűnösök kezébe adatik.

Mk 14 [42] keljetek fel, menjünk el. íme, aki engem elárul, közel vagyon.

Mk 14 [43] és még midőn ő szólna, eljöve Júdás iskarióti, egy a tizenkettő közül, és övele sok sereg, kardokkal és fákkal, a főpapoktól és írástudóktól és a vénektől.

Jézust elfogják

43 Még beszélt, amikor megérkezett az iskarióti Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele nagy tömeg kardokkal és botokkal a főpapoktól, írástudóktól és a vénektől. **44** Aki elárulta őt, jelt adott nekik: »Akit megcsókolok, ő az, fogjátok meg, és jól vigyázva vigyétek el.« **45** Amint odaért, mindjárt odalépett hozzá, és így szólt: »Rabbi!« És megcsókolta őt. **46** Azok pedig kezet emeltek rá, és megragadták őt. **47** Az ott lévők közül az egyik kardot rántott, rásújtott a főpap szolgájára, és levágta a fülét. **48** Jézus így szólt hozzájuk: »Mint valami rabló ellen, úgy jöttetek ki kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok. **49** Mindennap veletek voltam, tanítottam a templomban, mégsem fogtatok el. Az írásoknak azonban be kell teljesedniük.« **50** A tanítványai ekkor elhagyták őt, és mindnyájan elfutottak. **51** Egy ifjú azonban követte, mezítelen testén egy szál gyolcsingben. Elkapták, **52** de az, ingét otthagyva, mezítelenül elfutott tőlük.

Jézus a főtanács előtt

53 Jézust a főpaphoz vitték. Összegyűlt nála minden főpap, írástudó és vén. **54** Péter pedig messziről követte őt, be egészen a főpap palotájáig, és a szolgákkal a tűznél leülve melegedett. **55** A főpapok pedig, és az egész főtanács, tanúvallomást kerestek Jézus ellen, hogy halálra adják, de nem találtak. **56** Sokan tettek ugyanis hamis tanúvallomást ellene, de vallomásaik nem egyeztek egymással. **57** Végül néhányan felálltak, és hamis tanúvallomást tettek ellene ezekkel a szavakkal:

58 »Hallottuk, hogy ez azt mondta: `Lebontom ezt a kéz alkotta templomot, és három nap alatt másikat építek, amelyet nem kéz alkotott'.« **59** De a vallomásuk így sem volt megegyező. **60** Ekkor a főpap középre állt, és megkérdezte Jézust: »Semmit sem felelsz mindarra, amit ezek tanúsítanak ellened?« **61** Ő csak hallgatott, és semmit sem felelt. A főpap újra megkérdezte őt: »Te vagy-e a Krisztus, az áldott Isten Fia?« **62** Jézus azt felelte neki: »Én vagyok. És *látni fogjátok az Emberfiát a Hatalmasnak jobbján ülni, és eljönni az ég felhőiben*« **{Dán 7,13; Zsolt 110,1}.**

63 Ekkor a főpap megszaggatta ruháit, és így szólt: »Mi szükségünk van még tanúkra? **64** Hallottátok a káromkodást. Mit gondoltok?« Erre azok mindnyájan halálra méltónak ítélték őt.

65 Ezután egyesek elkezdték őt leköpdösni, betakarták az arcát, ököllel verték, és azt mondták neki: »Prófétálj!« S a szolgák is arcul verték őt.

Mk 14 [44] jelt adott vala pedig az áruló nekik, mondván: valakit megcsókolok, ő az, fogjátok őtet, és vigyétek óvva.

Mk 14 [45] és mikor eljött volna, mindjárt hozzája járulván, mondá: üdvözlégy, rabbi! és megcsókolá őtet.

Mk 14 [46] azok pedig rá veték kezüket, és megfogák őtet.

Mk 14 [47] egy pedig a körülállók közül kardot vonván, csapá a főpap szolgáját: és elvágá annak fülét.

Mk 14 [48] és felelvén Jézus, mondá nekik: úgy, mint latorra, jöttetek-e ki kardokkal és fákkal engem megfogni?

Mk 14 [49] mindennap nálatok valék a templomban tanítván, és meg nem fogtatok engem. de hogy beteljesedjenek az írások.

Mk 14 [50] akkor a tanítványi elhagyván őtet, mind elfutának.

Mk 14 [51] követi vala pedig őtet egy ifjacska, kinek mezítelensége gyolccsal vala befödve: és megfogák őtet.

Mk 14 [52] az pedig elvetvén a gyolcsot, mezítelen futa el tőlük.

Mk 14 [53] és a főpaphoz vivék Jézust: és egybegyűlének mind a papok és az írástúdók és a vének.

Mk 14 [54] Péter pedig távol követé őtet, szinte a főpap pitvarába, és ül vala a szolgákkal a tűznél, és melegíti vala magát.

Mk 14 [55] a főpapok pedig, és az egész gyülekezet, Jézus ellen bizonyságot keresnek vala, hogy őtet halálra adnák, és nem találnak vala.

Mk 14 [56] mert sokan hamis bizonyságot mondnak vala ellene: és nem valának illendő bizonyságok.

Mk 14 [57] és némelyek felkelvén, hamisan bizonyítanak vala ellene, mondván:

Mk 14 [58] mert mi hallottuk őtet mondani: én elbontom e kézzel csináltatott templomot, és harmadnapig mást nem kézzel csináltattat építek.

Mk 14 [59] és nem vala illendő az ő bizonyságuk.

Mk 14 [60] és felkelvén közöttük a főpap, kérdé Jézust, mondván: nem felelsz-e azokra semmit, amelyek ezektől ellened mondatnak?

Mk 14 [61] ő pedig hallgat vala, és semmit nem felele. ismét kérdé őtet a főpap, és mondá neki: te vagy-e a Krisztus, az áldott Istennek fia?

Péter tagadása

66 Eközben Péter lent volt az udvarban. Odajött a főpap egyik szolgálója, 67 látta Pétert melegedni, szemügyre vette őt, és azt mondta: »Te is a Názáreti Jézussal voltál!« 68 Ő azonban letagadta: »Nem ismerem őt, és azt sem értem, mit mondasz.« Aztán kiment az előcsarnokba; ekkor megszólalt a kakas. 69 A szolgáló megint meglátta őt, újra mondogatni kezdte a körülállóknak, hogy ez is azok közül való. 70 Ő megint csak letagadta. Kis idő múltán az ott állók ismét így szóltak Péterhez: »Biztosan közéjük tartozol, hiszen galileai vagy.« 71 Ő pedig átkozódni kezdett és esküdözni: »Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek!« 72 Erre mindjárt megszólalt a kakas, másodszor. Péternek pedig eszébe jutott Jézus szava, amit mondott neki: »Mielőtt a kakas kétszer szól, háromszor tagadsz meg engem.« És sírni kezdett.

Mk 14 62 Jézus pedig mondá neki: én vagyok, és látni fogjátok az Emberfiát ülni az Isten erejének jobbján, és eljőni az égnek felhőiben.

Mk 14 63 a főpap pedig megszaggatván ruháit, mondá: mit kívánunk még is tanúkat?

Mk 14 64 hallottátok a káromlást: mit állítotok? kik mindnyájan halálra méltónak ítélék lenni őtet.

Mk 14 65 és kezdék némelyek őtet pökdösni, és az ő orcáját befödni, és nyakon csapdosni őtet, és mondani neki: prófétálj! és a szolgák arcul csapdossák vala őtet.

Mk 14 66 és midőn Péter a pitvarban oda alá volna, eljöve egy a főpap szolgálói közül,

Mk 14 67 és mikor látta volna Pétert, hogy melegítené magát, rá tekintvén mondá: te is a Názáreti Jézussal valál.

Mk 14 68 ő pedig megtagadá, mondván: se nem tudom, se nem értem, mit mondasz. és kimene a pitvar eleibe, és szóla a kakas.

Mk 14 69 ismét pedig midőn látta volna őtet egy szolgáló, kezdé mondani a körül állóknak: hogy ez azok közül való.

Mk 14 70 ő pedig ismét megtagadá. és egy kevés vártatva ismét akik ott állanak vala, mondának Péternek: bizony azok közül vagy, mert galileai is vagy.

Mk 14 71 ő pedig kezde átkozódni, és esküdni: hogy nem ismerem azt az embert, akit mondotok.

Mk 14 72 és azontúl szóla ismét a kakas. és megemlékezék Péter az igéről, melyet mondott vala neki Jézus: minekelőtte a kakas kétszer szóljon, háromszor tagadsz meg engem. és sírni kezde.

Mk 15

Kihallgatás Pilátus előtt

1 A főpapok a vénekkel, az írástudókkal és az egész főtanáccsal kora reggel tanácsot tartottak, aztán megkötözték Jézust, majd elvezették és átadták Pilátusnak. 2 Pilátus megkérdezte őt: »Te vagy-e a zsidók királya?« Ő azt felelte neki: »Te mondod.« 3 A főpapok sok mindennel vádolták őt. 4 Pilátus ezért újra megkérdezte őt: »Semmit sem felelsz? Nézd, mi mindennel vádolnak téged!« 5 De Jézus egy szót sem szólt többé, Pilátus pedig csodálkozott ezen.

6 Ünnep alkalmával el szokta nekik bocsátani a foglyok közül azt, akit kérnek. 7 Volt akkor egy Barabás nevű, akit a lázadókkal együtt fogtak el, s aki a lázadás során gyilkosságot követett el.

Mk 15 1 és mindjárt reggel tanácsot tartván a főpapok a vénekkel és az írástudókkal és az egész gyülekezettel, megkötözvén Jézust, elvivék, és a Pilátus kezébe adák.

Mk 15 2 és kérdé őtet Pilátus: te vagy-e a zsidók királya? ő pedig felelvén, mondá neki: te mondod.

Mk 15 3 és vádolják vala őtet a főpapok sokakban.

Mk 15 4 Pilátus pedig ismét kérdé őtet, mondván: nem felelsz-e semmit? nézed-e, mennyiben vádolnak tégedet.

Mk 15 5 Jézus pedig semmit többé nem felele, úgyhogy elcsodálkoznék Pilátus.

Mk 15 6 az ünnepnapon pedig el szokott vala nekik egyet bocsátani a foglyok közül, valamelyet kértek volna.

8 Felvonult tehát a tömeg, és kérni kezdte azt, amit
mindig megtett nekik. 9 Pilátus azt felelte nekik:
»Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók
királyát?« 10 Tudta ugyanis, hogy a főpapok irigy-
ségből adták őt a kezébe. 11 A főpapok azonban
felizgatták a tömeget, hogy inkább Barabást bo-
csássa el nekik. 12 Pilátus újra megkérdezte tőlük:
»Mit akartok tehát, mit tegyek a zsidók királyá-
val?« 13 Azok újra csak azt kiáltozták: »Feszítsd
meg őt!« 14 Pilátus megkérdezte őket: »De hát mi
rosszat tett?« Azok erre még hangosabban kiáltoz-
tak: »Feszítsd meg őt!« 15 Pilátus ekkor, mivel
eleget akart tenni a népnek, elbocsátotta a kedvü-
kért Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és át-
adta, hogy feszítsék keresztre.

Jézus kigúnyolása

16 Ekkor a katonák bevitték őt a csarnokba,
vagyis a helytartóságra, és összehívták az egész
csapatot. 17 Felöltöztették bíborruhába, tövisből
koronát fontak és a fejére tették, 18 azután elkezd-
ték őt így köszöntgetni: »Üdvözlégy, Zsidók Ki-
rálya!« 19 Majd náddal verték a fejét, leköpdösték,
és térdet hajtva hódoltak előtte. 20 Miután csúfot
űztek belőle, levették róla a bíbort, ráadták saját
ruháit, és kivitték, hogy keresztre feszítsék.

A keresztrefeszítés

21 Cirenei Simont, Sándor és Rúfusz atyját,
aki a mezőről jövet éppen arra járt, arra kénysze-
rítették, hogy vigye a keresztjét. 22 Kivitték a Gol-
gota nevű helyre, ami azt jelenti, hogy `Koponya-
hely'. 23 Mirhával kevert bort adtak neki inni, de
nem fogadta el.

24 Azután keresztre feszítették, a ruháit pedig
elosztották, sorsot vetve rájuk {Zsolt 22,19}, hogy ki
mit kapjon. 25 A harmadik óra volt, amikor ke-
resztre feszítették. 26 Fel volt írva az ítélet oka: »A
zsidók királya.« 27 Megfeszítettek vele két rablót
is, az egyiket jobbról, a másikat balról. [28]

29 Az arra járók pedig a fejüket csóválva kár-
omolták őt {Zsolt 22,8}, s ezt mondták: »Hé! Te, aki le-
bontod a templomot és három nap alatt felépíted,
30 mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!«
31 Ugyanígy a főpapok is az írástudókkal együtt
csúfolódva ezt mondogatták egymásnak: »Mások-
at megmentett, magát meg nem tudja megmen-
teni! 32 A Krisztus, Izrael királya szálljon le most a
keresztről, hogy lássuk és higgyünk!« Gyalázták őt
azok is, akiket vele együtt feszítettek keresztre.

Mk 15 7 vala pedig egy, ki Barabásnak mondatik
vala, ki a támadásindítókkal fogattatott vala meg,
ki a támadásban gyilkosságot cselekedett vala.

Mk 15 8 és mikor felment volna a sereg, kezdé
kérni, amint mindenkor cselekszik vala velük.

Mk 15 9 Pilátus pedig felele nekik, és mondá:
akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók
királyát?

Mk 15 10 mert tudja vala, hogy irigységből adták
volna kézbe őtet a főpapok.

Mk 15 11 a papi fejedelmek pedig felindíták a se-
reget, hogy inkább Barabást bocsátaná el nekik.

Mk 15 12 Pilátus pedig ismét felelvén, mondá ne-
kik: mit akartok tehát, hogy cselekedjem a zsidók
királyának?

Mk 15 13 azok pedig ismét kiáltának: feszítsd
meg őtet!

Mk 15 14 Pilátus pedig mondá nekik: mert mi go-
noszt cselekedett? azok pedig inkább kiáltanak
vala: feszítsd meg őtet!

Mk 15 15 Pilátus pedig, eleget akarván tenni a
népnek, elbocsátá nekik Barabást, és az ostorok-
kal megveretett Jézust odaadá, hogy megfeszít-
tetnék.

Mk 15 16 a vitézek pedig a tanácsháznak pitva-
rába vivék őtet, és egybehívák az egész sereget,

Mk 15 17 és felöltözteték őtet vörös bársonyba, és
tövisből font koronát tőnek fel neki.

Mk 15 18 és kezdék köszönteni őtet: üdvözlégy,
zsidóknak királya!

Mk 15 19 és náddal verik vala a fejét, és pökdösik
vala őtet, és térdet hajtván imádják vala őtet.

Mk 15 20 és minekutána megcsúfolák őtet, levet-
kőzteték őtet a vörös bársonyból, és felöltözteték
a maga ruháiba: és kivivék őtet, hogy megfeszí-
tenék őtet.

Mk 15 21 és kényszerítének egynémely azon ál-
talmenő cirenei Simont, ki a majorból jő vala, a
Sándor és a Rufusz atyját, hogy felvenné az ő ke-
resztjét.

Mk 15 22 és vivék őtet a Golgota helyére: mely
agykoponya helyének magyaráztatik.

Mk 15 23 és mirhás bort adnak vala neki innia: és
el nem vevé.

Mk 15 24 és megfeszítvén őtet, eloszták az ő ru-
háit, sorsot vetvén azokra, ki mit venne.

Mk 15 25 vala pedig három óra: és megfeszíték
őtet.

Jézus halála

33 A hatodik órában sötétség borult az egész
földre a kilencedik óráig. 34 A kilencedik órakor
Jézus felkiáltott, és hangosan így szólt: *»Éloí,
Éloí, lemá szabaktáni?«* Ez azt jelenti: *»Istenem,
Istenem, miért hagytál el engem?«* {Zsolt 22,2} 35 Az
ott állók közül egyesek, amikor ezt hallották, azt
mondták: »Íme, Illést hívja.« 36 Az egyikük oda-
futott, egy szivacsot ecetbe mártott, és nádszálra
tűzve *inni adott* neki {Zsolt 69,22}, és így szólt:
»Hagyjátok! Lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye
őt!« 37 Jézus pedig hangosan felkiáltott és kile-
helte lelkét.

38 Ekkor a templom függönye kettészakadt
fölülről egészen az aljáig.

39 Mikor a százados, aki vele szemben állt,
látta, hogy így kiáltva kiadta a lelkét, ezt mondta:
»Ez az ember valóban Isten Fia volt.«

40 Asszonyok is voltak, akik messziről figyel-
ték. Köztük volt Mária Magdolna és Mária, az if-
jabb Jakab és József anyja, és Szalóme, 41 akik,
amikor még Galileában járt, követték őt és szol-
gáltak neki; és még sok más asszony, akik vele
együtt mentek fel Jeruzsálembe.

Jézus temetése

42 Mikor beesteledett – mivel a készület
napja, azaz szombat előtti nap volt –, 43 odajött az
arimateai József, egy előkelő tanácsos, aki maga
is várta az Isten országát. Bátran bement Pilátus-
hoz, és elkérte Jézus testét. 44 Pilátus nem akarta
elhinni, hogy már meghalt. Hívatta a századost, és
megkérdezte, hogy valóban meghalt-e. 45 Amikor
a századostól megbizonyosodott erről, Józsefnek
ajándékozta a testet. 46 József pedig gyolcsot vá-
sárolt, levette őt, és begöngyölte a gyolcsba. Az-
után egy sziklába vágott sírba helyezte, és a sírbolt
bejáratához egy követ hengerített. 47 Mária Mag-
dolna pedig és Mária, József anyja figyelték, hogy
hová helyezték.

Mk 15 [26] és az ő ügyének felül való írása így vala:
a zsidók királya.

Mk 15 [27] és ővele két latrot feszítének meg: egyi-
ket jobbja felől, és a másikat bal keze felől.

Mk 15 [28] és beteljesedék az írás, mely azt
mondja: és a hamisak közibe számláltaték.

Mk 15 [29] és az előmenők káromolják vala őtet,
hajtogatván a fejüket, és mondván: vah, ki elron-
tod az Isten templomát, és három nap ismét fel-
építed:

Mk 15 [30] szabadítsd meg magadat, leszállván a
keresztről!

Mk 15 [31] hasonlóképpen a főpapok is csúfolván,
egymásnak az írástudókkal mondának: egyebe-
ket megszabadított, önnön magát meg nem sza-
badíthatja.

Mk 15 [32] Krisztus, az Izrael királya, szálljon le
most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk! és
akik vele felfeszíttettek vala, szidalmazzák vala
őtet.

Mk 15 [33] és hat óra lévén, sötétség lőn az egész
földön kilenc órakorig.

Mk 15 [34] és kilenc órakor felkiálta Jézus nagy
szóval, mondván: eloi, eloi, lamma szabaktáni?
mely így magyaráztatik: én Istenem, én Istenem,
miért hagytál el engem?

Mk 15 [35] és némelyek a körülállók közül, hall-
ván, mondának: íme, Illést hívja.

Mk 15 [36] futamván pedig egy, és megtöltvén egy
spongyát ecettel, és a nádra körültévén, italt ad
vala neki, mondván: hagyjátok el, lássuk, ha eljő-
e Illés, hogy őtet levegye.

Mk 15 [37] Jézus pedig nagy szózatot adván, meghala.

Mk 15 [38] és a templom superlátja kettészakada, a
fölitől fogva mind az aljáig.

Mk 15 [39] látván pedig a százados, ki ellenében áll
vala, hogy így kiáltván halt volna meg, mondá:
bizony, ez ember Isten fia vala.

Mk 15 [40] valának pedig asszonyállatok is távol
nézvén: kik között vala Mária Magdolna, és Má-
ria, a kisebbik Jakabnak és Józsefnek anyja, és
Szalome:

Mk 15 [41] és mikor Galileában volna, követik vala
őtet, és szolgálnak vala neki, és egyebek sokan,
kik vele együtt felmentek vala Jeruzsálembe.

Mk 15 [42] és mikor már este lett volna (mivelhogy
a készület vala, mely a szombat előtt vagyon),

Mk 15 [43] eljöve arimateai József, egy nemes tizedes, ki ő is várja vala az Isten országát, és bátran bemene Pilátushoz, és megkéré a Jézus testét.

Mk 15 [44] Pilátus pedig csodálja vala, ha immár meghalt volna. és híván a századost, megkérdé őtet, ha már meghalt volna.

Mk 15 [45] és mikor megértette volna a századostól, Józsefnek ajándékozá a testet.

Mk 15 [46] József pedig gyolcsot vásárolván, és levévén őtet, gyolcsba takará, és tevé őtet a koporsóba, mely kősziklából vala kivágva, és követ hengeríte a koporsó ajtajára.

Mk 15 [47] Mária Magdolna pedig, és Mária, a József anyja, nézik vala, hová tétetnék.

Mk 16

Az angyal híradása az üres sírnál

1 Mikor elmúlt a szombat, Mária Magdolna és Mária, Jakab anyja és Szalóme illatszereket vásároltak, hogy elmenjenek és megkenjék Jézust. **2** A hét első napján korán reggel, amikor a nap felkelt, a sírhoz mentek. **3** Azt kérdezték egymástól: »Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt ajtajából?« **4** Amikor azonban körülnéztek, azt látták, hogy a kő már el van hengerítve. Igen nagy volt ugyanis. **5** Bementek a sírboltba. Jobbkéz felől egy ifjút láttak ülni hosszú fehér ruhába öltözve, és megrémültek. **6** De az így szólt hozzájuk: »Ne féljetek! A megfeszített Názáreti Jézust keresitek? Feltámadt, nincs itt. Íme, itt a hely, ahová tették őt. **7** Menjetek el, s mondjátok meg tanítványainak és Péternek: »Előttetek megy Galileába, ott majd meglátjátok őt, amint megmondta nektek.« **8** Azok kimentek és elfutottak a sírtól, mert remegés és rémület fogta el őket, és nem mondtak senkinek semmit, mert féltek.

A Feltámadott megjelenései

Mk 16 [1] és mikor elmúlt volna a szombat, Mária Magdolna, és Mária, a Jakab anyja, és Szalome keneteket vásárlának, hogy elmenvén megkennék Jézust.

Mk 16 [2] és igen reggel a szombat elsö napján, a koporsóhoz menének, már a nap felkelve.

Mk 16 [3] és mondanak vala egymásnak: kicsoda hengeríti el nekünk a követ a koporsó ajtajáról?

Mk 16 [4] és tekintvén láták, hogy a kő el volna hengerítve: mert igen nagy vala.

Mk 16 [5] és bemenvén a koporsóba, látának egy ifjat ülni jobbkéz felől, felöltözve fehér, hosszú ruhában, és elrémülének.

Mk 16 [6] ki mondá nekik: ne féljetek! a megfeszíttetett Názáreti Jézust keresitek? feltámadott, nincs itt, íme a hely, ahová tették őtet.

Mk 16 [7] de menjetek el, mondjátok meg a tanítványinak és Péternek, hogy előtöket veszi Galileában: ott meglátjátok őtet, amint mondotta nektek.

Mk 16 [8] azok pedig kimenvén, elfutának a koporsóból: mert elfogta vala őket a rettegés és a félelem: és senkinek semmit nem mondának: mert félnek vala.

Mk 16 [9] feltámadván pedig reggel, a szombat első napján, megjelenék először Mária Magdolnának, kiből hét ördögöt űzött vala ki.

Mk 16 [10] az elmenvén hírré tevé azoknak, akik övele voltak, kik szomorkodnak és sírnak vala.

Mk 16 [11] és azok, hallván, hogy élne, és láttatott volna tőle, nem hivék.

Mk 16 [12] ezeknek utána pedig kettőnek őközülük, kik járván mennek vala a faluba, más ábrázatban jelenék meg:

9 Amikor a hét első napján reggel feltámadt, először Mária Magdolnának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki. **10** Az elment és hírül vitte azoknak, akik korábban vele voltak, most pedig gyászoltak és siránkoztak. **11** Mikor meghallották tőle, hogy él és hogy ő látta, nem hitték el.

12 Ezek után elváltozott alakban megmutatta magát kettőnek közülük útközben, amikor vidékre mentek. **13** Ők is elmentek és hírt adtak a többieknek, de nekik sem hittek.

14 Végül megjelent a tizenegynek, amikor asztalnál ültek. Szemükre vetette hitetlenségüket és szívük keménységét, hogy nem hittek azoknak, akik őt feltámadása után látták. **15** Azután ezt mondta nekik: »Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. **16** Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözül; aki pedig nem hisz, elkárhozik. **17** Azokat, akik hisznek, ezek a jelek fogják kísérni: a nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, **18** kígyókat vesznek fel, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik; a betegekre teszik kezüket, és azok meggyógyulnak.«

19 Az Úr Jézus, miután szólt hozzájuk, fölvétetett a mennybe, és ül az Istennek jobbja felől **{2 Kir 2,3.11; Zsolt 110,1}.**

20 Azok pedig elmentek és hirdették az igét mindenütt. Az Úr velük együtt munkálkodott, s a tanítást az azt kísérő csodajelekkel megerősítette.

Mk 16 [13] azok is elmenvén hírt tőnek a többinek: és azoknak sem hivének.

Mk 16 [14] utólszor a letelepedett tizenegynek jelenék meg: és szemükre hányá az ő hitetlenségüket és szívük keménységét, hogy azoknak, kik látták őtet, hogy feltámatott volna, nem hittek.

Mk 16 [15] és mondá nekik: elmenvén az egész világra prédikáljátok az evangéliumot minden teremtett állatnak.

Mk 16 [16] aki hiszen, és megkeresztelkedik, üdvözül: aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

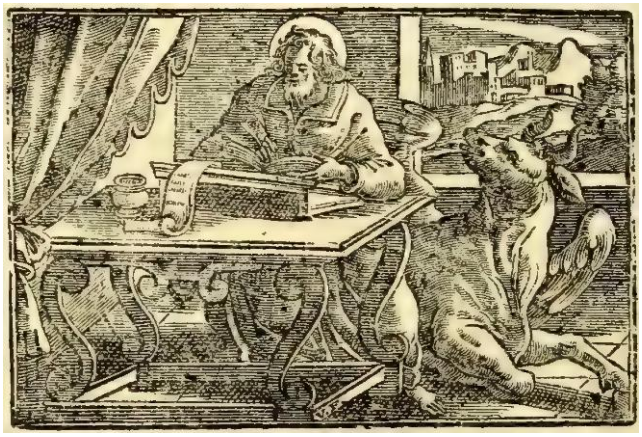
Mk 16 [17] azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelvekkel szólnak,

Mk 16 [18] kígyókat vesznek fel, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik: a betegekre kezüket teszik, és meggyógyulnak.

Mk 16 [19] az Úr Jézus pedig, minekutána szóla nekik, felvéteték mennybe, és ül az Istennek jobbjára.

Mk 16 [20] azok pedig elmenvén predikálának mindenütt, az Úr velük együtt munkálkodván, és a beszédet megerősítvén, következendő jelekkel.

EVANGÉLIUM LUKÁCS SZERINT

ELŐSZÓ: 1,1-4

Lk 1

1 Mivel már sokan megkísérelték rendben elbeszélni a köztünk végbement eseményeket, **2** amint előadták azt nekünk azok, akik kezdet óta szemtanúi és szolgái voltak az igének, **3** jónak láttam én is, miután mindennek elejétől fogva gondosan a végére jártam, neked, kegyelmes Teofil, sorrendben leírni, **4** hogy jól megismerd azon dolgoknak bizonyosságát, amelyekre téged oktattak.

AZ ELŐTÖRTÉNET: 1,5-2,52

Keresztelő János születésének hírüladása

5 Volt Heródesnek, Júdea királyának napjaiban egy Zakariás nevű pap, Ábia papi osztályából. A felesége Áron leányai közül volt, és Erzsébetnek hívták. **6** Mindketten igazak voltak Isten előtt, feddhetetlenül éltek az Úrnak minden parancsa és rendelése szerint. **7** De nem volt gyermekük, minthogy Erzsébet magtalan volt, és már mindketten előhaladott korban voltak. **8** Történt pedig, hogy amikor osztályának rendjében papi szolgálatot teljesített az Isten előtt, **9** s a papi szolgálat rendje szerint sorsvetés útján rá került a tömjénezés sora, bement az Úr templomába, **10** miközben az egész népsokaság kívül imádkozott az illatáldozat órájában. **11** Akkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt a tömjénoltár jobb oldalán. **12** Ennek láttára Zakariás zavarba jött, és félelem szállta meg. **13** Az angyal ezt mondta neki: »Ne félj, Zakariás, mert meghallgatást nyert könyörgésed; feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és a nevét Jánosnak fogod hívni **{Ter 17,19}**. **14** Örömöd és vigasságod lesz ő, és sokan örülnek majd születésén. **15** Mert nagy lesz az Úr előtt; bort és részegítő italt nem iszik **{Szám 6,3; Bír 13,4}**, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel. **16** Izrael fiai közül sokakat

Lk 1 [1] mivelhogy sokan igyekezték elrendelni a dolgoknak megbeszélését, melyek miköztünk beteljesedtek,

Lk 1 [2] amint előnkbe adták, akik eleitől fogva ő maguk látták, és szolgái voltak a beszédnek,

Lk 1 [3] tetszett nekem is, ki eleitől fogva szorgalmatosan mindeneknek végére mentem, rendszerint neked írnom, jó Teofil,

Lk 1 [4] hogy megértsed azoknak az igéknek igazságát, melyekre megtaníttattál.

Lk 1 [5] vala Heródesnek, a Júdea királyának napjaiban egy Zakariás nevű pap Abia rendiből. és az ő felesége az Áron leányi közül, és annak neve Erzsébet.

Lk 1 [6] Isten előtt pedig mindketten igazak valának járván az Úrnak minden parancsolatiban és igazságiban panasz nélkül.

Lk 1 [7] és nem vala nekik fiuk, azért hogy Erzsébet magtalan volna, és mindketten idősek volnának napjuk szerint.

Lk 1 [8] lőn pedig, mikor a papságnak tisztiben eljárna az ő szerinek rendiben az Isten előtt,

Lk 1 [9] a papságnak szokása szerint sorsból mene ki, hogy jó illatot tenne bemenvén az Úr templomába,

Lk 1 [10] és a népnek minden sokasága imádkozik vala kívül a jó illatnak óráján.

Lk 1 [11] megjelenék pedig neki az Úr angyala állván a jó illat oltárának jobbja felől.

Lk 1 [12] és Zakariás látván megháborodék, és félelem esék rája.

Lk 1 [13] mondá pedig neki az angyal: ne félj, Zakariás, mert meghallgattatott a te könyörgésed, és Erzsébet, a te feleséged fiat szül neked, és az ő nevét Jánosnak hívod.

Lk 1 [14] és örömöd és vigasságod leszen, és sokan örülnek az ő születésén.

Lk 1 [15] mert nagy leszen az Úr előtt, és bort és részegíthetőt nem iszik, és a Szentlélekkel betelik még az anyja méhétől fogva.

Lk 1 [16] és az Izrael fiai közül sokakat az ő Urukhoz, Istenükhöz térít.

Lk 1 [17] és őelőtte megyen az Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és a hitleneket az igazak okosságára, hogy az Úrnak tökéletes népet készítsen.

Lk 1 [18] és mondá Zakariás az angyalnak: honnét tudjam ezt? mert én vén vagyok, és a feleségem idős napjai szerint.

fog Urukhoz, Istenükhöz téríteni. 17 Illés szellemével és erejével fog előtte járni, hogy az atyák szívét a fiakhoz fordítsa {Mal 3,23-24}, a hitetleneket pedig az igazak okosságára, s így alkalmas népet készítsen az Úrnak.« 18 Ekkor Zakariás megkérdezte: »Hogyan győződjem meg erről? Hiszen én öreg vagyok, és a feleségem is előrehaladott már napjaiban.« 19 Az angyal ezt felelte neki: »Én Gábriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok, és azért küldtek, hogy szóljak hozzád, és ezt az örömhírt meghozzam neked. 20 De íme, megnémulsz, és nem tudsz beszélni addig a napig, amikor ezek megtörténnek, mivel nem hittél szavaimnak, amelyek a maguk idejében beteljesednek.«

21 Ezalatt a nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy késik a templomban. 22 Amikor pedig kijött, nem tudott szólni hozzájuk, és megértették, hogy látomást látott a templomban; ő pedig intett nekik és néma maradt.

23 Amikor azután elteltek szolgálatának napjai, visszament a házába. 24 E napok után Erzsébet, a felesége méhében fogant, s elrejtőzött öt hónapig, mondván: 25 »Így cselekedett velem az Úr ezekben a napokban, amikor rámtekintett, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt.«

Jézus születésének hírüladása

26 Isten pedig a hatodik hónapban elküldte Gábriel angyalt Galilea városába, amelynek Názáret a neve, 27 egy szűzhöz, aki el volt jegyezve egy férfival. A neve József volt, Dávid házából, a szűz neve meg Mária. 28 Bement hozzá az angyal, és így szólt: »Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.« 29 Őt zavarba ejtette ez a beszéd, és elgondolkodott, hogy miféle köszöntés ez. 30 Az angyal pedig folytatta: »Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. 31 Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni {Iz 7,14}. 32 Nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, 33 és

Lk 1 19 és felelvén az angyal mondá neki: én vagyok a Gábor, ki az Isten előtt állok, és tehozzád küldettem szólani, és ezeket neked örömül hirdetni.

Lk 1 20 és íme, megnémulsz, és nem fogsz szólhatni a napig, melyben ezek meglesznek, azért hogy nem hittél az én igéimnek, melyek beteljesednek az ő idejekor.

Lk 1 21 és a nép várja vala Zakariást, és csodálkoznak vala, hogy késnék a templomban.

Lk 1 22 kimenvén pedig nem szólhat vala nekik, és megérték, hogy látást látott volna a templomban. és ő int vala nekik, és némán marada.

Lk 1 23 és lőn, hogy eltelének az ő tisztinek napjai, az ő házába mene.

Lk 1 24 ezeknek a napoknak utána pedig méhében fogada Erzsébet, az ő felesége, és elrejté magát öt hónapig mondván:

Lk 1 25 hogy így cselekedett velem az Úr a napokban, melyekben rám tekintett, hogy elvenné az én gyalázatomat az emberek között.

Lk 1 26 hatodik hónapban pedig küldeték Gábor angyal az Istentől Galileának városába, melynek Názáret neve,

Lk 1 27 egy szűzhöz, ki férfiúnak vala eljegyeztetve, kinek neve vala József a Dávid házából, és a szűznek neve Mária.

Lk 1 28 és bemenvén az angyal hozzája mondá: üdvöz légy, malaszttal teljes! az Úr teveled, áldott vagy te az asszonyállatok között!

Lk 1 29 ki mikor hallotta volna, megháborodék az ő beszédén, és gondolkodik vala, minemű volna ez a köszöntés.

Lk 1 30 és mondá az angyal neki: ne félj, Mária, mert kedvet találtál az Istennél!

Lk 1 31 íme, méhedben fogadsz, és fiat szülsz, és az ő nevét Jézusnak hívod.

Lk 1 32 ez nagy leszen, és a Magasságbeli Fiának hívattatik, és neki adja az Úristen Dávidnak, az ő atyjának székét,

Lk 1 33 és országol a Jákob házában örökké, és az ő országának nem leszen vége.

Lk 1 34 mondá pedig Mária az angyalnak: mint leszen ez, mert férfiat nem ismerek?

Lk 1 35 és felelvén az angyal mondá neki: a Szentlélek száll terád, és a Magasságbelinek ereje megárnyékoz téged. és azért a Szent is, mely tőled születtetik, Isten Fiának hívattatik.

uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége« {2 Sám 7,13; Iz 9,6}.

34 Mária erre így szólt az angyalhoz: »Miképpen lesz ez, hiszen férfit nem ismerek?« 35 Az angyal ezt felelte neki: »A Szentlélek száll rád, és a Magasságbeli ereje megárnyékoz téged; s ezért a Szentet, aki tőled születik, Isten Fiának fogják hívni. 36 Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiat fogant öregségében, és már a hatodik hónapban van, ő, akit magtalannak hívtak, 37 mert *Istennek semmi sem lehetetlen*« {Ter 18,14; Jób 42,2}. 38 Mária erre így szólt: »Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.« És eltávozott tőle az angyal.

Mária látogatása Erzsébetnél

39 Mária pedig útra kelt azokban a napokban, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába. 40 Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. 41 És történt, hogy amint Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott méhében a magzat, és Erzsébet eltelt Szentlélekkel. 42 Hangosan felkiáltott: »Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! 43 De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? 44 Mert íme, amint fülemben felhangzott köszöntésed szava, felujjongott a magzat méhemben. 45 És boldog, aki hitt, mert be fog teljesedni, amit az Úr mondott neki.«

46 Mária erre így szólt:

»Magasztalja *lelkem az Urat,*

47 és *szívem ujjong megváltó Istenemben* {Hab 3,18},

48 mert *tekintetre méltatta szolgálója alázatosságát* {1 Sám 1,11}.

Íme, mostantól fogva boldognak hirdet engem minden nemzedék {Ter 30,13},

49 mert nagy dolgot cselekedett velem a Hatalmas {MTörv 10,21},

és Szent az ő Neve {Zsolt 111,9}.

Lk 1 36 és íme, Erzsébet, a te rokonod, ő is fiat fogadott vénségében, és ez hatodik hónapja annak, aki magtalannak hívattatik,

Lk 1 37 mert nem leszen lehetetlen az Istennél semmí ige.

Lk 1 38 mondá pedig Mária: íme, az Úr szolgálója, legyen nekem a te igéd szerint! és elmene tőle az angyal.

Lk 1 39 felkelvén pedig Mária azokban a napokban elmene az hegyes tartományba sietséggel, a Júda városába:

Lk 1 40 és bemene a Zakariás házába, és köszönté Erzsébetet.

Lk 1 41 és lőn, hogy hallá Erzsébet a Mária köszöntését, repese a magzat az ő méhében, és betelék Erzsébet Szentlékekkel,

Lk 1 42 és nagy szóval felkiálta és mondá: áldott vagy te az asszonyállatok között, és áldott a te méhednek gyümölcse!

Lk 1 43 és honnét vagyon ez nekem, hogy az én Uram anyja énhozzám jöjjön?

Lk 1 44 mert íme, hogy a te köszöntésed szava lőn az én füleimben, örömmel repese a magzat az én méhemben.

Lk 1 45 és boldog vagy, aki hittél, mert beteljesednek azok, melyek neked mondattak az Úrtól.

Lk 1 46 és mondá Mária: magasztalja az én lelkem az Urat,

Lk 1 47 és örvendezett az én lelkem az én üdvözítő Istenemben,

Lk 1 48 mert megtekintette az ő szolgálójának alázatosságát, mert íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetségek.

Lk 1 49 mert nagy dolgokat cselekedett nekem, aki Hatalmas, és Szent az ő neve.

Lk 1 50 és az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre az őtet félőknek.

Lk 1 51 hatalmasságot cselekedett az ő karjával, elszélesztette a kevélyeket az ő szívük elméjében.

Lk 1 52 levetette a hatalmasokat a székből, és felmagasztalta az alázatosokat.

Lk 1 53 az éhezőket betöltötte jókkal, és a gazdagokat üresen bocsátta.

Lk 1 54 felvette Izraelt, az ő szolgáját, megemlékezvén az ő irgalmasságáról,

Lk 1 55 amint szólott az atyáinknak, Ábrahámnak és az ő magvának örökké.

50 Irgalma nemzedékről nemzedékre
azokra száll, akik őt félik **{Zsolt 103,13.17}**.
51 Hatalmas dolgokat művelt karja erejével, szétszórta a gondolataikban kevélykedőket **{Zsolt 89,11}**.
52 Hatalmasokat levetett a trónról,
és kicsinyeket felemelt **{Zsolt 147,6}**.
53 Éhezőket betöltött jókkal,
és üresen bocsátott el gazdagokat **{Zsolt 107,9}**.
54 Felkarolta szolgáját, Izraelt,
megemlékezve irgalmasságáról **{Iz 41,8-9; Zsolt 98,3}**,
55 amint megmondta atyáinknak,
Ábrahámnak és utódainak mindörökre« **{Ter 17,7}**.

56 És Mária nála maradt mintegy három hónapig, azután visszatért házába.

Keresztelő János születése

57 Azután eljött az ideje, hogy Erzsébet szüljön; és fiút szült. **58** Meghallották szomszédai és rokonai, hogy az Úr nagy irgalmasságot cselekedett vele, és együtt örvendeztek vele. **59** Történt pedig, hogy a nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevéről Zakariásnak akarták nevezni. **60** De az anyja így szólt: »Semmiképpen sem, hanem Jánosnak fogják hívni.« **61** Erre azt mondták: »De hiszen senki sincs a rokonságodban, akit így neveznének.« **62** Megkérdezték tehát az apját, hogyan akarja őt nevezni. **63** Ő pedig írótáblát kért, és ezeket a szavakat írta rá: »János a neve.« Mindnyájan elcsodálkoztak. **64** Erre azonnal megnyílt a szája és a nyelve, megszólalt, és magasztalta Istent. **65** Félelem szállta meg összes szomszédjukat, s e dolgok híre elterjedt Júdea egész hegyvidékén. **66** Mindannyian, akik hallották, a szívükbe vésték ezt, és kérdezték: »Mi lesz ebből a gyermekből?« Mert az Úr keze volt vele.

67 Apja pedig, Zakariás, betelt Szentlélekkel és így jövendölt:
68 »*Áldott az Úr, Izrael Istene* **{Zsolt 41,14}**, mert meglátogatta és megváltotta az ő népét **{Zsolt 111,9}**.
69 Az üdvösség jelét támasztotta nekünk,
Dávidnak, az ő szolgájának házában **{Zsolt 18,3; 132,17}**,
70 amint megmondta szentjeinek ajkával,
ősidőktől fogva prófétái által.
71 Megmentett minket ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnek minket **{Zsolt 106,10}**;
72 hogy irgalmasságot cselekedjék atyáinkkal,

Lk 1 [56] Mária pedig övele marada úgymint három hónapig, és megtére az ő házába.

Lk 1 [57] az Erzsébet szülésének ideje pedig eltelék, és fiat szüle.

Lk 1 [58] és meghallák a szomszédi és rokoni, hogy felmagasztalta az Úr az ő irgalmasságát övele, és örvendeznek vala neki.

Lk 1 [59] és lőn nyolcad napon, eljövének hogy körülmetélnék a gyermeket, és hívják vala azt az atyja nevére Zakariásnak.

Lk 1 [60] és felelvén az anyja mondá: semmiképpen nem, hanem Jánosnak hívattatik.

Lk 1 [61] és mondának neki: lám, senki nincs a te rokonságodban, aki e névvel hívattassék.

Lk 1 [62] intének pedig az atyjának, kinek akarná hívattatni őtet.

Lk 1 [63] és jegyzőtáblát kérvén írá mondván: János az ő neve. és csodálkozának mindnyájan.

Lk 1 [64] megnyílék pedig mindjárt a szája és a nyelve, és szóla áldván az Istent.

Lk 1 [65] és félelem lőn minden ő szomszédin, és Júdeának minden hegyes tartományában kihirdetteténck mind ez igék.

Lk 1 [66] és szívükbe vevék mindnyájan, akik hallották vala, mondván: véled-e, ki leszen e gyermek? mert az Úr keze vala övele.

Lk 1 [67] és Zakariás, az ő atyja betelék Szentlélekkel, és prófétála mondván:

Lk 1 [68] áldott az Úr, Izraelnek Istene, mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

Lk 1 [69] és felemelte nekünk az üdvösség szarvát Dávidnak, az ő szolgájának házában.

Lk 1 [70] amint szólott az ő szent prófétái szája által, kik eleitől fogva voltak:

Lk 1 [71] szabadulást a mi ellenségink tői és mindeneknek kezéből, kik minket gyűlöltek,

Lk 1 [72] hogy irgalmasságot cselekednék az atyáinkkal, és megemlékeznék az ő szent testamentumáról.

Lk 1 [73] az esküvésről, mellyel megesküdt Ábrahámnak, az atyánknak, hogy megadná nekünk,

Lk 1 [74] hogy félelem nélkül, ellenségink kezéből megszabadulván szolgáljunk neki,

Lk 1 [75] szentségben és igazságban őelőtte minden mi napjainkban.

Lk 1 [76] és te, gyermek, a Magasságbeli prófétájának hívattatol, mert az Úr orcája előtt mégy elkészíteni az ő útjait,

és megemlékezzék szent szövetségéről,
73 az esküről, melyet Ábrahám atyánknak esküdött,
hogy majd megadja nekünk {Zsolt 105,8; 106,45; Lev 26,42},
74 hogy ellenségeink kezéből megszabadulva,
félelem nélkül szolgáljunk neki,
75 szentségben és igazságban színe előtt
életünknek minden napján.
76 Téged pedig, gyermek,
a Magasságbeli prófétájának fognak hívni:
mert *az Úr színe előtt* fogsz járni,
hogy előkészítsd az ő útját {Mal 3,1},
77 és népét az üdvösség ismeretére tanítsd,
bűneik bocsánatára,
78 Istenünk mélységes irgalmából, amellyel
meglátogatott minket a magasságban felkelő,
79 *hogy fényt hozzon azoknak, akik sötétségben*
és a halál árnyékában ülnek {Iz 9,1; 42,7},
s hogy lépteinket a békesség útjára igazítsa« {Iz 59,8}.
80 A gyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában volt addig a napig, amíg nyilvánosan fel nem lépett Izraelben.

Lk 1 77 hogy az üdvösség tudományát adjad az ő népének az ő bűnüknek megbocsátására,
Lk 1 78 a mi Istenünknek nagy irgalmassága által, mellyel meglátogatott minket a magasságból támadó,
Lk 1 79 megvilágosítani azokat, kik a sötétségben és a halál árnyékában ülnek, a mi lábainkat igazgatni a békességnek útjára.
Lk 1 80 a gyermek pedig növekedik vala, és erősödik vala lélekben, és a pusztákban vala az ő megjelenése napjáig Izraelnek.

Lk 2

Jézus születése

1 Történt pedig azokban a napokban: Rendelet ment ki Augusztusz császártól, hogy írassék össze az egész földkerekség. 2 Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriát Kvirínusz kormányozta. 3 El is ment mindenki, hogy összeírják, mindenki a maga városába. 4 Fölment tehát József is Galileából, Názáret városából Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek hívnak, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, 5 hogy összeírják Máriával, eljegyzett feleségével, aki áldott állapotban volt. 6 Amikor ott voltak, eljött az ideje, hogy szüljön, 7 és megszülte elsőszülött fiát. Pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

8 Azon a vidéken pásztorok tanyáztak, és őrizték nyájukat az éjszakában. 9 Egyszer csak ott termett mellettük az Úr angyala, és az Úr fényessége körülragyogta őket. Nagy félelem vett erőt rajtuk. 10 Az angyal ezt mondta nekik: »Ne féljetek! Íme, nagy örömet hirdetek nektek, melyben része lesz az egész népnek. 11 Ma született nektek az Üdvözítő, az Úr Krisztus, Dávid városában.

Lk 2 1 lőn pedig a napokban, parancsolat mene ki Augustus császártól, hogy beírattatnék az egész világ.
Lk 2 2 ez az első beíratás lőn Quiriniustól, Szíriának tiszttartójától.
Lk 2 3 és mennek vala mindenek, hogy bevallanák magukat, ki-ki az ő városába.
Lk 2 4 felmene pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, " mely Betlehemnek hívattatik, mivelhogy a Dávid házából és nemzetségéből vala,
Lk 2 5 hogy bevallaná magát Máriával, őneki jegyeztetett nehézkes feleségével.
Lk 2 6 lőn pedig, mikor ott volnának, betelének a napok, hogy szülne.
Lk 2 7 és szülé az ő elsőszülött fiát, és betakará őtet pólyákba, és a jászolba fekteté, mert nem vala nekik helyük a szálláson.
Lk 2 8 és pásztorok valának azon tartományba vigyázván és őrizvén az éjjeli vigyázásokat az ő nyájuknál.

12 Ez lesz a jel számotokra: találni fogtok
egy kisdedet pólyába takarva és jászolba fek-
tetve.« 13 Ekkor azonnal mennyei sereg sokasága
vette körül az angyalt, és dicsérte Istent:
14 »Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön békesség a jóakaratú emberekben!«
15 És történt, hogy amikor az angyalok visz-
szatértek tőlük a mennybe, a pásztorok így szóltak
egymáshoz: »Menjünk át Betlehembe, és lássuk
azt a dolgot, ami történt, s amelyet az Úr hírül
adott nekünk.« 16 Elmentek tehát sietve, és meg-
találták Máriát és Józsefet, és a jászolban fekvő
kisdedet. 17 Amikor meglátták őket, elhíresztelték
azt, amit a gyermek felől hallottak. 18 És mindnyá-
jan, akik hallották, csodálkoztak azon, amiről a
pásztorok beszéltek nekik. 19 Mária pedig megje-
gyezte mindezeket a dolgokat, és el-elgondolko-
dott rajtuk szívében.
20 A pásztorok pedig visszatértek, magasztalták
és dicsérték Istent mindazokért a dolgokért, amiket
hallottak és láttak úgy, ahogy megmondták nekik.

Simeon és Anna tanúsága Jézusról

21 Amikor elérkezett a nyolcadik nap, hogy
körülmetéljék a gyermeket, a Jézus nevet adták
neki, úgy, amint az angyal nevezte, mielőtt anyja
méhében fogantatott.
22 Mikor pedig elteltek tisztulásuk napjai,
Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembe,
hogy bemutassák az Úrnak, 23 amint az Úr törvé-
nyében írva van: *»Minden elsőszülött fiúgyermek
az Úrnak legyen szentelve«* {Kiv 13,2.12}, 24 és hogy
áldozatot mutassanak be, amint az Úr törvénye
mondja: *»Egy pár gerlicét vagy két galambfió-
kát«* {Lev 12,8}. 25 Élt pedig Jeruzsálemben egy em-
ber, Simeon volt a neve, igaz és istenfélő férfiú,
aki várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt
rajta. 26 A Szentlélek kijelentette neki, hogy halált
nem lát, amíg meg nem látja az Úr Felkentjét.
27 Ekkor a Lélek ösztönzésére a templomba ment.

Lk 2 9 és íme, az Úr angyala megállapék mellet-
tük, és az Isten fényessége körülfogá őket, és
nagy félelemmel megfélemlének.
Lk 2 10 és mondá nekik az angyal: ne féljetek,
mert íme, nagy örömöt hirdetek nektek, mely le-
szen minden népnek,
Lk 2 11 mert született ma nektek Üdvözítő, ki az
Úr Krisztus, a Dávid városában.
Lk 2 12 és ez nektek a jel: találtok egy gyermecskét
pólyákban betakarva és a jászolba helyheztetve.
Lk 2 13 és mindjárt lőn az angyallal mennyei sereg-
nek sokasága dicsérvén az Istent, és mondván:
Lk 2 14 dicsőség magasságban az Istennek, és a
földön békesség a jóakaratú embereknek!
Lk 2 15 és lőn, hogy elmenének tőlük az angyalok
mennybe, a pásztorok szólanak vala egymásnak:
menjünk el Betlehemig, és lássuk meg e lett dol-
got, melyet az Úr megjelentett nekünk.
Lk 2 16 és elmenének sietve, és találák Máriát és
Józsefet és a jászolba tétetett gyermecskét.
Lk 2 17 látván pedig megérték a dolgot, mely ne-
kik e gyermek felől mondatott vala.
Lk 2 18 és mindnyájan, akik hallák, csodálkozá-
nak, és azokon, melyek a pásztoroktól mondattak
vala nekik.
Lk 2 19 Mária pedig magában tartja vala mind ez
igéket szívében forgatván.
Lk 2 20 és visszatérének a pásztorok dicsőítvén és
dicsérvén az Istent mindenekben, amiket hallottak
és láttak vala, amint megmondatott vala nekik.
Lk 2 21 és minekutána eltelék a nyolcad nap, hogy
körülmetéltetnék a gyermek, hívattaték az ő neve
Jézusnak, melynek hívattatott az angyaltól, mi-
nekelőtte méhben fogantatnék.

Lk 2 22 és minekutána betelének az ő megtisztulá-
sának napjai a Mózes törvénye szerint, vivék őtet
Jeruzsálembe, hogy bemutatnák őtet az Úrnak,

Amikor szülei bevitték a gyermek Jézust, hogy a
törvény szokása szerint cselekedjenek vele, **28** karjaiba vette őt, és Istent magasztalva így szólt:

29 »Most bocsátod el, Uram, szolgádat
a te igéd szerint békességben,
30 mert látták szemeim
üdvösségedet **{Iz 40,5}**,
31 melyet minden nép
színe előtt készítettél **{Iz 52,10}**,
32 világosságul a nemzetek megvilágosítására **{Iz 42,6; 49,6}**
és dicsőségére népednek, Izraelnek« **{Iz 46,13}**.

33 Apja és anyja csodálkoztak mindazon, amit róla mondtak. **34** Simeon megáldotta őket, anyjának, Máriának pedig ezt mondta: »Íme, sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben; jel lesz, melynek ellene mondanak **35** – és a te lelkedet tőr járja át –, hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai.«

36 Volt egy Anna nevű prófétaasszony is, Fánuel leánya, Áser törzséből. Nagyon előre haladt már napjaiban, miután férjével hét esztendeig élt szüzessége után; **37** nyolcvannégy éves özvegy volt, és nem vált meg a templomtól, böjtöléssel és imádsággal szolgált ott éjjel és nappal. **38** Ő is odajött ugyanabban az órában, dicsérte Istent, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását.

39 Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, a városukba, Názáretbe. **40** A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.

A tizenkét éves Jézus a templomban

41 A szülei pedig minden évben elmentek Jeruzsálembe a Húsvét ünnepére. **42** Mikor azután tizenkét esztendős lett, fölmentek mindnyájan

Lk 2 [23] amint megíratott az Úr törvényében: hogy minden férfiú, aki az anyja méhét megnyitja, az Úrnak szenteltnek hívattatik.

Lk 2 [24] és hogy áldozatot adnának aszerint, amint megmondatott az Úr törvényében: egy bokor gerlicét vagy két galambfiat.

Lk 2 [25] és íme, egy ember vala Jeruzsálemben, kinek Simeon vala neve, és ez ember igaz és istenfélő vala várván Izraelnek vigasztalását, és a Szentlélek vala őbenne.

Lk 2 [26] és feleletet vett vala a Szentlélektől, hogy halált nem látna, mígnem előbb meglátná az Úr Krisztusát.

Lk 2 [27] és a Lélek által a templomba mene. és mikor bevinnék a gyermek Jézust az ő szülei, hogy a törvény szokása szerint cselekednének őérette;

Lk 2 [28] ő is ölébe vevé őtet, és áldá az Istent, és mondá:

Lk 2 [29] most bocsátod el, Uram, a te szolgádat a te igéd szerint békességben,

Lk 2 [30] mert látták az én szemeim a te üdvözítődet,

Lk 2 [31] kit szerzettél minden népek színe eleibe,

Lk 2 [32] világosságul a pogányoknak megvilágosítására, és dicsőségül a te népednek, Izraelnek.

Lk 2 [33] és az ő atyja és anyja csodálkoznak vala azokon, melyek mondatnak vala őfelőle.

Lk 2 [34] és megáldá őket Simeon, és mondá Máriának, az ő anyjának: íme, tétetett ez sokaknak romlására és feltámadására Izraelben, és jelül, melynek ellene mondatik;

Lk 2 [35] és a te lelkedet is általjárja a tőr, hogy kinyilatkoztassanak sok szívekből a gondolatok.

Lk 2 [36] és vala egy Anna prófétaasszony, Fánuel leánya, Áser nemzetségéből. ez nagy idős vala, és élt vala a férjével hét esztendeig szüzességétől fogva,

Lk 2 [37] és ez özvegy vala nyolcvannégy esztendeig, ki el nem távozik vala a templomból böjtölésekkel és könyörgésekkel szolgálván éjjel és nappal.

Lk 2 [38] és ez azon órában elérkezvén hálát ad vala az Úrnak, és szól vala őfelőle mindeneknek, akik várják vala Izraelnek váltságát.

Lk 2 [39] és hogy elvégezének mindeneket az Úr törvénye szerint, megtérének Galileába, az ő városukba, Názáretbe.

Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. **43** Amikor elteltek az ünnepnapok és már visszatérőben voltak, a gyermek Jézus ottmaradt Jeruzsálemben, és nem vették észre a szülei. **44** Úgy gondolták, hogy az úti társaságban van. Megtettek egy napi utat, s akkor keresték őt a rokonok és az ismerősök között. **45** Mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, hogy megkeressék.

46 És történt, hogy három nap múlva megtalálták őt a templomban, amint a tanítók közt ült, hallgatta és kérdezte őket. **47** Mindnyájan, akik hallották, csodálkoztak okosságán és feleletein. **48** Mikor meglátták őt, elcsodálkoztak, és anyja ezt mondta neki: »Fiam! Miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én bánkódva kerestünk téged.« **49** Ő pedig ezt felelte nekik: »Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy nekem az én Atyám dolgaiban kell lennem?« **50** De ők nem értették meg, amit nekik mondott.

51 Akkor hazatért velük. Elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja megőrizte szívében mindezeket a szavakat. **52** Jézus pedig *növekedett* bölcsességben, korban és *kedvességben Isten és az emberek előtt* **{1 Sám 2,26}**.

Lk 2 [40] a gyermek pedig növekedik és erősödik vala teljes bölcsességgel, és az Isten malasztja vala őbenne.

Lk 2 [41] és mennek vala az ő szülei esztendőnként Jeruzsálembe a húsvét ünnepnapján.

Lk 2 [42] és mikor tizenkét esztendős lett volna, felmenvén ők Jeruzsálembe az ünnepnapnak szokása szerint.

Lk 2 [43] és elvégeződvén a napok, midőn visszatérnének, elmarada a gyermek Jézus Jeruzsálemben, és eszükbe nem vevék a szülei.

Lk 2 [44] vélvén pedig őtet az úti társaságban lenni, menének egy napi utat, és keresik vala őtet a rokonok és ismerők között.

Lk 2 [45] és meg nem találván visszatérének Jeruzsálembe keresvén őtet.

Lk 2 [46] és lőn, harmad nap után megtalálák őtet a templomban a doktorok között ülve hallgatván és kérdezvén őket.

Lk 2 [47] álmélkodnak vala pedig mindnyájan, akik őtet hallgatják vala, az ő okosságán és feleletin.

Lk 2 [48] és látván csodálkozának. és mondá az anyja neki: fiam, miért cselekedtél így velünk? íme, az atyád és én bánkódva keresünk vala téged.

Lk 2 [49] és mondá nekik: mi dolog, hogy engem kerestek vala? nem tudjátok vala-e, hogy azokban, melyek az én Atyámé, kell nekem lennem?

Lk 2 [50] és ők nem érték az igét, melyet nekik szóla.

Lk 2 [51] és alámene velük, és jöve Názáretbe, és engedelmes vala nekik. és az anyja ez igéket mind szívében tartja vala.

Lk 2 [52] és Jézus növekedik vala bölcsességben és időben és kedvességben Istennél és embereknél.

JÉZUS MŰKÖDÉSÉNEK ELŐZMÉNYEI: 3,1-4,13

Lk 3

Keresztelő János

1 Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik esztendejében, amikor Poncius Pilátus volt Júdea helytartója, Heródes pedig Galilea negyedes fejedelme, Fülöp, a testvére Itúrea és Trachonitisz tartomány negyedes fejedelme, és Lizániász Abilína negyedes fejedelme, **2** Annás és Kaifás főpapok alatt, elhangzott az Úr igéje Jánoshoz, Zakariás fiához, a pusztában. **3** S ő elment a Jordán egész környékére, hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára, **4** amint írva van Izajás próféta beszédeinek könyvében:

Lk 3 [1] Tiberius császár birodalmának pedig tizenötödik esztendejében Poncius Pilátus tiszttartója lévén Júdeának, Heródes pedig tetrarkája lévén Galieának, Fülöp pedig, az ő atyjafia, tetrarkája lévén Itureának és Trachonitisz tartományának, és Lizániás tetrarkája lévén Abilinának,

Lk 3 [2] Annás és Kaifás papi fejedelmek alatt lőn az Úr igéje Jánoshoz, a Zakariás fiához a pusztában.

Lk 3 [3] és jöve a Jordánnak minden tartományába prédikálván a penitenciának keresztségét a bűnök bocsánatjára,

Lk 3 [4] amint írva vagyon Izajás próféta beszédinek könyvében: a kiáltó szava a pusztában: készítsétek el az Úr útját, egyenesekké tegyétek az ő ösvényit!

»A pusztában kiáltónak szava:
`Készítsétek az Úr útját,
tegyétek egyenessé ösvényeit!
5 *Minden völgyet betöltenek,*
minden hegyet és halmot elhordanak;
ami görbe, egyenes lesz,
a göröngyös pedig sima úttá:
6 *és meglátja minden test Isten üdvösségét'«* **{Iz 40,3-5}.**

7 Így szólt tehát a sokasághoz, amely kiment, hogy megkeresztelkedjen nála: »Viperák fajzata! Ki tanított titeket menekülni a jövendő haragtól? **8** Teremjétek hát a megtérés méltó gyümölcseit, és ne mondogassátok magatokban: `Ábrahám a mi atyánk'. Mert mondom nektek: Isten képes ezekből a kövekből is fiakat támasztani Ábrahámnak. **9** A fejsze már a fák gyökerén fekszik. Minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek.«

10 Ekkor megkérdezte őt a tömeg: »Mit cselekedjünk tehát?« **11** Ő ezt felelte nekik: »Akinek két köntöse van, ossza meg azzal, akinek nincsen; és akinek ennivalója van, hasonlóképpen tegyen.« **12** Odajöttek a vámosok is, hogy megkeresztelkedjenek, és megkérdezték tőle: »Mester! Mit cselekedjünk?« **13** Ő ezt válaszolta nekik: »Semmit ne követeljetek azon felül, ami elő van írva nektek.« **14** Megkérdezték őt a katonák is: »Hát mi mit cselekedjünk?« Azt mondta nekik: »Senkit se bántalmazzatok, ne zsaroljatok, és elégedjetek meg a zsoldotokkal.«

15 A nép pedig várakozott, és mindenki tanakodott szívében János felől, vajon nem ő-e a Krisztus. **16** János így szólt mindnyájukhoz: »Én csak vízzel keresztellek titeket. De jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó a saruszíját megoldani. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog megkeresztelni titeket. **17** Szórólapátja a kezében van, és

Lk 3 [5] minden völgy betelik, és minden hegy és halom megaláztatik, és a horgasok egyenesekké lesznek, és a darabosok sima utakká,

Lk 3 [6] és meglátja minden test az Isten üdvözítőjét.

Lk 3 [7] mond vala azért a seregeknek, kik kimennek vala, hogy megkereszteltetnének őtőle: viperák fajzati! ki mutatta meg nektek, hogy elfutnátok a következendő harag előtt?

Lk 3 [8] teremtsétek azért a penitenciának méltó gyümölcsit, és ne kezdjétek mondani: Ábrahám a mi atyánk! mert mondom nektek, hogy hatalmas az Isten e kövekből Ábrahám fiait támasztani.

Lk 3 [9] mert már a fejsze a fák gyökerére tétetett. azért minden fa, nem hozván jó gyümölcsöt, kivágattatik, és a tűzre vettetik.

Lk 3 [10] és kérdik vala őtet a seregek mondván: mit cselekedjünk tehát?

Lk 3 [11] felelvén pedig mondá nekik: akinek két köntöse vagyon, adja annak, akinek nincsen, és akinek eledeli vannak, hasonlóképpen cselekedjék.

Lk 3 [12] eljövének pedig a publikánusok is, hogy megkereszteltetnének, és mondának neki: mester, mit cselekedjünk?

Lk 3 [13] ő pedig mondá nekik: semmit többet ne cselekedjetek, hanem ami nektek elrendeltettetett.

Lk 3 [14] kérdék pedig őtet a vitézek is mondván: mit cselekedjünk mi is? és mondá nekik: senkit ne verjetek, se ne patvarkodjatok, és megelégedjetek zsoldotokkal!

Lk 3 [15] vélvén pedig a nép, és mindnyájan gondolván szívükben János felől, hogy netalán ő volna a Krisztus.

Lk 3 [16] felele János mondván mindeneknek: én vízzel keresztellek ugyan titeket. erősb jő pedig nálamnál, kinek nem vagyok méltó saruja kötelét megoldani. ő megkeresztel titeket Szentlélekben és tűzben.

Lk 3 [17] kinek szórólapátja az ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét, és összegyűjti a búzát az ő csűrébe, a pelyvát pedig megégeti megolthatatlan tűzzel.

Lk 3 [18] sok egyebekre is intvén evangéliumot hirdet vala a népnek.

Lk 3 [19] Heródes tetrarka pedig midőn feddetnék tőle Heródiásért, az ő atyjafia feleségéért, és minden gonoszságokért, melyeket cselekedett Heródes.

Lk 3 [20] ezt is cselekedé mindazok fölött, és Jánost a tömlőcbe rekeszté.

megtisztítja szérűjét. A búzát összegyűjti a magtárjába, a pelyvát pedig olthatatlan tűzzel elégeti.«

18 Még sok egyébre is intette a népet, és hirdette nekik az evangéliumot. 19 Heródes pedig, a negyedes fejedelem, akit megrótt Heródiásért, testvérének feleségéért, és minden gonoszságért, amelyet Heródes cselekedett, 20 mindezeket még azzal is tetézte, hogy Jánost börtönbe záratta.

Jézus megkeresztelkedése

21 Történt pedig, hogy amikor már az egész nép megkeresztelkedett, Jézus is megkeresztelkedett. Miközben imádkozott, megnyílt az ég, 22 és mint egy galamb, testi alakban leszállt rá a Szentlélek, s ez a szózat hangzott az égből: »Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem« {Iz 42,1}.

Jézus családfája

23 Jézus, amikor tanítani kezdett, mintegy harminc esztendős volt. A fia volt, amint vélték, Józsefnek, ő pedig Hélié, ő Mattáté, 24 ő Lévié, ő Melkié, ő Jannájé, ő Józsefé, 25 ő Mattitjáé, ő Ámoszé, ő Náhumé, ő Heszlié, ő Naggájé, 26 ő Maáté, ő Mattitjáé, ő Simié, ő Józsehé, ő Jódáé, 27 ő Johanané, ő Reszáé, ő Zerubbábelé, ő Sealtielé, ő Nérié, 28 ő Melkié, ő Addié, ő Koszámé, ő Elmadámé, ő Héré, 29 ő Józsuéé, ő Eliézeré, ő Jórimé, ő Mattáté, ő Lévié, 30 ő Simeoné, ő Júdáé, ő Józsefé, ő Jónámé, ő Eljakimé, 31 ő Meleáé, ő Mennáé, ő Mattatáé, ő Nátáné, ő Dávidé, 32 ő Izájé, ő Obedé, ő Boózé, ő Szálmoné, ő Nahsoné, 33 ő Aminádábé, ő Adminé, ő Arámé, ő Ezroné, ő Fáreszé, ő Júdáé, 34 ő Jákobé, ő Izsáké, ő Ábrahámé, ő Terahé, ő Náhoré, 35 ő Szerugé, ő Regué, ő Pelegé, ő Héberé, ő Selahé, 36 ő Kenané, ő Arfaxádé, ő Szemé, ő Noéé, ő Lámeké, 37 ő Matuzsálemé, ő Hénoké, ő Járedé, ő Mahalalélé, ő Kenané, 38 ő Énósé, ő Szeté, ő Ádámé, ő Istené.

Lk 3 21 lőn pedig mikor megkereszteltetnék az egész nép, Jézus is megkereszteltetvén és imádkozván megnyílék az ég,

Lk 3 22 és leszálla a Szentlélek testi ábrázatban mint egy galamb őrá, és szózat lőn menyből: te vagy az én szerelmes Fiam, tebenned telt kedvem.

Lk 3 23 és Jézus kezd vala úgymint harminc esztendős lenni. amint vélik vala, József fia, ki volt Élié,

Lk 3 24 ki volt Mattaté, ki volt Lévié, ki volt Melchié, ki volt Jannaié, ki volt Józsefé,

Lk 3 25 ki volt Mattatáé, ki volt Ámoszé, ki volt Náchumé, ki volt Heszlié, ki volt Naggájé,

Lk 3 26 ki volt Maaté, ki volt Hattatiáé, ki volt Szemeiné, ki volt Józsefé, ki volt Jodáé,

Lk 3 27 kí volt Jochanané, ki volt Rezáé, ki volt Zerubbábelé, ki volt Sealtielé, ki volt Nerié,

Lk 3 28 ki volt Melkié, ki volt Addié, ki volt Kozámé, ki volt Elmadamé, ki volt Eré,

Lk 3 29 ki volt Jézusé, ki volt Eliezeré, ki volt Jorimé, ki volt Mattaté, ki volt Lévié,

Lk 3 30 ki volt Simeoné, ki volt Júdáé, ki volt Józsefé, ki volt Jonámé, ki volt Eljakimé,

Lk 3 31 ki volt Meleáé, ki volt Mennáé, ki volt Mattatáé, ki volt Nátámé, ki volt Dávidé,

Lk 3 32 ki volt Izaié, ki volt Obedé, ki volt Boászé, ki volt Szalmozé, ki volt Nachsoné,

Lk 3 33 ki volt Aminadabé, ki volt Arnié, ki volt Heszromé, ki volt Perecé, ki volt Júdáé,

Lk 3 34 ki volt Jákobé, ki volt Izsáké, ki volt Ábrahámé, ki volt Táréé, ki volt Náchoré,

Lk 3 35 ki volt Szeruché, ki volt Regué, ki volt Pelegé, ki volt Héberé, ki volt Selaké,

Lk 3 36 ki volt Kenáné, ki volt Arpachsádé, ki volt Szemé, ki volt Noéé, ki volt Lámeché,

Lk 3 37 ki volt Metuselaché, ki volt Hénoché, ki volt Járedé, ki volt Mahalalelé, ki volt Kenané,

Lk 3 38 ki volt Enosé, ki volt Szeté, ki volt Ádámé, ki volt Istené.

Lk 4

Jézus megkísértése

1 Jézus pedig telve Szentlélekkel visszatért a Jordántól, és a Lélek a pusztába vitte 2 negyven napra, és kísértette az ördög. Azokban a napokban nem evett semmit, s ezek elteltével megéhezett. 3 Ekkor az ördög ezt mondta neki: »Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.« 4 Jézus ezt felelte neki: »Írva van:

Lk 4 1 Jézus pedig teljes lévén Szentlélekkel visszamene a Jordántól, és viteték a Lélektől a pusztába

Lk 4 2 negyven napig, és kísértetik vala az ördögtől. és semmit nem evék azokban a napokban, és azok eltelvén megéhezék.

Lk 4 3 mondá pedig neki az ördög: ha Isten Fia vagy, mondjad e kőnek, hogy kenyérré legyen!

`Nemcsak kenyérrel él az ember'« **{MTörv 8,3}**.
5 Majd felvitte őt egy magas hegyre, és megmutatta neki egy szempillantás alatt a földkerekség
minden országát, **6** és így szólt az ördög: »Mindezt
a hatalmat és ennek dicsőségét neked adom; mert
az enyém, és akinek akarom, annak adom; **7** ha tehát imádsz engem, mind a tiéd lesz.« **8** Jézus ezt
válaszolta neki: »Írva van: *`Uradat, Istenedet*
imádd, és csak neki szolgálj'« **{MTörv 5,9; 6,13}**. **9** Azután Jeruzsálembe vitte őt, a templom ormára állította, és azt mondta neki: »Ha Isten Fia vagy,
vesd le innen magadat. **10** Mert írva van:

`Angyalainak parancsol felőled,

hogy őrizzenek téged',

11 és *`kezükön hordoznak téged,*

hogy kőbe ne üssed lábadat'« **{Zsolt 91,11-12}**.

12 Jézus ezt felelte neki:

»De azt is mondták:

`Ne kísértsd Uradat, Istenedet'« **{MTörv 6,16}**.

13 Miután mindezek a kísértések véget értek,
az ördög elhagyta őt egy időre.

JÉZUS GALILEAI MŰKÖDÉSE: 4,14-9,50

Igehirdetés Galileában

14 Jézus pedig a Lélek erejében visszatért Galileába, és a híre elterjedt az egész környéken. **15** Tanított a zsinagógáikban, és mindenki dicsőítette.

Jézust elutasítják saját városában

16 Azután elment Názáretbe, ahol felnövekedett. Szokása szerint bement szombaton a zsinagógába, és fölállt olvasni. **17** Odaadták neki Izajás
próféta könyvét. Amikor szétnyitotta a tekercset,
arra a helyre talált, ahol ez van írva:

18 *»Az Úr Lelke van rajtam;*

azért kent föl engem,

hogy örömhírt vigyek a szegényeknek,

Lk 4 [4] és felele neki Jézus: írva vagyon, hogy nem csak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden igéjével.

Lk 4 [5] és vivé őtet az ördög egy magas hegyre, és megmutatá neki a földkerekségének minden országit egy szempillantásban,

Lk 4 [6] és mondá neki: neked adom mind e hatalmat és ezek dicsőségét, mert nekem adattak, és akinek akarom, adom azokat.

Lk 4 [7] te azért ha imádandasz engem, mind tiéid lesznek.

Lk 4 [8] és felelvén Jézus mondá neki: írva vagyon: a te Uradat, Istenedet imádjad, és csak neki szolgálj!

Lk 4 [9] és vivé őtet Jeruzsálembe, és állatá őtet a templom tetejére, és mondá neki: ha Isten Fia vagy, bocsásd alá magadat innét!

Lk 4 [10] mert írva vagyon, hogy az angyalinak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged,

Lk 4 [11] és kezükbe visznek téged, hogy netalán kőbe ne üssed a lábadat.

Lk 4 [12] és felelvén Jézus mondá neki: mondva vagyon: ne kísértsed a te Uradat, Istenedet!

Lk 4 [13] és elvégeztetvén minden kísértet az ördög eltávozék tőle egy ideig.

Lk 4 [14] és visszamene Jézus a Lélek erejéből Galileába, és hír mene ki az egész tartományba felőle.

Lk 4 [15] és ő tanít vala az ő zsinagógájukban, és magasztaltatik vala mindenektől.

Lk 4 [16] és jöve Názáretbe, ahol felneveltetett vala, és bemene szokása szerint szombat nap a zsinagógába, és felkele olvasni.

Lk 4 [17] és adaték neki az Izajás próféta könyve. és hogy elforgatá a könyvet, találá a helyre, ahol írva vala:

Lk 4 [18] az Úr lelke énrajtam, azért kent meg engem, elküldött engem evangéliumot hirdetni a szegényeknek, meggyógyítani a töredelmes szívűeket, a foglyoknak szabadulást

Lk 4 [19] prédikálni, és a vakoknak látást, elbocsátani a megromlottakat a szabadságra, prédikálni az Úr kedves esztendejét és a megfizetés napját.

Lk 4 [20] és mikor egybehajtotta volna a könyvet, visszaadá a szolgának, és leüle. és a zsinagógában mindenek szemei rája figyelmeznek vala.

Lk 4 [21] kezdé pedig mondani nekik: hogy ma teljesedett be ez Írás a ti füleitekben.

Lk 4 [22] és mindnyájan bizonyságot tesznek vala felőle, és csodálkoznak vala a kedves igéken,

elküldött, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak és látást a vakoknak,

hogy szabadon bocsássam a megtörteket,

19 *és hirdessem az Úr kedves esztendejét«* **{Iz 61,1-2; 29,18; 58,6}.**

20 Aztán összehajtotta a könyvet, visszaadta a szolgának, és leült. A zsinagógában minden szem rászegeződött. **21** Ő pedig elkezdett hozzájuk beszélni: »Ma teljesedett be ez az Írás a ti fületek hallatára.« **22** Mindnyájan igazat adtak neki, és csodálkoztak a kegyelem igéin, amelyek ajkáról fakadtak. Aztán így szóltak: »Nem József fia ez?« **23** Ő ezt felelte nekik: »Bizonyára azt a példázatot fogjátok nekem mondani: `Orvos, gyógyítsd önmagadat! Amiket hallottunk, hogy Kafarnaumban történtek, cselekedd itt is, a hazádban.'« **24** Majd így folytatta: »Bizony, mondom nektek, hogy egy próféta sem kedves a maga hazájában. **25** Bizony, mondom nektek: sok özvegy volt Illés napjaiban Izraelben, amikor bezárult az ég három évre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett az egész földön; **26** mégis azok közül egyikhez sem küldték Illést, csak a szidoni Szareptába, az özvegyasszonyhoz **{1 Kir 17,8-16}.** **27** És sok leprás volt Izraelben Elizeus próféta idejében, de azok közül senki sem tisztult meg, csak a szíriai Námán« **{2 Kir 5,1-27}.**

28 Ezeket hallva mindnyájukat düh töltötte el a zsinagógában. **29** Fölkeltek, kihurcolták őt a városból, és fölvitték annak a hegynek az oldalára, amelyen a városuk épült, hogy letaszítsák. **30** Ő azonban áthaladt köztük és eltávozott.

Egy megszállott meggyógyítása

31 Azután lement Kafarnaumba, Galilea városába, és ott tanította őket szombaton. **32** Csodálkoztak a tanításán, mert a beszéde hatalommal teljes volt. **33** Volt a zsinagógában egy ember, akiben tisztátalan gonosz szellem lakott. Ez hangosan felkiáltott: **34** »Hagyj békén! Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elveszíts minket? Tudom, ki vagy: az Isten Szentje.« **35** Jézus azonban megparancsolta neki: »Némulj el, és menj ki belőle!« Az ördög pedig középre dobta az embert, kiment belőle, és semmit sem ártott neki. **36** Mindenkit félelem szállt meg, és egymás között így beszélgettek: »Milyen beszéd ez? Hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek?« **37** És a híre elterjedt a környék minden részében.

melyek az ő szájából származnak vala, és mondának: nem ez-e a József fia?

Lk 4 [23] és mondá nekik: bizonyára e hasonlatosságot fogjátok nekem mondani: orvos, magadat gyógyítsad! mennyit hallottunk, hogy Kafarnaumban lettek, cselekedd itt is, a te hazádban!

Lk 4 [24] mondá pedig: bizony mondom nektek, hogy egy próféta sem kellemetes a maga hazájában.

Lk 4 [25] igazán mondom nektek, sok özvegyek valának Illés napjaiban Izraelben, mikor bezáratott az ég három esztendeig és hat hónapig, mikor nagy éhség lett volna az egész földön,

Lk 4 [26] és egyikéhez sem küldetett azok közül Illés, hanem csak Szidonnak Száreptájába az özvegyasszonyhoz.

Lk 4 [27] és sok poklosok valának Izraelben Elizeus próféta alatt, és senki azok közül meg nem tisztíttatott, hanem csak a szíriai Naamán.

Lk 4 [28] és ezeket hallván betelének mindnyájan haraggal a zsinagógában.

Lk 4 [29] és felkelének, és kiveték őtet a városból, és vivék őtet a hegy tetejére, melyen az ő városuk vala építve, hogy nyakra-főre vetnék alá őtet.

Lk 4 [30] ő pedig általmenvén közöttük elmene.

Lk 4 [31] és alámene Kafarnaumba, a galileai városba, és ott tanítja vala őket szombatokon.

Lk 4 [32] és álmélkodnak vala az ő tudományán, mert hatalommal vala az ő beszéde.

Lk 4 [33] és vala a zsinagógában egy ember, kiben tisztátalan ördög vala, és felkiálta nagy szóval

Lk 4 [34] mondván: hagyj békét! mi közünk nekünk veled názáreti Jézus? elveszteni jöttél-e minket? tudlak téged, ki vagy: Istennek Szentje!

Lk 4 [35] és megfeddé őtet Jézus mondván: némulj meg, és menj ki belőle! és mikor középre vetette volna őtet az ördög, kimene belőle, és semmit nem árta neki.

Lk 4 [36] és félelem lőn mindenekben, és beszélgetnek vala egymásnak mondván: mi dolog ez, mert hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és kimennek?

Lk 4 [37] és kihirdették a hír felőle a tartománynak minden helyére.

Lk 4 [38] felkelvén pedig Jézus a zsinagógából a Simon házába mene. a Simon napa pedig nagy hideglélésben vala, és könyörgenek neki érette.

Lk 4 [39] és melléje állván parancsola a hideglélésnek, és elhagyá őtet. és mindjárt felkelvén szolgál vala nekik.

Péter anyósának meggyógyítása

38 Azután felállt, és a zsinagógából Simon házába ment. Simon anyósának magas láza volt. Kérték őt az érdekében. **39** Ő pedig odaállt, föléhajolt, és parancsolt a láznak, mire az elhagyta. Az asszony mindjárt fölkelt, és szolgált nekik.

Megszállottak és betegek meggyógyítása

40 Mikor azután a nap lement, mindazok, akiknek különféle bajokban szenvedő betegeik voltak, odavitték hozzá őket, és ő mindegyikre rátette a kezét és meggyógyította őket. **41** Sokakból kimentek az ördögök is, s ezt kiáltozták: »Te vagy az Isten Fia.« De ő rájuk parancsolt, nem hagyta őket beszélni, mert tudták, hogy ő a Krisztus.

Jézus elhagyja Kafarnaumot

42 Amikor megvirradt, kiment és visszavonult egy elhagyatott helyre. A tömeg azonban kereste. Amikor megtalálták, tartóztatták, hogy ne menjen el tőlük. **43** De ő azt mondta nekik: »Más városoknak is hirdetnem kell az Isten országa örömhírét, mert ezért küldtek.« **44** És tanított Júdea zsinagógáiban.

Lk 4 [40] mikor pedig a nap elnyugodt volna, mindnyájan, akiknek különbféle nyavalyákkal való betegi valának, hozzája viszik vala azokat. ő pedig mindenikre kezeit tevén meggyógyítá őket.

Lk 4 [41] kimennek vala pedig az ördögök sokakból kiáltván és mondván: hogy te vagy az Isten Fia! és megfeddvén nem hagyja vala azokat szólani, mert tudják vala őtet Krisztusnak lenni.

Lk 4 [42] megvirradván pedig kimegyen vala egy puszta helyre, és a seregek keresik vala őtet, és szintén hozzája menének, és tartóztatják vala őtet, hogy el ne menne tőlük.

Lk 4 [43] kiknek ő mondá: mert egyéb városoknak is szükség nekem hirdetnem az Isten országát, mert azért küldettem.

Lk 4 [44] és prédikál vala Galileának zsinagógáiban.

Lk 5

Az első tanítványok meghívása

1 Történt pedig, hogy a tömeg áradt hozzá Isten igéjét hallgatni, míg ő a Genezáret tava mellett állt. **2** Látott a tó mellett két hajót állni; a halászok kiszálltak belőlük, és mosták a hálóikat. **3** Akkor beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és megkérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól. Ott leült, és a hajóból tanította a tömeget.

4 Amikor befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: »Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat a halfogáshoz!« **5** Simon ezt felelte neki: »Mester! Egész éjszaka fáradoztunk, és semmit sem fogtunk. A te szavadra azonban kivetem a hálót.« **6** És miután ezt megtette, a halaknak oly bő sokaságát fogták ki, hogy szakadozott a hálójuk. **7** Intettek tehát a társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek a segítségükre. Azok odamentek és megtöltötték mind a két hajót, úgyhogy csaknem elmerültek. **8** Ennek láttára Simon Péter Jézus lábaihoz borult és így szólt: »Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!« **9** Mert a nagy halfogás miatt, amelyben részük volt, félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak, **10** hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus pedig így szólt

Lk 5 [1] lőn pedig, mikor a seregek rája tódulnának, hogy az Isten igéjét hallgatnák, és ő áll vala a Genezáret tava mellett.

Lk 5 [2] és láta a tó mellett két hajót állván, a halászok pedig kiszállottak vala, és mossák vala a hálókat.

Lk 5 [3] bemenvén pedig egyik hajóba, mely Simoné vala, kéré őtet, hogy a földtől beljebb vinné egy kevéssé. és leülvén tanítja vala a hajócskából a seregeket.

Lk 5 [4] hogy pedig megszűnék szólani, mondá Simonnak: vidd a mélyre, és eresszétek meg a ti hálóitokat a halfogásra.

Lk 5 [5] és felelvén Simon mondá neki: Mester, egész éjszaka munkálkodván semmit nem fogtunk, de a te igédre megeresztem a hálót.

Lk 5 [6] és midőn azt művelték volna, halaknak bőséges sokaságát rekeszték be, szakadoz vala pedig az ő hálójuk.

Lk 5 [7] és intének a társuknak, kik a más hajóban valának, hogy eljőnének, és segítenék őket. és eljövének, és megtölték mind a két hajócskát, úgyhogy csaknem elmerülnének.

Lk 5 [8] melyet midőn látna Simon Péter, a Jézus térdeihez borula mondván: menj ki tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram.

Simonhoz: »Ne félj! Ezentúl már emberek halásza leszel.« 11 Erre kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték őt.

A leprás meggyógyítása

12 És történt, hogy amikor egy városban volt, íme, volt ott egy leprás férfi. Amikor meglátta Jézust, arcra borult, és ezekkel a szavakkal kérlelte őt: »Uram! Ha akarod, te megtisztíthatsz engem.« 13 Ő pedig kezét kinyújtva megérintette, és szólt: »Akarom, tisztulj meg!« Azonnal eltávozott róla a lepra. 14 Erre ő meghagyta neki, hogy senkinek se szóljon, hanem »menj, mutasd meg magadat a papnak, és mutass be áldozatot tisztulásodért, amint Mózes rendelte, bizonyságul nekik.« 15 De a híre annál jobban elterjedt. Sok ember gyűlt összse, hogy hallják őt, és meggyógyuljanak betegségeikből. 16 Ő azonban visszavonult a pusztába, és ott imádkozott.

A béna meggyógyítása

17 És történt egy napon, hogy leült tanítani, és ott ültek a farizeusok és a törvénytudók is, akik Galileának és Júdeának minden falvából és Jeruzsálemből jöttek. Az Úr ereje vele volt, hogy gyógyítson. 18 És íme, néhány férfi egy hordágyon fekvő bénát hozott. Be akarták vinni és eléje helyezni. 19 Mivel nem találtak utat a sokaság miatt, hogy bevigyék, fölmentek a háztetőre, s a tetőn át bocsátották le ágyastul középre, Jézus elé.

20 Ő pedig, amikor látta a hitüket, ezt mondta: »Ember! Bocsánatot nyertek a bűneid.« 21 Az írástudók és farizeusok erre gondolkodni kezdtek: »Kicsoda ez, hogy így káromkodik? Megbocsáthatja-e a bűnöket más, mint az Isten?« 22 Jézus azonban ismerte gondolataikat, és ezt válaszolta nekik: »Mit gondoltok szívetekben? 23 Mi könnyebb, azt mondani: `Bocsánatot nyertek bűneid', vagy azt mondani: `Kelj fel, és járj'? 24 Hogy pedig lássátok, hogy az Emberfiának hatalma van a földön a bűnöket megbocsátani – így szólt a

Lk 5 9 mert az álmélkodás körülvette vala őtet és mind, akik vele valának, a halak fogásán, melyet fogtak vala.

Lk 5 10 hasonlóképpen pedig Jakabot is és Jánost, a Zebedeus fiait, kik a Simon társai valának. és mondá Simonnak Jézus: ne félj, mostantól fogva már embereket fogsz!

Lk 5 11 és kivonván a földre a hajókat mindeneket elhagyván követék őtet.

Lk 5 12 és lőn, mikor egy városban volna, és íme, egy férfiú rakva poklossággal, és látván Jézust, és orcájára esvén kéré őtet mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.

Lk 5 13 és kinyújtván a kezét illeté őtet mondván: akarom, tisztulj meg! és a poklosság mindjárt eltávozék tőle.

Lk 5 14 és parancsolá neki, hogy senkinek meg ne mondaná: hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vígy áldozatot megtisztulásodért, amint megparancsolta Mózes, bizonyságul nekik!

Lk 5 15 annál inkább elhírhedik vala pedig a beszéd őfelőle, és egybegyűlnek vala sok seregek, hogy hallgatnák, és meggyógyíttatnának az ő betegségükből.

Lk 5 16 ő pedig eltér vala a pusztába, és imádkozik vala.

Lk 5 17 és lőn némely nap, és ő ül vala tanítván, és a farizeusok ülnek vala, és a törvénytudó doktorok, kik jöttek vala Galileának és Júdeának minden kastélyiból és Jeruzsálemből. és az Úr ereje vala azok meggyógyítására.

Lk 5 18 és íme, némely férfiak ágyban hozván egy embert, ki inaszakadt vala, és őtet be akarják vala vinni és eleibe tenni.

Lk 5 19 és nem találván, mely felől őtet bevinnék a sereg miatt, felmenének a héjazatra, és a padláson alábocsáták őtet középre mind ágyastól Jézus eleibe.

Lk 5 20 kiknek hitit, hogy látá, mondá: ember, megbocsáttatnak neked a te bűneid.

Lk 5 21 és kezdének gondolkodni az írástudók és a farizeusok mondván: kicsoda ez, aki káromlásokat szól? ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanem egyedül az Isten?

Lk 5 22 hogy megismeré pedig Jézus az ő gondolatjukat, felelvén mondá nekik: mit gondoltok szívetekben?

bénához: – Mondom neked, kelj föl, fogd ágyadat, és menj haza.« 25 Az mindjárt fölkelt a szemük láttára, fogta az ágyát, amelyen feküdt, és Istent magasztalva hazament. 26 Erre elcsodálkoztak mindnyájan, dicsőítették Istent, és félelemmel eltelve ezt mondták: »Ma csodálatos dolgokat láttunk.«

Lévi meghívása. Lakoma a vámosokkal

27 Ezek után kiment, és látott egy Lévi nevű vámost a vámnál ülni. Azt mondta neki: »Kövess engem!« 28 Erre az otthagyott mindent, fölkelt és követte őt. 29 Lévi ezután nagy lakomát készített neki a házában. Nagy sereg vámos és még sokan mások is ültek velük az asztalnál. 30 A farizeusok és az írástudók felháborodva megkérdezték a tanítványait: »Miért esztek és isztok a vámosokkal és bűnösökkel?« 31 Jézus ezt válaszolta nekik: »Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. 32 Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket a bűnbánatra.«

Kérdés a böjtről

33 Azok pedig így szóltak hozzá: »János tanítványai sokat böjtölnek és imádkoznak, ugyanígy a farizeusokéi is, a tieid pedig esznek és isznak.« 34 Ezt válaszolta nekik: »Böjtre tudjátok-e fogni a násznépet, amíg velük van a vőlegény? 35 Eljönnek azonban azok a napok, amikor elveszik tőlük a vőlegényt; akkor majd böjtölnek, azokban a napokban.« 36 És példázatot is mondott nekik: »Senki sem hasít új ruhából foltot, hogy azt ócska ruhára varrja; különben az újat is elszakítja, és az ócskához sem való az új folt. 37 És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; mert különben az új bor szétszakítja a tömlőket, és kifolyik az is, meg a tömlők is tönkremennek. 38 Az új bort új tömlőkbe kell tölteni. 39 És senki, aki óbort ivott, újat nem kíván, mert azt mondja: `Jobb az ó'.«

Lk 5 23 micsoda könnyebb? mondani-e: megbocsáttatnak neked bűneid, vagy mondani: kelj fel, és járj?

Lk 5 24 hogy pedig tudjátok, hogy az Emberfiának hatalma vagyon a földön a bűnök megbocsátására. (mondá az inaszakadtnak:) neked mondom, kelj fel, vedd fel az ágyadat, és menj a házadba!

Lk 5 25 és mindjárt felkelvén előttük felvevé az ágyat, melyben feküdt vala, és házába mene magasztalván az Istent.

Lk 5 26 és mindnyájan elálmélkodának, és magasztalják vala az Istent, és betelének félelemmel mondván, hogy: csodákat láttunk ma!

Lk 5 27 és ezek után kimene, és láta egy Lévi nevű publikánust a vámon ülni, és mondá neki: kövess engem!

Lk 5 28 és elhagyván mindeneket felkelvén követé őtet.

Lk 5 29 és Lévi nagy lakodalmat szerze neki a maga házában. és vala a publikánusoknak nagy serege, és egyebeknek, kik ővelük letelepedtek vala.

Lk 5 30 és morgolódnak vala a farizeusok és azoknak írástudói mondván az ő tanítványinak: miért esztek és isztok a publikánusokkal és bűnösökkel?

Lk 5 31 és felelvén Jézus mondá nekik: nem szűkölködnek az egészségesek orvos nélkül, hanem a betegek.

Lk 5 32 nem jöttem az igazakat hívni, hanem a bűnösöket a penitenciára.

Lk 5 33 azok pedig mondának neki: miért hogy a János tanítványi gyakorta böjtölnek és imádkoznak, hasonlóképpen a farizeusoké is, a tieid pedig esznek és isznak?

Lk 5 34 kiknek ő mondá: vajon és böjtöltethetitek-e a vőlegény fiait, míg velük vagyon a vőlegény?

Lk 5 35 eljőnek pedig a napok, mikor elvétetik tőlük a vőlegény, akkor böjtölnek azokban a napokban.

Lk 5 36 monda pedig hasonlatosságot is nekik: mert senki az új ruha foltját nem ereszti az ó ruhába, mert különben az újat is elszakasztja, és az óhoz sem illik az újból való folt.

Lk 5 37 és senki nem tölt új bort az ó tömlőkbe, mert különben az új bor megszakasztja a tömlőket, és az kiontatik, a tömlők is elvesznek.

Lk 5 38 hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és mind a kettő megtartatik.

Lk 5 39 és senki, aki ót iszik, mindjárt újat nem akar, mert azt mondja: jobb az ó!

Lk 6

Kalászszedés szombaton

1 Történt pedig, hogy szombaton, amikor a vetések közt járt, tanítványai tépdesték a kalászokat, és kezeikkel kimorzsolva megették. **2** A farizeusok közül egyesek azt mondták: »Miért teszitek azt, amit szombaton nem szabad?« **3** Jézus ezt felelte nekik: »Nem olvastátok, hogy mit tett Dávid, amikor éhezett, ő és akik vele voltak **{1 Sám 21,2-7}**? **4** Miként ment be az Isten házába, hogyan vette el a kitett kenyereket, evett, és a vele levőknek is adott azokból, amelyeket nem szabad másnak megenni, csak egyedül a papoknak?« **5** Aztán hozzátette: »Az Emberfia ura a szombatnak.«

A béna meggyógyítása szombaton

6 Történt azután egy másik szombaton, hogy bement a zsinagógába és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze elszáradt. **7** Az írástudók és a farizeusok pedig lesték, vajon gyógyít-e szombaton, hogy találjanak valamit, amivel vádolhatják. **8** Ő azonban ismerte gondolataikat, és így szólt a elszáradt kezű emberhez: »Kelj föl és állj a középre!« Az fölkelt és odaállt. **9** Azután Jézus ezt mondta nekik: »Kérdezlek titeket, szabad-e szombaton jót cselekedni vagy rosszat tenni, életet menteni vagy elveszíteni?« **10** Majd körülnézett mindnyájukon, és így szólt az emberhez: »Nyújtsd ki a kezedet!« Az megtette, és meggyógyult a keze. **11** Azok erre esztelen haragra gerjedve arról kezdtek tanácskozni egymás közt, hogy mit cselekedjenek Jézussal.

A tizenkettő kiválasztása

12 Történt pedig azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az egész éjszakát Isten imádásában töltötte. **13** Amikor megvirradt, magához hívta tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt. Ezeket elnevezte apostoloknak: **14** Simont, akit Péternek is nevezett, és Andrást, a

Lk 6 [1] lőn pedig a másod első szombaton, mikor általmenne a vetéseken, szaggatják vala a tanítványi a búzafejeket, és megeszik vala megdörzsölvén kezükkel.

Lk 6 [2] némely farizeusok pedig mondának nekik: miért cselekeszitek, ami nem szabad szombatokon?

Lk 6 [3] és felelvén Jézus nekik mondá: azt sem olvastátok-e, amit Dávid cselekedett, mikor éheznék ő, és akik vele valának?

Lk 6 [4] mint ment be az Isten házába, és a kitett kenyereket elővette és megette, azoknak is adta, akik vele valának, melyeket nem szabad megenni, hanem csak a papoknak?

Lk 6 [5] és mondá nekik: mert ura az Emberfia a szombatnak is.

Lk 6 [6] lőn pedig más szombaton is, hogy bemenne a zsinagógába, és tanítana. és vala ott egy ember, és annak a jobb keze megszáradott vala.

Lk 6 [7] rá figyelmeznek vala pedig az írástudók és farizeusok, ha szombaton gyógyítana-e, hogy feltalálnák, amiben vádolnák őtet.

Lk 6 [8] ő pedig tudja vala az ő gondolatjukat, és mondá az embernek, akinek száraz keze vala: kelj fel, és állj a középre! és felkelvén előálla.

Lk 6 [9] mondá pedig nekik Jézus: kérdlek titeket, ha szabad-e szombatokon jól cselekedni vagy gonoszul, lelket szabadítani vagy veszteni?

Lk 6 [10] és mindnyájukat elnézvén mondá az embernek: nyújts ki a kezedet! és kinyújtá, és meggyógyula a keze.

Lk 6 [11] azok pedig betelének esztelenséggel, és szólnak vala egymásnak, mit cselekednének Jézussal.

Lk 6 [12] lőn pedig azon napokban, kimene a hegyre imádkozni, és egész éjszaka az isteni imádságban marada.

Lk 6 [13] és midőn megvirradott volna, hívá a tanítványit, és választa tizenkettőt közülük, (kiket apostoloknak is neveze:)

Lk 6 [14] Simont, kit Péternek neveze, és Andrást, annak bátyját, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant,

Lk 6 [15] Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, ki ő Zélótának hívattatik,

Lk 6 [16] és Júdást, a Jakab atyjafiát, és Júdás kariótit, ki áruló volt.

Lk 6 [17] és alájövén velük megálla a mezős helyen, és az ő tanítványinak serege és bőséges

testvérét, valamint Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, 15 Mátét és Tamást, Jakabot, Alfeus fiát és Simont, akit Zelótának neveznek, 16 Júdást, Jakab fiát, és iskarióti Júdást, aki áruló lett.

Jézus és a tömeg

17 Majd lement velük és megállt egy sík helyen. Vele volt tanítványainak egy nagy csoportja és hatalmas népsokaság egész Júdeából, Jeruzsálemből, Tírusz és Szidon tengermellékéről, 18 akik eljöttek, hogy hallgassák őt és meggyógyuljanak betegségeikből. Akiket pedig tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak. 19 Az egész tömeg érinteni akarta őt, mert erő áradt ki belőle, és meggyógyította mindnyájukat.

Jézus beszédeinek gyűjteménye 6,20-49

Boldogságok és Jajok

20 Akkor szemeit tanítványaira emelte, és így szólt:

»Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek az Isten országa.

21 Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert kielégítenek benneteket.

Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok.

22 Boldogok lesztek, amikor gyűlölnek titeket az emberek, amikor kirekesztenek és szidalmaznak, és kivetik neveteket mint gonoszat az Emberfiáért. 23 Örüljetek azon a napon és vigadjatok, mert íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben! Hiszen atyáik éppen így cselekedtek a prófétákkal.

24 De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátok vigasztalástokat!

25 Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok!

Jaj nektek, akik most nevettek, mert majd gyászoltok és sírtok!

26 Jaj nektek, amikor mindenki magasztal titeket, mert atyáik éppen így cselekedtek a hamis prófétákkal!

Az ellenségszeretet

27 Nektek viszont, akik hallgattok engem, azt mondom: Szeressétek ellenségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket. 28 Áldjátok azokat, akik átkoznak benneteket, és imádkozzatok azokért, akik gyaláznak titeket. 29 Annak, aki arcul üt téged, tartsd oda a másikat is; és attól, aki a köntösödet elveszi, ne tagadd meg az ingedet sem. 30 Adj mindenkinek, aki kér tőled; és ha valaki elveszi, ami a tiéd, vissza ne kérd. 31 Amint

sokasága a népnek egész Júdeából és Jeruzsálemből és a tenger mellől és Túruszból és Szidónból,

Lk 6 18 akik jöttek vala, hogy hallgatnák őtet, és meggyógyíttatnának az ő betegségükből. és akik gyötrettetnek vala a tisztátalan lelkektől, meggyógyíttatnak vala.

Lk 6 19 és az egész sereg keresi vala őtet illetni, mert erő megyen vala ki őbelőle, és meggyógyít vala mindeneket.

Lk 6 20 és ő felemelvén szemeit a tanítványira mondá: boldogok, ti szegények, mert tiétek az Isten országa.

Lk 6 21 boldogok, kik most éheztek, mert megelégíttettek. boldogok, kik most sírtok; mert nevettek.

Lk 6 22 boldogok lesztek, mikor titeket gyűlölnek az emberek, és mikor kirekesztenek titeket, és szidalmaznak, és a ti neveteket kivetik mint gonoszt az Emberfiáért.

Lk 6 23 örüljetek azon a napon, és vigadjatok, mert íme, a ti jutalmatok sok a mennyekben, mert ezek szerint cselekedtek a prófétákkal az ő atyjuk.

Lk 6 24 mindazáltal jaj nektek, gazdagoknak, mert megvagyon a ti vigasztalástok.

Lk 6 25 jaj nektek, kik megelégedtetek, mert éheztek. jaj nektek, kik most nevettek, mert kesergetek és sírtok.

Lk 6 26 jaj, midőn az emberek titeket áldanak, mert ezek szerint cselekednek vala a hamis prófétákkal az ő atyjuk.

Lk 6 27 de nektek mondom, akik halljátok: szeressétek ellenségteket, jól cselekedjetek azokkal, kik titeket gyűlölnek!

Lk 6 28 áldjátok a titeket átkozókat, és imádkozzatok az ellenetek patvarkodókért!

Lk 6 29 és aki az orcádat megüti, fordítsd neki a másikat is! és attól, aki a felső ruhádat elveszi, ne tilts meg tőle a köntöst is!

Lk 6 30 mindennek pedig, aki kér tőled, adj, és aki elveszi, ami tiéd, vissza ne kérjed!

Lk 6 31 és amint akarjátok, hogy cselekedjenek veletek az emberek, ti is hasonlóképpen cselekedjetek velük!

Lk 6 32 és ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda hálálást érdemletek? mert a bűnösök is szetetik az ő szeretőjüket.

Lk 6 33 és ha jól cselekesztek azokkal, akik veletek jól cselekesznek, micsoda hálálást érdemletek? holott a bűnösök is cselekeszik azt.

akarjátok, hogy cselekedjenek veletek az emberek, ti is hasonlóképpen cselekedjetek velük. 32 Ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, milyen jutalmat érdemeltek? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. 33 És ha azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, milyen jutalmat érdemeltek? Hisz ezt a bűnösök is megteszik. 34 És ha azoknak adtok kölcsön, akiktől remélitek, hogy visszakapjátok, milyen jutalmat érdemeltek? Hiszen a bűnösök is kölcsönöznek a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza.

35 Szeressétek tehát ellenségeiteket! Tegyetek jót és kölcsönözzetek, semmit vissza nem várva; így nagy lesz a ti jutalmatok, és a Magasságbeli fiai lesztek, mert ő jóságos a hálátlanokhoz és gonoszokhoz is. 36 Legyetek tehát irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas!

Az ítélkezés

37 Ne ítélkezzetek, és titeket sem fognak elítélni! Ne ítéljetek el senkit, és benneteket sem fognak elmarasztalni! Bocsássatok meg, és bocsánatot fogtok nyerni! 38 Adjatok, és adnak majd nektek is: jó és tömött, megrázott és túláradó mértékkel adnak majd az öletekbe! Mert amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak visszamérni nektek!«

39 Hasonlatot is mondott nekik: »Vajon a vak vezethet-e vakot? Nem esnek-e mindketten verembe?

40 Nem nagyobb a tanítvány a mesterénél; valaki akkor tökéletes, ha olyan, mint a mestere.

41 Miért látod meg a szálkát testvéred szemében, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? 42 És hogyan mondhatod testvérednek: `Testvér, hadd vegyem ki szemedből a szálkát', a te szemedben pedig nem látod a gerendát? Képmutató! Vesd ki előbb a magad szeméből a gerendát, és majd látni fogsz, hogy kivehesd a szálkát testvéred szeméből!

Az igaz vallásosság

43 Nincs jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem; és nincs rossz fa, amely jó gyümölcsöt terem. 44 Mert minden fát gyümölcséről ismerünk meg. Tövisbokorról nem szednek fügét, sem a csipkebokorról nem szüretelnek szőlőt. 45 A jó ember jót hoz elő szívének jó kincséből, és a gonosz ember a gonoszból gonoszat hoz elő; mert a szív bőségéből szól a száj.

46 Miért mondjátok nekem: `Uram! Uram!', ha nem cselekszitek, amiket mondok?

Lk 6 34 és ha kölcsönt adtok azoknak, akiktől remélitek, hogy visszaveszitek, micsoda hálálást érdemletek? mert a bűnösök is adnak kölcsön a bűnösöknek, hogy viszont hasonlókat vegyenek.

Lk 6 35 sőt, szeressétek a ti ellenségiteket, jól cselekedjetek, és kölcsönt adjatok, semmit onnét nem remélvén, és sok jutalmatok leszen, és a Magasságbeli fiai lesztek, mert ő kegyes a háládatlanokhoz és gonoszokhoz!

Lk 6 36 legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas!

Lk 6 37 ne ítéljetek, és nem ítéltettek, ne kárhoztassatok, és nem kárhoztattok! megbocsássatok, és megbocsáttatik nektek!

Lk 6 38 adjatok, és adatik nektek! jó és megtömött és megrázott és kifolyó mértéket adnak a ti kebeletekbe. mert azon mértékkel, amellyel mértek, visszamérettetik nektek.

Lk 6 39 monda pedig hasonlatosságot is nekik: vajon a vak vezetheti-e a vakot? nem mindketten a verembe esnek-e?

Lk 6 40 nem feljebb való a tanítvány a mesternél; tökéletes leszen pedig minden, ha leszen, mint az ő mestere.

Lk 6 41 miért nézed pedig a szálkát az atyádfia szemében, a gerendát pedig, mely a te szemedben vagyon, nem veszed eszedbe?

Lk 6 42 avagy mint mondhatod az atyádfiának: atyámfia, hadd vessem ki a szálkát a szemedből! magad a szemedben a gerendát nem látván? képmutató, vesd ki először a gerendát a te szemedből, és akkor lássad, hogy kivegyed a szálkát az atyádfia szeméből.

Lk 6 43 mert nem jó fa, amely gonosz gyümölcsöket terem, se nem gonosz fa az, amely jó gyümölcsöt terem.

Lk 6 44 mert minden fa az ő gyümölcséről ismertetik meg. mert sem a tövisekről nem szednek fügéket, sem a csipkétől nem szednek szőlőt.

Lk 6 45 a jó ember a szívének jó kincséből jót hoz elő, és a gonosz ember a gonosz kincsből gonoszt hoz elő. mert a száj a szívnek bőségéből szól.

Lk 6 46 miért mondjátok pedig nekem: Uram, Uram! és nem cselekeszitek, amiket mondok?

Lk 6 47 minden, aki hozzám jő, és hallja beszédimet, és megcselekeszi azokat, megmutatom nektek, kihez legyen hasonló.

Lk 6 48 hasonló a házépítő emberhez, ki mélyen ásott, és a fundamentumot kősziklára hely-

A sziklára épített ház

47 Megmutatom nektek, kihez hasonló
mindaz, aki hozzám jön, hallgatja szavaimat és
megcselekszi azokat. 48 Hasonló a házépítő em-
berhez, aki mélyre leásott és az alapot kősziklára
rakta. Amikor aztán jött az árvíz, nekiesett a ház-
nak a folyó árja, de nem tudta megingatni, mert jól
volt megépítve. 49 Aki pedig hallgatja, de nem
cselekszi, hasonló ahhoz az emberhez, aki a házát
alap nélkül, a földre építette. Amikor nekirontott
az ár, mindjárt összeomlott, és nagy lett annak a
háznak romlása.«

heztette. áradás lévén pedig megütközött a folyóvíz abba a házba, és azt meg nem mozdíthatta, mert kősziklára vala fundálva.

Lk 6 [49] aki pedig hallja, és nem cselekeszi, hasonló az emberhez, ki az ő házát a földön építi fundamentum nélkül, melybe megütközött a folyóvíz, és mindjárt leomlott, és nagy lett annak a háznak romlása.

Jelek és mondások: 7,1-9,50

Lk 7

A kafarnaumi százados

1 Miután ezeket a beszédeket a nép hallatára
mind befejezte, bement Kafarnaumba. 2 Egy szá-
zados egyik szolgája pedig, aki annak nagyon
kedves volt, halálos betegen feküdt. 3 Mivel hal-
lott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és
kérte őt, hogy jöjjön el és gyógyítsa meg a szolgá-
ját. 4 Azok pedig, amikor odaértek Jézushoz, na-
gyon könyörögtek: »Méltó arra, hogy megtedd ezt
neki, 5 mert szereti nemzetünket, és a zsinagógát
is ő építtette nekünk.« 6 Jézus tehát velük ment.
Amikor már nem messze volt a háztól, a százados
elküldte hozzá barátait, ezekkel a szavakkal:
»Uram! Ne fáradj, mert nem vagyok méltó, hogy
hajlékomba jöjj. 7 Éppen ezért nem is tartottam
magamat méltónak, hogy hozzád menjek; hanem
csak egy szóval mondd, és meggyógyul a szol-
gám. 8 Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok,
s katonák vannak alattam; és ha azt mondom az
egyiknek: `Menj', elmegy; vagy a másiknak:
`Gyere', odajön; és a szolgámnak: `Tedd ezt',
megteszi.« 9 Ennek hallatára Jézus elcsodálkozott.
Megfordult, és így szólt az őt követő sokasághoz:
»Mondom nektek: még Izraelben sem találtam ek-
kora hitet!« 10 A küldöttek pedig, amikor hazatér-
tek, egészségben találták a szolgát.

Lk 7 [1] mikor pedig elvégezte volna minden ő igéit a község füleiben, Kafarnaumba mene.

Lk 7 [2] egy századosnak szolgája pedig beteg lévén meghalandó vala, ki neki igen kedves vala.

Lk 7 [3] és mikor hallott volna Jézus felől, hozzája küldé a zsidók véneit kérvén őtet, hogy eljőne, és meggyógyítaná a szolgáját.

Lk 7 [4] azok pedig mikor eljöttek volna Jézushoz, kérik vala őtet szorgalmatosan mondván neki: méltó, hogy ezt megcselekedd neki,

Lk 7 [5] mert szereti a mi nemzetségünket, és a zsinagógát ő építette nekünk.

Lk 7 [6] Jézus pedig megyen vala velük. és midőn már nem messze volna a háztól, hozzá küldé barátit a százados mondván: Uram, ne törődjél, mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj.

Lk 7 [7] az okáért magamat sem alítottam méltónak, hogy hozzád mennék, hanem mondjad egy szóval, és meggyógyúl az én szolgám.

Lk 7 [8] mert én is birodalom alatt való ember vagyok vitézek lévén alattam, és mondom ennek: menj el! és elmegyen. és a másiknak: jöszte! és eljő. és a szolgámnak: műveld ezt! és megműveli.

Lk 7 [9] melyet hallván Jézus csodálkozék, és fordulván mondá az őtet követő seregeknek: bizony mondom nektek, még Izraelben sem találtam ennyi hitet.

Lk 7 [10] és hazatérvén, akik elküldettek vala, egészségben találák a szolgát, aki beteg vala.

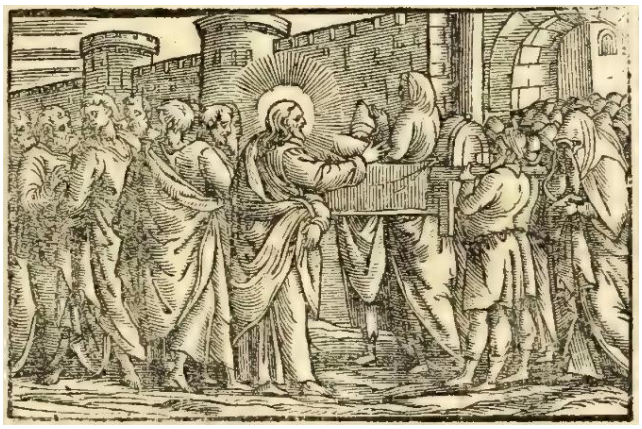
A naimi ifjú feltámasztása

11 Történt pedig, hogy ezután egy Naim nevű
városba ment, és vele mentek tanítványai és nagy
népsokaság. 12 Mikor a város kapujához közele-
dett, íme, egy halottat vittek ki, egy özvegyasz-
szony egyetlen fiát, és a város sok lakosa kísérte.
13 Amikor meglátta őt az Úr, megesett rajta a
szíve, és ezt mondta neki: »Ne sírj!« 14 Majd

Lk 7 [11] és lőn, azután a városba megyen vala, mely Naimnak hívattatik. és mennek vala vele a tanítványi és sokaságos sereg.

Lk 7 [12] mikor pedig a város kapujához közelgetne, íme, egy halott vitetik vala ki, egyetlen egy

odament, és megérintette a hordágyat. Erre azok, akik vitték, megálltak. Ezt mondta: »Ifjú! Mondom neked: kelj föl!« **15** A halott pedig felült és beszélni kezdett.

Ekkor átadta őt anyjának **{1 Kir 17,23}.** **16** Mindnyájukat elfogta a félelem, és így dicsőítették Istent: »Nagy próféta támadt közöttünk!« És: »Isten meglátogatta az ő népét!«. **17** Az eset híre elterjedt egész Júdeában, és mindenütt a környéken.

Keresztelő János kérdése

18 Mindezeket hírül vitték Jánosnak a tanítványai. **19** János erre magához hívott tanítványai közül kettőt, és elküldte őket Jézushoz, hogy kérdezzék meg: »Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?« **20** Amikor ezek a férfiak odaérkeztek hozzá, így szóltak: »Keresztelő János küldött minket hozzád, hogy kérdezzünk meg: `Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?'« **21** Éppen abban az órában sok embert megszabadított betegségétől, szenvedésétől és a gonosz lelkektől, és sok vaknak visszaadta a szeme világát. **22** Ezt felelte nekik: »Menjetek, vigyétek hírül Jánosnak, amit láttatok és hallottatok: *a vakok látnak,* a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak föltámadnak, *a szegényeknek hirdetik az evangéliumot* **{Iz 26,19; 29,18; 35,5-6; 61,1}.** **23** Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.«

Jézus Keresztelő Jánosról

24 Miután János követei elmentek, elkezdett Jánosról beszélni a tömegnek: »Miért mentetek ki a pusztába, mit akartatok látni? Széltől lengetett nádat? **25** Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhákba öltözött embert? Íme, akik drága ruhában és kényelemben élnek, a királyi palotákban vannak. **26** Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Igen, mondom nektek: prófétánál is nagyobbat. **27** Ő az, akiről írva van:

`Íme, elküldöm angyalomat színed előtt,
aki elkészíti előtted utadat' **{Kiv 23,20; Mal 3,1}.**

fia az anyjának, és ez özvegy vala, és a városnak sok serege övele.

Lk 7 [13] kit mikor látott volna az Úr, könyörülvén rajta mondá neki: ne sírj!

Lk 7 [14] és odajárula, és illeté a koporsót. (azok pedig, akik viszik vala, megállának,) és mondá: ifjú, neked mondom, kelj fel!

Lk 7 [15] és felüle, aki meghalt vala, és szólani kezde. és adá őtet az ő anyjának.

Lk 7 [16] elfogá pedig mindnyájukat a félelem, és magasztalják vala az Istent mondván, hogy: nagy próféta támadott közöttünk! és hogy: az Isten meglátogatta az ő népét.

Lk 7 [17] és kimene ez a beszéd egész Júdeában őfelőle, és minden körülvaló tartományban.

Lk 7 [18] és mindezekről hírt tőnek Jánosnak az ő tanítványi.

Lk 7 [19] és híva János kettőt a tanítványi közül, és Jézushoz küldé mondván: te vagy-e, aki eljövendő vagy, avagy mást várunk?

Lk 7 [20] mikor pedig hozzája jöttek volna a férfiak, mondának: Keresztelő János küldött minket hozzád mondván: te vagy-e, aki eljövendő vagy, avagy mást várunk?

Lk 7 [21] (azon órában pedig sokakat gyógyíta meg betegségekből és csapásokból és a gonosz lelkektől, és sok vakoknak megadá a látást.)

Lk 7 [22] és felelvén mondá nekik: elmenvén tegyétek hírré Jánosnak, amiket hallottatok és láttatok, hogy a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a siketek hallanak, a holtak feltámadnak, a szegényeknek az evangélium prédikáltatik,

Lk 7 [23] és boldog valaki meg nem botránkozik énbennem.

Lk 7 [24] és mikor elmentek volna a János követi, kezdé Jánosról mondani a seregeknek: mit mentetek ki a pusztában látni? a széltől hányattatott nádat-e?

Lk 7 [25] de mit mentetek ki látni? lágy ruhákba öltözött embert-e? íme, akik drága ruhában és gyönyörűségekben vannak, a királyok házaiban vannak.

Lk 7 [26] de mit mentetek ki látni? prófétát-e? bizonnyal mondom nektek, prófétánál is nagyobbat.

Lk 7 [27] ez az, aki felől írva vagyon: íme, elküldöm az én angyalomat színed előtt, ki elkészíti előtted a te utadat.

28 Mondom nektek: Asszonyok szülöttei között nincs nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a
legkisebb Isten országában, az is nagyobb nála.
29 Az egész sokaság, amely őt hallotta, s a vámosok is, igaznak vallották Istent azzal, hogy megkeresztelkedtek János keresztségével. 30 De a farizeusok és a törvénytudók meghiúsították Isten szándékát önmagukban, és nem vették fel az ő keresztségét.

31 Ugyan kihez is hasonlítsam ezt a nemzedéket? Kihez hasonlók ők? 32 Hasonlók a piacon üldögélő gyermekekhez, akik így kiáltoznak egymásnak:

`Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok,

siratót énekeltünk, de nem sírtatok!'

33 Mert eljött Keresztelő János, kenyeret nem eszik és bort nem iszik, és azt mondjátok: `Ördöge van!' 34 Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és azt mondjátok: `Íme, a falánk és borissza ember, a vámosok és bűnösök barátja!' 35 De a bölcsességet igazolja annak minden fia.«

Jézus és a bűnös asszony

36 Egy farizeus meghívta, hogy egyen nála. Bement a farizeus házába és asztalhoz telepedett.
37 És íme, egy bűnös asszony a városból, amint megtudta, hogy a farizeus házában étkezik, kenetet hozott egy alabástrom edényben. 38 Megállt hátul a lábainál, sírva fakadt, elkezdte könnyeivel öntözni a lábait, és megtörölte hajával, csókolgatta a lábait, és megkente a kenettel.

39 Amikor a farizeus, aki meghívta, látta ezt, így szólt magában: »Ha ez próféta volna, bizonyára tudná, kicsoda és miféle asszony ez, aki őt érinti, vagyis hogy bűnös.« 40 Jézus ezt válaszolta neki: »Simon! Mondanék neked valamit.« Az így szólt: »Mester, szólj!« 41 »Két adósa volt egy hitelezőnek. Az egyik ötszáz dénárral tartozott, a másik ötvennel. 42 Nem lévén nekik miből megfizetni, elengedte mind a kettőnek. Melyik fogja őt közülük jobban szeretni?« 43 Simon ezt felelte: »Úgy vélem, az, akinek többet engedett el.« Ő pedig ezt mondta neki: »Helyesen ítéltél.« 44 Majd az asszony felé fordulva ezt mondta Simonnak: »Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házadba, és nem adtál vizet lábaimra; ez meg könnyeivel öntözte lábaimat, és a hajával törölte meg. 45 Csókot nem adtál nekem; ez meg, amióta bejött, nem szűnt meg csókolgatni lábaimat. 46 Olajjal nem kented meg fejemet; ez meg kenettel kente meg a lábaimat. 47 Azért mondom neked: Sok bűne bocsánatot nyert, mert nagyon szeretett. Akinek keveset bocsátanak meg, kevéssé szeret.« 48 Aztán így szólt az asszonyhoz:

Lk 7 28 mert mondom nektek: az asszonyállatoktól születettek között nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál senki nincs. aki pedig kisebb az Isten országában, nagyobb nálánál.

Lk 7 29 és hallván az egész nép és a publikánusok, kik megkeresztelkedtek a János keresztségével, igaznak vallák az Istent.

Lk 7 30 a farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten tanácsát megveték önnön magukra meg nem kereszteltetvén őtőle.

Lk 7 31 mondá pedig az Úr: kihez mondjam azért hasonlóknak e nemzetségbéli embereket? és kihez hasonlók?

Lk 7 32 hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, kik egymásnak szólanak és mondanak: sípoltunk nektek, és nem táncoltatok, siránkoztunk, és nem sírtatok.

Lk 7 33 mert eljött Keresztelő János se kenyeret nem evén, se bort nem iván, és azt mondjátok, ördöge vagyon.

Lk 7 34 eljött az Emberfia evén és iván, és azt mondjátok: íme, a zabáló és borivó ember, a publikánusok és bűnösök barátja.

Lk 7 35 és megigazíttatott a bölcsesség minden ő fiaitól.

Lk 7 36 kéri vala őtet pedig némely a farizeusok közül, hogy vele ennék. és bemenvén a farizeus házába letelepedék.

Lk 7 37 és íme, egy asszonyállat, ki a városban bűnös vala, hogy megérté, hogy letelepedett volna a farizeus házában, hoza alabástromot kenettel,

Lk 7 38 és megállván hátul a lábainál könnyhullatásokkal kezdé öntözni a lábait, és fejének hajszálaival törli vala, és csókolgatja vala a lábait, és a kenettel keni vala.

Lk 7 39 látván pedig a farizeus, aki őtet hívta vala, szóla ő magában mondván: ez, ha próféta volna, tudná bizonnyal, kicsoda és minemű asszonyállat, aki őtet illeti, mert bűnös.

Lk 7 40 és felelvén Jézus mondá neki: Simon, vagyon valami mondásom neked. az pedig mondá: Mester, mondd el!

Lk 7 41 két adósa vala egy kölcsönadónak, egyik ötszáz pénzzel tartozik vala, és a másik ötvennel.

Lk 7 42 nem lévén azoknak ahonnét megadnák, megengedé mind a kettőnek. azért kicsoda szereti őtet inkább?

»Bocsánatot nyertek bűneid.« **49** Erre az asztaltársak ezt kezdték mondogatni magukban: »Kicsoda ez, hogy még a bűnöket is megbocsátja?« **50** Ő pedig így szólt az asszonyhoz: »A hited megmentett téged; menj békével.«

Lk 7 [43] felelvén Simon mondá: vélem hogy az, akinek többet engedett. ő pedig mondá neki: igazán ítéléd.

Lk 7 [44] és fordulván az asszonyállathoz mondá Simonnak: látod-e ez asszonyállatot? bejöttem a házadba, vizet a lábaimnak nem adtál. ez pedig könnyhullatásokkal öntözte a lábaimat, és hajszálaival törlötte meg.

Lk 7 [45] csókot nekem nem adtál, ez pedig mióta bejött, meg nem szűnt csókolgatni a lábaimat.

Lk 7 [46] olajjal a fejemet meg nem kented, ez pedig kenettel kente meg a lábaimat.

Lk 7 [47] az okáért mondom neked: megbocsáttatnak neki sok bűnei, mert igen szeretett. akinek pedig kevesebb bocsáttatik meg, kevésbé szeret.

Lk 7 [48] mondá pedig annak: megbocsáttatnak neked bűneid.

Lk 7 [49] és akik együtt letelepedtek vala, kezdének mondani ő magukban: kicsoda ez, aki még a bűnöket is megbocsátja?

Lk 7 [50] mondá pedig az asszonyállatnak: a te hited megszabadított téged. menj el békével!

Lk 8

Asszonyok Jézus kíséretében

1 Történt azután, hogy bejárta a városokat és a falvakat, prédikálta és hirdette az Isten országának evangéliumát. Vele volt a tizenkettő, **2** és néhány asszony, akiket meggyógyított a gonosz lelkektől és a betegségekből: Mária, akit Magdolnának hívnak, akiből hét ördög ment ki, **3** és Johanna, Kúzának, Heródes helytartójának a felesége, valamint Zsuzsanna, és sokan mások, akik segítették őt vagyonukból.

Példabeszéd a magvetőről

4 Mikor pedig nagy tömeg gyűlt egybe, és a városokból özönlöttek hozzá, a következő példabeszédet mondta: **5** »Kiment a magvető magot vetni. Amint vetett, az egyik mag az útfélre esett. Ezt eltaposták, és az ég madarai felszedegették. **6** A másik sziklára esett. Ez kikelt, de aztán elszáradt, mert nem volt nedvessége. **7** A másik a tövisek közé esett. A tövisek is felnőttek vele, és elfojtották. **8** De egy másik a jó földbe estek. Kikelt és százszoros termést hozott.« Amikor ezt elmondta, felkiáltott: »Akinek van füle a hallásra, hallja meg!«

Lk 8 [1] és lőn azután, és ő eljárja vala a városokat és kastélyokat prédikálván és hirdetvén az Isten országát, és a tizenkettő övele,

Lk 8 [2] és némely asszonyok, kik meggyógyíttattak vala a gonosz lelkektől és a betegségekből: Mária, ki Magdolnának hívattatik, kiből hét ördög ment vala ki,

Lk 8 [3] és Johanna, Kuzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsanna és sokan egyebek, kik szolgálnak vala neki az ő marhájukból.

Lk 8 [4] mikor pedig nagy sereg gyűlne egybe, és a városokból hozzája sietnének, mondá hasonlatosság által:

Lk 8 [5] kimene a magvető elvetni az ő magvát. és midőn vetné, némely az útfélre esék és eltapodtaték, és az égi madarak megevék azt.

Lk 8 [6] és némely a kősziklára esék, és kikelvén megszárada, mert nem vala nedvessége.

Lk 8 [7] és némely a tövisek közé esék, és együtt felnövekedvén a tövisek megfojták azt.

Lk 8 [8] és némely a jó földbe esék, és kikelvén százannyi gyümölcsöt hoza. ezeket mondván kiált vala: akinek fülei vannak a hallásra, hallja meg!

Lk 8 [9] kérdik vala pedig őtet a tanítványi, mi volna e példabeszéd.

A példabeszédek értelme és célja

9 Tanítványai megkérdezték őt, hogy mit jelent ez a példabeszéd. **10** Ő ezt mondta nekik: »Nektek adatott, hogy megismerjétek Isten országának titkait, másoknak csak példabeszédekben, hogy *nézvén ne lássanak, és hallván ne értsenek* **{Iz 6,9}**.

A magvetőről szóló példabeszéd magyarázata

11 Ez tehát a példabeszéd: A mag Isten igéje. **12** Az útfélre hullott magok azok, akik hallgatják, de azután eljön az ördög, és kiveszi az igét szívükből, nehogy higgyenek és üdvözüljenek. **13** A kősziklára hullott magok azok, akik, amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nincs gyökerük; egy ideig hisznek, a kísértés idején azonban elpártolnak. **14** A tövisek közé hullott magok azok, akik hallgatják, de az élet gondjai, gazdagsága és gyönyörűségei később elfojtják bennük az igét, és gyümölcsöt nem teremnek. **15** Amelyik pedig jó földbe esett, azokat jelenti, akik tiszta és jó szívvel hallgatják az igét, megtartják, és gyümölcsöt hoznak állhatatosan.

Az ige meghallása

16 Senki, aki lámpát gyújt, nem borítja azt le egy edénnyel, sem ágy alá nem rejti, hanem a tartóra teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. **17** Mert semmi nincs elrejtve, ami nyilvánosságra ne jutna, sem eltitkolva, ami ki ne tudódnék és napfényre ne kerülne. **18** Figyeljetek tehát, hogyan hallgatjátok! Mert akinek van, annak még adnak; akinek pedig nincsen, attól még azt is elveszik, amiről azt gondolja, hogy az övé.«

Jézus igazi rokonai

19 Odajöttek hozzá az anyja és testvérei, de nem juthattak hozzá a sokaság miatt. **20** Szóltak neki: »Anyád és testvéreid kinn állnak, látni akarnak téged.« **21** Ő azonban ezt felelte nekik: »Azok az én anyám és testvéreim, akik Isten igéjét hallgatják és megcselekszik.«

A vihar lecsendesítése

22 Történt pedig egy napon, hogy beszállt egy bárkába tanítványaival együtt, és azt mondta nekik: »Keljünk át a tó túlsó partjára!« Elindultak. **23** Amíg hajóztak, ő elaludt. Közben heves szélvész támadt a tavon, úgyhogy már-már elmerültek és veszélyben voltak. **24** Ekkor odamentek hozzá és felébresztették: »Mester, Mester! Elveszünk!« Ő pedig felkelt, parancsolt a szélnek és a víz hullámainak, mire azok megszűntek és lecsendesedtek. **25** Aztán így szólt hozzájuk: »Hol van a ti

Lk 8 [10] kiknek ő mondá: nektek adatott tudni az Isten országa titkát, egyebeknek pedig példabeszédekben, hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek.

Lk 8 [11] ez pedig a példabeszéd, a mag az Isten igéje.

Lk 8 [12] akik pedig az útfélen, azok, akik hallgatják, azután eljő az ördög, és kiveszi az igét az ő szívükből, hogy hivén ne üdvözüljenek.

Lk 8 [13] mert akik a kősziklára, azok, akik midőn hallják, örömmel fogadják az igét, és ezeknek nincs gyökerük, kik egy ideig hisznek, és a kísértet idején eltávoznak.

Lk 8 [14] amely pedig a tövisek közibe esett, azok, akik hallották, és előmenvén a szorgalmatosságoktól és gazdagságoktól és az életnek gyönyörűségitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem hoznak.

Lk 8 [15] amely pedig a jó földbe, azok, akik jó és jeles szívvel hallván az igét megtartják, és gyümölcsöt hoznak békességes tűrésben.

Lk 8 [16] senki pedig gyertyát gyújtván be nem fedi azt edénnyel, se az ágy alá nem teszi, hanem a gyertyatartóba teszi, hogy a bemenők lássák a világosságot.

Lk 8 [17] mert nincs semmi elrejtve, ami ki ne nyilatkoztassék, sem elfedezve, ami meg ne tudattassék, és ki ne jelentessék.

Lk 8 [18] lássátok azért, mint hallgatjátok. mert akinek vagyon, adatik annak, és valakinek nincsen, még amit vél is, hogy vagyon, elvétetik tőle.

Lk 8 [19] jövének pedig őhozzája az anyja és az atyjafiai, és nem juthatnak vala hozzája a sereg miatt.

Lk 8 [20] és hírré tételték neki: az anyád és az atyádfiai kinn állanak akarván téged látni.

Lk 8 [21] ki felelvén mondá nekik: az én anyám és az atyámfiai azok, akik az Isten igéjét hallgatják és megcselekeszik.

Lk 8 [22] lőn pedig egyik nap, és ő bemene egy hajócskába, és a tanítványi, és mondá nekik: menjünk által a tón! és bemenének.

Lk 8 [23] és midőn ők eveznének, elaluvék, és szélvész jöve a tóra, és elmerülnek vala, és veszedelemben valának.

Lk 8 [24] hozzája menvén pedig felkelték őtet mondván: Mester, elveszünk! ő pedig felkelvén megfeddé a szelet és a víznek vészét, és megszűnék, és csendesség lőn.

Lk 8 [25] mondá pedig nekik: hol vagyon a ti hitetek? kik félvén csodálkoznak vala önköztük

hitetek?« Azok pedig félelemmel eltelve csodálkoztak, és ezt mondogatták egymásnak: »Ki ez, hogy még a szélnek és tengernek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?«

A gerázai megszállott meggyógyítása

26 Azután kikötöttek a gerázaiak földjén, amely Galileával átellenben van. **27** Amint kilépett a partra, egy férfi jött eléje a városból, akiben ördögök voltak, és már régóta nem vett magára ruhát, sem házban nem lakott, hanem a sírboltokban. **28** Amikor meglátta Jézust, leborult előtte, és hangosan fölkiáltott: »Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságbeli Isten Fia? Kérlek, ne gyötörj engem!« **29** Mert parancsolt a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki az emberből. Ugyanis már jó ideje hatalmába kerítette, láncokkal volt megkötözve, és bilincsekben őrizték, de elszaggatta a kötelékeket, s az ördög a pusztába űzte. **30** Jézus ekkor megkérdezte: »Mi a neved?« Azt felelte: »Légió«, mert sok ördög szállta meg. **31** Arra kérték, ne azt parancsolja, hogy a mélységbe menjenek.

32 Volt ott egy nagy disznócsorda, a hegyen legelészett. Kérték őt, engedje meg, hogy azokba menjenek. Megengedte nekik. **33** Az ördögök erre kimentek, megszállták a disznókat, mire a csorda lerohant a meredeken a tóba, és belefúlt. **34** A kondások, látva, hogy mi történt, elfutottak, és hírül vitték ezt a városba és a falvakba. **35** Az emberek kimentek, hogy lássák a történteket. Amikor Jézushoz értek, ott találták azt az embert, akit az ördögök elhagytak, felöltözve és ép ésszel, amint ott ült Jézus lábainál, és félelem fogta el őket. **36** Azok pedig, akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg az, akit az ördög zaklatott. **37** Ekkor a gerázaiak földjének egész lakossága arra kérte őt, hogy távozzék el tőlük; mert nagy félelem vett erőt rajtuk. Ő pedig bárkába szállt és visszatért. **38** Az a férfi pedig, akiből kimentek az ördögök, megkérte, hogy vele lehessen. De Jézus elküldte mondván. véled-e kicsoda ez, mert a szeleknek és a tengernek is parancsol, és engednek neki?

Lk 8 [26] és evezének a gerazaiak tartományára, mely Galileának ellenében vagyon.

Lk 8 [27] és midőn kiszállott volna a földre, eleibe jöve egy férfiú, kiben ördög vala már sok ideig, és nem öltözik vala ruhába, se házban nem lakik vala, hanem a koporsókban.

Lk 8 [28] ez, hogy látá Jézust, leborula előtte, és felkiáltván nagy szóval mondá: mi közöm nekem veled Jézus, a magasságbeli Istennek Fia? kérlek téged, ne gyötörj engem!

Lk 8 [29] mert parancsol vala a tisztátalan léleknek, hogy kimenne az emberből, mert sok időtől fogva gyötri vala őtet. és megkötöztetik vala láncokkal, és béklyókban őriztetvén, és ő elszaggatván a kötözéseket kiűzettetik vala az ördögről a pusztákba.

Lk 8 [30] kérdé pedig őtet Jézus mondván: ki neved neked? az pedig mondá: Légió. mert sok ördögök mentek vala bele.

Lk 8 [31] és kérik vala őtet, hogy ne parancsolná nekik, hogy a mélységbe mennének.

Lk 8 [32] vala pedig ott sok disznócsorda legelvén a hegyen, és kérik vala őtet, hogy engedné meg nekik, hogy azokba mennének. és megengedé nekik.

Lk 8 [33] kimenének azért az ördögök az emberből, és a disznókba menének, és a csorda nyakra-főre rohana a tóba, és megfullada.

Lk 8 [34] mely dolgot, hogy látának, akik legeltetik vala, elfutának, és megjelenték a városban és a majorokban.

Lk 8 [35] kimenének pedig látni, ami történt, és Jézushoz jövének, és ülve találák az embert, akiből az ördögök kimentek vala, felöltözve és ép ésszel az ő lábainál, és félének.

Lk 8 [36] megjelenték pedig nekik, akik látták vala is, mint szabadult volna meg a Légiótól.

Lk 8 [37] és kéré őtet a gerazaiak tartományának minden sokasága, hogy elmenne tőlük, mert nagy félelemben valának. ő pedig a hajóba menvén visszatére.

Lk 8 [38] és kéri vala őtet a férfiú, akiből kimentek vala az ördögök, hogy vele lenne. elbocsátá pedig őtet Jézus mondván:

Lk 8 [39] térj a te házadba, és beszéld meg, mely nagy dolgokat cselekedett neked az Isten! és az egész várost eljárá hirdetvén, mely nagy dolgokat cselekedett volna vele Jézus.

őt ezekkel a szavakkal: 39 »Térj csak vissza házadba, és beszéld el, milyen nagy dolgot cselekedett veled az Isten.« Az be is járta az egész várost, és hirdette, milyen nagy dolgot cselekedett vele Jézus.

Jairus lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása

40 Amikor Jézus visszatért, tömeg fogadta őt, mert mindnyájan vártak rá. 41 És íme, jött egy Jairus nevű férfi, aki a zsinagóga elöljárója volt, és Jézus lábaihoz borulva kérte őt, hogy jöjjön a házába, 42 mert egyetlen lánya, aki mintegy tizenkét esztendős volt, haldoklik. Amíg ment, majdnem agyon-nyomta őt a tömeg. 43 Közben egy asszony, aki tizenkét esztendeje vérfolyásban szenvedett, és az orvosokra költötte minden vagyonát, de egyik sem tudta meggyógyítani, 44 odament hozzá hátulról, és megérintette a ruhája szegélyét. Rögtön megállt a vérfolyása. 45 Jézus így szólt: »Ki érintett meg engem?« Amikor mindnyájan tagadták, Péter így szólt: »Mester! A tömeg szorongat és lökdös téged.« 46 Jézus ezt felelte: »Valaki megérintett, mert éreztem, hogy erő ment ki belőlem.« 47 Ekkor az asszony látta, hogy nem maradt titokban. Remegve jött elő, a lábai elé borult, és bevallotta az egész nép előtt, hogy miért érintette meg őt, és hogy hogyan gyógyult meg azonnal. 48 Ő erre azt mondta neki: »Leányom! A hited meggyógyított téged! Menj békével!«

49 Még beszélt, amikor odajött valaki a zsinagóga vezetőjének házából, és azt mondta: »A lányod meghalt, ne fáraszd tovább a Mestert!« 50 Jézus azonban, amikor meghallotta ezt, így szólt hozzá: »Ne félj, csak higgy, és megmenekül!« 51 Mikor pedig a házba érkezett, senki másnak nem engedte meg, hogy bemenjen vele, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, és a lány apjának és anyjának. 52 Mindnyájan sírtak és jajgattak a leány miatt. Ő így szólt hozzájuk: »Ne sírjatok! Nem halt meg a leány, csak alszik.« 53 Azok kinevették, mert tudták, hogy meghalt. 54 De ő megfogta a lány kezét, és hangosan felkiáltott: »Kislány, kelj föl!« 55 Erre visszatért a lány lelke, és rögtön fölkelt. Ekkor szólt, hogy adjanak neki enni. 56 A szülei nagyon elcsodálkoztak; ő pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el, ami történt.

Lk 8 40 lőn pedig mikor megtért volna Jézus, befogadá őtet a sereg, mert mindnyájan várják vala őtet.

Lk 8 41 és íme, egy férfiú jöve, kinek Jairus neve, és ez fejedelme vala a zsinagógának, és a Jézus lábaihoz esék kérvén őtet, hogy az ő házába jőne,

Lk 8 42 mert egyetlen egy leánya vala közel tizenkét esztendős, és az meghal vala. és történék, midőn menne, a seregektől szorongattatik vala.

Lk 8 43 és egy asszony vérfolyásban vala tizenkét esztendőtől fogva, ki az orvosokra költötte vala minden marháját, és senkitől meg nem gyógyíttathaték.

Lk 8 44 hátul járula, és illeté az ő ruházatja perémét, és mindjárt megálla az ő vérének folyása.

Lk 8 45 és mondá Jézus: kicsoda, aki engem illetett? tagadván pedig mindnyájan mondá Péter, és akik vele valának: Mester, a seregek szorongatnak téged, és nyomnak, és azt mondod, ki illetett engem?

Lk 8 46 és mondá Jézus: illetett engem valaki, mert én tudom, hogy erő ment ki belőlem.

Lk 8 47 látván pedig az asszony, hogy el nem titkoltatott, reszketvén előjöve, és leborula az ő lábai előtt, és mi okért illette volna őtet, megjelenté az egész nép előtt, és mi módon mindjárt meggyógyúlt legyen.

Lk 8 48 ő pedig mondá neki: leányom, a te hited meggyógyított téged. menj el békével!

Lk 8 49 még ő szólván jöve egy a zsinagóga fejedelméhez mondván neki: meghalt a leányod, ne búsítsad őtet!

Lk 8 50 Jézus pedig hallván ez igét felele a leányzó atyjának: ne félj, higgy csak, és megszabadul!

Lk 8 51 és mikor a házba jött volna, nem hagya magával senkit bemenni, hanem csak Pétert és Jakabot és Jánost és a leányzónak atyját és anyját.

Lk 8 52 siratják vala pedig mindnyájan, és kesergik vala azt. ő pedig mondá: ne sírjatok, nem halt meg a leányzó, hanem aluszik!

Lk 8 53 és nevetik vala őtet tudván, hogy meghalt volna.

Lk 8 54 ő pedig megfogván annak kezét kiáltá mondván: leányzó, kelj fel!

Lk 8 55 és visszatére a lelke, és mindjárt felkele. és meghagyá, hogy ennie adnának.

Lk 8 56 és elálmékodának a szülei, kiknek megparancsolá, hogy senkinek ne mondanák, ami lett vala.

Lk 9

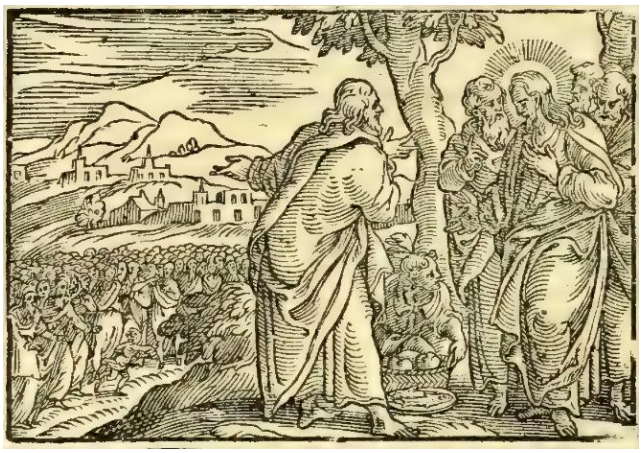
A tizenkettő küldetése

1 Ezután összehívta a tizenkét apostolt, erőt
és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és a
betegségek gyógyítására. **2** Majd elküldte őket,
hogy hirdessék az Isten országát, és gyógyítsák
meg a betegeket. **3** Azt mondta nekik: »Semmit se
vigyetek az útra, se botot, se táskát, se kenyeret,
se pénzt, és két ingetek se legyen! **4** Amelyik
házba betértek, ott maradjatok, és onnan induljatok
tovább! **5** Ha pedig valahol nem fogadnak be
titeket, a várost elhagyva, még a lábatok porát is
rázzátok le bizonyságul ellenük!« **6** Útra keltek tehát, bejárták a falvakat, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt.

Vélemények Jézusról

7 Heródes negyedes fejedelem hallott mindenről, ami történt, és zavarban volt, mivel egyesek azt mondták: **8** »János támadt fel a halálból«,
némelyek pedig, hogy »Illés jelent meg«, mások
meg: »a régi próféták közül támadt fel valamelyik«. **9** Ekkor Heródes azt mondta: »Jánost lefejeztettem; kicsoda tehát ez, akiről ilyeneket hallok?« És látni akarta őt.

A tanítványok visszatérése; a kenyérszaporítás

10 Az apostolok visszatértek, és elbeszélték
neki mindazt, amit cselekedtek. Azután velük
együtt elvonult külön egy Betszaidának nevezett
város közelébe. **11** Amikor a tömeg ezt megtudta,
utánament. Ő magához engedte őket, beszélt nekik Isten országáról, és azokat, akiknek gyógyulásra volt szükségük, meggyógyította. **12** A nap
azonban már lemenőben volt, ezért a tizenkettő
odament hozzá, és azt mondták neki: »Bocsásd el
a tömeget, hogy a környékbeli falvakba és tanyákra menjenek, szállást vegyenek és ennivalót
keressenek, mert itt pusztaságban vagyunk.« **13** Ő

Lk 9 [1] egybehíván pedig a tizenkét apostolt erőt ada nekik, és hatalmat minden ördögökön, és hogy betegségeket gyógyítanának.

Lk 9 [2] és elküldé őket prédikálani az Isten országát és a betegeken gyógyítani.

Lk 9 [3] és mondá nekik: semmit ne vigyetek az úton, se vesszőt, se táskát, se kenyeret, se pénzt, se két köntöstök ne legyen.

Lk 9 [4] és valamely házba bementek, ott maradjatok, és onnét ki ne jőjetek.

Lk 9 [5] és valakik be nem fogadnak titeket, kimenvén abból a városból még a lábaitok porát is leverjétek bizonyságul őrájuk.

Lk 9 [6] kimenvén pedig eljárják vala a kastélyokat hirdetvén az evangéliumot és gyógyítván mindenütt.

Lk 9 [7] meghallá pedig Heródes tetrarka mind, amik őtőle lesznek vala, és kételkedik vala, mivelhogy némelyektől mondattatnék, hogy János támadott fel halottaiból,

Lk 9 [8] némelyektől pedig, hogy Illés jelent meg, egyebektől pedig, hogy egy a régi próféták közül támadott fel.

Lk 9 [9] és mondá Heródes: Jánosnak én fejét vettem. kicsoda pedig ez, aki felől én ilyeneket hallok? és kívánja vala őtet látni.

Lk 9 [10] és megtérvén az apostolok megbeszélék neki valamiket cselekedtek. és melléje vevén őket eltére külön egy puszta helyre, mely Betszaidáé.

Lk 9 [11] melyet midőn megtudtak volna a seregek, követék őtet. és befogadá őket, és szól vala nekik az Isten országáról, és azokat, akik gyógyulás nélkül szűkölködnek vala, meggyógyítja vala.

Lk 9 [12] a nap pedig elkezdett vala hanyatlani. és hozzája menvén a tizenkettő mondának neki: bocsásd el a seregeket, hogy elmenvén a kastélyokba és majorokba, melyek körül vannak, térjenek be, és találjanak eledeleket, mert itt puszta helyen vagyunk.

Lk 9 [13] mondá pedig nekik: ti adjatok enniük! azok pedig mondának: nincs nekünk több öt kenyerünknél és két halunknál. hanemha mi megyünk el, és veszünk mind ez egész seregre eledeleket.

Lk 9 [14] valának pedig közel ötezer férfiak. mondá pedig a tanítványinak: telepítsétek le őket lakodalom szerint ötvenenként.

Lk 9 [15] és úgy cselekedének, és letelepíték mindnyájukat.

Lk 9 [16] vevén pedig az öt kenyeret és a két halat mennybe tekinte, és megáldá azokat, és megsze-

azonban azt mondta nekik: »Ti adjatok nekik enni!« Azok ezt felelték: »Nincs több, mint öt kenyerünk és két halunk, hacsak nem megyünk el mi, és nem veszünk élelmet ennek az egész népnek.« 14 A férfiak ugyanis mintegy ötezren voltak. Ekkor azt mondta tanítványainak: »Telepítsétek le őket ötvenes csoportokban!« 15 Úgy is tettek, és letelepítették valamennyit. 16 Akkor fogta az öt kenyeret és a két halat, az égre tekintett, megáldotta, megtörte, és tanítványainak adta, hogy adják a tömegnek. 17 Mindnyájan ettek és jóllaktak. Azután fölszedték, amit meghagytak: tizenkét kosár kenyérdarabot.

Péter vallomása; Jézus első jövendölése a szenvedésről és a feltámadásról

18 Történt egyszer, hogy amikor egyedül imádkozott, és a tanítványok is vele voltak, megkérdezte őket: »Kinek tart engem a tömeg?« 19 Ők ezt felelték: »Egyesek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig azt tartják, hogy a korábbi próféták közül támadt fel valaki.« 20 Azután megkérdezte tőlük: »Hát ti kinek tartotok engem?« Simon Péter válaszolt: »Az Isten Krisztusának.« 21 Ő pedig rájuk parancsolt, és meghagyta, hogy ezt senkinek se mondják el, és így szólt: 22 »Az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell, hogy vessék a vének, a papi fejedelmek és az írástudók, meg kell, hogy öljék, és harmadnapra föl kell támadnia.«

Jézus követése; az önmegtagadás

23 Azután mindenkihez szólt: »Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét minden nap, és kövessen engem. 24 Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt; aki pedig elveszíti életét énértem, megmenti azt. 25 Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszíti, vagy magára nézve kárt vall? 26 Mert aki szégyell engem és az én igéimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében. 27 Igazán mondom nektek: vannak az itt állók között egyesek, akik nem ízlelik meg a halált, amíg meg nem látják Isten országát.

Jézus színeváltozása

28 Történt pedig e beszéd után mintegy nyolc nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és felment a hegyre imádkozni. 29 Miközben imádkozott, arcának színe elváltozott, a ruházata fehér lett és fényben sugárzó. 30 És íme, két férfi beszélgetett vele, Mózes és Illés, 31 akik dicsőségben megjelentek, és beszéltek az ő eltávozásáról, amelyet Jeruzsálemben fog beteljesíteni.

Lk 9 17 és evének mindnyájan, és megelégedének. és felvéteték, ami tőlük megmaradott vala, tizenkét kosár hulladék.

Lk 9 18 és lőn, midőn egyedül volna imádkozván, a tanítványok is vele valának, és kérdé őket mondván: kinek mondanak engem a seregek?

Lk 9 19 ők pedig felelének és mondának: Keresztelő Jánosnak, némelyek pedig Illésnek, némelyek pedig, hogy az előbbi próféták közül egyik támadott fel.

Lk 9 20 mondá pedig nekik: ti pedig kinek mondotok engem lenni? felelvén Simon Péter mondá: az Isten Krisztusának.

Lk 9 21 ő pedig megfeddvén őket megparancsolá, hogy senkinek azt ne mondanák,

Lk 9 22 mondván, hogy szükség az Emberfiának sokakat szenvedni és megvettetni a vénektől és a papi fejedelmektől és az írástudóktól, és megölettetni és harmadnapon feltámadni.

Lk 9 23 mond vala pedig mindeneknek: ha ki utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztét minden nap, és kövessen engem.

Lk 9 24 mert aki lelkét meg akarja tartani, elveszti azt, mert aki lelkét elveszti érettem, megtartja azt.

Lk 9 25 mert mit használ ember azzal, ha megnyeri az egész világot, önnönmagát pedig elveszti, és magának kárt teszen?

Lk 9 26 mert aki engemet szégyell, és az én beszédimet, azt az Emberfia szégyenleni fogja, mikor eljő az ő felségében és az Atyáéban és a szent angyalokéban.

Lk 9 27 mondom pedig nektek bizonnyal, vannak némelyek az itt állók közül, kik meg nem kóstolják a halált, mígnem meglátják az Isten országát.

Lk 9 28 lőn pedig ez igék után majd nyolcad nappal, és melléje vevé Pétert és Jakabot és Jánost, és felmene a hegyre, hogy imádkoznék.

Lk 9 29 és midőn imádkoznék, az orcájának ábrázatja más színű lőn, és a ruhája fehérré és fényessé.

Lk 9 30 és íme, két férfiú beszél vala vele. valának pedig Mózes és Illés

Lk 9 31 dicsőségben láttatván, és beszélik vala az ő kimúlását, melyet beteljesítendő vala Jeruzsálemben.

Lk 9 32 Péter pedig és akik vele valának, az álomtól elnehezíttetve valának. és felébredvén láták az ő dicsőségét és a két férfiat, kik vele állanak vala.

vozásáról, amelyet Jeruzsálemben készült beteljesíteni. **32** Pétert és a vele lévőket elnyomta az álom. Amikor felébredtek, látták dicsőségét, és a két férfit, akik ott álltak vele. **33** És történt, hogy amikor eltávoztak tőle, Péter ezt mondta Jézusnak: »Mester! Jó nekünk itt lenni! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!« Nem tudta ugyanis, hogy mit mond. **34** Amíg ezeket mondta, felhő szállt le, és elborította őket. Amint a felhőbe jutottak, félelem fogta el őket. **35** A felhőből szózat hallatszott: »Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok« **{MTörv 18,15; Iz 42,1}**. **36** Mikor a szózat elhangzott, Jézus ismét egyedül volt. Ők pedig hallgattak, és senkinek sem szóltak azokban a napokban mindarról, amit láttak.

Egy megszállott ifjú meggyógyítása

37 Történt pedig a következő napon, hogy amint lementek a hegyről, nagy tömeg közeledett feléjük. **38** És íme, a tömegből felkiáltott egy férfi: »Mester! Kérlek, tekints egyetlen fiamra, hiszen csak ő van nekem! **39** Íme, egy lélek ragadja meg őt, és hirtelen felkiált; úgy rángatja, hogy tajtékzik tőle, s ritkán hagy fel a gyötrésével. **40** Kértem tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták.« **41** Jézus ezt felelte: »Ó, hitetlen és romlott nemzedék! Meddig legyek még veletek és meddig tűrjelek titeket? Vezesd ide a fiadat!« **42** Alighogy előjött, odacsapta őt az ördög, és össze-vissza rángatta. Jézus azonban ráparancsolt a tisztátalan lélekre, meggyógyította a gyermeket, és visszaadta apjának. **43** Ekkor mindnyájan elcsodálkoztak Isten nagyságán.

Második jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról

Mivel mindannyian csodálkoztak azon, amit tett, ő így szólt tanítványaihoz: **44** »Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: az Emberfiát az emberek kezébe adják.« **45** Ők azonban nem értették ezt a beszédet. El volt rejtve előlük, hogy fel ne fogják, de nem merték őt kérdezni e beszéd felől.

A tanítványok vetélkedése

46 Azután felmerült köztük a kérdés, hogy ki a nagyobb közülük. **47** Jézus, aki ismerte szívük gondolatát, odahívott egy gyermeket, maga mellé állította, **48** és azt mondta nekik: »Aki befogadja ezt a gyermeket az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. Mert aki a legkisebb mindnyájatok között, az a legnagyobb.«

Lk 9 [33] és lőn, mikor elmennének tőle, mondá Péter Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lennünk! és csináljunk három hajlékot, egyet neked, és egyet Mózesnek, és egyet Illésnek. nem tudván mit mondana.

Lk 9 [34] ő pedig ezeket szólván felhő lőn, és megárnyékozá őket. és megijedének bemenvén ők a felhőbe.

Lk 9 [35] és szózat lőn a felhőből mondván: ez az én szerelmes Fiam, őtet hallgassátok!

Lk 9 [36] és mikor a szózat lenne, egyedül találtaték Jézus. és ők hallgatának, és senkinek semmit nem mondának az napokban azokból, melyeket láttak vala.

Lk 9 [37] lőn pedig a másod napon, alámenvén ők a hegyről sok sereg mene eleikbe.

Lk 9 [38] és íme, egy férfiú a seregből felkiálta mondván: Mester, kérlek téged, tekints az én fiamra, mert nekem egyetlenem!

Lk 9 [39] és íme, a lélek megragadja őtet, és mindjárt kiált és lecsapja és hányja-veti őtet tajtékkal, és alig távozik el szaggatván őtet.

Lk 9 [40] és kérém a tanyítványidat, hogy kiűznék azt, és nem cselekedheték.

Lk 9 [41] felelvén pedig Jézus mondá: oh, hitetlen és elfordult nemzetség, meddig leszek nálatok, és szenvedlek titeket? hozd ide a fiadat!

Lk 9 [42] és midőn előjőne, lecsapá őtet az ördög, és hányá-veté, és megfeddé Jézus a tisztátalan lelket, és meggyógyítá a gyermeket, és megadá őtet az atyjának.

Lk 9 [43] álmélkodnak vala pedig mindnyájan az Istennek nagy voltán, és mindnyájan csodálkozván mindeneken, amiket cselekeszik vala, mondá a tanítványinak:

Lk 9 [44] tegyétek szívetekbe e beszédeket, mert következendő, hogy az Emberfia az emberek kezébe adassék.

Lk 9 [45] azok pedig nem értik vala ez igét, és elfedeztetett vala előttük, hogy ne értenék azt, és nem merék megkérdeni őtet ez ige felől.

Lk 9 [46] gondolat ütközék pedig beléjük, ki volna nagyobb közülük.

Lk 9 [47] Jézus pedig látván az ő szívük gondolatit, foga egy gyermecskét, és melléje állatá azt,

Lk 9 [48] és mondá nekik: valaki befogadja e gyermeket az én nevemben, engem fogad be. és valaki engem befogad, azt fogadja be, aki engem

Az idegen csodatevő

49 Ekkor János így szólt: »Mester! Láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űzött, és megtiltottuk neki, mert nem követ téged velünk együtt.« **50** Jézus azt felelte neki: »Ne tiltsátok meg; mert aki nincs ellenetek, veletek van.«

A JERUZSÁLEMBE VEZETŐ ÚTON: 9,51-19,27

Az igaz tanítványok: 9,51-13,21

A szamaritánusok ellenségeskedése

51 Történt pedig, hogy amikor közeledtek felvételének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. **52** Követeket küldött maga előtt, akik el is indultak, és a szamaritánusok egyik helységébe érkeztek, hogy szállást készítsenek neki. **53** Azok azonban nem fogadták be, mert Jeruzsálembe szándékozott menni. **54** Ennek láttára tanítványai, Jakab és János ezt mondták: »Uram! Akarod-e, hogy kérjük, *szálljon le tűz az égből, és emésszе meg* őket?« **{1 Kir 1,10}55** De ő hozzájuk fordulva megfeddte őket, **56** és elmentek egy másik faluba.

Jézus követése

57 Amint mentek az úton, valaki azt mondta neki: »Követlek téged, bárhová mész!« **58** Jézus azt felelte neki: »A rókáknak odujuk van, az ég madarainak pedig fészkük, az Emberfiának azonban nincs hová lehajtania a fejét.« **59** Egy másiknak ezt mondta: »Kövess engem!« Az így felelt: »Uram! Engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem apámat!« **60** Jézus ezt válaszolta neki: »Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat; te pedig menj, hirdesd az Isten országát!« **61** Egy másik is mondta: »Uram! követlek; de engedd meg, hogy előbb búcsút vegyek házam népétől!« **62** Jézus azt felelte neki: »Aki kezét az ekére teszi és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára.«

küldött. mert aki mindnyájatok között kisebb, az nagyobb.

Lk 9 [49] felelvén pedig János mondá: Mester, láttunk egyet a te nevedben ördögöket űzni, és megtiltottuk őtet, mert nem jár velünk.

Lk 9 [50] és mondá neki Jézus: ne tiltsátok meg! mert aki ellenetek nincs, érettetek vagyon.

Lk 9 [51] lőn pedig, mikor eltelnének az ő felvételének napjai, eltökéllé, hogy Jeruzsálembe menne.

Lk 9 [52] és követeket külde az ő színe előtt, és elmenvén a szamaritánusok városába jutának, hogy készítenének neki.

Lk 9 [53] és nem fogadák be őtet, mert az ő orcája Jeruzsálembe menőjé vala.

Lk 9 [54] mikor pedig látták volna a tanítványi, Jakab és János, mondának: Uram, akarod-e hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és megeméssze őket?

Lk 9 [55] és fordulván megfeddé őket mondván: nem tudjátok, ki lelkei vagytok.

Lk 9 [56] az Emberfia nem jött lelkeket veszteni, hanem üdvözíteni. és más kastélyba menének.

Lk 9 [57] lőn pedig, ők az úton járván mondá egy neki: követlek téged, valahová mégy.

Lk 9 [58] mondá neki Jézus: a rókáknak lyukuk vagyon, és az égi madaraknak fészkük, az Emberfiának pedig nincs, ahová lehajtsa a fejét.

Lk 9 [59] mondá pedig másnak: kövess engemet! az pedig mondá: Uram, engedd meg nekem először, hogy elmenjek, és eltemessem az atyámat.

Lk 9 [60] és mondá neki Jézus: hadd temessék el a holtak az ő halottukat, te pedig menj el, és hirdesd az Isten országát!

Lk 9 [61] és mondá más: Uram, követlek téged, de engedd meg nekem, hogy először búcsút vegyek azoktól, amelyek otthon vannak.

Lk 9 [62] mondá neki Jézus: senki az ő kezét az ekére tevén és hátra nézvén nem alkalmatos az Isten országára.

Lk 10

A hetvenkét tanítvány küldetése

1 Ezek után az Úr kiválasztott más hetvenkettőt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahova menni készült. **2** Azt mondta nekik: »Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratás Urát, küldjön munkásokat az aratásába. **3** Menjetek! Íme, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. **4** Ne

Lk 10 [1] ezek után pedig rendele az Úr más hetvenkettőt is, és elküldé őket kettőnként az ő színe előtt minden városba és helyre, ahova menendő vala.

Lk 10 [2] és mondá nekik: az aratás sok ugyan, a munkások pedig kevesek. kérjétek azért az aratásnak urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratására.

Lk 10 [3] menjetek el! íme, én elküldlek titeket, mint a bárányokat a farkasok közé.

vigyetek erszényt, se tarisznyát, se sarut, és az úton senkit se köszöntsetek. 5 Ha valamelyik házba bementek, először ezt mondjátok: `Békesség e háznak!' 6 Ha a békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességtek; ha pedig nem, visszaszáll rátok. 7 Maradjatok ugyanabban a házban, egyétek és igyátok, amijük van, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. 8 Ha valamelyik városba betértek, és ott befogadnak titeket, egyétek, amit elétek tesznek. 9 Gyógyítsátok meg az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: `Elközelgett hozzátok az Isten országa.' 10 Ha pedig egy városba betértek, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki az utcára, és mondjátok: 11 `Még a port is lerázzuk nektek, amely a ti városotokban lábainkra tapadt; tudjátok meg azonban, hogy elközelgett az Isten országa.' 12 Mondom nektek: Szodomának könnyebb lesz a sorsa azon a napon, mint annak a városnak.

Ítélet a hitetlen városok fölött 13 Jaj neked, Korozain! Jaj neked, Betszaida! Mert ha Tíruszban és Szidonban történtek volna a bennetek végbement csodák, már régen zsákban és hamuban ülve tartottak volna bűnbánatot. 14 De Tírusznak és Szidonnak könnyebb lesz a sorsa az ítéleten, mint nektek.

15 És te, Kafarnaum! *Vajon az égig fogsz emelkedni? Az alvilágba süllyedsz!* {Iz 14,13.15}

16 Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg; aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki engem küldött.«

A tanítványok jutalma

17 Amikor a hetvenkettő visszatért, örömmel mondták: »Uram! Még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedben!« 18 Ő azt felelte nekik: »Láttam a sátánt: mint a villám, úgy zuhant le az égből. 19 Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, s minden ellenséges hatalmon, és semmi sem fog ártani nektek. 20 De ne annak örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem annak örüljetek, hogy nevetek fel van írva a mennyekben.«

Jézus hálát ad az Atyának

21 Abban az órában Jézus felujjongott a Szentlélekben, és így szólt: »Áldalak téged, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és okosak elől, és feltártad a kicsinyeknek. Igen, Atyám, így tetszett neked. 22 Atyám mindent átadott nekem. Senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya; és azt sem, hogy ki az

Lk 10 4 ne hordozzatok zsacskót, se táskát, se sarut, és senkit az úton ne köszöntsetek!

Lk 10 5 valamely házba bementek, először azt mondjátok: békesség e háznak!

Lk 10 6 és ha ott leszen a békesség fia, megnyugszik őrajta a ti békességtek, ha pedig nem, tihozzátok tér.

Lk 10 7 azon házban maradjatok pedig evén és iván, amelyen náluk vannak, mert méltó a munkás az ő bérére. ne menjetek házról házra!

Lk 10 8 és valamely városba mentek, és befogadnak titeket, egyetek, amik előtökbe tétetnek!

Lk 10 9 és gyógyítsátok meg a betegeket, kik abban vannak, és ezt mondjátok nekik: hozzátok közelgetett az Isten országa!

Lk 10 10 valamely városba pedig bementek, és be nem fogadnak titeket, kimenvén annak utcáira mondjátok:

Lk 10 11 még a port is, mely ránk ragadott a ti várostokból, rátok töröljük. mindazáltal azt tudjátok meg, hogy elközölgetett az Isten országa.

Lk 10 12 mondom tinektek, hogy Szodomának amaz napon könnyebben leszen dolga, hogysemmint annak a városnak.

Lk 10 13 jaj neked Korozain! jaj neked Betszaida! mert ha Tíruszban és Szidonban lettek volna a csodák, melyek bennetek lettek, régen szőrzsákban és hamuban ülvén penitenciát tartottak volna.

Lk 10 14 de mindazáltal Tírusznak és Szidonnak könnyebben leszen dolga az ítéletben, hogysemmint nektek.

Lk 10 15 és te, Kafarnaum, szinte az égig felmagasztaltatván szinte a pokolig süllyesztettél.

Lk 10 16 aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megutál, engem utál meg. aki pedig engem utál, azt utálja, aki engem küldött.

Lk 10 17 megtére pedig a hetvenkettő örömmel mondván: Uram, még az ördögök is engednek nekünk a te nevedben.

Lk 10 18 és mondá nekik: láttam a sátánt mint a villámást az égből leesni.

Lk 10 19 íme, hatalmat adtam nektek a kígyók és a skorpiók megtapodására és az ellenségnek minden erején, és semmit nem árt nektek.

Lk 10 20 mindazáltal azon ne örüljetek, hogy a lelkek engednek nektek, örüljetek pedig, hogy a ti neveitek írva vannak mennyekben.

Lk 10 21 azon órában örvendeze a Szentlélekben, és mondá: hálát adok neked Atyám, mennynek és

Atya, csak a Fiú, és akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.«

A tanítványok boldogsága

23 Majd külön a tanítványaihoz fordulva ezt mondta: »Boldog a szem, amely látja, amit ti láttok. **24** Mert mondom nektek: sok próféta és király kívánta látni, amit ti láttok, és nem látta, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallotta.«

Az irgalmas szamaritánus

25 Ekkor fölállt egy törvénytudó, hogy próbára tegye, és így szólt: »Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?« **26** Ő ezt válaszolta neki: »Mi van írva a törvényben? Hogyan olvasod?« **27** Az így felelt: *»Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, minden erődből* és egész elmédből **{MTörv 6,5}**; *felebarátodat pedig, mint önmagadat«* **{Lev 19,18}**. **28** Erre ő így szólt: »Helyesen feleltél! Tedd ezt, és élni fogsz.« **29** De az igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézust: »De ki az én felebarátom?«

30 Jézus akkor így kezdett beszélni: »Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment, és rablók kezébe került. Azok kifosztották, véresre verték, majd félholtan otthagyták és eltávoztak. **31** Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé; látta, de továbbment. **32** Hasonlóképpen egy levita is, amikor ahhoz a helyhez ért és látta őt, elment mellette. **33** Arra ment egy szamaritánus is. Amikor odaért hozzá és meglátta, megesett rajta a szíve. **34** Odalépett hozzá, olajat és bort öntött a sebeire, és bekötözte; azután föltette teherhordó állatára, elvitte egy fogadóba és ápolta. **35** Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és ezt mondta: `Viseld gondját neki, és ha többet költenél, amikor visszatérek, megadom neked.' **36** Mit gondolsz, e három közül melyik lett a felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?« **37** Az így felelt: »Az, aki irgalmasságot cselekedett vele.« Jézus erre azt mondta neki: »Menj, és te is hasonlóképpen cselekedjél!«

földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsektől és okosoktól, és megjelentetted azokat a kisdedeknek. Úgy, Atyám, mert így tetszett előtted.

Lk 10 [22] mindenek nekem adattak az Atyámtól. és senki nem tudja, ki legyen a Fiú, hanem csak az Atya, és ki legyen az Atya, hanem csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni.

Lk 10 [23] és fordulván a tanítványihoz mondá: boldogok a szemek, melyek látják, amiket ti láttok.

Lk 10 [24] mert mondom nektek, hogy sok próféták és királyok akarták látni, amiket ti láttok, és nem látták, és hallani, amiket hallotok, és nem hallották.

Lk 10 [25] és íme, egy törvénytudó felkele kísértvén őtet és mondván: Mester, mit cselekedvén bírhatom az örök életet?

Lk 10 [26] ő pedig mondá neki: a törvényben mi vagyon írva? mint olvasod?

Lk 10 [27] amaz felelvén mondá: szeressed a te Uradat, Istenedet, teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és minden elmédből, és felebarátodat, mint tennenmagadat!

Lk 10 [28] és mondá neki: igazán felelél. ezt cselekedjed, és élsz!

Lk 10 [29] amaz pedig akarván magát igazítani mondá Jézusnak: és kicsoda az én felebarátom?

Lk 10 [30] felelvén pedig Jézus mondá: egy ember alámegyen vala Jeruzsálemből Jerikóba, és a tolvajok közé akada, kik meg is foszták őtet, és megsebesítvén holtelevenen hagyván őtet elmenének.

Lk 10 [31] történék pedig, hogy egy pap menne alá azon az úton, és látván őtet elmene mellőle.

Lk 10 [32] hasonlóképpen egy levita is, midőn a hely mellett volna, és látná őtet, elmene mellőle.

Lk 10 [33] egy szamaritánus pedig úton járván melléje mene: és látván őtet könyörületességre indula.

Lk 10 [34] és hozzája közelgetvén beköté az ő sebeit olajt és bort töltvén azokba, és feltevén őtet a barmára vivé a szállásra, és gondját viselé.

Lk 10 [35] és másod nap két pénzt vőn elő, és a gazdának adá, és mondá: viseld gondját ennek, és valamit ezen felül költesz, én, mikor megtérek, megadom neked.

Lk 10 [36] e három közül ki láttatik neked, hogy felebarátja volt annak, aki a tolvajok közibe akadott?

Lk 10 [37] ama pedig mondá: aki irgalmasságot cselekedett vele. és mondá neki Jézus: menj el, te is hasonlóképpen cselekedjél!

Mária és Márta

38 Történt pedig, hogy amikor továbbmentek,
betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony
befogadta őt házába. 39 Volt neki egy Mária nevű
húga, aki az Úr lábához ülve hallgatta szavait,
40 Márta pedig sürgött-forgott a sok házi dolog-
ban. Egyszer csak megállt, és így szólt: »Uram!
Nem törődsz vele, hogy a húgom egyedül hagy
engem szolgálni? Szólj már neki, hogy segítsen!«
41 Az Úr ezt válaszolta neki: »Márta, Márta! Sok
mindenre gondod van és sok mindennel törődsz,
42 pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt
választotta, és nem is veszíti el soha.«

Lk 10 38 lőn pedig, midőn mennének, ő is bemene egy kastélyba, és egy Márta nevű asszonyállat befogadá őtet az ő házába.

Lk 10 39 és ennek egy Mária nevű öccse vala, ki az Úrnak lábainál ülvén hallgatja vala is az ő igéjét.

Lk 10 40 Márta pedig szorgalmatoskodik vala a gyakor szolgálatban. ki megálla és mondá: Uram, nem gondolsz-e vele, hogy az öcsém egyedül hagyott engemet szolgálni? mondjad azért neki, hogy segítsen engem.

Lk 10 41 és felelvén mondá neki az Úr: Márta, Márta, szorgalmatos vagy, és sokakban törődöl,

Lk 10 42 de egy a szükséges. Mária legjobb részt választott, mely el nem vétetik tőle.

Lk 11

Az Úr imádsága

1 Történt egyszer, hogy valahol éppen imád-
kozott, és amint befejezte, tanítványai közül az
egyik azt mondta neki: »Uram! Taníts meg minket
imádkozni, ahogy János is megtanította tanítvá-
nyait.« 2 Erre azt válaszolta nekik: »Amikor imád-
koztok, ezt mondjátok:

Atyánk! Szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod!

3 Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponta,

4 és bocsásd meg a bűneinket,

miképpen mi is megbocsátunk minden ellenünk
vétkezőnek,

és ne vígy minket kísértésbe.«

Példabeszéd a könyörgő barátról

5 Azután így szólt hozzájuk: »Ha közületek
valamelyiknek barátja van, és az odamegy hozzá
éjfélkor, s azt mondja neki: `Barátom! Adj nekem
kölcsön három kenyeret, 6 mert egy barátom érke-
zett az útról hozzánk, és nincs mit adnom neki';
7 a másik viszont belülről ezt feleli: `Ne zavarj, az
ajtó már be van zárva, gyermekeim is ágyban van-
nak velem együtt, nem kelhetek föl, hogy adjak
neked!' 8 Mondom nektek: ha nem is kelne föl,
hogy adjon neki azért, mert a barátja, mégis, al-
kalmatlankodása miatt fölkel, és ad neki annyit,
amennyire szüksége van.

Lk 11 1 és lőn, midőn néminemű helyen imádkoznék, hogy megszűnék, mondá neki egy a tanítványi közül: Uram, taníts minket imádkozni, amint János is tanította az ő tanítványit!

Lk 11 2 és mondá nekik: midőn imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk, szenteltessék te neved! jöjjön te országod!

Lk 11 3 a mi mindennapi kenyerünket adjad nekünk ma!

Lk 11 4 és bocsásd meg nekünk a mi bűneinket, mivelhogy mi is megengedünk minden mi adósinknak! és ne vígy minket kísértetbe!

Lk 11 5 és mondá nekik: kinek vagyon közületek barátja, és hozzája megyen éjfélkor, és mond neki: barátom, adj nekem három kenyeret kölcsön,

Lk 11 6 mert egy barátom jött hozzám az útról, és nincs mit eleibe tennem.

Lk 11 7 és az onnét belül felelvén azt mondja: ne bánts engem! már az ajtó betétetett, és a gyermekim velem vannak az ágyas házban, nem kelhetek fel, és nem adhatok neked.

Lk 11 8 és ha ő állhatatosan zörget, mondom nektek, ha nem ad is neki felkelvén, azért hogy barátja, mindazáltal annak untatásáért felkel, és ad neki, valamennyi kell.

Bizalom az imádságban

9 Ezért mondom nektek: Kérjetek, és adni
fognak nektek, keressetek, és találtok, zörgesse-
tek, és ajtót nyitnak nektek. 10 Mert mindaz, aki
kér, kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek ajtót

Lk 11 9 én is mondom nektek: kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek.

Lk 11 10 mert minden, aki kéri, elveszi, és aki keresi, megtalálja, és a zörgetőnek megnyittatik.

Lk 11 11 kicsoda kér pedig közületek kenyeret az atyjától, vajon követ ad-e neki? avagy halat, vajon a halért kígyót ad-e neki?

nyitnak. 11 Melyik az az apa közületek, aki, ha a fia halat kér, hal helyett kígyót ad neki? 12 Vagy ha tojást kér, talán skorpiót nyújt neki? 13 Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja a Szentlelket mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle!«

Jézus önigazolása

14 Egyszer kiűzött egy ördögöt, amely néma volt. Amikor az ördög kiment, a néma megszólalt, a tömeg pedig elcsodálkozott. 15 De közülük néhányan így szóltak: »Az ördögök fejedelme, Belzebub által űzi ki az ördögöket.« 16 Mások pedig égi jelet kértek tőle, hogy kísértsék. 17 Ő azonban látta gondolataikat, és ezt mondta nekik: »Minden ország, amely önmagával meghasonlott, elpusztul, és ház házra omlik. 18 Ha tehát a sátán meghasonlott önmagával, hogyan állhat fenn az ő országa? Azt mondjátok, hogy én Belzebub által űzöm ki az ördögöket. 19 De ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Ők lesznek tehát a ti bíráitok. 20 De ha én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, biztosan elérkezett hozzátok az Isten országa.

21 Amikor az erős fegyverrel őrzi a házát, biztonságban van a vagyona. 22 De ha nála erősebb jön, legyőzi őt, elveszi összes fegyverzetét, amelyben bízott, és elosztja zsákmányát.

23 Aki nincs velem, ellenem van, s aki nem gyűjt velem, az szétszór.

A tisztátalan lelekről

24 Mikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár, és nyugalmat keres; mivel azonban nem talál, így szól: `Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem'. 25 Amikor megérkezik, kisöpörve találja azt és fölékesítve. 26 Akkor elmegy, magához vesz hét más lelket, magánál gonoszabbakat, bemennek, és ott laknak. Annak az embernek az utóbbi állapota pedig rosszabb lesz az előzőnél.«

Lk 11 12 avagy ha tikmonyat kér, vajon skorpiót nyújt-e neki?

Lk 11 13 ha azért ti gonoszok lévén jó adományokat tudtok adni a ti fiaitoknak, mennyivel inkább a ti Atyátok mennyből jó lelket ad az őtőle kérőknek.

Lk 11 14 és ördögöt űz vala ki, és az néma vala. és midőn kiűzte volna az ördögöt, szóla a néma, és csodálkozának a seregek.

Lk 11 15 némelyek pedig közülük mondának: Beelzebulnak, az ördögök fejedelmének általa űzi ki az ördögöket.

Lk 11 16 és egyebek kísértvén az égből kérnek vala jelt tőle.

Lk 11 17 ő pedig, hogy látá az ő gondolatjukat, mondá nekik: minden magában meghasonlott ország elpusztul, és a ház a házra omol.

Lk 11 18 ha pedig a sátán is meghasonlott maga ellen, mi módon áll meg az ő országa? mert azt mondjátok, hogy Beelzebul által űzöm ki az ördögöket.

Lk 11 19 ha pedig én Beelzebul által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? az okáért ők lesznek a ti bíráitok.

Lk 11 20 ha pedig az Istennek ujjával űzöm ki az ördögöket, bizonyára elérkezett hozzátok az Isten országa.

Lk 11 21 mikor az erős fegyveres az ő pitvarát őrzi, békességben vannak, amiket bír.

Lk 11 22 ha pedig erősebb nálánál jövén meggyőzi őtet, minden fegyverit elveszi, amelyekben bízott, és az ő ragadományit elosztja.

Lk 11 23 aki velem nincsen, ellenem vagyon, és aki velem nem gyűjt, tékozol.

Lk 11 24 mikor a tisztátalan lélek kimegyen az emberből, vizetlen helyeken jár nyugodalmat keresvén, és nem találván mond: visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem.

Lk 11 25 és mikor eljő, megtisztítva találja azt seprűvel és felékesítve.

Lk 11 26 akkoron elmegyen, és melléje veszen más hét, magánál gonoszb lelkeket, és bemenvén ott laknak. és annak az embernek utolsó dolgai gonoszbak lesznek az elsőknél.

Lk 11 27 lőn pedig, midőn ezeket mondaná, felemelvén szavát egy asszonyállat a seregből mondá neki: boldog a méh, mely téged hordozott, és az emlők, melyeket szoptál!

Lk 11 28 ő pedig mondá: sőt boldogok, akik az Isten igéjét hallgatják, és megőrizik azt.

Isten szavának hallgatóiról

27 Történt pedig, hogy amikor ezeket mondta, a tömegből felkiáltott egy asszony: »Boldog a méh, amely hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál!« **28** Erre ő azt mondta: »Inkább azok a boldogok, akik Isten szavát hallgatják, és megtartják azt!«

Jézus nem ad jelet

29 Amikor a tömeg összesereglett, így kezdett beszélni: »Ez a nemzedék gonosz nemzedék. Jelet kíván, de nem kap más jelet, mint Jónás próféta jelét. **30** Mert amint Jónás jel volt a niniveiek számára, az Emberfia is az lesz ennek a nemzedéknek. **31** Dél királynője **{1 Kir 10,1-10}** felkel majd az ítéleten e nemzedék embereivel, és elítéli őket, mert ő eljött a föld széléről, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét, és íme, nagyobb van itt Salamonnál. **32** A ninivei férfiak felállnak majd az ítéleten e nemzedékkel, és elítélik, mert ők Jónás szavára bűnbánatot tartottak **{Jón 3,5}**; és íme, nagyobb van itt Jónásnál.

A világosságról és a szemről

33 Senki sem gyújt lámpát azért, hogy elrejtse, vagy a véka alá tegye, hanem a tartóra, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. **34** Tested világa a szemed: ha a szemed jó, az egész tested világos; ha pedig rossz, a tested is sötét. **35** Vigyázz tehát, hogy a világosság, amely benned van, sötétség ne legyen. **36** Ha tehát tested egészen világos, nincs benne semmi sötétség, egészen világos lesz, mint amikor a lámpa ragyogásával megvilágít téged.«

A farizeusok és írástudók megfeddése

37 Miközben beszélt, egy farizeus megkérte, hogy ebédeljen nála. Ő bement hozzá, és asztalhoz ült. **38** A farizeus pedig megütközött magában, amikor látta, hogy evés előtt nem mosott kezet. **39** Ekkor az Úr azt mondta neki: »Ti farizeusok ugye megtisztítjátok a pohár és tányér külsejét? A bensőtök azonban tele van rablással és gonoszsággal. **40** Esztelenek! Aki a külsőt alkotta, nem az alkotta a bensőt is? **41** Ami bennetek van, abból adjatok alamizsnát, és akkor minden tiszta lesz számotokra. **42** De jaj nektek, farizeusok! Mert tizedet adtok a mentából, a rutából és minden veteményből, de elhanyagoljátok Isten ítéletét és szeretetét. Ezeket meg kellene tenni, és amazokat sem elhanyagolni. **43** Jaj nektek, farizeusok! Mert szeretitek a főhelyeket a zsinagógában, és a köszöntéseket a piacon. **44** Jaj nektek, mert olyanok vagytok,

Lk 11 [29] az egybegyűlő seregeknek pedig kezdé mondani: e nemzetség gonosz nemzetség. jelt keres, és jel nem adatik neki, hanem csak a Jónás próféta jele.

Lk 11 [30] mert amint Jónás jele volt a niniveieknek, úgy leszen az Emberfia is e nemzetségnek.

Lk 11 [31] a déli királyné feltámad az ítéletben e nemzetség férfiaival, és kárhoztatja őket. mert eljött a földnek utolsó határiról a Salamon bölcsességét hallgatni, és íme, nagyobb vagyon itt Salamonnál.

Lk 11 [32] a ninivei férfiak feltámadnak az ítéletben e nemzetséggel, és kárhoztatják őtet, mert penitenciát tartottak a Jónás prédikálására, és íme, nagyobb vagyon itt Jónásnál.

Lk 11 [33] senki gyertyát nem gyújt, és a rejtekbe teszi, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóra, hogy akik bemennek, lássák a világosságot.

Lk 11 [34] a te testednek gyertyája a te szemed. ha a szemed együgyű leszen, az egész tested világos leszen. ha pedig álnok leszen, a te tested is sötétes leszen.

Lk 11 [35] meglássad azért, hogy a világosság, mely benned vagyon, sötétség ne legyen.

Lk 11 [36] ha azért a te egész tested világos leszen nem lévén benne valami sötétségnek része, világos leszen egészlen, és mint a fényességnek gyertyája megvilágosít téged.

Lk 11 [37] és mikor szólana, kéré őtet egy farizeus, hogy nála ebédlenék. és bemenvén letelepedék.

Lk 11 [38] a farizeus pedig kezdé magában gondolkodván mondani, miért nem mosdott volna meg ebéd előtt.

Lk 11 [39] és mondá neki az Úr: most, ti, farizeusok, ami a pohárnak és tálnak kívüle vagyon, megtisztítjátok, ami pedig belül vagyon bennetek rakva ragadománnyal és hamisággal.

Lk 11 [40] bolondok! nemde aki azt csinálta, ami kívül vagyon, nem az csinálta-e azt is, ami belül vagyon?

Lk 11 [41] mindazáltal amivel bővelkedtek, adjatok alamizsnát, és íme, mindenek tiszták nektek.

Lk 11 [42] de jaj nektek, farizeusoknak, mert megdézsmáljátok a mentát és rutát és minden füvet, és elhagyjátok az ítéletet és az Istennek szeretetit. ezeket szükség volt megcselekednetek, és amazokat el nem hagynotok.

Lk 11 [43] jaj nektek, farizeusoknak, mert szeretitek az első székeket a zsinagógákban és a köszöntéseket a piacon.

mint a jeltelen sírok, amelyek fölött emberek járnak, anélkül, hogy tudnának róla.«

45 Erre a törvénytudók közül az egyik ezt mondta neki: »Mester! Ha ezt mondod, minket is gyalázol.« 46 Ő ezt felelte neki: »Jaj nektek is, törvénytudók! Mert elviselhetetlen terheket raktok az emberekre, magatok pedig egy ujjatokkal sem érintitek a terheket. 47 Jaj nektek, mert sírem-lékeket emeltek a prófétáknak, atyáitok pedig megölték őket. 48 Ezáltal tanúsítjátok, hogy egyetértetek atyáitok tetteivel; mert azok megölték őket, ti pedig a sírjaikat építitek. 49 Azért mondta Isten bölcsessége is: Prófétákat és apostolokat küldök hozzájuk, de közülük egyeseket megölnek és üldöznek, 50 hogy számon lehessen kérni e nemzedéktől minden próféta vérét, amelyet kiontottak a világ kezdetétől, 51 Ábel vérétől Zakariás véréig, aki az oltár és a templom között veszett el. Bizony, mondom nektek: számon fogják kérni mindezt ettől a nemzedéktől. 52 Jaj nektek, törvénytudók! Mert elvettétek a tudás kulcsát, magatok nem mentetek be, s a bemenőket is megakadályozzátok.«

53 Amikor kiment onnan, az írástudók és a farizeusok nagyon felháborodtak, és sok mindenről kezdték őt faggatni. 54 Azt lesték, hogy beszédeiben valamin rajtakapják.

Lk 11 44 jaj nektek, mert olyak vagytok, mint a koporsók, melyek nem látszanak, és az emberek felül járván nem tudják.

Lk 11 45 felelvén pedig egy a törvénytudók közül mondá neki: Mester, ezeket mondván még gyalázatot is tészsz rajtunk.

Lk 11 46 ő pedig mondá: jaj nektek, törvénytudóknak is, mert oly terhekkel terhelitek az embereket, melyeket el nem viselhetnek, és magatok egy ujjatokkal sem illetitek a terheket.

Lk 11 47 jaj nektek, kik a próféták koporsóit építitek, az atyátok ölték pedig meg őket.

Lk 11 48 valóban bizonyítjátok, hogy egyeztek az atyátok cselekedetivel, mert ők ölték meg őket ugyan, ti pedig az ő koporsójukat építitek.

Lk 11 49 az okáért mondotta az Isten bölcsessége is: küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és azok közül megölnek és üldöznek,

Lk 11 50 hogy kikerestessék minden próféták vére, mely kiontatott világ teremtésétől fogva e nemzetségtől,

Lk 11 51 Ábelnek vérétől fogva a Zakariás véréig, ki az oltár és a templom között veszett. így mondom nektek, kikerestetik e nemzetségtől.

Lk 11 52 jaj nektek, törvénytudóknak, mert elvettétek a tudomány kulcsát, magatok be nem mentetek, és azokat, kik bemennek vala, eltiltottátok.

Lk 11 53 mikor pedig ezeket mondaná nekik, a farizeusok és a törvénytudók rákezdének erősödni és a száját sokakkal terhelni

Lk 11 54 leselkedvén utána és keresvén, hogy valamit kapnának a szájából, hogy vádolnák őtet.

Lk 12

Óvás a farizeusok képmutatásától

1 Amikor olyan nagy tömeg gyűlt össze körülötte, hogy csaknem legázolták egymást, először csak a tanítványaihoz kezdett beszélni: »Óvakodjatok a farizeusok kovászától, vagyis a képmutatástól. 2 Semmi sincs elrejtve, ami nyilvánosságra ne jutna, és nincs olyan titok, ami ki ne tudódna. 3 Ezért amit sötétben mondtatok, fényes nappal halljátok majd vissza, és amit a belső szobában fülbe súgtatok, a háztetőkről fogják hirdetni.

Ne féljetek!

4 Nektek, barátaimnak mondom: Ne féljetek azoktól, akik megölik a testet, de semmi többet nem tehetnek. 5 Megmondom én nektek, kitől féljetek: Féljetek attól, akinek, miután megölt,

Lk 12 1 sok seregek állván pedig körüle úgy, hogy egymást nyomdosnák, kezdé mondani a tanítványinak: megóvjátok magatokat a farizeusok kovászától, mely a képmutatás!

Lk 12 2 semmi pedig nincs elfedezve, ami ki ne nyilatkoztassék, se elrejtve, ami meg ne tudassék.

Lk 12 3 mert amiket sötétben mondottatok, világosságban mondatnak, és amit fülbe szólottatok a kamarákban, a héjazatokon prédikáltatik.

Lk 12 4 mondom pedig nektek, én barátimnak: meg ne rettenjetek azoktól, kik megölik a testet, és azután nincs több, amit cselekedjenek.

Lk 12 5 megmutatom pedig nektek, kitől féljetek: féljetek attól, aki, minekutána megöl, hatalma vagyon, hogy a gyehennába vessen. így mondom nektek, attól féljetek.

hatalma van a kárhozatra vetni. Igen, mondom nektek: tőle féljetek. 6 Öt verebet ugye két fillérért adnak? Isten mégsem feledkezik meg egyről sem közülük. 7 Nektek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. Ne féljetek tehát: sokkal értékesebbek vagytok ti akárhány verébnél.

8 Mondom pedig nektek: Aki megvall engem az emberek előtt, azt az Emberfia is megvallja majd Isten angyalai előtt. 9 Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt ő is megtagadja majd Isten angyalai előtt.

10 Ha valaki az Emberfia ellen szól, bocsánatot nyer; de aki a Szentlelket káromolja, annak nincs bocsánat.

11 Mikor pedig a zsinagógába, elöljárók és hatóságok elé hurcolnak benneteket, ne aggódjatok azon, hogy hogyan és mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, 12 mert a Szentlélek megtanít benneteket abban az órában, hogy mit kell mondanotok.«

Példázat a gazdag hamis biztonságáról

13 Valaki megszólította a tömegből: »Mester! Mondd testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!« 14 Ő azt felelte neki: »Ember! Ki tett engem bíróvá vagy végrehajtóvá közöttetek?« 15 Aztán így szólt hozzájuk: »Vigyázzatok és őrizkedjetek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.« 16 Példabeszédet is mondott nekik: »Egy gazdag embernek a földje bőséges termést hozott. 17 Akkor így gondolkozott magában: `Mit tegyek? Nincs hová gyűjtsem a termésemet.' 18 Majd azt mondta: `Ezt fogom tenni: Lebontom magtáraimat, nagyobbakat építek, és oda gyűjtöm minden termésemet és vagyonomat. 19 Azután azt mondom lelkemnek: Én lelkem! Van sok javad, sok esztendőre eltéve; nyugodjál, egyél, igyál, élvezd az életet!' 20 Isten azonban így szólt hozzá: `Esztelen! Még az éjjel számon kérik tőled lelkedet. Kié lesz mindaz, amit szereztél?' 21 Így jár az, aki kincset gyűjt magának, és nem az Istenben gazdag.«

A gondok és a bizalom

22 Majd így szólt tanítványaihoz: »Ezért azt mondom nektek: Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit egyetek, se a testetek miatt, hogy mibe öltözzetek. 23 Az élet több az eledelnél, és a test a ruházatnál. 24 Nézzétek a hollókat! Nem vetnek, nem aratnak, nincs kamrájuk, sem magtáruk, és az Isten táplálja őket. Mennyivel többet értek ti akárhány madárnál! 25 Aggodalmaskodásával ki adhat közületek az életéhez akár egy arasznyit is? 26 Ha

Lk 12 6 nemde nem öt verebet vesznek-e két filléren, és egy azok közül nincs elfelejtve az Isten előtt?

Lk 12 7 de még a fejeteknek hajszálai is mind meg vannak számlálva. ne féljetek azért! sok verebeknél jobbak vagytok ti.

Lk 12 8 mondom pedig nektek: minden, aki megvall engem az emberek előtt, az Emberfia is megvallja azt az Isten angyali előtt.

Lk 12 9 aki pedig megtagad engem az emberek előtt, megtagadtatik az Isten angyali előtt.

Lk 12 10 és minden, aki az Emberfia ellen szól, megbocsáttatik neki, annak pedig, aki a Szentlélek ellen káromkodik, meg nem bocsáttatik.

Lk 12 11 mikor pedig titeket a zsinagógákba és a tisztviselőkhöz és hatalmasságokhoz visznek, ne legyetek szorgalmatosak, mint vagy mit féleljetek, vagy mit mondjatok,

Lk 12 12 mert a Szentlélek megtanít titeket azon órában, mit kelljen mondanotok.

Lk 12 13 mondá pedig neki egy a sereg közül: Mester, mondjad az atyámfiának, hogy ossza meg velem az örökséget!

Lk 12 14 ő pedig mondá neki: ember, ki rendelt engemet bíróvá vagy osztóvá közöttetek?

Lk 12 15 és mondá nekik: meglássátok és őrizkedjetek minden fösvénységtől, mert senkinek élete nincs azoknak bővelkedésében, amiket bír.

Lk 12 16 monda pedig hasonlatosságot nekik mondván: egy gazdag embernek szántóföldje bőséges gyümölcsöt terme,

Lk 12 17 és gondolkodik vala magában mondván: mit műveljek, mert nincs hová gyűjtsem gyümölcsimet?

Lk 12 18 és mondá: ezt cselekeszem, elbontom csűreimet, és nagyobbakat csinálok, és oda gyűjtök mindeneket, amik nekem termettek, és a javaimat.

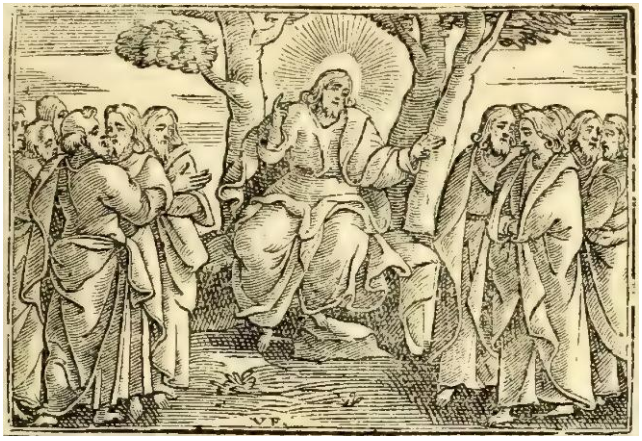
Lk 12 19 és azt mondom a lelkemnek: lelkem, sok esztendőkre eltétetett sok javaid vannak, nyugodjál, egyél, igyál, vígan lakjál!

Lk 12 20 mondá pedig neki az Isten: bolond, ez éjjel a lelkedet megkérik tőled, amiket szerzettél pedig, kié lesznek?

Lk 12 21 így vagyon, aki magának kincset gyűjt, és nem gazdag az Istenben.

Lk 12 22 és mondá a tanítványinak: azért mondom nektek: ne legyetek szorgalmatosak lelketekről, mit egyetek, se testetekről, mibe öltözzetek.

tehát a legkisebb dologra sem vagytok képesek, a többi miatt miért aggódtok? 27 Nézzétek a liliomokat, hogyan növekednek! Nem fonnak és nem szőnek; mégis, mondom nektek: Salamon teljes dicsőségében sem volt úgy öltözve, mint egy ezek közül. 28 Ha pedig a mező füvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, Isten így ruházza, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek! 29 Ne keressétek tehát, hogy mit egyetek vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok, 30 mert ezeket a pogányok keresik a világban. Atyátok azonban tudja, hogy szükségetek van ezekre. 31 Ti keressétek csak az ő országát, és mindezt megkapjátok hozzá.

32 Ne félj, te kisded nyáj, mert úgy tetszett Atyátoknak, hogy nektek adja az országot.

Az igazi kincsről

33 Adjátok el, amitek van, és adjátok oda adomány gyanánt; készítsetek magatoknak el nem avuló erszényeket, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem fér hozzá, és a moly meg nem rágja. 34 Mert ahol a kincsetek, ott lesz a szívetek is.

Példabeszéd a hűséges és a gonosz szolgáról

35 Legyen a csípőtök felövezve, a lámpásotok pedig meggyújtva. 36 Hasonlítsatok azokhoz az emberekhez, akik urukat várják, mikor visszatér a menyegzőről, hogy mihelyt jön és zörget, azonnal ajtót nyissanak neki. 37 Boldogok azok a szolgák, akiket az úr ébren talál, amikor megérkezik. Bizony, mondom nektek: felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, aztán megy, és kiszolgálja őket. 38 S ha a második őrváltáskor vagy a harmadik őrváltáskor jön, és így találja őket, boldogok azok a szolgák. 39 Azt is fontoljátok meg: ha tudná a házigazda, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem engedné betörni a házába. 40 Ti is legyetek készen, mert amelyik órában nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.«

Lk 12 23 a lélek jobb az eledelnél, és a test jobb az öltözetnél.

Lk 12 24 gondoljátok meg a hollókat, mert nem vetnek, se nem aratnak, kiknek nincs pincéjük, se csűrük, és az Isten eltáplálja azokat. mennyivel inkább jobbak vagytok ti azoknál?

Lk 12 25 kicsoda pedig közületek gondolkodván adhat magasságához egy könyöknyit?

Lk 12 26 ha azért ami legkisebb meg nem művelhetitek, a többiről miért szorgalmatoskodtok?

Lk 12 27 nézzétek a liliomokat, miképpen növekednek, nem munkálkodnak, se nem fonnak. mondom pedig nektek, Salamon minden ő dicsőségében sem ruháztatott, amint egy ezek közül.

Lk 12 28 ha pedig a füvet, mely ma a mezőn vagyon, és holnap a kemencébe vettetik, az Isten így ruházza, mennyivel inkább titeket, kisded hitűek.

Lk 12 29 és ti se kérdezzétek, mit egyetek, avagy mit igyatok, és fel ne fuvalkodjatok,

Lk 12 30 mert ezeket mind e világ nemzetségi keresik. a ti atyátok pedig tudja, hogy ezek nélkül szűkölködtök.

Lk 12 31 mindazáltal keressétek először az Isten országát, és az ő igazságát, és ezek mind hozzá adatnak nektek.

Lk 12 32 ne félj, te kisded nyáj, mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy országot adjon nektek.

Lk 12 33 adjátok el, amikkel bírtok, és adjatok alamizsnát! szerezzetek magatoknak zacskókat, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset mennyekben, ahová a lopó nem közelget, és a moly meg nem vesztegeti!

Lk 12 34 mert ahol a ti kincsetek vagyon, ott leszen a szívetek is.

Lk 12 35 legyenek felövedzve a ti ágyékitok, és égő gyertyák kezeitekben.

Lk 12 36 és ti hasonlók az ő urukat váró emberekhez, mikor térjen meg a menyegzőből, hogy midőn megjő és zörget, mindjárt megnyissák neki.

Lk 12 37 boldogok azok a szolgák, kiket, midőn megjő az úr, vigyázva talál. bizony mondom nektek, hogy felövedzi magát, és azokat letelepíti, és általmenvén szolgál nekik.

Lk 12 38 és ha a második vigyázáskor jő, és ha a harmadik vigyázáskor jő, és úgy találja, boldog szolgák azok.

Lk 12 39 azt pedig tudjátok, hogyha a cselédes ember tudná, mely órában jőne el a lopó, vigyázna általán fogva, és nem hagyná megásni az ő házát.

41 Péter ekkor megkérdezte: »Uram! Nekünk
mondod ezt a példabeszédet, vagy mindenkinek?«
42 Az Úr így válaszolt: »Mit gondolsz, ki az a hű
és okos intéző, akit az úr a háza népe fölé rendel,
hogy idejében kiadja részüket az élelemből?
43 Boldog az a szolga, akit ura ebben a munkában
talál, amikor megérkezik. 44 Bizony, mondom
nektek: minden vagyona fölé rendeli őt. 45 De ha
ez a szolga azt mondja magában: `Késik az én
uram', és verni kezdi a szolgákat és szolgálókat,
eszik-iszik és részegeskedik, 46 megjön annak a
szolgának az ura azon a napon, amelyen nem
várja, és abban az órában, amelyet nem ismer. El-
kergeti őt, és a hűtlenek sorsára juttatja. 47 Az a
szolga pedig, aki ismerte ura akaratát, és nem ké-
szült vagy nem cselekedett akarata szerint, sok ve-
rést fog kapni. 48 Aki pedig nem ismerte, és úgy
tette azt, amiért büntetést érdemel, kevesebb ve-
rést kap. Mert attól, akinek sokat adtak, sokat fog-
nak követelni, és attól, akire sokat bíztak, többet
fognak számon kérni.

Döntés Jézus mellett

49 Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a
földre; s mennyire szeretném, ha már fellobbanna!
50 Keresztséggel kell megkeresztelkednem, és
mennyire vágyom utána, amíg be nem teljesedik!
51 Azt gondoljátok talán: azért jöttem, hogy békét
hozzak a földre? Mondom nektek: nem, hanem
széthúzást. 52 Mert mostantól fogva ha öten lesz-
nek egy házban, meghasonlanak, hárman kettő el-
len, és ketten három ellen. 53 Meghasonlik az apa
a fiával és *a fiú az apjával;* az anya a lányával és
a lány az anyjával; az anyós a menyével és *a meny
az anyósával*« **{Mik 7,6}**.

Az idők jelei

54 Ezután a tömeghez is szólt: »Amikor látjá-
tok, hogy nyugatról felhő támad, mindjárt azt
mondjátok: `Jön az eső', és úgy is lesz; 55 amikor
délről fúj a szél, azt mondjátok: `Forróság lesz', és
meglesz. 56 Képmutatók! Az ég és föld jeleiből
tudtok következtetni, ezt az időt miért nem tudjá-
tok hát megítélni? 57 Miért nem jöttök rá magatok,
hogy mi az igazságos?

A kiengesztelődésről

58 Mikor pedig ellenfeleddel az elöljáróhoz
mész, útközben igyekezz megegyezni vele, ne-
hogy a bíróhoz hurcoljon, s a bíró átadjon a bör-
tönőrnek, a börtönőr pedig tömlöcbe vessen.
59 Mondom neked, ki nem jössz onnan, míg az
utolsó fillért is meg nem fizeted.«

Lk 12 40 ti is legyetek készek, mert amely órában nem vélitek, eljő az Embernek Fia.

Lk 12 41 mondá pedig neki Péter: Uram, nekünk mondod-e e példabeszédet, vagy mindeneknek is?

Lk 12 42 mondá pedig az Úr: kit vélsz, hogy hű sáfár, és okos, kit az Úr az ő cselédjére rendelt, hogy adjon azoknak idejekor mérték szerint való búzát?

Lk 12 43 boldog az a szolga, kit, mikor eljövend az Úr, ekképpen talál cselekedni.

Lk 12 44 bizony mondom nektek, hogy mindenekre, amikkel bír, rendeli őtet.

Lk 12 45 hogyha azt mondja az a szolga az ő szívében: késik eljőni az uram, és verni kezdi a szolgákat és a szolgálókat, és enni és innia és részegeskedni,

Lk 12 46 eljő annak a szolgának az ura a napon, melyen nem reméli, és az órán, melyen nem tudja, és elválasztja őtet, és az ő részét a hitetlenekkel teszi.

Lk 12 47 az a szolga pedig, aki tudta az ura akaratját, és el nem készült, és nem csedekedett annak akaratja szerint, sokkal verettetik.

Lk 12 48 aki pedig nem tudta, és vereségekre méltókat cselekedett, kevéssel verettetik. mindennek pedig, akinek sok adatott, sok kérettetik attól, és akire sokat bíztak, többet kérnek attól.

Lk 12 49 tüzet jöttem bocsátani a földre, és mit akarok, hanem hogy felgyulladjon?

Lk 12 50 keresztséggel kell pedig megkereszteltetnem, és mint szorongattatom, mígnem elvégeztessék.

Lk 12 51 vélitek-e, hogy békességet jöttem küldeni a földre? mondom nektek; nem, hanem elválasztást.

Lk 12 52 mert innentova öten lesznek egy házban, akik meghasonlanak, hárman kettő ellen, és ketten három ellen.

Lk 12 53 hasonlanak meg: az atya a fiú ellen, és a fiú az atyja ellen, az anya a leánya ellen, és a leánya az anyja ellen, a napa a menye ellen, és a menye az ő napa ellen.

Lk 12 54 mondá pedig a seregeknek is: mikor látjátok a napnyugatról jövő felhőt, mindjárt azt mondjátok, záporeső jő, és úgy leszen.

Lk 12 55 és mikor a délről fúvó szelet, azt mondjátok, hogy hőség leszen, és megleszen.

Lk 12 [56] képmutatók, az égnek és a földnek színét meg tudjátok próbálni. ezt az időt pedig miért nem próbáljátok meg?

Lk 12 [57] miért pedig hogy magatoktól sem ítélitek meg, ami igaz?

Lk 12 [58] mikor pedig a te ellenkeződdel a fejedelemhez mégy, az úton igyekezzél megszabadulni tőle, hogy valamiképpen téged a bíróhoz ne vonjon, és a bíró adjon téged a sarcoltatónak, és a sarcoltató téged a tömlőcbe vessen.

Lk 12 [59] mondom neked, ki nem mégy onnét, mígnem az utolsó fillért is megfizeted.

Lk 13

Felhívás a megtérésre

1 Éppen abban az időben voltak ott néhányan, akik hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek a vérét Pilátus az áldozatukéval vegyítette. **2** Ő ezt felelte nekik: »Azt hiszitek, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak a többi galileainál, mivel mindezt elszenvedték? **3** Mondom nektek: Nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, mindnyájan ugyanígy elvesztek. **4** Vagy az a tizennyolc, akire Síloében rádőlt a torony, és megölte őket? Azt hiszitek, hogy vétkesebbek voltak minden más embernél, aki Jeruzsálemben lakik? **5** Mondom nektek: Nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, mindnyájan ugyanígy elvesztek.«

6 Aztán ezt a példabeszédet mondta: »Egy embernek volt egy fügefa a szőlőjében. Kiment, gyümölcsöt keresett rajta, de nem talált. **7** Ezért így szólt az intézőjéhez: `Íme, három esztendeje, hogy ide járok, gyümölcsöt keresek ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja hiába a földet?' **8** De az így felelt neki: `Uram! Hagyd meg még ebben az évben, amíg körülásom és megtrágyázom, **9** hátha gyümölcsöt hoz jövőre; ha pedig nem, akkor vágd ki.'«

Egy asszony meggyógyítása szombaton

10 Egyszer valamelyik zsinagógában tanított szombaton. **11** És íme, volt ott egy asszony, akiben tizennyolc éve lakott a betegség lelke. Annyira meggörnyedt, hogy egyáltalán nem tudott felegyenesedni. **12** Amikor Jézus meglátta, odahívta, és azt mondta neki: »Asszony! Megszabadultál betegségedtől.« **13** Rátette a kezét, mire az rögtön felegyenesedett, és dicsőítette Istent.

14 Ekkor megszólalt a zsinagóga elöljárója. Azon méltatlankodva, hogy Jézus szombaton gyógyított, ezt mondta a tömegnek: »Hat nap van, amikor dolgozni kell; azokon jöjjetek hát és gyó-

Lk 13 [1] jelen valának pedig némelyek azon időben hírt tevén neki a galileaiak felől, kiknek vérüket Pilátus az ő áldozatjukkal egyelítette.

Lk 13 [2] és felelvén mondá nekik: vélitek-e, hogy e galileaiak minden galileaiaknál bűnösbek voltak, hogy efféléket szenvedtek?

Lk 13 [3] mondom nektek: nem! de ha penitenciát nem tartotok, mindnyájan hasonlóképpen vesztek el.

Lk 13 [4] amint ama tizennyolcan is, akikre Siloámban a torony esett, és megölte őket, vélitek-e, hogy azok is bűnösbek voltak minden Jeruzsálemben lakó embereknél?

Lk 13 [5] mondom nektek: nem! de ha penitenciát nem tartotok, mindnyájan hasonlóképpen vesztek el.

Lk 13 [6] mondá pedig e hasonlatosságot is: egynek szőlőjében fügefa vala plántálva, és elmene gyümölcsöt keresvén azon, és nem találá.

Lk 13 [7] mondá pedig a szőlőművesnek: íme, három esztendeje vagyon, mióta jövök gyümölcsöt keresvén e fügefán, és nem találok. azért vágd ki azt, miért foglal csak földet is?

Lk 13 [8] amaz pedig felelvén mondá neki: uram, hagyd meg azt ez esztendőben is, míg megkapáljam körös-körül, és megganéjozzam,

Lk 13 [9] és ha gyümölcsöt hoz, jó, ha pedig nem, jövendőben vágd ki azt!

Lk 13 [10] tanít vala pedig az ő zsinagógájukban szombatokon.

Lk 13 [11] és íme, egy asszony, kin a betegségnek lelke tizennyolc esztendeig vala, és meggörbedett vala, és teljességgel fel nem nézhet vala.

Lk 13 [12] kit midőn látna Jézus, hozzája hívá őtet, és mondá neki: asszony, elhagyattattál a te betegségedtől.

gyíttassátok magatokat, ne pedig szombaton!« 15 Az Úr ezt felelte neki: »Képmutatók! Nem oldja-e el mindegyiktek szombaton az ökrét vagy a szamarát a jászoltól, és nem viszi-e itatni? 16 Ábrahámnak ezt a leányát pedig, akit immár tizennyolc éve megkötözve tart a sátán, nem kellett-e szombaton föloldani ettől a kötelektől?« 17 Amint ezt elmondta, megszégyenült minden ellenfele, s az egész nép örvendezett a csodás dolgokon, amiket cselekedett.

Példabeszéd a mustármagról

18 Akkor így szólt: »Mihez hasonló az Isten országa, mihez hasonlítsam? 19 Hasonló a mustármaghoz, amelyet egy ember fogott, és elvetett a kertjében. Azután felnövekedett és fává lett, úgyhogy az égi madarak az ágai közt fészkeltek« {Dán 4,8k.18}.

Példabeszéd a kovászról

20 Aztán így folytatta: »Mihez hasonlítsam Isten országát? 21 Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott az asszony, belekeverte három mérő lisztbe, amíg az egész meg nem kelt.«

Isten országának új rendjéről 13,22-19,27

A szűk és a zárt kapuk

22 Ezután bejárta a városokat és falvakat, és tanított, Jeruzsálem felé haladva. 23 Közben valaki megkérdezte tőle: »Uram! Kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?« Ő ezt felelte nekik: 24 »Igyekezzetek a szűk kapun bemenni, mert mondom nektek: sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak. 25 Amikor a családapa már felkel és bezárja az ajtót, ti kívül állva zörgetni kezdtek az ajtón, és azt mondjátok: `Uram! Nyisd ki nekünk!' Ő ezt feleli majd nektek: `Nem tudom, honnan valók vagytok.' 26 Akkor ti ezt kezditek majd mondogatni: `Előtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál.' 27 Ő erre azt feleli nektek: `Nem ismerlek titeket, hogy honnan valók vagytok! Távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők!' {Zsolt 6,9} 28 Lesz majd sírás és fogcsikorgatás, amikor látni fogjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákobot és az összes prófétát Isten országában, magatokat pedig kirekesztve. 29 Jönnek majd napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és letelepszenek az Isten országában. 30 Mert íme, vannak utolsók, akikből elsők lesznek, és vannak elsők, akikből utolsók lesznek.«

Jézus elhagyja Galileát

31 Még abban az órában odajött hozzá néhány farizeus, és azt mondta neki: »Menj el, távozz innen, mert Heródes meg akar ölni.« 32 Ő azt mondta nekik: »Menjetek, mondjátok meg annak a ró-

Lk 13 13 és rája tevé kezeit, és azonnal felegyenesedék, és dicsőíti vala az Istent.

Lk 13 14 felelvén pedig a zsinagógának fejedelme bosszankodván, hogy szombaton gyógyított volna Jézus, mondá a seregnek: hat nap vagyon, amelyeken dolgozni kell. azokon jőjetek azért, és gyógyíttassatok meg, és ne szombat napon!

Lk 13 15 felelvén pedig neki az Úr mondá: képmutatók, ki-ki közületek szombaton nem oldja-e el ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-e itatni?

Lk 13 16 ezt pedig, az Ábrahám leányát, kit megkötözött a sátán, íme, tizennyolc esztendeig, nem kellett-e megoldozni e kötéstől szombat napon?

Lk 13 17 és mikor ezeket mondaná, pirulnak vala minden ő ellenkezői, és az egész nép örül vala mindeneken, melyek dicsőségesen lesznek vala őtőle.

Lk 13 18 mondá azért: mihez hasonló az Isten országa, és mihez ítélem azt hasonlónak?

Lk 13 19 hasonló a mustármaghoz, melyet vevén az ember az ő kertjébe veté, és felnövekedék, és nagy fává lőn, és az égi madarak nyugovának az ágain.

Lk 13 20 és ismét mondá: mihez ítélem hasonlónak az Isten országát?

Lk 13 21 hasonló a kovászhoz, melyet vevén az asszonyállat elegyelíté három véka lisztbe, míg mind megkovászosodnék.

Lk 13 22 és általmegyen vala a városokon és kastélyokon tanítván és Jeruzsálembe menvén.

Lk 13 23 mondá pedig neki egy: Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek? ő pedig mondá nekik:

Lk 13 24 erölködjetek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, sokan kívánnak bemenni, és nem mehetnek.

Lk 13 25 mikor pedig bemegyen a cselédes ember, és beteszi az ajtót, kinn kezdetek állani és az ajtót zörgetni mondván: uram, nyisd meg nekünk! és felelvén mond nektek: nem tudlak titeket, honnét valók vagytok.

Lk 13 26 akkor kezditek mondani: teelőtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál.

Lk 13 27 és mond nektek: nem tudlak titeket, honnét valók vagytok. távozzatok el tőlem mindnyájan a hamisságnak cselekedői!

Lk 13 28 ott leszen sírás és fogaknak csikorgatása, mikor látjátok Ábrahámot és Izsákot és Jákobot

kának: Íme, ördögöket űzök és gyógyítok, ma és holnap, és harmadnap befejezem. 33 De ma, holnap és a következő napon úton kell lennem; mert nem lehet, hogy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.

Jeruzsálem megfeddése 34 Jeruzsálem, Jeruzsálem! Te megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akiket hozzád küldtek! Hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, mint a tyúk a csibéit a szárnyai alá, de ti nem akartátok. 35 Íme, *elhagyatott lesz a házatok.* Mondom nektek, nem láttok engem, amíg el nem jön az idő, amikor majd ezt mondjátok: *`Áldott, aki az Úr nevében jön'*« **{Zsolt 118,26}**.

Lk 13 29 és jőnek napkeletről és napnyugatról és északról és délről, és letelepednek az Isten országában.

Lk 13 30 és íme, utolsók, akik elsőkké lesznek, és elsők, akik utolsókká lesznek.

Lk 13 31 azon nap jövének némely farizeusok mondván neki: menj ki, és eredjél innét, mert Heródes meg akar téged ölni!

Lk 13 32 és mondá nekik: eredjetek, és mondjátok meg annak a rókának: íme, ördögöket űzök, és gyógyítok ma és holnap, és harmadnap elvégeztetem.

Lk 13 33 mindazáltal szükség nekem ma és holnap és a következendő napon járnom, mert nem veszhet el a próféta Jeruzsálemen kívül.

Lk 13 34 Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, kik hozzád küldetnek. hányszor akartam egybegyűjteni a fiaidat, mint a madár az ő fészkét tollai alá, és nem akartad.

Lk 13 35 íme, pusztán hagyatik nektek a ti házatok. mondom pedig nektek, hogy nem láttok engem, mígnem eljő, midőn azt mondjátok: áldott, aki az Úr nevében jő!

Lk 14

Egy vízkóros ember meggyógyítása szombaton

1 Történt pedig, hogy Jézus szombaton az egyik vezető farizeus házába ment étkezni, és azok figyelték őt. 2 Ott egy vízkóros ember került elébe. 3 Ekkor Jézus megkérdezte a törvénytudóktól és a farizeusoktól: »Szabad-e szombaton gyógyítani vagy nem?« 4 Azok csak hallgattak. Erre megérintette a beteget, meggyógyította, és elbocsátotta. 5 Aztán így szólt hozzájuk: »Ha közületek valakinek a fia vagy az ökre kútba esik, nem húzza-e ki rögtön, akár szombaton is?« 6 Erre nem tudtak mit felelni.

Lk 14 1 és lőn, midőn bemenne Jézus egy farizeusok fejedelme házába szombaton kenyeret enni, és ők rá vigyáznak vala.

Lk 14 2 és íme, egy vízkórságos ember vala előtte.

Lk 14 3 és felelvén Jézus mondá a törvénytudóknak és farizeusoknak mondván: ha szabad-e szombaton gyógyítani?

Lk 14 4 azok pedig hallgatának. ő pedig fogván őtet meggyógyítá és elbocsátá.

Lk 14 5 és felelvén nekik mondá: kinek közületek szamara vagy ökre esik a kútba, és nem mindjárt kivonja-e azt szombat napon?

Lk 14 6 és nem felelhetének ezekre neki.

A szerénységről

7 A meghívottaknak pedig példabeszédet mondott, mert megfigyelte, hogy hogyan válogatják az első helyeket. Ezt mondta nekik: 8 »Amikor lakodalomba hívnak, ne ülj az első helyre. Nehogy előforduljon, hogy ha nálad előkelőbbet is meghívtak volna, 9 odajöjjön az, aki téged és őt is meghívta, és azt mondja neked: `Add át a helyedet!' És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell

Lk 14 7 monda pedig a hívatalosoknak is példabeszédet nézvén, miképpen válogatnák az első üléseket, mondván nekik:

Lk 14 8 mikor menyegzőre hívattatol, ne ülj az első helyre, hogy valamiképpen becsületesb nálálnál hívattatott ne legyen attól,

Lk 14 9 és az eljövén, aki téged és azt hívta, mondja neked: adj helyt ennek! és akkor kezdjed pirulással az utolsó helyt tartani.

elfoglalnod. 10 Ha tehát meghívnak, menj, telepedj le az utolsó helyre. Akkor odajön majd az, aki meghívott, és ezt mondja neked: `Barátom! Menj följebb!' Így tiszteletet ébresztesz az egész vendégsereg előtt. 11 Mert aki magát fölmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, fölmagasztalják.«

A vendéglátásról

12 Annak pedig, aki őt meghívta, ezt mondta: »Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne a barátaidat és testvéreidet hívd meg, se a rokonaidat és gazdag szomszédaidat, akik majd téged is meghívnak és viszonozzák neked. 13 Amikor vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. 14 Így boldog leszel, mert ők nem tudják azt viszonozni neked. De amikor az igazak feltámadnak, megkapod jutalmadat.

Példabeszéd az ünnepi lakomáról

15 Az egyik vendég ennek hallatára így szólt hozzá: »Boldog, aki asztalhoz ülhet az Isten országában!« 16 Ő pedig ezt válaszolta: »Egy ember nagy vendégséget rendezett és sokakat meghívott. 17 A vacsora órájában elküldte szolgáját, hogy szóljon a meghívottaknak: `Jöjjetek, mert már minden el van készítve!' 18 De azok közül sorra mindegyik kezdte magát kimenteni. Az első azt mondta neki: `Földet vettem, el kell mennem megnézni; kérlek, ments ki engem!' 19 A másik meg azt mondta: `Öt pár ökröt vettem, megyek kipróbálni őket; kérlek, ments ki engem!' 20 Egy másik azt mondta: `Most nősültem, azért nem mehetek!' 21 Amikor a szolga visszatért, jelentette mindezt urának. Erre a házigazda megharagudott, és ezt mondta szolgájának: `Menj ki gyorsan a város tereire és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, bénákat, vakokat és sántákat!' 22 A szolga jelentette: `Uram! Megtörtént, amit parancsoltál, de még mindig van hely.' 23 Akkor az Úr ezt mondta a szolgájának: `Menj ki az utakra és a sövényekhez! Kényszerítsd bejönni az embereket, hogy megteljék a házam.' 24 Mondom azonban nektek, hogy azok közül, akik hivatalosak voltak, senki sem ízleli meg a lakomámat.«

Jézus követésének feltételei

25 Nagy népsokaság ment vele, ő pedig hozzájuk fordult, és ezt mondta: 26 »Ha valaki hozzám jön, és nem gyűlöli apját és anyját, feleségét és gyermekeit, fivéreit és nővéreit, sőt még saját életét is, nem lehet az én tanítványom. 27 És aki nem hordozza keresztjét és nem jön utánam, nem lehet az én tanítványom.

Lk 14 10 de mikor hívattatol, eredj, ülj az utolsó helyre, hogy midőn eljövend, aki téged hívott, mondja neked: barátom, menj feljebb! akkor leszen dicsőséged a veled együtt letelepedtek előtt.

Lk 14 11 mert minden, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

Lk 14 12 mond vala pedig annak is, aki őtet hívta vala: mikor ebédet vagy vacsorát szerzesz, ne hívjad a te barátidat, se az atyádfiait, se a rokonidat, se a gazdag szomszédidat, hogy valamiképpen ők is el ne hívjnak téged, és meglegyen fizetésed.

Lk 14 13 hanem mikor lakodalmat szerzesz, hívjad a szegényeket, bénákat, sántákat és vakokat.

Lk 14 14 és boldog lészsz, mivelhogy meg nem fizethetik neked, mert megfizettetik neked az igazaknak feltámadásában.

Lk 14 15 ezeket midőn hallotta volna egy az együtt letelepedtek közül, mondá neki: boldog az, aki kenyeret eszik az Isten országában.

Lk 14 16 ő pedig mondá neki: egy ember nagy vacsorát szerze, és sokakat híva.

Lk 14 17 és elküldé a szolgáját a vacsorának óráján megmondani az hívatalosoknak, hogy eljőnének, mert már mindenek elkészíttettek.

Lk 14 18 és kezdék együtt mindnyájan magukat menteni. az első mondá neki: majort vettem, és szükség kimennem, és azt meglátnom. kérlek téged, ments meg engem!

Lk 14 19 és a másik mondá: öt iga ökröt vettem, és megpróbálni megyek azokat. kérlek téged, ments meg engem!

Lk 14 20 és más mondá: feleséget vettem, és azért nem mehetek el.

Lk 14 21 és megtérvén a szolga megielenté ezeket az ő urának. akkor megharaguván a cselédes ember mondá az ő szolgájának: menj ki hamar az utcákra és a városnak szerire, és a szegényeket és a bénákat és a vakokat és a sántákat hozd be ide!

Lk 14 22 és mondá a szolga: uram, meglett, amint parancsoltad, és mégis hely vagyon.

Lk 14 23 és mondá az úr a szolgának: menj ki az utakra és a sövényekhez, és kényszerítsed bejönni, hogy megteljék az én házam!

Lk 14 24 mondom pedig nektek, hogy senki ama férfiak közül, akik hívattattak, meg nem kóstolja az én vacsorámat.

Lk 14 25 sok seregek mennek vala pedig vele, és ő megfordulván mondá nekik:

28 Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, vajon van-e miből befejezni? 29 Nehogy miután az alapot lerakta és nem tudta befejezni, mindenki, aki látja, csúfolni kezdje őt: 30 `Ez az ember elkezdett építeni, de nem tudta befejezni.' 31 Vagy melyik király az, aki amikor háborúba indul egy másik király ellen, nem ül le előbb, hogy megfontolja, vajon képes-e tízezerrel szembeszállni azzal, aki húszezerrel jön ellene? 32 Mert ha nem, követséget küld hozzá és békét kér, amikor még messze van. 33 Így tehát aki közületek nem mond le mindenről, amije van, nem lehet az én tanítványom.

34 Jó a só; de ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? 35 Sem a földre, sem a szemétdombra nem való, hanem hogy kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!«

Lk 14 26 ha ki hozzám jő, és nem gyűlőli az atyját és anyját és feleségét és fiait és atyjafiait és nénjeit még pedig az önnön lelkét is, nem lehet én tanítványom.

Lk 14 27 és aki nem viseli az önnön keresztét, és utánam nem jő, nem lehet én tanítványom.

Lk 14 28 mert kicsoda közületek tornyot akarván építeni, először leülvén meg nem számlálja a költséget, amely szükséges, ha vagyon-e az elvégezésre?

Lk 14 29 hogy minekutána fundamentumot vet, és el nem végezheti, mindnyájan, akik látják, ne kezdjék őtet csúfolni

Lk 14 30 mondván: hogy ez ember építeni kezdett, és el nem végezhette.

Lk 14 31 avagy mely király hadakozni indulván más király ellen leülvén elsőben meg nem gondolja, ha tízezerrel szembeszállhat-e az ellen, aki húszezerrel jő ellene?

Lk 14 32 egyébként még amaz távol lévén követséget bocsátván békességre valókat kér.

Lk 14 33 így azért minden tiközületek, aki ellene nem mond mindeneknek, amiket bír, nem lehet én tanítványom.

Lk 14 34 jó a só. ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzanak?

Lk 14 35 sem a földbe, sem a ganéjba nem hasznos, hanem kivettetik. akinek fülei vannak a hallásra, hallja meg!

Lk 15

Példabeszéd az elveszett bárányról

1 A vámosok és bűnösök is mindnyájan odamentek hozzá, hogy hallgassák. 2 A farizeusok és az írástudók azonban méltatlankodtak: »Ez bűnösökkel áll szóba és velük eszik.« 3 Akkor ezt a példabeszédet mondta nekik: 4 »Ha közületek valakinek száz juha van, és egyet elveszít közülük, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e az elveszett után, amíg meg nem találja? 5 Amikor megtalálja, örömében vállára veszi, 6 hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, és azt mondja nekik: `Örüljetek velem, mert megtaláltam elveszett juhomat!' 7 Mondom nektek: éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben is egy megtérő bűnös miatt, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.

Példabeszéd az elveszett drachmáról 8 Vagy ha egy asszonynak tíz drachmája van, és elveszít egy drachmát, nem gyújt-e lámpát, nem söpri-e ki a

Lk 15 1 közelgetnek vala pedig hozzája a publikánusok és bűnösök, hogy hallgatnák őtet.

Lk 15 2 és morgolódnak vala a farizeusok és az írástudók mondván, hogy ez a bűnösöket befogadja, és velük eszik.

Lk 15 3 és szóla nekik, íme, példabeszédet mondván:

Lk 15 4 kicsoda az ember közületek, akinek száz juha vagyon, és ha elveszt egyet azok közül, nem hagyja-e a kilencvenkilencet a pusztában, és ahhoz megyen, amely elveszett vala, mígnem megtalálja azt?

Lk 15 5 és mikor azt megtalálja, vállaira veszi örülvén,

Lk 15 6 és hazamenvén egybehívja barátit és szomszédit mondván nekik: örvendjetek nekem, mert megtaláltam az én juhomat, mely elveszett vala!

Lk 15 7 mondom nektek, hogy úgy öröm leszen mennyben egy penitenciatartó bűnösön inkább,

házát, és nem keresi-e gondosan, amíg meg nem találja? 9 Ha pedig megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédait, hogy elmondja nekik: `Örüljetek velem, mert megtaláltam a drachmát, amelyet elvesztettem!' 10 Mondom nektek: hasonló öröm lesz Isten angyalainak színe előtt egy megtérő bűnös miatt.«

Példabeszéd az apa két fiáról

11 Azután így szólt: »Egy embernek volt két fia. 12 A fiatalabb azt mondta apjának: `Apám! Add ki nekem az örökség rám eső részét!' Erre szétosztotta köztük vagyonát. 13 Nem sokkal ezután a fiatalabb fiú összeszedte mindenét, elment egy távoli országba, és ott léha élettel eltékozolta vagyonát. 14 Miután mindent elpazarolt, nagy éhínség támadt azon a vidéken, és nélkülözni kezdett. 15 Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához, aki kiküldte a tanyájára, hogy őrizze a disznókat. 16 Szeretett volna jóllakni a disznók eledelével, de abból sem adtak neki. 17 Ekkor magába szállt, és azt mondta: `Apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én meg itt éhen halok. 18 Föl-kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Apám! Vétkeztem az ég ellen és teellened! 19 Már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz, csak béreseid közé fogadj be engem!' 20 Föl is kerekedett, és elment apjához.

Apja már messziről meglátta és megesett rajta a szíve. Eléje sietett, a nyakába borult és megcsókolta. 21 A fiú így szólt hozzá: `Apám! Vétkeztem az ég ellen és teellened; már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz.'

22 Az apa azonban ezt mondta szolgáinak: `Hozzátok hamar a legdrágább ruhát és adjátok rá, húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára! 23 Azután hozzátok elő a hízlalt borjút, vágjátok le, együnk és vigadjunk, 24 mert ez a fiam meghalt, és föltámadt, elveszett, és megtaláltatott.' Aztán elkezdtek vigadozni.

25 Az idősebb fiú pedig a mezőn volt, és amikor hazatérőben a házhoz közeledett, meghallotta a

hogysem kilencvenkilenc igazakon, kik nem szűkölködnek penitencia nélkül.

Lk 15 8 avagy mely asszonyállatnak tíz garasa lévén, ha elveszt egy garast, nem gyújt-e gyertyát, és megsöpri a házat, és megkeresi szorgalmatosan, mígnem megtalálja?

Lk 15 9 és mikor megtalálja, egybehívja barátit és szomszédit mondván: örvendjetek nekem, mert megtaláltam a garast, melyet elvesztettem vala!

Lk 15 10 így, mondom nektek, öröm leszen az Isten angyali előtt egy penitenciatartó bűnösön.

Lk 15 11 mondá pedig: egy embernek két fia vala.

Lk 15 12 és mondá az ifjabbik közülük az atyjának: atyám, add ki nekem az örökség részét, mely engem illet! és elosztá nekik az örökséget.

Lk 15 13 és nem sok napok után egybegyűjtvén mindeneket az ifjabbik fia messze mene távol való tartományba, és ott eltékozlá az ő örökségét buja élettel.

Lk 15 14 és minekutána mindeneket megemésztett volna, nagy éhség lőn abban a tartományban, és ő szűkölködni kezde.

Lk 15 15 és elmene, és annak a tartománynak egy polgárához adá magát. és az ő majorjába küldé őtet, hogy a disznókat őrizné.

Lk 15 16 és kívánja vala a hasát betölteni a malátával, melyet a disznók esznek vala, és senki nem adja vala neki.

Lk 15 17 magába térvén pedig mondá: mennyi béresek az atyám házában bővelkednek kenyerekkel, én pedig itt éhhel halok meg!

Lk 15 18 felkelek, és az én atyámhoz megyek, és ezt mondom neki: atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened.

Lk 15 19 már nem vagyok méltó, hogy te fiadnak hívattassam, tégy engem mint egyet a te béresid közül.

Lk 15 20 és felkelvén elmene az atyjához. mikor pedig még távol volna, meglátá őtet az ő atyja, és irgalmasságra indíttaték, és hozzája futván a nyakára esék, és megcsókolá őtet.

Lk 15 21 és mondá neki a fia: atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. már nem vagyok méltó, hogy te fiadnak hívattassam.

Lk 15 22 mondá pedig az atyja a szolgáinak: hamar hozzátok elő a legjobb ruhát, és öltöztessétek fel őtet, és adjatok gyűrűt a kezébe, és sarut a lábaiba!

Lk 15 23 és hozzátok elő a hízlalt borjút, és öljétek meg! és együnk, és vígan lakjunk,

zeneszót és táncot. 26 Odahívott egyet a szolgák közül, és megkérdezte, hogy mi történt. 27 Az így válaszolt neki: `Megjött az öcséd, és apád levágta a hízlalt borjút, mivel egészségben kapta őt vissza.' 28 Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. Ezért az apja kijött, és kérlelte. 29 Ő azonban ezt mondta apjának: `Lásd, hány esztendeje szolgálok neked, soha meg nem szegtem parancsodat, mégsem adtál nekem soha egy kecskét sem, hogy mulathassak barátaimmal. 30 De amikor megjött ez a te fiad, aki a vagyonodat parázna nőkre költötte, levágattad neki a hízlalt borjút.' 31 Ő azonban azt mondta neki: `Fiam! te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd. 32 De vigadozni és örvendezni kellett, mert ez az öcséd meghalt, és föltámadt, elveszett, és megtaláltatott.'«

Lk 15 24 mert ez az én fiam meghalt vala, és megelevenedett, elveszett vala, és megtaláltatott. és vígan kezdének lakni.

Lk 15 25 az ő idősbik fia pedig a mezőn vala, és midőn megjőne, és a házhoz közelgetne, hallá az éneklést és a táncot.

Lk 15 26 és híva egyet a szolgák közül, és megkérdé, mi dolog volna az.

Lk 15 27 és az mondá neki: az öcséd jött meg, és az atyád a hízlalt borjút ölte meg, hogy egészségesen megjött.

Lk 15 28 bosszankodék pedig, és nem akara bemenni. az atyja azért kijövén kezdé kérni őtet.

Lk 15 29 ama pedig felelvén mondá az atyjának: íme, ennyi esztendeig szolgálok neked, és soha parancsolatodat által nem hágtam, és soha nem adtál nekem egy gödölyét, hogy barátimmal vígan laktam volna.

Lk 15 30 de minekutána ez a te fiad, ki az ő örökségét a kurvákkal megemésztette, megjött, a hízlalt borjút ölted meg neki.

Lk 15 31 ő pedig mondá neki: fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem tiéd.

Lk 15 32 vígan lakni pedig és örvendezni kell vala, mert ez a te öcséd meghalt vala, és megelevenedett, elveszett vala, és megtaláltatott.

Lk 16

Példabeszéd az okos intézőről

1 A tanítványoknak pedig ezt mondta: »Egy gazdag embernek volt egy intézője. Bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát. 2 Erre magához hívatta és azt mondta neki: `Mit hallok rólad? Adj számot gazdálkodásodról, mert nem lehetsz tovább az intézőm!' 3 Az intéző ezt mondta magában: Mitévő legyek, hisz uram elveszi tőlem az intézőséget? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. 4 Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek a házukba, miután elmozdított az intézőségből. 5 Magához hívta tehát urának minden egyes adósát, és megkérdezte az elsőtől: `Mennyivel tartozol uramnak?' 6 Az így felelt: `Száz korsó olajjal.' Erre azt mondta neki: `Fogd adósleveledet, ülj le hamar, és írj ötvenet!' 7 Azután megkérdezte a másikat: `Hát te mennyivel tartozol?' Az így válaszolt: `Száz véka búzával.' Erre azt mondta neki: `Fogd adósleveledet, és írj nyolcvanat!' 8 Az Úr megdicsérte a hamis intézőt, hogy okosan cselekedett; mert a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál.

Lk 16 1 mondá pedig az ő tanítványinak is: vala egy gazdag ember, kinek sáfára vala, és az bevádoltaték nála, mintha eltékozlotta volna az ő javait.

Lk 16 2 és hívá őtet, és mondá neki: mit hallok felőled? adj számot sáfárságodról, mert már nem sáfárkodhatol!

Lk 16 3 mondá pedig a sáfár önnönmagában: mit műveljek, hogy ím, az uram elveszi tőlem a sáfárságot? nem kapálhatok, koldulni szégyenlek.

Lk 16 4 tudom, mit cselekedjem, hogy mikor kivettetem a sáfárságból, befogadjanak engem a ő házukba.

Lk 16 5 egybehíván azért az urának minden adósit mondá az elsőnek: mennyivel tartozol az uramnak?

Lk 16 6 az pedig mondá: száz tonna olajjal. és mondá neki: vedd elő a számtartó könyvedet, és ülj le hamar, írj ötvent!

Lk 16 7 azután mondá a másiknak: te pedig mennyivel tartozol? ki mondá: száz köböl búzával. mondá neki: vedd elő a te leveleidet, és írj nyolcvant!

A vagyon helyes használatáról

9 Azt mondom hát nektek: Szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor az elmúlik, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

10 Aki kicsiben hű, a nagyban is hű; és aki a kicsiben gonosz, az a nagyban is gonosz.

11 Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűségesek, ki bízza rátok az igazit? 12 És ha a máséban nem voltatok hűek, akkor ki adja oda nektek azt, ami a tiétek?

13 Egy szolga sem szolgálhat két úrnak; mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.«

A farizeusok elmarasztalása

14 Hallották mindezt a kapzsi farizeusok, és kigúnyolták őt. 15 Ekkor azt mondta nekik: »Ti ugyan igaznak mutatjátok magatokat az emberek előtt, de Isten ismeri a szíveteket, mert ami az emberek előtt magasztos, az az Isten előtt utálatos.

A Törvényről és a válásról

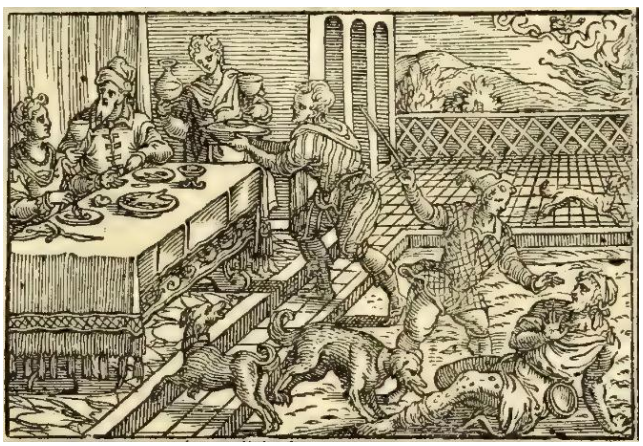
16 A törvény és a próféták Jánosig tartottak; azóta Isten országának örömhírét hirdetik, és mindenki erőszakkal igyekszik oda.

17 Könnyebben múlik el ég és föld, mint hogy a törvényből egy vessző is elvesszen.

18 Mindaz, aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságot tör; és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, az is házasságot tör.

Példázat a gazdag emberről és a szegény Lázárról

19 Volt egyszer egy gazdag ember. Bíborba, patyolatba öltözködött, és mindennap fényes lakomát rendezett. 20 Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a kapuja előtt, tele fekéllyel. 21 Szeretett volna jóllakni abból, ami a gazdag asztaláról lehullott, de csak a kutyák jöttek és nyalogatták a sebeit.

Lk 16 [8] és dicséré az úr a hamisságnak sáfárát, hogy eszesen cselekedett volna, mert e világ fiai eszesebek a világosság fiainál az ő nemükben.

Lk 16 [9] én is mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamisság mammonjából, hogy mikor megfogyatkoztok, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

Lk 16 [10] aki a legkisebben hű, a nagyobban is hű, és aki a kicsinyben hamis, a nagyobban is hamis.

Lk 16 [11] ha azért a hamis mammonban hűek nem voltatok, ki bízza rátok azt, ami igaz?

Lk 16 [12] és hogyha a máséban hűek nem voltatok, ki adja nektek, ami tiétek?

Lk 16 [13] egy szolga sem szolgálhat két úrnak. mert avagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, avagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat meg utálja. nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.

Lk 16 [14] hallják vala pedig mindezeket a farizeusok, kik fösvények valának, és csúfolják vala őtet.

Lk 16 [15] és mondá nekik: ti vagytok, akik magatokat igazítjátok az emberek előtt, az Isten pedig tudja a ti szíveiteket. mert ami az emberek előtt nagy, utálatosság az Isten előtt.

Lk 16 [16] a törvény és a próféták Jánosig. attól fogva az Isten országa hirdettetik, és azon mindnyájan erőszakot tesznek.

Lk 16 [17] könnyebb pedig az égnek és a földnek elmúlni, hogysemmint a törvényből egy pontnak elesni.

Lk 16 [18] valaki elbocsátja a maga feleségét, és mást veszen, paráználkodik, és aki férjétől elbocsáttatottat veszen, paráználkodik.

Lk 16 [19] vala egy gazdag ember, ki bársonyba és bíborba öltözik vala, és mindennap frissen lakik vala.

Lk 16 [20] és vala egy Lázár nevű koldus, ki annak ajtaja előtt fekszik vala rakva fekélyekkel,

Lk 16 [21] kívánván megelégíttetni a morzsalékokból, melyek a gazdagnak asztaláról hullanak vala, és senki nem adja vala neki. de az ebek is eljőnek vala, és nyalják vala az ő fekélyit.

Lk 16 [22] lőn pedig, hogy meghalna a koldus, és vitettetnék az angyaloktól az Ábrahám kebelébe. meghala pedig a gazdag is, és pokolban temetteték.

Lk 16 [23] felemelvén pedig szemeit, midőn a kínokban volna, látá Ábrahámot távol, és Lázárt az ő kebelében.

22 Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és az angyalok Ábrahám kebelére vitték. Meghalt a gazdag is, és eltemették. 23 Amikor a pokolban a kínok közt föltekintett, meglátta messziről Ábrahámot, és a keblén Lázárt. 24 Ekkor felkiáltott neki: `Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam! Küldd el Lázárt, hogy ujja hegyét vízbe mártva hűsítse a nyelvemet, mert kínlódom ebben a lángban!' 25 Ábrahám ezt felelte neki: `Fiam! Emlékezz csak vissza, hogy életedben elnyerted javaidat, Lázár pedig ugyanígy a rosszat; ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. 26 Ráadásul köztünk és köztetek nagy szakadék is van, hogy akik innen át akarnának menni hozzátok, ne tudjanak, se onnan hozzánk ne jöhessen senki.' 27 Erre az így szólt: `Akkor hát arra kérlek, atyám, küldd el őt apám házába, 28 mert öt testvérem van. Tegyen előttük tanúságot, nehogy ők is ide jussanak, e gyötrelmek helyére.' 29 Ábrahám ezt válaszolta: `Van Mózesük és prófétáik, hallgassanak azokra!' 30 Az erre így könyörgött: `Nem úgy, atyám, Ábrahám! De ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, bűnbánatot tartanak.' 31 Erre ő azt felelte: `Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, még ha a halottak közül támad is fel valaki, annak sem fognak hinni!'«

Lk 16 24 és ő kiáltván mondá: atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy mártsa vízbe az ujja végét, hogy hűvösítse meg az én nyelvemet, mert gyötröttetem e lángban!

Lk 16 25 és mondá neki Ábrahám: fiam, jusson eszedbe, hogy elvetted javaidat a te életedben, és Lázár azonképpen gonoszít. most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötröttetel.

Lk 16 26 és mindezek fölött közöttünk és közöttetek nagy köz erősíttetett meg, hogy azok, akik innét által akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnét ide által ne jöhessenek.

Lk 16 27 és mondá: kérlek azért téged, atyám, hogy küldjed őtet az atyám házába.

Lk 16 28 mert öt atyámfia vagyon, hogy bizonyságot tegyen azoknak, hogy ne jöjjenek ők is e kínok helyére.

Lk 16 29 és mondá neki Ábrahám: vagyon Mózsesük és prófétájuk, hallgassák azokat!

Lk 16 30 ama pedig mondá: nem, atyám, Ábrahám! de ha valaki a holtak közül hozzájuk megyen, penitenciát tartnak.

Lk 16 31 mondá pedig neki: ha Mózest és a prófétákat nem hallgatják, ha valaki a halottak közül feltámad is, nem hisznek.

Lk 17

Óvás a botránkoztatóktól

1 Azután így szólt tanítványaihoz: »Lehetetlen, hogy botrányok elő ne forduljanak, de jaj annak, aki okozza azokat. 2 Jobb lenne annak, ha malomkövet kötnének a nyakára és a tengerbe vetnék, mint hogy megbotránkoztasson egyet is e kicsinyek közül. 3 Vigyázzatok magatokra!

A megbocsátásról

Ha vét ellened testvéred, figyelmeztesd; és ha megbánja, bocsáss meg neki! 4 Még ha napjában hétszer vét is ellened, és napjában hétszer tér vissza hozzád, és azt mondja: `Bánom!' – bocsáss meg neki.«

A hit erejéről

5 Az apostolok ekkor azt mondták az Úrnak: »Növeld bennünk a hitet!« 6 Az Úr ezt felelte: »Ha csak akkora hitetek lesz is, mint egy mustármag, és ennek az eperfának azt mondjátok: `Szakadj ki tövestől és verj gyökeret a tengerben!', engedelmeskedni fog nektek.

Lk 17 1 és mondá az ő tanítványinak: lehetetlen, hogy botránkozások ne jöjjenek. jaj pedig annak, aki által jőnek.

Lk 17 2 hasznosb annak, ha egy malomkő tétetik a nyaka körül, és a tengerbe vettetik, hogysemmint megbotránkoztasson egyet e kisdedek közül.

Lk 17 3 megóvjátok magatokat! ha vétkezik ellened az atyádfia, dorgáld meg őtet! és ha penitenciát tart, bocsáss meg neki!

Lk 17 4 és ha napjában hétszer vétkezik ellened, és napjában hétszer hozzád tér mondván: bánom! bocsáss meg neki!

Lk 17 5 és mondának az apostolok az Úrnak: öregbítsed bennünk a hitet!

Lk 17 6 mondá pedig az Úr: ha hitetek leszen, mint a mustármag, mondjátok, íme, szederfának: szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe! és enged nektek.

Lk 17 7 kicsoda pedig közületek, akinek szántólegénye vagy pásztora vagyon, aki, ha megtért a mezőről, azt mondja neki: mindjárt jere, telepedjél le!

Példabeszéd a haszontalan szolgáról

7 Ki mondja közületek szolgájának, mikor az szántás vagy legeltetés után hazatér a mezőről: `Gyere gyorsan, ülj az asztalhoz?' 8 Nem azt mondja-e neki inkább: `Készíts nekem vacsorát, övezd fel magad és szolgálj ki, amíg eszem és iszom, azután ehetsz és ihatsz majd magad is'? 9 Csak nem köszöni meg a szolgának, hogy megtette mindazt, amit parancsolt? 10 Így ti is, amikor mindent megtesztek, amit parancsoltak nektek, mondjátok: `Haszontalan szolgák vagyunk, csak azt tettük, ami a kötelességünk volt!'«

A tíz leprás

11 Történt pedig, hogy miközben Jeruzsálem felé tartott, átment Szamarián és Galileán. 12 Amikor beért az egyik faluba, szembejött vele tíz leprás férfi. Megálltak a távolban, 13 és hangosan kiáltoztak: »Jézus, Mester! Könyörülj rajtunk!« 14 Amikor meglátta őket, azt mondta: »Menjetek, mutassátok meg magatokat a papoknak!« {Lev 13,49} Történt pedig, hogy amíg mentek, megtisztultak. 15 Az egyikük, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, hangosan magasztalta Istent, 16 és Jézus lábai előtt arcra borulva hálát adott neki; s ez szamariai volt. 17 Jézus pedig így szólt: »Nemde tízen tisztultak meg? A többi kilenc hol van? 18 Nem volt más, aki visszatért volna, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen?« 19 Aztán így szólt hozzá: »Kelj föl és menj; a hited meggyógyított téged.«

Isten országának eljöveteléről

20 Amikor a farizeusok megkérdezték tőle, hogy mikor jön el az Isten országa, ezt válaszolta nekik: »Az Isten országa nem jön el szembetűnő módon. 21 Nem fogják azt mondani: `íme itt van,' vagy `amott'. Mert az Isten országa köztetek van.«

Az Emberfia eljöveteléről

22 A tanítványoknak pedig ezt mondta: »Jönnek napok, amikor szeretnétek látni az Ember-

Lk 17 8 és nem mondja-e neki: készíts mit vacsorálnom, és övedzd fel magadat, szolgálj nekem, míg eszem és iszom, és azután te is egyél és igyál?

Lk 17 9 vajon megköszöni-e annak a szolgának, hogy megcselekedte, amiket neki parancsolt vala? nem vélem.

Lk 17 10 ekképpen ti is, mikor mindeneket megcselekesztek, melyek parancsolva vannak nektek, azt mondjátok: haszontalan szolgák vagyunk, amit meg kellett cselekednünk, megcselekedtük.

Lk 17 11 és lőn, mikor Jeruzsálembe menne, általmene Szamárián és Galileán.

Lk 17 12 és mikor bemenne egy kastélyba, eleibe jövének tíz poklos férfiak, kik távol megállának,

Lk 17 13 és felemelék szavukat mondván: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!

Lk 17 14 kiket hogy megláta, mondá: menjetek el, mutassátok meg magatokat a papoknak! és lőn, midőn mennének, megtisztulának.

Lk 17 15 egy pedig közülük hogy látá, hogy megtisztult, visszatére nagy szóval magasztalván az Istent.

Lk 17 16 és orcájára borula az ő lábai előtt hálákat adván. és ez szamaritánus vala.

Lk 17 17 felelvén pedig Jézus mondá: nemde tízen tisztultak-e meg? és a kilence hol vagyon?

Lk 17 18 nem találtatott, aki megtérne, és dicsőséget adna az Istennek, hanem csak ez idegen nemzet?

Lk 17 19 és mondá neki: kelj fel, menj el, mert a te hited megszabadított téged!

Lk 17 20 kérdetvén pedig a farizeusoktól: mikor jő el az Isten országa? felelvén nekik mondá: nem úgy jő el az Isten országa, hogy valaki tudhassa.

Lk 17 21 se nem mondják; íme, itt, avagy íme, amott! mert íme, az Isten országa bennetek vagyon.

Lk 17 22 és mondá a tanítványinak: eljőnek a napok, mikor kívánjátok látni egy napját az Emberfiának, és nem látjátok.

Lk 17 23 és azt mondják nektek: íme, itt, és íme, amott! el ne menjetek, se ne kövessétek!

Lk 17 24 mert mint az ég alatt való tündöklő villamás az ég alatt valókon fénylik, úgy leszen az Embernek Fia az ő napján.

Lk 17 25 először pedig sokakat kell neki szenvedni és megvettetni e nemzetségtől.

fiának egyetlen napját, és nem fogjátok látni. 23 Ha azt mondják majd nektek: `Íme, itt van', `íme, ott van'; ne menjetek el és ne fussatok oda. 24 Mert mint ahogy a cikázó villám az ég egyik végétől a másikig látszik, olyan lesz az Emberfia is az ő napján. 25 De előbb még sokat kell szenvednie, és el kell, hogy vesse ez a nemzedék. 26 Ahogy Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfiának napjaiban is. 27 Ettek, ittak, házasodtak s férjhez mentek addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába {Ter 7,7}. Azután jött a vízözön, és mindenkit elpusztított. 28 És ugyanúgy, ahogy Lót napjaiban történt: Ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek. 29 Azon a napon pedig, amikor Lót kiment Szodomából, tűz és kénkő esett az égből és elpusztított mindenkit {Ter 19,24}. 30 Így lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik. 31 Aki azon a napon a háztetőn lesz és a holmija a házban, ne jöjjön le érte, hogy elvigye; és aki a mezőn lesz, ne térjen vissza. 32 Emlékezzetek Lót feleségére. 33 Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt; aki pedig elveszíti, megmenti azt. 34 Mondom nektek: Azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. 35 Két asszony őröl együtt: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. 36 Ketten lesznek a mezőn: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.«

37 Erre megkérdezték tőle: »Hol lesz ez, Uram?« Ő azt felelte nekik: »Ahol a test van, oda gyűlnek a sasok is.«

Lk 17 26 és amint lett a Noé napjaiban, úgy leszen az Emberfiának napjaiban is.

Lk 17 27 esznek és isznak vala, feleségeket vesznek vala, és férjnek adattatnak vala mind a napig, melyben bemene Noé a bárkába, és eljöve a vízözön, és elveszté mindnyájukat.

Lk 17 28 hasonlóképpen, amint lett a Lót napjaiban: esznek és isznak vala, vesznek és eladnak vala, plántálnak és építnek vala.

Lk 17 29 amely napon pedig kimene Lót Szodomából, tűz és kénkő esék az égből, és mindnyájukat elveszté.

Lk 17 30 ezek szerint leszen, amely napon az Emberfia megjelenik.

Lk 17 31 az órában, aki a ház héján leszen, és az ő edényi a házban, le ne szálljon elvinni azokat, és aki a mezőn, hasonlóképpen vissza ne térjen!

Lk 17 32 megemlékezzetek a Lót feleségéről!

Lk 17 33 valaki lelkét meg akarja tartani, elveszti azt, és valaki azt elveszti, megeleveníti azt.

Lk 17 34 mondom nektek: azon éjjel ketten lesznek egy ágyban, egyik felvétetik, és a másik elhagyatik.

Lk 17 35 két őrlő asszony leszen együtt, egyik felvétetik, és a másik elhagyatik.

Lk 17 36 ketten a mezőn, egyik felvétetik, és a másik elhagyatik.

Lk 17 37 felelvén mondának neki: holott uram? ki mondá nekik: valahol a test leszen, oda gyűlnek a sasok is.

Lk 18

Példabeszéd az istentelen bíróról és az özvegyasszonyról

1 Arról is mondott nekik egy példabeszédet, hogy szüntelen kell imádkozni és nem szabad belefáradni. 2 Így szólt: »Az egyik városban volt egy bíró, aki Istentől nem félt és embertől nem tartott. 3 Volt abban a városban egy özvegyasszony is, aki elment hozzá és kérte: `Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben!' 4 Az egy ideig nem volt rá hajlandó. Azután mégis így szólt magában: `Bár Istentől nem félek, és embertől nem tartok, 5 mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, nehogy végül is idejöjjön és arcul üssön.'« 6 Azután így szólt az Úr: »Hallottátok, mit mond az igazságtalan bíró? 7 Hát Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Vajon

Lk 18 1 monda pedig példabeszédet is nekik, hogy szükség mindenkor imádkozni és meg nem szűnni,

Lk 18 2 mondván: egy bíró vala néminemű városban, ki az Istent nem féli vala, és az embert nem becsüli vala.

Lk 18 3 vala pedig egy özvegyasszony azon városban, és hozzája jő vala mondván: álljad boszszúmat az ellenségemen!

Lk 18 4 és nem akará sok ideig. ezek után pedig mondá ő magában: noha az Istent nem félem, sem az embert nem becsülöm,

Lk 18 5 mindazáltal, mivelhogy untat engem ez özvegyasszony, bosszúját állom, hogy végtére eljövén engem ne szidalmazzon.

Lk 18 6 mondá pedig az Úr: halljátok, mit mond a hamisságnak bírája?

megvárakoztatja őket? 8 Mondom nektek: hamarosan igazságot szolgáltat nekik. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?«

Példabeszéd a farizeusról és a vámosról

9 Néhány elbizakodottnak pedig, akik azt gondolták, hogy ők igazak, és másokat megvetettek, ezt a példabeszédet mondta: 10 »Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. 11 A farizeus megállt, és így imádkozott magában: `Istenem! Hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igaztalan és házasságtörő, mint ez a vámos is. 12 Kétszer böjtölök hetente, tizedet adok mindenemből.' 13 A vámos pedig távol állt meg, nem merte a szemét sem az égre emelni. Mellét verve így szólt: `Istenem! Légy irgalmas nekem, bűnösnek!' 14 Mondom nektek: ez megigazultan ment haza, amaz pedig nem. Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, felmagasztalják.«

A gyermekek megáldása

15 Odavitték hozzá a kisgyermekeket is, hogy érintse meg őket. Mikor a tanítványok meglátták ezt, szemrehányást tettek nekik. 16 Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: »Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek, s ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. 17 Bizony, mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint a gyermek, nem jut be oda.«

A gazdagságról és Jézus követéséről

18 Egy előkelő ember megkérdezte tőle: »Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?« 19 Jézus ezt mondta neki: »Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egyedül az Isten. 20 Ismered a parancsokat: *Ne törj házasságot, ne ölj, ne lopj, hamisan ne tanúskodj, tiszteld apádat és anyádat*« **{Kiv 20,12; MTörv 5,2-16}**. 21 Az így felelt: »Ezeket ifjú korom óta mind megtartottam.« 22 Ennek hallatára Jézus így szólt hozzá: »Egy valami hiányzik még neked: add el mindenedet, amid van, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem!« 23 Ennek hallatára az nagyon elszomorodott, mert igen gazdag volt. 24 Amikor Jézus látta, hogy elszomorodott, így szólt: »Milyen nehezen jutnak Isten országába azok, akik gazdagok! 25 Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak bejutni Isten országába.« 26 Akik hallották, megkérdezték: »Hát akkor ki üdvözülhet?« 27 Ezt felelte nekik: »Ami az embereknek lehetetlen, az Istennek lehetséges« **{Ter 18,14; Jób 42,2}**.

Lk 18 7 az Isten pedig nem áll-e bosszút az ő választottiért, kik éjjel-nappal kiáltnak hozzája, és békességes tűrése leszen-e őérettük?

Lk 18 8 mondom nektek, hogy hamar bosszút áll azokért. mindazáltal az Emberfia eljövén véled-e, hogy talál hitet a földön?

Lk 18 9 mondá pedig némelyeknek, kik magukban bíznak vala, mint igazak, és megutálnak vala egyebeket, e példabeszédet is:

Lk 18 10 két ember mene fel a templomba, hogy imádkoznának, egyik farizeus, és a másik publikánus.

Lk 18 11 a farizeus állván, így imádkozik vala magában: Isten, hálákat adok neked, hogy nem vagyok, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, amint e publikánus is.

Lk 18 12 kétszer böjtölök egy hétben, dézsmát adok mindenekből, amiket bírok.

Lk 18 13 és a publikánus távol állván szemeit sem akarja vala felemelni az égre, hanem a mellét veri vala mondván: Isten, légy kegyelmes nekem, bűnösnek!

Lk 18 14 mondom nektek, alámene ez a házához, inkább megigazíttatván amannál, mert minden, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

Lk 18 15 hoznak vala pedig hozzája gyermecskéket is, hogy azokat illetné. melyet midőn látnának a tanítványok, feddik vala azokat.

Lk 18 16 Jézus pedig egybehíván őket mondá: hagyjátok hozzám jőni a gyermekeket, és ne tiltsátok őket, mert ilyeneké az Isten országa!

Lk 18 17 bizony mondom nektek: valaki úgy nem veszi az Isten országát, mint a gyermek, be nem megyen abba.

Lk 18 18 és kérdé őtet egy fejedelem mondván: jó Mester, mit cselekedvén bírom az örök életet?

Lk 18 19 mondá pedig neki Jézus: miért mondasz engem jónak? senki nem jó, hanem egyedül az Isten.

Lk 18 20 a parancsolatokat tudod: ne ölj, ne paráználkodjál, ne orozz, hamis bizonyságot ne mondj, atyádat és anyádat tiszteljed!

Lk 18 21 ki mondá: ezeket mind megőriztem ifjúságomtól fogva.

Lk 18 22 melyet hallván mondá Jézus neki: még egy híjával vagy. add el mind, amid vagyon, és add a szegényeknek, és kincsed leszen mennyben, és jöjj el, kövess engem!

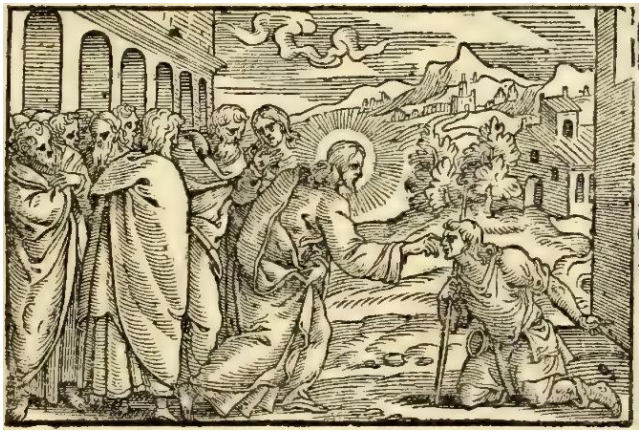
28 Ekkor Péter megszólalt: »Íme, mi mindenünket elhagytuk, és követtünk téged.« 29 Ő azt mondta nekik: »Bizony, mondom nektek: Senki sem hagyja el házát vagy feleségét, vagy testvéreit vagy szüleit, vagy gyermekeit az Isten országáért 30 anélkül, hogy ne kapna ezen a világon sokkal többet, az eljövendő világban pedig az örök életet.«

Harmadik jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról

31 Ezután Jézus maga mellé vette a tizenkettőt, és azt mondta nekik: »Íme, most fölmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik mindaz, amit a próféták az Emberfiáról megírtak. 32 A pogányok kezébe adják, kigúnyolják, meggyalázzák és leköpdösik; 33 aztán megostorozzák, megölik, de harmadnapra feltámad.« 34 Ők azonban semmit sem értettek ebből. Rejtve maradt előttük ez a beszéd, és nem értették a mondottakat.

A jerikói vak meggyógyítása

35 Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út szélén és kéregetett. 36 Amikor hallotta az elvonuló tömeget, megkérdezte, hogy mi az. 37 Megmondták neki, hogy a Názáreti Jézus megy arra. 38 Erre felkiáltott: »Jézus, Dávid fia! Könyörülj rajtam!« 39 Akik elöl mentek, ráparancsoltak, hogy hallgasson. De ő annál jobban kiáltozott: »Dávid fia! Könyörülj rajtam!« 40 Erre Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék őt hozzá. Amikor odaért, megkérdezte tőle: 41 »Mit akarsz, mit cselekedjem veled?« Az így szólt: »Uram! Hogy lássak!« 42 Jézus azt mondta neki: »Láss! A hited megmentett téged.« 43 Azonnal látott is, és követte őt, Istent magasztalva. Erre az egész tömeg, amely ezt látta, dicsőítette Istent.

Lk 18 23 amaz hallván ezeket megszomorodék, mert igen gazdag vala.

Lk 18 24 látván pedig Jézus, hogy megszomorodott volna, mondá: mely nehezen mennek az Isten országába, akiknek pénzük vagyon.

Lk 18 25 mert könnyebb a tevének a tű fokán általmenni, hogysem a gazdagnak Isten országába menni.

Lk 18 26 és mondának, akik hallák: és ki üdvözülhet?

Lk 18 27 mondá nekik: amelyek lehetetlenek az embereknél, lehetségesek az Istennél.

Lk 18 28 mondá pedig Péter: íme, mi elhagytunk mindeneket, és téged követtünk.

Lk 18 29 ki mondá nekik: bizony, mondom nektek, senki nincs, aki elhagyta házát vagy szüleit vagy atyjafiait vagy feleségét vagy fiait az Isten országáért,

Lk 18 30 és sokkal többeket ne vegyen ezen időben, és a jövendő világon az örök életet.

Lk 18 31 melléje vevé pedig Jézus a tizenkettőt, és mondá nekik: íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesednek mindenek, melyek megírattattak a próféták által az Emberfiáról.

Lk 18 32 mert a pogányok kezébe adatik és megcsúfoltatik és megostoroztatik és megpökdöstetik.

Lk 18 33 és minekutána megostorozzák, megölik őtet, és harmadnapon feltámad.

Lk 18 34 és ők semmit ezekbe nem értenek, és ez ige el vala rejtve tőlük, és nem érték, amelyek mondatnak vala.

Lk 18 35 lőn pedig, mikor Jerikóhoz közelgetne, egy vak ül vala az útfélen koldulván.

Lk 18 36 és mikor hallaná az általmenő sereget, kérdé, mi volna az.

Lk 18 37 mondának pedig neki, hogy a názáreti Jézus menne által.

Lk 18 38 és kiálta mondván: Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!

Lk 18 39 és akik elöl mennek vala, feddik vala őtet, hogy hallgatna. ő pedig sokkal inkább kiált vala: Dávidnak fia, könyörülj rajtam!

Lk 18 40 megállván pedig Jézus magához hagyá őtet hozatni. és midőn elközelgetett volna, kérdé őtet mondván:

Lk 18 41 mit akarsz, hogy cselekedjem veled? ama pedig mondá: uram, hogy lássak!

Lk 18 [42] és Jézus mondá neki: lass! a te hited megszabadított téged.

Lk 18 [43] és azonnal láta, és követi vala őtet magasztalván az Istent. és az egész nép, hogy látá, dicséretet ada az Istennek.

Lk 19

Jézus a vámos Zakeus házában

1 Ezután bement Jerikóba és áthaladt rajta. **2** Ekkor íme, egy Zakeus nevű férfi, aki a vámosok feje volt és gazdag, **3** szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de nem tudta a tömeg miatt, mert alacsony termetű volt. **4** Előre futott tehát, felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. **5** Amikor Jézus arra a helyre ért, fölnézett, meglátta őt, és ezt mondta neki: »Zakeus! Jöjj le hamar, mert ma a te házadban kell megszállnom.« **6** Erre az sietve lemászott, és örömmel befogadta. **7** Akik ezt látták, mindannyian zúgolódva mondták: »Bűnös embernél száll meg!« **8** Zakeus azonban odaállt, és azt mondta az Úrnak: »Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megcsaltam, négyannyit adok helyette.» **9** Jézus azt mondta neki: »Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia. **10** Az Emberfia ugyanis azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.«

Példabeszéd a kiosztott pénzről

11 Azoknak pedig, akik mindezt hallották, mondott egy példabeszédet is, mert közel volt már Jeruzsálemhez, és azt hitték, hogy hamarosan megjelenik az Isten országa. **12** Így szólt hozzájuk: »Egy nemes ember messze földre indult, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, és aztán visszatérjen. **13** Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz mínát, s így szólt hozzájuk: `Gazdálkodjatok, amíg vissza nem jövök!' **14** Alattvalói azonban gyűlölték őt, és követséget küldtek utána ezzel az üzenettel: `Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék rajtunk!' **15** Ő azonban, amikor megszerezte a királyi méltóságot és visszatért, maga elé hívatta a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja, ki mennyit szerzett vele. **16** Jött az első, és azt mondta: `Uram, a mínád tíz mínát hozott.' **17** Erre azt mondta neki: `Jól van, jó szolgám, mivel a kevésben hű voltál, hatalmad lesz tíz város felett.' **18** Jött a második is, és így szólt: `Uram, a mínád öt mínát nyert.' **19** Ennek is azt mondta: `Uralkodj öt város felett.' **20** Aztán jött a következő, és így szólt: `Uram, itt van a mínád! Eltettem a kendőmben, **21** mert féltem tőled, mivel szigorú ember

Lk 19 [1] és bemenvén Jerikóban jár vala.

Lk 19 [2] és íme, egy Zakeus nevű férfiú, és ez a publikánusok fejedelme vala, és gazdag.

Lk 19 [3] és kívánja vala látni Jézust, ki volna. és nem láthatja vala a seregtől, mert kisded termetű vala.

Lk 19 [4] és előfutván felhága egy vad fügefára, hogy látná őtet, mert azon megyen vala által.

Lk 19 [5] és midőn a helyre jutott volna, feltekintvén Jézus látá őtet, és mondá neki: Zakeus, sietve szállj alá, mert ma a te házadban kell maradnom!

Lk 19 [6] és sietvén leszálla, és örömmel fogadá őtet.

Lk 19 [7] és mikoron mindnyájan látnák, morgolódnak vala mondván, hogy bűnös emberhez tért volna be.

Lk 19 [8] megállván pedig Zakeus mondá az Úrnak: Uram, íme, felét az én javaimnak a szegényeknek adom, és ha valamiben valakit megcsaltam, négyannyit adok vissza.

Lk 19 [9] mondá neki Jézus, hogy ma lett üdvössége e háznak, mivelhogy ő is az Ábrahám fia.

Lk 19 [10] mert az Emberfia azt jött keresni és üdvözíteni, ami elveszett vala.

Lk 19 [11] ezeket hallván amazok példabeszédet is monda, azért hogy közel volna Jeruzsálemhez, és mivelhogy azt alítanák, hogy legottan megjelennék az Isten országa.

Lk 19 [12] mondá azért: egy nemes ember messze való tartományba mene, hogy magának országot venne, és visszatérne.

Lk 19 [13] előhíván pedig az ő tíz szolgáit tíz gírát ada nekik, és mondá nekik: kereskedjetek, míg megjövök!

Lk 19 [14] az ő polgári pedig gyűlölik vala őtet, és követséget küldének utána mondván: nem akarjuk ezt rajtunk uralkodni.

Lk 19 [15] és lőn, hogy megvevén az országot megtérne, és elő hagyá hívattatni a szolgákat, akiknek a pénzt adta vala, hogy megtudná, ki-ki menyit kereskedett volna.

Lk 19 [16] eljöve pedig az első mondván: uram, a te gírád tíz gírát nyert.

Lk 19 [17] és mondá neki: örülj, jó szolgám! mivelhogy a kevésen hű voltál, hatalmad leszen tíz városon.

vagy: elveszed, amit le nem tettél, és learatod, amit nem vetettél.' 22 Azt mondta neki: `A magad szájából ítéllek meg téged, gonosz szolga! Tudtad, hogy szigorú ember vagyok: elveszem, amit le nem tettem, és learatom, amit nem vetettem. 23 Miért nem tetted hát pénzemet a pénzváltóasztalra, hogy amikor visszatérek, kamatostul kapjam azt vissza?' 24 Majd így szólt az ott állókhoz: `Vegyétek el tőle a mínát, és adjátok annak, akinek tíz mínája van.' 25 Azok így szóltak: `Uram, annak már tíz mínája van.' 26 Mondom nektek: `Mindannak, akinek van, még adnak, attól meg, akinek nincs, még azt is elveszik, amije van. 27 Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy uralkodjam felettük, hozzátok ide, és öljétek meg színem előtt!'«

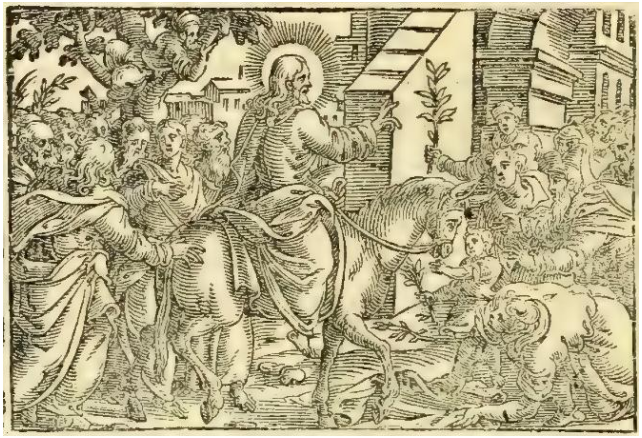
UTOLSÓ NAPOK JERUZSÁLEMBEN: 19,28-21,38

Viták Jeruzsálemben: 19,28-21,4

Bevonulás Jeruzsálembe

28 Miután ezeket mondta, haladt tovább Jeruzsálem felé.

29 Amikor Betfagéhez és Betániához közeledett, ahhoz a hegyhez, amelyet Olajfák hegyének hívnak, elküldte két tanítványát 30 ezekkel a szavakkal: »Menjetek a szemközti faluba. Amikor bementek, találtok ott megkötve egy szamárcsikót, amelyen még nem ült ember. Oldjátok el és vezessétek ide. 31 Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: `Miért oldjátok el?' – mondjátok neki: `Az Úrnak szüksége van rá.'« 32 A küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, amint megmondta nekik. 33 Amikor eloldották a szamárcsikót, a gazdái megkérdezték tőlük: »Miért oldjátok el a szamárcsikót?« 34 Ők azt felelték: »Az Úrnak szüksége van rá.« 35 És elvitték Jézushoz. A szamárcsikóra ráterítették ruháikat, aztán fölültették rá Jézust.

36 Amikor pedig elindult, az útra terítették ruháikat. 37 Mikor már közel volt az Olajfák hegyének

Lk 19 18 a második is eljöve mondván: uram, a te gírád öt gírát nyert.

Lk 19 19 ennek is mondá: te is légy öt városon!

Lk 19 20 más is eljöve mondván: uram, ihon a te gírád, mely nálam eltétetve volt a keszkenőben,

Lk 19 21 mert féltem tőled, hogy ím kemény ember vagy. elveszed, amit le nem tettél, és megaratod, amit nem vetettél.

Lk 19 22 mondá neki: a te szádból ítéllek meg téged, gonosz szolga. tudod vala, hogy én kemény ember vagyok, elvevén, amit le nem tettem, és megaratván, amit nem vetettem.

Lk 19 23 és miért nem adtad tehát az én pénzemet a pénzváltóasztalra, hogy én eljövén uzsorákkal vettem volna ki azt?

Lk 19 24 és az ott állóknak mondá: vegyétek el tőle a gírát, és adjátok annak, akinek tíz gírája vagyon.

Lk 19 25 és mondának neki. uram, tíz gírája vagyon.

Lk 19 26 mondom pedig nektek, hogy mindennek, akinek vagyon, adatik és bővelkedik, attól pedig, akinek nincsen, amije vagyon is, elvétetik tőle.

Lk 19 27 mindazáltal amaz én ellenségimet, akik nem akarták, hogy én rajtuk uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem!

Lk 19 28 és ezeket mondván elől jár vala felmenvén Jeruzsálembe.

Lk 19 29 és lőn, midőn elközelgetett volna Betfagéhez és Betániához, a hegyhez, mely Olajfák hegyének hívattatik, elküldé az ő két tanítványát

Lk 19 30 mondván: menjetek a kastélyba, mely ellenben vagyon, melybe bemenvén találtok egy megkötött szamárvemhet, melyen még soha egy ember sem ült. oldjátok meg azt, és hozzátok el!

Lk 19 31 és ha valaki titeket kérd: miért oldjátok el? így szóljatok neki: hogy az Úr kívánja ennek szolgálatját.

Lk 19 32 elmenének pedig, akik elküldettenek vala, és állva találák a vemhet, amint mondotta nekik.

Lk 19 33 eloldván pedig ők a vemhet mondának nekik annak urai: miért oldjátok el a vemhet?

Lk 19 34 ők pedig mondának: mert az Úrnak szükséges.

Lk 19 35 és Jézushoz vivék azt. és az ő ruhájukat a vehemre hányván felülteték Jézust.

Lk 19 36 menvén pedig ő, leterítik vala az ő ruhájukat az úton.

Lk 19 37 és midőn már elközelgetne az Olajfák hegyének lejtőjére, kezdék mindnyájan a tanítványoknak

lejtőjéhez, a tanítványok egész csoportja elkezdte örvendezve, hangosan dicsérni Istent a sok csodáért, amelyet láttak. **38** Ezt mondták:

»*Áldott a király, aki az Úr nevében jön!* **{Zsolt 118,26}**

Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban!«

39 A tömegből néhány farizeus azt mondta neki: »Mester, intsd meg tanítványaidat!« **40** Ő azonban ezt felelte nekik: »Mondom nektek: ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani!«

Jeruzsálem pusztulásáról

41 Mikor közeledett és meglátta a várost, megsiratta, s így szólt: **42** »Bárcsak te is felismernéd ezen a napon, ami békességedre szolgál! Most azonban el van rejtve a szemed elől. **43** Mert jönnek napok, amikor ellenségeid körülvesznek sáncokkal, bekerítenek és szorongatnak mindenfelől. **44** Földre tipornak téged és gyermekeidet, akik benned laknak; nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel látogatásod idejét.«

A templom megtisztítása

45 Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat. **46** Ezt mondta nekik: »Írva van: *Az én házam az imádság háza,* ti pedig *rablók barlangjává* tettétek« **{Iz 56,7; Jer 7,11}**.

47 Mindennap tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép vezetői az életére törtek, **48** de nem tudták módját ejteni, mert az egész nép ajkain csüngve hallgatta.

seregi örülvén dicsérni az Istent nagy szóval minden csodatételekért, melyeket láttanak vala,

Lk 19 [38] mondván: áldott a király, aki az Úrnak nevében jő! békesség mennyben, és dicsőség a magasságokban!

Lk 19 [39] és némely farizeusok a seregek közül mondának neki: Mester, fedd meg a tanítványidat!

Lk 19 [40] kiknek ő mondá: mondom nektek, hogyha ezek hallgatnak, a kövek kiáltnak.

Lk 19 [41] és hogy elközelgete, látván a várost síra azon mondván:

Lk 19 [42] mert ha megismerted volna te is, és főképpen ezen a te napodon, melyek a te békességedre vannak! most pedig elrejtve vannak a te szemeidtől.

Lk 19 [43] mert rád jőnek a napok, és körülvesznek téged a te ellenségid árokkal, és körülfognak téged, és megszorongatnak téged mindenfelől.

Lk 19 [44] és a földig lerontnak téged és a fiaidat, kik benned vannak, és nem hagynak tebenned követ a kövön, azért hogy meg nem ismerted a te látogatásod idejét.

Lk 19 [45] és bemenvén a templomba ki kezdé hányni azokat, akik abban árulnak és vesznek vala,

Lk 19 [46] mondván nekik: írva vagyon, hogy az én házam imádságnak háza, ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek.

Lk 19 [47] és tanít vala mindennap a templomban. a papi fejedelmek pedig és az írástudók és a községnek fejedelmi el akarják vala őtet veszteni,

Lk 19 [48] és nem találnak vala, mit cselekednének neki. mert az egész nép őtőle függ vala hallgatván őtet.

Lk 20

Jézus hatalmának eredete

1 Történt pedig, hogy egy napon, amikor a népet tanította a templomban és az evangéliumot hirdette, odamentek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, **2** és így szóltak hozzá: »Mondd meg nekünk, milyen hatalommal teszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?« **3** Ő így válaszolt nekik: »Én is kérdezek tőletek valamit: Mondjátok meg nekem, **4** János keresztsége a mennyből való volt-e vagy az emberektől?« **5** Azok így tanakodtak egymás között: »Ha azt mondjuk: `A mennyből volt', azt fogja felelni: `Miért nem hittetek hát neki?' **6** Ha pedig azt

Lk 20 [1] és lőn egy napon, tanítván ő a népet a templomban, és az evangéliumot hirdetvén egybegyűlének a papi fejedelmek és az írástudók a vénekkel,

Lk 20 [2] és szólának neki mondván: mondd meg nekünk, micsoda hatalommal műveled ezeket, avagy kicsoda az, aki neked e hatalmat adta?

Lk 20 [3] felelvén pedig Jézus mondá nekik: én is kérdlek titeket egy igéről. feleljetek meg nekem!

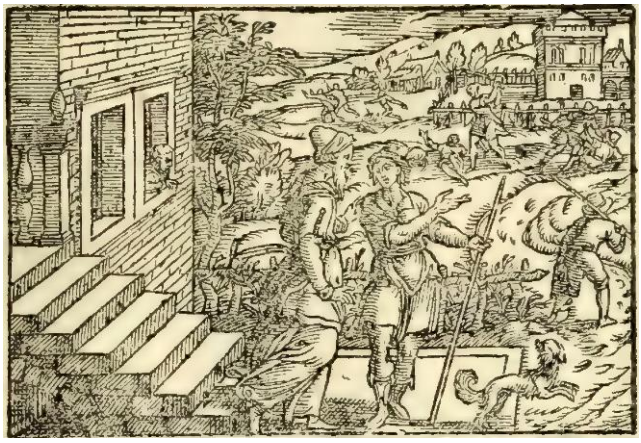
Lk 20 [4] a János keresztsége mennyből volt-e, avagy az emberektől?

Lk 20 [5] azok pedig gondolják vala magukban mondván: hogyha azt mondjuk, mennyből, azt mondja: miért nem hittetek tehát neki?

mondjuk: `Az emberektől', akkor az egész nép megkövez bennünket, mert meg van győződve, hogy János próféta.« 7 Ezért azt válaszolták, hogy nem tudják, honnét való. 8 Erre Jézus azt mondta nekik: »Akkor én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal teszem ezeket.«

Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről

9 A népnek pedig ezt a példabeszédet kezdte mondani: »Egy ember *szőlőt ültetett.* Kiadta bérbe a szőlőműveseknek, azután elutazott hosszabb időre. 10 Amikor eljött az ideje, elküldött egy szolgát a szőlőművesekhez, hogy a szőlő terméséből adják oda neki a ráeső részt. De a szőlőmunkások megverték, és üres kézzel elkergették. 11 Ekkor egy másik szolgát küldött; azok azonban azt is megverték, gyalázattal illették, és üres kézzel elkergették. 12 Erre egy harmadikat is küldött; de azok azt is megsebesítették és kidobták. 13 Akkor a szőlő ura így szólt: `Mit tegyek? Elküldöm az én kedves fiamat; őt talán megbecsülik.'

14 A szőlőművesek azonban, amikor meglátták őt, így tanakodtak maguk között: `Ez az örökös; öljük meg, és miénk lesz az örökség!' 15 Aztán kidobták őt a szőlőből és megölték. Mit tesz velük ezután a szőlő ura? 16 Odamegy és elpusztítja azokat a szőlőműveseket, a szőlőt pedig másoknak adja.«

Amikor meghallották ezt, így szóltak: »Távol legyen tőlünk!« 17 Ő azonban végignézett rajtuk és megkérdezte: »Mit jelent hát az, ami írva van:

`A kő, amelyet az építők elvetettek,

szegletkővé lett'? **{Zsolt 118,22}**

18 Mindaz, aki erre a kőre ráesik, összezúzódik, akire pedig ez ráesik, szétmorzsolja azt.« 19 Abban az órában a főpapok és az írástudók kezet akartak emelni rá, de féltek a néptől; megértették ugyanis, hogy róluk mondta ezt a példabeszédet.

Lk 20 6 ha pedig azt mondjuk, az emberektől, az egész nép megkövez minket, mert bizonyosak, hogy próféta volt János.

Lk 20 7 és felelének, hogy nem tudnák, honnét volna.

Lk 20 8 Jézus is mondá nekik: én sem mondom meg nektek, micsoda hatalommal cselekeszem ezeket.

Lk 20 9 kezdé pedig a népnek mondani e példabeszédet: szőlőt plántála egy ember, és bérbe adá azt a műveseknek, és ő messze volt sok ideig.

Lk 20 10 és idejekor egy szolgát külde a művesekhez, hogy a szőlőnek gyümölcsében adnának neki. kik megvervén azt üresen bocsáták el.

Lk 20 11 és más szolgát is külde. amazok pedig azt is megvervén és gyalázattal illetvén üresen bocsáták el.

Lk 20 12 még a harmadikat is elküldé. kik azt is megsebesítvén kiveték.

Lk 20 13 mondá pedig a szőlőnek ura: mit cselekedjem? az én szerelmes fiamat küldöm el, talán mikor őtet látják, megbecsülik.

Lk 20 14 kit midőn láttak volna a művesek, gondolák magukban mondván: ez az örökös, öljük meg őtet, hogy miénk legyen az örökség!

Lk 20 15 és kivetvén őtet a szőlőből megölék. mit cselekeszik azért azoknak a szőlőnek ura?

Lk 20 16 eljő, és elveszti azokat a műveseket, és a szőlőt másoknak adja. melyet hallván mondának neki: távol legyen az!

Lk 20 17 ő pedig rájuk tekintvén mondá: micsoda tehát az, ami írva vagyon: amely követ az építők megvetettek, az lett szegletfejévé?

Lk 20 18 minden, aki arra a kőre esik, megromol, akire pedig esik, elrontja azt.

Lk 20 19 és igyekeznek vala a papi fejedelmek és az irástudók kezüket rá vetni azon órában, és félének a néptől, mert megérték, hogy őróluk mondotta e hasonlatosságot.

Lk 20 20 és rá vigyázván leselkedőket küldének, kik magukat igazaknak tettetnék, hogy megfognák őtet a beszédben, hogy őtet a tiszttartónak birodalma és hatalma alá adnák.

Lk 20 21 és kérdék őtet mondván: Mester, tudjuk, hogy igazán szólasz és tanítasz, és személyt nem válogatsz, hanem az Isten útját igazságban tanítod.

Lk 20 22 szabad-e adót adnunk a császárnak, vagy nem?

Kérdés az adóról

20 Hogy szemmel tartsák őt, megfigyelőket küldtek, akik magukat igazaknak tettették, hogy megfoghassák őt beszéde alapján, és a hatóság és a helytartó hatalmába adhassák. **21** Ezek megkérdezték tőle: »Mester! Tudjuk, hogy helyesen szólsz és tanítasz, s hogy nem vagy személyválogató, hanem igazságban tanítod az Isten útját. **22** Szabad-e adót fizetnünk a császárnak, vagy nem?« **23** Ő észrevette álnokságukat, és azt mondta nekik: **24** »Mutassatok nekem egy dénárt. Kinek a képe és felirata van rajta?« Azt felelték neki: »A császáré.« **25** Erre azt mondta nekik: »Adjátok hát meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.« **26** Így nem tudtak belekötni szavaiba, melyeket a nép előtt mondott; inkább elcsodálkoztak feleletén, és elhallgattak.

Kérdés a halottak feltámadásáról

27 Odamentek hozzá néhányan a szaddúceusok közül, akik tagadják a feltámadást, és megkérdezték őt: **28** »Mester, Mózes előírta nekünk: Ha valakinek meghal a testvére, akinek felesége volt, de gyermeke nem, akkor a testvér vegye el az aszszonyt, és támasszon utódot testvérének **{MTörv 25,5-6; Ter 38,8}**. **29** Volt hét testvér. Az első megnősült, aztán meghalt gyermek nélkül. **30** Előbb a második, **31** majd a harmadik vette feleségül őt, és hasonlóképpen mind a heten, gyermeket nem hagyva, mind meghaltak. **32** Végül meghalt az asszony is. **33** A feltámadáskor ezek közül kinek lesz a felesége az asszony? Hiszen mind a hétnek felesége volt.« **34** Jézus ezt felelte nekik: »E világ fiai házasodnak és férjhez mennek. **35** Azok pedig, akik méltók lesznek elnyerni a másik világot és a halálból való föltámadást, nem házasodnak, és férjhez sem mennek, **36** hiszen többé már meg sem halhatnak. Hasonlók lesznek ugyanis az angyalokhoz, és Isten fiai lesznek, mert a feltámadás fiai. **37** Hogy pedig a halottak feltámadnak, azt Mózes is jelezte a csipkebokornál, amikor az Urat *`Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákob Istenének'* **{Kiv 3,6}** mondta. **38** Isten pedig nem a holtaké, hanem az élőké, hiszen mindenki érte él.« **39** Ekkor néhány írástudó azt mondta neki: »Mester! Helyesen feleltél.« **40** És többé nem mertek kérdezni tőle semmit.

Kérdés a Messiásról

41 Ekkor ő kérdezte meg tőlük: »Hogyan mondhatják Krisztust Dávid fiának, **42** amikor maga Dávid mondja a zsoltárok könyvében:

Lk 20 [23] meggondolván pedig az ő álnokságukat mondá nekik: mit kísértetek engem?

Lk 20 [24] mutassatok egy pénzt nekem! ki képe és felül való írása vagyon rajta? felelvén mondának neki: a császáré.

Lk 20 [25] és mondá nekik: adjátok meg tehát ami a császáré a császárnak, és ami az Istené az Istennek.

Lk 20 [26] és meg nem feddheték az ő szavát a nép előtt, és csodálkozván az ő feleletin hallgatának.

Lk 20 [27] eljövének pedig némely szadduceusok, kik tagadják a feltámadást, és kérdék őtet

Lk 20 [28] mondván: Mester, Mózes megírta nekünk: ha valakinek atyjafia meghal felesége lévén, és ez magzatok nélkül leszen, hogy amannak az atyjafia vegye el ezt feleségül, és magot támasszon az atyjafiának.

Lk 20 [29] hét atyafiak valának azért, és az első feleséget vőn, és meghala fiak nélkül.

Lk 20 [30] és a második vevé el azt, az is meghala fiú nélkül.

Lk 20 [31] és a harmadik vevé el őtet, hasonlóképpen mind heten, és nem hagyának magot, és meghalának.

Lk 20 [32] mindnyájuk után végre az asszony is meghala.

Lk 20 [33] a feltámadásban azért ki felesége leszen őközülük? mivelhogy ő mind a hétnek felesége volt.

Lk 20 [34] és mondá nekik Jézus: e világ fiai házasodnak, és férjnek adatnak.

Lk 20 [35] azok pedig, akik méltóknak ítéltetnek a másvilágra és a halottak közül való feltámadásra, se férjhez nem mennek, se feleségeket nem vesznek.

Lk 20 [36] mert többé meg nem halhatnak, mert egyenlők az angyalokhoz, és az Istennek fiai, mivelhogy a feltámadásnak fiai.

Lk 20 [37] hogy pedig a halottak feltámadjanak, Mózes is megmutatta a csipkebokornál, midőn az Urat Ábrahám Istenének és Izsák Istenének és Jákob Istenének mondja.

Lk 20 [38] az Isten pedig nem a meghaltaké, hanem az élőké, mert mindnyájan élnek neki.

Lk 20 [39] felelvén pedig némely írástudók mondának neki: Mester, jól mondád.

Lk 20 [40] és többé nem mernek vala tőle semmit kérdeni.

Lk 20 [41] mondá pedig nekik: miképpen mondják a Krisztust a Dávid fiának lenni?

`Így szólt az Úr az én Uramhoz:
Ülj az én jobbomra,
43 *míg ellenségeidet*
lábad zsámolyává nem teszem!' **{Zsolt 110,1}**

44 Dávid tehát Urának hívja őt. Hogyan lehet akkor az ő fia?«

Az írástudók ellen

45 Ezután az egész nép hallatára ezt mondta tanítványainak: **46** »Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek pompás öltözékben járni, és kedvelik azt, ha köszöntik őket a tereken, meg az első üléseket a zsinagógákban, és a főhelyeket a lakomákon. **47** Felélik az özvegyek házát, miközben színleg nagyokat imádkoznak. Ezekre súlyosabb ítélet vár.«

Lk 20 [42] és ő maga Dávid mondja a zsoltárok könyvében: mondá az Úr az én Uramnak: ülj az én jobbomra,

Lk 20 [43] míg az ellenségidet zsámollyá teszem a te lábaidnak.

Lk 20 [44] Dávid azért Urának hívja őtet, és mi módon ő fia?

Lk 20 [45] az egész népnek hallására pedig mondá a tanítványinak:

Lk 20 [46] megóvjátok magatokat az írástudóktól, kik hosszú ruhában akarnak járni, és szeretik a köszöntéseket a piacon és az első székeket a zsinagógákban és az első helyeket a lakodalmakban!

Lk 20 [47] kik megemésztik az özvegyek házait hosszú imádságot tettetvén. ezek nagyobb kárhozatot vesznek.

Lk 21

Az özvegyasszony adománya

1 Aztán föltekintett, és látta, hogy a gazdagok hogyan dobják adományaikat a templom kincs-tárába. **2** Látott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott be. **3** Akkor így szólt: »Bizony, mondom nektek: ez a szegény özvegy többet adott mindenkinél. **4** Mert azok mindnyájan a fölöslegükből adtak adományokat; ő pedig a maga szegénységéből odaadta mindenét, amije csak volt: egész megélhetését.«

Beszédek a végidőről: 21,5-38

A templom pusztulása

5 Amikor néhányan megjegyezték a templomról, hogy milyen szép kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve, ő így szólt: **6** »Jönnek majd napok, amikor mindezekből, amit itt láttok, nem marad kő kövön, amelyet le ne rombolnának.«

A csapások kezdete

7 Erre megkérdezték őt: »Mester! Mikor fognak ezek bekövetkezni, és mi lesz előtte a jel?« **8** Ő pedig így szólt: »Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek benneteket! Mert sokan jönnek az én nevemben, és azt mondják: `Én vagyok', és: `Elérkezett az idő'; de ti ne menjetek utánuk. **9** Mikor háborúkról és lázadásokról hallotok, meg ne rémüljetek; ezeknek előbb meg kell történniük **{Dán 2,28}**; de ez még nem a vég.«

10 Azután ezt mondta nekik: »Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen. **11** Földindulások lesznek, sok helyen dögvész, éhség, rettentő

Lk 21 [1] tekintvén pedig látá azokat a gazdagokat, kik az ő ajándékukat a kincses ládába vetik vala.

Lk 21 [2] láta pedig egy szegény özvegyasszonyt is, aki két kis fillért vete belé.

Lk 21 [3] és mondá: igazán mondom nektek, hogy e szegény özvegy többet vetett mindnyájuknál.

Lk 21 [4] mert mindnyájan ezek, amivel bővelkedtek, azt vetették az Isten ajándékiba. ez pedig az ő fogyatkozásából minden élését, amely vala, belevetette.

Lk 21 [5] és némelyek a templom felől mondván, hogy jó kövekkel és ajándékokkal volna felékesítve, mondá:

Lk 21 [6] ezek, amiket láttok, eljőnek a napok, melyekben nem hagyatik kő a kövön, mely le ne rontassék.

Lk 21 [7] kérdék pedig őtet mondván: Mester, mikor lesznek ezek, és micsoda a jele, mikor megkezdenek lenni?

Lk 21 [8] ki mondá: meglássátok, hogy el ne tévelyíttessetek! mert sokan jőnek az én nevemben mondván, hogy én vagyok, és az idő elközelgetett. ne menjetek azért őutánuk!

Lk 21 [9] mikor pedig hallotok hadakat és támadásokat, meg ne rettenjetek! szükség először ezeknek meglenni, de nem mindjárt leszen vége.

Lk 21 [10] akkor mondá nekik: feltámad egy nemzet a más nemzet ellen, és ország ország ellen.

Lk 21 [11] és nagy földindulások lesznek helyesleg, és döghalálok és éhség és rettentések az égből és nagy jelek lesznek.

tünemények és nagy égi jelek. 12 Mindezek előtt pedig kezet emelnek rátok és üldözni fognak titeket. Átadnak benneteket a zsinagógáknak és börtönbe vetnek. Királyok és helytartók elé hurcolnak titeket az én nevemért. 13 Alkalom lesz ez számotokra, hogy tanúságot tegyetek. 14 Véssétek hát szívetekbe: ne gondolkodjatok előre, mi módon védekezzetek. 15 Mert olyan szájat és bölcsességet adok majd nektek, amelynek egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani. 16 Kiszolgáltatnak titeket szüleitek és testvéreitek, rokonaitok és barátaitok, és közületek egyeseket halálra adnak. 17 Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, 18 de egy hajszál sem vész el a fejetekről. 19 Állhatatossággal fogjátok megőrizni lelketeket.

Jeruzsálem pusztulása

20 Amikor pedig látjátok, hogy seregek veszik körül Jeruzsálemet, tudjátok meg, hogy elközelgett a pusztulása. 21 Akkor akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekbe. Az ottlévők költözzenek ki, és akik vidéken vannak, ne menjenek oda. 22 Mert a bosszúállás napjai ezek **{MTörv 32,35}**, hogy beteljesedjen mindaz, ami meg van írva. 23 Jaj a várandós és szoptatós anyáknak azokban a napokban! Mert nagy szorongatás lesz a földön és harag ezen a népen. 24 Kard élén hullanak el, és fogságba hurcolják őket minden néphez, Jeruzsálemet pedig legázolják a pogányok **{Zak 12,3}**, míg be nem telik a nemzetek ideje.

Az Emberfia eljövetele

25 Jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, és a földön a népek kétségbeesett rettegése a tenger zúgása és háborgása miatt. 26 Az emberek megdermednek a rémülettől, és annak várásától, ami a világmindenséggel történik, mert az egek erői *megrendülnek.* 27 Akkor meglátják *az Emberfiát, amint eljön felhőben,* nagy hatalommal és dicsőséggel **{Dán 7,13}**.

28 Mikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjetek fel és emeljétek fel a fejeteket, mert közel van a ti megváltástok.«

A végidőre vonatkozó intelmek

29 Példabeszédet is mondott nekik: »Nézzétek a fügefát és a többi fát. 30 Amikor kifakadnak, tudjátok, hogy közel van a nyár. 31 Így ti is, amikor látjátok, hogy ezek megtörténnek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa. 32 Bizony, mondom nektek: el nem múlik ez a nemzedék, amíg mindez meg nem történik. 33 Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak.

Lk 21 12 de mindezek előtt rátok vetik kezüket, és üldöznek a zsinagógákba és őrizetük alá adván, a királyokhoz és tiszttartókhoz vonván az én nevemért.

Lk 21 13 történik pedig nektek bizonyságúl.

Lk 21 14 tegyetek azért szívetekbe, hogy eléve ne gondolkodjatok, mi módon feleljetek!

Lk 21 15 mert én adok nektek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem állhatnak, se nem mondhatnak minden ti ellenkezőitek.

Lk 21 16 kézbe adattok pedig a szüleitektől és az atyátokfiaitól és rokonitoktól és barátitoktól, és halállal illetnek közületek,

Lk 21 17 és gyűlölségben lesztek mindeneknél az én nevemért,

Lk 21 18 és egy hajszál a fejetekről el nem vész.

Lk 21 19 a ti békességes tűréstekben bírjátok a ti lelkeiteket.

Lk 21 20 mikor pedig látjátok Jeruzsálemet a hadtól körülvétetni, akkor tudjátok, hogy elközelgetett az ő pusztulása.

Lk 21 21 akkor akik Júdeában vannak, fussanak a hegyekre, és akik közepette, menjenek el, és akik a tartományokban, be ne menjenek abba!

Lk 21 22 mert bosszúállásnak napjai ezek, hogy beteljesedjenek mind, amik írva vannak.

Lk 21 23 jaj pedig a nehézkeseknek és a szoptatóknak azokban a napokban, mert nagy szorongatás leszen a földön, és harag e népen.

Lk 21 24 és elhullanak a fegyver élivel, és fogva vitetnek minden pogányokhoz, és Jeruzsálem megtapodtatik a pogányoktól, míg beteljesedjenek a nemzetségek idei.

Lk 21 25 és jelek lesznek a napban és a holdban és a csillagokban, és a földön a népeknek szorongatása a tenger zúgása és a habjainak felháborodása miatt.

Lk 21 26 elszáradván az emberek azoknak félelme és várakodása miatt, melyek az egész világra következnek, mert az egek erei megindulnak.

Lk 21 27 és akkor látják az Emberfiát eljőni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel.

Lk 21 28 ezek pedig meg kezdvén lenni, feltekintsetek, és emeljétek fel a fejeteket, mert elközelgett a ti váltságtok!

Lk 21 29 és hasonlatosságot monda nekik: lássátok a fügefát és minden fákat!

34 Vigyázzatok hát magatokra, hogy el ne nehezedjen szívetek a tobzódásban és részegségben, s az élet gondjai között, és az a nap meg ne lepjen titeket hirtelen. **35** Mert mint a csapda, úgy fog lecsapni mindazokra, akik az egész föld színén laknak. **36** Virrasszatok tehát, és minden időben imádkozzatok, hogy megmeneküljetek mindattól, ami be fog következni, és megállhassatok az Emberfia előtt.«

Jézus tanít a templomban

37 Nappal a templomban tanított, éjszakára pedig kiment, és azon a hegyen időzött, amelyet Olajfák hegyének hívnak. **38** De már kora reggel odament hozzá az egész nép a templomba, hogy hallgassa őt.

Lk 21 [30] mikor immár magukból gyümölcsöt hoznak, tudjátok, hogy közel vagyon a nyár.

Lk 21 [31] úgy ti is, midőn látjátok ezeket meglenni, tudjátok, hogy közel vagyon az Isten országa.

Lk 21 [32] bizony mondom nektek, hogy el nem múlik e nemzetség, mígnem mindenek meglesznek.

Lk 21 [33] az ég és a föld elmúlnak, az én beszédim pedig el nem múlnak.

Lk 21 [34] őrizkedjetek pedig, hogy valamiképpen meg ne nehezedjenek a ti szíveitek tobzódással és részegséggel és ez életnek gondjaival: és rátok jöjjön ama hirtelen nap,

Lk 21 [35] mert mint a tőr, jő mindazokra, kik az egész föld színén ülnek.

Lk 21 [36] vigyázzatok azért minden időben imádkozván, hogy méltók lehessetek mindezeket eltávoztatni, amelyek következendők, és az Emberfia előtt állani.

Lk 21 [37] tanít vala pedig nappal a templomban, éjjel pedig kimenvén múlat vala a hegyen, mely Olajfák hegyének hívattatik.

Lk 21 [38] és az egész nép reggel hozzája megyen vala a templomba őtet hallgatni.

JÉZUS SZENVEDÉSE ÉS FELTÁMADÁSA: 22,1-24,53

Lk 22

A főtanács határozata

1 Közeledett a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet pászkának hívnak. **2** A főpapok és írástudók keresték a módját, hogy hogyan ölhetnék meg, de féltek a néptől.

Júdás árulása

3 Akkor a sátán megszállta Júdást, akit iskariótinak neveznek, s aki egyike volt a tizenkettőnek. **4** Elment és megbeszélte a főpapokkal és a templomőrség vezetőivel, hogy hogyan adja őt a kezükbe. **5** Azok megörültek, és megállapodtak, hogy pénzt adnak neki. **6** Ő kötelezte magát, és kereste az alkalmat, hogy kezükbe adja őt, amikor nincs jelen a tömeg.

A húsvéti vacsora előkészítése

7 Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amelyen fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. **8** Jézus elküldte Pétert és Jánost: »Menjetek, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy elfogyaszthassuk!« **9** Azok megkérdezték: »Hol akarod, hogy elkészítsük?« **10** Azt felelte nekik: »Ha

Lk 22 [1] elközelgett vala pedig a kovásztalanok ünnepe napja, mely húsvétnak mondatik.

Lk 22 [2] és keresik vala a papi fejedelmek és az írástudók, miképpen megölnék Jézust, félnek vala pedig a községtől.

Lk 22 [3] bemene pedig a sátán Júdásba, ki iskariótinak neveztetik vala, ki egy vala a tizenkettő közül.

Lk 22 [4] és elmene és szóla a papi fejedelmekkel és a tisztviselőkkel, mi módon árulná el őtet nekik.

Lk 22 [5] és örülének és fogadák, hogy pénzt adnának neki.

Lk 22 [6] és rá felele, és alkalmatosságot keres vala, hogy elárulná őtet fellázadás nélkül.

Lk 22 [7] eljöve pedig a kovásztalanok napja, melyben szükség vala megölettetni a húsvétnak.

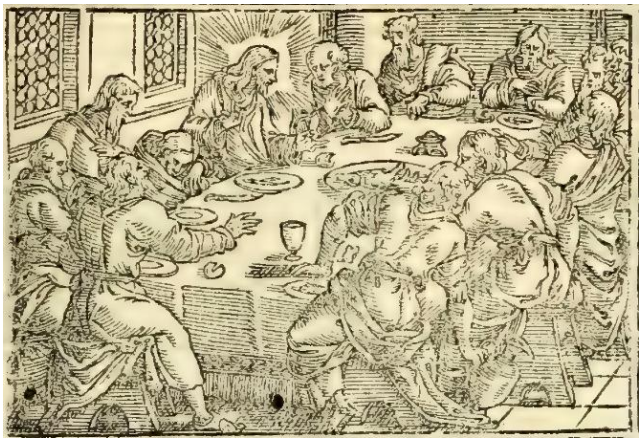
Lk 22 [8] és elküldé Pétert és Jánost mondván: elmenvén készítsétek el nekünk a húsvétot, hogy együnk!

Lk 22 [9] azok pedig mondának: hol akarod, hogy elkészítsük?

Lk 22 [10] és mondá nekik: íme, bemenvén ti a városba előtökbe jő egy ember egy korsó vizet vivén. menjetek utána a házba, melybe bemegyen,

bementek a városba, találkoztok egy emberrel, aki vizeskorsót visz. Kövessétek őt abba a házba, ahova bemegy, **11** és mondjátok meg a házigaz-dának: `A Mester ezt üzeni neked: hol van az a helyiség, ahol a húsvéti bárányt tanítványaimmal elkölthetem?' **12** Ő mutat majd nektek egy nagy, emeleti termet berendezve, ott készítsétek el.« **13** Elmentek tehát, és úgy találtak mindent, ahogy mondta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.

A húsvéti vacsora

14 Amikor eljött az óra, asztalhoz ült az apostolokkal együtt, **15** és azt mondta nekik: »Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt szenvednék. **16** Mert mondom nektek: többé nem eszem belőle, amíg be nem teljesedik az Isten országában.« **17** Azután fogta a kelyhet, hálát adott, és így szólt: »Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között. **18** Mert mondom nektek: mostantól fogva nem iszom a szőlő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa.« **19** Aztán fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: »Ez az én testem, mely értetek adatik. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!« **20** Ugyanígy a vacsora végén fogta a kelyhet, és azt mondta: »Ez a kehely az új szövetség **{Kiv 24,8; Jer 31,31}** az én véremben, amely értetek kiontatik.

21 De íme, az áruló keze az enyémmel együtt van az asztalon. **22** Mert az Emberfia ugyan elmegy, amint el van rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt!« **23** Erre ők kérdezgetni kezdték egymástól, hogy ki az közülük, aki ezt megteszi?

Az uralkodásról és szolgálatról

24 Versengés is támadt köztük arról, hogy ki a nagyobb közülük. **25** Erre azt mondta nekik: »A nemzetek királyai uralkodnak a népeken, és akiknek hatalmuk van fölöttük, jótevőknek hívatják magukat. **26** Ti azonban ne így tegyetek, hanem aki nagyobb köztetek, legyen olyan, mint a legkisebb,

Lk 22 [11] és mondjátok a ház gazdájának: azt mondja neked a Mester: hol a szállás, ahol a húsvétot megegyem a tanítványimmal?

Lk 22 [12] és ő nektek egy elkészíttetett nagy vacsoráló helyt mutat, és ott készítsétek el!

Lk 22 [13] elmenvén pedig úgy találák, amint megmondotta vala nekik, és elkészíték a húsvétot.

Lk 22 [14] és midőn eljött volna az óra, letelepedék, és a tizenkét apostol ővele.

Lk 22 [15] és mondá nekik: kívánva kívántam e húsvétot megenni veletek, minekelőtte szenvedjek.

Lk 22 [16] mert mondom nektek, hogy ettől fogva nem eszem azt, mígnem beteljesedik az Isten országában.

Lk 22 [17] és vevén a pohárt hálákat ada, és mondá: vegyétek, és osszátok el közöttetek!

Lk 22 [18] mert mondom nektek, hogy nem iszom a szőlő terméséből, mígnem az Isten országa eljő.

Lk 22 [19] és vevén a kenyeret hálákat ada, és megszegé, és nekik adá mondván: ez az én testem, mely érettetek adatik. ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!

Lk 22 [20] hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorála, mondván: ez a pohár az új testamentum az én véremben, mely tiérettetek kiontatik.

Lk 22 [21] mindazáltal íme, az engemet elárulónak keze velem vagyon az asztalnál.

Lk 22 [22] és az Emberfia ugyan, amint elrendeltetett, elmegyen. mindazáltal jaj annak az embernek, aki által elárultatik.

Lk 22 [23] és ők kezdék kérdezni maguk között, ki volna közülük, aki azt cselekedné.

Lk 22 [24] lőn pedig vetekedés is közöttük, ki láttatnék közülük nagyobbnak lenni.

Lk 22 [25] mondá pedig nekik: a pogányok királyi uralkodnak őrajtuk, és akiknek hatalmuk vagyon rajtuk, jótevőknek hívattatnak.

Lk 22 [26] ti pedig nem úgy, hanem aki nagyobb tiközöttetek, legyen, mint a kisebbik, és aki elöljáró, mint a szolga.

Lk 22 [27] mert kicsoda nagyobb, aki letelepedike, vagy aki szolgál? nem, aki letelepedik-e? én pedig tiköztetek vagyok, mint aki szolgál.

Lk 22 [28] ti vagytok pedig, kik velem megmaradtatok az én kísértetimben.

Lk 22 [29] én is elrendelem nektek, amint elrendelte nekem az én Atyám az országot,

és aki elöljáró, legyen olyan, mint a szolga. **27** Mert ki nagyobb: az, aki az asztalnál ül, vagy az, aki felszolgál? Nem az, aki az asztalnál ül? Én mégis úgy vagyok köztetek, mint aki szolgál.

28 Ti kitartottatok velem megpróbáltatásaimban, **29** ezért nektek adom az országot, amint nekem adta Atyám, **30** hogy asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse felett.

Péter tagadásának és bűnbánatának megjövendölése

31 Simon, Simon! A sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, **32** de én könyörögtem érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, és egykor megtérve, megerősítsd testvéreidet.« **33** Ő erre azt mondta neki: »Uram, kész vagyok veled a börtönbe és a halálba is menni!« **34** De Jézus azt felelte: »Mondom neked, Péter: mielőtt ma megszólal a kakas, háromszor is letagadod, hogy ismersz engem.«

A döntés órája

35 Aztán azt mondta nekik: »Amikor erszény, táska és saru nélkül küldtelek titeket, szenvedtetek-e valamiben hiányt?« **36** Ők azt felelték: »Semmiben.« Majd így folytatta: »Most azonban akinek erszénye van, vigye magával, hasonlóképpen a táskát is; akinek pedig nincsen, adja el a felső ruháját, és vegyen kardot. **37** Mert mondom nektek: be kell teljesednie annak rajtam, ami írva van: *`A gonosztevők közé számították'* **{Iz 53,12}**. Mert ami rólam szól, az beteljesedik.« **38** Erre ők így szóltak: »Uram, íme, itt van két kard.« Ő pedig azt mondta nekik: »Elég!«

Jézus imája az Olajfák hegyén

39 Aztán elindult, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment; követték őt a tanítványok is. **40** Amikor odaért, azt mondta nekik: »Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!« **41** Majd mintegy kőhajításnyira eltávolodott tőlük, és térdre borulva így imádkozott: **42** »Atyám! Ha akarod, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom teljesedjék, hanem a tiéd.« **43** Ekkor megjelent neki egy angyal az égből, és megerősítette. Aztán a halállal tusakodva még buzgóbban imádkozott. **44** A verejtéke olyan lett, mint a földre hulló vér cseppjei. **45** Majd felkelt az imádságból, és odament a tanítványaihoz, de a szomorúságtól alva találta őket. **46** Azt mondta nekik: »Miért alszotok? Keljetek föl, imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!«

Lk 22 [30] hogy egyetek és igyatok asztalomon az én országomban, és üljetek a királyi székeken ítélvén Izraelnek tizenkét nemzetségit.

Lk 22 [31] mondá pedig az Úr: Simon, Simon, íme, a sátán kívánt titeket, hogy megrostálna, mint a búzát.

Lk 22 [32] én pedig könyörgöttem éretted, hogy el ne fogyjon a te hited, és te valamikor megtérvén erősítsd meg az atyádfiait!

Lk 22 [33] ki mondá neki: Uram, kész vagyok veled a tömlőcbe és a halálra is menni.

Lk 22 [34] ő pedig mondá: mondom neked, Péter, nem szól ma a kakas, mígnem háromszor megtagadod, hogy ismersz engem.

Lk 22 [35] és mondá nekik: mikor küldöttelek titeket zacskó és táska és saru nélkül, volt-e valami fogyatkozástok? azok pedig mondának: nem volt semmi.

Lk 22 [36] mondá azért nekik: de most, akinek zacskója vagyon, vegye elő, hasonlóképpen a táskát is. és akinek nincsen, adja el köntösét, és vegyen kardot!

Lk 22 [37] mert mondom nektek, hogy még annak, ami írva vagyon, be kell teljesedni énrajtam: és a hamisak közibe számláltatott. mert azoknak, melyek énfelőlem vannak, vége vagyon.

Lk 22 [38] azok pedig mondának: Uram, ihon itt két kard! ő pedig mondá nekik: elég!

Lk 22 [39] és kiindulván szokása szerint az Olajfák hegyére megyen vala. követék pedig őtet a tanítványok is.

Lk 22 [40] és midőn a helyre jutott volna, mondá nekik: imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek!

Lk 22 [41] és ő elszakada tőlük egy kőhajításnyira, és térdre esvén imádkozik vala

Lk 22 [42] mondván: Atyám, ha akarod, vedd el e pohárt éntőlem! mindazáltal nem az én akaratom, hanem a tiéd legyen!

Lk 22 [43] jelenék pedig neki egy angyal mennyből bátorítván őtet. és a halállal tusakodván hosszabban imádkozik vala.

Lk 22 [44] és lőn az ő verítéke, mint a földre folyó vérnek csöppjei.

Lk 22 [45] és midőn felkelt volna az imádkozástól, és a tanítványihoz jött volna, aluva találá őket a szomorúság miatt.

Lk 22 [46] és mondá nekik: mit alusztok? keljetek fel, imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek!

Jézust elfogják

47 Még beszélt, amikor egy sereg közeledett;
Júdás vezette őket, egy a tizenkettő közül. Oda-
ment Jézushoz, hogy megcsókolja. 48 Jézus azon-
ban azt mondta neki: »Júdás! Csókkal árulod el az
Emberfiát?« 49 Azok, akik körülötte voltak, látva,
hogy mi készül, azt mondták: »Uram, közéjük
vágjunk karddal?« 50 Egyikük rá is csapott a főpap
egyik szolgájára, és levágta a jobb fülét. 51 De Jé-
zus azt felelte: »Hagyjátok, elég!« Aztán megérin-
tette a fülét, és meggyógyította. 52 Akkor Jézus ezt
mondta azoknak, akik ellene jöttek, a főpapoknak,
a templomőrség tisztjeinek és a véneknek: »Mint
rabló ellen, úgy jöttetek kardokkal és dorongok-
kal. 53 Amikor nap mint nap köztetek voltam a
templomban, nem emeltetek rám kezet, de ez a ti
órátok, és a sötétség hatalmáé.«

Péter tagadása

54 Megragadták tehát őt, és a főpap házába vit-
ték. Péter pedig messziről követte. 55 Amikor tüzet
raktak az udvar közepén és körbeülték, Péter is kö-
zéjük ült. 56 Egy szolgáló meglátta, hogy ő is ott ül
a tűznél, szemügyre vette, és azt mondta: »Ez is
vele volt!« 57 De ő tagadta: »Asszony, nem isme-
rem őt!« 58 Nem sokkal ezután egy másik látta
meg, és így szólt: »Te is közülük való vagy.« Péter
azt felelte: »Ember! Nem vagyok!« 59 Körülbelül
egy óra múltán ismét erősítgette egy másik: »Bi-
zony, ez is vele volt, hiszen galileai.« 60 Péter erre
így szólt: »Ember! Nem tudom, mit beszélsz!« És
azonnal, mikor még beszélt, megszólalt a kakas.
61 Akkor az Úr hátrafordult, és rátekintett Péterre.
Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, hogy
azt mondta neki: »Mielőtt ma megszólal a kakas,
háromszor is megtagadsz engem.« 62 Ekkor ki-
ment, és keservesen sírni kezdett.

Az őrség kigúnyolja Jézust

63 A férfiak pedig, akik őrizték, gúnyolták és
verték őt. 64 Letakarták az arcát, és azt kérdezték
tőle: »Prófétálj! Ki ütött meg téged?« 65 És egyéb
szidalmakkal is illették.

Jézus a főtanács előtt

66 Mihelyt megvirradt, egybegyűltek a nép
vénei, a főpapok meg az írástudók, és főtanácsuk
elé vitték. Így szóltak: »Ha te vagy a Krisztus,
mondd meg nekünk!« 67 Ő azt felelte nekik: »Ha
megmondom nektek, nem hiszitek el; 68 ha pedig
kérdezlek titeket, nem feleltek. 69 De mostantól
fogva *az Emberfia a hatalmas Isten jobbján fog
ülni*« **{Dán 7,13; Zsolt 110,1}**. 70 Erre mindnyájan azt

Lk 22 47 még ő szólván, íme, a sereg, és aki Jú-
dásnak hívattatik vala, egy a tizenkettő közül,
előttük megyen vala, és Jézushoz közelgete,
hogy megcsókolná őtet.

Lk 22 48 Jézus pedig mondá neki: Júdás, csókkal
árulod-e el az Emberfiát?

Lk 22 49 látván pedig azok, kik őkörüle valának,
ami következendő vala, mondának neki: Uram,
vágjunk-e karddal?

Lk 22 50 és csapá egyik közülük a papi fejedelem
szolgáját, és elvágá annak jobb fülét.

Lk 22 51 felelvén pedig Jézus mondá: hagyjátok
ebben! és midőn illette volna annak fülét, meg-
gyógyítá őtet.

Lk 22 52 mondá pedig Jézus azoknak, kik hozzája
jöttek vala, a papi fejedelmeknek és a templom
gondviselőinek és a véneknek: mint egy latorra
jöttetek-e ki kardokkal és dorongokkal?

Lk 22 53 holott minden nap veletek voltam a
templomban, nem nyújtottátok ki kezeteket rám.
de ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.

Lk 22 54 megfogván pedig őtet a papi fejedelem
házához vivék. Péter pedig távol követi vala.

Lk 22 55 tüzet gyújtván pedig a pitvar közepin, és
azok körülülvén Péter közöttük vala.

Lk 22 56 kit midőn látott volna egy szolgáló, hogy
a világnál ülne, és rá tekintett volna, mondá: ez
is ővele vala!

Lk 22 57 ő pedig megtagadá őtet mondván: asz-
szonyállat, nem ismerem őtet!

Lk 22 58 és egy kevés vártatva más látván őtet
mondá: te is azok közül vagy! Péter pedig
mondá: oh, ember, nem vagyok!

Lk 22 59 és úgymint egy óra múlva más bizonyítja
vala mondván: bizonyára ez is ővele vala, mert
galileai is.

Lk 22 60 és mondá Péter: ember, nem tudom, mit
mondasz. és mindjárt még ő szólván szóla a kakas.

Lk 22 61 és fordulván az Úr Péterre tekinte. és
megemlékezék Péter az Úr igéjéről, amint mon-
dotta vala: hogy minekelőtte a kakas szóljon, há-
romszor tagadsz meg engem.

Lk 22 62 és kimenvén Péter keservesen síra.

Lk 22 63 és a férfiak, kik tartják vala őtet, csúfol-
ják vala vervén őtet.

Lk 22 64 és befedezék őtet, és verik vala az orcá-
ját, és kérdezik vala őtet mondván: prófétáld
meg, kicsoda, aki téged ütött?

mondták: »Tehát te vagy az Isten Fia?« Jézus azt felelte nekik: »Ti mondjátok, hogy én vagyok.« 71 Azok erre így szóltak: »Mi szükségünk van még tanúságtételre? Hiszen mi magunk hallottuk a saját szájából.«

Lk 22 65 és sok egyebeket káromkodván mondanak vala ellene.

Lk 22 66 és hogy megvirrada, egybegyűlének a népnek vénei és a papi fejedelmek és az írástudók, és az ő gyülekezetükbe vivék őtet

Lk 22 67 mondván: ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk! és mondá nekik: ha nektek megmondom, nem hisztek nekem,

Lk 22 68 ha pedig kérdlek is, meg nem feleltek nekem, se el nem bocsátotok.

Lk 22 69 mostantól fogva pedig az Emberfia az Isten erejének jobbja felől fog ülni.

Lk 22 70 mondának pedig mindnyájan: tehát te az Isten Fia vagy? ki mondá: ti mondjátok, hogy én vagyok.

Lk 22 71 azok pedig mondának: mit kívánunk még bizonyságot? mert mi magunk hallottuk az ő szájából.

Lk 23

Jézus Pilátus előtt

1 Akkor mindannyian fölkerekedtek, és elvitték Pilátushoz. 2 Ott így kezdték vádolni: »Azt tapasztaltuk, hogy ez félrevezeti népünket, megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak, és azt mondja magáról, hogy ő a Messiás király.« 3 Pilátus megkérdezte tőle: »Te vagy a zsidók királya?« Ő azt felelte: »Te mondod.« 4 Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a tömegnek: »Semmi vétket sem találok ebben az emberben.« 5 De azok erősködtek, és azt mondták: »Föllázítja a népet tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen idáig.«

Lk 23 1 és felkelvén azoknak minden sokasága Pilátushoz vivék őtet.

Lk 23 2 kezdék pedig őtet vádolni mondván: ezt találtuk, hogy felfordította nemzetségünket, és megtiltotta a császárnak az adót adni, és magát Krisztus királynak mondotta lenni.

Lk 23 3 Pilátus pedig kérdé őtet mondván: te vagy-e a zsidók királya? ő pedig felelvén mondá: te mondod.

Lk 23 4 mondá pedig Pilátus a papi fejedelmeknek és a seregeknek: semmi okot nem találok ez emberben.

Lk 23 5 azok pedig ráerősödnek vala mondván: felindítja a népet tanítván egész Júdeában elkezdvén Galileától fogva mind eddig.

Heródes kigúnyolja Jézust

6 Ennek hallatára Pilátus megkérdezte, hogy ez az ember Galileából való-e. 7 Amint megtudta, hogy Heródes uralma alá tartozik, elküldte Heródeshez, aki maga is Jeruzsálemben volt azokban a napokban. 8 Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Már régóta szerette volna őt látni, mert hallott felőle, és remélte, hogy a szeme láttára valami csodát tesz. 9 Hosszasan kérdezgette, ő azonban semmit sem felelt. 10 A főpapok és az írástudók pedig ott álltak, és hevesen vádolták. 11 Heródes a kíséretével együtt megszégyenítette őt, csúfot űzött belőle, aztán fehér ruhába öltöztette, majd visszaküldte Pilátushoz. 12 Azon a napon Heródes és Pilátus jó barátok lettek, előtte ugyanis haragban voltak egymással.

Lk 23 6 Pilátus pedig hallván Galileát megkérdé, ha galileai ember volna.

Lk 23 7 és hogy megtudá, hogy Heródesnek birodalmából volna, Heródeshez küldé őtet, ki ő is Jeruzsálemben vala azokban a napokban.

Lk 23 8 Heródes pedig látván Jézust igen örüle. mert kívánta vala sok időtől fogva őtet látni, mivelhogy sokakat hallott vala felőle, és reméli vala, hogy valami jelt látna őtőle lenni.

Lk 23 9 kérdezé pedig őtet sok beszédekkel, ő pedig semit nem felel vala neki.

Lk 23 10 állanak vala pedig a papi fejedelmek és az írástudók erősen vádolván őtet.

Pilátus ítélete

13 Pilátus pedig összehívta a főpapokat, a nép
vezetőit és a népet, 14 s azt mondta nekik: »Ide-
hoztátok nekem ezt az embert, mint a nép lázító-
ját. Kihallgattam előttetek, de semmi vétséget sem
találtam ebben az emberben mindazok közül,
amikkel vádoljátok. 15 Sőt Heródes sem, mert
visszaküldte őt hozzánk. Láthatjátok tehát, hogy
semmi halált érdemlő dolgot nem követett el.
16 Megfenyítem ezért, és szabadon bocsátom.« [17]

18 Erre valamennyien fölkiáltottak: »Veszítsd
el ezt, és bocsásd el nekünk Barabást!« 19 Őt va-
lami lázadásért és gyilkosságért vetették bör-
tönbe, amely a városban történt. 20 Pilátus ismét
szólt hozzájuk, mert szabadon akarta bocsátani Jé-
zust. 21 De azok kiáltoztak: »Feszítsd meg, fe-
szítsd meg őt!« 22 Ő azonban harmadszor is szólt
hozzájuk: »De hát mi gonoszat tett? Semmi halált
érdemlő dolgot nem találtam benne. Megfenyítem
tehát, és elbocsátom.« 23 De azok nem tágítottak,
hanem nagy hangon követelték, hogy feszítse
meg. A lármájuk egyre erősödött. 24 Pilátus ezért
úgy döntött, hogy legyen meg, amit kívánnak.
25 Amint kérték, szabadon bocsátotta azt, akit láz-
adásért és gyilkosságért vetettek börtönbe, Jézust
pedig kiszolgáltatta akaratuknak.

A keresztrefeszítés

26 Miközben elvezették, megragadtak egy bi-
zonyos Simont, Cirenéből valót, aki a mezőről
jött, és rátették a keresztet, hogy vigye Jézus után.

27 Nagy népsokaság követte őt, köztük asszo-
nyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. 28 Jézus
odafordult hozzájuk, és így szólt: »Jeruzsálem le-
ányai, ne miattam sírjatok! Magatokat és gyerme-
keiteket sirassátok! 29 Mert jönnek majd napok,
amikor azt mondják: `Boldogok a meddők, az
anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlők,
amelyek nem szoptattak!'

Lk 23 [11] megutálá pedig őket Heródes az ő hadával, és megcsúfolá fehér ruhába öltöztetvén, és visszaküldé Pilátushoz.

Lk 23 [12] és barátosok lőnek Heródes és Pilátus azon a napon, mert azelőtt ellenségesek valának egymással.

Lk 23 [13] Pilátus pedig egybehíván a papi fejedelmeket és a tisztviselőket és a községet

Lk 23 [14] mondá nekik: előmbe hoztátok ez embert, a népnek hogymár hitegetőjét. és íme, én tielőttetek kérdezkedvén semmi okot nem találtam ez emberben azok közül, amelyekben őtet vádoljátok.

Lk 23 [15] de Heródes sem, mert hozzája küldöttelek titeket, és semmi halálra méltó nem esett rajta.

Lk 23 [16] megverettetvén azért őtet elbocsátom.

Lk 23 [17] el kell vala pedig bocsátani nekik az ünnepnapon egyet.

Lk 23 [18] felkiálta pedig egyszer és mind az egész sereg mondván: veszesd el ezt, és bocsásd el nekünk Barabást!

Lk 23 [19] ki a városban lett némely támadásért és gyilkosságért vettetett vala a tömlőcbe.

Lk 23 [20] Pilátus pedig ismét szóla nekik el akarván bocsátani Jézust.

Lk 23 [21] amazok pedig felkiáltnak vala mondván: feszítsd meg, feszítsd meg őtet!

Lk 23 [22] ő pedig harmadszor mondá nekik: de mi gonoszt cselekedett ez? semmi okot a halálra benne nem találok. megveretem azért őtet, és elbocsátom.

Lk 23 [23] azok pedig törekednek vala nagy szóval kérvén, hogy megfeszíttetnék, és növekedik vala az ő szavuk.

Lk 23 [24] és Pilátus ítélé, hogy az ő kérésük meglenne.

Lk 23 [25] elbocsátá pedig nekik azt, aki gyilkosságért és támadásért vettetett vala a tömlőcbe, akit kérnek vala, Jézust pedig az ő akaratjukra hagyá.

Lk 23 [26] és midőn vinnék őtet, fogának egy cirenei Simont, ki a majorból jő vala, és rátevék a keresztet, hogy Jézus után vinné.

Lk 23 [27] követi vala pedig őtet a népnek és aszszonyállatoknak sok serege, kik siratják és keserg ik vala őtet.

Lk 23 [28] hozzájuk fordulván pedig Jézus mondá: Jeruzsálem leányi, ne sírjatok énrajtam, hanem magatokon sírjatok, és a fiaitokon.

30 Akkor azt kezdik majd mondani a hegyeknek: *`Szakadjatok ránk!' És a halmoknak: `Takarjatok el minket!'* **{Óz 10,8}** **31** Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a szárazzal?«

32 Vele együtt vittek két gonosztevőt is, hogy kivégezzék.

33 Amikor a Koponyahelynek nevezett helyhez értek, megfeszítették őt ott, és vele a gonosztevőket is, az egyiket jobbról, a másikat balról. **34** Jézus ekkor így szólt: »Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.«

A ruháit elosztották, és sorsot vetettek rájuk **{Zsolt 22,19}**. **35** A nép bámészkodva állt ott, a főemberek pedig így *gúnyolták* őt **{Zsolt 22,8}**: »Másokat megmentett, mentse meg most magát, ha ő a Krisztus, az Isten választottja!« **36** A katonák is gúnyolták őt. Odamentek, *ecettel* kínálták, **37** és azt mondták: »Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!« **38** Felirat is volt fölötte: »Ez a zsidók királya.«

39 A megfeszített gonosztevők közül az egyik szidalmazta: »Nem a Krisztus vagy te? Szabadítsd hát meg magad, és minket is!« **40** De a másik megrótta ezekkel a szavakkal: »Nem félsz Istentől? Hiszen te is ugyanazt a büntetést szenveded! **41** Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését vesszük, de ez itt semmi rosszat sem cselekedett.« **42** Aztán így szólt: »Jézus, emlékezz meg rólam, mikor eljössz országodba.« **43** Ő azt felelte neki: »Bizony, mondom neked: még ma velem leszel a paradicsomban!«

Jézus halála

44 A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, a kilencedik óráig. **45** A nap elsötétedett, a templom függönye középen kettéhasadt. **46** Jézus ekkor hangosan felkiáltott: *»Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!«* **{Zsolt 31,6}** E szavakkal kilehelte a lelkét.

47 Amikor a százados látta, ami történt, dicsőítette Istent, és így szólt: »Ez az ember valóban igaz volt.« **48** Az egész sokaság, amely összeverődött, a történtek láttán mellét verve hazatért.

49 Jézus minden ismerőse, és az asszonyok, akik Galileából követték őt, távolabb állva figyelték mindezt **{Zsolt 38,12}**.

Jézus temetése

50 Volt egy József nevű, derék és igaz férfi, a főtanács tagja, **51** aki nem értett egyet a határozatukkal és tetteikkel. Arimateából, a zsidók egyik városából származott, és maga is várta az Isten

Lk 23 [29] mert íme, eljőnek a napok, amelyekben mondják: boldogok a magtalanok és a méhek, melyek nem szültek, és az emlők, melyek nem szoptattak.

Lk 23 [30] akkor kezdik mondani a hegyeknek: essetek ránk! és a halmoknak: borítsatok be minket!

Lk 23 [31] mert ha a zöldellő fán ezeket művelik, a szárazon mi leszen?

Lk 23 [32] vitetnek vala pedig más két gonosztevők is ővele, hogy megölettetnének.

Lk 23 [33] és minekutána a helyre jutának, mely Agykoponyáénak hívattatik, megfeszíték őtet ott, és a latrokat, egyiket jobbja felől, és a másikat bal keze felől.

Lk 23 [34] Jézus pedig mondja vala: Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit művelnek! elosztván pedig az ő ruháit sorsot vetének.

Lk 23 [35] és áll vala a nép nézvén, és csúfolják vala őtet a fejedelmek azokkal mondván: egyebeket megszabadított, magát szabadítsa meg, ha ez a Krisztus az Istennek választottja!

Lk 23 [36] csúfolják vala pedig őtet a vitézek is hozzája járulván, és ecetet nyújtván neki,

Lk 23 [37] és mondván: ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!

Lk 23 [38] vala pedig felül való írás is őfölötte görög és deák és zsidó betűkkel írva: ez a zsidók királya.

Lk 23 [39] egyik pedig a latrok közül, akik függenek vala, káromlja vala őtet mondván: ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg tennenmagadat és minket is!

Lk 23 [40] felelvén pedig a másik feddi vala őtet mondván: te sem féled az Istent? holott azon kárhoztatásban vagy!

Lk 23 [41] és mi ugyan igazán, mert cselekedetinkhez méltókat veszünk. de ez semmi gonoszt nem cselekedett.

Lk 23 [42] és mondá Jézusnak: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor országodba jutsz!

Lk 23 [43] és mondá neki Jézus: bizony mondom neked, ma velem leszesz a paradicsomban.

Lk 23 [44] vala pedig közel hat óra, és sötétség lőn az egész földön kilenc órakorig.

Lk 23 [45] és meghomályosodék a nap, és a templomnak superlátja középben kettészakada.

Lk 23 [46] és Jézus nagy szóval kiáltván mondá: Atyám, a te kezeidbe ajánlom az én lelkemet! és ezeket mondván meghala.

országát. 52 Elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. 53 Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még senki sem feküdt. 54 A készület napja volt, és közeledett a szombat. 55 Az asszonyok, akik Galileából jöttek vele, utánamentek, és megnézték a sírt, hogy miképpen helyezték el a testét. 56 Aztán hazatértek, illatszereket és keneteket készítettek, de a szombatot a parancs szerint nyugalomban töltötték.

Lk 23 47 látván pedig a százados, ami lett vala, dicsőíté az Istent mondván: bizony igaz volt ez az ember.

Lk 23 48 és az egész sereg, kik jelen valának e látáson, és látják vala, amik lesznek vala, a mellüket vervén visszatérének.

Lk 23 49 távol állanak vala pedig minden ő ismerői és az asszonyállatok, kik őtet követték vala Galileából, ezeket látván.

Lk 23 50 és íme, egy József nevű férfiú, ki tizedes vala, jó és igaz férfiú,

Lk 23 51 ez nem egyezett vala az ő tanácsukban és cselekedetükben, Arimateából Júdeának városából való, ki ő is várja vala az Isten országát.

Lk 23 52 ez Pilátushoz mene, és megkéré a Jézus testét.

Lk 23 53 és levevén gyolcsba takará, és tevé őtet a kifaragott koporsóba, melybe még senki nem tétetett vala.

Lk 23 54 és vala az ünnep készületinek napja, és szombatra virrad vala.

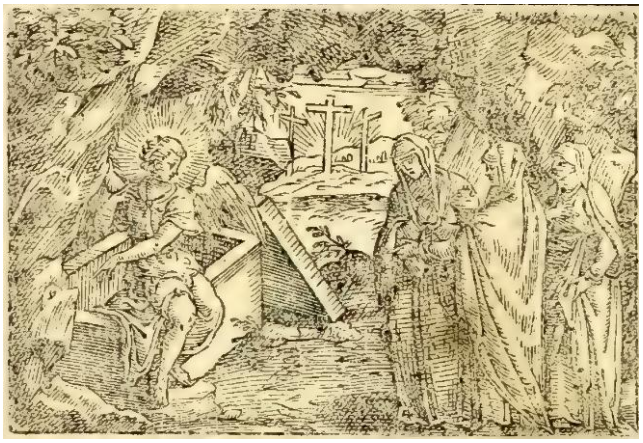
Lk 23 55 követvén pedig az asszonyállatok, kik ővele jöttek vala Galileából, láták a koporsót, és mi módon helyheztetett vala az ő teste.

Lk 23 56 és megtérvén fűszerszámokat és keneteket szerzének, és szombaton veszteg lőnek ugyan a parancsolat szerint.

Lk 24

Az angyal híradása az üres sírnál

1 A hét első napján kora hajnalban a sírhoz mentek, magukkal vitték az illatszereket, amelyeket készítettek. 2 A követ a sírtól elhengerítve találták. 3 Amikor beléptek, nem találták az Úr Jézus testét.

4 Történt pedig, hogy amíg ezen tanakodtak, egyszerre két férfi állt ott mellettük, ragyogó

Lk 24 1 a szombatnak pedig első napján igen reggel a koporsóhoz menének elvivén a fűszerszámokat, melyeket készítettenek vala.

Lk 24 2 és találák a követ elhengerítve a koporsóról.

Lk 24 3 és bemenvén nem találák az Úr Jézus testét.

Lk 24 4 és lőn, midőn e dolgon elméjükben megrettentek volna, íme, két férfiú megálla mellettük fényes ruhában.

Lk 24 5 mikor pedig félnének, és a földre lehajtanák orcájukat, mondának nekik: mit keresitek az elevent a holtaknál?

Lk 24 6 nincsen itt, hanem feltámadott. emlékezzetek meg, mint szólott nektek, midőn még Galileában volna,

Lk 24 7 mondván: mert szükség az Emberfiának a bűnös emberek kezeibe adatni, és felfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni.

Lk 24 8 és megemlékezének az ő igéiről.

Lk 24 9 és visszatérvén a koporsótól megjelenték mindezeket ama tizenegynek és mind a többinek.

ruhában. 5 Az asszonyok megijedtek, és a földre szegezték tekintetüket. Azok pedig így szóltak hozzájuk: »Miért keresitek az élőt a holtak között?

6 Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek csak vissza, mit mondott nektek, mikor még Galileában volt: 7 `Az Emberfiának a bűnös emberek kezébe kell kerülnie, hogy megfeszítsék, de harmadnapra föltámad.'« 8 Ekkor eszükbe jutottak ezek a szavai. 9 Visszatértek tehát a sírtól, és elmondták mindezt a tizenegynek és a többieknek. 10 Mária Magdolna, Johanna, Mária, Jakab anyja, és a velük lévő többi asszony mondta el mindezt az apostoloknak. 11 Ők azonban képzelődésnek tartották szavaikat, és nem hittek nekik. 12 Péter mégis útra kelt, és a sírhoz futott. Behajolt, de csak a lepleket látta, ezért a történteken csodálkozva hazament.

Találkozás a Feltámadottal az emmauszi úton

13 Aznap ketten közülük egy Emmausz nevű helységbe mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan stádium távolságra volt, 14 s beszélgettek egymással mindarról, ami történt. 15 Miközben beszélgettek és tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. 16 De a szemüket akadályozta valami, hogy fel ne ismerjék. 17 Megszólította őket: »Miről beszélgettek egymással útközben?« Ők szomorúan megálltak. 18 Az egyik, akinek Kleofás volt a neve, azt felelte: »Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban?« 19 Ő megkérdezte tőlük: »Micsoda?« Azt felelték: »A Názáreti Jézus esete, aki tettben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt. 20 Hogy hogyan adták őt a főpapok és főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg őt. 21 Pedig mi azt reméltük, hogy ő fogja megváltani Izraelt. Azonfelül ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. 22 De néhány közülünk való asszony is megzavart bennünket, akik hajnalban a sírnál voltak, 23 s mivel nem találták a testét, visszajöttek azzal a hírrel, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt mondták, hogy él. 24 Társaink közül néhányan a sírhoz mentek, és úgy találták, ahogy az asszonyok mondták, de őt magát nem látták.«

25 Erre ő azt mondta nekik: »Ó, ti oktalanok és késedelmes szívűek arra, hogy elhiggyétek mindazt, amit a próféták mondtak! 26 Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Krisztusnak, hogy bemehessen dicsőségébe?« 27 És kezdve Mózesen és valamennyi prófétán, mindent megmagyarázott nekik, ami az Írásokban róla szólt. 28 Mikor odaértek a faluhoz, ahová mentek, úgy tett, mintha tovább akar-

Lk 24 10 vala pedig Mária Magdolna és Johanna és Mária, a Jakab anyja, és a többi, kik velük valának, akik ezeket mondják vala az apostoloknak.

Lk 24 11 és azok előtt balgatagságnak láttatának ez igék, és nem hivének nekik.

Lk 24 12 Péter pedig felkelvén a koporsóhoz futa, és behajolván csak a letétetett lepedőket látá, és elmene ő magában csodálván, ami lett vala.

Lk 24 13 és íme, ketten őközülük azon nap mennek vala egy Emmausz nevű kastélyba, mely hatvan futamatnyi földön vala Jeruzsálemtől.

Lk 24 14 és ők szólnak vala egymással mindazokról, amik történtek vala.

Lk 24 15 és lőn, midőn beszélgetnének, és kérdezkednének egymás között, ő maga Jézus is elközelgetvén velük megyen vala.

Lk 24 16 az ő szemük pedig tartóztatva valának, hogy meg ne ismernék őtet.

Lk 24 17 és mondá nekik: micsoda beszédek ezek, melyeket köztetek forgattok járván, és szomorúak vagytok?

Lk 24 18 és felelvén egyik, kinek Kleofás neve, mondá neki: te vagy-e egyedül jövevény Jeruzsálemben, és meg nem tudtad, amik abban lettek e napokban?

Lk 24 19 kiknek ő mondá: micsodák? és mondának: a názáreti Jézus felől, ki próféta férfiú volt, hatalmas a cselekedetben és a beszédben az Isten és az egész nép előtt.

Lk 24 20 és mi módon adták őtet a főpapok és a mi fejedelmink a halálnak kárhoztatására, és megfeszítették őtet.

Lk 24 21 mi pedig reméljük vala, hogy ő megszabadítaná Izraelt. és most mindezek fölött harmadnapja ma, hogy ezek lettek.

Lk 24 22 de némely közülünk való asszonyállatok is rettentének minket, kik virradta előtt a koporsónál voltak,

Lk 24 23 és nem találván az ő testét megjöttek mondván, hogy ők angyali látást is láttak volna, kik élni mondják őtet.

Lk 24 24 és némelyek közülünk a koporsóhoz mentek, és úgy találták, amint az asszonyállatok mondották, őtet pedig nem találták.

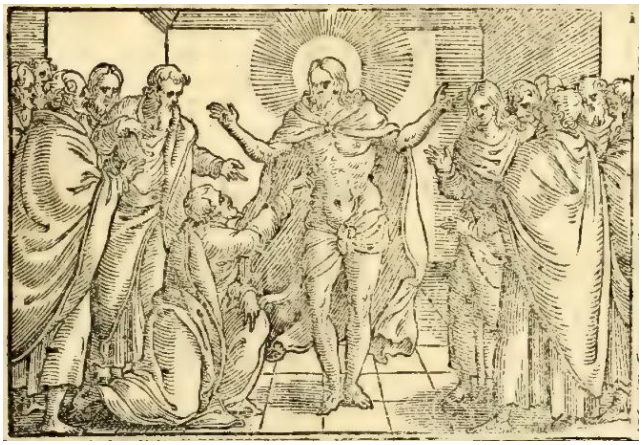
Lk 24 25 és ő mondá nekik: oh, balgatagok és késedelmes szívűek mindazoknak elhitelére, melyeket a próféták szólottak!

Lk 24 26 nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe?

na menni. 29 De marasztalták: »Maradj velünk,
mert esteledik, és lemenőben van már a nap!« Be-
ment hát, hogy velük maradjon. 30 Amikor asztal-
hoz ült velük, fogta a kenyeret, áldást mondott,
megtörte, és odanyújtotta nekik. 31 Ekkor megnyílt
a szemük, és felismerték, de ő eltűnt a szemük elől.
32 Ők pedig így szóltak egymáshoz: »Hát nem lán-
golt a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, és
feltárta előttünk az Írásokat?« 33 Még abban az óra-
ban útra keltek, és vissza-tértek Jeruzsálembe, ahol
egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levő-
ket. 34 Azok elmondták: »Valóban feltámadt az Úr,
és megjelent Simonnak!« 35 Erre ők is elbeszélték,
ami az úton történt, és azt, hogy hogyan ismerték
fel őt a kenyértöréskor.

A Feltámadott megjelenése Jeruzsálemben

36 Amíg ezekről beszéltek, egyszer csak
maga Jézus állt közöttük, és azt mondta nekik:
»Békesség nektek!« 37 Megrémültek és féltek,
mert azt hitték, hogy szellemet látnak. 38 De ő
megkérdezte tőlük: »Miért rémültetek meg, és mi-
ért támad kétely szívetekben? 39 Nézzétek meg a
kezemet és lábamat, hogy valóban én vagyok!

Tapintsatok meg, és lássátok, mert a szellem-
nek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, ne-
kem van.« 40 Ezt mondta, azután megmutatta ne-
kik a kezét és a lábát. 41 Mivel örömükben még
mindig nem hittek, és csak csodálkoztak, azt
mondta nekik: »Van itt valami ennivalótok?«
42 Erre adtak neki egy darab sült halat. 43 Elvette,
és a szemük láttára evett belőle.

44 Azután így szólt hozzájuk: »Ezek azok az
igék, amelyeket elmondtam nektek, amikor még
veletek voltam, hogy be kell teljesedni mindan-
nak, ami meg van írva rólam Mózes törvényében,
a prófétákban és a zsoltárokban.« 45 Akkor meg-
nyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat.
46 Azt mondta nekik: »Úgy van megírva, hogy a
Krisztusnak szenvednie kell, és harmadnapon fel-
támadni a halálból. 47 A nevében megtérést kell

Lk 24 27 és elkezdvén Mózesen és mind a pró-
fétákon magyarázza vala nekik minden írásokban,
amelyek őfelőle valának.

Lk 24 28 és a kastélyhoz közelgetének, ahová
mennek vala, és ő tetteté, hogy messzebb menne.

Lk 24 29 és kényszeríték őtet mondván: maradj
velünk, mert beestveledik, és már elhanyatlott a
nap. és bemene övelük.

Lk 24 30 és lőn, midőn letelepednék velük, vevé
a kenyeret, és megáldá, és megszegé, és nekik
nyújtja vala.

Lk 24 31 és megnyilatkozának az ő szemük, és
megismerék őtet, és ő elenyészék szemük elől.

Lk 24 32 és mondának egymásnak: nem gerjedez
vala-e a szívünk mibennünk, midőn szólana az
úton, és megnyilatkoztatná nekünk az írásokat?

Lk 24 33 és felkelvén azon órában visszatérének
Jeruzsálembe. és találák egybegyűlve a tizen-
egyet és azokat, akik velük valának,

Lk 24 34 mondván, hogy feltámadott az Úr bi-
zonnyal, és megjelent Simonnak.

Lk 24 35 és ők beszélik vala, amik az úton törté-
ntek vala, és mint ismerték meg őtet a kenyérnek
szegésében.

Lk 24 36 midőn pedig ezeket beszélik, megálla
Jézus közöttük, és mond nekik: békesség nektek!
én vagyok, ne féljetek!

Lk 24 37 megháborodván pedig, és megrettenvén
azt vélik vala, hogy lelket látnának.

Lk 24 38 és mondá nekik: miért háborodtatok
meg, és gondolatok mennek fel a ti szíveitekbe?

Lk 24 39 lássátok kezeimet és lábaimat, mert ön-
önmagam vagyok! tapogassatok meg, és lássa-
tok! mert a léleknek húsa és csontjai nincsenek,
amint látjátok, hogy nekem vagyon.

Lk 24 40 és mikor ezt mondotta volna, megmutatá
nekik kezeit és lábait.

Lk 24 41 midőn pedig mégsem hinnének, és örö-
mükben csodálkoznának, mondá nekik: vagyon-
e itt valami ennetek való?

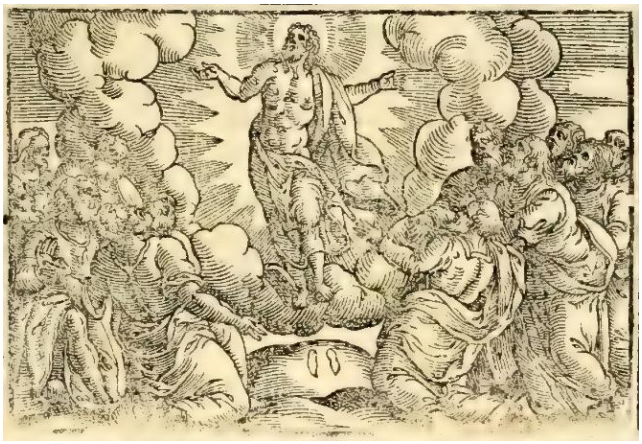
Lk 24 42 ők pedig hozának neki egy darab sült
halat és lépes mézet.

Lk 24 43 és mikoron őtt volna előttük, vevén a
maradékokat nekik adá.

Lk 24 44 és mondá nekik: ezek az igék, melyeket
szólottam nektek, midőn még veletek volnék,
hogy szükség beteljesedni mindeneknek, melyek
írva vannak a Mózes törvényében és a prófétákban
és a zsoltárokban énfelőlem.

hirdetni a bűnök bocsánatára Jeruzsálemtől kezdve minden népnek. **48** Ti tanúi vagytok ezeknek. **49** Én majd elküldöm nektek azt, amit Atyám ígért. Ti csak maradjatok a városban, amíg el nem tölt az erő benneteket a magasságból.«

50 Ezután kivezette őket Betánia közelébe, felemelte a kezét, és megáldotta őket. **51** Áldás közben eltávozott tőlük, és fölvitetett a mennybe.

52 Leborulva imádták, azután nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe. **53** Szüntelen ott voltak a templomban, és áldották Istent.

Lk 24 [45] akkor megnyitá elméjüket, hogy megértenék az írásokat.

Lk 24 [46] és mondá nekik: mert így vagyon megírva, és így kellett a Krisztusnak szenvedni és feltámadni halottaiból harmadnapon,

Lk 24 [47] és prédikáltatni az ő nevében a penitenciának és a bűnök bocsánatjának minden nemzetségek között elkezdvén Jeruzsálemtől.

Lk 24 [48] ti pedig tanúi vagytok ezeknek.

Lk 24 [49] és én elküldöm az Atyám ígéretit tirátok. ti pedig a városban üljetek, mígnem felöltöztettek erővel a magasságból.

Lk 24 [50] kivivé pedig őket Betániába, és felemelvén kezeit megáldá őket.

Lk 24 [51] és lőn, midőn őket áldaná, elválék tőlük, és mennybe vitetik vala.

Lk 24 [52] és ők imádván visszatérének Jeruzsálembe nagy örömmel.

Lk 24 [53] és mindenkor a templomban valának dicsérvén és áldván az Istent. ámen.

EVANGÉLIUM JÁNOS SZERINT

ELŐSZÓ: 1,1-18

Jn 1

1 Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. **2** Ő volt kezdetben Istennél. **3** Minden általa lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. **4** Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. **5** A világosság a sötétségben világít, de a sötétség azt nem fogta föl.

6 Volt egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve. **7** Tanúskodni jött, hogy tanúskodjék a világosságról, s mindenki higgyen általa. **8** Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról.

9 Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött. **10** A világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. **11** A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be.

12 Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében, **13** akik nem a vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából, hanem Istenből születtek.

14 Az Ige testté lett, és köztünk lakott, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal.

15 János tanúságot tesz róla, és hirdeti: »Ő az, akiről ezt mondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én.«

16 Mi mindnyájan az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre halmozva. **17** Mert a törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által valósult meg. **18** Istent soha senki nem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

Jn 1 [1] kezdetben vala az ige, és az ige Istennél vala, és Isten vala az ige.

Jn 1 [2] ez vala kezdetben az Istennél.

Jn 1 [3] mindenek őáltala lettek: és nála nélkül semmi nem lett, ami lett,

Jn 1 [4] őbenne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága:

Jn 1 [5] és a világosság a sötétségben világoskodik, és a setétség azt meg nem fogta.

Jn 1 [6] vala egy ember Istentől küldetett, kinek János vala neve.

Jn 1 [7] ez bizonyságra jött, hogy bizonyságot tenne a világosságról, hogy mindnyájan hinnének őáltala.

Jn 1 [8] nem vala ő a világosság, hanem hogy bizonyságot tenne a világosságról.

Jn 1 [9] igaz világosság vala, amely megvilágosít minden e világra jövő embert.

Jn 1 [10] e világon vala, és a világ őáltala lett, és a világ őtet meg nem ismeré.

Jn 1 [11] tulajdonába jöve, és az övéi be nem fogadák őtet.

Jn 1 [12] valamennyien pedig befogadák őtet, hatalmat ada nekik, hogy Isten fiaivá lennének, azoknak, kik az ő nevében hisznek.

Jn 1 [13] kik nem a vérükből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak akaratából, hanem az Istentől születtettek.

Jn 1 [14] és az ige testté lőn, és bennünk lakék: és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atyának egyentlenegy szülöttének dicsőségét, teljeset malaszttal és igazsággal.

Jn 1 [15] János bizonyságot teszen felőle, és kiált mondván: ez vala, akit mondottam: aki utánam jövendő, előttem lett: mert előbbeni vala nálamnál.

Jn 1 [16] és az ő teljes voltából vettünk mi mindnyájan, és malasztot a malasztért.

Jn 1 [17] mert a törvény Mózes által adatott, a malaszt és az igazság a Jézus Krisztus által lett.

Jn 1 [18] az Istent soha senki nem látta: az egyetlenegy született fiú, aki az Atyának kebelében vagyon, ő beszélte meg.

Jn 1 [19] és ez a János bizonysága, mikor a zsidók Jeruzsálemből papokat és lévitákat küldöttek hozzája, hogy megkérdenék őtet: te ki vagy?

Jn 1 [20] és megvallá, és meg nem tagadá; és megvallá: hogy nem vagyok én a Krisztus.

JÉZUS NYILVÁNOS MŰKÖDÉSE: 1,19-12,50

Jézust igazoló jelek és csodák; a működés kezdete: 1,19-4,54

Keresztelő János vallomása

19 Ez János tanúsága, amikor a zsidók papokat és levitákat küldtek Jeruzsálemből hozzá, hogy megkérdezzék őt: »Ki vagy te?« **20** Ő megvallotta, és nem tagadta, és megvallotta: »Nem én vagyok a Krisztus.« **21** Erre megkérdezték tőle: »Mi vagy tehát? Illés vagy?« Ő azt válaszolta: »Nem vagyok.« »A próféta vagy?« Azt felelte: »Nem.« **22** Akkor azt mondták neki: »Akkor ki vagy? Választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket! Mit mondasz magadról?« **23** Ő azt felelte:

»A pusztában kiáltó szava vagyok:

`Tegyétek egyenessé az Úr útját' **{Iz 40,3}**,

amint Izajás próféta mondta.«

24 A küldöttek a farizeusok közül voltak. **25** Ezért tovább kérdezték: »Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?« **26** János ezt felelte nekik: »Én vízzel keresztelek, de köztetek áll az, akit ti nem ismertek. **27** Ő az, aki utánam jön, akinek a saruszíját megoldani sem vagyok méltó.« **28** Ezek Betániában történtek, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

Keresztelő János tanúságtétele

29 Másnap látta, hogy Jézus közeledik hozzá. Erre így szólt: »Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét! **30** Ő az, akiről mondtam: Utánam jön egy férfi, aki megelőz engem, mert előbb volt, mint én. **31** Én nem ismertem őt; de azért jöttem vízzel keresztelni, hogy őt megismertessem Izraellel.« **32** János tanúságot tett és azt mondta: »Láttam, hogy a Lélek, mint galamb, leszállt az égből és rajta maradt. **33** Nem ismertem őt, de aki azért küldött, hogy vízzel kereszteljek, azt mondta nekem: `Akire látod a Lelket leszállni és rajta maradni, ő az, aki Szentlélekkel keresztel.' **34** Én láttam, és tanúságot tettem arról, hogy ő az Isten Fia.«

Az első tanítványok

35 Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt. **36** Mikor meglátta Jézust, amint arra haladt, azt mondta: »Íme, az Isten Báránya.« **37** A két tanítvány hallotta szavait, és követték Jézust. **38** Jézus pedig megfordult, és amikor látta, hogy követik, megkérdezte tőlük: »Mit kerestek?« Azt felelték neki: »Rabbi – ami Mestert jelent –, hol laksz?« **39** Ő azt mondta nekik: »Gyertek és meglátjátok.«

Jn 1 [21] és kérdék őtet: micsoda tehát? Illés vagy-e te? és mondá: nem vagyok. próféta vagy-e te? és felele: nem:

Jn 1 [22] mondának azért neki: ki vagy, hogy választ adjunk azoknak, kik minket küldöttek? mit mondasz magad felől?

Jn 1 [23] monda: én a pusztában kiáltónak szava vagyok: egyenesítsétek meg az Úr útját, amint megmondotta Ézsaiás próféta.

Jn 1 [24] és akik küldettek vala, a farizeusok közül valának.

Jn 1 [25] és kérdék őtet, és mondának neki: miért keresztelsz tehát, ha te nem vagy Krisztus, sem Illés, sem próféta?

Jn 1 [26] felele nekik János, mondván: én vízben keresztelek; közöttetek állott pedig, akit ti nem tudtok.

Jn 1 [27] ő az, aki utánam jövendő, aki előttem lett: kinek én nem vagyok méltó, hogy megoldjam a saruja kötelét.

Jn 1 [28] ezek Betániában lőnek a Jordánon túl, ahol János keresztel vala.

Jn 1 [29] másod napon látá János Jézust hozzája jőni, és monda: íme az Isten báránya, íme aki elveszi a világ bűnét.

Jn 1 [30] ez az, aki felől mondottam: utánam jő a férfiú, aki előttem lett: mert előbbeni vala nálamnál.

Jn 1 [31] és én nem tudom vala őtet; de hogy megjelentessék Izraelben, azért jöttem én vízben keresztelvén.

Jn 1 [32] és bizonyságot tőn János mondván: mert láttam a lelket alászállani, mint egy galambot mennyből, és rajta marada.

Jn 1 [33] és én nem tudom vala őtet; hanem, aki engem küldött vízbe keresztelni, az mondotta nekem: akire látod a lelket alászállani és rajta maradni, az, aki Szentlélekben keresztel.

Jn 1 [34] és én láttam: és bizonyságot tettem, hogy ez az Isten fia.

Jn 1 [35] másodnapon ismét áll vala János, és ketten az ő tanítványai közül.

Jn 1 [36] és látván Jézust járni monda: íme az Isten báránya.

Jn 1 [37] és hallá őtet a két tanítvány, hogy szólana, és követék Jézust.

Jn 1 [38] fordulván pedig Jézus és látván, hogy őtet követnék, monda nekik: mit kerestek? kik mondának neki: rabbi, (mely megmagyaráztatván Mesternek mondatik), hol lakol? monda nekik:

Elmentek tehát, és meglátták, hogy hol lakik. Aznap nála maradtak. Körülbelül tíz óra volt.

40 A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól, és követték őt, az egyik András volt, Simon Péter testvére. **41** Ő elsőként testvérével, Simonnal találkozott, s azt mondta neki: »Megtaláltuk a Messiást, azaz a Fölkentet!« **42** És elvitte Jézushoz. Jézus rátekintett, és így szólt: »Te Simon vagy, János fia. Kéfás lesz a neved.« Ez azt jelenti, hogy Péter (vagyis Szikla).

43 Másnap, amikor Jézus Galileába készült menni, találkozott Fülöppel. Azt mondta neki: »Kövess engem!« **44** Fülöp Betszaidából való volt, András és Péter városából. **45** Fülöp találkozott Natanaellel, és elmondta neki: »Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben és a próféták: Jézust, József fiát Názáretből.« **46** Natanael erre megjegyezte: »Jöhet valami jó Názáretből?« Fülöp azt felelte neki: »Gyere és lásd!« **47** Amikor Jézus meglátta a közeledő Natanaelt, azt mondta róla: »Íme, egy igaz izraelita, akiben nincs álnokság.« **48** Natanael megkérdezte: »Honnan ismersz engem?« Jézus azt felelte: »Mielőtt Fülöp hívott volna téged, láttalak, amikor a fügefa alatt voltál.« **49** Natanael azt válaszolta: »Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya!« **50** Jézus erre így szólt: »Mivel azt mondtam neked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobb dolgokat fogsz majd látni ezeknél.« **51** Aztán hozzátette: »Bizony, bizony, mondom nektek: látni fogjátok a megnyílt eget, s hogy az Isten angyalai föl- és leszállnak az Emberfia fölött.«

Jn 1 [39] jertek el, és lássátok meg. elmenének, és megláták, hol laknék, és nála maradának azon napon: vala pedig úgy mint tíz óra.

Jn 1 [40] András pedig a Simon Péternek bátyja egyik vala a kettő közül, kik hallották vala Jánostól, és követték vala őtet.

Jn 1 [41] találá ez először az öccsét, Simont, és monda neki: megtaláltuk a Messiást. (mely Krisztusnak magyaráztatik.)

Jn 1 [42] és Jézushoz vívé őtet. reátekintvén pedig Jézus monda: te vagy a Simon, a Jóna fia: te Kéfásnak hívattatol. mely Péternek magyaráztatik.

Jn 1 [43] másod napon ki akara menni Galileába, és találá Fülöpöt. és monda neki Jézus: kövess engem.

Jn 1 [44] Fülöp pedig Betsaidából vala, az András és Péter városából.

Jn 1 [45] találá Fülöp Nátánáelt, és monda neki: akit megírt Mózes a törvényben és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, a József fiát.

Jn 1 [46] és monda neki Nátánael: lehet-e valami jó Názaretből? monda neki Fülöp: gyere, és lásd meg.

Jn 1 [47] láta Jézus Nátánaelt hozzája jőni, és monda őfelőle: íme az igaz Izraelita, kiben nincs álnokság.

Jn 1 [48] monda neki Nátánaél: honnét ismersz engem? felele Jézus, és monda neki: minek előtte Fülöp téged hívna, midőn a fügefa alatt volnál, láttalak téged.

Jn 1 [49] felele neki Nátánaél, és monda: rabbi, te vagy az Isten fia, te vagy az Izrael királya.

Jn 1 [50] felele Jézus, és monda neki: minthogy mondottam neked: láttalak téged a fügefa alatt, hiszel: nagyobbat látsz ezeknél.

Jn 1 [51] és monda neki: bizony, bizony mondom nektek, nyitva látjátok az eget és az Isten angyalait felmenni és alászállani az ember fiára.

Jn 2

Csodajel a kánai menyegzőn

1 Harmadnapon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja, **2** és Jézus is hivatalos volt a menyegzőre tanítványaival együtt. **3** Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: »Nincs boruk!« **4** Jézus azt felelte neki: »Mi közünk ehhez, asszony? Még nem jött el az én órám!« **5** Anyja ekkor ezt mondta a szolgáknak: »Tegyetek meg mindent, amit mond!«

6 A zsidók tisztulására volt ott hat kőedény, egyenként két vagy három mérős. **7** Jézus azt mondta nekik: »Töltsétek meg az edényeket

Jn 2 [1] és harmad napon menyegző lőn galileai Kánában: és ott vala a Jézus anyja.

Jn 2 [2] elhívattaték pedig Jézus is és az ő tanítványai a menyegzőre.

Jn 2 [3] és elfogyván a bor monda a Jézus anyja neki: nincs boruk.

Jn 2 [4] és monda neki Jézus: mi közöm nekem és neked asszonyállat? nem jött még el az én órám.

Jn 2 [5] monda az ő anyja a szolgáknak: valamit nektek mond, megcselekedjétek.

Jn 2 [6] vala pedig ott hat kőveder helyheztetve a zsidók tisztulása szerint, mindenik két vagy három mértékű.

vízzel!« Színig töltötték őket. 8 Ekkor így szólt hozzájuk: »Most merítsetek, és vigyetek belőle a násznagynak!« Azok vittek neki.

9 Amint a násznagy megízlelte a borrá vált vizet, mivel nem tudta, hogy honnan való – de a szolgák, akik a vizet merítették, tudták –, odahívta a vőlegényt, 10 és azt mondta neki: »Minden ember a jó bort adja először, és miután megittasodtak, akkor a kevésbé jót. Te mindeddig tartogattad a jó bort!« 11 Jézus ezzel kezdte meg csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatta dicsőségét, és tanítványai hittek benne.

12 Azután lement Kafarnaumba, ő és anyja, a testvérei és tanítványai, és ott maradtak néhány napig.

A kereskedők kiűzése a templomból

13 Közel volt a zsidók Pászkája, és Jézus fölment Jeruzsálembe. 14 A templomban ökör-, juh- és galambkereskedőket talált, s az odatelepedett pénzváltókat. 15 Akkor kötelekből ostort font, és mindnyájukat kizavarta a templomból a juhokkal és az ökrökkel együtt, a pénzváltók pénzét szétszórta, az asztalaikat fölforgatta. 16 A galambárusoknak pedig azt mondta: »Vigyétek el innen ezeket, ne tegyétek Atyám házát vásárcsarnokká!« 17 Akkor tanítványai visszaemlékeztek arra, hogy írva van: *»Emészt engem a buzgóság házadért«* {Zsolt 69,10}. 18 A zsidók azonban megszólítot-ták, és azt kérdezték tőle: »Milyen csodajelet mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed?« 19 Jézus azt felelte nekik: »Bontsátok le ezt a templomot, és én három nap alatt fölépítem azt!« 20 A zsidók erre így szóltak: »Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt fölépítenéd?« 21 De ő a saját testének templomáról mondta ezt. 22 Amikor föltámadt a halálból, tanítványai visszaemlékeztek, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak, és a szónak, amelyet Jézus mondott.

Jn 2 7 monda nekik Jézus: tőltsétek meg a vedreket vízzel. és szintén telitőlték azokat.

Jn 2 8 és monda nekik Jézus: merítsetek már, és vigyétek a násznagynak. és elvivék.

Jn 2 9 hogy pedig megkóstolá a borrá lett vizet a násznagy, és nem tudja vala, honnét volna, a szolgák pedig tudják vala, akik a vizet merítették vala: hívá a vőlegényt a násznagy,

Jn 2 10 és monda neki: minden ember először jó bort ad, és midőn megrészegülnek, akkor azt, amely alább való: te pedig eddig tartottad a jó bort.

Jn 2 11 ezt cselekedé Jézus a csodatételeknek kezdetét a galileai Kánában: és megjelenté az ő dicsőségét, és hívének őbenne az ő tanítványai.

Jn 2 12 azután aláméne Kafarnaumba ő és az anyja, és az atyjafiai, és a tanítvány: és ott nem sok napig maradának.

Jn 2 13 és közel vala a zsidók húsvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe:

Jn 2 14 és találá a templomban az ökröknek, juhoknak és galomboknak árusait és a pénzváltókat ülvén.

Jn 2 15 és midőn kötelecskékből mintegy ostort csinált volna, mindnyájukat kihányá a templomból, a juhokat és az ökröket is, és a pénzváltók pénzét elontá, és az asztalokat feldönté.

Jn 2 16 és azoknak, akik a galambokat árulják vala, monda: vigyétekel ezeket innét, és ne tegyétek az én atyám házát kereskedés házává.

Jn 2 17 megemlekezének pedig a tanítványai, hogy írva vagyon: a te házadhoz való buzgóságon megemésztett engem.

Jn 2 18 felelének azért a zsidók, és mondának neki: micsoda jelt mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed?

Jn 2 19 felele Jézus, és monda nekik: bontsátok el e templomot, és harmad napra felállatom azt.

Jn 2 20 mondának azért a zsidók: negyvenhat esztendeig építtetett e templom, és te harmad napra felállatod azt?

Jn 2 21 ő pedig a maga testének templomáról mondja vala.

Jn 2 22 mikor azért feltámadott volna halottaiból, megemlekezének a tanítványai, hogy ezt mondotta vala, és hívének az irásnak és a beszédnek, melyet Jézus mondott.

Jn 2 23 midőn pedig Jeruzsálemben volna húsvétban az ünnepnapon, sokan hívének az ő nevében látván az ő csudáit, melyeket cselekszik vala.

Jézus Húsvétkor Jeruzsálemben

23 Amikor Jeruzsálemben volt Húsvét ünnepén, sokan hittek az ő nevében, mert látták csodajeleit, amelyeket művelt. **24** De Jézus nem bízta magát rájuk, mert ismerte mindnyájukat, s mert **25** nem szorult rá, hogy valaki tanúságot tegyen az emberről; jól tudta ugyanis, hogy mi lakik az emberben.

Jn 2 [24] Jézus pedig nem hiszi vala magát nekik, azért hogy ő ismerne mindeneket;

Jn 2 [25] és mivelhogy nem vala szükség neki, hogy valaki bizonyságot tenne az ember felől: mert ő tudja vala, mi volna az emberben.

Jn 3

Beszélgetés Nikodémussal

1 Volt a farizeusok közt egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik főembere. **2** Éjszaka elment Jézushoz, és így szólt hozzá: »Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, mert senki nem tudja ezeket a csodajeleket véghezvinni, amelyeket te cselekszel, hacsak nincs vele az Isten.« **3** Jézus azt felelte neki: »Bizony, bizony mondom neked: ha valaki felülről nem születik, nem láthatja meg Isten országát.« **4** Nikodémus megkérdezte: »Hogyan születhet meg az ember, ha már vén? Csak nem mehet be ismét anyja méhébe, hogy megszülessék?« **5** Jézus azt válaszolta: »Bizony, bizony mondom neked: ha valaki nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába. **6** Ami a testből született, az test, és ami a Lélekből született, az lélek. **7** Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: szükséges felülről megszületnetek. **8** A szél ott fúj, ahol akar. Hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy. Így van mindaz, aki a Lélektől született.« **9** Nikodémus megkérdezte: »De miképpen történhet meg mindez?« **10** Jézus azt felelte neki: »Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket? **11** Bizony, bizony mondom neked, hogy amit tudunk, azt mondjuk el, és amit láttunk, arról tanúskodunk, de a mi tanúságunkat nem fogadjátok el. **12** Ha földi dolgokról szóltam nektek és nem hiszitek, hogyan fogjátok majd elhinni, ha a mennyei dolgokról beszélek nektek? **13** Senki sem ment föl a mennybe, csak az, aki a mennyből jött le: az Emberfia. **14** Ahogyan Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell majd az Emberfiának is fölemeltetnie, **15** hogy mindannak, aki hisz, örök élete legyen őbenne.«

Jézus küldetésének célja

16 Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. **17** Mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ. **18** Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki

Jn 3 [1] vala pedig egy Nikodémus nevű ember a farizeusok közül, zsidók fejedelme.

Jn 3 [2] ez Jézushoz jöve éjjel, és monda neki: rabbi, tudjuk, hogy Istentől jöttél mesterül: mert senki e jeleket nem cselekedheti, amelyeket te cselekszel, hanemha az Isten leszen vele.

Jn 3 [3] felele Jézus, és monda neki: bizony, bizony mondom neked, ha ki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

Jn 3 [4] monda neki Nikodémus: mi módon születhetik az ember, mikor vén? vajon bemehet-e ismét az anyja méhébe, és újonnan születhetik-e?

Jn 3 [5] felele Jézus: bizony, bizony mondom neked, ha ki újonnan nem születik vízből és szentlélekből, nem mehet be az Isten országába.

Jn 3 [6] ami a testtől született, test az; és ami a lélektől született, lélek az.

Jn 3 [7] ne csodáld, hogy azt mondottam neked: szükség nektek újonnan születnetek.

Jn 3 [8] a szél, ahol akarja, ott fúj; és a szavát hallod, de nem tudod honnét jöjjön, avagy hová menjen: így vagyon minden, aki a lélektől született.

Jn 3 [9] felele Nikodémus, és monda neki: miképpen lehetnek ezek?

Jn 3 [10] felele Jézus, és monda neki: te mester vagy Izraelben, és nem tudod ezeket?

Jn 3 [11] bizony, bizony mondom neked, hogy, amit tudunk, azt mondjuk; és amit láttunk, azt bizonyítjuk, és ami bizonyságunkat be nem veszitek.

Jn 3 [12] ha földieket mondottam nektek, és nem hiszitek: mint hiszitek, ha mennyeieket mondok nektek?

Jn 3 [13] és senki fel nem ment mennybe, hanem csak az, aki leszállott mennyből, az Emberfia, ki mennyben vagyon.

Jn 3 [14] és amint Mózes felmagasztalta a kígyót a pusztában: úgy kell felmagasztaltatni az Emberfiának:

Jn 3 [15] hogy minden, aki öbenne hiszen, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

nem hisz, az már ítélet alá esett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fia nevében. **19** Az ítélet pedig ez: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mivel cselekedeteik gonoszak voltak. **20** Mert mindaz, aki gonoszat tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy el ne marasztalják a cselekedeteit; **21** de aki az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánosságra jussanak tettei, mert Istenben cselekedte azokat.

Keresztelő János és Jézus **22** Ezek után Jézus Júdea földjére ment tanítványaival. Ott tartózkodott velük, és keresztelt. **23** János szintén keresztelt Enonban, Szálim közelében, mert ott sok víz volt. Az emberek odamentek és megkeresztelkedtek. **24** Akkor ugyanis János még nem volt börtönbe vetve.

25 Vita támadt tehát János tanítványai és egy zsidó között a tisztulás felől. **26** Odamentek Jánoshoz, és azt mondták neki: »Rabbi, az, aki veled volt a Jordánon túl, akiről tanúságot tettél, íme, ő is keresztel, és mindenki hozzá megy.« **27** János azt felelte: »Az ember semmit sem szerezhet, hacsak a mennyből nem adatott neki. **28** Ti magatok vagytok a tanúim, hogy azt mondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem az vagyok, akit őelőtte küldtek. **29** Akié a menyasszony, az a vőlegény; a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának. Ez az örömöm most beteljesedett. **30** Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.«

31 Aki felülről jön, fölötte van mindenkinek. Aki a földről való, az földi, és földi módon beszél. Aki a mennyből jön, feljebb való mindenkinél. **32** Arról tanúskodik, amit látott és hallott, de a tanúságát senki sem fogadja el. **33** Aki elfogadja tanúságát, az igazolja, hogy Isten igazmondó. **34** Mert akit Isten küldött, az az Isten igéit mondja, ő ugyanis a Lelket nem mértékkel adja. **35** Az Atya szereti a Fiút, és mindent az ő kezébe adott. **36** Aki a Fiúban hisz, annak örök élete van, aki pedig nem hisz a Fiúban, nem látja meg az életet, hanem Isten haragja marad rajta.

Jn 3 [16] mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyetlen egyszülött fiát adná; hogy minden, aki öbenne hiszen, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Jn 3 [17] mert nem küldötte Isten az ő fiát e világra, hogy ítélje e világot, hanem, hogy üdvözűljön e világ őáltala.

Jn 3 [18] aki öbenne hiszen, meg nem itéltetik: aki pedig nem hiszen, már megitéltetett: mert nem hiszen az Isten egyetlen egyszülött fiának nevében.

Jn 3 [19] ez pedig az ítélet: hogy a világosság e világra jött, és inkább szerették az emberek a sötétséget, hogysem a világosságot: mert az ő cselekedeteik gonoszak valának.

Jn 3 [20] mert minden, aki gonoszul cselekszik, gyűlőli a világosságot, és nem jő a világosságra, hogy meg ne feddessenek az ő cselekedetei:

Jn 3 [21] aki pedig igazságot cselekszik, a világosságra jő, hogy kinyilatkoztassanak az ő cselekedetei, hogy Istenben lettek.

Jn 3 [22] ezek után jöve Jézus, és az ő tanítványai Júdeának földjére: és ott lakik vala velük, és keresztel vala.

Jn 3 [23] keresztel vala pedig János is, ő Ainónban, Szálim mellett, mert sok vizek valának ott, és eljőnek vala, és megkeresztelkednek vala.

Jn 3 [24] mert még János nem vettetett vala a tömlöcbe.

Jn 3 [25] lőn pedig kérdezkedések a János tanítványainak a zsidókkal a tisztulás felől.

Jn 3 [26] és Jánoshoz jövének, és mondának neki: rabbi, aki veled a Jordánon túl vala, akiről te bizonyságot tettél, íme ő keresztel, és mindnyájan hozzája mennek.

Jn 3 [27] felele János, és monda: nem vehet semmit az ember, hanemha mennyből adattatik neki.

Jn 3 [28] tí magatok bizonyságot tesztek felőlem, hogy megmondottam: nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy őelőtte küldettem.

Jn 3 [29] akinek jegyese vagyon, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, aki áll, és hallja őtet, örömmel örvendez a vőlegény szaváért. ez én örömöm azért beteljesedett.

Jn 3 [30] őneki növekedni kell, nekem pedig kissebbülnöm.

Jn 3 [31] aki onnan felül jött, mindenek fölött vagyon. aki a földből vagyon, földi az, és a földről szól. aki mennyből jött, mindenek fölött vagyon.

Jn 3 [32] és amit látott, és hallott, azt bizonyítja: és az ő bizonyságát senki be nem veszi.

Jn 3 [33] aki bevette az ő bizonyságát megpecsételte, hogy az Isten igazmondó.

Jn 3 [34] mert, akit az Isten küldött, az Isten igéit szólja: mert nem mérték szerint adja Isten a lelket.

Jn 3 [35] az Atya szereti a fiát: és mindeneket az ő kezébe adott.

Jn 3 [36] aki a Fiúban hiszen, örök élete vagyon: aki pedig nem hiszen a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.

Jn 4

Beszélgetés a szamariai asszonnyal

1 Amikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János **2** – bár Jézus maga nem keresztelt, csak a tanítványai –, **3** elhagyta Júdeát, és ismét Galileába ment. **4** Át kellett mennie Szamarián. **5** Megérkezett tehát Szamaria egyik városába, amelyet Szikarnak neveznek, közel ahhoz a földdarabhoz, amelyet Jákob a fiának, Józsefnek adott. **6** Ott volt Jákob kútja. Jézus akkor elfáradva az úttól, azon nyomban leült a kútnál. Körülbelül a hatodik óra volt. **7** Odajött egy szamariai asszony, hogy vizet merítsen.

Jézus azt mondta neki: »Adj innom!« **8** Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy élelmet vegyenek. **9** A szamariai asszony erre azt mondta neki: »Zsidó létedre hogyan kérhetsz te inni tőlem, aki szamariai asszony vagyok?« Mert a zsidók nem érintkeznek a szamariaiakkal. **10** Jézus azt felelte: »Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki mondja neked: `adj innom', talán te kérted volna őt, és ő élő vizet adott volna neked.« **11** Az asszony így szólt: »Uram, nincs is mivel merítened, a kút pedig mély; honnan vennéd hát az élő vizet? **12** Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk a kutat adta, amelyből ő maga, fiai és jószágai is ittak?« **13** Jézus azt felelte: »Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét

Jn 4 [1] midőn azért megérté Jézus, hogy meghallották a farizeusok, hogy Jézus több tanítványokat szerez, és keresztel, hogysem János,

Jn 4 [2] (jóllehet Jézus nem keresztel vala, hanem az ő tanítványai),

Jn 4 [3] elhagyá Júdeát, és ismét Galileába mene.

Jn 4 [4] által kell vala pedig neki menni Samarián.

Jn 4 [5] jöve azért Samariának városába, mely sikárnak mondatik; a major mellett, melyet Jákob az ő fiának, Józsefnek adott.

Jn 4 [6] ott vala pedig a Jákob kútja. Jézus azért megfáradván az útból, úgy ül vala a kút fölött. vala úgymint hat óra.

Jn 4 [7] egy asszony jöve Samariából vizet meríteni. monda neki Jézus: adj innom.

Jn 4 [8] (mert a tanítványai elmentek vala a városba, hogy eledelt vennének.)

Jn 4 [9] monda azért neki az a samáriai asszony: mint kérsz te zsidó lévén éntőlem innod, ki samáriai asszony vagyok? mert nem társalkodnak a zsidók a samariaiakkal.

Jn 4 [10] felele Jézus, és monda neki: ha tudnád az Isten ajándékát, és ki legyen, aki neked mondja; adj innom: talán te kértél volna tőle, és élö vizet adott volna neked.

Jn 4 [11] monda neki az asszony: uram, nincs is mivel merítened, és a kút mély: honnét vagyon azért élő vized?

Jn 4 [12] vajon nagyobb vagy-e te az atyánknál, Jákobnál, aki nekünk e kutat adta, és ö is abból ivott, és a fiai és a barmai?

Jn 4 [13] felele Jézus, és monda neki: minden, aki e vízből iszik, ismét szomjúhozik: aki pedig iszik a vízből, melyet én adok neki, nem szomjúhozik örökké;

Jn 4 [14] hanem a víz, melyet én neki adok, öbenne felforró víznek kútfeje leszen az örök életre.

Jn 4 [15] monda neki az asszony: uram, adjad nekem azt a vizet, hogy ne szomjúhozzam, se ide ne jöjjek meríteni.

megszomjazik, 14 de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg, hanem a víz, amelyet adok neki, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.« 15 Erre az asszony így szólt: »Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam, és ne járjak ide meríteni!« 16 Jézus ezt felelte neki: »Menj, hívd el a férjedet, és jöjj ide!« 17 Az asszony erre kijelentette: »Nincs férjem.« Jézus ezt válaszolta: »Jól mondtad: `Nincs férjem'. 18 Mert öt férjed volt, és akid most van, az nem férjed. Ezt helyesen mondtad.« 19 Az asszony ekkor így szólt: »Uram, látom, hogy próféta vagy. 20 A mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van a hely, ahol őt imádni kell.« 21 Jézus azt felelte neki: »Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogjátok imádni az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, amit nem ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól van. 23 De eljön az óra, és már itt is van, amikor az igazi imádók Lélekben és igazságban fogják imádni az Atyát, mert az Atya ilyen imádókat keres magának. 24 Az Isten lélek, és akik őt imádják, Lélekben és igazságban kell őt imádniuk.« 25 Az asszony erre megjegyezte: »Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor ő eljön, kijelent majd nekünk mindent.« 26 Jézus azt válaszolta neki: »Én vagyok az, aki veled beszélek.«

Jézus és a szamariaiak

27 Ekkor odaérkeztek a tanítványai, és elcsodálkoztak, hogy asszonnyal beszélgetett. Mégsem kérdezte egyikük sem: »Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?« 28 Az asszony pedig otthagyta az edényét, elment a városba, és szólt az embereknek: 29 »Gyertek, lássátok azt az embert, aki elmondott nekem mindent, amit cselekedtem. Vajon nem ő a Krisztus?« 30 Azok erre kimentek a városból, és odamentek hozzá.

31 Eközben a tanítványok kérték őt: »Rabbi, egyél!« 32 Ő azt felelte nekik: »Van nekem ennivalóm, amiről ti nem tudtok.« 33 A tanítványok egymást kérdezgették: »Talán enni hozott neki valaki?« 34 Jézus pedig így folytatta: »Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki küldött engem, hogy elvégezzem az ő művét. 35 Ugye ti mondjátok: Még négy hónap, és elérkezik az aratás? Íme, mondom nektek: Emeljétek föl szemeteket, és nézzétek a szántóföldeket, mert megértek már az aratásra. 36 Az arató megkapja a jutalmát, és termést gyűjt az örök életre, hogy együtt örvendjen a vető az aratóval. 37 Mert abban igaza

Jn 4 16 monda neki Jézus: menj el, hívd elő a férjedet, és jöjj ide.

Jn 4 17 felele az asszony, és monda: nincs férjem. monda neki Jézus: jól mondád, hogy nincs férjed:

Jn 4 18 mert öt férjed volt; és aki most vagyon, nem te férjed: azt igazán mondád.

Jn 4 19 monda neki az asszony: uram, látom, hogy próféta vagy te.

Jn 4 20 a mi atyáink e hegyen imádkoztak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben vagyon a hely, ahol imádkozni kell.

Jn 4 21 monda neki Jézus: asszonyállat, meghidd nekem, hogy eljött az óra, mikor sem e hegyen, se Jeruzsálemben nem imádjátok az Atyát.

Jn 4 22 ti azt imádjátok, amit nem tudtok: mi azt imádjuk, amit tudunk, mert az üdvösség a zsidóktól vagyon.

Jn 4 23 de eljő az óra, és most vagyon, mikor az igaz imádók imádják az atyát lélekben és igazságban. mert az Atya is ilyeneket keres, akik imádják őtet.

Jn 4 24 lélek az Isten; és azoknak, akik imádják őtet, lélekben és igazságban kell imádniuk.

Jn 4 25 monda neki az asszony: tudom, hogy eljő a Messiás, (aki Krisztusnak mondatik), mikor azért ő eljövend, meghirdet nekünk mindeneket.

Jn 4 26 monda neki Jézus: én vagyok, aki veled szólok.

Jn 4 27 és azonnal elérkezének a tanítványai; és csodálkoznak vala, hogy az asszonyállattal szól vala: mindazáltal senki nem mondá: mit kérdezkedel, vagy mit szólasz vele.

Jn 4 28 elhagyá azért a vedret az asszony, és a városba mene, és monda azoknak az embereknek:

Jn 4 29 jertek el, és lássátok az embert, aki megmondotta nekem mind, amiket cselekedtem: nemde ö-e a Krisztus?

Jn 4 30 kimenének azért a városból, és hozzája menének.

Jn 4 31 azonközben kérik vala őtet a tanítványok mondván: rabbi, egyél.

Jn 4 32 ő pedig monda nekik: vagyon nekem enni való étkem, melyet ti nem tudtok.

Jn 4 33 mondának azért a tanítványok egymásnak: vajon hozott-e neki valaki enni?

Jn 4 34 monda nekik Jézus: az én étkem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki engem küldött, hogy elvégezzem az ő dolgát.

van a közmondásnak, hogy más az, aki vet, és más az, aki arat. 38 Elküldtelek titeket, hogy learassátok, amit nem ti munkáltatok. Mások fáradoztak, és ti azok munkájába álltatok be.«

39 Abból a városból a szamaritánusok közül sokan hittek benne az asszony szavára, aki bizonygatta: »Elmondott nekem mindent, amit cselekedtem.« 40 Amikor tehát a szamaritánusok odamentek hozzá, kérték őt, hogy maradjon náluk. Két napig ott is maradt. 41 Ekkor már sokkal többen hittek az ő tanítása miatt. 42 Az asszonynak pedig azt mondták: »Most már nem a te beszéded miatt hiszünk, hanem mert mi magunk hallottuk, és tudjuk, hogy ő valóban a világ Üdvözítője.«

Gyógyítás Galileában

43 Két nap múlva eltávozott onnan Galileába. 44 Jézus ugyan saját maga tanúsította, hogy a prófétának nincs becsülete a saját hazájában, 45 mégis, amikor Galileába érkezett, befogadták őt a galileaiak, mivel látták mindazt, amit Jeruzsálemben művelt az ünnepen, mert ők is fölmentek az ünnepre.

46 Ismét elment tehát a galileai Kánába, ahol a vizet borrá változtatta. Volt egy királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt Kafarnaumban. 47 Amikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá, és kérte őt, hogy jöjjön és gyógyítsa meg a fiát, mert az már a halálán volt. 48 Erre Jézus azt mondta neki: »Hacsak jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek!« 49 A királyi tisztviselő erre azt felelte: »Uram, gyere el, amíg meg nem hal a gyermekem!« 50 Jézus azt mondta neki: »Menj, a fiad él!« Hitt az ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment. 51 Amint hazafelé tartott, már eléje jöttek a szolgái, és jelentették, hogy a fia él. 52 Megtudakolta tőlük, hogy melyik órában lett jobban. Azt felelték neki: »Tegnap a hetedik órában hagyta el őt a láz.« 53 Így megértette az apa, hogy ez éppen abban az órában történt, amikor Jézus azt mondta neki: »A fiad él.« És hitt ő és egész háza népe. 54 Ez már a második csodajel volt, amelyet Jézus művelt, amikor Júdeából Galileába ment.

Jn 4 35 nem ti mondjátok-e, hogy még négy hónap vagyon, és eljő az aratás? ime mondom nektek: emeljétek fel szemeiteket, és lássátok a tartományokat; mert fehérek már az aratásra.

Jn 4 36 és aki arat, jutalmát veszi, és gyümőlcsöt gyűjt az örök életre: hogy, aki vét is, együtt örűljön, aki arat is.

Jn 4 37 mert ebben igaz a mondás: hogy más, aki vét, és más, aki arat.

Jn 4 38 én titeket aratni küldöttelek, amelyben ti nem munkálkodtatok: egyebek munkalkodtak, és ti az ő munkájukba állottatok.

Jn 4 39 abból pedig a városból sok samaritánusok hívének öbenne, a bizonyságtévő asszony beszédéért: hogy megmondotta nekem mind, amiket cselekedtem.

Jn 4 40 mikor azért hozzája mentek volna a samaritánusok, kérék őtet, hogy ott maradna. és két napig marada ott.

Jn 4 41 és sokkal többen hívének öbenne az ő beszédéért.

Jn 4 42 és mondják vala az asszonynak; hogy már nem a te beszédedért hiszünk: mert mimagunk hallottuk, és tudjuk, hogy ez bizonyára e világ üdvözítője.

Jn 4 43 két nap múlva pedig kiméne onnét: és Galileába mene.

Jn 4 44 mert őmaga Jézus bizonyságot tett, hogy a prófétának az önnön hazájában nincs tisztelete.

Jn 4 45 mikor azért Galileába ment volna, befogadák őtet a galileusok, midőn mind látták volna, amiket cselekedett vala Jeruzsálemben az ünnepnapon: mert ők is az ünnepnapra jöttek vala.

Jn 4 46 jöve azért ismét a galileai Kánába, ahol a vizet borrá változtatta. és egy királyi ember vala, kinek fia beteg vala Kafarnaumban.

Jn 4 47 ez, midőn hallotta volna, hogy Jézus Júdeából Galileába jőne, hozzája mene, és kéré őtet, hogy alámenne, és meggyógyítaná az ő fiát: mert meg kezd vala halni.

Jn 4 48 monda azért Jézus neki: ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.

Jn 4 49 monda neki a királyi ember: uram, jöjj alá, minek előtte meghaljon a fiam.

Jn 4 50 monda neki Jézus: menj el, a te fiad él. hűn az ember a beszédnek, melyet Jézus monda neki, és megyen vala.

Jézus kinyilatkoztatja magát a világ előtt: 5,1-12,50

Jn 5

A béna meggyógyítása szombaton

1 Ezek után volt a zsidók ünnepe, és Jézus fölment Jeruzsálembe. **2** Van Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy fürdő, amelyet héberül Betezdának neveznek, és öt oszlopcsarnoka van. **3** Ezekben feküdt a betegek, vakok, sánták, bénák sokasága. **[4]**

5 Volt ott egy ember, aki már harmincnyolc esztendő óta beteg volt. **6** Mikor Jézus meglátta őt, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta van így, megkérdezte tőle: »Akarsz-e meggyógyulni?« **7** A beteg azt felelte: »Uram, nincs emberem, aki, amikor felkavarodik a víz, bevigyen engem a tóba. Mire pedig én odaérek, más megy be előttem.« **8** Jézus azt mondta neki: »Kelj föl, vedd ágyadat, és járj!« **9** Az ember azonnal meggyógyult, fogta az ágyát és járni kezdett.

Azon a napon pedig szombat volt. **10** Ezért a zsidók azt mondták a meggyógyított embernek: »Szombat van, nem szabad az ágyadat vinned.« **11** Azt felelte nekik: »Aki meggyógyított engem, ő mondta nekem: `Vedd ágyadat, és járj.'« **12** Erre megkérdezték tőle: »Ki az az ember, aki neked azt mondta: `Vedd ágyadat és járj'?« **13** A meggyógyult azonban nem tudta, hogy ki volt az, mert Jézus

Jn 4 [51] már pedig ő alámenvén a szolgák eleibe jövének, és hírt tőnek megmondván; hogy az ő fia élne.

Jn 4 [52] megkérdé azért az órát tőlük, amelyben megkönnyebbedett volna. és megmondák neki: hogy tegnap hét órakor hagyta el őtet az hideglelés.

Jn 4 [53] eszébe vevé azért az atya, hogy az az óra volt, amelyben mondotta neki Jézus: a te fiad él. és hűn ő, és az ő egész háza.

Jn 4 [54] ismét e második jelt cselekedé Jézus, mikor Júdeából Galileába jött volna.

Jn 5 [1] ezek után a zsidók ünnepnapja vala, és felméne Jézus Jeruzsálembe.

Jn 5 [2] vagyon pedig Jeruzsálemben egy juhmosogató tó, mely zsidóúl Betsaidának neveztetik, melynek öt tornáca vala.

Jn 5 [3] ezekben fekszik vala a víznek megindítását váró betegeknek, vakoknak, sántáknak, megszáradtaknak nagy sokasága.

Jn 5 [4] az Úr angyala pedig alászáll vala idő szerint a tóba: és megindíttatik vala a víz. és, aki első szállott volna alá a tóba a víz vízindítás után, meggyógyul vala akármi betegségbe tett volna is.

Jn 5 [5] vala pedig ott egy ember harmincnyolc esztendeje lévén betegségének.

Jn 5 [6] ezt midőn látta volna Jézus feküdni, és megismerte volna, hogy már sok idejű volna, monda neki: akarsz-e meggyógyulni?

Jn 5 [7] felele a beteg neki: uram, nincs emberem, hogy midőn a víz felzavartatik, engem a tóba bocsásson: mert míg én elérkezem, más száll alá előttem.

Jn 5 [8] monda neki Jézus: kelj fel, vedd fel nyoszolyádat, és járj.

Jn 5 [9] és mindjárt meggyógyula az az ember: és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. szombat vala pedig azon a napon.

Jn 5 [10] mondának azért a zsidók annak, aki meggyógyíttatott vala: szombat vagyon, nem szabad felvenned a nyoszolyádat.

Jn 5 [11] felele nekik: aki engem meggyógyított, az mondotta nekem: vedd fel a nyoszolyádat, és járj.

Jn 5 [12] kérdék azért őtet: kicsoda az az ember, aki azt mondotta neked: vedd fel a nyoszolyádat, és járj?

Jn 5 [13] az pedig, aki meggyógyittatott vala, nem tudja vala ki volna. mert Jézus eltért vala azon a helyen való seregtől.

eltávozott a helyszínen levő tömegből. 14 Később Jézus találkozott vele a templomban, és azt mondta neki: »Íme, meggyógyultál, többé már ne vétkezz, nehogy valami rosszabb történjék veled.« 15 Az ember elment, és megvitte a hírt a zsidóknak, hogy Jézus volt az, aki meggyógyította őt. 16 A zsidók pedig üldözni kezdték Jézust azért, mert ezeket szombaton tette. 17 Jézus azt felelte nekik: »Az én Atyám mindmáig munkálkodik, és én is munkálkodom.« 18 Ezért a zsidók még inkább életére törtek, mivel nemcsak megszegte a szombatot, hanem az Istent is Atyjának mondta, és egyenlővé tette magát az Istennel.

Az Atya tanúságtétele Jézusról

19 Jézus azt felelte nekik: »Bizony, bizony mondom nektek: A Fiú nem tehet magától semmit, hanem csak azt, amit lát, hogy az Atya cselekszik. Mert amiket ő tesz, azokat cselekszi ugyanúgy a Fiú is. 20 Az Atya ugyanis szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit tesz. Ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy csodálkozzatok. 21 Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és életre kelti, úgy a Fiú is életre kelti, akiket akar. 22 Az Atya nem ítél meg senkit, az ítéletet egészen a Fiúnak adta át, 23 hogy mindenki tisztelje a Fiút, mint ahogy tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, az Atyát sem tiszteli, aki őt küldte. 24 Bizony, bizony mondom nektek: aki az én igémet hallgatja, és hisz annak, aki engem küldött, annak örök élete van, és nem ítéletre jut, hanem átment a halálból az életre. 25 Bizony, bizony mondom nektek: eljön az óra, és már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát, és akik meghallották, élni fognak. 26 Mert amint az Atyának élete van önmagában, ugyanúgy megadta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában, 27 és hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mivel ő az Emberfia. 28 Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amikor mindnyájan, akik a sírokban vannak, meghallják az ő szavát, 29 és előjönnek: akik jót tettek, az élet feltámadására, akik pedig gonoszat tettek, az ítélet feltámadására. 30 Én nem tehetek magamtól semmit. Amint hallok, úgy ítélek, és ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött engem.

31 Ha én tanúskodom magamról, tanúságom nem érvényes. 32 Más az, aki tanúskodik énrólam, és tudom, hogy igaz az a tanúság, amelyet rólam tesz. 33 Ti Jánost kérdeztétek, és ő tanúságot tett az igazságról. 34 Nekem azonban nincs szükségem emberek tanúságtételére, csak azért mondom ezeket,

Jn 5 14 azután találá őtet Jézus a templomban, és monda neki: íme meggyógyultál: már ne vétkezzél, hogy valami gonoszabb rajtad ne történjék.

Jn 5 15 elméne az az ember, és hírré tevé a zsidóknak, hogy Jézus volna, aki őtet meggyógyította.

Jn 5 16 az okáért üldözik vala a zsidók Jézust, hogy ezeket szombaton cselekszi vala.

Jn 5 17 Jézus pedig felele nekik: az én Atyám mindez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.

Jn 5 18 annak okáért inkább keresik vala őtet a zsidók megölni: mert nemcsak a szombatot szegi vala meg, hanem atyjának is mondja vala az Istent egyenlővé tévén magát az Istenhez. felele azért Jézus, és monda nekik:

Jn 5 19 bizony, bizony mondom nektek: nem cselekedhetik a fiú önmagától semmit, hanem, amit lát, hogy az Atya cselekszik: mert valamiket az cselekszik, azokat a Fiú is hasonlóképpen cselekszi.

Jn 5 20 mert az Atya szereti a Fiát, és mindeneket megmutat neki, amiket ő cselekszik: és ezeknél nagyobb dolgokat is fog mutatni neki, hogy ti csodálkozzatok.

Jn 5 21 mert miképpen az Atya halottakat támaszt és elevenít: úgy a Fiú is, akiket akar, megeleveníti.

Jn 5 22 mert az Atya nem is ítél senkit: hanem minden ítéletet a fiúnak adott,

Jn 5 23 hogy mindnyájan tiszteljék a Fiút, amint tisztelik az Atyát. aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki őtet küldötte.

Jn 5 24 bizony, bizony mondom nektek, hogy, aki az én igémet hallja, és hiszen annak, aki engem küldött, örök élete vagyon, és az ítéletbe nem jő, hanem általment az halálból az életre.

Jn 5 25 bizony, bizony mondom nektek, hogy eljő az óra, és most vagyon, midőn a halottak meghallják az Isten Fiának szavát; és akik hallják, élnek.

Jn 5 26 mert miképpen az Atyának élete vagyon önmagában: azonképpen adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában:

Jn 5 27 és hatalmat adott neki, hogy ítéletet tegyen, mert embernek Fia.

Jn 5 28 ne csodáljátok ezt, mert eljő az óra, melyben mindnyájan, akik a koporsókban vannak, meghallják az Isten Fia szavát:

Jn 5 29 és előjőnek, akik jókat cselekedtek az életnek feltámadására: akik pedig gonoszokat cselekedtek az ítéletnek feltámadására.

Jn 5 30 nem cselekedhetem én magamtól semmit. amint hallok, úgy itélek: és az én ítéletem igaz.

hogy üdvözüljetek. **35** Ő égő és világító lámpás volt,
és ti egy ideig örvendezni akartatok az ő fényében.

36 Nekem nagyobb bizonyítékom van Jánosnál. A tettek, amelyeket az Atya bízott rám, hogy elvégezzek, azok a tettek, amelyeket én viszek végbe, tanúskodnak felőlem, hogy az Atya küldött engem. **37** Rólam az Atya tett tanúságot, aki küldött. Ti soha az ő hangját nem hallottátok, sem arcát nem láttátok, **38** és az ő igéje nem marad meg bennetek, mert nem hisztek annak, akit ő küldött. **39** Vizsgáljátok az Írásokat, hiszen azt gondoljátok, hogy azokban van örök élet számotokra. Éppen azok tesznek tanúságot rólam; **40** ti azonban nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.

41 Emberektől nem fogadok el dicsőséget. **42** Rólatok viszont tudom, hogy nincs bennetek Isten szeretete. **43** Én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtok el engem. Majd ha más jön a maga nevében, azt elfogadjátok. **44** Hogyan is tudnátok hinni ti, akik egymástól kaptok dicsőséget, de azt a dicsőséget, amely egyedül Istentől van, nem keresitek? **45** Ne gondoljátok, hogy én foglak vádolni titeket az Atyánál! Van, aki vádol benneteket: Mózes, akiben reménykedtek. **46** Mert ha Mózesnek hinnétek, talán nekem is hinnétek, mert ő énrólam írt. **47** Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, hogyan hisztek majd az én igéimnek?«

mert nem keresem az én akaratomat, hanem annak akaratát, aki engem küldött.

Jn 5 [31] ha én teszek bizonyságot magam felől, az én bizonyságom nem igaz.

Jn 5 [32] más, aki bizonyságot teszen felőlem; és tudom, hogy igaz a bizonyság, melyet énfelőlem teszen.

Jn 5 [33] ti Jánoshoz küldöttetek; és bizonyságot tett az igazságról.

Jn 5 [34] én pedig nem embertől veszek bizonyságot; hanem ezeket mondom, hogy ti üdvözűljetek.

Jn 5 [35] ő égő és fénylő szövétnek vala. tí pedig óráiglan akartatok örvendezni az ő világánál.

Jn 5 [36] nekem pedig nagyobb bizonyságom vagyon Jánosnál. mert a cselekedetek, melyeket nekem az Atyám adott, hogy elvégezzem azokat; azon cselekedetek, melyeket én cselekszem, bizonyságot tesznek felőlem, hogy az Atya kűldött engem:

Jn 5 [37] és aki engem kűldött, az Atya, ő tett bizonyságot felőlem: az ő szavát sem hallottátok soha, se ábrázatát nem láttátok.

Jn 5 [38] és az ő igéje nem marad meg bennetek: mert, akit ő kűldött, annak ti nem hisztek.

Jn 5 [39] vizsgáljátok az irásokat, mert ti azt vélitek, hogy azokban vagyon örök életetek: és azok, amellyel bizonyságot tesznek felőlem:

Jn 5 [40] és nem akartok hozzám jőni, hogy életetek legyen.

Jn 5 [41] dicsőséget az emberektől nem veszek.

Jn 5 [42] de megismertelek titeket, hogy nincs isteni szeretet bennetek.

Jn 5 [43] én az én atyám nevében jöttem, és be nem vesztek engem: ha más a maga nevében jő, azt beveszitek.

Jn 5 [44] miképpen hihettek ti, kik dicsőséget vesztek egymástól, és a dicsőséget, mely egyedül az Istentől vagyon, nem keresitek?

Jn 5 [45] ne véljétek, hogy én vádoljalak titeket az Atyánál: vagyon, aki vádol titeket, Mózes, akiben ti bíztok.

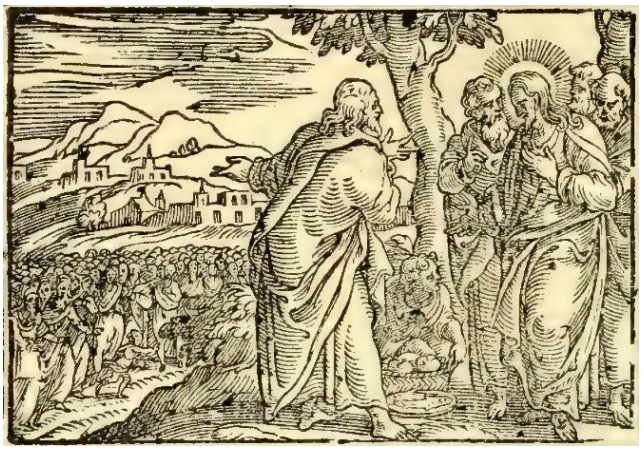
Jn 5 [46] mert ha Mózesnek hinnétek, talán nekem is hinnétek: mert ő énfelőlem írt.

Jn 5 [47] ha pedig az ő irásának nem hisztek: miképpen hisztek az én igéimnek.

Jn 6

Kenyérszaporítás Tibériás tavánál

1 Mindezek után Jézus Galilea, azaz Tibériás
tengerén túlra ment. 2 Nagy sokaság követte őt,
mert látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken
művelt. 3 Jézus fölment a hegyre, és leült ott tanít-
ványaival. 4 Közel volt a Húsvét, a zsidók ünnepe.
5 Amikor Jézus fölemelte szemét és látta, hogy
nagy sokaság közeledik hozzá, megkérdezte Fü-
löptől: »Honnan veszünk kenyeret, hogy ehessе-
nek?« 6 Ezt pedig azért mondta, hogy próbára te-
gye őt, mert ő maga tudta, mit akar tenni. 7 Fülöp
azt felelte neki: »Kétszáz dénár árú kenyér sem
elég nekik, hogy mindegyiknek csak valami kevés
jusson.« 8 A tanítványok egyike, András, Simon
Péter testvére így szólt: 9 »Van itt egy fiú, akinek
van öt árpakenyere és két hala.

De mi ez ennyinek?« 10 Jézus erre azt
mondta: »Telepítsétek le az embereket!« Sok fű
volt azon a helyen. Letelepedtek tehát; a férfiak
szám szerint mintegy ötezren voltak. 11 Jézus pe-
dig fogta a kenyereket, hálát adott, és szétosztotta
a letelepülteknek. Ugyanígy a halakból is adott,
amennyit akartak. 12 Miután jóllaktak, azt mondta
tanítványainak: »Szedjétek föl a megmaradt dara-
bokat, hogy semmi el ne vesszen!« 13 Összeszed-
ték tehát, és az öt árpakenyér darabjaiból, ami
megmaradt az étkezők után, tizenkét kosarat töl-
töttek meg.

14 Az emberek pedig, látva a csodajelet, ame-
lyet művelt, azt mondták: »Bizonyára ez az a pró-
féta, aki eljön a világra!« 15 Amikor Jézus észre-
vette, hogy arra készülnek, hogy megragadják és
királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre, egé-
szen egyedül.

Jézus a vízen jár

16 Miután beesteledett, tanítványai lementek
a tengerre. 17 Beszálltak a bárkába, és elindultak a
tengeren túlra, Kafarnaumba. Besötétedett már,

Jn 6 [1] ezek után Jézus a galileai tengeren túl mene, mely a Tiberiásé:

Jn 6 [2] és követi vala őtet nagy sokaság, mert lát-
ják vala a jeleket, melyeket cselekszik vala azo-
kon, kik betegek valának.

Jn 6 [3] felmene azért Jézus a hegyre: és ott ül vala
az ő tanítványaival.

Jn 6 [4] közel vala pedig a húsvét, a zsidók ünne-
penapja.

Jn 6 [5] mikor azért felemelte volna szemeit Jézus,
és látta volna, hogy igen nagy sokaság jőne hoz-
zája, monda Fülöpnek: honnét veszünk kenyere-
ket, hogy ezek egyenek?

Jn 6 [6] ezt pedig mondja vala kísértvén őtet: mert
ő tudja vala mit volna cselekedendő.

Jn 6 [7] felele neki Fülöp: kétszáz pénz ára kenyér
nem elég nekik, hogy ki-ki mind csak valami ke-
veset vegyen is.

Jn 6 [8] monda neki egy a tanítványai közül, And-
rás, Simon Péternek a bátyja:

Jn 6 [9] vagyon itt egy gyermek, kinek öt árpake-
nyere vagyon és két hala: de ezek micsodák eny-
nyi között?

Jn 6 [10] monda azért Jézus: telepítsétek le az em-
bereket. vala pedig sok széna azon a helyen. le-
telepedének azért a férfiak, szám szerint úgymint
ötezren.

Jn 6 [11] vevé azért Jézus a kenyereket, és mikor
hálákat adott volna, elosztá a letelepedteknek:
hasonlóképpen a halakból is amennyit akarnak
vala.

Jn 6 [12] hogy pedig betelének, monda a tanítvá-
nyainak: szedjétek fel, amely morzsalékok meg-
maradtak, hogy el ne vesszenek.

Jn 6 [13] felszedék azért, és tizenkét kosárt töltének
meg az öt árpakenyér húlladékaiból, melyek
megmaradtak vala azoktól, akik ettek vala.

Jn 6 [14] azok azért az emberek, mikor látták volna a
jelt, melyet Jézus cselekedett vala, mondának:
hogy ez bizonyára a próféta, aki e világra jövendő.

Jn 6 [15] Jézus azért, midőn eszébe vette volna, hogy
eljönnének, hogy megragadnák őtet, és királlyá
tennék őtet; ismét a hegyre futa maga egyedül.

Jn 6 [16] hogy pedig estve lőn, alámenének a tanít-
ványai a tengerre.

Jn 6 [17] és mikor bementek volna a hajóba, a ten-
geren által jövének Kafarnaumba: és már besöté-
tült vala; és nem jött vala hozzájuk Jézus.

de Jézus még mindig nem ment oda hozzájuk. 18 Mivel nagy szél támadt, a tenger háborgott. 19 Amikor mintegy huszonöt vagy harminc stádiumnyira hajóztak, látták, hogy Jézus a tengeren járva a bárkához közeledik, és megrémültek. 20 Ő pedig így szólt hozzájuk: »Én vagyok, ne féljetek!« 21 Fel akarták őt venni a bárkába, de a bárka azonnal a parthoz érkezett, ahová tartottak.

Tanítás a mennyei kenyérről

22 Másnap a tömeg, amely a tengeren túl állt, észrevette, hogy csak egy bárka volt ott, és hogy Jézus nem szállt be tanítványaival a bárkába, a tanítványai egyedül távoztak el. 23 Jöttek viszont Tibériásból más bárkák annak a helynek a közelébe, ahol a kenyeretették, miután az Úr hálát adott. 24 Amikor tehát a sokaság meglátta, hogy nincs ott sem Jézus, sem a tanítványai, beszálltak a bárkákba, és Jézust keresve Kafarnaumba mentek. 25 Amikor megtalálták őt a tengeren túl, azt mondták neki: »Rabbi, mikor jöttél ide?«

26 Jézus azt felelte: »Bizony, bizony mondom nektek: Kerestek engem, de nem azért, mert csodajeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok. 27 Ne azért az eledelért fáradozzatok, amely veszendő, hanem azért az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet majd az Emberfia ad nektek. Őt ugyanis az Atyaisten jelölte meg.« 28 Erre azt kérdezték tőle: »Mit tegyünk, hogy Isten tetteit cselekedjük?« 29 Jézus azt felelte: »Isten tette az, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.«

30 Erre megkérdezték tőle: »Milyen jelet viszel végbe, hogy lássuk és higgyünk neked? Mit cselekszel? 31 Atyáink mannát ettek a pusztában, amint írva van: *`A mennyből adott nekik kenyeret enni'*« {Kiv 16,4}. 32 Jézus ezt válaszolta: »Bizony, bizony mondom nektek: Nem Mózes adott nektek mennyből való kenyeret, hanem az én Atyám adja nektek az igazi mennyből való kenyeret. 33 Mert az Isten kenyere az, amely a mennyből szállott le, és életet ad a világnak.« 34 Ekkor azt mondták neki: »Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret!« 35 Jézus azt felelte nekik: »Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, nem fog éhezni, és aki bennem hisz, sohasem szomjazik meg. 36 De mondtam nektek, hogy bár láttatok engem, mégsem hisztek. 37 Mindenki, akit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, nem utasítom el, 38 mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött engem. 39 Annak, aki küldött engem,

Jn 6 18 a tenger pedig nagy szél fúván felemelkedik vala.

Jn 6 19 mikor azért eveztenek volna közel huszonöt vagy harminc futamatra, láták Jézust a tengeren járni és a hajóhoz közelgetni, és megfélemlének.

Jn 6 20 ő pedig monda nekik: én vagyok, ne féljetek.

Jn 6 21 be akarák azért őtet a hajóba venni: és a hajo mindjárt a földnél lőn, amelyre mennek vala.

Jn 6 22 másodnap a sereg, mely a tengeren túl áll vala, látá, hogy más hajócska nem volna ott, hanem csak egy, és hogy be nem ment volna az ő tanítványaival Jézus a hajóba, hanem csak a tanítványai mentenek volna el:

Jn 6 23 egyéb hajók pedig jövének Tiberiásból közel a helyhez, ahol a kenyeret ették vala, az Úr hláadására.

Jn 6 24 mikor azért látta volna a sereg, hogy Jézus ott nem volna sem az ő tanítványai, a hajócskákba menének, és Kafarnaumba jutának keresvén Jézust.

Jn 6 25 és midőn őtet a tengeren túl találták volna, mondának neki: rabbi, mikor jöttél ide?

Jn 6 26 felele nekik Jézus, és monda: bizony, bizony mondom nektek; kerestek engem, nemhogy a jeleket láttátok, hanem hogy ettetek a kenyerekbe, és megelégedtetek.

Jn 6 27 munkálkodjatok nem az eledelért, mely elvesz, hanem, amely megmarad az örök életre, melyet az Emberfia ad nektek. mert ezt az Atya Isten megjegyezte.

Jn 6 28 mondának azért neki: mit műveljünk, hogy az Isten cselekedeteit cselekedjük?

Jn 6 29 felele Jézus, és monda nekik: ez az Isten cselekedete, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.

Jn 6 30 mondának azért neki: micsoda jelt cselekszel tehát te, hogy lássuk, és higgyünk neked? mit cselekszel?

Jn 6 31 a mi atyáink mannát ettek a pusztában, amint írva vagyon: az égből adott nekik kenyeret enniük.

Jn 6 32 monda azért nekik Jézus: bizony, bizony mondom nektek: nem Mózes adott nektek kenyeret az égből, hanem az én atyám ad nektek igaz kenyeret mennyből.

Jn 6 33 mert Isten kenyere az, aki mennyből alászállott, és életet ad e világnak.

az az akarata, hogy el ne veszítsek semmit abból, amit nekem adott, hanem föltámasszam azt az utolsó napon. 40 Mert Atyám akarata az, hogy mindenkinek, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; és én feltámasztom őt az utolsó napon.«

41 A zsidók ekkor zúgolódni kezdtek ellene, mivel azt mondta: »Én vagyok a kenyér, aki a mennyből szálltam alá«, 42 és azt mondták: »Nem Jézus ez, József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Hogyan mondja most: `A mennyből szálltam alá'?«

43 Jézus azt válaszolta nekik: »Ne zúgolódjatok egymás közt! 44 Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya, aki engem küldött, nem vonzza; és én feltámasztom őt az utolsó napon. 45 Meg van írva a prófétáknál: *`Mindnyájan Isten tanítványai lesznek'* **{Iz 54,13}**. Mindaz, aki az Atyát hallgatta és elfogadta tanítását, hozzám jön. 46 Nem mintha az Atyát látta volna valaki: csak az látta az Atyát, aki Istentől való. 47 Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz, annak örök élete van.

48 Én vagyok az élet kenyere. 49 Atyáitok mannát ettek a pusztában és meghaltak. 50 Ez a mennyből alászállott kenyér, hogy aki ebből eszik, ne haljon meg. 51 Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá. Ha valaki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet majd én adok, az én testem a világ életéért.

52 Vitatkozni kezdtek erre a zsidók egymás közt, és ezt kérdezték: »Hogyan adhatja ez testét eledelül nekünk?« 53 Jézus azt felelte nekik: »Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet tibennetek. 54 Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. 55 Mert az én testem valóságos étel, és az én vérem valóságos ital. 56 Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az bennem marad, és én őbenne. 57 Amint engem küldött az élő Atya, és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, az is általam él. 58 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá. Nem olyan, mint amit az atyák ettek és meghaltak; aki ezt a kenyeret eszi, örökké élni fog. 59 Ezeket mondta Kafarnaumban, amikor a zsinagógában tanított.

A tanítványok elbizonytalanodása

60 Amikor ezt meghallották, a tanítványai közül sokan azt mondták: »Kemény beszéd ez! Ki hallgathatja ezt?« 61 Jézus tudta magában, hogy tanítványai emiatt zúgolódnak, ezért azt mondta nekik: »Megbotránkoztat ez titeket? 62 Hát ha majd látjátok az Emberfiát fölmenni oda, ahol

Jn 6 34 mondának azért neki: uram, mindenkor ezt a kenyeret adjad nekünk.

Jn 6 35 monda pedig nekik Jézus: én vagyok az életnek kenyere: aki énhozzám jő, nem éhezik: és, aki hiszen énbennem, soha nem szomjúhozik.

Jn 6 36 de mondottam nektek, hogy láttatok is engem, és nem hisztek.

Jn 6 37 minden, amit nekem ad az Atya, énhozzám jő; és azt, aki énhozzám jő, ki nem vetem:

Jn 6 38 mert alászállottam mennyből, nem hogy az én akaratomat cselekedjem, hanem annak akaratát, aki engem küldött.

Jn 6 39 ez pedig az Atyának, aki engem küldött, akarata; hogy valamit nekem adott, el ne veszejtsek abból, hanem feltámasszam azt az utólsó napon.

Jn 6 40 ez pedig akarata az én Atyámnak, aki engem küldött; hogy minden, aki látja a Fiút, és hiszen őbenne, örök élete legyen, és én feltámasztom őtet az utólsó napon.

Jn 6 41 zúgolódnak vala azért a zsidók azon, hogy azt mondotta volna: én vagyok az élő kenyér, ki mennyből szállottam alá;

Jn 6 42 és mondanak vala: nem ez-e a Jézus, a József fia, kinek mi ismerjük atyját és anyját? mi módon mondja tehát ez: hogy mennyből szállottam alá?

Jn 6 43 felele azért Jézus, és monda nekik: ne zúgolódjatok egymás között:

Jn 6 44 senki nem jöhet énhozzám, hanemha az Atya, aki engem küldött, vonzza őtet: és én feltámasztom őtet az utólsó napon.

Jn 6 45 írva vagyon a prófétákban: és lesznek mindnyájan az Istentől taníttatottak. minden, aki az Atyától hallotta és megtanulta, énhozzám jő.

Jn 6 46 nemhogy az Atyát látta valaki, hanem csak az, aki az Istentől vagyon, az látta az atyát.

Jn 6 47 bizony, bizony mondom nektek; aki hiszen énbennem, örök élete vagyon.

Jn 6 48 én vagyok az életnek kenyere.

Jn 6 49 az atyáitok mannát ettek a pusztában, és meghaltak.

Jn 6 50 ez a mennyből alászállott kenyér; hogy ha ki abból eszik, meg ne haljon. én vagyok az élő kenyér, ki mennyből szállottam alá.

Jn 6 51 ha valaki e kenyérből eszik, örökké él: és a kenyér, melyet én adandó vagyok, az én testem a világ életéért.

azelőtt volt? 63 A Lélek az, ami éltet, a test nem használ semmit. Az igék, amelyeket én mondtam nektek, Lélek és élet. 64 De vannak közületek egyesek, akik nem hisznek.« Mert Jézus kezdettől fogva tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és hogy ki fogja őt elárulni. 65 Majd hozzátette: »Ezért mondtam nektek: Senki nem jöhet hozzám, hacsak az Atya meg nem adja neki.«

66 Ettől fogva a tanítványai közül sokan visszahúzódtak, és már nem jártak vele. 67 Jézus azért így szólt a tizenkettőhöz: »Talán ti is el akartok menni?« 68 Simon Péter azt felelte: »Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi a tieid. 69 Mi hittünk, és megismertük, hogy te vagy az Isten Szentje.« 70 Jézus azt felelte nekik: »Nem tizenkettőt választottam ki közületek? Egy közületek mégis ördög.« 71 Ezt pedig Júdásra, az iskarióti Simon fiára értette, mert ez árulója lett, egy a tizenkettő közül.

Jn 6 52 vetekednek vala azért a zsidók egymás között, mondván: mi módon adhatja ez nekünk az ő testét ételre?

Jn 6 53 monda azért nekik Jézus: bizony, bizony mondom nektek; ha nem eszitek az Emberfiának testét, és nem isszátok az ő vérét, nem leszen élet tíbennetek.

Jn 6 54 aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, örök élete vagyon: és én feltámasztom őtet az utolsó napon.

Jn 6 55 mert az én testem bizonnyal étel; és az én vérem bizonnyal ital.

Jn 6 56 aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, énbennem lakik, és én őbenne.

Jn 6 57 amint engem elküldött az élő Atya, én is élek az Atyáért: és aki eszen engem, ö is él énérettem.

Jn 6 58 ez a kenyér, mely az égből szállott alá. nem úgy, amint a ti atyáitok mannát ettek, és meghaltak. aki e kenyeret eszi, örökké él.

Jn 6 59 ezeket mondá a zsinagógában tanítván Kafarnaumban.

Jn 6 60 sokan azért hallván a tanítványai közül mondának: kemény beszéd ez, és ki hallhatja azt?

Jn 6 61 tudván pedig Jézus önmagában, hogy zúgolódnának ezért az ő tanítványai, monda nekik: ez botránkoztat-e meg titeket?

Jn 6 62 tahát ha látjátok az Emberfiát felmenni, ahol az előtt volt?

Jn 6 63 a lélek az, aki megelevenít: a test nem használ semmit. az igék, melyeket én nektek szólottam, lélek és élet.

Jn 6 64 de vannak némelyek közületek, akik nem hisznek. mert tudja vala eleitől fogva Jézus, kik volnának, akik nem hinnének, és ki árulná el őtet.

Jn 6 65 és monda: ezért mondottam nektek, hogy senki hozzám nem jöhet, hanemha az én atyámtól adattatik neki.

Jn 6 66 ettől fogva sokan hátra állának az ő tanítványai közül: és már nem járnak vala vele.

Jn 6 67 monda azért Jézus a tizenkettőnek: tí is el akartok-e menni?

Jn 6 68 felele azért neki Simon Péter: uram, kihez menjünk? az örök életnek igéi vannak nálad.

Jn 6 69 és mi elhittük, és megismertük, hogy te vagy a Krisztus az Isten fia.

Jézus kinyilatkoztatja magát Jeruzsálemben: 7,1-52

Jn 7

Jézus kerüli a nyilvánosságot

1 Ezek után Jézus bejárta Galileát. Nem akart
ugyanis Júdeába menni, mert a zsidók halálra ke-
resték.

2 Közel volt a zsidók ünnepe, a sátoros ün-
nep. **3** Testvérei ekkor azt mondták neki: »Menj el
innen, eredj Júdeába, hogy tanítványaid is lássák
tetteidet, amelyeket művelsz! **4** Hiszen senki sem
cselekszik titokban, aki nyilvánosságra akar jutni.
Ha ezeket teszed, mutasd meg magad a világnak!«
5 Mert még testvérei sem hittek benne. **6** Jézus azt
felelte nekik: »Az én időm még nincs itt, de szá-
motokra az idő mindenkor alkalmas. **7** Titeket nem
gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl, mert én tanús-
kodom arról, hogy a tettei gonoszak. **8** Ti csak men-
jetek fel az ünnepre, én nem megyek fel erre az ün-
nepre, mert az én időm még nem telt be.« **9** Ezeket
mondta, és ő maga Galileában maradt.

10 Amikor azonban testvérei felmentek az ün-
nepre, ő is felment, de nem nyilvánosan, hanem
mintegy titokban. **11** A zsidók keresték őt az ünne-
pen, és azt kérdezték: »Hol van ő?« **12** A nép között
sok mindent beszéltek róla. Egyesek azt mondták:
»Jó ember az!« Mások ellenben: »Nem, hanem fél-
revezeti a népet.« **13** Mindamellett senki sem be-
szélt róla nyíltan a zsidóktól való félelem miatt.

Jézus tanít a templomban

14 Mikor már az ünnep közepe volt, Jézus föl-
ment a templomba és tanított. **15** A zsidók csodál-
koztak, s ezt mondták: »Honnan ismeri ez az Írá-
sokat, holott nem tanulta?« **16** Jézus azt felelte ne-
kik: »Az én tanításom nem az enyém, hanem azé,
aki engem küldött. **17** Ha valaki kész az ő akaratát
megtenni, felismeri a tanításról, hogy az az Isten-
től való-e, vagy én magamtól szólok-e. **18** Aki ön-
magától beszél, az a maga dicsőségét keresi, aki
pedig küldőjének dicsőségét keresi, az igaz-
mondó, és nincs benne hamisság. **19** Nem Mózes
adta nektek a törvényt? És senki közületek nem
cselekszi a törvényt. Miért akartok engem meg-
ölni?« **20** A nép azt felelte: »Ördögöd van! Ki akar

Jn 6 [70] felele nekik Jézus: nemde nem titeket tí-
zenkettőtöket választottalak-e én; és közületek
ördög az egyik?

Jn 6 [71] mondja vala pedig Júdás Iskáriótest, a Si-
mon fiát: mert ez vala elárulandó őtet, holott
egyik volna a tizenkettő közül.

Jn 7 [1] ezekután pedig Jézus Galileába jár vala,
mert nem akar vala Júdeába járni, mert a zsidók
megölni keresik vala őtet.

Jn 7 [2] közel vala pedig a zsidók ünnepnapjuk, a
sátoros ünnep.

Jn 7 [3] mondának pedig neki az atyjafiai: eredj ki
innét, és menj Júdeába, hogy a tanítványaid is
lássák cselekedeteidet, melyeket cselekszel.

Jn 7 [4] mert senki semmit rejtekben nem csele-
kszik, és ö maga nyilván akar lenni: ha ezeket cse-
lekszed, jelentsed meg magadat e világnak.

Jn 7 [5] mert az ő atyjafiai sem hisznek vala
öbenne.

Jn 7 [6] monda azért nekik Jézus: az én időm még
el nem jött: a ti időtök pedig mindenkor készen
vagyon.

Jn 7 [7] nem gyűlölhet titeket a világ: engemet pe-
dig gyűlöl: mert én bizonyságot teszek felőle,
hogy az ő cselekedetei gonoszok.

Jn 7 [8] tí menjetek fel ez ünnepnapra, én pedig fel
nem megyek ez ünnepnapra: mert az én időm
még be nem teljesedett.

Jn 7 [9] ezeket midőn mondotta volna, ő megma-
rada Galileában.

Jn 7 [10] hogy pedig felmenének az atyjafiai, akkor
ö is felméne az ünnepnapra, nem nyilván, hanem
úgymint titkon.

Jn 7 [11] a zsidók azért keresik vala őtet az ünnep-
napon, és mondanak vala: hol vagyon amaz?

Jn 7 [12] és sok zúgolódás vala a sereg között őfe-
lőle. mert némelyek azt mondják vala: hogy jó.
egyebek pedig azt mondják vala: nem, hanem el-
hiteti a seregeket.

Jn 7 [13] mindazáltal senki nyilván nem szól vala
felőle, a zsidóktól való félelemért.

Jn 7 [14] midőn pedig az ünnepnek fele elmúlt
volna, felméne Jézus a templomba, és tanít vala.

Jn 7 [15] és csodálkoznak vala a zsidók mondván:
miképpen tud ez írást, holott nem tanulta?

Jn 7 [16] felele nekik Jézus, és monda: az én tudo-
mányom nem enyém, hanem azé, aki engem
kűldött.

téged megölni?« 21 Jézus azt mondta nekik: »Egyetlen dolgot tettem, és mindnyájan megütköztök. 22 A körülmetélést Mózes adta nektek – bár az nem is Mózestől való, hanem az atyáktól – , és szombaton körülmetélitek az embert. 23 Ha valaki körülmetélkedhet szombaton anélkül, hogy Mózes törvényén csorba esnék, miért acsarkodtok rám azért, hogy az egész embert meggyógyítottam szombaton? 24 Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!«

A nép találgatása Jézus kilétéről

25 A jeruzsálemiek közül egyesek azt mondták: »Nem ő az, akit halálra keresnek? 26 Íme, nyilvánosan beszél, és semmit sem mondanak neki. Talán a főemberek valóban fölismerték, hogy ő a Krisztus? 27 Róla azonban tudjuk, hogy honnan való, a Krisztust pedig, amikor eljön, senki sem tudja, honnan van.« 28 Akkor Jézus, aki a templomban tanított, így kiáltott fel: »Ismertek engem is, és azt is tudjátok, hogy honnan való vagyok. Márpedig én nem magamtól jöttem, hanem az küldött engem, aki Igaz, akit ti nem ismertek. 29 Én ismerem őt, mert tőle vagyok, és ő küldött engem.« 30 Ekkor szerették volna elfogni, de senki sem emelte rá kezét, mert még nem jött el az ő órája. 31 A népből azonban sokan hittek benne és azt mondták: »A Krisztus, amikor eljön, vajon több csodajelet fog-e tenni, mint amit ő tett?«

A főtanács vitája Jézusról

32 Meghallották a farizeusok, hogy a nép ilyeneket suttog felőle, ezért a főpapok és a farizeusok szolgákat küldtek, hogy elfogják őt. 33 Akkor Jézus így szólt: »Még egy kevés ideig veletek vagyok, aztán elmegyek ahhoz, aki küldött engem. 34 Keresni fogtok engem, de nem találtok, és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek.« 35 A zsidók ezért azt mondták egymás közt: »Hová akar ez menni, hogy nem találjuk őt? Csak nem akar a görögök közé a szórványba menni és a görögöket tanítani? 36 Miféle beszéd ez, amelyet mondott: `Keresni fogtok engem, de nem találtok, és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek'?«

Az élő víz

37 Az ünnep utolsó, nagy napján Jézus megállt és felkiáltott: »Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyon mindenki, 38 aki hisz bennem. Amint az Írás mondja: élővíz folyói fakadnak majd belőle.« 39 Ezt a Lélekről mondta, amelyet a benne hívők meg fognak kapni. A Lélek ugyanis még nem volt megadva, mert Jézus még nem dicsőült meg.

Jn 7 17 aki annak akaratát akarja cselekedni; megismeri a tudományt, ha az Istentől vagyon-e, vagy ha én magamtól szólok.

Jn 7 18 aki magától szól, az ő tulajdon dicsőségét keresi: aki pedig annak dicsőségét keresi, aki őtet küldötte, ez igazmondó, és hamisság nincs benne.

Jn 7 19 nem Mózes adott-e nektek törvényt: és senki közületek nem cselekszi a törvényt?

Jn 7 20 miért kerestek engem megölni? felele a sereg, és monda: ördögöd vagyon: ki keres tégedet megölni?

Jn 7 21 felele Jézus, és monda nekik: egy cselekedetet cselekedtem, és mindnyájan csodáljátok.

Jn 7 22 az okáért adta Mózes nektek a körülmetélkedést: (nem, hogy Mózestől volna, hanem az atyáktól), és szombaton körülmetélitek az embert.

Jn 7 23 ha a körülmetélkedést felveszi az ember szombaton, hogy fel ne bontassék a Mózes törvénye: reám bosszankodtok-e, hogy az egész embert meggyógyítottam szombaton?

Jn 7 24 ne itéljetek szín szerint, hanem igaz itéletet itéljetek.

Jn 7 25 mondanak azért némelyek Jeruzsálemből: nem ez-e, akit megölni keresnek?

Jn 7 26 és íme nyilván szól, és semmit nem mondanak neki. nemde bizonnyal megismerték-e a fejedelmek, hogy ez a Krisztus?

Jn 7 27 de ezt tudjuk honnét való legyen: a Krisztus pedig, mikor eljő, senki nem tudja, honnét való legyen.

Jn 7 28 kiált vala azért Jézus a templomban tanítván és mondván: engem is tudtok, és honnét való legyek, is tudjátok: és én magamtól nem jöttem, de igaz az, aki engem küldött, kit ti nem tudtok.

Jn 7 29 én tudom őtet: mert ötőle vagyok, és ő küldött engem.

Jn 7 30 keresik vala azért őtet megfogni: és senki nem veté kezeit reája, mert még el nem jött vala az ő órája.

Jn 7 31 a sereg közül pedig sokan hívének öbenne, és mondnak vala: a Krisztus midőn eljő, valjon több jeleket teszen-e, hogysem amiket ez teszen?

Jn 7 32 hallák a farizeusok a sereget, hogy ezeket suttogná őfelőle, és a fejedelmek és farizeusok szolgákat küldének, hogy megfognák őtet.

Jn 7 33 monda azért nekik Jézus: még egy kevés ideig veletek vagyok: és ahhoz megyek, aki engem küldött.

40 Akik a népből ezeket a szavakat hallották, azt mondták: »Ez valóban a próféta!« **41** Mások így szóltak: »Ez a Krisztus!« Némelyek pedig megjegyezték: »Csak nem Galileából jön a Krisztus? **42** Nem ezt mondta az Írás: *`Dávid utódaiból* és *Betlehem* helységből *jön* a Krisztus **{2 Sám 7,12-16; Mik 5,1}**, ahonnan Dávid származott?'« **43** És a sokaságban szakadás támadt miatta.

44 Közülük egyesek el akarták őt fogni, de senki sem emelt rá kezet. **45** A szolgák visszamentek a főpapokhoz és a farizeusokhoz. Azok azt mondták nekik: »Miért nem hoztátok el?« **46** A szolgák azt felelték: »Soha ember így nem beszélt!« **47** Erre a farizeusok így válaszoltak: »Talán bizony titeket is félrevezetett? **48** Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e valaki benne? **49** De ez a népség, amely nem ismeri a törvényt, átkozott.« **50** Erre Nikodémus, aki korábban nála járt, és közülük való volt, azt mondta nekik: **51** »Vajon a mi törvényünk elítéli-e az embert, mielőtt kihallgatták volna őt, és meg nem tudták, mit cselekedett?« **52** Azok azt felelték neki: »Csak nem vagy te is galileai? Nézz utána és lásd be, hogy Galileából nem támad próféta!« **53** Azután mindegyikük visszatért saját házába.

Jn 7 [34] kerestek engem, és meg nem találtok: és, ahol én vagyok, ti oda nem jöhettek.

Jn 7 [35] mondának azért a zsidók egymásnak: hová menendő ez, hogy meg nem találjuk őtet? vajon a pogányoknak eloszlására menendő-e, és a pogányokat tanítandó-e?

Jn 7 [36] micsoda beszéd ez, amelyet monda: kerestek engem, és meg nem találtok: és, ahol én vagyok, ti oda nem jöhettek?

Jn 7 [37] az ünnepnek pedig utólsó nagy napján megálla Jézus, és kiálta mondván: ha ki szomjúhozik, jöjjöm énhozzám, és igyék.

Jn 7 [38] aki hiszen énbennem, amint az Írás mondja, élő víznek folyóvízei folynak az ő hasából.

Jn 7 [39] ezt pedig a lélektől mondá, melyet veendők valának az őbenne hívők: mert még nem adatott vala a lélek, mert Jézus még meg nem dicsőittetett vala.

Jn 7 [40] abból azért a seregből, midőn hallották volna ezeket az ő beszédeit, mondának: ez bizonnyal próféta.

Jn 7 [41] egyebek mondának: ez a Krisztus. némelyek pedig mondának: vajon Galileából jő-e a Krisztus?

Jn 7 [42] nemde az Írás mondja-e: hogy a Dávid magvából és Betlehem kastélyból, ahol Dávid vala, jő a Krisztus?

Jn 7 [43] egyenetlenség lőn azért a seregben őérette.

Jn 7 [44] némelyek pedig közülük meg akarják vala fogni őtet: de senki nem veté kezeit reája.

Jn 7 [45] eljövének azért a szolgák a papi fejedelmekhez és a farizeusokhoz. és mondának ezek nekik: miért nem hoztátok el őtet?

Jn 7 [46] felelének a szolgák: soha ember így nem szólott, mint ez az ember.

Jn 7 [47] felelének azért nekik a farizeusok: nemde ti is elhitetve vagytok-e?

Jn 7 [48] nemde a fejedelmek vagy a farizeusok közül hitt-e valaki öbenne?

Jn 7 [49] de ez a sereg, mely nem tudja a törvényt, átkozott.

Jn 7 [50] monda nekik Nikodémus, az, aki éjjel jött hozzája, aki egyik vala őközülük:

Jn 7 [51] vajon a mi törvényünk megitéli-e az embert, ha előbb meg nem hallja tőle, és megérti mit cselekedjék?

Jn 8

Jézus és a házasságtörő asszony

1 Jézus pedig kiment az Olajfák hegyére. **2** Korán reggel ismét megjelent a templomban, ahol az egész nép köréje sereglett. Leült, és tanította őket. **3** Az írástudók és a farizeusok odavittek hozzá egy asszonyt, akit házasságtörésen értek. Középre állították, **4** és azt mondták Jézusnak: »Mester! Ezt az asszonyt házasságtörésen kapták. **5** Mózes a törvényben azt parancsolta nekünk, hogy az ilyeneket meg kell kövezni. Te ugyan mit mondasz?« **6** Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és hogy bevádolhassák. Jézus azonban lehajolt, és ujjával írt a földre. **7** Amikor azok tovább faggatták őt, fölegyenesedett, és azt mondta nekik: »Aki közületek bűn nélkül van, az vessen rá először követ.« **8** Aztán újra lehajolt, és írt a földre. **9** Azok pedig ennek hallatára egymás után elmentek, kezdve a véneken, s ő egyedül maradt a középen álló asszonnyal. **10** Jézus fölegyenesedett, és azt mondta neki: »Asszony, hol vannak ők? Senki sem ítélt el téged?« **11** Az erre így szólt: »Senki, Uram!« Jézus ekkor azt mondta neki: »Én sem ítéllek el. Menj, és többé már ne vétkezzél!«

Jézus vitái a zsidókkal: 8,12-59

Jézus tanúsága önmagáról

12 Jézus ismét megszólalt, és azt mondta nekik: »Én vagyok a világ világossága. Aki követ engem, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága.« **13** Erre a farizeusok azt mondták neki: »Te önmagadról teszel tanúságot, tanúságtételed tehát nem igaz.« **14** Jézus azt felelte nekik: »Ha én önmagamról teszek is tanúságot, igaz az én tanúságom, mert tudom, hogy honnan jöttem, és hová megyek. Ti azonban nem tudjátok, hogy honnan jövök vagy hová megyek. **15** Ti test szerint ítéltek, én viszont nem ítélek meg senkit. **16** Ha pedig ítélek, igaz az én ítéletem, mert nem vagyok egyedül, hanem én, és az, aki küldött engem, az Atya. **17** Márpedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember tanúságtétele igaz. **18** Én vagyok az, aki tanúságot teszek magamról, és tanúságot tesz rólam az is, aki engem küldött, az Atya.« **19** Erre megkérdezték: »Hol van a te Atyád?« Jézus azt felelte: »Sem engem nem ismertek, sem

Jn 7 [52] felelének és mondának neki: vajon te is galileai vagy-e? vizsgáld az írásokat, és lásd meg, hogy Galileából próféta nem támad.

Jn 7 [53] és visszatérének ki-ki az ő házába.

Jn 8 [1] Jézus pedig az Olajfák hegyére mene:

Jn 8 [2] és reggel ismét a templomba jöve, és az egész nép hozzája jöve, és leülvén tanítja vala őket.

Jn 8 [3] hozának pedig az írástudók és a farizeusok egy házasságtörésben találtatott asszonyt: és középre állaták azt,

Jn 8 [4] és mondának neki: mester, ez az asszony most találtatott házasságtörésben.

Jn 8 [5] a törvényben pedig Mózes megparancsolta nekünk, hogy effélét megkövezzünk. te azért mit mondasz?

Jn 8 [6] ezt pedig mondják vala kísértvén őtet, hogy vádolhatnák őtet. Jézus pedig aláhajolván az ujjával ír vala a földön.

Jn 8 [7] midőn azért szorgalmaztatnak kérdezvén őtet, felemelkedék, és monda nekik: aki bűn nélkül vagyon kozületek, első az vessen követ reája.

Jn 8 [8] és ismét aláhajolván ír vala a földön.

Jn 8 [9] hallván pedig egyik a másik után kimenének elkezdvén a véneken: és Jézus egyedűl marada és az asszony középen állván.

Jn 8 [10] felemelkedvén pedig Jézus monda neki: asszony, hol vannak, akik téged vádolnak vala? senki nem kárhoztatott-e téged?

Jn 8 [11] ki monda: senki, uram. monda pedig Jézus: én sem kárhoztatlak téged: eredj, és már többé ne vétkezzél.

Jn 8 [12] ismét szóla azért nekik Jézus mondván: én vagyok e világnak világossága: aki engem követ, nem jár a sötétségben, hanem az életnek világossága leszen önála.

Jn 8 [13] mondának azért neki a farizeusok: te temagad felől teszel bizonyságot: a te bizonyságod nem igaz.

Jn 8 [14] fetele Jézus, és monda nekik: ha én bizonyságot teszek is magam felől, igaz az én bizonyságom: mert tudom, honnét jöttem, és hová megyek: ti pedig nem tudjátok, honnét jövök, vagy hová megyek.

Jn 8 [15] tí test szerint ítéltek; én nem itélek senkit:

Jn 8 [16] és ha én ítélek, az én ítéletem igaz, mert egyedül nem vagyok: hanem én, és, aki engem küldött, az Atya.

Atyámat. Ha engem ismernétek, talán Atyámat is ismernétek.« 20 Ezeket a szavakat mondta a kincstárban, amikor a templomban tanított. Senki sem fogta el őt, mert még nem jött el az ő órája.

Jézus származása és küldetése

21 Majd ismét szólt hozzájuk: »Elmegyek, és keresni fogtok, de meghaltok bűnötökben. Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.« 22 A zsidók erre azt mondták: »Csak nem öli meg magát, s azért mondja: `Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek'?« 23 Ő azt felelte nekik: »Ti innen alulról vagytok, én meg felülről vagyok. Ti ebből a világból vagytok, én azonban nem vagyok ebből a világból. 24 Azért mondtam nektek, hogy meghaltok bűneitekben. Mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben.« 25 Erre azt kérdezték: »Ki vagy te?« Jézus azt felelte: »Az, amit mindig is mondtam nektek. 26 Sokat kellene még rólatok mondanom és ítélkeznem, de aki küldött engem, igazmondó, és én azt mondom el a világnak, amit tőle hallottam.« 27 Azok nem értették meg, hogy az Atyáról beszélt nekik. 28 Ezért Jézus így szólt: »Amikor fölemelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok majd, hogy én vagyok, és semmit sem teszek magamtól, hanem úgy mondom ezeket, amint az Atya tanított engem. 29 És aki küldött engem, velem van, nem hagyott magamra, mert mindenkor azt teszem, ami kedves neki.« 30 Mikor ezeket mondta, sokan hittek benne.

Ábrahám igaz gyermekei

31 Azoknak a zsidóknak, akik hittek neki, Jézus azt mondta: »Ha megmaradtok tanításomban, valóban tanítványaim vagytok, 32 megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.« 33 Azok azt felelték neki: »Ábrahám utódai vagyunk, és soha senkinek nem szolgáltunk. Hogyan mondod hát te, hogy `szabadok lesztek`?« 34 Jézus így szólt: »Bizony, bizony mondom nektek: Mindaz, aki bűnt cselekszik, szolga. 35 De a szolga nem marad örökre a házban, csak a fiú marad ott mindörökké. 36 Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek. 37 Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de meg akartok engem ölni, mert a tanításom nem hatol belétek. 38 Én azt mondom, amit az Atyánál láttam, és ti is azt teszitek, amit atyátoktól hallottatok.« 39 Azt felelték neki: »A mi atyánk Ábrahám!« Jézus azt mondta nekik: »Ha Ábrahám fiai lennétek, Ábrahám tetteit cselekednétek. 40 De most meg akartok ölni engem, azt az embert, aki nektek azt az igazságot mondtam, amelyet az Istentől hallottam; ezt

Jn 8 17 és a ti törvényetekben írva vagyon, hogy két embernek bizonysága igaz.

Jn 8 18 én vagyok, aki bizonyságot teszek magam felől: és bizonyságot teszen felőlem, aki engem küldött, az Atya.

Jn 8 19 mondának azért neki: hol vagyon a te atyád? felele Jézus: sem engem nem tudtok, sem az Atyámat. ha engem tudnátok, talán az Atyámat is tudnátok.

Jn 8 20 ez igéket mondá Jézus a kincses ládánál tanítván a templomban: és senki meg nem fogá őtet, mert még el nem jött vala az ő órája.

Jn 8 21 monda azért ismét nekik Jézus: én elmegyek, és kerestek engem, és a ti bűnötökben meghaltok. ahová én megyek, ti oda nem jöhettek.

Jn 8 22 mondának azért a zsidók: vajon megöli-e magát, hogy azt mondja: ahová én megyek, ti oda nem jöhettek?

Jn 8 23 és monda nekik: tí innét alól vagytok, én onnét felül vagyok. ti e világból vagytok, én nem vagyok e világból.

Jn 8 24 mondottam azért nektek, hogy meghaltok a ti bűneitekben: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűnötökben.

Jn 8 25 mondának azért neki: te ki vagy? monda nekik Jézus: a kezdet, aki szólok is nektek.

Jn 8 26 sokakat kell nekem felőletek szólnom, és ítélnem. de, aki engem kűldött, igazmondó az: én is, amiket hallottam őtőle, azokat mondom e világon.

Jn 8 27 és meg nem érték, hogy az Istent mondaná az ő atyjának.

Jn 8 28 monda azért nekik Jézus: mikor fel magasztaljátok az Emberfiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok, és magamtól semmit nem cselekszem, hanem, amint tanított engem az Atya, azokat szólom.

Jn 8 29 és, aki engem kűldött, velem vagyon, és nem hagyott engem egyedül: mert én, amik neki kedvesek, azokat cselekszem mindenkor.

Jn 8 30 ezeket ő szólván, sokan hívének öbenne.

Jn 8 31 monda azért Jézus azoknak a zsídóknak, akik neki hívének: ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonnyal én tanítványaim lesztek:

Jn 8 32 és megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.

Jn 8 33 felelének neki: Ábrahám magva vagyunk, és soha senkinek nem szolgáltunk: miképpen mondod te; szabadosok lesztek?

Ábrahám nem tette. 41 Ti a ti atyátok tetteit cselekszitek.« Erre azt mondták neki: »Mi nem paráznaságból születtünk. Egy Atyánk van, az Isten!« 42 Jézus így szólt hozzájuk: »Ha Isten volna az Atyátok, szeretnétek engem, mert én Istentől származtam és jöttem. Hiszen nem magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. 43 Miért nem értitek a beszédemet? Mert nem tudjátok hallgatni az igémet. 44 Ti az ördög-atyától vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok cselekedni. Ő gyilkos volt kezdet óta és az igazságban meg nem állt, mert nincs benne igazság. Amikor hazugságot szól, magától beszél, mert hazug, és a hazugság atyja. 45 Én azonban az igazságot mondom, ezért nem hisztek nekem. 46 Ki vádolhat engem közületek bűnnel? Ha igazságot mondok nektek, miért nem hisztek nekem? 47 Aki Istentől van, Isten igéit hallgatja. Ti azért nem hallgatjátok, mert nem vagytok Istentől.«

Jézus és Ábrahám

48 A zsidók azt felelték: »Vajon nem helyesen mondjuk, hogy szamaritánus vagy és ördögöd van?« 49 Jézus azt felelte: »Nincs nekem ördögöm, csak tisztelem Atyámat, és ti gyalázattal illettek engem. 50 Én azonban nem keresem a magam dicsőségét; van, aki keresi azt, és ítéletet mond. 51 Bizony, bizony mondom nektek: Aki tanításomat megtartja, halált nem lát sohasem.« 52 Azt mondták erre a zsidók: »Most ismertük meg, hogy ördögöd van. Ábrahám meghalt, a próféták is, és te azt mondod: `Ha valaki a tanításomat megtartja, nem ízleli meg a halált sohasem.'

53 Nagyobb vagy talán Ábrahám atyánknál, aki meghalt? A próféták is meghaltak. Mivé teszed magad?« 54 Jézus azt felelte: »Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi. Atyám az, aki megdicsőít engem, akiről ti azt mondjátok: `Istenünk', 55 pedig nem ismeritek őt. Én azonban ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonló hazug lennék. De én ismeJn 8 34 felele nekik Jézus: bizony, bizony mondom nektek: hogy minden, aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek.

Jn 8 35 a szolga pedig nem marad a házban örökké: a fiú pedig megmarad örökké.

Jn 8 36 ha azért a fiú titeket megszabadít, bizonynyal szabadosok lesztek.

Jn 8 37 tudom, hogy az Ábrahám fiai vagytok: de engem megölni kerestek, mert az én beszédem nem fog rajtatok.

Jn 8 38 én, amit az Atyámnál láttam, azt mondom: és ti, amit a ti atyátoknál láttatok, azokat cselekszitek.

Jn 8 39 felelének és mondának neki: a mi atyánk, Ábrahám. monda nekik Jézus: ha az Ábrahám fiai vagytok, az Ábrahám cselekedeteit cselekedjétek.

Jn 8 40 most pedig engem megölni kerestek, az embert, aki nektek igazságot szólottam, melyet az Istentől hallottam: ezt Ábrahám nem cselekedte.

Jn 8 41 tí az atyátok cselekedeteit cselekszitek. mondának azért neki: mí paráznaságból nem születtünk: egy atyánk vagyon, az Isten.

Jn 8 42 monda azért nekik Jézus: ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek ugyan engemet. mert én az Istentől származtam, és jöttem: mert nem is jöttem én magamtól, hanem ő kűldött engem.

Jn 8 43 miért nem ismeritek meg az én szólásomat? mert nem hallhatjátok az én beszédemet.

Jn 8 44 tí az ördög atyjától vagytok: és az atyátok kívánságait akarjátok cselekedni. ő gyilkos volt eleitől fogva, és az igazságban meg nem állott: mert nincs igazság öbenne. mikor hazugságot szól, tulajdonaiból szól, mert hazug, és annak atyja.

Jn 8 45 én pedig ha igazságot mondok, nem hisztek nekem.

Jn 8 46 ki fedd meg engem közületek a bűntől? ha igazságot mondok nektek, miért nem hisztek nekem?

Jn 8 47 aki Istentől vagyon, Istennek igéjét hallgatja. az okáért nem hallgatjátok ti, mert az Istentől nem vagytok.

Jn 8 48 felelének azért a zsidók, és mondának neki: nemde jól mondjuk-e mi, hogy samaritánus vagy te, és ördögöd vagyon?

Jn 8 49 felele Jézus: énnekem ördögöm nincsen: de tisztelem az Atyámat, és ti tiszteletlenséggel illettetek engem.

Jn 8 50 én pedig nem keresem az én dicsőségemet: vagyon, aki keresse, és megítélje.

Jn 8 51 bizony, bizony mondom nektek: ha ki az én beszédemet megtartja, halált nem lát örökké.

rem őt, és a tanítását megtartom. **56** Ábrahám, a ti atyátok, ujjongott, hogy láthatja az én napomat. Látta, és örvendezett.« **57** A zsidók erre azt mondták neki: »Még ötven esztendős sem vagy, és láttad Ábrahámot?« **58** Jézus azt felelte nekik: »Bizony, bizony mondom nektek: Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.« **59** Ekkor köveket ragadtak, hogy megkövezzék. De Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.

Jn 8 [52] mondának azért a zsidók: most ismertük meg, hogy ördögöd vagyon. Ábrahám meghalt, és a próféták és te azt mondod: ha ki az én beszédemet megtartja, a halált meg nem kóstolja örökké.

Jn 8 [53] vajon te nagyobb vagy-e a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? a próféták is meghaltak. mivé teszed magadat?

Jn 8 [54] felele Jézus: ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: vagyon, aki dicsőít engem, az én Atyám, akit ti mondotok, hogy ti Istenetek,

Jn 8 [55] és meg nem ismertétek őtet, én pedig ismerem őtet: és ha mondom, hogy nem tudom őtet, tíhozzátok hasonló hazug leszek. de tudom őtet, és az ő beszédét megtartom.

Jn 8 [56] Ábrahám, az atyátok örvendezett, hogy látná az én napomat: látta, és örűlt.

Jn 8 [57] mondának azért a zsidók neki: még nincs ötven esztendőd, és Ábrahámot láttad?

Jn 8 [58] monda nekik Jézus: bizony, bizony mondom nektek; minek előtte Ábrahám lenne, én vagyok.

Jn 8 [59] köveket kapának azért, hogy öreája hajigálnák: Jézus pedig elrejté magát, és kiméne a templomból.

A vak meggyógyítása. Vita a zsidókkal: 9,1-41

Jn 9

A vak meggyógyítása

1 Amikor továbbment, látott egy vakon született embert. **2** Tanítványai megkérdezték őt: »Mester, ki vétkezett, ő vagy a szülei, hogy vakon született?« **3** Jézus azt felelte: »Sem ő nem vétkezett, sem a szülei, hanem Isten tetteinek kell megnyilvánulniuk benne. **4** Nekünk annak tetteit kell cselekednünk, aki engem küldött, míg nappal van. Eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. **5** Amíg a világban vagyok, világossága vagyok a világnak.« **6** Miután ezeket mondta, földre köpött, sarat csinált a nyálból, a sarat a vak szemére kente, **7** és azt mondta neki: »Eredj, mosakodj meg a Síloe tavában!« Ez küldöttet jelent. Elment tehát, megmosdott, és ép szemmel tért visszsza. **8** Ezért a szomszédok és akik azelőtt látták őt mint koldust, azt kérdezték: »Nem ő az, aki itt ült és koldult?« Egyesek azt mondták: »Ő az.« **9** Mások így szóltak: »Nem, csak hasonlít rá.« Ő azonban kijelentette: »Én vagyok az.« **10** Erre megkérdezték tőle: »Hogyan nyíltak meg a szemeid?« **11** Azt felelte: »Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkente a szemeimet, és azt

Jn 9 [1] és általmenvén Jézus láta egy vakon született embert:

Jn 9 [2] és kérdék őtet a tanítványai: rabbi, ki vétkezett, ez-e, vagy az ő szülei, hogy vakon születtetnék?

Jn 9 [3] felele Jézus: sem ez nem vétkezett, sem az ő szülei: hanem hogy kijelentessenek az Isten cselekedetei öbenne.

Jn 9 [4] nekem szükség annak cselekedeteit cselekednem, aki engem kűldött, míg nap vagyon: eljő az éjszaka, midőn senki nem munkálódhatik.

Jn 9 [5] míglen e világon vagyok, világossága vagyok e világnak.

Jn 9 [6] ezeket midőn mondotta volna, a földre pöke, és sárt csinála a nyálból, és a sárt annak szemeire kené,

Jn 9 [7] és monda neki: eredj, mosdjál meg a Siloám tavában, (mely elkűldöttnek magyaráztatik.) elméne azért, és megmosdék, és megjöve látván.

Jn 9 [8] azért a szomszédok, és akik látták vala őtet az előtt, hogy koldus vala, mondának: nem ez-e, aki ül és koldul vala? némelyek mondják vala; hogy ez az.

Jn 9 [9] némelyek pedig: nem, hanem hasonló ahhoz. ő pedig mondja vala: hogy én vagyok.

mondta nekem: `Menj a Síloe tavához, és mosakodj meg.' Elmentem tehát, megmosdottam, és látok.« 12 Azok megkérdezték tőle: »Hol van ő?« Ő azt felelte: »Nem tudom.«

13 Ekkor elvitték a farizeusokhoz azt, aki előbb vak volt. 14 Azon a napon pedig, amikor Jézus a sarat csinálta és megnyitotta szemeit, szombat volt. 15 Ismét megkérdezték tehát tőle a farizeusok is, hogy hogyan nyerte vissza a szeme világát. Ő azt felelte: »Sarat tett a szemeimre, megmosdottam, és látok.« 16 Azt mondták erre néhányan a farizeusok közül: »Nem Istentől való ez az ember, aki a szombatot nem tartja meg!« Mások azt mondták: »Hogyan cselekedhet bűnös ember ilyen csodajeleket?« És szakadás támadt köztük. 17 Erre ismét megkérdezték a vaktól: »Te mit gondolsz róla, hisz megnyitotta szemeidet?« Ő pedig azt felelte: »Próféta!« 18 A zsidók azonban nem hitték el róla, hogy vak volt, és visszatért a látása, amíg elő nem hívták a most már ép szemű ember szüleit. 19 Megkérdezték őket: »A ti fiatok ez, s azt mondjátok róla, hogy vakon született? Most hogyan lát tehát?« 20 A szülei azt felelték: »Azt tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született. 21 De hogy most miképpen lát, nem tudjuk, és hogy ki nyitotta meg szemét, azt sem tudjuk. Kérdezzétek őt, megvan a kora, majd ő beszél magáról.« 22 Ezt azért mondták a szülei, mert féltek a zsidóktól, mivel már elhatározták a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, ki kell zárni a zsinagógából. 23 Ezért mondták a szülei: »Megvan a kora, őt kérdezzétek.«

24 Másodszor is előhívták tehát az embert, aki vak volt, és azt mondták neki: »Adj dicsőséget Istennek! Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.« 25 Ő azt felelte: »Hogy bűnös-e, nem tudom. Egyet tudok: hogy vak voltam, és most látok.« 26 Erre megkérdezték tőle: »Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemedet?« 27 Az azt felelte nekik: »Megmondtam már nektek, de nem hallgattátok meg. Miért akarjátok újra hallani? Csak nem akartok ti is a tanítványai lenni?« 28 Erre megátkozták őt, és azt mondták: »Te vagy az ő tanítványa, mi Mózes tanítványai vagyunk. 29 Mi tudjuk, hogy Mózeshez szólt az Isten, ezt pedig nem tudjuk, honnan van.« 30 Az ember erre azt felelte: »Éppen az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan való, nekem pedig megnyitotta a szemeimet. 31 Tudjuk, hogy Isten a bűnösöket nem hallgatja meg, de aki istenfélő, és megteszi az ő akaratát, azt meghallgatja. 32 Mióta a világ áll, soha nem lehetett hallani, hogy valaki megnyitotta volna egy

Jn 9 10 mondának azért neki: mi módon nyíltak meg neked a szemeid?

Jn 9 11 felele: az az ember, aki Jézusnak mondatik, sárt csinála; és megkené a szemeimet, és monda nekem: menj a Siloám tavára, és mosdjál meg. és elmének, megmosdám, és látok.

Jn 9 12 és mondának neki: hol vagyon az? monda: nem tudom.

Jn 9 13 vivék a farizeusokhoz azt, aki vak volt.

Jn 9 14 szombat vala pedig, mikor a sárt csinálta Jézus, és megnyitotta annak szemeit.

Jn 9 15 ismét kérdék azért őtet a farizeusok, mi módon látott volna. ő pedig monda nekik: sárt tőn nekem a szemeimre, és megmosdám, és látok.

Jn 9 16 mondának azért a farizeusok közül némelyek: ez ember nem Istentől való, aki a szombatot meg nem tartja. némelyek pedig mondának: hogy cselekedheti a bűnös ember e jeleket? és szakadás vala közöttük.

Jn 9 17 mondának azért ismét a vaknak: te mit mondasz a felől, aki megnyitotta a szemeidet? ő pedig monda: hogy próféta az.

Jn 9 18 nem hívék azért a zsidók őfelőle, hogy vak volt volna, és látott volna, mígnem előhívák annak szüleit, aki látott vala:

Jn 9 19 és megkérdék őket mondván: ez-e a ti fiatok, akit ti mondotok, hogy vakon született? mi módon lát tehát most?

Jn 9 20 felelének nekik az ő szülei, és mondának: tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született:

Jn 9 21 mi módon lásson pedig most, nem tudjuk: avagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: őtet kérdjétek: elég idős, ö maga szóljon maga felől.

Jn 9 22 ezeket mondák az ő szűlei, mert félnek vala a zsidóktól: mert már összetanácskoztak vala a zsidók, hogy, ha valaki őtet Krisztusnak vallaná lenni, a zsinagóga kívűl lenne.

Jn 9 23 azért mondák az ő szülei: hogy elég idős, őtet kérdjétek.

Jn 9 24 hívák azért ismét az embert, aki vak volt, és mondának neki: adj dicsőséget az Istennek. mi tudjuk, hogy ez ember bűnös.

Jn 9 25 ő azért monda nekik: ha bűnös, nem tudom: egyet tudok, hogy midőn vak volnék, most látok.

Jn 9 26 mondának azért neki: mit cselekedett neked? mi módon nyitotta meg neked a szemeidet?

Jn 9 27 felele nekik: megmondottam már nekiek, és hallottátok. miért akarjátok ismét hallani? talán tí is ő tanítványai akartok lenni?

vakon született szemeit. 33 Ha ő nem Istentől való
volna, nem tehetett volna semmit.« 34 Azok azt fe-
lelték neki: »Mindenestől bűnben születtél, és te
oktatsz minket?« És kidobták őt.

Jézus kinyilatkoztatja magát a meggyógyultnak

35 Jézus meghallotta, hogy kidobták, és ami-
kor találkozott vele, megkérdezte tőle: »Hiszel-e
az Emberfiában?« 36 Az így felelt: »Ki az, Uram,
hogy higgyek benne?« 37 Jézus azt mondta neki:
»Hiszen láttad őt: ő az, aki veled beszél.« 38 Erre
az így szólt: »Hiszek Uram!« És leborult előtte.
39 Akkor Jézus ezt mondta: »Ítélkezni jöttem erre
a világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik
látnak, vakká legyenek.« 40 A farizeusok közül,
akik vele voltak, néhányan hallották ezt, és azt
mondták neki: »Csak nem vagyunk mi is vakok?«
41 Jézus ezt válaszolta: »Ha vakok volnátok, nem
volna bűnötök. Ti azonban azt mondjátok most:
`Látunk.' Ezért megmarad a bűnötök.«

Jn 9 28 megátkozák azért őtet, és mondának: te
légy annak tanítványa: mi pedig a Mózes tanítvá-
nyai vagyunk.

Jn 9 29 mí tudjuk, hogy Mózesnek szólott az Is-
ten: ezt pedig nem tudjuk, honnét való legyen.

Jn 9 30 felele az az ember, és monda nekik: hiszen
csodálatos dolog ez, hogy ti nem tudjátok, honnét
való legyen, és megnyitotta a szemeimet:

Jn 9 31 tudjuk pedig, hogy a bűnösöket az Isten
meg nem hallgatja: de, aki Istentisztelö, és az ő
akaratát cselekszi, azt hallgatja meg.

Jn 9 32 öröktől fogva nem hallatott, hogy valaki
megnyitotta szemeit a vakon születettnek.

Jn 9 33 ha ez az Istentől nem volna, nem cse-
lekedhetett volna semmit.

Jn 9 34 felelének, és mondának neki: mindenestől
bűnökben születtél, és te tanítasz-e minket? és ki-
veték őtet.

Jn 9 35 meghallá Jézus, hogy kivetették őtet: és
midőn találta volna őtet, monda neki: hiszel-e te
az Isten Fiában?

Jn 9 36 felele az, és monda: kicsoda az, uram,
hogy higgyek öbenne?

Jn 9 37 és monda neki Jézus: láttad is őtet, és, aki
veled szól, ő az.

Jn 9 38 amaz pedig monda: hiszek, uram. és lebo-
rulván imádá őtet.

Jn 9 39 és monda Jézus: itéletre jöttem én e vi-
lágra: hogy, akik nem látnak, lássanak, és akik
látnak, vakokká legyenek.

Jn 9 40 és meghallák némelyek a farizeusok kö-
zül, kik vele valának, és mondának neki: vajon
mi is vakok vagyunk-e?

Jn 9 41 monda nekik Jézus: ha vakok volnátok,
nem volna bűnötök. most pedig azt mondjátok:
hogy látunk. a ti bűnötök megmarad.

Hasonlatok a pásztorról és a juhokról: 10,1-39

Jn 10

Példabeszéd az akolról

1 »Bizony, bizony mondom nektek: Aki nem
az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshol
oson be, az tolvaj és rabló. 2 Aki pedig az ajtón
megy be, az a juhok pásztora. 3 Ennek ajtót nyit a
kapus, a juhok pedig hallgatnak a szavára. Juhait
a nevükön szólítja, és kivezeti őket. 4 Miután va-
lamennyi sajátját kiengedi, előttük megy, a juhok
pedig követik őt, mert ismerik a hangját. 5 Idegen

Jn 10 1 bizony, bizony mondom nektek: aki nem
az ajtón megyen be a juhok aklába, hanem más-
honnan hág be, lopó az és tolvaj.

Jn 10 2 aki pedig az ajtón megyen be, pásztora a
juhoknak.

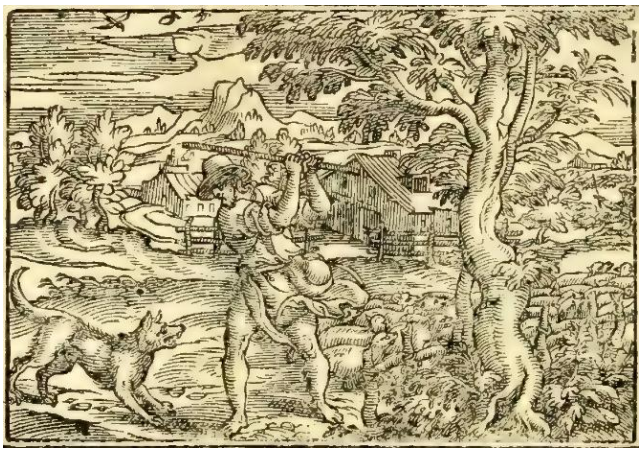
Jn 10 3 ennek az ajtónálló megnyitja, és a juhok
az ő szavát hallják, és az ő tulajdon juhait nevük
szerint hívja, és kiviszi azokat.

Jn 10 4 és mikor az ő tulajdon juhait kibocsátja,
előttük megyen: és a juhok őtet követik, mert
tudják az ő szavát.

után pedig nem mennek, hanem elfutnak tőle, mert az idegennek a hangját nem ismerik.« 6 Ezt a példabeszédet mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mit mondott.

7 Jézus ekkor ismét szólt: »Bizony, bizony mondom nektek: Én vagyok a juhok ajtaja. 8 Mindnyájan, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók, s a juhok nem is hallgattak rájuk. 9 Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, üdvözül, bejár és kijár, és legelőre talál. 10 A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen.

Jézus a jó Pásztor

11 Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. 12 A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, amikor látja, hogy jön a farkas, elhagyja a juhokat és elfut – a farkas pedig elragadja és szétszéleszti azokat –, 13 mert béres, és nem törődik a juhokkal. 14 Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem, 15 amint engem ismer az Atya, és én is ismerem az Atyát; és én életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is vezetnem kell. Hallgatni fognak szavamra, és egy akol lesz, és egy pásztor. 17 Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet, hogy ismét visszavegyem azt. 18 Senki sem veszi el tőlem: én adom oda magamtól. Hatalmam van odaadni, és hatalmam van újra visszavenni. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.«

19 Ismét szakadás lett a zsidók között emiatt a beszéd miatt. 20 Sokan közülük azt mondták ugyanis: »Ördöge van, és megháborodott! Minek hallgatjátok?« 21 Mások azt mondták: »Ezek nem egy ördöngösnek a szavai. Vajon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?«

22 Jeruzsálemben elérkezett a templomszentelés ünnepe. Tél volt. 23 Jézus a templomban járt, Salamon tornácában. 24 A zsidók körülvették őt,

Jn 10 5 idegent pedig nem követnek, hanem futnak tőle: mert nem ismerik az idegenek szavát.

Jn 10 6 e példabeszédet mondá nekik Jézus. ök pedig nem érték, mit szólana nekik.

Jn 10 7 monda azért ismét nekik Jézus: bizony, bizony mondom nektek, hogy én vagyok a juhok ajtaja.

Jn 10 8 mindnyájan, valamennyien jöttek, lopók és tolvajok, és nem hallgatták őket a juhok.

Jn 10 9 én vagyok az ajtó. én általam, aki bemegyen, üdvözűl: és bemegyen, és kijő, és legeltetést talál.

Jn 10 10 a lopó nem jő, hanem hogy csak lopjon és öljön és veszejtsen. én jöttem, hogy életük legyen, és bővebben legyen.

Jn 10 11 én vagyok a jó pásztor. a jó pásztor az ő lelkét adja az ő juhaiért.

Jn 10 12 a béres pedig, és, aki nem pásztor, kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza, és eloszlatja a juhokat:

Jn 10 13 a béres pedig elfut, mert béres, és nincs neki köze a juhokhoz.

Jn 10 14 én vagyok a jó pásztor: és ismerem az enyémeket, és ismernek engem ez enyémek.

Jn 10 15 amint engem az Atya ismer, én is ismerem az Atyát: és az én lelkemet leteszem az én juhaimért.

Jn 10 16 egyéb juhaim is vannak, melyek nem ez akolból valók: azokat is el kell hoznom, és az én szómat hallgatják, és egy akol leszen, és egy pásztor.

Jn 10 17 azért szeret engem az Atya: mert én leteszem lelkemet, hogy ismét felvegyem azt.

Jn 10 18 senki el nem veszi azt tőlem: hanem én teszem le azt magamtól, és hatalmam vagyon annak letételére: és ismét hatalmam vagyon annak felvételére: e parancsolatot vettem az Atyámtól.

Jn 10 19 egyenetlenség lőn ismét a zsidók között e beszédekért,

Jn 10 20 mondanak vala pedig sokan közülük: ördöge vagyon, és esztelenkedik: miért hallgatjátok őtet?

Jn 10 21 egyebek mondnak vala: ez igék nem ördöngösé: vajon megnyithatja-e az ördög a vakok szemeit?

Jn 10 22 lőn pedig a templom megszentelésének ünnepe Jeruzsálemben: és tél vala.

és azt mondták neki: »Meddig tartasz még bizonytalanságban minket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!« **25** Jézus azt felelte nekik: »Mondtam nektek, de nem hiszitek. Tanúskodnak rólam a tettek, amelyeket Atyám nevében művelek, **26** de ti nem hisztek, mert nem vagytok az én juhaim közül valók. **27** Az én juhaim hallgatnak szavamra; én ismerem őket, ők pedig követnek engem, **28** és én örök életet adok nekik. Nem vesznek el soha, és senki sem ragadja el őket a kezemből. **29** Amit Atyám nekem adott, az mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki az Atya kezéből. **30** Én és az Atya egy vagyunk.«

31 Erre a zsidók ismét köveket ragadtak, hogy megkövezzék. **32** Jézus azt mondta nekik: »Sok jótettet mutattam nektek az Atyától, azok közül melyik tettért követtek meg?« **33** A zsidók azt felelték: »Jótettért nem kövezünk meg téged, hanem a káromlásért, mivel ember létedre Istenné teszed magadat.« **34** Jézus azt felelte nekik: »Vajon a ti törvényetekben nincs megírva: *`Én azt mondtam: Ti istenek vagytok'*? **{Zsolt 82,6}** **35** Ha azokat mondta isteneknek, akikhez az Isten igéje szólt – márpedig az Írás érvényét nem veszti –, **36** miképp mondhatjátok arról, akit az Atya megszentelt és a világra küldött: `Káromkodsz!', mivel azt mondtam: Isten Fia vagyok? **37** Ha nem cselekszem Atyám tetteit, ne higgyetek nekem, **38** de ha cselekszem, akkor, ha nekem nem is hisztek, higgyetek a tetteknek, hogy megtudjátok és belássátok, hogy az Atya énbennem van, és én az Atyában.« **39** Erre ismét el akarták őt fogni, de kisiklott a kezük közül.

Lázár feltámasztása és a csoda következményei: 10,40-11,57

Jézus a Jordán túlpartján

40 Ezután ismét eltávozott a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először keresztelt, és ott maradt. **41** Sokan jöttek hozzá, és azt mondták: »János ugyan semmi csodajelet sem cselekedett, de mindaz, amit János róla mondott, igaz volt. **42** És ott sokan hittek benne.

Jn 10 [23] és Jézus a templomban jár vala, a Salamon tornácában.

Jn 10 [24] körűlvevék azért őtet a zsidók, és mondának neki: meddig tartod lelkünket függőben? ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyilván.

Jn 10 [25] felele nekik Jézus: szólok nektek, és nem hiszitek. a cselekedetek, melyeket én cselekszem az én Atyámnak nevében, azok bizonyságot tesznek énfelőlem:

Jn 10 [26] de ti nem hisztek, mert nem vagytok az én juhaim közül.

Jn 10 [27] az én juhaim az én szómat hallgatják: és én ismerem azokat, és követnek engem:

Jn 10 [28] és én örök életet adok nekik: és el nem vesznek örökké, és ki nem ragadja azokat senki kezemből.

Jn 10 [29] az én Atyám, amit nekem adott, nagyobb mindeneknél: és senki ki nem ragadhatja az én Atyám kezéből.

Jn 10 [30] én és az Atya egy vagyunk.

Jn 10 [31] köveket vőnek azért fel a zsidók, hogy megköveznék őtet.

Jn 10 [32] felele nekik Jézus: sok jó cselekedeteket mutattam nektek az én Atyámtól, azok közül melyik cselekedetért követtek meg engem?

Jn 10 [33] felelének neki a zsidók: a jó cselekedetért meg nem kövezünk téged, hanem a káromlásért; és hogy, holott te ember vagy, Istenné teszed magadat.

Jn 10 [34] felele nekik Jézus: nincs-e írva a ti törvényetekben: hogy én mondottam: Istenek vagytok?

Jn 10 [35] ha azokat mondotta Isteneknek, akikhez az Isten beszéde lett, és az Írás fel nem bontathatik:

Jn 10 [36] akit az Atya megszentelt, és e világra kűldött, ti azt mondjátok; hogy káromlasz: mivelhogy azt mondottam; az Isten fia vagyok?

Jn 10 [37] ha az Atyám cselekedetét nem cselekszem, ne higgyetek nekem.

Jn 10 [38] ha pedig cselekszem; és ha nekem nem akartok hinni: a cselekedeteknek higgyetek, hogy megismerjétek, és higgyétek, hogy az Atya énbennem vagyon, és én az Atyában.

Jn 10 [39] keresik vala azért őtet megfogni: és kiméne az ő kezeikből.

Jn 10 [40] és ismét elméne a Jordánon túl, arra a helyre, ahol János keresztel vala először: és ott marada.

Jn 10 [41] és sokan jövének hozzája, és mondának: hogy János ugyan egy jelt sem cselekedett.

Jn 10 [42] mindenek pedig, valamiket János erről mondott, igazak voltak. és sokan hívének őbenne.

Jn 11

Lázár halálának híradása

1 Volt egy Lázár nevű beteg Betániában, Máriának és nővérének, Mártának a falujában. **2** Mária volt az, aki megkente az Urat kenettel, és lábát hajával törölgette. Az ő testvére, Lázár volt beteg. **3** A nővérek üzentek érte: »Uram, íme, akit szeretsz, beteg.«

4 Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: »Ez a betegség nem válik halálára, hanem Isten dicsőségére, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.« **5** Jézus szerette Mártát, meg a nővérét, és Lázárt. **6** Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, két napig még azon a helyen maradt, ahol volt, **7** azután így szólt a tanítványokhoz: »Menjünk ismét Júdeába.« **8** A tanítványok azt mondták neki: »Rabbi, most akartak a zsidók megkövezni, és ismét odamégy?« **9** Jézus azt felelte: »Nem tizenkét órája van a nappalnak? Aki nappal jár, nem botlik meg, mert látja ennek a világnak a világosságát. **10** Aki pedig éjjel jár, megbotlik, mert nincs benne világosság.« **11** Ezt mondta, azután így szólt hozzájuk: »A barátunk, Lázár elaludt, de megyek, hogy felkeltsem őt az álomból.« **12** A tanítványok erre azt mondták: »Uram, ha alszik, meg fog gyógyulni.« **13** Jézus azonban a haláláról szólt, azok pedig azt gondolták, hogy az álom nyugalmáról beszél. **14** Ezért Jézus nyíltan megmondta nekik: »Lázár meghalt, **15** és örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy majd higgyetek. De menjünk hozzá!« **16** Tamás, akit Ikernek neveznek, így szólt a többi tanítványhoz: »Menjünk mi is, és haljunk meg vele együtt!«

Lázár feltámasztása

17 Amikor Jézus megérkezett, úgy találta, hogy Lázár már négy napja a sírban van.

18 Betánia pedig Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumnyira. **19** Ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt. **20** Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, eléje ment, Mária pedig otthon maradt. **21** Márta akkor így szólt Jézushoz: »Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. **22** De most is tudom, hogy bármit is kérsz Istentől, Isten megadja neked.« **23** Jézus azt felelte neki: »Testvéred fel fog támadni.«

Jn 11 [1] vala pedig egy beteg Lázár Betániából, Máriának és ennek nénjének, Mártának kastélyából való.

Jn 11 [2] (Mária pedig az vala, aki megkente az Urat kenettel, és megtörlette az ő lábait az ő haja szálaival: kinek a bátyja, Lázár beteg vala.)

Jn 11 [3] a húgai azért hozzája küldének mondván: Uram, íme, akit szeretsz, beteg.

Jn 11 [4] hallván pedig Jézus, monda nekik: e betegség nem halálra való, hanem az Isten dicsőségére, hogy dicsőíttessék az Isten Fia az által.

Jn 11 [5] szereti vala pedig Jézus Mártát, és az öcscsét, Máriát és Lázárt.

Jn 11 [6] midőn azért meghallá, hogy beteg volna, akkor ugyan megmarada azon helyen két nap.

Jn 11 [7] ezek után monda az ő tanítványainak: menjünk ismét Júdeába.

Jn 11 [8] mondának neki a tanítványok: rabbi, most keresnek vala tégedet a zsidók megkövezni, és ismét oda mégy-e?

Jn 11 [9] felele Jézus: nem tizenkét órája vagyon-e a napnak? ha ki nappal jár, meg nem ütközik, mert e világnak világosságát látja:

Jn 11 [10] ha pedig éjjel jár, megütközik, mert nincs világosság benne.

Jn 11 [11] ezeket szólá, és ezek után monda nekik: Lázár, a mi barátunk aluszik: de elmegyek, hogy az álomból felserkentsem őtet.

Jn 11 [12] mondának azért a tanítványai: uram, ha aluszik, meggyógyul.

Jn 11 [13] az ő haláláról mondotta vala pedig Jézus: ők pedig vélék, hogy az ő álomnak aluvásáról mondaná.

Jn 11 [14] akkor azért Jézus nyilván megmondá nekik: Lázár meghalt:

Jn 11 [15] és örűlök tiérettetek, hogy higgyétek, hogy ott nem voltam. de menjünk el hozzája.

Jn 11 [16] monda azért Tamás, aki kettősnek mondatik, a tanítvány társainak: menjünk el mi is, hogy meghaljunk ővele.

Jn 11 [17] eljöve azért Jézus, és találá őtet, hogy már négy napig volna a koporsóban.

Jn 11 [18] (Betánia pedig Jeruzsálemtől közel tizenöt futamatnyi földön vala.)

24 Márta így szólt hozzá: »Tudom, hogy feltámad
a feltámadáskor, az utolsó napon.« **25** Jézus azt
mondta neki: »Én vagyok a föltámadás és az élet.
Aki hisz bennem, még ha meg is halt, élni fog,
26 és mindaz, aki él és hisz bennem, nem hal meg
soha. Hiszed ezt?« **27** Márta azt felelte neki: »Igen,
Uram, hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten
Fia, aki a világba jön.«

28 Miután ezt mondta, elment és hívta a nővérét, Máriát, és odasúgta neki: »A Mester itt van és
hív téged.« **29** Amikor az meghallotta ezt, gyorsan
fölkelt, és hozzá sietett. **30** Jézus ugyanis még nem
ért a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta
eléje ment. **31** A zsidók pedig, akik a házban vele
voltak és őt vigasztalták, amikor látták, hogy Mária gyorsan fölkelt és kiment, utánamentek, mert
azt gondolták: »A sírhoz megy, hogy ott sírjon.«
32 Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta őt, lábaihoz borult, és azt mondta neki:
»Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a
testvérem.« **33** Jézus pedig, látva, hogy sír, és hogy
a vele érkező zsidók is sírnak, a lelke mélyéig
megindult és megrendült. **34** Megkérdezte: »Hová
tettétek őt?« Azt felelték neki: »Uram, jöjj és
lásd!« **35** Jézus könnyezett. **36** Erre a zsidók azt
mondták: »Íme, mennyire szerette őt!« **37** De voltak köztük, akik így szóltak: »Ő, aki megnyitotta
a vak szemeit, nem tehette volna meg, hogy ez
meg ne haljon?«

38 Jézus, lelkében még mindig megindulva a
sírhoz ment. Egy barlang volt az, és kővel volt befedve. **39** Jézus így szólt: »Vegyétek el a követ!«
Márta, a megholt nővére azt mondta neki: »Uram,
már szaga van, hiszen negyednapos!« **40** Jézus azt
felelte neki: »Nem azt mondtam neked, hogy ha
hiszel, meglátod Isten dicsőségét?« **41** A követ tehát elvették. Jézus pedig fölemelte szemeit, és így
szólt: »Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. **42** Én ugyan tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló népért mondtam, hogy
higgyék, hogy te küldtél engem.« **43** Miután ezeket mondta, hangosan ezt kiáltotta: »Lázár, jöjj
ki!« **44** S az, aki halott volt, kijött. A lába és a keze
pólyával volt körülkötve, és az arcát kendő födte.
Jézus azt mondta nekik: »Oldozzátok ki, és hagyjátok elmenni!«

A főtanács halálos ítélete; a főpap prófétai szava

45 Sokan a zsidók közül, akik Máriához és
Mártához jöttek, és látták, amit tett, hittek benne.
46 De néhányan közülük elmentek a farizeusokhoz, és elmondták nekik, hogy Jézus miket

Jn 11 [19] a zsidók közül pedig sokan jöttek vala Mártához és Máriához, hogy vigasztalnák őket az ő bátyjuk felől.

Jn 11 [20] Márta azért, hogy hallá, hogy Jézus jőne, eleibe mene: Mária pedig otthon ül vala.

Jn 11 [21] monda azért Márta Jézusnak: uram, ha itt lettél volna, az én bátyám meg nem halt volna:

Jn 11 [22] de most is tudom, hogy valamiket kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.

Jn 11 [23] monda neki Jézus: feltámad a te bátyád.

Jn 11 [24] monda neki Márta: tudom, hogy feltámad a feltámadásban az utólsó napon.

Jn 11 [25] monda neki Jézus: én vagyok a feltámadás, és az élet: aki énbennem hiszen, ha szintén meghal is, él:

Jn 11 [26] és minden, aki él, és énbennem hiszen, meg nem hal örökké. hiszed-e ezt?

Jn 11 [27] monda neki: valóban, uram, én elhittem, hogy te vagy a Krisztus, az élö Isten Fia, ki e világra jöttél.

Jn 11 [28] és mikor ezeket mondotta volna, elméne, és elhívá az öccsét, Máriát titkon mondván: a mester jelen vagyon, és téged hív.

Jn 11 [29] az, hogy hallá, felkele hamar, és hozzája mene:

Jn 11 [30] mert még nem jött vala Jézus a kastélyba: hanen még azon helyen vala, ahol Márta eleibe ment vala.

Jn 11 [31] a zsidók azért, akik vele a házban valának, és vígasztalják vala őtet, midőn látták volna Máriát, hogy hamar felkőlt és kiment, követék őtet mondván: hogy a koporsóhoz megyen, hogy ott sírjon.

Jn 11 [32] Mária azért, midőn odament volna, ahol Jézus vala, látván őtet a lábaihoz esék, és monda neki: uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a bátyám.

Jn 11 [33] Jézus azért, hogy láta őtet sírni, a zsidókat is, kik vele jöttek vala, hogy sírnának, megbúsula lelkében, és megháborítá magát,

Jn 11 [34] és monda: hová tettétek őtet? mondának neki: uram, jöjj el, és lásd meg.

Jn 11 [35] és könnyeze Jézus.

Jn 11 [36] mondának azért a zsidók: íme, mint szereti vala őtet.

Jn 11 [37] némelyek pedig közülük mondának: nem cselekedhette volna-e ez, aki megnyitotta a vakon születtetnek szemeit, hogy ez meg ne halna?

cselekedett. 47 Erre a főpapok és a farizeusok összehívták a főtanácsot, és azt mondták: »Mit csináljunk? Ez az ember ugyanis sok csodajelet művel. 48 Ha hagyjuk ezt neki, mindnyájan hinni fognak benne. Akkor eljönnek a rómaiak, és elveszik tőlünk földünket és népünket.« 49 Egyikük pedig, Kaifás, aki abban az esztendőben főpap volt, azt mondta nekik: »Ti nem tudtok semmit, 50 s arra sem gondoltok, hogy jobb nektek, ha egy ember hal meg a népért, mint ha az egész nemzet elvész!« 51 Ezt pedig nem magától mondta, hanem, főpap lévén abban az esztendőben, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a nemzetért, 52 és nemcsak a nemzetért, hanem hogy az Isten szétszórt gyermekeit egybegyűjtse. 53 Attól a naptól tehát elhatározták, hogy megölik őt.

Jézus kerüli a nyilvánosságot

54 Ezért Jézus már nem járt nyilvánosan a zsidók közt. Elment onnan a puszta melletti vidékre, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott a tanítványaival együtt.

55 Közel volt a zsidók Pászkája, és vidékről sokan mentek föl Jeruzsálembe Húsvét előtt, hogy megszenteljék magukat. 56 Keresték Jézust, és a templomban azt mondogatták egymásnak: »Mit gondoltok? Vajon eljön-e az ünnepre?« 57 A főpapok és a farizeusok pedig parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse, és elfogják őt.

Jn 11 38 Jézus azért ismét megbúsulván magában, a koporsóhoz mene. vala pedig egy barlang: és kő vala arra tétetve.

Jn 11 39 monda Jézus: vegyétek fel a követ! monda neki Márta, annak húga, aki meghalt vala: uram, immár szagos, mert negyednapi.

Jn 11 40 monda neki Jézus: nem mondám-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?

Jn 11 41 elvévék azért a követ: Jézus pedig felemelvén szemeit monda: Atyám, hálákat adok neked, hogy meghallgattál engemet.

Jn 11 42 én pedig tudom vala, hogy mindenkor meghallgatsz engem; de a népért, amely körüláll, mondám azt: hogy meghiggyék, hogy te küldöttél engem.

Jn 11 43 ezeket midőn mondotta volna, nagy szóval kiálta: Lázár jöjj ki.

Jn 11 44 és mindjárt előjöve, aki meghalt vala, megkötve lévén a lábai és kezei ruhákkal, és az orcája keszkenővel vala bekötve. monda nekik Jézus: oldjátok meg őtet, és bocsássátok el.

Jn 11 45 sokan azért a zsidók közül, kik Máriához és Mártához jöttek vala, és látták vala, amiket cselekedett Jézus, hívének őbenne.

Jn 11 46 némelyek pedig azok közül a farizeusokhoz menének, és megmondák nekik, amiket cselekedett Jézus.

Jn 11 47 egybegyűjték azért a főpapok és farizeusok a tanácsot, és mondának: mit cselekszünk, mert ez ember sok jeleket teszen?

Jn 11 48 ha így hagyjuk őtet, mindnyájan hisznek őbenne: és eljőnek a romaiak, és elveszik helyünket és nemzetségünket.

Jn 11 49 egy pedig közülük Kajafás nevü, midőn főpap volna abban az esztendőben, monda nekik: ti semmit nem tudtok,

Jn 11 50 se meg nem gondoljátok, hogy hasznosabb nektek, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nemzetség el ne vesszen.

Jn 11 51 ezt pedig magától nem mondá: hanem holott azon esztendőbeli főpap volna, profétála, hogy Jézus meghalna a nemzetségért,

Jn 11 52 és nemcsak a nemzetségért, hanem hogy az Isten fiait, kik el valának széledve, egybegyűjtené.

Jn 11 53 azért a naptól fogva gondolák, hogy megölnék őtet.

Jn 11 54 Jézus azért már nyilván nem jár vala a zsidók között, hanem a puszta mellett való

tartományba mene, a városba, mely Efraimnek mondatik, és ott lakik vala a tanítványaival.

Jn 11 [55] közel vala pedig a zsidók húsvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a tartományból húsvét előtt, hogy megszentelnék magukat.

Jn 11 [56] keresik vala azért Jézust: és szólanak vala egymásnak a templomban állván: mire vélitek, hogy el nem jött az ünnepnapra? parancsolatot adtak vala pedig a főpapok és a farizeusok, hogy ha valaki tudná, hol legyen, megjelentené, hogy megfogják őtet.

Jézus útja Jeruzsálembe az utolsó Húsvét alkalmával: 12,1-50

Jn 12

A betániai megkenés

1 Húsvét előtt hat nappal Jézus Betániába ment, ahol Lázár lakott, akit Jézus föltámasztott a halálból. **2** Ott vacsorát készítettek neki. Márta felszolgált, Lázár azok között volt, akik vele ültek az asztalnál. **3** Mária pedig fogott egy font igazi, drága nárduszolajat, megkente Jézus lábát, és hajával törölgette azt. A ház megtelt a kenet illatával. **4** Erre tanítványai közül az egyik, az iskarióti Júdás, aki árulója lett, így szólt: **5** »Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénárért, és adták oda a szegényeknek?« **6** Ezt pedig nem azért mondta, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem mivel tolvaj volt, és nála lévén az erszény, az adományokat elsikkasztotta. **7** Jézus ekkor így szólt: »Hagyj békét neki, hogy temetésem napjára teljesítse azt. **8** Mert szegények mindenkor lesznek veletek, de én nem leszek mindig veletek.«

Jn 12 [1] Jézus azért hat nappal húsvét előtt Betániába mene, ahol Lázár meghalt vala, akit feltámasztott Jézus.

Jn 12 [2] vacsorát szerzének azért ott neki: és Márta szolgál vala; Lázár pedig egyik vala a letelepedtek közül ővele.

Jn 12 [3] Mária azért egy font drága tiszta spikinard kenetet vőn, és megkené a Jézus lábait, és megtörlé az ő lábait hajszálaival: és a ház megtelék a kenetnek illatával.

Jn 12 [4] monda azért egy a tanítványai közül, Júdás Iskariótes, aki őtet elárulandó vala:

Jn 12 [5] miért nem adatott el ez a kenet háromszáz pénzen, és a szűkölködőknek adatott?

Jn 12 [6] ezt pedig mondá, nemhogy a szűkölködőkre volna neki gondja, hanem hogy lopó vala, és az erszény nála lévén, azokat, melyek adatnak vala, hordozza vala.

Jn 12 [7] monda azért Jézus: hagyjatok békét neki, hogy az én temetésem napjára tartsa azt.

Jn 12 [8] mert szegények mindenkor vannak veletek: én pedig nem mindenkor vagyok veletek.

Jn 12 [9] megtudá azért sok sereg a zsidók közül, hogy ott vagyon: és eljövének, nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt látnák, kit feltámasztott halottaiból.

Jn 12 [10] gondolák pedig a papi fejedelmek, hogy Lázárt is megölnék:

Jn 12 [11] mert sokan elmennek vala a zsídók közül őérette, és hisznek vala Jézusban.

Bevonulás Jeruzsálembe

12 Másnap, amikor a nagy tömeg, amely az ünnepre jött, meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, **13** pálmaágakat fogott, eléje ment és kiáltozott:

»Hozsanna!

Áldott, aki az Úr nevében jön **{Zsolt 118,26}**,

és Izrael királya!«

14 Jézus pedig talált egy szamárcsikót, felült rá, amint meg van írva:

15 *»Ne félj, Sion leánya!*

Jn 12 [12] másodnapon pedig a nagy sereg, mely az ünnepnapra jött vala, midőn hallották volna, hogy Jézus Jeruzsálembe jő;

Jn 12 [13] pálmaágakat vőnek, és eleibe menének, és kiáltnak vala: hozsánna! áldott, aki az Ür nevében jő, az Izrael királya.

Íme, királyod jön
szamárcsikón ülve!« **{Zak 9,9}**

16 Tanítványai eleinte nem értették ezt, de amikor Jézus megdicsőült, visszaemlékeztek arra, hogy azt tették vele, ami meg volt róla írva. **17** Tanúskodott tehát róla a sokaság, amely vele volt, amikor előhívta Lázárt a sírból, és föltámasztotta őt a halálból. **18** A sokaság éppen azért ment eléje, mert hallotta, hogy ezt a jelet művelte. **19** A farizeusok akkor így szóltak egymáshoz: »Látjátok, hogy semmire sem mentek? Lám, az egész világ tódul utána!«

Jézus utolsó nyilvános beszédei; a döntő órák

20 Azok között, akik fölmentek, hogy imádkozzanak az ünnepen, volt néhány görög is. **21** Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Betszaidából volt, és kérték őt: »Uram, látni szeretnénk Jézust!« **22** Fülöp elment és szólt Andrásnak, mire András és Fülöp elmentek, és szóltak Jézusnak. **23** Jézus ezt felelte nekik: »Eljött az óra, hogy az Emberfia megdicsőüljön. **24** Bizony, bizony mondom nektek: ha a földbe hullott gabonaszem meg nem hal, egymaga marad, de ha meghal, sok termést hoz. **25** Aki szereti életét, elveszíti azt, és aki gyűlöli életét ezen a világon, megőrzi azt az örök életre. **26** Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is. Azt, aki szolgál nekem, meg fogja tisztelni az Atya. **27** Most megrendült a lelkem. Mit is mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától? De hiszen ezért jöttem, ezért az óráért. **28** Atyám, dicsőítsd meg nevedet!« Erre szózat hangzott az égből: »Már megdicsőítettem, és újra meg fogom dicsőíteni.«

29 Az ott álló tömeg, amely ezt hallotta, azt mondta, hogy mennydörgés volt. Mások így szóltak: »Angyal beszélt hozzá.« **30** Jézus azt felelte: »Nem miattam hangzott el ez a szózat, hanem miattatok. **31** Ítélet van most e világ felett, most

Jn 12 [14] és találá Jézus egy szamaracskát, és reája üle, amint írva vagyon:

Jn 12 [15] ne félj Sion leánya: íme a te királyod jő ülvén a szamárnak vemhén.

Jn 12 [16] ezeket nem érték a tanítványai elsőben: hanem mikor megdicsőíttetett Jézus, akkor megemlekezének, hogy ezek őfelőle irattattak vala, és ezeket cselekedék neki.

Jn 12 [17] bizonyságot teszen vala azért a sereg, mely ővele vala, amikor Lázárt előhívta a koporsóból, és feltámasztotta őtet halottaiból.

Jn 12 [18] az okáért ment is eleibe a sereg: mert meghallá, hogy e csodát cselekedte.

Jn 12 [19] a farizeusok azért mondának maguk között: látjátok-e, hogy semmit nem használunk? íme az egész világ utána indúlt.

Jn 12 [20] valának pedig némely pogányok, azok közül, akik felmentek vala, hogy imádkoznának az ünnepnapon.

Jn 12 [21] ezek azért Fülöphöz menének, ki Galileának Betsaidájából vala, és kérik vala őtet mondván: uram, látni akarnók a Jézust.

Jn 12 [22] elméne Fülöp, és megmondá Andrásnak: András ismét és Fülöp megmondák Jézusnak.

Jn 12 [23] Jézus pedig felele nekik mondván: eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia.

Jn 12 [24] bizony, bizony mondom nektek, ha a búzamag a földbe esvén, meg nem hal,

Jn 12 [25] csak maga marad: ha pedig meghal, sok gyümőlcsöt hoz. aki a lelkét szereti, elveszti azt, és aki a lelkét gyűlőli e világon, az örök életre megőrizi azt.

Jn 12 [26] ha ki nekem szolgál, engem kövessen: és, ahol én vagyok, ott leszen az én szolgám is. ha ki nekem szolgál, megtiszteli azt az én Atyám.

Jn 12 [27] most az én lelkem megháborodott. és mit mondjak? Atyám, szabadíts meg engem ez órától fogva. de ezért jöttem ez órára.

Jn 12 [28] Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet. szózat jöve azért az égből: meg is dicsőítettem, és ismét megdicsőítem.

Jn 12 [29] a sereg azért, mely ott áll vala, és hallotta vala, azt mondja vala, hogy menydörgés lett volna. egyebek mondják vala: angyal szólott neki.

Jn 12 [30] felele Jézus, és monda: nem énérettem jött e szózat, hanem tiérettetek.

Jn 12 [31] most vagyon a világ ítélete: most e világ fejedelme kivettetik.

fogják kivetni ennek a világnak a fejedelmét. **32** Én pedig, ha majd felmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok.« **33** Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fog meghalni. **34** A tömeg megjegyezte: »Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad. Miért mondod tehát: `Az Emberfiát fel kell magasztalni?' Ki az az Emberfia?« **35** Jézus azt felelte nekik: »Már csak kevés ideig van nálatok a világosság. Addig járjatok, amíg tiétek a világosság, hogy a sötétség el ne borítson benneteket. Aki sötétben jár, nem tudja, hová megy. **36** Amíg tiétek a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek.« Ezeket mondta Jézus, aztán elment és elrejtőzött előlük.

A hitetlenség oka

37 Jóllehet ennyi jelet művelt a szemük láttára, mégsem hittek benne, **38** hogy beteljesedjék Izajás próféta szava, aki ezeket mondta:

»Uram, ki hitt a mi beszédünknek,
és az Úr karja kinek nyilvánult meg?« **{Iz 53,1}**

39 Nem tudtak hinni, mert Izajás ezt is megmondta:

40 »*Vakká tette a szemüket*
és megkeményítette szívüket,
hogy ne lássanak a szemükkel
és ne értsenek a szívükkel,
nehogy megtérjenek és meggyógyítsam őket«
{Iz 6,9-10}.

41 Ezeket mondta Izajás, mert látta az ő dicsőségét és róla beszélt. **42** Mégis, még a főemberek közül is sokan hittek őbenne, de a farizeusok miatt nem vallották meg, hogy ki ne zárják őket a zsinagógából. **43** Mert jobban szerették az emberek megbecsülését, mint az Isten dicsőségét.

Felszólítás a döntésre

44 Jézus pedig hangját felemelve így szólt: »Aki hisz bennem, nem bennem hisz, hanem abban, aki küldött engem. **45** És aki engem lát, azt látja, aki küldött engem. **46** Azért jöttem a világba, hogy világosság legyek, hogy mindaz, aki hisz bennem, sötétségben ne maradjon. **47** Ha pedig valaki hallja az én igéimet, de nem tartja meg, azt nem ítélem el. Mert nem azért jöttem, hogy a világot elítéljem, hanem hogy megmentsem a világot. **48** Van, aki megítélje azt, aki megvet engem, és nem fogadja el igéimet: az ige, amelyet szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon. **49** Mert nem magamtól beszéltem, hanem aki küldött engem, az

Jn 12 [32] és én ha felmagasztaltatom a földtől, mindeneket magamhoz vonzok.

Jn 12 [33] (ezt pedig mondja vala jelentvén, minémű halállal halna meg.)

Jn 12 [34] felele neki a sereg: mí azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus megmarad örökké: és mint mondod te; szükség felmagasztaltatni az Emberfiának? kicsoda ez az embernek fia?

Jn 12 [35] monda azért nekik Jézus: még egy kevessé a világosság tiveletek vagyon. járjatok, míg világosságtok vagyon, hogy a sötétség titeket el ne lepjen: és, aki a sötétben jár, nem tudja hová megyen.

Jn 12 [36] amíg világosságtok vagyon, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek. ezeket szólá Jézus: és elméne, és elrejté magát előttük.

Jn 12 [37] midőn pedig ennyi jeleket tett volna előttük, nem hívének őbenne:

Jn 12 [38] hogy Ézsaiás profétának beszéde beteljesednék, amelyet mondott: uram, ki hitt a mi hallásunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg?

Jn 12 [39] az okáért nem hihetnek vala, mert ismét azt mondotta Ézsaiás:

Jn 12 [40] megvakította az ő szemüket, és megkeményítette az ő szívüket; hogy ne lássanak szemükkel, és ne értsenek szívükkel, és megtérjenek, és meggyógyítsam őket.

Jn 12 [41] ezeket mondotta Ézsaiás, midőn látta az ő dicsőségét, és őfelőle szólott.

Jn 12 [42] mindazáltal a fejedelmek közül is sokan hittenek őbenne: de a farizeusok miatt nem vallják vala, hogy a zsinagógából ki ne vettetnének.

Jn 12 [43] mert inkább szerették az emberek dicsőségét, hogysem az Isten dicsőségét.

Jn 12 [44] Jézus pedig kiálta, és monda: aki énbennem hiszen, nem énbennem hiszen, hanem abban, aki engem küldött.

Jn 12 [45] és, aki engem lát, azt látja, aki engem küldött.

Jn 12 [46] én világosságul jöttem e világra: hogy minden, aki énbennem hiszen, sötétségben ne maradjon.

Jn 12 [47] és ha ki az én igéimet hallja és meg nem tartva: én meg nem ítélem őtet. mert nem jöttem, hogy megítéljem e világot, hanem hogy üdvözítsem e világot.

Atya, ő parancsolta meg nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. **50** Tudom, hogy az ő parancsa örök élet. Amit tehát én beszélek, úgy mondom el, ahogy az Atya mondta nekem.«

Jn 12 [48] aki engem megvet, és be nem veszi az én igéimet: vagyon, aki megítélje őtet. a beszéd, melyet szólottam, az ítéli meg őtet az utolsó napon.

Jn 12 [49] mert én magamtól nem szólottam, hanem, aki engem küldött, az Atya, ő adott parancsolatot nekem, mit mondjak, és mit szóljak.

Jn 12 [50] és tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. azért, amiket én szólok, amint megmondotta nekem az Atya, úgy szólom.

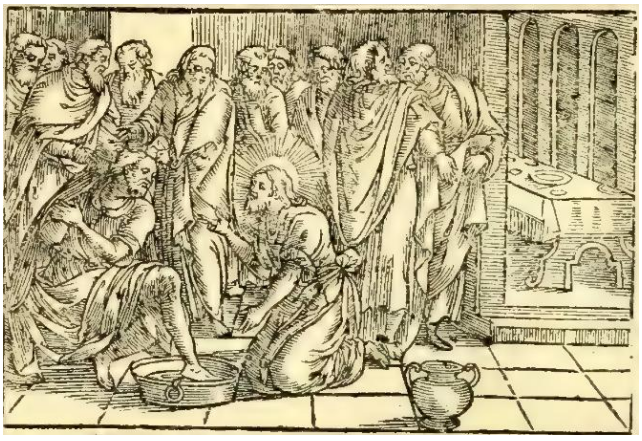
JÉZUS ELBÚCSÚZIK TANÍTVÁNYAITÓL: 13,1-17,26

A búcsúvacsora: 13,1-14,31

Jn 13

A lábmosás

1 A Húsvét ünnepe előtt Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, bár szerette övéit, akik a világban voltak, mindvégig szerette őket. **2** A vacsora alkalmával, amikor az ördög már szívébe sugallta Júdásnak, az iskarióti Simon fiának, hogy elárulja őt, **3** Jézus tudva, hogy mindent kezébe adott az Atya, és hogy Istentől jött el és Istenhez megy, **4** fölkelt a vacsorától, letette felsőruháit, fogott egy kendőt és maga elé kötötte. **5** Azután vizet öntött a mosdótálba, és mosni kezdte a tanítványok lábát, majd megtörölte a derekára kötött kendővel.

6 Amikor odaért Simon Péterhez, az így szólt hozzá: »Uram, te mosod meg az én lábamat?« **7** Jézus azt felelte neki: »Amit teszek, azt te most nem érted, de majd később meg fogod érteni.« **8** Péter erre így szólt: »Az én lábamat ugyan meg nem mosod soha!« Jézus azt felelte neki: »Ha nem moslak meg, nem lesz részed velem.« **9** Akkor Simon Péter ezt mondta: »Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet és a fejemet is!« **10** Jézus azt felelte: »Aki megfürdött, annak elég, ha csak a lábát mossák meg, akkor egészen tiszta. Ti is tiszták

Jn 13 [1] a húsvét ünnepe napja előtt tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy elmenne e világból az Atyához: midőn szerette volna az övéit, kik e világon valának, végiglen szerette őket.

Jn 13 [2] és a vacsora meglévén, midőn az ördög már szívébe bocsátta volna, hogy Júdás a Simon Iskariot fia elárulná őtet

Jn 13 [3] tudván, hogy mindeneket kezébe adott neki az Atya, és hogy az Istentől jött ki, és az Istenhez megyen:

Jn 13 [4] felkele a vacsorától, és letevé az ő ruháit: és midőn kendőt vett volna elő, megövezé magát. azután vizet

Jn 13 [5] tőlte a medencébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörleni a kendővel, melylyel övezve vala.

Jn 13 [6] jöve azért Simon Péterhez. és monda neki Péter: uram, te mosod-e meg nekem a lábaimat?

Jn 13 [7] felele Jézus, és monda neki: amit én cselekszem, te most nem tudod; megtudod pedig ezután.

Jn 13 [8] monda neki Péter: nekem örökké meg nem mosod a lábaimat. felele neki Jézus: ha meg nem moslak téged, nem leszen részed énvelem.

Jn 13 [9] monda neki Simon Péter: uram, nemcsak a lábaimat, de a kezeimet és a fejemet is.

Jn 13 [10] monda neki Jézus: aki megmosódott, nem szűkölködik hanem liogy csak lábait mossa meg, de tiszta mindenestől. ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.

Jn 13 [11] mert tudja vala, ki volna, aki elárulná őtet: az okáért mondá: nem vagytok tiszták mindnyájan.

Jn 13 [12] minekutána azért megmosá az ő lábukat, és ruháit felvevé: midőn ismét leült volna, monda nekik: tudjátok-e, mit cselekedtem veletek?

Jn 13 [13] ti engem Mesternek és Úrnak hívtok; és jól mondjátok: mert az vagyok.

vagytok, de nem mindnyájan.« 11 Tudta ugyanis,
hogy ki az, aki elárulja őt, azért mondta: »Nem
vagytok tiszták mindnyájan.«

12 Miután megmosta a lábukat és fölvette fel-
sőruháit, újra leült, és azt mondta nekik: »Tudjá-
tok-e, mit tettem veletek? 13 Ti úgy hívtok engem:
`Mester' és `Úr', és jól mondjátok, mert az vagyok.
14 Ha tehát én, az úr és a mester megmostam a lá-
batokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lá-
bát. 15 Mert példát adtam nektek, hogy amint én
tettem veletek, ti is úgy tegyetek. 16 Bizony, bi-
zony mondom nektek: Nem nagyobb a szolga urá-
nál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki őt
küldte. 17 Miután ezeket tudjátok, boldogok vagy-
tok, ha meg is teszitek. 18 Nem mindnyájatokról
mondom; tudom én, kiket választottam. De az
Írásnak be kell teljesednie: *`Aki kenyeremet eszi,
sarkát emelte ellenem'* {Zsolt 41,10}. 19 Már most
megmondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy
mikor bekövetkezik, higgyétek, hogy én vagyok.
20 Bizony, bizony mondom nektek: Aki befogadja
azt, akit én küldök, engem fogad be, aki pedig en-
gem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.«

21 Miután ezeket mondta, Jézus megrendült
lelkében, és tanúságot tett e szavakkal: »Bizony,
bizony mondom nektek: Egy közületek elárul en-
gem.« 22 A tanítványok egymásra néztek, mert za-
varba jöttek, hogy kiről mondja. 23 Tanítványai
közül az egyik, akit Jézus szeretett, Jézushoz egé-
szen közel foglalt helyet. 24 Simon Péter intett
neki, hogy kérdezze meg: »Ki az, akiről beszél?«
25 Az odahajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle:
»Uram, ki az?« 26 Jézus azt felelte: »Az, akinek a
bemártott kenyérdarabot adom.« Azután bemár-
totta a darabot, és odaadta Júdásnak, az iskarióti
Simon fiának. 27 Amikor az a kenyérdarabot el-
vette, mindjárt belészállt a sátán. Jézus pedig azt
mondta neki: »Amit teszel, tedd meg gyorsan!«
28 Az asztaltársak közül senki sem értette, miért
mondta ezt neki. 29 Mivel Júdásnál volt az er-
szény, egyesek azt gondolták, hogy Jézus azt
mondta neki: »Vedd meg, amire szükségünk van
az ünnepen!« vagy hogy a szegényeknek adjon
valamit. 30 Ő pedig, amint elvette a falatot, azon-
nal kiment. Éjszaka volt.

Az új parancs

31 Miután kiment, Jézus így szólt: »Most di-
csőült meg az Emberfia, és Isten megdicsőült
benne. 32 Ha Isten megdicsőült benne, Isten is
megdicsőíti őt önmagában, hamarosan megdicső-
íti. 33 Gyermekeim, már csak kis ideig vagyok ve-
letek. Keresni fogtok engem, de amint a

Jn 13 14 ha azért én megmostam a ti lábaitokat,
Úr és Mester lévén; ti is tartoztok vele, hogy
egyik a másik lábait megmossa.

Jn 13 15 mert példát adtam nektek, hogy amint én
cselekedtem veletek, ti is úgy cselekedjetek.

Jn 13 16 bizony, bizony mondom nektek: nem na-
gyobb a szolga az uránál, se a követ nem na-
gyobb annál, aki őtet küldötte.

Jn 13 17 ha ezeket tudjátok, boldogok lesztek, ha
megcselekszitek azokat.

Jn 13 18 nem mindnyájótokról mondom: én tu-
dom, kiket választottam: de hogy beteljesedjék
az írás: aki kenyeret eszik velem, felemeli sarkát
ellenem.

Jn 13 19 mostantól fogva mondom nektek, minek
előtte meglégyen: hogy mikor megleszen, higy-
gyétek, hogy én vagyok.

Jn 13 20 bizony, bizony mondom nektek: aki be-
fogadja akit küldök, engem fogad be: aki pedig
engem befogad, azt fogadja be, aki engem
küldött.

Jn 13 21 midőn ezeket mondotta volna Jézus,
megháborodék lelkében; és tudományt tőn, és
monda: bizony, bizony mondom nektek: hogy
egyik közületek elárul engem.

Jn 13 22 néznek vala azért egymásra a tanítvá-
nyok kételkedvén ki felől mondaná.

Jn 13 23 vala pedig egy az ő tanítványai közül, ki
a Jézus mellén fekszik vala, kit szeret vala Jézus.

Jn 13 24 inte azért annak Simon Péter; és monda
neki: kicsoda az, aki felől mondja?

Jn 13 25 az okáért midőn az a Jézus mellére feküdt
volna, monda neki: uram, kicsoda az?

Jn 13 26 felele Jézus: az, akinek én bemártott ke-
nyeret nyújtok. és mikor bemártotta volna a ke-
nyeret, Júdásnak adá a Simon Iskáriot fiának.

Jn 13 27 és a falat után beléje mene a sátán. és monda
neki Jézus: amit cselekszel, cselekedd hamar.

Jn 13 28 ezt pedig senki nem tudá a letelepedtek
közül, mire mondotta legyen neki.

Jn 13 29 mert némelyek azt alítják vala, mivel-
hogy Júdásnál vala az erszény, hogy azt mon-
dotta volna neki Jézus: vedd meg azokat, amik
szükségesek nekünk az ünnepnapra: vagy hogy a
szűkölködőknek adna valamit.

Jn 13 30 midőn azért ő elvette volna a falatot, ki-
mene mindjárt. éjszaka vala pedig.

zsidóknak mondtam, most nektek is mondom: Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek. **34** Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. **35** Arról ismeri meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt.«

Péter tagadásának megjövendölése

36 Ekkor Simon Péter megszólalt: »Uram, hová mégy?« Jézus azt felelte: »Ahova én megyek, oda most nem jöhetsz utánam, de később követni fogsz engem.« **37** Péter megkérdezte: »Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet is odaadnám érted!« **38** Jézus azt felelte: »Életedet adnád értem? Bizony, bizony mondom neked: Mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.

Jn 13 [31] midőn azért kiment volna, monda Jézus: most dicsőíttetett meg az Emberfia: és az Isten megdicsőíttetett őbenne.

Jn 13 [32] ha az Isten megdicsőíttetett őbenne, az Isten is megdicsőíti őtet önmagában: és mindjárt megdicsőíti őtet.

Jn 13 [33] fiacskáim, még egykevessé veletek vagyok. kerestek engem; és amint a zsidóknak mondottam: ahová én megyek, ti el nem jöhettek: nektek is mondom most.

Jn 13 [34] uj parancsolatot adok nektek: hogy szeressétek egymást, amint titeket szerettelek, hogy ti is szeressétek egymást.

Jn 13 [35] ezen ismernek meg mindnyájan, hogy én tanítványaim vagytok, ha szeretetetek leszen egymáshoz.

Jn 13 [36] monda neki Simon Péter: uram, hová mégy? felele Jézus: ahová én megyek, nem követhetsz most engem: követsz pedig azután.

Jn 13 [37] monda neki Péter: miért nem követhetlek most téged? éretted adom lelkemet.

Jn 13 [38] felele neki Jézus: lelkedet adod-e éretted? bizony, bizony mondom neked: nem szól a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.

Jn 14

Jézus az Atyához vezető út

1 Ne nyugtalankodjék szívetek. Hisztek Istenben, és bennem is higgyetek. **2** Atyám házában sok hajlék van. Ha nem így volna, mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni számotokra? **3** És ha már elmentem és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. **4** Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek.«

5 Tamás erre azt mondta neki: »Uram, nem tudjuk, hová mégy, hogyan ismerhetnénk az utat?« **6** Jézus azt felelte neki: »Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak általam. **7** Ha engem megismertetek volna, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek és láttátok őt.« **8** Ekkor Fülöp kérte őt: »Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!« **9** Jézus így válaszolt neki: »Annyi idő óta veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát látta. Hogyan mondhatod hát: `Mutasd meg nekünk az Atyát'? **10** Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem? Az igéket, amelyeket én mondok

Jn 14 [1] meg ne háborodjék a szívetek. hisztek az Istenben, énbennem is higgyetek.

Jn 14 [2] az Atyám házában sok lakóhelyek vannak. ha különben volna, megmondottam volna nektek: mert helyet készíteni megyek nektek.

Jn 14 [3] és ha elmegyek, és helyet készítek nektek: ismét eljövök, és magamhoz veszlek titeket, hogy, ahol én vagyok, ti is ott legyetek.

Jn 14 [4] és ahová én megyek, tudjátok; és az utat is tudjátok.

Jn 14 [5] monda neki Tamás: uram, nem tudjuk, hová mégy: és mint tudhatjuk az utat?

Jn 14 [6] monda neki Jézus: én vagyok az út és az igazság és az élet. senki az Atyához nem megyen, hanem csak énáltalam.

Jn 14 [7] ha engem ismertetek volna, az Atyámat is ismertétek volna úgyan: és mostantól fogva megismeritek őtet, és láttátok őtet.

Jn 14 [8] monda neki Fülöp: uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk.

Jn 14 [9] monda neki Jézus: ennyi ideig vagyok veletek, és nem ismertetek-e engem? Fülöp, aki engem lát, látja az Atyát is. miképpen mondod te: mutasd meg nekünk az Atyát?

nektek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, aki bennem lakik, ő cselekszi a tetteit. **11** Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem. Ha másért nem, hát legalább a tettekért higgyetek.

12 Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi majd végbe, amelyeket én teszek, sőt nagyobbakat is tesz majd azoknál, mert én az Atyához megyek. **13** Bármit kértek az én nevemben, megteszem azt, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban. **14** Ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem azt.

A Szentlélek elküldésének ígérete

15 Ha szerettek engem, megtartjátok parancsaimat. **16** Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: **17** az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja és nem ismeri őt. De ti megismeritek őt, mert nálatok marad és bennetek lesz. **18** Nem hagylak árván titeket, eljövök hozzátok. **19** Még egy kis idő, és a világ többé már nem lát engem. De ti láttok engem, mert én élek, és ti is élni fogtok. **20** Azon a napon megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem, és én tibennetek. **21** Aki parancsaimat ismeri és megtartja azokat, szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja, én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.«

22 Ekkor megszólalt Júdás, nem az iskarióti: »Uram, miért van az, hogy nekünk akarod magadat kinyilatkoztatni, és nem a világnak?« **23** Jézus azt felelte neki: »Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála. **24** Aki nem szeret engem, nem tartja meg igéimet. Az ige pedig, amelyet hallottatok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

25 Ezeket mondtam nektek, amíg veletek voltam. **26** A Vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az Atya küld az én nevemben, megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek. **27** Békét hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék szívetek és ne féljen. **28** Hallottátok, hogy azt mondtam nektek: Elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam. **29** Megmondtam nektek már most, mielőtt megtörténne, hogy amikor bekövetkezik, higgyetek. **30** Most már nem sokat beszélek veletek, mert jön a világ fejedelme;

Jn 14 [10] nem hiszitek-e, hogy én az Atyában, és az Atya énbennem vagyon? az igéket, melyeket én nektek szólok, magamtól nem szólom. az Atya pedig énbennem lakván, ő cselekszi a cselekedeteket.

Jn 14 [11] nem hiszitek-e, hogy én az Atyában, és az Atya énbennem vagyon?

Jn 14 [12] ha különben nem, a cselekedetekért higgyetek. bizony, bizony mondom nektek; aki énbennem hiszen, amely cselekedeteket én cselekszem, ő is cselekszi, és nagyobbakat is cselekszik ezeknél; mert én az Atyához megyek.

Jn 14 [13] és valamit az Atyától az én nevemben kértek, azt cselekszem: hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

Jn 14 [14] ha mit kértek tőlem az én nevemben, azt cselekszem.

Jn 14 [15] ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

Jn 14 [16] és én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek, hogy örökké veletek maradjon,

Jn 14 [17] az igazságnak lelkét, kit e világ el nem vehet, mert nem látja őtet, se nem tudja őtet. ti pedig megismeritek őtet, mert nálatok marad, és bennetek leszen.

Jn 14 [18] nem hagylak titeket árvául: eljövök hozzátok.

Jn 14 [19] még egy kevessé: és e világ már engem nem lát. ti pedig láttok engem: mert én élek, és ti is éltek.

Jn 14 [20] azon a napon ti megismeritek, hogy én az Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek.

Jn 14 [21] akinél az én parancsolataim vannak, és megtartja azokat; az, aki engem szeret. aki pedig engem szeret, szerettetik az Atyámtól: és én is szeretem őtet, és megjelentem neki magamat.

Jn 14 [22] monda neki Júdás, nem amaz Iskariótes: uram, mi dolog ez, hogy megjelented nekünk magadat, és nem a világnak?

Jn 14 [23] felele Jézus, és monda neki: ha ki engem szeret, az én beszédemet megtartja, és az Atyám is szereti őtet, és hozzája megyünk, és lakóhelyet szerzünk nála:

Jn 14 [24] aki engem nem szeret, az én beszédeimet meg nem tartja. és a beszéd, melyet hallottatok, nem enyém: hanem azé, aki engem küldött, az Atyáé.

Jn 14 [25] ezeket szólottam nektek, nálatok lévén.

felettem ugyan nincs hatalma, 31 de hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy teszek, ahogy az Atya meghagyta nekem: keljetek föl, menjünk innen.

Jn 14 26 a vígasztaló Szentlélek pedig, kit az Atya az én nevemben küld, az titeket megtanít mindenekre, és eszetekbe juttat mindeneket, valamiket nektek mondandok.

Jn 14 27 békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek: nem amiképpen a világ adja, adom én nektek. meg ne háborodjék a ti szívetek, se ne féljen.

Jn 14 28 hallottátok, hogy én mondottam nektek: elmegyek, és eljövök hozzátok. ha engem szeretnétek, örülnétek ugyan, hogy az Atyához megyek: mert az Atya nagyobb nálamnál.

Jn 14 29 és most megmondottam nektek, minek előtte meglégyen: hogy midőn megleszen, higgyétek.

Jn 14 30 immár nem sokat szólok veletek: mert eljött e világ fejedelme, és énbennem semmije nincs.

Jn 14 31 de hogy megismerje a világ, hogy szeretem az Atyát, és amint parancsolatot adott nekem az Atya, úgy cselekszem. keljetek fel, menjünk el innét.

Jézus tanítja az apostolokat: 15,1-17,33

Jn 15

Példabeszéd a szőlőtőről és a szőlővesszőkről

1 Én vagyok az igazi szőlőtő, Atyám pedig a szőlőműves. 2 Minden szőlővesszőt, amely nem hoz rajtam gyümölcsöt, lemetsz, és minden termőt megtisztít, hogy többet teremjen. 3 Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet mondtam nektek. 4 Maradjatok bennem, és én tibennetek. Miként a szőlővessző nem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. 5 Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz, mert nálam nélkül semmit sem tehettek. 6 Ha valaki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad; összeszedik, tűzre vetik és elég. 7 Ha bennem maradtok, és az én igéim tibennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és megkapjátok. 8 Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy sok gyümölcsöt hoztok, és tanítványaim lesztek. 9 Ahogy engem szeretett az Atya, úgy szerettelek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben. 10 Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, mint ahogy én is megtartottam Atyám parancsait, és megmaradok az ő szeretetében. 11 Azért mondtam nektek

Jn 15 1 én vagyok az igaz szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.

Jn 15 2 minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem hoz, elmetszen; és mindent, amely gyümölcsöt hoz, megtisztít, hogy több gyümölcsöt hozzon.

Jn 15 3 már ti tiszták vagytok a beszédért, melyet nektek szólottam.

Jn 15 4 maradjatok énbennem; és én tibennetek. miképpen a szőlővesszö nem hozhat gyümölcsöt önmagától, ha meg nem marad a szőlőtőben: eképpen ti sem, ha énbennem nem maradtok.

Jn 15 5 én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az sok gyümölcsöt hoz: mert nálam nélkül semmit nem cselekedhettek.

Jn 15 6 ha ki énbennem nem marad; kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad, és összeszedik azt, és a tűzbe vetik, és elég.

Jn 15 7 ha énbennem maradtok, és az én igéim tibennetek maradnak: valamit akartok, kérjetek, és megleszen nektek.

Jn 15 8 ebben dicsőíttetett meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt hozzatok, és én tanítványaim legyetek.

ezeket, hogy az én örömöm bennetek legyen, és örömötök teljes legyen.

12 Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. **13** Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. **14** Ti a barátaim vagytok, ha megteszitek, amiket parancsolok nektek. **15** Már nem mondalak benneteket szolgáknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátaimnak mondtalak titeket, mert mindent, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek. **16** Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket. Arra rendeltelek benneteket, hogy elmenjetek, gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon, s hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. **17** Azt parancsolom nektek: szeressétek egymást!

A világ gyűlölete a tanítványok iránt

18 Ha a világ gyűlöl benneteket, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatok. **19** Ha a világból valók volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé. Mivel nem vagytok a világból valók, hanem kiválasztottalak titeket a világból, azért gyűlöl benneteket a világ. **20** Emlékezzetek a szóra, amit mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak; ha az én szavamat megtartották, a tiéteket is megtartják majd. **21** Ám mindezeket az én nevemért fogják tenni veletek, mert nem ismerik azt, aki küldött engem. **22** Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik, nem volna vétkük, de most nincs mentségük a bűneikre. **23** Aki engem gyűlöl, Atyámat is gyűlöli. **24** Ha nem műveltem volna közöttük olyan tetteket, amilyeneket senki más nem művelt, nem volna bűnük. De most láttak, s mégis gyűlöltek engem is, Atyámat is. **25** Be kellett teljesednie a mondásnak, amely meg van írva a törvényükben: *`Ok nélkül gyűlöltek engem'* **{Zsolt 35,19}**.

26 Amikor pedig eljön a Vigasztaló, akit elküldök majd nektek az Atyától, az igazság Lelkét, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam; **27** de ti is tanúságot tesztek majd, mert kezdettől fogva velem vagytok.

Jn 15 [9] amint engem szeretett az Atya, én is szerettelek titeket. maradjatok az én szeretetemben.

Jn 15 [10] ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben, amint én is az én Atyám parancsolatait megtartottam, és az ő szeretetében maradok.

Jn 15 [11] ezeket szólottam nektek, hogy az én örömem tibennetek legyen, és a ti örömetek beteljesedjék.

Jn 15 [12] ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amint szerettelek titeket.

Jn 15 [13] nagyobb szeretete ennél senkinek nincsen, hogy valaki az ő lelkét adja barátaiért.

Jn 15 [14] ti én barátaim vagytok, ha megcselekszitek, amiket parancsolok.

Jn 15 [15] már nem mondlak titeket szolgáknak: mert a szolga nem tudja, mit műveljen az ő ura. títeket pedig barátaimnak mondottalak: mert mindeneket, melyeket hallottam az Atyámtól, megjelentettem nektek.

Jn 15 [16] nem ti választottatok engem: hanem én választottalak titeket, és rendeltelek titeket, hogy elmenjetek, és gyümölcsöt hozzatok; és a ti gyümölcsötök megmaradjon: hogy valamit kértek az Atyától én nevemben, megadja nektek.

Jn 15 [17] ezeket parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

Jn 15 [18] ha a világ titeket gyűlöl, tudjátok, hogy engem előbb gyűlőlt nálatoknál.

Jn 15 [19] ha e világból valók lettetek volna, a világ, ami övé volna, szeretnéje: mivelhogy pedig e világból valók nem vagytok, hanem én választottalak titeket e világból, azért gyűlől titeket e világ.

Jn 15 [20] megemlékezzetek az én beszédemről, melyet én mondottam nektek: nem nagyobb a szolga az ő uránál. ha engem üldöztek, títeket is üldöznek: ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják.

Jn 15 [21] de ezeket mind az én nevemért cselekszik nektek: mert nem tudják azt, aki engem küldött.

Jn 15 [22] ha el nem jöttem volna, és nekik nem szólottam volna; bűnük nem volna: most pedig mentségük nincs az ő bűnükről.

Jn 15 [23] aki engem gyűlől; az Atyámat is gyűlöli.

Jn 15 [24] ha a cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, melyeket senki más nem cselekedett, bűnük nem volna: most pedig láttak is, és gyűlöltek is, engem is és az Atyámat is.

Jn 15 [25] de hogy beteljesedjék a beszéd, mely az ő törvényükben megiratott; hogy ok nélkül gyűlöltek engem.

Jn 15 [26] mikor pedig eljövend a vígasztaló, kit én nektek küldök az Atyától, az igazságnak lelkét, ki az Atyától származik, ő bizonyságot teszen felőlem:

Jn 15 [27] ti is bizonyságot tesztek, mert eleitől fogva velem vagytok.

Jn 16

1 Azért mondtam nektek mindezt, hogy meg ne botránkozzatok. **2** Ki fognak zárni benneteket a zsinagógából, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, szolgálatot vél tenni az Istennek. **3** Azért teszik ezt, mert nem ismerték meg sem az Atyát, sem engem. **4** Mindezt pedig azért mondtam nektek, hogy amikor eljön ezeknek az órája, emlékezzetek rájuk, hogy én megmondtam nektek. Kezdetben azért nem mondtam el nektek ezeket, mert veletek voltam.

A Szentlélek működése

5 Most elmegyek ahhoz, aki küldött engem, és senki közületek nem kérdi tőlem: `Hová mégy?' **6** Hanem, mivel ezeket mondtam, szomorúság töltötte be szíveteket. **7** De én az igazságot mondom nektek: Jobb nektek, ha elmegyek. Mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok, ha azonban elmegyek, elküldöm őt hozzátok. **8** Ő, amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságosságról és az ítéletről: **9** vagyis a bűnről, hogy nem hisznek bennem; **10** az igazságosságról, hogy az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; **11** és az ítéletről, hogy ennek a világnak a fejedelme megítéltetett.

12 Még sok mondanivalóm volna számotokra, de most még nem tudjátok elviselni. **13** Amikor pedig eljön az igazság Lelke, ő elvezet majd titeket a teljes igazságra, mert nem magától fog szólni, hanem azt fogja mondani, amit hall, és az eljövendő dolgokat hirdeti nektek. **14** Ő majd megdicsőít engem, mert az enyémből vesz, és kijelenti azt nektek. **15** Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és kijelenti azt nektek.

Az elválás fájdalma, a viszontlátás öröme

16 Még egy kis idő, és már nem láttok engem, majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem.« **17** Ekkor a tanítványok közül néhányan így szóltak egymáshoz: »Mi az, amit mond nekünk: `Egy kis idő, és nem láttok engem, majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem', és: `Az Atyához

Jn 16 [1] ezeket szólottam nektek, hogy meg ne botránkozzatok.

Jn 16 [2] a zsinagógáktól megfosztanak titeket: de eljő az óra, hogy minden, aki megöl titeket, azt alítja, hogy az Istennek szolgálatot teszen:

Jn 16 [3] és ezeket cselekszik nektek, mert nem ismerik az Atyát, sem engemet.

Jn 16 [4] de ezeket szólottam nektek; hogy, midőn eljő az óra, azokról megemlékezzetek, hogy én megmondottam nektek.

Jn 16 [5] ezeket pedig nektek eleitől fogva meg nem mondottam, mivelhogy veletek valék: és most ahhoz megyek, aki engem küldött: és senki közületek meg nem kérd engem, hová mégy?

Jn 16 [6] de mivelhogy ezeket szólottam nektek, szomorúság töltette be szíveteket.

Jn 16 [7] de én igazságot mondok nektek: használ nektek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, a vígasztaló nem jő hozzátok: ha pedig elmegyek, elküldöm őtet hozzátok.

Jn 16 [8] és mikor az eljövend, megfeddi a világot a bűnről és az igazságról és az ítéletről.

Jn 16 [9] a bűnről úgyan, mert nem hittek énbennem:

Jn 16 [10] az igazságról pedig, mert az Atyához megyek, és már nem láttok engem:

Jn 16 [11] az ítéletről pedig, mert e világ fejedelme már megítéltetett.

Jn 16 [12] még sokat kellene nektek mondanom: de most el nem viselhetitek.

Jn 16 [13] mikor pedig eljövend amaz igazságnak lelke, megtanít titeket minden igazságra. mert nem szól önmagától: hanem valamiket hall, azokat szólja; és amelyek jövendők, meghirdeti nektek.

Jn 16 [14] ő engem megdicsőít: mert az enyémből veszi, és meghirdeti nektek.

Jn 16 [15] mindenek, valamelyek az Atyáé, enyémek. az okáért mondottam: hogy az enyémből veszi, és meghirdeti nektek.

megyek'?« 18 Aztán megjegyezték: »Mi az, amit
mond: `egy kis idő'? Nem értjük, mit beszél!«
19 Jézus észrevette, hogy kérdezni akarják, azért
így szólt: »Arról tanakodtok egymás között, hogy
azt mondtam: `Egy kis idő, és nem láttok engem,
majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem'?
20 Bizony, bizony mondom nektek, hogy ti sírtok
majd, és jajgattok, a világ pedig örvendeni fog. Ti
szomorkodtok majd, de szomorúságotok örömre
fordul. 21 Az asszony is, amikor szül, szomorko-
dik, mert eljött az ő órája; amikor azonban meg-
szülte a gyermeket, már nem emlékszik a szoron-
gatásra az öröm miatt, hogy ember született a vi-
lágra. 22 Most ti is szomorkodtok, de újra látlak
majd titeket, a szívetek örülni fog, és örömötöket
nem veszi el tőletek senki. 23 S azon a napon már
semmit sem kérdeztek tőlem.

Bizony, bizony mondom nektek: Amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. 24 Eddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjetek, és megkapjátok, hogy örömötök teljes legyen.

Szorongatás és béke

25 Ezeket példabeszédekben mondtam nektek. De eljön az óra, amikor már nem példabeszédekben szólok nektek, hanem nyíltan beszélek az Atyáról. 26 Azon a napon kértek majd az én nevemben, és én nem mondom majd nektek, hogy én fogom kérni az Atyát értetek, 27 mert maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettetek engem, és hittétek, hogy én Istentől jöttem. 28 Eljöttem az Atyától, és idejöttem a világba; most újra elhagyom a világot, és elmegyek az Atyához.« 29 Tanítványai erre azt mondták: »Íme, most nyíltan beszélsz, és nem példabeszédet mondasz. 30 Most tudjuk, hogy mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki kérdezzen téged. Ezért hisszük, hogy az Istentől jöttél.« 31 Jézus azt felelte nekik: »Most hiszitek? 32 Íme, eljön az óra, sőt már itt is van, amikor elszéledtek, mindenki az otthonába, engem pedig magamra hagytok. De én nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33 Ezeket azért mondtam el nektek, hogy békességtek legyen bennem. A világban megpróbáltatások érnek titeket, de bízzatok, én legyőztem a világot.«

Jn 16 16 egy kevéssé, és már nem láttok engem: és ismét egy kevessé, és megláttok engem: mert az Atyához megyek.

Jn 16 17 mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: micsoda ez, amit nekünk mond: egy kevéssé, és nem láttok engem és ismét egy kevéssé, és megláttok engem; és, mert az Atyához megyek?

Jn 16 18 mondának azért: micsoda ez, amit mond, egy kevéssé? nem tudjuk, mit szól.

Jn 16 19 megismeré pedig Jézus, hogy kérdeni akarnák őtet; és monda nekik: efelől kérdezkedtek közöttetek, hogy mondottam, egy kevéssé, és nem láttok engem: és ismét egy kevéssé, és megláttok engem.

Jn 16 20 bizony, bizony mondom nektek: hogy könnyeztek, és sírtok ti, e világ pedig örül: ti pedig szomorkodtok, de a ti szomorúságotok örömre fordul.

Jn 16 21 az asszony, midőn szül, szomorúsága vagyon, mert eljött az ő órája: mikor pedig szülte a gyermeket, már nem emlékezik az ő szorongatásáról az örömért, hogy ember született e világra.

Jn 16 22 nektek is azért most szomorúságtok vagyon, ismét pedig meglátlak titeket, és örvendez a szívetek: és a ti örömeteket senki el nem veszi tőletek.

Jn 16 23 és azon a napon semmit nem kérdetek éntőlem. bizony, bizony mondom nektek; ha mit kérendetek az Atyától én az nevemben, megadja nektek.

Jn 16 24 eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjetek, és elveszitek, hogy a ti örömetek teljes legyen.

Jn 16 25 ezeket példabeszédekben szólottam nektek. eljő az óra, midőn már nem példabeszédekben szólok nektek, hanem nyilván hirdetek nektek az Atya felől.

Jn 16 26 azon a napon kértek az én nevemben: és nem mondom nektek, hogy én kérem az Atyát érettetek:

Jn 16 27 mert őmaga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki.

Jn 16 28 kijöttem az Atyától, és e világra jöttem: ismét elhagyom e világot, és az Atyához megyek.

Jn 16 29 mondának neki az ő tanítványai: íme most nyilván szólasz, és semmi példabeszédet nem mondasz.

Jn 16 [30] most tudjuk, hogy mindeneket tudsz, és nem szükség neked, hogy valaki téged megkérdjen: ebben hisszük, hogy az Istentől jöttél ki.

Jn 16 [31] felele nekik Jézus: most hisztek-e?

Jn 16 [32] íme eljő az óra, és már eljött, hogy eloszoljatok ki-ki mind az ő tulajdonába, és engem egyedül hagyjatok: és nem vagyok egyedűl, mert az Atya velem vagyon.

Jn 16 [33] ezeket szólottam nektek, hogy énbennem békességtek legyen. e világban szorongatástok leszen: de bízzatok, én meggyőztem e világot.

Jézus imája az Atyához: 17,1-26

Jn 17

Jézus az Atyához fordul

1 Amikor Jézus mindezt elmondta, szemét az égre emelve így szólt: »Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, **2** ahogy hatalommal ruháztad fel őt minden test fölött, hogy mindenkinek, akit neki adtál, örök életet adjon. **3** Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust. **4** Én megdicsőítettelek téged a földön: befejeztem a művet, amelyet rám bíztál, hogy elvégezzem. **5** Most te dicsőíts meg engem, Atyám, önmagadnál, azzal a dicsőséggel, amely az enyém volt nálad, mielőtt a világ lett.

6 Megismertettem nevedet az emberekkel, akiket a világból nekem adtál. Ők a tieid voltak, és nekem adtad őket, s ők megtartották a te szavadat. **7** Most már megtudták, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van, **8** mert az igéket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik; ők elfogadták, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem.

Jézus könyörög a tanítványokért

9 Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert ők a tieid. **10** Mindaz, ami az enyém, a tiéd, és ami a tiéd, az enyém, és én megdicsőültem bennük. **11** Én már nem vagyok a világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek.

Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egy legyenek, mint mi. **12** Amíg velük voltam, megtartottam őket nevedben, akiket nekem adtál. Megőriztem őket, és senki más nem veszett el közülük, csak a kárhozat fia, hogy az Írás beteljesedjék. **13** Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az

Jn 17 [1] ezeket szólá Jézus, és az égre emelvén szemeit, monda: Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg a te fiadat, hogy a te fiad megdicsőítsen téged.

Jn 17 [2] amint hatalmat adtál neki minden testen, hogy mindennek, akit neki adtál, örök életet adjon.

Jn 17 [3] ez pedig az örök élet; hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent, és, akit elküldöttél, a Jézus Krisztust.

Jn 17 [4] én téged dicsőítettelek a földön: a munkát elvégeztem, amelyet nekem adtál, hogy megcselekedjem:

Jn 17 [5] és most dicsőíts meg engem te, Atya tennen magadnál a dicsőséggel, mely enyém volt, minek elötte e világ volna tenálad.

Jn 17 [6] megjelentettem a te nevedet az embereknek, kiket nekem adtál e világból: tiéid voltak, és nekem adtad őket; és a te beszédedet megtartották.

Jn 17 [7] most megismerték, hogy mindenek, amiket nekem adtál, tetőled vannak:

Jn 17 [8] mert az igéket, melyeket nekem adtál, nekik adtam: és ők elvették, és megismerték bizonnyal, hogy tetőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldöttél engem.

Jn 17 [9] én öérettük könyörgök: nem e világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál: mert tiéid:

Jn 17 [10] és mind az enyémek tiéid, és a tiéid enyémek: és megdicsőíttettem őbennük.

Jn 17 [11] és már nem vagyok e világon, és ezek e világban vannak, és én tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nekem adtál: hogy eggyé legyenek, amint mi is.

Jn 17 [12] midőn velük volnék, én tartom vala őket a te nevedben. akiket nekem adtál, megőriztem: és senki közülük el nem veszett, hanem csak a veszedelem fia, hogy az Írás beteljesedjék.

én örömöm teljes legyen bennük. **14** Közöltem velük igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, ahogy én sem vagyok a világból.

15 Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. **16** Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. **17** Szenteld meg őket az igazságban. A te igéd igazság. **18** Ahogyan engem a világba küldtél, úgy küldtem őket én is a világba. **19** Értük szentelem magam, hogy ők is meg legyenek szentelve az igazságban.

Jézus könyörög a hívőkért

20 De nem csupán értük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő szavuk által hinni fognak bennem, **21** hogy mindnyájan egy legyenek; ahogyan te, Atyám, bennem vagy, és én tebenned, úgy ők is egy legyenek mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. **22** Azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, átadtam nekik, hogy egy legyenek, ahogyan mi egy vagyunk. **23** Én őbennük, te énbennem, hogy tökéletesen egy legyenek. Ismerje meg ebből a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, mint ahogy engem szerettél.

24 Atyám, azt akarom, hogy ők is, akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem a világ teremtése előtt.

25 Én igaz Atyám! A világ nem ismert meg téged, de én ismertelek téged, és ők is megismerték, hogy te küldtél engem. **26** Megismertettem velük a nevedet, és meg is fogom ismertetni, hogy a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én őbennük.«

Jn 17 [13] most pedig hozzád megyek: és ezeket szólom e világon, hogy az én örömem teljes legyen öbennük.

Jn 17 [14] én adtam nekik a te beszédedet, és a világ gyűlőlte őket, mert nem e világból valók, amint én sem vagyok e világból.

Jn 17 [15] nem kérem, hogy kivedd őket e világból, hanem hogy megtartsad őket a gonosztól.

Jn 17 [16] nem e világból valók, amint én sem vagyok e világból.

Jn 17 [17] szenteld meg őket az igazságban. a te beszéded igazság.

Jn 17 [18] amint te engem elküldöttél e világra, én is elküldöttem őket e világra.

Jn 17 [19] és én öérettük megszentelem magamat: hogy ők is szenteltek legyenek az igazságban.

Jn 17 [20] nemcsak öérettük könyörgök pedig, de azokért is, akik hinni fognak az ő igéjük által énbennem:

Jn 17 [21] hogy mindnyájan eggyé legyenek, amint te, Atyám énbennen, és én tebenned, hogy ők is míbennünk eggyé legyenek: hogy elhiggye a világ, hogy te küldöttél engem.

Jn 17 [22] és én a dicsőséget, melyet nekem adtál, nekik adtam: hogy eggyé legyenek, amint mi is egy vagyunk.

Jn 17 [23] én őbennük és te énbennem: hogy tökélletessé eggyé legyenek: és megismerje e világ, hogy te küldöttél engem, és szeretted őket, amint engem is szerettél.

Jn 17 [24] Atyám, akiket nekem adtál, azt akarom, hogy, ahol én vagyok, ők is velem legyenek: hogy lássák az én dicsőségemet, melyet nekem adtál: mert szerettél engem e világ alkotása előtt.

Jn 17 [25] igaz Atyám, e világ tégedet meg nem ismert; én pedig téged ismertelek: ezek is megismertek, hogy te küldöttél engem.

Jn 17 [26] és megismertettem övelük a te nevedet, és meg is ismertetem: hogy a szeretet, mellyel engem szerettél, őbennük legyen, és én is őbennük.

JÉZUS MEGDICSŐÜLÉSE: 18,1-20,29

Jézus szenvedése, halála: 18,1-19,42

Jn 18

Jézus elfogása

1 Miután Jézus ezeket elmondta, kiment tanítványaival a Kedron patakon túlra, ahol volt egy kert; oda ment be ő és a tanítványai. **2** Ismerte azt

Jn 18 [1] midőn ezeket mondotta volna Jézus, kimene a tanítványaival a Kidron-patakán által, holott egy kert vala, melyben bemene ő és a tanítványai.

Jn 18 [2] tudja vala pedig Júdás is, aki elárulá őtet, a helyt: mert Jézus gyakorta oda gyűlt vala a tanítványaival.

Jn 18 [3] Júdás azért, midőn sereget vett volna, és a főpapoktól és a farizeusoktól szolgákat, oda

a helyet Júdás is, aki elárulta őt, mert Jézus gyakran járt oda tanítványaival. 3 Júdás tehát, miután magához vett egy szakasz katonát, s a főpapoktól és a farizeusoktól poroszlókat, odament lámpásokkal, fáklyákkal és fegyverekkel. 4 Jézus pedig, aki tudott mindent, ami várt rá, eléjük ment, és megkérdezte tőlük: »Kit kerestek?« 5 Azt felelték neki: »A Názáreti Jézust.« Ő azt mondta nekik: »Én vagyok.« Ott állt velük Júdás is, aki elárulta őt. 6 Amikor azt mondta nekik: »Én vagyok«, meghátráltak és a földre estek. 7 Erre ismét megkérdezte őket: »Kit kerestek?« Azok pedig azt mondták: »A Názáreti Jézust.« 8 Jézus megismételte: »Mondtam nektek: Én vagyok! Ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni!« 9 Be kellett teljesednie az igének, amelyet mondott: »Akiket nekem adtál, azok közül senkit sem vesztettem el.« 10 Mivel Simon Péternek volt egy kardja, kirántotta azt, lesújtott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét. A szolga neve Malkusz volt. 11 Jézus erre azt mondta Péternek: »Tedd a hüvelyébe kardodat! Ne igyam ki a poharat, amelyet az Atya nekem adott?«

Kihallgatás Annás előtt; Péter tagadása

12 Ekkor a szakasz, a parancsnok és a zsidók poroszlói elfogták Jézust, és megkötözték őt. 13 Először Annáshoz vitték, ő ugyanis apósa volt Kaifásnak, aki főpap volt abban az esztendőben. 14 Kaifás volt az, aki azt a tanácsot adta a zsidóknak: »Jobb, ha egy ember hal meg a népért«.

15 Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak, és bement Jézussal a főpap udvarába, 16 Péter pedig az ajtón kívül állt. Kiment tehát az a másik tanítvány, aki ismerőse volt a főpapnak, szólt az ajtónálló szolgálónak, és bevezette Pétert. 17 Akkor az ajtónálló szolgáló azt mondta Péternek: »Nem vagy te is ennek az embernek a tanítványai közül való?« Ő azt felelte: »Nem vagyok!« 18 Ott álltak a szolgák és poroszlók, akik tüzet raktak, mert hideg volt, és melegedtek. Péter is ott állt velük, és melegedett.

19 A főpap eközben tanítványairól és tanításáról kérdezte Jézust. 20 Jézus azt felelte neki: »Én nyíltan beszéltem a világnak, mindig a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahova a zsidók mindnyájan összegyűlnek, és titokban semmit sem mondtam. 21 Miért kérdezel engem? Kérdezd azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik. Íme, ők tudják, mit mondtam.« 22 Amikor ezeket mondta, az ott álló poroszlók egyike arcul ütötte Jézust, és így szólt: »Így felelsz a főpapnak?«

odamene lámpásokkal és szövétnekekkel és fegyverekkel.

Jn 18 4 Jézus azért tudván mindeneket, amelyek reája jövendők valának, előmene, és monda nekik: kit kerestek?

Jn 18 5 felelének neki: a názareti Jézust. monda nekik Jézus: én vagyok. velük áll vala pedig Júdás is, aki elárulja vala őtet.

Jn 18 6 hogy azért mondá nekik; én vagyok: hátramenének, és a földre esének.

Jn 18 7 ismét megkérdé azért őket: kit kerestek? azok pedig mondának: a názáreti Jézust.

Jn 18 8 felele Jézus: megmondám nektek, hogy én vagyok. ha azért engem kerestek, eresszétek el ezeket.

Jn 18 9 hogy beteljesednék a beszéd, melyet mondott: hogy akiket nekem adtál, senkit azok közül el nem vesztettem.

Jn 18 10 Simon Péternek pedig kardja lévén kivoná azt: és csapá a főpap szolgáját: és elvágá annak jobb fülét. a szolgának pedig Malkus vala neve.

Jn 18 11 monda azért Jézus Péternek: tedd a hűvelybe a kardodat. a pohárt, melyet nekem az Atyám adott, ne igyam-e meg azt?

Jn 18 12 a sereg azért és a hadnagy és a zsidók szolgái megfogák Jézust, és megkötözék őtet:

Jn 18 13 és vivék őtet először Annáshoz, mert ipa vala Kaifásnak, ki főpap vala azon esztendőben.

Jn 18 14 Kaifás pedig az vala, aki tanácsot adott vala a zsidóknak: hogy hasznos egy embernek meghalni a népért.

Jn 18 15 követi vala pedig Jézust Simon Péter és egy más tanítvány. az pedig a tanítvány ismerőse vala a főpapnak, és bemene Jézussal a főpap pitvarába.

Jn 18 16 Péter pedig az ajtón kivül áll vala. kiméne azért a más tanítvány, ki ismerőse vala a főpapnak, és szóla az ajtónálló leányzónak, és bevivé Pétert.

Jn 18 17 monda azért az ajtónálló leányzó Péternek: nemde te is ez embernek tanítványai közül vagy-e? monda ő: nem vagyok.

Jn 18 18 állanak vala pedig a szolgák és az inasok a szénnél, mert hideg vala, és fűtöznek vala: övelük vala pedig Péter is állván és fűtözvén.

Jn 18 19 a főpap azért megkérdé Jézust, az ő tanítványai és tudománya felől.

23 Jézus azt felelte neki: »Ha rosszul szóltam, bizonyítsd be a rosszat, ha pedig jól, miért ütsz engem?« **24** Akkor Annás elküldte őt megkötözve Kaifás főpaphoz.

25 Simon Péter pedig ott állt és melegedett. Egyesek azt mondták neki: »Ugye te is az ő tanítványai közül való vagy?« Ő azonban letagadta: »Nem vagyok!« **26** A főpap egyik szolgája, rokona annak, akinek Péter levágta a fülét, így szólt: »Nem téged láttalak vele a kertben?« **27** Péter pedig ismét tagadta, és nyomban megszólalt a kakas.

Kihallgatás Pilátus előtt; az ítélet

28 Jézust Kaifástól a helytartóságra vezették. Kora reggel volt. Ők nem mentek be a helytartóságra, hogy tisztátalanná ne váljanak, és megehessék a húsvéti bárányt. **29** Ezért Pilátus ment ki hozzájuk, és megkérdezte: »Miféle vádat hoztok fel ez ellen az ember ellen?« **30** Azt felelték neki: »Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna őt a kezedbe.« **31** Erre Pilátus azt mondta nekik: »Vegyétek át ti őt, és ítéljétek el a törvényetek szerint.« A zsidók azt felelték neki: »Nekünk senkit sem szabad megölnünk.« **32** Ez azért történt, hogy beteljesedjék Jézus szava, amelyet mondott, jelezve, hogy milyen halállal fog meghalni.

33 Ismét bement tehát Pilátus a helytartóságra, hívatta Jézust, és megkérdezte őt: »Te vagy-e a zsidók királya?« **34** Jézus azt felelte: »Magadtól mondod ezt, vagy mások mondták neked rólam?« **35** Pilátus ezt válaszolta: »Hát zsidó vagyok én? Saját nemzeted és a főpapok adtak téged a kezembe. Mit tettél?« **36** Jézus azt felelte: »Az én országom nem ebből a világból való. Ha az én országom ebből a világból volna, szolgáim harcra kelnének, hogy a zsidók kezébe ne kerüljek. De az én országom nem innen való.« **37** Pilátus erre megkérdezte: »Tehát király vagy te?« Jézus azt felelte: »Te mondod, hogy király vagyok. Arra születtem és azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat a szavamra.« **38** Pilátus erre így szólt: »Mi az igazság?« Majd e szavak után ismét kiment a zsidókhoz, és azt mondta nekik: »Én semmi vétket sem találok őbenne. **39** Szokás pedig nálatok, hogy húsvétkor szabadon bocsássak nektek valakit. Akarjátok-e, hogy szabadon bocsássam nektek a zsidók királyát?« **40** Erre ismét így kiáltoztak: »Ne ezt, hanem Barabást!« Barabás pedig rabló volt.

Jn 18 [20] fetele neki Jézus: én nyilván szólottam e világnak: én mindenkor a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahová gyűlnek mindnyájan a zsidók: és rejtekben nem szólottam semmit.

Jn 18 [21] mit kérdesz engem? kérdjed azokat, akik hallották, mit szólottam nekik: íme ezek tudják, amiket én mondottam.

Jn 18 [22] ezeket pedig midőn mondotta volna, egy az ott álló szolgák közül arcul csapá Jézust mondván: így felelsz-e a főpapnak?

Jn 18 [23] felele neki Jézus: ha gonoszul szólottam, tégy bizonyságot a gonoszról; ha pedig jól, miért versz engem?

Jn 18 [24] és küldé őtet Annás megkötözve a Kaifás főpaphoz.

Jn 18 [25] Simon Péter pedig áll és sűtozik vala. mondának azért neki: nemde te is az ő tanítványai közül vagy-e? megtagadá ő, és monda: nem vagyok.

Jn 18 [26] monda neki egy a főpap szolgái közül, annak rokona, akinek Péter elvágta a fülét. nem láttalak-e én téged a kertben ővele?

Jn 18 [27] azért ismét megtagadá Péter, és mindjárt szóla a kakas.

Jn 18 [28] hozák azért Jézust Kaifástól a törvényházba. reggel vala pedig: és ők nem menének be a tanácsházba, hogy meg ne fertőztetnének, hanem hogy megennék a húsvétot.

Jn 18 [29] kimene azért Pilátus hozzájuk, és monda: micsoda vádolást hoztok ez ember ellen?

Jn 18 [30] felelének és mondának neki: ha ez gonosztevő nem volna, nem adtuk volna őtet kezedbe.

Jn 18 [31] monda azért nekik Pilátus: vegyétek el ti őtet, és törvényetek szerint ítéljétek meg őtet. mondának azért neki a zsidók: nekünk nem szabad senkit megölnünk.

Jn 18 [32] hogy a Jézus beszéde beteljesednék, melyet mondott jelentvén, micsoda halállal halna meg.

Jn 18 [33] bemene azért ismét a tanácsházba Pilátus, és szólítá Jézust, és monda neki: te vagy-e a zsidók királya?

Jn 18 [34] felele Jézus: magadtól mondod-e ezt, vagy egyebek mondották neked énfelőlem?

Jn 18 [35] felele Pilátus: nemde zsidó vagyok-e én? a te nemzetséged és a főpapok adtak téged kezembe, mit műveltél?

Jn 18 [36] felele Jézus: az én országom nem e világból való. ha e világból volna az én országom, az én szolgáim harcolnának ugyan, hogy kézbe

Jn 19

1 Akkor Pilátus elvezettette Jézust és megostoroztatta. **2** A katonák pedig koronát fontak tövisből, a fejére tették, és bíborszínű köpenyt adtak rá. **3** Aztán eléje járultak, és azt mondogatták: »Üdvözlégy, zsidók királya!« És arcul verték őt. **4** Pilátus újra kiment, és azt mondta nekik: »Íme, kihozom őt nektek, hogy megtudjátok, hogy semmi vétket sem találok benne.« **5** Akkor kijött Jézus, töviskoronával, bíborköpenyben. Ő pedig azt mondta nekik: »Íme, az ember!« **6** Amikor a főpapok és poroszlók meglátták, kiáltozni kezdtek: »Feszítsd meg, feszítsd meg!» Pilátus így szólt: »Vegyétek át ti őt, és feszítsétek keresztre, mert én nem találok vétket benne.« **7** De a zsidók így szóltak: »Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát!«

8 Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, még jobban megijedt.

9 Újra bement a helytartóságra, és megkérdezte Jézustól: »Honnan való vagy te?« Jézus azonban nem

ne adattatnám a zsidóknak: most pedig az én országom nem innét való.

Jn 18 [37] monda azért neki Pilátus: tahát király vagy te? felele Jézus: te mondod, hogy király vagyok én. én arra születtem, és arra jöttem e világra, hogy bizonyságot tegyek az igazságról: minden, aki az igazságból vagyon, halgatja az én szómat.

Jn 18 [38] monda neki Pilátus: micsoda az igazság? és midőn azt mondotta volna, ismét kiméne a zsidókhoz, és monda nekik: én semmi okot nem találok őbenne.

Jn 18 [39] szokástok pedig nektek, hogy egyet elbocsássak nektek húsvétban: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?

Jn 18 [40] kiáltanak azért ismét mindnyájan mondván: nem ezt, hanem Barabást. Barabás pedig tolvaj vala.

Jn 19 [1] akkor azért foga Pilátus Jézust, és megostorozá:

Jn 19 [2] és a vitézek koronát fonván tövisekből az ő fejére tevék, és veres bársonyruhát adának reája.

Jn 19 [3] és hozzája mennek vala, és mondanak vala: üdvözlégy, zsidók királya: és arcul csapdossák vala őtet.

Jn 19 [4] kiméne azért ismét Pilátus, és monda nekik: imé kihozom nektek őtet, hogy megismerjétek, hogy semmi okot nem találok öbenne.

Jn 19 [5] (kiméne azért Jézus a töviskoronát viselvén és a veres bársonyruhát.) és monda nekik: ihol az ember.

Jn 19 [6] midőn azért látták volna őtet a főpapok és a szolgák, kiáltnak vala mondván: feszítsd meg, feszítsd meg őtet. monda nekik Pilátus: vegyétek ti őtet, és feszítsétek meg: mert én nem találok okot öbenne.

Jn 19 [7] felelének neki a zsidók: nekünk törvényünk vagyon, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten fiává tette magát.

Jn 19 [8] midőn azért Pilátus hallotta volna e beszédet, inkább megijede.

Jn 19 [9] és ismét bemene a tanácsházba, és monda Jézusnak: honnan való vagy te? Jézus pedig nem ada feleletet neki.

Jn 19 [10] monda azért neki Pilátus: nekem nem szólasz-e? nem tudod-e, hogy hatalmam vagyon a te megfeszítésedre, és hatalmam vagyon a te elbocsátásodra?

adott neki feleletet. **10** Ezért Pilátus azt mondta neki: »Nekem nem válaszolsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, és arra, hogy megfeszítselek?« **11** Jézus azt felelte: »Semmi hatalmad sem volna felettem, ha onnan felülről nem adatott volna neked. Ezért annak, aki engem kezedbe adott, nagyobb a bűne.«

12 Ettől fogva Pilátus azon volt, hogy elbocsássa őt. De a zsidók így kiáltoztak: »Ha ezt elbocsátod, nem vagy a császár barátja! Mindaz, aki királlyá teszi magát, ellenszegül a császárnak.« **13** Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozatta Jézust, és a bírói székbe ült azon a helyen, amelyet kövezett udvarnak neveznek, héberül meg Gabbatának. **14** A húsvét készületnapja volt akkor, körülbelül a hatodik óra. Így szólt a zsidókhoz: »Íme, a ti királyotok!« **15** De azok így kiáltoztak: »El vele, el vele, feszítsd meg őt!« Pilátus megkérdezte tőlük: »A királyotokat feszítsem meg?« A főpapok azt felelték: »Nincs királyunk, csak császárunk!« **16** Akkor aztán kezükbe adta őt, hogy feszítsék meg. Azok átvették Jézust.

Jézus kereszthalála

17 Ő pedig keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, amelyet héberül Golgotának neveznek. **18** Ott keresztre feszítették őt, és vele másik kettőt kétfelől, Jézust pedig középen. **19** Pilátus egy feliratot is készíttetett, és a keresztre helyeztette. Ez volt ráírva: »A Názáreti Jézus, a zsidók királya.« **20** Ezt a feliratot tehát sokan olvasták a zsidók közül, mert közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. Héberül, latinul és görögül volt írva. **21** A zsidók főpapjai ezért arra kérték Pilátust: »Ne azt írd: A zsidók királya, hanem: Ez azt mondta: `A zsidók királya vagyok'!« **22** Pilátus azt felelte: »Amit írtam, azt megírtam!«

23 A katonák pedig, miután megfeszítették Jézust, fogták a ruháit, elosztották négy felé, minden katonának egy részt, azután fogták a köntöst is. A köntös varratlan volt, felülről egy darabban szőve. **24** Ezért azt mondták egymásnak: »Ezt ne vágjuk szét, inkább vessünk rá sorsot, kié legyen!« Ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás, amely így szól:

»Elosztották maguk között ruháimat,

és köntösömre sorsot vetettek« **{Zsolt 22,19}**.

A katonák tehát ezt tették.

25 Jézus keresztje mellett ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, Kleofás felesége és Mária Magdolna. **26** Amikor Jézus meglátta anyját és az

Jn 19 [11] felele Jézus: nem volna semmi hatalmad ellenem, ha teneked onnan felül nem adatott volna. az okáért, aki engem kézbe adott neked, nagyobb bűne vagyon.

Jn 19 [12] és attól fogva igyekezik vala Pilátus elbocsátani őtet. a zsidók pedig kiáltnak vala mondván: ha ezt elbocsátod, nem vagy a császár barátja. mert minden, aki magát királlyá teszi, ellene mond a császárnak.

Jn 19 [13] Pilátus pedig midőn e beszédeket hallotta volna, kihozá Jézust: és az ítélőszékbe üle, a helyen, mely Litostrotosnak mondatik, zsidóul pedig Gabbatának.

Jn 19 [14] vala pedig a húsvétnak készülete úgymint hat óra tájban és monda a zsidóknak: ihon a ti királytok.

Jn 19 [15] azok pedig kiáltanak: vidd el, vidd el, feszítsd meg őtet. monda nekik Pilátus: a ti királyotokat feszítsem-e meg? felelének a főpapok: nincs királyunk, hanem csak császárunk.

Jn 19 [16] akkor azért kezeikbe adá őtet, hogy megfeszíttetnék. vevék azért Jézust, és kivívék.

Jn 19 [17] és a keresztet hordozván magának kiméne arra a helyre, mely agykoponya helyének mondatik, zsidóul pedig Golgotának:

Jn 19 [18] ahol megfeszíték őtet, és övele más kettőt kétfelől, középben pedig Jézust.

Jn 19 [19] felül való irást is íra pedig Pilátus: és a kereszt fölébe tévé. vala pedig írva: a názareti Jézus a zsidók királya.

Jn 19 [20] ezt azért a felül való írást sokan olvassák a zsidók közül. mert közel vala a városhoz a hely, ahol megfeszítteték Jézus. és írva vala zsidóul, görögűl és deákul.

Jn 19 [21] mondának azért Pilátusnak a zsidók főpapjai: ne írjad, hogy a zsidók királya; hanem hogy ő mondotta: a zsidók királya vagyok.

Jn 19 [22] felele Pilátus: amit írtam, megírtam.

Jn 19 [23] a vitézek azért midőn megfeszítették volna őtet, vevék az ő ruháit, (és négy részre oszták, mindenik vitéznek egy részt) és a köntöst is. varratlan vala pedig a köntös, a fölétől fogva egészen szőttetett.

Jn 19 [24] mondának azért egymásnak: ne metéljük el azt, hanem vessünk sorsot reája, kié legyen. hogy az Írás beteljesednék, mondván: elosztá az én ruháimat önmaguknak: és a köntösömre sorsot vetének. és a vitézek ezeket cselekedék ugyan.

ott álló tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: »Asszony, íme, a te fiad!« **27** Azután azt mondta a tanítványnak: »Íme, a te anyád!« És attól az órától magához vette őt a tanítvány.

28 Ezután Jézus, aki tudta, hogy már minden bevégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: »Szomjazom!« **29** Volt ott egy ecettel teli edény. Ezért ecettel telt szivacsot tűztek egy izsópra, és a szájához nyújtották. **30** Amikor Jézus az ecetet megízlelte, azt mondta: »Beteljesedett!« És fejét lehajtva kilehelte lelkét.

Jézus temetése

31 A zsidók pedig, mivel készületnap volt, kérték Pilátust, hogy törjék meg lábszárcsontjaikat, és vegyék le őket, hogy a testek ne maradjanak ott a kereszten szombatra, mert az a szombat nagy nap volt. **32** Odamentek tehát a katonák, és eltörték a lábszárát először az egyik vele együtt keresztrefeszítettnek, aztán a másiknak. **33** Amikor azonban Jézushoz értek, mivel látták, hogy ő már meghalt, nem törték meg a lábszárát, **34** hanem az egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki. **35** Aki ezt látta, tanúságot tett róla, és igaz az ő tanúsága. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. **36** Mert ezek azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás: *»Csontját ne törjék össze«* **{Kiv 12,46; Zsolt 34,21}**. **37** Egy másik Írás pedig azt mondja: *»Látni fogják azt, akit keresztülszúrtak«* **{Zak 12,10}**.

38 Ezek után pedig az arimateai József, aki Jézus tanítványa volt, de a zsidóktól való félelmében csak titokban, megkérte Pilátust, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Elment tehát és levette a testet. **39** Eljött Nikodémus is, aki először éjszaka ment hozzá, s mirha- és áloé-keveréket hozott, körülbelül száz fontot. **40** Fogták tehát Jézus testét, és a fűszerekkel együtt gyolcsruhákba göngyölték, ahogy a zsidóknál temetni szokás. **41** Azon a helyen, ahol felfeszítették őt, volt egy kert, és a kertben egy új sírbolt, amelyben még senki sem feküdt. **42** Mivel a sír közel volt, a zsidók készületnapja miatt oda helyezték Jézust.

Jn 19 [25] állanak vala pedig a Jézus keresztje mellett az ő anyja, és az anyjának nénje Mária Kleofás és Mária Magdolna.

Jn 19 [26] mikor azért látta volna Jézus az anyját és a tanítványt ott állani, akit szeret vala, monda az anyjának: asszonyállat, íme a te fiad.

Jn 19 [27] azután monda a tanítványnak: íme a te anyád. és az órától fogva vévé őtet a tanítvány magához.

Jn 19 [28] azután tudván Jézus, hogy mindenek elvégeztettek, hogy beteljesednék az Írás, monda: szomjúhozom.

Jn 19 [29] vala azért egy edény letéve teli ecettel. amazok pedig az ecettel teli spongyát, izsópot tévén körüle, a szájához vivék.

Jn 19 [30] midőn azért elvette volna Jézus az ecetet, monda: beteljesedett. és lehajtván a fejét kiadá a lelkét.

Jn 19 [31] a zsidók azért, (mivelhogy az ünnep készülete vala), hogy ne maradnának a kereszten a testek szombaton, (mert ama nagy szombatnap vala.) kérék Pilátust, hogy megtöretnének azoknak szárai, és levétetnének.

Jn 19 [32] eljövének azért a vitézek: és az elsőnek megtörék ugyan a szárait, a másiknak is ki megfeszíttetett vala ővele.

Jn 19 [33] Jézushoz pedig mikor jöttek volna, hogy láták őtet, hogy már meghalt, nem törék meg a szárait:

Jn 19 [34] hanen egy a vitézek közül lándzsával megnyitá az ő oldalát, és legottan vér és víz jöve ki.

Jn 19 [35] és, aki látta, bizonyságot tett: és igaz az ő bizonysága. és ő tudja, hogy igazakat mond; hogy ti is higgyetek.

Jn 19 [36] mert ezek azért lettek, hogy az Írás beteljesednék: csontot meg ne rontsatok öbenne.

Jn 19 [37] és ismét más írás mondja: meglátják, kit vertenek által.

Jn 19 [38] ezek után pedig kéré Pilátust az arimatiai József, (azért, hogy tanítványa vala Jézusnak, de titkon való a zsidóktól való félelem miatt), hogy levenné a Jézus testét. és megengedé Pilátus. eljöve azért, és levévé a Jézus testét.

Jn 19 [39] eljöve pedig Nikodémus is, ki Jézushoz először éjjel jött vala, mirhának és aloénak egyelítését hozván, úgymint száz fontot.

Jn 19 [40] vevék azért a Jézus testét, és azt ruhákba kötözék fűszerszámokkal, amint szokásuk a zsidóknak temetni.

Jn 19 [41] vala pedig a helyen, ahol felfeszíttetett, egy kert; és a kertben egy új koporsó, melybe még senki nem tétetett vala.

Jn 19 [42] azokáért a zsidóknak ünnepéhez való készületekért, mivelhogy közel vala a koporsó, oda tevék Jézust.

Jézus feltámadása: 20,1-29

Jn 20

Az üres sír felfedezése

1 Mária Magdolna a hét első napján kora reggel, amikor még sötét volt, a sírhoz ment, és látta, hogy a kő el van mozdítva a sírbolttól. **2** Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és azt mondta nekik: »Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették!« **3** Erre Péter és a másik tanítvány elindultak, és a sírhoz mentek. **4** Ketten együtt futottak, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és elsőként ért a sírhoz. **5** Lehajolt, és látta lerakva a gyolcsokat, de nem ment be. **6** Azután odaért Simon Péter is, aki követte őt, és bement a sírboltba. Látta letéve a gyolcsokat **7** és a kendőt, amely a fején volt, nem a gyolcsok mellé helyezve, hanem külön egy helyen, összegöngyölve. **8** Akkor bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírhoz; látta és hitt. **9** Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból. **10** A tanítványok ezután ismét hazamentek.

Jézus megjelenik Mária Magdolnának

11 Mária pedig kinn állt a sírnál, és sírt. Amint sírdogált, behajolt a sírboltba. **12** Két angyalt látott fehér ruhában ülni, az egyiket fejtől, a másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt. **13** Azok megkérdezték tőle: »Asszony, miért sírsz?« Ő azt felelte

Jn 20 [1] a szombatnak első napján pedig Mária Magdolna reggel, midőn még sötét volna, a koporsóhoz jöve: és látá, hogy elvétetett a kő a koporsóról.

Jn 20 [2] elfuta azért, és Simon Péterhez mene, és a más tanítványhoz, akit szeret vala Jézus, és monda nekik: elvitték az Urat a koporsóból, és nem tudjuk, hová tették őtet.

Jn 20 [3] kimene azért Péter és ama másik tanítvány, és a koporsóhoz menének.

Jn 20 [4] futnak vala pedig ketten eggyütt, és ama más tanítvány elfuta hamarább Péternél, és előbb juta a koporsóhoz.

Jn 20 [5] és midőn lehajlott volna, látá a lepedőket letéve, de nem méne be.

Jn 20 [6] eljuta azért Simon Péter követvén őtet, és bemene a koporsóba, és látá letéve a lepedőket

Jn 20 [7] és a kezkenőt, mely az ő fején volt, nem a lepedőkkel téve, hanem külön egy helyen betakarva.

Jn 20 [8] akkor azért bemene az a tanítvány is, aki elsőben érkezett vala a koporsóhoz: és látá, és hűn:

Jn 20 [9] mert még nem tudják vala az irást, hogy szükség vala neki halottaiból feltámadni.

Jn 20 [10] elmenének azért ismét a tanítványok önönmagukhoz.

Jn 20 [11] Mária pedig kinn áll vala a koporsónál sírván. midőn azért sírna, lehajla, és a koporsóba tekinte:

Jn 20 [12] és két angyalt láta fehér ruhába ülvén, egyikét a fejénél és a másikát a lábainál, ahová a Jézus teste tétetett vala.

Jn 20 [13] mondának neki azok: asszonyállat, mit sírsz? monda nekik: mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették őtet.

Jn 20 [14] ezeket midőn mondotta volna, hátrafordula, és látá Jézust állani: és nem tudja vala, hogy Jézus volna.

nekik: »Elvitték az én Uramat, és nem tudom hová tették!« **14** Ahogy ezt kimondta, hátrafordult, és látta Jézust, hogy ott áll, de nem tudta, hogy Jézus az. **15** Jézus megkérdezte tőle: »Asszony, miért sírsz? Kit keresel?« Ő pedig, azt gondolva, hogy a kertész az, ezt felelte neki: »Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem!« **16** Ekkor Jézus megszólította őt: »Mária!« Erre ő megfordult, és héberül így szólt: »Rabbóni!«, ami azt jelenti: Mester. **17** Jézus így szólt hozzá: »Ne tarts fel engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj el a testvéreimhez, és mondd meg nekik: Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.« **18** Mária Magdolna elment, és hírül vitte a tanítványoknak: »Láttam az Urat!«, és hogy ezeket mondta neki.

Jézus megjelenik a tanítványoknak

19 Mikor azon a napon, a hét első napján este lett, és a helyiség ajtaja, ahol a tanítványok összegyűltek, be volt zárva a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: »Békesség nektek!« **20** Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, amikor meglátták az Urat. **21** Aztán újra szólt hozzájuk: »Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.« **22** S miután ezt mondta, rájuk lehelt, és így szólt hozzájuk: »Vegyétek a Szentlelket! **23** Akiknek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek; akiknek pedig megtartjátok, azok bűnei megmaradnak.«

Jézus és Tamás

24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívnak, nem volt velük, amikor eljött Jézus. **25** A többi tanítvány elmondta neki: »Láttuk az Urat!« Ő azonban így szólt: »Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, és ujjamat a szegek helyére nem teszem, és kezemet az oldalába nem helyezem, én nem hiszem!«

26 Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványai, és Tamás is velük volt. Jézus eljött – bár az ajtó zárva volt –, megállt középen, és így szólt: »Békesség nektek!« **27** Azután azt mondta Tamásnak: »Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet; nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő!« **28** Tamás azt felelte: »Én Uram és én Istenem!« **29** Jézus erre azt mondta neki: »Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek.«

Jn 20 [15] monda neki Jézus: asszonyállat, mit sírsz? kit keressz. alítván ő, hogy kertész volna, monda neki: Uram, ha te vitted el őtet, mondd meg nekem, hová tetted őtet; és én elviszem őtet.

Jn 20 [16] monda neki Jézus: Mária, fordulván amaz monda neki: rabboni, (mely mesternek mondatik.)

Jn 20 [17] monda neki Jézus: ne illess engem, mert még fel nem mentem az Atyámhoz: menj el pedig az atyámfiaihoz, és mondjad nekik: felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz; az én Istenemhez és a ti Istentekhez.

Jn 20 [18] eljöve Mária Magdolna hírt tévén a tanítványoknak: hogy láttam az Urat, és ezeket mondotta nekem.

Jn 20 [19] mikor azért estve volna azon a napon, a szombatnak első napján, és az ajtók betéve volnának, ahol a tanítványok egybegyűltek vala a zsidóktól való félelmek miatt: eljöve Jézus, és megálla középben, és monda nekik: békesség nektek.

Jn 20 [20] és midőn ezt mondotta volna, megmutatá nekik kezeit és oldalát. örűlének azért a tanítványok látván az Urat.

Jn 20 [21] monda azért nekik ismét: békesség nektek. amint engem elküldött az Atya, én is elküldlek titeket.

Jn 20 [22] ezeket midőn mondotta volna, reájok lehele; és monda nekik: vegyétek a Szentlelket:

Jn 20 [23] akiknek bűnüket megbocsátjátok, megbocsáttatnak nekik: és akiknek megtartjátok, meg vannak tartva.

Jn 20 [24] Tamás pedig egy a tizenkettő közül, ki kettősnek mondatik, nem vala velük, mikor eljöve Jézus.

Jn 20 [25] mondának azért neki a több tanítványok: láttuk az Urat. ő pedig monda nekik: hanem ha látom az ő kezeiben a szegek liggatását, és az ujjamat a szegek helyére bocsátom, és a kezemet az ő oldalába bocsátom, nem hiszem.

Jn 20 [26] és nyólc nap után, ismét benn valának az ő tanítványai; és Tamás övelük. eljöve Jézus ajtók betéve, és megálla középben, és monda: békesség nektek.

Jn 20 [27] azután monda Tamásnak: ereszd ide be az ujjadat, és lássad az én kezeimet; és hozd ide a kezedet, és bocsásd az én oldalamba: és ne légy hűtlen, hanem hű.

UTÓSZÓ: 20,30-31

30 Jézus még sok egyéb csodajelet is művelt tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. **31** Ezeket pedig azért írták le, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hit által az ő nevében életetek legyen.

Jn 20 [28] felele Tamás, és monda neki: én Uram, és én Istenem.

Jn 20 [29] monda neki Jézus: mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem láttak, és hittek.

Jn 20 [30] sok egyéb jeleket is cselekedék ugyan Jézus, az ő tanítványainak látására, melyek nincsenek írva e könyvben.

Jn 20 [31] ezek pedig megirattak, hogy higgyétek, hogy Jézus az Istennek fia, a Krisztus: és hogy hívén életetek legyen az ő nevében.

AZ EVANGÉLIUM KIEGÉSZÍTÉSE: 21,1-25

Jn 21

A Feltámadott megjelenik a tónál

1 Ezek után Jézus ismét megjelent a tanítványoknak a Tibériási tengernél. Így jelent meg: **2** Együtt volt Simon Péter, Tamás, akit Ikernek hívnak, a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai, és még másik kettő a tanítványai közül. **3** Simon Péter azt mondta nekik: »Megyek halászni.« Azok azt felelték: »Megyünk veled mi is.« Elindultak tehát, és beszálltak a bárkába, de azon az éjszakán semmit sem fogtak.

4 Amikor már megvirradt, Jézus a parton állt, de a tanítványok nem tudták, hogy Jézus az. **5** Jézus azt mondta nekik: »Fiaim, nincs valami ennivalótok?« Azt felelték: »Nincsen!« **6** Ő ekkor azt mondta nekik: »Vessétek a hálót a bárka jobb oldalára, és találni fogtok!« Kivetették, de kihúzni már nem tudták a tömérdek hal miatt. **7** Akkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, így szólt Péterhez: »Az Úr az!« Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét, mert neki volt vetkőzve, és a tengerbe vetette magát. **8** A többi tanítvány pedig a bárkával jött ki, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és húzták maguk után a halakkal telt hálót.

9 Amikor partra szálltak, égő parazsat pillantottak meg, rajta halat és mellette kenyeret. **10** Jézus azt mondta nekik: »Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok!« **11** Erre Simon Péter visszament, és partra vonta a hálót, amely meg volt tömve százötvenhárom nagy hallal. És bár ennyi volt, nem szakadozott a háló. **12** Jézus azt mondta nekik: »Gyertek, egyetek!« A tanítványok közül senki sem merte őt megkérdezni: »Ki vagy te?« Tudták ugyanis, hogy az Úr az.

13 Jézus odament, fogta a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanígy a halat is. **14** Jézus ekkor már

Jn 21 [1] azután ismét megjelenté magát Jézus a tanítványoknak a Tiberias tengernél. e képpen jelenté pedig meg.

Jn 21 [2] együtt valának Simon Péter és Tamás, aki kettősnek mondatik, és Natánael, ki a galileai Kánából vala, és a Zebedeus fiai, és más kettö az ő tanítványai közül.

Jn 21 [3] monda nekik Simon Péter: halászni megyek. mondának neki: mi is elmegyűnk veled. és kimenének, és beszállának a hajóba: és azon éjjel semmit nem fogának.

Jn 21 [4] reggel lévén pedig megálla Jézus a parton: de nem ismerék meg a tanitványok, hogy Jézus volna.

Jn 21 [5] monda azért nekik Jézus: gyermekek, vagyon-e valami étketek? felelének neki: nincsen.

Jn 21 [6] monda nekik: vessétek a hajónak jobbja felé a hálót, és találtok. megveték azért; és már nem vonhatják vala azt a halaknak sokasága miatt.

Jn 21 [7] monda azért az a tanitvány, akit szeret vala Jézus, Péternek: az Úr. Simon Péter mikor hallotta volna, hogy az Úr, a köntöst magára övezé, (mert mezítelen vala), és a tengerbe ereszkedék.

Jn 21 [8] a több tanítványok pedig a hajóval jövének, (mert nem messze valának a földtől, hanem úgymint kétszáz könyöknyire) a halak hálóját vonván.

Jn 21 [9] hogy azért kiszállának a földre, látának rakott szenet, és arra tétetett halat, és kenyeret.

Jn 21 [10] monda nekik Jézus: hozzatok elő a halakban, melyeket most fogtatok.

Jn 21 [11] felhága Simon Péter, és a hálót a földre voná, mely teli vala százötvenhárom nagy halakkal. és midőn annyi volna, meg nem szakadoza a háló.

Jn 21 [12] monda nekik Jézus: jöjjetek elő, ebédeljetek. és senki a letelepedtek közül nem meré őtet kérdeni; te ki vagy? tudván, hogy az Úr volna.

harmadszor jelent meg a tanítványainak azóta, hogy föltámadt a halálból.

A Feltámadott szavai Péterhez

15 Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétert: »Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?« Ő azt felelte: »Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!« Erre azt mondta neki: »Legeltesd bárányaimat!« 16 Majd másodszor is megkérdezte: »Simon, János fia, szeretsz-e engem?« Azt felelte: »Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!« Erre azt mondta neki: »Legeltesd juhaimat!« 17 Aztán harmadszor is megkérdezte: »Simon, János fia, szeretsz-e engem?« Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte őt: »Szeretsz-e engem?«, és azt felelte: »Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek!« Ekkor így szólt: »Legeltesd juhaimat! 18 Bizony, bizony mondom neked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál. Amikor azonban megöregszel, kiterjeszted kezeidet; más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.« 19 Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fogja megdicsőíteni az Istent. Miután ezt mondta, így szólt hozzá: »Kövess engem!«

20 Amint Péter hátrafordult, látta, hogy jön utána az a tanítvány, akit Jézus szeretett, aki a vacsorán közel hajolt Jézushoz, és megkérdezte: »Uram, ki az, aki téged elárul?« 21 Amikor tehát Péter meglátta őt, megkérdezte Jézustól: »Uram, és ő?« 22 Jézus azt felelte neki: »Ha azt akarom, hogy maradjon, amíg eljövök, mit törődsz vele? Te kövess engem!« 23 Ezért a testvérek között elterjedt a szóbeszéd, hogy az a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki: »Nem hal meg«, hanem: »Ha azt akarom, hogy maradjon, amíg eljövök, mit törődsz vele?«

Befejező megjegyzések az Evangéliumhoz

24 Ez az a tanítvány, aki tanúságot tesz mindezekről, és aki ezeket írta. Tudjuk, hogy igaz az ő tanúsága. 25 Van még sok egyéb is, amit Jézus tett, s ha azokat egyenként mind megírnák, úgy gondolom, az egész világ sem tudná befogadni a könyveket, amelyeket írni kellene.

Jn 21 13 és eljöve Jézus, és vevé a kenyeret, és nekik adá, hasonlóképpen a halat is.

Jn 21 14 ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minek utána feltámadott volna halottaiból.

Jn 21 15 mikor azért ebédeltek volna, monda Jézus Simon Péternek: Simon, János fia, inkább szeretsz-e engem ezeknél? monda neki: úgy Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. monda neki: legeltessed az én bárányaimat.

Jn 21 16 monda ismét neki: Simon, János fia, szeretsz-e engem? monda neki: úgy Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. monda neki: legeltessed az én bárányaimat.

Jn 21 17 monda neki hármadszor: Simon, János fia, szeretsz-e engem? megszomorodék Péter, hogy harmadszor mondá neki, szeretsz-e engem? és monda neki: Uram, te mindeneket tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged. monda neki: legeltesd az én juhaimat.

Jn 21 18 bizony, bizony mondom neked, mikor ifjabb volnál, megövezed vala magadat, és jársz vala, ahol akarod vala: mikor pedig megvénhedel, kiterjeszted kezeidet, és más övez meg téged, és oda viszen, ahová te nem akarod.

Jn 21 19 ezt pedig mondá jelentvén, micsoda halállal dicsőítené meg az Istent. és midőn ezt mondotta volna, monda neki: kövess engem.

Jn 21 20 fordulván Péter láta azt a tanítványt, akit szeret vala Jézus, utána jőni, aki a vacsorán az ő mellén feküdt, és mondotta; Uram, kicsoda, aki téged elárul?

Jn 21 21 ezt azért mikor látta volna Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mit?

Jn 21 22 monda neki Jézus: igy akarom őtet maradni, míg eljövök, mi gondod vele? te kövess engem.

Jn 21 23 kimene azért az atyafiak között e beszéd, hogy az a tanitvány meg nem hal. és nem mondotta neki Jézus, meg nem hal; hanem: igy akarom őtet maradni, míg eljövök, mi gondod vele?

Jn 21 24 ez az a tanítvány, aki bizonyságot teszen ezekről, és írta ezeket: és tudjuk, hogy igaz az ő bizonysága.

Jn 21 25 vannak pedig sok egyebek is, melyeket Jézus cselekedett: melyek ha megiratnának egyenként, alítom, hogy a világ sem foghatná be a könyveket, amelyeket írni kellene.

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

ELŐSZÓ: 1,1-3

Csel 1

1 Az első könyvben, Teofil, szóltam mindarról, amit Jézus tett és tanított kezdettől fogva **2** addig a napig, amelyen felvétetett, miután a Szentlélek által parancsot adott apostolainak, akiket kiválasztott. **3** Kínszenvedése után élve megmutatta magát nekik, számos csalhatatlan jellel bizonyította be számukra, hogy él, és negyven napon át megjelenve Isten országáról beszélt nekik.

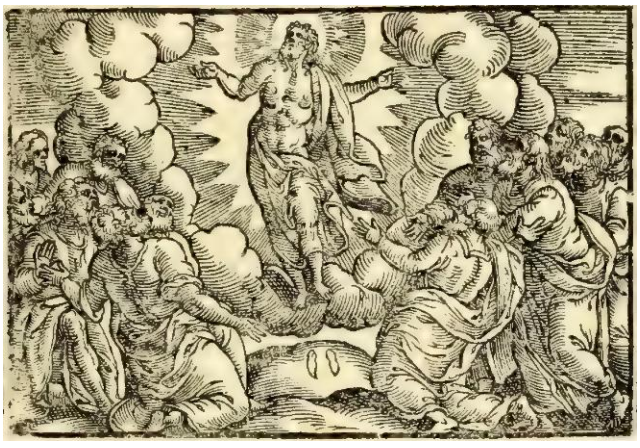
A JERUZSÁLEMI EGYHÁZ: 1,4-8,3

A Feltámadott utolsó rendelkezései

4 Amikor együtt étkezett velük, meghagyta nekik, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várjanak az Atya ígéretére: »Azt hallottátok tőlem, **5** hogy János csak vízzel keresztelt, ti azonban néhány nap múlva Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni.«

6 Erre az egybegyűltek megkérdezték tőle: »Uram, talán most állítod helyre Izrael országát?« **7** Ő azonban azt mondta nekik: »Nem a ti dolgotok, hogy ismerjétek az időket és a korszakokat, amelyeket az Atya saját tetszése szerint határozott meg. **8** A rátok lejövő Szentlélek azonban erővel tölt majd el benneteket, hogy tanúságot tegyetek rólam Jeruzsálemben és egész Júdeában, Szamariában, egészen a föld határáig.«

Jézus mennybemenetele

9 Miután ezeket mondta, a szemük láttára felemelkedett, és felhő takarta el a szemük elől. **10** S miközben nézték őt, amint az égbe ment, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában. **11** Így szóltak: »Galileai férfiak, miért álltok és néztek az égre? Ez a Jézus, aki felvétetett mellőletek, úgy jön el ismét, ahogy az égbe felmenni láttátok.«

ApCsel 1 [1] első beszédem, ugyan ó Teofil, mindazokról volt, amelyeket Jézus cselekedni és tanítani kezdett,

ApCsel 1 [2] mind a napig, melyen parancsolván az apostoloknak a Szentlélek által, akiket választott, felvételték:

ApCsel 1 [3] kiknek meg is mutatta magát elevenen az ő szenvedése után, sok bizonyítások által, negyven napig jelenvén nekik, és szólván az Isten országáról.

ApCsel 1 [4] és együtt evén, megparancsolá nekik, hogy Jeruzsálemből el ne mennének, hanem megvárnák az Atya ígéretit, melyet hallottatok (úgymond) az én számból:

ApCsel 1 [5] mert János vízzel keresztelt ugyan, ti pedig Szentlélekkel kereszteltettek meg e nem sok napok után.

ApCsel 1 [6] az okáért akik egybegyűltek vala, kérdik vala őtet, mondván: Uram, ebben az időben állatod-e helyére az Izrael országát?

ApCsel 1 [7] mondá pedig nekik: nem ti dolgotok tudni az időket vagy az alkalmatosságokat, melyeket az Atya az önnön hatalmában helyheztetett:

ApCsel 1 [8] hanem elveszitek erejét a felül rátok jövő Szentléleknek, és tanúim lesztek nekem Jeruzsálemben, és az egész Júdeában, és Szamáriában, és mind a föld végéig.

ApCsel 1 [9] és mikor ezeket mondotta volna, szemük láttára felemelteték, és a felhő befogadá őtet az ő szemük elől.

ApCsel 1 [10] és mikor néznék őtet az égbe menni, íme két férfiú álla mellejük fehér ruhákban,

ApCsel 1 [11] kik mondának is: galileai férfiak, mit álltok az égbe nézvén? ez a Jézus, aki felvétetett titőletek az égbe, úgy jő el, amint láttátok őtet az égbe menni.

ApCsel 1 [12] akkor viszszatérének Jeruzsálembe a hegytől, mely Olajfák hegyének hívattatik, mely Jeruzsálem mellett vagyon, egy szombat napi járóföldön.

ApCsel 1 [13] és mikor bementek volna a vacsoráló helybe, felmenének, ahol laknak vala Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, és Simon Zélóta, és Júdás, a Jakab fia.

ApCsel 1 [14] ezek mindnyájan állhatatosok valának egyenlő akarattal az imádságban az asszonyállatokkal, és Máriával, a Jézus anyjával, és az ő atyafiaival.

Az imádkozó közösség

12 Ekkor visszatértek Jeruzsálembe a hegyről, amelyet Olajfák hegyének hívnak, s amely Jeruzsálem mellett egy szombatnapi járásra van. 13 Amikor beértek, felmentek a felső terembe, ahol időzni szoktak: Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, Alfeus fia, és Simon, a buzgó, végül Júdás, Jakab testvére. 14 Ezek mindnyájan állhatatosan, egy szívvel-lélekkel kitartottak az imádkozásban az asszonyokkal, valamint Máriával, Jézus anyjával és rokonaival együtt.

Mátyás apostollá választása

15 Azokban a napokban felállt Péter a testvérek között – mintegy százhúsz emberből álló sokaság volt együtt –, és így szólt: 16 »Férfiak, testvérek! Be kell teljesednie az Írásnak, amelyet a Szentlélek megjövendölt Dávid szája által Júdásról, azoknak vezetőjéről, akik elfogták Jézust. 17 Ő közénk tartozott és részes volt ebben a szolgálatban. 18 Telket szerzett azonban a gonoszság bérén, azután felakasztotta magát, kettérepedt és minden bele kiomlott. 19 Erről tudomást szerzett Jeruzsálem minden lakója, úgyhogy azt a telket az ő nyelvükön Hakeldamának, azaz Vérmezőnek hívják. 20 Meg van ugyanis írva a Zsoltárok könyvében:

`Lakóhelyük váljék pusztasággá,

s ne legyen, aki benne lakik' **{Zsolt 69,26}**,

és: *`Elöljárói tisztségét kapja meg más'*

{Zsolt 109,8}.

21 Ennélfogva szükséges, hogy azok közül a férfiak közül, akik együtt voltak velünk minden időben, amikor az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, 22 kezdve János keresztségétől addig a napig, amelyen felvétetett tőlünk, ezek közül valaki velünk együtt az ő feltámadásának tanúja legyen.«

23 Kijelöltek tehát kettőt: Józsefet, akit Barzabásnak, melléknevén Jusztusznak hívtak, és Mátyást. 24 Majd így imádkoztak: »Urunk, aki mindenkinek a szívét ismered, mutasd meg a kettő közül az egyiket, akit kiválasztottál, 25 hogy átvegye ennek a szolgálatnak és apostoli hivatásnak a helyét, amelyet Júdás hűtlenül elhagyott, és eltávozott az őt illető helyre.« 26 Azután sorsot vetettek rájuk, és a sors Mátyásra esett, akit a tizenegy apostol közé soroltak.

ApCsel 1 15 azokban a napokban, felkelvén Péter az atyafiak között, mondá, (vala pedig a sereg mindenestől közel százhúsz ember:)

ApCsel 1 16 atyámfiai, férfiak, be kell teljesedni az írásnak, melyet megjövendölt a Szentlélek a Dávid szája által Júdásról, ki vezére volt azoknak, kik megfogták Jézust:

ApCsel 1 17 ki közinkbe számláltatott vala, és részes volt ebben a szolgálatban.

ApCsel 1 18 és ez mezőt bírt ugyan a hamisságnak jutalmából, és felakasztván magát kettéhasada: és minden béli kiomlék.

ApCsel 1 19 és tudtukra lett mind a Jeruzsálemben lakóknak, úgyhogy az a mező az ő nyelvükön Hakeldamának neveztetnék, azaz vér mezejének.

ApCsel 1 20 mert meg vagyon írva a zsoltárok könyvében: legyen puszta az ő lakóhelyük, és ne legyen, aki abban lakjék: és az ő püspökségét más vegye el.

ApCsel 1 21 szükség azért e férfiak közül, akik velünk egybegyülekeztenek minden időben, melyben ki és be járt miközöttünk az Úr Jézus,

ApCsel 1 22 elkezdvén a János keresztségétől mind a napig, amelyen felvétetett mitőlünk, hogy tanúja legyen az ő feltámadásának mivelünk, egy ezek közül.

ApCsel 1 23 és előállatának kettőt, Józsefet, ki Barszabbásznak hívattatik vala, kinek vezetékneve igaz volt, és Mátyást.

ApCsel 1 24 és imádkozván, mondának: te, Uram, ki mindeneknek szívüket tudod, mutasd meg, melyiket választottad e kettő közül,

ApCsel 1 25 hogy elvegye e szolgálatnak és apostolságnak helyét, melyből vétkéért kiesett Júdás, hogy az ő helyére menne.

ApCsel 1 26 és sorsokat adának nekik, és a sors Mátyásra esék, és a tizenegy apostol közibe számláltaték.

Csel 2

Az első pünkösd

1 Mikor elérkezett pünkösd napja, mindannyian együtt voltak, u-gyanazon a helyen. **2** Hirtelen zaj támadt az égből, olyan, mint a heves szélvész zúgása. Betöltötte az egész házat, ahol ültek. **3** Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg nekik, olyanok, mint a tűz, és leereszkedtek mindegyikükre. **4** Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, amint a Szentlélek megadta nekik, hogy szóljanak.

5 Ekkortájt az ég alatt található mindenféle nemzetből való istenfélő zsidók tartózkodtak Jeruzsálemben. **6** A zaj hallatára tömeg verődött össze, és teljesen elképedtek, mivel mindenki a tulajdon nyelvén hallotta beszélni őket. **7** Mindnyájan álmélkodtak és csodálkoztak: »Íme, ezek, akik beszélnek, ugye mindnyájan galileaiak? **8** Hogyan halljuk hát mégis mindannyian a saját nyelvünket, amelyben születtünk? **9** Mi, pártusok, médek, elamiták, Mezopotámiának, Júdeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, **10** Frígiának, Pamfíliának, Egyiptomnak és a Cirene körüli Líbia részeinek lakói, a Rómából való jövevények, **11** zsidók, prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten nagy tetteit.« **12** Mindnyájan álmélkodtak, és csodálkozva mondták egymásnak: »Vajon mi ez?« **13** Mások azonban gúnyolódva azt mondták: »Tele vannak édes borral!«

Péter pünkösdi beszéde

14 Akkor Péter, aki a tizeneggyel ott állt, felemelte szavát, és beszédet intézett hozzájuk: »Zsidó férfiak, és Jeruzsálem összes lakója! Tudjátok meg ezt, s halljátok szavamat! **15** Nem részegek ezek, ahogy ti gondoljátok, hiszen a nappalnak még csak a harmadik órája van, **16** hanem csak az történt, amit Joel próféta megmondott:

17 `*És ez lesz* az utolsó napokban

ApCsel 2 [1] és mikor betelnének a pünkösd napjai, mindnyájan egyenlőképpen azon helyen valának:

ApCsel 2 [2] és lőn hirtelen az égből, mint egy sebesen jövő szélnek zúgása, és betölté az egész házat, ahol ülnek vala.

ApCsel 2 [3] és jelenének nekik elosztatott nyelvek, mint a tűz, és szálla mindenikre őközülük:

ApCsel 2 [4] és betelének mindnyájan Szentlélekkel, és kezdének szólni különböző nyelveken, amint a Szentlélek ad vala nekik szólniuk.

ApCsel 2 [5] valának pedig Jeruzsálemben lakó zsidók, istenfélő férfiak mindenféle nemzetségből, mely az ég alatt vagyon.

ApCsel 2 [6] e szózat lévén pedig, sokaság gyülekezék egybe, és megháborodék elméjében, mert hallja vala kiki mind az ő nyelvén őket szólni.

ApCsel 2 [7] álmélkodnak vala pedig mindnyájan, és csodálkoznak vala, mondván: íme, mindnyájan ezek, akik szólnak, nem galileaiak-e,

ApCsel 2 [8] és miképpen hallottuk mi kiki a mi nyelvünket, amelyben születtünk?

ApCsel 2 [9] pártusok és médek és elamiták, és akik Mezopotámiát lakják, Júdeát és Kappadóciát, Pontuszt és Ázsiát,

ApCsel 2 [10] Frígiát és Pamfíliát, Egyiptomot és Líbiának részeit, mely Cirene körül vagyon, és a római jövevények, a zsidók is, és a lett zsidók,

ApCsel 2 [11] a krétaiak és arábiaiak: hallottuk őket szólni a mi nyelveinken az Istennek nagy dolgait.

ApCsel 2 [12] álmélkodnak vala pedig mindnyájan, és csodálkoznak vala egymás között, mondván: de mi leszen e dologból?

ApCsel 2 [13] egyebek pedig csúfolván mondanak vala: elteltek ezek musttal.

ApCsel 2 [14] állván pedig Péter a tizeneggyel, felemelé szavát, és szóla nekik: zsidó férfiak, és mindnyájan, kik Jeruzsálemben laktok, ez nektek tudva legyen, és füleitekbe vegyétek az én igéimet!

ApCsel 2 [15] mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok, holott a napnak harmadik órája vagyon:

ApCsel 2 [16] hanem ez az, ami megmondatott Joel próféta által:

ApCsel 2 [17] és leszen az utólsó napokban (úgy mond az Úr), kiöntök az én lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

– mondja az Úr –,
kiárasztom Lelkemet minden emberre;
akkor fiaitok és leányaitok prófétálni fognak,
ifjaitok látomásokat látnak,
öregjeiteknek pedig álomlátásaik lesznek.
18 *Szolgáimra és szolgálóimra*
kiárasztom Lelkemet azokban a napokban, és prófétálni fognak.
19 *Csodákat fogok tenni odafönn az égen*
és jeleket lenn a földön,
vért, tüzet és füstpárát.
20 *A nap sötétséggé fog változni,*
a hold pedig vérré,
mielőtt eljön az Úrnak
nagy és nyilvánvaló napja.
21 *És ez fog történni:*
mindaz, aki segítségül hívja az Úr nevét,
üdvözül' **{Jo 3,1-5}.**

22 Izraelita férfiak, halljátok ezeket a szavakat: ti a Názáreti Jézust, azt a férfiút, akit Isten igazolt előttetek erőkkel, csodákkal és jelekkel, amelyeket, mint ti is tudjátok, Isten általa művelt közöttetek, **23** ezt az embert istentelenek keze által felszegezve megöltétek, miután Isten elhatározott terve és előretudása szerint átadatott. **24** Isten azonban föloldozta a halál bilincseit, és föltámasztotta őt, amint lehetetlen is volt, hogy azok fogva tartsák, **25** mert Dávid róla mondja:
`Magam előtt látom az Urat mindenkor,
mert jobbomon áll ő, hogy meg ne inogjak.
26 *Ezért örvend a szívem,*
és ujjong a nyelvem,
sőt testem is békében nyugszik el,
27 *mert nem hagyod lelkemet az alvilágban*
s nem engeded, hogy Szented rothadást lásson.
28 *Megmutatod nekem az élet útját,*
és színed előtt örömmel töltesz el engem'
{Zsolt 16,8-11}.

29 Férfiak, testvérek! Hadd szóljak hozzátok bátran Dávid ősatyáról! Ő meghalt, eltemették, és sírja a mai napig itt van nálunk. **30** Mivel azonban ő próféta volt, és tudta, hogy *Isten eskü vel fogadta meg neki, hogy az ő utódaiból ül majd valaki a trónjára* **{Zsolt 132,11; 2 Sám 7,12-13}**, **31** a jövőbe látva Krisztus feltámadásáról beszélt: hogy *sem az*

ApCsel 2 [18] és az én szolgáimra ugyan, és az én szolgálóimra azokon a napokon kiöntök az én lelkemből, és prófétálnak:

ApCsel 2 [19] és csodákat teszek fenn az égben, és jeleket alatt a földön, vért és tüzet, és a füstnek páráját.

ApCsel 2 [20] a nap sötétségre változik, és a hold vérré, minekelőtte eljőjön az Úrnak nagy és nyilvánvaló napja.

ApCsel 2 [21] és leszen minden, valaki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül.

ApCsel 2 [22] izraelita férfiak, halljátok meg ez igéket: a Názareti Jézust, az Istentől javallatott férfit tiköztetek, erők és csodák és jelek által, melyeket az Isten őáltala tiköztetek cselekedett, amint ti is tudjátok:

ApCsel 2 [23] ezt, aki elvégezett tanácsból, és az Istennek előbbeli tudományából eladatott, a hamisaknak kezük által felfüggesztvén megöltétek:

ApCsel 2 [24] kit az Isten feltámasztott, megoldván a pokolnak fájdalmit, mivelhogy lehetetlen volt, hogy ő attól megtartóztatnék.

ApCsel 2 [25] mert Dávid mondja őfelőle: nézem vala szemem előtt az Urat mindenkor: mert jobbomra vagyon nekem, hogy meg ne mozduljak.

ApCsel 2 [26] ezért örvendezett a szívem, és vigadott a nyelvem, annak fölötte a testem reménységben nyugszik:

ApCsel 2 [27] mert a lelkemet pokolban nem hagyod, se nem engeded a te szentedet rothadást látni.

ApCsel 2 [28] megismertetted velem az élet útjait: és betöltesz engem vígsággal a te orcáddal.

ApCsel 2 [29] atyámfiai, férfiak, szabad legyen bízvást szólnom nektek Dávid pátriárkáról, mert meghalt, és eltemettetett: és az ő koporsója nálunk vagyon e mai napig.

ApCsel 2 [30] holott azért próféta volna, és tudná, hogy esküvéssel esküdt volna meg neki az Isten, hogy az ő ágyékának gyümölcsét ültetné az ő székére:

ApCsel 2 [31] eleve látván szóla a Krisztus feltámadásáról, mert pokolban sem hagyattatott, rothadást sem látott a teste.

ApCsel 2 [32] ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, kinek mi mindnyájan tanúi vagyunk.

ApCsel 2 [33] felmagasztaltatván azért, az Istennek jobbja által, és a Szentléleknek ígéretit vevén az Atyától, kiöntötte ezt, amelyet ti láttok, és hallotok.

alvilágban nem marad, sem a teste *nem lát rothadást* **{Zsolt 16,10}**.

32 Ezt a Jézust Isten feltámasztotta, s ennek mi mindannyian tanúi vagyunk. **33** Miután tehát Isten jobbja felmagasztalta őt, és akit az Atya neki megígért, a Szentlelket, kiárasztotta – akit ti láttok és hallotok. **34** Mert nem Dávid ment fel az égbe, hiszen ő azt mondja:

`Szólt az Úr az én Uramnak:

Jobbom felől foglalj helyet,

35 *amíg én ellenségeidet*

lábad zsámolyává teszem' **{Zsolt 110,1}**.

36 Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt, azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek!«

Az első megtérések

37 Amikor ezeket hallották, szívükben megrendültek. Így szóltak Péterhez és a többi apostolhoz: »Mit tegyünk, férfiak, testvérek?« **38** Péter azt felelte nekik: »Tartsatok bűnbánatot, és mindegyiktek keresztelkedjék meg Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára; akkor megkapjátok ajándékul a Szentlelket. **39** Mert az ígéret nektek szól, valamint a ti fiaitoknak, és mindazoknak, akik távol vannak **{Iz 57,19}**, de akik közül mindenkit meghív magához a mi Urunk Istenünk.« **40** Számos egyéb szóval is bátorította és buzdította őket: »Mentsétek meg magatokat ettől a gonosz nemzedéktől!« **41** Azok tehát megfogad-ták szavát és megkeresztelkedtek; körülbelül háromezer lélek csatlakozott aznap hozzájuk.

42 Ők pedig állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában, a kenyérszegés közösségében és az imádságokban.

A fiatal keresztény közösség élete

43 Félelem fogott el mindenkit: számos csoda és jel történt az apostolok által. **44** A hívek mind összetartottak, és mindenük közös volt. **45** Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétosztották, mindenkinek szükségéhez mérten. **46** Naponta egy szívvel-lélekkel ott voltak a templomban, házanként végezték a kenyérszegést, örvendezve és a szív tisztaságával vették magukhoz az eledelt. **47** Dicsérték Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponta növelte az üdvözülendők számát.

ApCsel 2 [34] mert nem Dávid ment fel mennybe, ő mondotta pedig: mondá az Úr az én Uramnak: ülj az én jobbomra,

ApCsel 2 [35] míg az ellenségidet zsámollyá teszem a te lábaidnak.

ApCsel 2 [36] nagy bizonnyal tudja azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá is és Krisztussá is tette az Isten ezt a Jézust, kit ti megfeszítettetek.

ApCsel 2 [37] ezeket pedig hallván, megindulának szívükben, és mondának Péternek és a több apostoloknak: mit cselekedjünk, atyánkfiai, férfiak?

ApCsel 2 [38] Péter pedig mondá nekik: penitenciát tartsatok, és mindegyikőtök kereszteltessék meg a Jézus Krisztus nevében, bűneiteknek bocsánatára: és elveszitek a Szentlélek ajándékát.

ApCsel 2 [39] mert nektek lett az ígéret, és a fiaitoknak, és mindeneknek, akik távol vannak, valakiket előhív a mi Urunk, Istenünk.

ApCsel 2 [40] egyéb sok igékkel is tőn bizonyságot, és inti vala őket, mondván: szabaduljatok meg e gonosz nemzetségtől.

ApCsel 2 [41] akik azért bevevék az ő beszédét, megkereszteltetének: és hozzájuk álla az napon közel háromezer lélek.

ApCsel 2 [42] állhatatosak valának pedig az apostolok tudományában, és a kenyér szegésének részeltetésében, és az imádságokban.

ApCsel 2 [43] lőn pedig minden léleknek félelme: és sok csodák és jelek is lesznek vala az apostolok által Jeruzsálemben, és nagy félelem vala mindenekben.

ApCsel 2 [44] és mindnyájan, akik hisznek vala, együtt valának, és köz vala mindenük.

ApCsel 2 [45] örökségüket és marhájukat eladják vala, és osztogatják vala azokat mindeneknek, amint kinek-kinek szüksége vala.

ApCsel 2 [46] és mindennap megmaradván egyenlő akatattal a templomban, és házanként szegdelvén a kenyeret, az eledelt örvendezéssel veszik vala, és együgyű szívvel,

ApCsel 2 [47] dicsérvén az Istent, és kedvesek lévén az egész községnél. az Úr pedig szaporítja vala, akik üdvözülnének, naponként ugyanazonra.

Csel 3

A béna meggyógyítása a templomban

1 Péter és János pedig felmentek a templomba a kilenc órai imádság idején. **2** Ekkor egy férfit vittek arra, aki születésétől fogva béna volt. Naponta odatették a templomnak az úgynevezett Ékes-kapujához, hogy a templomba jövőktől alamizsnát kérjen. **3** Amikor Pétert és Jánost meglátta, amint a templomba készültek bemenni, könyörgött, hogy alamizsnát kapjon. **4** Péter Jánossal együtt reátekintett, és azt mondta: »Nézz ránk!« **5** Erre az rájuk nézett, remélve, hogy kap tőlük valamit. **6** Péter azonban így szólt: »Ezüstöm, aranyam nincs, de amim van, azt neked adom: a Názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj!« **7** Azzal megfogta jobb kezénél, és fölemelte. Erre annak azonnal erő szállt a lábába és talpába, **8** úgyhogy felugrott, állt és járt-kelt. Bement velük a templomba, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent. **9** Az egész nép látta, hogy jár, és Istent magasztalja. **10** Ráismertek, hogy ő az, aki alamizsnáért üldögélt a templom Ékes-kapujánál. Elteltek csodálkozással, és magukon kívül voltak amiatt, ami vele történt.

Péter beszéde a templomtéren

11 Mivel nem tágított Péter és János mellől, az egész nép csodálkozva futott hozzájuk az úgynevezett Salamon-csarnokba.

12 Amikor Péter látta ezt, így szólt a néphez: »Izraelita férfiak! Miért csodálkoztok ezen és miért ámultok rajtunk, mintha a magunk erejéből vagy hatalmából tettük volna, hogy ez jár? **13** *Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, a mi atyáink Istene* **{Kiv 3,6}** megdicsőítette Fiát, Jézust, akit ti kiszolgáltattatok ugyan és megtagadtatok Pilátus színe előtt, bár az úgy döntött, hogy szabadon bocsátja őt. **14** Ti azonban megtagadtátok a Szentet és Igazat, s azt kívántátok, hogy a gyilkost adják nektek ajándékul **15** az élet szerzőjét pedig megöltétek, de Isten feltámasztotta őt a halálból. Ennek mi tanúi vagyunk. **16** Az ő neve adott erőt a nevében való hit által ennek az embernek, akit ti láttok és ismertek, s a tőle származó hit adta meg neki ezt az ép egészséget mindnyájatok szeme láttára.

17 Tudom azonban, testvérek, hogy tudatlanságból cselekedtetek, mint ahogy a ti elöljáróitok is. **18** Isten azonban ily módon teljesítette, amit minden prófétájának ajka által előre hirdetett, hogy az ő Krisztusa szenvedni fog. **19** Tartsatok tehát bűnbánatot és térjetek meg, hogy eltöröljék bűneiteket, **20** s hogy az enyhülés idői eljöjjenek

ApCsel 3 [1] Péter pedig és János felmennek vala a templomba, az imádságnak kilencedik óráján.

ApCsel 3 [2] és egy férfiú, ki sánta vala az anyjának méhétől fogva, hordoztatik vala: kit letesznek vala mindennap a templom kapujánál, mely ékesnek mondatik, hogy alamizsnát kérne a templomba menőktől.

ApCsel 3 [3] ez midőn látta volna, hogy Péter és János be kezdenének menni a templomba, kéri vala, hogy alamizsnát venne.

ApCsel 3 [4] rátekintvén pedig Péter Jánossal, mondá: nézz ránk!

ApCsel 3 [5] amaz pedig rájok néz vala, remélvén, hogy valamit venne tőlük.

ApCsel 3 [6] Péter pedig mondá: ezüstöm és aranyam nincs nekem: amim pedig vagyon, azt adom neked: a Názareti Jézus Krisztus nevében kelj fel, és járj!

ApCsel 3 [7] és megfogván az ő jobb kezét, felemelé őtet, és mindjárt megerősödének az ő lábai és talpai.

ApCsel 3 [8] és felugorván megálla, és jár vala: és bemene ővelük a templomba, járván és ugrálván, és dicsérvén az Istent.

ApCsel 3 [9] és látá őtet az egész nép, hogy járna, és dicsérné az Istent.

ApCsel 3 [10] ismerik vala pedig őtet, hogy az vala, aki az alamizsnáért a templomnak ékes kapujánál ül vala: és betelének csodálkozással és álmélkodással, azon, ami történt vala rajta.

ApCsel 3 [11] mikor pedig tartaná Pétert és Jánost, csodálkozván hozzájuk futa az egész nép, a tornácba, mely Salamonénak neveztetik.

ApCsel 3 [12] látván pedig Péter, felele a népnek: izraelita férfiak, mit csodálkoztok ezen, avagy minket mit néztek, mintha a mi erőnkkel vagy hatalmunkkal cselekedtük volna, hogy ez járjon?

ApCsel 3 [13] Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene, és Jákobnak Istene, a mi atyáink Istene, megdicsőítette az ő fiát, a Jézust, kit ti elárultatok ugyan, és megtagadtátok a Pilátus színe előtt, ő azt ítélvén, hogy elbocsáttatnék.

ApCsel 3 [14] ti pedig a szentet és az igazat megtagadtátok, és a gyilkos férfit kértétek nektek ajándékoztatni:

ApCsel 3 [15] az életnek alkotóját pedig megöltétek, kit az Isten feltámasztott halottaiból, kinek mi tanúi vagyunk.

az Úr színétől, és elküldje azt, akit hirdettek nektek, Jézus Krisztust. 21 Őt ugyan az égnek kell befogadnia minden dolog helyreállításának az idejéig, amelyről Isten szólt századok óta szent prófétáinak ajka által. 22 Mózes ugyanis megmondta, hogy *`Uratok, Istenetek hozzám hasonló prófétát támaszt majd nektek testvéreitek közül, őt hallgassátok mindenben, amit mond majd* nektek **{MTörv 18,15.18}**. 23 *Az történik ugyanis, hogy mindenkit, aki nem hallgatja ezt a prófétát, kiirtanak a nép közül'* **{Lev 23,29; MTörv 18,19}**. 24 A próféták, akik szóltak Sámueltől kezdve és azután, mind hirdették ezeket a napokat.

25 Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fiai, amelyet Isten atyáinkkal kötött, amikor Ábrahámnak azt mondta: *`A te utódodban nyer áldást a föld minden nemzetsége'* **{Ter 12,3; 22,18}**. 26 Isten elsősorban számotokra támasztotta s küldte el Fiát, hogy megáldjon titeket, és így mindenki megtérjen gonoszságából.«

ApCsel 3 16 és az ő nevének hiti által, ezt, akit ti láttatok, és ismértetek, megerősítette az ő nevét: és a hit, mely őáltala vagyon, adta ezt a teljes egészséget, mindnyájatoknak láttára.

ApCsel 3 17 és most, atyámfiai, tudom, hogy tudatlanságból cselekedtétek, mint a ti fejedelmitek is.

ApCsel 3 18 az Isten pedig, amiket eleve meghirdetett minden prófétáknak szája által, hogy az ő Krisztusa szenvedne, így teljesítette be.

ApCsel 3 19 penitenciát tartsatok azért, és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek:

ApCsel 3 20 hogy midőn eljőnek a könnyebbségnek idejei az Úrnak színe elől, és elküldi azt, aki nektek prédikáltatott, a Jézus Krisztust,

ApCsel 3 21 kit az égnek be kell ugyan fogadni mind a mindeneknek helyére való állatásának idejéig, amiket az Isten az ő szent prófétái szájuk által szólott öröktől fogva.

ApCsel 3 22 Mózes megmondotta ugyan: hogy prófétát támaszt nektek az ti Uratok Istentek az atyátok fiai közül, mint engemet, őtet hallgassátok mindenekben, valamiket nektek szóland.

ApCsel 3 23 leszen pedig: minden lélek, amely azt a prófétát nem hallgatja, kivesztetik a nép közül.

ApCsel 3 24 és minden próféták Sámueltől fogva, és azután, akik szólottak, ezeket a napokat hirdették.

ApCsel 3 25 ti vagytok a prófétáknak fiai, és a szövetségnek, melyet rendelt az Isten a mi atyáinkhoz, Ábrahámnak mondván: és a te magodban áldatnak meg a földnek minden nemzetségi.

ApCsel 3 26 nektek támasztván fel először az Isten az ő fiát, elküldé őtet, hogy megáldana titeket: hogy megtérjen kiki mind az ő gonoszságából.

Csel 4

Péter és János a főtanács előtt

1 Amíg ők a néphez beszéltek, odajöttek a papok, a templomőrség parancsnoka és a szaddúceusok. 2 Ezek bosszankodtak, hogy tanítják a népet, és hirdetik a halálból való feltámadást Jézusban. 3 Kezet emeltek tehát rájuk, és őrizetbe vették őket másnapig, mert már esteledett. 4 De azok közül sokan, akik az igét hallgatták, hittek, úgyhogy a férfiak száma elérte az ötezret.

5 Történt pedig másnap, hogy a vezetőembereik, a vének és az írástudók összegyűltek Jeru-

ApCsel 4 1 midőn pedig ők a népnek szólanának, oda érkezének a papok, és a templom gondviselői, és a szadduceusok,

ApCsel 4 2 bánván, hogy a népet tanítanák, és a Jézusban hirdetnék a halálból való feltámadást:

ApCsel 4 3 és rájuk veték kezüket, és őrizetbe tevék őket másodnapig, mert már este vala.

ApCsel 4 4 sokan pedig azok közül, kik hallották vala az igét, hívének: és lőn a férfiak száma ötezer.

ApCsel 4 5 lőn pedig másodnapon, hogy egybegyűlnének azoknak fejedelmi, és a vének, és az írástúdók Jeruzsálemben:

zsálemben, **6** velük Annás főpap és Kaifás is, valamint János és Alexander, és ahányan csak voltak a főpapi nemzetségből. **7** Miután középre állították őket, megkérdezték: »Milyen hatalommal vagy kinek a nevében tettétek ezt?« **8** Ekkor Péter Szentlélekkel eltelve így szólt hozzájuk: »Népünk vezetői és ti vének, halljátok! **9** Ti ma felelősségre vontok minket, mert jót tettünk egy beteg emberrel, hogy megtudjátok, hogyan lett újra egészséges. **10** Vegyétek hát tudomásul mindnyájan, ti és Izrael egész népe, hogy a mi Urunknak, a Názáreti Jézus Krisztusnak neve által, akit ti keresztre feszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll ez itt előttetek egészségesen.

11 *Ez az a kő, amelyet ti,*

az építők, elvetettetek,

s amely szegletkő lett **{Zsolt 118,22}**;

12 és nincs üdvösség senki másban, mert más név nem is adatott az embereknek az ég alatt, amelyben üdvözülnünk kell.«

13 Amikor látták Péter és János állhatatosságát, és megtudták, hogy írástudatlan és tanulatlan emberek, elcsodálkoztak, és rájuk ismertek, hogy Jézussal voltak. **14** Mivel azonban látták, hogy a meggyógyult ember is mellettük áll, semmiben sem mondhattak ellent. **15** Megparancsolták tehát nekik, hogy menjenek ki a gyűlésből, azután így tanakodtak egymás között: **16** »Mitévők legyünk ezekkel az emberekkel? Hogy csakugyan Jeruzsálem összes lakója előtt ismeretes csodajelet műveltek, az nyilvánvaló, és nem tagadhatjuk. **17** Nehogy azonban még tovább terjedjen a híre a nép között, fenyegessük meg őket, hogy ne beszéljenek többé senkinek se ennek a nevében.« **18** Azután beszólították őket, és megparancsolták, hogy egyáltalán ne beszéljenek, és ne tanítsanak Jézus nevében. **19** Péter és János azonban azt felelték nekik: »Ítéljétek meg ti, vajon helyes volna-e Isten színe előtt, ha inkább hallgatnánk rátok, mint Istenre! **20** Hisz lehetetlen nekünk, hogy el ne beszéljük, amiket láttunk és hallottunk!« **21** Azok erre újra megfenyegették, majd elbocsátották őket, mivel nem találtak módot arra, hogy megbüntessék őket, a nép miatt, mert mindenki dicsőítette Istent azért, ami az emberrel történt. **22** Hiszen több, mint negyven éves volt az, akivel a gyógyulásnak ez a csodajele történt.

Az ősegyház imája a bátorságért

23 Elbocsátásuk után övéikhez mentek, és hírül vitték nekik, hogy mi mindent mondtak nekik a főpapok és a vének. **24** Mikor azok meghallották ezt,

ApCsel 4 [6] és Annás, a papi fejedelem, és Kaifás és János és Sándor, és valamennyin valának a papi nemből.

ApCsel 4 [7] és középre állatván őket, kérdezik vala: micsoda hatalommal, avagy ki nevével cselekedtétek ti ezt?

ApCsel 4 [8] akkor Péter, betelvén Szentlélekkel, mondá nekik: népnek fejedelmi, és vének, halljátok meg:

ApCsel 4 [9] ha mi ma megítéltetünk a beteg emberrel tett jótétemenyről, mellyel ez megszabadíttatott,

ApCsel 4 [10] tudva legyen nektek mindnyájatoknak, és az egész Izrael népének: hogy a mi Urunknak, a Názareti Jézus Krisztusnak nevében, akit ti megfeszítettetek, kit az Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez előttetek egészségesen.

ApCsel 4 [11] ez a kő, amely titőletek építőktől megvettetett, mely a szegletnek fejévé lett:

ApCsel 4 [12] és nincs másban senkiben üdvösség. mert nem is adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben nekünk üdvözülnünk kellene.

ApCsel 4 [13] látván pedig a Péter és a János bátorságát, értvén, hogy írástudatlan és köz emberek volnának, csodálkoznak vala, és megismerik vala őket, hogy Jézussal voltak:

ApCsel 4 [14] az embert is látván velük állni, aki meggyógyíttatott vala, semmit az ellen nem mondhatnak vala.

ApCsel 4 [15] meghagyák azért nekik, hogy a gyülekezetből félfelé kilépnének: és beszélnek vala önköztük,

ApCsel 4 [16] mondván: mit cselekedjünk ez emberekkel? mert ugyan nyilvánvaló jel lett őáltaluk Jeruzsálemnek minden lakóinál: kijelentetett, és nem tagadhatjuk.

ApCsel 4 [17] de hogy többé ne hirdettessék a nép között, fenyegessük meg őket, hogy többé ne szóljanak e névben egy embernek is.

ApCsel 4 [18] és előhívván őket, megparancsolák, hogy teljességgel ne szólnának, se ne tanítanának a Jézus nevében.

ApCsel 4 [19] Péter pedig és János felelvén, mondának nekik: ítéljétek meg, ha méltó-e az Istennek színe előtt titeket inkább hallgatni, hogysemmint az Istent?

ApCsel 4 [20] mert nem lehet, hogy amiket láttunk és hallottunk, ne szóljuk.

egy szívvel-lélekkel így fohászkodtak Istenhez: »Urunk, te vagy az, aki *alkottad az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van'* **{Zsolt 146,6; Kiv 20,11}**, **25** aki Dávidnak, a mi atyánknak, a te szolgádnak szájával, a Szentlélek által azt mondtad:

`Miért acsarkodnak a nemzetek
s terveznek hiúságokat a népek?
26 *A föld királyai felkeltek,*
egybegyűltek mind a fejedelmek
az Úr ellen s az ő Fölkentje ellen' **{Zsolt 2,1-2}**.

27 Mert valóban egybegyűltek ebben a városban a te szent Fiad, Jézus ellen, akit fölkentél: Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népeivel, **28** hogy végrehajtsák, amiről kezed és akaratod elhatározta, hogy megtörténjék. **29** Most tehát, Urunk, tekints fenyegetéseikre, s add meg szolgáidnak, hogy teljes bizodalommal hirdessék igédet. **30** Te pedig nyújtsd ki kezedet gyógyításokra, hogy jelek és csodák történjenek szent Fiadnak, Jézusnak neve által.«

31 Miután így imádkoztak, megremegett a hely, ahol egybegyűltek. Mindnyájan beteltek Szentlélekkel, s bátran hirdették Isten igéjét.

A vagyonközösség

32 A hívek sokaságának pedig egy volt a szíve-lelke. Egyikük sem mondott semmit sem a magáénak a birtokából, hanem mindenük közös volt. **33** Az apostolok pedig nagy erővel tettek tanúságot Urunknak, Jézus Krisztusnak feltámadásáról; és bőséges volt a kegyelem mindnyájukban. **34** Nem is volt közöttük senki szűkölködő, mert mindazok, akiknek földje vagy háza volt, eladták, s az eladott javak árát elhozták, **35** és az apostolok lábához tették. Mindenkinek annyit osztottak ki, amennyire kinek-kinek szüksége volt. **36** Így József, a ciprusi származású levita, aki az apostoloktól a Barnabás melléknevet kapta – ennek jelentése: Vigasztalás fia –, **37** mivel szántóföldje volt, eladta azt, az árát pedig elhozta, és letette az apostolok lábához.

ApCsel 4 [21] azok pedig megfenyegetvén elbocsáták őket: nem találván, mi módon büntetnék meg őket, a népért, mert mindnyájan dicsőítik vala a lett dolgot, abban, ami történt vala.

ApCsel 4 [22] mert negyven esztendősnél nagyobb vala az ember, akin lett vala ez a meggyógyulásnak csodája.

ApCsel 4 [23] elbocsáttatván pedig, az övékhez jövének, és hírré tevék nekik, valamiket nekik a papi fejedelmek és a vének mondottak volna.

ApCsel 4 [24] kik midőn hallották volna, egyenlő akarattal felemelék szavukat az Istenhez, és mondának: Uram, te vagy, aki teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindeneket, amelyek azokban vannak:

ApCsel 4 [25] ki a Szentlélekkel a mi atyánknak, Dávidnak, a te szolgádnak szája által mondottad: miért agyarkodtak a pogányok, és a népek hiúságokat gondoltak?

ApCsel 4 [26] felállottak a föld királyi, és a fejedelmek egybegyűltek, az Úr ellen, és az ő Krisztusa ellen?

ApCsel 4 [27] mert egybegyűltek bizonyára e városban a te szent gyermeked, a Jézus ellen, akit megkentél, Heródes és Poncius Pilátus, a pogányokkal és az Izrael népeivel,

ApCsel 4 [28] megcselekedni, amiket a te kezed és tanácsod elvégeztek meglenni.

ApCsel 4 [29] és most, Uram, tekints az ő fenyegetésükre, és adjad a te szolgáidnak minden bizodalommal szólni a te igédet,

ApCsel 4 [30] abban, hogy a te kezedet kinyújtsad a gyógyításokra, és jelek és csodák legyenek a te szent fiadnak, a Jézusnak neve által.

ApCsel 4 [31] és midőn imádkoztak volna, megmozdula a hely, amelyben egybegyűltek vala, és betelének mindnyájan Szentlélekkel, és az Isten igéjét bízvást hirdetik vala.

ApCsel 4 [32] a hívek sokaságának pedig egy szívük vala és egy lelkük, és senki közülük, azokban, amiket bír vala, semmit sajátjának nem mond vala, hanem minden köz vala nekik.

ApCsel 4 [33] és nagy hatalommal tesznek vala bizonyságot az apostolok a mi Urunk Jézus Krisztusnak feltámadásáról: és nagy malaszt vala mindnyájukban.

ApCsel 4 [34] mert nem is vala senki szűkölködő közöttük. mert valamenyin mezőket vagy

házakat bírnak vala, eladván előhozzák vala azoknak az árát, amiket eladnak vala,

ApCsel 4 [35] és az apostolok lábaihoz teszik vala. elosztogattatik vala pedig mindennek, amint kinek-kinek szüksége vala.

ApCsel 4 [36] József pedig, ki Barnabásnak neveztetett az apostoloktól (mely vigasztalás fiának magyaráztatik), ki levita vala, nemzetsége szerint ciprusi,

ApCsel 4 [37] midőn egy mezeje volna, eladá azt, és előhozá az árát, és az apostolok lábaihoz tevé.

Csel 5

Ananiás és Szafira csalása

1 Egy bizonyos Ananiás nevű férfi is a feleségével, Szafirával együtt földet adott el, **2** de a felesége tudtával csalárdul megtartott valamit a föld árából, s csak egy részt hozott el és tett az apostolok lábához. **3** Péter azonban így szólt: »Ananiás, miért ejtette a sátán kísértésbe a szívedet, hogy hazudj a Szentléleknek, és csalárdul visszatarts a föld árából? **4** Ha megmaradt volna, magadnak maradt volna, és magad rendelkeznél azzal, amit eladtál. Miért vetemedett hát szíved erre a dologra? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek!« **5** Amint Ananiás ezeket a szavakat hallotta, összeesett és meghalt. Erre nagy félelem fogta el mindazokat, akik ezt hallották. **6** Az ifjak pedig felkeltek, felemelték, kivitték és eltemették. **7** Körülbelül három óra múlva belépett a felesége, aki nem tudta, hogy mi történt. **8** Péter megkérdezte tőle: »Mondd nekem, asszony, csakugyan annyiért adtátok el a földet?« Az így felelt: »Igen, annyiért.« **9** Erre Péter azt mondta neki: »Mire volt jó megegyeznetek abban, hogy megkísértitek az Úr Lelkét? Íme, akik eltemették férjedet, az ajtónál állnak, s téged is kivisznek.« **10** Nyomban összeesett a lábainál és meghalt. Az ifjak pedig beléptek, halva találták, erre kivitték és eltemették a férje mellé. **11** Ekkor nagy félelem fogta el az egész egyházat és mindazokat, akik ezeket hallották.

Jelek és csodák az apostolok által

12 Az apostolok keze által pedig sok jel és csoda történt a nép között. Mindnyájan egy szívvel voltak együtt Salamon csarnokában. **13** Mások közül senki sem mert közéjük elegyedni, de a nép nagyra becsülte őket. **14** Az Úrban hívő férfiak és nők sokasága egyre növekedett. **15** A betegeket kivitték az utcákra, hordágyakra és ágyakra rakták őket, hogy amikor Péter arra megy, legalább az árnyéka érje valamelyiküket, s megszabaduljanak

ApCsel 5 [1] egy Ananiás nevű férfiú pedig, Szafirával, a feleségével, eladá mezejét,

ApCsel 5 [2] és csalárdul megtarta a mezőnek árában, a felesége hírével: és előhozván egy részét, az apostolok lábaihoz tevé.

ApCsel 5 [3] mondá pedig Péter: Ananiás, miért kísértette meg a sátan a te szívedet, hogy hazudnál a Szentléleknek, és csalárdul cselekednél a mező árával?

ApCsel 5 [4] nemde, maradván, nem neked marad vala-e, és eladattatván nem te hatalmadban vala-e? miért gondoltad e dolgot a te szívedben? nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.

ApCsel 5 [5] hallván pedig Ananiás ez igéket, leesék, és meghala. és nagy felelem lőn mindeneken, akik hallák.

ApCsel 5 [6] felkelvén pedig az ifjak elemelék őtet, és kivivén eltemeték.

ApCsel 5 [7] lőn pedig úgymint három óra közi, az ő felesége is, ne tudván, ami lett vala, bemene.

ApCsel 5 [8] mondá pedig neki Péter: mondd meg nekem asszony, ha annyin adtátok-e el a mezőt? az pedig mondá: úgyan, annyin.

ApCsel 5 [9] Péter pedig őneki: mit egyeztetek megkísérteni az Úr lelkét? íme, azoknak lábok, akik eltemették a férjedet, az ajtónál vannak, és kivisznek téged.

ApCsel 5 [10] minjárt leesék az ő lábainál, és meghala. bemenvén pedig az ifjak, halva találák őtet, és kivivék, és a férje mellé temeték.

ApCsel 5 [11] és nagy félelem lőn az egész anyaszentegyházban, és mindeneken, akik ezeket hallák.

ApCsel 5 [12] az apostoloknak kezük által pedig sok jelek és csodák lesznek vala a nép között. és egyenlő akarattal valának mindnyájan a Salamon tornácában.

betegségeiktől. 16 Sőt, Jeruzsálem szomszédos városainak néptömege is odaáradt, hozták a betegeket és a tisztátalan lelkektől megszállottakat, s ezek mind meggyógyultak.

Péter letartóztatása és szabadulása

17 Felállt ekkor a főpap, és mindnyájan, akik vele tartottak – vagyis a szaddúceusok pártja –, elteltek irigységgel. 18 Elfogták az apostolokat, és a nyilvános börtönbe vetették őket. 19 Az Úr angyala azonban éjjel kinyitotta a börtön ajtaját, kivezette őket, és azt mondta: 20 »Menjetek, álljatok ki és hirdessétek a templomban a népnek a tanítást erről az életről.« 21 Miután ezt hallották, virradatkor bementek a templomba és tanítottak.

Péter a főtanács előtt

Mikor megérkezett a főpap és akik vele voltak, összehívták a főtanácsot, vagyis Izrael fiainak összes vénjét, és elküldtek a börtönbe, hogy elővezessék őket. 22 De amikor a szolgák odaértek és kinyitották a tömlöcöt, nem találták ott őket. Visszatértek tehát és jelentették: 23 »A börtönt egész gondosan bezárva találtuk ugyan, az őrök is ott álltak az ajtók előtt, de amikor benyitottunk, senkit sem találtunk ott.« 24 E szavak hallatára a templomőrség parancsnoka és a főpapok megdöbbentek azon, ami történt. 25 Ekkor beállított valaki, és hírül hozta nekik: »Íme a férfiak, akiket börtönbe vetettetek, a templomban állnak és tanítják a népet.«

26 Erre a parancsnok elment a szolgákkal, és erőszak alkalmazása nélkül elhozta őket, mert féltek a néptől, hogy megkövezi őket. 27 Majd odahozták és a főtanács elé állították őket. A főpap a szemükre vetette: 28 »Parancsban hagytuk meg nektek, hogy ne tanítsatok az ő nevében, s lám, ti betöltöttétek Jeruzsálemet tanításotokkal, és ránk akarjátok hárítani annak az embernek a vérét.« 29 Erre Péter és az apostolok azt felelték: »Inkább kell engedelmeskednünk Istennek, mint az embereknek. 30 Atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akit ti a fára függesztve megöltetek. 31 Isten fejedelemmé és üdvözítővé emelte őt jobbjával, hogy bűnbánatot és bűnbocsánatot adjon Izraelnek. 32 Ezeknek a dolgoknak tanúi vagyunk, mi és a Szentlélek, akit Isten megadott mindazoknak, akik engedelmeskednek neki.« 33 Mikor ezt hallották, feldühödtek, és arra gondoltak, hogy megölik őket.

34 Ekkor azonban egy bizonyos Gamáliel nevű farizeus, aki az egész nép előtt tiszteletben álló törvénytudó volt, felállt a főtanácsban és rövid időre kiküldte az embereket. 35 Azután

ApCsel 5 13 egyebek közül pedig senki nem meri vala magát hozzájuk adni: hanem magasztalja vala őket a nép.

ApCsel 5 14 inkább növekedik vala pedig az Úrban hívő férfiaknak és asszonyoknak sokasága,

ApCsel 5 15 úgyhogy az utcákra kitennék a betegeket, és ágyakra és nyoszolyákra helyheztetnék, hogy eljővén Péter, akár csak az ő árnyéka árnyékozná azoknak valamelyikét, és megszabadíttatnának az ő betegségükből.

ApCsel 5 16 egybegyűl vala pedig a közel való városoknak sokasága is Jeruzsálembe, elhozván a betegeket és a tisztátalan lelkektől gyötrettetteket: kik meggyógyulnak vala mindnyájan.

ApCsel 5 17 felkelvén pedig a papi fejedelem, és mindnyájan, akik vele valának (mely a szadduceusoknak eretneksége), bételének bosszankodással:

ApCsel 5 18 és megfogák az apostolokat, és a közönséges tömlöcbe tevék őket.

ApCsel 5 19 az Úr angyala pedig éjjel megnyitván a tömlöc ajtait, és kivivén őket, mondá:

ApCsel 5 20 menjetek el, és állván hirdessétek a népnek a templomban ez életnek minden igéit.

ApCsel 5 21 kik midőn hallották volna, bemenének reggel a templomba, és tánítanak vala. elmenvén pedig a papi fejedelem, és akik vele valának, egybehívák a gyülekezetet, és az Izrael fiainak minden véneit: és a tömlöcbe küldének, hogy előhozattatnának.

ApCsel 5 22 mikor pedig elmentenek volna a szolgák, és megnyitván a tömlöcöt nem találták volna őket, megtérvén hírt tőnek,

ApCsel 5 23 mondván: a tömlöcöt igaz, hogy betéve találtuk minden szorgalmatossággal, és az őrzőket az ajtók előtt állva, de megnyitván, senkit ottbenn nem találtunk.

ApCsel 5 24 hogy pedig hallák e beszédeket a templom gondviselői és a papi fejedelmek, kételkednek vala, mi lenne azok felől.

ApCsel 5 25 eljővén pedig egy, hírt tőn nekik: hogy íme, a férfiak, akiket a tömlöcbe tettetek, a templomban vannak állván, és tanítván a népet.

ApCsel 5 26 akkor elmene a gondviselő a szolgákkal, és elhozá őket erőszak nélkül: mert félnek vala a néptől, hogy meg ne köveztetnének.

ApCsel 5 27 és midőn elhozták volna őket, a gyülekezetbe állaták: és megkérdé őket a papi fejedelem,

ApCsel 5 28 mondván: parancsolván megparancsoltuk nektek, hogy ne tanítanátok e névben: és

beszédet intézett hozzájuk: »Izraelita férfiak, vigyázzatok magatokra, mit tesztek ezekkel az emberekkel! **36** Mert a közelmúltban fellépett Teudás, azt mondta önmagáról, hogy ő nagy valaki, és szám szerint mintegy négyszáz férfi csatlakozott hozzá. Őt megölték, azokat pedig, akik hittek neki, mind szétszórták és semmivé lettek. **37** Őutána az összeírás napjaiban fellépett Galileai Júdás, és magához csábította a népet. Ő is elpusztult, s akik egyetértettek vele, azokat mind szétszórták. **38** Ennélfogva én most is azt mondom nektek: hagyjátok magukra ezeket az embereket és engedjétek el őket, mert ha ez a terv vagy mű emberektől van, elenyészik. **39** Ha azonban Istentől van, nem ronthatjátok le, nehogy az történjék, hogy Isten ellen hadakoztok.«

Igazat adtak neki. **40** Azután előhívták az apostolokat, megverették őket, és meghagyták nekik, hogy semmiképp se beszéljenek Jézus nevében, majd elbocsátották őket. **41** Azok pedig örvendezve eltávoztak a főtanácsból, mivel méltónak találtattak, hogy Jézus nevéért gyalázatot szenvedjenek. **42** Nem is szűntek meg naponta a templomban és házaknál tanítani és hirdetni Krisztus Jézust.

íme, betöltöttétek Jeruzsálemet a ti tudományotokkal: és ránk akarjátok hozni ez embernek vérét.

ApCsel 5 [29] felelvén pedig Péter és az apostolok, mondának: az Istennek inkább kell engedni, hogysem az embereknek.

ApCsel 5 [30] a mi atyáinknak Istene feltámasztotta a Jézust, kit ti megöltetek, a fára függesztvén.

ApCsel 5 [31] ezt fejedelmül és üdvözítőül felmagasztalta az Isten az ő jobbjával, hogy a penitenciát adja Izraelnek, és a bűnök bocsánatát.

ApCsel 5 [32] és mi tanúi vagyunk ez igéknek, és a Szentlélek, kit az Isten minden őneki engedőknek adott.

ApCsel 5 [33] ezeket midőn hallották volna, dúlnak-fúlnak vala, és gondolják vala, hogy megölnék őket.

ApCsel 5 [34] felkelvén pedig egy Gamáliel nevű farizeus a gyülekezetben, az egész nép előtt becsületes törvénytudó, meghagyá, hogy egy kevéssé az emberek kinn lennének.

ApCsel 5 [35] és mondá nekik: izraelita férfiak, vígyázzatok magatokra, ez emberek felől mit fogtok cselekedni.

ApCsel 5 [36] mert ez napok előtt támada Teudás, magát valaminek mondván, kivel egyezett közel négyszáz számú férfiú: ki megölettetett: és mindnyájan, akik hisznek vala neki, eloszlottak, és semmivé tétettek.

ApCsel 5 [37] ezután egy galileai Júdás támada a bevallásnak napjain, és maga után téríté a népet, az is elvesze: és mindnyájan, valamenyin vele egyeztek, eloszlottak.

ApCsel 5 [38] azokáért most is mondom nektek, távozzatok el ez emberektől, és hagyjatok békét nekik: mert ha emberektől vagyon e tanács, vagy e dolog, elbomol:

ApCsel 5 [39] ha pedig az Istentől vagyon, el nem bonthatjátok azt, hogy valamiképpen ne találtassatok az Isten ellen is tusakodni. egyezének azért vele.

ApCsel 5 [40] és előhíván az apostolokat, midőn megverették volna őket, meghagyák, hogy teljességgel ne szólnának a Jézus nevében, és elbocsáták őket.

ApCsel 5 [41] és azok ugyan örülvén mennek vala el a gyülekezet elől, mivelhogy méltókká lettek a Jézus nevéért gyalázatot szenvedni.

ApCsel 5 [42] egy nap sem szűnnek vala pedig meg a templomban és házanként tanítani, és hirdetni a Krisztus Jézust.

Csel 6

A hét diákonus kiválasztása

1 Azokban a napokban a tanítványok számának megszaporodtával zúgolódás támadt a görögök között a zsidók ellen amiatt, hogy özvegyeiket elhanyagolják a mindennapi kiszolgálásnál. **2** A tizenkettő egybehívta tehát a tanítványok sokaságát, és így szóltak: »Nem volna rendjén, hogy az asztaloknál szolgáljunk, s közben elhanyagoljuk az Isten igéjét. **3** Azért testvérek, szemeljetek ki magatok közül hét jó hírű, Szentlélekkel és bölcsességgel teljes férfit, s bízzuk rájuk ezt a feladatot. **4** Mi meg majd az imádsággal és az ige szolgálatával foglalkozunk.« **5** Ez a beszéd tetszett az egész sokaságnak. Kiválasztották tehát Istvánt, akit eltöltött a hit és a Szentlélek, továbbá Fülöpöt, Prohóroszt, Nikánort, Timont, Parmenászt és Miklóst, az antiochiai prozelitát. **6** Ezeket az apostolok elé állították, és ők imádság közben rájuk tették kezüket.

7 Az Úr igéje pedig terjedt, úgyhogy a tanítványok száma igen megszaporodott Jeruzsálemben, sőt a papoknak is nagy tömege hódolt meg a hitnek.

István letartóztatása

8 István pedig, telve kegyelemmel és erővel, csodákat és nagy jeleket művelt a nép között. **9** Felléptek azonban néhányan abból a zsinagógából, amelyet a libertinusokról, a cireneiekről, az alexandriaiakról neveztek el, és azokról, akik Kilíkiából és Ázsiából valók, s vitatkoztak Istvánnal. **10** Nem tudtak azonban ellenállni a bölcsességnek és a Léleknek, amely által szólt. **11** Erre férfiakat küldtek ki alattomban, akik azt mondták: »Hallottuk őt, amint káromló szavakat mondott Mózesre és Istenre.« **12** Ily módon felizgatták a népet, a véneket és az írástudókat, akik azután összecsődülve megragadták őt és a főtanács elé vitték. **13** Sőt, hamis tanúkat is állítottak, hogy mondják azt: »Ez az ember minduntalan a szent hely és a törvény ellen beszél. **14** Hallottuk ugyanis őt, amikor azt mondta, hogy ez a Názáreti Jézus lerontja majd ezt a helyet, s megmásítja a hagyományokat, amelyeket Mózes hagyott ránk.«

15 Akik a főtanácsban ültek, mind őt nézték, s olyannak látták az arcát, mint egy angyalét.

ApCsel 6 [1] azokban pedig a napokban, növekedvén a tanítványok száma, zúgolódásuk lőn a görögöknek a zsidók ellen, azért, hogy megvettetnének a mindennapi szolgálatban az ő özvegyük.

ApCsel 6 [2] egybehíván pedig a tizenkettő a tanítványoknak sokaságát, mondának: nem méltó nekünk elhagynunk az Isten igéjét, és az asztalokhoz szolgálnunk.

ApCsel 6 [3] válasszatok azért, atyámfiai, közületek hét jó hírű-nevű férfiakat, Szentlélekkel és bölcsességgel teljeseket, kiket erre a dologra rendeljünk.

ApCsel 6 [4] mi pedig az imádságban, és az igének szolgálatában leszünk foglalatosak.

ApCsel 6 [5] és tetszék a beszéd az egész sokaság előtt. és választák Istvánt, hittel és Szentlélekkel teljes férfit, és Fülöpöt és Prohórust és Nikánort és Timont és Parmenászt és Miklóst, az antióchiai jövevényt.

ApCsel 6 [6] ezeket állaták az apostolok eleibe: és imádkozván rájok tevék kezüket.

ApCsel 6 [7] és az Úr igéje növekedik vala, és igen sokasodik vala a tanítványok száma Jeruzsálemben: a papokból is sok sereg enged vala a hitnek.

ApCsel 6 [8] István pedig teljes malaszttal és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a népben.

ApCsel 6 [9] támadának pedig némelyek a zsinagógából, mely neveztetik a libertinusokénak és cireneiekének és alexandriaiakénak, és azokénak, kik Kilikiából és Ázsiából valának, vetekedvén Istvánnal:

ApCsel 6 [10] és nem állhatnak vala ellene a bölcsességnek és a Léleknek, aki szól vala.

ApCsel 6 [11] akkor alattomban küldének férfiakat, kik mondanák, hogy hallották volna őtet, hogy káromló igéket szólt volna Mózes és az Isten ellen.

ApCsel 6 [12] felindíták azért a községet, és a véneket és az írástudókat: és összefutván ragadák őtet, és a gyülekezetbe vivék,

ApCsel 6 [13] és hamis tanúkat állatának, kik mondanák: ez az ember nem szűnik a szent hely és a törvény ellen való igéket szólni.

ApCsel 6 [14] mert hallottuk őtet mondani: hogy ez a Názáreti Jézus elrontja ezt a helyt, és elváltoztatja a hagyományokat, melyeket Mózes nekünk adott.

ApCsel 6 [15] és ránézvén mindnyájan, akik a gyülekezetben ülnek vala, láták az ő orcáját, mint az angyal orcáját.

Csel 7

István beszéde

1 A főpap erre megkérdezte tőle: »Csakugyan így áll a dolog?« **2** Ő pedig azt felelte: »Férfiak, testvérek és atyák, halljátok! A dicsőség Istene megjelent atyánknak, Ábrahámnak, midőn Mezopotámiában tartózkodott, és mielőtt Háránba költözött. **3** *Így szólt hozzá: `Menj ki földedről és rokonságodból, s jöjj arra a földre, amelyet mutatok neked'* **{Ter 12,1}**. **4** Erre elhagyta a káldeaiak országát, és Háránba költözött. Innen pedig atyja halála után áthozta őt erre a földre, amelyen ti laktok most. **5** Nem adott ugyan belőle neki talpalatnyi örökséget sem, de megígérte, *hogy birtokul adja neki és utódainak őutána* **{Ter 12,7}**, bár nem volt még fia. **6** Isten ezt mondta neki: *`Az ő utóda hontalanként fog lakni idegen földön, szolgaságba hajtják és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig.* **7** *De én* – mondja az Úr *–megítélem a nemzetet, amelynek szolgái lesznek, azután majd kivonulnak és szolgálni fognak nekem ezen a helyen'* **{Ter 15,13-14; Kiv 3,12}**. **8** Egyben megkötötte vele a körülmetélés szövetségét. Ábrahámnak így lett a fia Izsák, akit körülmetélt a nyolcadik napon, Izsáké pedig Jákob, Jákobé meg a tizenkét pátriárka. **9** A pátriárkák irigységből eladták Józsefet Egyiptomba, de Isten vele volt **{Ter 37,11.28; 39,2}**, **10** s kiragadta őt minden viszontagságából. *Kegyelmet* s bölcsességet *adott neki a fáraónak, Egyiptom királyának a színe előtt, úgyhogy az megtette őt kormányzónak Egyiptom fölé és a tulajdon egész háza fölé* **{Ter 39,21; 41,37-44; Zsolt 105,21}**. **11** Akkoriban éhínség és nagy nyomorúság sújtotta egész Egyiptomot és Kánaánt, s atyáink nem találtak élelmet. **12** Mikor azonban Jákob meghallotta, hogy Egyiptomban van gabona, elküldte atyáinkat első ízben; **13** a második alkalommal a testvérei megismerték Józsefet, és a fáraó előtt kitudódott a származása. **14** József erre érte küldött és elhivatta atyját, Jákobot és egész rokonságát, hetvenöt lelket. **15** Jákob tehát lement Egyiptomba, s aztán ő és atyáink meghaltak. **16** Átvitték őket Szíchembe, és eltemették a sírba, amelyet Ábrahám vett meg ezüstpénzen a szichemi Hámor fiaitól **{Ter 23,26-27}**.

17 Mikor azonban elközelgett az ígéret ideje, amelyet Isten Ábrahámnak adott, a nép gyarapodott és sokasodott Egyiptomban, **18** amíg másik

ApCsel 7 [1] mondá pedig a papi fejedelem: így vannak-e ezek?

ApCsel 7 [2] ki mondá: atyámfiai, férfiak és atyák, halljátok meg: a dicsőségnek Istene megjelent a mi atyánknak, Ábrahámnak, mikor Mezopotámiában volna, minekelőtte Háránban laknék,

ApCsel 7 [3] és mondá neki: menj ki a te földedből és rokonságodból, és jöjj a földre, melyet neked mutatok.

ApCsel 7 [4] akkor kimene a káldeaiak földjéről, és Háránban lakék. és onnét, minekutána meghala az atyja, általhozá őtet e földre, melyen most ti laktok.

ApCsel 7 [5] és nem ada azon neki csak egy lábnyomnyi örökséget is: hanem megígéré, hogy azt örökségül adná neki, és az ő magvának őutána, holott nem volna fia.

ApCsel 7 [6] szóla pedig neki az Isten: hogy az ő magva idegen földön lakos leszen, és szolgálat alá vetik őket, és gonoszul bánnak velük négyszáz esztendeig:

ApCsel 7 [7] és a nemzetet, akinek szolgálnak, megítélem én, úgy mond az Úr. és azután kimennek, és szolgálnak nekem e helyen.

ApCsel 7 [8] és adá neki a körülmetélkedésnek testamentumát: és úgy nemzé Izsákot, és körülmetélé őtet nyolcad napon: és Izsák Jákobot, és Jákob a tizenkét pátriárkát.

ApCsel 7 [9] és a pátriárkák, irigykedvén, eladák Józsefet Egyiptomba, és az Isten vala vele:

ApCsel 7 [10] és kiszabadítá őtet minden ő háborúságiból: és kedvességet és bölcsességet ada neki az egyiptomi fáraó király előtt, és gondviselővé rendelé őtet Egyiptomon, és az ő egész házán.

ApCsel 7 [11] jöve pedig az egész Egyiptomra és Kánaánra éhség és nagy nyomorúság: és nem találnak vala eledelt az atyáink.

ApCsel 7 [12] midőn pedig hallotta volna Jákob, hogy gabona volna Egyiptomban, elküldé az atyáinkat elsőben:

ApCsel 7 [13] és a másodikban megismerteték József az ő atyafiaitól, és megjelenteték fáraónak az ő nemzete.

ApCsel 7 [14] elküldvén pedig József, hívatá Jákobot, az atyját, és minden rokonságát, hetvenöt lelket.

király nem támadt Egyiptomban, aki nem ismerte Józsefet. **19** Ez álnok módon bánt a népünkkel. Azzal sújtotta atyáinkat, hogy ki kellett tenniük csecsemőiket, hogy életben ne maradjanak. **20** Abban az időben született Mózes, akit Isten kedvelt. Három hónapig apja házában táplálták. **21** Mikor azután kitették, a fáraó lánya felvette, és felnevelte saját fia gyanánt. **22** Mózes így oktatást kapott az egyiptomiak minden bölcsességében, és hatalmas lett szavaiban és tetteiben. **23** Mikor pedig betöltötte negyvenedik évét, feltette szívében, hogy meglátogatja a testvéreit, Izrael fiait. **24** Amikor meglátta, hogy egyikük méltatlanságot szenved, a védelmére kelt, és bosszút állt az igazságtalanságot szenvedőért azzal, hogy megölte az egyiptomit. **25** Azt hitte ugyanis, hogy testvérei megértik, hogy Isten az ő keze által ad nekik szabadulást, ám azok nem értették meg. **26** Másnap megjelent köztük, amikor éppen perlekedtek, és békítgette őket: `Férfiak, ti testvérek vagytok, miért bántjátok egymást?' **27** De az, aki bántalmazta felebarátját, eltaszította őt, és így szólt: *`Ki tett téged följebbvalóvá és bíróvá fölénk?* **28** *Csak nem akarsz megölni, ahogy megölted tegnap az egyiptomit?'* **29** Mikor Mózes meghallotta ezt a beszédet, elmenekült, és jövevény lett Midián földjén, ahol két fia született **{Kiv 2,15}**.

30 Negyven esztendő eltelte után Sína hegyének pusztájában *angyal jelent meg neki a csipkebokor lángoló tüzében* **{Kiv 3,2-3}**. **31** Mózes látta, és csodálkozott a látványon. Amint azonban odament, hogy megnézze, az Úr szólt hozzá: **32** *`Én vagyok atyáid Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene'* **{Kiv 3,6}**. Mózes erre megrettent, és nem merte megnézni. **33** *Az Úr pedig azt mondta neki: `Oldd le lábad saruját, mert a hely, amelyen állsz, szent föld.* **34** *Jól láttam Egyiptomban élő népem nyomorúságát, hallottam sóhajtozásukat, azért szálltam le, hogy megszabadítsam őket. Jöjj tehát, elküldek Egyiptomba'* **{Kiv 3,5.7-10}**.

35 Ezt a Mózest, akit megtagadtak, amikor azt mondták: *`Ki rendelt téged följebbvalóvá és bíróvá?'* **{Kiv 2,14}**, Isten vezérül és szabadítóul küldte az angyal által, aki megjelent neki a csipkebokorban. **36** Ő hozta ki őket, közben csodákat és jeleket művelt Egyiptom földjén, majd a Vörös-tengernél és a pusztában negyven éven át. **37** Ez az a Mózes, aki megmondta Izrael fiainak: *`Prófétát támaszt nektek Isten testvéreitek közül, hozzám hasonlót'* **{MTörv 18,15}**. **38** Ő volt az, aki a pusztai közösségből kapcsolatban állt az angyallal, aki Sína hegyén szólt hozzá és atyáinkhoz; ő vette át az élet

ApCsel 7 [15] és alámene Jákob Egyiptomba, és meghala ő, és az atyáink.

ApCsel 7 [16] és általvitetének Szichembe, és a koporsóba tétetének, melyet Ábrahám vett ezüstpénz áron Hámornak, a Szichem fiának fiaitól.

ApCsel 7 [17] midőn pedig elközelgetne az ígéretnek ideje, melyet megvallott vala az Isten Ábrahámnak, növekedék a nép, és megsokasodék Egyiptomban,

ApCsel 7 [18] míg más király támada Egyiptomban, ki nem ismeri vala Józsefet.

ApCsel 7 [19] ez megcsalván a mi nemzetünket, sanyargatá az atyáinkat, hogy kivetnék az ő gyermeküket, hogy ne élnének.

ApCsel 7 [20] azon időben születék Mózes, és kedves vala az Istennél, ki három hónapig tápláltaték az atyja házában.

ApCsel 7 [21] midőn pedig kivettetett volna, felvevé őtet a fáraó leánya, és feltartá őtet maga fia gyanánt.

ApCsel 7 [22] és Mózes az egyiptomiaknak minden bölcsességére taníttaték, és hatalmas vala igéiben és cselekedetiben.

ApCsel 7 [23] midőn pedig eltelt volna őneki a negyven esztendőnek ideje, gondolá az ő szívében, hogy meglátogatná az atyafiait, az Izrael fiait.

ApCsel 7 [24] és midőn látott volna egyet, hogy bosszúságot szenvedne, megoltalmazá őtet: és bosszúját állá annak, aki a bosszúságot szenvedi vala, megölvén az egyiptomit.

ApCsel 7 [25] azt állítja vala pedig, hogy értik az atyafiai, hogy az Isten az ő keze által adna nekik szabadulást: de azok nem érték.

ApCsel 7 [26] a következendő napon pedig megjelenék azoknak, midőn veszekednének, és megengeszteli vala őket békességgel, mondván: férfiak, atyafiak vagytok, miért ártotok egymásnak?

ApCsel 7 [27] aki pedig bosszúságot teszen vala az ő felebarátján, eltaszítá őtet, mondván: ki rendelt téged fejedelemmé és bíróvá mirajtunk?

ApCsel 7 [28] meg akarsz-e te engem ölni, amint megöléd tegnap az egyiptomit?

ApCsel 7 [29] elfuta pedig Mózes ez igére: és jövevény lőn Midián földjében, ahol két fiat nemze.

ApCsel 7 [30] és eltelvén a negyven esztendő, megjelenék neki a Sína hegynek pusztájában az angyal, a csipkebokornak lángos tüzében.

igéit, hogy nekünk adja. 39 Ám atyáink nem akartak engedelmeskedni neki, hanem eltaszították, és szívük visszavágyott Egyiptomba. 40 Azért azt mondták Áronnak: *`Készíts nekünk isteneket, vezessenek bennünket ők, mert nem tudjuk, mi történt ezzel a Mózessel, aki kihozott minket Egyiptom földjéről!'* {Kiv 32,1} 41 És borjúképmást készítettek azokban a napokban, áldozatot mutattak be a bálványnak, és örömük telt önkezük alkotásaiban. 42 Ezért Isten elfordult tőlük, és hagyta őket, hogy szolgáljanak az ég seregeinek, amint meg van írva a próféták könyvében:

`Vajon mutattatok-e be nekem
áldozati állatokat és áldozatokat
negyven éven át a pusztában, Izrael háza?
43 *Inkább befogadtátok Molok sátrát*
és isteneteknek, Refánnak csillagát,
a bálványképeket, amelyeket készítettetek,
hogy imádjátok őket.
Ezért Babilonon *túlra viszlek majd el titeket'*
{Ám 5,25-27}.

44 A szövetség sátra atyáinkkal volt a pusztában, amint Isten elrendelte nekik, aki Mózeshez szólt, hogy készítse el azt a látott minta szerint. 45 Ezt atyáink átvették, s be is vitték Józsuéval a pogányok birodalmába, akiket Isten kiűzött atyáink elől, Dávid napjaiig. 46 Ő kegyelmet talált Istennél, és könyörgött, hogy hajlékot emelhessen Jákob Istenének. 47 Végül csak Salamon épített neki házat. 48 Ámde a Magasságbeli nem lakik kezek alkotásaiban, amint a próféta mondja:

49 *`Az ég az én trónusom,*
a föld pedig lábaim zsámolya.
Miféle házat építenétek nekem
– mondja az Úr –,
vagy hol lenne az én nyugodalmam helye?
50 *Nem az én kezem alkotta-e mindezeket?*
' {Iz 66,1-2}

51 Ti keménynyakúak, körülmetéletlen szívűek és fülűek! Ti mindenkor ellenálltok a Szentléleknek: amint atyáitok, úgy ti is. 52 Melyik prófétát nem üldözték atyáitok? Igen, megölték őket, akik annak az Igaznak eljöveteléről jövendöltek, akinek ti most árulói és gyilkosai lettetek, 53 ti, akik angyalok szolgálata által kaptátok a törvényt, de meg nem tartottátok.«

ApCsel 7 31 Mózes pedig, látván, csodálá a látást. és oda járulván, hogy megszemlélné, lőn őhozzája az Úr szózata, mondván:

ApCsel 7 32 én vagyok a te atyáid Istene, az Ábrahám Istene, az Izsák Istene és a Jákob Istene. megrettenvén pedig Mózes, nem meri vala nézni.

ApCsel 7 33 mondá pedig neki az Úr: oldd le a lábaid saruját: mert a hely, amelyen állasz, szent föld.

ApCsel 7 34 látván láttam nyomorúságát az én népemnek, ki Egyiptomban vagyon, és az ő fohászkodását hallottam, és alájöttem megszabadítani őket. és most jöjj ide, és Egyiptomba küldelek téged.

ApCsel 7 35 ezt a Mózest, akit megtagadtak, mondván: ki rendelt téged fejedelemmé és bíróvá? ezt az Isten fejedelemül és szabadítóul küldte, az angyal keze által, aki megjelent neki a csipkebokorban.

ApCsel 7 36 ez hozta ki őket, csodákat és jeleket tévén Egyiptom földjében, és a Vörös-tengeren, és a pusztában negyven esztendeig.

ApCsel 7 37 ez a Mózes, aki az Izrael fiainak mondotta: prófétát támaszt nektek az Isten az atyátok fiai közül, mint engemet, azt hallgassátok.

ApCsel 7 38 ez az, aki a gyülekezetben volt a pusztában az angyallal, aki szól vala neki a Sína hegyén, és az atyáinknak: aki az életnek igéit vette, hogy nekünk adná.

ApCsel 7 39 kinek nem akarának engedni az atyáink: hanem megveték, és szívükkel Egyiptomba fordulának,

ApCsel 7 40 mondván Áronnak: csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak! mert ezt a Mózest, aki minket kihozott Egyiptom földjéből, nem tudjuk, mi lelte.

ApCsel 7 41 és borjút csináltak az napokban, és áldozatot tettek a bálványnak, és vigadnak vala az ő kezüknek alkotmányiban.

ApCsel 7 42 elfordula pedig az Isten, és őket az ég seregének szolgálatára adá, amint írva vagyon a próféták könyvében: vajon áldozatravalókat és engesztelő ajándékokat mutattatok-e be nekem negyven esztendeig a pusztában, Izraelnek háza?

ApCsel 7 43 és bevettétek a Moloch hajlékát, és a ti isteneteknek, Refánnak csillagát, az ábrázatokat, melyeket csináltatok, hogy imádnátok azokat. és elviszlek titeket Babilonon túl.

ApCsel 7 44 a bizonyságnak sátora az atyáinkkal volt a pusztában, amint rendelte nekik az Isten,

István megkövezése

54 Amikor ezeket hallották, megdühödtek szívükben, és fogukat csikorgatták ellene. **55** Ő azonban Szentlélekkel telve föltekintett az égre, látta Isten dicsőségét, és Jézust Isten jobbja felől állni. **56** Megszólalt: »Íme, nyitva látom az egeket, és az Emberfiát állni Isten jobbja felől.« **57** Erre ők fennhangon kiáltva befogták fülüket, és egy akarattal rárohantak. **58** Azután kihurcolták őt a városon kívülre, és megkövezték.

A tanúk pedig letették ruháikat egy ifjú lábához, akit Saulnak hívtak. **59** Amikor megkövezték Istvánt, az így könyörögött: »Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!« **60** Amikor pedig térdre esett, fennhangon azt kiáltotta: »Uram, ne tulajdonítsd ezt nekik bűnül!« Amint ezt kimondta, elszenderült az Úrban.

szólván Mózesnek, hogy azt a forma szerint csinálná, amelyet látott vala.

ApCsel 7 [45] melyet be is vittek, bevivén az atyáink Józussal a pogányok birodalmába, melyeket kiűzött az Isten az atyáinknak színe előtt, a Dávid napjaiig,

ApCsel 7 [46] ki kedvet talált az Isten előtt, és azt kérte, hogy hajlékot találna a Jákob Istenének.

ApCsel 7 [47] Salamon pedig házat épített neki.

ApCsel 7 [48] de a Magasságbeli nem lakik a kézi csinálmányokban, amint a próféta mondja:

ApCsel 7 [49] az ég az én székem, a föld pedig a lábaimnak zsámolya. micsoda házat építetek nekem? úgy mond az Úr. avagy melyik az én nyugodalmamnak helye?

ApCsel 7 [50] nem az én kezem alkotta-e mindezeket?

ApCsel 7 [51] kemény nyakúak, és körülmetéletlen szívűek és fülűek, ti mindenkor elleneálltok a Szentléleknek, amint az atyáitok, úgy ti is.

ApCsel 7 [52] mely prófétát nem üldöztek az atyáitok? és megölték azokat, akik az igaznak eljövetelit hirdették, kinek ti most árulói és gyilkosi voltatok:

ApCsel 7 [53] kik a törvényt vettétek az angyaloknak rendelése által, és meg nem őriztétek.

ApCsel 7 [54] hallván pedig ezeket dúlnak-fúlnak vala szívükben, és fogukat csikorgatják vala rá.

ApCsel 7 [55] holott pedig teljes volna Szentlélekkel, az égre tekintvén látá az Isten dicsőségét, és a Józust az Isten jobbja felől állni.

ApCsel 7 [56] és mondá: íme, nyitva látom az egeket, és az Emberfiát az Isten jobbja felől állni.

ApCsel 7 [57] felkiáltván pedig ők nagy szóval, bedugák az ő fülüket, és egyenlő akarattal rárohanának.

ApCsel 7 [58] és kivetvén őtet a város kivűl, kövezik vala: és a tanúk letevék az ő ruhájukat egy ifjúnak lábainál, ki Saulnak hívattatik vala.

ApCsel 7 [59] és kövezik vala Istvánt, ki könyörög és mond vala: Uram, Józus, vedd hozzád az én lelkemet!

ApCsel 7 [60] térdeire esvén pedig, nagy szóval kiálta, mondván: Uram, ne tulajdonítod nekik e bűnt. és midőn ezt mondotta volna, elaluvék az Úrban.

Csel 8

1 Saul pedig egyetértett azzal, hogy megöljék őt.

Üldözés és szétszórattatás

Azon a napon nagy üldözés tört ki a jeruzsálemi egyház ellen, s az apostolok kivételével mindnyájan szétszóródtak Júdea és Szamaria tar-tományában. **2** Istvánt pedig istenfélő férfiak eltemették, és nagyon megsiratták. **3** Saul meg pusztította az egyházat, sorra járva a házakat, elhurcolta a férfiakat és asszonyokat, s őrizetbe vetette őket.

A JÚDEAI ÉS A SZAMARIAI EGYHÁZ: 8,4-12,23

Fülöp, Szamaria hittérítője

4 Azok, akik szétszóródtak, eközben körüljártak, és hirdették az Isten igéjét.

5 Így jutott el Fülöp Szamaria városába, és hirdette nekik Krisztust. **6** Tömegesen és egyetértően figyeltek mindarra, amit Fülöp mondott, hallva és látva a jeleket, amelyeket cselekedett. **7** Mert a tisztátalan lelkek hangos kiáltással kimentek sokakból, akikben laktak, és sok inaszakadt és sánta meggyógyult. **8** Nagy öröm támadt abban a városban.

9 Volt azonban a városban egy Simon nevű férfi, aki azelőtt varázslással foglalkozott, és elámította Szamaria népét, azt állítva, hogy ő rendkívüli valaki. **10** Nagyok és kicsik, mindenki egyaránt hallgatott rá, s azt mondták: »Az Isten ereje ő, akit Nagynak hívnak.« **11** És követték őt, mert jó ideje ámította őket varázslataival. **12** Amikor azonban hittek Fülöpnek, aki hirdette az örömhírt Isten országáról, a férfiak és az asszonyok megkeresztelkedtek Jézus Krisztus nevében. **13** Sőt, maga Simon is hitt, és megkeresztelkedése után Fülöphöz szegődött. Mikor látta, hogy jelek és igen nagy csodák is történnek, álmélkodva csodálkozott.

Péter és János Szamariában

14 Mikor pedig az apostolok, akik Jeruzsálemben voltak, meghallották, hogy Szamaria befogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. **15** Amint odaérkeztek, imádkoztak értük, hogy elnyerjék a Szentlelket, **16** mert az még egyikükre sem szállt le, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevében. **17** Ekkor rájuk tették kezüket, és azok elnyerték a Szentlelket.

18 Amikor Simon látta, hogy az apostolok kézrátétellel megadják a Szentlelket, pénzt kínált nekik, **19** és azt mondta: »Adjátok meg nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem a kezemet, megkapja a Szentlelket!« **20** Péter azonban így

ApCsel 8 [1] Saul pedig javallja vala annak halálát. VIII. rész. az napon pedig nagy üldözés lőn az anyaszentegyházban, mely Jeruzsálemben vala, és mindnyájan eloszlának Júdeának és Szamáriának tartományiba, az apostolokon kívül.

ApCsel 8 [2] gondját viselék pedig az istenfélő férfiak Istvánnak, és nagy sírást tőnek rajta.

ApCsel 8 [3] Saul pedig pusztítja vala az anyaszentegyházat, házanként járván, és kivonván a férfiakat és az asszonyállatokat őrizet alá adja vala.

ApCsel 8 [4] azokáért, akik eloszlottak vala, széllel járnak vala, hirdetvén az Isten igéjét.

ApCsel 8 [5] Fülöp pedig alámenvén Szamária városába, prédikálja vala nekik a Krisztust.

ApCsel 8 [6] figyelmeznek vala pedig a seregek azokra, amik Fülöptől mondatnak vala, egyenlő akarattal hallgatván, és látván a jeleket, melyeket cselekszik vala.

ApCsel 8 [7] mert sokakból közülük, akikben tisztátalan lelkek valának, nagy szóval kiáltván kimennek vala.

ApCsel 8 [8] sok inaszakadtak pedig és sánták gyógyíttatának meg.

ApCsel 8 [9] lőn azért nagy öröm abban a városban. egy Simon nevű férfiú pedig, ki azelőtt a városban ördöngös vala, elhitetvén a szamáriai nemzetet, magát valami nagynak mondván lenni:

ApCsel 8 [10] kit hallgatnak vala mindnyájan, a legkisebbektől fogva a legnagyobbakig, mondván: ez az Isten ereje, mely nagynak hívattatik.

ApCsel 8 [11] hallgatják vala pedig őtet, azért, hogy sok ideig eszüket vesztette volna az ő ördöngösségivel.

ApCsel 8 [12] midőn pedig hittek volna Fülöpnek, aki az Isten országát hirdeti vala, a Jézus Krisztus nevében megkereszteltetnek vala férfiak és aszszonyállatok.

ApCsel 8 [13] akkor Simon ő maga is hűn: és midőn megkereszteltetett volna, Fülöphöz adá magát. látván jeleket és nagy erőket is lenni, álmélkodván csodálkozik vala.

ApCsel 8 [14] midőn pedig hallották volna az apostolok, kik Jeruzsálemben valának, hogy bevette volna Szamária az Isten igéjét, hozzájuk küldék Pétert és Jánost.

ApCsel 8 [15] kik midőn elmentek volna, imádkozának őértük, hogy elvennék a Szentlelket,

ApCsel 8 [16] mert még senkire közülük nem szállott vala, hanem csak megkereszteltettek vala az Úr Jézus nevében.

ApCsel 8 [17] akkor rájuk teszik vala kezüket, és elveszik vala a Szentlelket.

szólt hozzá: »Vesszen a pénzed veled együtt, mivel azt gondoltad, hogy Isten ajándékát pénzért lehet megszerezni! 21 Sem részed nincs ebben, sem jussod nincs hozzá, mert a szíved nem igaz Isten előtt. 22 Térj meg tehát ebből a gonoszságodból, s kérd Istent, hogy szívednek ez a gondolata bocsánatot nyerjen! 23 Mert azt látom, hogy a keserűség epéjében és a gonoszság kötelékében vagy.« 24 Erre Simon azt felelte: »Könyörögjetek értem az Úrhoz, hogy semmi se érjen engem abból, amit mondtatok!« 25 Ők pedig, miután tanúságot tettek és az Úr igéjét hirdették, visszatértek Jeruzsálembe. Közben a szamariaiak sok helységének hirdették az evangéliumot.

Az etióp férfi megkeresztelése

26 Ezek után az Úr angyala így szólt Fülöphöz: »Kelj föl és menj délre, arra az elhagyatott útra, amely Jeruzsálemből Gázába visz le!« 27 Az fölkelt tehát, és elment. S íme, egy etióp férfi, Kandakénak, az etiópok királynőjének hatalmas udvari tisztje és minden kincsének kezelője, aki Jeruzsálembe jött imádkozni, 28 visszatértében kocsiján ülve Izajás prófétát olvasta. 29 Ekkor a Lélek így szólt Fülöphöz: »Menj oda, és szegődj ahhoz a kocsihoz!« 30 Amint Fülöp odasietett és hallotta, hogy Izajás prófétát olvassa, megszólította: »Azt gondolod, hogy érted, amit olvasol?« 31 Az így felelt: »Hogyan érteném, ha nincs, aki megmagyarázza nekem?« Megkérte tehát Fülöpöt, hogy szálljon fel és üljön melléje. 32 Az Írás helye pedig, amelyet olvasott, ez volt:

»Mint a bárány, amelyet leölésre visznek,
és mint a juh, mely nyírója előtt elnémul,
nem nyitotta ki száját.
33 *Megaláztatásban hoztak fölötte ítéletet.*
A sorsával ki törődik?
Hisz életét elvették e földön« **{Iz 53,7-8}.**

34 Erre az udvari tiszt megkérdezte Fülöpöt: »Kérlek, kiről mondja ezt a próféta, önmagáról vagy valaki másról?« 35 Ekkor Fülöp megnyitotta száját, s ebből az Írásból kiindulva hirdette neki Jézust. 36 Amint haladtak az úton, egy vízhez értek. Erre az udvari tiszt így szólt: »Íme a víz; mi gátol abban, hogy megkeresztelkedjem?« **[37]** 38 Azután megállította a kocsit. Mindketten lementek a vízbe, Fülöp és az udvari tiszt, és megkeresztelte őt. 39 Mikor a vízből feljöttek, az Úr Lelke elragadta Fülöpöt. Az udvari tiszt nem látta őt többé, s örvendezve folytatta útját. 40 Fülöp pedig Asdódban termett, körüljárt, és hirdette az evangéliumot, amíg Cézáreába nem érkezett.

ApCsel 8 18 midőn pedig látta volna Simon, hogy az apostolok kezüknek rájuk vetése által adatnék a Szentlélek, pénzt vőn nekik,

ApCsel 8 19 mondván: adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy valakire kezeimet teszem, a Szentlelket vegye. Péter pedig mondá neki:

ApCsel 8 20 vesszen el veled a te pénzed, mivelhogy azt állítád, hogy az Isten ajándékát pénz által nyerhetni.

ApCsel 8 21 nincs neked részed, se sorsod e dologban. mert a te szíved nem igaz az Isten előtt.

ApCsel 8 22 azért tarts penitenciát e gonoszságodról, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik neked ez a te szívednek gondolata.

ApCsel 8 23 mert látom, hogy te a keserűségnek epéjében és a hamisságnak kötelében vagy.

ApCsel 8 24 felelvén pedig Simon, mondá: könyörögjetek ti értem az Úrnak, hogy semmi ne jőjön rám azokban, amiket mondottatok.

ApCsel 8 25 és azok bizonyítván ugyan és hirdetvén az Úr igéjét, megtérének Jeruzsálembe, és a szamaritánusoknak sok tartományinak hirdeték az evangéliumot.

ApCsel 8 26 az Úr angyala pedig szóla Fülöpnek, mondván: kelj fel, és menj dél felé, az útra, mely alámegyen Jeruzsálemből Gázába: ez puszta.

ApCsel 8 27 és felkelvén elmene. és íme, egy szerecsen férfiú, hatalmas komornyikja Kandákénak, a szerecsenek királyné asszonyának, ki minden kincsével bír vala, jött vala Jeruzsálembe imádkozni.

ApCsel 8 28 és visszatér vala az ő szekerén ülvén, és Izajás prófétát olvasván.

ApCsel 8 29 monda pedig a Lélek Fülöpnek: járulj elő, és add íme szekérhez magadat.

ApCsel 8 30 odafutván pedig Fülöp, hallá őtet Izajás prófétát olvasni, és mondá: véled-e, hogy érted, amiket olvasol?

ApCsel 8 31 ki mondá: és hogy érthetem, ha valaki meg nem magyarázza nekem? és kéré Fülöpöt, hogy felhágna, és ővele ülne.

ApCsel 8 32 az írásnak helye pedig, melyet olvas vala, ez vala: mint a juh vitetett a halálra, és mint a bárány az őtet nyíró előtt, szó nélkül, úgy nem nyitotta meg az ő száját.

ApCsel 8 33 az alázatosságban elvetetett az ő ítélete, az ő nemzését ki beszéli meg, mert elvetetik a fldről az ő élete?

ApCsel 8 34 felelvén pedig a komornyik Fülöpnek, mondá: kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? magáról-e vagy másról valakiről?

ApCsel 8 [35] megnyitván pedig Fülöp a száját, és elkezdvén ez írásról, hirdeté neki a Jézust.

ApCsel 8 [36] és midőn mennének az úton, jutának egy vízhez. és mondá a komornyik: ihol a víz, mi tilt meg engem, hogy meg ne kereszteltessem?

ApCsel 8 [37] mondá pedig Fülöp: ha hísz teljes szívből, szabad. és felelvén, mondá: hiszem Isten fiának lenni a Jézus Krisztust.

ApCsel 8 [38] és megállatá a szekeret, és leszállának mindketten a vízbe, Fülöp és a komornyik, és megkeresztelé őtet.

ApCsel 8 [39] mikor pedig feljöttek volna a vízből, az Úr Lelke elragadá Fülöpöt, és többé nem látá őtet a komornyik. megyen vala pedig az ő útján örülvén.

ApCsel 8 [40] Fülöp pedig Asdódban találtaték, és általmenvén hirdeti vala az evangéliumot minden városoknak, míg Cezáreába jutna.

Csel 9

Saul megtérése

1 Eközben Saul, aki még mindig gyűlölettől lihegett és halállal fenyegette az Úr tanítványait, elment a főpaphoz, **2** és levelet kért tőle a damaszkuszi zsinagógákhoz, hogy megkötözve Jeruzsálembe hozhassa azokat a férfiakat és nőket, akiket ott talál ennek a tannak a követői közül.

3 De amint haladt az úton és Damaszkuszhoz közeledett, történt, hogy hirtelen fényesség ragyogta körül az égből. **4** Leesett a földre, és szózatot hallott, amely azt mondta neki: »Saul, Saul, miért üldözöl engem?« **5** Erre ő megkérdezte: »Ki vagy te, Uram?« Az így felelt: »Én vagyok Jézus, akit te üldözöl! **6** De kelj föl és menj be a városba, ott majd megmondják neked, mit kell tenned.« **7** A férfiak, akik kísérték, csodálkozva álltak. Hallották ugyan a hangot, de nem láttak senkit sem. **8** Saul pedig fölkelt a földről, de amikor kinyitotta a szemét, semmit sem látott. Úgy vezették be

ApCsel 9 [1] Saul pedig mégis dúl-fúlván fenyegetésekkel és öldökléssel az Úr tanítványi ellen, a papi fejedelemhez mene,

ApCsel 9 [2] és levelet kére tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha valakiket találna e járatbeli férfiakat és asszonyállatokat, megkötözve hozná Jeruzsálembe.

ApCsel 9 [3] és midőn az úton menne, történék, hogy Damaszkuszhoz közelgetne: és hirtelen világosság vevé őtet körül az égből.

ApCsel 9 [4] és leesvén a földre szózatot halla, mely mondá neki: Saul, Saul, miért üldözöl engem? ki mondá: ki vagy, Uram?

ApCsel 9 [5] és amaz: én vagyok a Jézus, akit te üldözöl. nehéz neked az ösztön ellen rúgódoznod.

ApCsel 9 [6] és reszketvén és álmélkodván mondá: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?

ApCsel 9 [7] és az Úr őneki: kelj fel, és menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kelljen cselekedned. azok pedig a férfiak, akik kísérik vala őtet, állnak vala álmélkodván, hallván ugyan a szózatot, de senkit nem látván.

ApCsel 9 [8] felkele pedig Saul a földről, és felnyitott szemekkel semmit nem lát vala. kézen fogva vonván pedig őtet, bevivék Damaszkuszba.

ApCsel 9 [9] és ott vala három napig nem látván, és nem evék, se nem ivék.

ApCsel 9 [10] Damaszkuszban pedig egy Ananiás nevű tanítvány vala, és mondá neki látásban az Úr: Ananiás! ő pedig mondá: ihol én, Uram.

kezénél fogva Damaszkuszba. 9 Ott volt három napig, nem látott, nem evett, nem ivott semmit.

10 Volt Damaszkuszban egy Ananiás nevű tanítvány, akihez az Úr látomásban így szólt: »Ananiás!« Ő pedig így felelt: »Itt vagyok, Uram!« 11 Az Úr így folytatta: »Kelj föl, menj el az úgynevezett Egyenes utcába, keress fel Júdás házában egy Saul nevű tarzusi embert. Íme, épp imádkozik, 12 és lát egy Ananiás nevű férfit, amint belép hozzá, és ráteszi a kezét, hogy látását visszanyerje.« 13 Ananiás azonban azt felelte: »Uram, sokaktól hallottam erről a férfiról, hogy mennyi gonoszat tett szentjeiddel Jeruzsálemben. 14 Itt meg felhatalmazása van a főpapoktól, hogy megkötözze mindazokat, akik segítségül hívják nevedet.« 15 De az Úr azt mondta neki: »Csak menj, mert kiválasztott edényem ő nekem, hogy hordozza nevemet a pogányok, a királyok és Izrael fiai előtt. 16 Én ugyanis megmutatom neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért.« 17 Erre Ananiás elindult, bement a házba, rátette a kezét, és azt mondta: »Saul testvér, az Úr Jézus küldött engem, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, hogy láss és eltelj Szentlélekkel.« 18 Erre azonnal halpikkely-szerű valami hullott le a szemeiről, és visszanyerte a szeme világát. Fölkelt és megkeresztelkedett, 19 azután ételt vett magához és megerősödött.

Néhány napig még együtt maradt a tanítványokkal, akik Damaszkuszban voltak. 20 Azonnal hirdette a zsinagógákban Jézust, hogy ő az Isten Fia. 21 Mindazok pedig, akik hallgatták, csodálkoztak és megjegyezték: »Nem ez az, aki Jeruzsálemben vesztére tört azoknak, akik ezt a nevet segítségül hívták, és ide is azért jött, hogy megkötözve elhurcolja őket a főpapokhoz?« 22 Saul azonban mind nagyobb erővel lépett fel, zavarba hozta a damaszkuszi zsidókat, és bizonyította előttük, hogy Jézus a Krisztus.

Saul menekülése Damaszkuszból

23 Jó néhány nap múlva a zsidók megállapodtak, hogy megölik őt. 24 De Saul tudomást szerzett ármánykodásukról. Azok még a kapukat is őrizték éjjel-nappal, hogy megöljék őt. 25 A tanítványok azonban éjjel fogták őt, és kimenekítették a falon át, leeresztve őt egy kosárban.

26 Mikor így Jeruzsálembe érkezett, a tanítványokhoz akart csatlakozni, de mindnyájan féltek tőle, mert nem hitték, hogy tanítvány. 27 Barnabás azonban maga mellé vette, elvezette az apostolokhoz, és elbeszélte nekik, hogyan látta meg az Urat útközben, hogyan beszélt vele, és hogy milyen

ApCsel 9 11 és az Úr őneki: kelj fel, és menj az utcába, mely Egyenesnek hívattatik, és keress a Júdás házában egy tarzuszi Saul nevűt: mert íme, imádkozik. (

ApCsel 9 12 és láta egy Ananiás nevű férfit, hogy bemenne, és kezeit rátenné, hogy ismét látna.)

ApCsel 9 13 felele pedig Ananiás: Uram, sokaktól hallottam e férfiú felől, mennyi gonoszokat cselekedett a te szentjeidnek Jeruzsálemben:

ApCsel 9 14 és itten hatalma vagyon a papi fejedelmektől, hogy megkötözze mind, akik segítségül hívják a te nevedet.

ApCsel 9 15 mondá pedig neki az Úr: menj el, mert nekem választott edényem ez, hogy hordozza az én nevemet a pogányoknak, fejedelmeknek és az Izrael fiainak előtte.

ApCsel 9 16 mert én megmutatom neki, mennyit kellessék neki az én nevemért szenvedni.

ApCsel 9 17 és elmene Ananiás, és bemene a házba, és rátévén kezeit, mondá: Saul, atyámfia, az Úr Jézus küldött engem, aki megjelent neked az úton, amelyen jössz vala, hogy láss, és beteljesedjél Szentlélekkel.

ApCsel 9 18 és mindjárt leesének az ő szemeiről, mint valami halhéjak, és megjöve szeme világa: és felkelvén megkereszteltelteték.

ApCsel 9 19 és mikor ötet volna, megerősödék. lőn pedig a tanítványokkal, kik Damaszkusban valának, egynéhány napig.

ApCsel 9 20 és legottan a zsinagógákban predikálja vala a Jézust, hogy ez az Isten fia.

ApCsel 9 21 álmélkodnak vala pedig mindnyájan, akik hallják vala, és mondának: nem ez-e, aki üldözi vala Jeruzsálemben azokat, akik segítségül hívják vala ezt a nevet, és ide azért jött, hogy kötözve vigye azokat a papi fejedelmekhez?

ApCsel 9 22 Saul pedig sokkal inkább megerősödik vala, és megszégyeníti vala a zsidókat, kik Damaszkuszban laknak vala, bizonyítván, hogy ez a Krisztus.

ApCsel 9 23 mikoron pedig sok napok eltelnének, egybetanácskozának a zsidók, hogy megölnék őtet.

ApCsel 9 24 megtudá pedig Saul az ő leselkedésüket. őrzik vala pedig a kapukat is éjjel és nappal, hogy megölnék őtet.

ApCsel 9 25 vevén pedig őtet a tanítványok éjjel, a kőfalon kibocsáták őtet, leeresztvén egy kosárban.

ApCsel 9 26 mikor pedig Jeruzsálembe jött volna, a tanítványokhoz akarja vala magát adni, és

bátran tevékenykedett Damaszkuszban Jézus nevében. 28 Velük volt, járt-kelt Jeruzsálemben, és bátran tevékenykedett az Úr nevében. 29 Beszélt a pogányokhoz is, és vitatkozott a görögökkel, de azok az életére törtek. 30 Mikor a testvérek értesültek erről, lekísérték őt Cézáreába, és elküldték Tarzusba.

31 Az egyház ekkor egész Júdeában, Galileában és Szamariában békében élt és gyarapodott, az Úr félelmében járt, s telve volt a Szentlélek vigasztalásával.

A pogányok felvétele az egyházba: 9,32-12,5

Péter Liddában és Joppéban

32 Történt egyszer, hogy Péter, amikor mindenkit fölkeresett, eljutott azokhoz a szentekhez is, akik Liddában laktak. 33 Talált ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc év óta ágyban feküdt, mert béna volt. 34 Péter így szólt hozzá: »Éneász, Jézus Krisztus meggyógyít téged! Kelj föl, vesd be ágyadat!« Erre ő azonnal fölkelt. 35 Lidda és Száron lakói mind látták őt, és megtértek az Úrhoz.

36 Joppéban a tanítványok közt volt egy asszony, a neve Tabíta volt, ami azt jelenti: Dorkász. Teljesen a jócselekedeteknek és az alamizsnálkodásnak szentelte életét. 37 Történt pedig azokban a napokban, hogy megbetegedett és meghalt. Miután megmosták, lefektették a felső teremben. 38 Mivel Lidda közel van Joppéhoz, s a tanítványok meghallották, hogy Péter ott van, elküldtek hozzá két férfit, és kérték: »Ne késlekedj hozzánk jönni!« 39 Péter erre útra kelt, és elment velük. Amikor megérkeztek, felvezették őt a felső terembe. Az özvegyek mind körülvették őt sírva, és a köntösöket és ruhákat mutogatták, amelyeket Dorkász készített nekik, amíg velük volt. 40 Péter azonban mindnyájukat kiparancsolta, azután térdre borulva imádkozott, majd a holttesthez fordulva így szólt: »Tabíta, kelj föl!« Erre az kinyitotta a szemét, meglátta Pétert, és felült. 41 Ő pedig odanyújtotta neki a kezét és felsegítette. Azután odahívta a szenteket és az özvegyeket, és megmutatta nekik őt, hogy él. 42 Híre ment ennek egész Joppéban, és sokan hittek az Úrban.

43 Történt ezután, hogy sok napon át ott maradt Joppéban egy bizonyos Simon tímárnál.

mindnyájan félnek vala tőle, nem hívén, hogy tanítvány volna.

ApCsel 9 27 Barnabás pedig fogván őtet az apostolokhoz vivé, és megbeszélé nekik, mint látta volna az úton az Urat, és hogy szólt neki, és hogy Damaszkuszban bátran cselekedett a Jézus nevében.

ApCsel 9 28 és ővelük vala ki és bejárván Jeruzsálemben, és bátran cselekedvén az Úr nevében.

ApCsel 9 29 szól vala pedig a pogányoknak is, és vetekedik vala a görögökkel: azok pedig megölni keresik vala őtet.

ApCsel 9 30 melyet midőn megtudtak volna az atyafiak, Cezáreába vivék őtet, és Tarzuszba bocsáták.

ApCsel 9 31 az anyaszentegyháznak pedig egész Júdeában és Galileában és Szamáriában békessége vala, és épül vala, járva az Úrnak félelmében, és a Szentlélek vigasztalásával beteljesedik vala.

ApCsel 9 32 lőn pedig, hogy midőn Péter eljárná mindnyájukat, jutna a szentekhez, akik Liddában laknak vala.

ApCsel 9 33 találá pedig ott egy Éneász nevű inaszakadt embert, ki nyolc esztendőtől fogva fekszik vala a nyoszolyán.

ApCsel 9 34 és mondta neki Péter: Éneász, meggyógyít téged az Úr Jézus Krisztus, kelj fel, és vess ágyat magadnak! és azonnal felkele.

ApCsel 9 35 és láták őtet mindnyájan, akik Liddában és Száronban laknak vala, kik megtérének az Úrhoz.

ApCsel 9 36 Joppéban pedig egy Tabita nevű tanítvány asszony vala, mely Dorkásznak magyaráztatik. ez teljes vala jócselekedetekkel és alamizsnákkal, melyeket teszen vala.

ApCsel 9 37 lőn pedig az napokban, hogy megbetegedvén meghalna. kit midőn megmostak volna, a vacsoráló helyre tevék őtet.

ApCsel 9 38 midőn pedig közel volna Lidda Joppéhoz, a tanítványok hallván, hogy Péter ott volna, két férfit küldének hozzája, kérvén: ne restellj szintén hozzánk jőni.

ApCsel 9 39 felkelvén pedig Péter elmene velük. és midőn eljutott volna, a vacsoráló helyre vívék őtet: és körülállák őtet mind az özvegyek, sírván, és mutogatván neki a köntösöket és ruhákat, melyeket Dorkász csinált vala nekik.

ApCsel 9 40 kiűzvén pedig mindeneket, Péter térdre esvén imádkozék, és fordulván a testhez,

mondá: Tabita, kelj fel! amaz pedig felnyitá szemeit: és látván Pétert, felüle.

ApCsel 9 [41] kezét adván pedig neki, felállatá őtet. és midőn előhívta volna a szenteket és az özvegyeket, elevenen nekik adá őtet.

ApCsel 9 [42] kitudódék pedig egész Joppéban: és sokan hívének az Úrban.

ApCsel 9 [43] lőn pedig, hogy sok napig késnék Joppéban, egy Simon nevű szíjgyártónál.

Csel 10

Kornéliusz százados látomása Cézáreában

1 Volt Cézáreában egy Kornéliusz nevű férfi, az Itáliainak nevezett zászlóalj százados. **2** Egész háza népével együtt vallásos és istenfélő ember volt, sok alamizsnát osztott ki a nép között, és szüntelenül imádkozott az Istenhez. **3** Egyszer, a nap kilencedik órája körül látomásban tisztán látta, hogy az Isten angyala bejött hozzá, és azt mondta neki: »Kornéliusz!« **4** Ő rátekintett, és megrémülve azt mondta: »Mi az, Uram?« Erre az így szólt: »Imádságaid és alamizsnáid felszálltak Isten színe elé, és ő megemlékezett rólad. **5** Azért küldj most férfiakat Joppéba, és hivass ide egy bizonyos Simont, akit Péternek is hívnak. **6** Ez egy bizonyos Simon tímárnál szállt meg, akinek a háza a tenger mellett van. Ő majd megmondja neked, mit kell tenned.« **7** Amikor eltávozott az angyal, aki szólt hozzá, odahívta két szolgáját és beosztottjai közül egy istenfélő katonát. **8** Mindent elmondott nekik, és elküldte őket Joppéba.

Péter látomása Joppéban

9 Másnap pedig, miközben ők úton voltak és a városhoz közeledtek, hat óra tájban Péter felment a ház tetejére imádkozni. **10** Közben megéhezett, és enni akart. Amíg készítettek neki, elragadtatásba esett. **11** Nyitva látta az eget, és egy edény ereszkedett alá, olyan mint egy nagy lepedő, amelyet négy sarkánál fogva eresztenek le a földre. **12** Mindenféle négylábú, földi csúszómászó és égi madár volt benne. **13** Egy hang így szólt hozzá: »Kelj fel Péter, öld meg és edd!« **14** De Péter azt mondta: »Távol legyen tőlem, Uram, hiszen sohasem ettem semmi közönségeset és tisztátalant!« **15** De a hang újból, másodszor is szólt hozzá: »Amit Isten tisztává tett, azt te ne mondd tisztátalannak!« **16** Ez háromszor megismétlődött, aztán az edény hirtelen felemelkedett az égbe. **17** Amíg Péter azon tűnődött magában, hogy mit jelent a látomás, amit látott, a férfiak, akiket Kornéliusz küldött, megkeresték Simon házát.

ApCsel 10 [1] vala pedig egy Kornéliusz nevű férfiú Cezáreában, századosa a seregnek, mely olasznak mondatik,

ApCsel 10 [2] istentisztelő és istenfélő az ő egész házával, sok alamizsnákat osztogatván a községnek, és mindenkor könyörögvén az Istennek:

ApCsel 10 [3] az látásban nyilván látá, a napnak mintegy kilenc óra táján, az Isten angyalát bejőni hozzája, és mondani neki: Kornéliusz!

ApCsel 10 [4] ő pedig rátekintvén, megrémülve mondá: mi dolog, uram? mondá pedig neki: a te imádságid és az alamizsnáid felmentek emlékezetre az Istennek színe eleibe.

ApCsel 10 [5] és most küldj férfiakat Joppéba, és hívass ide egy néminemű Simont, ki Péternek neveztetik.

ApCsel 10 [6] ez egy Simon nevű szíjgyártónál tart szállást, kinek háza a tenger mellett vagyon: ez megmondja neked, mit kellessék cselekedned.

ApCsel 10 [7] és midőn elment volna az angyal, aki neki szól vala, kettőt híva az ő háza népe közül, és egy istenfélő vitézt azok közül, kik neki engednek vala.

ApCsel 10 [8] kiknek midőn megbeszélt volna mindeneket, Joppéba küldé őket.

ApCsel 10 [9] másodnap pedig, azok az úton menvén és a városhoz közelgetvén, felmene Péter a felházba, hogy imádkoznék hat óra tájban.

ApCsel 10 [10] és midőn éheznék, enni akar vala. azok pedig elkészítvén, elméjének elragadtatása esék rá:

ApCsel 10 [11] és nyitva látá az eget, és egy alájövő edényt, mint egy nagy lepedőt, négy végénél fogva alábocsáttatni az égből a földre,

ApCsel 10 [12] melyben valának mindenféle négylábú és földi csúszó-mászó állatok, és égi madarak.

ApCsel 10 [13] és szózat lőn hozzája: kelj fel Péter, öljed, és egyed!

ApCsel 10 [14] mondá pedig Péter: távol legyen, Uram, mert soha nem ettem semmi közönségeset és tisztátalant.

Megálltak az ajtónál, 18 bekiáltottak és tudakolták, vajon Simon, akit Péternek is hívnak, ott szállt-e meg? 19 Péternek pedig, amíg a látomásról tűnődött, azt mondta a Lélek: »Három férfi keres téged. 20 Kelj fel tehát, eredj le, és menj el velük habozás nélkül, mert én küldtem őket.« 21 Péter tehát lement a férfiakhoz, és így szólt: »Íme, én vagyok, akit kerestek. Mi járatban vagytok?« 22 Ezek azt felelték: »Kornéliusz százados, az igaz és istenfélő férfi, aki mellett az egész zsidó nép tanúságot tesz, egy szent angyaltól parancsot kapott, hogy hivasson téged a házába, és hallgassa tőled az igéket.« 23 Erre bevezette és vendégül látta őket.

Kornéliusz megkeresztelése

Másnap pedig fölkelt és elindult velük. Néhányan a joppéi testvérek közül elkísérték. 24 A következő napon megérkezett Cézáreába. Kornéliusz már várta őket. Összehívta rokonait és bizalmas barátait. 25 És történt, hogy amikor Péter belépett, Kornéliusz elébe jött, és a lábaihoz borulva hódolt neki. 26 Péter azonban fölemelte őt és így szólt: »Kelj föl, én magam is ember vagyok!« 27 Azután beszédbe elegyedett vele, betért hozzá, és sokakat talált összegyűlve. 28 Ezeknek azt mondta: »Tudjátok ti is, hogy a zsidó ember menynyire visszariad attól, hogy idegennel barátkozzon, vagy hogy belépjen a házába. De Isten értésemre adta, hogy senkit se mondjak közönségesnek vagy tisztátalannak. 29 Azért ellenkezés nélkül eljöttem a meghívásra. Kérdezem tehát: Mi okból hívtatok engem?« 30 Kornéliusz erre azt mondta: »Ebben az órában éppen négy napja, hogy kilenc órakor imádkoztam a házamban, és íme, egy férfi állt elém fehér ruhában. 31 Azt mondta: `Kornéliusz, imádságod meghallgatásra talált, és alamizsnáidról megemlékeztek az Isten színe előtt. 32 Küldj azért Joppéba, és hivasd el Simont, akit Péternek is hívnak. Simon tímár házában szállt meg a tenger mellett.' 33 Mindjárt hozzád küldtem tehát, és te jól tetted, hogy eljöttél. Íme, most mindnyájan itt vagyunk előtted, hogy meghallgassuk mindazt, amit az Úr parancsolt neked.«

34 Akkor Péter beszélni kezdett: »Valóban azt tapasztalom, hogy Isten nem személyválogató, 35 ellenkezőleg, kedves előtte bármelyik nép fia, aki féli őt és igazságot cselekszik. 36 Isten elküldte igéjét Izrael fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által, aki mindennek az Ura. 37 Ti is tudjátok, hogy mi történt Galileától kezdve egész Júdeában, a János által hirdetett keresztség után; 38 hogy miképpen kente föl Isten Szentlélekkel és erővel a Názáretből való Jézust, aki

ApCsel 10 15 és a szózat ismét másodszor őhozzá: amit az Isten megtisztított, te közönségesnek ne mondjad.

ApCsel 10 16 ez pedig háromszor lőn, és mindjárt felvéteték az edény az égbe.

ApCsel 10 17 és midőn magában habozna Péter, mi volna a látás, melyet látott volna: íme, a férfiak, akik Kornéliusztól küldettek vala, keresvén a Simon házát, megállának az ajtónál.

ApCsel 10 18 és mikor szólították volna, kérdék, ha Simonnak, aki Péternek neveztetik, ott volna szállása.

ApCsel 10 19 Péter pedig, gondolkodván a látásról, mondá a Lélek neki: íme, három férfiú keres téged.

ApCsel 10 20 kelj fel azért, menj alá, és menj el velük, semmit nem kételkedvén: mert én küldtem őket.

ApCsel 10 21 alámenvén pedig Péter a férfiakhoz, mondá: íme, én vagyok, akit kerestök: mi okért jöttetek?

ApCsel 10 22 kik mondának: Kornéliusz, a százados, ki igaz férfiú és istenfélő, és bizonysága vagyon az egész zsidó nemzetségtől, feleletet vett a szent angyaltól, hogy téged házához hívatna, és igéket hallana tetőled.

ApCsel 10 23 bévivén azért őket, szállásra befogadá. másodnap pedig felkelvén, elindula velük: és némelyek a joppéi atyafiak közül elkísérék őtet.

ApCsel 10 24 másodnap pedig bemene Cezáreába. Kornéliusz pedig várja vala őket, egybehívván az ő rokonit és jóbarátit.

ApCsel 10 25 és lőn, midőn bement volna Péter, eleibe jöve Kornéliusz, és lábaiboz borulván imádá.

ApCsel 10 26 Péter pedig felemelé őtet, mondván: kelj fel, én magam is ember vagyok.

ApCsel 10 27 és szólván vele bemene, és sokakat találá, akik egybegyűltek vala,

ApCsel 10 28 és mondá nekik: ti tudjátok, mely utálatos legyen a zsidó férfiúnak az idegennel társalkodni, vagy hozzája menni: de nekem megmutatta az Isten, hogy senkit ne mondanék közönséges avagy tisztátalan embernek.

ApCsel 10 29 azokáért, hívattatván, kételkédés nélkül eljöttem. kérdem azért, mi okért hívattatok engem?

ApCsel 10 30 és mondá Kornéliusz: negyed nap előtt ez óráiglan, imádkozom vala kilenc órakor az én házamban, és íme, egy férfiú előmbe álla fehér ruhában, és mondá:

körüljárt, jót tett, és meggyógyította mindazokat, akiket az ördög a hatalmába kerített, mert Isten vele volt. **39** Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő a zsidók országában és Jeruzsálemben tett. Fára függesztve megölték őt. **40** De Isten harmadnapon feltámasztotta, s megadta neki, hogy megjelenjen, **41** nem az egész népnek, hanem Isten által előre kijelölt tanúknak, minekünk, akik ettünk és ittunk vele, miután a halálból feltámadt. **42** Meg is parancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és bizonyítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és a holtak bírájává rendelt. **43** Róla tesz tanúságot az összes próféta, hogy az ő neve által mindenki elnyeri a bűnök bocsánatát, aki csak hisz benne.«

44 Miközben Péter ezeket a szavakat mondta, a Szentlélek leszállt mindazokra, akik az igét hallgatták. **45** A körülmetéltségből származó hívek, akik Péterrel jöttek oda, elcsodálkoztak, hogy a Szentlélek kegyelme a pogányokra is kiáradt. **46** Hallották ugyanis őket nyelveken beszélni és magasztalni Istent. **47** Ekkor Péter azt mondta: »Vajon megtagadhatjuk-e a keresztség vizét azoktól, akik a Szentlelket éppúgy elnyerték, mint mi?« **48** Elrendelte tehát, hogy kereszteljék meg őket Jézus Krisztus nevében. Ekkor megkérték őt, hogy maradjon náluk néhány napig.

ApCsel 10 [31] Kornéliusz, meghallgattatott a te imádságod, és a te alamizsnáid emlékezetben voltak az Isten színe előtt.

ApCsel 10 [32] küldj el azért Joppéba, és hívasd a Simont, ki Péternek neveztetik: ez szállást tart egy Simon nevű szíjgyártó házánál a tenger mellett.

ApCsel 10 [33] mindjárt hozzád küldék azért: és te jól cselekedted, hogy eljöttél. most azért mi mindnyájan színed előtt vagyunk, hogy halljuk mindazokat, amelyek neked az Úrtól parancsolva vannak.

ApCsel 10 [34] felnyitván pedig Péter az ő száját, mondá: bizonnyal megismertem, hogy nem személyválogató az Isten,

ApCsel 10 [35] hanem minden nemzetségben, aki féli őtet, és igazságot cselekszik, kellemetes neki.

ApCsel 10 [36] igét küldött az Isten az Izrael fiainak, békességet hirdetvén a Jézus Krisztus által: (ez mindeneknek Ura.)

ApCsel 10 [37] ti tudjátok, hogy Ige lett az egész Júdeában: mert elkezdvén Galileától fogva, a keresztség után, melyet János prédikált,

ApCsel 10 [38] a Názáreti Jézust, miképpen kente meg őtet az Isten Szentlélekkel és erővel, ki széllel járt jól tévén, és meggyógyítván mindeneket, akik az ördögtől lenyomattatva valának, mert az Isten vala ővele.

ApCsel 10 [39] és mi tanúi vagyunk mindeneknek, amiket cselekedett a zsidóknak tartományában, és Jeruzsálemben, kit megöltek, felfüggesztvén a fára.

ApCsel 10 [40] ezt az Isten feltámasztá harmadnapon, és nyilván megjelenté őtet, nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve elrendeltetett tanúknak, nekünk,

ApCsel 10 [41] akik ettünk és ittunk ővele, minekutána feltámadott halottaiból.

ApCsel 10 [42] és megparancsolá nekünk, hogy predikáljuk a népnek, és bizonyítsuk, hogy ő az, aki az Istentől bírójává rendeltetett az eleveneknek és holtaknak.

ApCsel 10 [43] erről minden próféták bizonyságot tesznek, hogy a bűnnek bocsánatát az ő neve által veszik mindnyájan, akik őbenne hisznek.

ApCsel 10 [44] még Péter ez igéket szólván, a Szentlélek mindnyájukra szálla, akik hallgatják vala az igét.

ApCsel 10 [45] és álmélkodának a körülmetélkedésből való hívek, kik Péterrel jöttek vala, hogy a nemzetségekre is kiöntettetett a Szentlélek malasztja.

ApCsel 10 [46] mert hallák őket nyelveken szólni, és az Istent magasztalni.

ApCsel 10 [47] akkor felele Péter: vajon megtilthatja-e valaki a vizet, hogy meg ne kereszteltessenek ezek, akik a Szentlelket vették, amint mi is?

ApCsel 10 [48] és meghagyá, hogy megkereszteltetnének az Úr Jézus Krisztus nevében. akkor kérék őtet, hogy egynéhány napig náluk maradna.

Csel 11

Péter beszámol a jeruzsálemi közösségnek

1 Az apostolok és a júdeai testvérek meghallották, hogy a pogányok is befogadták Isten igéjét. **2** Mikor tehát Péter feljött Jeruzsálembe, a körülmetéltségből valók nekitámadtak, **3** és azt mondták: »Bementél a körülmetéletlen férfiakhoz, és ettél velük!«

4 Erre Péter hozzáfogott, hogy sorjában elmondja a történteket: **5** »Joppe városában voltam és imádkoztam, amikor lelkem elragadtatásában látomást láttam. Valami edény ereszkedett le, mint egy nagy lepedő, a négy sarkánál fogva az égből, úgyhogy egészen elém ért. **6** Mikor szemügyre vettem és beletekintettem, négylábú földi állatokat és vadakat, csúszómászókat és égi szárnyasokat láttam. **7** Szózatot is hallottam, amely felszólított: `Kelj föl Péter, öld meg és edd!' **8** Én azonban azt mondtam: `Távol legyen tőlem, Uram, mert közönséges vagy tisztátalan sohasem jutott a számba!' **9** Erre másodszor is megszólalt a szózat az égből: `Amit Isten tisztává tett, azt te ne mondd közönségesnek.' **10** Ez pedig három ízben történt, mire az egész újból visszaemelkedett az égbe. **11** Akkor nyomban három férfi állt ott a házban, amelyben voltam. Cézáreából küldték őket hozzám. **12** Ekkor a Lélek azt mondta nekem, hogy menjek velük minden habozás nélkül. Velem jött ez a hat testvér is, és beléptünk Kornéliusz házába. **13** Ő elbeszélte nekünk, hogyan látta az angyalt, aki megállt házában, és így szólt hozzá: `Küldj Joppéba, és hívasd el Simont, akit Péternek is hívnak; **14** ő olyan igéket hirdet majd neked, amelyek által üdvözülsz, te és egész házad.' **15** Amikor aztán beszélni kezdtem, a Szentlélek leszállt rájuk, ahogyan miránk is kezdetben. **16** Ekkor megemlékeztem az Úr szaváról, amely megmondta: `János csak vízzel keresztelt, titeket azonban Szentlélekkel fognak megkeresztelni' **{1,5; Lk 3,16}**. **17** Ha tehát Isten ugyanazt a kegyelmet adta nekik, mint nekünk, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, ki vagyok én, hogy útjába állhattam volna Istennek?«

ApCsel 11 [1] meghallák pedig az apostolok és az atyafiak, kik Júdeában valának, hogy a pogányok is bevették az Isten igéjét.

ApCsel 11 [2] mikor pedig felment volna Péter Jeruzsálembe, vetekednek vala őellene, akik a körülmetélkedésből valának,

ApCsel 11 [3] mondván: miért mentél be a körülmetéletlen férfiakhoz, és velük ettél?

ApCsel 11 [4] elkezdvén pedig Péter, megbeszélé nekik a rendit, mondván:

ApCsel 11 [5] én Joppé varosában valék imádkozván, és elmémnek elragadtatásában látást láték, egy leszálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy végénél fogva alábocsáttatva az égből, és szintén hozzám érkezék.

ApCsel 11 [6] melyre tekintvén gondolkodom vala, és láték földi négylábú állatokat, és vadakat és csúszómászókat és égi madarakat.

ApCsel 11 [7] hallék pedig szózatot is, mely mondá nekem: kelj fel, Péter, öljed és egyed!

ApCsel 11 [8] mondék pedig: nem, Uram, mert közönséges avagy tisztátalan soha nem ment az én számba.

ApCsel 11 [9] felele pedig a szózat másodszor az égből: amiket az Isten megtisztított, te közönségesnek ne mondjad.

ApCsel 11 [10] ez pedig háromszor lőn: és mindenek felvétetének ismét az égbe.

ApCsel 11 [11] és íme, három férfiak legottan előállának a házba, amelyben valék, Cezáreából küldetvén énhozzám.

ApCsel 11 [12] mondá pedig nekem a Lélek, hogy elmennék velük, semmit nem kételkedvén. eljövének pedig velem ezek a hat atyafiak is, és bemenénk a férfiúnak házába.

ApCsel 11 [13] megbeszélé pedig nekünk, miképpen látta az angyalt az ő házában, állván és mondván neki: küldj el Joppéba, és hívasd el simont, ki Péternek neveztetik,

ApCsel 11 [14] ki az igéket szólja neked, melyek által üdvözülsz te, és a te egész házad.

ApCsel 11 [15] mikor pedig szólni kezdtem volna, rájuk szálla a Szentlélek, amint miránk is eleinten.

18 Mikor ezeket meghallották, megnyugodtak, és így magasztalták Istent: »Tehát a pogányoknak is megadta Isten az életadó bűnbánatot!«

Az antióchiai egyház létrejötte

19 Azok pedig, akik az István miatt kitört üldözés elől szétszóródtak, elmentek Föníciáig, Ciprusig és Antióchiáig, de nem hirdették az igét senki másnak, csak a zsidóknak. 20 Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirenei férfi, akik, mikor eljutottak Antióchiába, a görögökhöz is beszéltek, hirdetve az Úr Jézust. 21 Az Úr keze velük volt, úgyhogy a hívek nagy számban tértek meg az Úrhoz.

22 Hírük eljutott a jeruzsálemi egyház fülébe, ezért elküldték Barnabást Antióchiába. 23 Amikor odaérkezett és látta Isten kegyelmét, megörült, és mindnyájukat arra buzdította, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban, 24 mert derék férfi volt, telve Szentlélekkel és hittel. Nagy tömeg csatlakozott az Úrhoz. 25 Barnabás azután elutazott Tarzusba, hogy felkeresse Sault, és mikor megtalálta, elhozta Antióchiába. 26 Egy álló esztendőn át jelen voltak az összejöveteleken, s nagy tömeget tanítottak. Antióchiában nevezték először a tanítványokat keresztényeknek.

Az Antióchiai egyház adománya

27 Azokban a napokban próféták jöttek le Jeruzsálemből Antióchiába, 28 és az egyikük, név szerint Agabusz, felállt, és a Lélek által kijelentette, hogy nagy éhínség lesz az egész földkerekségen. Ez be is következett Klaudiusz idejében. 29 A tanítványok erre elhatározták, hogy mindegyikük küldeni fog valamit a Júdeában lakó testvérek megsegítésére, mindenki tehetsége szerint. 30 Ezt meg is tették, és elküldték a vénekhez Barnabás és Saul keze által.

ApCsel 11 16 megemlékezém pedig az Úr igéjéről, amint mondotta vala: János vízzel keresztelt ugyan, ti pedig Szentlélekkel kereszteltettek meg.

ApCsel 11 17 ha azért azon malasztot adta nekik az Isten, amint nekünk is, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban: én ki voltam, hogy megtilthatnám az Istent?

ApCsel 11 18 ezeket hallván, hallgatának, és dicsőíték az Istent, mondván: tehát a pogányoknak is penitenciát adott az Isten az életre.

ApCsel 11 19 és azok ugyan, akik eloszlottak vala a háborúságnak miatta, mely István alatt lett vala, eljárának Föníciáig és Ciprusig és Antióchiáig, senkinek nem hirdetvén az igét, hanem csak a zsidóknak.

ApCsel 11 20 valának pedig némelyek közülük, ciprusi és cirenei férfiak, kik midőn bementek volna Antióchiába, szólának a görögöknek is, hirdetvén az Úr Jézust.

ApCsel 11 21 és az Úr keze ővelük vala: és a hívőknek nagy száma tére meg az Úrhoz.

ApCsel 11 22 elérkezék pedig ezekről való beszéd az anyaszentegyház füleibe, mely Jeruzsálemben vala: és elküldék Barnabást Antióchiáig.

ApCsel 11 23 ki midőn eljutott volna, és látta volna az Isten malasztját, örüle: és inté mindnyájukat, hogy a szívnek eltökélésében megmaradnának az Úrban:

ApCsel 11 24 mert jó ferfiú vala, és teljes Szentlélekkel és hittel. és nagy sereg adá magát az Úrhoz.

ApCsel 11 25 elmene pedig Barnabás Tarzuszba, hogy megkeresné Sault: kit mikor feltalált volna, Antióchiába vivé.

ApCsel 11 26 és egész esztendeig lakának ott az anyaszentegyházban: és sok sereget tanítának, úgyhogy először Antióchiában neveztetnének a tanítványok keresztyéneknek.

ApCsel 11 27 az napokban pedig Jeruzsálemből próféták érkezének Antióchiába:

ApCsel 11 28 és felkelvén egy Agabusz nevű őközülük, a Lélek által jelenti vala, hogy nagy éhség következnék az egész Föld kerekségére, mely Klaudiusz alatt lett.

ApCsel 11 29 a tanítványok pedig, amint kinek-kinek érteke vala, elvégezék mindnyájan, hogy segítséget küldenének a Júdeában lakó atyafiaknak:

ApCsel 11 30 melyet meg is cselekedének, elküldvén a vénekhez a Barnabás és a Saul keze által.

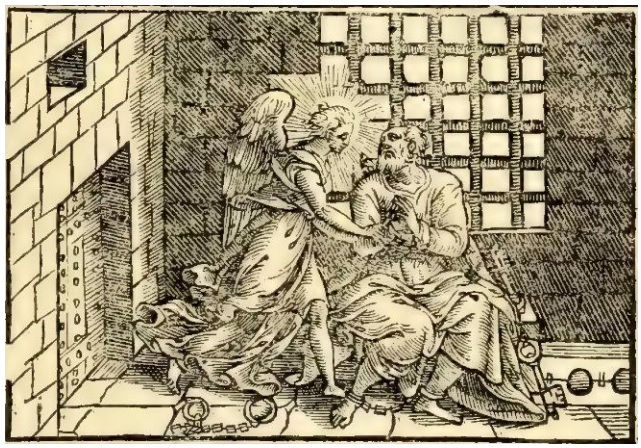
Csel 12

Jakab kivégzése és Péter letartóztatása

1 Ugyanebben az időben Heródes király felemelte kezét, hogy az egyházból néhány emberre lesújtson. **2** Így karddal kivégeztette Jakabot, János testvérét. **3** Mivel pedig látta, hogy a zsidóknak tetszik ez, még tovább ment, és elfogatta Pétert. Éppen a kovásztalan kenyerek napjai voltak. **4** Miután elfogatta őt, börtönbe vetette, és őrizetbe adta négy, egyenként négyszemélyes katonai őrségnek. Az volt a szándéka, hogy Húsvét után a nép elé vezetteti. **5** Pétert tehát a börtönben őrizték, az egyház pedig szüntelenül könyörgött érte Istenhez.

Péter csodálatos szabadulása

6 Amikor Heródes éppen arra készült, hogy elővezetteti, azon az éjszakán Péter két katona között aludt kettős lánccal megbilincselve, az őrök pedig az ajtó előtt őrizték a börtönt. **7** De íme, megjelent mellette az Úr angyala, és fény ragyogott fel a cellában. Az angyal meglökte Péter oldalát, fölkeltette, és így szólt: »Kelj fel gyorsan!« Erre a láncok lehullottak a kezéről.

8 Az angyal pedig azt mondta neki: »Övezd fel magad és vedd fel saruidat!« Ő megtette, az angyal pedig azt mondta neki: »Vedd magadra a ruhádat, és kövess engem!« **9** Péter az angyal nyomában kiment, és nem tudta, hogy valóság-e az, ami az angyal által történik. Azt hitte, látomása van.

10 Miután átmentek az első és a második őrségen, a vaskapuhoz jutottak, amely a városba vezetett. Ez magától kinyílt előttük. Kimentek, végigmentek egy utcán, s ekkor az angyal hirtelen eltűnt mellőle. **11** Péter pedig magához térve azt mondta: »Most már igazán tudom, hogy az Úr elküldte angyalát, és kimentett engem Heródes kezéből és mindabból, amire a zsidó nép számított.« **12** Ezt elgondolva, Máriának, a Márknak is nevezett János anyjának a házához ment, ahol sokan voltak

ApCsel 12 [1] azon időben pedig Heródes király kinyújtá kezeit, hogy megsanyargatna némelyeket az anyaszentegyházból.

ApCsel 12 [2] megölé pedig Jakabot, a János bátyját karddal.

ApCsel 12 [3] látván pedig, hogy tetszenék a zsidóknak, eltökélé, hogy megfogná Pétert is. valának pedig a kovásztalanok napjai.

ApCsel 12 [4] kit midőn megfogott volna, a tömlöcbe tevé, adván őtet négy negyedes vitézeknek, hogy őriznék, húsvét után ki akarván őtet hozni a népnek.

ApCsel 12 [5] és Péter a tömlöcben tartatik vala ugyan. az anyaszentegyháztól pedig szüntelen imádság leszen vala az Istenhez őérte.

ApCsel 12 [6] midőn pedig kihozandó volna őtet Heródes, azon éjjel Péter két vitéz között hál vala, két lánccal megkötöztetvén: és az őrzők az ajtó előtt őrzik vala a tömlöcöt.

ApCsel 12 [7] és íme, az Úr angyala melléje álla, és világosság tündöklék a házban: és megütvén a Péter oldalát felkelté őtet, mondván: kelj fel gyorsan! és leesének a láncok az ő kezeiről.

ApCsel 12 [8] mondá pedig az angyal neki. övedződjél fel, és vondd fel a te sarudat! és úgy cselekedék. és mondá neki: vedd rád a ruházatodat, és kövess engem!

ApCsel 12 [9] és kimenvén követi vala őtet, és nem tudja vala, hogy valóságos, ami az angyal által leszen vala: állítja vala pedig, hogy látást látna.

ApCsel 12 [10] általmenvén pedig az első és második őrizeten, jutának a vaskapuhoz, mely a városra viszen: mely magától megnyílék nekik. és kimenvén általmenének egy utcán, és mindjárt elmene tőle az angyal.

ApCsel 12 [11] és Péter ő magához térvén, mondá: most tudom bizonnyal, hogy elküldötte az Úr az ő angyalát, és kimentett engem a Heródes kezéből, és a zsidó népnek minden várakozásából.

ApCsel 12 [12] és gondolkodván, mene Máriának, János anyjának házához, ki Márknak neveztetett, ahol sokan valának egybegyűlve és imádkozva.

ApCsel 12 [13] zörgetvén pedig ő a kapu ajtaját, előjöve egy Rodé nevű leányzó, hogy hallaná.

ApCsel 12 [14] és hogy megismeré a Péter szavát, örömében nem nyitá meg az ajtót, hanem befutván hírré tevé, hogy Péter az ajtó előtt állana.

egybegyűlve, és imádkoztak. 13 Mikor zörgetett a tornác ajtaján, egy Rodé nevű szolgáló jött ki, hogy megtudja, ki az. 14 Amint felismerte Péter hangját, örömében nem nyitotta ki az ajtót, hanem befutott és jelentette, hogy Péter áll az ajtó előtt. 15 Azok azonban rászóltak: »Elment az eszed!« De ő erősítgette, hogy bizony úgy van. Mire azok azt mondták: »Az angyala az.« 16 Péter pedig egyre csak zörgetett. Mikor azután végre ajtót nyitottak, meglátták őt, és elcsodálkoztak. 17 Miután intett a kezével, hogy hallgassanak, elbeszélte, hogyan hozta ki őt az Úr a börtönből. Végül azt mondta: »Vigyétek hírül ezeket Jakabnak és a testvéreknek!« Azután útra kelt, és eltávozott más helyre.

18 Mikor pedig megvirradt, nem csekély zavarodás támadt a katonák között, hogy mi lett Péterrel.

Heródes Agrippa halála

19 Heródes pedig, miután kereste őt és nem találta, vallatta az őröket, azután elvitette őket, majd lement Júdeából Cézáreába, és ott tartózkodott.

20 Akkoriban neheztelt a tírusziakra és a szidoniakra. Ezek azonban közös akarattal eljöttek hozzá, s miután Blasztuszt, a király kamarását megnyerték maguknak, békét kértek, mert a vidékük tőle szerezte élelmét. 21 A kitűzött napon azután Heródes királyi ruhába öltözve ítélőszékébe ült, és beszédet intézett hozzájuk. 22 A nép pedig felkiáltott: »Isten szavai ezek és nem emberé!« 23 De azonnal lesújtott rá az Isten angyala, mert nem hárította Istenre a tiszteletet. Férgek emésztették el, úgy halt meg.

Barnabás és Saul visszatér Antiochiába

24 Az Úr igéje pedig növekedett és terjedt. Barnabás és Saul visszatértek Jeruzsálemből, miután elvégezték a szeretetszolgálatot. Jánost, akit Márknak is neveznek, magukhoz vették.

ApCsel 12 15 azok pedig mondának neki: esztelenkedel. ő pedig erősíti vala, hogy úgy volna. azok pedig mondának: az ő angyala.

ApCsel 12 16 Péter pedig mégis zörget vala. mikor azért megnyitották volna, láták őtet, és elálmélkodának.

ApCsel 12 17 intvén pedig nekik kezével, hogy hallgatnának, megbeszélé, miképpen hozta volna ki őtet az Úr a tömlöcből, és mondá: üzenjétek meg Jakabnak és az atyafiaknak ezeket. és kimenvén más helyre mene.

ApCsel 12 18 megvirradván pedig, nem kicsiny háborodás vala a vitézek között, mi lelte volna Pétert.

ApCsel 12 19 Heródes pedig, midőn előkérte volna őtet, és nem találta volna, törvényt láttatván az őrizőkre, meghagyá, hogy kivinnék őket: és alámenvén Júdeából Cezáreába, ott lakék.

ApCsel 12 20 haragszik vala pedig a tírusziakra és szidóniakra. azok pedig egyenlő akarattal hozzája jövének, és elhitetvén Blasztuszt, ki a király komornyikja vala, békességet kérnek vala, azért, hogy az ő tartományuk őtőle tápláltatnának.

ApCsel 12 21 rendelt napon pedig Heródes, felöltöztetvén királyi ruhába, az ítélőszékben üle, és szól vala nekik.

ApCsel 12 22 a nép pedig felkiálta: Isten szavai, és nem emberé.

ApCsel 12 23 mindjárt megveré pedig őtet az Úr angyala, azért, hogy nem adott volna tiszteletet az Istennek: és megemésztetvén a férgektől, meghala. az Úr igéje pedig növekedik és szaporodik vala.

ApCsel 12 24 Barnabás pedig és Saul megtérének Jeruzsálemből, elvégezvén a szolgálatot, őmellé-jük vévén Jánost, aki Márknak neveztetett.

A NÉPEK ÉS NEMZETEK EGYHÁZA: 13,1-28,31

Csel 13

Barnabás és Saul küldetése

1 Az antiochiai egyházban több próféta és tanító is volt, köztük Barnabás és Simon, akit Nigernek neveztek, a cirenei Lúciusz, továbbá Manaén, Heródes negyedes fejedelem tejtestvére és Saul. 2 Miközben ezek az Úr szolgálatát végezték és böjtöltek, a Szentlélek azt mondta nekik: »Különítsétek el nekem Sault és Barnabást a munkára, amelyre meghívtam őket!« 3 Erre böjtöt tartottak,

ApCsel 13 1 valának pedig az anyaszentegyházban, mely Antiochiában vala, próféták és doktorok, kik között Barnabás és Simon, ki Feketének hívattatik vala, és Cirenei Luciusz és Manaén, aki Heródes tetrarkával együtt tartatott vala fel, és Saul.

ApCsel 13 2 szolgálván pedig azok az Úrnak, és böjtölvén, mondá nekik a Szentlélek: válasszátok el nekem Sault és Barnabást, a munkára, amelyre őket felvettem.

ApCsel 13 3 akkor böjtölvén és imádkozván, és kezüket rájuk tévén, elbocsáták őket.

imádkoztak, rájuk tették kezüket, azután útnak indították őket.

Pál első missziós útja: 13,4-14,28

Antiochiából Cipruson át Pergébe

4 Ők tehát a Szentlélektől küldve lementek
Szeleukiába, onnan pedig Ciprusba hajóztak. **5** El-
jutottak Szalamiszba, és hirdették Isten igéjét a
zsidók zsinagógáiban. János is a szolgálatukban
volt. **6** Amikor bejárták Páfoszig az egész szigetet,
találtak egy Barjézus nevű zsidó férfit, aki va-
rázsló és hamis próféta volt. **7** Szergiusz Paulusz
prokonzullal, egy bölcs férfival volt, aki magához
hívatta Barnabást és Sault, mert hallani kívánta Is-
ten igéjét. **8** Elimász azonban, a varázsló – a neve
ugyanis ezt jelenti –, akadékoskodott, s igyekezett
eltéríteni a helytartót a hittől. **9** De Saul, akit Pál-
nak is neveznek, Szentlélekkel eltelve ránézett,
10 és így szólt: »Te minden csalárdsággal és ál-
noksággal teljes ördögfia, minden igazságos-ság-
nak ellensége, nem szűnsz meg az Úr egyenes út-
jait megrontani? **11** Íme, ezért az Úr keze most raj-
tad van, megvakulsz, s egy ideig nem látod a nap-
világot.« Rögtön homály és sötétség szakadt rá, és
körbe járva kereste, hogy valaki kezét nyújtsa
neki. **12** Erre a prokonzul hitt, mivel látta, hogy mi
történt, és csodálkozott az Úr tanításán.

13 Azután Pál, és akik vele voltak, elhajóztak
Páfoszból, és a pamfíliai Pergébe jutottak. János
azonban elvált tőlük és visszatért Jeruzsálembe.

Barnabás és Pál működése a pizídiai Antiochiában

14 Ők pedig átmentek Pergén, s a pizídiai An-
tiochiába érkeztek. Szombaton bementek a zsina-
gógába és leültek. **15** A törvényből és a próféták-
ból való felolvasás után a zsinagóga elöljárói hoz-
zájuk küldtek ezzel az üzenettel: »Férfiak, testvé-
rek, ha van valami intelmetek a nép számára,
mondjátok el!«

16 Pál felemelkedett tehát, s a kezével csendet
intve megszólalt: »Izraelita férfiak, és ti istenfé-
lők, halljátok! **17** Izrael népének Istene kiválasz-
totta atyáinkat és naggyá tette a népet, amikor
Egyiptom földjén jövevények voltak. Azután ha-
talmas karral kivezette őket onnan, **18** és negyven
esztendeig tűrte viselkedésüket a pusztában,
19 majd Kánaán földjén hét népet elpusztított, és
sorsolással felosztotta nekik azoknak a földjét **{Kiv
6,1.6; 16,35; Szám 14,34; MTörv 7,1}**, **20** mintegy négy-
százötven évre. Azután bírákat adott nekik Sá-
muel prófétáig. **21** Ettől fogva királyt kívántak, és

ApCsel 13 [4] és ők elküldetvén a Szentlélektől, el-
menének Szeleukiába ugyan, és onnét Ciprusba
evezének.

ApCsel 13 [5] és midőn Szalamiszba jutottak volna,
prédikálják vala az Isten igéjét a zsidók zsinagógá-
iban. ővelük vala pedig János is a szolgálatban.

ApCsel 13 [6] és mikor eljárták volna az egész szi-
getet Páfuszig, találának egy ördöngös zsidó, ha-
mis próféta férfit, kinek Barjézus vala neve,

ApCsel 13 [7] ki a tiszttartóval, Szergiusz Paulusz-
szal, okos férfiúval vala. ez, Barnabást és Sault
hívván, kívánja vala hallani az Isten igéjét.

ApCsel 13 [8] ellenük áll vala pedig az ördöngös
Elimász (mert így magyaráztatik az ő neve), el-
téríteni akarván a tiszttartót a hitről.

ApCsel 13 [9] Saul pedig, ki Pál is, betelvén Szent-
lélekkel, rátekintvén

ApCsel 13 [10] mondá: ó, minden csalárdsággal és
minden álnoksággal teljes ördögnek fia, minden
igazságnak ellensége, nem szűnöl meg felfordí-
tani az Úrnak igaz útjait!

ApCsel 13 [11] és most, íme, az Úr keze terajtad, és
vak lész, nem látván a napot egy ideig. és mind-
járt rá esék a homály és a sötétség, és kerengvén
keresi vala, aki neki a kezét nyújtaná.

ApCsel 13 [12] akkoron a tiszttartó, midőn látta
volna a lett dolgot, hín, csodálkozván az Úrnak
tudományán.

ApCsel 13 [13] és midőn hajón elindultak volna Pá-
fuszból, Pál és akik ővele valának, jutának
pamfíliai Pergébe. János pedig, elmenvén tőlük,
visszatére Jeruzsálembe.

ApCsel 13 [14] azok pedig, általmenvén Pergén, ju-
tának pizidiai Antiochiába: és bemenvén a zsina-
gógába szombat napon, leülének.

ApCsel 13 [15] a törvénynek pedig és a prófétáknak
olvasása után hozzájuk küldének a zsinagóga fe-
jedelmi, mondván: atyánkfiai férfiak, ha vagyon va-
lami intő beszédetek a községhez, mondjátok elő!

ApCsel 13 [16] felkelvén pedig Pál, és kezével hall-
gatásra intvén, mondá: izraeli férfiak, és akik fé-
litek az Istent, halljátok meg:

ApCsel 13 [17] az Izrael népének Istene választotta
az atyáinkat, és a népet felmagasztalta, midőn
Egyiptom földjének lakosi volnának, és hatalmas
karjával kihozta őket arról,

ApCsel 13 [18] és negyven esztendei ideig szen-
vedé el az ő erkölcsüket a pusztában.

ApCsel 13 [19] és elvesztvén hét nemzetséget Ká-
naán földjében, sorssal osztá el nekik azoknak
földjét,

Isten negyven esztendőre Sault adta nekik, Kís fiát, a Benjamin törzséből való férfit. **22** Ennek elvetése után Dávid királyt támasztotta nekik, aki mellett tanúságot is tett, mondván: *`Szívem szerint való férfit találtam,* Jessze fiát, *Dávidot,* aki megteszi majd minden akaratomat' **{Zsolt 89,21; 1 Sám 13,14; Iz 44,28}.**

23 Az ő ivadékából támasztotta Isten az ígéret szerint Izrael üdvözítőjét, Jézust, **24** akinek eljövetele előtt János a bűnbánat keresztségét hirdette Izrael egész népének **{Lk 3,3}.** **25** Mikor pedig János bevégezte pályafutását, azt mondta: `Nem az vagyok, akinek tartotok engem; íme, utánam jön, akinek a lábáról a saruit sem vagyok méltó megoldani.'

26 Férfiak, testvérek! Ábrahám nemzetének fiai és a köztetek lévő istenfélők! Ennek az üdvösségnek az igéje hozzánk küldetett. **27** Mert Jeruzsálem lakói és a vezetőik nem ismerték el őt, hanem ítélkezésükkel beteljesítették a próféták szavait is, amelyeket minden szombaton felolvasnak. **28** Mert bár nem találtak benne semmi okot sem a halálra, a kivégzését kívánták Pilátustól. **29** Miután mindent végrehajtottak, ami meg volt írva róla, levették őt a fáról, és sírba helyezték. **30** De Isten feltámasztotta őt a halálból, **31** és több napon át megjelent azoknak, akik vele együtt jöttek fel Galileából Jeruzsálembe. Ezek tanúságot tesznek róla a mai napig a nép előtt.

32 Mi is az atyáknak tett ígéretet hirdetjük nektek, **33** mert azt Isten nekünk, az ő fiainak teljesítette, amikor föltámasztotta Jézust, amint meg is van írva a második zsoltárban:

`Fiam vagy te, ma nemzettelek téged' **{Zsolt 2,7}.**

34 Hogy pedig feltámasztotta a halálból, és hogy többé már nem tér vissza az enyészetbe, így mondta meg:

`Nektek adom *a Dávidnak ígért biztos kegyelmet'* **{Iz 55,3}.**

35 Éppen ezért mondja másutt is:

`Nem engeded, hogy Szented romlást lásson' **{Zsolt 16,10}.**

36 Dávid ugyanis, miután a maga idejében Isten akaratát szolgálta, elszenderült, atyái mellé tették, s meglátta a romlást. **37** De az, akit Isten a halálból feltámasztott, nem látott romlást. **38** Vegyétek tehát tudomásul férfiak, testvérek, hogy őáltala hirdetjük nektek a bűnök bocsánatát, és hogy mindattól, amitől Mózes törvénye által meg nem igazulhattatok, **39** őáltala mindenki megigazul, aki hisz. **40** Ügyeljetek azért, hogy be ne teljesedjen rajtatok, amit a próféta mondott:

ApCsel 13 [20] közel négyszáz és ötven esztendő után: és ezek után bírákat ada Sámuel prófétáig.

ApCsel 13 [21] és azután királyt kérének: és adá nekik az Isten Sault, a Kis fiát, a Benjamin nemzetségéből való férfit, negyven esztendeig.

ApCsel 13 [22] és letévén azt, támasztá nekik királlyá Dávidot, kiről bizonyságot tévén mondá: megtaláltam Dávidot, a Izáj fiát, a szívem szerint való férfit, aki megcselekszi minden akaratimat.

ApCsel 13 [23] ennek magvából az Isten az ígéret szerint hoza Izraelnek üdvözítőt, a Jézust,

ApCsel 13 [24] prédikálván János az ő eljövetele előtt a penitencia keresztségét az egész Izrael népének.

ApCsel 13 [25] mikor pedig betöltené János az ő futását, mondja vala: akinek engem állítotok lenni, nem én vagyok, de íme eljő utánam, kinek nem vagyok méltó, hogy lábainak saruit megoldjam.

ApCsel 13 [26] atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és akik közöttetek az Istent félik, nektek küldetett ez üdvösségnek igéje.

ApCsel 13 [27] mert akik Jeruzsálemben laknak vala, és annak fejedelmi, ezt nem ismervén, és a próféták szózatit, melyek minden szombaton olvastatnak, megítélvén beteljesítették:

ApCsel 13 [28] és semmi okot a halálra nem találván őbenne, megkérék Pilátustól, hogy megölnék őtet.

ApCsel 13 [29] és midőn elvégeztek volna mindeneket, melyek őfelőle írva valának, levévén őtet a fáról a koporsóba tevék őtet.

ApCsel 13 [30] az Isten pedig feltámasztá őtet halottaiból harmadnapon: ki sok napokon láttatott azoktól,

ApCsel 13 [31] akik együtt felmentek vala övele Galileából Jeruzsálembe: kik mindeddig tanúi őneki a községhez.

ApCsel 13 [32] mi is azt az ígéretet hirdetjük nektek, mely az atyáinkhoz lett:

ApCsel 13 [33] mert ezt az Isten beteljesítette a mi fiainknak, feltámasztván a Jézust, amint a második zsoltárban is írva vagyon: én fiam vagy te, én ma szültelek téged.

ApCsel 13 [34] hogy pedig feltámasztotta őtet halottaiból, aki többé vissza nem tér a rothadásra, így mondotta meg: hogy nektek adom a Dávid hívséges szentségit.

ApCsel 13 [35] azokáért másszor is mondja: nem engeded a te szentedet rothadást látni.

ApCsel 13 [36] mert Dávid, midőn az ő idejében szolgált volna az Isten akaratának, elaludt, és az atyáihoz tétetett, és rothadást látott.

41 *`Lássátok, ti önteltek,*
csodálkozzatok és semmisüljetek meg,
mert napjaitokban egy művet valósítok meg,
olyan művet, amelyet el sem hinnétek,
ha valaki mondaná nektek'« **{Hab 1,5}**.

42 Amikor azután kimentek, kérlelték őket, hogy a következő szombaton is magyarázzák nekik ezeket a dolgokat. **43** Sőt, amikor a zsinagóga szétoszlott, a zsidók és az istenfélő jövevények közül sokan követték Pált és Barnabást, ők pedig biztatták és bátorították őket, hogy maradjanak meg Isten kegyelmében.

44 A következő szombaton azután majdnem az egész város összegyűlt, hogy hallja Isten igéjét. **45** Mikor azonban a zsidók a sokaságot látták, elfogta őket a féltékenység, s káromlások között ellentmondtak annak, amit Pál mondott. **46** Erre Pál és Barnabás egész bátran kijelentették: »Először nektek kellett hirdetnünk Isten igéjét, mivel azonban ti visszautasítjátok azt, s nem tartjátok magatokat méltóknak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk, **47** mert így parancsolta nekünk az Úr:

`A pogányok világosságává tettelek téged,
hogy szolgáld az üdvösséget a föld végső határáig'« **{Iz 49,6}**.

48 Mikor a pogányok meghallották ezt, megörültek, és magasztalták az Úr igéjét. Hittek is mindnyájan, akik az örök életre voltak rendelve. **49** Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban. **50** A zsidók azonban felizgatták a vallásos és előkelő asszonyokat, s a város első embereit. Üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból. **51** Ezek lerázták ellenük lábuk porát, és elmentek Ikóniumba. **52** A tanítványok pedig elteltek örömmel és a Szentlélekkel.

ApCsel 13 [37] akit pedig az Isten feltámasztott halottaiból, nem látott rothadást.

ApCsel 13 [38] tudván legyen azért nektek, atyámfiai, férfiak, hogy ez által hirdettetik nektek a bűnök bocsánata, és mindenekből, amelyekből a Mózes törvényében meg nem igazulhattatok:

ApCsel 13 [39] minden, aki ebben hiszen, megigazul.

ApCsel 13 [40] meglássátok azért, hogy rátok ne jőjön, ami megmondatott a prófétákban:

ApCsel 13 [41] lássátok, megutálók, és csodálkozzatok, és vesszetek el: mert én azt a dolgot cselekszem a ti napjaitokban, oly dolgot, melyet nem hisztek, ha valaki beszéli nektek.

ApCsel 13 [42] kimenvén pedig ők, kérik vala, hogy a következendő szombaton szólnák nekik ez igéket.

ApCsel 13 [43] és mikoron elbocsáttatott volna a zsinagóga, sokan a zsidók közül és az istenfélő jövevények közül követék Pált és Barnabást: kik szólván intik vala őket, hogy megmaradnának az Isten malasztjában.

ApCsel 13 [44] a következendő szombaton pedig majd az egész város egybegyűle hallgatni az Isten igéjét.

ApCsel 13 [45] látván pedig a seregeket a zsidók, bételének irigységgel, és ellene mondanak vala azoknak, melyek Páltól mondatnak vala, káromkodván.

ApCsel 13 [46] akkor Pál és Barnabás bátorságosan mondának: nektek kell vala először szólnunk az Isten igéjét: de mivelhogy azt megvetitek, és méltatlanoknak ítélitek magatokat az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.

ApCsel 13 [47] mert úgy parancsolta nekünk az Úr: a pogányok világosságává tettelek téged, hogy üdvösségre légy a földnek végéig.

ApCsel 13 [48] hallván pedig a pogányok, örülének, és dicsőítik vala az Úr igéjét: és hivének valamenyin, elrendelve valának az örök életre.

ApCsel 13 [49] terjed vala pedig az Úr igéje az egész tartományban.

ApCsel 13 [50] a zsidók pedig felindíták az ájtatos és tiszteletes asszonyokat és a város eleit, és üldözést támasztának Pál és Barnabás ellen: és kiveték őket az ő határukból.

ApCsel 13 [51] azok pedig, levervén lábuk porát őrájok, Ikóniumba jövének.

ApCsel 13 [52] a tanítványok is betelnek vala örömmel és Szentlélekkel.

Csel 14

Ikóniumban, Lisztrában és Derbében

1 Ikóniumban pedig az történt, hogy mindnyájan bementek a zsidók zsinagógájába és beszéltek, úgyhogy a zsidók és görögök nagy sokasága hívő lett. 2 Akik azonban a zsidók közül nem hittek, felizgatták és felbőszítették a pogányok lelkét a testvérek ellen. 3 Mégis ott maradtak azért jó ideig, és bizakodva fáradoztak az Úrban, aki tanúságot tett kegyelmének igéje mellett; megengedte ugyanis, hogy jelek és csodák történjenek a kezük által. 4 A város lakossága azonban megoszlott. Egyesek ugyanis a zsidókkal, mások viszont az apostolokkal tartottak. 5 Mikor pedig a pogányok és a zsidók a főembereikkel együtt támadásra készültek, hogy bántalmazásokkal illessék, sőt megkövezzék őket, 6 és ők értesültek erről, elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe, és körös-körül az egész tartományba. 7 Mindenütt hirdették az evangéliumot.

8 Volt Lisztrában egy béna lábú ember, aki születésétől fogva sánta volt, és sohasem tudott járni. 9 Hallgatta Pált, amikor beszélt. Pál rátekintett, s mivel látta, hogy hisz a gyógyulásában, 10 fennhangon azt mondta: »Állj fel egyenesen, a lábaidra!« Az felugrott és járkált. 11 Amikor a néptömeg látta, hogy mit tett Pál, likaóniai nyelven felkiáltott: »Az istenek emberi alakot öltöttek, s leszálltak hozzánk!« 12 Barnabást elnevezték Jupiternek, Pált meg Merkurnak, mert ő vitte a szót.

13 A város előtt lévő Jupiter-templom papja bikákat és koszorúkat hozott a kapuk elé, és a tömeggel együtt áldozatot akart bemutatni. 14 Amikor az apostolok, Barnabás és Pál meghallották ezt, megszaggatták ruhájukat, kiáltozva kisiettek a tömeg közé, 15 és ezt mondták: »Férfiak, miért teszitek ezt? Mi is hozzátok hasonló halandó emberek vagyunk, s éppen azt hirdetjük nektek, hogy ezektől a hiábavaló dolgoktól térjetek meg az élő Istenhez, *aki az eget és a földet teremtette, a tengert és mindazt, ami bennük van* {Kiv 20,11}. 16 A letűnt időkben megengedte minden pogánynak, hogy a saját útján járjon, 17 de önmagát sem hagyta tanúságtétel nélkül, mert jót cselekedett az égből: esőt, termékeny időket adott, betöltötte szívünket eledellel és örömmel.« 18 Bár ezeket mondták, alig tudták lecsillapítani a tömeget, hogy ne mutasson be nekik áldozatot. 19 Antiókhiából és Ikóniumból azonban utánuk jött néhány zsidó. Felbujtották a tömeget, és megkövezték Pált. Azután kivonszolták a városon kívülre, ab-

ApCsel 14 [1] lőn pedig Ikóniumban, hogy együtt mennének be a zsidóknak zsinagógájukba, és szólnának, úgy, hogy a zsidóknak és görögöknek bőséges sokasága hinne.

ApCsel 14 [2] a zsidók pedig, akik hitetlenek valának, fellázíták és haragra indíták a pogányok lelkeit az atyafiak ellen.

ApCsel 14 [3] azért sok ideig megmaradának, bízvást cselekedvén az Úrban, aki bizonságot teszen vala az ő malasztjának igéjéről, adván, hogy jelek és csodák lennének az ő kezük által.

ApCsel 14 [4] meghasonlék pedig a városnak sokasága: és némelyek a zsidókkal valának ugyan, némelyek pedig az apostolokkal.

ApCsel 14 [5] mikor pedig rájok rohantak volna a pogányok és a zsidók az ő fejedelmükkel, hogy gyalázattal illetnék, és megköveznék őket,

ApCsel 14 [6] megértvén, Likaóniának városiba szaladának, Lisztrába és Derbébe, és az egész körül való tartományba,

ApCsel 14 [7] és ott hirdetik vala az evangéliumot.

ApCsel 14 [8] és Lisztrában egy erőtlen lábú férfiú ül vala, sánta lévén az anyjának méhétől fogva, ki soha nem járt vala.

ApCsel 14 [9] ez hallá Pált szólni. ki rá tekintvén, és látván, hogy hiti volna, hogy meggyógyulna,

ApCsel 14 [10] mondá nagy szóval: állj fel a lábaidra egyenesen! és felugrék, és jár vala.

ApCsel 14 [11] a seregek pedig, mikor látták volna, amit Pál cselekedett vala, felemelék szavukat, likaóniul mondván: az Istenek, hasonlókká lévén az emberekhez, alászállottak hozzánk.

ApCsel 14 [12] és Barnabást Jupiternek hívják vala, Pált pedig Hermésznek: mert ő vala az igének vezére.

ApCsel 14 [13] a Zeusz papja is, ki a város előtt vala, tulkokat és koszorúkat hozván az ajtó eleibe, a népekkel áldozni akar vala.

ApCsel 14 [14] melyet hogy meghallának az apostolok, Barnabás és Pál, megszaggatott ruhájukkal kiugrának a seregek közibe,

ApCsel 14 [15] kiáltván és mondván: férfiak, miért cselekszitek ezeket? mi is hozzátok hasonló halandó emberek vagyunk, hirdetvén nektek, hogy e hiúságoktól térjetek az élő Istenhez, aki az eget és a földet és a tengert alkotta, és mind, amik azokban vannak:

ApCsel 14 [16] ki az elmúlt időkben minden nemzetséget eleresztett, hogy a maguk útjain járnának.

ApCsel 14 [17] és magát nem hagyta ugyan bizonyság nélkül, jól tévén az égből, esőt adván és

ban a hitben, hogy meghalt. 20 De amikor a tanítványok körülvették, felkelt, és bement a városba. Másnap pedig Barnabással útra kelt Derbébe.

Visszatérés Szíriába

21 Miután ennek a városnak is hirdették az evangéliumot és sokakat tanítottak, visszafordultak Lisztrába, Ikóniumba és Antióchiába. 22 Útközben megerősítették a tanítványok lelkét, és intették őket, hogy maradjanak meg a hitben. Elmondták, hogy sok viszontagságon át kell bemennünk az Isten országába. 23 S miután az egyes egyházakban böjtölve és imádkozva presbitereket rendeltek számukra, az Úrnak ajánlották őket, akiben hittek. 24 Azután átmentek Pizídián, és Pamfíliába jutottak. 25 Miután Pergében is hirdették az Úr igéjét, lementek Attáliába, 26 onnan pedig elhajóztak Antióchiába, ahonnan Isten kegyelmébe ajánlva elindították őket a most elvégzett munkára.

27 Amikor megérkeztek és egybegyűjtötték az egyházat, elbeszélték, milyen nagy dolgokat művelt általuk az Isten, és hogy a hit ajtaját megnyitotta a pogányoknak. 28 Ezután jó ideig ott maradtak a tanítványokkal.

gyümölcshozó időket, betöltvén eledellel és vigassággal a mi szíveinket.

ApCsel 14 [18] és ezeket mondván, alig csendesíték le a seregeket, hogy nekik ne áldoznának.

ApCsel 14 [19] jutának pedig némely zsidók Antióchiából és Ikóniumból: és elhitetvén a seregeket, és megkövezvén Pált, kivonák a városból, állítván, hogy meghalt volna.

ApCsel 14 [20] midőn pedig a tanítványok körülvennék őtet, felkelvén bemene a városba, és másodnapon Barnabással Derbébe mene.

ApCsel 14 [21] és midőn az evangéliumot hirdették volna annak a városnak, és sokakat tanítottak volna, visszatérének Lisztrába és Ikóniumba és Antióchiába,

ApCsel 14 [22] megerősítvén a tanítványok lelkeit, és intvén, hogy megmaradnának a hitben: és hogy sok háborúságok által kell nekünk az Isten országába mennünk.

ApCsel 14 [23] és midőn őnekik minden gyülekezetekben egyházi szolgákat rendeltek volna, és imádkoztak volna böjtölésekkel, az Úrnak ajánlák őket, akiben hittek.

ApCsel 14 [24] és általmenvén Pizidián, Pamfíliába jutának,

ApCsel 14 [25] és szólván az Úr igéjét pergében, alámenének Attáliába:

ApCsel 14 [26] és onnét Antióchiába evezének, ahonnét az Isten malasztjának adatának vala, a munkára, amelyet beteljesítének.

ApCsel 14 [27] midőn pedig eljöttek volna, és begyűjtötték volna az anyaszentegyházat, megbeszélék, mely nagy dolgokat cselekedett volna ővelük az Isten, és hogy megnyitotta volna a pogányoknak a hitnek ajtaját.

ApCsel 14 [28] nem kevés ideig késének pedig a tanítványokkal.

Az apostoli zsinat Jeruzsálemben: 15,1-35

Csel 15

Az antióchiai vita

1 Eközben néhányan azok közül, akik lejöttek Júdeából, így tanították a testvéreket: »Ha nem metélkedtek körül Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek.«

2 Mivel pedig Pál és Barnabás nagyon felháborodtak ezen, elhatározták, hogy Pál, Barnabás és még néhányan a többiek közül menjenek fel Jeruzsálembe az apostolokhoz és a presbiterekhez ennek a kérdésnek az ügyében. 3 Az egyház elkísérte

ApCsel 15 [1] és némelyek, alámenvén Júdeából, tanítják vala az atyafiakat: hogyha körül nem metéltettek a Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek.

ApCsel 15 [2] nem kevés vetekedésük lévén azért Pálnak és Barnabásnak azok ellen, elvégezék, hogy felmennének, Pál és Barnabás, és némely egyebek őközülük az apostolokhoz és az egyházi szolgákhoz Jeruzsálembe, e kérdés felől.

ApCsel 15 [3] ezek azért, elkísértetvén az anyaszentegyháztól, általmennek vala Fönícián és Szamárián, beszélvén a pogányoknak megtérését: és nagy örömet szerzének minden atyafiaknak.

ApCsel 15 [4] mikor pedig Jeruzsálembe jutottak volna, befogadá őket az anyaszentegyház, és az

őket, ők pedig átmentek Fönícián és Szamarián. Elbeszélték a pogányok megtérését, nagy örömet szerezve az összes testvérnek. 4 Amikor megérkeztek Jeruzsálembe, az egyház, az apostolok és a presbiterek fogadták őket, ők pedig elbeszélték, hogy milyen nagy dolgokat művelt velük az Isten. 5 De egyesek, akik a farizeusok felekezetéből lettek hívők, előálltak, és azt mondták, hogy azoknak is körül kell metélkedniük, és nekik is meg kell parancsolni, hogy tartsák meg Mózes törvényét.

Az apostolok és presbiterek tanácskozása

6 Emiatt az apostolok és a presbiterek összegyűltek, hogy megvizsgálják ezt a kérdést.

7 Mivel azonban nagy vitatkozás támadt, Péter felállt, és így szólt hozzájuk: »Férfiak, testvérek! Tudjátok, hogy Isten a régmúlt napoktól fogva kiválasztott engem közülünk, hogy a pogányok az én számból hallják az evangélium igéjét és hívők legyenek. 8 És Isten, aki ismeri a szíveket, tanúságot tett, mert nekik éppúgy megadta a Szentlelket, mint nekünk. 9 Nem tett semmi különbséget köztünk és közöttük, amikor a hit által megtisztította szívüket. 10 Most tehát miért kísértitek Istent azzal, hogy azt az igát rakjátok a tanítványok nyakára, amelyet sem atyáink, sem mi nem tudtunk elviselni? 11 Ellenkezőleg, mi hiszszük, hogy Jézus Krisztus kegyelme által üdvözülünk, amint ők is.«

12 Erre az egész sokaság elhallgatott, aztán meghallgatta Barnabást és Pált, akik elbeszélték, milyen nagy jeleket és csodatetteket művelt Isten a pogányok között általuk.

13 Miután ők elhallgattak, Jakab szólalt meg: »Férfiak, testvérek, hallgassatok meg engem! 14 Simon elbeszélte, hogyan és mi módon történt Isten látogatása első ízben azért, hogy a pogányok közül támasszon népet az ő nevének. 15 Ezzel egyeznek a próféták mondásai is, amint meg van írva:

16 *`Ezután majd visszatérek,*
és felállítom Dávidnak leomlott hajlékát,
kijavítom falainak repedéseit,
és ami romba dőlt, megújítom,
17 *hogy keresse az Urat*
a többi ember és minden nép,
amely segítségül hívta nevemet
– így szól az Úr, és meg is teszi azt', **{Ám 9,11-12}**

18 ami ismert volt öröktől fogva. –

19 Ennélfogva úgy gondolom, hogy nem kell háborgatni azokat, akik a pogányok közül megapostolok és a vének, hirdetvén, mely nagy dolgokat cselekedett volna az Isten ővelük.

ApCsel 15 5 támadának pedig némelyek a farizeusok eretnekségéből, kik azt hitték, mondván: hogy nekik körül kellene metéltetniük, és megparancsolni is, hogy megtartanák a Mózes törvényét.

ApCsel 15 6 és egybegyűlének az apostolok és a vének e dolgot meglátni.

ApCsel 15 7 midőn pedig sok kérdezkedés volna, felkelvén Péter, mondá nekik: atyámfiai, férfiak, ti tudjátok, hogy a régi napoktól fogva az Isten miközülünk választott, hogy az én szám által hallják a pogányok az evangéliumnak igéjét, és higgyenek.

ApCsel 15 8 és az Isten, aki a szíveket ismeri, bizonyságot tett, Szentlelket adván nekik, mint nekünk is,

ApCsel 15 9 és semmi választást nem tett közöttünk és őközöttük, a hit által megtisztítván az ő szívüket.

ApCsel 15 10 most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakára igát tegyetek, melyet sem az atyáink, sem mi el nem viselhettünk?

ApCsel 15 11 hanem az Úr Jézus Krisztusnak malasztja által hisszük, hogy üdvözülünk, mint azok is.

ApCsel 15 12 hallgata pedig az egész sokaság: és hallják vala Barnabást és Pált, kik beszélik vala, mely nagy jeleket és csodákat tett volna az Isten a pogányok között őáltaluk.

ApCsel 15 13 és minekutána hallgatának, felele Jakab, mondván: atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg engemet!

ApCsel 15 14 Simon megbeszélé, mi módon először az Isten a pogányokat látogatta meg, hogy őközülük népet választana az ő nevének.

ApCsel 15 15 és ezzel egyeznek a próféták igéi, amint írva vagyon:

ApCsel 15 16 ezek után megtérek, és felépítem a Dávid hajlékát, mely leesett: és annak romlásit felépítem, és felállatom azt:

ApCsel 15 17 hogy a több emberek megkeressék az Urat, és minden nemzetségek, amelyekben segítségül hívattatott az én nevem, úgy mond az Úr, ezeket cselekedvén.

ApCsel 15 18 tudva vagyon öröktől fogva az Úrnál az ő cselekedete.

ApCsel 15 19 azért én azt ítélem, hogy nem kell háborgatni azokat, kik a pogányok közül az Istenhez térnek,

ApCsel 15 20 hanem hogy írjunk azoknak, hogy megtartóztassák magukat a bálványoknak

térnek Istenhez, 20 hanem meg kell írni nekik, hogy tartózkodjanak a bálványoktól, nehogy tisztátalanná váljanak, a paráznaságtól, a fojtott állatoktól és a vértől. 21 Mert akik Mózest hirdetik, a régi időktől fogva ott vannak minden városban a zsinagógákban, és minden szombaton felolvassák azt.«

A zsinat határozatai

22 Erre az apostolok és a presbiterek az egész egyházzal együtt jónak látták, hogy férfiakat válasszanak ki maguk közül, és elküldjék Antiókiába Pállal és Barnabással Júdást, akit melléknevén Barszabásnak hívnak, és Szilást – ők a testvérek között vezetők voltak –, 23 és kezük által ezt az írást küldték: »Üdvözlet az apostoloktól és a presbiter testvérektől a pogányokból lett testvéreknek, akik Antiókiában, Szíriában és Kilíkiában vannak! 24 Mivel hallottuk, hogy némelyek, akik közülünk kerültek ki, megzavartak titeket szavaikkal, és feldúlták lelketeket, bár tőlünk megbízást nem kaptak, 25 jónak láttuk, miután megállapodásra jutottunk, hogy férfiakat válasszunk ki és küldjünk el hozzátok a mi igen kedves Barnabásunkkal és Pálunkkal, 26 ezekkel az emberekkel, akik életüket adták a mi Urunk, Jézus Krisztus nevéért. 27 Elküldtük tehát Júdást és Szilást, akik mindezt személyesen, élőszóval is tudtotokra adják. 28 Úgy tetszett ugyanis a Szentléleknek és nekünk, hogy semmi további terhet ne rakjunk rátok, csak azt, ami szükséges: 29 hogy tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a fojtott állatoktól és a paráznaságtól. Ha ezektől őrizkedtek, jól teszitek. Jó egészséget!«

A határozatok kihirdetése Antiókiában

30 Azok tehát, miután elbocsátották őket, lementek Antiókiába. Itt egybegyűjtötték a sokaságot, és átadták a levelet. 31 Amikor elolvasták, örültek a vigasztalásnak. 32 Júdás és Szilás pedig, akik maguk is próféták voltak, sok beszéddel vigasztalták a testvéreket és megerősítették őket. 33 Miután pedig egy ideig itt időztek, a testvérek visszabocsátották őket békében azokhoz, akik küldték őket. [34] 35 Pál és Barnabás is Antiókiában időztek. Tanítottak a többiekkel együtt, és hirdették az Úr igéjét.

Pál második missziós útja: 15,36-18,22

Pál és Barnabás útjai elválnak

36 Néhány nap múlva azonban Pál így szólt Barnabáshoz: »Menjünk vissza, és városról városra mindenütt, ahol hirdettük az Úr igéjét, látogassuk meg a testvéreket, hogy vannak.«

fertőztetésitől és a paráznaságtól és a megfojtottaktól és a vértől.

ApCsel 15 21 mert Mózesnek régi időktől fogva vannak minden városokban, kik őtet hirdessék a zsinagógákban, ahol minden szombaton olvastatik.

ApCsel 15 22 akkor tetszék az apostoloknak és a véneknek az egész anyaszentegyházzal, hogy férfiakat választanának közülük, és Antiókiába küldenék Pállal és Barnabással Júdást, ki Barszabbásznak neveztetik vala, és Szilást, fő embereket az atyafiak közül,

ApCsel 15 23 írván az ő kezük által: az apostolok és a vén atyafiak, azoknak a pogányok közül való atyafiaknak, kik Antiókiában és Szíriában és Kilikiában vannak, köszönetünket.

ApCsel 15 24 minthogy hallottuk, hogy némelyek közülünk, kimenvén, megháborítottak titeket beszédükkel, felforgatván a lelkeiteket, kiknek nem parancsoltuk:

ApCsel 15 25 tetszett nekünk egybegyűlteknek, hogy férfiakat válasszunk, és hozzátok küldjük a mi szerelmesinkkel, Barnabással és Pállal,

ApCsel 15 26 oly emberekkel, kik az ő lelküket a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért adták.

ApCsel 15 27 küldöttük azért Júdást és Szilást, kik maguk is azonokat beszélik meg nektek szóval.

ApCsel 15 28 mert tetszett a Szentléleknek és nekünk, hogy semmi több terhet rátok ne rakjunk, hanem ez szükségeseket:

ApCsel 15 29 hogy megtartóztassátok magatokat a bálványoknak áldoztatuktól és a vértől és a fojtottól és a paráznaságtól: melyektől megőrizvén magatokat, jól cselekszetek. legyetek egészségben!

ApCsel 15 30 azok azért, elbocsáttatván, alámenének Antiókiába: és egybegyűjtvén a sokaságot, megadák a levelet.

ApCsel 15 31 melyet mikor megolvastak volna, örülének a vigasztalásért.

ApCsel 15 32 Júdás pedig és Szilás, ők is próféták lévén, sok igével vigasztalák az atyafiakat, és megerősíték.

ApCsel 15 33 ott pedig, valamennyi időt töltvén, elbocsáttatának békességgel az atyafiaktól, azokhoz, akik küldötték vala őket.

ApCsel 15 34 tetszék pedig Szilásnak, hogy ott maradna. Júdás pedig egyedül mene el Jeruzsálembe.

ApCsel 15 35 Pál pedig és Barnabás Antiókiában késnek vala, tanítván, és hirdetvén sok egyebekkel az Úr igéjét.

ApCsel 15 36 egynéhány nap után pedig mondá Pál Barnabásnak: megtérvén látogassuk meg az

37 Barnabás magával akarta vinni Jánost, akit Márknak is hívnak. 38 Pál azonban kérte őt, hogy ne kelljen visszafogadni azt, aki elvált tőlük Pamfíliától kezdve, s nem ment velük a munkába. 39 Így nézeteltérés támadt köztük, és különváltak egymástól. Barnabás Ciprusba hajózott, miután maga mellé vette Márkot. 40 Pál viszont Szilást választotta, és útra kelt, miközben a testvérek őt Isten kegyelmébe ajánlották. 41 Bejárta Szíriát és Cilíciát, megerősítette az egyházakat, és megparan-csolta, hogy tartsák meg az apostolok és a presbiterek rendelkezéseit.

ApCsel 15 37 Barnabás pedig el akarja vala magával vinni Jánost is, ki Márknak neveztetik vala.

ApCsel 15 38 Pál pedig kéri vala őtet (minthogy aki elment volna tőlök Pamfíliából, és nem ment volna velük a dologra), hogy be ne fogadtatnék.

ApCsel 15 39 visszavonás lőn pedig, úgy, hogy elválnának egymástól, és Barnabás ugyan melléje vevén Márkot, Ciprusba evezne.

ApCsel 15 40 Pál pedig Szilást választván elmene, az Isten malasztjára bízattatván az atyafiaktól.

ApCsel 15 41 eljárá pedig Szíriát és Kilikiát, erősítvén a gyülekezeteket: megparancsolván, hogy megőriznék az apostolok és a vének parancsolatit.

Csel 16

Pál Likaóniában

1 Eljutott Derbébe és Lisztrába is. Volt ott egy Timóteus nevű tanítvány, egy hívővé lett zsidó anyának és pogány apának volt a fia. 2 A testvérek, akik Lisztrában és Ikóniumban voltak, jó véleménnyel voltak róla. 3 Pál azt akarta, hogy vele menjen az útra, azért magához vette és körülmetéltette, tekintettel a zsidókra, akik ezekben a helységekben voltak; mindenki tudta ugyanis, hogy az apja pogány volt. 4 Amikor sorra járták a városokat, s tudatták, mihez kell tartaniuk magukat, közölték velük a határozatokat, amelyeket az apostolok és a presbiterek hoztak, akik Jeruzsálemben voltak. 5 Így az egyházak megerősödtek a hitben és gyarapodtak számban napról-napra.

Kis-Ázsián át Troászba

6 Amikor keresztülmentek Frígián és Galácia tartományán, a Szentlélek megtiltotta nekik, hogy Ázsiában hirdessék Isten igéjét. 7 Míziába érve megkísérelték ugyan, hogy Bitíniába menjenek, de Jézus Lelke nem engedte őket. 8 Ezért átmentek Mízián, és lementek Troászba. 9 Itt látomás jelent meg Pálnak éjnek idején: egy makedón férfi eléje állt és könyörgött neki: »Jöjj át Makedóniába, és segíts rajtunk!« 10 Miután ezt a jelenést látta, késedelem nélkül igyekeztünk elindulni Makedóniába. Biztosan tudtuk, hogy Isten hívott minket, hogy hirdessük nekik az evangéliumot.

Pál működése Filippiben

11 Elhajóztunk tehát Troászból. Egyenesen Szamotrákiába jutottunk, másnap Neápoliszba, 12 innen pedig Filippibe, amely Makedóniának ebben a részében az első telepes város. Ebben a

ApCsel 16 1 juta pedig Derbébe és Lisztrába. és íme, egy Timóteus nevű tanítvány vala ott, egy hív zsidó asszonynak fia, pogány atyától való.

ApCsel 16 2 erről jó bizonyságot tesznek vala az atyafiak, kik Lisztrában és Ikóniumban valának.

ApCsel 16 3 ezt akará Pál, hogy vele menne: és melléje vevén körülmetélé őtet, a zsidókért, kik azokban a helyekben valának. mert tudják vala mindnyájan, hogy az atyja pogány volt.

ApCsel 16 4 mikor pedig eljárnák a városokat, eleikbe adják vala nekik, hogy megőriznék a végzéseket, melyek rendelve valának az apostoloktól és a vénektől, kik Jeruzsálemben valának.

ApCsel 16 5 és a gyülekezetek erősödnek vala ugyan a hitben, és szám szerint sokasodnak vala naponként.

ApCsel 16 6 általmenvén pedig Frígián és Galácia tartományán, megtiltatának a Szentlélektől az Isten igéjét Ázsiában hirdetni.

ApCsel 16 7 midőn pedig Míziába jutottak volna, Bitiniába igyekeznek vala menni: és nem ereszté őket a Jézus lelke.

ApCsel 16 8 mikor pedig eljárták volna Míziát, alámenének Troászba:

ApCsel 16 9 és látás jelenék Pálnak éjjel: egy macedóniai férfiú, állván és kérvén őtet, és mondván: általjővén Macedóniába, segíts meg minket!

ApCsel 16 10 hogy pedig a látást látá, mindjárt Macedóniába igyekeztünk menni, bizonyosok lévén, hogy az Isten hívott volna minket, hogy nekik az evangéliumot hirdetnők.

ApCsel 16 11 elevezvén pedig Troászból, egyenesen Szamotrákiába jutottunk, és másodnapon Neápoliszba,

városban töltöttünk néhány napot, és beszélgetéseket folytattunk. 13 Szombaton kimentünk a kapun kívül a folyóvízhez; úgy gondoltuk, hogy ott az imahely. Leültünk ott, és szóltunk az asszonyokhoz, akik összegyűltek. 14 A hallgatóságban volt egy Lídia nevű istenfélő bíborárus asszony Tiatíra városából, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy hallgasson mindarra, amit Pál mondott. 15 Miután ő és háza népe megkeresztelkedett, így könyörgött: »Ha úgy ítéltek meg, hogy hűséges vagyok az Úrhoz, térjetek be házamba és maradjatok nálam.« És erővel rá is vett minket.

16 Történt pedig, hogy amikor az imádságra mentünk, egy jósoló szellemtől megszállott lánynyal találkoztunk, aki jövendöléseivel nagy hasznot hajtott gazdáinak. 17 Ez nyomon követte Pált és minket, és így kiáltozott: »Ezek az emberek a magasságbeli Isten szolgái, akik az üdvösség útját hirdetik nektek.« 18 Több napon át így tett. Pált bántotta ez, azért hátrafordult, és azt mondta a léleknek: »Jézus Krisztus nevében parancsolom, menj ki belőle.«

Ki is ment belőle abban az órában. 19 Mikor azonban a gazdái látták, hogy oda van a reményük a bevételre, megragadták Pált és Szilást, és elvitték a piacra az elöljárókhoz. 20 A bírák elé állították őket, és így szóltak: »Ezek a zsidó emberek zavart keltenek városunkban, 21 és olyan élet-módot hirdetnek, amelyet nekünk nem szabad elfogadnunk, sem cselekedetben követnünk, mivel rómaiak vagyunk.« 22 A nép is összecsődült ellenük, a bírák pedig letépették a ruháikat, és megveszsztették őket. 23 Sok ütést mértek rájuk, aztán börtönbe vetették őket. Az őrnek pedig megparancsolták, hogy szigorúan őrizze őket. 24 Miután ilyen parancsot kapott, a belső tömlöcbe vitte őket, a lábukat pedig kalodába zárta.

25 Éjféltájban Pál és Szilás imádkozva dicsérték Istent, a foglyok pedig hallgatták őket. 26 Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, s a börtön

ApCsel 16 12 és onnét Filippibe, mely a macedóniai részének első városa, jövevények lakóhelye. ebben a városban pedig egynéhány napig valánk, együtt beszélgetvén.

ApCsel 16 13 egy szombat napon pedig kimenénk a kapun kívül, a folyóvíz mellé, ahol imádság láttatik vala lenni: és leülvén szólánk az asszonyoknak, akik egybegyűltek vala.

ApCsel 16 14 és egy Lídia nevű, vörös bársonnyal kereskedő asszony, a tiatirénusok városában, istentisztelő, hallgatta: kinek az Úr megnyitá a szívét, hogy figyelmezne azokra, amik Páltól mondatnak vala.

ApCsel 16 15 midőn pedig megkereszteltetett volna, és az ő háza, könyörge, mondván: ha engem az Úr hívének ítéltetek lenni, jőjetek az én házamba, és maradjatok meg! és kényszeríte minket.

ApCsel 16 16 lőn pedig, midőn mi az imádságra mennénk, hogy egy jövendölő lelkű leányzó jőne előnkbe, ki nagy nyereséget szerez vala az ő urainak a jövendöléssel.

ApCsel 16 17 ez Pált és minket követvén, kiált vala, mondván: ezek az emberek a fölséges Isten szolgái, kik nektek az üdvösségnek útját hirdetik.

ApCsel 16 18 ezt pedig sok napokon cselekszi vala. bánván pedig Pál, és megfordulván, mondá a léleknek: parancsolom neked a Jézus Krisztus nevében, hogy kimenj őbelőle! és kimene azon órában.

ApCsel 16 19 látván pedig annak urai, hogy kiment az ő nyereségüknek reménysége, megfogván Pált és Szilást, a piacra vivék a fejedelmekhez.

ApCsel 16 20 és a bírák eleibe vivén őket, mondának: ez emberek, zsidók lévén, megháborítják a mi városunkat:

ApCsel 16 21 és oly szokást hirdetnek, melyet nekünk nem szabad bevennünk, se cselekednünk, holott rómaiak vagyunk.

ApCsel 16 22 és a község ellenük futa: és a bírák, leszaggatván az ő köntösüket, meghagyák, hogy vesszőkkel verettetnének meg.

ApCsel 16 23 és midőn sok ütéseket tettek volna rajtuk, a tömlöcbe küldék őket, megparancsolván az őrzőnek, hogy szorgalmatosan őrizné őket.

ApCsel 16 24 ki midőn ilyen parancsolatot vett volna, a belső tömlöcbe küldé őket, és az ő labukat fával szorítá meg.

ApCsel 16 25 éjfélkor pedig, Pál és Szilás, imádkozván, dicsérik vala az Istent: és hallgatják vala őket, akik az őrizetvén valának.

ApCsel 16 26 hirtelen pedig nagy földindulás lőn, úgy, hogy megindulnának a tömlöcnek funda-

alapjai meginogtak. Egyszerre minden ajtó kinyílt, és mindnyájuk bilincsei leoldódtak. 27 Amikor a börtönőr felriadt és azt látta, hogy a börtön ajtajai nyitva vannak, kirántotta a kardját, és meg akarta magát ölni abban a hitben, hogy a foglyok megszöktek. 28 Pál azonban fennhangon így kiáltott: »Ne tégy magadban semmi kárt, mert mindannyian itt vagyunk!« 29 Az erre világosságot kért, beljebb ment, és remegve borult Pál és Szilás lábához. 30 Azután kivezette őket és így szólt: »Uraim, mit kell tennem, hogy üdvösséget nyerjek?« 31 Azok azt felelték: »Higgy az Úr Jézusban és üdvözülni fogsz, te és házad népe.« 32 Aztán hirdették neki az Úr igéjét, és mindazoknak, akik a házában voltak. 33 Ő pedig még abban az éjjeli órában elvitte őket, megmosta sebeiket, s mindjárt megkeresztelkedett, és vele övéi is mindnyájan. 34 Aztán bevezette őket otthonába, asztalt terített nekik, és örvendezett háza népével együtt, hogy híve lett Istennek.

35 Miután megvirradt, a bírák elküldték a törvényszolgákat ezzel az üzenettel: »Bocsásd el azokat az embereket!« 36 A börtönőr pedig elvitte Pálnak az üzenetet: »A bírák ideküldtek, hogy bocsássalak el titeket. Most tehát menjetek ki, és távozzatok békével!« 37 Pál azonban azt mondta neki: »Mielőtt elítéltek volna minket, nyilvánosan megvesszőztek és börtönbe vetettek, noha római polgárok vagyunk, s most titokban kiutasítanak? Azt már nem! Jöjjenek ide, és ők maguk vezessenek ki minket!« 38 A törvényszolgák pedig hírül vitték ezeket a szavakat a bíráknak. Azok megijedtek, amikor meghallották, hogy római polgárok. 39 Eljöttek tehát és megkövették, majd kivezették őket, és kérték, hogy távozzanak a városból. 40 Amikor kijöttek a börtönből, betértek Lídiához. Miután látták a testvéreket, és megvigasztalták őket, útra keltek.

ApCsel 16 27 felserkenvén pedig a tömlöctartó, és nyitva látván a tömlöcnek ajtait, kivonván kardját, meg akarja vala magát ölni, állítván, hogy elszaladtak a foglyok.

ApCsel 16 28 Pál pedig nagy szóval kiálta, mondván: semmi gonoszt ne tégy magadnak, mert mindnyájan itt vagyunk:

ApCsel 16 29 és világot kérvén, bemene: és reszketvén, Pálnak és Szilásnak lábukhoz esék,

ApCsel 16 30 és kihozván őket, mondá: uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?

ApCsel 16 31 ők pedig mondának: higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz, te és a te házad.

ApCsel 16 32 és az Úr igéjét hirdeték neki, mindazokkal, akik az ő házában valának.

ApCsel 16 33 és vevén őket az éjnek azon óráján, megmosá az ő sebüket: és azonnal megkeresztelteték ő, és az ő egész háza.

ApCsel 16 34 és mikor a maga házába vitte volna őket, asztalt készíte nekik, és vigada az ő egész házával, hivén az Istennek.

ApCsel 16 35 és midőn nap lett volna, poroszlókat küldének a bírák, mondván: bocsásd el azokat az embereket.

ApCsel 16 36 megjelenté pedig a tömlöctartó ez igéket Pálnak: mert a bírák küldöttek, hogy elbocsáttassatok: most azért kimenvén, eredjetek békével.

ApCsel 16 37 Pál pedig mondá nekik: nyilván, törvénytelen, megverettetvén minket, római embereket, a tömlöcbe küldöttek, és most alattomban vetnek ki minket? nem úgy: hanem jőjenek el,

ApCsel 16 38 és ő maguk vessenek ki minket! megjelenték pedig a bíráknak a poroszlók ez igéket:

ApCsel 16 39 és eljővén megköveték őket, és kihozván kérék, hogy kimennének a városból.

ApCsel 16 40 kimenvén pedig a tömlöcből, bemenének Lídiához: és látván az atyafiakat, vigasztalák őket, és elindulának.

Csel 17

Pál Tesszalonikiben és Béreában

1 Ezután áthaladtak Amfipoliszon és Apollónián, majd Tesszalonikibe érkeztek, ahol a zsidóknak zsinagógájuk volt. 2 Pál szokás szerint bement hozzájuk, és három szombaton át magyarázta nekik az Írást. 3 Kifejtette és kimutatta, hogy Krisztusnak szenvednie kellett, a halálból fel kellett támadnia, és hogy »ez a Jézus az a Krisztus, akit én hirdetek nektek.« 4 Némelyikük hitt, és csatla-

ApCsel 17 1 mikor pedig eljárták volna Amfipoliszt és Apollóniát, jövének Tesszalonikába, ahol a zsidóknak zsinagógájuk vala.

ApCsel 17 2 a szokás szerint pedig Pál bemene hozzájuk, és három szombaton beszélgete nekik az írásokból,

ApCsel 17 3 megmagyarázván és eleikbe adván, hogy a Krisztusnak szenvedni kellett, és halottaiból feltámadni: és hogy ez a Jézus Krisztus, akit én nektek hirdetek.

kozott Pálhoz és Sziláshoz, az istenfélő pogányokból szintén nagy sokaság, és nem kevesen az előkelő asszonyok közül. 5 A zsidók azonban féltékenykedtek. Maguk mellé vettek a csőcselékből néhány gonosz embert. Csődületet támasztottak, és izgalomba hozták a várost, majd Józon házánál csoportosulva megkísérelték, hogy kihozzák őket a nép közé. 6 Mivel azonban nem találták meg őket, Józont és néhány testvért vonszolták a város elöljárói elé, s közben így kiáltoztak: »Ide is eljöttek ezek, akik felkavarják a világot. 7 Józon meg befogadta őket, pedig ezek mindnyájan a császár rendeletei ellen cselekszenek. Azt mondják ugyanis, hogy másvalaki, hogy Jézus a király!« 8 Fel is bőszítették a népet és a város elöljáróit, akik ezt végighallgatták. 9 Mégis szabadon bocsátották őket, miután Józon és a többiek kezeskedtek értük.

10 A testvérek pedig mindjárt éjjel elküldték Pált és Szilást Béreába, ahol megérkezésük után bementek a zsidók zsinagógájába. 11 Ezek már nemesebb lelkűek voltak, mint a tesszalonikiek. Be is fogadták az igét lelkesen, és nap-nap után kutatták az Írásban, vajon ezek a dolgok valóban így vannak-e. 12 Közülük sokan hívők lettek, sőt még az előkelő pogány asszonyok és férfiak közül is számosan. 13 Amikor azonban Tesszalonikiben a zsidók megtudták, hogy Pál Béreában is hirdette az Isten igéjét, ide is eljöttek, felizgatták és felláźották a tömeget. 14 Erre a testvérek azonnal útra bocsátották Pált, hogy eljusson a tengerig: Szilás és Timóteus azonban ott maradtak. 15 Akik elkísérték Pált, elvezették őt Athénig, aztán elutaztak, miután parancsot kaptak tőle Szilás és Timóteus számára, hogy mihamarabb menjenek hozzá.

Pál Athénben

16 Amíg Pál Athénben várt rájuk, a lelke megrendült a bálványimádásba merült város láttán. 17 Vitatkozott a zsidókkal és az istenfélőkkel a zsinagógában, s a köztéren is nap-nap után azokkal, akik ott voltak. 18 Némelyik epikureus és sztoikus bölcselő vitába ereszkedett vele. Egyesek azt kérdezték: »Mit akar mondani ez a szószaporító?« Mások viszont: »Új istenek hirdetőjének látszik« – mert Jézust és a feltámadást hirdette nekik. 19 Aztán megragadták, és az Areopáguszra vitték ezekkel a szavakkal: »Megtudhatjuk-e, mi az az új tanítás, amelyet hirdetsz? 20 Mert valami újszerűt mondogatsz a fülünkbe, tudni akarjuk tehát, vajon mik ezek.« 21 Ugyanis az összes athéni és az ott lévő jövevények semmi egyébbel nem foglalkoztak, mint azzal, hogy valami újat mondjanak vagy halljanak.

ApCsel 17 4 és némelyek közülük hivének, és magukat Pálhoz és Sziláshoz adák, és az istentisztelők és a pogányok közül nagy sokaság, és nem kevés nemes asszonyok.

ApCsel 17 5 irigykedvén pedig a zsidók, és melléjük vevén a köznép közül némely gonosz férfiakat, és egybeseregelvén, felzendíték a várost: és az Józon házánál állván, keresik vala őket a népnek előhozni.

ApCsel 17 6 és midőn nem találták volna őket, Józont vonák, és némely atyafiakat, a város fejedelmihez, kiáltván: mert ezek, akik a várost felzendítik, ide is eljöttek,

ApCsel 17 7 kiket befogadott Józon, és ezek mindnyájan a császár végezési ellen cselekszenek, más királyt mondván lenni a Jézust.

ApCsel 17 8 felzendíték pedig a községet, és a városnak fejedelmit, akik ezeket hallák.

ApCsel 17 9 és elégtételt vévén Józontól és a többitől, elbocsáták őket.

ApCsel 17 10 az atyafiak pedig mindjárt éjjel kibocsáták Pált és Szilást Bereába. kik midőn eljutottak volna, a zsidók zsinagógájába bemenének.

ApCsel 17 11 ezek pedig nemesebbek valának azok közül, akik Tesszalonikában vannak, kik befogadák az igét buzgó kívánsággal, mindennap vizsgálván az írásokat, ha ezek így volnának.

ApCsel 17 12 és ugyan sokan hivének őközülük, tiszteletes pogány asszonyok is, és nem kevés férfiak.

ApCsel 17 13 midőn pedig megtudták volna Tesszalonikában a zsidók, hogy Bereában is prédikáltatott Páltól az Isten igéje, oda is elmenének, felindítván és felháborítván a sokaságot.

ApCsel 17 14 és akkor mindjárt kibocsáták Pált az atyafiak, hogy a tengerig menne: Szilás pedig és Timóteus ott maradának.

ApCsel 17 15 akik pedig Pált kísérik vala, Athénig vivék őtet, és parancsolatot vévén tőle Sziláshoz és Timóteushoz, hogy igen hamar őhozzája jőnének, elmenének.

ApCsel 17 16 Pál pedig, midőn Athénban várná őket, felindul vala az ő lelke őbenne, látván a bálványozásnak adatott várost.

ApCsel 17 17 vetekedik vala azért a zsinagógában a zsidókkal és az Istennek tisztelőivel, a piacon is, minden napokon, azokkal, akik jelen valának.

ApCsel 17 18 némely epikureusok pedig, és sztoikus filozófusok, vetekednek vala övele, és némelyek mondanak vala: mit akar mondani e szószaporító? egyebek pedig: új ördögök hirdetőjének láttatik lenni: mert a Jézust és a feltámadást hirdeti vala nekik.

22 Pál pedig felállt az Areopágusz közepére
és így szólt: »Athéni férfiak! Minden tekintetben
nagyon vallásosnak látlak titeket. **23** Amikor
ugyanis körüljártam és megszemléltem a bálvány-
képeiteket, egy olyan oltárra akadtam, amelyen ez
a felirat volt: `Az ismeretlen istennek.' Nos, akit ti
nem ismertek és mégis tiszteltek, azt hirdetem én
nektek. **24** Isten, aki a világot alkotta, és benne
mindent – mivel ő a mennynek és a földnek ura –
, nem lakik kézzel épített templomokban. **25** Ő
nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha vala-
mire szüksége volna, hiszen ő ad mindennek éle-
tet, leheletet és mindent. **26** Az ő műve, hogy az
egytől származó egész emberi nem lakja a teljes
földkerekséget. Ő szabta meg tartózkodásuk meg-
határozott idejét és határait, **27** hogy keressék Is-
tent, hátha megérzik őt és megtalálják – bár nincs
messze egyikünktől sem. **28** Hiszen őbenne élünk,
mozgunk és vagyunk, amint az egyik költőtök
meg is mondta:
`Az ő gyermekei vagyunk.'
29 Mivel tehát Isten gyermekei vagyunk, nem
kell azt gondolnunk, hogy az istenség hasonló
aranyhoz, ezüsthöz, kőhöz, a művészet és az em-
beri gondolat alkotásához. **30** Isten elviselte ennek
a tudatlanságnak az idejét, most azonban hirdeti,
hogy mindnyájunknak bűnbánatot kell tartani
mindenütt, **31** mert meghatározott egy napot, ame-
lyen ítélkezni fog a világ felett igazságban **{Zsolt**
96,13} egy férfi által, akit arra rendelt, és igazolt is
mindenki előtt, mikor feltámasztotta a halálból.«
32 Mikor a holtak feltámadásáról hallottak,
egyesek gúnyolódtak, mások meg azt mondták:
»Erről majd még egyszer meghallgatunk téged.«
33 Ezzel Pál eltávozott körükből. **34** De néhány
férfi csatlakozott hozzá és hívő lett, köztük Areo-
pagita Dénes, valamint egy Damarisz nevű asz-
szony, és velük együtt mások is.

ApCsel 17 [19] és megfogván őtet, az Areopáguszba vivék, mondván: megtudhatjuk-e, mi legyen ez új tudomány, melyet te mondasz?

ApCsel 17 [20] mert néminemű újságokat hozol a mi füleinkbe. akarjuk azért tudni, mik legyenek ezek.

ApCsel 17 [21] (az athéniak pedig mindnyájan, és a jövevény vendégek, semmi egyébben nem valának foglalatosok, hanem csak hogy valami újat mondanának vagy hallanának.)

ApCsel 17 [22] állván pedig Pál az Areopágusznak közepette, mondá: athéni férfiak, mindenképpen mintha szorgalmatosabbaknak látnálak titeket az istenek szolgálatában.

ApCsel 17 [23] mert általmenvén, és látván a ti bálványitokat, találtam oly oltárt is, melyen írva vala: az ismeretlen istennek. akit azért nem ismervén tiszteltek, azt hirdetem én nektek.

ApCsel 17 [24] az Isten, aki e világot alkotta, és mindeneket, melyek abban vannak, az mennynek és földnek ura lévén nem kézzel csinált templomokban lakik,

ApCsel 17 [25] sem emberi kézzel nem tiszteltetik, szűkölködvén valami nélkül, holott ő ad mindeneknek életet és leheletet, és mindeneket:

ApCsel 17 [26] és egyből alkotta az egész emberi nemzetet, hogy az egész földnek színén lakjék, meghatározván az elrendelt időket és az ő lakásoknak határit,

ApCsel 17 [27] hogy keressék az Istent, ha valahogy megtapasztalnák őtet, vagy megtalálnák, jóllehet nincs messze egyikünktől is.

ApCsel 17 [28] mert őbenne élünk, és mozgunk, és vagyunk, amint némelyek a ti poétáitok közül is mondották: mert annak neméből is vagyunk.

ApCsel 17 [29] az Istennek neméből lévén azért, nem kell álítanunk, hogy aranyhoz vagy ezüsthöz vagy kőhöz, a mesterségnek faragásához és az ember gondolatához hasonló legyen az Isten.

ApCsel 17 [30] és e tudatlanságnak ideit megutálván ugyanaz Isten, most hirdeti az embereknek, hogy mindnyájan mindenütt penitenciát tartsanak,

ApCsel 17 [31] azért, hogy napot rendelt, a melyben megítéli e világot igazságban, a férfiú által, aki által elrendelte, hitet adván mindeneknek, feltámasztván őtet halottaiból.

ApCsel 17 [32] midőn pedig a halottaknak feltámadását hallották volna, némelyek csúfolják vala ugyan, némelyek pedig mondának: ismét meghallgatunk téged erről.

ApCsel 17 [33] kiméne így Pál közülük.

ApCsel 17 [34] némely férfiak pedig, hozzá állván, hivének: kik közül az Areopagita Dénes is, és egy Damarisz nevű asszony, és egyebek ővelük.

Csel 18

Pál Korintusban

1 Ezek után eltávozott Athénból, és elment Korintusba. **2** Itt találkozott egy Akvila nevű, Pontuszból származó zsidóval, aki nemrégen jött Itáliából – mivel Klaudiusz elrendelte, hogy az összes zsidó távozzon Rómából –, meg a feleségével, Priszcillával, és elment hozzájuk. **3** Mivel ugyanaz volt a mesterségük – sátorkészítők voltak –, náluk maradt és dolgozott. **4** Minden szombaton vitatkozott a zsinagógában, hirdette az Úr Jézus nevét, és igyekezett meggyőzni a zsidókat és a görögöket.

5 Amikor pedig Szilás és Timóteus megjöttek Makedóniából, Pál még többet fáradozott az igehirdetésben, és bizonyította a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. **6** Mivel azok káromlások között ellentmondtak neki, lerázta ruháit, és azt mondta nekik: »A fejeteken a véretek! Én tiszta vagyok, és mostantól fogva a pogányokhoz megyek.« **7** Elköltözött tehát onnan, és betért egy bizonyos Tíciusz Jusztusz nevű istenfélő férfinak a házába. Az illető háza a zsinagóga mellé épült. **8** Kriszpusz pedig, a zsinagóga elöljárója hitt az Úrban egész házával együtt, sőt, a korintusiak közül sokan, akik hallgatták, hittek és megkeresztelkedtek.

9 Az Úr pedig azt mondta éjjel látomásban Pálnak: »Ne félj, csak beszélj és ne hallgass, **10** mert én veled vagyok. Senki sem fog hozzád nyúlni, hogy ártson neked, mert sok népem van nekem ebben a városban.« **11** Ott maradt tehát egy évig és hat hónapig, s közben tanította nekik az Isten igéjét.

12 Egyszer azonban, amikor Gallió volt Akhája prokonzulja, a zsidók egy akarattal rátámadtak Pálra. Odavitték az ítélőszékhez, **13** és azt mondták: »Ez törvényellenes istentiszteletre beszéli rá az embereket!« **14** Mielőtt azonban Pál szóra nyitotta volna száját, Gallió így szólt a zsidókhoz: »Zsidó férfiak! Türelemmel lennék hozzátok annak rendje s módja szerint, ha csakugyan valami törvénytelenségről vagy nagyon gonosz bűntettről volna szó. **15** De ha tanításról, nevekről és a ti törvényetekről folyik a vita, intézzétek el magatok. Ezekben én nem akarok bíró lenni.« **16** S elűzte őket az ítélőszéktől. **17** Erre mindnyájan megragadták Szosztenészt, a zsinagóga elöljáróját, és megverték az ítélőszék előtt, de Gallió ezzel sem törődött semmit.

ApCsel 18 [1] ezeknek utána, kimenvén Athénból, Korintusba mene:

ApCsel 18 [2] és találván egy Aquila nevű zsidót, pontuszi nemzetet, ki minap jött vala Olaszországból, és Priszcillát az ő feleségét (minthogy megparancsolta vala Klaudius, hogy elmennének mindnyájan a zsidók Rómából), őhozzájuk mene.

ApCsel 18 [3] és mivelhogy azon mesterségű vala, náluk lakék, és művel vala: (valának pedig sátorcsináló mesterek.)

ApCsel 18 [4] és vetekedik vala a zsinagógában minden szombaton, közbevetvén az Úr Jézus nevét, és inti vala a zsidókat és a görögöket.

ApCsel 18 [5] mikor pedig eljöttek volna Macedóniából Szilás és Timóteus, szorgalmatos vala Pál az igében, bizonyítván a zsidóknak Krisztusnak lenni a Jézust.

ApCsel 18 [6] ellene mondván pedig azok, és káromkodván, kirázván ruháit, mondá nekik: a ti véretek a ti fejeteken: tiszta vagyok én, e napságtól fogva a pogányokhoz megyek.

ApCsel 18 [7] és elköltözvén onnét, bemene egy Ticiusz Jusztusz nevűnek házába, ki istentisztelő vala, kinek háza a zsinagógához vala ragasztva.

ApCsel 18 [8] Kriszpusz pedig, a zsinagóga fejedelme, hűn az Úrban az ő egész házával: és sokan a korintiusiak közül, hallván, hivének, és megkereszteltetének.

ApCsel 18 [9] mondá pedig az Úr éjszaka látás által Pálnak: ne félj, hanem szólj, és ne hallgass!

ApCsel 18 [10] azért vagyok én veled, és senki rád nem támad, hogy ártson neked: mert sok népem vagyon ebben a városban.

ApCsel 18 [11] esztendeig lakék pedig ott és hat hónapig, tanítván náluk az Isten igéjét.

ApCsel 18 [12] Gallió pedig tiszttartója lévén Achájának, a zsidók egy szívvel támadának Pálra, és őtet az ítélőszékhez vivék,

ApCsel 18 [13] mondván: hogy ez a törvény ellen való isteni tiszteletre hitegeti az embereket.

ApCsel 18 [14] Pál pedig meg kezdvén nyitni a száját, mondá Gallió a zsidóknak: ha volna valami törvénytelenség vagy gonosz cselekedet, ó, zsidó férfiak, méltán elszenvednélek titeket.

ApCsel 18 [15] ha pedig a kérdések az igéről és a nevekről és a ti törvényetekről vannak, ti magatok lássátok: én ezeknek bírája nem akarok lenni.

Pál Efezuson át visszatér Antióchiába

18 Pál pedig még jó ideig ott maradt, aztán búcsút vett a testvérektől. Miután Kenkreában megnyíratta a fejét – fogadalma volt ugyanis –, elhajózott Szíriába, és vele ment Priszcilla és Akvila is. 19 Efezusba érkezve elvált tőlük. Bement a zsinagógába, és vitatkozott a zsidókkal. 20 Bár az ottaniak kérték, hogy huzamosabb ideig maradjon, nem állt rá, 21 hanem búcsút vett tőlük ezekkel a szavakkal: »Újra visszatérek hozzátok, ha Isten akarja.« Ezzel útra kelt Efezusból. 22 Lement Cézáreába, onnan felment, köszöntötte az egyházat, aztán lement Antióchiába.

ApCsel 18 16 és elűzé őket az ítélőszék elől.

ApCsel 18 17 ragadván pedig mindnyájan Szosztenészt, a zsinagóga fejedelmét, verik vala őtet az ítélőszék előtt: és Gallió ezekkel semmit nem gondol vala.

ApCsel 18 18 Pál pedig mikor sok napig várakozott volna, az atyafiaktól elbúlcsúzván Szíriába eveze, (és ővele Priszcilla és Aquila), ki magának megnyírta vala Kenkreában a fejét: mert fogadása vala.

Pál harmadik missziós útja: 18,23-21,17

23 Miután itt töltött egy bizonyos időt, útra kelt, és sorjában bejárta Galácia tartományát és Frígiát, s minden tanítványt megerősített.

ApCsel 18 19 és Efezusba juta, és azokat otthagyá. ő pedig bemenvén a zsinagógába, vetekedik vala a zsidókkal.

ApCsel 18 20 kérvén pedig azok, hogy több ideig maradna meg, nem akara.

ApCsel 18 21 hanem elbúcsúzván és mondván: ismét megtérek hozzátok Istennek akaratából, elindula Efezusból.

Apolló missziós tevékenysége Efezusban

24 Eközben egy Apolló nevű, alexandriai származású zsidó jött Efezusba, aki ékesszóló és az Írásokban igen jártas volt. 25 Mivel már oktatást kapott az Úr útjáról, buzgó lélekkel beszélte el és szorgosan tanította az Úrra vonatkozó dolgokat, de csak János keresztségéről tudott. 26 Bátran kezdett tehát működni a zsinagógában. Amikor Priszcilla és Akvila hallották őt, maguk mellé vették, és alaposabban megmagyarázták neki Isten útját. 27 Mikor aztán Akhájába készült menni, a testvérek buzdították, s írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Amikor odaérkezett, sok mindenben hasznukra volt a híveknek, 28 mert ellenállhatatlanul megcáfolta a zsidókat a nyilvánosság előtt, s kimutatta az Írások alapján, hogy Jézus a Krisztus.

ApCsel 18 22 és alámenvén Cezáreába, felmene, és köszönté az anyaszentegyházat, és alámene Antióchiába.

ApCsel 18 23 és ott valamennyi időt töltvén elmene, eljárván renddel Galáciának tartományát és Frígiát, erősítvén mind a tanítványokat.

ApCsel 18 24 egy Apolló nevű zsidó pedig, ki alexandriai nemzet vala, ékesen szóló férfiú, juta Efezusba, hatalmas az írásokban.

ApCsel 18 25 ez megtaníttatott vala az Úr útjára: és buzgó lélekkel szól vala, és szorgalmatosan tanítja vala a Jézus dolgait, csak a János keresztségét tudván.

ApCsel 18 26 ez azért bízvást kezde cselekedni a zsinagógában. kit mikor hallottak volna Priszcilla és Aquila, melléjük vevék őtet, és szorgalmatosabban megmagyarázák neki az Úr útját.

ApCsel 18 27 mikor pedig Achájába akarna menni, intvén az atyafiak, írának a tanítványoknak, hogy befogadnák őtet. ki midőn eljutott volna, sokat használa azoknak, akik hittek vala.

ApCsel 18 28 mert buzgósággal torkollja vala meg nyilván a zsidókat, megmutatván az írásokból a Jézust Krisztusnak lenni.

Csel 19

Pál János-tanítványokkal találkozik

1 Amíg Apolló Korintusban volt, Pál bejárta a felső tartományokat, aztán Efezusba jött, s néhány tanítványra talált. 2 Ezeknek azt mondta: »Vajon megkaptátok-e a Szentlelket, amikor hívők lettetek?« Azok azonban azt felelték neki: »Még csak azt sem hallottuk, hogy van

ApCsel 19 1 lőn pedig, midőn Apolló Korintusban volna, hogy Pál, eljárván a felső tartományokat, Efezusba érkeznék, és egynéhány tanítványokat találna:

ApCsel 19 2 és mondá nekik: elvettétek-e a Szentlelket, minekutána hittetek? azok pedig mondának neki: de még azt sem hallottuk, ha vagyon-e Szentlélek.

Szentlélek.« 3 Ő erre megkérdezte: »Hogyan vagytok hát megkeresztelve?« Azok így feleltek: »János keresztségével.« 4 Erre Pál azt mondta: »János a bűnbánat keresztségével keresztelte a népet, s azt mondta, hogy abban higgyenek, aki utána jön, azaz Jézusban.« 5 Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevében. 6 Pál rájuk tette kezeit, és a Szentlélek leszállt rájuk, ők pedig nyelveken kezdtek beszélni és prófétáltak. 7 Ezek a férfiak összesen mintegy tizenketten voltak.

Pál efezusi működése

8 Azután bejárt a zsinagógába, bátran tanított három hónapon át, és meggyőzően vitatkozott Isten országáról. 9 Mivel azonban egyesek megátalkodtak és nem hittek, sőt gyalázták az Úr útját a sokaság előtt, eltávozott tőlük. Különhívta a tanítványokat és nap mint nap egy bizonyos Tirannosznak az iskolájában mondott beszédet. 10 Ez két esztendeig tartott, így mindazok, akik Ázsiában laktak, zsidók és pogányok, hallották az Úr igéjét.

Pál csodatette Efezusban

11 Isten rendkívüli csodákat is művelt Pál keze által. 12 Elvitték kendőit és kötényeit, amelyeket viselt, és a betegekre tették, mire azok meggyógyultak, és a gonosz lelkek kimentek belőlük.

13 Egyes kóbor zsidó ördögűzők is megkísérelték, hogy az Úr Jézusnak a nevét hívják segítségül azokra, akikben gonosz lelkek voltak. Azt mondogatták: »Parancsolok nektek Jézus által, akit Pál hirdet!« 14 Egy zsidó főpapnak, Szkévának hét fia tette ezt. 15 A gonosz lélek azonban így felelt nekik: »Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok?« 16 Aztán az ember, akiben a gonosz lélek volt, rájuk vetette magát, a hatalmába kerítette őket, s úgy megmutatta nekik az erejét, hogy ruhátlanul és sebesülten menekültek ki abból a házból. 17 Ezt aztán megtudta Efezus valamennyi zsidó és pogány lakója, mire félelem fogta el mindnyájukat, és magasztalták az Úr Jézus nevét. 18 A hívek közül is sokan eljöttek, bevallották és elmondták tetteiket. 19 Azok közül pedig, akik a rendkívüli dolgokat hajhászták, sokan összehordták a könyveket, és mindenki szeme láttára elégették. Megbecsülték azok értékét is, és úgy találták, hogy az értékük ötvenezer ezüst. 20 Így tehát az Úr igéje rendkívüli módon gyarapodott és megerősödött.

Az ezüstműves lázadása

21 Amikor mindezek megtörténtek, Pál a Lélek által elhatározta, hogy átmegy Makedónián és

ApCsel 19 3 ő pedig mondá: kiben kereszteltettetek meg tehát? kik mondának: a János keresztségében.

ApCsel 19 4 mondá pedig Pál: János a penitenciának keresztségével keresztelte a népet, mondván: hogy abban, aki utána jövendő volna, hinnének, azaz a Jézusban.

ApCsel 19 5 ezeket hallván, megkereszteltetnék az Úr Jézus nevében.

ApCsel 19 6 és midőn Pál rájuk tette volna kezeit, őrájuk jöve a Szentlélek, és nyelveken szólnak vala, és prófétálnak vala.

ApCsel 19 7 a férfiak pedig mindnyájan majd tizenketten valának.

ApCsel 19 8 bemenvén pedig a zsinagógába, bízvást szól vala három hónapig, beszélgetvén, és intvén az Isten országáról.

ApCsel 19 9 midőn pedig némelyek megkeményednének, és nem hinnének, szidalmazván az Úr útját a sokaság előtt: elmenvén azoktól, elválasztá a tanítványokat, mindennap beszélgetvén neminémű Tirannusznak iskolájában.

ApCsel 19 10 ez pedig lőn két esztendeig, úgyhogy mindnyájan, akik Ázsiában laknak vala, hallgatnák az Úr igéjét, a zsidók és a pogányok.

ApCsel 19 11 csodákat sem akármineműeket teszen vala az Isten a Pál keze által:

ApCsel 19 12 úgy, hogy még a betegekre is elvitetnének az ő testéről a kezkenők és az övezők, és eltávoznak vala tőlük a betegségek, és a gonosz lelkek kimennek vala.

ApCsel 19 13 megpróbálák pedig némelyek a lézengő ördögűző zsidók közül is, hogy segítségül hívnák azokra, akikben gonosz lelkek valának, az Úr Jézus nevét, mondván: kényszerítlek titeket a Jézusra, kit a Pál predikál.

ApCsel 19 14 valának pedig egy Szkéuasz nevű zsidó papi fejedelemnek hét fiai, akik ezt cselekeszik vala.

ApCsel 19 15 felelvén pedig a gonosz lélek, mondá nekik: a Jézust ismerem, Pált is tudom: ti pedig kik vagytok?

ApCsel 19 16 és rájuk ugorván az ember, kiben igen gonosz ördög vala, és meggyőzvén mind a kettőt, erőt vőn rajtuk, úgy, hogy mezítelen és sebesülve szaladnának ki abból a házból.

ApCsel 19 17 ez pedig tudtukra lőn minden zsidóknak és pogányoknak, kik Efezusban laknak vala: és félelem esék azokra mindnyájukra, és magasztaltatik vala az Úr Jézus neve.

ApCsel 19 18 és a hívők közül sokan jőnek vala el, megvallván és kibeszélvén az ő cselekedetüket.

Akháján, s elmegy Jeruzsálembe. Azt gondolta ugyanis: »Ha ott már voltam, Rómát is meg kell látogatnom.« **22** Előreküldött tehát Makedóniába kettőt azok közül, akik szolgáltak neki, Timóteust és Erasztoszt, maga pedig egy ideig még Ázsiában maradt.

23 Abban az időben azonban nem kis háborúság támadt az Úr útja miatt. **24** Egy Demetriosz nevű ezüstműves ugyanis Diana-templomocskákat készített ezüstből, és jókora keresethez juttatta a kézműveseket. **25** Ezeket és a hasonló foglalkozású iparosokat összehívta, s azt mondta nekik: »Emberek! Jól tudjátok, hogy ebből a mesterségből származik a keresetünk. **26** De látjátok és halljátok azt is, hogy ez a Pál nemcsak Efezusban, hanem szinte egész Ázsiában nagy tömegeket térít el rábeszéléssel. Azt mondja, hogy nem istenek azok, amiket kézzel csinálnak. **27** Így azonban nem csak a mi foglalkozásunk sodródik veszélybe és válik érdektelenné, hanem a nagy Dianának a templomát is semmibe fogják venni, s annak fölsége is meg fog inogni, akit egész Ázsia és a föld kereksége tisztel.«

28 Mikor ezeket a szavakat meghallották, harag töltötte el őket, és felkiáltottak: »Nagy az efezusiak Dianája!« **29** Kavarodás töltötte be a várost, és egy akarattal a körszínházba rohantak. Odahurcolták a makedóniai Gájuszt és Arisztarchuszt, Pál társait. **30** Ekkor Pál be akart menni a nép közé, de a tanítványok nem engedték. **31** Néhányan az ázsiai főtisztviselők közül is, akik barátai voltak, elküldtek hozzá és kérték, hogy ne menjen a színházba. **32** Ott mindenki mást kiabált, mert a népgyűlés meg volt zavarodva, s többen azt sem tudták, hogy mi okból gyűltek össze.

33 Végül előhozták a tömegből Alexandert, akit a zsidók előretuszkoltak. Alexander pedig csendet intett a kezével, mert fel akarta világosítani a népet. **34** Amikor azonban felismerték, hogy zsidó, egyszerre mindnyájan lármázni kezdtek, és vagy két órán át így kiáltoztak: »Nagy az efezusiak Dianája!« **35** Végre a jegyző lecsendesítette a tömeget, és így szólt: »Efezusi férfiak! Van-e ember, aki ne tudná, hogy Efezus városa tiszteli a nagy Dianát, Jupiter magzatát? **36** Mivel ez nem kétséges, meg kell nyugodnotok, és semmit sem kell meggondolatlanul cselekednetek. **37** Idehoztátok ugyanis ezeket az embereket, akik sem nem szentségtörők, sem a ti istennőtöket nem káromolták. **38** Ha tehát Demetriosznak és a többi kézművesnek panaszuk van valaki ellen – miután tartanak törvénynapokat és vannak prokonzulok –, emeljenek panaszt egymás ellen. **39** Ha pedig másféle vitás ügyetek van, a

ApCsel 19 [19] azok közül pedig, kik hiúságokat követtek vala, sokan egybehordák a könyveket, és megégeték mindnyájuk előtt: és megszámlálván azoknak árát, találák a summáját ötvenezer pénznek.

ApCsel 19 [20] ily erősen növekedik vala az Isten igéje, és megerősödik vala.

ApCsel 19 [21] ezek pedig eltelvén, eltökélé Pál a Lélekben, hogy általmenvén Macedónián és Acháján Jeruzsálembe menne, mondván: mert minekutána ott leszek, Rómát is meg kell látnom.

ApCsel 19 [22] elküldvén pedig Macedóniába kettőt a neki szolgálók közül, Timóteust és Erasztuszt, ő maga egy ideig megmarada Ázsiában.

ApCsel 19 [23] az időben pedig nem kicsiny háborodás lőn az Úr útjáról.

ApCsel 19 [24] mert egy Demeter nevű ezüstműves, ezüsttházikókat csinálván Diánának, nem kevés nyereséget szerez vala a mesteremberekneK:

ApCsel 19 [25] kiket egybehívván, és azokat, kik afféle művesek valának, mondá: férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből vagyon nekünk keresményünk,

ApCsel 19 [26] és látjátok, és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efezusban, de majd az egész Ázsiában, hitegetvén nagy sokaságot tévelyített el, mondván: hogy nem istenek, akik kezek által lesznek.

ApCsel 19 [27] nemcsak ez a mi részünk leszen pedig veszőfélben, hogy meghamissíttassék, de a nagy Diána temploma is semminek fog állíttatni, sőt el is kezd romlani annak méltósága, kit az egész Ázsia és e világ tisztel.

ApCsel 19 [28] ezeket hallván eltelének haraggal, és felkiáltának, mondván: nagy az efezusiak Diánája.

ApCsel 19 [29] és betelék a város zűrzavarral, és egyenlő akaratból a játékpiacra rohanának, elragadván macedóniai Gájuszt és Arisztarchuszt, a Pál társait.

ApCsel 19 [30] Pál pedig be akarván menni a nép közé, nem engedék a tanítványok.

ApCsel 19 [31] némelyek pedig az ázsiai fejedelmek közül is, kik az ő baráti valának, hozzá küldének, kérvén, hogy ne menne a játékpiacra:

ApCsel 19 [32] egyebek pedig mást kiáltanak vala. mert felháborodott vala az gyülekezet: és sokan nem tudják vala, mi okért gyűltek volna egybe.

ApCsel 19 [33] a sereg közül pedig elvonják Sándort, taszigálván őtet a zsidók. Sándor pedig kezével hallgatást kívánván, okát akarja vala adni a népnek.

ApCsel 19 [34] kit hogy zsidónak ismerének lenni, egy szóval mindnyájan majd két óráig kiáltának: nagy az efezusiak Diánája!

törvényes népgyűlésen el lehet intézni. **40** Mert még abba a veszélybe kerülünk, hogy bevádolnak a mai zendülés miatt – hiszen semmi okunk sincs erre a csődületre –, hogy számot adjunk róla.« Ezt mondta, azután feloszlatta a gyűlést.

ApCsel 19 [35] és midőn lecsendesítette volna az íródeák a seregeket, mondá: efezusi férfiak, kicsoda az az ember, aki nem tudja, hogy az Efezus városa tisztelője legyen a nagy Diánának, és Jupiter magzatának?

ApCsel 19 [36] holott azért ezeknek ellene nem mondhatni, szükség, hogy lecsendesedjetek, és semmit vakmerőül ne cselekedjetek!

ApCsel 19 [37] mert előhoztátok ez embereket, kik sem szentségtörők, se nem káromolták a ti istenasszonyotokat.

ApCsel 19 [38] hogyha Demeternek, és akik vele vannak, a műveseknek, vagyon valaki ellen ügyük: ítélő gyűlések vannak, és tiszttartók vannak: vádolják be egymást.

ApCsel 19 [39] ha pedig egyéb dologról kérdezkedtek: a törvény szerint való gyülekezetben elvégeződhetik.

ApCsel 19 [40] mert veszedelemben is forgunk, hogy bevádoltatunk e mai zendülésért: holott egy sem vétkes (akiről számot adhatnánk) ez összefutásban. és midőn ezeket mondotta volna, elbocsátá a gyülekezetet.

Csel 20

Pál Makedóniában és Akhájában

1 A zavargás megszűntével Pál magához hívta a tanítványokat, buzdította őket, azután elbúcsúzott, és útra kelt, hogy Makedóniába menjen. **2** Miután bejárta azokat a területeket, többször is beszélt és intette őket, elment Görögországba, **3** és ott töltött három hónapot. Amikor Szíriába készült hajózni, a zsidók cselt szőttek ellene. Ezért úgy határozott, hogy Makedónián át tér vissza. **4** A béreai Szopatér, Pirrosz fia volt a kísérője, a tesszalonikiek közül pedig Arisztarchosz és Szekundusz, továbbá a derbéi Gájusz és Timóteus, végül Ázsiából Tichikusz és Trofimusz. **5** Ők elmentek előre, és megvártak minket Troászban. **6** Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után elhajóztunk Filippiből, és öt nap múlva értük utol őket Troászban, ahol hét napot töltöttünk.

Pál elbúcsúzik a troászi hívektől

7 A hét első napján azután, amikor egybegyűltünk a kenyérszegésre, Pál beszélni kezdett nekik. Mivel másnap útra akart kelni, a beszédet egészen éjfélig nyújtotta. **8** A felső teremben, ahol egybegyűltünk, volt lámpa bőven. **9** Közben egy Eutíchosz nevű fiút, aki az ablakban ült és mély álomba merült, mert Pál hosszan beszélt, az álom elnyomta, leesett a harmadik emeletről, és holtan

ApCsel 20 [1] minekutána pedig megszűnék a zenebona, elhívván Pál a tanítványokat és intvén őket, elbúcsúzék, és elindula, hogy Macedóniába menne.

ApCsel 20 [2] midőn pedig eljárta volna azokat a tartományokat, és sok beszéddel intette volna őket, Görögországba juta:

ApCsel 20 [3] ahol midőn három hónapot töltött volna, lest vetének neki a zsidók, midőn Szíriába akarna evezni: és végezé, hogy Macedónia által térne vissza.

ApCsel 20 [4] elkíséré pedig őtet Szopater, a bereai Pirrusz fia, a tesszalonikaiak közül pedig Arisztarchusz és Szekundusz, és a derbei Gájusz és Timóteus: az ázsiaiak közül pedig Tichikusz és Tromfiusz.

ApCsel 20 [5] ezek mikor elölmentek volna, megvárának minket Troászban:

ApCsel 20 [6] mi pedig elevezénk a kovásztalanok napjai után Filippiből, és hozzájuk jutánk Troászba öt napig, ahol hét napot késénk.

ApCsel 20 [7] a szombatnak első napján pedig, midőn egybegyűltünk volna a kenyérszegésre, Pál beszélgete övelük, másodnap el akarván menni: és a beszédet éjfélig nyújtá.

ApCsel 20 [8] valának pedig sok lámpások a vacsoráló helyen, ahol egybegyűltünk vala.

szedték fel. 10 Pál lement hozzá, ráborult, átkarolta, és így szólt: »Ne nyugtalankodjatok, mert a lelke benne van!« 11 Aztán felment, megszegte a kenyeret és evett, s beszélt még jó sokáig, egészen virradatig, akkor kelt útra. 12 A fiút pedig élve hozták oda, és teljesen megvigasztalódtak.

Troászból Milétoszba

13 Mi pedig hajóra szálltunk, és Asszoszba hajóztunk, hogy ott felvegyük Pált. Így rendelkezett ugyanis, mert ő maga szárazon akarta megtenni az utat. 14 Amikor aztán összetalálkozott velünk Asszoszban, felvettük őt, és Mitilénébe mentünk. 15 Innen elhajóztunk, s másnap Khiosz elé értünk. A következő nap Szamoszon kötöttünk ki, majd a rákövetkező napon megérkeztünk Milétoszba. 16 Pál ugyanis úgy határozott, hogy Efezus mellett elhajózik, hogy ne kelljen időznie Ázsiában. Sietett, hogy ha lehetséges, pünkösd napján már Jeruzsálemben legyen.

Pál búcsúbeszéde Milétoszban

17 Milétoszból beüzent tehát Efezusba, és hívatta az egyház presbitereit. 18 Amikor azok odaértek és együtt voltak, így szólt hozzájuk: »Tudjátok, hogy Ázsiába jövetelem első napjától fogva hogyan voltam veletek az egész idő alatt. 19 Szolgáltam az Úrnak teljes alázatossággal, könnyhullatás és megpróbáltatások között, amelyek a zsidók cselszövései miatt értek. 20 Semmi hasznosat el nem hagytam, mindent hirdettem nektek, tanítottalak titeket nyilvánosan és házanként. 21 Tanúságot tettem mind a zsidók, mind a pogányok előtt az Istenhez való megtérésről és a Jézus Krisztusba, a mi Urunkba vetett hitről. 22 És most íme, lélekben megkötözve elmegyek Jeruzsálembe, és nem tudom, mi minden vár ott rám. 23 Csak azt tudom, amit a Szentlélek minden városban értésemre ad, hogy bilincsek és szorongatások várnak rám Jeruzsálemben. 24 De nem félek ezektől. Az életemet sem tartom értékesebbnek, mint magamat, csak elvégezhessem pályafutásomat, az ige szolgálatát, amelyet az Úr Jézustól kaptam, hogy tanúságot tegyek Isten kegyelmének evangéliumáról.

25 Azt is tudom már, hogy közületek, akik között jártam, s akiknek hirdettem Isten országát, többé senki sem fogja látni arcomat. 26 Azért szentül állítom ma nektek, hogy nem szárad rajtam senkinek a vére sem. 27 Mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek Isten maradéktalan akaratát. 28 Vigyázzatok magatokra és az egész nyájra, amely fölé a Szentlélek elöljáróul helyezett titeket, hogy kormányozzátok Isten egyházát,

ApCsel 20 9 ülvén pedig egy Eutichusz nevű ifjú az ablakon, midőn a mély álomról elnyomattatnék, mivelhogy Pál sokáig beszéle, az álom miatt leesék a harmadik rendházból, és halva véteték fel.

ApCsel 20 10 kihez midőn alámént volna Pál, ráborula, és megölelvén mondá: meg ne háborodjatok, mert benne vagyon az ő lelke.

ApCsel 20 11 felmenvén pedig, és kenyeret szegvén, és kóstolván, és elégségesen szólván mind virradtig, úgy indula el.

ApCsel 20 12 előhozák pedig a gyermeket elevenen, és nem kicsinnyé vigasztaltatának meg.

ApCsel 20 13 mi pedig a hajóba menvén, Aszszoszba evezénk, hogy ott Pált bevennők: mert úgy rendelte vala, ő maga földön akarván menni.

ApCsel 20 14 mikor pedig hozzánk jött volna Aszszoszba, mellénk vévén őtet, Mitilénébe menénk.

ApCsel 20 15 és onnét elevezvén, másodnap Kiosz ellenébe jövénk, és a másikon Számoszba jutánk, és az után való nap Milétuszba jövénk.

ApCsel 20 16 mert elvégezte vala Pál magában, hogy Efezus mellől elevezne: hogy valami késedelme ne lenne Ázsiában. mert siet vala, hogy ha lehetségés volna tőle, pünkösd napját Jeruzsálemben tartaná.

ApCsel 20 17 Milétuszból pedig Efezusba küldvén, elhívá az anyaszentegyháznak véneit.

ApCsel 20 18 kik midőn hozzá jöttenek volna, és együtt volnának, mondá nekik: ti tudjátok, az első naptól fogva, melyben bejöttem Ázsiába, mint voltam veletek minden időben,

ApCsel 20 19 szolgálván az Úrnak minden alázatossággal és könnyhullatásokkal és kísértetekkel, melyek rajtam történtek a zsidók leselkedésiből:

ApCsel 20 20 miképpen semmi hasznos dolgot meg nem vontam, hogy nektek ne hirdetném, és ne tanítanálak titeket nyilván, és házanként,

ApCsel 20 21 bizonyítván a zsidóknak és a pogányoknak az Istenhez való penitenciát, és a mi Urunk, Jézus Krisztusban való hitet.

ApCsel 20 22 és íme, én most megkötöztetvén lélekben, Jeruzsálembe megyek, nem tudván, micsodák következendők abban rám:

ApCsel 20 23 hanem csak hogy a Szentlélek minden városokban tudományt teszen nekem, mondván: hogy fogságok és háborúságok következnek rám Jeruzsálemben.

ApCsel 20 24 de semmitől ezek közül nem félek: de drágábbnak nem tartom a lelkemet magamnál,

amelyet tulajdon vérén szerzett. 29 Tudom, hogy miután elmegyek, ragadozó farkasok jönnek közétek, és nem fogják kímélni a nyájat. 30 Sőt köztetek is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy magukkal ragadják a tanítványokat. 31 Őrködjetek azért és tartsátok emlékezetben, hogy három éven át éjjel-nappal könnyek között szüntelenül intettem mindegyikteket.

32 Most pedig Istennek ajánllak titeket, és az ő kegyelme igéjének. Neki van hatalma, hogy gyarapodást és örökséget adjon az összes megszentelt számára. 33 Nem kívántam el senki ezüstjét, aranyát vagy ruháját. 34 Magatok tudjátok, hogy ezek a kezek dolgoztak meg azért, amire szükségem volt nekem és azoknak, akik velem vannak. 35 Mindenben megmutattam nektek, hogy így kell fáradozni, segíteni a gyöngéken, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondta: `Nagyobb boldogság adni, mint kapni.'«

36 Miután ezeket elmondta, letérdelt, és együtt imádkozott mindnyájukkal. 37 Azok pedig mindannyian nagy sírásra fakadtak, és Pál nyakába borulva csókolgatták őt. 38 Az a mondása fájt nekik leginkább, hogy nem fogják többé viszontlátni az arcát. Végül pedig elkísérték őt a hajóra.

csak hogy elvégezzem az én futásomat és az igének szolgáltatását, melyet az Úr Jézustól vettem, hogy bizonyságot tegyek az Isten malasztjának evangéliumáról.

ApCsel 20 25 és most, íme, én tudom, hogy többé nem látjátok az én orcámat ti mindnyájan, kik között általmentem prédikálván az Isten országát.

ApCsel 20 26 az okáért tiveletek bizonyítok e mai napon, hogy tiszta vagyok mindeneknek vérétől.

ApCsel 20 27 mert nem vonogattam magamat, hogy ne hirdetném nektek az Istennek minden tanácsát.

ApCsel 20 28 vigyázzatok magatokra, és az egész nyájra, melyen titeket a Szentlélek püspökökké tett, az Isten anyaszentegyházát vezérelni, melyet a maga vérével keresett.

ApCsel 20 29 én tudom, hogy az én elmenetelem után ragadozó farkasok jőnek közitekbe, nem kímélvén a nyájat.

ApCsel 20 30 és magatok közül is támadnak hamisakat szóló férfiak, hogy a tanítványokat maguk után vonják.

ApCsel 20 31 az okáért vigyázzatok, megemlékezvén, hogy három esztendeig éjjel és nappal meg nem szűntem, könnyhullatásokkal intvén mindeneteket.

ApCsel 20 32 és most Istennek ajánllak titeket, és az ő malasztja igéjének, aki hatalmas felépíteni és örökséget adni minden megszenteltek között.

ApCsel 20 33 senki ezüstjét és aranyát vagy ruháját nem kívántam,

ApCsel 20 34 amint magatok tudjátok: mert azokra, amelyekre szükségem volt, és azoknak, akik velem vannak, e kezek szolgáltak.

ApCsel 20 35 mindeneket megmutattam nektek, hogy így munkálkodván segíteni kell az erőtleneket, és megemlékezni az Úr Jézus igéjéről, hogy ő mondotta: boldogabb dolog adni, hogysem elvenni.

ApCsel 20 36 és midőn ezeket mondotta volna, térdeire esvén imádkozék mindnyájukkal.

ApCsel 20 37 lőn pedig mindnyájuknak nagy sírásuk: és a Pál nyakára borulván, csókolgatják vala őtet,

ApCsel 20 38 bánkódván leginkább az igén, amelyet mondott vala, hogy többé az ő orcáját nem látnák. és a hajóra kísérék őtet.

Csel 21

Pál útja Jeruzsálembe

1 Amikor azután elváltunk tőlük, kihajóztunk, és egyenes irányban haladva Kószba értünk, másnap Rodoszba, onnan pedig Patarába. 2 Amikor találtunk egy Föníciába menő hajót, beszálltunk és továbbhajóztunk. 3 Mikor feltűnt előttünk Ciprus, azt bal felől haladva elhagytuk, aztán Szíriába hajóztunk, és eljutottunk Tíruszba, mert a hajó ott készült kirakni a rakományt. 4 Miután a tanítványokat megtaláltuk, ott maradtunk hét napig. Ők a Lélek által azt mondták Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 5 Néhány nap elteltével mégis elindultunk és továbbmentünk. Ők pedig mindannyian elkísértek bennünket feleségeikkel és gyermekeikkel, kikísértek a városból, és a parton letérdelve imádkoztunk. 6 Miután elbúcsúztunk egymástól, mi hajóra szálltunk, ők pedig visszatértek övéikhez. 7 A hajóút befejezéseként lementünk Tíruszból Ptolemaiszba. Köszöntöttük a testvéreket, és egy napig náluk maradtunk.

8 Másnap továbbmentünk, és Cézáreába érkeztünk. Itt betértünk Fülöp evangélista házába, és megszálltunk nála, aki a hét közül az egyik volt. 9 Négy hajadon leánya volt, s ezek prófétáltak. 10 Amíg mi néhány napig időztünk, egy Agabusz nevű próféta érkezett oda Júdeából. 11 Odajött hozzánk, fogta Pál övét, megkötözte vele a saját lábát és kezét, és így szólt: »A Szentlélek ezeket mondja: Azt a férfit, akié ez az öv, a zsidók így kötözik meg Jeruzsálemben, és átadják a pogányok kezébe.« 12 Mikor ezt meghallottuk, mi is kértük őt, meg az ottaniak is, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 13 De Pál így felelt: »Mit csináltok, miért sírtok és szomorítjátok a szívemet? Hiszen én kész vagyok az Úr Jézus nevéért nemcsak arra, hogy megkötözzenek, hanem hogy meg is haljak Jeruzsálemben.« 14 S mivel nem tudtuk lebeszélni őt, megnyugodtunk, és így szóltunk: »Legyen meg az Úr akarata!«

15 E napok után tehát útnak eredtünk, és felmentünk Jeruzsálembe. 16 Cézáreából a tanítványok közül is velünk tartottak néhányan. Magukkal hozták Mnázont, egy Ciprusról való régi tanítványt, hogy nála szálljunk meg. 17 Amikor Jeruzsálembe értünk, a testvérek szívesen fogadtak minket.

Pál letartóztatása és fogsága: 21,18-28,31

Pál Jakabnál; Pál fogadalma

18 Másnap Pál velünk együtt bement Jakabhoz, és a presbiterek is mindnyájan összegyűltek.

ApCsel 21 [1] mikor pedig, elválván tőlük, evezénk, egyenes menéssel jövénk Kószba, és másodnapon Roduszba, és onnét Patarába.

ApCsel 21 [2] és midőn Föníciába menő hajót találtunk volna, beleszállván elevezénk.

ApCsel 21 [3] mikor pedig Ciprus meglátszott volna, azt balra hagyván Szíriába evezénk, és Tíruszba jutánk: mert a hajó ott vala kirakandó a terhet.

ApCsel 21 [4] találván pedig tanítványokat, ott hét nap maradánk: kik Pálnak azt mondják vala a Lélek által, hogy Jeruzsálembe fel ne menne.

ApCsel 21 [5] és eltelvén a napok, eleredvén megyünk vala, elkísérvén minket mindnyájan a feleségekkel és gyermekekkel, szinte a városon kívül: és térdre esvén a parton, imádkozánk.

ApCsel 21 [6] és midőn elbúlcsúztunk volna egymástól, a hajóba szállánk: azok pedig visszamenének az ő tulajdonukba.

ApCsel 21 [7] mi pedig az evezést elvégezvén, Tíruszból alámenénk Ptolemaiszba: és köszöntvén az atyafiakat, egy nap maradánk náluk.

ApCsel 21 [8] másodnap pedig elmenvén, Cezáreába jutánk. és bemenvén a Fülöp evangélista házába, ki egy vala a hét közül, nála maradánk.

ApCsel 21 [9] ennek pedig négy prófétáló szűz leányi valának.

ApCsel 21 [10] és midőn kelnénk egynéhány napig, Júdeából egy Agábusz nevű próféta jöve.

ApCsel 21 [11] az midőn hozzánk jött volna, vevé a Pál övét: és megkötvén magának lábait és kezeit, mondá: ezeket mondja a Szentlélek: a férfit, akié ez az öv, így kötözik meg Jeruzsálemben a zsidók, és a pogányok kezébe adják.

ApCsel 21 [12] melyet midőn hallottuk volna, kérjük vala mi, és akik abból a helyből valók valának, hogy fel ne menne Jeruzsálembe.

ApCsel 21 [13] akkor felele Pál, és mondá: mit cselekszetek, sírván és sanyargatván az én szívemet? mert én nemcsak megkötöztetni, de meghalni is Jeruzsálemben kész vagyok az Úr Jézus nevéért.

ApCsel 21 [14] és midőn el nem hitethetnők vele, megcsendesedénk, mondván: az Úr akarata legyen.

ApCsel 21 [15] ez napok után pedig elkészülvén, felmegyünk vala Jeruzsálembe.

ApCsel 21 [16] jövének pedig a tanítványok közül is Cezáreából velünk, elhozván magukkal, akinél szállanánk némely ciprusi Mnázont, egy régi tanítványt.

19 Miután köszöntötte őket, részletesen elmondta,
mit művelt Isten a pogányok között az ő szolgálata
által. 20 Azok pedig, miután meghallgatták, dicső-
ítették Istent, neki pedig azt mondták: »Nézd, test-
vér, sok ezren vannak a zsidók között, akik hívők
lettek, de azért mind féltékenyen tartják a tör-
vényt. 21 Rólad azonban azt hallották, hogy a Mó-
zestől való elpártolásra tanítod azokat a zsidókat,
akik a pogányok között vannak. Azt mondod ne-
kik, hogy nem kell sem a fiaikat körülmetéltet-
niük, sem a szokásokat követniük. 22 Mi tehát a
teendő? Elkerülhetetlen, hogy a tömeg össze ne
csődüljön, ha meghallják, hogy megjöttél. 23 Tedd
meg tehát azt, amit mondunk neked. Van nálunk
négy férfi, akik fogadalmat vettek magukra.
24 Vedd őket magad mellé, szentelődj meg velük,
fizess helyettük, hogy megnyiratkozzanak. Akkor
mindenki tudni fogja, hogy nem igaz, amit rólad
hallottak; ellenkezőleg, te is megtartod a törvényt,
és aszerint élsz. 25 Ami pedig azokat illeti, akik a
pogányok közül lettek hívők, mi megírtuk végzé-
sünket, hogy tartózkodjanak a bálványoknak ál-
dozott dolgoktól, a vértől, a fojtott állatoktól és a
paráznaságtól.«

26 Erre Pál maga mellé vette a férfiakat, más-
nap tisztulást végzett, velük együtt bement a
templomba, és bejelentette, hogy a tisztulás napjai
letelnek, amikor mindegyikükért bemutatják az
áldozatot.

Pál letartóztatása

27 Mikor azonban a hét nap lassan már letelt,
az Ázsiából való zsidók meglátták őt a templom-
ban, fölizgatták az egész népet, és elfogták őt.
28 Közben ezt kiáltozták: »Izraelita férfiak! Segít-
setek! Ez az az ember, aki a nép, a törvény és ez
ellen a hely ellen tanít mindenkit mindenütt, sőt
még pogányokat is behozott a templomba, és
megfertőzte ezt a szent helyet!« 29 Vele látták
ugyanis az efezusi Trofimoszt a városban, s róla
gondolták, hogy Pál bevitte a templomba. 30 Meg
is mozdult az egész város. A nép összecsődült,
megragadták Pált, és kihurcolták a templomból, a
kapukat pedig azonnal bezárták. 31 Mikor már
azon voltak, hogy megöljék őt, az a hír jutott el a
helyőrség ezredeséhez, hogy egész Jeruzsálem za-
vargásban tört ki. 32 Az mindjárt katonákat és szá-
zadosokat vett maga mellé, és lesietett hozzájuk.
Azok pedig, amikor meglátták az ezredest és a ka-
tonákat, abbahagyták Pál ütlegelését. 33 Ekkor az
ezredes odalépett, megfogta őt, és megkötöztette
két lánccal. Aztán megkérdezte, hogy kicsoda ez,
és mit tett. 34 De a tömegből az egyik ember ezt,

ApCsel 21 17 és midőn Jeruzsálembe jutottunk
volna, örömest befogadának minket az atyafiak.

ApCsel 21 18 másodnapon pedig Pál bemene velünk
Jakabhoz, és mindnyájan egybegyűlének a vének.

ApCsel 21 19 kiket mikor köszöntött volna, meg-
beszélé egyenként, amiket az Isten cselekedett
volna a pogányok között az ő szolgálata által.

ApCsel 21 20 azok pedig mikor hallották volna,
magasztalják vala az Istent, és mondának neki:
látod-e, atyafi, mennyi ezren vannak a zsidók kö-
zül, akik hittek, és mindnyájan buzgó követői a
törvénynek.

ApCsel 21 21 hallották pedig tefelőled, hogy a
Mózestől való eltávozásra tanítod azokat a zsidó-
kat, akik a pogányok között vannak: azt mond-
ván, hogy nem kell körülmetélniük az ő fiukat,
sem a szokás szerint járniuk:

ApCsel 21 22 mi dolog tehát? nyilván szükség
egybegyűlni a sokaságnak: mert meghallják,
hogy eljöttél.

ApCsel 21 23 azt cselekedjed azért, amit neked
mondunk: vannak közöttünk négy férfiak, kinkek
fogadásuk vagyon.

ApCsel 21 24 ezeket melléd vévén, szenteld meg
magadat velük: és fizess értük, hogy nyírassák
meg a fejüket: és megtudják mindnyájan, hogy
amiket felőled hallottak, hamisak, hanen hogy te
is a törvényt megtartván jársz.

ApCsel 21 25 azok felől pedig, akik hittenek a po-
gányok közül, mi írtunk, ítélvén, hogy megtar-
tóztassák magukat a bálványoknak áldoztattak-
tól, és a vértől, és a fojtottól, és a paráznaságtól.

ApCsel 21 26 akkor Pál, melléje vévén a férfiakat,
másodnapon megtisztúlván ővelük a templomba
mene, hirdetvén a tisztulás napjainak eltelését,
mígnem bemutattatnék mindenikért közülük az
áldozat.

ApCsel 21 27 midőn pedig a hét napok betelné-
nek, azok a zsidók, akik Ázsiából valának, midőn
látták volna őtet az templomban, felindíták az
egész népet, és kezüket rá veték, kiáltván:

ApCsel 21 28 israeli férfiak, segítsenek, ez az em-
ber, aki a nép és a törvény és e hely ellen tanít
mindenütt mindeneket, annak fölötte a pogányo-
kat is behozta a templomba, és megfertőztette ezt
a szent helyet.

ApCsel 21 29 mert látták vala az efezusi Trofi-
muszt a városban ővele, kit állítának, hogy Pál
vitte volna be a templomba.

ApCsel 21 30 és felindula az egész város, és lőn a
népnek összefutása. és ragadván Pált, kivonják őtet
a templomból: és mindjárt betetetének az ajtók.

másik azt kiabált, s mivel pontosan nem tudott tájékozódni a zajongás miatt, a várba vitette őt. 35 Amikor azonban a lépcsőkhöz jutott, történt, hogy a nép erőszakossága miatt a katonáknak már vinniük kellett. 36 A népsokaság ugyanis utána tódult, és azt kiáltozta: »Öld meg őt!«

37 Amikor már a várba készültek bevezetni Pált, ő így szólt az ezredeshez: »Szabad-e valamit mondanom neked?« Az megkérdezte: »Te tudsz görögül? 38 Nem te vagy az az egyiptomi, nem te keltettél a napokban zavargást, s kivezettél a pusztába négyezer szikárius férfit?« 39 Pál azonban azt mondta neki: »Én zsidó ember vagyok a cilíciai Tarzusból, annak az ismert városnak vagyok a polgára. Kérlek azonban, engedd meg nekem, hogy szóljak a néphez!« 40 Mikor az megadta az engedélyt, Pál a lépcsőkön állva intett a népnek a kezével. Erre nagy csendesség lett. Ő pedig megszólalt zsidó nyelven, és ezt mondta:

ApCsel 21 31 meg akarván pedig őtet ölni, hírével lőn a sereg hadnagyának: hogy az egész Jeruzsálem felzendül.

ApCsel 21 32 ki mindjárt vitézeket vévén melléje, és a századosokat, aláfuta hozzájuk. kik mikor látták volna a hadnagyot és a vitézeket, megszűnének Pált verni.

ApCsel 21 33 akkor oda járulván a hadnagy, megfogá őtet, és megkötözteté őtet két lánccal: és kérdezi vala, ki volna, és mit cselekedett volna.

ApCsel 21 34 némelyek pedig különbet kiáltanak vala a seregben. és midőn bizonyost nem érthetne a zaj miatt, a táborba viteté őtet.

ApCsel 21 35 és mikor a garádicsokhoz jutott volna, történék, hogy a vitézektől vitettetnék a népnek erőszak tételéért.

ApCsel 21 36 mert követi vala a népnek sokasága, kiáltván: öld meg őtet!

ApCsel 21 37 és midőn már be kezdetett volna vitetni Pál a táborba, mondá az hadnagynak: szabad-e valamit szólnom teneked? ki mondá: tudsz-e görögül?

ApCsel 21 38 nem te vagy-e amaz egyiptomi, ki ez napok előtt támadást indítottál, és kivittél a pusztába négyezer mordály férfiakat?

ApCsel 21 39 és mondá neki Pál: én zsidó ember vagyok ugyan, Kilikiának Tarzuszából, nevezetes városnak polgára. kérlek pedig téged, hagyj szólnom a népnek.

ApCsel 21 40 és midőn amaz megengedte volna, Pál a garádicsokon állván, inte kezével a községnek, és nagy hallgatás lévén, zsidó nyelven szóla, mondván:

Csel 22

Pál beszéde

1 »Férfiak, testvérek és atyák! Hallgassátok meg védekezésemet, melyet most elétek tárok.« 2 Amint meghallották, hogy héber nyelven szól hozzájuk, még csendesebbek lettek. 3 Ő pedig így szólt: »Zsidó ember vagyok, a cilíciai Tarzusban születtem, de ebben a városban nevelkedtem fel Gamáliel lábánál. Az atyák törvényének szigorúsága szerint nyertem oktatást, a törvény buzgó követője voltam, amint ti is azok vagytok ma mindnyájan. 4 Ezt az utat pedig halálra üldöztem, megkötöztem és őrizetbe adtam férfiakat és nőket. 5 Ezt a főpap és a vének mind tanúsítják rólam. Kaptam tőlük leveleket is, úgy mentem el Damaszkuszba a testvérekhez, hogy az ottaniakat is megkötözve Jeruzsálembe hozzam, hogy megbüntessék őket.

ApCsel 22 1 atyámfiai, férfiak és atyák, halljátok meg mentségemet, melyet most előtökbe adok.

ApCsel 22 2 midőn pedig hallották volna, hogy zsidó nyelven szólna nekik, inkább hallgatának.

ApCsel 22 3 és mondá: én zsidó férfiú vagyok, Kilikiának Tarzuszában születtem, ebben a városban neveltettem pedig fel, a Gamáliel lábainál taníttattam az atyai törvénynek igazsága szerint, buzgó követője a törvénynek, mint ti is mindnyájan ma vagytok:

ApCsel 22 4 ki ez utat halálig üldöztem, megkötözvén és őrizetekbe adván a férfiakat és asszonyokat,

ApCsel 22 5 amint a papi fejedelem bizonyságot tesz nekem, és mindnyájan a vének, akiktől leveleket is vévén, Damaszkuszba megyek vala az atyafiakhoz, hogy onnét kötözve hoznám Jeruzsálembe, hogy megbüntettetnének.

6 Történt azonban, hogy útközben, amikor Damaszkuszhoz közeledtem, déltájban hirtelen nagy világosság áradt rám az égből. 7 Leestem a földre, és szózatot hallottam, amely azt mondta nekem: `Saul, Saul miért üldözöl engem?' 8 Én pedig így feleltem: `Uram, ki vagy?' Ő azt válaszolta: `Én vagyok a Názáreti Jézus, akit te üldözöl.' 9 Akik velem voltak, látták ugyan a világosságot, de nem hallották annak szavát, aki velem beszélt. 10 Erre én megkérdeztem: `Mit tegyek, Uram?' Az Úr pedig azt mondta nekem: `Kelj fel, és menj Damaszkuszba. Ott megmondják majd neked mindazt, amit tenned kell.' 11 Mivel azonban a ragyogó fény következtében nem láttam, a kísérők kézen fogva vezettek, s így értem Damaszkuszba.

12 Egy bizonyos Ananiás nevű férfi, aki félte Istent a törvény szerint, s akiről az ott lakó zsidók mind jó véleménnyel vannak, 13 felkeresett, és mellém állva azt mondta nekem: `Saul testvér, láss!' Abban a pillanatban megláttam őt. 14 Ő pedig így folytatta: `Atyáink Istene előre kijelölt téged, hogy megismerd akaratát, meglásd az Igazat, és szavait a saját szájából halld. 15 Tanúskodni fogsz mellette minden ember előtt azokról a dolgokról, amiket láttál és hallottál. 16 Most pedig miért késlekedsz? Kelj fel, keresztelkedj meg, mosd le bűneidet, és hívd segítségül az Ő nevét!'

17 Amikor később visszatértem Jeruzsálembe, és imádkoztam a templomban, lelki elragadtatásba estem. 18 Láttam őt, s ő azt mondta nekem: `Siess, menj ki gyorsan Jeruzsálemből, mert nem fogadják el a rólam szóló tanúságtételedet!' 19 Erre megkérdeztem: `Uram, hisz tudják, hogy én voltam az, aki börtönbe zárattam, és a zsinagógákban megverettem a benned hívőket. 20 Amikor pedig Istvánnak, a te tanúdnak vérét ontották, ott álltam, helyeseltem azt, és őriztem gyilkosainak ruháját.' 21 De ő azt mondta nekem: `Menj el, mert én elküldlek téged messzire, a pogányok közé.'«

Pál és a római ezredes

22 Amíg ezeket elmondta, hallgatták őt, de ekkor hangosan kiáltozni kezdtek: »Veszítsd el az ilyen embert a földről, nem élhet tovább!« 23 Mivel egyre csak lármáztak, köntöseiket eldobálták, és port szórtak a levegőbe, 24 az ezredes megparancsolta, hogy vezessék be a várba, ostorozzák meg, vessék kínvallatás alá, mert meg akarta tudni, hogy miért kiabálnak úgy ellene.

25 Mikor azonban szíjakkal lekötötték, Pál megkérdezte a mellette álló századost: »Szabad nektek római polgárt megostorozni, mielőtt elítélték

ApCsel 22 6 lőn pedig, midőn mennék, és Damaszkuszhoz közelgetnék délkor, hirtelen nagy világosság foga engem körül az égből:

ApCsel 22 7 és leesvén a földre, szózatot hallék, mely mondá nekem: Saul, Saul, mit üldözöl engem?

ApCsel 22 8 én pedig felelék: ki vagy, Uram? és mondá nekem: én vagyok a Názáreti Jézus, akit te üldözöl.

ApCsel 22 9 és akik velem valának, a világosságot láták ugyan, annak szavát pedig, aki velem szól vala, nem hallák.

ApCsel 22 10 és mondék: mit cselekedjem, Uram? az Úr pedig mondá nekem: felkelvén menj Damaszkuszba, és ott megmondatik neked mind, amiket kell cselekednék.

ApCsel 22 11 és midőn nem látnék annak a világosságnak fényessége miatt, kézen fogva vezettetvén az útitársaktól Damaszkuszba jövék.

ApCsel 22 12 egy Ananiás pedig, a törvény szerint istenfélő ember, kinek bizonysága vagyon mind az ott lakó zsidóktól,

ApCsel 22 13 hozzám jövén és mellém állván mondá nekem: atyámfia, Saul, láss! és én azon órában rá tekinték.

ApCsel 22 14 ő pedig mondá: a mi atyáinknak Istene eleve elrendelt téged, hogy megtudnád az ő akaratát, és látnád az igazat, és szózatot hallanál az ő szájából:

ApCsel 22 15 mert tanúja leszel minden embereknél, azokról, amiket láttál és hallottál.

ApCsel 22 16 és most mit késel? kelj fel, és kereszteltessél meg, és mosd le a te bűneidet, segítségül hívván az ő nevét.

ApCsel 22 17 lőn pedig, midőn visszatérnék Jeruzsálembe, és imádkoznám a templomban, hogy elragadtatnám elmémben,

ApCsel 22 18 és látnám őtet, hogy mondaná nekem: siess, és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert be nem veszik a te bizonyságtételedet énfelőlem.

ApCsel 22 19 és én mondék: Uram, ők tudják, hogy én valék, aki berekesztettem a tömlöcbe, és vertem a zsinagógákban azokat, akik hisznek vala tebenned:

ApCsel 22 20 és mikor Istvánnak, a te tanúdnak vére kiontatnék, én ott állok vala, és egyezek vala velük, és őrzöm vala az őt megölők ruháit.

ApCsel 22 21 és mondá nekem: menj el, mert én téged messze küldelek a nemzetekhez.

ApCsel 22 22 hallgatják vala pedig őtet ez igeig, és felemelék szavukat, mondván: veszesd el a földről ez ilyent, mert nem méltó, hogy ez éljen!

volna?« 26 A százados, aki ezt hallotta, odament az ezredeshez, és jelentést tett neki: »Mit akarsz tenni? Hiszen ez az ember római polgár.« 27 Erre az ezredes odament hozzá, és azt mondta neki: »Mondd meg nekem, valóban római polgár vagy?« Ő azt felelte: »Igen.« 28 Az ezredes erre azt mondta: »Én sok pénzért jutottam ehhez a polgársághoz.« Mire Pál azt mondta: »Én pedig abban születtem.« 29 Erre nyomban félreálltak, akik kínvallatására készültek. Az ezredes is megijedt, amikor megtudta, hogy római polgár létére megkötöztette őt.

Pál a főtanács előtt

30 Másnap aztán tüzetesebben meg akarta tudakolni, hogy a zsidók mivel vádolják. Eloldoztatta őt, összehívta a papokat és az egész főtanácsot, azután elővezette Pált, és eléjük állította.

ApCsel 22 23 kiáltozván pedig azok, és elvetvén ruhájukat, és port hányván az égre,

ApCsel 22 24 meghagyá a hadnagy, hogy őtet a táborba vinnék, és ostorokkal megvernék, és megkínoznák őtet, hogy tudná, mi okért kiáltanának úgy rá.

ApCsel 22 25 és mikor megkötözték volna őtet szíjakkal, mondá Pál a mellette álló századosnak: szabad-e nektek római embert, és meg nem ítéltetettet megostorozni?

ApCsel 22 26 melyet hallván, a százados a hadnagyhoz járula, és hírt tőn neki, mondván: mit fogsz cselekedni, mert ez ember római polgár?

ApCsel 22 27 hozzá menvén pedig a hadnagy, mondá neki: mondd meg nekem, ha római vagy-e te? ő pedig mondá: igenis.

ApCsel 22 28 és felelé a hadnagy: én nagy summán jutottam e polgársághoz. és Pál mondá: én pedig születtem is abban.

ApCsel 22 29 minjárt elmenének azért tőle, akik őtet kínzandók valának. a hadnagy is megijede, minekutána megtudá, hogy római polgár volna, és hogy megkötözte volna őtet.

ApCsel 22 30 másodnap pedig, szorgalmatosabban meg akarván tudni, mi okból vádoltatnék a zsidóktól, megoldá őtet, és meghagyá, hogy a papok egybegyűlnének, és az egész gyülekezet, és előhozván Pált, közikbe állatá.

Csel 23

1 Pál a főtanács felé fordult, és így szólt: »Férfiak, testvérek! Mind a mai napig maradéktalanul jó lelkiismerettel jártam az Úr előtt.« 2 Ananiás főpap erre megparancsolta a mellette állóknak, hogy üssék őt szájon. 3 Pál ekkor így szólt hozzá: »Megver téged Isten, te fehérre meszelt fal! Leülsz, hogy a törvény szerint ítélkezz rajtam, és a törvény ellenére parancsot adsz, hogy megüssenek!« 4 Az ott állók azt mondták: »Az Isten főpapját szidalmazod?« 5 Pál azonban így szólt: »Nem tudtam, testvérek, hogy ő a főpap. Hiszen meg van írva: *`Ne átkozd néped fejedelmét!'*« {Kiv 22,27}

6 Mivel Pál tudta, hogy egy részük a szaddúceusok közül, a többi pedig a farizeusok közül való, felkiáltott a főtanácsban: »Férfiak, testvérek! Farizeus vagyok, és farizeusok fia! A reménység és a holtak feltámadása miatt állok törvény előtt.« 7 Mihelyt kimondta ezt, nézeteltérés támadt a farizeusok és a szaddúceusok között, és a sokaság megoszlott. 8 A szaddúceusok ugyanis azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem lélek; a farizeusok pedig mindkettőt vallják.

ApCsel 23 1 Pál pedig, a gyülekezetre tekintvén, mondá: atyámfiai, férfiak, én minden jó lelkiismerettel forogtam az Isten előtt e mai napiglan.

ApCsel 23 2 Ananiás pedig, a papi fejedelem parancsolá az ott állóknak, hogy megütnék a száját.

ApCsel 23 3 akkor mondá Pál neki: megüt téged az Isten, fehéríttetett fal. és te ülvén a törvény szerint ítélsz engem, és a törvény ellen veretsz engem?

ApCsel 23 4 és akik ott állnak vala, mondának: az Isten főpapját átkozod-e?

ApCsel 23 5 mondá pedig Pál: nem tudtam, atyámfiai, hogy a papi fejedelem. mert írva vagyon: a te néped fejedelmét ne átkozd.

ApCsel 23 6 tudván pedig Pál, hogy azoknak egyik része a szadduceusoké volna, és a másik a farizeusoké, felkiálta a gyülekezetben: atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, a farizeusok fia, a reménységért és a holtaknak feltámadásáért ítéltetem én.

ApCsel 23 7 és mikor ezeket mondotta volna, egyenetlenség lőn a farizeusok és a szadduceusok között, és eloszla a sokaság.

9 Lett erre nagy lárma. A farizeusok közül ugyanis néhányan felálltak, és harciasan kijelentették: »Semmi rosszat sem találunk ebben az emberben! Lehet, hogy lélek, vagy angyal szólt hozzá.« 10 Mivel a vita elfajult, az ezredes attól tartott, hogy szétszaggatják Pált. Kiadta tehát a parancsot, hogy a katonák jöjjenek le, ragadják ki közülük, és vigyék a várba. 11 A következő éjszakán pedig megállt mellette az Úr, és azt mondta neki: »Légy állhatatos, mert amint tanúságot tettél rólam Jeruzsálemben, úgy kell tanúságot tenned Rómában is.«

A zsidók összeesküvése Pál ellen

12 Amikor megvirradt, a zsidók közül néhányan összefogtak, és fogadalmat tettek. Azt mondták, hogy sem nem esznek, sem nem isznak, amíg Pált meg nem ölik. 13 Negyvennél többen voltak a férfiak, akik így összeesküdtek. 14 Elmentek a főpapokhoz és a vénekhez, és azt mondták nekik: »Fogadalommal kötelezték magunkat, hogy addig semmit sem ízlelünk meg, amíg Pált meg nem öljük. 15 Most tehát jelentsétek be a főtanáccsal együtt az ezredesnek, hogy hozassa őt elétek, mintha valami biztosabbat akarnátok róla megtudni; mi pedig készen állunk, hogy mielőtt ideérne, megöljük.«

16 Pál nővérének a fia azonban értesült a cselszövésről. Odament tehát, bement a várba, és tudtára adta Pálnak. 17 Pál pedig magához hivatott egyet a századosok közül, és azt mondta neki: »Vezesd ezt az ifjút az ezredeshez, mert valami jelenteni valója van számára!« 18 Az maga mellé vette, elvezette az ezredeshez, és így szólt: »A fogoly Pál megkért, hogy vezessem hozzád ezt az ifjút, mert valami mondanivalója van számodra.« 19 Az ezredes megfogta a kezét, félrevonult vele, és megkérdezte: »Milyen jelentenivalód van számomra?« 20 Az pedig elmondta: »A zsidók megállapodtak abban, hogy megkérnek téged, vezettesd Pált a holnapi napon a főtanácsba, mintha valami biztosabbat akarnának megtudni róla. 21 De te ne higgy nekik, mert közülük negyvennél több férfi lesben áll ellene; ezek fogadalommal kötelezték magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak, amíg meg nem ölik őt. Készen is állnak már, és várják ígéretedet.«

Pált Cézáreába viszik

22 Az ezredes erre elbocsátotta az ifjút, s megparancsolta neki, ne mondja el senkinek, hogy »ezeket tudtul adtad nekem«. 23 Azután hívatott két századost, és azt mondta nekik: »Éjjeli három órától kezdve tartsatok készenlétben hetven lovast

ApCsel 23 8 mert a szadduceusok azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem Lélek: a farizeusok pedig mind a kettőt vallják.

ApCsel 23 9 lőn pedig nagy kiáltás. és felkelvén némely farizeusok, tusakodnak vala, mondván: semmi gonoszt nem találunk ez emberben, hogyha a Lélek szólt neki vagy az angyal.

ApCsel 23 10 és midőn nagy egyenetlenség lett volna, félvén a hadnagy, hogy Pál el ne szaggattatnék tőlük, parancsola a vitézeknek, hogy alámennének, és kiragadnák őtet közülük, és a táborba vinnék őtet.

ApCsel 23 11 a következendő éjszaka pedig melléje állván az Úr, mondá: állhatatos légy, mert amint bizonyságot tettél felőlem Jeruzsálemben, úgy Rómában is bizonyságot kell tenned.

ApCsel 23 12 mikor pedig megvirradott volna, egybeadák magukat némely zsidók, és fogadást tőnek, mondván: hogy sem ennének, sem innának, mígnem megölnék Pált.

ApCsel 23 13 többen valának pedig negyven férfinál, akik ez összeesküvést tették vala:

ApCsel 23 14 kik a papi fejedelmekhez és a vénekhez menének, én mondának: fogadással fogadtuk, hogy semmit nem kóstolunk, mígnem megöljük Pált.

ApCsel 23 15 most azért jelentsétek meg a hadnagynak a gyülekezettel, hogy hozza elő őtet tihozzátok, mintha valami bizonyosabbat akarnátok tudakozni őfelőle. mi pedig minekelőtte elközelgessen, készek vagyunk őtet megölni.

ApCsel 23 16 mikor pedig a Pál húgának fia meghallotta volna a leselkedést, eljöve, én bemene a táborba, és megjelenté Pálnak.

ApCsel 23 17 Pál pedig magához hívván egyet a századosok közül, mondá: ez ifjat vidd a hadnagyhoz, mert valamit jelent meg neki.

ApCsel 23 18 és az ugyan melléje vévén őtet, elvivé a hadnagyhoz, és mondá: a megfogatott Pál kére engem, hogy ez ifjat hozzád hoznám, beszéde lévén veled.

ApCsel 23 19 kezét fogván pedig a hadnagy, félre mene vele, és megkérdé őtet: micsoda, amit nekem akarsz jelenteni?

ApCsel 23 20 ő pedig mondá: a zsidók azt végezték, hogy kérjenek téged, hogy a holnapi nap elő hozzad Pált a gyülekezetbe, mintha valami bizonyosabbat akarnának értekezni felőle:

és kétszáz dárdást, hogy Cézáreába menjenek. **24** Szereljetek fel hátasállatokat is«, hogy Pált felültessék és épségben elvigyék Félix helytartóhoz. **25** Aztán levelet írt. Ez állt benne: **26** »Klaudiusz Líziász Félixnek, a kegyelmes helytartónak. Üdv neked! **27** A zsidók elfogták ezt a férfit, és meg akarták ölni, amikor katonasággal közbeléptem és kimentettem, mert megtudtam, hogy római. **28** Azzal a szándékkal, hogy megtudjam a vádat, amelyet ellene felhoznak, bevittem őt a főtanácsukba. **29** Úgy láttam, hogy törvényüknek vitás kérdései miatt vádolják, de semmi bűne sincs, ami miatt halált vagy bilincset érdemelne. **30** Mivel azt is jelentették nekem, hogy cselt szőttek ellene, elküldtem őt hozzád, s a vádlóknak is értésükre adtam, hogy hozzád folyamodjanak. Jó egészséget!«

31 A katonák tehát parancsuk értelmében magukhoz vették Pált, s az éj folyamán elvitték Antipatriszba. **32** Másnap a lovasokat útra bocsátották, hogy továbbmenjenek vele, ők pedig visszatértek a várba. **33** Azok pedig, amikor eljutottak Cézáreába, átadták a levelet a helytartónak, és Pált is eléje állították. **34** Amikor az elolvasta a levelet, megkérdezte, hogy melyik tartományból való. Mikor megtudta, hogy cilíciai, **35** azt mondta: »Majd kihallgatlak, amikor vádlóid is megjönnek.« Végül megparancsolta, hogy tartsák őrizetben Heródes székházában.

ApCsel 23 [21] te pedig ne higgy nekik, mert közülük többen leselkednek ellene negyven férfinál, kik felfogadták, hogy sem esznek, sem isznak, mígnem megölik őtet: és már készen vannak, várván a te ígéretedet.

ApCsel 23 [22] a hadnagy azért elbocsátá az ifjat, megparancsolván, hogy senkinek meg ne mondaná, hogy ezeket neki megjelentette volna.

ApCsel 23 [23] és előhívván két századost, mondá nekik: keszítsetek kétszáz vitézeket, hogy Cezáreáig menjenek, és hetven lovagot, és kétszáz dárdást, az éjszakának harmadik órája után:

ApCsel 23 [24] és barmokat szerezzetek, hogy Pált felültetvén, békességgel vigyék Félixhez, a tisztartóhoz.

ApCsel 23 [25] (mert fél vala, hogy valamiképpen el ne ragadnák őtet a zsidók, és meg ne ölnék, és ő azután hamis vádolást szenvedne, mintha pénzt akart volna venni),

ApCsel 23 [26] levelet írván, mely magában ezeket foglalá: Klaudiusz Liziász, a jeles tiszttartónak, Félixnek, köszönetemet.

ApCsel 23 [27] ezt a zsidóktól megfogatott férfit, akit ők meg kezdnek vala ölni, seregemmel rájuk menvén kiragadtam, megértvén, hogy római volna:

ApCsel 23 [28] és tudni akarván az okot, melyet éllene vetnek vala, bevivém őtet az ő gyülekezetekbe.

ApCsel 23 [29] kit úgy találtam, hogy az ő törvényük kérdési felől vádoltatnék, semmi halálra vagy fogságra méltó vétke nem lévén.

ApCsel 23 [30] és midőn nekem megjelentetett volna az ő leselkedésük, melyeket neki vetettek vala, hozzád küldém őtet, megjelentvén a vádolóknak is, hogy teelőtted szóljanak. légy egészségben.

ApCsel 23 [31] a vitézek azért a nekik adatott parancsolat szerint, felvévén Pált, elvivék éjszaka Antipatriszba.

ApCsel 23 [32] és másodnap elbocsátván a lovagokat, hogy vele mennének, visszatérének a táborba.

ApCsel 23 [33] kik mikor Cezáreába jutottak volna, és megadták volna a levelet a tiszttartónak, Pált is eleibe állaták.

ApCsel 23 [34] mikor pedig elolvasta volna, és megkérdette volna, mely tartományból volna, megértvén, hogy Kilikiából,

ApCsel 23 [35] meghallgatlak téged, úgy mond, mikor a te vádolóid eljőnek. és meghagyá, hogy a Heródes tanácsházában őriztetnék.

Csel 24

Pál Félix római helytartó előtt

1 Öt nap múlva Ananiás főpap lement néhány vénnel és egy bizonyos Tertullusz nevű ügyvéddel, s jelentkeztek a helytartó előtt Pál ellen. **2** Miután Pált előhívták, Tertullusz elkezdte előadni a vádat: »Igazi békében élünk alattad, és gondoskodásod folytán sok dologban javulás állt be, **3** azt mindig és mindenütt teljes hálával fogadjuk, kegyelmes Félix. **4** Hogy azonban hosszasabban föl ne tartsalak, kérlek, hallgass meg minket röviden a te kegyelmességed szerint. **5** Úgy találtuk, hogy ez az ember veszedelmet terjeszt és lázadásokat szít az összes zsidó között az egész földkerekségen, és élére áll a názáretiek eretneksége által keltett lázadásnak. **6** Sőt a templomot is meg akarta szentségteleníteni, ezért elfogtuk. **[7]** **8** Ha törvényt ülsz, magad is megtudhatod tőle mindazt, amivel mi vádoljuk őt.« **9** A zsidók is megerősítették ezt, és bizonygatták, hogy mindez így van.

10 Pál azonban, miután a helytartó intett neki, hogy beszéljen, ezt válaszolta: »Mivel tudom, hogy sok esztendeje bírája vagy ennek a népnek, jó lélekkel felelek meg magamért. **11** Meggyőződhetsz ugyanis, hogy nincs több, mint tizenkét napja, amikor feljöttem Jeruzsálembe imádkozni. **12** Nem látott engem senki vitatkozni vagy népcsődületet támasztani, sem a templomban, sem a zsinagógákban, **13** sem a városban. Nem is tudják előtted bebizonyítani, amikkel most vádolnak engem. **14** Azt azonban megvallom előtted, hogy az Atyának, az én Istenemnek szolgálok, azt a felekezetet követve, amelyet ők eretnekségnek mondanak, s hiszek mindabban, ami meg van írva a törvényben és a prófétákban. **15** Reménységem van az Istenben, amit ők maguk is várnak, hogy az igazak és a gonoszok föltámadnak. **16** Ennélfogva magam is arra törekszem, hogy lelkiismeretem feddhetetlen legyen mindenkor Isten és az emberek előtt. **17** Több esztendő eltelte után azonban megérkeztem, hogy adományt hozzak népemnek, áldozzak és fogadalmakat teljesítsek. **18** Ez alkalomból találtak engem megtisztulásom után a templomban, de nem sokasággal, és nem is zavargás közepette. **19** Az a néhány Ázsiából való zsidó, akiknek meg kellett volna előtted jelenniük és vádat emelniük, ha panaszuk van ellenem, **20** vagy akár ezek itt maguk is, csak mondják meg, hogy találtak-e bennem valami gonoszságot, amikor a főtanács előtt álltam. **21** Legfeljebb abban az egy mondásban, melyet hangosan hirdettem, mikor

ApCsel 24 [1] öt nap után pedig alámene a papi fejedelem, Ananiás, némely vénekkel és egy Tertullusz prókátorral, kik a tiszttartóhoz menének Pál ellen.

ApCsel 24 [2] és előidézvén Pált, kezdé vádolni Tertullusz, mondván: mivelhogy nagy békességben élünk teáltalad, és sok dolgok megjobbíttatnak a te gondviselésed által,

ApCsel 24 [3] mindenkor és mindenütt, minden háláadással vesszük, ó, becsületes Félix.

ApCsel 24 [4] hogy pedig téged tovább ne tartóztassalak, kérlek, röviddeden hallgass meg minket a te kegyelmességed szerint.

ApCsel 24 [5] ezt dögleletes embernek találtuk, és pártolást támasztónak minden zsidók között az egész világon, és elkezdőjének a nazarénusok pártos szakadásának:

ApCsel 24 [6] ki a templomot is igyekezte megfertőztetni, kit meg is fogván, a mi törvényünk szerint meg akartunk ítélni.

ApCsel 24 [7] ránk jövén pedig Liziász, a hadnagy, nagy erőszakkal kiragadta őtet kezeinkből,

ApCsel 24 [8] parancsolván, hogy az ő vádolói tehozzád jőnének: kitől te magad ítéletet tévén, megértheted mindezeket, amelyekről mi őtet vádoljuk.

ApCsel 24 [9] toldák pedig a zsidók is, mondván, hogy ezek így volnának.

ApCsel 24 [10] felele pedig Pál (intvén neki a tiszttartó, hogy szólna): tudván, hogy sok esztendőtől fogva te vagy bírója e nemzetségnek, jó szívvel eleget teszek magamért.

ApCsel 24 [11] mert megértheted, hogy nincs több tizenkét napjánál, mióta felmentem Jeruzsálembe imádkozni:

ApCsel 24 [12] és sem a templomban nem találtak engem, hogy valakivel vetekedtem, vagy zendülést szerzettem volna a sokaság között, sem a zsinagógákban,

ApCsel 24 [13] sem a városban: se meg nem bizonyíthatják neked, amelyekben most engem vádolnak.

ApCsel 24 [14] ezt pedig neked megvallom, hogy a vallás szerint, melyet eretnekségnek mondanak, úgy szolgálok az Atyának és az én Istenemnek, hogy hiszek mindazoknak, melyek a törvényben és a prófétákban írva vannak:

ApCsel 24 [15] reménységem lévén az Istenben, melyet ezek is várnak, hogy jövendő leszen az igazaknak és a hamisaknak feltámadása.

ApCsel 24 [16] erre igyekezem én is, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és az emberek előtt mindenkor.

köztük álltam, hogy »a holtak feltámadása miatt állok ma ítélőszéketek előtt.«

22 De Félix elhalasztotta ügyüket, mert jól ismerte ezt az utat, s azt mondta: »Majd ha Líziász ezredes lejön, meghallgatlak benneteket.« **23** A századosnak pedig megparancsolta, hogy tartsa őt őrizetben, hagyja nyugton, és ne akadályozzon meg senkit sem övéi közül, hogy a szolgálatára legyen.

24 Néhány nap múlva Félix odajött Druzillával, a feleségével, aki zsidó nő volt. Hívatta Pált, és meghallgatta őt a Krisztus Jézusban való hitről. **25** Amikor azonban ő az igazságosság, a tisztaság és a jövendő ítélet kérdését kezdte fejtegetni, Félix ijedten közbeszólt: »Most egyelőre menj; alkalmas időben majd hívatlak.« **26** Ezenkívül azt is remélte, hogy Pál majd lefizeti, ezért gyakran hívatta, és elbeszélgetett vele.

27 Két év elteltével azonban Félix utóda Porciusz Fesztusz lett. Mivel Félix a zsidók kedvében akart járni, Pált fogságban hagyta.

ApCsel 24 [17] sok esztendők után pedig, eljöttem, hogy alamizsnát adnék az én nemzetségemnek, és áldozatokat és fogadásokat tennék:

ApCsel 24 [18] melyekben találtak engem a templomban megtisztulva, nem sereggel, sem háborúval.

ApCsel 24 [19] némely ázsiai zsidók pedig, akiknek jelen kell vala nálad lenniük, és vádolniuk, ha valamijük volna ellenem:

ApCsel 24 [20] avagy ugyanezek mondják meg, ha valami hamisságot találtak bennem, mivelhogy a gyülekezetben állok:

ApCsel 24 [21] hanem csak ez egy szóért, mellyel kiáltottam közöttük állván: hogy a halottak feltámadásáért ítéltetem én ma tőletek.

ApCsel 24 [22] elhalasztá pedig őket Félix, bizonyosan tudván ez út felől, mondván: mikor Líziász, a hadnagy alájő, meghallgatlak titeket.

ApCsel 24 [23] és parancsola a századosnak, hogy megőrizné őtet, és nyugodalma lenne, és senkit az övéi közül ne tiltana neki szolgálni.

ApCsel 24 [24] egynéhány nap után pedig eljővén Félix Druzillával, a feleségével, ki zsidó asszony vala, előhívá Pált, és hallá tőle a Krisztus Jézusban való hitet.

ApCsel 24 [25] beszélgetvén pedig ő az igazságról és tisztaságról és a következendő ítéletről, megrettenvén Félix, felele: ami a mostant illeti, menj el: alkalmatos időben pedig előhívatlak téged.

ApCsel 24 [26] remélvén is egyetemben, hogy Páltól pénz adatnék neki: azokaért gyakorta is hívatván őtet, beszélget vala vele.

ApCsel 24 [27] két esztendő pedig eltelvén, Félix után tiszttartóvá lőn Porciusz Fesztusz. Félix pedig kedveskedni akarván a zsidóknak, Pált fogva hagyá.

Csel 25

Pál Fesztusz helytartó előtt; a császárhoz fellebbez

1 Amikor Fesztusz megérkezett a tartományba, három nap múlva felment Cézáreából Jeruzsálembe. **2** A főpapok és a zsidók főemberei eléje járultak, és Pál ellen kérelmet terjesztettek elő. **3** Azt a kegyet kérték az ő kárára, hogy hozassa fel őt Jeruzsálembe. Azt a cselt tervelték ki ugyanis, hogy útközben megölik. **4** Fesztusz azonban azt válaszolta, hogy Pált Cézáreában őrizteti, maga pedig hamarosan elutazik. **5** »Akik tehát közületek hatalommal vannak felruházva – mondta –, jöjjenek le velem, és emeljenek vádat ellene, ha valami gonoszság van abban a férfiban.« **6** Még vagy nyolc-tíz napig tartózkodott köztük, aztán

ApCsel 25 [1] Fesztusz azért mikor bejött volna a tartományba, harmadnap után felmene Jeruzsálembe Cezáreából.

ApCsel 25 [2] és hozzá menének a papi fejedelmek és a zsidók főemberi Pál ellen:

ApCsel 25 [3] és kérik vala őtet könyörögvén, hogy kedvezne nekik őellene, hogy Jeruzsálembe hozattatná őtet, leseket vetvén, hogy megölnék őtet az úton.

ApCsel 25 [4] Fesztusz pedig felelé, hogy Pál Cezáreában tartatik: ő pedig hamar elmenendő volna.

ApCsel 25 [5] akik azért közületek (úgy mond) értékesek, együtt alámenvén, ha valami vétek vagyon a férfiúban, vádolják őtet.

lement Cézáreába. Másnap törvényt ült, s elővezettette Pált. 7 Amikor odahozták őt, a zsidók, akik lejöttek Jeruzsálemből, körülállták, és sok, súlyos vádat hoztak fel ellene. Bizonyítani azonban nem tudták, 8 mert Pál előadta a védekezését: »Én sem a zsidók törvénye, sem a templom, sem a császár ellen nem vétettem semmit.« 9 De Fesztusz kedvében akart járni a zsidóknak, azért ezt válaszolta Pálnak: »Akarsz-e Jeruzsálembe felmenni, hogy ezek ott ítéljenek meg téged az én jelenlétemben?« 10 Pál azonban azt mondta: »A császár ítélőszéke előtt állok, ott kell ítélni felettem. A zsidók ellen semmit sem vétettem, amint magad is igen jól tudod. 11 Mert ha ártottam volna, vagy valami halálra méltó dolgot tettem, kész vagyok meghalni; ha azonban semmi alapja sincs mindannak, amivel ezek vádolnak, senki sem szolgáltathat ki engem nekik. A császárhoz fellebbezek!« 12 Erre Fesztusz értekezett tanácsosaival, és így szólt: »A császárhoz fellebbeztél, a császárhoz fogsz menni.«

Pál Fesztusz helytartó és Agrippa király előtt

13 Néhány nap múlva Agrippa király és Bereniké lejöttek Cézáreába, hogy Fesztuszt üdvözöljék. 14 Mikor már több napja ott időztek, Fesztusz említést tett a királynak Pálról: »Félix itt hagyott egy fogoly férfit, 15 akinek dolgában a zsidók főpapjai és vénei hozzám fordultak, amikor Jeruzsálemben voltam, és követelték az elítélését. 16 Azt feleltem nekik: A rómaiaknak nem szokásuk, hogy elítéljenek valakit, amíg a vádlottat nem szembesítették vádlóival, és lehetőséget nem adtak neki az önvédelemre, hogy a bűntettek alól tisztázza magát. 17 Amikor ennek következtében minden késedelem nélkül idegyűltek, másnap az ítélőszékbe ültem, és elővezettettem azt a férfit. 18 A vádlók előálltak, de nem hozakodtak elő semmi olyasmivel, amiből én gonoszat gyanítottam volna, 19 csak holmi vitás kérdéseik voltak ellene a vallásuk dolgában, és valami meghalt Jézust illetően, akiről Pál azt erősítgette, hogy él. 20 Mivel pedig én nem igazodom el az efféle kérdésben, azt mondtam, hogy akar-e felmenni Jeruzsálembe, hogy ezek ott ítélkezzenek felette. 21 Pál azonban fellebbezett, hogy a császár ítélkezzen fölötte, őrizetben tartottam, amíg el nem küldöm a császárhoz.« 22 Erre Agrippa azt mondta Fesztusznak: »Magam szeretném meghallgatni ezt az embert.« »Holnap – válaszolta – majd meghallod.«

23 A következő napon Agrippa és Bereniké nagy pompával eljöttek, és bementek a tárgyalóterembe az ezredesekkel és a város előkelő

ApCsel 25 6 tovább pedig nem késvén közöttük nyolc vagy tíz napnál, alámene Cezáreába, és másodnap törvényszékbe üle, és előhozatá Pált.

ApCsel 25 7 ki midőn előhozattatott volna, körülállák őtet a zsidók, kik Jeruzsálemből alámentek vala, sok és nehéz dolgokat vetvén ellene, melyeket meg nem bizonyíthatának,

ApCsel 25 8 Pál okát adván: hogy sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen semmit nem vétkeztem.

ApCsel 25 9 Fesztusz pedig kedveskedni akarván a zsidóknak, felelvén Pálnak, mondá: akarsz-e Jeruzsálembe felmenni, és ott megítéltetni ezekről énelőttem?

ApCsel 25 10 mondá pedig Pál: a császár ítélőszékinél állok, ott kell megítéltetnem: a zsidóknak nem ártottam, amint te jobban tudod.

ApCsel 25 11 mert ha ártottam, vagy halálra valami méltót cselekedtem, nem ellenzek meghalni: ha pedig semmi nincs azokban, melyekkel ezek engem vádolnak, senki engem nekik nem adhat. a császárra apellálok.

ApCsel 25 12 akkor Fesztusz a gyülekezettel szólván, felelé: a császárra apelláltál? a császárhoz mégy.

ApCsel 25 13 és mikor egynéhány napok elmúltak volna, Agrippa király és Berniké alájövének Cezáreába Fesztuszt köszönteni.

ApCsel 25 14 és mikor ott sok napig késnének, Fesztusz emlékezék Pál felől a királynak, mondván: egy férfiú fogva hagyatott Félixtől,

ApCsel 25 15 ki felől, mikor Jeruzsálemben volnék, hozzám jövének a papi fejedelmek és a zsidók vénei, halálra való kárhoztatást kérvén őellene.

ApCsel 25 16 kiknek felelék: hogy a rómaiaknak nem szokásuk halálra ítélni valamely embert, minekelőtte annak, aki vádoltatik, jelen legyenek a vádolói, és helyt vegyen oltalmazására a vétkeknek lemosására.

ApCsel 25 17 mikor azért ide gyűltek volna minden haladék nélkül, másodnap az ítélőszékben ülvén, előhozattatám a férfit.

ApCsel 25 18 ki ellen, mikor előállottak volna a vádolók, semmi okot nem hozának elő, amelyekben én gonosz felől gyanakodom vala:

ApCsel 25 19 hanem valami kérdéseket tesznek vala őellene az ő babonaságukról, és némely meghalt Jézus felől, kit Pál élni mond vala.

ApCsel 25 20 én pedig kételkedvén efféle kérdés felől, mondom vala, ha Jeruzsálembe akarna menni, és ott megítéltetni ezekről.

polgáraival. Fesztusz parancsára elővezették Pált. **24** Ekkor Fesztusz így szólt: »Agrippa király, és ti férfiak mindnyájan, akik velünk itt jelen vagytok! Íme, látjátok őt, aki miatt a zsidók egész sokasága megkeresett engem Jeruzsálemben, követelőzve és lármázva, hogy nem szabad tovább élnie. **25** Én azonban úgy találtam, hogy nem követett el semmit sem, ami miatt halált érdemelne. Mivel ő a császárhoz fellebbezett, úgy határoztam, hogy odaküldöm. **26** Nincsen semmi, ami bizonyosat írhatnék róla uramnak. Ezért hoztam őt elétek, kiváltképpen teeléd, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténte után tudjak mit írni. **27** Mert nem látom ésszerűnek, hogy elküldjem a foglyot, és ne jelentsem az ellene emelt vádakat.«

ApCsel 25 [21] Pál pedig apellálván, hogy az Augusztusz székinek ismeretire megtartatnék, parancsolám megtartatni őtet, míg elküldöm őtet a császárhoz.

ApCsel 25 [22] Agrippa pedig mondá Fesztusznak: magam is akarom vala az embert hallani. holnap, úgy mond, meghallod őtet.

ApCsel 25 [23] másodnap pedig, mikor eljött volna Agrippa és Berniké nagy pompával, és bementek volna a meghallgató helyre a hadnagyokkal és a városnak főemberivel, parancsolván Fesztusz, Pál előhozattaték.

ApCsel 25 [24] és mondá Fesztusz: Agrippa király, és minden férfiak, kik együtt vagytok velünk, látjátok ezt, akiről a zsidóknak egész sokasága szólt nekem Jeruzsálemben, kérvén és kiáltván, hogy nem kellene ennek tovább élni.

ApCsel 25 [25] én pedig feltaláltam, hogy semmi halálra méltót nem cselekedett. ő pedig ezt az Augusztuszra apellálván, ítéltem őtet elküldeni.

ApCsel 25 [26] kiről nincs mi bizonyosat írnom az úrnak. azért előtökbe hoztam őtet, és leginkább teelődbe, Agrippa király, hogy kérdezkedés lévén legyen mit írnom.

ApCsel 25 [27] mert mód nélkül valónak láttatik nekem a foglyot elküldeni, és annak ügyeit meg nem jelenteni.

Csel 26

1 Agrippa erre azt mondta Pálnak: »Megengedjük, hogy szólj a magad érdekében.« Ekkor Pál kitárta kezét, és elkezdte előadni védekezését: **2** »Boldognak tartom magam, Agrippa király, hogy jelenlétedben védekezem ma mindaz ellen, amivel a zsidók vádolnak. **3** Főként pedig azért, mert te ismered a zsidóknál levő összes szokást és vitás kérdést. Azért kérlek, hallgass meg türelmesen. **4** A zsidók mindnyájan ismerik ugyanis életemet ifjúságomtól kezdve, amely elejétől fogva népem körében folyt le Jeruzsálemben. **5** Tudják rólam korábbról, kezdettől fogva – ha hajlandók lennének tanúskodni –, hogy vallásunknak legszigorúbb felekezete szerint éltem, mint farizeus. **6** Most mégis itt állok, ítélkezésnek alávetve, mert reménykedem abban az ígéretben, amelyet Isten tett atyáinknak, **7** s amelyre tizenkét törzsünk éjjel-nappal szolgálva reméli, hogy eljut. E reménység miatt vádolnak engem a zsidók, király. **8** Mi hihetetlent találtok abban, hogy Isten a halottakat feltámasztja?

9 Korábban magam is azt tartottam, hogy nagy ellenségként kell eljárnom a Názáreti Jézus neve ellen, **10** s ezt meg is tettem Jeruzsálemben.

ApCsel 26 [1] Agrippa pedig mondá Pálnak: megengedtetik neked magadért szólnod. akkor Pál, kinyújtván kezét, okát kezdé adni:

ApCsel 26 [2] mindazokról, melyekben vádoltatom a zsidóktól, Agrippa király, hogy nálad kell ma magamat mentenem, boldognak állítom magamat,

ApCsel 26 [3] leginkább te tudván mindeneket, mi szokások és mi kérdések vannak is a zsidóknál: azért kérlek, hogy békességesen hallgass meg engem.

ApCsel 26 [4] ifjúságomtól fogva való életemet is ugyan, mely eleitől fogva nemzetségem között Jeruzsálemben volt, tudják mindnyájan a zsidók:

ApCsel 26 [5] ismervén engem eleitől fogva (ha bizonyságot akarnak tenni), hogy a mi hitünknek legbizonyosabb vallása szerint éltem, mint farizeus.

ApCsel 26 [6] és most a reménységért, mely az atyáinkhoz az Isten ígérete szerint lett, állok ítélet alá vettetvén:

ApCsel 26 [7] melyre a mi tizenkét nemzetségink, éjjel és nappal szolgálván, rémélnek jutni. amely reménységért vádoltatom, király, a zsidóktól.

ApCsel 26 [8] miért ítélitek hihetetlennek, hogy az Isten a holtakat feltámasztja?

A szentek közül sokat zárattam börtönökbe, miután a főpapoktól felhatalmazást nyertem. Amikor pedig megölték őket, a hozzájárulásomat adtam. **11** Zsinagógáról zsinagógára járva sok esetben megkínoztam őket, így akartam őket káromlásra kényszeríteni. S aztán, egyre jobban dühöngve ellenük, idegen városokban is üldöztem őket.

12 Amikor ilyen szándékkal a főpapok felhatalmazásával és engedélyével Damaszkuszba mentem, **13** útközben egyszer déltájban azt láttam, király, hogy az égből a nap fényénél ragyogóbb világosság ragyogott körül engem, s azokat, akik velem voltak. **14** Mindannyian leestünk a földre, s ekkor szózatot hallottam, amely héber nyelven így szólt hozzám: `Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz neked az ösztöke ellen rugdalóznod!' **15** Erre megkérdeztem: `Ki vagy, Uram?' Az Úr ekkor így szólt: `Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. **16** De kelj fel, és állj lábadra, mert azért jelentem meg neked, hogy szolgájává és tanújává tegyelek azoknak a dolgoknak, amiket láttál, és amelyek végett még meg fogok jelenni neked. **17** Ezért kimentelek téged a népből és a pogányok közül, akik közé most küldlek, **18** hogy megnyisd szemüket, s hogy a sötétségből a világosságra, és a sátán hatalmából Istenhez térjenek, s így elnyerjék a bűnök bocsánatát, és az örökrészt a szentek között a bennem való hit által.'

19 Mindezek következtében, Agrippa király, nem kételkedtem a mennyei látomásban. **20** Először a Damaszkuszban levőknek, aztán Jeruzsálemben és Júdea egész tartományában, végül a pogányoknak hirdettem, hogy tartsanak bűnbánatot, és térjenek Istenhez, végezzék a bűnbánat méltó cselekedeteit. **21** Emiatt fogtak el a zsidók, amikor a templomban voltam, és meg akartak ölni. **22** De Isten oltalma megsegített, és a mai napig helytálltam mint tanú, kicsi és nagy előtt. Nem mondok semmit sem azokon kívül, amikről Mózes és a próféták beszéltek, mint eljövendő dolgokról: **23** hogy Krisztus szenvedni fog, első lesz a halottak föltámadásában, és világosságot fog hirdetni a népnek és a pogányoknak.«

24 Mikor ezeket szólva előadta védekezését, Fesztusz jó hangosan azt mondta: »Esztelen vagy Pál, a sok tudomány esztelenségbe kerget téged!« **25** Pál pedig: »Nem vagyok én esztelen, kegyelmes Fesztusz, hanem az igazság és a józanság szavait mondom. **26** A király ugyanis, akihez éppen ezért bátran beszélek, tud ezekről. Úgy gondolom, ezek közül semmi sem ismeretlen előtte, hiszen ezekből semmi sem történt holmi zugban. **27** Agrippa

ApCsel 26 [9] és én állítom vala ugyan, hogy a Názáreti Jézus neve ellen nekem sok ellenkező dolgokat kellene cselekednem.

ApCsel 26 [10] melyet meg is cselekedtem Jeruzsálemben, és én sokakat rekesztettem a tömlöcökbe a szentek közül, a papi fejedelmektől vett hatalommal: és mikor megölettetnének, szentenciát adtam.

ApCsel 26 [11] és minden zsinagógákban gyakorta megbüntetvén őket, káromolni kényszerítem vala: és felettébb dühösködvén ellenük, üldözöm vala mind az idegen városokig.

ApCsel 26 [12] ezenközben, midőn Damaszkuszba mennék hatalommal és a papi fejedelmek engedelméből,

ApCsel 26 [13] délben az úton látám, király, hogy mennyből a nap fényessége felett való világosság körülvett volna engem, és azokat, akik velem együtt valának.

ApCsel 26 [14] és midőn mi mindnyájan leestünk volna a földre, nekem szóló szózatot hallék zsidó nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? nehéz neked az ösztön ellen rúgódoznod.

ApCsel 26 [15] én pedig mondék: ki vagy, Uram? az Úr pedig mondá: én vagyok a Jézus, akit te üldözöl.

ApCsel 26 [16] de kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg neked, hogy téged szolgává és bizonysággá rendeljelek azokról, amiket láttál, és azokról, amelyekben megjelenem neked,

ApCsel 26 [17] kimentvén téged a nép és a pogányok közül, akikhez én most téged küldelek,

ApCsel 26 [18] megnyitni az ő szemüket, hogy a sötétségből a világosságra térjenek, és a sátán hatalmából az Istenhez, hogy bűnüknek bocsánatát vegyék, és részt a szentek között, az énbennem való hit által.

ApCsel 26 [19] azért, Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látásnak:

ApCsel 26 [20] hanem először azoknak, akik Damaszkuszban vannak és Jeruzsálemben és Júdeának minden tartományában, és a pogányoknak hirdetem vala, hogy penitenciát tartanának, és megtérnének az Istenhez a penitenciának méltó cselekedetit cselekedvén.

ApCsel 26 [21] ezokért a zsidók engem, midőn a templomban volnék, megfogván meg akarnak vala ölni.

ApCsel 26 [22] az Isten segítségével pedig megsegíttetvén, e mai napig fennállok, bizonyságot tévén kicsinynek és nagynak, semmit azokon kívül

király, hiszel a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel!« 28 Erre Agrippa így szólt Pálhoz: »Kevésen múlik, hogy meggyőzz, és keresztény legyek.« 29 Pál pedig: »Kérem Istentől, akár kicsi, akár nagy áron, hogy nemcsak te, hanem azok is mindnyájan, akik ma hallanak, olyanok legyenek, amilyen én is vagyok, leszámítva ezeket a köteleket.«

30 Erre a király, a helytartó, Bereniké és akik mellettük ültek, felkeltek. 31 Távozás közben így beszélgettek egymással: »Ez az ember semmit sem tett, ami halált vagy bilincseket érdemelne.« 32 Agrippa pedig azt mondta Fesztusznak: »Ezt az embert el lehetett volna bocsátani, ha nem fellebbezett volna a császárhoz.«

nem mondván, amiket a próféták és Mózes mondottak következendőknek lenni,

ApCsel 26 23 hogy szenvedendő a Krisztus, hogy első a holtak feltámadásában, hogy világosságot hirdetne a népnek és a pogányoknak.

ApCsel 26 24 midőn ő ezeket szólná, és okát adná, Fesztusz nagy szóval mondá: esztelenkedel, Pál: a sok tudományok téged esztelenségre visznek.

ApCsel 26 25 és Pál: nem esztelenkedem (úgy mond), jó Fesztusz, hanem igazságnak és józanságnak igéit szólom.

ApCsel 26 26 mert tudja ezeket a király, kinek bízvást is szólok: mert ezek közül nem állítom, hogy valamit ne tudna. mert ezek közül semmi nem lett szurdokban.

ApCsel 26 27 hiszel-e, Agrippa király, a prófétáknak? tudom, hogy hiszel.

ApCsel 26 28 Agrippa pedig Pálnak: kicsinyben, hogy el nem hitetsz, hogy keresztyénné legyek.

ApCsel 26 29 és Pál: kívánom az Istentől, mind kicsinyben és mind nagyban, hogy nem csak te, de mind, akik hallják is, ma olyanokká legyenek, aminemű én is vagyok, e kötelektől megválva.

ApCsel 26 30 és felkele a király, és a tiszttartó, és Berniké, és akik mellettük ülnek vala.

ApCsel 26 31 és mikor félre mentek volna, szólnak vala egymásnak, mondván: hogy semmi halálra vagy fogságra méltót nem cselekedett ez embert.

ApCsel 26 32 Agrippa pedig mondá Fesztusznak: elbocsáthatták volna ez embert, ha a császárra nem apellált volna.

Csel 27

A fogoly apostol útja Rómába

1 Miután a határozat úgy szólt, hogy hajón elviszik őt Itáliába, Pált a többi fogollyal együtt átadták az Auguszta-zászlóalj Júliusz nevű századosának. 2 Felszálltunk tehát egy adramittiumi hajóra, s útnak indultunk, megkezdve a hajózást az ázsiai helységek felé. A Tesszalonikiből való makedóniai Arisztarchosz is velünk tartott. 3 Másnap elérkeztünk Szidonba. Júliusz emberségesen bánt Pállal. Megengedte neki, hogy felkeresse barátait, s gondoskodjék magáról. 4 Amikor onnan elindultunk, Ciprus alá hajóztunk, mert a szelek éppen szembe fújtak. 5 Áthajózva Cilícia és Pamfília tengerén, elérkeztünk a líkiai Mírába. 6 Mivel a százados talált ott egy Itáliába induló alexandriai hajót, arra szállított át minket. 7 Miután hajónk több

ApCsel 27 1 hogy pedig ítélék, hogy ő Olaszországba evezne, és Pál a több foglyokkal az Augusztusz seregéből való Juliusz nevű századosnak adatnék,

ApCsel 27 2 bészállván az adramittiumi hajóba, elkezdvén evezni Ázsiának határi mellett, elindulánk, velünk lévén a Macedóniából való tesszalonikai Arisztarchusz.

ApCsel 27 3 másodnap pedig Szidónba jutánk. Juliusz pedig Pált emberségesen tartván, megengedé, hogy barátihoz menne, és gondot viselne magára.

ApCsel 27 4 és onnét mikor elindultunk volna, Ciprusba evezénk, azért, hogy ellenkező szelek valának.

ApCsel 27 5 és Kilikiának és Pamfiliának tengerén elevezvén, jutánk Liszrába, mely Liciában vagyon:

ApCsel 27 6 és ott találván a százados egy Olaszországba evező alexandriai hajót, abba szállíta minket.

napon át lassan haladt előre, nagy nehezen eljutottunk Knídosz elé, de mert a szél gátolt bennünket, Szalmóné táján áthajóztunk Kréta alá. 8 Nagy nehezen haladtunk mellette, s elérkeztünk egy Jókikötő nevű helyhez Lászea város közelében. 9 Mivel az idő igen előre haladt, és a hajózás nem volt már biztonságos, hisz a böjt is elmúlt már, Pál figyelmeztette őket 10 ezekkel a szavakkal: »Férfiak, látom, hogy a hajózás nemcsak a rakománynak és a hajónak, hanem az életünknek is gyötrelmére és nagy kárára kezd lenni.« 11 A százados azonban inkább hitt a kormányosnak és a kapitánynak, mint Pál szavainak. 12 S mivel a kikötő sem volt alkalmas a telelésre, a többség megállapodott abban a tervben, hogy elhajóznak onnan. Ha csak lehetséges, elérik Főnixet, és ott telelnek a krétai kikötőben, amely a délnyugati és északnyugati széliránra tekint.

13 Mivel a déli szél gyengén fújt, és úgy gondolták, hogy kitarthatnak szándékuk mellett, felszedték hát a horgonyt, és tovább haladtak szorosan Kréta mellett.

A tengeri vihar

14 De röviddel ezután rájuk tört onnan az Északkeletinek nevezett orkán. 15 Mivel elkapta a hajót, és nem tudtunk a szél ellen haladni, elsodródtunk, átengedve a hajót a szélrohamoknak. 16 Amikor elszáguldottunk egy Kauda nevű kis sziget alatt, alig tudtuk megmenteni a csónakot. 17 Mikor végre sikerült azt felhúzni, védőintézkedéseket alkalmaztak: átkötötték a hajót, és mivel attól tartottak, hogy a Szirtiszhez csapódnak, lebocsátották a lassítót, és így haladtak tovább. 18 A hatalmas vihar úgy hányt-vetett bennünket, hogy másnap kidobálták a rakományt. 19 Harmadnap pedig a hajó felszereléseit dobálták ki saját kezükkel. 20 S mert több napon át sem a nap, sem a csillagok nem tűntek fel, és a rémséges vihar folyton dühöngött, odalett már minden reményünk, hogy megmenekülünk.

21 Mikor már sokat éheztek, Pál közéjük állt, és így szólt: »Férfiak, rám kellett volna hallgatnotok, nem kellett volna elindulni Kréta alól, s nem szenvednénk ezt a vesződséget és kárt. 22 De most is arra biztatlak titeket, legyen a lelketek bizakodó, mert egy ember sem fog közületek elveszni, egyedül a hajó. 23 Ezen az éjszakán ugyanis megállt mellettem Isten angyala – én az övé vagyok és neki szolgálok –, 24 s azt mondta: `Ne félj, Pál! A

ApCsel 27 7 és mikor sok napokon késedelmesen eveznénk, és alig jutottunk volna Knidosz ellenébe, a szél tartóztatván minket, Krétához evezénk, Szalmóne mellé:

ApCsel 27 8 és amellől csak alig evezvén el, egy helyre jutánk, mely Boniportusnak hívattatik, melyhez közel vala Laszája városa.

ApCsel 27 9 eltöltvén pedig sok időt, és midőn már nem volna bátorságos az evezés, mivelhogy már a böjt is elmúlt volna, vigasztalja vala őket Pál,

ApCsel 27 10 mondván nekik: férfiak, látom, hogy bántásunkkal, és nemcsak a tehernek és a hajónak, de még lelkünknek is nagy kárával kezd lenni az evezés.

ApCsel 27 11 a százados pedig az igazgatónak és a kormányosmesternek inkább hiszen vala, hogysem azoknak, amik Páltól mondatnak vala.

ApCsel 27 12 és mivelhogy a kiszállóhely nem volna alkalmatos a telelésre, nagy sokan tanácsul adák, hogy eleveznének onnét, hogyha valami módon lehetne, eljutván Főnixbe, ott telelnének, mely Krétának a déli és a napnyugati szélre néző kiszállóhelye.

ApCsel 27 13 fúván pedig a déli szél, állíták, hogy szándékukat véghez vinnék, midőn assonról elindúltak volna, Kréta mellett mennek vala.

ApCsel 27 14 nem sokkal pedig azután, ellene ereszkedék a forgó szélvész, mely Euroaquilónak hívattatik.

ApCsel 27 15 és mikor elragadtatott volna a hajó, és nem vehetne erőt a szél ellen, a szélnek eresztvén a hajót, vitetünk vala.

ApCsel 27 16 egy szigetbe pedig betalálkozván, mely Klaudának hívattatik, alig tehetők egy csónaknak szerét.

ApCsel 27 17 melyet felvévén, segítségekkel élnek vala, hozzákötözvén a hajót, félvén, hogy a fövenyesre ne akadnának, lebocsátván az edényt ekképpen vitetnek vala.

ApCsel 27 18 az erős szélvésztől hányattatván pedig, másodnapon kihányák a marhát:

ApCsel 27 19 és harmadnapon az önnön kezükkel veték ki a hajónak szerszámit.

ApCsel 27 20 sem a nap, se a csillagok pedig nem láttatván sok napig, és nem kicsiny szélvész következvén, már elvétetett vala a mi megszabadulásunknak minden reménysége.

ApCsel 27 21 és mikor sok böjtölés lett volna, akkoron Pál, felállván közöttük, mondá: szükség vala ugyan, ó férfiak, engem hallgatván el nem indulni Krétából, és eltávoztatni ezt a bút és a kárt.

császár elé kell állnod; íme, Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled hajóznak!' 25 Azért férfiak, legyetek bizakodó lelkűek, mert én elhiszem Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondta. 26 Ki kell vetődnünk valamelyik szigetre.«

Hajótörés egy szigetnél

27 Amikor már a tizennegyedik éjszaka is beállt, amióta az Adrián hajóztunk, éjféltájban a hajósok azt gyanították, hogy valamiféle föld tűnik fel előttük. 28 Erre lebocsátották a mélységmérőt, és húsz ölet mértek. Majd kicsit továbbhaladva onnan már tizenöt ölet mértek. 29 Ezért attól tartva, hogy sziklás helyekbe ütközünk, leereszettek négy vasmacskát a hajó faráról, és aggódva várták, hogy kivilágosodjon. 30 Közben a hajósok meg akartak szökni a hajóról. Azzal az ürüggyel, hogy a hajó orráról horgonyokat vetnek ki, leeresztették a csónakot. 31 Ekkor Pál azt mondta a századosnak és a katonáknak: »Ha ezek nem maradnak a hajón, ti nem menekülhettek meg.« 32 Erre a katonák elvágták a csónak köteleit és hagyták kiesni.

33 Amikor világosodni kezdett, Pál kérte mindnyájukat, hogy vegyenek magukhoz eledelt. Ezt mondta nekik: »Ma tizennegyedik napja, hogy vártok, étlen vagytok, és semmit sem vesztek magatokhoz. 34 Azért arra kérlek titeket, vegyetek táplálékot magatokhoz, ez a javatokra lesz. Egyikteknek sem vész el egy haja szála sem a fejéről.« 35 Miután ezt elmondta, fogta a kenyeret, s mindnyájuk szeme láttára hálát adott Istennek. Aztán megtörte azt, és elkezdett enni. 36 Erre mindnyájan megnyugodtak, és ők is vettek magukhoz eledelt. 37 Összesen kétszázhetvenhatan voltunk a hajón. 38 Amikor jóllaktak az étellel, úgy könnyítettek a hajón, hogy a gabonát a tengerbe dobták.

39 Bár ekkorra megvirradt már, a szárazföldet nem ismerték fel, de észrevettek egy öblöt, amelynek lejtős partja volt. Azt gondolták, hogy erre futtatják ki a hajót, ha tudják. 40 Miután a horgonyokat eloldották és a tengerbe dobták, meglazították a kormányrudak köteleit is, majd felvonták a vezérvitorlát a szél fújásának az irányában, így igyekeztek a part felé. 41 Amikor végül egy földnyelvhez jutottak, ráhajtották erre a hajót. A hajóorr megakadt ugyan, és mozdulatlan maradt, de a hátsó rész kezdett szétesni a hullámverés ereje miatt. 42 A katonáknak az volt a szándékuk, hogy megölik a foglyokat, nehogy valamelyik kiússzon

ApCsel 27 22 és most intelek titeket, hogy jó szívvel legyetek. mert senkinek lelke közületek el nem vész, hanem csak a hajó.

ApCsel 27 23 mert mellém álla ez éjjel az Isten angyala, akié én vagyok, és akinek szolgálok,

ApCsel 27 24 mondván: ne félj, Pál, a császár eleibe kell állnod: és íme, neked ajándékozta az Isten mind, akik veled eveznek.

ApCsel 27 25 azokáért jó szívvel legyetek férfiak: mert hiszek az Istennek, hogy úgy leszen, amint megmondatott nekem.

ApCsel 27 26 egy néminémű szigetbe kell pedig jutnunk.

ApCsel 27 27 de minekutána a tizennegyedik éjszaka eljöve, evezvén mi az Adriai-tengeren éjfélkorban, vélik vala a hajósok, hogy valami tartományt látnának.

ApCsel 27 28 kik alá is bocsátván a fenékmérőt, húsz lépésnek találák: és egy kevéssé onnét eltávozván, tizenöt lépésnek találák.

ApCsel 27 29 félvén pedig, hogy darabos helyekre ne akadnánk, a hajó faráról négy vasmacskát vetvén ki, kívánják vala, hogy megvirradna.

ApCsel 27 30 a hajósok pedig ki akarván szökni a hajóból, mikor a csónokot a tengerbe bocsátották volna, a szín alatt mintha az hajó orráról a vasmacskákat ki kezdenék vetni,

ApCsel 27 31 mondá Pál a századosnak és a vitézeknek: ha ezek a hajóban nem maradnak, ti meg nem szabadulhattok.

ApCsel 27 32 akkor elmetszék a vitézek a csónak köteleit, és ki hagyák azt esni.

ApCsel 27 33 és midőn meg kezdene virradni, kéri vala Pál mindnyájukat, hogy ennének, mondván: tizennégy napja ma, várakozván étlen vagytok, semmit nem evén:

ApCsel 27 34 azokáért kérlek titeket, hogy egyetek a ti egészségtekért, mert senkinek közületek haja szála sem vész el a fejéről.

ApCsel 27 35 és mikor ezeket mondotta volna, vévén a kenyeret, hálákat ada az Istennek mindenek láttára: és mikor megszegte volna, enni kezde.

ApCsel 27 36 bátrabbak lévén pedig mindnyájan ők is évének.

ApCsel 27 37 valánk pedig mindnyájan a hajóban kétszázhetvenhat lelkek.

ApCsel 27 38 és megelégedvén az étellel, könnyebítik vala a hajót, a búzát a tengerbe hányván.

ApCsel 27 39 mikor pedig megvirradt volna, a földet nem ismerik vala: egy tenger szakadékot

és megszökjön. 43 A százados azonban meg akarta menteni Pált, ezért megtiltotta, hogy ezt megtegyék. Megparancsolta tehát, hogy azok bocsátkozzanak le elsőként, akik úszni tudnak. Jussanak ki és menjenek ki a szárazra. 44 A többieket pedig kivitték, kit deszkákon, kit a hajó roncsain. Így történt azután, hogy minden ember kimenekült a partra.

néznek vala pedig, melynek partja vala, melyre ki akarják vala vetni a hajót, ha lehetne.

ApCsel 27 [40] és mikor a vasmacskákat felvonták volna, a tengernek ereszkedének, megeresztvén mind együtt a kormányoknak foglalóit is: és felemelvén a vitorlát a szellőnek fúvása szerint mennek vala a part felé.

ApCsel 27 [41] és midőn két összeszakadó tengernek helyére akadtunk volna, megütközteték a hajót: és az orra megakadván, mozdíthatatlan marad vala ugyan, a hátulja pedig elbomlik vala a tengernek erejétől.

ApCsel 27 [42] a vitézek tanácsa pedig az vala, hogy a foglyokat megölnék, hogy valaki kiúszván el ne szaladna.

ApCsel 27 [43] a százados pedig Pált meg akarván tartani, megtiltá azt lenni: és meghagyá, hogy azok, akik úszhatnának, először bocsátanák ki magukat, és megmenekednének, és a földre kimennének:

ApCsel 27 [44] és a többit deszkákon viszik vala ki: némelyeket pedig a hajóbeli szerszámokon. és így lőn, hogy minden lelkek kimenekednének a földre.

Csel 28

Áttelelés a szigeten

1 Megmenekülésünk után tudtuk meg, hogy a szigetet Máltának hívják. 2 A barbárok nem csekély emberséget tanúsítottak irántunk: tüzeket raktak, és gondoskodtak mindannyiunkról a ránk szakadt esőben és hidegben. 3 Amikor azonban Pál összeszedett egy csomó rőzsét és rárakta a tűzre, egy vipera mászott elő a melegtől, és rávetette magát a kezére. 4 A barbárok meglátták a kezén lógó állatot, és azt mondogatták egymásnak: »Ez az ember bizonyosan gyilkos, mert kimenekült ugyan a tengerből, de a bosszú nem hagyja életben.« 5 De ő lerázta a kígyót a tűzbe, és nem lett semmi baja. 6 Pedig azok azt hitték, hogy felpuffad, nyomban lerogy és meghal. Vártak is erre jó ideig, s amikor látták, hogy semmi baj sem érte, mást gondoltak: azt mondták, hogy isten.

7 Azon a vidéken a sziget Publiusz nevű főemberének voltak birtokai. Ez befogadott minket, és három napig jól tartott bennünket. 8 Publiusz apja éppen akkor lázban és vérhasban gyötrődve feküdt. Pál bement hozzá, imádkozott, aztán rátette a kezét, és meggyógyította. 9 Ez után az eset után a szigetről minden beteg eljött hozzá, és mind meggyógyult. 10 Ezek nagy tisztelettel vettek

ApCsel 28 [1] és midőn kimenekedtünk volna, akkor megtudók, hogy Máltának hívattatnék a sziget.

ApCsel 28 [2] a barbárok pedig nem kicsiny emberséget cselekszenek vala velünk. mert nagy tüzet rakván, jól bánnak vala mindnyájunkkal, a záporért, mely ránk ered vala, és az hidegért.

ApCsel 28 [3] mikor pedig Pál alkalmas sok venyigét szedett volna össze, és a tűzre tette volna, egy viperakígyó mikor a meleg miatt előjött volna, megkapá a kezét.

ApCsel 28 [4] hogy pedig láták a barbárok a kígyót az ő kezén függeni, mondanak vala egymásnak: általán fogva gyilkos ez ember, ki minekutána kimenekedett a tengerből, a bosszúállás nem hagyá őtet élni.

ApCsel 28 [5] és ő lerázván ugyan a kígyót a tűzbe, semmi nyavalyája nem lőn.

ApCsel 28 [6] azok pedig azt állítják vala, hogy feldagadozna, és mindjárt eldőlne, és meghalna. ők pedig sokáig várván, és látván, hogy semmi nyavalyája nem lenne, megváltozván, istennek mondják vala őtet lenni.

ApCsel 28 [7] azokon pedig a helyeken majori valának a sziget fejedelmének, kinek Publiusz vala neve, ki minket befogadván, harmadnapig jó kedvvel tarta.

körül minket, s amikor hajóra szálltunk, elhalmoztak bennünket a szükséges dolgokkal.

Hajóút Rómába

11 Három hónap múlva aztán elindultunk egy alexandriai hajón, amely a szigeten telelt, s a »Dioszkuroszok« jelvényét viselte. **12** Eljutottunk Szirakúzába, és ott maradtunk három napig. **13** Onnan körbehajózva Régiumba értünk. Mivel másnap déli szél támadt, a rákövetkező napon Puteoliba érkeztünk. **14** Itt testvéreket találtunk, akik kértek minket, hogy maradjunk náluk hét napig, s csak aztán mentünk Rómába. **15** A testvérek meghallották ezt, és elénk jöttek onnan a Fórum Appii-ig és Tresz Tabernéig. Mikor Pál meglátta őket, hálát adott Istennek, és bízni kezdett.

A népek apostola Rómába érkezik és tanít

16 Mikor aztán megérkeztünk Rómába, megengedték Pálnak, hogy magánházban lakjon katonai őrizet mellett. **17** Harmadnapra összehívta a zsidók főembereit. Amikor összegyűltek, így szólt hozzájuk: »Testvérek, férfiak, nem tettem ugyan semmit sem a nép vagy az ősi szokás ellen, mégis megkötözve adtak át Jeruzsálemben a rómaiak kezébe. **18** Miután vizsgálatot tartottak ügyemben, el akartak bocsátani, hisz nincs semmi főbenjáró vétkem. **19** Mivel azonban a zsidók tiltakoztak, kénytelen voltam a császárhoz fellebbezni. Nem azért, mintha vádolnám valamivel nemzetemet. **20** Emiatt kértem, hogy lássalak titeket és beszéljek veletek. Ezek a kötelek ugyanis Izrael reménysége miatt vesznek körül engem.« **21** Azok azt válaszolták neki: »Semmilyen levelet nem kaptunk rólad Júdeából, és az idejövő testvérek egyike sem hozott hírt vagy mondott rólad valami rosszat. **22** Kérünk, hadd halljuk tőled, hogyan gondolkozol. Tudjuk ugyanis erről a felekezetről, hogy mindenütt ellenzésre talál.«

23 Megállapodtak tehát vele egy napban, s akkor igen sokan eljöttek hozzá a szállásra. Ő pedig magyarázott nekik, és tanúságot tett Isten országáról. Reggeltől estig igyekezett őket Mózes törvényéből és a prófétákból meggyőzni Jézusról. **24** Egyesek hittek szavainak, mások viszont nem hittek. **25** Mivel nem értettek egyet egymás között, szétszéledtek, Pál pedig ezt a mondást idézte nekik: »Jól mondta a Szentlélek atyáinknak Izajás próféta által:

26 *`Menj el ehhez a néphez és mondd nekik:*

Hallván hallotok, de nem értetek,

nézvén néztek, de nem láttok.

27 *Mert megkeményedett ennek a népnek a szíve,*

ApCsel 28 [8] történék pedig, hogy a Publiusz atyja hideglelésben és vérhasban gyötrettetve feküdnék. kihez Pál bemene: és midőn imádkozott volna, és rátette volna kezeit, meggyógyítá őtet.

ApCsel 28 [9] az meglévén, mindnyájan, akiknek a szigetben betegségük vala, hozzá mennek vala, és meggyógyíttatnak vala:

ApCsel 28 [10] kik sok tisztelettel is tisztelének minket, és mi elevezvén szükségünkre valókat rakának bé.

ApCsel 28 [11] három hónap után pedig, egy alexandriai hajón evezénk, mely a szigetben telelt vala, melyen a Kasztórok címere vala.

ApCsel 28 [12] és midőn Szirakuzába jutottunk volna, ott maradánk harmadnapig.

ApCsel 28 [13] onnét előkerülvén Régiumba jutánk: és egy nappal azután, a déli szél fúván, másodnap Puteoliba jutánk,

ApCsel 28 [14] holott atyafiakat találván, kérének minket, hogy náluk maradnánk hét napig: és úgy jövénk Rómába.

ApCsel 28 [15] és onnét, mikor meghallották volna az atyafiak, előnkbe jövének az Appius piacáig, és a három tavernákig. kiket mikor látott volna Pál, hálákat adván az Istennek, bizodalmat vőn.

ApCsel 28 [16] mikor pedig Rómába jutottunk volna, megengedteték Pálnak, hogy magán maradna az őtet őrző vitézzel.

ApCsel 28 [17] harmadnap után pedig egybehívá a fő zsidókat. és midőn egybegyűltek volna, mondá nekik: atyámfiai, férfiak, én semmit a község ellen nem cselekedvén, sem az atyai szokás ellen, fogva adattam Jeruzsálemből a rómaiak kezébe:

ApCsel 28 [18] kiknek kérdésük lévén felőlem, el akarnak vala engem bocsátani, mivelhogy semmi halálra való ok nem volna énbennem.

ApCsel 28 [19] ellene mondván pedig a zsidók, kényszeríttettem a császárra apellálni, nem úgy, mintha valamim volna, amiből az én nemzetségemet vádolnám.

ApCsel 28 [20] ezokért kívántalak azért titeket látni, és szólni veletek. mert az Izraelnek reménységéért vétettem körül e lánccal.

ApCsel 28 [21] azok pedig mondának neki: mi sem levelet nem vettünk felőled Júdeából, sem az ide jövő atyafiak közül senki nem jelentett vagy szólt valami gonoszt felőled.

és fülükkel nehezen hallanak,
a szemüket eltakarják,
nehogy lássanak a szemükkel,
s halljanak a fülükkel,
nehogy értsenek a szívükkel,
s megtérjenek, és meggyógyítsam őket' **{Iz 6,9-10}**.

28 Vegyétek tehát tudomásul, hogy Istennek ez az üdvözítő szándéka a pogányoknak szól, azok majd meghallgatják!« **[29]**

30 Ő pedig két álló esztendeig ott maradt bérelt szállásán, és fogadta mindazokat, akik hozzá betértek. **31** Közben hirdette Isten országát, s bátran és akadálytalanul tanított Urunkról, Jézus Krisztusról.

ApCsel 28 [22] kívánjuk pedig tőled hallani, micsoda értelemben légy: mert tudva vagyon nálunk, hogy e vallásnak mindenütt ellene mondatik.

ApCsel 28 [23] mikor pedig napot rendeltek volna neki, nagy sokan hozzá jövének a szállásra, kiknek bizonyságot tévén magyarázza vala az Isten országát, és tanácsolja vala nekik Jézust a Mózes törvényéből és a prófétákból, reggeltől fogva estéig.

ApCsel 28 [24] és némelyek hisznek vala azoknak, amelyek mondatnak vala: némelyek pedig nem hisznek vala.

ApCsel 28 [25] és midőn egymás között nem egyeznének, elmenének, Pál egy szót mondván: hogy jól szólt a Szentlélek Izajás próféta által a mi atyáinknak,

ApCsel 28 [26] mondván: menj e néphez, és mondjad nekik: füllel hallotok, és nem értitek, és látván láttok, és által nem látjátok.

ApCsel 28 [27] mert megtemérdekült e népnek szíve, és fülükkel nehezen hallottak, és szemüket behunyják, hogy valamiképpen ne lássanak szemükkel, és fülükkel ne halljanak, és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

ApCsel 28 [28] tudva legyen azért nektek, hogy a pogányoknak küldetett ez az Istennek üdvözítése, és ők meghallgatják.

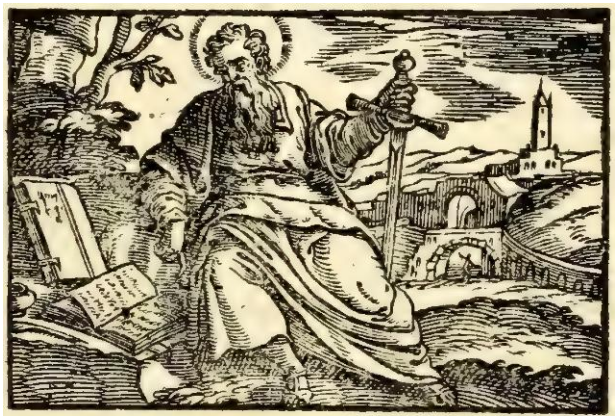
ApCsel 28 [29] és mikor ezeket mondta volna, kimenének őtőle a zsidók, sok kérdezkedésük lévén önnönköztük.

ApCsel 28 [30] két egész esztendeig marada pedig az ő szállásán: és mindeneket befogad vala, akik hozzá mennek vala,

ApCsel 28 [31] prédikálván az Isten országát, és tanítván, amik az Úr Jézus Krisztus felől vannak, minden bátorsággal, tiltás nélkül.

PÁL APOSTOL LEVELEI

A RÓMAIAKNAK ÍRT LEVÉL

CÍMZÉS ÉS KÖSZÖNTÉS: 1,1-7

Róm 1

1 Pál, Jézus Krisztus szolgája, meghívott apostol, akit Isten kiválasztott evangéliuma számára – **2** amelyet Isten előre megígért a szent iratokban prófétái által **3** Fiáról, aki testileg Dávid nemzetségéből született, **4** de akit a szentség Lelke szerint, a halottak közül való föltámadás által Isten hatalmas Fiául rendelt; **5** s aki által kegyelmet és apostoli megbízást kaptunk minden néphez, hogy engedelmeskedjenek a hit által az ő nevéért **6** – ezek közé tartoztok ti is, Jézus Krisztus meghívottjai –, **7** Isten összes szeretteinek, akik Rómában vannak, a meghívott szenteknek. Kegyelem és békesség nektek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól!

Hálaadás; a levél témája: 1,8-17

8 Először is hálát adok Istenemnek Jézus Krisztus által mindnyájatokért, mert az egész világon magasztalják a ti hiteteket. **9** Tanúm az Isten, akinek szolgálok lelkemmel Fiának evangéliumában, hogy hogyan emlékezem meg rólatok szüntelenül, **10** s mindenkor könyörgök imádságaimban azért, hogy Isten akaratából végre-valahára sikerüljön valahogyan eljutnom hozzátok. **11** Hiszen vágyódom az után, hogy lássalak titeket, és juttassak nektek némi lelki kegyelmet, hogy megerősítselek benneteket, **12** és hogy közöttetek tartózkodva közösen megvigasztalódjunk egymás hite, a tiétek és az enyém által. **13** Nem akarom, testvérek, hogy ne tudjátok, milyen sokszor feltettem magamban, hogy elmegyek hozzátok, és hogy elérjek valami eredményt köztetek is, mint ahogy a többi népnél, de mindezideig gátolva voltam.

Rom 1 [1] Pál, a Jézus Krisztus szolgája, hívattatott apostol, választatott az Isten evangéliumára,

Rom 1 [2] melyet előbb megígért volt az ő prófétái által a szent írásokban

Rom 1 [3] az ő Fia felől, ki a Dávid magvából született neki test szerint,

Rom 1 [4] ki eleve Isten fiává rendeltetett hatalmasságban a megszentelésnek lelke szerint a mi Urunk, Jézus Krisztusnak halottaiból való feltámadásából,

Rom 1 [5] aki által a malasztot vettük, és az apostolságot a hitnek engedelmére minden pogányok között az ő nevéért,

Rom 1 [6] kik között ti is hívatalosi vagytok a Jézus Krisztusnak.

Rom 1 [7] mindnyájuknak, akik Rómában vannak, az Isten szerelmesinek, a hívatalos szenteknek. kegyelem nektek és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Rom 1 [8] először hálákat adok ugyan az én Istenemnek a Jézus Krisztus által mindnyájatokért, mert a ti hitetek az egész világon hirdettetik.

Rom 1 [9] mert bizonyságom az Isten, akinek szolgálok lelkemben az ő Fia evangéliumában, hogy szüntelen teszek emlékezetet rólatok

Rom 1 [10] mindenkor az én imádságimban könyörögvén, hogyha valaha már szerencsés utam lehetne az Isten akaratjából, hogy hozzátok mennék.

Rom 1 [11] mert kívánlak titeket látni, hogy valamit közöljek veletek a lelki malasztból a ti megerősítésetekre,

Rom 1 [12] azaz hogy együtt vigasztaltassam tibennetek az által, mely egymáshoz vagyon, a ti és az én hitem által.

Rom 1 [13] nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy gyakorta eltökélettem, hogy hozzátok megyek, (és megtiltattam mindeddig,) hogy valami gyümölcsöm legyen közöttetek is, mint egyéb nemzetségek között is.

Rom 1 [14] a görögöknek és barbároknak, a bölcseknek és balgatagoknak tartozom.

Rom 1 [15] így (ami énrajtam áll), kész vagyok nektek is, kik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni.

Rom 1 [16] mert nem szégyenlem az evangéliumot, mert Istennek ereje minden hívőnek üdvösségére, a zsidónak először, és a görögnek.

14 Adósa vagyok görögnek és barbárnak, bölcsnek
és tudatlannak; **15** ezért, ami engem illet, megvan
bennem a készség, hogy hirdessem az evangéliumot nektek is, rómaiaknak.

16 Nem szégyellem ugyanis az evangéliumot,
mert Isten ereje az mindenkinek az üdvösségére,
aki hisz, elsősorban a zsidónak, aztán a görögnek.
17 Mert Isten igazsága nyilvánul meg benne,
amely a hitből hitre vezet, amint írva van: *»Az igaz a hitből él«* **{Hab 2,4}**.

AZ EMBEREK MEGMENTÉSE: 1,18-8,39

A bűn uralma: 1,18-3,20

A nemzetek bűnei

18 Isten haragja megnyilvánul az égből azoknak az embereknek minden gonoszsága és igazságtalansága ellen, akik igazságtalansággal elfojtják az isteni igazságot. **19** Amit ugyanis tudni lehet Istenről, az nyilvánvaló előttük, mert Isten kinyilvánította nekik. **20** Hiszen az, ami láthatatlan benne: örök ereje és istensége, a világ teremtése óta alkotásai alapján értelemmel felismerhető. Éppen ezért nincs mentség számukra, **21** mivel ők, bár megismerték Istent, nem dicsőítették őt mint Istent, és nem adtak hálát neki, hanem üressé váltak gondolataikban, és sötétség borult oktalan szívükre. **22** Bölcseknek mondogatták magukat, és esztelenek lettek, **23** fölcserélték a halhatatlan Isten dicsőségét halandó embereknek, sőt madaraknak, négylábúaknak és csúszómászóknak a képmásával.

24 Ezért Isten átadta őket szívük vágya szerint
a tisztátalanságnak, hogy maguk becstelenítsék
meg testüket, **25** mint olyanok, akik felcserélték Isten igazságát a hazugsággal, és inkább tisztelték és szolgálták a teremtményt, mint a Teremtőt, aki áldott mindörökké. Ámen.

26 Ezért Isten átadta őket gyalázatos szenvedélyeiknek. Asszonyaik ugyanis elcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel. **27** Hasonlóképpen a férfiak is, elhagyva a természetes együttélést az asszonnyal, egymás iránt gerjedtek vágyra, férfiak férfiakkal ocsmányságot műveltek; és így elvették eltévelyedésük illő bérét. **28** Ahogy ők nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, úgy Isten is ráhagyta őket romlott értelmükre, hadd tegyék azt, ami nem való; **29** hiszen telve vannak mindenféle igazságtalansággal, rosszasággal, kapzsisággal, romlottsággal, telve irigységgel, gyilkossággal, viszálykodással, csalással, gonoszlelkűséggel; árulkodók ők, **30** és rágalmazók, Isten előtt gyűlöletesek, gya-

Rom 1 [17] mert az Isten igazsága abban jelentetik meg hitből hitre, amint meg vagyon írva: az igaz pedig a hitből él.

Rom 1 [18] mert megjelentetik az Isten haragja mennyből azoknak az embereknek minden istentelenségén és hamisságán, akik az Isten igazságát a hamisságban tartóztatják.

Rom 1 [19] mert ami megismertetett az Istenről, nyilván vagyon őbennük, mert az Isten megjelentette nekik.

Rom 1 [20] mert az ő láthatatlan dolgai, a világ teremtett állatjától, azok által, amik lettek, megértetvén megláttatnak az ő örökkévaló ereje és istensége is úgy, hogy menthetetlenek legyenek.

Rom 1 [21] mert midőn megismerték volna az Istent, nem úgy, mint Istent dicsőítették, avagy hálákat adtak neki, hanem elenyésztek az ő gondolatjukban, és meghomályosodott az ő esztelen szívük.

Rom 1 [22] mert magukat bölcseknek mondván lenni bolondokká lettek.

Rom 1 [23] és elváltoztatták a halhatatlan Istennek dicsőségét a halandó embernek és a madaraknak és a négylábúaknak és a csúszómászóknak képe hasonlatosságára.

Rom 1 [24] ez okáért adta őket Isten az ő szívük kívánságira, a tisztátalanságra, hogy gyalázattal illessék az ő testüket önnönmagukban.

Rom 1 [25] akik az Isten igazságát hazugságra változtatták, és tisztelték és szolgálták a teremtett állatot inkább, hogysem a Teremtőt, aki örökké áldott. ámen.

Rom 1 [26] az okáért adta Isten őket a gyalázatnak indulatira. mert azoknak asszonynépei a természet szerint való szokást a természet ellen való szokásra változtatták.

Rom 1 [27] hasonlóképpen pedig a férfiak is, elhagyván a természet szerint való szokást az aszszonyállattal felgerjedtek az ő kívánságukban egymásra, a férfiak a férfiakon undokságot cselekedvén, és az ő tévelygésüknek érdeme szerint való jutalmát elvevén önnönmagukban.

Rom 1 [28] és amint nem javallották, hogy ismeretekben legyen az Isten, elfordult értelemre adta őket az Isten, hogy azokat cselekedjék, amik nem illenek,

Rom 1 [29] kik rakvák minden hamisággal, gonoszsággal, paráznasággal, fösvénységgel, latorsággal, rakvák irigységgel, gyilkossággal, háborgással, álnoksággal, tökéletlenséggel.

lázkodók, kevélyek, kérkedők, fortélyos gazok, a szülőkkel szemben engedetlenek, 31 ostobák, megbízhatatlanok, szívtelenek, könyörtelenek. 32 Jóllehet megismerték Istennek azt az elhatározását, hogy akik ilyeneket tesznek, méltók a halálra, mégis, nemcsak megteszik, hanem az így cselekvőkkel egyet is értenek.

Rom 1 30 fondorlók, rágalmazók, Istentől gyűlöltetek, bosszúságtevők, kevélyek, felfuvalkodtak, gonoszoknak találói, szülejüknek engedetlenek,

Rom 1 31 balgatagok, feslett erkölcsűek, szeretet nélkül valók, szövetségrontók, irgalmatlanok.

Rom 1 32 kik midőn az Isten igazságát megismerték volna, nem értették, hogy akik afféléket cselekszenek, halálra méltók, és nemcsak akik azokat cselekszik, de még akik a cselekedőkkel egyeznek is.

Róm 2

Az ember Isten ítélőszéke előtt

1 Nincs tehát mentség számodra, bárki légy, te ember, aki ítélkezel; mert azzal, hogy mást elítélsz, önmagadat ítéled el, hiszen te, aki ítélkezel, hasonlókat teszel. 2 Márpedig tudjuk, hogy Isten ítélete igazságosan éri azokat, akik ilyeneket tesznek. 3 Vagy azt gondolod, te ember, hogy megmenekülsz Isten ítélete elől, amikor azt teszed, amiért elítélsz másokat, akik ilyeneket tesznek? 4 Vagy megveted jóságának, türelmének és hosszantűrésének gazdagságát, s nem fogod fel, hogy Isten jósága megtérésre vezet? 5 Pedig konokságod és megátalkodott szíved által haragot halmozol magadra, a harag napjára, amikor Isten igazságos ítélete megnyilvánul, 6 s ő majd megfizet mindenkinek tettei szerint {Zsolt 62,13}: 7 örök élettel azoknak, akik a jócselekedetben való kitartásukkal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, 8 haraggal és dühvel azoknak, akik szembeszállnak vele, és nem engedelmeskednek az igazságnak, hanem a gonoszságnak hisznek. 9 Gyötrelem és kín lesz minden embernek, aki gonoszat tesz, elsősorban a zsidónak, aztán a görögnek; 10 viszont dicsőség, tisztesség és béke lesz mindenkinek, aki jót cselekszik, elsősorban a zsidónak, aztán a görögnek. 11 Mert Istennél nincs személyválogatás.

12 Mindazok ugyanis, akik törvény nélkül vannak és vétkeztek, elvesznek a törvény nélkül is; mindazokat pedig, akik a törvény alatt vétkeztek, a törvény alapján ítélik el, 13 mert nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény megtartói nyernek megigazulást. 14 Amikor ugyanis a pogányok, kiknek nincs törvényük, természettől vezérelve megteszik a törvényben foglaltakat, akkor – noha törvényük nincsen, ők maguk a törvény maguknak, 15 és így megmutatják, hogy a törvény követése a szívükbe van írva. Lelkiismeretük tesz nekik erről tanúságot, és a

Rom 2 1 az okáért menthetetlen vagy, ó, minden ember, aki ítélsz. mert amiben mást ítélsz, magadat kárhoztatod, mert ugyanazokat cselekszed, amikor ítélsz.

Rom 2 2 mert tudjuk, hogy az Isten ítélete igazság szerint vagyon azok ellen, akik afféléket cselekszenek.

Rom 2 3 alítod-e pedig azt, ó, ember, aki azokat ítéled, akik afféléket cselekszenek, és azonokat cselekszed, hogy te megmenekedel az Isten ítéletitől?

Rom 2 4 megutálod-e az ő jóságának és tűrésének és hosszú várakozásának gazdagságit? nem tudod-e, hogy az Isten kegyessége a penitenciára hoz téged?

Rom 2 5 a te keménységed szerint pedig és penitenciátlan szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítéletinek megjelenése napján,

Rom 2 6 aki megfizet kinek-kinek az ő cselekedeti szerint:

Rom 2 7 azoknak ugyan, akik a jó cselekedetnek tűrése szerint dicsőséget és tisztességet és halhatatlanságot keresnek, az örök életet,

Rom 2 8 azoknak pedig, akik versengők, és nem engednek az igazságnak, hisznek pedig a hamisságnak, harag és bosszankodás.

Rom 2 9 háborúság és gyötrelem minden gonosztevő ember lelkének, a zsidóénak először, és a görögének.

Rom 2 10 dicsőség pedig és tisztesség és békesség minden jó cselekedőnek, a zsidónak először, és a görögnek.

Rom 2 11 mert nincs személyválogatás az Istennél.

Rom 2 12 mert valakik törvény nélkül vétkeztek, törvény nélkül vesznek el, és valakik a törvényben vétkeztek, a törvény által ítéltetnek meg.

Rom 2 13 mert nem a törvénynek hallgatói igazak az Istennél, hanem a törvénynek cselekedői igazulnak meg.

gondolataik, amelyek hol vádolják őket, hol pedig felmentik **16** azon a napon, amikor Isten ítélkezni fog Jézus Krisztus által az emberek rejtett dolgairól az én evangéliumom szerint.

A zsidók és a törvény

17 Ha tehát zsidó a neved, s megnyugvást találsz a törvényben, és dicsekvésed az Isten, **18** ismered az akaratát, felismered, mi a helyes, mert a törvény által oktatást nyertél, **19** és azt hiszed, hogy a vakoknak vezetője, a sötétségben levők világossága, **20** az oktalanok oktatója, a kisdedek nevelője vagy, aki megkaptad a törvényben a tudás és az igazság formáját; **21** nos tehát te, aki mást tanítasz, önmagadat nem tanítod? Aki másnak hirdeted, hogy nem szabad lopni, te lopsz? **22** Aki azt mondod, hogy nem szabad házasságot törni, házasságot törsz? Aki utálod a bálványokat, templomokat rabolsz ki? **23** Aki kérkedsz a törvénnyel, a törvény megszegésével gyalázod az Istent? **24** *»Miattatok káromolják Isten nevét a nemzetek között«,* amint írva van **{Iz 52,5}**.

25 A körülmetélkedés használ ugyan, ha a törvényt megtartod, de ha a törvényt áthágod, körülmetéltséged körülmetéletlenséggé válik. **26** Ha viszont a körülmetéletlen megtartja a törvény rendelkezéseit, nem számít körülmetéltségnek a körülmetéletlensége? **27** S az, aki a természet szerint körülmetéletlen, ha teljesíti a törvényt, megítél majd téged, aki az Írás és a körülmetéltség mellett törvényszegő vagy. **28** Mert nem az a zsidó, aki külsőleg az, és nem az a körülmetéltség, ami kívül, a testen látható, **29** hanem az a zsidó, aki bensejében az. Ez a szív körülmetéltsége a lélek szerint és nem a betű szerint. Az ilyen ember nem az emberektől nyer dicséretet, hanem Istentől.

Rom 2 [14] mert holott a pogányok, akiknek törvényük nincsen, természet szerint azokat cselekszik, amelyek a törvényé, effélék törvényük nem lévén ő maguk maguknak törvényük.

Rom 2 [15] kik megmutatják az ő szívükben írott törvénynek cselekedetét bizonyságot tevén nekik az ő lelkiismeretük, és az ő maguk között való gondolatjuk egymást vádolván avagy mentvén is

Rom 2 [16] az napon, mídőn megítéli az Isten az emberek titkait az én evangéliumom szerint a Jézus Krisztus által.

Rom 2 [17] ha pedig te zsidónak neveztetel, és a törvényben megnyugszol, és az Istenben dicsekedel,

Rom 2 [18] és tudod az ő akaratját, és javallod a hasznosb dolgokat megtaníttatván a törvénytől,

Rom 2 [19] reméled magadat a vakok vezérének lenni, azok világosságának, akik a sötétségben vannak,

Rom 2 [20] a balgatagok tanítójának, a gyermekek mesterének, akinél a tudománynak és a törvénybeli igazságnak formája legyen.

Rom 2 [21] aki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod? aki prédikálod, hogy ne lopjanak, lopsz?

Rom 2 [22] aki mondod, hogy ne paráználkodjanak, paráználkodol? aki a bálványokat utálod, szentségtörést cselekszel?

Rom 2 [23] aki a törvénnyel dicsekedel, a törvénynek megszegésével az Istent tiszteletlenséggel illeted?

Rom 2 [24] (mert az Isten neve timiattatok káromlattatik a pogányok között, amint írva vagyon.)

Rom 2 [25] a körülmetélkedés használ ugyan, ha a törvényt megtartod, ha pedig törvényszegő vagy, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett.

Rom 2 [26] ha azért a körülmetéletlenség a törvénynek igazságit megőrzi, az ő körülmetéletlensége nem körülmetélkedés gyanánt ítéltetik-e?

Rom 2 [27] és az, ami természet szerint való körülmetéletlenség, mely a törvényt betölti, megítél téged, aki a betű és a körülmetélkedés által megszegője vagy a törvénynek?

Rom 2 [28] mert nem az a zsidó, aki nyilván vagyon, sem az a körülmetélkedés, ami nyilván vagyon a testen,

Rom 2 [29] hanem a zsidó az, aki rejtekben vagyon, és a szívnek körülmetélkedése a lélekben, nem a betűben vagyon. melynek dicsérete nem az emberektől, hanem az Istentől vagyon.

Róm 3

Mindenki vétkezett

1 Mi előnye van tehát a zsidónak? Vagy mi haszna a körülmetélkedésnek?

2 Sok, minden tekintetben. Éspedig először az, hogy Isten rájuk bízta igéit.

3 Mit számít az, hogy közülük egyesek hitetlenek voltak? Vajon azoknak a hitetlensége megszünteti-e Isten hűségét? Bizony nem!

4 Ellenkezőleg, Isten igaz, legyen bár minden ember hazug **{Zsolt 116,11}**, amint meg van írva: *»Hogy elismerjenek igaznak beszédeidben, és győztes légy, mikor perbe szállnak veled«* **{Zsolt 51,6}**.

5 De mit mondjunk arra, ha a mi igaztalanságunk teszi nyilvánvalóvá Isten igazságát? Nem igazságtalan-e Isten, amikor haragjával sújt? – Emberi módon szólok.

6 Semmiképpen sem. Különben hogyan ítélné meg Isten ezt a világot?

7 De ha Isten igazsága az én hazugságom révén bővelkedik az ő dicsőségére, akkor miért sújt engem az ítélet, mint bűnöst? **8** És miért ne tennénk rosszat, hogy jó származzék belőle, amivel rágalmaznak is minket egyesek, s ránk fogják, hogy mi így beszélünk? Az ilyen embereket méltón sújtja az ítélet.

9 Hogyan áll tehát a dolog? Különbek vagyunk-e náluk? Semmiképpen sem. Az imént bizonyítottuk be, hogy a zsidók és a görögök mind alá vannak vetve a bűnnek, **10** amint írva van:

»Nincs egy igaz ember sem;

11 *nincs, aki értene, nincs, aki keresse Istent;*

12 *mindnyájan eltévedtek,*

s egyaránt haszontalanok lettek,

nincs, aki jót tenne, nincs egyetlen egy sem

{Préd 7,20; Zsolt 14,1-3}.

13 *A torkuk tátongó sír,*

nyelvüket álnokul forgatják **{Zsolt 5,10}**,

kígyók mérge van az ajkuk alatt **{Zsolt 140,4}**.

14 *Átkozódással és keserűséggel van tele*

a szájuk **{Zsolt 10,7}**.

15 *Lábuk gyors a vérontásra.*

16 *Csapás és szerencsétlenség van útjaikon,*

17 s *a békesség útját nem ismerik* **{Iz 59,7-8}**,

18 *Isten félelme nincs a szemük előtt«* **{Zsolt 36,2}**.

19 Mi pedig tudjuk, hogy mindazt, amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt

Rom 3 [1] mivel feljebbvaló tehát a zsidó? avagy mi haszna a körülmetélkedésnek?

Rom 3 [2] sok minden módon. először ugyan, mert őrájuk bízattattak az Isten beszédi.

Rom 3 [3] mert micsoda, ha némelyek közülük nem hittek? vajon az ő hitlenségük az Isten hűségét elfogyatja-e?

Rom 3 [4] távol legyen! mert az Isten igaz, minden ember pedig hazug. amint írva vagyon: hogy igaznak találtassál beszédidben, és győzedelmes légy, midőn ítéltetel!

Rom 3 [5] ha pedig a mi hamisságunk az Isten igazságát ajánlja, mit mondjunk? vajon hamis-e az Isten, aki ránk haragszik? (ember szerint szólok.)

Rom 3 [6] távol legyen! mert egyébként miképpen ítéli meg az Isten e világot?

Rom 3 [7] mert ha az Isten igazsága az én hazugságommal nagyobbá lett az ő dicsőségére, miért ítéltetem meg még én is úgy, mint bűnös?

Rom 3 [8] és miért ne, (amint káromlattatunk, és amint szólnak némelyek, hogy mi mondjuk), cselekedjünk gonoszokat, hogy jók következzenek, kiknek kárhoztatásuk igaz.

Rom 3 [9] micsoda tehát? felülhaladjuk-e őket? semmiképpen nem. mert megbizonyítottuk, hogy minden zsidók és görögök a bűn alatt vannak,

Rom 3 [10] amint írva vagyon: hogy nincs csak egy igaz is,

Rom 3 [11] nincs értelmes, nincs istent kereső.

Rom 3 [12] mindnyájan elhajlottak, mind együtt haszontalanokká lettek, nincs, aki jót cselekedjék, nincs csak egy is.

Rom 3 [13] kinyílt koporsó az ő torkuk, az ő nyelvükkel álnokul cselekszenek vala, áspisok mérge az ő ajkuk alatt.

Rom 3 [14] kiknek szájuk rakva átokkal és keserűséggel.

Rom 3 [15] gyorsak az ő lábuk a vérontásra.

Rom 3 [16] romlás és szerencsételenség az ő útjukon.

Rom 3 [17] és a békesség útját nem ismerték.

Rom 3 [18] nincs az Isten félelme az ő szemük előtt.

Rom 3 [19] tudjuk pedig, hogy valamiket a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak, hogy minden száj bedugattassék, és az egész világ engedelmes legyen az Istennek.

Rom 3 [20] mert a törvénynek cselekedetiből meg nem igazíttatik egy test is őelőtte. mert a törvény által vagyon a bűnnek ismereti.

vannak, s így minden száj némuljon el, és az egész világ kerüljön Isten ítélete alá! **20** Mert *nincs az az ember, aki megigazul előtte* a törvény tettei által **{Zsolt 143,2}**. Hiszen a törvény csak megismerteti a bűnt.

Megigazulás és új élet: 3,21-8,39

Megigazulás a hit által

21 Most azonban Isten igazvolta nyilvánvaló lett, függetlenül a törvénytől. A törvény és a próféták tanúságot tesznek róla. **22** Istennek ez az igazvolta pedig a Jézus Krisztusba vetett hit által irányul mindazokra, akik hisznek benne; különbségtétel ugyanis nincsen. **23** Mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik Isten dicsőségét. **24** Ingyen igazulnak meg az ő kegyelméből a megváltás által, amely Jézus Krisztusban van, **25** akit Isten rendelt vére által történő engesztelésül, a hit révén, hogy így kimutassa a maga igazvoltát, miután eltűrte az előző idő bűneit **26** Isten béketűrésével, hogy kimutassa – mondom – a maga igazvoltát a mostani időben, s hogy ő maga igaz legyen, s megigazulttá tegye azt, aki Jézus Krisztus hitéből való.

27 Lehet e akkor dicsekedni? Ki van zárva! Melyik törvény által? A cselekedetek törvénye által? Nem, hanem a hit törvénye által. **28** Mi ugyanis azt tartjuk, hogy az ember a hit által igazul meg a törvény cselekedetei nélkül. **29** Vagy Isten csak a zsidóké volna, s nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is! **30** Mert ugyanaz az egy Isten az, aki megigazulttá teszi a körülmetéltet a hitből, és a körülmetéletlent a hit által. **31** Lerontjuk tehát a törvényt a hit által? Dehogyis! Ellenkezőleg: megerősítjük a törvényt.

Rom 3 [21] most pedig a törvény nélkül jelentetett meg az Isten igazsága, mely megbizonyíttatott a törvénytől és a prófétáktól.

Rom 3 [22] az Isten igazsága pedig a Jézus Krisztus hiti által vagyon mindenekben és mindeneken, akik őbenne hisznek. mert nincs különbség.

Rom 3 [23] mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.

Rom 3 [24] ingyen igazulnak meg az ő kegyelméből a Jézus Krisztusban való váltság által,

Rom 3 [25] kit az Isten engesztelőnek rendelt az ő vérében való hit által az ő igazságának megmutatására az előbbi bűnöknek megbocsátásáért

Rom 3 [26] az Istennek tűrésében, az ő igazságának megmutatására a mostani időben, hogy ő igaz legyen, és annak megigazítója, aki a Jézus Krisztus hitiből való.

Rom 3 [27] hol vagyon tehát a te dicsekedésed? kirekesztetett. micsoda törvény által? a cselekedetek törvénye által-e? nem, hanem a hit törvénye által.

Rom 3 [28] mert az embert hit által alítjuk megigazulni a törvény cselekedeti nélkül.

Rom 3 [29] vajon az Isten csak a zsidóké-e? nem a pogányoké is-e? sőt, a pogányoké is.

Rom 3 [30] mert egy ugyan az Isten, aki megigazítja a körülmetélkedést a hitből, és a körülmetéletlenséget a hit által.

Rom 3 [31] a törvényt tehát elrontjuk-e a hit által? távol legyen! sőt, a törvényt állatjuk.

Róm 4

Ábrahám hite

1 Mit mondjunk tehát Ábrahámról, test szerint való atyánkról? Mit nyert el ő? **2** Ha ugyanis Ábrahám a tettei által igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Istennél. **3** Mert mit mond az Írás? *»Ábrahám hitt Istennek, s ez megigazulásul számíttatott be neki«* **{Ter 15,6}**. **4** Márpedig aki tetteket visz végbe, annak a bért nem kegyelemből számítják be, hanem a tartozás kiegyenlítéseként. **5** Annak ellenben, aki nem visz végbe tetteket, hanem hisz abban, aki megigazulttá teszi a bűnöst, annak a hitet számítják be megigazulásul. **6** Mint ahogy Dávid is hirdeti annak az embernek a boldogságát, akinek Isten beszámítja a megigazulást tettek nélkül:

Rom 4 [1] mit mondjunk tehát, hogy Ábrahám atyánk test szerint talált volna?

Rom 4 [2] mert ha Ábrahám a cselekedetekből igazult meg, vagyon dicsősége, de nem az Istennél.

Rom 4 [3] mert mit mond az Írás? hűn Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttaték neki igazságra.

Rom 4 [4] annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom nem kegyelemből tulajdoníttatik, hanem adósságból.

Rom 4 [5] annak pedig, aki nem munkálkodik, hanem hiszen abban, aki megigazítja az istentelent, az ő hiti igazságra tulajdoníttatik az Isten kedvének eltökélése szerint.

Rom 4 [6] amint Dávid is boldog embernek mondja, akinek Isten igazságot tulajdonít a cselekedetek nélkül:

7 *»Boldogok,*
akiknek gonoszsága bocsánatot nyert,
és akiknek bűnei. be fannak födve.
8 *Boldog az az ember,*
akinek az Úr nem számítja be bűneit« **{Zsolt 32,1-2}**.

9 De vajon ez a boldogság csak a körülmetélteket illeti meg, vagy a körülmetéletleneket is? Hiszen azt mondjuk, hogy *»a hit számíttatott be Ábrahámnak megigazulásul«* **{Ter 15,6}**. **10** Nos hát, hogyan tudatott be? Körülmetélt, vagy körülmetéletlen állapotában? Bizony, nem mint körülmetéltnek, hanem mint körülmetéletlennek. **11** A körülmetélés jelét úgy kapta, mint a hitből való, a körülmetéletlenségben elnyert megigazulás pecsétjét **{Ter 17,10-11}**, hogy atyja legyen mindenkinek, aki hisz, bár körülmetéletlen, s a megigazulás nekik is beszámíttassék, **12** és hogy atyjuk legyen a körülmetélteknek is; nemcsak azoknak, akik a körülmetéltségből valók, hanem azoknak is, akik követik Ábrahám atyánknak a körülmetéletlenség állapotában tanúsított hitének nyomdokait.

13 Azt az ígéretet ugyanis, hogy a világ örököse lesz, Ábrahám és utódai kapták, nem a törvény közvetítésével, hanem a hitből való megigazulás alapján. **14** Ha az örökösök azok, akik a törvényből valók, akkor a hit hiábavaló, és az ígéret semmis. **15** Hisz a törvény haragot szül. Ahol ugyanis nincs törvény, ott törvényszegés sincs. **16** Azért hitből, hogy kegyelemből legyen, és az ígéret biztos legyen minden utód számára, nemcsak azoknak, akik a törvényből valók, hanem azoknak is, akik Ábrahám hitéből valók, aki mindnyájunknak atyja **17** Isten előtt, amint meg van írva: *»sok nemzet atyjává rendeltelek«* **{Ter 17,5}**. Ő hitt annak, aki életre kelti a holtakat, és aki létre hívja a nemlétezőket, hogy létezzenek. **18** Ő reménységgel hitt a remény ellenére, így *sok nemzet atyja lett,* amint megmondatott neki: *»Annyi lesz a te utódod«* **{Ter 15,5}**. **19** És nem gyengült meg a hitben, holott már majdnem százesztendős volt, nem gondolt sem életerejét vesztett testére, sem Sára elapadt méhére, **20** és Isten ígéretével szemben sem kételkedett hitetlenkedéssel, hanem megerősödött hitében, s megadta a tiszteletet Istennek **21** abban a teljes meggyőződésben, hogy van hatalma megtenni, amit ígért. **22** És *ez számíttatott be neki megigazulásul* **{Ter 15,6}**.

23 De nemcsak róla írták meg azt, hogy beszámították neki, **24** hanem rólunk is, akiknek

Rom 4 [7] boldogok, akiknek megbocsáttattak az ő hamisságuk, és akiknek bűnük befedeztettek.

Rom 4 [8] boldog a férfiú, akinek bűnt nem tulajdonított az Úr.

Rom 4 [9] ez a boldogság azért csak a körülmetélkedésben marad-e, vagy a körülmetéletlenségben is? mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit igazságra tulajdoníttatott.

Rom 4 [10] miképpen tulajdoníttatott azért? a körülmetélkedésben-e, vagy a körülmetéletlenségben? nem a körülmetélkedésben, hanem a körülmetéletlenségben.

Rom 4 [11] és a körülmetélkedésnek jelét vette, a körülmetéletlenségben való hit igazságának pecsétjét, hogy atyjuk legyen minden hívőknek a körülmetéletlenség által, hogy azoknak is igazságra tulajdoníttassék.

Rom 4 [12] és atyja legyen a körülmetélkedésnek, nemcsak azoknak, akik a körülmetélkedésből vannak, hanem azoknak is, akik a hit nyomdokit követik, mely a mi atyánknak, Ábrahámnak körülmetéletlenségében vagyon.

Rom 4 [13] mert nem a törvény által lett az ígéret Ábrahámnak avagy az ő magvának, hogy e világ örököse lenne, hanem a hitnek igazsága által.

Rom 4 [14] mert ha a törvénybeliek az örökösök, hiábavaló lett a hit, eltöröltetett az ígéret.

Rom 4 [15] mert a törvény haragot szerez. mert ahol nincs törvény, törvényszegés sincs.

Rom 4 [16] az okáért a hitből vagyon, hogy a kegyelem szerint erős legyen az ígéret minden magnak, nemcsak annak, aki a törvényből vagyon, hanem annak is, aki az Ábrahám hitiből vagyon, aki mindnyájunk atyja, (

Rom 4 [17] amint írva vagyon: hogy sok nemzetségek atyjává tettelek téged) az Isten előtt, akinek hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint amelyek vannak.

Rom 4 [18] ki a reménység ellen a reménység által hitt, hogy sok nemzetségek atyja lenne, amint neki megmondatott: úgy leszen a te magod.

Rom 4 [19] és nem lőn erőtlen a hitben, se meg nem gondolá az ő elhalt testét, mikor már majd száz esztendős volna, és Sárának meghalt méhét.

Rom 4 [20] az Isten ígéretiben is nem kételkedett hitlenséggel, hanem megerősíttetett a hittel dicsőséget adván az Istennek

Rom 4 [21] teljességgel tudván, hogy valamiket ígért, hatalmas megcselekedni is.

beszámítják, ha hiszünk abban, aki feltámasztotta a halottak közül Jézus Krisztust, a mi Urunkat, **25** aki bűneinkért átadatott, és megigazulásunkért feltámasztatott.

Róm 5

A megigazult ember

1 Mivel tehát elnyertük a megigazulást a hitből, békességünk van Istennel a mi Urunk, Jézus Krisztus által. **2** Őáltala megnyílt számunkra az út a hit által a kegyelemhez, amelyben kitartunk, és dicsekszünk Isten dicsőségének reménysége alapján. **3** Sőt dicsekszünk még a szorongatásokban is, tudva, hogy a szorongatás türelmet eredményez, **4** a türelem kipróbáltságot, a kipróbáltság reményt, **5** a remény pedig nem engedi, hogy megszégyenüljünk, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a nekünk adott Szentlélek által.

6 Krisztus ugyanis akkor, amikor még erőtlenek voltunk, a meghatározott időben, meghalt a gonoszokért. **7** Pedig az igaz emberért is aligha hal meg valaki; esetleg a jóért képes valaki meghalni. **8** Isten azonban azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy abban az időben, amikor még bűnösök voltunk, **9** Krisztus meghalt értünk. Azért most, miután az ő vére által megigazultunk, még sokkal inkább megment minket őáltala a haragtól. **10** Ha mi, amikor még ellenségek voltunk, kiengesztelődtünk Istennel Fiának halála által, most, mint kiengesztelődöttek, sokkal inkább üdvösséget nyerünk az ő élete által. **11** Sőt még dicsekszünk is Istenben a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki által most elnyertük a kiengesztelődést.

Ádám és Krisztus

12 Egy ember által jött a bűn ebbe a világba, a bűn által pedig a halál, s így a halál átment minden emberre, mert mindenki vétkezett. **13** Bűn ugyanis volt a világon a törvény előtt is, de a bűnt nem számítják be, ha nincs törvény. **14** A halál mégis uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem vétkeztek hasonló törvényszegéssel, mint Ádám, aki előképe az Eljövendőnek.

15 De nem úgy áll a dolog a kegyelem ajándékával, mint a bűnbeeséssel. Ha ugyanis sok ember meghalt egynek bűnbeesése következtében, Isten kegyelme, és az egy embernek, Jézus Krisztusnak

Rom 4 [22] azért is tulajdoníttatott igazságra neki.

Rom 4 [23] nemcsak őérette írattatott pedig meg, hogy igazságra tulajdoníttatott neki,

Rom 4 [24] hanem miérettünk is, akiknek tulajdoníttatik az őbenne hívőknek, aki feltámasztotta a mi Urunk Jézus Krisztust halottaiból,

Rom 4 [25] aki a mi bűneinkért kézbe adatott, és feltámadott a mi megigazulásunkért.

Rom 5 [1] megigazulván azért a hit által békességünk legyen az Istennel a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Rom 5 [2] ki által vagyon járulásunk is a hit által e kegyelemre, amelyben állunk, és dicsekedünk az Isten fiai dicsőségének reménységében.

Rom 5 [3] nemcsak ebben pedig, hanem dicsekedünk a háborúságokban is tudván, hogy a háborúság tűrést szerez,

Rom 5 [4] a tűrés pedig próbálást, a próbálás pedig reménységet,

Rom 5 [5] a reménység pedig meg nem szégyenít, mert az Isten szeretete kiontatott a mi szíveinkben a Szentlélek által, aki nekünk adatott.

Rom 5 [6] mert a Krisztus, midőn még erőtlenek volnánk, miért halt meg az istentelenekért az elrendelt idő szerint?

Rom 5 [7] mert az igazért is alig hal meg valaki, mert a jóért talán valaki meg merne halni.

Rom 5 [8] ajánlja pedig az Isten az ő szeretetit mihozzánk, mivelhogy még mikor bűnösök volnánk, az idő szerint halt meg Krisztus miérettünk.

Rom 5 [9] azért sokkal inkább most az ő vére által megigazíttatván megszabadíttatunk a haragtól őáltala.

Rom 5 [10] mert ha midőn ellenségi volnánk, megbékéltettünk az Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megbékélvén üdvözülünk az ő élete által.

Rom 5 [11] nemcsak az pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki által vettük most a megbékélést.

Rom 5 [12] az okáért amint egy ember által jött be e világra a bűn és a bűn által a halál, és úgy minden emberekre elhatott a halál, akiben mindnyájan vétkeztek.

Rom 5 [13] mert a törvényig volt a bűn e világon, a bűn pedig nem tulajdoníttatik vala, midőn a törvény nem volna.

a kegyelmében nyert ajándék még sokkal bőségesebben kiáradt sokakra. 16 Az ajándékkal pedig nem úgy van, mint annak az egy bűnösnek a tettével; mert az egy miatt való ítélet büntetést eredményez, a kegyelem azonban sok vétekből a megigazulásra vezet. 17 Mert ha a halál uralomra jutott egy által, egynek a bűnbeesése miatt, akkor sokkal inkább uralkodnak majd az életben az egy Jézus Krisztus által mindazok, akik megkapják a kegyelem és a megigazulás ajándékának a bőségét.

18 Amint tehát büntetés szállt minden emberre egynek a bűnbeesése miatt, úgy az életet adó megigazulásban is minden ember részesül egynek az igaz volta miatt. 19 Ahogyan ugyanis a sok ember bűnössé vált egy ember engedetlensége által, éppúgy a sok ember megigazulttá is válik egynek az engedelmessége által.

20 A törvény azért jött közbe, hogy a bűnözés fokozódjék; amikor azonban elhatalmasodott a bűn, túláradt a kegyelem, 21 hogy amint a bűn halált hozva uralkodott, úgy uralkodjék a kegyelem is a megigazulás által az örök életre a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Rom 5 14 hanem a halál uralkodott Ádámtól fogva Mózesig még azokon is, akik nem vétkeztek az Ádám vétkezésének hasonlatossága szerint, aki példázatja a következendőnek.

Rom 5 15 de nem amint a bűn, úgy az ajándék is. mert ha egynek vétke által sokan meghaltak, sokkal inkább az Isten kegyelme és ajándéka az egy embernek a Jézus Krisztusnak malasztja által többekre elhatott.

Rom 5 16 és nem amint egy által a vétek, úgy az ajándék is, mert az ítélet ugyan egytől vagyon a kárhozatra, a kegyelem pedig sok vétkekből a megigazulásra.

Rom 5 17 mert ha egynek vétke miatt a halál uralkodott egy által, sokkal inkább akik bőségét vették a malasztnak és az ajándéknak és az igazságnak, az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által.

Rom 5 18 annak okáért miképpen az egynek vétke által minden embereknek kárhozatjára, úgy az egynek igaszága által is minden embereknek az életnek igazulására.

Rom 5 19 mert amint egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek, úgy egynek engedelmessége által is sokan lesznek igazakká.

Rom 5 20 a törvény pedig bejött, hogy a bűn bővelkednék. ahol pedig a bűn bővelkedett, feljebb bővelkedett a kegyelem,

Rom 5 21 hogy amint uralkodott a bűn a halálra, úgy a kegyelem is uralkodjék az igazság által az örök életre a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Róm 6

Élet és halál Krisztussal

1 Mit mondjunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál bőségesebb legyen?

2 Semmi esetre sem. Mert mi, akik meghaltunk a bűnnek, hogyan éljünk továbbra is benne? 3 Vagy nem tudjátok, hogy mindnyájan, akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusra, az ő halálára keresztelkedtünk meg? 4 Eltemettek tehát vele együtt a halálba a keresztség által, hogy amint az Atya dicsősége feltámasztotta Krisztust a halottak közül, éppúgy mi is új életben járjunk. 5 Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, úgy majd a feltámadásában is egy leszünk vele. 6 Hisz tudjuk: a régi embert bennünk azért feszítették meg vele együtt, hogy a bűn teste elpusztuljon, s ne szolgáljunk többé a bűnnek. 7 Mert aki meghalt, az felszabadult a bűn alól.

Rom 6 1 mit mondjunk tehát? megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem bővelkedjék?

Rom 6 2 távol legyen! mert akik meghaltunk a bűnnek, miképpen élünk mégis abban?

Rom 6 3 nem tudjátok-e, hogy valakik megkereszteltettünk a Krisztus Jézusban, az ő halálában kereszteltettünk meg?

Rom 6 4 mert eltemettettünk vele együtt a keresztség által a halálban, hogy amint a Krisztus feltámadott halottaiból az atyának dicsősége által, úgy mi is az életnek újságában járjunk.

Rom 6 5 mert ha beoltattunk az ő halálának hasonlatossága szerint, a feltámadásában is úgy leszünk.

Rom 6 6 azt tudván, hogy a mi régi emberünk vele egyetemben megfeszíttetett, hogy elrontassék a bűnnek teste, és többé ne szolgáljunk a bűnnek.

8 Ha tehát meghaltunk Krisztussal, hisszük,
hogy Krisztussal együtt élni is fogunk, 9 mert tud-
juk, hogy Krisztus, miután feltámadt a halottak
közül, már nem hal meg, s a halál többé nem ural-
kodik rajta. 10 Mert halála egyszer s mindenkorra
való halál volt a bűnnek; az élete azonban élet az
Istennek. 11 Ti is úgy tekintsétek tehát magatokat,
hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek
Krisztus Jézusban.

12 Ne uralkodjék tehát a bűn halandó testetek-
ben, ne engedelmeskedjetek kívánságainak, 13 de
ne is adjátok oda tagjaitokat a bűnnek a gonoszság
fegyvereiként, hanem mint akik a halottak közül
életre keltetek, adjátok magatokat Istennek, s tag-
jaitokat is, mint az igazság fegyvereit, adjátok Is-
tennek! 14 Mert a bűn nem fog uralkodni rajtatok,
hisz nem vagytok már a törvény alatt, hanem a ke-
gyelem alatt.

Isten szolgái

15 Mi következik tehát ebből? Vétkezzünk,
mert nem a törvény, hanem a kegyelem alatt va-
gyunk? Semmi esetre sem! 16 Nem tudjátok, hogy
ha valakinek odaadjátok magatokat szolgák gya-
nánt engedelmességre, akkor szolgái vagytok an-
nak, akinek engedelmeskedtek: vagy a bűné a ha-
lálra, vagy az engedelmességé a megigazulásra?
17 Hála legyen azonban Istennek, hogy bár szolgái
voltatok a bűnnek, szívből engedelmesek lettetek
annak a tanításnak, amelynek Isten átadott titeket,
18 s így megszabadultatok a bűntől, és az igazvolt
szolgái lettetek.

19 Emberi módon fejezem ki magam testetek
gyöngesége miatt. Ahogyan ugyanis egykor átad-
tátok tagjaitokat a tisztátalanság és a gonoszság
szolgálatában a gonoszságra, úgy adjátok most az
igazságosság szolgálatára a megszentelődés vé-
gett! 20 Mert amíg a bűn szolgái voltatok, szaba-
dok voltatok ugyan az igazságossággal szemben,
21 de milyen gyümölcsét kaptátok akkor ennek?
Most szégyenkeztek miattuk, mert halál a végük.
22 Most azonban, miután felszabadultatok a bűn
alól, s Isten szolgái lettetek, megvan a gyümölcsö-
tök a megszentelődésre, aminek a vége az örök
élet. 23 Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi
ajándéka azonban az örök élet Krisztus Jézusban,
a mi Urunkban.

Rom 6 7 mert aki meghalt, megigazult a bűntől.

Rom 6 8 ha pedig meghaltunk a Krisztussal, hisz-
szük, hogy együtt is élünk a Krisztussal.

Rom 6 9 tudván, hogy Krisztus halottaiból feltá-
madván már meg nem hal, a halál őrajta többé
nem uralkodik.

Rom 6 10 mert hogy meghalt a bűnnek, egyszer
halt meg, hogy pedig él, az Istennek él.

Rom 6 11 így alítsátok ti is magatokat meghaltak-
nak a bűnnek, élőknek pedig az Istennek a mi
Urunk, Jézus Krisztus által.

Rom 6 12 ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó
testetekben, hogy az ő kívánságinak engedjetek.

Rom 6 13 de ne is adjátok a ti tagjaitokat hamisság
fegyveréül a bűnnek, hanem adjátok magatokat az
Istennek, úgymint a halálból megelevenülteket, és
a ti tagjaitokat igazság fegyveréül az Istennek.

Rom 6 14 mert a bűn rajtatok nem fog uralkodni,
mivelhogy nem a törvény alatt, hanem a kegye-
lem alatt vagytok.

Rom 6 15 micsoda tehát? vétkezzünk-e, mivel-
hogy nem a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt
vagyunk? távol legyen!

Rom 6 16 nem tudjátok-e, hogy akinek magatokat
szolgául adjátok az engedelmességre, annak
szolgái vagytok, akinek engedtek, akár a bűné a
halálra, akár az engedelmességé az igazságra?

Rom 6 17 hála legyen pedig az Istennek, hogy a
bűnnek szolgái voltatok, engedtetek pedig szíve-
tekből annak a tudomány formájának, amelynek
adtátok magatokat.

Rom 6 18 megszabadulván pedig a bűntől az igaz-
ságnak szolgái lettetek.

Rom 6 19 ember szerint mondom, a ti testeteknek
erőtlenségéért, mert amint adtátok a ti tagjaitokat a
tisztátalanságnak szolgálatjára és a hamisságnak a
hamisságra, úgy adjátok most a ti tagjaitokat az
igazságnak szolgálatjára, a megszenteltetésre.

Rom 6 20 mert midőn a bűnnek szolgái volnátok,
szabadosok voltatok az igazságtól.

Rom 6 21 micsoda gyümölcsötök volt azért akkor
azokban, amelyeket most szégyenletek? mert
azoknak vége a halál.

Rom 6 22 most pedig megszabadíttatván a bűntől az
Isten szolgái lévén pedig gyümölcsötök vagyon a
megszenteltetésre, végetek pedig az örök élet.

Rom 6 23 mert a bűnnek zsoldja a halál. az Isten
malasztja pedig az örök élet a mi Urunk Jézus
Krisztusban.

Róm 7

Új élet a közösségben

1 Vagy talán nem tudjátok, testvérek – hiszen olyanokhoz szólok, akik ismerik a törvényt –, hogy a törvény addig uralkodik az emberen, amíg él? **2** A férjes asszonyt törvény köti életben levő férjéhez, de ha a férj meghal, felszabadul a férfi törvénye alól. **3** Tehát házasságtörőnek mondják, ha más férfié lesz, amíg a férj él; ha azonban a férj meghalt, szabad lesz a törvénytől, és már nem válik házasságtörővé, ha más férfié lesz. **4** Éppígy ti is, testvérek, meghaltatok a törvénynek Krisztus teste által, hogy másé legyetek, azé, aki a halottak közül feltámadt, s így gyümölcsöt teremjünk Istennek. **5** Amíg ugyanis a test szerint éltünk, a törvény folytán a bűnök szenvedélyei működtek tagjainkban, s azok a halálnak hoztak gyümölcsöt. **6** Most azonban, miután meghaltunk annak, ami minket fogva tartott, felszabadultunk a törvény alól, hogy a Lélek szerinti új élettel szolgáljunk, és nem az elavult betű szerint.

7 Mit mondjunk tehát? Azt, hogy a törvény bűn? Semmi esetre sem! De a bűnt nem ismertem, csak a törvény által, mert a kívánságot nem ismertem volna, ha a törvény nem mondaná: *»Ne kívánd!«* **{Kiv 20,17}**. **8** De a bűn, mivel alkalmat kapott, a parancs által felkeltett bennem minden kívánságot; törvény nélkül ugyanis halott volt a bűn. **9** Valamikor én is törvény nélkül éltem, de amikor a parancs megérkezett, a bűn életre kelt, **10** én pedig meghaltam, és a parancs, amelynek életet kellett volna adnia nekem, számomra halálthozónak bizonyult. **11** Mert a bűn, amely alkalmat nyert, a parancs által megcsalt engem, és megölt általa. **12** Így tehát a törvény szent, a parancs is szent, igaz és jó. **13** Az lett hát a halálom, ami jó? Semmi esetre sem. Hanem a bűn, hogy bűnnek mutatkozzék, halálomat okozta olyasmivel, ami jó, és a bűn így még bűnösebb lett a parancs által.

14 Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én azonban testi vagyok, rabszolgája a bűnnek. **15** Magam sem értem, hogy mit teszek. Mert nem azt teszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök. **16** De ha azt teszem, amit nem akarok, helyeslem a törvényt, hogy jó. **17** Így már nem is én cselekszem azt, hanem a bennem lakó bűn. **18** Tudom ugyanis, hogy a jó nem lakik bennem, azaz a testemben; mert megvan bennem az akarat a jóra, de a jót megtenni nem tudom. **19** Hisz nem teszem a jót, amelyet akarok, hanem azt teszem, amit nem akarok, a rosszat. **20** Ha pedig azt

Rom 7 [1] nem tudjátok-e, atyámfiai, (mert a törvényt tudóknak szólok), hogy a törvény az emberen uralkodik, amennyi ideig él?

Rom 7 [2] mert amely asszony a férfiú alatt vagyon, a férfiú élvén a törvényhez köttetett. ha pedig meghal a férje, megoldoztatott a férje törvényétől.

Rom 7 [3] az okáért a férfiú élvén paráznának hívattatik, ha más férfiúval leszen. ha pedig meghal a férje, megszabadult a férje törvényétől, hogy parázna ne legyen, ha más férfiúval leszen.

Rom 7 [4] annak okáért, atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy másé legyetek, aki halottaiból feltámadott, hogy az Istennek gyümölcsözzünk.

Rom 7 [5] mert midőn a testben volnánk, a bűnök indulati, melyek a törvény által valának, munkálkodtak a mi tagjainkban, hogy a halálnak gyümölcsöznének.

Rom 7 [6] most pedig megoldoztattunk a halál törvényétől, amelyben tartatunk vala, úgyhogy a lélek újságában szolgáljunk, és nem a betű óságában.

Rom 7 [7] mit mondjunk tehát? bűn-e a törvény? távol legyen! de a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által, mert a kívánságot nem tudom vala, ha a törvény nem mondaná: ne kívánj!

Rom 7 [8] alkalmatosságot vevén pedig a bűn a parancsolat által énbennem minden kívánságot szerzett. mert a törvény nélkül a bűn meghalt vala.

Rom 7 [9] én pedig valaha a törvény nélkül élek vala. de mikor eljött volna a parancsolat, a bűn megelevenedett.

Rom 7 [10] én pedig meghalék, és találtaték az a parancsolat, mely az életre vala, nekem halálomra lenni.

Rom 7 [11] mert a bűn alkalmatosságot vevén a parancsolat által megcsalt engem, és azáltal megölt.

Rom 7 [12] az okáért szent ugyan a törvény, szent a parancsolat is, és igaz és jó.

Rom 7 [13] azért ami jó, nekem halállá lett-e? távol legyen! de a bűn, hogy bűnnek láttassék, a jó által nekem halált szerzett, hogy fölötte igen bűntevő legyen a bűn a parancsolat által.

Rom 7 [14] mert tudjuk, hogy a törvény lelki dolog, én pedig testi vagyok, eladattatott a bűn alá.

Rom 7 [15] mert amit cselekszem, nem értem, mert nem amely jót akarok, azt cselekszem, hanem amely gonoszt gyűlölök, azt művelem.

Rom 7 [16] ha pedig amit nem akarok, azt művelem, egyezek a törvénnyel, hogy jó.

Rom 7 [17] most pedig már nem én művelem azt, hanem a bennem lakó bűn.

cselekszem, amit nem akarok, már nem én teszem azt, hanem a bűn, amely bennem lakik. 21 Így tehát én, aki a jót akarom tenni, azt a törvényt találom, hogy a rossz áll hozzám közel; 22 mert belső emberi voltom szerint gyönyörűségemet találom Isten törvényében, 23 de más törvényt érzek tagjaimban, s ez küzd értelmem törvénye ellen, és a bűn törvényének foglyává tesz, amely tagjaimban van.

24 Ó, én szerencsétlen ember! Ki szabadít meg e halálnak testétől? 25 Hála legyen Istennek, Jézus Krisztus, a mi Urunk által! Így tehát én magam az értelmem által Isten törvényének szolgálok, a test által azonban a bűn törvényének.

Rom 7 18 mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz az én testemben a jó, mert nálam vagyon az akarás, a jót pedig elvégezni fel nem találom.

Rom 7 19 mert nem amely jót akarok, azt cselekszem, hanem amely gonoszt nem akarok, azt művelem.

Rom 7 20 ha pedig amit nem akarok, azt művelem, már nem én művelem azt, hanem a bennem lakó bűn.

Rom 7 21 megtalálom azért a törvényt jót akarván cselekedni, mert a gonosz rajtam vagyon.

Rom 7 22 mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint,

Rom 7 23 más törvényt látok pedig a tagjaimban, ellenkezőt az elmém törvényével, és engem rabbá tevőt a bűnnek törvényében, mely az én tagjaimban vagyon.

Rom 7 24 én szerencsétlen ember! ki szabadít meg engem e halálnak testéből?

Rom 7 25 az Isten malasztja a mi Urunk, Jézus Krisztus által! az okáért én az elmével az Isten törvényének szolgálok, a testtel pedig a bűn törvényének.

Róm 8

A keresztények élete a Lélekben

1 Nincs tehát már semmi kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak. 2 Mert a Krisztus Jézusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvé-nyétől. 3 Ami ugyanis lehetetlen volt a törvénynek, mert a test erőtlenné tette, azt Isten megtette. Elküldte a bűn miatt saját Fiát a bűn testéhez hasonló testben, és kárhoztató ítéletet hozott a bűn ellen a testben, 4 hogy a törvény által megkövetelt igazságosság beteljesedjék mibennünk, akik nem élünk test szerint, hanem Lélek szerint.

5 A testi ember ugyanis a testi dolgokra törekszik, a Lélek embere pedig a Lélek dolgaira törekszik. 6 Mert a test törekvése a halál, a Lélek törekvése pedig élet és béke, 7 mivel a test törekvése ellenszegülés az Istennek, mert nem veti alá magát Isten törvényének, hiszen nem is képes rá. 8 Márpedig a testi ember nem lehet kedves Isten előtt.

9 Ti azonban nem test szerinti, hanem Lélek szerinti emberek vagytok, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek. Akiben viszont nincs meg Krisztus Lelke, az nem az övé. 10 Ha azonban Krisztus bennetek van, a test halott ugyan a bűn miatt, de a Lélek életet ad az igazságosság által. 11 S ha annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor Ő, aki feltámasztotta Jézus

Rom 8 1 semmi kárhozatjuk nincs azért már azoknak, kik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem a test szerint járnak.

Rom 8 2 mert az élet lelkének törvénye a Krisztus Jézusban megszabadított engem a bűnnek és a halálnak törvényétől.

Rom 8 3 mert ami lehetetlen vala a törvénynek, amennyibe erőtelen vala a test miatt, az Isten az ő Fiát elküldvén a bűnös testnek hasonlatosságában, és a bűnből kárhoztatá a bűnt a testben,

Rom 8 4 hogy a törvénynek igazítása beteljesednék mibennünk, akik nem test szerint járunk, hanem lélek szerint.

Rom 8 5 mert akik test szerint valók, a testieket javalják. akik pedig lélek szerint valók, a lelkieket javalják.

Rom 8 6 mert a testnek okossága halál, a lélek okossága pedig élet és békesség.

Rom 8 7 mert a testnek bölcsessége ellensége az Istennek, mert az Isten törvényének nem enged, mert nem is lehet.

Rom 8 8 akik pedig a testben vannak, nem lehetnek kedvesek az Istennek.

Rom 8 9 ti pedig nem vagytok a testben, hanem a lélekben, de úgy ha az Isten lelke lakik bennetek. akiben pedig a Krisztus lelke nincsen, az nem övé.

Krisztust a halálból, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.

12 Ennélfogva, testvérek, nem vagyunk a test lekötelezettjei, hogy a test szerint éljünk. **13** Ha ugyanis a test szerint éltek, meghaltok, de ha a Lélekkel megölitek a test cselekedeteit, élni fogtok. **14** Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. **15** Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét csak féljetek, hanem a gyermekké fogadás Lelkét, amelyben azt kiáltjuk: »Abba, Atyánk!« **16** Maga a Lélek tesz lelkünkkel együtt tanúságot, hogy Isten fiai vagyunk. **17** Ha pedig fiai, akkor örökösök is: Isten örökösei, Krisztusnak pedig társörökösei – ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

A világ megváltásának reménye

18 Azt tartom ugyanis, hogy mindaz, amit most szenvedünk, nem mérhető össze a jövendő dicsőséggel, amely meg fog nyilvánulni rajtunk.

19 Mert a teremtett világ sóvárogva várja, hogy Isten fiai megnyilvánuljanak. **20** Hiszen a teremtett világ hiábavalóságnak van alávetve, nem önként, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, **21** hogy a teremtett világ is felszabadul majd a romlandóság szolgaságából Isten fiai dicsőségének szabadságára. **22** Tudjuk ugyanis, hogy minden teremtmény együtt sóhajtozik és vajúdik mind ez ideig. **23** De nemcsak azok, hanem mi is, akik magunkban hordjuk a Lélek zsengéit: mi magunk is sóhajtozunk bensőnkben, s várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását. **24** Üdvözülésünk ugyanis reménybeli. Ha látjuk azt, amit remélünk, az nem reménység; hisz ki remélné azt, amit lát? **25** Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor várjuk is türelemmel.

26 Hasonlóképpen a Lélek is segítségnükre van erőtlenségünkben, mert nem tudjuk, hogyan imádkozzunk helyesen; de maga a Lélek jár közben értünk szavakba nem foglalható sóhajtásokkal. **27** Aki azonban vizsgálja a szíveket, tudja, hogy melyek a Lélek kívánságai, tudja, hogy közbenjár a szentekért Isten akarata szerint.

28 Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik, azoknak, akik az ő végzése értelmében meghívást kaptak, hogy szentek legyenek. **29** Mert akiket eleve ismert, azokat eleve arra is rendelte, hogy hasonlók legyenek Fia képmásához, s így ő elsőszülött legyen a sok testvér között. **30** Akiket pedig eleve elrendelt, azokat meg is hívta; és akiket meghívott, azokat megigazultakká

Rom 8 [10] ha pedig a Krisztus tibennetek vagyon, a test meghalt ugyan a bűnért, a lélek pedig él a megigazulásért.

Rom 8 [11] hogyha annak a Lelke, aki feltámasztotta a Jézust hallottaiból, bennetek lakik, aki feltámasztotta a Jézus Krisztust halottaiból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az ő tibennetek lakó Lelkéért.

Rom 8 [12] az okáért, atyámfiai, adósak vagyunk nem a testnek, hogy a test szerint éljünk.

Rom 8 [13] mert ha a test szerint éltek, meghaltok, ha pedig lélekkel a test cselekedetit megöldöklitek, éltek.

Rom 8 [14] mert valakik az Isten lelkétől vezettetnek, azok az Isten fiai.

Rom 8 [15] mert nem vettétek a szolgálat lelkét ismét a félelemben, hanem a fogadott fiak lelkét vettétek, amelyben kiáltjuk: abba, (Atyánk!)

Rom 8 [16] mert ő maga a Lélek bizonyságot teszen a mi lelkünknek, hogy az Isten fiai vagyunk.

Rom 8 [17] ha pedig fiai, örökösi is: az Istennek örökösi ugyan, a Krisztusnak pedig örököstársai, de úgy, ha együtt szenvedünk, hogy együtt meg is dicsőíttessünk.

Rom 8 [18] mert alítom, hogy nem méltók e mostani időnek szenvedési a következendő dicsőségre, mely megjelentetik mibennünk.

Rom 8 [19] mert a teremtett állatnak várakodása az Isten fiainak megjelenését várja.

Rom 8 [20] mert hiúság alá vettetett a teremtett állat, nem akarva, hanem azért, aki őtet alája vetette reménységben,

Rom 8 [21] mert maga a teremtett állat is megszabadíttatik a romlandóságnak szolgálatjától az Isten fiai dicsőségének szabadságára.

Rom 8 [22] mert tudjuk, hogy minden teremtett állat fohászkodik és szül mindeddig.

Rom 8 [23] nemcsak az pedig, hanem mi magunk is, kik a Léleknek zsengéit vettük, mi is fohászkodunk magunkban az Isten fogadott fiúságát várván, a mi testünknek váltságát.

Rom 8 [24] mert reménység által üdvözültünk. a reménység pedig, amely láttatik, nem reménység, mert aki mit lát, miért reméli?

Rom 8 [25] ha pedig amit nem látunk, reméljük, a tűrés által várjuk.

Rom 8 [26] hasonlóképpen pedig a Lélek is segíti a mi gyarlóságunkat, mert amit imádkozunk, amint kellene, nem tudjuk, hanem maga a Lélek könyörög érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

is tette; akiket pedig megigazultakká tett, azokat meg is dicsőítette.

A hívők bizonyossága

31 Mit mondjunk tehát mindezek után? Ha Isten velünk, ki ellenünk? **32** Ő, aki tulajdon Fiát sem kímélte, hanem odaadta értünk, mindnyájunkért, ne ajándékozna vele együtt mindent nekünk? **33** Ki lenne vádlója Isten választottjainak? Talán Isten, aki a megigazulást adja? **34** Ki lenne hát az, aki kárhoztat? Talán Krisztus Jézus, aki meghalt, mi több, fel is támadt, Isten jobbján van, és közben is jár értünk?

35 Ki szakíthat el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongatás? Üldözés, éhség, mezítelenség, veszedelem, vagy kard? **36** Amint írva van:

»Miattad gyilkolnak minket naphosszat,
olybá vesznek,
mint a leölésre szánt juhokat« **{Zsolt 44,23}**.

37 De mindezeken győzedelmeskedünk azáltal, aki szeret minket. **38** Abban ugyanis biztos vagyok, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövendők, sem erők, **39** sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.

Rom 8 [27] aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mit kívánjon a Lélek, mert Isten szerint könyörög a szentekért.

Rom 8 [28] tudjuk pedig, hogy az Istent szeretőknek mindenek jóra szolgálnak azoknak, kik a szándék szerint hívattattak szenteknek.

Rom 8 [29] mert akiket eleve megismert, eleve is elrendelte hasonlókká lenni az ő Fia ábrázatjához, hogy ő elsőszülött legyen a sok atyafiak között.

Rom 8 [30] akiket pedig eleve elrendelt, azokat hívta is, és akiket hívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

Rom 8 [31] mit mondjunk tehát ezekre? ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?

Rom 8 [32] ki még az ő tulajdon Fiának sem kedvezett, hanem mindnyájunkért adta őtet, mi módon nem ajándékozott volna is ővele nekünk mindeneket?

Rom 8 [33] ki vádolja az Isten választottit? az Isten, aki megigazít?

Rom 8 [34] kicsoda, aki kárhoztasson? Krisztus Jézus, aki meghalt, sőt, aki fel is támadott, aki az Isten jobbján vagyon, aki esedezik is érettünk?

Rom 8 [35] ki választ el tehát minket a Krisztus szeretetitől? háborúság-e? szorongatás-e? éhség-e? mezítelenség-e? veszedelem-e? üldözés-e? fegyver-e?

Rom 8 [36] (amint írva vagyon: mert éretted öldöklettetünk napestig, úgy tartattunk, mint a megölni való juhok.)

Rom 8 [37] de mindezekben győzedelmesek vagyunk azért, aki minket szeretett.

Rom 8 [38] mert bizonyos vagyok, hogy se halál, se élet, se angyalok, se fejedelemségek, se erők, se jelenvalók, se következendők, se erősség,

Rom 8 [39] se magasság, se mélység, se egyéb teremtett állat el nem választhat minket az Isten szeretetitől, mely a mi Urunk Jézus Krisztusban vagyon.

IZRAEL VÉGSŐ MEGSZABADÍTÁSA: 9,1-11,36

Róm 9

Pál és Izrael

1 Igazat mondok Krisztusban, nem hazudom, a lelkiismeretem mellettem tesz tanúságot a Szentlélekben, **2** hogy nagy a szomorúságom és szívemnek fájdalma szüntelen. **3** Hiszen azt kívánnám, hogy magam legyek átkozottként távol Krisztustól testvéreimért, test szerint való rokonaimért, **4** az izraelitákért, akiké a gyermekké

Rom 9 [1] igazságot mondok a Krisztusban, nem hazudok. bizonyságot tevén nekem az én lelkemismereti a Szentlélekben,

Rom 9 [2] hogy nagy szomorúságom vagyon, és a szívemnek szűntelen való fájdalma.

Rom 9 [3] mert én magam kívánok vala átokká lenni a Krisztustól az én atyámfiaiért, kik nekem test szerint rokonim,

Rom 9 [4] kik izraeliták, akiké a fogadott fiúság és a dicsőség és a szövetség és a törvénynek rendelése és a szolgálat és az ígéretek.

fogadás, a dicsőség, a szövetségek, a törvényadás, az istentisztelet és az ígéretek. 5 Övék az atyák, és test szerint Krisztus is közülük való, aki Isten mindenek fölött, áldott legyen mindörökké! Ámen.

Isten biztos ígérete

6 Az nem lehet azonban, hogy Isten igéje meghiúsult. Hiszen nem mind izraelita, aki Izraeltől származik; 7 és nem is mindnyájan Ábrahám fiai azért, mert az ő leszármazottjai; hanem: *»Izsák utódait hívják majd a te utódodnak«* **{Ter 21,12}**. 8 Más szóval: nem azok fiai Istennek, akik a test fiai, hanem az ígéret fiai, azok számítanak utódnak. 9 Az ígéret ugyanis így hangzik: *»Ez idő tájban eljövök, és Sárának fia lesz«* **{Ter 18,10}**. 10 Ezt nemcsak az ő esete mutatja, hanem Rebekáé is, aki egytől, Izsák atyánktól foganta fiait, 11 mert mielőtt még megszülettek volna, s akár jót, akár rosszat tettek volna – azért, hogy az Isten szabad választása megmaradjon –, 12 nem a tettekért, hanem a meghívó akaratából Rebekka ezt a kijelentést kapta: *»az idősebb lesz a fiatalabbnak a szolgája«* **{Ter 25,23}**, 13 amint írva van: *»Jákobot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem«* **{Mal 1,2-3}**.

Isten szabadsága és irgalma

14 Mit szólunk ehhez? Nem igazságtalanság ez Isten részéről? Semmi esetre sem! 15 Hiszen így szól Mózeshez: *»Könyörülök azon, akin könyörülök, és irgalmazok annak, akinek irgalmazok«* **{Kiv 33,19}**.

16 Tehát nem azon múlik, aki akar, vagy aki törekszik, hanem a könyörülő Istenen. 17 Az Írás ugyanis azt mondja a fáraónak: *»Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam rajtad hatalmamat, s nevemet világszerte hirdessék«* **{Kiv 9,16}**. 18 Azon könyörül tehát, akin akar, s azt teszi megátalkodottá, akit akar.

19 Azt mondod majd nekem erre: »Akkor miért hibáztat mégis? Hiszen ki állhat ellen az ő akaratának?« 20 Ember! Ki vagy te, hogy perbe szállj Istennel? *Vajon kérdi-e az edény a formálójától* **{Iz 29,16}**: »Miért alkottál engem ilyennek?« 21 Nincs-e *a fazekasnak* hatalma *az agyag fölött,* hogy ugyanazon anyagból az egyik edényt tisztes célra készítse, a másikat dicstelenre? 22 Isten pedig nem a haragját akarta-e megmutatni és a hatalmát megláttatni, és nem azért hordozta-e türelemmel a harag eszközeit, amelyek pusztulásra készültek? 23 És nem azért, hogy megismertesse dicsőségének gazdagságát az irgalmasság eszközein, amelyeket dicsőségre készített, 24 amilyenek mi vagyunk, akiket meghívott nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is?

Rom 9 5 akiké az atyák, és akikből való a Krisztus test szerint, ki mindenek fölött áldott Isten mindörökké. ámen.

Rom 9 6 nemhogy pedig kiesett volna az Isten igéje. mert nem mindnyájan, akik Izraelből vannak, azok izraeliták,

Rom 9 7 sem akik az Ábrahám magva, mindnyájan fiak, hanem: Izsákban hívattatik neked magod.

Rom 9 8 azaz nem akik a test fiai, azok az Isten fiai, hanem akik az ígéret fiai, számláltatnak a mag közibe.

Rom 9 9 mert az ígéret igéje ez: ez időtájban eljövök, és Sárának fia leszen.

Rom 9 10 nemcsak ő pedig, de Rebeka is egy közösüléssel fogadván méhében Izsáktól, a mi atyánktól.

Rom 9 11 mert midőn még nem születettek volna, avagy valami jót vagy gonoszt nem cselekedtek volna, (hogy a választás szerint az Isten szándéka megmaradna),

Rom 9 12 nem a cselekedetekből, hanem a hívótól mondatott neki, hogy a nagyobbik szolgál a kisebbiknek,

Rom 9 13 amint írva vagyon: Jákobot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem.

Rom 9 14 mit mondjunk tehát? vajon hamisság vagyon-e az Istennél? távol legyen!

Rom 9 15 mert Mózesnek azt mondja: könyörülök azon, akin könyörülök, és irgalmasságot teszek azzal, akin könyörülök.

Rom 9 16 az okáért nem az akaróé, sem a futóé, hanem a könyörülő Istené.

Rom 9 17 mert az Írás azt mondja fáraónak: ezen végre támasztottalak téged, hogy megmutassam rajtad az én erőmet, és hogy kihirdettessék az én nevem az egész földön.

Rom 9 18 könyörül azért akin akarja, és megkeményíti, akit akar.

Rom 9 19 mondod azért nekem: mit panaszolkodik mégis? mert ki áll az ő akaratja ellen?

Rom 9 20 oh, ember, te ki vagy, hogy megfelelj az Istennek? vajon mondja-e az alkotmány annak, aki őtet alkotta: miért alkottál engem így?

Rom 9 21 nincs-e hatalma a fazekaknak a sáron azon sárból némely edényt tisztességre csinálni, némelyet pedig gyalázatra?

Rom 9 22 hogyha Isten meg akarván mutatni haragját, és megismertetni az ő hatalmasságát, elszenvedte nagy tűréssel a harag edényit, a veszedelemre illendőket,

25 Ahogy Ózeásnál mondja:
»Aki nem népem, azt népemnek fogom hívni,
és a nem kedveltet kedveltnek« {Óz 2,25k}.
26 *És akkor ez lesz:*
»Azon a helyen, ahol azt mondták nekik:
`Ti nem vagytok népem',
ott az élő Isten fiainak hívják majd őket« {Óz 2,1}.
27 Izajás pedig fennen hirdeti Izraelről: *»Ha Izrael fiainak száma annyi lesz is, mint a tenger fövénye, csak a maradék üdvözül*. 28 *Szavát ugyanis beteljesíti és sietve végrehajtja az Úr a földön«* {Iz 10,22-23}. 29 Amint előre megmondta Izajás:
»Ha a seregek Ura
nem hagyott volna nekünk utódot,
úgy jártunk volna, mint Szodoma,
és olyanok lettünk volna, mint Gomorra« {Iz 1,9}.

Izrael buzgalma tévútra vezet

30 Mit mondjunk tehát? Azt, hogy a nemzetek, akik nem jártak a megigazulás útján, elnyerték a megigazulást, mégpedig a hitből való megigazulást. 31 Izrael ellenben törekedett a megigazulás törvényére, mégsem érte el a törvény célját. 32 Miért? Mert nem a hit, hanem a tettek által akarta azt elérni. Megbotlottak a botlás kövében, 33 amint írva van:
»Íme, Sionban leteszem a botlás követ
és a botrány szikláját,
és senki sem szégyenül meg,
aki hisz benne« {Iz 28,16}.

Rom 9 23 hogy megmutatná az ő dicsőségének gazdaságit az irgalmasságnak edényin, melyeket a dicsőségre készített?
Rom 9 24 kiket hívott is minket nemcsak a zsidók közül, hanem a pogányok közül is,
Rom 9 25 amint Ozeásnál mondja: hívom a nem én népemet én népemnek, és a nem szerelmest szerelmesnek, és az irgalmasságnak meg nem találóját irgalmasság megtalálójának.
Rom 9 26 és leszen a helyen, ahol nekik mondatott: nem én népem vagytok ti, ott hívattatnak az élő Isten fiainak.
Rom 9 27 Izajás pedig azt kiáltja Izraelről: ha az Izrael fiainak száma oly leszen, mint a tenger fövenye, a maradéki üdvözülnek.
Rom 9 28 mert az igét elvégező és megrövidítő az igazságban, mert megrövidíttettetett igét cselekszik az Úr a földön.
Rom 9 29 és amint eleve megmondotta Izajás: ha a Seregek Ura nekünk magot nem hagyott volna, mint Szodoma lettünk volna, és Gomorrához hasonlók lettünk volna.
Rom 9 30 mit mondjunk tehát? hogy a nemzetségek, amelyek nem követik vala az igazságot, megfogták az igazságot, az igazságot pedig, mely a hitből vagyon.
Rom 9 31 Izrael pedig az igazság törvényét követvén az igazság törvényére nem jutott.
Rom 9 32 miért? mert nem a hitből, hanem úgymint a cselekedetekből. mert megbotlottak a botlásnak kövében,
Rom 9 33 amint írva vagyon: íme, Sionban teszem a megbotlásnak követ és a botránkozásnak kőszikláját, és minden, aki hiszen őbenne, meg nem szégyeníttetik.

Róm 10

1 Testvérek! Szívemből kívánom és könyörgök Istenhez az ő üdvösségükért. 2 Mert tanúságot teszek mellettük, hogy megvan bennük a buzgóság Istenért, de ez a nem ismerők buzgósága. 3 Nem ismerték el ugyanis az Istentől való megigazulást, s a magukét igyekeztek helyébe állítani; nem vetették alá magukat az Istentől való megigazulásnak. 4 Pedig Krisztus a törvény végcélja, mindenkinek a megigazulására, aki hisz.

Megváltó örömhír mindenki számára

5 Mózes ugyanis azt írja a törvényből eredő megigazulásról: *»Az ember, aki teljesíti azt, élni fog általa«* {Lev 18,5}. 6 A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: *»Ne mondd* szívedben: *Ki megy*

Rom 10 1 atyámfiai, az én szívem akaratja ugyan és az Istenhez való könyörgésem azok üdvösségéért vagyon.
Rom 10 2 mert bizonyságot teszek felőlük, hogy Istenhez való buzgóságuk vagyon, de nem a tudomány szerint.
Rom 10 3 mert nem tudván az Istennek igazságát, és az övéket akarván állatni az Istennek igazsága alá nem adták magukat.
Rom 10 4 mert a törvénynek vége a Krisztus minden hívőnek igazságára.
Rom 10 5 mert Mózes azt írta, hogy az igazságot, mely a törvényből vagyon, amely ember megcselekeszi, él azáltal.

föl az égbe?« **{MTörv 30,12}** – tudniillik, hogy Krisztust lehozza. **7** Vagy: *»Ki száll le az alvilágba?«* **{Zsolt 107,26}** – tudniillik, hogy Krisztust a halottak közül visszahívja. **8** Az Írás viszont mit mond? *»Közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben«* **{MTörv 30,14}**. Ez tudniillik a hit igéje, amelyet hirdetünk. **9** Ha tehát a száddal vallod, hogy *»Jézus az Úr!«*, és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halottak közül, üdvözülsz. **10** A szív hite megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál. **11** Az Írás ugyanis azt mondja:

»Mindaz, *aki hisz benne, meg nem szégyenül* « **{Iz 28,16}**.

12 Nincsen ugyanis különbség zsidó és görög között, mert mindnyájuknak ugyanaz az egy Ura van, aki bőkezű mindazokhoz, akik segítségül hívják őt. **13** Mert *mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül* **{Jo 3,5}**.

14 De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? S hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak, ha nincsen, aki hirdesse? **15** S hogyan hirdessék, ha nem küldték őket? Amint meg van írva:

»Milyen gyönyörűségesek azok lábai,

akik a jó hírt hirdetik!« **{Iz 52,7}**

Izrael engedetlensége

16 De nem mindnyájan fogadták engedelmességgel a jó hírt. Azért mondja Izajás:

»Uram, ki hitt annak, amit hallott tőlünk?« **{Iz 53,1}**

17 Eszerint a hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus szava által.

18 De kérdem én: Talán nem hallották? Sőt, ellenkezőleg:

»Hangjuk elhatott az egész földre,

s beszédük a földkerekség határaira« **{Zsolt 19,5}**.

19 Vagy kérdem én: Talán Izrael nem értette meg? Mózes mondja először:

»Versengésre indítalak benneteket

azok ellen, akik `nem népem',

és oktalan nép által

haragra ingerellek titeket« **{MTörv 32,21 G}**.

20 Izajás bátran kimondja: *»Megtaláltak engem, akik nem kerestek, és kinyilvánítottam magam azoknak, akik nem kutattak utánam«* **{Iz 65,1}**.

21 Izraelhez azonban így szól: *»Kitártam kezemet egész nap a hitetlen és ellenszegülő nép felé«* **{Iz 65,2}**.

Rom 10 [6] amely igazság pedig a hitből vagyon, így szól: ne mondjad a te szívedben: ki megyen fel mennybe? azaz a Krisztust aláhozni.

Rom 10 [7] avagy: ki száll alá a mélységbe? azaz a Krisztust halottaiból visszahívni.

Rom 10 [8] de mit mond az Írás? közel vagyon az ige a te szádban és a te szívedben, ez a hitnek igéje, amelyet prédikálunk.

Rom 10 [9] mert ha száddal vallod az Úr Jézust, és a szívedben hiszed, hogy az Isten őtet feltámasztotta halottaiból, üdvözülsz.

Rom 10 [10] mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal leszen pedig a vallástétel az üdvösségre.

Rom 10 [11] mert az Írás azt mondja: minden, aki őbenne hiszen, meg nem szégyeníttetik.

Rom 10 [12] mert nincs különbözés a zsidó és a görög között, mert ugyanazon egy Ura mindnyájuknak, ki gazdag mindnyájukhoz, akik őtet segítségül hívják.

Rom 10 [13] mert minden, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül.

Rom 10 [14] hogy hívják azért segítségül, akiben nem hittek? avagy mint hisznek annak, akit nem hallottak? hogy hallanak pedig prédikáló nélkül?

Rom 10 [15] hogy prédikálnak pedig, ha nem küldetnek? amint írva vagyon: mely ékesek a békességhirdetők lábai, akik jókat hirdetnek.

Rom 10 [16] de nem mindnyájan engednek az evangéliumnak. mert Izajás azt mondja: Uram, ki hitt a mi hallomásunknak?

Rom 10 [17] azért a hit a hallásból vagyon, a hallás pedig a Krisztus igéje által.

Rom 10 [18] de mondom: nem hallották-e? sőt minden földre kiment az ő zengésük, és a föld kerekségének határira az ő igéjük.

Rom 10 [19] de mondom: nem tudta-e meg Izrael? legelső Mózes azt mondja: én bosszankodásra hozlak titeket a nem nép által, az esztelen nép által haragra bocsátlak titeket.

Rom 10 [20] Izajás pedig meri és mondja: megtaláltattam az engem nem keresőktől. nyilván megjelentem azoknak, akik engem nem kérdeztek.

Rom 10 [21] Izraelnek pedig azt mondja: egész nap kiterjesztettem kezeimet a hitlen és ellenmondó népre.

Róm 11

Isten népe és a kiválasztott »maradék«

1 Azt kérdem tehát: Vajon elvetette Isten az ő
népét? Semmi esetre sem! Hiszen én is izraelita
vagyok, Ábrahám utóda Benjamin törzséből. **2** *Is-*
ten nem taszította el népét **{Zsolt 94,14}**, amelyet
eleve magáénak ismert. Vagy nem tudjátok, mit
mond az Írás Illésről, hogyan tesz panaszt Istennél
Izrael ellen? **3** »Uram, *prófétáidat megölték, oltá-*
raidat felforgatták, egyedül én maradtam meg, s
nekem is az életemre törnek« **{1 Kir 19,10}**.

4 És mit mond neki az isteni válasz?

»Meghagytam magamnak *hétezer férfit,*
akik nem hajtottak térdet Baál előtt« **{1 Kir 19,18}**.

5 Éppígy a jelenben is van maradék a kegyelemből való kiválasztás alapján. **6** De ha kegyelemből, akkor már nem tettek fejében; különben a kegyelem már nem volna kegyelem.

7 Hogyan is van tehát? Amit Izrael keres, azt nem érte el, a választottak pedig elérték. A többiek viszont vakok lettek, **8** amint meg van írva:

»Isten a kábulat lelkét adta nekik;
szemeket, hogy ne lássanak,
füleket, hogy ne halljanak,
mind a mai napig« **{Iz 6,9-10; MTörv 29,3}**.

9 Dávid is azt mondja:

»Asztaluk váljék számukra tőrré és csapdává,
botránkozássá és megtorlássá!
10 *Szemük homályosodjék el, hogy ne lássanak,*
és hátukat görnyeszd meg egészen!« **{Zsolt 69,23}**

11 Azt kérdem mármost: Vajon úgy botlottak-
e meg, hogy végleg elessenek? Semmi esetre sem.
Ellenkezőleg, az ő bukásukból üdvösség támadt a
nemzeteknek azért, hogy őket versengésre ser-
kentse. **12** Ha pedig már a bukásuk is nyereség a
világnak, és mulasztásuk gazdagodás a nemzete-
knek, mennyivel inkább az lesz a beteljesedésük!

Hasonlat az olajfáról

13 Nektek, nemzeteknak azonban azt mon-
dom: Amennyiben én a nemzetek apostola va-
gyok, a szolgálatomat megbecsülöm, **14** hátha ver-
sengésre serkenthetem véreimet, és üdvözítek kö-
zülük egyeseket. **15** Mert ha az ő félreállításuk a
világ megbékélését szolgálja, mi más lesz a befo-
gadásuk, ha nem élet a halálból? **16** Ha a termés
zsengéje szent, a belőle készült tészta is az, és ha
a gyökér szent, az ágak is azok. **17** Ha egyik-másik
ág le is törött, téged pedig vadolajfa létedre

Rom 11 [1] mondom azért: vajon az Isten elvetette-
e az ő népét? távol legyen! mert én is izraelita
vagyok az Ábrahám magvából, a Benjamin nem-
zetéből.

Rom 11 [2] nem vetette el az Isten az ő népét, akit
eleve megismert. nem tudjátok-e Illésről, mit
mond az Írás, miképpen esedezik az Istennek Iz-
rael ellen?

Rom 11 [3] Uram, a te prófétáidat megölték, oltá-
ridat felfordították, és én egyedül maradtam, és
az én lelkemet keresik.

Rom 11 [4] de mit mond neki az isteni felelet? hé-
tezer férfiat hagytam magamnak, kik térdet nem
hajtottak Baalnak.

Rom 11 [5] így azért ez időben is a maradékok a
kegyelemnek választása szerint megtartattak.

Rom 11 [6] ha pedig kegyelemből, már nem a cse-
lekedetekből, mert különben a kegyelem nem le-
szen kegyelem.

Rom 11 [7] micsoda tehát? amit Izrael keres vala,
ahhoz nem jutott. a választás pedig eljutott, a
többi pedig megvakultak,

Rom 11 [8] amint írva vagyon: az Isten a töredel-
mességnek lelkét adta nekik, szemeket, hogy ne
lássanak, és füleket, hogy ne halljanak mind e
mai napig.

Rom 11 [9] és Dávid azt mondja: legyen az ő asz-
taluk tőrré és fogsággá és botránkozássá és fize-
téssé őnekik.

Rom 11 [10] sötétüljenek meg az ő szemük, hogy ne
lássanak, és az ő hátukat mindenkor meggörbítsed.

Rom 11 [11] mondom azért: vajon úgy ütköztenek-
e meg, hogy elesnének? távol legyen! de az ő vét-
kük által, üdvösségük lett a pogányoknak, hogy
őket kövessék.

Rom 11 [12] hogyha az ő vétkük a világ gazdag-
sága, és az ő megkevesülésük a pogányok gaz-
dagsága, mennyivel inkább az ő teljes voltuk?

Rom 11 [13] mert nektek mondom, pogányoknak:
amíg én ugyan a pogányok apostola vagyok, az
én szolgálatomat megtisztelem,

Rom 11 [14] hogyha valamiképpen követésre indít-
hatnám az én testi atyámfiait, és üdvözíthetnék
valakiket közülük.

Rom 11 [15] mert ha azoknak elveszése a világnak
megengesztelése, micsoda a felvétel, ha nem élet
a halálból?

Rom 11 [16] hogyha a zsenge szent, a tészta is az,
és ha a gyökér szent, az ágak is azok.

beoltottak közéjük, s így részese lettél az olajfa gyökerének és dús nedvének, **18** ne kérkedj az ágak ellenében. Ha kérkedsz, tudd meg, hogy nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged.

19 Mondhatnád ugyan: »Azért törték le azokat az ágakat, hogy engem beoltsanak.« **20** Igen, ők a hitetlenség következtében törtek le, te azonban a hit által állsz; ne légy tehát fennhéjázó, hanem félj. **21** Mert ha Isten nem kegyelmezett meg a természetes ágaknak, neked sem fog megkegyelmezni!

22 Lásd meg tehát Isten jó voltát és szigorúságát! Azok iránt, akik elestek, a szigorúságát, irántad pedig Isten jóvoltát, ha megmaradsz a jóságban – máskülönben téged is le fognak metszeni. **23** De ha felhagynak hitetlenségükkel, őket is beoltják, mert Istennek van hatalma, hogy újra beoltsa őket. **24** Ha ugyanis téged kivágtak a természetes vadolajfából, és beoltottak a természet rendjén kívül a nemes olajfába, mennyivel inkább be fogják oltani saját olajfájukba azokat, akik a természet szerint oda tartoznak?

Izrael végső megmentése

25 Nem akarom, testvérek, hogy saját bölcsességetekre hagyatkozzatok, és meg ne ismerjétek azt a titkot, hogy a vakság Izraelnek csak egy részében következett be, addig, amíg a nemzetek összessége be nem lép, **26** s így majd egész Izrael üdvözül, amint meg van írva:

»Eljön a Szabadító Sionból,

és elfordítja Jákobtól a gonoszságot **{Iz 59,20-21 G}**.

27 *S ez lesz velük a szövetségem,*

amikor elveszem a bűneiket« **{Jer 31,33-34}**.

28 Ők az evangéliumot tekintve ellenségek ugyan a ti javatokra; a kiválasztottságot tekintve azonban igen kedvesek az ősök kedvéért. **29** Isten ugyanis nem bánja meg adományait és hívását. **30** Hiszen ahogyan egykor ti nem hallgattatok Isten szavára, most azonban irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségük miatt: **31** ugyanúgy ők most engedetlenek az irántatok megnyilvánult irgalmasság miatt, hogy most ők is irgalmasságot nyerjenek. **32** Isten ugyanis mindenkit engedetlenségbe zárt, hogy mindenkin könyörüljön.

33 Milyen nagy Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának mélysége! Mennyire megfoghatatlanok az ő ítéletei, és kifürkészhetetlenek az ő útjai!

34 *Mert ki ismerte az Úr gondolatát?*

Vagy ki volt az ő tanácsadója?

Rom 11 [17] hogyha némelyek az ágakból letörettek, te pedig vad olajfa lévén beoltattál azokba, és részessé lettél a gyökérben és az olajnak zsírjában, ne dicsekedjél az ágak ellen.

Rom 11 [18] hogyha dicsekedel: nem te viseled a gyökeret, hanem a gyökér téged.

Rom 11 [19] mondanád azért: letörettek az ágak, hogy én beoltassam.

Rom 11 [20] jól vagyon. a hitlenségért törettek le, te pedig a hit által állasz. ne érts fenn, hanem félj!

Rom 11 [21] mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, talán neked sem kedvez.

Rom 11 [22] lássad azért az Istennek jóvoltát és keménységét. azok ellen ugyan, akik elestek, keménységét, tehozzád pedig az istennek jóvóltát, ha megmaradsz a jóságban, mert különben te is kivágattatol.

Rom 11 [23] de azok is, ha meg nem maradnak a hitlenségben, beoltatnak, mert hatalmas az Isten, hogy ismét beoltsa őket.

Rom 11 [24] mert ha te a természet szerint való vad olajfából kivágattál, és természet ellen beoltattál a jó olajfába, mennyivel inkább azok, akik természet szerint beoltatnak az ő saját olajfájukba?

Rom 11 [25] mert akarom, hogy megtudjátok, atyámfiai, e titkot, (hogy ne legyetek magatoknál bölcsek), hogy vakság történt Izraelben rész szerint, míg a pogányoknak teljes volta bejőne,

Rom 11 [26] és így az egész Izrael üdvözülne, amint írva vagyon: eljő Sionból, aki kiszabadítson, és eltérítse az istentelenséget Jákobról.

Rom 11 [27] és ez nekik éntőlem a végezés, mikor elveszem az ő bűnüket.

Rom 11 [28] az evangélium szerint ellenségek ugyan tiérettetek, a választás szerint pedig szerelmesek az atyákért.

Rom 11 [29] mert megbánás nélkül vannak az Isten ajándéki és az ő hívatalja.

Rom 11 [30] mert amint ti is valamikor nem hittetek az Istennek, most pedig irgalmasságot nyertetek azoknak hitlenségük miatt,

Rom 11 [31] úgy ezek is most nem hitték a veletek lett irgalmasságot, hogy ők is irgalmasságot nyerjenek.

Rom 11 [32] mert az Isten mindeneket a hitlenségbe rekesztett, hogy mindnyájukon könyörüljön.

Rom 11 [33] óh, Isten bölcsessége és tudománya, gazdagságinak magassága! mely megfoghatatlanok az ő ítéleti, és megvizsgálhatatlanok az ő útjai!

35 *Vagy ki adott előbb neki,*

hogy vissza kellene fizetnie? **{Iz 40,13-14}**

36 Mert minden belőle, általa és érte van. Dicsőség neki mindörökké! Ámen.

A HÍVEK ÉLETE: 12,1-15,13

Róm 12

Új élet a közösségben

1 Kérlek tehát benneteket, testvérek, Isten irgalmasságára, hogy adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen a ti ésszerű istentiszteletetek. **2** Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem alakuljatok át értelmetek megújításával, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a jó, neki kedves és tökéletes.

3 Azt mondom ugyanis mindegyikteknek a nekem adott kegyelemnél fogva, hogy senki se gondoljon magáról a kelleténél többet; hanem józanul gondolkodjék, mindenki a hit mértéke szerint, amelyet Isten juttatott neki. **4** Amint ugyanis egy testben sok testrészünk van, s nem ugyanaz a rendeltetése minden testrésznek, **5** ugyanúgy vagyunk sokan egy test Krisztusban; egyenként pedig egymásnak tagjai. **6** Különböző adományaink vannak a nekünk adott kegyelemnek megfelelően: ha prófétaság, akkor gyakoroljuk a hit mértéke szerint; **7** ha szolgálat, akkor fáradozzunk a szolgálatban; ha valaki tanít, tanítson; **8** aki buzdít, buzdítson; aki adakozik, tegye egyszerűségben; aki elöljáró, buzgóságban, aki irgalmasságot gyakorol, vidámságban.

Felhívás a Lélekben való életre

9 A szeretet legyen tettetés nélkül! Utáljátok a rosszat, s ragaszkodjatok a jóhoz! **10** Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek egymás iránt gyengédek, a tisztelet dolgában egymással versengők, **11** az igyekezetben nem lusták, lélekben buzgók: az Úrnak szolgáltok! **12** Legyetek örvendezők a reménységben, béketűrők a nyomorúságban, állhatatosak az imádságban, **13** támogassátok a szenteket szükségleteikben; gyakoroljátok a vendégszeretetet! **14** Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket; áldjátok, és ne átkozzátok! **15** Örüljetek az örvendezőkkel, és sírjatok a sírókkal! **16** Legyetek egyetértők egymás között, nem nagyravágyók, hanem együttérzők az alacsonyrendűekkel. Ne legyetek bölcsek a magatok szemében **{Példa 3,7}**!

Rom 11 [34] mert ki ismerte meg az Úr elméjét? vagy ki volt az ő tanácsa?

Rom 11 [35] vagy ki adott elsőbb neki, és visszaadatik annak?

Rom 11 [36] mert őtőle és őáltala és őbenne vannak mindenek. őneki legyen dicsőség örökké! ámen.

Rom 12 [1] kérlek azért titeket, atyámfiai, az Isten irgalmasságára, hogy a ti testeteket adjátok élő, szent és Istennek kedves áldozatul, a ti szolgálatotok okossággal legyen.

Rom 12 [2] és ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti értelmeteknek újulásában, hogy megpróbáljátok, melyik legyen az Istennek jó és kellemetes és tökéletes akaratja.

Rom 12 [3] mert azt mondom, a nekem adatott malaszt által mindnyájatoknak, akik közöttetek vannak, hogy ne értsetek többet annál, amint kell érteni, hanem értsetek józanság szerint, és amint kinek-kinek Isten osztotta a hitnek mértékét.

Rom 12 [4] mert amint egy testben sok tagjaink vannak, minden tagoknak pedig nem ugyanazon egy cselekedetek vagyon,

Rom 12 [5] úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, mindenikünk pedig egyik a másiknak tagjai.

Rom 12 [6] különböző ajándékink vannak pedig a malaszt szerint, amely nekünk adatott, akár a prófétálás a hitnek módja szerint,

Rom 12 [7] akár a szolgálat a szolgálatban, akár aki tanít a tudományban,

Rom 12 [8] aki int az intésben, aki adakozik az együgyűségben, aki gondot visel a szorgalmatosságban, aki könyörül a vidámságban.

Rom 12 [9] a szeretet tettetés nélkül, gyűlölvén a gonoszt, a jóhoz ragaszkodván,

Rom 12 [10] az atyafiúságnak szerelmével egymást szeretvén, tisztelettel egymást megelőzvén,

Rom 12 [11] a szorgalmatosságban nem restelkedvén, a lélekben buzgók lévén, az Úrnak szolgálván,

Rom 12 [12] a reménységben örülvén, a háborúságban békével tűrvén, az imádságban serénykedvén,

Rom 12 [13] a szenteknek szükségekben adakozók lévén, a gazdálkodást követvén.

Rom 12 [14] áldjátok a ti üldözőiteket, áldjátok, és ne átkozzátok!

Rom 12 [15] örüljetek az örvendezőkkel, sírjatok a sírókkal!

17 Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért! *A jóra törekedjetek* minden *ember előtt!* **{Példd 3,4 G}**. **18** Amennyiben rajtatok áll, lehetőség szerint éljetek békében minden emberrel! **19** Ne tegyetek a magatok ügyében igazságot, kedveseim, hanem adjatok helyet az isteni haragnak, mert meg van írva: *»Enyém a bosszúállás, én majd megfizetek«* **{MTörv 32,35}** – mondja az Úr. **20** Hanem, *ha ellenséged éhezik, adj neki enni, ha szomjazik, adj neki inni! Mert ha ezt teszed, eleven parazsat gyűjtesz a fejére* **{Példd 25,21-22}**. **21** Ne hagyd, hogy a rossz legyőzzön téged; te győzd le a rosszat jóval!

Rom 12 [16] ugyanazont értvén egymás között, fenn nem értvén, hanem az alázatosokkal egyezvén ne legyetek okosak ti magatoknál!

Rom 12 [17] senkinek gonoszért gonoszt vissza nem adván, a jókra igyekezvén nemcsak Isten előtt, hanem minden emberek előtt is.

Rom 12 [18] ha lehetséges, ami rajtatok áll, minden emberrel békességtek lévén!

Rom 12 [19] magatokat nem oltalmazván szerelmesim, hanem adjatok helyt a haragnak, mert írva vagyon: enyém a bosszúállás, én megfizetem, úgy mond az Úr.

Rom 12 [20] de ha éhezik a te ellenséged, etesd őtet, ha szomjúhozik, italt adj neki! mert ezt cselekedvén tüzes szenet gyűjtesz a fejére.

Rom 12 [21] meg ne győzettessél a gonosztól, hanem jóval győzd meg a gonoszt!

Róm 13

Viselkedés a politikai hatalommal

1 Mindenki vesse alá magát a felettes hatóságoknak! Nincs ugyanis hatalom, csak Istentől; amelyek pedig vannak, azokat Isten rendelte. **2** Aki tehát ellene szegül a felsőbbségnek, szembeszáll Isten rendelésével. Az ellenszegülők pedig önmagukat vetik ítélet alá. **3** Mert a fejedelmek a jótettet nem büntetik, csak a rosszat. Azt akarod, hogy ne kelljen félned a felsőbbségtől? Tedd a jót, és dicséretet nyersz tőle, **4** mert ő Isten szolgája a javadra. De ha rosszat tettél, félj, mert nem ok nélkül hordozza a kardot; szolgája ugyanis Istennek, hogy bosszút álljon büntetéssel azon, aki rosszat cselekszik. **5** Eszerint tehát szükséges, hogy alávessétek magatokat, nemcsak a büntető harag, hanem a lelkiismeret miatt is. **6** És az adókat is fizessétek, mert ők Isten szolgái, akik éppen ebben a szolgálatban fáradoznak. **7** Adjátok meg tehát mindenkinek, amivel tartoztok; akinek adóval, annak az adót, akinek illetékkel, annak az illetéket, akinek félelemmel, annak a félelmet, akinek tisztelettel, annak a tiszteletet!

Rom 13 [1] minden lélek alája vettessék a felső hatalmasságoknak, mert nincs hatalmasság, hanem az Istentől, amelyek pedig vannak, az Istentől rendeltettek.

Rom 13 [2] az okáért aki ellene áll a hatalmasságnak, az Isten rendelésének áll ellene. akik pedig ellene állanak, azok maguknak szereznek kárhozatot.

Rom 13 [3] mert a fejedelmek nem a jó cselekedetnek vannak félelmére, hanem a gonosznak. akarsz-e pedig nem félni a hatalmasságtól? jót cselekedjél, és dicséreted leszen attól,

Rom 13 [4] mert Istennek szolgája a te jódra. ha pedig gonoszt cselekszel, félj, mert nem ok nélkül hordozza a fegyvert. mert Isten szolgája bosszút állván büntetéssel azon, aki gonoszt cselekszik.

Rom 13 [5] az okáért szükség, hogy engedjetek, nemcsak a büntetésért, hanem a lelkiismeretért is.

Rom 13 [6] mert azért adtok adót is, mert az Isten szolgái ugyanazért szolgálván.

Rom 13 [7] adjátok meg azért mindennek, amivel tartoztok, akinek adóval, adót, akinek vámmal, vámot, akinek félelemmel, félelmet, akinek tisztelettel, tiszteletet.

A szeretet parancsa

8 Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak azzal, hogy egymást szeretitek, mert aki felebarátját szereti, teljesítette a törvényt. **9** Azt ugyanis, hogy *ne törj házasságot, ne ölj, ne lopj, hamis tanúságot ne szólj, ne kívánd meg a másét* **{Kiv 20,13-17; MTörv 5,17-21}**, és ami egyéb parancs még van, újra egybefoglalja ez az egy ige: *Szeresd felebarátodat, mint önmagadat* **{Lev 19,18}**. **10** A szeretet nem

Rom 13 [8] senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak hogy egymást szeressétek, mert aki felebarátját szereti, a törvényt betöltötte.

Rom 13 [9] mert: ne paráználkodjál, ne ölj, ne orozz, hamis tanúságot ne szólj, ne kívánj, és ha más egyéb parancsolat vagyon, ez igében foglaltatik: szeressed felebarátodat, mint te magadat!

tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.

11 Annál is inkább, mivel ismeritek az időt, hogy itt az óra, amikor fel kell kelnünk az álomból. Most ugyanis az üdvösség közelebb van már hozzánk, mint amikor hívők lettünk. **12** Az éjszaka előrehaladt, a nappal pedig elközelgett. Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltsük magunkra a világosság fegyvereit. **13** Mint nappal, járjunk tisztességesen; nem tobzódásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem civódásban és versengésben, **14** hanem öltsétek magatokra az Úr Jézus Krisztust, és ne dédelgessétek testeteket az érzéki vágyakban!

Róm 14

»Erősek« és »gyengék« a közösségben

1 Karoljátok fel szeretettel azt, aki gyönge a hitben, de anélkül, hogy vitatkoznátok az eltérő felfogásokról. **2** Van, aki hiszi, hogy mindent szabad ennie; aki pedig gyönge, az növényekkel táplálkozik. **3** Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne kárhoztassa azt, aki eszik. Hiszen Isten magáévá fogadta őt. **4** Ki vagy te, hogy kárhoztasd más szolgáját? Urának áll vagy bukik; bizonyára állni fog, mert Istennek van hatalma, hogy fenntartsa.

5 Van, aki különbséget tesz nap és nap között, más meg egyformán ítél meg minden napot: kövesse mindenki a maga meggyőződését. **6** Aki megtartja a napot, az Úrért tartja meg; s aki eszik, az Úrra való tekintettel eszik, mert hálát ad Istennek; és aki nem eszik, az Úrra való tekintetből nem eszik – s ő is hálát ad Istennek. **7** Hiszen egyikünk sem él önmagának, és egyikünk sem hal meg önmagának; **8** amíg élünk, az Úrnak élünk, s ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Akár élünk tehát, akár halunk, az Úré vagyunk. **9** Krisztus ugyanis azért halt meg és kelt életre, hogy a holtaknak is, az élőknek is Ura legyen.

10 Miért ítéled meg hát testvéredet? És te miért veted meg testvéredet? Hiszen mindnyájan odaállunk majd Krisztus ítélőszéke elé. **11** Mert írva van:

»Életemre mondom – mondja az Úr –,

minden térd meghajlik előttem,

és minden nyelv magasztalja Istent« **{Iz 49,18; 45,23}.**

12 Így tehát mindegyikünk magáról ad majd számot Istennek. **13** Ezért ne ítéljük el többé egymást, hanem inkább arra határozzátok el maga-

Rom 13 [10] a felebarátunk szereteti gonoszt nem cselekszik. a törvénynek teljes volta azért a szeretet.

Rom 13 [11] és ezt az időt tudván, hogy órája vagyon már az álomból felkelnünk, mert most közelb vagyon a mi üdvösségünk, hogysem mikor hittünk.

Rom 13 [12] az éj elmúlt, a nap pedig elközelgetett. vessük el azért a sötétség cselekedetit, és öltözzünk a világosság fegyveribe!

Rom 13 [13] mint nappal tisztességesen járjunk, nem tobzódásokban és részegségekben, nem az ágyasházakban és szemtelenségekben, nem versenkedésben és irigységben,

Rom 13 [14] hanem öltözzetek az Úr Jézus Krisztusba, és a testnek ne viseljétek gondját a kívánságok szerint.

Rom 14 [1] az erőtlent pedig a hitben felvegyétek, nem a gondolatoknak vetekedésiben!

Rom 14 [2] mert némely azt hiszi, hogy mindent megehetik, aki pedig erőtlen, paréjt egyék.

Rom 14 [3] az, aki eszik, a nem evőt meg ne utálja. és aki nem eszik, az evőt meg ne ítélje, mert az Isten felvette őtet.

Rom 14 [4] te ki vagy, aki a más szolgáját ítéled? az urának áll, vagy esik. feláll pedig, mert hatalmas az Isten őtet felállatni.

Rom 14 [5] mert némely különbséget teszen a nap és a nap között, némely pedig minden napot megítél. ki-ki az ő értelmében bővelkedjék!

Rom 14 [6] aki napot válogat, az Úrnak válogatja, és aki eszik, az Úrnak eszik, mert hálákat ad az Istennek. és aki nem eszik, az Úrnak nem eszik, és hálákat ad az Istennek.

Rom 14 [7] mert senki közülünk magának nem él, és senki magának meg nem hal.

Rom 14 [8] mert akár élünk, az Úrnak élünk, akár meghalunk, az Úrnak halunk meg. az okáért vagy élünk vagy halunk, az Úré vagyunk.

Rom 14 [9] mert azért halt meg, és támadott fel a Krisztus, hogy mind a holtakon és mind az eleveneken uralkodjék.

Rom 14 [10] te pedig miért ítéled az atyádfiát? avagy te miért utálod meg az atyádfiát? mert mindnyájan a Krisztus ítélőszéki eleibe fogunk állani.

Rom 14 [11] mert írva vagyon: élek én, úgy mond az Úr, hogy nekem hajol meg minden térd, és minden nyelv vallást teszen az Istennek.

Rom 14 [12] az okáért ki-ki mind közülünk magáról ad számot az Istennek.

tokat, hogy ne okozzatok a testvérnek megütközést vagy megbotránkozást!

14 Tudom, és meggyőződésem az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában; csak annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. **15** De ha a testvéred elszomorodik az ételed miatt, akkor már nem a szeretetnek megfelelően jársz el. Ne veszítsd el ételeddel azt, akiért Krisztus meghalt! **16** Ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek! **17** Isten országa ugyanis nem étel és nem ital dolga, hanem igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben. **18** Aki ebben szolgál Krisztusnak, kedves az Isten előtt, és dicséretes az emberek előtt. **19** Azért tehát arra törekedjünk, ami békességre és egymás épülésére szolgál. **20** Ne rontsd le az étel miatt Isten művét! Minden tiszta ugyan, de ártalmára lesz annak az embernek, aki botránkozást okozva eszi. **21** Jobb, ha nem eszel húst és nem iszol bort, sem egyebet nem teszel, ami miatt testvéred megütközik.

22 A hitből eredő meggyőződésed maradjon a tied Isten előtt! Boldog, aki nem ítéli el magát azzal, amire elhatározza magát. **23** Akinek azonban kétségei vannak, és mégis eszik, ítéletet von magára, mert cselekvése nem származik meggyőződésből. Bűn tehát mindaz, ami nem történik hitből eredő meggyőződésből.

Rom 14 [13] azért többé egymást ne ítéljük, hanem inkább azt ítéljétek, hogy akadályt ne tegyetek az atyátokfiának, vagy botránkozást.

Rom 14 [14] tudom és bízom az Úr Jézusban, hogy semmi nem tisztátalan őáltala, hanem csak annak, aki valamit tisztátalannak alít lenni, annak tisztátalan.

Rom 14 [15] mert ha az étek miatt az atyádfia megszomorodik, már nem a szeretet szerint jársz. a te ételeddel el ne veszessed azt, akiért meghalt a Krisztus.

Rom 14 [16] ne káromlattassék azért a mi jónk.

Rom 14 [17] mert az Istennek országa nem étel és ital, hanem igazság és békesség és öröm a Szentlélekben.

Rom 14 [18] mert aki ebben szolgál a Krisztusnak, kedves az Istennek, és dicséretes az emberek előtt.

Rom 14 [19] az okáért amik a békességre valók, kövessük, és amik az épületre valók, egymás között megőrizzük.

Rom 14 [20] ne rontsd el az ételért az Isten alkotmányát! mindenek tiszták ugyan, de gonosz az embernek, aki botránkozással eszik.

Rom 14 [21] jó húst nem enni, és bort nem innia, sem amiben az atyádfia megbántatik vagy megbotránkozik vagy megerőtlenül.

Rom 14 [22] hited vagyon-e? magadnál tartsad az Isten előtt! boldog, aki nem ítéli magát abban, amit javall.

Rom 14 [23] aki pedig különbséget ítél, ha eszik, elkárhozott, mert nem a hitből. minden pedig, ami hitből nincs, bűn az.

Róm 15

Felhívás az egyetértésre a közösségben

1 Nekünk azonban, akik erősek vagyunk, kötelességünk, hogy elviseljük az erőtlenek gyengeségeit, és ne a magunk kedvét keressük. **2** Mindegyiktek igyekezzen keresni felebarátjának kedvét, javát és épülését! **3** Hiszen Krisztus sem kereste a maga kedvét, hanem amint meg van írva: *»Szidalmazóid szidalmai rám hullottak«* **{Zsolt 69,10}**. **4** Márpedig minden régi Írást a mi okulásunkra írtak meg, hogy reménységünk legyen az Írásokból származó béketűrés és vigasztalás által. **5** A béketűrés és a vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy Jézus akarata szerint egyetértés legyen köztetek, **6** hogy egy lélekkel és egy szájjal dicsőítsétek Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak Istenét és Atyját!

Rom 15 [1] tartozunk pedig mi erősbek az erőtlenek gyarlóságit viselni, és nem magunknak kedvezni.

Rom 15 [2] ki-ki mind közületek kedveskedjék felebarátjának a jóban épülésre.

Rom 15 [3] mert Krisztus nem kedvezett magának, hanem amint írva vagyon: a téged szidalmazóknak szidalmi rám estek.

Rom 15 [4] mert valamik megírattak, a mi tanúságunkra írattak, hogy a békességes tűrés által és az írások vigasztalása által reménségünk legyen.

Rom 15 [5] a békességes tűrésnek és a vigasztalásnak Istene pedig adjon egyetértenetek egymás között a Jézus Krisztus szerint,

Rom 15 [6] hogy egyenlő szívűek, egy szájjal tiszteljétek az Istent és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját.

Rom 15 [7] az okáért vegyétek fel egymást, amint Krisztus is felvett titeket az Isten tiszteletire!

7 Fogadjátok el tehát egymást, ahogyan Krisztus is elfogadott titeket Isten dicsőségére! **8** Azt mondom ugyanis, hogy Krisztus Jézus a körülmetéltek szolgája lett, hogy bebizonyítsa Isten igazmondását, megvalósítva az atyáknak tett ígéreteket; **9** a nemzetek azonban irgalmasságáért dicsőítik Istent, amint meg van írva:

»Ezért magasztallak, Uram, a nemzetek között,
és zengek dalt nevednek« **{Zsolt 18,50}.**

10 Azt mondja továbbá:

»Nemzetek, örvendezzetek az ő népével együtt« **{MTörv 32,43 G}.**

11 Majd pedig:

»Nemzetek, dicsérjétek mindnyájan az Urat!
Magasztalja őt minden nép!« **{Zsolt 117,1}**

12 Izajás továbbá azt mondja:

»Jesszének sarja lesz,
aki felkel, hogy uralkodjék a népeken,
benne reménykednek a nemzetek« **{Iz 11,1.10 G}.**

13 A reménység Istene töltsön el titeket a hit teljes örömével és békéjével, hogy a remény bőségben legyen bennetek a Szentlélek erejéből!

Befejezés: 15,14-16,27

Pál útitervei

14 Testvérek, veletek kapcsolatban meg vagyok győződve arról, hogy ti is telve vagytok jósággal, bővében vagytok minden ismeretnek, és képesek vagytok figyelmeztetni egymást. **15** Itt-ott merészebben írtam nektek, testvérek, hogy emlékeztesselek titeket bizonyos dolgokra. Annak a kegyelemnek erejében tettem ezt, amit Isten adott nekem, **16** hogy Krisztus Jézus szolgája legyek a nemzetek között, és Isten evangéliumának szent szolgálatát végezzem, s így a nemzetek kedves, és a Szentlélek által megszentelt áldozattá legyenek. **17** Van tehát mivel dicsekednem Krisztus Jézusban Isten előtt. **18** Természetesen csak arról merek beszélni, amit Krisztus vitt általam végbe a nemzetek megtérítésére szóval és tettel: **19** a jelek és csodák erejével, a Lélek erejével, amíg Jeruzsálemtől messze körbejárva Illíriáig teljesítettem Krisztus evangéliumának hirdetését. **20** Így tehát becsületbeli dolognak tartottam hirdetni az evangéliumot, de nem ott, ahol Krisztus neve már ismert volt, nehogy más által rakott alapra építsek, **21** hanem amint meg van írva:

Rom 15 [8] mert azt mondom, hogy a Krisztus Jézus szolgája volt a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért az atyák ígéretinek megerősítésére.

Rom 15 [9] a pogányok pedig az irgalmasságért tiszteljék az Istent, amint írva vagyon: azért hálát adok neked, Uram, a pogányok között, és a te nevednek éneklek.

Rom 15 [10] és ismét mondja: vigadjatok, pogányok, az ő népével!

Rom 15 [11] és ismét: dicsérjétek, minden pogányok, az Urat, és magasztaljátok őtet, minden népek!

Rom 15 [12] és ismét Izajás mondja: Izájnak gyökere leszen, és aki feltámad a pogányokat vezérleni, őbenne bíznak a pogányok.

Rom 15 [13] a reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitelben, hogy bővelkedjetek a reménységben és a Szentlélek erejében.

Rom 15 [14] bizonyos vagyok pedig, atyámfiai, én magam is felőletek, hogy ti is teljesek vagytok szeretettel, rakvák minden tudománnyal, úgyhogy egymást inthessétek.

Rom 15 [15] merészben írtam pedig nektek, atyámfiai, valami részből, úgymint emlekeztetvén titeket a malasztért, mely nekem az Istentől adatott,

Rom 15 [16] hogy szolgája legyek a Krisztus Jézusnak a pogányok között megszentelvén az Isten evangéliumát, hogy a pogányok áldozatja kedves legyen, és megszenteltetett a Szentlélek által.

Rom 15 [17] vagyon azért dicsőségem a Jézus Krisztus által az Istennél.

Rom 15 [18] mert nem merek semmit azok közül szólani, amiket a Krisztus énáltalam a pogányok engedélmességére nem cselekszik igével és cselekedettel, jegyeknek és csodáknak erejével, a Szentléleknek erejével.

Rom 15 [19] úgyhogy Jeruzsálemtől fogva körös-körül mind Illíriáig teljesen elhirdettem a Krisztus evangéliumát.

Rom 15 [20] úgy prédikálottam pedig ez evangéliumot, nem ahol nevezetben volt a Krisztus, hogy más fundamentumára ne építenék, hanem amint írva vagyon:

Rom 15 [21] akiknek nem hirdettetett őfelőle, meglátják, és akik nem hallották, megértik.

Rom 15 [22] ez okáért fölötte igen meg is bántattam, hogy hozzátok ne mennék, és megtiltattam mindeddig.

Rom 15 [23] most pedig helyem nem lévén tovább e tartományokban kívánságom lévén pedig tihozzátok mennem sok elmúlt esztendőktől fogva,

»Akiknek nem hirdették, meglátják,

s akik nem hallották, megértik« **{Iz 52,15}**.

22 Ez akadályozott meg igen sokszor abban, hogy hozzátok menjek. **23** Mivel azonban most már nincs helyem ezeken a tájakon, s már sok év óta vágyódom hozzátok menni, **24** amikor majd útra kelek Hispániába, remélem, hogy átmenőben meglátlak titeket, s ti elkísértek majd oda, miután körötökben kissé felüdültem.

25 Most azonban Jeruzsálembe indulok a szentek szolgálatában. **26** Makedónia és Akhája ugyanis jónak látták, hogy némi gyűjtést rendezzenek a jeruzsálemi szentek szegényei számára. **27** Jónak látták, de tartoznak is nekik. Mert ha a nemzetek részesei lettek az ő lelki javaiknak, kötelességük anyagiakkal nekik szolgálni. **28** Amikor tehát ezt elvégeztem és kezükbe tettem ennek a gyűjtésnek a gyümölcsét, utamba ejtve titeket, elmegyek Hispániába. **29** Tudom, hogy amikor hozzátok megyek, Krisztus áldásának bőségével megyek.

Az apostol imát kér

30 Kérlek tehát titeket, testvérek, a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szentlélek szeretetére, segítsetek engem imádságaitokban. Kérjétek Istent értem, **31** hogy megmeneküljek a hitetlenektől, akik Júdeában vannak, és Jeruzsálem érdekében való szolgálatom kedves legyen a szenteknek, **32** s így azután Isten akaratából örömmel menjek hozzátok, és megpihenhessek nálatok. **33** A békesség Istene legyen veletek, mindnyájatokkal!

Ámen.

Rom 15 [24] mikor Hispániába kezdek menni, remélem, hogy általmenvén meglátlak titeket, és tőletek vitetem oda, ha veletek először egyrészből nyájaskodom.

Rom 15 [25] most azért Jeruzsálembe megyek a szenteknek szolgálni.

Rom 15 [26] mert javallották Macedónia és Achája, hogy közönséggel valamit adnának a szentek közül való szegényeknek, akik Jeruzsálemben vannak.

Rom 15 [27] mert tetszett nekik, és adósak nekik, mert ha az ő lelki dolgukban részesekké lettek a pogányok, tartoznak a testiekben is szolgálni nekik.

Rom 15 [28] ezt azért mikor elvégezem, és kezükbe adom e gyümölcsöt, tiáltalatok megyek Hispániába.

Rom 15 [29] tudom pedig, hogy hozzátok menvén a Krisztus evangéliuma áldásának bőségével megyek.

Rom 15 [30] kérlek azért titeket, atyámfiai, a mi Urunk, Jézus Krisztus által és a Szentlélek szereteti által, hogy segítsetek engem a ti énérettem való imádságtokban az Istenhez,

Rom 15 [31] hogy megszabadíttassam a hitetlenektől, akik Júdeában vannak, és az én szolgálatomnak bemutatása kellemetes legyen Jeruzsálemben a szenteknek,

Rom 15 [32] hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratja által, és tiveletek megvidámodjam.

Rom 15 [33] a békességnek Istene pedig legyen mindnyájatokkal! ámen.

Róm 16

Üdvözlések és intelmek

1 Ajánlom nektek Főbe nővérünket, aki a kenkreai egyház szolgálatában áll. **2** Fogadjátok őt az Úrban, ahogyan a szentekhez illik! Legyetek segítségére, bármiben van is szüksége rátok, mert ő is sokaknak segítségére volt, nekem magamnak is.

3 Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, munkatársaimat Krisztus Jézusban! **4** Ők életüket kockáztatták az én életemért; nemcsak én vagyok hálás nekik, hanem a nemzetek minden egyháza is. **5** Köszöntsétek a házukban levő közösséget is!

Köszöntsétek az én kedves Epenétuszomat, aki Ázsiának zsengéje Krisztusban! **6** Köszöntsétek Máriát, aki sokat fáradozott értetek! **7** Köszöntsétek Andronikoszt és Júniászt, rokonaimat és fogolytársaimat, akiket az apostolok körében nagyra becsül-

Rom 16 [1] ajánlom pedig nektek Főbét, a mi nénénket, ki az anyaszentegyháznak szolgál, mely Kenkreában vagyon,

Rom 16 [2] hogy őtet befogadjátok az Úrban, amint szentekhez illik, és mellette legyetek valami dologban nálatok nélkül szűkölködik, mert ő is sokak mellett volt, és magam mellett is.

Rom 16 [3] köszöntsétek Priszkát és Aquilát, az én segítőimet a Krisztus Jézusban!

Rom 16 [4] (kik az én lelkemért a maguk nyakait adták, kiknek nemcsak én adok hálákat, de a pogányoknak minden gyülekezeti is)

Rom 16 [5] és az ő házukbeli gyülekezetet is. köszöntsétek az én szerelmes Epenétuszomat, ki első zsengéje Ázsiának a Krisztusban!

Rom 16 [6] köszöntsétek Máriát, ki sokat munkálkodott közöttetek!

nek, s akik előbb lettek Krisztusban hívők, mint én.
8 Köszöntsétek Ampliátuszt, aki nekem igen kedves az Úrban!
9 Köszöntsétek Urbánuszt, munkatársunkat Krisztusban, és az én kedves Sztakhiszomat!
10 Köszöntsétek Apellészt, aki helytállt Krisztusért! Köszöntsétek az Arisztobulosz házához tartozókat!
11 Köszöntsétek rokonomat, Heródiont! Köszöntsétek a Narcisszusz házához tartozókat, akik hisznek az Úrban!
12 Köszöntsétek Trifénát és Trifózát, akik munkálkodnak az Úrban! Köszöntsétek a szeretett Persziszt, aki sokat fáradozott az Úrban!
13 Köszöntsétek Rúfuszt, a kiválasztottat az Úrban, valamint anyját, aki nekem is az!
14 Köszöntsétek Aszinkritoszt, Flegont, Hermészt, Patrobászt, Hermászt és a testvéreket, akik velük vannak!
15 Köszöntsétek Filologoszt és Júliát, Néreuszt és nővérét, meg Olimpászt, valamint az összes szentet, akik velük vannak!
16 Köszöntsétek egymást szent csókkal! Krisztus minden egyháza köszönt titeket.

17 Kérlek azonban titeket, testvérek, tartsátok szemmel azokat, akik egyenetlenséget és botránkozást okoznak – ellentétben azzal a tanítással, melyet tanultatok. Kerüljétek őket!
18 Az ilyenek ugyanis nem Krisztus Urunknak szolgálnak, hanem a hasuknak. Szenteskedő beszéddel és hízelgő szavakkal megtévesztik az ártatlanok szívét.

19 A ti engedelmességetek híre ugyanis mindenhová eljutott; örömem is telik bennetek. Akarom azonban, hogy bölcsek legyetek a jóra és együgyűek a rosszra.
20 A békesség Istene hamarosan össze fogja tiporni lábatok alatt a sátánt!

Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak kegyelme legyen veletek!

21 Köszönt titeket Timóteus, a munkatársam, továbbá Lúciusz, Józon, Szoszipatrosz, a rokonaim.
22 Köszöntelek titeket én, Terciusz is, aki írtam a levelet az Úrban.
23 Köszönt titeket Gájusz, aki házigazdám nekem és az egész egyháznak. Köszönt titeket Erasztusz, a város vagyonkezelője és Kvartusz testvér.

Istendicsőítés

25 Annak pedig, akinek van hatalma arra, hogy megerősítsen titeket evangéliumomban és a Jézus Krisztusról szóló tanításban, s annak a titoknak a kinyilatkoztatásában, amelyre az örök idők során hallgatás borult,
26 de amely most nyilvánvalóvá lett, és az örök Isten parancsára a próféták

Rom 16 [7] köszöntsétek Andronikuszt és Juniát, az én rokonimat és fogolytársaimat, akik fők apostolok között, akik énelőttem voltak is a Krisztusban!

Rom 16 [8] köszöntsétek Ampliátuszt, az én igen szerelmesemet az Úrban!

Rom 16 [9] köszöntsétek Urbánuszt, a mi segítőnket a Krisztus Jézusban, és Sztakiszt, az én szerelmesemet!

Rom 16 [10] köszöntsétek a Krisztusban jámbor Apelleszt! köszöntsétek azokat, akik az Arisztobolusz házából valók!

Rom 16 [11] köszöntsétek Herodiont, az én rokonomat! köszöntsétek azokat, akik a Narcisszus házából valók, kik az Úrban vannak!

Rom 16 [12] köszöntsétek Trifénát és Trifoszát, kik az Úrban munkálkodnak! köszöntsétek Perziszt, az én szerelmesemet, ki sokat munkálkodott az Úrban!

Rom 16 [13] köszöntsétek az Úrban választatott Rufuszt és az ő anyját és enyémet is!

Rom 16 [14] köszöntsétek Aszinkrituszt, Flegont, Hermeszt, Patrobászt, Hermászt, és akik velük vannak, az atyafiakat!

Rom 16 [15] köszöntsétek Filológuszt és Júliát, Néreuszt és az ő nénjét és Olimpiát és mind, akik velük vannak, a szenteket!

Rom 16 [16] köszöntsétek egymást a szent csókolásban! köszöntenek titeket a Krisztusnak minden gyülekezeti.

Rom 16 [17] kérlek pedig titeket, atyámfiai, hogy azokra vigyázzatok, akik visszavonásokat és botránkozásokat szereznek a tudományon== ==kívül, amelyet ti tanultatok, és távozzatok el azoktól!

Rom 16 [18] mert effélék a mi Urunk, Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak, és az édes beszédekkel és áldásokkal elhitetik az ártatlanok szíveit.

Rom 16 [19] mert a ti engedelmességtek minden helyen kihirdettetett. örülök azért tibennetek. de akarom, hogy bölcsek legyetek a jóban, és együgyűek a gonoszban.

Rom 16 [20] a békességnek Istene pedig rontsa meg a sátánt a ti lábaitok alatt hamarsággal! a mi Urunk, Jézus Krisztusnak malasztja tiveletek!

Rom 16 [21] köszönt titeket Timóteus, az én segítőm, és Lúciusz és Józon és Szoszipater, az én rokonim.

Rom 16 [22] köszöntlek titeket én, Terciusz, ki e levelet írtam, az Úrban.

iratai által a hitnek való engedelmesség végett minden nemzetnek tudtul adatott, **27** az egyedül bölcs Istennek, Jézus Krisztus által, tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Rom 16 [23] köszönt titeket Gájusz, az én gazdám, és az egész anyaszentegyház. köszönt titeket Erasztus, a város kincstartója, és Quartusz, az atyafi.

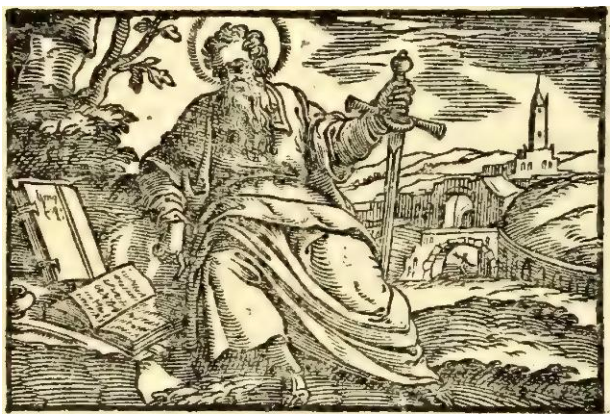
Rom 16 [24] a mi Urunk, Jézus Krisztusnak malasztja legyen mindnyájatokkal! ámen.

Rom 16 [25] annak pedig, aki titeket megerősíthet az én evangéliumom szerint és a Jézus Krisztus prédikálása szerint, a titoknak megjelentése szerint, mely örök időktől fogva eltitkoltatott (,

Rom 16 [26] mely most jelentetett meg a próféták írási által az örök Isten parancsolatja szerint, a hitnek engedésére) minden pogányok között megtudatott,

Rom 16 [27] az egyedül bölcs Istennek a Jézus Krisztus által, kinek tisztelet és dicsőség örökkön örökké! ámen.

ELSŐ LEVÉL A KORINTUSIAKNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-3

1 Kor 1

1 Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából meghívott apostola, és Szosztenész testvér, **2** Isten korintusi egyházának, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, a meghívott szenteknek, mindazokkal együtt, akik segítségül hívják a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, minden helyen, náluk és nálunk. **3** Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás: 1,4-9

4 Szüntelenül hálát adok Istenemnek értetek Isten kegyelméért, amely megadatott nektek Krisztus Jézusban, **5** hogy mindenben gazdagok lettetek őbenne, minden igében és minden ismeretben. **6** Mert Krisztus tanúbizonysága megerősödött bennetek, **7** úgyhogy semmiféle kegyelmi adománynak sem vagytok híjával, miközben a mi

1Kor 1 [1] Pál, a Jézus Krisztusnak hívattatott apostola az Isten akaratja által és Szosztenész atyafiú

1Kor 1 [2] az Isten gyülekezetinek, mely Korintusban vagyon, a Krisztus Jézusban megszenteltetteknek, a hívattatott szenteknek, mindnyájukkal, akik segítségül hívják a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevét, minden ő helyükben és a mienkben.

1Kor 1 [3] kegyelem nektek, és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

1Kor 1 [4] hálákat adok az én Istenemnek mindenkor érettetek az Isten malasztjáért, mely nektek adatott a Krisztus Jézusban,

1Kor 1 [5] hogy mindenekben gazdagok lettetek őbenne, minden igében és minden tudományban.

1Kor 1 [6] amint a Krisztus bizonyságtétele megerősíttetett tibennetek,

1Kor 1 [7] úgyhogy semminemű malaszt híjával ne legyetek várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését,

1Kor 1 [8] aki meg is erősít titeket mindvégig vétek nélkül a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljövetele napján.

1Kor 1 [9] igaz az Isten, aki által hívattattatok az ő Fiának, a mi Urunk Jézus Krisztusnak társaságába.

1Kor 1 [10] kérlek pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevéért, hogy azonegyet mondjatok mindnyájan, és ne legyenek tiköztetek szakadások, legyetek pedig tökéletesek azon értelemben és azon ítéletben!

Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok. 8 Ő meg is erősít majd titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. 9 Hűséges az Isten, aki által meghívást nyertetek Fiának, Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak közösségébe.

Pártoskodás a közösségben: 1,10-4,21

Intés az egységre

10 Kérlek titeket, testvérek, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan ugyanazt mondjátok, és ne legyen köztetek pártoskodás, hanem legyetek tökéletesen egyek ugyanabban a lelkületben és ugyanabban a felfogásban. 11 Azt a hírt kaptam ugyanis felőletek, testvéreim, Klóé házanépétől, hogy viszálykodások vannak köztetek. 12 Arról beszélek, hogy közületek mindenki ilyeneket mond: »Én Pálé vagyok«, »Én Apollóé«, »Én Kéfásé«, »Én pedig Krisztusé«.

13 Talán részekre oszlott Krisztus? Vajon Pált feszítették meg értetek, vagy Pál nevében vagytok megkeresztelve? 14 Hálát adok Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, csak Kriszpuszt és Gájuszt, 15 nehogy valaki azt mondhassa, hogy az én nevemben vagytok megkeresztelve. 16 Még Sztefanász házanépét is megkereszteltem; ezenkívül nem tudom, hogy másvalakit megkereszteltem volna. 17 Mert nem azért küldött engem Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, nem szavak bölcsességével, hogy Krisztus keresztje erejét ne veszítse.

A kereszt örömhíre

18 Mert a kereszt igéje azoknak, akik elvesznek, oktalanság ugyan, de azoknak, akik üdvözülnek, vagyis nekünk, Isten ereje. 19 Mert írva van: *»Elpusztítom a bölcsek bölcsességét, és az okosak okosságát megsemmisítem«* {Iz 29,14}.

20 Hol van a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világnak kutatója? Nemde oktalansággá tette Isten a világ bölcsességét? 21 Mivel ugyanis a világ Isten bölcsessége révén nem ismerte meg bölcsességgel az Istent, úgy tetszett Istennek, hogy az igehirdetés oktalansága által üdvözítse a hívőket. 22 Mert a zsidók csodajeleket kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek, 23 mi azonban a keresztrefeszített Krisztust hirdetjük, ami ugyan a zsidóknak botrány, a pogányoknak pedig oktalanság; 24 maguknak a meghívottaknak azonban, zsidóknak és görögöknek egyaránt, Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége, 25 Isten oktalansága ugyanis

1Kor 1 11 mert megjelentetett nekem tifelőletek, atyámfiai, azoktól, akik Kloéé, hogy versenkedések vannak közöttetek.

1Kor 1 12 ezt mondom pedig, hogy ki-ki mind közületek azt mondja: én Pálé vagyok ugyan, én pedig Apollóé, én pedig Kéfásé, én pedig Krisztusé.

1Kor 1 13 megosztatott-e a Krisztus? vajon Pál feszíttetett-e meg érettetek? vagy Pál nevében kereszteltettetek-e meg?

1Kor 1 14 hálákat adok az Istennek, hogy senkit közületek meg nem kereszteltem, hanem csak Kriszpuszt és Gájuszt,

1Kor 1 15 hogy valaki ne mondja, hogy az én nevemben kereszteltettetett meg.

1Kor 1 16 megkereszteltem pedig a Sztefanász házát is, azon kívül nem tudom, ha valakit mást kereszteltem.

1Kor 1 17 mert nem keresztelni küldött engem a Krisztus, hanem az evangéliumot hirdetni, nem az igének bölcsességében, hogy ki ne üresüljön a Krisztus keresztje.

1Kor 1 18 mert a keresztnek igéje az elveszőknek bolondság ugyan, azoknak pedig, akik üdvözülnek, azaz nekünk, az Isten ereje.

1Kor 1 19 mert írva vagyon: elvesztem a bölcsek bölcsességét, és az okosok okosságát megvetem.

1Kor 1 20 hol a bölcs? hol az írástudó? hol e világnak tudakozója? nem bolonddá tette-e az Isten e világ bölcsességét?

1Kor 1 21 mert mivelhogy az Istennek bölcsességében meg nem ismerte a világ a bölcsesség által az Istent, tetszett az Istennek a prédikálásnak bolondságával üdvözíteni a hívőket.

1Kor 1 22 mert a zsidók is jeleket kérnek, és a görögök is bölcsességet keresnek,

1Kor 1 23 mi pedig a megfeszíttetett Krisztust prédikáljuk, a zsidóknak botránkozást ugyan, a pogányoknak pedig bolondságot,

1Kor 1 24 azoknak pedig a hívattatott zsidóknak és a görögöknek Krisztust, az Isten erejét és az Isten bölcsességét.

1Kor 1 25 mert ami az Istenben bolondság, bölcsebb az embereknél, és ami az Istenben erőtlenség, erősb az embereknél.

1Kor 1 26 mert lássátok a ti hívatalotokat, atyámfiai, hogy nem sok bölcsek test szerint, nem sok hatalmasok, nem sok nemesek.

1Kor 1 27 hanem a világ bolondit választotta az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, és a

bölcsebb az embereknél, és Isten gyöngesége erősebb az embereknél.

26 Mert nézzétek csak meghívásotokat, testvérek: nem sok köztetek a bölcs az emberek megítélése szerint, nem sok a hatalmas, nem sok az előkelő; **27** hanem azt, ami a világ szerint oktalan, azt választotta ki Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, és ami a világ szerint gyönge, azt választotta ki Isten, hogy megszégyenítse az erőseket. **28** Ami a világ szerint alacsonyrendű és megvetett, azt választotta ki Isten: azt, ami semmi, hogy azt, ami valami, megsemmisítse, **29** hogy egy ember se dicsekedhessék Isten színe előtt. **30** Általa vagytok ti Krisztus Jézusban, aki Istentől bölcsességünkké, megigazulásunkká, megszentelődésünkké és megváltásunkká lett, **31** hogy amint írva van:

»Aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjék« **{Jer 9,22k}**.

világ erőtlenit választotta az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket,

1Kor 1 [28] és a világnak nemtelenit és az elvetettit választotta az Isten, és azokat, amik nincsenek, hogy elrontaná azokat, amik vannak,

1Kor 1 [29] hogy ne dicsekedjék egy test is az ő színe előtt.

1Kor 1 [30] ti pedig őtőle vagytok a Krisztus Jézusban, ki nekünk az Istentől bölcsesség lett, és igazság és megszentelés és váltság,

1Kor 1 [31] hogy amint írva vagyon: aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék!

1 Kor 2

Pál, az isteni bölcsesség hirdetője

1 Én is, amikor hozzátok mentem, testvérek, nem a beszéd vagy a bölcsesség fölényével mentem, hogy hirdessem nektek Isten titkát. **2** Mert nem akartam másról tudni köztetek, mint Jézus Krisztusról, mégpedig a megfeszítettről. **3** Gyöngeségben, félelemben és nagy rettegésben voltam nálatok. **4** Beszédem és igehirdetésem nem a bölcsesség meggyőző szavaiból állt, hanem a Lélek és az erő bizonyságából, **5** hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

6 Bölcsességet pedig a tökéletesek közt hirdetünk, de nem ennek a világnak bölcsességét, sem ennek a világnak pusztulásra ítélt fejedelmeiét; **7** hanem Istennek titokzatos, elrejtett bölcsességét hirdetjük, amelyet Isten öröktől fogva előre elrendelt a mi dicsőségünkre. **8** Ezt senki sem ismerte fel ennek a világnak a fejedelmei közül, mert ha felismerték volna, sohasem feszítették volna keresztre a dicsőség Urát. **9** Hanem amint írva van: *»Amit szem nem látott, fül nem hallott,* ami az ember szívébe föl nem hatolt, azt készítette Isten azoknak, akik szeretik őt« **{Iz 64,3}**.

10 Nekünk azonban kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent kikutat, még az Isten mélységeit is. **11** Mert ki ismeri az emberek közül az ember benső dolgait, ha nem az ember bensejében levő lelke? Éppúgy Isten benső dolgait sem ismeri senki, csak Isten Lelke. **12** Mi azonban nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől származó Lelket, hogy megismerjük, amit Isten

1Kor 2 [1] én is mikor hozzátok jöttem volna, atyámfiai, nem jöttem a beszédnek vagy bölcsességnek mélységében hirdetvén nektek a Krisztus bizonyságtételét.

1Kor 2 [2] mert nem ítéltem, hogy tudnék valamit köztetek, hanem csak a Jézus Krisztust, azt is a megfeszíttetettet.

1Kor 2 [3] és én erőtlenségben és félelemben és nagy rettegésben voltam nálatok.

1Kor 2 [4] és az én beszédem és prédikálásom nem az emberi bölcsességnek hitető igéiben, hanem a léleknek és az erőnek megmutatásában,

1Kor 2 [5] hogy a ti hitetek ne legyen az emberek bölcsességében, hanem az Isten erejében.

1Kor 2 [6] bölcsességet szólunk pedig a tökéletesek között, de nem e világ, sem e világi fejedelmek bölcsességét, kik elrontatnak,

1Kor 2 [7] hanem szóljuk az Isten bölcsességét titkos értelemben, mely elrejtetett, melyet elrendelt az Isten e világ előtt a mi dicsőségünkre.

1Kor 2 [8] melyet senki e világ fejedelmi közül meg nem ismert, mert ha megismerték volna, soha a dicsőségnek Urát meg nem feszítették volna.

1Kor 2 [9] de amint írva vagyon, hogy a szem nem látta, se a fül nem hallotta, se az ember szívébe fel nem mentenek, amiket az Isten azoknak készített, akit őtet szeretik.

1Kor 2 [10] nekünk pedig megjelentette az Isten az ő Lelke által, mert a Lélek mindeneket megvizsgál, még az Istennek mélységes dolgait is.

nekünk ajándékozott. 13 Ezt hirdetjük is, de nem az emberi bölcsesség tudós szavaival, hanem a Lélek által tanított szavakkal, lelkiekhez lelkieket mérve. 14 Az érzéki ember azonban nem fogja fel, ami az Isten Lelkéé, mert oktalanság az számára, és nem tudja megérteni, hiszen lelki módon kell azt megítélni. 15 A lelki ember pedig mindent megítél, őt azonban senki sem ítéli meg.

16 *Mert ki ismeri az Úr gondolatait,*

hogy oktathatná őt? **{Iz 40,13}**

Bennünk pedig Krisztus gondolatai vannak.

1Kor 2 11 mert ki tudja az emberek közül, amik az emberben vannak, hanem csak az ember lelke, aki őbenne vagyon? úgy amik az Istenben vannak is, senki nem tudja, hanem csak az Isten Lelke.

1Kor 2 12 mi pedig nem e világ lelkét vettük, hanem a Lelket, mely az Istentől vagyon, hogy megtudjuk, amiket az Isten nekünk ajándékozott.

1Kor 2 13 amiket beszélünk is, nem az emberi bölcsességnek tudós igéiben, hanem a Léleknek tanításában a lelkieket lelkiekhez szabván.

1Kor 2 14 a test szerint való ember pedig meg nem fogja azokat, amik az Isten Lelkéé, mert bolondság őelőtte, és nem értheti, mert lélek szerint ítéltetik meg.

1Kor 2 15 a lelki pedig mindeneket megítél, és ő senkitől meg nem ítéltetik.

1Kor 2 16 mert ki értette meg az Úr értelmét, aki oktatná őtet? minálunk pedig a Krisztus értelme vagyon.

1 Kor 3

Az evangélium hirdetőinek feladata

1 Én azonban, testvérek, nem beszélhettem nektek mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint kisdedeknek Krisztusban. 2 Tejet adtam nektek inni, nem szilárd eledelt, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, 3 mert még testiek vagytok. Mert amikor köztetek féltékenység és viszály van, nem vagytok-e testiek, és nem viselkedtek-e emberi módon?

4 Amikor ugyanis azt mondja az egyik: »Én Pálé vagyok«, a másik pedig: »Én Apollóé«, vajon nem vagytok-e emberiek? 5 Vajon mi Apolló? Mi Pál? Szolgák, akik hitre vezettek titeket, mégpedig mindegyik úgy, ahogy az Úr megadta nekik. 6 Én ültettem, Apolló öntözte, de a növekedést Isten adta. 7 Tehát sem az nem számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja. 8 Aki ültet, és aki öntöz, mind egy; mindegyikük a saját jutalmát nyeri majd el munkája szerint. 9 Mert Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.

10 Isten nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, alapot vetettem; más pedig arra épít. De mindenki ügyeljen, hogyan épít rá. 11 Mert a lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, más alapot senki sem rakhat. 12 Ha pedig valaki az alapra aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, szalmát épít, 13 mindegyiknek a munkája nyíl-

1Kor 3 1 én is, atyámfiai, nem szólhattam nektek, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint kisdedeknek a Krisztusban.

1Kor 3 2 tejet adtam innotok, nem vastag eledelt, mert azt nem vehetitek vala, de még most sem vehetitek,

1Kor 3 3 mert még testiek vagytok. mert minthogy közöttetek irigység és versengés vagyon, nem testiek vagytok-e, és nem emberi mód szerint jártok-e?

1Kor 3 4 mert midőn valaki azt mondja: én Pálé vagyok ugyan, más pedig: én Apollóé, nem emberek vagytok-e?

1Kor 3 5 micsoda azért Apolló? micsoda pedig Pál? annak szolgái, akinek hittetek, és amint kinek-kinek az Úr adta.

1Kor 3 6 én plántáltam, Apolló öntözte, de az Isten adta a növekedést.

1Kor 3 7 az okáért sem, aki plántál, valami, sem, aki öntöz, hanem aki növekedést ad, az Isten.

1Kor 3 8 aki pedig plántál, és aki öntöz, egyek, ki-ki mind pedig tulajdon jutalmát veszi az ő munkája szerint.

1Kor 3 9 mert az Isten segítői vagyunk, az Isten majorsága vagytok, az Isten építése vagytok.

1Kor 3 10 az Istennek malasztja szerint, mely nekem adatott, úgymint bölcs fundálómester funda-

vánvaló lesz; ugyanis az a nap megmutatja, mivel az tűzben fog megnyilvánulni, s a tűz majd kipróbálja, hogy kinek-kinek milyen a munkája. **14** Az, akinek megmarad a munkája, amelyet ráépített, jutalmat nyer. **15** Az, akinek munkája elég, kárt vall; ő maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által. **16** Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok, és Isten Lelke lakik bennetek? **17** Azt pedig, aki Isten templomát lerombolja, lerombolja az Isten. Mert Isten temploma szent, s ti vagytok az.

18 Senki se ámítsa önmagát. Aki közületek bölcsnek véli magát ezen a világon, legyen oktalanná, hogy bölcs lehessen. **19** Mert e világ bölcsessége oktalanság Isten előtt. Írva van ugyanis:

»Megfogja a bölcseket ravaszságukban« **{Jób 5,13}**.

20 Továbbá:

»Az Úr tudja a bölcsek *gondolatairól,*

hogy hiábavalók« **{Zsolt 94,11}**.

21 Senki se dicsekedjék tehát emberekkel. Mert minden a tietek, **22** akár Pál, akár Apolló, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár a jövendők: minden a tietek, **23** ti pedig Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené.

1Kor 3 [11] mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Krisztus Jézus.

1Kor 3 [12] ha valaki pedig e fundamentumra épít, aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fákat, szénát, pozdorját,

1Kor 3 [13] kinek-kinek munkája nyilván leszen, mert az Úr napja megmutatja, mert a tűz által megjelentetik, és kinek-kinek minemű legyen munkája, a tűz megpróbálja.

1Kor 3 [14] ha kinek munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi.

1Kor 3 [15] ha kinek munkája megég, kárt vall, ő pedig üdvözül, de úgy, mint a tűz által.

1Kor 3 [16] nem tudjátok-e, hogy az Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakik bennetek?

1Kor 3 [17] ha valaki pedig az Isten templomát megfertőzteti, elveszti azt az Isten. mert az Isten temploma szent, mely ti vagytok.

1Kor 3 [18] senki magát meg ne csalja! ha valaki láttatik tiköztetek bölcsnek lenni e világon, bolonddá legyen, hogy bölcs lehessen.

1Kor 3 [19] mert e világ bölcsessége bolondság az Istennél. mert írva vagyon: megfogom a bölcseket az ő álnokságukban.

1Kor 3 [20] és ismét: az Úr ismeri a bölcsek gondolatit, hogy hiábavalók.

1Kor 3 [21] senki azért ne dicsekedjék az emberekben, mert mindenek tiétek,

1Kor 3 [22] akár Pál, akár Apolló, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár a következendők, mert mindenek tiétek.

1Kor 3 [23] ti pedig a Krisztusé, a Krisztus pedig az Istené.

1 Kor 4

1 Úgy tekintsen ránk minden ember, mint Krisztus szolgáira, és Isten titkainak intézőire. **2** Márpedig az intézőtől azt kívánják, hogy hűséges legyen. **3** Nekem azonban az a legkisebb gondom, hogy ti mondjatok rólam ítéletet, vagy más emberi fórum, sőt magam sem ítélem meg magamat. **4** Semmiben sem érzem ugyan magamat bűnösnek, de ez még nem tesz engem igazzá. Az Úr az, aki megítél engem. **5** Tehát ne mondjatok ítéletet idő előtt, amíg el nem jön az Úr, aki a sötétség titkait megvilágítja, és a szívek szándékait is

1Kor 4 [1] úgy alítson minket az ember, mint a Krisztus szolgáit és az Isten titkainak sáfárit.

1Kor 4 [2] itt már az keresetik a sáfárok között, hogy ki hűnek találtassék.

1Kor 4 [3] nekem pedig legkisebb gondom, hogy tőletek ítéltessem, vagy az emberi naptól, de magamat sem ítélem.

1Kor 4 [4] mert semmiben lelkem ismereti nem vádol, de abban meg nem igazultam, aki pedig engemet ítél, az Úr.

1Kor 4 [5] az okáért ne ítéljetek idő előtt, mígnem eljő az Úr, ki meg is világosítja a sötétség titkait,

nyilvánosságra hozza. Akkor majd mindenki megkapja a dicséretet Istentől.

6 Ezt pedig, testvérek, értetek alkalmaztam magamra és Apollóra, hogy rajtunk tanuljátok meg: »Ne többet annál, ami írva van!« Senki se fuvalkodjék fel kérkedve az egyikükkel a másikkal szemben. **7** Mert ki tesz téged különbbé? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, miért dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

8 Már jóllaktatok, már gazdagok lettetek. Nélkülünk uralomra jutottatok; bárcsak valóban uralomra jutottatok volna, hogy mi is uralkodhatnánk veletek együtt! **9** Mert úgy gondolom, hogy Isten minket apostolokat az utolsó helyre állított, mint halálra szántakat, mert látványossága lettünk a világnak, az angyaloknak is, s az embereknek is. **10** Mi oktalanok vagyunk Krisztusért, ti pedig okosak Krisztusban; mi gyöngék, ti pedig erősek; ti megbecsültek, mi pedig megvetettek. **11** Mind ez óráig éhezünk és szomjazunk, nincs ruhánk és verést szenvedünk, nincs otthonunk, **12** és saját kezünkkel dolgozva fáradozunk. Ha átkoznak minket, mi áldást mondunk; ha üldözést szenvedünk, mi eltűrjük; **13** ha gyaláznak minket, mi jó szóval felelünk; szinte salakja lettünk a világnak, mindennek a söpredékévé mind ez ideig.

14 Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem azért, hogy mint kedves fiaimat intselek. **15** Mert ha tízezer tanítótok is volna Krisztusban, atyátok nincs sok, hiszen Krisztus Jézusban az evangélium által én adtam nektek életet. **16** Kérlek tehát titeket: kövessétek példámat!

Egy közelgő látogatás hírüladása

17 Ezért küldtem hozzátok Timóteust, aki kedves és hűséges fiam az Úrban; ő majd eszetekbe juttatja útmutatásomat Krisztusban, úgy, ahogy mindenütt, minden egyházban tanítok.

18 Némelyek úgy felfuvalkodtak, mintha nem készülnék hozzátok. **19** Pedig elmegyek hozzátok hamarosan, ha az Úr akarja; s akkor megismerem majd a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem az erejét. **20** Mert nem beszédből áll az Isten országa, hanem erőből. **21** Mit akartok? Vesszővel menjek hozzátok, vagy szeretettel és a szelídség lelkületével?

és megnyilatkoztatja a szívek tanácsit, és akkor leszen kinek-kinek dicséreti az Istentől.

1Kor 4 [6] ezeket pedig, atyámfiai, példában vettem magamra és Apollóra tiérettetek, hogy rólunk tanuljatok, hogy afölött, ami meg vagyon írva, egyik a másik ellen másért fel ne fuvalkodjék.

1Kor 4 [7] mert ki választ ki téged? micsodád vagyon pedig, amit nem vettél? ha pedig vetted, mit dicsekedel, mintha nem vetted volna?

1Kor 4 [8] már megelégedtetek, már gazdagokká lettetek, nálunk nélkül országoltok, és adja Isten, hogy országoljatok, hogy mi is veletek országoljunk!

1Kor 4 [9] mert vélem, hogy az Isten minket legutolsó apostoloknak mutatott, úgymint halálra valókat, mert csodája lettünk a világnak és az angyaloknak és az embereknek.

1Kor 4 [10] mi bolondok vagyunk a Krisztusért, ti pedig okosok a Krisztusban, mi erőtlenek, ti pedig erősek, ti nemesek, mi pedig nemtelenek.

1Kor 4 [11] mind ez óráig éhezünk és szomjúhozunk és mezítelenek vagyunk és arcul verettetünk és idestova bújdosunk

1Kor 4 [12] és munkálkodunk kezeinkkel dolgozván, átkoztatunk és áldunk, üldözést szenvedünk és eltűrjük,

1Kor 4 [13] káromlattatunk és könyörgünk. mint e világnak szemeti lettünk, mindenek mosléki mind ez ideig.

1Kor 4 [14] nem írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem úgymint szerelmes fiaimat intlek.

1Kor 4 [15] mert ha tízezer tanítótok vagyon is a Krisztusban, de nem sok atyátok. mert a Krisztus Jézusban az evangélium által én szültelek titeket.

1Kor 4 [16] kérlek azért titeket, legyetek én követőim, amint én is a Krisztusé!

1Kor 4 [17] azért küldöttem hozzátok Timóteust, ki nekem szerelmes fiam, és hű az Úrban, ki eszetekbe juttatja az én útjaimat, melyek a Krisztus Jézusban vannak, amint mindenütt minden gyülekezetben tanítok.

1Kor 4 [18] mintha nem volnék hozzátok menendő, úgy felfuvalkodtak némelyek.

1Kor 4 [19] elmegyek pedig hamar tihozzátok, ha az Úr akarta. és megértem azoknak, akik felfuvalkodtak, nem beszédüket, hanem erejüket.

1Kor 4 [20] mert nem a beszédben vagyon az Isten országa, hanem az erőben.

1Kor 4 [21] mit akartok? vesszővel menjek-e hozzátok, vagy szeretettel és a szelídségnek lelkével?

Visszaélések a közösségben: 5,1-6,20

1 Kor 5

A vérfertőzés esete

1 Az a hír járja felőletek, hogy paráznaság van köztetek, és pedig olyan paráznaság, amilyen még a nemzetek közt sincs, hogy tudniillik valaki az apjának feleségével él. 2 És ti még fel vagytok fuvalkodva, ahelyett, hogy inkább szomorkodnátok, és eltávolítanátok magatok közül azt, aki ezt a dolgot tette. 3 Én, aki ugyan test szerint távol, de lélek szerint jelen vagyok, már ítéletet mondtam mint jelenlevő arról, aki így tett. 4 A mi Urunk Jézus nevében fonódjék egybe a ti lelketek és az enyém, és a mi Urunk Jézus hatalmával 5 adjuk át az ilyet a sátánnak, testének vesztére, hogy a lélek üdvözüljön az Úr napján.

6 Dicsekvéstek nem helyes. Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti? 7 El a régi kovásszal, hogy új tésztává legyetek, hisz valójában kovásztalanok vagytok! Mert a mi Pászkánkat, Krisztust feláldozták. 8 Üljünk tehát ünnepet, de ne a régi kovásszal, sem a rosszaság és a gonoszság kovászával, hanem az egyeneslelkűség és az igazság kovásztalanságával.

9 Levelemben azt írtam nektek, hogy ne érintkezzetek a paráznákkal. 10 Nem általában ennek a világnak paráznáival vagy kapzsijaival, rablóival vagy bálványimádóival; mert akkor ki kellene mennetek a világból. 11 Valójában azt írtam nektek, hogy ne érintkezzetek azzal, akit testvérnek neveznek, de parázna vagy kapzsi, bálványimádó vagy átkozódó, részeges vagy rabló; az ilyennel még csak ne is étkezzetek együtt. 12 Mert talán rám tartozik, hogy a kívüllevők felett ítélkezem? Nem azok fölött ítélkeztek-e ti is, akik belül vannak? 13 A kívüllevőket pedig Isten fogja megítélni. *Vessétek ki a gonoszt magatok közül!* {MTörv 17,7}

1Kor 5 [1] teljességgel paráznaság hallattatik közöttetek, és oly paráznaság, minemű még a pogányok között sem, úgyhogy valakinél az ő atyjának felesége legyen.

1Kor 5 [2] és ti felfuvalkodtatok, és nem sírtatok inkább, hogy kivettessék közületek, aki e dolgot cselekedte.

1Kor 5 [3] én testben távol lévén ugyan, de lélekben jelen, már megítéltem úgy, mint jelen, azt, aki így cselekedett.

1Kor 5 [4] a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében egybegyűlvén ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézusnak hatalmával

1Kor 5 [5] az ilyen embert a sátánnak adni a test veszedelmére, hogy a lélek üdvözüljön a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján.

1Kor 5 [6] nem jó a ti dicsekedéstek. nem tudjátok-e, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megposhasztja?

1Kor 5 [7] tisztítsátok ki a régi kovászt, hogy új tészták legyetek, amint hogy kovásztalanok vagytok! mert a mi húsvétunk, a Krisztus megáldoztatott.

1Kor 5 [8] az okáért lakozzunk, nem a régi kovásszal, sem a gonoszságnak és álnokságnak kovászával, hanem a tisztaságnak és igazságnak kovásztalanival.

1Kor 5 [9] írtam nektek levelemben: ne társalkodjatok a paráznákkal!

1Kor 5 [10] nem e világnak paráznáival ugyan vagy fösvényivel vagy ragadozóival vagy bálványok szolgáival, mert így ki kellett volna e világból mennetek.

1Kor 5 [11] most pedig írtam nektek, hogy ne társalkodjatok, ha az, aki atyafinak neveztetik, parázna vagy fösvény vagy bálványnak szolgáló vagy átkozódó vagy részeges vagy ragadozó. effélével ingyen ne is egyetek!

1Kor 5 [12] mert mit ítélem én azokat, akik kívül vannak? nem azokat ítélitek-e ti, akik benn vannak?

1Kor 5 [13] mert azokat, akik kívül vannak, az Isten ítéli meg. vessétek ki a gonoszt közületek.

1 Kor 6

Peres ügyek a testvérek között

1 Hogyan merészeli közületek valaki, akinek peres ügye van a másikkal szemben, a hitetleneknél keresni igazságot és nem a szenteknél? 2 Vagy nem tudjátok, hogy a szentek fogják a világot megítélni? Ha pedig ti fogjátok megítélni a vilá-got, talán méltatlanok vagytok arra, hogy jelentéktelen dol-

1Kor 6 [1] mer-e valaki közületek törvénye lévén más ellen a hamisaknál ítéltetni, és nem a szenteknél?

1Kor 6 [2] nem tudjátok-e, hogy a szentek e világot megítélik? és ha tőletek ítéltetik meg a világ, méltatlanok vagytok-e, akik kisebb dolgokat ítéljetek?

1Kor 6 [3] nem tudjátok-e, hogy az angyalokat ítéljük meg? mennyivel inkább a világiakat?

gokban ítélkezzetek? 3 Nem tudjátok, hogy angyalok fölött fogunk ítélkezni? Mennyivel inkább világi dolgok fölött!

4 Amikor tehát világi dolgokban pereskedtek, azokat teszitek meg bírónak, akik az egyházban semmit sem számítanak? 5 Azért mondom ezt, hogy szégyelljétek magatokat! Ennyire nincs köztetek egyetlen bölcs ember sem, aki ítéletet tudna mondani testvérei ügyében? 6 Testvér a testvérével pereskedik, és pedig hitetlenek előtt? 7 Egyáltalában már az is hiba nálatok, hogy peres ügyeitek vannak egymással. Miért nem viselitek el inkább az igazságtalanságot? Miért nem tűritek el inkább a károsodást? 8 E helyett ti követtek el igazságtalanságot és okoztok kárt, mégpedig testvéreknek! 9 Vagy nem tudjátok, hogy a gonoszok nem részesülnek Isten országában? Ne ámítsátok magatokat: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem kéjencek, sem férfiakkal paráználkodó férfiak, 10 sem tolvajok, sem kapzsik, sem iszákosak, sem átkozódók, sem rablók nem részesülnek Isten országában.

11 Bizony, ilyenek voltatok néhányan; de meg lettetek mosva, megszentelést nyertetek, és megigazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében, a mi Istenünk Lelke által.

Az erkölcstelenségek és a keresztény szabadság

12 »Minden szabad nekem!« Csakhogy nem minden használ. »Minden szabad nekem!« Csakhogy én ne legyek semminek a rabszolgája. 13 »Az étel a gyomorért van, s a gyomor az ételért!« De Isten ezt is, azt is megsemmisíti. A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért. 14 Isten ugyanis feltámasztotta az Urat, és minket is fel fog támasztani hatalmával.

15 Nem tudjátok, hogy a testetek Krisztus tagja? Elszakítsam tehát Krisztus tagját, és parázna nő tagjává tegyem? Semmi esetre sem! 16 Vagy nem tudjátok, hogy aki parázna nővel egyesül, egy testté lesz vele? Mert – amint az Írás mondja –»*ketten egy testté lesznek*« {Ter 2,24}. 17 Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek ővele. 18 Kerüljétek a paráznaságot! Minden bűn, amelyet az ember elkövet, a testen kívül van; aki azonban paráználkodik, az a saját teste ellen vétkezik. 19 Vagy nem tudjátok, hogy testetek a Szentlélek temploma, aki bennetek van, s akit Istentől kaptatok, tehát nem vagytok a magatokéi? 20 Mert nagy árat fizettek értetek! Dicsőítsétek meg tehát Istent testetekben.

1Kor 6 4 azért ha világi törvényitek lesznek, akik az anyaszentegyházban alább valók, azokat rendeljétek az ítélésre.

1Kor 6 5 a ti pirulástokra mondom. így nincs-e közöttetek egy bölcs is, aki ítéletet tehessen az ő atyafia között?

1Kor 6 6 hanem az atyafi az atyafival törvénnyel vetekedik, és azt a hitetleneknél?

1Kor 6 7 már ugyan teljességgel vétek tiköztetek, hogy törvénykeztek egymással. miért nem tűritek el inkább a bosszúságot? miért nem szenveditek el inkább a csalárdságot?

1Kor 6 8 hanem ti cselekszetek bosszúságot és csalárdságot, és azt az atyafiakon.

1Kor 6 9 nem tudjátok-e, hogy a hamisak az Isten országát nem bírják? meg ne csalatkozzatok! sem a paráznák, sem a bálványok szolgái, sem a házasságrontók, sem a puhák, sem a férfiakkal közösülők,

1Kor 6 10 sem a lopók, sem a fösvények, sem a részegesek, sem az átkozódók, sem a ragadozók az Isten országát nem bírják.

1Kor 6 11 és effélék voltatok némelyek, de megmosattattatok, de megszenteltettetek, de megigazíttattatok a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által.

1Kor 6 12 mindenek szabadok nekem, de nem mindenek használnak. mindenek szabadok nekem, de én senki hatalma alá nem vettetem.

1Kor 6 13 az étek a hasnak, és a has az étkeknek, az Isten pedig mind ezt és mind azokat elrontja. a test pedig nem a paráznaságnak, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek.

1Kor 6 14 az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő ereje által.

1Kor 6 15 nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a Krisztus tagjai? vevén azért a Krisztus tagjait a kurva tagjaivá tegyem-e? távol legyen!

1Kor 6 16 nem tudjátok-e, hogy aki a kurvához ragaszkodik, egy testté leszen? mert ketten lesznek, (úgy mond), egy testben.

1Kor 6 17 aki pedig az Úrhoz ragaszkodik, egy lélek ővele.

1Kor 6 18 fussatok a paráznaságtól! minden bűn, valamelyet az ember cselekszik, a testen kívül vagyon. aki pedig paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik.

1Kor 6 19 nem tudjátok-e, hogy a ti tagjaitok a Szentlélek temploma, aki bennetek vagyon, kit az Istentől vettetek, és nem vagytok ti magatoké?

1Kor 6 20 mert nagy áron vétettetek meg. dicsőítsétek és hordozzátok az Istent a ti testetekben!

A házasságra vonatkozó kérdések: 7,1-40

1 Kor 7

A házasélet

1 Ami pedig azt illeti, amiről írtatok nekem, azt felelem: jó az embernek asszonyt nem illetni. **2** A paráznaság veszélye miatt azonban minden férfinak legyen meg a maga felesége, és minden asszonynak legyen meg a maga férje.

3 A férj adja meg a feleségnek amivel tartozik, hasonlóképpen a feleség is férjének. **4** A feleségnek nincs hatalma teste fölött, hanem a férjének; hasonlóképpen a férjnek sincs hatalma teste fölött, hanem az feleségének. **5** Ne tartózkodjatok egymástól, legfeljebb közös akaratból egy időre, hogy az imádságnak szenteljétek magatokat; azután legyetek ismét együtt, hogy a sátán meg ne kísértsen titeket, mivel nem tudtok önmegtartóztatásban élni. **6** Ezt pedig úgy mondom, mint engedményt, nem mint parancsot. **7** Mert azt szeretném, ha mindenki olyan lenne, mint én magam, de mindenkinek saját ajándéka van Istentől: az egyiknek ilyen, a másiknak meg olyan.

Nőtlenség, házasság, válás

8 A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: Jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is. **9** De ha meg nem tartóztatják magukat, lépjenek házasságra; mert jobb dolog megházasodni, mint égni.

10 Azoknak pedig, akik házasságban élnek, nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy a feleség a férjétől el ne váljon **11** – ha pedig elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki férjével –, és a férfi se bocsássa el a feleségét.

12 A többieknek viszont én mondom, nem az Úr: Ha valamelyik testvérnek hitetlen felesége van, és az kész vele lakni, ne bocsássa el; **13** és ha valamelyik asszonynak hitetlen férje van, és az kész vele lakni, ne hagyja el a férjét. **14** Mert a hitetlen férj megszentelődik a felesége által, és a hitetlen asszony megszentelődik a férje által. Különben fiaitok tisztátalanok volnának, pedig szentek. **15** Ha azonban a hitetlen fél elválik, váljék csak el. Mert a testvér vagy a nővér ilyen esetben nincs szolgaságra kötelezve, hiszen békességre hívott meg minket az Isten. **16** Mert honnan tudod, te asszony, hogy megmentheted a férjedet? Vagy honnan tudod, te férfi, hogy megmentheted a feleségedet?

1Kor 7 [1] amelyek felől pedig írtatok nekem: jó az embernek asszonyállatot nem illetni.

1Kor 7 [2] a paráznaság ellen pedig mindennek tulajdon felesége legyen, és mindennek tulajdon férje legyen.

1Kor 7 [3] a férfiú, amivel a feleségének tartozik, adja meg, hasonlóképpen pedig az asszony is a férjének!

1Kor 7 [4] az asszonynak nincs az ő testén hatalma, hanem a férfiúnak. hasonlóképpen pedig a férfiúnak is az ő testén nincs hatalma, hanem az asszonynak.

1Kor 7 [5] meg ne csaljátok egymást, hanemha egyenlő akaratból ideig, hogy foglalatosok legyetek az imádságban, és ismét ugyanazonra térjetek, hogy ne kísértsen titeket a sátán a ti megtartóztatatlanságtokért.

1Kor 7 [6] ezt pedig engedelem szerint mondom, nem parancsolat szerint.

1Kor 7 [7] mert akarom mindnyájatokat olyanoknak lenni, mint én magamat, de kinek-kinek tulajdon ajándéka vagyon az Istentől, egynek ugyanígy, másnak pedig amúgy.

1Kor 7 [8] mondom pedig a nőteleneknek és az özvegyeknek: jó nekik, ha úgy maradnak, amint én is.

1Kor 7 [9] hogyha magukat meg nem tartóztatják, házasuljanak meg! mert jobb megházasulni, hogysem égni.

1Kor 7 [10] azoknak pedig, akik házasságban vannak, nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy a felesége el ne menjen a férjétől.

1Kor 7 [11] hogyha elmegyen, házasság nélkül maradjon, vagy a férjével megbékéljék. és a férfiú el ne bocsássa a feleségét.

1Kor 7 [12] mert egyebeknek én mondom, nem az Úr. ha valamely atyafinak hitetlen felesége vagyon, és az kész vele lakni, el ne bocsássa azt.

1Kor 7 [13] és ha valamely hű asszonynak hitetlen férje vagyon, és az kész vele lakni, el ne hagyja a férjét.

1Kor 7 [14] mert megszenteltetett a hitetlen férfiú az hű asszony által, és megszenteltetett az hitetlen asszony a hű férfiú által. különben a ti fiaitok tisztátalanok volnának, most pedig szentek.

1Kor 7 [15] hogyha a hitetlen elmegyen, menjen el, mert nem vettetett szolgálat alá az atyafiú vagy a hű asszony effélében. békességre hívott pedig minket az Isten.

Maradjon meg mindenki saját életállapotában

17 Egyébként éljen mindenki úgy, ahogy az Úr
megadta neki, amint Isten meghívta. Ezt tanítom
minden egyházban. 18 Mint körülmetélt kapta va-
laki a meghívást? Ne tüntesse el körülmetéltségét!
Körülmetéletlenül kapta valaki a meghívást? Ne
metéltesse magát körül! 19 A körülmetéltség
semmi, és a körülmetéletlenség is semmi, egyedül
csak Isten parancsainak megtartása fontos. 20 Min-
denki maradjon meg ugyanabban a hivatásban,
amelyben meghívást kapott. 21 Mint rabszolga kap-
tad a meghívást? Ne törődj vele; és ha szabaddá is
válhatnál, inkább ezt használd fel. 22 Mert aki mint
rabszolga kapott hivatást az Úrban, az az Úr szaba-
dosa; hasonlóképpen, aki mint szabad ember ka-
pott hivatást, az Krisztus rabszolgája. 23 Nagy árat
fizettek értetek! Ne legyetek emberek szolgái!
24 Mindenki maradjon meg abban a hivatásban Is-
ten előtt, amelyben meghívást kapott.

Nőtlenek és özvegyek

25 A szüzekre nézve nincs parancsom az Úr-
tól, tanácsot azonban adok, mint aki irgalmassá-
got nyertem az Úrtól, hogy hitelt érdemeljek.
26 Azt tartom tehát jónak a küszöbön álló nehéz
idők miatt, hogy jó az embernek így maradnia.
27 Feleséghez vagy kötve? Ne keresd az elválást.
Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget. 28 De ha
feleséget veszel, nem vétkeztél; és ha a szűz férj-
hez megy, nem vétkezett. Az ilyeneknek azonban
testi gyötrelmük lesz, én pedig meg akarlak kí-
mélni benneteket. 29 Azt mondom tehát, testvérek:
Az idő rövid. Ezután azok is, akiknek feleségük
van, legyenek olyanok, mintha nem volna, 30 és
akik sírnak, mintha nem sírnának, akik örvendez-
nek, mintha nem örvendeznének, akik vásárolnak,
mintha nem volna tulajdonuk, 31 és akik élnek ez-
zel a világgal, mintha nem élnének vele; mert el-
múlik ennek a világnak a formája. 32 Én pedig azt
szeretném, ha gond nélkül lennétek. Akinek nincs
felesége, arra gondol, ami az Úré, hogy hogyan
tetsszék az Úrnak. 33 Akinek pedig felesége van,
arra gondol, ami a világé, hogy hogyan tetsszék
feleségének, 34 tehát meg van osztva. A férj nél-
küli asszony is, meg a szűz is arra gondol, ami az
Úré, hogy testben és lélekben szent legyen; aki
azonban férjnél van, arra gondol, ami a világé,
hogy hogyan tetsszék a férjének. 35 Ezt pedig a ti
érdeketekben mondom, nem azért, hogy csapdát
állítsak nektek, hanem hogy tisztességesen éljé-
tek, és osztatlan szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz.

1Kor 7 16 mert honnét tudod asszony, ha a férfiat üdvözíted? vagy honnét tudod férfiú, ha az asszonyt üdvözíted?

1Kor 7 17 hanemha amint mindennek osztogatta az Úr, amint mindent hívott az Isten, úgy jár, és amint minden gyülekezetekben tanítom.

1Kor 7 18 körülmetélkedésben hívattatott-e valaki? ne vegyen körülmetéletlenséget! körülmetéletlenségben hívattatott-e valaki? körül ne metélkedjék!

1Kor 7 19 a körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi, hanem az Isten parancsolatinak megtartása.

1Kor 7 20 ki-ki mind, amely hivatalban hívattatott, abban maradjon.

1Kor 7 21 szolgául hívattattál-e? ne gondolj vele! de ha szabados lehetsz is, inkább így élj!

1Kor 7 22 mert aki az Úrhoz szolgául hívattatott, az Úrnak szabadosa. hasonlóképpen aki szabadosul hívattatott, a Krisztusnak szolgája.

1Kor 7 23 áron vétettetek meg, ne legyetek az emberek szolgái!

1Kor 7 24 ki-ki mind, amiben hívattatott, atyámfiai, abban maradjon az Istennél!

1Kor 7 25 a szüzekről pedig nincs parancsolatom az Úrtól, tanácsot adok pedig úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hű legyek.

1Kor 7 26 ítélem azért ezt jónak lenni a jelenvaló szükségért, hogy jó embernek úgy lenni.

1Kor 7 27 feleséghez vagy-e kötve? ne keress elválást! feleségtől szabad vagy-e? ne keress feleséget!

1Kor 7 28 ha pedig feleséget vészsz, nem vétkeztél. és ha férjhez megyen a szűz, nem vétkezett. mindazáltal efféléknek testi gyötrelmük leszen, én pedig nektek kedvezek.

1Kor 7 29 azt mondom azért, atyámfiai: az idő rövid, következik, hogy akiknek feleségük vagyon is, legyenek, mint akiknek nincs,

1Kor 7 30 és akik sírnak, mint a nem sírók, és akik örülnek, mint a nem örülők, és akik vesznek, mint akik nem bírnak,

1Kor 7 31 és akik élnek e világgal, mintha nem élnének, mert elmúlik e világnak ábrázatja.

1Kor 7 32 akarom pedig, hogy szorgalmatosság nélkül legyetek. aki feleség nélkül vagyon, szorgalmatos azokra, amelyek az Úré, mint tessék az Istennek.

36 Ha pedig valaki úgy gondolja, hogy nem tud tartózkodni szűz jegyesétől, és hogy történjenek meg a dolgok a maguk módján, kövesse akaratát. Nem vétkezik: házasodjanak meg. **37** De ha valaki erősen elhatározta szívében, s minden kényszer nélkül, akaratának teljes birtokában azt tette fel szívében, hogy tartózkodik jegyesétől, jól teszi. **38** Tehát az, aki feleségül veszi jegyesét, az is jól cselekszik. De aki nem veszi feleségül jegyesét, az még jobban teszi.

39 Az asszony le van kötve, amíg férje él; de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet, akihez akar, de csak az Úrban. **40** Véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha magában marad. Hiszem pedig, hogy bennem is Isten Lelke van.

1Kor 7 [33] aki pedig feleséggel vagyon, szorgalmatos azokra, amelyek e világé, mint tessék a feleségének, és megoszlott.

1Kor 7 [34] és a házasságtalan asszonyállat és a szűz is azokra gondolkodik, amelyek az Úré, hogy szent legyen testében és lelkében. aki pedig férjhez ment, azokra gondolkodik, amelyek a világé, mint tessék a férjének.

1Kor 7 [35] ezt pedig hasznotokra mondom, nem, hogy tőrbe ejtselek titeket, hanem arra, ami tisztességes, és ami alkalmatosságot ad akadály nélkül könyörgeni az Úrnak.

1Kor 7 [36] ha ki pedig azt dísztelennek alítja, hogy az ő szüze idejét meghaladta, és úgy kell lenni, cselekedje, amit akar, nem vétkezik, ha férjhez megyen.

1Kor 7 [37] mert aki elvégezi szívében állhatatosan szüksége nem lévén, hatalma lévén pedig a maga akaratján, és azt ítélte szívében, hogy megtartsa az ő szüzét, jól cselekszik.

1Kor 7 [38] az okáért aki házasságra adja is az ő szüzét, jól cselekszik, és aki nem adja, jobban cselekszik.

1Kor 7 [39] az asszonyállat köteles a törvényhez, amennyi ideig a férje él. hogyha meghal a férje, megszabadult. menjen férjhez, akihez akar, csakhogy az Úrban.

1Kor 7 [40] boldogb leszen pedig, ha úgy marad, az én tanácsom szerint. vélem pedig, hogy énbennem is az Isten Lelke vagyon.

Pogány áldozatok és az Úrvacsora: 8,1-11,34

1 Kor 8

Szabadság és szeretet

1 Ami pedig a bálványoknak áldozott húst illeti, tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismeretünk. Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít. **2** Ha valaki úgy véli, hogy valamilyen ismeretre tett szert, még nem ismerte fel, hogyan kell megismernie. **3** De ha valaki szereti Istent, azt már megismerte Isten. **4** Ami tehát a bálványoknak áldozott hús fogyasztását illeti, tudjuk, hogy nincs bálvány a világon, és hogy nincs más Isten, csak egy. **5** Mert ha vannak is úgynevezett istenek, akár az égben, akár a földön, amint sok isten van és sok úr, **6** nekünk mégis egy Istenünk van, az Atya, akitől minden van, s akiért vagyunk; és egy Urunk van, Jézus Krisztus, aki által minden van, s aki által mi is vagyunk.

1Kor 8 [1] azokról pedig, amik a bálványoknak áldoztatnak, tudjuk, hogy mindnyájunknak tudománya vagyon. a tudomány felfuvalkodtat, a szeretet pedig épít.

1Kor 8 [2] ha ki pedig alítja, hogy ő valamit tud, még nem érti, mint kelljen neki tudni.

1Kor 8 [3] ha ki pedig az Istent szereti, ez megismertetett őtőle.

1Kor 8 [4] az étkek felől pedig, melyek a bálványoknak áldoztatnak, tudjuk, hogy a bálvány semmi a világon, és hogy nincs más Isten, hanem csak egy.

1Kor 8 [5] mert noha vannak, akik isteneknek mondatnak akár az égben, akár a földön, (mivelhogy sok istenek és sok urak vannak,)

1Kor 8 [6] nekünk mindazáltal egy Istenünk vagyon, az Atya, akitől mindenek, és mi is őbenne, és egy Úr Jézus Krisztus, ki által mindenek, és mi is őáltala.

7 De nem mindenkinek van ismerete; egyesek mindmáig bálványokhoz szokva, a húst, mint bálványáldozatot eszik, és lelkiismeretük, mivel gyönge, beszennyeződik. 8 Pedig az étel nem tesz minket kedvesebbé Isten előtt; ha nem eszünk, nem fogunk hiányt szenvedni, s ha eszünk, nem fogunk bővelkedni. 9 Vigyázzatok azonban, hogy a ti szabadságotok ne legyen valamiképpen a gyengék botránkozására. 10 Mert ha valaki azt, akinek ismerete van, a bálványtemplomban látja az asztalnál, annak a lelkiismerete, mert gyönge, felbátorodik a bálványhús evésére. 11 Így a te ismereted miatt elvész gyönge testvéred, akiért Krisztus meghalt! 12 Amikor azonban testvéreitek ellen így vétkeztek, és megsértitek az ő gyönge lelkiismeretüket, Krisztus ellen vétkeztek. 13 Ezért ha étel botránkoztatja meg testvéremet, inkább nem eszem húst sohasem, hogy testvéremet meg ne botránkoztassam.

1Kor 8 7 de nem mindenekben vagyon tudomány. némelyek pedig a bálványi lelkiismerettel mind ez ideig úgymint a bálványoknak áldoztattat esznek, és az ő lelkiismeretük erőtlen lévén megfertőztetik.

1Kor 8 8 az eledel pedig minket nem ajánl az Istennek. mert ha eszünk is, nem bővelkedünk. ha nem eszünk is, meg nem fogyatkozunk.

1Kor 8 9 meglássátok pedig, hogy valamiképpen ez a ti szabadságtok botránkozásra ne legyen az erőtleneknek.

1Kor 8 10 mert ha ki látja azt, akinek tudománya vagyon, a bálványok helyén letelepedni, annak lelkiismereti erőtlen lévén nem bátorodik-e meg, hogy a bálványoknak áldoztattakat megegye?

1Kor 8 11 és elvész az erőtlen atyafi a te tudományodért, akiért a Krisztus meghalt.

1Kor 8 12 így vétkezvén pedig az atyafiak ellen, és megsértvén az ő erőtlen lelkiismertüket a Krisztus ellen vétkeztek.

1Kor 8 13 az okáért ha az eledel megbotránkoztatja az atyámfiát, nem eszem húst örökké, hogy az atyámfiát meg ne botránkoztassam.

1 Kor 9

Pál példája

1 Nem vagyok-e szabad? Nem vagyok-e apostol? Nem láttam-e Jézust, a mi Urunkat? Nem az én művem vagytok-e ti az Úrban? 2 Ha másoknak nem is volnék apostola, nektek bizony az vagyok; mert az én apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban. 3 Ez az én védekezésem azok előtt, akik kérdőre vonnak engem. 4 Vajon nincs jogunk enni és inni? 5 Vajon nincs jogunk asszonytestvért magunkkal vinni, mint a többi apostol, az Úr testvérei és Kéfás? 6 Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk arra, hogy ne dolgozzunk?

7 Ki katonáskodik a saját zsoldján? Ki ültet szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy ki legeltet nyájat, és nem élvezi a nyáj tejét? 8 Vajon emberi módon mondom ezeket? Nem ugyanezt mondja a törvény is? 9 Mert írva van Mózes törvényében: *»Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!«* {MTörv 25,4} Vajon az ökrökre van gondja Istennek? 10 Nem inkább miértünk mondja ezt? Bizony, értünk írták meg ezt, hogy aki szánt, reménységben szántson, és aki csépel, abban a reményben csépeljen, hogy része lesz a termésben. 11 Ha mi lelki javakat vetettünk nektek, nagy dolog-e, ha anyagi javaitokat aratjuk? 12 Ha mások részesülnek a ti javaitokból, miért nem sokkal

1Kor 9 1 nem vagyok-e szabados? nem vagyok-e apostol? nem láttam-e a mi Urunk Krisztus Jézust? nem én alkotmányim vagytok-e ti az Úrban?

1Kor 9 2 és ha egyebeknek nem vagyok apostola, de mindazáltal nektek az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje ti vagytok az Úrban.

1Kor 9 3 az én mentségem azoknál, akik engemet kérdeznek, ez.

1Kor 9 4 vajon nincsen-e hatalmunk, hogy együnk és igyunk?

1Kor 9 5 vajon nincs-e hatalmunk, hogy asszony atyánkfiát széjjelhordozzuk, mint a több apostolok is és az Úr atyjafiai és Kéfás?

1Kor 9 6 avagy egyedül nekem és Barnabásnak nincsen-e hatalmunk, hogy ezt cselekedjük?

1Kor 9 7 ki vitézkedik valaha maga költségével? ki plántál szőlőt, és annak gyümölcsében nem eszik? ki legeltet nyájat, és a nyáj tejéből nem eszik?

1Kor 9 8 vajon ember szerint mondom-e ezeket? nem ezeket mondja-e a törvény is?

1Kor 9 9 mert írva vagyon a Mózes törvényében: be ne kösd a nyomtató ökör száját! vajon az ökrökre vagyon-e gondja az Istennek?

1Kor 9 10 avagy nem inkább miérettünk mondja-e azt? mert miérettünk írattatnak, mivelhogy reménységben kell szántani, aki szánt, és aki csépel a gyümölcsvételnek reménységében.

inkább mi? De nem éltünk ezzel a hatalommal, hanem mindent eltűrünk, hogy akadályt ne állítsunk Krisztus evangéliuma elé. **13** Nem tudjátok, hogy akik a templomi szolgálatokat végzik, a szentélyből származó dolgokat eszik? És akik az oltárnál szolgálnak, az oltárról részesednek? **14** Éppen így rendelte az Úr is azok számára, akik az evangéliumot hirdetik, hogy az evangéliumból éljenek.

15 Én azonban ezek közül semmivel sem éltem. De nem azért írtam le mindezt, hogy a jövőben így bánjatok velem! Inkább meghalnék! Senki sem fogja semmissé tenni ezt az én dicsekvésemet! **16** Mert ha hirdetem az evangéliumot, nincs miért dicsekednem, hiszen kényszer alatt vagyok. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot! **17** Mert ha a magam akaratából tenném ezt, fizetségre tarthatnék igényt. De ha nem a magam akaratából teszem, akkor sáfársággal vagyok megbízva. **18** Mi tehát az én fizetségem? Az, hogy az evangélium hirdetésekor ingyen adom az evangéliumot, és nem élek vissza az evangéliumból eredő hatalmammal.

19 Mert én, bár mindenkitől független voltam, mindenki szolgájává tettem magam, hogy minél többeket nyerjek meg. **20** A zsidóknak olyan lettem, mint zsidó, hogy megnyerjem a zsidókat; a törvény alatt levőknek, mintha a törvény alatt volnék – bár én magam nem vagyok a törvény alatt –, hogy a törvény alatt levőket megnyerjem; **21** a törvény nélkül levőknek, mintha a törvény nélkül volnék – bár nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye alatt élek –, hogy megnyerjem a törvény nélkül levőket. **22** A gyöngéknek gyönge lettem, hogy megnyerjem a gyöngéket; mindenkinek mindene lettem, hogy egyeseket megmentsek. **23** Mindent az evangéliumért teszek, hogy nekem is részem legyen benne. **24** Nem tudjátok, hogy akik a versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a díjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek! **25** Az pedig, aki részt vesz a versenyben, mindentől tartózkodik: ők azért, hogy hervatag koszorút nyerjenek, mi pedig, hogy hervadhatatlant. **26** Futok tehát, és nem csak vaktában; mérem az ökölcsapásokat, s nem csak úgy, a levegőbe csapkodva; **27** hanem sanyargatom a testemet és szolgaságba vetem, nehogy, míg másokat tanítok, magam elvetésre méltó legyek.

1Kor 9 [11] ha mi nektek lelkieket vetettünk, nagy dolog-e, ha mi a ti testieteket aratjuk?

1Kor 9 [12] ha egyebek részesek a tirajtatok való hatalomban, miért nem inkább mi? de nem éltünk e hatalommal, hanem mindeneket eltűrünk, hogy valami akadékot ne tegyünk a Krisztus evangéliumának.

1Kor 9 [13] nem tudjátok-e, hogy akik a szent helyen munkálkodnak, a szenthelybelieket eszik, és akik az oltárnak szolgálnak, az oltárról vesznek részt?

1Kor 9 [14] így rendelte az Úr is azoknak, akik az evangéliumot hirdetik, hogy az evangéliumból éljenek.

1Kor 9 [15] én pedig semmivel ezek közül nem éltem. nem azért írtam pedig ezeket, hogy így cselekedjenek énvelem, mert jobb nekem meghalnom, hogysemmint valaki az én dicsőségemet kiüresítse.

1Kor 9 [16] mert ha az evangéliumot hirdetem, nem dicsőség énnekem, mert a szükség kényszerít engem, mert jaj nekem, ha az evangéliumot nem hirdetem.

1Kor 9 [17] mert ha akarva cselekszem azt, jutalmam vagyon, ha pedig akaratom ellen, a sáfárság rám bízattatott.

1Kor 9 [18] micsoda azért az én jutalmam? hogy az evangéliumot prédikálván fizetés nélkül munkálkodjam az evangéliumban, hogy mód kívül ne éljek az én hatalmammal az evangéliumban.

1Kor 9 [19] mert midőn mindenben szabados volnék, mindnyájuknak szolgájává tettem magamat, hogy többeket nyerhetnék meg.

1Kor 9 [20] és a zsidóknak lettem, mint zsidó, hogy a zsidókat megnyerném. azoknak, akik a törvény alatt vannak, mintha a törvény alatt volnék, (holott én nem volnék a törvény alatt), hogy azokat, akik a törvény alatt valának, megnyerném.

1Kor 9 [21] azoknak, akik törvény nélkül valának, mintha törvény nélkül volnék, (holott az Isten törvénye nélkül nem volnék, hanem a Krisztus törvényében volnék), hogy megnyerném azokat, akik törvény nélkül valának.

1Kor 9 [22] az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerném. mindeneknek mindenné lettem, hogy mindeneket üdvözítenék.

1Kor 9 [23] mindeneket pedig az evangéliumért cselekszem, hogy abban részes legyek.

1Kor 9 [24] nem tudjátok-e, hogy azok, akik pályát futnak, noha mindnyájan futnak, de egy veszi el a jutalmat? úgy fussatok, hogy elvegyétek!

1Kor 9 [25] minden pedig, aki a küzdésben tusakodik, mindenektől megtartóztatja magát, és azok

ugyan, hogy megrothadandó koronát vegyenek, mi pedig, hogy rothadatlant.

1Kor 9 [26] én azért úgy futok, nem mint bizonytalanra, úgy harcolok, nem mint a levegőeget vervén,

1Kor 9 [27] hanem vetem a testemet, és szolgálat alá vetem, hogy netalán, midőn egyebeknek prédikálottam, én magam meg ne vettessem.

1 Kor 10

A sivatagi vándorlás, mint figyelmeztetés

1 Nem akarom, hogy figyelmen kívül hagyjátok, testvérek, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan átvonultak a tengeren, **2** és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózes által a felhőben és a tengerben. **3** Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, **4** és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, ittak ugyanis az őket követő lelki sziklából: a szikla pedig Krisztus volt. **5** De legtöbbjükben nem telt kedve Istennek, hiszen elpusztultak a pusztában **{Szám 14,16}**.

6 Ez pedig számunkra előképként történt, hogy mi ne kívánjuk meg a rosszat, mint ahogy ők megkívánták. **7** Se bálványimádók ne legyetek, mint egyesek azok közül, amint írva van: *»Leült a nép enni és inni, és fölkeltek játszani«* **{Kiv 32,6}**. **8** És ne paráználkodjunk, ahogy egyesek paráználkodtak azok közül, és egy nap huszonháromezren pusztultak el **{Szám 25,1.9}**. **9** Krisztust se kísértsük, mint egyesek azok közül kísértették, és elvesztek a kígyók által **{Szám 21,5}**. **10** Zúgolódni se zúgolódjatok, mint egyesek zúgolódtak azok közül, és elvesztek a pusztító által **{Szám 14,2.36}**. **11** Mindezek előképként történtek velük, és azért írták le, hogy okuljunk belőlük mi, akikhez az idők vége elközelgett. **12** Aki tehát azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék. **13** Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem engedi meg, hogy erőtökön felül szenvedjetek kísértést, hanem a kísértéssel együtt a szabadulást is megadja, hogy elviselhessétek.

Pogány áldozati lakomák, részesedés az Úr asztaláról

14 Ezért, szeretteim, kerüljétek a bálványimádást. **15** Úgy szólok hozzátok, mint értelmes emberekhez; ítéljétek meg ti magatok, amit mondok: **16** Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nem Krisztus vérében való részesedés? És a kenyér, amelyet megtörünk, nem Krisztus testében való részesedés? **17** Mert egy a kenyér, s egy test vagyunk sokan, hiszen mindnyájan egy kenyérből részesülünk. **18** Tekintsétek a test szerint való

1Kor 10 [1] mert nem akarom, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy az atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan általmentek a tengeren,

1Kor 10 [2] és mindnyájan Mózestől kereszteltettek meg a felhőben és a tengerben.

1Kor 10 [3] és mindnyájan ugyanazon lelki eledelt ették,

1Kor 10 [4] és mindnyájan ugyanazon lelki italt itták. (ivának pedig az őket követő lelki kősziklából, a kőszikla pedig a Krisztus vala).

1Kor 10 [5] de sokakhoz közülük nem volt kedve az Istennek, mert a pusztában megölettettenek.

1Kor 10 [6] ezek pedig nekünk példában lettek, hogy gonoszt kívánók ne legyünk, amint azok is kívántak.

1Kor 10 [7] se bálványozók ne legyetek, mint némelyek őközülük, amint írva vagyon: leüle a nép enni és innia, és felkelének játszani.

1Kor 10 [8] se ne paráználkodjunk, mint némelyek azok közül paráználkodtak, és elestek egy nap huszonháromezren.

1Kor 10 [9] se ne kísértsük a Krisztust, mint némelyek azok közül kísértették, és a kígyók miatt vesztek el.

1Kor 10 [10] se ne zúgolódjatok, mint némelyek azok közül zúgolódtak, és elveszének a pusztító miatt.

1Kor 10 [11] ezek pedig mind példában történnek vala nekik, megírattak pedig a mi oktatásunkra, kikre az utolsó idők jutottak.

1Kor 10 [12] azért aki magát fenn állani alítja, meglássa, hogy el ne essék.

1Kor 10 [13] emberi kísértetnél egyéb meg ne fogjon titeket. hű pedig az Isten, ki nem hagy titeket a fölött kísértetni, amit elszenvedhettek, de a kísértettel előmenetelt is szerez, hogy elszenvedhessétek.

1Kor 10 [14] az okáért, én szerelmesim, fussatok a bálványok tiszteletitől!

1Kor 10 [15] mint eszeseknek szólok, magatok ítéljétek meg, amit mondok:

1Kor 10 [16] az áldásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérében való részesülés-e?

Izraelt: akik az áldozatokat eszik, ugye közösségben vannak az oltárral?

19 Mit akarok ezzel mondani? Talán azt, hogy a bálványoknak áldozott hús vagy a bálvány valóban valami? **20** Dehogy! De amit a nemzetek áldoznak, azt az ördögöknek áldozzák és nem Istennek **{Zsolt 106,37}**. Nem akarom, hogy ördögökkel legyetek közösségben. **21** Nem ihatjátok az Úr kelyhét és az ördögök kelyhét. Nem lehettek részesei az Úr asztalának és az ördögök asztalának. **22** Ingereljük talán féltékenységre az Urat? **{Mal 1,7; MTörv 32,21}** Talán erősebbek vagyunk nála?

23 »Minden szabad«, de nem minden használ. »Minden szabad«, de nem minden szolgál épülésre. **24** Senki se keresse a maga javát, hanem a másikét. **25** Mindent, ami a húspiacon eladásra kerül, egyetek meg, anélkül, hogy lelkiismereti okból bármit kérdeznétek. **26** *Mert az Úré a föld és annak teljessége* **{Zsolt 24,1}**.

27 Ha valaki a hitetlenek közül meghív titeket és el akartok menni, mindent egyetek meg, amit elétek tesznek, anélkül, hogy lelkiismereti okból bármit kérdeznétek. **28** De ha valaki azt mondja nektek: »Ez a bálványok áldozatából való«, ne egyétek meg amiatt, aki szóvá tette, és a lelkiismeret miatt; **29** nem a te lelkiismeretedet értem ezen, hanem a másikét. Miért ítélje meg az én szabadságomat másnak a lelkiismerete? **30** Ha én hálaadással étkezem, miért káromoljon engem valaki azért, amiért hálát adok?

31 Tehát akár esztek, akár isztok, és bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek. **32** Ne adjatok okot a botránkozásra se zsidóknak, se görögöknek, se Isten egyházának, **33** mint ahogy én is mindenben mindenkinek kedvében járok, nem azt keresve, ami nekem hasznos, hanem ami a többieknek, hogy üdvözüljenek.

és a kenyér, amelyet megszegünk, nem az Úr testében való részesülés-e?

1Kor 10 [17] mert egy kenyér, egy test vagyunk sokan, mindnyájan, akik az egy kenyérben részesülünk.

1Kor 10 [18] tekintsétek meg a test szerint való Izraelt! vajon akik az áldozatokban esznek, nem részesek-e az oltárban?

1Kor 10 [19] micsoda tehát? mondom-e, hogy a bálványoknak áldoztatott valami legyen? avagy hogy a bálvány valami legyen?

1Kor 10 [20] de amiket a pogányok áldoznak, az ördögöknek áldozzák, és nem az Istennek. nem akarom pedig, hogy az ördögök társai legyetek.

1Kor 10 [21] nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök pohárát, nem lehettek részesek az Úr asztalában és az ördögök asztalában.

1Kor 10 [22] az Urat ingereljük-e? erősbek vagyunk-e nálánál?

1Kor 10 [23] mindenek szabadok nekem, de nem mindenek használnak. mindenek szabadok nekem, de nem mindenek építnek.

1Kor 10 [24] senki ne keresse a magáét, hanem ami másé.

1Kor 10 [25] mindent, amit a mészárszékben árulnak, megegyetek semit nem kérdezkedvén a lelkiismeretért.

1Kor 10 [26] az Úré a föld és annak teljessége.

1Kor 10 [27] ha ki a hitetlenek közül elhív titeket, és el akartok menni, mindent, amit előtökbe tesznek, megegyetek semmit nem kérdezkedvén a lelkiismeretért.

1Kor 10 [28] ha pedig valaki mondja: ez a bálványoknak áldoztatott, ne egyétek meg azért, aki megjelentette, és a lelkiismeretért.

1Kor 10 [29] nem a te lelkiismeretedért mondom pedig, hanem a máséért. mert miért ítéltetik az én szabadságom a másnak lelkiismeretitől?

1Kor 10 [30] ha én hálaadással részesülök, miért káromlattatom azért, hogy hálákat adok?

1Kor 10 [31] azért akár esztek, akár isztok, akár valami mást műveltek, mindeneket az Isten dicsőségére cselekedjetek!

1Kor 10 [32] botránkozás nélkül legyetek a zsidóknak és a pogányoknak és az Isten anyszentegyházának,

1Kor 10 [33] amint én is mindenekben mindeneknek kedveskedem nem keresvén, ami nekem hasznos, hanem ami sokaknak, hogy üdvözüljenek.

1 Kor 11

Asszonyok az istentiszteleten

1 Kövessétek példámat, ahogy én Krisztus
példáját követem!.
2 Dicsérlek titeket, hogy mindenben megem-
lékeztek rólam, és megtartjátok a hagyományokat,
úgy, ahogy átadtam nektek. 3 Szeretném azonban,
ha tudnátok, hogy minden férfinek feje Krisztus,
az asszonynak a feje a férfi, Krisztus feje pedig az
Isten. 4 Minden férfi, aki fedett fővel imádkozik
vagy prófétál, szégyent hoz a fejére; 5 viszont min-
den asszony, aki fedetlen fővel imádkozik vagy
prófétál, szégyent hoz a fejére: mert ez ugyanaz,
mintha megnyírták volna. 6 Ha az asszony nem fedi
be a fejét, vágassa le a haját; ha viszont szégyenle-
tes dolog az asszonynak, hogy a haját levágassa
vagy leborotváltassa, fedje csak be fejét.
7 A férfinak nem kell befednie fejét, mert ő
Isten képmása és dicsősége, az asszony azonban a
férfi dicsősége. 8 Mert nem a férfi van az asszony-
ból, hanem az asszony a férfiból {Ter 2,22}; 9 és nem
a férfit teremtették az asszonyért, hanem az asz-
szonyt a férfiért. 10 Ezért az asszonynak viselnie
kell a fején az alárendeltség jelét az angyalok mi-
att. 11 Igaz azonban, hogy az Úrban sem asszony
nincs férfi nélkül, sem férfi asszony nélkül.
12 Mert amint az asszony a férfiból lett, úgy a férfi
is az asszony által születik – és minden Istentől.
13 Ítéljétek meg ti magatok: illik-e asszonynak fe-
detlen fővel imádkozni Istenhez? 14 Nem tanít-e
titeket maga a természet is arra, hogy ha a férfi
hosszú hajat növeszt, szégyenére válik, 15 ha pe-
dig az asszony növeszt hosszú hajat, dicsőségére
szolgál? Mert a haj fátyol gyanánt adatott neki.
16 Ha pedig valaki erről tovább akar vitatkozni,
tudja meg, hogy sem nálunk, sem Isten egyházai-
nál nincs ilyen szokás.

Az Úr vacsorájának helyes megünneplése

17 Ez a parancsom, s emellett nem dicsérhe-
tem, hogy nem javatokra, hanem károtokra gyűl-
tök össze. 18 Mert először is úgy hallom, hogy
amikor közösségbe gyűltök, szakadások vannak
köztetek, és ezt részben el is hiszem. 19 Mert szük-
séges, hogy megosztottság is legyen köztetek,
hogy azok, akit a próbát kiállják, nyilvánvalókká
legyenek. 20 Mikor tehát egybegyűltök, az már
nem az Úr vacsorájának elköltése, 21 mert étkezés
közben mindenki a saját vacsoráját veszi elő, és az
egyik éhezik, a másik pedig dőzsöl. 22 Vajon nin-
csen házatok az evésre és ivásra? Vagy megvetitek Isten egyházát, és megszégyenítitek azokat,

1Kor 11 [1] legyetek én követőim, mint én is a Krisztusé.

1Kor 11 [2] dicsérlek pedig titeket, atyámfiai, hogy mindenekben megemlékeztek rólam, és amint előtökbe adtam, az én parancsolatimat megtartjátok.

1Kor 11 [3] akarom pedig, hogy megtudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus, az asszonyállatnak feje pedig a férfiú, a Krisztusnak feje pedig az Isten.

1Kor 11 [4] minden férfiú befedett fővel imádkozván vagy prófétálván megrútítja az ő fejét.

1Kor 11 [5] minden asszonyállat pedig imádkozván vagy prófétálván be nem fedett fővel megrútítja az ő fejét, mert mindegy mintha megkopaszíttatnék.

1Kor 11 [6] mert ha be nem fedetik az asszonyállat, nyirattassék meg. ha pedig rút az asszonyállatnak megnyirattatni vagy megkopaszíttatni, fedje be a fejét!

1Kor 11 [7] a férfiúnak nem kell ugyan befedni az ő fejét, mert az Istennek képe és dicsősége, az asszonyállat pedig a férfiúnak dicsősége.

1Kor 11 [8] mert nem a férfiú az asszonyállatból, hanem az asszonyállat a férfiúból.

1Kor 11 [9] mert nem az asszonyállatért teremtetett a férfiú, hanem az asszonyállat a férfiúért.

1Kor 11 [10] az okáért kell az asszonyállatnak fején hatalomnak lenni az angyalokért.

1Kor 11 [11] mindazáltal sem a férfiú asszonyállat nélkül, sem az asszonyállat férfiú nélkül az Úrban.

1Kor 11 [12] mert amint az asszonyállat a férfiúból, úgy a férfiú is az asszonyállat által, mindenek pedig az Istentől.

1Kor 11 [13] magatok ítéljétek meg: illik-e az asszonyállatnak befedetlen fővel imádni az Istent?

1Kor 11 [14] a természet sem tanít titeket, mert a férfiú ugyan ha hajat nevel, gyalázat neki?

1Kor 11 [15] az asszonyállat pedig ha hajat nevel, dicsőség neki, mert a hajszálak fedél gyanánt adattak neki.

1Kor 11 [16] ha ki pedig versengőnek láttatik lenni, nekünk nincs olyan szokásunk, sem az Isten anyaszentegyházának.

1Kor 11 [17] ezt pedig parancsolom nem dicsérvén, hogy nem jobbra, hanem gonoszbra gyűltök össze.

1Kor 11 [18] mert először midőn egybegyűltök az anyaszentegyházba, hallom, hogy szakadások vannak köztetek, és valami részből el is hiszem.

1Kor 11 [19] mert szükség hasonlásoknak is lenni, hogy akik megpróbáltattak is, nyilvánvalókká legyenek tiköztetek.

akiknek semmijük nincsen? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek titeket? Ebben nem dicsérlek!

23 Mert az Úrtól kaptam, amit átadtam nektek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárulták, fogta a kenyeret, **24** hálát adott, megtörte, és így szólt: *»Ez az én testem, amely értetek van. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!«* **25** A vacsora után ugyanígy fogta a kelyhet is, és így szólt: *»Ez a kehely az új szövetség* **{Jer 31,31}** *az én véremben. Tegyétek ezt, ahányszor csak isszátok, az én emlékezetemre!«* **26** Mert amikor ezt a kenyeret eszitek, és ezt a kelyhet isszátok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön. **27** Aki tehát méltatlanul eszi a kenyeret, vagy issza az Úr kelyhét, vétkezik az Úr teste és vére ellen. **28** Vizsgálja meg tehát az ember önmagát, és úgy egyék e kenyérből és igyék a kehelyből, **29** mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem különbözteti meg a testet, saját ítéletét eszi és issza. **30** Ezért van köztetek sok beteg és gyengélkedő, és sokan meghaltak. **31** Ha ellenben megítélnénk önmagunkat, nem esnénk ítélet alá. **32** Amikor pedig ítélet alá esünk, az Úr fenyít meg minket, hogy ne kárhozzunk el ezzel a világgal.

33 Ezért, testvéreim, amikor egybegyűltök az étkezésre, várjátok meg egymást. **34** Ha valaki éhes, egyen odahaza, hogy ne ítéletre gyűljetek össze. A többit pedig majd akkor rendezem el, ha odamegyek.

1Kor 11 [20] azért midőn egybegyűltök, immár nem az Úr vacsoráját eszitek,

1Kor 11 [21] mert ki-ki az ő vacsoráját előbb megeszi, és némely éhezik ugyan, némely pedig részeg.

1Kor 11 [22] vajon nincs-e házatok ételre és italra? vagy az Isten anyaszentegyházát utáljátok-e meg, és azokat szégyenítitek-e meg, akiknek nincsen? mit mondjak nektek? dicsérlek-e titeket? ebben nem dicsérlek.

1Kor 11 [23] mert én az Úrtól vettem, amit előtökbe is adtam, hogy az Úr Jézus, amely éjjel elárultaték, vevé a kenyeret,

1Kor 11 [24] és hálákat adván megszegé, és mondá: vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely tiérettetek adatik. ezt az én emlékezetemre cselekedjétek!

1Kor 11 [25] hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorála, mondván: ez a pohár az új testamentum az én véremben. ezt az én emlékezetemre cselekedjétek, valamennyiszer isszátok!

1Kor 11 [26] mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok a pohárt, az Úr halálát hirdetitek, amíg eljő.

1Kor 11 [27] az okáért valaki eszi e kenyeret, vagy issza az Úr poharát méltatlanul, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

1Kor 11 [28] próbálja meg azért magát az ember, és úgy egyék abból a kenyérből, és igyék a pohárból.

1Kor 11 [29] mert aki eszik és iszik méltatanul, ítéletet eszik és iszik magának meg nem választván az Úr testét.

1Kor 11 [30] az okáért tiköztetek sok betegek és erőtlenek vannak, és alusznak sokan.

1Kor 11 [31] hogyha mi magunkat megítélnők, nem ítéltetnénk meg ugyan.

1Kor 11 [32] midőn ítéltetünk pedig, az Úrtól feddettetünk, hogy e világgal el ne kárhoztattassunk.

1Kor 11 [33] az okáért, atyámfiai, mikor egybegyűltök az ételre, egymást megvárjátok!

1Kor 11 [34] ha ki éhezik, otthon egyék, hogy kárhozatra ne gyűljetek egybe! a többit pedig, mikor odamegyek, elrendelem.

A Lélek adományai és a keresztények élete: 12,1-14,40

1 Kor 12

Egy a Lélek – sokféle az adomány

1 A lelki adományokra nézve pedig, testvérek, nem akarom, hogy tudatlanok legyetek. **2** Tudjátok, hogy amikor pogányok voltatok, a néma bálványokhoz vonzódtatok. **3** Ezért tudtotokra adom,

1Kor 12 [1] a lelki dolgokról pedig nem akarom, hogy tudatlanok legyetek, atyámfiai.

1Kor 12 [2] tudjátok, hogy midőn pogányok volnátok, a néma bálványokhoz mentetek, amint vitettettek vala.

1Kor 12 [3] azért tudtotokra adom, hogy senki az Isten Lelke által szólván nem mond átkot a Jézusnak. és senki nem mondhatja: Úr Jézus, hanem csak a Szentlélek által.

hogy senki, aki Isten Lelke által szól, nem mondja: »Átkozott legyen Jézus!«, és senki sem mondhatja: »Jézus az Úr«, csakis a Szentlélek által.

4 A kegyelmi adományok különfélék ugyan, de a Lélek ugyanaz. **5** A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. **6** És az erőmegnyilvánulások is különfélék, de Isten, aki mindezt mindenkiben cselekszi, ugyanaz. **7** A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. **8** Egyik a bölcsesség szavait kapja a Lélek által, a másik a tudományét ugyanattól a Lélektől. **9** Más valaki a hitet kapja ugyanabban a Lélekben, ismét más a gyógyítások adományát az egy Lélek által, **10** vagy csodatévő hatalmat, prófétálást, a szellemek megkülönböztetését, a nyelveken való beszédet vagy a nyelveken való beszéd értelmezését. **11** Ezt mind egy és ugyanaz a Lélek műveli, tetszése szerint osztva kinek-kinek.

Egy a Test – sok a tagja

12 Mert amint a test egy, bár sok tagja van, a testnek pedig minden tagja, bár sok, mégis egy test, úgy Krisztus is. **13** Mi ugyanis mindnyájan egy Lélekben egy testté keresztelkedtünk, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájunkat egy Lélek itatott át. **14** Mert a test sem egy tag, hanem sok. **15** Ha azt mondaná a láb: »Nem vagyok kéz, nem vagyok a test része«, vajon akkor nem lenne a test része? **16** És ha azt mondaná a fül: »Nem vagyok szem, nem vagyok a test része», vajon akkor nem lenne a test része? **17** Ha az egész test szem volna, hol lenne a hallás? Ha az egész test hallás volna, hol lenne a szaglás? **18** Már pedig Isten helyezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, amint akarta. **19** Ha valamennyi egy tag volna, hol volna a test? **20** Márpedig sok ugyan a tag, de a test egy. **21** Nem mondhatja a szem a kéznek: »Nincs rád szükségem!«, sem a fej a lábaknak: »Nincs rátok szükségem!« **22** Sőt a test gyöngébbnek látszó tagjai sokkal inkább szükségesek, **23** és a test kevésbé nemesnek tartott tagjait nagyobb tisztességgel vesszük körül. Tisztességtelen tagjainknak nagyobb tisztességük van, **24** tisztességes tagjainknak viszont nincs erre szükségük. De Isten azért alkotta úgy a testet, hogy amelyik tagnak nem volt, annak nagyobb tisztességet adott, **25** hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem a tagok egymásért kölcsönösen szorgoskodjanak. **26** Ha tehát az egyik tag szenved, vele együtt szenved valamennyi tag; vagy ha az egyik tag tiszteletben részesül, együtt örvendezik vele valamennyi tag. **27** Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként tagjai.

1Kor 12 [4] különbségek vannak pedig az ajándékokban, de ugyanazon a Lélek.

1Kor 12 [5] és különbségek vannak a szolgálatokban, de ugyanazon az Úr.

1Kor 12 [6] és különbségek vannak a cselekedetekben, de ugyanazon az Isten, aki mindeneket cselekszik mindenekben.

1Kor 12 [7] mindennek pedig haszonra adatik a Léleknek megjelenése.

1Kor 12 [8] némelynek ugyan a Lélek által adatik a bölcsességnek beszéde, másnak pedig a tudománynak beszéde azon Lélek szerint,

1Kor 12 [9] másnak a hit azon Lélek által, másnak a gyógyításoknak ajándéka azon Lélek által,

1Kor 12 [10] másnak a csodáknak cselekedete, másnak a prófétálás, másnak a lelkeknek megválasztása, másnak a nyelveknek különbségi, másnak a beszédeknek magyarázása.

1Kor 12 [11] ezeket pedig mindazon egy Lélek cselekszi osztogatván mindennek, amint akarja.

1Kor 12 [12] mert amint a test egy, és sok tagjai vannak, a testnek pedig minden tagjai noha sokak, mindazáltal egy test. úgy a Krisztus is.

1Kor 12 [13] mert mi mindnyájan egy Lélek által egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár pogányok, akár szolgák, akár szabadosok, és mindnyájan egy Lélek által itattattunk.

1Kor 12 [14] mert a test is nem egy tag, hanem sok tagok.

1Kor 12 [15] ha azt mondja a láb: mivelhogy nem vagyok kéz, nem vagyok a testből való, vajon azért nem a testből való-e?

1Kor 12 [16] és ha azt mondja a fül: mivelhogy nem vagyok szem, nem vagyok a testből való, vajon azért nem a testből való-e?

1Kor 12 [17] ha az egész test szem, hol a hallás? ha egészlen hallás, hol a szaglás?

1Kor 12 [18] most pedig az Isten helyheztette a tagokat, mindenikét közülük a testben, amint akarta.

1Kor 12 [19] hogyha mindnyájan egy tag volnának, hol a test?

1Kor 12 [20] most pedig sokak ugyan a tagok, egy pedig a test.

1Kor 12 [21] nem mondhatja pedig a szem a kéznek: nem szűkölködöm nálad nélkül, avagy viszontag a fő a lábaknak: nem vagytok nekem szükségesek.

1Kor 12 [22] de sokkal inkább, amelyek a testnek erőtlenb tagjainak láttatnak lenni, szükségesbek.

28 Az egyházban Isten egyeseket először is
apostolokká tett, másodszor prófétákká, harmad-
szor tanítókká; másoknak csodatevő erőt adott,
vagy a gyógyítás, segélynyújtás, kormányzás és a
nyelveken való szólás adományát. 29 Vajon mind-
nyájan apostolok? Vajon mindnyájan próféták?
Vajon mindnyájan tanítók? Vajon mindnyájan
csodatevők? 30 Vajon mindnyájuknak megvan a
gyógyítás adománya? Vajon mindnyájan szólnak
nyelveken? Vajon mindnyájan értelmezik azt?
31 Ti azonban törekedjetek a nagyobb adomá-
nyokra! Ezen felül egy mindennél kiválóbb utat
mutatok nektek.

1Kor 12 23 és amelyeket alítunk a testnek becsületlenb tagjainak lenni, azokat bőségesb tiszteletteltel vesszük körül, és a mi tisztességteleninknek bőségesb tisztességük vagyon.

1Kor 12 24 a mi tisztességesink pedig semmi nélkül nem szűkölködnek. de az Isten mértékelte a testet, annak, amelynek nem volt, bőségesb tiszteletet adván,

1Kor 12 25 hogy ne legyen hasonlás a testben, hanem egyaránt egymásért szorgalmatosak legyenek a tagok.

1Kor 12 26 és ha az egyik tag valamit szenved, együtt szenvednek minden tagok. avagy ha dicsekedik az egyik tag, együtt örülnek minden tagok.

1Kor 12 27 ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagból való tagok.

1Kor 12 28 és némelyeket helyeztetett ugyan az Isten az anyaszentegyházban, először apostolokat, másodszor prófétákat, harmadszor doktorokat, azután erőket, azután a gyógyításoknak ajándékit, segítségeket, vezérléseket, a nyelveknek különbségit, a beszédeknek magyarázásit.

1Kor 12 29 vajon mindnyáján apostolok-e? vajon mindnyájan próféták-e? vajon mindnyájan doktorok-e? vajon mindnyájan erők-e?

1Kor 12 30 vajon mindnyájuknak vagyon-e gyógyításokra való ajándékja? vajon mindnyájan nyelveken szólanak-e? vajon mindnyájan magyaráznak-e?

1Kor 12 31 igyekezzetek pedig jobb ajándékokra! és még főbb utat mutatok nektek.

1 Kor 13

A legkiválóbb út: a szeretet

1 Szóljak bár az emberek vagy angyalok
nyelvén, ha szeretet nincs bennem, olyan vagyok,
mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

2 Legyen bár prófétáló tehetségem, ismerjem
akár az összes titkot és minden tudományt, és le-
gyen bár olyan teljes a hitem, hogy a hegyeket át-
helyezzem: ha szeretet nincs bennem, semmi sem
vagyok. 3 Osszam el bár egész vagyonomat ala-
mizsnaként, és adjam át testemet, hogy dicsekedj-
jek: ha szeretet nincs bennem, semmit sem hasz-
nál nekem.

4 A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, nem
féltékeny, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel,
5 nem tapintatlan, nem keresi a magáét, nem ger-
jed haragra, nem feltételezi a rosszat, 6 nem örül a
gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal;
7 mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél,
mindent elvisel.

1Kor 13 1 ha emberek és angyalok nyelvein szólok is, szeretetem pedig nincsen, ollyá lettem, mint a zengő réz vagy a pengő cimbalom.

1Kor 13 2 és ha prófétálásom leszen is, és tudok minden titkokat és minden tudományt, és ha minden hitem leszen is úgy, hogy a hegyeket másuvá vigyem, szeretetem pedig nem leszen, semmi vagyok.

1Kor 13 3 és ha elosztom is a szegények eledelére minden marhámat, és ha a testemet adom is úgy, hogy égjek, szeretetem pedig nem leszen, semmit nem használ nekem.

1Kor 13 4 a szeretet tűrő, kegyes, a szeretet nem irigykedik, nem cselekszik gonoszul, fel nem fuvalkodik,

1Kor 13 5 nem tisztességkívánó, nem keresi azokat, amik magáé, nem gerjed haragra, nem gondol gonoszt,

1Kor 13 6 nem örvendez a hamisságon, örvendez pedig az igazságon.

8 A szeretet soha meg nem szűnik. A prófétálások véget érnek, a nyelvek megszűnnek, a tudomány elenyészik. **9** Mert töredékes a megismerésünk, és töredékes a prófétálásunk; **10** amikor pedig eljön majd a tökéletes, a töredékes véget fog érni. **11** Amikor gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy éreztem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek; amikor pedig férfivá lettem, felhagytam azokkal a dolgokkal, amelyek gyermekhez valók. **12** Most ugyanis tükör által, homályosan látunk, akkor pedig majd színről színre. Most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, mint ahogy én is ismert vagyok.

13 Most tehát megmarad a hit, a remény, a szeretet, ez a három; de ezek közül legnagyobb a szeretet.

1Kor 13 [7] mindeneket eltűr, mindeneket hiszen, mindeneket remél, mindeneket elszenved.

1Kor 13 [8] a szeretet soha meg nem szűnik. akár a prófétálások megüresüljenek, akár a nyelvek megszűnjenek, akár a tudomány elrontassék.

1Kor 13 [9] mert rész szerint értünk, és rész szerint prófétálunk.

1Kor 13 [10] mikor pedig eljő, ami tökéletes, megüresül, ami rész szerint vagyon.

1Kor 13 [11] midőn kisded volnék, úgy szólok vala, mint kisded, úgy értek vala, mint kisded, úgy gondolkodom vala, mint kisded. mikor pedig emberkorba jutottam, kiüresítettem a kisdedhez valókat.

1Kor 13 [12] most tükör által homályban látunk, akkor pedig színről színre. most rész szerint ismerek, akkor pedig úgy ismerek, amint én is megismertettem.

1Kor 13 [13] most pedig megmaradnak a hit, a reménység, a szeretet, e három. ezek közül pedig nagyobb a szeretet.

1 Kor 14

A prófétálás és a nyelveken szólás adománya

1 Törekedjetek a szeretetre, keressétek buzgón a lelki adományokat, különösen pedig azt, hogy prófétálhassatok. **2** Aki ugyanis nyelveken szól, nem embereknek beszél, hanem Istennek; senki sem érti, hanem a Lélek által beszél titkos dolgokat. **3** Aki pedig prófétál, embereknek beszél, az ő épülésükre, buzdításukra és vigasztalásukra. **4** Aki nyelveken szól, önmaga épülésére szolgál; aki azonban prófétál, az egyházat építi. **5** Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább azt, hogy prófétáljatok, mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha meg is magyarázza, hogy az egyház épüljön.

6 Így tehát, testvérek, ha hozzátok érkezve nyelveken szólnék, mit használnék nektek, ha nem szólnék hozzátok kinyilatkoztatással vagy ismerettel, prófétálással vagy tanítással? **7** Hiszen az élettelen hangszerek is, mint a fuvola vagy a citera, ha nem adnak különböző hangokat, hogyan lehet felismerni a fuvolázást vagy a citerázást? **8** És ha a trombita bizonytalan hangot ad, ki fog harcra készülődni? **9** Így ti is, ha a nyelveken való szólás során világos beszédet nem mondotok, hogyan fogják megérteni, hogy mit beszéltek? Csak a levegőbe beszéltek. **10** Olyan sokféle nyelv van ezen a világon, és egy sem érthetetlen. **11** Ha tehát nem

1Kor 14 [1] kövessétek a szeretetet, igyekezzetek a lelkiekre, inkább pedig, hogy prófétáljatok!

1Kor 14 [2] mert aki nyelven szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek, mert senki nem hallja, lelkével pedig titkokat szól.

1Kor 14 [3] mert aki prófétál, az embereknek szól épülésre és intésre és vigasztalásra.

1Kor 14 [4] aki nyelven szól, ő magát építi, aki pedig prófétál, az Isten anyaszentegyházát építi.

1Kor 14 [5] akarom pedig, hogy ti mindnyájan nyelveken szóljatok, inkább pedig, hogy prófétáljatok, mert nagyobb, aki prófétál, hogysem aki nyelveken szól, hanemha megmagyarázza, hogy az anyaszentegyház épüljön.

1Kor 14 [6] most pedig, atyámfiai, ha hozzátok megyek nyelveken szólván, mit használok nektek, ha vagy jelenés által nem szólok nektek, vagy tudomány által, vagy prófétálás által, vagy tanítás által?

1Kor 14 [7] lám, amelyek lélek nélkül zengenek is, akár síp, akár citera, ha a zengésben különbséget nem tesznek, mi módon érhetni az éneklést vagy a citerázást?

1Kor 14 [8] mert ha a trombita bizonytalan szózatot ad, ki készíti magát a harcra?

1Kor 14 [9] úgy ti is, ha a nyelv által nyilvánvaló beszédet nem szólotok, mint tudatik meg, ami mondatik? mert a levegőégbe szóltok.

ismerem a szónak a jelentését, idegen leszek annak, aki beszél, és a beszélő is idegen lesz számomra.

12 Így ti is, mivel lelki adományokra törekedtek, azon legyetek, hogy az egyház épülésére gazdagodjatok. **13** Éppen ezért, aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy meg is magyarázza. **14** Mert ha nyelveken imádkozom, a lelkem imádkozik, az értelmem viszont gyümölcstelen. **15** Mi következik ebből? Imádkozzam lélekben, de imádkozzam értelemmel is; énekeljek lélekben, de énekeljek értelemmel is. **16** Különben, ha csak lélekben mondasz hálaadást, az ott levő avatatlan miképpen mondja rá hálaadásodra az »Ámen«-t, ha nem tudja, hogy mit beszélsz? **17** Mert te ugyan szépen adsz hálát, de a másik nem épül rajta. **18** Hálát adok Istennek, hogy mindnyájatoknál jobban szólok nyelveken; **19** de az egyházban inkább akarok öt szót mondani értelmesen, hogy másokat is oktassak, mint tízezer szót nyelveken.

20 Testvérek, értelem dolgában ne legyetek gyermekek, legyetek inkább a gonoszságban kisdedek; értelem dolgában viszont legyetek érettek.

21 Írva van a törvényben:

»Idegen nyelveken és idegenek ajkával
szólok majd ehhez a néphez,
de még így sem hallgatnak rám« **{Iz 28,11k}** –
mondja az Úr.

22 Tehát a nyelveken való szólás nem a hívek számára szolgál jelül, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. **23** Ha tehát összegyűlik az egész egyház, és mindnyájan nyelveken szólnak, ha avatatlanok vagy hitetlenek lépnek be, vajon nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? **24** Ha azonban valamennyien prófétálnak, és belép egy hitetlen vagy avatatlan, annak mindenki a lelkére beszél, azt mindenki megítéli, **25** szívének titkai nyilvánvalóvá lesznek, úgyhogy arcra borulva imádja Istent, és megvallja: »Valóban közöttetek van Isten« **{Iz 45,14; Zak 8,23}.**

Az istentisztelet rendje

26 Mi következik tehát ebből, testvérek? Amikor egybegyűltök, és mindegyiktek énekelhet egy zsoltárt, mondhat valami tanítást, közölhet egy kinyilatkoztatást, beszélhet nyelveken vagy értelmezheti azokat: minden az épülésre szolgáljon. **27** Ha nyelveken szól valaki, kettő vagy legfeljebb három szóljon, mégpedig egymás után, egy pedig értelmezze. **28** Ha nincs, aki értelmez, akkor hallgasson a közösségben: szóljon önmagának és Istennek. **29** A próféták pedig ketten vagy

1Kor 14 [10] például, annyi sok nemei vannak a nyelveknek e világon, és szó nélkül semmi nincs.

1Kor 14 [11] ha azért nem tudom a szónak erejét, annak, akinek szólok, idegen nyelvű leszek, és aki szól, nekem idegen nyelvű leszen.

1Kor 14 [12] így ti is, mivelhogy a lelkeknek kívánói vagytok, az anyaszentegyháznak épületire keressétek, hogy bővelkedjetek.

1Kor 14 [13] és az okáért, aki nyelven szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.

1Kor 14 [14] mert ha nyelvvel imádkozom, a lelkem imádkozik, az elmém pedig haszon nélkül vagyon.

1Kor 14 [15] micsoda tehát? imádkozom lélekkel, imádkozom elmével is, éneklek lélekkel, éneklek elmével is.

1Kor 14 [16] továbbá, ha lélekkel mondasz áldást, az, aki a tudatlan helyett vagyon, mi módon mondja az ámént a te áldásodra? mert nem tudja, mit mondasz.

1Kor 14 [17] mert te jól adsz ugyan hálákat, de más nem épül.

1Kor 14 [18] hálákat adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatok nyelvén szólok.

1Kor 14 [19] de az anyaszentegyházban öt igét akarok inkább szólani az én értelmem szerint, hogy egyebeket is tanítsak, hogysemmint tízezer igét idegen nyelven.

1Kor 14 [20] atyámfiai, ne legyetek gyermekek értelemmel, hanem gonoszsággal legyetek kisdedek, értelemmel pedig tökéletesek legyetek.

1Kor 14 [21] a törvényben írva vagyon, hogy: más nyelvekkel és más ajakokkal szólok e népnek, és úgy sem hallgatnak meg engem, úgy mond az Úr.

1Kor 14 [22] az okáért a nyelvek jelül vannak nem a híveknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálások pedig nem a hitetleneknek, hanem a híveknek.

1Kor 14 [23] ha azért egybegyűl az egész anyaszentegyház, és mindnyájan nyelveken szólanak, bemennek pedig a tudatlanok vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy esztelenkedtek?

1Kor 14 [24] ha pedig mindnyájan prófétálnak, bemegyen pedig valamely hitetlen vagy tudatlan, mindenektől meggyőzettetik, mindenektől megítéltetik,

1Kor 14 [25] az ő szívének titkai kinyilatkoznak, és úgy orcájára borulván imádja az Istent megvallván, hogy bizonnyal az Isten vagyon bennetek.

1Kor 14 [26] micsoda azért, atyámfiai? mikor egybegyűltök, mindeniteknek zsoltárja vagyon, tanúsága

hárman beszéljenek, a többiek pedig ítéljék meg. **30** Mikor pedig valaki más ottlévő nyer kinyilatkoztatást, az előbbi hallgasson el. **31** Mert egymás után mindnyájan prófétálhattok, hogy mindnyájan tanuljanak, és mindnyájan buzdítást nyerjenek. **32** A prófétaság lelke alá van vetve a prófétáknak. **33** Mert Isten nem a zűrzavar Istene, hanem a békességé.

Miként a szentek összes egyházában, **34** az asszonyok hallgassanak az összejöveteleken, mert nem szabad nekik szólniuk; hanem legyenek engedelmesek, amint a törvény is mondja. **35** Ha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon a férjüket; mert nem illik asszonynak a közösségben beszélni.

36 Vajon tőletek indult ki az Isten igéje, vagy egyedül hozzátok jutott el? **37** Aki prófétának vagy lelki embernek tartja magát, értse meg, hogy amit nektek írok, az az Úr parancsa. **38** Ha pedig valaki nem ismeri el, akkor őt sem fogják elismerni. **39** Ezért tehát, testvéreim, törekedjetek a prófétálásra, és ne akadályozzátok meg a nyelveken való szólást sem. **40** De minden tisztességesen és rendben történjék.

1Kor 14 [27] ha ki idegen nyelven szól, kettő vagy legfeljebb három szóljon, és egymás után, és egy magyarázza meg!

1Kor 14 [28] ha pedig nem leszen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben, magának szóljon pedig, és az Istennek!

1Kor 14 [29] a próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, és a többi megítéljék!

1Kor 14 [30] hogyha másnak, aki ül, valami megjelentetik, az első hallgasson!

1Kor 14 [31] mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindnyájan tanuljanak, és mindnyájan intessenek.

1Kor 14 [32] és a próféták lelkei a próféták alá vettettenek.

1Kor 14 [33] mert nem a visszavonásé az Isten, hanem a békességé. amint a szenteknek minden gyülekezetiben is tanítom,

1Kor 14 [34] az asszonyállatok a gyülekezetekben hallgassanak, mert nem engedtetik nekik, hogy szóljanak, hanem hogy engedelmesek legyenek, amint a törvény is mondja.

1Kor 14 [35] ha mit akarnak pedig tanulni, otthon kérdjék meg az ő férjüket, mert rút az asszonyállatnak az gyülekezetben szólani.

1Kor 14 [36] tőletek származott-e az Isten igéje? vagy csak hozzátok érkezett-e?

1Kor 14 [37] ha ki prófétának láttatik lenni, vagy lelki embernek, értse, amiket nektek írok, hogy az Úr parancsolati.

1Kor 14 [38] ha ki pedig nem tud, ő sem leszen tudva.

1Kor 14 [39] az okáért, atyámfiai, igyekezzetek prófétálni, és a nyelveken való szólást meg ne tiltsátok!

1Kor 14 [40] mindenek pedig tisztességesen és rend szerint legyenek!

Krisztus feltámadása és a mi feltámadásaunk: 15,1-58

1 Kor 15

Krisztus feltámadása és az üdvösség

1 Figyelmetekbe ajánlom, testvérek, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet el is fogadtatok, és amelyben álltok. **2** Általa üdvözülni is fogtok, ha megtartjátok úgy, ahogy hirdettem nektek, különben hiába lettetek volna hívőkké. **3** Mert mindenekelőtt azt adtam át nektek, amit én is kaptam: hogy Krisztus meghalt a bűneinkért az

1Kor 15 [1] tudtotokra adom pedig nektek, atyámfiai, az evangéliumot, amelyet nektek prédikálottam, amelyet be is vettetek, amelyben állotok is,

1Kor 15 [2] mely által üdvözültök is, miképpen prédikálottam nektek, ha megtartjátok, hanemha hiában hittetek.

1Kor 15 [3] mert először előtökbe adtam, amit vettem is, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint,

1Kor 15 [4] és hogy eltemettetett, és hogy feltámadott harmadnapon az Írások szerint,

Írások szerint, **4** eltemették, és harmadnapon feltámadt, az Írások szerint. **5** Megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. **6** Azután megjelent több, mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még élnek, egyesek pedig elszenderültek. **7** Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. **8** Mindnyájuk után pedig mint koraszülöttnek, megjelent nekem is. **9** Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem Isten egyházát. **10** De Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok, és nekem juttatott kegyelme nem volt hiábavaló. Sőt, valamennyiüknél többet munkálkodtam, bár nem én, hanem Isten kegyelme velem együtt. **11** Tehát akár én, akár ők, így hirdetjük, és ti így lettetek hívőkké.

12 Ha tehát Krisztusról az hirdetjük, hogy a halottak közül feltámadt, hogyan mondják egyesek közületek, hogy nincs halottak feltámadása? **13** Mert ha nincs halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel! **14** Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, és hiábavaló a ti hitetek is. **15** Sőt, Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert tanúságot tettünk Isten ellen, hogy feltámasztotta Krisztust, pedig nem is támasztotta fel, ha a halottak valóban nem támadnak fel. **16** Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. **17** Ha pedig Krisztus nem támadt fel, hiábavaló a ti hitetek, és még mindig bűneitekben vagytok. **18** Sőt, akkor azok is, akik Krisztusban elszenderültek, elvesztek. **19** Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, nyomorultabbak vagyunk minden más embernél.

20 Krisztus azonban feltámadt a halottak közül, mint az elszenderültek zsengéje. **21** Mert amint egy ember által lett a halál, úgy egy ember által lett a halottak feltámadása is. **22** Amint ugyanis Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban mindnyájan életre fognak kelni. **23** Mindenki a maga rendje szerint: elsőként Krisztus; azután azok, akik Krisztuséi, az ő eljövetelekor. **24** Azután jön a vég, amikor majd átadja az uralmat az Atyaistennek, miután megsemmisített minden fejedelemséget, minden hatalmasságot és erőt. **25** Mert addig kell neki uralkodnia, *amíg ellenségeit* mind *a lába alá nem veti* **{Zsolt 110,1}**. **26** Mint utolsó ellenséget, a halált semmisíti meg, **27** mert *mindent lába alá vetett*. Amikor azonban ezt mondja: »Minden alá van vetve« **{Zsolt 8,7}**, kétségtelenül kivétel az, aki mindent alávetett neki.

1Kor 15 [5] és hogy megjelent Kéfásnak, és azután a tizenegynek.

1Kor 15 [6] azután megjelent egyszer s mind többnek ötszáz atyafiaknál, kik közül sokan megmaradtak mind ez ideig, némelyek pedig elaludtak.

1Kor 15 [7] azután megjelent Jakabnak, azután mind az apostoloknak.

1Kor 15 [8] mindeneknél utolbszor pedig, úgymint idétlenül szültnek, megjelent nekem is.

1Kor 15 [9] mert én legkisebb vagyok az apostolok között, ki nem vagyok méltó apostolnak hívattatni, mert az Isten anyaszentegyházát üldöztem.

1Kor 15 [10] az Isten malasztjából vagyok pedig az, ami vagyok, és az ő malasztja énbennem hivalkodó nem volt, hanem bővebben munkálkodtam mindnyájuknál, nem én pedig, hanem az Isten malasztja énvelem.

1Kor 15 [11] mert akár én és akár ők, így prédikálunk, és így hittetek.

1Kor 15 [12] ha pedig prédikáltatik, hogy a Krisztus feltámadott halottaiból, mi módon mondják némelyek tiköztetek, hogy nincs a holtaknak feltámadása?

1Kor 15 [13] ha pedig nincs a holtaknak feltámadása, a Krisztus sem támadott fel.

1Kor 15 [14] ha pedig a Krisztus fel nem támadott, tehát hiábavaló a mi prédikálásunk, hiábavaló a ti hitetek is.

1Kor 15 [15] találtatunk pedig az Istennek hamis bizonysági is, mert bizonyságot mondottunk az Isten ellen, hogy feltámaszotta a Krisztust, kit fel nem támasztott, ha a halottak fel nem támadnak.

1Kor 15 [16] mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel.

1Kor 15 [17] hogyha a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek, mert még a ti bűneitekben vagytok.

1Kor 15 [18] tehát akik elaludtak is a Krisztusban, elvesztek.

1Kor 15 [19] ha csak ez életben vagyon reménységünk a Krisztusban, minden embereknél nyomorultabbak vagyunk.

1Kor 15 [20] most pedig a Krisztus feltámadott halottaiból, első zsengéje az elaludtaknak,

1Kor 15 [21] mivelhogy ember által vagyon a halál, ember által a holtaknak feltámadása is.

1Kor 15 [22] és amint Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettnek.

28 Mikor pedig minden alá lesz vetve neki, akkor a Fiú maga is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben.

29 Hisz különben mit csinálnak azok, akik megkeresztelkednek a halottakért? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, miért keresztelkednének meg értük? **30** Miért tesszük ki mi is magunkat veszélynek minden órában? **31** Nap mint nap meghalok, olyan igaz ez, testvérek, mint a veletek való dicsekvésem Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. **32** Ha – emberileg szólva – vadállatokkal küzdöttem Efezusban, mit használ nekem? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor csak *»együnk és igyunk, mert holnap meghalunk«* **{Iz 22,13}**. **33** Ne engedjétek magatokat félrevezetni: »A gonosz társaság megrontja a jó erkölcsöt.« **34** Józanodjatok ki teljesen, és ne vétkezzetek! Némelyek ugyanis nem ismerik Istent. Azért mondom ezt, hogy szégyelljétek magatokat!

Az üdvösség beteljesedése a feltámadásban

35 Azt mondhatná azonban valaki: »Hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testtel jönnek majd elő?« **36** Balga! Amit vetsz, nem kel életre, ha előbb meg nem hal. **37** És amikor vetsz, nem a leendő növényt veted el, hanem a puszta magot, például a búzáét vagy másét. **38** Isten pedig alakot ad annak, amint akarja, mégpedig minden egyes magnak saját alakot. **39** Nem minden test ugyanaz a test, hanem más az embereké, és más az állatoké, más a madaraké, és más a halaké. **40** És vannak égi testek és földi testek, de más az égiek fényessége, és más a földieké. **41** Más a fényessége a napnak, más a fényessége a holdnak, és más a fényessége a csillagoknak. Mindegyik csillag különbözik fényességben a másik csillagtól. **42** Így van a halottak feltámadása is: romlandó testet vetnek el, és romolhatatlan test támad fel; **43** szégyenben vetik el, és dicsőségben támad fel; gyöngeségben vetik el, s erőben támad fel; **44** érzéki testet vetnek el, és lelki test támad fel.

Ha van érzéki test, van lelki test is. **45** Ezt mondja az Írás is: »Ádám, *az* első *ember élő lénynyé lett*« **{Ter 2,7}**, az utolsó Ádám pedig éltető Lélekké. **46** De nem a lelki az első, hanem az érzéki, csak azután a lelki. **47** Az első ember a földből való, földi **{Ter 2,7}**, a második ember a mennyből való. **48** Amilyen a földi, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyei, olyanok a mennyeiek is. **49** És amint hordtuk a földi ember képét, úgy hordani fogjuk a mennyeinek képét is. **50** Mondom pedig, testvérek, hogy test és vér nem örökölheti Isten

1Kor 15 [23] ki-ki mind pedig az ő rendiben, első zsenge a Krisztus, azután azok, akik a Krisztusé, kik az ő eljövetelekor hittenek.

1Kor 15 [24] azután vég leszen, mikor az országot az Istennek és az Atyának kezéhez adja, mikor megüresít minden fejedelemséget és hatalmasságot és erőt.

1Kor 15 [25] országlani kell pedig neki, míg minden ellenségit a lábai alá tegye.

1Kor 15 [26] az utolsó ellenség pedig, a halál megrontatik, mert mindeneket az ő lábai alá vetett.

1Kor 15 [27] holott pedig azt mondja: mindenek őalája vettettek, kétség nélkül azon kívül, aki neki mindeneket alája vetett.

1Kor 15 [28] mikor pedig őalája vettetnek mindenek, akkor ő maga a Fiú is annak alája vettetik, aki mindeneket maga alá vetett, hogy az Isten legyen minden mindenekben.

1Kor 15 [29] mert egyébként mit cselekszenek, akik megkereszteltetnek a holtakért, ha teljességgel fel nem támadnak a holtak? miért kereszteltetnek mégis azokért?

1Kor 15 [30] miért forgunk mi is veszedelemben minden órában?

1Kor 15 [31] mindennap meghalok, atyámfiai, a ti dicsőségtekért, mely nekem a mi Urunk Krisztus Jézusban vagyon.

1Kor 15 [32] ha (emberi mód szerint) a fenevadakkal viaskodtam Efezusban, mit használ nekem, ha a holtak fel nem támadnak? együnk és igyunk, mert holnap meghalunk.

1Kor 15 [33] el ne tévelyedjetek: megvesztik a jó erkölcsöket a gonosz beszélgetések!

1Kor 15 [34] serkenjetek fel igazak, és ne vétkezzetek, mert némelyek az Istent nem ismerik, a ti pirulástokra mondom.

1Kor 15 [35] de mondja valaki: mi módon támadnak fel a holtak? és minemű testtel jőnek elő?

1Kor 15 [36] esztelen! te, amit elvetsz, meg nem elevenedik, hanemha előbb meghal.

1Kor 15 [37] és amit elvetsz, nem a következendő testet veted el, hanem a puszta magot, tudniillik, búza vagy valami más magot.

1Kor 15 [38] az Isten pedig annak testet ad, amint akarja, és minden magnak tulajdon testet.

1Kor 15 [39] nem minden test azon test, hanem más ugyan az embereké, más pedig a barmoké, más a madaraké, más pedig a halaké.

országát, sem a romlandóság nem fogja örökölni a romolhatatlanságot.

51 Íme, titkot mondok nektek: Nem fogunk ugyan mindnyájan meghalni, de mindnyájan el fogunk változni: **52** hirtelen, egy szempillantás alatt, a végső harsonaszóra, mert megszólal a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlan állapotban, mi pedig elváltozunk. **53** Mert ennek a romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és ennek a halandó testnek halhatatlanságba kell öltöznie. **54** Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba, akkor beteljesedik az ige, amely írva van:

»Elnyelte a halált a diadal **{Iz 25,8}**.

55 *Halál, hol a te győzelmed?*

Halál, hol a te fullánkod?« **{Óz 13,14}**

56 A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. **57** De hála Istennek, aki megadta nekünk a győzelmet a mi Urunk Jézus Krisztus által. **58** Tehát, szeretett testvéreim, legyetek állhatatosak, rendíthetetlenek, tegyetek mindig többet az Úrért, hiszen tudjátok, hogy munkátok nem hiábavaló az Úrban.

1Kor 15 [40] és vannak égi testek és földi testek, de más az égieknek, más pedig a földieknek dicsősége.

1Kor 15 [41] más a nap fényessége, más a hold fényessége, és más a csillagok fényessége. mert a csillag különböz a csillagtól a fényességben.

1Kor 15 [42] így a holtaknak feltámadása is. rothadásban vettetik el, rothadatlanságban támad fel.

1Kor 15 [43] nemtelenségben vettetik el, dicsőségben támad fel. erőtlenségben vettetik el, erőben támad fel.

1Kor 15 [44] lelkes test vettetik el, lelki test támad fel. ha vagyon lelkes test, vagyon lelki is,

1Kor 15 [45] amint írva vagyon: teremtetett az első ember, Ádám élő lélekké, az utolsó Ádám elevenítő lélekké.

1Kor 15 [46] de nem előbb, ami lelki, hanem ami lelkes, azután ami lelki.

1Kor 15 [47] az első ember a földből, földi, a második ember mennyből, mennyei.

1Kor 15 [48] aminemű a földi, olyanok a földiek is, és aminemű a mennyei, olyanok a mennyeiek is.

1Kor 15 [49] az okáért amint a földinek ábrázatját viseltük, viseljük a mennyeinek ábrázatját is.

1Kor 15 [50] ezt pedig mondom, atyámfiai, mert a test és a vér az Isten országát nem bírhatják, sem a rothadandóság a rothandatlanságot nem bírja.

1Kor 15 [51] íme, titkot mondok nektek: mindnyájan feltámadunk ugyan, de nem mindnyájan változtatunk el.

1Kor 15 [52] egy pontban, egy szempillantásban, az utolsó trombitára, mert szól a trombita, és a holtak feltámadnak rothadatlanok, és mi elváltoztatunk.

1Kor 15 [53] mert e rothadandónak rothadatlanságba kell öltözni, és e halandónak halhatatlanságba kell öltözni.

1Kor 15 [54] mikor pedig ez a halandó a halhatatlanságba öltözik, akkor leszen meg a beszéd, mely írva vagyon: elnyelettetett a halál a győzedelemtől.

1Kor 15 [55] hol vagyon halál a te győzedelmed? hol vagyon halál a te ösztönöd?

1Kor 15 [56] a halál ösztöne pedig a bűn, a bűnnek ereje pedig a törvény.

1Kor 15 [57] az Istennek pedig hála legyen, ki nekünk győzedelmet adott a mi Urunk, Jézus Krisztus által!

1Kor 15 [58] az okáért, szerelmes atyámfiai, állhatatosok legyetek, és kimozdíthatatlanok bővelkedvén mindenkor az Úr dolgában tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Befejezés: 16,1-24

1 Kor 16

Gyűjtés a jeruzsálemi hívek számára

1 Ami pedig a szentek javára való gyűjtést illeti, ti is úgy tegyetek, amint azt Galácia egyházainak elrendeltem. **2** A hét első napján mindegyiktek tegyen félre és gyűjtsön annyit, amennyi neki tetszik, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, amikor megérkezem. **3** Amikor aztán ott leszek, azokat, akiket ajánlani fogtok, majd elküldöm levéllel, hogy szeretetadományotokat elvigyék Jeruzsálembe. **4** Ha pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, velem fognak jönni.

Pál tervei

5 Hozzátok pedig akkor megyek, ha már bejártam Makedóniát, mert Makedónián keresztül utazom. **6** Talán ott is maradok nálatok, vagy a telet is ott töltöm, hogy ti adjatok nekem kíséretet, bármerre is megyek majd. **7** Mert nem akarlak titeket most csak úgy átmenőben látni, remélem ugyanis, hogy egy ideig nálatok maradok, ha az Úr megengedi. **8** Efezusban pedig pünkösdig maradok. **9** Nagy és tágas kapu nyílt meg ugyanis előttem, de sok az ellenség is. **10** Amikor odaérkezik Timóteus, legyetek azon, hogy félelem nélkül legyen nálatok, mert az Úr dolgában munkálkodik, amint én is. **11** Tehát senki se vesse meg őt, hanem kísérjétek el őt békével, hogy hozzám jöjjön, mert várom őt a testvérekkel együtt. **12** Ami pedig Apolló testvért illeti, nagyon kértem őt, hogy menjen el hozzátok a testvérekkel együtt, de semmiképp sem akart most elmenni; el fog azonban menni, mihelyt ideje lesz.

Végső intelmek és köszöntések

13 Vigyázzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjetek férfiasan és legyetek erősek **{Józs 1,7}**. **14** Minden, amit tesztek, szeretetben történjék. **15** Kérlek titeket, testvérek: ismeritek Sztefanász házanépét, hogy ők Achájának zsengéi, és hogy magukat a szentek szolgálatára szentelték; **16** ti is engedelmeskedjetek az ilyeneknek, és mindenkinek, aki velük együtt munkálkodik és fárad. **17** Örülök Sztefanász, Fortunátusz és Achaikusz ittlétének, mert távollétetekben ők pótoltak titeket, **18** hiszen felüdítették mind az én lelkemet, mind a tieteket. Tartsátok tehát az ilyeneket tiszteletben.

19 Köszöntenek titeket Ázsia egyházai. Sokszor köszöntenek benneteket az Úrban Akvila és Priszcilla a házukban lévő közösséggel együtt.

1Kor 16 [1] a beszedett alamizsnák felől pedig, melyek a szentekért lesznek, amint a galáciai gyülekezetekben rendeltem, ti is úgy cselekedjetek.

1Kor 16 [2] a szombatnak első napján ki-ki mind közületek magánál külön rakja eltevén, ami neki tetszik, hogy ne legyen akkor az alamizsnák szedése, mikor eljutok.

1Kor 16 [3] midőn pedig jelen leszek, akiket javallotok levél által, azokat küldöm el, hogy a ti ajándékitokat Jeruzsálembe vigyék.

1Kor 16 [4] hogyha méltó leszen, hogy én is elmenjek, velem mennek el.

1Kor 16 [5] hozzátok megyek pedig, mikor általmegyek Macedónián, mert Macedónián általmegyek.

1Kor 16 [6] tinálatok pedig talán megmaradok, vagy telelek is, hogy ti vigyetek el engem, valahová megyek.

1Kor 16 [7] mert nem akarlak titeket most az általmenetelben látni, mert remélem, hogy valami ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi.

1Kor 16 [8] Efezusban maradok pedig pünkösdig,

1Kor 16 [9] mert nagy ajtó nyittatott nekem, és nyilvánvaló, és sok az ellenkező.

1Kor 16 [10] ha pedig eljut Timóteus, lássátok, hogy félelem nélkül legyen nálatok, mert az Úr dolgát cselekszi, amint én is.

1Kor 16 [11] senki azért őtet meg ne utálja, kísérjétek el pedig őtet békével, hogy hozzám jöjjön, mert várom őtet az atyafiakkal!

1Kor 16 [12] az Apolló atyafi felől pedig tudtotokra adom, hogy igen kértem őtet, hogy hozzátok menne az atyafiakkal, és semmiképpen nem volt akaratja, hogy most elmenne. elmegyen pedig, mikor üressége leszen.

1Kor 16 [13] vigyázzatok, maradjatok meg a hitben, emberkedjetek, és erősödjetek meg!

1Kor 16 [14] minden dolgaitok szeretettel legyen!

1Kor 16 [15] kérlek pedig titeket, atyámfiai, tudjátok, hogy a Sztefanász háza és a Fortunátuszé és az Achaikuszé Achájának első zsengéi, és a szentek szolgálatjára rendelték önnönmagukat,

1Kor 16 [16] hogy ti is engedelmesek legyetek efféléknek és minden együttmunkálkodónak és fáradónak.

1Kor 16 [17] örülök pedig a Sztefanász és a Fortunátusz és Achaikusz jelenvoltán, mert azt, ami híjával voltatok, ők helyére vitték,

1Kor 16 [18] mert megélesztették az én lelkemet, és a tiéteket is. ismerjétek meg azért, akik effélék!

20 Köszöntenek titeket a testvérek mindnyájan. Köszöntsétek egymást szent csókkal.

21 Én, Pál, sajátkezűleg írom a köszöntést. **22** Aki nem szereti az Urat, legyen kivetett! Marana tha!

23 Az Úr Jézus kegyelme legyen veletek! **24** Szeretetem mindnyájatokkal Krisztus Jézusban.

1Kor 16 [19] köszöntnek titeket az ázsiai gyülekezetek. az Úrban igen köszöntnek titeket Aquila és Priszka az ő házukbeli gyülekezettel, akiknél szállást is tartok.

1Kor 16 [20] köszöntnek titeket mindnyájan az atyafiak. köszöntsétek egymást a szent csókolásban!

1Kor 16 [21] e köszönet magam, Pál kezével.

1Kor 16 [22] ha ki nem szereti a mi Urunk Jézus Krisztust, átkozott legyen! marana tha!

1Kor 16 [23] a mi Urunk Jézus Krisztusnak malasztja veletek!

1Kor 16 [24] az én szeretetem mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban! ámen.

MÁSODIK LEVÉL
A KORINTUSIAKNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

2 Kor 1

1 Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, és Timóteus testvér, Isten korintusi egyházának, valamint az összes szenteknek, akik egész Achájában vannak. **2** Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól!

Pál szenvedése és vigasztalása: 1,3-11

3 Áldott legyen Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, **4** aki megvigasztal minket minden szorongattatásunkban, hogy mi is megvigasztalhassuk azokat, akik bármiféle szorongattatásban vannak, azzal a vigasztalással, amellyel Isten minket is megvigasztal. **5** Mert amint bőven van részünk Krisztus szenvedéseiben, úgy bőven van részünk Krisztus által a vigasztalásban is. **6** Ha szorongatást szenvedünk, az a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van, ha pedig vigasztalásban van részünk, az is a ti megvigasztalásotokért van, amely erőt ad ugyanazoknak a szenvedéseknek az elviselésére, amelyeket mi is elszenvedünk. **7** Szilárd a reménységünk titeket illetően, mert tudjuk, hogy amint társaink vagytok a szenvedésekben, úgy társaink lesztek a vigasztalásban is.

8 Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok, testvérek, a mi szorongattatásunkról, amelyben Ázsiában volt részünk. Módfelett, erőnkön felül próbára tettek minket, úgyhogy még az életünk felől is kétségeink voltak. **9** Sőt magunkban már a halálos ítéletet is elfogadtuk, hogy ne magunkban bízzunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat. **10** Ő megszabadított minket ekkora halálos veszedelemből, és meg is fog szabadítani. Őbenne bízunk, hogy ezután is megszabadít, **11** ha ti is segítségünkre lesztek értünk mondott imáitokkal, hogy a kegyelmi adományokért, amelyeket sokan eszközöltek ki számunkra, sokan adjanak hálát értünk.

A félreértések tisztázása: 1,12-2,11

Pál őszintesége

12 Mert ez a mi dicsekvésünk: lelkiismeretünknek az a bizonysága, hogy egyszerű módon és istenfélő őszinteséggel, nem emberi bölcsesség szerint, hanem Isten kegyelmével jártunk a világon, kiváltképpen nálatok. **13** Hiszen nem írunk

2Kor 1 [1] Pál, a Jézus Krisztus apostola az Isten akaratjából, és a Timóteus atyafi az Isten anyaszentegyházának, mely Korintusban vagyon minden szentekkel, kik az egész Achájában vannak.

2Kor 1 [2] malaszt tinektek és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

2Kor 1 [3] áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságoknak Atyja és minden vigasztalásnak Istene,

2Kor 1 [4] ki vigasztal minket minden háborúságunkban, hogy vigasztalhassuk mi is azokat, kik minden nyomorúságban vannak, intés által, mellyel mi is intetünk az Istentől.

2Kor 1 [5] mert amint bővelkednek mibennünk a Krisztus szenvedési, úgy bővelkedik a mi vigasztalásunk is a Krisztus által.

2Kor 1 [6] akár háborgattatunk pedig a ti intéstekért és üdvösségtekért, akár vigasztaltatunk a ti vigasztalástokért, akár intetünk a ti intéstekért és üdvösségtekért, mely szerzi azon szenvedéseknek eltűrését, melyeket mi is szenvedünk.

2Kor 1 [7] hogy a mi reménységünk erős legyen tiérettetek tudván, hogy amint társak vagytok a szenvedésben, úgy lesztek a vigasztalásban is.

2Kor 1 [8] mert nem akarjuk, hogy ne tudjátok, atyámfiai, a mi háborúságunkat, mely Ázsiában lett, hogy fölötte igen megnehezíttettünk erőnk fölött, úgyhogy az életet is megunnók.

2Kor 1 [9] sőt, nekünk halálra való válaszunk volt, hogy ne bíznánk mi magunkban, hanem az Istenben, ki feltámasztja a holtakat.

2Kor 1 [10] ki annyi veszedelmekből kiszabadított és kimentett minket, kiben bízunk, hogy ezután is kiszabadít

2Kor 1 [11] megsegítvén ti is érettünk való imádságtokban, hogy sok személyek által a mibennünk való ajándékért sokan hálákat adjanak miérettünk.

2Kor 1 [12] mert a mi dicsőségünk ez, a mi lelkünk ismeretinek bizonyságtétele, hogy a szívnek együgyűségében és az isteni tisztaságban és nem a testi bölcsességben, hanem az Isten malasztjában forgolódtunk e világon, bőségesben pedig tinálatok.

2Kor 1 [13] mert nem egyebeket írunk nektek, hanem amiket olvastatok és megértettetek. remélem pedig, hogy végiglen megismeritek,

2Kor 1 [14] amint meg is ismertetek minket rész szerint, hogy a ti dicsőségtek vagyunk, amint ti is miénk a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján.

nektek mást, mint amit olvastok és meg is értetek – remélem, hogy teljesen meg fogjátok érteni, 14 mint ahogy részben már meg is értettetek minket –, hogy mi a ti dicsekvésetek vagyunk, ugyanúgy, ahogy ti is a miénk, a mi Urunk Jézus napján.

Az útitervek megváltozása

15 Ezzel a bizalommal akartam hozzátok menni a múltkor, hogy másodízben legyen részetek a kegyelemben, 16 és aztán tőletek átmenni Makedóniába, és Makedóniából ismét visszatérni hozzátok, hogy ti kísérjetek el Júdeába. 17 Amikor tehát ezt akartam, vajon könnyelmű voltam? Vagy amit tervezek, azt emberi módon tervezem, úgyhogy nálam az »igen, igen« egyben »nem, nem« is? 18 Isten hűségére mondom, hogy hozzátok intézett beszédünkben nincs: »igen« is meg »nem« is. 19 Mert Isten Fia, Jézus Krisztus, akit köztetek hirdettünk, én, Szilvánusz és Timóteus, nem volt »igen« is meg »nem« is, hanem az »igen« valósult meg benne. 20 Mert ahány ígérete csak van Istennek, mind »igen» lett őbenne. Ezért az »ámen« is általa hangzik fel tőlünk Isten dicsőségére. 21 Aki pedig megerősít minket veletek együtt Krisztusban, és aki felkent minket, az Isten, 22 és ő az, aki pecsétjével megjelölt minket, s foglalóként a Lelket adta szívünkbe.

23 Istent hívom tanúnak magam mellett, hogy irántatok való kíméletből nem mentem el eddig Korintusba. Mert nem uralkodni akarunk hiteteken, hanem örömötök segítői vagyunk, hiszen a hitben erősen álltok.

2Kor 1 15 és e bizodalommal akartam először hozzátok menni, hogy második jótéteményemet vennétek,

2Kor 1 16 tiköztetek általmenni is Macedóniába, és ismét Macedóniából hozzátok jőni, és titőletek elkísértetni Júdeába.

2Kor 1 17 mikor azért ezt akartam volna, vajon állhatatlansággal éltem-e? vagy amiket gondolok, test szerint gondolom-e, hogy énnálam legyen az úgy, és nem?

2Kor 1 18 hű pedig az Isten, hogy a mi beszédünkben, mely tinálatok volt, nincsen abban úgy, és nem.

2Kor 1 19 mert az Isten Fia, a Jézus Krisztus, aki nektek miáltalunk prédikáltatott, énáltalam és Szilvánusz és Timóteus által, nem volt úgy, és nem, hanem úgy volt őbenne.

2Kor 1 20 mert valamenyi ígéreti vannak az Istennek, őbenne úgy. az okáért őáltala is ámen az Istennek a mi dicsőségünkre.

2Kor 1 21 aki pedig megerősít minket veletek a Krisztusban, és aki megkent minket, az Isten,

2Kor 1 22 ki meg is pecsétlett minket, és adta a Lélek zálogját a mi szívünkbe.

2Kor 1 23 én pedig az Istent hívom bizonyságul az én lelkemre, hogy nektek kedvezvén nem mentem többé Korintusba,

2Kor 1 24 nem, hogy uralkodnánk a ti hiteteken, hanem segítői vagyunk a ti örömötöknek, mert a hit által állotok.

2 Kor 2

1 Azt tettem fel magamban, hogy nem megyek ismét szomorúsággal hozzátok. 2 Mert ha én megszomorítlak titeket, ugyan ki az, aki megörvendeztet engem, ha az nem, akit én megszomorítok? 3 És arról a dologról is azért írtam nektek, hogy amikor majd odamegyek, ne érjen engem szomorúság azok miatt, akiknek örülnöm kellene, mert meggyőződésem mindnyájatokról, hogy az én örömöm mindnyájatok öröme. 4 Hiszen szívemnek nagy szorongattatásából és aggodalmából írtam nektek sok könnyhullatás közepette, nem azért, hogy szomorúságot okozzak nektek, hanem hogy megismerjétek, milyen szeretettel vagyok elsősorban irántatok.

Buzdítás a megbocsátásra

5 Ha nekem valaki szomorúságot okozott, nem engem szomorított meg, hanem részben,

2Kor 2 1 elvégeztem pedig azt magamban, hogy ne mennék ismét szomorúsággal hozzátok.

2Kor 2 2 mert ha én megszomorítlak titeket, és kicsoda az, aki engem örvendeztessen, ha nem, aki megszomoríttatik énmiattam?

2Kor 2 3 és ugyanezent írtam meg nektek, hogy mikor elmegyek, ne legyen bánat fölött való bánatom azokon, akiken örülnöm kellett volna remélvén mindnyájatok felől, hogy az én örömöm mindnyájatoké.

2Kor 2 4 mert sok háborúságból és szívnek szorongatásából írtam nektek sok könnyhullatásokkal, nem, hogy megszomoríttassatok, hanem hogy megtudjátok, minemű szeretetem legyen bőségesben hozzátok.

2Kor 2 5 ha ki pedig megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem rész szerint, hogy ne terheljem mindnyájatokat.

hogy ne túlozzak, mindnyájatokat. 6 Elég az ilyennek az a büntetés, amely a többség részéről érte. 7 Most pedig, éppen ellenkezőleg, inkább bocsássatok meg neki, és vigasztaljátok meg, hogy a nagyon mély bánat valamiképpen el ne emésszе őt. 8 Éppen ezért kérlek titeket, tanúsítsatok iránta szeretetet. 9 Hiszen azért is írtam, hogy próbára tegyelek titeket, és megtudjam, vajon mindenben engedelmesek vagytok-e? 10 Akinek pedig ti megbocsátotok valamit, annak én is megbocsátok; mert én is, amikor megbocsátottam, ha volt mit megbocsátanom, azt értetek tettem Krisztus színe előtt, 11 hogy be ne hálózzon minket a sátán, mert nem ismeretlenek előttünk az ő szándékai.

Az apostoli szolgálat dicsősége és szükségszerűsége: 2,12-5,10

Pál Krisztus jó illata

12 Amikor Troászba érkeztem Krisztus evangéliumának hirdetésére, bár a kapu nyitva volt előttem az Úrban, 13 nem volt nyugalma lel-kemnek, mert nem találtam ott Títusz testvéremet, azért búcsút vettem tőlük, és Makedóniába mentem. 14 De hála legyen Istennek, aki mindig diadalra segít minket Krisztusban, és az ő ismeretének jó illatát minden helyen elterjeszti általunk! 15 Mert Krisztus jó illata vagyunk az Istenért azok közt, akik üdvözülnek, és azok közt is, akik elvesznek. 16 Ezeknek halált hozó halotti szag, azoknak pedig az élet éltető illata. De ki alkalmas erre? 17 Mert mi nem vagyunk olyanok, mint igen sokan, akik meghamisítják Isten igéjét, hanem őszintén, mintegy Istenből beszélünk, Isten előtt, Krisztusban.

2Kor 2 6 elég annak, aki afféle, ez a feddés, mely sokaktól lett.

2Kor 2 7 úgyhogy viszontag inkább megengedjétek és megvigasztaljátok, hogy valamiképpen a fölöttébb való szomorúságtól meg ne emésztessék, aki ilyen.

2Kor 2 8 az okáért kérlek titeket, hogy erősítsétek meg őhozzája a szeretetet.

2Kor 2 9 mert azért is írtam, hogy megismerjem a ti megpróbálástokat, ha mindenben engedelmesek vagytok-e.

2Kor 2 10 akinek pedig valamit megengedtetek, én is. mert én is, amit megengedtem, ha mit megengedtem tiérettetek a Krisztus képében,

2Kor 2 11 hogy meg ne csalattassunk a sátántól, mert tudjuk az ő gondolatit.

2Kor 2 12 mikor pedig Troászba mentem volna a Krisztus evangéliumáért, és ajtó nyittatott volna nekem az Úrban,

2Kor 2 13 nem volt nyugodalma az én lelkemnek azért, hogy fel nem találtam Tituszt, az én atyámfiát, hanem elbúlcsúzván tőlük elmenék Macedóniába.

2Kor 2 14 hála legyen pedig az Istennek, ki mindenkor győzedelmesekké teszen minket a Krisztus Jézusban, és az ő ismeretinek illatját kinyilatkoztatja miáltalunk minden helyen.

2Kor 2 15 mert a Krisztus jó illatja vagyunk az Istennek azokban, akik üdvözülnek, és azokban is, akik elvesznek.

2Kor 2 16 némelyeknek ugyan halálnak illatja a halálra, némelyeknek pedig életnek illatja az életre. és ezekre kicsoda oly alkalmatos?

2Kor 2 17 mert nem vagyunk, mint sokan, meghamisítván az Isten igéjét, hanem tisztán szólunk a Krisztusban, úgymint Istentől, az Isten előtt.

2 Kor 3

Az új szövetség szolgálata

1 S most kezdjük-e újra ajánlani magunkat? Talán nekünk is szükségünk van, mint egyeseknek, hozzátok szóló vagy tőletek való ajánló levelekre? 2 A mi levelünk ti vagytok, beírva a szívünkbe, ismeri és olvassa azt minden ember. 3 Mert nyilvánvaló veletek kapcsolatban, hogy Krisztus levele vagytok, amely a mi szolgálatunk által készült, nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva, nem kőtáblákra, hanem a szív húsból való tábláira **{Kiv 24,12; Ez 11,19}**.

2Kor 3 1 elkezdjük-e ismét magunkat ajánlani? de vajon szűkölködünk-e, (mint némelyek), ajánlólevelek nélkül tihozzátok vagy titőletek?

2Kor 3 2 a mi levelünk ti vagytok beírva a mi szíveinkbe, mely ismertetik és olvastatik minden emberektől.

2Kor 3 3 nyilván lévén, hogy ti a Krisztusnak miáltalunk szolgáltatott levele vagytok, és írattatott nem tintával, hanem az élő Istennek Lelkével, nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira.

2Kor 3 4 ilyen bizodalmunk vagyon pedig a Krisztus által az Istenben.

4 Isten iránt ilyen bizalmunk Krisztus által van. 5 Nem mintha magunktól, mintegy saját erőnkből képesek lennénk bármit is kigondolni, ellenkezőleg: a mi képességünk Istentől van. 6 Ő tett minket alkalmassá arra, hogy az Újszövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké: mert a betű öl, a Lélek pedig éltet.

7 Ha már a halálnak a betűkkel, kövekre írt szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem nézhettek Mózes arcára arcának mulandó dicsősége miatt, 8 hogyne lenne még dicsőségesebb a Lélek szolgálata? 9 Mert ha már a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, sokkal dicsőségesebb a megigazulás szolgálata. 10 Sőt, ami ott dicsőséges volt, ezen túláradó dicsőség miatt már nem is dicsőséges. 11 Mert ha a mulandó dicsőséges, sokkal dicsőségesebb a maradandó.

12 Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy nyíltsággal beszélünk, 13 s nem úgy viselkedünk, mint Mózes, aki leplet helyezett arcára {Kiv 34,33.35}, hogy Izrael fiai ne lássák annak a végét, ami mulandó. 14 De értelmük eltompult. Hisz mind a mai napig, amikor az Ószövetséget olvassák, ott van ugyanaz a lepel, nincs levéve, mert az csak Krisztusban tűnik el. 15 Sőt, mind a mai napig, mikor Mózest olvassák, lepel takarja szívüket. 16 *De amikor az Úrhoz fordul, elvétetik a lepel* {Kiv 34,34}. 17 Mert az Úr Lélek, s ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. 18 Mi pedig mindnyájan, miközben fedetlen arccal szemléljük az Úr dicsőségét {Kiv 16,7}, ugyanarra a képmásra változunk át dicsőségről dicsőségre az Úr Lelke által.

2Kor 3 5 nem hogy elegendők volnánk mi magunktól valamit gondolni, úgymint mi magunktól, de a mi elégséges voltunk az Istentől vagyon.

2Kor 3 6 ki minket az új testamentumnak alkalmatos szolgáivá is tett, nem a betűvel, hanem a lélekkel, mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít.

2Kor 3 7 hogyha a halálnak kiszolgáltatása betűkkel kövekre írattatván dicsőségben volt, úgyhogy nem nézhetnének az Izrael fiai a Mózes orcájára az ő ábrázatjának dicsősége miatt, mely megüresül,

2Kor 3 8 miképpen nem leszen inkább a Léleknek szolgálatja dicsőségben?

2Kor 3 9 mert ha a kárhozatnak szolgáltatása dicsőségben vagyon, sokkal inkább bővelkedik dicsőséggel az igazságnak szolgálatja.

2Kor 3 10 mert dicsőséges sem volt, ami fénylett e részből, a fő dicsőséghez képest.

2Kor 3 11 mert ha ami megüresül, dicsőséges, sokkal inkább dicsőséges, ami megmarad.

2Kor 3 12 ilyen reménységünk lévén azért, nagy bízvást cselekszünk,

2Kor 3 13 és nem, amint Mózes, ki fedelet teszen vala az ő orcájára, hogy ne néznének az Izrael fiai az ő orcájára, mely megüresül.

2Kor 3 14 de megtompultak az ő érzékenységük, mert e mai napig az ő testamentumolvasásában azon fedél felfedetlen marad, (mert a Krisztus által üresül meg),

2Kor 3 15 de e mai napig, midőn a Mózes olvastatik, fedél tétetett az ő szívükre.

2Kor 3 16 mikor pedig megtér az Úrhoz, elvétetik a fedél.

2Kor 3 17 az Úr pedig Lélek, ahol pedig az Úr Lelke, ott a szabadság.

2Kor 3 18 mi pedig mindnyájan felfedett orcával az Úr dicsőségét, mint tükörben nézvén, azon ábrázatra elváltoztatunk fényességből fényességre, úgymint az Úr Lelkétől.

2 Kor 4

1 Mivel tehát ilyen szolgálatunk van, miután irgalmasságot nyertünk, nem csüggedünk el, 2 hanem lemondunk a gyalázatos alattomosságról, nem járunk álnokságban, és nem hamisítjuk meg Isten igéjét, hanem az igazság hirdetésével ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének Isten előtt.

3 Ha a mi evangéliumunk mégis el van takarva, azok előtt van eltakarva, akik elvesznek,

2Kor 4 1 az okáért a szolgáltatásban lévén amint irgalmasságot nyertünk, nem restelkedünk,

2Kor 4 2 hanem elvetjük a gyalázatnak rejtekit nem járván álnoksággal, se meg nem hamisítván az Isten igéjét, hanem az igazságnak kinyilatkoztatásában ajánlván magunkat az embereknek minden lelkiismeretihez az Isten előtt.

2Kor 4 3 hogyha a mi evangéliumunk befedeztetett is, azoknak fedeztetett be, akik elvesznek.

4 akikben ennek a világnak az istene elvakította a hitetlen értelmet, hogy az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium fénye ne ragyogjon fel számukra. **5** Mi ugyanis nem önmagunkat hirdetjük, hanem Jézus Krisztust, az Urat; önmagunkat pedig mint a ti szolgátokat Jézusért. **6** Mert Isten, aki azt mondta: *»A sötétségből világosság ragyogjon fel«,* maga támasztott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon Isten dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán.

Szenvedni és megdicsőülni Krisztussal

7 Ez a kincsünk pedig cserépedényben van, hogy a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk és ne önmagunknak. **8** Mindenfelől szorongatnak minket, de agyon nem nyomnak; bizonytalanságban vagyunk, de nem esünk kétségbe; **9** üldözést szenvedünk, de elhagyatottak nem vagyunk; földre terítenek, de el nem veszünk; **10** állandóan hordozzuk testünkben Jézus halálát, hogy Jézus élete is nyilvánvaló legyen testünkben. **11** Mert minket, élőket, szüntelenül halálra adnak Jézusért, hogy Jézus élete is nyilvánvaló legyen halandó testünkön. **12** Bennünk tehát a halál munkálkodik, bennetek pedig az élet.

13 Mivel azonban a hitnek ugyanaz a lelke van bennünk, mint amiről írva van: *»Hittem, azért szóltam«* **{Zsolt 116,10G}**, mi is hiszünk, és ezért beszélünk. **14** Hiszen tudjuk, hogy aki az Úr Jézust feltámasztotta, minket is fel fog támasztani Jézussal, és veletek együtt elébe állít. **15** Mert minden értetek van, hogy a kegyelem bőséges kiáradása miatt egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére. **16** Éppen ezért nem csüggedünk el, sőt, még ha a mi külső emberünk romlásnak indul is, a belső emberünk mégis napról napra megújul. **17** Ez a mi mostani, könnyű szenvedésünk ugyanis a dicsőségnek igen nagy, örök mértékét szerzi meg nekünk. **18** Ha nem a látható dolgokra figyelünk, hanem a láthatatlanokra. Mert a látható: ideigvaló, a láthatatlan pedig örökkévaló.

2Kor 4 [4] mely hitetleneknek megvakította e világ Istene elméjüket, hogy ne fényeskedjék nekik a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosítása, ki az Isten ábrázatja.

2Kor 4 [5] mert nem mi magunkat prédikáljuk, hanem a mi Urunk Jézus Krisztust, mi magunkat pedig, a ti szolgáitokat a Jézusért.

2Kor 4 [6] mert az Isten, aki mondotta, hogy a sötétségből a világosság fényeskedjék, ő világoskodott a mi szíveinkben az Isten fényessége tudományának világosítására a Jézus Krisztus orcáján.

2Kor 4 [7] e kincsünk pedig cserépedényekben vagyon, hogy a méltóság az Isten erejétől legyen, és nem mitőlünk.

2Kor 4 [8] mindenekben háborúságot szenvedünk, de nem búsulunk, sok szükségben forgunk, de kétségbe nem esünk,

2Kor 4 [9] üldözést szenvedünk, de el nem hagyattatunk, levettetünk, de el nem veszünk.

2Kor 4 [10] mindenkoron a mi testünkben velünk hordozván a Jézus sanyargatását, hogy a Jézus élete is kinyilatkoztassék a mi testeinkben.

2Kor 4 [11] mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is kinyilatkoztassék a mi halandó testünkben.

2Kor 4 [12] az okáért a halál mibennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek.

2Kor 4 [13] ugyanazon hitnek lelke lévén pedig velünk, amint írva vagyon: hittem, azért szólottam, mi is hiszünk, az okáért szólunk is.

2Kor 4 [14] tudván, hogy aki feltámasztotta a Jézust, minket is feltámaszt a Jézussal, és veletek együvé helyheztet.

2Kor 4 [15] mert mindenek tiérettetek, hogy a bőséges malaszt, sokaknak hálaadások által bővelkedjék az Isten dicsőségére.

2Kor 4 [16] az okáért el nem fogyatkozunk, de noha a mi külső emberünk megromol is, mindazáltal a belső megújul napról napra.

2Kor 4 [17] mert az, ami most a mi háborúságunkban egy szempillantásig való és könnyű, fölötte igen fő módon a dicsőségnek örökké való nagy voltát szerzi mibennünk.

2Kor 4 [18] nem figyelmezvén mi azokra, amelyek láttatnak, hanem amelyek nem láttatnak. mert amelyek láttatnak, ideig valók, amelyek pedig nem láttatnak, örökké valók.

2 Kor 5

Reménység

1 Tudjuk ugyanis, hogy ha ez a mi földi sátrunk leomlik, Istentől kapunk hajlékot, nem kézzel alkotott, örök házat az égben. 2 Azért is sóhajtozunk ebben a testben, mert vágyakozunk felölteni rá égi hajlékunkat, 3 hogy ha le is kell vetkőznünk, mezítelennek ne bizonyuljunk. 4 Mert amíg ebben a sátorban vagyunk, roskadozva sóhajtozunk, mivel nem azt akarjuk, hogy levetkőztessenek, hanem hogy felöltöztessenek, s így azt, ami halandó, elnyelje az élet. 5 Aki pedig felkészített erre bennünket, Isten az, aki foglalóként a Lelket adta nekünk.

6 Ezért mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben élünk, távol járunk az Úrtól, 7 mert hitben járunk, és nem szemlélésben. 8 De bizakodunk, s jobban szeretnénk kiköltözni a testből, és elérkezni az Úrhoz. 9 Ezért igyekszünk is neki tetszeni, akár nála vagyunk, akár távol élünk tőle. 10 Mert mindnyájunknak meg kell jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy mindenki elvegye a bérét, aszerint, hogy jót vagy gonoszat cselekedett testében.

Pál szolgálata: 5,11-6,10

A kiengesztelődés szolgálata

11 Mivel tehát ismerjük az Úr félelmét, az embereket igyekszünk meggyőzni, Isten előtt azonban nyíltan állunk. Remélem pedig, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyíltan állunk. 12 Nem ajánljuk magunkat nektek újra, hanem alkalmat adunk nektek, hogy velünk dicsekedjetek azokkal szemben, akik a külső szerint dicsekszenek, és nem a szív szerint. 13 Mert ha magunkon kívül vagyunk, az az Istenért történik; ha eszünknél vagyunk, az pedig értetek van.

14 Krisztus szeretete ugyanis sürget minket. Mert azt gondoljuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor valamennyien meghaltak; 15 és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, már ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. 16 Mi tehát mostantól fogva senkit sem ismerünk emberi módon. És ha Krisztust emberi módon ismertük is, most már nem úgy ismerjük. 17 Ezért aki Krisztusban van, új teremtmény; a régiek elmúltak, s íme, újak keletkeztek.

18 Mindez pedig Istentől van, aki Krisztus által megbékéltetett minket önmagával, és nekünk adta a megbékélés szolgálatát. 19 Mert Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, úgy,

2Kor 5 [1] mert tudjuk, hogyha a mi földi házunk, amelyben lakunk, elbomol, hogy épülésünk vagyon az Istentől, nem kézzel csináltatott, örökké való házunk mennyekben.

2Kor 5 [2] mert ezért is fohászkodunk, hogy a mi mennyei lakóházunkba kívánunk felöltözni,

2Kor 5 [3] de úgy, ha felöltözve, és nem mezítelennek találtatunk.

2Kor 5 [4] mert akik e hajlékban vagyunk is, fohászkodunk megterheltetvén, mivelhogy nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelettessék az élettől.

2Kor 5 [5] aki pedig erre készít minket, Isten az, aki nekünk adta a Léleknek zálogját.

2Kor 5 [6] bízunk azért mindenkor tudván, hogy amíg a testben vagyunk, távol járunk az Úrtól,

2Kor 5 [7] (mert a hit által járunk, és nem szem látásával).

2Kor 5 [8] bizodalmunk vagyon pedig, és jó akaratunk, hogy inkább kiköltözzünk a testből, és jelen legyünk az Úrnál.

2Kor 5 [9] és azért igyekezünk, akár távol és akár jelen lévén, őneki kedvében lenni.

2Kor 5 [10] mert mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy elvegye kiki a testnek tulajdonít, amint cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.

2Kor 5 [11] tudván azért az Úr félelmét az embereket intjük, az Isten előtt pedig nyilván vagyunk. remélem pedig, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyilván vagyunk.

2Kor 5 [12] nem ajánljuk ismét magunkat nektek, hanem okot adunk nektek a miérettünk való dicsekedésre, hogy legyen nektek azok ellen, kik színnel dicsekednek, és nem szívből.

2Kor 5 [13] mert akár elménkben ragadtassunk el az Istennek, akár józanok legyünk tinektek.

2Kor 5 [14] mert a Krisztus szereteti kényszerít minket azt ítélvén, hogyha egy mindenekért meghalt, tehát mindnyájan meghaltak.

2Kor 5 [15] és mindenekért meghalt a Krisztus, hogy akik élnek is, már ne maguknak éljenek, hanem annak, aki őérettük meghalt és feltámadott.

2Kor 5 [16] az okáért mi ez időtől fogva senkit nem ismerünk test szerint. és ha ismertük a Krisztust test szerint, de most már nem ismerjük.

2Kor 5 [17] ha azért a Krisztusban valami új teremtett állat, a régiek elmúltak, íme, mindenek megújultak.

2Kor 5 [18] mindenek pedig az Istentől vannak, ki megbékéltetett minket ő magával a Krisztus által, és nekünk a megengeszteltetésnek szolgáltatását adta.

hogy nem számította be bűneinket, és ránk bízta a békéltetés igéjét. **20** Mi tehát Krisztus követségében járunk, s maga Isten buzdít általunk. Krisztusért kérünk tehát benneteket, béküljetek meg Istennel! **21** Ő azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságossága legyünk őáltala.

2Kor 5 [19] mert az Isten vala ugyan a Krisztusban megbékéltetvén magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő vétküket, és mibelénk helyheztette a megbékéltetésnek igéjét.

2Kor 5 [20] a Krisztusért járunk azért követségben, úgymint miáltalunk intvén az Isten. kérünk a Krisztusért, békéljetek meg az Istennel!

2Kor 5 [21] azt, aki bűnt nem tudott, miérettünk bűnné tette, hogy mi lennénk az Isten igazsága őáltala.

2 Kor 6

Pál magatartása

1 Mint munkatársak pedig intünk titeket, ne vegyétek hiába Isten kegyelmét. **2** Mert ő mondja:

»A nekem tetsző időben meghallgattalak,

és az üdvösség napján megsegítettelek téged«

{Iz 49,8}.

Íme, most van a kellő idő, íme, most van az üdvösség napja! **3** Senkinek sem okozunk semmiféle botrányt, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat, **4** hanem mindenben Isten szolgáiként viselkedünk: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban, **5** verésben, börtönben, zendülés közepette, fáradságban, virrasztásban, böjtölésben, **6** tisztaságban, tudásban, béketűrésben, kedvességben, a Szentlélekben, nem színlelt szeretetben, **7** az igazság igéjében, Isten erejében; jobbról és balról az igazság fegyverzetében, **8** dicsőségben és becstelenségben, gyalázatban és jó hírnévben; mint csábítók és mégis igazmondók; **9** mint ismeretlenek és mégis ismertek; mint halálra váltak, és íme, mégis élünk; mint megvertek, de meg nem öltek; **10** mint szomorkodók, és mégis mindig örvendezők; mint szűkölködők, és mégis sokakat gazdagítók; mint akiknek semmijük sincsen, és mindenük megvan.

2Kor 6 [1] intünk pedig segítvén, hogy az Isten malasztját hiába ne vegyétek.

2Kor 6 [2] mert azt mondja: kellemetes időben meghallgattalak téged, és az üdvösségnek napján megsegítettelek téged. íme, most vagyon a kellemetes idő, íme, most az üdvösségnek napja!

2Kor 6 [3] senkinek semmi botránkozást nem adván, hogy ne szidalmaztassék a mi szolgálatunk,

2Kor 6 [4] hanem mindenekben viseljük magunkat, mint Istennek szolgái, sok tűrésben, háborúságokban, szükségekben, szorongatásokban,

2Kor 6 [5] vereségekben, tömlőcökben, támadásokban, munkákban, vigyázásokban, böjtölésekben,

2Kor 6 [6] tisztaságban, tudományban, hosszú várakozásban, kegyességben, a Szentlélekben, tettetés nélkül való szeretetben,

2Kor 6 [7] az igazság igéjében, az Isten erejében, az igazság fegyvere által jobb és bal kéz felől,

2Kor 6 [8] dicsőség és gyalázat által, gonosz és jó hír által, mint hitetők és igazmondók, mint ismeretlenek és ismeretesek,

2Kor 6 [9] mint meghalók, és íme, élünk, mint megverettettek és meg nem ölettettek,

2Kor 6 [10] mint szomorúak, mindenkor pedig örülők, mint szűkölködők, sokakat pedig meggazdagítók, mintha semmink nem volna, és mindennel bírók.

Kibékülés a korintusiakkal: 6,11-7,16

Buzdítás és figyelmeztetés

11 A szánk megnyílt felétek, korintusiak, s a szívünk kitárult. **12** Nem bennünk van szűk hely számotokra, hanem a ti szívetekben szűk a hely. **13** Hogy pedig ezt viszonozzátok, mint gyermekeimnek mondom, tárjátok ki ti is szíveteket!

14 Ne húzzatok egy igát a hitetlenekkel! Mert mi köze az igazvoltnak a gonoszsághoz? Vagy milyen közösség van a világosság és a sötétség között? **15** Hogyan egyezne ki Krisztus Béliállal? Vagy mi köze a hívőnek a hitetlenhez? **16** Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Hisz ti

2Kor 6 [11] a mi szánk megnyílt tihozzátok, ó korintusiak, a mi szívünk elszélesedett.

2Kor 6 [12] nem szorongattattok mibennünk, hanem ti magatokban szorongattattok.

2Kor 6 [13] azon jutalmotok lévén pedig, úgymint fiaimnak mondom: szélesedjetek ki ti is!

2Kor 6 [14] ne vonjatok igát a hitetlenekkel! mert micsoda részesülése vagyon az igazságnak a hamissággal? vagy micsoda társasága a világosságnak a sötétséggel?

az élő Isten temploma vagytok, amint Isten mondja:

»Köztük fogok lakni és közöttük járni,
az ő Istenük leszek, és ők az én népem lesznek
{Lev 26,11k}.
17 *Menjetek ki* tehát *közülük,*
váljatok külön – mondja az Úr –,
s ne érintsetek tisztátalant! **{Iz 52,11}**
Akkor magamhoz fogadlak majd titeket,
18 *és én atyátok leszek,*
ti *pedig az én fiaim és leányaim lesztek*
{Szof 3,20G; Jer 31,9; Iz 43,6},
mondja a mindenható Úr« **{Ám 3,13G; 2Makk 1,24}.**

2Kor 6 [15] micsoda alkuvása vagyon pedig Krisztusnak a Beliállal? vagy micsoda része a hívnek a hitetlennel?

2Kor 6 [16] micsoda egyezése vagyon pedig az Isten templomának a bálványokkal? mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondja, hogy: őbennük lakom, és őközöttük járok, és ő Istenük leszek, és ők én népem lesznek.

2Kor 6 [17] az okáért menjetek ki közülük, és váljatok el, úgy mond az Úr, és tisztátalant ne illessetek,

2Kor 6 [18] és én befogadlak titeket, és atyátok leszek nektek, és ti fiaim és leányim lesztek nekem, úgy mond a mindenható Úr.

2 Kor 7

1 Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat a test és a lélek minden szennyétől, és tegyük teljessé megszentelődésünket Isten félelmében.

2 Fogadjatok be minket szívetekbe! Senkit nem bántottunk meg, senkit nem döntöttünk romlásba, senkit nem csaltunk meg. **3** Nem kárhoztatásotokra mondom ezt; hiszen az előbb mondtam, hogy életre-halálra a szívünkben vagytok. **4** Nagy a bizalmam bennetek, nagyon dicsekszem veletek; telve vagyok vigasztalással, nagyon bőséges az én örömöm minden szorongatásunk mellett.

Títusz küldetése

5 Mert amikor Makedóniába érkeztünk, semmi nyugalma sem volt testünknek, hanem mindenféle szorongatást szenvedtünk: kívül harcok, belül félelem.

6 De Isten, aki megvigasztalja a megalázottakat, megvigasztalt minket Títusz megérkezésével; **7** sőt nemcsak az ő megérkezésével, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel megvigasztalódott köztetek, mert elbeszélte nekünk vágyódásotokat, sírásotokat, buzgólkodásotokat érettem, úgyhogy még jobban megörültem.

8 Mert ha meg is szomorítottalak titeket levelemmel, nem bánom; de ha meg is bántam volna – mivel látom, hogy az a levél, bár ideig-óráig, megszomorított titeket –, **9** most örülök, nem azért, mert megszomorodtatok, hanem azért, mert megtérésre szolgált a szomorúságotok. Isten szerint szomorodtatok meg, úgyhogy semmiben se szenvedtetek kárt miattunk. **10** Mert az Isten szerint való szomo-

2Kor 7 [1] az okáért ilyen ígéretink lévén, szerelmesim, tisztítsuk meg magunkat a testnek és a léleknek minden förtelmességétől a megszentelést véghezvivén isteni félelemben.

2Kor 7 [2] vegyetek be minket! senkit meg nem sértettünk, senkit meg nem vesztegettünk, senkit meg nem csaltunk.

2Kor 7 [3] nem kárhoztatástokra mondom, mert ezelőtt megmondottuk, hogy a mi szíveinkben vagytok az együtt meghalásra és az együtt élésre.

2Kor 7 [4] nagy bizodalmam vagyon tihozzátok, nagy dicsekedésem tibennetek, beteltem vigasztalással, fölötte bővelkedem örömmel minden háborúságunkban.

2Kor 7 [5] mert mikor Macedóniába jutottunk volna is, semmi nyugodalma nem volt a mi testünknek, hanem minden háborúságot szenvedtünk, kívül harcok, belül félelmek.

2Kor 7 [6] de aki megvigasztalja az alázatosokat, megvigasztalt az Isten minket a Titusznak eljövetelével,

2Kor 7 [7] nemcsak az ő eljövetelével pedig, hanem a vigasztalással is, mellyel titőletek vigasztaltatott megbeszélvén nekünk a ti kívánságtokat, a ti sírástokat, a ti jó igyekezeteteket énérettem, úgyhogy inkább örülnék.

2Kor 7 [8] mert noha megszomorítottalak titeket levél által, nem bánom, és ha bántam volna is, látván, hogy az a levél, (jóllehet kevés korig), titeket megszomorított,

2Kor 7 [9] most örülök. nem, hogy megszomorodtatok, hanem hogy a penitenciára szomorodtatok meg, mert Isten szerint szomorodtatok meg, hogy semmiben kárt ne szenvedjetek mimiattunk.

rúság állhatatos megtérést szerez az üdvösségre; a világ szomorúsága azonban halált szerez. 11 S íme, éppen ez a ti Isten szerint való szomorúságotok milyen nagy buzgóságot ébresztett bennetek, sőt mentegetőzést, méltatlankodást, félelmet, vágyódást, buzgólkodást és a vétkes megbüntetését! Mindenben megmutattátok, hogy ti ártatlanok vagytok a dologban. 12 Tehát, ha írtam is nektek, nem a sértő miatt tettem, és nem is a sértett miatt, hanem hogy nyilvánvalóvá tegyem nektek Isten színe előtt buzgóságtokat, amelyet irányunkban tanúsítotok. 13 Ezért vigasztalódtunk meg.

De vigasztalódásunkban még jobban megörültünk Títusz öröme miatt, hogy lelkét mindnyájan felüdítettétek, 14 és ha valamivel dicsekedtem neki veletek kapcsolatban, nem vallottam szégyent, hanem ahogyan nektek mindent az igazság szerint mondtunk, úgy a mi Títusz előtt való dicsekvésünk is igaznak bizonyult. 15 És ő még jobb szívvel van irántatok, amikor megemlékezik mindnyájatok engedelmességéről, ahogyan félelemmel és rettegéssel fogadtátok őt. 16 Örülök, hogy mindenben bizalommal lehetek hozzátok.

2Kor 7 10 mert az Isten szerint való szomorúság penitenciát szerez az állhatatos üdvösségre, a világ szomorúsága pedig halált szerez.

2Kor 7 11 mert íme, ugyanez, hogy ti Isten szerint megszomorodtatok, mely nagy szorgalmatosságot szerez tibennetek, sőt, magatok mentségét, sőt, bosszankodást, sőt, félelmet, sőt, kívánságot, sőt, igyekezetet, sőt, bosszúállást is. mindenekben tisztáknak mutattátok magatokat e dologban.

2Kor 7 12 az okáért ha írtam is nektek, nem azért, aki a bosszúságot cselekedte, sem azért, aki szenvedte, hanem hogy kijelentetnék a mi szorgalmatosságunk, mely tiérettetek vagyon az Isten előtt.

2Kor 7 13 azért vigasztaltattunk meg. a mi vigasztalásunkban pedig sokkal inkább örültünk a Titusz örömén, mert megvidamíttatott az ő lelke mindnyájatoktól.

2Kor 7 14 és ha miben őelőtte tifelőletek dicsekedtem, meg nem szégyenültem, hanem amint nektek mindeneket igazságban szólottunk, úgy a mi dicsekedésünk is, mely Titusz előtt volt, igaznak találtatott.

2Kor 7 15 és az ő szíve annál is inkább vagyon tihozzátok megemlékezvén mindnyájatoknak engedelmességéről, miképpen fogadtátok be őtet félelemmel és rettegéssel.

2Kor 7 16 örülök, hogy mindenekben hozzátok bízom.

Felhívás az adakozásra: 8,1-24

2 Kor 8

A makedóniai keresztények példája

1 Tudtotokra adjuk, testvérek, Isten kegyelmét, amelyet Makedónia egyházai kaptak, 2 hogy a nyomorúság sok megpróbáltatása között bőséges lett az örömük, és igen nagy szegénységükből megszületett jószívűségük túláradó gazdagsága. 3 Mert tanúskodom róla, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak, 4 és kérvénkérve igyekeztek meggyőzni minket, hogy részük lehessen a jótékonyságban és a szentek javára végzett szolgálatban. 5 És reményünket felülmúlva önmagukat adták oda először az Úrnak, aztán pedig nekünk, Isten akarata szerint.

A gyűjtés befejezése Korintusban

6 Ezért arra kértük Títuszt, hogy amint már megkezdte, fejezze is be nálatok ezt a jótékonyságot.

7 Ezért, mint ahogy mindenben kitűntök: hitben, szóban, ismeretben, minden buzgóságban és a tőlünk kapott szeretetben, úgy tűnjetek ki ebben

2Kor 8 1 tudtotokra adjuk pedig nektek, atyámfiai, az Isten kegyelmét, mely adatott a macedóniai gyülekezetekben,

2Kor 8 2 hogy a háborúságnak sok próbálásában öregbülése volt az ő örömüknek, és az ő igen nagy szegénységük bővelkedett az ő együgyűségüknek gazdagságára.

2Kor 8 3 mert erejük szerint bizonyságot teszek róluk, és erejük fölött is jó akarattal voltak

2Kor 8 4 sok intéssel könyörögvén nekünk az ajándékért és a szolgálatnak részeltetéséért, mely a szentekért leszen.

2Kor 8 5 és nem amint remélettük, hanem önnönmagukat adták először az Úrnak, azután nekünk az Isten akaratjából.

2Kor 8 6 úgyhogy kérnők Tituszt, hogy amint elkezdette, úgy el is végezze nálatok ezt a jótéteményt.

2Kor 8 7 de amint mindenekben bővelkedtek hittel és beszéddel és tudománnyal és minden szorgalmatossággal, annak fölötte hozzánk való szeretetetekkel is, hogy e jótéteményben is bővelkedjetek.

a jótékonyságban is. 8 Nem parancsképpen mondom ezt, hanem hogy mások buzgósága által a ti szeretetetek őszinteségét is próbára tegyem. 9 Hiszen ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét: ő értetek szegénnyé lett, bár gazdag volt, hogy az ő szegénysége által ti gazdagok legyetek. 10 Tanácsot viszont adok ebben az ügyben, mert ez hasznotokra van nektek, akik tavaly óta elkezdtetek cselekedni, méghozzá saját akaratotokból. 11 Most tehát a cselekvést is hajtsátok végre, hogy amilyen készséges az akarat, olyan legyen a végrehajtás is abból, amitek van. 12 Mert ha az akarat készséges, aszerint kedves az, amije valakinek van, nem aszerint, amije nincs. 13 Nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek pedig nyomorúságtok, hanem az egyenlőség szerint: 14 most a ti bőségetek pótolja azoknak szűkölködését, hogy az ő bőségük is pótolja majd a ti szűkölködéseteket; hogy egyenlőség legyen, ahogy írva van: 15 *»Aki sokat gyűjtött, nem bővelkedett, és aki keveset, nem szűkölködött«* **{Kiv 16,18}**.

A munkatársak buzgalma és önzetlensége

16 Hála legyen Istennek, aki ugyanezt a buzgóságot adta értetek Títusz szívébe, 17 mert elfogadta a felkérést, sőt, mivel buzgósága nagy volt, önszántából ment el hozzátok. 18 Vele küldtük azt a testvért is, aki az evangélium hirdetéséért minden egyházban elismerésnek örvend, 19 sőt mi több, akit az egyházak kísérőnkké is rendeltek ebben a jótékonyságban, melyet az Úr dicsőségére és elszántságunk megmutatására szolgálunk. 20 Így kívánjuk elkerülni azt, hogy valaki megrágalmazhasson minket ezen bőséges adomány miatt, amely gondunkra van bízva, 21 mert *gondunk van a tisztességre* nemcsak *az Úr* előtt, *hanem az emberek* előtt *is* **{Péld 3,4G}**. 22 Velük együtt elküldtük azt a testvérünket is, akinek buzgó voltát sok dologban gyakran kipróbáltuk, most pedig még sokkal buzgóbb, irántatok való nagy bizalommal.

23 Ami Tituszt illeti: ő az én társam és segítőm közöttetek, a testvéreink pedig az egyházak küldöttei, Krisztus dicsősége. 24 Mutassátok meg tehát irántuk szeretetteteknek és rólatok való dicsekvésünknek bizonyságát az egyházak színe előtt.

2Kor 8 8 nem mint parancsolva mondom, hanem egyebek szorgalmatossága által, a ti szeretetteteknek jóindulatját is javalván.

2Kor 8 9 mert tudjátok a mi Urunk Jézus Krisztusnak malasztját, hogy tiérettetek szegénnyé lett, holott gazdag volna, hogy az ő szegénységével ti gazdagok lennétek.

2Kor 8 10 és tanácsot adok ebben, mert ez nektek hasznos, kik nemcsak cselekedni, de akarni is kezdettetek ez előtt való esztendőtől fogva.

2Kor 8 11 most pedig cselekedettel is végezzétek el, hogy amint kész a lélek az akarattal, úgy legyen a véghezvitellel is abból, amitek vagyon.

2Kor 8 12 mert ha az akarat kész, aszerint, amije vagyon, kellemetes, nem aszerint, amije nincsen.

2Kor 8 13 mert nem, hogy egyebeknek könnyebségük legyen, nektek pedig háborúságtok, hanem egyenlőképpen.

2Kor 8 14 e jelenvaló időben a ti bővelkedéstek az ő fogyatkozásukat megsegítse, hogy az ő bővelkedésük is segítségül legyen a ti fogyatkozástoknak, hogy egyenlőség legyen.

2Kor 8 15 amint írva vagyon: aki sokat, nem bővelkedett, és aki keveset, meg nem szűkült.

2Kor 8 16 hála legyen pedig az Istennek, aki azon szorgalmatosságot adta tiérettetek a Titusz szívében,

2Kor 8 17 mert az intést felfogadta ugyan, de holott szorgalmatosb volna, szabad akaratjából ment hozzátok.

2Kor 8 18 elküldöttük övele az atyafiat is, akinek dicsérete vagyon az evangéliumban minden gyülekezetekben.

2Kor 8 19 nemcsak az pedig, de útitársul is rendeltetett a gyülekezetektől a mi zarándokságunknak e jótéteményre, mely beszolgáltatik mitőlünk az Úr dicsőségére és a mi elvégezett akaratunkra.

2Kor 8 20 eltávoztatván azt, hogy valaki minket ne szidalmazzon e bőségben, mely kiszolgáltatik miáltalunk,

2Kor 8 21 mert jóra igyekezünk nemcsak az Isten előtt, hanem az emberek előtt is.

2Kor 8 22 elküldöttük pedig velük a mi atyánkfiát is, akit sokakban megpróbáltunk gyakorta szorgalmatosnak lenni, most pedig sokkal szorgalmatosbnak a hozzátok való sok bizodalomért.

2Kor 8 23 akár Tituszért, aki az én társam, és nálatok segítőm, akár a mi atyánkfiaiért, akik az anyaszentegyházaknak apostoli, a Krisztusnak dicsősége.

2Kor 8 [24] az okáért a ti szeretetteteknek és felőletek való dicsekedésünknek jelét mutassátok meg hozzájuk a gyülekezetek előtt!

Újabb felhívás az adakozásra: 9,1-15

2 Kor 9

A megbízottak ajánlása

1 A szentek javára való szolgálatról fölösleges nektek írnom; **2** hiszen ismerem készségeteket, amelyért dicsekszem is veletek a makedónok előtt, hogy Achája készen áll a múlt esztendő óta, és a ti buzgóságotok igen sokakat föllelkesített. **3** Mindamellett elküldtem a testvéreket, nehogy a veletek való dicsekvésünk ebben az ügyben alaptalannak bizonyuljon, hanem, amint mondtam, készen legyetek. **4** És ha a makedónok eljönnek velem, és titeket készületlenül találnak, szégyent ne valljunk mi – hogy ne is mondjam: ti – ebben a dologban. **5** Azért szükségesnek tartottam megkérni a testvéreket, hogy menjenek előre hozzátok, és készítsék elő a megígért adományt, hogy az úgy legyen készen, mint bő áldás, nem mint szűk alamizsna.

Az adakozók dicsérete

6 Azt mondom: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat. **7** Mindenki úgy adjon, ahogyan eltökélte szívében, ne kedvetlenséggel vagy kényszerűségből, mert *Isten a jókedvű adakozót szereti* **{Péld 22,8G}**. **8** Isten pedig elég hatalmas, hogy minden kegyelmét bőven árassza rátok, hogy mindig, mindennel teljesen el legyetek látva, és bőven teljék minden jótéteményre, **9** amint írva van:

»Bőven adott a szegényeknek;
igazságossága fennmarad örökkön-örökké«
{Zsolt 112,9}.

10 Aki pedig magot ad a magvetőnek, és kenyeret nyújt eledelül **{Iz 55,10}**, megsokasítja majd a ti vetéseteket is, és megszaporítja igazvoltotok gyümölcsét **{Óz 10,12G}**. **11** Így mindenben gazdagok lesztek minden jószívűségre, amely általunk hálaadást eredményez Isten iránt. **12** Mert ennek a szolgálatnak a teljesítése nemcsak azt adja meg, amire a szenteknek szükségük van, hanem sokakat hálaadásra is késztet Isten iránt. **13** Ennek a szolgálatnak a próbája folytán ugyanis dicsőítik majd Istent azért az engedelmességért, amellyel Krisztus evangéliumát valljátok, és azért az őszinte közösségvállalásért, amelyet

2Kor 9 [1] mert a szenteknek való szolgálatról nem szükség, hogy nektek írjak.

2Kor 9 [2] mert tudom a ti kész akaratotokat, melyért tifelőletek dicsekedem a macedóniaiaknál. mert Achája is kész az elmúlt esztendőtől fogva, és a ti buzgóságtok sokakat felindított.

2Kor 9 [3] elküldöttem pedig az atyafiakat, hogy amiben dicsekedünk felőletek, e résztől meg ne fogyatkozzék, hogy (amint megmondottam), készek legyetek.

2Kor 9 [4] hogy mikor eljőnek a macedóniaiak énvelem, és titeket készületlen találnak, mi meg ne piruljunk (, hogy titeket ne mondjunk) e dologban.

2Kor 9 [5] szükségesnek alítottam azért kérni az atyafiakat, hogy elől elmenjenek hozzátok, és elkészítsék az igértetett áldomást, hogy az úgy legyen készen, mint áldomás, nem úgy, mint fösvénység.

2Kor 9 [6] azt mondom pedig: aki szűken vet, szűken is arat, és aki áldásokkal vet, áldásokkal is arat.

2Kor 9 [7] ki-ki mind amint eltökélette szívében, nem szomorúságból vagy kételenségből, mert jókedvű adakozót szeret az Isten.

2Kor 9 [8] hatalmas pedig az Isten minden malasztot megbővíteni tibennetek, hogy mindenekben mindenkor minden elégségtek lévén bővelkedjetek minden jótéteményre.

2Kor 9 [9] amint írva vagyon: osztogatott, a szegényeknek adott, az ő igazsága megmarad örökkön örökké.

2Kor 9 [10] aki pedig magot ad a vetőnek, kenyeret is ad az eledelre, és megsokasítja a ti magotokat, és megöregbíti a ti igazságtok veteményinek növekedésit,

2Kor 9 [11] hogy mindenekben meggazdagulván bővelkedjetek minden együgyűségre, mely miáltalunk háláadást szerez az Istennek.

2Kor 9 [12] mert ennek a tisztnek szolgáltatása nemcsak segíti a szenteknek fogyatkozását, hanem bővelkedik is sok hálaadásokkal az Úrban

2Kor 9 [13] e szolgálatnak megpróbálása által dicsőítvén az Istent a ti vallástoknak engedelmességében a Krisztusnak evangéliumához és az őhozzájuk és mindenekhez való adakozásnak együgyűségében

irántuk és mindenki iránt tanúsítotok. **14** Imádkoznak is értetek és vágyódnak utánatok, mivel Isten kegyelme bőségesen áradt ki rátok. **15** Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!

A támadások visszautasítása: 10,1-18

2 Kor 10

Az ellenfelek vádjai

1 Krisztus szelídségére és szerénységére kérlek titeket, én Pál, aki szemtől szemben ugyan alázatos vagyok köztetek, távollétemben azonban bátor vagyok veletek szemben: **2** kérlek benneteket, hogy amikor majd nálatok leszek, ne kelljen bátornak lennem, olyan határozottsággal, amelylyel, úgy gondolom, bátor lehetek egyesekkel szemben, akik úgy vélekednek rólunk, mintha mi az emberek módjára viselkednénk. **3** Mert bár emberek vagyunk, nem emberek módjára harcolunk. **4** Harci fegyvereink ugyanis nem embertől származnak, hanem Isten által erősek az erősségek lerombolására. Harcunkkal leromboljuk a terveket, **5** és minden magasságot, amely Isten ismerete ellen ágaskodik, és fogságba ejtünk minden értelmet, Krisztus iránt való engedelmességre. **6** Készek vagyunk megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyt teljes lesz a ti engedelmességetek.

7 Nézzetek szembe a valósággal! Ha valaki azzal biztatja magát, hogy Krisztusé, gondolja meg magában azt is, hogy amint ő Krisztusé, úgy mi is. **8** Mert még ha kissé többet is találnék dicsekedni hatalmunkkal, amelyet az Úr a ti építésetekre, s nem romlásotokra adott, nem vallanék szégyent. **9** De nem akarom azt a látszatot kelteni, hogy csak rémisztgetlek titeket a levelekkel. **10** Mert »a levelek ugyan – mondják – súlyosak és erősek, a testi megjelenése azonban erőtlen, és a beszéde gyarló.« **11** Gondoljon az ilyen arra, hogy amilyenek távollétünkben vagyunk leveleinkben, szóval, olyanok leszünk ottlétünkkor is, tettel.

Pál munkája

12 Mert mi nem merjük magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik önmagukat ajánlják; de oktalanul viselkednek, hiszen önmagukhoz mérik és önmagukhoz hasonlítják magukat. **13** Mi azonban nem dicsekszünk mértéktelenül, hanem annak a munkának a mértéke szerint, melyet Isten jelölt ki számunkra, hogy hozzátok is eljussunk. **14** Mert mi nem terjeszkedünk ki rátok, mintha nem jutottunk volna el hozzátok, hiszen

2Kor 9 [14] és az ő könyörgésükben tiérettetek, kívánván titeket az Istennek tibennetek való bőséges malasztjáért.

2Kor 9 [15] hála legyen az Istennek az ő megmondhatatlan ajándékáért!

2Kor 10 [1] én magam pedig, Pál kérlek titeket a Krisztus szelídségéért és kegyességéért, ki jelenlétemben ugyan tiköztetek alázatos vagyok, távol lévén pedig bízom hozzátok.

2Kor 10 [2] kérlek pedig titeket, hogy jelen lévén ne merészeljek azzal a bátorsággal, mellyel alíttatom merésznek lenni némelyek ellen, kik azt alítják, mintha mi test szerint járnánk.

2Kor 10 [3] mert a testben járván nem test szerint vitézkedünk.

2Kor 10 [4] mert a mi vitézkedésünknek fegyveri nem testiek, hanem hatalmasak az Isten által az erősségeknek elrontására a tanácsokat elrontván,

2Kor 10 [5] és minden magasságot, mely felemeli magát az Isten tudománya ellen, és fogságba vivén minden értelmet a Krisztusnak engedelmére,

2Kor 10 [6] és készen lévén, hogy bosszút álljunk minden engedetlenségen, midőn beteljesedik a ti engedelmességtek.

2Kor 10 [7] amelyek színnel vannak, meglássátok! ha ki bízik magában, hogy ő a Krisztusé, azt is meggondolja magában, hogy amint ő a Krisztusé, úgy mi is.

2Kor 10 [8] mert ha valamivel többet dicsekedendem is a mi hatalmunk felől, melyet az Úr nekünk adott a ti épüléstekre, és nem rontástokra, meg nem pirulok.

2Kor 10 [9] hogy pedig ne alíttassam, mintha rettentenélek titeket a levelek által.

2Kor 10 [10] mert a levelek ugyan, úgy mondanak, súlyosak és kemények, a testnek jelenléte pedig erőtlen, és a beszéde alávaló.

2Kor 10 [11] azt gondolja meg, aki efféle, hogy valamineműek vagyunk beszéddel levél által távol lévén, olyanok vagyunk jelen lévén is cselekedettel.

2Kor 10 [12] mert nem merjük magunkat egyelíteni vagy hasonlítani némelyekhez, kik magukat ajánlják, hanem mi magunk magunkat mérvén és magunkat magunkhoz hasonlítván.

2Kor 10 [13] mi pedig nem fölöttébb dicsekedünk, hanem a regulának mértéke szerint, amellyel az Isten mért minekünk a tihozzátok eljutó mértékkel.

2Kor 10 [14] mert nem úgy terjesztjük ki magunkat, mint hozzátok nem jutók, mert hozzátok jutottunk a Krisztusnak evangéliumával.

hozzátok is eljutottunk Krisztus evangéliumával. **15** Nem dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de megvan a reményünk, hogy ha hitetek növekedni fog, bőséges megbecsülésben lesz részünk köztetek saját munkakörünkben. **16** Akkor a rajtatok túl levő területeken is hirdetni fogjuk az evangéliumot, anélkül, hogy a mások által már elvégzett munkával dicsekednénk.

17 *Aki pedig dicsekszik, az Úrban dicsekedjék* **{Jer 9,22k}**; **18** mert nem az érdemel hitelt, aki önmagát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl.

Pál önigazolása: 11,1-12,13

2 Kor 11

Az apostol önigazolása

1 Bárcsak eltűrnétek tőlem egy kis ostobaságot! Kérlek, viseljetek el! **2** Mert Isten féltékenységével vagyok féltékeny rátok. Eljegyeztelek ugyanis titeket egy férfival, hogy mint tiszta szüzet vezesselek Krisztushoz. **3** De félek, hogy amint a kígyó félrevezette Évát álnokságával, úgy a ti értelmetek is elfordul a Krisztus iránti őszinte és tiszta odaadástól. **4** Mert ha valaki jön, és más Krisztust hirdet, mint akit mi hirdettünk, vagy más Lelket fogadtok be, mint amit kaptatok, vagy más evangéliumot, mint amit elfogadtatok, azt igen jól eltűritek. **5** Pedig azt hiszem, semmivel sem tettem kevesebbet a fő-fő apostoloknál, **6** mert ha járatlan vagyok is a beszédben, az ismeretben nem, hiszen azt mindenben és minden tekintetben megmutattam nektek.

7 Vagy talán bűnt követtem el akkor, amikor önmagamat megaláztam, hogy titeket fölmagasztaljalak, mikor Isten evangéliumát ingyen hirdettem nektek? **8** Más egyházakat fosztottam ki, támogatást fogadtam el tőlük, hogy titeket szolgálhassalak. **9** Amikor nálatok voltam és szükséget szenvedtem, senkinek sem voltam a terhére, mert amiben hiányt szenvedtem, azt pótolták a Makedóniából jött testvérek, és mindenben vigyáztam, hogy terhetekre ne legyek, és vigyázni is fogok. **10** Krisztus bennem levő igazságára mondom, hogy ezen a dicsőségemen ezután sem engedek csorbát ejteni Achája vidékein.

11 Miért? Azért, mert nem szeretlek titeket? Isten a tudója! **12** De amit teszek, tenni is fogom, hogy elvegyem az alkalmat azoktól, akik alkalmat keresnek, hogy olyanokkal dicsekedjenek, mint mi. **13** Mert az ilyenek álapostolok, álnok munkások, akik Krisztus apostolainak álcázzák magukat.

2Kor 10 [15] nem fölöttébb dicsekedvén egyebek munkáiban, reménységünk lévén pedig a ti növekedő hitetekben, hogy tiáltalatok bőségesen felmagasztaltatunk a mi regulánk szerint.

2Kor 10 [16] még azokban is, amelyek túl vannak rajtatok, hogy hirdessem az evangéliumot, nem idegen regula szerint dicsekedvén azokban, amelyek elkészíttettenek.

2Kor 10 [17] aki pedig dicsekedik, az Úrban dicsekedjék,

2Kor 10 [18] mert nem az dicséretes, aki magát ajánlja, hanem akit az Isten ajánl.

2Kor 11 [1] vajha eltűrnétek egy kevés esztelenségemet, de el is szenvedjetek engem!

2Kor 11 [2] mert isteni buzgó szetetettel szeretlek titeket. mert eljegyeztelek titeket egy férfiúnak tiszta szűzül adni a Krisztusnak.

2Kor 11 [3] félek pedig, hogy amint a kígyó megcsalta Évát az ő álnokságával, úgy meg ne veszszenek a ti értelmitek, és ki ne essenek a Krisztusban való együgyűségből.

2Kor 11 [4] mert ha az, aki jő, más Krisztust prédikálana, akit mi nem prédikálottunk, vagy más lelket vennétek, akit nem vettetek, vagy más evangéliumot, melyet be nem vettetek, azt méltán elszenvednétek.

2Kor 11 [5] mert alítom, hogy én semmivel kevesbet nem cselekedtem a nagy apostoloknál.

2Kor 11 [6] mert noha tudatlan vagyok a beszédben, de nem a tudományban. mindenekben pedig nyilvánvalókká lettünk nektek.

2Kor 11 [7] avagy bűnt cselekedtem-e magamat megalázván, hogy ti felmagasztaltassatok, hogy az Istennek evangéliumát ingyen hirdettem nektek?

2Kor 11 [8] egyéb gyülekezeteket fosztottam meg fizetést vevén a nektek való szolgálatra.

2Kor 11 [9] és midőn nálatok volnék és szűkölködném, senkinek nehézségére nem voltam, mert ami nélkül szűkölködtem, helyére hozták az atyafiak, akik Macedóniából jöttek, és mindenekben terhetek nélkül viseltem és viselem magamat hozzátok.

2Kor 11 [10] a Krisztus igazsága vagyon bennem, hogy e dicsekedés meg nem romol bennem Achájának tartományiban.

2Kor 11 [11] miért? hogy nem szeretlek-e titeket? tudja az Isten!

2Kor 11 [12] amit pedig cselekszem, cselekedni is fogom, hogy elszakasszam azoknak alkalmatosságukat, akik alkalmatosságot keresnek, hogy

kások, akik Krisztus apostolainak tettetik magukat. 14 S ez nem is csoda, hiszen maga a sátán is a világosság angyalának tetteti magát. 15 Nem nagy dolog tehát, ha az ő szolgái is az igazságosság szolgáinak tettetik magukat. Végük megfelel majd a cselekedeteiknek.

Pál fáradalmai

16 Újra mondom tehát, ne tartson senki ostobának. Vagy fogadjatok el engem akár ostobának, hadd dicsekedjem én is egy kissé. 17 Amit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem mintegy ostobaságból, mert van alapja dicsekvésemnek. 18 Mivel sokan dicsekszenek emberi előnyeikkel, most én is dicsekedni fogok. 19 Ti ugyanis örömest eltűritek az ostobákat, hiszen bölcsek vagytok. 20 Mert elviselitek, ha valaki szolgaságra vet benneteket, ha valaki elnyel, ha valaki hatalmába kerít, ha valaki felfuvalkodik, ha valaki arcul ver.

21 Szégyenkezve mondom, hisz mintha mi gyöngék lettünk volna ebben a tekintetben. De azzal, amivel valaki dicsekedni mer – ostobaságból mondom –, én is merek. 22 Zsidók ők? Én is! Izraeliták ők? Én is! Ábrahám ivadékai ők? Én is! 23 Krisztus szolgái ők? Mint oktalan mondom, én még inkább: számtalan fáradság, igen sokszor fogság, módfelett való verések, gyakori halálveszély közepette. 24 A zsidóktól öt ízben kaptam egy híján negyven ütést. 25 Háromszor szenvedtem megvesszőzést, egyszer megkövezést, háromszor hajótörést, egy nap és egy éjjel a mély tengeren hányódtam. 26 Gyakran voltam úton, veszélyben folyóvizeken, veszélyben rablók között, veszélyben saját népem körében, veszélyben a nemzetek között, veszélyben városban, veszélyben pusztaságban, veszélyben tengeren, veszélyben hamis testvérek között, 27 fáradságban és nyomorúságban, gyakori virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. 28 Ezek mellett ott van még mindennapi nyugtalanságom: valamennyi egyház gondja. 29 Ki erőtlen, hogy én ne lennék erőtlen? Ki botránkozik meg, hogy én ne égnék?

30 Ha dicsekedni kell, gyöngeségemmel dicsekszem. 31 Isten, a mi Urunk Jézus Atyja, aki áldott mindörökké, tudja, hogy nem hazudom. 32 Damaszkuszban Aretász király helytartója őrizte a damaszkusziak városát, hogy engem elfogjon, 33 és az ablakon keresztül, kosárban bocsátottak le a falon, így menekültem meg a kezéből.

amiben dicsekednek, olyanoknak találtassanak, mint mi is.

2Kor 11 13 mert afféle hamis apostolok, álnok munkások a Krisztus apostolivá változtatván magukat.

2Kor 11 14 és nem csoda, mert ő maga a sátán, világosságnak angyalává változtatja magát.

2Kor 11 15 nem nagy dolog azért, ha az ő szolgái az igazságnak szolgáivá változnak, kiknek vége az ő cselekedetük szerint leszen.

2Kor 11 16 ismét mondom: (ne alítson engem valaki esztelennek lenni, egyébként mint esztelent szenvedjetek el engem, hogy én is valami keveset dicsekedjem).

2Kor 11 17 amit szólok, nem Isten szerint szólom, hanem úgymint esztelenségből, e dologban való dicsekedésből.

2Kor 11 18 mert sokan dicsekednek test szerint, én is dicsekedem.

2Kor 11 19 mert örömest elszenveditek az esztelenéket, mivel ti bölcsek vagytok.

2Kor 11 20 mert eltűritek, ha ki titeket szolgálat alá vet, ha ki megemészt, ha ki rajtatok vonszon, ha ki felfuvalkodik, ha ki arcul ver titeket.

2Kor 11 21 gyalázat szerint mondom, mintha mi erőtlenek lettünk volna e dologban. aki valamiben merészel, (esztelenségben mondom), én is merészlek.

2Kor 11 22 zsidók ők? én is. izraeliták ők? én is. Ábrahám magva ők? én is.

2Kor 11 23 a Krisztus szolgái ők? (mint kevésbé eszes mondom), én inkább. igen sok munkákban, a tömlőcökben gyakrabban, a vereségekben mód fölött, a halálokban gyakorta.

2Kor 11 24 a zsidóktól ötször egy híján negyven csapást vettem.

2Kor 11 25 háromszor verettettem meg vesszőkkel, egyszer megköveztettem, háromszor hajótörést szenvedtem, éjjel és nappal a tenger mélységében voltam.

2Kor 11 26 útonjárásokban gyakorta, folyóvizek veszedelmiben, tolvajok veszedelmiben, veszedelmekben a nemzetem miatt, veszedelmekben a pogányok miatt, veszedelmekben a városban, veszedelmekben a pusztában, veszedelmekben a tengeren, veszedelmekben a hamis atyafiak között.

2Kor 11 27 munkában és nyomorúságban, sok vigyázásokban, éhségben és szomjúságban, sok böjtölésekben, hidegben és mezítelenségben.

2Kor 11 28 azok nélkül, amelyek kívül vannak, az én mindennapi szorongatásim, minden gyülekézeteknek szorgalmatos gondja.

2Kor 11 [29] ki nyavalyog, és én nem nyavalygok? ki botránkozik meg, és én nem égek?

2Kor 11 [30] ha dicsekedni kell, az én erőtlenségimben dicsekedem.

2Kor 11 [31] az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudok.

2Kor 11 [32] Damaszkuszban az Aretász király népének tiszttartója őrizi vala a damaszkusziak városát, hogy engem megfogna,

2Kor 11 [33] és az ablakon kosárban bocsáttattam ki a kőfalon, és úgy menekedtem ki az ő kezéből.

2 Kor 12

Pál gyöngeségével dicsekszik

1 Ha már dicsekednem kell – bár semmit sem használ – áttérek a látomásokra és az Úr kinyilatkoztatásaira. **2** Ismerek egy embert Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt – testben-e, nem tudom, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja – elragadtatott a harmadik égig. **3** S tudom, hogy ugyanez az ember – testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja – **4** elragadtatott a paradicsomba, és titkos igéket hallott, amelyeket embernek nem szabad kimondania. **5** Ezzel az emberrel dicsekszem, önmagammal viszont nem dicsekszem, csak gyöngeségeimmel. **6** Pedig ha dicsekedni akarnék, akkor sem lennék ostoba, hiszen igazságot mondanék, de tartózkodom ettől, nehogy valaki többre becsüljön annál, amit bennem lát vagy amit tőlem hall **7** a kinyilatkoztatások nagysága miatt. Ezért, hogy el ne bízzam magam, tövist kaptam testembe, a sátán angyalát, hogy arcul verjen. **8** Háromszor kértem emiatt az Urat, hogy távozzék az tőlem; **9** de ő azt mondta nekem: »Elég neked az én kegyelmem, mert az erő a gyöngeségben lesz teljessé.« Legszívesebben tehát gyöngeségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem. **10** Ezért telik kedvem a Krisztusért való erőtlenségben, bántalmazásban, szükségben, üldöztetésben és szorongattatásban, mert amikor gyönge vagyok, akkor vagyok erős.

11 Ostobává lettem, ti kényszerítettetek rá. Mert nektek kellett volna engem ajánlanotok, semmivel sem voltam ugyanis kisebb azoknál, akik fölötte nagy apostolok – bár semmi sem vagyok; **12** de az én apostoli mivoltom jelei a végtelen türelemben, jelekben, csodákban és hatalmi tettekben nyilvánultak meg közöttetek. **13** Mert miben kaptatok kevesebbet a többi egyházaknál, hacsak nem abban, hogy én magam nem voltam a

2Kor 12 [1] ha dicsekedni kell, (nem használ ugyan), a látásokra és az Úr jelenésire jövök pedig.

2Kor 12 [2] tudok egy embert a Krisztusban tizennégy esztendő előtt, (akár a testben, nem tudom, akár a test kívül, nem tudom, az Isten tudja), hogy az elragadtatott a harmadik égig.

2Kor 12 [3] és tudom ez ilyetén embert, (akár a testben, akár a test kívül, nem tudom, az Isten tudja),

2Kor 12 [4] hogy a paradicsomba ragadtatott, és hallott titkos igéket, melyeket nem szabad embernek szólani.

2Kor 12 [5] ez ilyenekben dicsekedem, magamban pedig semmit nem dicsekedem, hanem csak az én erőtlenségimben.

2Kor 12 [6] mert ha dicsekedni akarok is, nem leszek esztelen, mert igazságot mondok, de megtartóztatom magamat, hogy valaki ne alítson engem feljebb annál, amit énbennem lát, vagy valamit hall éntőlem.

2Kor 12 [7] és hogy a jelenéseknek nagy volta fel ne fuvalkodtasson engem, adatott nekem az én testem ösztöne a sátán angyala, aki nyakon csapdosson engem.

2Kor 12 [8] ezért háromszor kértem az Urat, hogy eltávoznék tőlem.

2Kor 12 [9] és mondá nekem: elég neked az én malasztom, mert az erő az erőtlenségben végeztetik el. azért örömest dicsekedem az én erőtlenségimben, hogy bennem lakjék a Krisztus ereje.

2Kor 12 [10] azért tetszem magamnak az én erőtlenségimben, a gyalázatokban, a szükségekben, az üldözésekben, a szorongatásokban a Krisztusért, mert mikor erőtlen vagyok, akkor vagyok hatalmas.

2Kor 12 [11] esztelenné lettem, ti kényszerítettetek engem. mert nekem tőletek kellett volna dicsér-

terhetekre? Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot!

Pál látogatásának hírüladása: 12,14-13,10

Gondok

14 Íme, most harmadszor készülök hozzátok menni, de nem leszek a terhetekre. Mert nem azt keresem, ami a tietek, hanem titeket, hiszen nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. **15** Én pedig igen szívesen áldozok, sőt magam is áldozattá leszek a ti lelketekért. Ha én ennyire szeretlek titeket, kevesebb szeretetre találnék nálatok?

16 Ám legyen, én nem voltam terhetekre, mivel azonban ravasz vagyok, csellel fogtalak meg titeket. **17** Behálóztalak-e titeket küldötteim bármelyike által? **18** Megkértem Títuszt, és vele elküldtem azt a testvért. Behálózott-e titeket Títusz? Nem jártunk-e ugyanazon lélek szerint? S nem ugyanazon az úton?

19 Régóta azt gondoljátok már, hogy mentegetőzünk előttetek? Isten előtt, Krisztusban beszélünk. Mindez pedig, szeretteim, a ti épülésetekre szolgál. **20** Mert félek, hogy amikor majd odaérkezem, nem olyanoknak talállak titeket, amilyeneknek szeretnélek, és ti is olyannak találtok engem, amilyennek nem szeretnétek. Félek, hogy versengés, irigység, indulatosság, egyenetlenkedés, rágalom, fondorkodás, felfuvalkodottság, pártoskodás lesz köztetek, **21** úgyhogy amikor odaérkezem, az én Istenem ismét megaláz engem nálatok, és meg kell majd siratnom sokakat azok közül, akik régebben vétkeztek, és nem tértek meg a tisztátalanságból, paráznaságból és szemérmetlenségből, amelyet elkövettek.

2Kor 12 [12] mindazáltal az én apostolságomnak jelei lettek tinálatok, minden békességes tűrésben, jelekben és csodákban és erőkben.

2Kor 12 [13] mert micsoda az, amiben kevésb hasznotok volt a több gyülekezeteknél, hanem csak, hogy én nehézségtekre nem voltam? engedjétek meg nekem e bosszúságot!

2Kor 12 [14] íme, ezzel harmadszor vagyok kész hozzátok menni, és nem leszek nehézségtekre. mert nem keresem a tiéteket, hanem titeket. mert nem tartoznak a fiak az atyáknak kincset gyűjteni, hanem az atyák a fiaknak.

2Kor 12 [15] én pedig igen örömest költök, és annak fölötte magamat is elköltöm a ti lelkeitekért, noha inkább szeretvén titeket kevésbé szerettetem.

2Kor 12 [16] de legyen úgy: én nektek nehézségtekre nem voltam, hanem midőn ravasz volnék, álnoksággal fogtalak meg titeket.

2Kor 12 [17] vajon valamelyik által azok közül, akiket tihozzátok küldöttem, csaltalak-e meg titeket?

2Kor 12 [18] Tituszt kértem, és ővele egy atyafiat küldöttem. vajon Titusz csalt-e meg titeket? nem ugyanazon lélekben jártunk-e? nem ugyanazon nyomban-e?

2Kor 12 [19] régen vélitek-e, hogy mentjük magunkat tinálatok? az Isten előtt a Krisztusban szólunk, mindeneket pedig, szerelmesim, a ti épüléstekért.

2Kor 12 [20] mert félek, hogy valamiképpen mikor odamegyek, ne találjalak titeket, amineműeknek nem akarnálak. én is találtassam titőletek, amineműnek nem akarnátok, hogy valamiképpen versengések, irigységek, vakmerőségek, visszavonások, rágalmazások, suttogások, felfuvalkokodások, pártolkodások ne legyenek közöttetek,

2Kor 12 [21] hogy mikor ismét odamegyek, meg ne alázzon engem az Isten tinálatok, és sirassak sokakat azok közül, akik azelőtt vétkeztek, és nem tartottak penitenciát a tisztátalanságról és a paráznaságról és a szemtelenségről, melyet cselekedtek.

2 Kor 13

Végső intelmek

1 Íme, ezúttal harmadszor megyek hozzátok: *»Két vagy három tanú vallomása döntsön el minden ügyet«* **{MTörv 19,15}**. **2** Előre megmondtam, és most előre kijelentem, ahogy második ottlétemkor, most a távollétemben is azoknak, akik régebben vétkeztek, és a többieknek is, hogy ha ismét oda-

2Kor 13 [1] íme, ezzel harmadszor megyek hozzátok: két vagy három tanú szájában áll meg minden ige.

2Kor 13 [2] előbb megmondottam és megmondom, mint jelen, most távol is azoknak, akik azelőtt vétkeztek, és mind egyebeknek, hogyha ismét odamegyek, nem kedvezek.

megyek, nem fogok kegyelmezni. 3 Hiszen annak bizonyítékát keresitek, hogy belőlem Krisztus szól, aki veletek szemben nem erőtlen, hanem erős köztetek. 4 Mert bár gyöngeségében megfeszítették, Isten erejéből él. Mi is gyöngék vagyunk benne, de élni fogunk vele együtt Isten erejéből értetek.

5 Önmagatokat vizsgáljátok meg, vajon a hitben vagytok-e; önmagatokat tegyétek próbára. Vagy nem ismeritek fel önmagatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát. 6 Azt azonban remélem felismeritek, hogy mi kiálltuk a próbát. 7 Kérjük Istent, hogy semmi gonoszat ne tegyetek, nem azért, hogy mi próbát kiálltaknak látsszunk, hanem azért, hogy ti megtegyétek a jót, nekünk pedig ne kelljen kiállnunk a próbát. 8 Mert semmit sem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. 9 Sőt örülünk, amikor mi gyöngék vagyunk, ti pedig erősek vagytok; könyörgünk is a ti tökéletességetekért. 10 Azért írom mindezt távollétemben, hogy ha jelen leszek, ne járjak el keményen azzal a hatalommal, melyet az Úr nekem építésre adott, és nem rombolásra.

Zárszó és áldás: 13,11-13

11 Egyébként, testvérek, örüljetek, legyetek tökéletesek, buzdítsátok egymást, legyetek egyetértők, éljetek békességben, s a szeretet és békesség Istene veletek lesz. 12 Köszöntsétek egymást szent csókkal. Üdvözölnek titeket a szentek mindnyájan.

13 Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!

2Kor 13 3 próbáját keresitek-e az énbennem szóló Krisztusnak, aki tibennetek nem erőtlen, hanem hatalmas tiköztetek?

2Kor 13 4 mert noha megfeszíttetett az erőtlenségből, de él az Isten erejéből. mert mi is erőtlenek vagyunk ővele, de élni fogunk vele az Isten erejéből tinálatok.

2Kor 13 5 magatokat kísértsétek meg, ha a hitben vagytok-e. ti próbáljátok meg magatokat. nem ismeritek-e ti magatokat, hogy a Krisztus Jézus bennetek vagyon? hanemha megvetettek vagytok.

2Kor 13 6 remélem pedig, hogy megismeritek, hogy mi nem vagyunk megvetettek.

2Kor 13 7 kérjük pedig az Istent, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek, nem hogy mi próbáltattaknak láttassunk, hanem hogy ti, ami jó, azt cselekedjétek, mi pedig, hogy megvetettek legyünk.

2Kor 13 8 mert az igazság ellen nem cselekedhetünk semmit, hanem az igazságért.

2Kor 13 9 mert örülünk, hogy mi erőtlenek vagyunk, ti pedig hatalmasak vagytok. ezt kérjük is a ti tökéletességtekért.

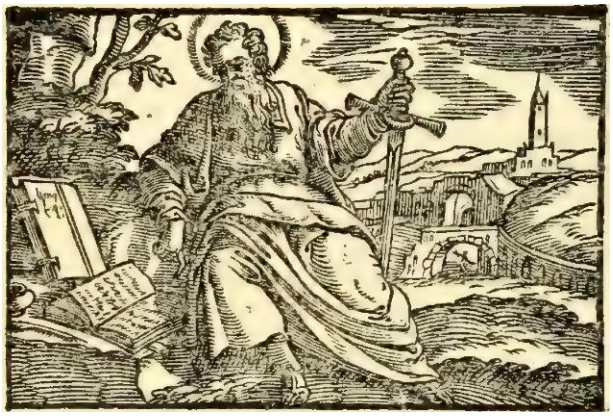
2Kor 13 10 az okáért írom ezeket távol lévén, hogy jelen lévén keményben ne cselekedjem a hatalom szerint, melyet az Úr adott nekem építésre, és nem rontásra.

2Kor 13 11 végezetre, atyámfiai, örüljetek, tökéletesek legyetek, egymást intsétek, azont értsetek, békességben legyetek, és a békességnek és szeretetnek Istene leszen veletek!

2Kor 13 12 köszöntsétek egymást a szent csókolással! köszöntnek titeket mindnyájan a szentek.

2Kor 13 13 a mi Urunk Jézus Krisztusnak malasztja és az Istennek szeretete és a Szentléleknek részesülése legyen mindnyájatokkal! ámen.

LEVÉL A GALATÁKNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-5

Gal 1

1 Pál, aki nem emberektől, nem ember által apostol, hanem Jézus Krisztus és az Atyaisten által, aki feltámasztotta őt a halottak közül, **2** és a velem levő testvérek mindnyájan, Galácia egyházainak. **3** Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. **4** Ő feláldozta önmagát bűneinkért, hogy kiragadjon minket a jelen gonosz világból, Istenünknek és Atyánknak akarata szerint. **5** Legyen neki dicsőség mindörökkön örökké! Ámen.

A levél megírásának oka: 1,6-9

6 Csodálom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által meghívott, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok, **7** holott nincsen más, csak olyanok vannak, akik zavarba ejtenek titeket, és el akarják ferdíteni Krisztus evangéliumát. **8** De még ha mi, vagy akár az égből egy angyal hirdetne is nektek más evangéliumot, mint amit hirdettünk nektek, kivetett legyen! **9** Ahogy azelőtt is mondtuk, most megismétlem: Ha valaki más evangéliumot hirdet nektek, mint amit átvettetek, kivetett legyen!

Pál apostoli tisztsége: 1,10-2,10

Pál meghívása

10 Vajon emberek helyeslését akarom most elnyerni, vagy Istenét? Embereknek igyekszem-e tetszeni? Ha még az embereknek igyekeznék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája!

11 Tudtotokra adom ugyanis, testvérek, hogy az evangélium, melyet én hirdettem, nem emberi találmány; **12** mert én nem embertől kaptam vagy tanultam azt, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából. **13** Hallottátok ugyanis, hogyan viselked-

Gal 1 [1] Pál apostol nem az emberektől, sem ember által, hanem a Jézus Krisztus által és az Atyaisten által, ki azt feltámasztotta halottaiból,

Gal 1 [2] és mind az atyafiak, akik velem vannak, a galáciai gyülekezeteknek.

Gal 1 [3] kegyelem nektek és békesség az Atyaistentől és a mi Urunk Jézus Krisztustól,

Gal 1 [4] ki önnönmagát adta a mi bűneinkért, hogy kimentene minket e jelenvaló gonosz világból az Istennek és a mi Atyánknak akaratja szerint.

Gal 1 [5] kinek dicsősége vagyon mindörökkön örökké. ámen.

Gal 1 [6] csodálkozom, hogy ily hamar attól, aki titeket hívott a Krisztus malasztjára, más evangéliumra vitettettek,

Gal 1 [7] ami nem egyéb, hanem vannak némelyek, akik titeket megháborítnak, és el akarják fordítani a Krisztus evangéliumát.

Gal 1 [8] de ha szinte mi vagy az angyal mennyből hirdet is nektek azon kívül, amit nektek hirdettünk, átok legyen!

Gal 1 [9] amint ezelőtt megmondottuk, és most ismét mondom: ha ki nektek hirdet azon kívül, amit vettetek, átok legyen!

Gal 1 [10] mert most embereknek tanácslok-e, vagy az Istennek? embereknek igyekezem-e kedveskedni? ha mégis az embereknek kedveskedném, a Krisztus szolgája nem volnék.

Gal 1 [11] mert tudtotokra adom nektek, atyámfiai, hogy az evangélium, mely éntőlem hirdettetett, nem ember szerint vagyon,

Gal 1 [12] mert én sem embertől vettem azt, se nem tanultam, hanem a Jézus Krisztusnak jelentése által.

Gal 1 [13] mert hallottátok a magam viselését valaha a zsidó törvényben, hogy fölötte igen üldöztem az Isten anyaszentegyházát, és rontottam azt.

Gal 1 [14] és előbb mentem a zsidó törvényben sokaknál, akik velem egyidejűek voltak az én nemzetemből, nagyobb buzgósággal követvén az én atyai hagyományimat.

Gal 1 [15] mikor pedig tetszett annak, aki elválasztott engem az anyám méhétől fogva, és hívott az ő malasztja által,

Gal 1 [16] hogy megjelentené az ő Fiát énáltalam, hogy hirdetném őtet a pogányok között, azonnal nem engedtem a testnek és vérnek,

Gal 1 [17] se nem mentem Jeruzsálembe az énelőttem való apostolokhoz, hanem elmenék Arábiába, és ismét visszajövék Damaszkuszba.

tem egykor a zsidóságban, hogy mód felett üldöztem Isten egyházát, és pusztítottam azt. **14** Felülmúltam a zsidóságban számos kortársamat nemzetemből, nagyobb buzgósággal követve őseim hagyományait. **15** Mikor azonban úgy tetszett Istennek, aki engem anyám méhétől fogva **{Iz 49,1}** kiválasztott, és kegyelme által meghívott, **16** hogy kinyilatkoztassa bennem Fiát, hogy hirdessem őt a nemzetek között, egyáltalán nem kértem ki emberek tanácsát, **17** Jeruzsálembe sem mentem föl apostol-elődeimhez, hanem elmentem Arábiába, majd ismét visszatértem Damaszkuszba.

18 Három év múlva azután felmentem Jeruzsálembe, hogy meglátogassam Kéfást, és nála maradtam tizenöt napig. **19** Mást azonban az apostolok közül nem láttam, csak Jakabot, az Úr testvérét. **20** Amit itt írok, íme, Isten előtt mondom, hogy nem hazudom. **21** Azután Szíria és Kilikia vidékeire mentem. **22** Júdeának Krisztusban lévő egyházai számára személyesen nem is voltam ismert. **23** Csak azt hallották felőlem: »Az, aki minket egykor üldözött, most hirdeti a hitet, amelyet valaha pusztított«, **24** és dicsőítették miattam az Istent.

Gal 1 [18] azután három esztendő múlva Jeruzsálembe mentem Pétert látni, és nála tizenöt napig maradtam.

Gal 1 [19] más apostolt pedig senkit nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr atyafiát.

Gal 1 [20] azokban pedig, amiket nektek írok, íme, az Isten előtt mondom, hogy nem hazudok.

Gal 1 [21] azután Szíriának és Kilikiának tartományiba mentem.

Gal 1 [22] ismeretlen valék pedig személyemben Júdeának gyülekezetinél, melyek a Krisztusban valának.

Gal 1 [23] csak hallották vala pedig, hogy: az, aki valaha üldözött minket, most a hitet hirdeti, melyet valaha ront vala.

Gal 1 [24] és énbennem dicsőítik vala az Istent.

Gal 2

Határozat Jeruzsálemben

1 Tizennégy esztendő múlva azután ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással, s magammal vittem Tituszt is. **2** Kinyilatkoztatástól indítva mentem föl, és megtárgyaltam velük az evangéliumot, amelyet a nemzetek közt hirdetek, azokkal külön is, akik tekintélyesek voltak, nehogy hiábavaló legyen, ahogy futok vagy ahogy futottam. **3** De még a velem levő Tituszt sem kényszerítették a körülmetélésre, bár görög volt. **4** A hamis testvérek ellenére sem tették, akik azért lopakodtak és furakodtak be, hogy kikémleljék a Krisztus Jézusban való szabadságunkat, s így minket szolgaságba taszítsanak. **5** Ezeknek egy pillanatig sem engedtük magunkat alávetni, hogy az evangélium igazsága megmaradjon nálatok.

6 Azok pedig, akik tekintélyesek voltak – hogy milyenek voltak valamikor, az nem tartozik rám; Isten nem nézi az ember személyét –, azok a tekintélyesek engem semmivel sem terheltek meg. **7** Sőt inkább, amikor látták, hogy rám van bízva a körülmetéletlenek evangéliuma, mint ahogy Péterre a körülmetélteké **8** – mert aki erőt adott Péternek a körülmetéltek apostolságára, nekem is erőt adott a nemzetek között –, **9** és amikor

Gal 2 [1] azután tizennégy esztendő múlva ismét felmenék Jeruzsálembe Barnabással mellém vevén Tituszt is.

Gal 2 [2] felmenék pedig jelenésből, és beszélgeték velük az evangélium felől, melyet a pogányok között prédikálok, külön pedig azokkal, akik valaminek láttatnak vala lenni, hogy valamiképpen hiába ne futnék, vagy ne futottam volna.

Gal 2 [3] de Titusz is, aki velem vala, mivelhogy pogány volna, nem kényszeríttetett körülmetéltetni,

Gal 2 [4] de a beszínlett hamis atyafiakért, kik alattomban bejöttek megkémleni a Krisztus Jézusban való szabadságunkat, hogy minket szolgálat alá vetnének.

Gal 2 [5] kiknek egy óráig sem engedtünk alájuk vetésünkkel, hogy az evangélium igazsága megmaradjon nálatok.

Gal 2 [6] azoktól pedig, akik láttatnak vala valaminek lenni, (mineműek voltak legyen valaha, semmi közöm hozzá. az Isten nem nézi az ember személyét,) mert nekem, akik valaminek láttatnak vala lenni, semmit nem adtak.

Gal 2 [7] sőt, inkább, mikor látták volna, hogy rám bízattatott a körülmetéletlenségnek, amint Péterre is a körülmetélkedésnek evangéliuma.

megismerték a nekem adott kegyelmet, Jakab, Kéfás és János, akiket oszlopoknak tekintettek, az egység jeléül jobbot nyújtottak nekem és Barnabásnak, hogy mi a nemzetek között apostolkodjunk, ők pedig a körülmetéltek között. **10** Csak legyen gondunk a szegényekre, amit én törekedtem is megtenni.

A hitből fakadó megigazulás: 2,11-4,7

Vita Antióchiában

11 Amikor azonban Kéfás Antióchiába jött, nyíltan szembeszálltam vele, mert méltó volt a feddésre. **12** Mielőtt ugyanis Jakabtól odaérkeztek volna néhányan, mindig együtt étkezett a pogány származásúakal; de amikor azok odaérkeztek, visszavonult, és különvált tőlük, mert félt a körülmetéltektől. **13** Képmutatását követte a többi zsidó is, úgyhogy Barnabást is belevitték a képmutatásba. **14** De amikor láttam, hogy nem járnak egyenesen az evangélium igazsága szerint, mindnyájuk előtt azt mondtam Kéfásnak: »Ha te zsidó létedre a pogányok módjára élsz és nem zsidó módon, hogyan kényszerítheted a pogány származásúakat, hogy zsidó módon éljenek?« **15** Mi természet szerint zsidók vagyunk, és nem a pogányok közül való bűnösök. **16** Mivel pedig tudjuk, hogy az ember nem a törvény cselekedeteiből igazul meg, hanem a Jézus Krisztusba vetett hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk Krisztus hite, és nem a törvény cselekedetei által, mert a törvény cselekedeteiből *egy ember sem igazul meg.*

17 Hogyha mi, akik Krisztusban keresünk megigazulást, magunk is bűnösöknek bizonyulunk, vajon akkor Krisztus a bűn előmozdítója? Semmi esetre sem! **18** Mert ha ismét felépítem azt, amit leromboltam, önmagamat teszem törvényszegővé. **19** Én ugyanis a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek. Krisztussal együtt keresztre vagyok szegezve: **20** élek én, de már nem én, hanem Krisztus él bennem. Amit pedig most a testben élek, azt az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem. **21** Nem érvénytelenítem Isten kegyelmét: ha ugyanis a megigazulás a törvény által van, akkor Krisztus hiába halt meg.

Gal 2 [8] (mert aki Péterrel munkálkodott a körülmetélkedésnek apostolságára, velem is munkálkodott a pogányok között).

Gal 2 [9] és midőn megismerték volna a malasztot, mely nekem adatott, Jakab és Kéfás és János, kik oszlopoknak láttatnak vala lenni, kezüket adák nekem és Barnabásnak a társaságra, hogy mi a pogányokhoz mennénk, ők pedig a körülmetélkedéshez.

Gal 2 [10] csakhogy a szegényekről megemlékeznénk, melyről szorgalmatos is voltam, hogy megcselekedném.

Gal 2 [11] midőn pedig Kéfás Antióchiába jött volna, szemtől szembe ellene állék, mert megfeddhető vala.

Gal 2 [12] mert minekelőtte némelyek Jakabtól jőnének, a pogányokkal eszik vala, mikor pedig eljöttek volna, megvonja vala magát, és elválik vala félvén azoktól, akik a körülmetélkedésből valának.

Gal 2 [13] és egyezének az ő tettetésében a több zsidók is, úgyhogy azoktól Barnabás is arra a tettetésre vitettetnék.

Gal 2 [14] de mikor láttam volna, hogy nem egyenesen járnának az evangélium igazsága szerint, mondék Kéfásnak mindnyájuk előtt: ha te zsidó lévén pogányul élsz, és nem zsidóul, mint erőlteted a pogányokat zsidóul élni?

Gal 2 [15] mi természet szerint zsidók vagyunk, és nem a pogányok közül való bűnösök.

Gal 2 [16] tudván pedig, hogy meg nem igazul az ember a törvénynek cselekedetiből, hanem a Jézus Krisztus hiti által. mi is a Krisztus Jézusban hiszünk, hogy megigazuljunk a Krisztus hiti által és nem a törvénynek cselekedetiből, mivelhogy a törvénynek cselekedetiből meg nem igazul egy test is.

Gal 2 [17] hogyha keresvén megigazulni a Krisztusban mi is bűnösöknek találtatunk, vajon a Krisztus a bűnnek szolgája-e? távol legyen!

Gal 2 [18] mert ha amiket elrontottam, ismét azokat építem, magamat bűnössé teszem.

Gal 2 [19] mert én a törvény által a törvénynek meghaltam, hogy az Istennek éljek, a Krisztussal a keresztre szegeztettem.

Gal 2 [20] élek pedig, már nem én, él pedig énbennem a Krisztus. hogy pedig most a testben élek, az Isten Fiában való hit által élek, ki engem szeretett, és önnönmagát adta énérettem.

Gal 2 [21] nem vetem meg az Isten malasztját. mert ha a törvény által az igazság, tehát a Krisztus hiában halt meg.

Gal 3

A Lelket a hívők kapják meg

1 Ó, esztelen galaták! Ki babonázott meg titeket, miután a szemetek elé tártuk a megfeszített Jézus Krisztust? **2** Csak azt mondjátok meg nekem: a törvény cselekedetei alapján kaptátok-e meg a Lelket, vagy az igehirdetés hívő hallgatása által? **3** Ennyire oktalanok vagytok? Amit a Lélekkel kezdtetek, most a testtel fejezitek be? **4** Hiába éltetek át oly sok mindent? Úgy látszik, valóban hiába! **5** Aki tehát a Lelket adja nektek és csodákat művel köztetek, a törvény cselekedetei, vagy az igehirdetés hívő hallgatása alapján teszi-e ezt?

Ábrahám hite és az áldás ígérete

6 Ahogy Ábrahám: *»hitt Istennek, és ez megigazulására szolgált«* **{Ter 15,6}**. **7** Értsétek meg tehát, hogy akik hisznek, azok Ábrahám fiai. **8** Mivel pedig az Írás előre látta, hogy Isten a hit által ad megigazulást a pogányoknak, előre hirdette Ábrahámnak: *»Tebenned nyer áldást minden nemzet«* **{Ter 12,3}**. **9** Így tehát akik hitből valók, azok nyernek áldást a hívő Ábrahámmal. **10** Mert mindazok, akik a törvény cselekedeteire támaszkodnak, átok alatt vannak. Írva van ugyanis: *»Átkozott mindenki, aki hűségesen meg nem tartja mindazt, aminek teljesítése elő van írva a törvény könyvében«* **{MTörv 27,26}**. **11** Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert *»az igaz hitből él«* **{Hab 2,4}**. **12** A törvény pedig nem a hiten alapszik, hanem »*aki teljesíti a törvényt, élni fog általa«* **{Lev 18,5}**. **13** Krisztus megváltott minket a törvény átkától, amikor átokká lett értünk, mert írva van: *»Átkozott mindaz, aki a fán függ«* **{MTörv 21,23}**. **14** Ez azért történt, hogy Ábrahám áldása Krisztus Jézusban a pogányokra is rászálljon, és hogy a megígért Lelket megkapjuk a hit által.

15 Testvérek, emberi módon szólok. Még az ember érvényes végrendeletét sem érvénytelenítheti senki, és nem egészítheti ki. **16** Nos, az ígéretek Ábrahámnak *és utódjának* szóltak. Nem azt mondja az Írás: *»és utódainak«,* mint soknak, hanem mint egynek: *»és a te utódodnak«* **{Ter 22,17}**, aki a Krisztus. **17** Azt mondom tehát: az Isten által megerősített végrendeletet a négyszázharminc évvel később adott törvény nem teszi érvénytelenné,

Gal 3 [1] oh, esztelen galáciaiak, ki igézett meg titeket, hogy ne engednétek az igazságnak, kiknek szemük eleibe írattatott a Jézus Krisztus közöttetek megfeszíttetvén?

Gal 3 [2] csak azt akarom tőletek megtanulni: a törvény cselekedetiből vettétek-e a Lelket, vagy a hitnek hallásából?

Gal 3 [3] ily bolondok vagytok-e, hogy holott lélekkel kezdettétek el, most testtel végezzétek el?

Gal 3 [4] hiában szenvedtetek-e ily sokat? még úgy, ha hiában!

Gal 3 [5] aki azért a Lelket adta nektek, és erőket cselekszik tibennetek, a törvénynek cselekedetiből-e, vagy a hitnek hallásából?

Gal 3 [6] amint írva vagyon: Ábrahám hitt az Istennek, és igazságra tulajdoníttatott neki.

Gal 3 [7] értsétek meg azért, hogy akik a hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.

Gal 3 [8] előbb meglátván pedig az Írás, hogy a hit által igazítja meg a pogányokat az Isten, azelőtt meghirdette Ábrahámnak, hogy: megáldatnak tebenned minden pogányok.

Gal 3 [9] az okáért akik a hitből vannak, megáldatnak a hű Ábrahámmal.

Gal 3 [10] mert valakik a törvény cselekedetiből vannak, átok alatt vannak. mert írva vagyon: átkozott minden, aki meg nem marad mindenekben, amik megírattak a törvény könyvében, hogy azokat megcselekedje.

Gal 3 [11] hogy pedig a törvény által senki meg nem igazul az Istennél, nyilván vagyon, mert hitből él az igaz.

Gal 3 [12] a törvény pedig nem a hitből vagyon, hanem aki azokat megcselekszi, él azok által.

Gal 3 [13] a Krisztus minket megváltott a törvénynek átkától miérettünk átokká lévén. mert írva vagyon: átkozott minden, aki a fán függ.

Gal 3 [14] hogy a pogányokon az Ábrahám áldása lenne a Krisztus Jézus által, hogy a Lélek ígéretét vegyük a hit által.

Gal 3 [15] atyámfiai, (ember szerint mondom), lám, az embernek megerősíttetett testamentumát senki meg nem veti, se ellene nem rendel.

hogy megszüntesse az ígéretet. 18 Mert ha a törvényből származna az örökség, akkor már nem az ígéretből; Ábrahámnak pedig Isten ígéret által adta ajándékát.

A törvény üdvtörténeti szerepe

19 Mi tehát a törvény? A bűnök miatt hozták, amíg el nem jön az utód, akinek az ígéret szól. Angyalok által hirdették ki, közvetítő útján. 20 Ez a közvetítő azonban nem egy valakinek a közvetítője, Isten pedig egy. 21 A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van? Semmi esetre sem! Mert ha olyan törvényt adtak volna, amely éltetni képes, valóban a törvényből lenne a megigazulás. 22 De az Írás mindent a bűn alá foglalt, hogy az ígéretet Jézus Krisztus hite által nyerjék el a hívők.

23 Amíg a hit el nem érkezett, a törvény fogságában voltunk tartva a hit számára, amely majd kinyilatkoztatást nyer. 24 Ennélfogva a törvény Krisztushoz vezető nevelőnk volt, hogy a hit által igazuljunk meg. 25 Amikor azonban elérkezett a hit, már nem vagyunk a nevelő alatt.

Hit és istengyermekség

26 Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a hit által Krisztus Jézusban. 27 Hiszen mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusra, Krisztust öltöttétek magatokra: 28 nincs többé zsidó, sem görög, sem szolga, sem szabad, sem férfi, sem nő; mert mindnyájan egy vagytok Krisztus Jézusban. 29 Ha pedig ti Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai, s az ígéret szerint való örökösök.

Gal 3 16 Ábrahámnak mondattak az ígéretek, és az ő magvának. nem mondja: és magvainak, úgymint sokakban, hanem úgymint egyben: és a te magodnak, ki a Krisztus.

Gal 3 17 ezt mondom pedig, hogy az Istentől megerősíttetett testamentum a törvény, mely négyszáz és harminc esztendő után lett, nem teszi erőtlenné az ígéretnek eltörlésére.

Gal 3 18 mert ha a törvény által az örökség, már nem az ígéret által. Ábrahámnak pedig ígéret által ajándékozta az Isten.

Gal 3 19 micsoda tehát a törvény? az általhágásokért tétetett, míg eljőne a mag, amelynek ígérte vala, mely az angyaloktól rendeltetett a közbenjárónak keze által.

Gal 3 20 a közbenjáró pedig nem egyé, az Isten pedig egy.

Gal 3 21 a törvény tehát az Isten ígéreti ellen-e? távol legyen! mert ha törvény adatott volna, mely megeleveníthetne, bizony a törvényből volna az igazság.

Gal 3 22 de az Írás mindeneket a bűn alá rekesztett, hogy az ígéret a Jézus Krisztus hiti által adatnék a hívőknek.

Gal 3 23 minekelőtte pedig eljőne a hit, a törvény alatt őriztetünk vala berekesztetve arra a hitre, amely kinyilatkozandó vala.

Gal 3 24 az okáért a törvény nekünk a Krisztusra vezérlő mesterünk volt, hogy a hit által igazuljunk meg.

Gal 3 25 de minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.

Gal 3 26 mert mindnyájan az Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.

Gal 3 27 mert valakik a Krisztusban megkereszteltettetek, a Krisztusba öltöztetek.

Gal 3 28 nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabados, nincs férfiú, sem asszonyállat, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.

Gal 3 29 ha pedig ti a Krisztusé, tehát az Ábrahám magva vagytok, az ígéret szerint örökösök.

Gal 4

1 Mondom pedig: Amíg az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, bár min-dennek ura, 2 hanem gyámok és gondviselők alatt van az apjától előre meghatározott időig. 3 Így mi is, amíg kiskorúak voltunk, a világ elemeinek

Gal 4 1 mondom pedig: míg az örökös kisded semmit nem különböz a szolgától, noha mindeneknek ura,

Gal 4 2 hanem a tutorok és a gondviselők alatt vagyon az atyjától elrendelt ideig.

szolgasága alatt voltunk. 4 De amikor elérkezett az
idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól
született, és a törvény alattvalója lett, 5 hogy azo-
kat, akik a törvény alatt voltak, megváltsa, és el-
nyerjük a fogadott fiúságot. 6 Mivel pedig fiak vagy-
tok, Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe, aki azt
kiáltja: »Abba, Atya!« 7 Tehát többé nem vagy már
szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, akkor örökös is az
Isten által.

A keresztény szabadság: 4,8-6,10

Óvás a régi szolgaságba való visszaeséstől

8 Azelőtt ugyan, mivel Istent nem ismertétek,
azoknak szolgáltatok, amik természet szerint nem
istenek; 9 de most, amikor megismertétek Istent,
sőt ismertek vagytok Isten előtt, hogyan fordultok
ismét az erőtlen és szegényes elemekhez, hogy
azoknak újból szolgáljatok? 10 Napokat tartotok
meg és hónapokat, időket és esztendőket! 11 Félte-
lek titeket, hogy talán hiába fáradoztam köztetek.

12 Legyetek olyanok, mint én, mert én is olyan
vagyok, mint ti; kérve-kérlek titeket, testvérek!
Semmivel sem bántottatok meg. 13 Hiszen tudjá-
tok, hogy a test erőtlenségében hirdettem nektek
először az evangéliumot; 14 és azt, ami kísértése-
tekre szolgálhatott testemben, nem vetettétek meg,
és meg sem utáltátok, hanem úgy fogadtatok en-
gem, mint Isten angyalát, mint Krisztus Jézust.

15 Hova lett hát az akkori boldogságtok? Mert
tanúsítom rólatok, hogy ha lehetett volna, a sze-
meteket is kivájtátok volna és nekem adtátok
volna. 16 Hát ellenségetek lettem, mert igazat
mondok nektek? 17 Nem jó szándékkal buzgól-
kodnak körülöttetek, hanem el akarnak tőlem sza-
kítani titeket, hogy aztán értük buzgólkodjatok.
18 Jó dolog mindenkor buzgólkodnotok a jóban,
nemcsak akkor, amikor jelen vagyok köztetek,
19 fiacskáim, akiket fájdalommal szülök újra, míg
Krisztus kialakul bennetek! 20 Szeretnék most ná-
latok lenni, és más hangon beszélni, mert nem tu-
dom, miként is kellene szólnom hozzátok.

Az Írás tanúsága

21 Mondjátok meg nekem ti, akik a törvény
alatt akartok lenni: nem halljátok a törvényt?
22 Mert írva van: Ábrahámnak két fia volt, egy a
szolgálótól, és egy a szabad asszonytól {Ter 16,15;
21,2-3}. 23 De az, aki a szolgálótól volt, test szerint
született, aki pedig a szabad asszonytól, ígéret
folytán. 24 Ezeket példázatképpen mondták; mert
ezek az asszonyok a két szövetséget jelentik: az
egyik a Sínai hegyről valót, amely szolgaságra

Gal 4 3 úgy mi is, midőn kisdedek volnánk, a vi-
lágnak betűi alatt szolgáltunk.

Gal 4 4 de minekutána eljött az időnek teljes
volta, elküldé az Isten az ő Fiát, ki asszonyállat-
ból lett, ki a törvény alá adatott,

Gal 4 5 hogy azokat, akik a törvény alatt valának,
megváltaná, hogy fogadott fiúságot vennénk.

Gal 4 6 mivelhogy pedig fiak vagytok, elküldötte
az Isten az ő Fiának lelkét a ti szívetekbe, ki azt
kiáltja: Abba, Atya!

Gal 4 7 azért már nem szolga, hanem fiú, hogyha
fiú, örökös is az Isten által.

Gal 4 8 de akkor nem tudván ugyan az Istent
azoknak szolgáltuk vala, akik természet szerint
nem istenek.

Gal 4 9 most pedig, mivelhogy megismertétek az
Istent, sőt, megismertettetek az Istentől, mi mó-
don tértek ismét az erőtlen és szegény betűkre,
melyeknek újonnan akartok szolgálni?

Gal 4 10 a napokra vigyáztok, és a hónapokra és
az időkre és az esztendőkre.

Gal 4 11 féltlek titeket, hogy valamiképpen hiába
ne munkálkodtam legyen közöttetek.

Gal 4 12 legyetek, mint én, mert én is, mint ti.
atyámfiai, kérlek titeket, semmiben engem meg
nem sértettetek.

Gal 4 13 tudjátok pedig, hogy a testnek erőtlensé-
gével hirdettem nektek az evangéliumot már ré-
gen, és a ti kísérteteket az én testemben

Gal 4 14 meg nem utáltátok, se meg nem vetettét-
tek, hanem mint az Isten angyalát, úgy fogadta-
tok engem, mint a Krisztus Jézust.

Gal 4 15 hol vagyon tehát a ti boldogságtok? mert
bizonyságot teszek felőletek, hogyha lehetett
volna, a szemeiteket kivájtátok volna, és nekem
adtátok volna.

Gal 4 16 tehát ellenségtek lettem-e igazat mond-
ván nektek?

Gal 4 17 kívánnak titeket nem jól, hanem ki akar-
nak titeket rekeszteni, hogy őket kívánjátok.

Gal 4 18 a jót kívánjátok pedig mindenkor a jó-
ban, és nemcsak mikor nálatok jelen vagyok.

Gal 4 19 fiacskáim, kiket ismét szülök, míg a
Krisztus tibennetek kiformáltassék.

Gal 4 20 most pedig nálatok akarnék lenni és el-
változtatni a szómat, mert megszégyenülök timi-
attatok.

szül, ez Hágár. **25** Hágár voltaképpen az Arábiában levő Sínai hegyet jelenti, s megfelel a mostani Jeruzsálemnek; ugyanis fiaival együtt szolgaságban él. **26** A magasságbeli Jeruzsálem pedig szabad: ez a mi anyánk. **27** Mert írva van:

»Örülj, te magtalan, aki nem szülsz;
ujjongj és kiálts, aki nem vajúdsz,
mert több a fia az elhagyottnak,
mint annak, akinek férje van« **{Iz 54,1}**.

28 Ti pedig, testvérek, mint ahogy Izsák, az ígéret fiai vagytok. **29** De amint akkor az, aki test szerint született, üldözte a lélek szerint valót, úgy van most is. **30** De mit mond az Írás? *»Űzd el a szolgálót és fiát, mert a szolgáló fia nem fog örökölni a* szabad *asszony fiával«* **{Ter 21,10}**. **31** Tehát, testvérek, nem a szolgálónak vagyunk fiai, hanem a szabad asszonynak.

Gal 4 [21] mondjátok meg nekem, akik a törvény alatt akartok lenni, a törvényt nem olvastátok-e?

Gal 4 [22] mert írva vagyon, hogy Ábrahámnak két fia volt, egyik a szolgálótól, és egyik a szabadostól.

Gal 4 [23] de aki a szolgálótól, test szerint született, aki pedig a szabadostól, az ígéret által.

Gal 4 [24] melyek példában mondattak, mert ezek a két testamentum. egyik ugyan a Sína hegyén szolgálatra szülvén, mely az Hágár.

Gal 4 [25] mert a Sína hegye Arábiában vagyon, mely ahhoz foglaltatott, mely most Jeruzsálem, és szolgál az ő fiaival.

Gal 4 [26] ama fenn levő Jeruzsálem pedig szabados, mely a mi anyánk.

Gal 4 [27] mert írva vagyon: vigadj magtalan, aki nem szülsz, örvendezz, és kiálts, aki nem nemzesz, mert sokkal többek az elhagyattatnak fiai, hogysem annak, akinek férje vagyon.

Gal 4 [28] mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint az ígéretnek fiai vagyunk.

Gal 4 [29] de amint akkor az, aki test szerint született vala, üldözi vala azt, aki lélek szerint, úgy most is.

Gal 4 [30] de mit mond az Írás? vesd ki a szolgálót és az fiát, mert nem leszen örökös a szolgáló fia a szabadosnak fiával.

Gal 4 [31] az okáért, atyámfiai, nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadosé, mely szabadsággal a Krisztus szabadított meg minket.

Gal 5

Szabadság vagy szolgaság

1 Erre a szabadságra tett szabaddá minket Krisztus. Legyetek tehát állhatatosak, és ne vegyétek magatokra ismét a szolgaság igáját. **2** Íme én, Pál, mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus semmit sem használ nektek. **3** Újra tanúságot teszek minden ember előtt, aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani. **4** Elszakadtatok Krisztustól, akik a törvényben keresitek a megigazulást, kiestetek a kegyelemből. **5** Mert mi a Lélek által, hitből várjuk a megigazulás reményét. **6** Hiszen Krisztus Jézusban sem a körülmetélés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.

7 Jól futottatok; ki akadályozott meg benneteket, hogy engedelmeskedjetek az igazságnak? **8** Ez a hitegetés nem attól van, aki meghívott titeGal 5 [1] legyetek állhatatosok, és ne kötelezzétek ismét magatokat a szolgálatnak igájához.

Gal 5 [2] íme, én, Pál mondom nektek: hogyha körülmetéltettek, a Krisztus nektek semmit nem használ.

Gal 5 [3] tudományt teszek pedig ismét minden embernek, aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvénynek megtartására.

Gal 5 [4] megüresültetek a Krisztustól, akik a törvény által igazultok meg, a malasztból kiestetek.

Gal 5 [5] mert mi lélekben, a hit által várjuk az igazság reménységét.

Gal 5 [6] mert a Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem használ semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a hit, mely a szeretet által munkálkodik.

Gal 5 [7] jól futtok vala, ki tett akadályt nektek, hogy ne engednétek az igazságnak?

Gal 5 [8] ez a hitetés nem attól vagyon, aki titeket hív.

ket. 9 Egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti. 10 Bízom bennetek az Úrban, hogy nem fogtok másképp vélekedni. Aki pedig megzavar titeket, viselni fogja az ítéletet, akárki legyen is az. 11 Én pedig, testvérek, ha még most is a körülmetélkedést hirdetem, miért szenvedek még mindig üldözést? Akkor megszűnt a kereszt botránya. 12 Bárcsak egészen megcsonkítanák magukat azok, akik titeket megzavarnak!

A szeretet, mint a Lélek gyümölcse

13 Mert ti szabadságra vagytok hivatva, testvérek, csak a szabadság ne legyen kibúvó a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak!

14 Mert az egész törvény egy mondatban teljesedik be, mégpedig ebben: *»Szeresd felebarátodat, mint önmagadat«* {Lev 19,18}. 15 De ha egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást el ne emésszétek!

16 Azt mondom tehát: Lélek szerint járjatok, és ne teljesítsétek a test kívánságait! 17 Mert a test a Lélek ellen vágyakozik, a Lélek pedig a test ellen; ezek ugyanis egymással ellenkeznek, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek. 18 Ha a Lélek vezet titeket, nem vagytok a törvény alatt. 19 A test cselekedetei nyilvánvalók: paráznaság, tisztátalanság, bujaság, 20 bálványimádás, mágia, ellenségeskedés, viszálykodás, versengés, harag, veszekedés, széthúzás, szakadás, 21 irigykedés, részegeskedés, tobzódás és hasonlók. Ezekről előre mondom nektek, mint előbb is mondtam, hogy akik ilyen dolgokat tesznek, nem nyerik el Isten országát. 22 A Lélek gyümölcse pedig a szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, 23 szelídség, önmegtartóztatás. Ilyenek ellen nincsen törvény. 24 Akik pedig Krisztus Jézuséi, megfeszítették testüket a vétkekkel és a kívánságokkal együtt. 25 Ha a Lélek által élünk, járjunk is a Lélek szerint!

26 Ne vágyódjunk a hiú dicsőség után, egymást ingerelve, egymásra irigykedve!

Gal 5 9 egy kevés kovász az egész tésztát megposhasztja.

Gal 5 10 nekem reménységem vagyon felőletek az Úrban, hogy semmit egyebet nem fogtok érteni, aki pedig titeket háborgat, megbüntettetik, valaki az.

Gal 5 11 én pedig, atyámfiai, ha mégis prédikálom a körülmetélkedést, miért szenvedek mégis üldözést? tehát kiüresült a keresztnek botránkozása.

Gal 5 12 vajha ki is vágattatnának, akik titeket háborgatnak!

Gal 5 13 mert ti szabadságra hívattattatok, atyámfiai, csakhogy a szabadságot ne adjátok a testnek alkalmatosságára, hanem a léleknek szereteti által szolgáljatok egymásnak!

Gal 5 14 mert minden törvény egy beszédben teljesedik be: szeressed felebarátodat, mint tennenmagadat!

Gal 5 15 hogyha egymást marjátok és eszitek, meglássátok, hogy egymástól meg ne emésztessetek!

Gal 5 16 mondom pedig: Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságit véghez nem viszitek.

Gal 5 17 mert a test a lélek ellen kíván, a lélek pedig a test ellen, mert ezek egymással ellenkeznek, hogy nem mind azt cselekedjétek, amit akartok.

Gal 5 18 hogyha a lélektől viseltettek, nem vagytok a törvény alatt.

Gal 5 19 nyilvánvalók pedig a testnek cselekedeti, melyek ezek: paráznaság, tisztátalanság, szemtelenség, bujaság,

Gal 5 20 bálványozás, bűvölések, ellenkezések, összeveszések,

Gal 5 21 irigységek, haragok, versengések, visszavonások, pártütések, irigykedések, gyilkosságok, részegségek, tobzódások, és ezekhez hasonlók, melyekről mondom nektek, amint ezelőtt is mondottam, hogy akik afféléket cselekszenek, az Isten országát nem veszik.

Gal 5 22 a Léleknek gyümölcse pedig ez: szeretet, öröm, békesség, tűrés, kegyesség, jóság, hosszú várakozás,

Gal 5 23 szelídség, hit, mértékletesség, maga megtartóztatása, tisztaság. effélék ellen nincs törvény.

Gal 5 24 akik pedig a Krisztusé, az ő testüket megfeszítették a vétkekkel és kívánságokkal.

Gal 5 25 ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint járjunk is!

Gal 5 26 ne legyünk hiábanvaló dicsőségnek kívánói, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

Gal 6

Krisztus törvénye

1 Testvérek, ha valakit valamilyen bűnben tetten is érnek, ti, akik lelkiek vagytok, oktassátok az ilyet a szelídség szellemében; de ügyelj magadra, nehogy te is kísértésbe ess. **2** Hordozzátok egymás terhét, s így teljesíteni fogjátok Krisztus törvényét. **3** Mert ha valaki valaminek tartja magát, holott semmi, félrevezeti önmagát. **4** Mindenki a saját tetteit vizsgálja meg, és akkor csak önmagára nézve lesz dicsekednivalója, és nem másra nézve. **5** Mert mindenki a maga terhét fogja hordozni.

6 Aki pedig az igében oktatást nyer, részesítse oktatóját minden jóban. **7** Ne vezessétek félre magatokat: Istent nem lehet kijátszani. Mert amit az ember vet, azt fogja aratni is; **8** hiszen aki testének vet, a testből arat majd romlást, aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből arat majd örök életet. **9** Ne fáradjunk bele a jótettekbe, mert ha el nem lankadunk, annak idején majd aratni is fogunk. **10** Tehát amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főképpen pedig hittestvéreinkkel.

Zárszó és áldás: 6,11-18

11 Nézzétek csak, milyen nagy betűkkel írok nektek saját kezemmel! **12** Akik test szerint akarnak tetszeni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre, csak azért, hogy Krisztus keresztjéért ne szenvedjenek üldözést. **13** Mert maguk a körülmetéltek sem tartják meg a törvényt; csak azért akarják, hogy körülmetélkedjetek, hogy testetekkel dicsekedjenek. **14** Tőlem azonban távol legyen másban dicsekedni, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjében, aki által a világ meg van feszítve számomra, és én a világnak. **15** Mert sem a körülmetélés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, csak az új teremtmény. **16** És mindazokra, akik ezt a szabályt követik, békesség és irgalom, és Istennek Izraeljére!

17 Ezután senki se okozzon nekem kellemetlenséget, mert Jézus jegyeit viselem testemen.

18 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel, testvérek! Ámen.

Gal 6 [1] atyámfiai, ha az ember hirtelen valami bűnben találtatik is, ti, kik lelkiek vagytok, az olyant oktassátok a szelídségnek lelkével meggondolván magadat, hogy te se kísértettessél meg!

Gal 6 [2] egymás terheteket viseljétek, és úgy teljesítitek be a Krisztus törvényét!

Gal 6 [3] mert ha valaki magát valaminek alítja lenni, holott semmi, ő maga csalja meg magát.

Gal 6 [4] a maga cselekedetit pedig próbálja meg ki-ki, és úgy csak önnönmagában leszen dicsősége, és nem másban!

Gal 6 [5] mert ki-ki a maga terhét viseli.

Gal 6 [6] közölje pedig minden javait az, aki taníttatik az igével, azzal, aki őtet tanítja.

Gal 6 [7] meg ne csalatkozzatok, az Isten meg nem csúfoltatik.

Gal 6 [8] mert amiket az ember vetend, azokat aratja is. mert aki az ő testében vét, a testből aratja a veszedelmet is. aki pedig a lélekben vét, a lélekből aratja az örök életet.

Gal 6 [9] jót cselekedvén pedig meg ne szűnjünk, mert idejekor aratunk meg nem szűnvén.

Gal 6 [10] azért amíg időnk vagyon, mindenekkel jót cselekedjünk, főképpen pedig a hitnek cselédivel.

Gal 6 [11] lássátok minemű levelet írtam nektek az én kezemmel!

Gal 6 [12] mert valakik kedveskedni akarnak a testben, azok erőltetnek titeket a körülmetélkedésre, csakhogy a Krisztus keresztiért üldözést ne szenvedjenek.

Gal 6 [13] mert akik körülmetéltetnek is, nem tartják meg a törvényt, de titeket akarnak körülmetéltetni, hogy a ti testetekben dicsekedjenek.

Gal 6 [14] éntőlem pedig távol legyen dicsekednem, hanem csak a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, ki által nekem e világ megfeszíttetett, én is a világnak.

Gal 6 [15] mert a Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem használ semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem az új teremtett állat.

Gal 6 [16] és valakik e regulát követik, békesség azokon, és irgalmasság, és az Istennek Izraelén!

Gal 6 [17] ezután senki nekem bántásomra ne legyen, mert én az Úr Jézusnak bélyegit hordozom az én testemen.

Gal 6 [18] a mi Urunk Jézus Krisztusnak malasztja a ti lelketekkel, atyámfiai! ámen.

LEVÉL AZ EFEZUSIAKNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

Ef 1

1 Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola,
az Efezusban lévő szenteknek és a Krisztus Jézusban hívőknek. **2** Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

Isten üdvözítő terve: 1,3-2,22

Isten üdvözítő tervének magasztalása

3 Áldott legyen Urunknak, Jézus Krisztusnak
Istene és Atyja, aki Krisztusban minden mennyei,
lelki áldással megáldott minket.
4 Mert kiválasztott minket őbenne
a világ megteremtése előtt,
hogy szentek és szeplőtelenek
legyünk előtte a szeretetben.
5 Eleve arra rendelt minket,
hogy fiaivá fogadjon Jézus Krisztus által,
akaratának jóságos tetszése szerint,
6 és magasztaljuk dicsőséges kegyelmét,
amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában.
7 Benne van számunkra a megváltás az ő vére által,
a bűnök bocsánata,
kegyelme gazdagságának megfelelően,
8 amelyet igen bőségesen juttatott nekünk
minden bölcsességgel és ismerettel.
9 Megismertette ugyanis velünk
akaratának a titkát jóságos tetszése szerint,
amelyet elhatározott benne
10 az idők teljességének megvalósításáról:
hogy Krisztusban, mint Főben,
újra összefogjon mindent,
ami a mennyben és ami a földön van.

11 Benne részesei is lettünk az örökségnek,
mi, akik eleve erre rendeltettünk annak végzése szerint, aki mindent akaratának végzése szerint cselekszik, **12** hogy magasztaljuk az ő dicsőségét,
mi, akik már azelőtt is reméltünk Krisztusban.

13 Benne ti is hallottátok az igazság igéjét,
üdvösségetek evangéliumát, hittetek is neki, és
megkaptátok a megígért Szentlélek pecsétjét,
14 aki foglalója örökségünknek, amíg Isten teljes

Ef 1 [1] Pál, a Jézus Krisztus apostola az Isten akaratja által minden szenteknek, kik Efezusban vannak, és híveknek a Krisztus Jézusban.

Ef 1 [2] kegyelem nektek és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

Ef 1 [3] áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, ki megáldott minket minden lelki áldással a mennyeiekben a Krisztus által.

Ef 1 [4] amint választott minket őbenne a világ teremtése előtt, hogy szentek lennénk, és makula nélkül valók az ő színe előtt a szeretet által.

Ef 1 [5] ki eleve elrendelt minket fogadott fiaivá a Jézus Krisztus által ő magában az ő akaratjának szándéka szerint,

Ef 1 [6] az ő kegyelmessége dicsőségének dicséretire, mely által kedvessé tett minket az ő szerelmes Fiában.

Ef 1 [7] kiben váltságunk vagyon az ő vére által, bűneinknek bocsánatja az ő kegyelmességének gazdagsága szerint,

Ef 1 [8] mely igen bővelkedett mibennünk minden bölcsességgel és okossággal.

Ef 1 [9] hogy tudtunkra adná az ő akaratjának titkát az ő jótetszése szerint, melyet elszánt őáltala,

Ef 1 [10] hogy a teljes időknek eljövésében mindeneket megújítana a Krisztus által, amelyek mennyekben és amelyek a földön vannak őáltala.

Ef 1 [11] kiben mi is sors szerint hívattattunk eleve elrendeltetvén az ő szándéka szerint, ki mindeneket az ő akaratjának tanácsa szerint cselekszik,

Ef 1 [12] hogy az ő dicsőségének dicséretire legyünk mi, kik azelőtt a Krisztusban bíztunk.

Ef 1 [13] kiben ti is, mikor hallottátok volna az igazságnak igéjét, (a ti üdvösségteknek evangéliumát), kiben hivén meg is vagytok pecsételve az ígéretnek Szentlelkével,

Ef 1 [14] ki a mi örökségünknek záloga a megnyerésnek váltságára, az ő dicsőségének dicséretire.

Ef 1 [15] az okáért én is hallván a ti hiteteket, mely az Úr Jézusban vagyon, és minden szentekhez való szereteteteket,

Ef 1 [16] nem szűnöm meg hálákat adván érettetek, emlékezvén rólatok az én imádságimban,

Ef 1 [17] hogy a dicsőségnek Istene, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja adja nektek a bölcsességnek és a jelenésnek lelkét az ő ismeretiben.

Ef 1 [18] a ti szíveiteknek megvilágosíttatott szemeit, hogy tudjátok, mi legyen az ő hivataljának

sen meg nem váltja tulajdonát dicsőségének magasztalására.

Imádság Krisztus fenségének megismeréséért

15 Ezért én is, miután hallottam az Úr Jézusban való hitetekről és az összes szent iránti szeretetetekről, **16** nem szűnök meg hálát adni értetek, megemlékezve rólatok imádságaimban, **17** hogy Urunk, Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt. **18** Világosítsa meg lelki szemeteket, hogy tudjátok, milyen reményre hívott meg titeket, milyen gazdag dicsőséges öröksége a szentek számára, **19** és milyen mérhetetlenül nagy az ő ereje fölöttünk, akik hiszünk. Hatalmas erejének hatékonyságát **20** Krisztusban mutatta meg, amikor feltámasztotta a halottak közül, és jobbjára **{Zsolt 110,1}** állította a mennyekben, **21** minden fejedelemség és hatalmasság, erő és uralom, és minden egyéb név fölé, nemcsak ezen a világon, hanem az eljövendő világban nevezettek fölé is. **22** *Mindent a lába alá vetett* **{Zsolt 8,7}**, s megtette őt mindenek fölött álló főnek az egyház számára, **23** amely az ő teste, és annak a teljessége, aki mindent mindenben betölt.

reménysége, és micsoda gazdagsága az ő öröksége dicsőségének a szentekben,

Ef 1 [19] és mi legyen az ő erejének méltóságos nagysága mihozzánk, akik hiszünk az ő hatalmas erejének cselekedése szerint,

Ef 1 [20] melyet a Krisztusban cselekedett feltámasztván őtet halottaiból, és helyheztetvén őtet az ő jobbjára mennyekben,

Ef 1 [21] minden fejedelemségnek és hatalmasságnak és erőnek és uraságnak és minden névnek fölötte, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőn is.

Ef 1 [22] és mindeneket az ő lábai alá vetett, és őtet tette fejévé az egész anyaszentegyháznak,

Ef 1 [23] mely az ő teste és az ő teljessége, aki mindeneket mindenekkel betölt.

Ef 2

Isten a halálból az életre vezet

1 És titeket is, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, **2** amelyekben jártatok egykor ennek a világnak szokása szerint, a levegőben uralkodó fejedelemnek engedelmeskedve, annak a léleknek, amely most a hitetlenség fiaiban működik. **3** Egykor mi is mindnyájan ezek között forgolódtunk, mikor követtük testünk vágyait, és teljesítettük a test és az érzékek kívánságait. Természetünknél fogva a harag fiai voltunk, akárcsak a többiek. **4** De Isten, aki gazdag az irgalmasságban, igen nagy szeretetéből, mellyel szeretett minket, **5** noha bűneink miatt halottak voltunk, Krisztussal együtt életre keltett – kegyelemből üdvözültetek – , **6** vele együtt feltámasztott, és a mennyeiek közé helyezett el Jézus Krisztusban, **7** hogy megmutassa a jövendő időkben kegyelmének bőséges gazdagságát hozzánk való jóvoltából Krisztus Jézusban. **8** Mert kegyelemből üdvözültetek a hit által. Ez nem tőletek van, hanem Isten ajándéka: **9** nem tettek által, hogy senki se dicsekedjék. **10** Hiszen az ő műve vagyunk, Krisztus Jézusban jótettekre teremtve, amelyeket Isten előre elkészített, hogy azokat gyakoroljuk.

Ef 2 [1] és titeket is, midőn meghaltatok volna a ti vétkeitekben és bűneitekben,

Ef 2 [2] melyekben valaha jártatok e világ folyása szerint, e levegőég hatalmasságának fejedelme szerint, a léleknek, aki most munkálkodik a reményteleségnek fiaiban,

Ef 2 [3] melyek között mi is mindnyájan forgodtunk valaha a mi testünknek kívánságiban a testnek és a gondolatoknak akaratját cselekedvén, és természet szerint a harag fiai valánk, mint egyebek is.

Ef 2 [4] az Isten pedig, aki gazdag az irgalmasságban, az ő igen nagy szeretetiért, mellyel szeretett minket,

Ef 2 [5] és mikor meghaltunk volna a bűnök miatt, együtt elevenített meg minket a Krisztus által, (kinek malasztjából szabadultatok meg),

Ef 2 [6] és együtt támasztott fel, és együtt ültetett mennyekbe a Krisztus Jézus által,

Ef 2 [7] hogy megmutatná a következendő időkben az ő malasztjának bőséges gazdagságit mihozzánk jóvoltából a Krisztus Jézus által.

Ef 2 [8] mert kegyelemből szabadultatok meg a hit által, és az nem titőletek, mert az Isten ajándéka,

Ef 2 [9] nem a cselekedetekből, hogy valaki ne dicsekedjék.

Mindnyájan egyek Krisztusban

11 Tartsátok tehát eszetekben, hogy egykor a pogányság jelét viseltétek testetekben, és körülmetéletleneknek neveztek titeket azok, akik a testen kézzel végzett körülmetélkedésről kapják a nevüket. **12** Akkoriban Krisztus nélkül éltetek, idegenek voltatok Izrael közösségétől, kívül álltatok az ígéret szövetségein, remény nélkül és Isten nélkül éltetek ezen a világon. **13** Most azonban Jézus Krisztusban ti, akik egykor távol voltatok, közel jutottatok Krisztus vére által. **14** Mert ő a mi békességünk, aki a két népet eggyé tette, és a közöttük lévő válaszfalat, az ellenségeskedést lebontotta saját testében. **15** A tételes parancsokból álló törvényt megszüntette, hogy mint békeszerző, a kettőt egy új emberré teremtse önmagában, **16** és mindkettőt egy testben engesztelje ki Istennel a keresztfa által, megölve az ellenségeskedést saját magában. **17** Eljött, hogy *békét hirdessen nektek, akik távollévők voltatok, s békét a közel lévőknek* **{Iz 57,19}**; **18** mert általa van mindkettőnknek szabad utunk egy Lélekben az Atyához.

19 Így tehát most már nem vagytok idegenek és jövevények, hanem a szentek polgártársai és Isten házanépe, **20** az apostolok és próféták alapjára rakott épület, melynek szegletköve maga Krisztus Jézus. **21** Benne illeszkedik egybe az egész építmény, és szent templommá növekszik az Úrban. **22** Ti is benne épültök egybe Isten lakóhelyévé a Lélekben.

Ef 2 [10] mert ő alkotmányi vagyunk teremtetvén a Jézus Krisztusban a jó cselekedetekre, melyeket készített az Isten, hogy azokban járjunk.

Ef 2 [11] az okáért megemlékezzetek, hogy ti valaha pogányok voltatok test szerint, kik körülmetéletlenségnek mondattok, attól mely a testben kézzel lett körülmetélésnek mondatik.

Ef 2 [12] mert abban az időben Krisztus nélkül voltatok, idegenek az Izrael nyájaskodásától, és jövevények a szövetségekben, az ígéret felől nem lévén reménységtek, és Isten nélkül voltatok e világon.

Ef 2 [13] most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik valaha távol voltatok, közel lettetek a Krisztus vére által.

Ef 2 [14] mert ő a mi békességünk, ki mind a kettőt eggyé tette, és a rakásnak közfalát elbontotta, az ellenkezéseket az ő teste által,

Ef 2 [15] a parancsolatok törvényét a végezésekről megüresítvén, hogy a kettőt ő maga által egy új emberré teremtse békességet szerezvén,

Ef 2 [16] és egy testben mind a kettőt megbéléltesse az Istennel a kereszt által, megölvén az ellenkezéseket önnönmaga által.

Ef 2 [17] és eljövén békességet hirdetett nektek, akik távol voltatok, és békességet azoknak, akik közel.

Ef 2 [18] mert mindkettőnknek őáltala vagyon hozzája járulásunk egy Lélekkel az Atyához.

Ef 2 [19] az okáért már nem vagytok vendégek és jövevények, hanem a szentek polgártársai vagytok, és az Isten háza népei.

Ef 2 [20] felépíttettetve az apostolok és a próféták fundamentumára, a fő szegletkő ő maga a Krisztus Jézus lévén,

Ef 2 [21] melyre az egész épület felrakattatván növekedik az Úrnak szent templomává,

Ef 2 [22] melyre ti is együtt építtettek fel az Istennek lakóhelyévé a Lélek által.

Ef 3

Pál a nemzetek apostola

1 Ezért vagyok én, Pál, Krisztus Jézus foglya értetek, a nemzetekhez tartozókért. **2** Bizonyára hallottátok, hogy Istennek milyen kegyelmi adományában részesültem a ti javatokra, **3** vagyis azt, hogy kinyilatkoztatásból megismertem a titkot, ahogyan már fentebb röviden megírtam. **4** Ha elolvassátok, megérthetitek belőle, hogy megismertem Krisztus titkát, **5** amely más nemzedékek idejében nem volt ismert az emberek fiai előtt, úgy ahogyan most a Lélek által kijelentette szent apostolainak és prófétáinak: **6** azt ugyanis, hogy a nemzetek Krisztus Jézusban társörökösök, tagjai az

Ef 3 [1] e dolognak kedvéért én, Pál a Krisztus Jézus foglya tiérettetek, pogányokért.

Ef 3 [2] ha mindazáltal az Isten malasztjának sáfárkodását hallottátok, mely nekem adatott tiköztetek,

Ef 3 [3] hogy jelentés által lett tudtomra nekem a titok, amint ezelőtt rövideden megírtam.

Ef 3 [4] amint olvasván megérthetitek az én okoskodásomat a Krisztus felől való titokban,

Ef 3 [5] mely egyéb időkben meg nem ismertetett az emberek fiaitól, amint most megjelentetett az ő szent apostolinak és a prófétáknak a Lélek által,

Ef 3 [6] hogy a pogányok örökös társak legyenek, és egy testbeliek, és részesek az ő ígéretiben a Krisztus Jézusban az evangélium által.

egy testnek, és együtt részesülnek az ígéretben az evangélium által. 7 Ennek lettem én szolgája Isten kegyelmének adományából, melyet nekem juttatott hathatós ereje szerint. 8 Nekem, az összes szent közül a legkisebbnek jutott osztályrészül ez a kegyelem: hirdetni a nemzeteknek Krisztus felfoghatatlan gazdagságát, 9 és felvilágosítani mindenkit, miként vált valóra a titok, amely öröktől fogva el volt rejtve a mindent teremtő Istenben, 10 hogy most kinyilvánuljon Isten sokrétű bölcsessége a mennyei fejedelemségeknek és hatalmasságoknak az egyház útján. 11 Ez volt az ő örök végzése, amelyet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban valósított meg. 12 Benne, a belé vetett hit által járulhatunk bátran és bizalommal Istenhez. 13 Ezért kérlek titeket, ne csüggedjetek el az értetek viselt megpróbáltatásaim miatt. Ezek a ti dicsőségetekre fognak szolgálni.

Könyörgés az egyházért

14 Ezért hajtom meg térdemet az Atya előtt, 15 akitől minden nemzetség nevét nyerte a mennyben és a földön: 16 Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy megerősödjetek benső emberré az ő Lelke által, 17 hogy Krisztus a hit által a szívetekben lakjék, s a szeretetben meggyökerezve és megalapozva 18 fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, hogy mi a szélesség és a hosszúság, a magasság és a mélység, 19 és megismerhessétek Krisztusnak minden ismeretet meghaladó szeretetét is, s beteljetek Isten egész teljességével.

20 Annak pedig, aki a bennünk munkálkodó erőnél fogva mindent megtehet bőségesen azon túl is, amit mi kérünk vagy megértünk, 21 dicsőség legyen az egyházban és Krisztus Jézusban minden nemzedéken át örökkön-örökké! Ámen.

Ef 3 7 melynek szolgája lettem az Isten malasztjának ajándéka szerint, mely nekem adatott az ő erejének cselekedete szerint.

Ef 3 8 nekem, minden szentek között legkisebbnek adatott ez az ajándék: a pogányok között hirdetni a Krisztusnak megvizsgálhatatlan gazdagságát,

Ef 3 9 és megvilágosítani mindeneket, mi legyen sáfárlása az öröktől fogva elrejtetett titoknak az Istenben, aki mindeneket teremtett,

Ef 3 10 hogy kinyilatkoztassék a fejedelemségeknek és hatalmasságoknak a mennyeiekben az anyaszentegyház által az Istennek sokféle bölcsessége.

Ef 3 11 az örök végezés szerint, melyet a mi Urunk Jézus Krisztusban szerzett,

Ef 3 12 ki által bizodalmunk vagyon, és bátorsággal való hozzája menetelünk a benne való hit által.

Ef 3 13 az okáért kérlek, hogy meg ne fogyatkozzatok az érettetek való háborúságimért, mely a ti dicsőségtek.

Ef 3 14 e dolog kedvéért hajtom meg térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,

Ef 3 15 kitől minden atyaság neveztetik mennyekben és a földön,

Ef 3 16 hogy nektek az ő dicsőségének gazdagsága szerint adja, hogy hatalmasan megerősödjetek az ő Lelke által a belső emberben,

Ef 3 17 hogy Krisztus a hit által a ti szíveitekben lakjék a szeretetben meggyökerezvén és fundamentumot vetvén,

Ef 3 18 hogy megfoghassátok minden szentekkel, melyik legyen a szélesség és a hosszúság és a magasság és a mélység,

Ef 3 19 és hogy tudjátok a Krisztusnak minden tudományt felülhaladó szeretetit, hogy beteljesedjetek az Istennek minden teljes voltával.

Ef 3 20 annak pedig, aki hatalmas mindeneket bőségesben megcselekedni, hogysem mi kérjük vagy értjük, az erő szerint, mely mibennünk munkálkodik,

Ef 3 21 dicsőség annak az anyaszentegyházban és a Krisztus Jézusban minden időben örökkön örökké. ámen.

Különböző intelmek: 4,1-6,20

Ef 4

Felhívás az egységre

1 Kérlek tehát titeket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, éljetek méltó módon ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok, 2 teljes alázatosságban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást

Ef 4 1 kérlek azért titeket én, fogoly az Úrban, hogy méltán járjatok a hivatal szerint, mellyel hívattattatok,

Ef 4 2 minden alázatossággal és szelídséggel, békességes tűréssel. elszenvedvén egymást szeretettel,

Ef 4 3 szorgalmatosok lévén megtartani a Léleknek egyességét a békességnek kötelében.

szeretettel. 3 Igyekezzetek megtartani a lelki egységet a béke kötelékében. 4 Egy a test és egy a Lélek, amint hivatásotok is egy reménységre szól. 5 Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. 6 Egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindenek fölött áll, mindent áthat, és mindenben benne van.

Az egyházat építő kegyelmi adományok

7 A kegyelmet azonban mindegyikünk Krisztus ajándékozásának mértéke szerint kapta. 8 Ezért mondja az Írás:

»Felment a magasba, foglyokat vitt magával,

s ajándékokat adott az embereknek.« **{Zsolt 68,19}**

9 Az pedig, hogy »felment«, mi mást jelent, mint hogy le is szállt a föld alsó részeire? 10 Aki leszállt, ugyanaz, mint aki felment, feljebb minden égnél, hogy betöltsön mindent.

11 Ő tett egyeseket apostollá, másokat pedig prófétává, másokat evangélistává, ismét másokat pedig pásztorrá és tanítóvá, 12 hogy alkalmassá tegye a szenteket a szolgálat végzésére Krisztus testének felépítése céljából, 13 amíg mindnyájan eljutunk a hitnek és Isten Fia megismerésének egységére, és azzá a tökéletes emberré leszünk, aki megvalósította Krisztus teljességét; 14 hogy ne legyünk már ingatag gyermekek, és ne vessen minket ide-oda a tanítás bármely szélfúvása emberi megtévesztéssel és tévedésbe ejtő álnoksággal. 15 Ellenkezőleg, járjunk az igazság szerint szeretetben, és mindenben nőjünk fel őhozzá, Krisztushoz, aki a fej. 16 Általa az egész test, az összekötő ízek segítségével egybefogva és összetartva, minden egyes rész sajátos tevékenységével gondoskodik saját növekedéséről, hogy felépüljön a szeretetben.

A régi és az új ember

17 Azt mondom tehát, és kérve kérlek titeket az Úrban, hogy most már ne éljetek úgy, ahogy a pogányok élnek, akik hiúságokon jártatják az eszüket. 18 Sötétség borult az értelmükre, az istenes élettől elidegenedtek a bennük levő tudatlanság miatt, amely szívük megátalkodottságának következménye. 19 Érzéketlenné váltak, átadták magukat a fajtalanságnak, és haszonlesésből mindenféle tisztátalan tettet elkövetnek.

20 Ti azonban nem így tanultátok Krisztustól, 21 ha valóban őt hallottátok és róla kaptatok oktatást, annak az igazságnak megfelelően, amely Jézusban van: 22 vessétek le a korábbi életmód szerint való régi embert, aki romlásba rohan a megtévesztő kívánságok miatt; 23 újuljatok meg gondolkodástok szellemében, 24 és öltsétek magatokra az

Ef 4 4 egy Test és egy Lélek, amint a ti hívatalotoknak egy reménységében hívattattatok.

Ef 4 5 egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség.

Ef 4 6 egy az Isten, és mindeneknek Atyja, ki mindenek fölött vagyon, és mindeneken és mindnyájunkban.

Ef 4 7 kinek-kinek pedig közülünk malaszt adatott a Krisztus ajándékozásának mértéke szerint.

Ef 4 8 az okáért mondja: felmenvén a magasságba fogva vitte a fogságot, ajándékokat adott az embereknek.

Ef 4 9 hogy pedig felment, micsoda, hanem hogy le is szállott előbb a földnek alsó részeire?

Ef 4 10 aki leszállott, ő, aki fel is ment minden egek fölibe, hogy mindeneket betöltene.

Ef 4 11 és ő adott némelyeket ugyan apostolokat, némelyeket pedig prófétákat, némelyeket pedig evangelistákat, némelyeket pedig pásztorokat és doktorokat,

Ef 4 12 a szenteknek teljes voltukra a szolgálatnak munkájára, a Krisztus testének épülésére,

Ef 4 13 míg mindnyájan eljussunk a hitnek és az Isten Fia ismeretinek egyezségére, hogy tökéletes férfiakká legyünk a Krisztus megállapodott idejének mértéke szerint,

Ef 4 14 hogy ne legyünk többé habozó kisdedek, és idestova ne vitettessünk a tudománynak minden szelétől az emberek gonoszsága által, a tévelygésbe ejtő álnokság által.

Ef 4 15 igazságot cselekedvén pedig a szeretetben mindenestől fogva növekedjünk abban a Krisztusban, aki a fő,

Ef 4 16 kiből az egész test egybeköttetvén és egybefoglaltatván minden íznek egybeeresztése által, mindenik tagnak mértéke szerint való munkálkodása által, a testnek növekedését szerzi a maga épülésére a szeretet által.

Ef 4 17 ezt mondom azért, és tudományt teszek az Úr előtt, hogy többé ne járjatok, amint a pogányok is járnak az ő elméjüknek hiúságában.

Ef 4 18 sötétséggel meghomályosíttatott értelmük lévén, elidegenülvén az Istennek életétől a tudatlanság által, mely őbennük vagyon az ő szívüknek vaksága miatt.

Ef 4 19 kik kétségbeesvén magukat a szemtelenségnek adták minden tisztátalanságnak cselekedetire telhetetlen kívánsággal.

Ef 4 20 ti pedig nem így tanultátok a Krisztust,

Ef 4 21 de úgy ha őtet hallgattátok, és őáltala taníttattatok, amint az igazság a Jézusban vagyon:

új embert, aki Isten képére {Ter 1.26} teremtetett, valóban igaz és szent emberként.

Kötelességek a felebaráttal szemben

25 Éppen ezért szakítsatok a hazugsággal, és
mindenki mondjon igazat felebarátjának {Zak 8,16},
hiszen tagjai vagyunk egymásnak. 26 *Ha haragszotok is, ne vétkezzetek* {Zsolt 4,5 G}; a nap ne nyugodjék le haragotok fölött, 27 és ne adjatok helyet az ördögnek. 28 Aki lopott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék, és saját kezével szerezzen javakat, hogy legyen miből adnia a szűkölködőnek. 29 Semmiféle gonosz beszéd ne kerüljön ki szátokból, csak olyan, amely, ahol szükséges, alkalmas az építésre, hogy kegyelmet közöljön a hallgatókkal. 30 Ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét, aki által meg vagytok pecsételve a megváltás napjára.

31 Minden keserűség és harag, indulat, szóváltás és szitkozódás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt. 32 Egymás iránt legyetek inkább jóságosak, könyörületesek, bocsássatok meg egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.

Ef 4 22 hogy nektek le kell tennetek az előbbi élet szerint való embert, ki megvész a vétkező kívánságok szerint.

Ef 4 23 újuljatok meg pedig a ti elméteknek lelkében,

Ef 4 24 és öltözzetek új emberbe, aki Isten szerint teremtettetett az igazságban és az igazságnak szentségében!

Ef 4 25 az okáért letevén a hazugságot, ki-ki igazságot szóljon felebarátjával, mert egymásnak tagjai vagyunk.

Ef 4 26 haragudjatok, és ne vétkezzetek, a nap el ne enyésszék a ti haragotokon!

Ef 4 27 ne adjatok helyt az ördögnek!

Ef 4 28 aki lop vala, már ne lopjon, hanem inkább munkálkodjék kezeivel dolgozván, ami jó, hogy legyen honnét adni a szűkölködőnek.

Ef 4 29 semmi gonosz beszéd szájatokból ki ne származzék, hanem amely a hitnek épülésére jó, hogy hasznot adjon a hallgatóknak.

Ef 4 30 és meg ne szomorítsátok az Istennek Szentlelkét, mely által megpecsételtettetek a váltságnak napjára.

Ef 4 31 minden keseredés és harag és bosszankodás és kiáltás és káromlás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt.

Ef 4 32 legyetek pedig egymáshoz kegyesek, irgalmasok megengedvén egymásnak, amint az Isten is a Krisztusban megengedett nektek.

Ef 5

1 Kövessétek tehát, mint kedvelt gyermekek, Isten példáját, 2 s éljetek szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket, és odaadta magát értünk jó illatú áldozati adományként Istennek.

Út a sötétségből a világosságra

3 Paráznaság és mindenféle tisztátalanság vagy kapzsiság szóba se jöjjön köztetek, mint ahogy ez a szentekhez illik, 4 sem ocsmányság, sem ostoba vagy kétértelmű beszéd, ami illetlen, hanem inkább a hálaadás. 5 Értsétek már meg, és jegyezzétek meg magatoknak, hogy semmiféle paráznának vagy tisztátalannak, kapzsinak, azaz bálványimádónak nincs öröksége Krisztus és Isten országában.

6 Senki se vezessen félre benneteket üres fecsegéssel, hiszen ilyenek miatt sújtja Isten haragja a hitetlenség fiait. 7 Ne legyetek tehát bűneik részesei. 8 Mert valamikor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban. Úgy éljetek, mint a világosság gyermekei 9 – a világosság gyümölcse pedig csupa jóság, igazságosság és igazság

Ef 5 1 legyetek azért az Isten követői, mint szerelmes fiak,

Ef 5 2 és járjatok a szeretetben, amint a Krisztus is szeretett minket, és önnönmagát adta érettünk ajándékul és áldozatul az Istennek gyönyörűséges illatra.

Ef 5 3 paráznaság pedig és minden tisztátalanság vagy fösvénység ne is neveztessék tiköztetek, amint szentekhez illik,

Ef 5 4 vagy rútság vagy bolond beszéd vagy trágárság, mely nem illik a dologhoz, hanem inkább hálaadás.

Ef 5 5 mert ezt tudjátok meg értvén, hogy egy paráznának is vagy tisztátalannak vagy fösvénynek, mely bálványi szolgálat, nincs öröksége a Krisztusnak és az Istennek országában.

Ef 5 6 senki titeket meg ne csaljon hiábavaló szókkal, mert ezekért jő az Isten haragja a hitetlenségnek fiaira.

Ef 5 7 ne legyetek azért részesek azokban!

–, 10 keressétek azt, ami az Úrnak tetszik. 11 Ne vegyetek részt a sötétség meddő cselekedeteiben, sőt inkább korholjátok azokat. 12 Mert amiket ők titokban tesznek, még kimondani is szégyen. 13 Mindenre azonban, ami elmarasztalásban részesül, világosság derül, 14 s minden, ami napvilágra jut, világossággá válik. Innen a mondás: »Kelj fel alvó, támadj fel a halottak közül, és Krisztus rád ragyog!«

15 Gondosan ügyeljetek tehát arra, hogyan éltek, ne mint esztelenek, 16 hanem mint bölcsek. Jól használjátok fel az időt, mert rossz napokat élünk! 17 Ne legyetek tehát ostobák, hanem értsétek meg, hogy mi az Úr akarata! 18 Ne részegedjetek le bortól, mert abból erkölcstelenség fakad, inkább teljetek el Lélekkel! 19 Magatok közt zsoltárokat, szent dalokat és lelki énekeket zengjetek, énekeljetek és zengedezzetek szívetekben az Úrnak! 20 Adjatok hálát mindenkor mindenért a mi Urunk Jézus Krisztus nevében az Istennek és Atyának!

A keresztény család

21 Engedelmeskedjetek egymásnak Krisztus félelmében!

22 Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, akárcsak az Úrnak, 23 mert a férfi feje az asszonynak, amint Krisztus is feje az egyháznak; ő a test üdvözítője. 24 De mint ahogy az egyház Krisztusnak van alárendelve, úgy az asszonyok is mindenben a férjüknek.

25 Ti férjek, szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat! Önmagát adta érte, 26 hogy a víz fürdőjében az ige által megtisztítva megszentelje, 27 és dicsővé tegye magának az egyházat, hogy sem folt, sem ránc, sem más efféle ne legyen rajta, hanem legyen szent és szeplőtlen. 28 Ugyanígy a férfiak is úgy szeressék feleségüket, mint önnön testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti. 29 Hiszen soha, senki sem gyűlöli a testét, hanem táplálja és ápolja, akárcsak Krisztus az egyházat, 30 mert tagjai vagyunk az ő testének. 31 *»Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és ketten egy test lesznek«* **{Ter 2,24}**. 32 Nagy titok ez; én pedig Krisztusról és az egyházról mondom! 33 Tehát mindegyiktek úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét.

Ef 5 8 mert valaha sötétség valátok, most pedig világosság az Úrban. mint a világosságnak fiai járjatok.

Ef 5 9 mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és igazmondásban.

Ef 5 10 megpróbálván, mi legyen kellemetes az Istennél,

Ef 5 11 és ne legyetek részesek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedetiben, hanem inkább megfeddjétek.

Ef 5 12 mert amik azoktól titkon lesznek, rútság megmondani is.

Ef 5 13 mindenek pedig, amik megfeddetnek, a világosságtól megjelentettetnek,

Ef 5 14 mert minden, ami megjelentettetik, világosság. az okáért mondja: kelj fel, aki aluszol, és támadj fel a halálból, és megvilágosít téged a Krisztus!

Ef 5 15 meglássátok azért, atyámfiai, mint járjatok óva, nem úgy, mint esztelenek, hanem, mint bölcsek

Ef 5 16 megváltván az időt, mert a napok gonoszak.

Ef 5 17 az okáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Isten akaratja.

Ef 5 18 és meg ne részegedjetek borral, melyben bujaság vagyon, hanem teljesedjetek be Szentlélekkel

Ef 5 19 szólván magatok között zsoltárokkal és dicséretekkel és lelki énekekkel énekelvén és dicséretet mondván a ti szíveitekben az Úrnak,

Ef 5 20 hálákat adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és az Atyának,

Ef 5 21 engedvén egymásnak a Krisztus félelmében!

Ef 5 22 az asszonyok az ő férjüknek engedjenek, mint az Úrnak,

Ef 5 23 mert a férfiú feje az asszonynak, amint Krisztus feje az anyaszentegyháznak, ő az ő testének megszabadítója.

Ef 5 24 de amint az anyaszentegyház a Krisztusnak enged, úgy az asszonyok is az ő férjüknek mindenekben.

Ef 5 25 férfiak szeressétek a ti feleségteket, amint Krisztus is szerette az anyaszentegyházat, és önnönmagát adta érette,

Ef 5 26 hogy azt megszentelné megtisztítván a víznek fürdőjével az életnek igéje által,

Ef 5 27 hogy dicsőségessé tenné ő magának az anyaszentegyházat nem lévén makulája vagy

sömörgözése vagy egyéb efféle, hanem hogy szent és makula nélkül legyen.

Ef 5 [28] úgy kell a férfiaknak is szeretniük az ő feleségüket, mint önnön testüket. aki az ő feleségét szereti, önnönmagát szereti.

Ef 5 [29] mert soha senki a maga testét nem gyűlölte, hanem neveli és táplálja azt, amint Krisztus is az anyaszentegyházat.

Ef 5 [30] mert az ő testének tagjai vagyunk, az ő húsából és csontjaiból.

Ef 5 [31] ez okáért elhagyja ember az atyját és az anyját, és a feleségéhez ragaszkodik, és ketten egy testté lesznek.

Ef 5 [32] ez nagy titkos szentség, én pedig a Krisztusban és az anyaszentegyházban mondom.

Ef 5 [33] mindazáltal ki-ki mind tiközületek is az ő feleségét szeresse, mint önnönmagát, az asszony pedig félje az ő férjét.

Ef 6

1 Gyermekek, engedelmeskedjetek szüleiteknek az Úrban, mert így van az rendjén. **2** *»Tiszteld apádat és anyádat«* **{Kiv 20,12}**; ez az első, ígérettel egybekötött parancs: **3** *»hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön«* **{MTörv 5,16}**. **4** És ti apák, ne ingereljétek haragra gyermekeiteket, hanem neveljétek őket fegyelemben és az Úr intelmével!

5 Szolgák, engedelmeskedjetek test szerinti uraitoknak félelemmel és remegéssel szívetek egyszerűségében, akárcsak Krisztusnak! **6** Ne látszatra szolgáljatok, mintha emberek tetszését keresnétek, hanem mint Krisztus szolgái, akik szívesen teljesítik Isten akaratát! **7** Készséges akarattal szolgáljatok, mintha az Úrnak tennétek, s nem embereknek! **8** Tudjátok, hogy mindenki, aki valami jót tesz, annak jutalmát megkapja majd az Úrtól, akár szolga, akár szabad.

9 Ti pedig, gazdák, ugyanezt tegyétek velük, hagyjátok a fenyegetőzést, hiszen tudjátok, hogy nekik is, nektek is Uratok van az égben, s nála nincs személyválogatás.

Felhívás a küzdelemre

10 Végezetül pedig: erősödjetek meg az Úrban és az ő hathatós erejében! **11** Öltsétek fel Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög cselvetéseivel szemben! **12** Mert nem a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának kormányzói ellen, a gonoszságnak az ég magasságaiban lévő szellemei ellen.

Ef 6 [1] fiak, engedjetek a szüleiteknek az Úrban, mert ez méltó dolog!

Ef 6 [2] tiszteljed az atyádat és az anyádat, mely az első parancsolat az igéretben,

Ef 6 [3] hogy jól légy, és hosszú életű légy a földön.

Ef 6 [4] ti is, atyák, ne ingerljétek haragra a fiaitokat, hanem neveljétek őket az Úrnak tanításában és fenyítékében!

Ef 6 [5] szolgák, engedjetek a testi uratoknak félelemmel és rettegéssel szívetek együgyűségében, mint a Krisztusnak!

Ef 6 [6] nem szemre szolgálván, mint embereknek kedveskedvén, hanem mint a Krisztus szolgái szívből cselekedvén az Isten akaratját,

Ef 6 [7] jó akarattal szolgálván, mint az Úrnak, és nem mint embereknek.

Ef 6 [8] tudván, hogy ki-ki valami jót cselekszik, annak veszi jutalmát az Úrtól, akár szolga és akár szabados.

Ef 6 [9] ti is, urak, azonokat cselekedjétek nekik elhagyván a fenyegetéseket, tudván, hogy mind az ő Uruk és mind a tiétek mennyekben vagyon, és személyválogatás nincs őnála.

Ef 6 [10] végezetre, atyámfiai, erősödjetek meg az Úrban és az ő erejének hatalmasságában!

Ef 6 [11] öltözzetek fel az Isten fegyverébe, hogy az ördög leselkedésinek ellene állhassatok!

Ef 6 [12] mert nincsen minekünk tusakodásunk a test és a vér ellen, hanem a fejedelmek és hatalmasságok

13 Vegyétek fel tehát Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, s megállhassatok, mert mindent megtettetek. **14** Úgy álljatok tehát, hogy *derekatokat övezzétek fel igazságossággal, s öltsétek magatokra a megigazulás vértjét!* **{Iz 59,17}** **15** *Lábatok* saruja *legyen a béke evangéliumának hirdetésére való készség.* **16** Mindezekhez vegyétek a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. **17** Vegyétek fel *az üdvösség sisakját* is, és *a Lélek kardját,* vagyis *az Isten igéjét.* **18** Mindenkor esedezzetek a Lélekben, minden imádságban és könyörgésben, s őbenne virrasszatok teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentért, **19** és értem is, hogy Isten adjon nekem szavakat, amikor megnyitom ajkamat, hogy bátran hirdessem az evangélium titkát, **20** aminek hírnöke vagyok a bilincsekben is; hadd beszéljek bátran, amint kötelességem.

Zárszó és áldás: 6,21-24

21 Hogy pedig ti is megtudjátok, mi van velem, mit művelek, Tichikusz, a szeretett testvér és hűséges szolga az Úrban, mindent el fog nektek mondani. **22** Éppen azért küldtem őt hozzátok, hogy megtudjátok, mi van velünk, s megvigasztalja szíveteket.

23 Békesség a testvéreknek, és hittel párosult szeretet az Atyaistentől és az Úr Jézus Krisztustól! **24** Kegyelem mindazoknak, akik meg nem fogyatkozó szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust!

ellen, ezeknek a világi sötétségeknek vezéri ellen, a lelki gonoszságok ellen a mennyeiekben.

Ef 6 [13] az okáért vegyétek fel az Isten fegyverét, hogy ellent állhassatok a gonosz napon, és mindenekben tökéletesen megmaradjatok!

Ef 6 [14] álljatok azért felövedzvén a ti ágyékitokat valósággal, és felöltözvén az igazság páncéljába,

Ef 6 [15] és sarut vonván lábaitokra a békesség evangéliumának készületivel!

Ef 6 [16] mindenekben felvevén a hitnek pajzsát, melyben az igen gonosznak minden tüzes nyilait megolthassátok.

Ef 6 [17] és az üdvösségnek sisakját vegyétek fel, és a léleknek kardját (, mely az Isten igéje).

Ef 6 [18] minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben Lélekben, és őbenne vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért,

Ef 6 [19] énérettem is, hogy beszéd adattassék nekem az én számnak bátorsággal való megnyitásában az evangélium titkainak kinyilatkoztatására,

Ef 6 [20] melyért követséget viselek a láncon, úgyhogy affelől merjek szólani, amint szükség nekem szólanom.

Ef 6 [21] hogy pedig ti is tudjátok, mint legyek, mit műveljek, mindeneket megjelent nektek Tichikusz, az én szerelmes atyámfia és hű szolga az Úrban,

Ef 6 [22] kit ugyan azért küldöttem hozzátok, hogy megtudjátok, mint vagyunk, és megvigasztalja a ti szíveiteket.

Ef 6 [23] békesség, atyafiaknak, és szeretet a hittel az Atyaistentől és az Úr Jézus Krisztustól!

Ef 6 [24] kegyelem mindenekkel, akik tökéletesen szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust! ámen.

LEVÉL A FILIPPIEKNEK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

Fil 1

1 Pál és Timóteus, Krisztus Jézus szolgái,
Krisztus Jézus összes szentjének Filippiben az
elöljárókkal és a diákonusokkal együtt. 2 Kegye-
lem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és
az Úr Jézus Krisztustól!

Pál és a hívek: 1,3-26

Hálaadás és könyörgés

3 Valahányszor megemlékezem rólatok, hálát
adok Istenemnek, 4 és mindig, minden imádság-
omban örömmel könyörgök mindnyájatokért,
5 mivel részt vesztek az evangélium szolgálatában
az első naptól kezdve mindmáig. 6 Bízom is ab-
ban, hogy aki megkezdte bennetek a jó művet, tel-
jessé teszi azt Krisztus Jézus napjáig. 7 Illő is,
hogy így gondolkozzam mindnyájatokról, mert
szívembe zártalak titeket, akik a bilincseimben,
valamint az evangélium védelmezésében és meg-
erősítésében mindannyian részesei vagytok a ne-
kem juttatott kegyelemnek. 8 Mert Isten a tanúm,
mennyire vágyódom mindnyájatok után Krisztus
Jézus szeretetében. 9 Azért imádkozom, hogy sze-
retetetek mindjobban gazdagodjék megismerés-
ben és teljes megértésben, 10 hogy meg tudjátok
ítélni, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok
legyetek Krisztus napjára, 11 telve az igaz életnek
Jézus Krisztus által szerzett gyümölcsével Isten
dicsőségére és dicséretére.

Pál fogságának értelme

12 Tudomásotokra akarom hozni, testvérek,
hogy jelen körülményeim inkább hasznára vannak
az evangéliumnak, 13 mert az egész császári test-
őrségben és máshol is ismeretes lett, hogy bilin-
cseimet Krisztusért viselem, 14 és az Úrban való
testvérek többsége bilincseimből bizalmat me-
rítve bátrabban, félelem nélkül meri hirdetni az
igét. 15 Némelyek ugyan irigységből és versengés-
ből, mások azonban jóakaratból hirdetik Krisztust.
16 Ezek szeretetből, mert tudják, hogy az evangé-
lium védelméért vagyok itt; 17 azok meg versen-
gésből, nem tiszta szándékkal hirdetik Krisztust, s
azt hiszik, hogy lelki kínt okoznak bilincseimben.
18 De mit számít ez? Csak Krisztust hirdessék
bármi módon, akár hátsó gondolattal, akár őszinte
szándékkal. Én örülök neki. Sőt, ezután is örülni
fogok, 19 mert tudom, hogy ez üdvösségemre vá-

Fil 1 [1] Pál és Timóteus, a Jézus Krisztus szolgái minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal.

Fil 1 [2] kegyelem nektek és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

Fil 1 [3] hálákat adok az én Istenemnek minden tirólatok való emlékezetben,

Fil 1 [4] mindenkor minden imádságimban mindnyájatokért örömmel könyörögvén,

Fil 1 [5] hogy részesek lettetek a Krisztus evangéliumában az első naptól fogva mindeddig.

Fil 1 [6] bízván abban, hogy aki kezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézus napjáig.

Fil 1 [7] amint méltó nekem azt ítélnem mindnyájatok felől, azért hogy szívemben tartlak titeket, és az én fogságomban és az evangélium oltalmazásában és erősítésében, hogy mindnyájan társaim legyetek az én örömömben.

Fil 1 [8] mert bizonyságom az Isten, mint kívánjalak mindnyájatokat a Jézus Krisztusnak szeretetiben.

Fil 1 [9] és azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek inkább és inkább bővelkedjék a tudományban és minden értelemben,

Fil 1 [10] hogy a jelesbeket javaljátok, hogy legyetek tiszták, és botránkozás nélkül a Krisztus napjára

Fil 1 [11] teljesek lévén az igazság gyümölcsével a Jézus Krisztus által az Istennek dicsőségére és dicséretire.

Fil 1 [12] akarom pedig, atyámfiai, hogy tudjátok, hogy az én dolgaim inkább az evangéliumnak előmenetelére lettek,

Fil 1 [13] úgy, hogy az én fogságom tudva lenne a Krisztusban minden ítélőhelyben és egyébütt mindenütt.

Fil 1 [14] és sokan az Úrban való atyafiak közül megbizakodván az én fogságomból bátorságosban, félelem nélkül mernék hirdetni ez Isten igéjét.

Fil 1 [15] némelyek ugyan irigységből is és versengésből, némelyek pedig jó akaratból is prédikálják a Krisztust.

Fil 1 [16] némelyek szeretetből, tudván, hogy az evangéliumnak oltalmazására rendeltettem.

Fil 1 [17] némelyek pedig versengésből hirdetik a Krisztust, nem tisztán, alítván, hogy nyomorúságot támasztnak az én fogságomra.

Fil 1 [18] de mit? csak minden módon hirdettessék a Krisztus, akár történetből, akár igazságból, azon is örülök, sőt, örülni is fogok,

Fil 1 [19] mert tudom, hogy az nekem üdvösségemre leszen a ti imádságtok által és a Jézus Krisztus lelkének szolgáltatása által.

lik {Jób 13,16 G} imádságotok és Jézus Krisztus Lelkének segítsége által. 20 Ez az én várakozásom és reménységem, hogy semmiben sem szégyenülök meg, ellenkezőleg, teljes a bizalmam, hogy mint mindig, úgy most is megdicsőül Krisztus az én testemben, akár élet, akár halál által.

21 Mert számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség. 22 De ha az életben maradás az eredményes munkát jelenti számomra, akkor nem tudom, mit válasszak. 23 A kettő között vívódom: szeretnék elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez mindennél jobb lenne, 24 tiértetek viszont szükségesebb, hogy a testben maradjak. 25 Mivel meg vagyok erről győződve, tudom, hogy maradok, és együtt maradok mindnyájatokkal a ti előrehaladásotok érdekében, és hitből fakadó örömötökre, 26 hogy még inkább dicsekedhessetek velem Krisztus Jézusban, amikor újból elmegyek hozzátok.

Felhívás az egyetértésre

27 Ezért tehát éljetek is méltón Krisztus evangéliumához, hogy akár elmegyek és meglátlak benneteket, akár távol vagyok, azt halljam rólatok, hogy egy Lélekben vagytok, egyetértően együtt küzdötök az evangélium hitéért, 28 és egyáltalán nem rettentek meg az ellenfelektől. Ez számukra a kárhozatnak, számotokra pedig az üdvösségnek a jele, mégpedig Istentől. 29 Mert Krisztusért ti nem csak azt a kegyelmet kaptátok, hogy higgyetek benne, hanem hogy szenvedjetek is érte, 30 hiszen ti is ugyanazt a harcot vívjátok, amelyet nálam láttatok, és amelyet most felőlem hallotok.

Fil 1 20 az én várásom és reménységem szerint, mert semmiben meg nem szégyenülök, hanem minden bizodalommal, amint mindenkor, úgy most is felmagasztaltatik a Krisztus az én testemben, akár az élet és akár a halál által.

Fil 1 21 mert nekem életem a Krisztus, és meghalnom nyereség.

Fil 1 22 hogyha a testben élnem nekem a munkának gyümölcse, nem is tudom, mit válasszak.

Fil 1 23 szorongattatom pedig e kettő között: kívánván elválni és a Krisztussal lenni, mert az sokkal jobb.

Fil 1 24 megmaradnom pedig a testben szükséges tiérettetek.

Fil 1 25 és ezt remélvén tudom, hogy megmaradok, és megmaradok mindnyájatoknak a ti előmeneteletekre és hiteteknek örömére,

Fil 1 26 hogy bővelkedjék a ti örvendezéstek a Krisztus Jézusban énfelőlem az én hozzátok való másod jövetelem által.

Fil 1 27 csak hogy a Krisztus evangéliumához illendőképpen járjatok, hogy avagy mikor odamegyek, és meglátlak titeket, avagy távol lévén halljam felőtetek, hogy állotok egy lélekben egy akarattal együtt munkálkodván az evangélium hitiért,

Fil 1 28 és hogy semmiben meg nem rettentek az ellenkezők miatt, amely az ő veszedelmüknek oka, nektek pedig üdvösségteknek, és ez az Istentől.

Fil 1 29 mert nektek ajándékoztatott a Krisztusért, nemcsak, hogy higgyetek őbenne, de hogy szenvedjetek is őérette

Fil 1 30 azon tusakodástok lévén, amelyet énbennem láttatok, és most hallottatok felőlem.

Fil 2

1 Ha tehát ér valamit a Krisztusban adott buzdítás, a szeretetből fakadó intelem, a lelki közösség, az együttérzés és a könyörület, 2 tegyétek teljessé örömömet azzal, hogy egyetértők vagytok, ugyanazon szeretet van bennetek, és együttérezve ugyanarra törekedtek. 3 Ne tegyetek semmit versengésből, sem hiú dicsőségvágyból, hanem mindenki alázatosan tekintse a másikat maga fölött állónak. 4 Egyiktek se tartsa csak a maga érdekét szem előtt, hanem a másokét is.

Krisztus példája

5 Ugyanazt az érzést ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban is megvolt,

6 aki, bár Isten alakjában létezett,

nem tartotta Istennel való egyenlőségét

Fil 2 1 ha azért valami vigasztalás vagyon a Krisztus által, ha valami örvendezése a szeretetnek, ha valami társasága a léleknek, ha valami szívből való indulati a könyörületességnek,

Fil 2 2 teljesítsétek be az én örömömet, hogy azont értsetek azon szeretetetek lévén, egyenlő akaratúak, ugyanazont értvén.

Fil 2 3 semmit versengéssel, sem hiábavaló dicsekedéssel, hanem alázatossággal egymást feljebbvalóknak alítván,

Fil 2 4 nem tekintvén ki-ki mind az ő hasznát, hanem az egyebekét.

Fil 2 5 mert azt érezzétek magatokban, amit a Krisztus Jézusban is.

Fil 2 6 ki mikor az Isten formájában volna, nem alította ragadománynak magát az Istennel egyenlőnek lenni,

olyan dolognak,
amelyhez mint zsákmányhoz ragaszkodnia kell,
7 hanem kiüresítette önmagát,
szolgai alakot vett fel,
és hasonló lett az emberekhez,
külsejét tekintve úgy jelent meg,
mint egy ember.
8 Megalázta magát, engedelmes lett a halálig,
mégpedig a kereszthalálig.
9 Ezért Isten felmagasztalta őt,
és olyan nevet adott neki,
amely minden más név fölött van,
10 hogy Jézus nevére *hajoljon meg minden térd*
az égben, a földön és az alvilágban,
11 é*s minden nyelv vallja* {Iz 45,23},
hogy »Jézus Krisztus az Úr!«
az Atyaisten dicsőségére.

Az apostol aggódik a közösség üdvösségéért

12 Így tehát, kedveseim, amint mindig is engedelmesek voltatok, munkáljátok üdvösségeteket félelemmel és rettegéssel, nemcsak úgy, ahogy jelenlétemben tettétek, hanem még sokkal inkább most, a távollétemben. 13 Mert Isten az, aki bennetek az akarást és a véghezvitelt egyaránt műveli jóakarata szerint. 14 Tegyetek meg mindent zúgolódás és habozás nélkül, 15 hogy kifogástalanok és tiszták, Isten feddhetetlen fiai legyetek a gonosz és romlott nemzedék között {MTörv 32,5}, akik között ragyogtok, mint csillagok a mindenségben. 16 Ragaszkodjatok az élet igéjéhez, hogy meglegyen a dicsőségem Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam eredménytelenül {Iz 65,23 G}. 17 Sőt, ha italáldozatul véremet kiontják is a ti hitetek istentiszteleti áldozatára, örülök és együtt örvendezem mindnyájatokkal. 18 Hasonlóképpen ti is örüljetek, és velem együtt örvendezzetek.

Timóteus és Epafroditosz küldetése: 2,19-30

19 Remélem az Úr Jézusban, hogy Timóteust hamarosan hozzátok küldhetem, hogy én is megnyugodjam, ha értesülök dolgaitokról. 20 Senkim sincs ugyanis, aki lélekben annyira hozzám hasonló volna és olyan őszintén szívén viselné ügyeteket. 21 Hiszen mindenki a maga dolgával törődik, és nem Jézus Krisztusával. 22 Megbízhatóságát ismeritek, hiszen mint a gyermek apjának, úgy végezte velem a szolgálatot az evangéliumért.

Fil 2 7 hanem ő magát kiüresítette szolgai formát vevén fel, az emberekhez hasonlóvá lett, és külső ábrázatjában úgy találtatott, mint ember.

Fil 2 8 megalázta önnönmagát engedelmes lévén mind a halálig, a keresztnek haláláig pedig.

Fil 2 9 az okáért az Isten is felmagasztalta őtet, és nevet ajándékozott neki, mely minden név fölött vagyon,

Fil 2 10 hogy a Jézus nevére minden mennyeiknek, földieknek és föld alatt valóknak térdük meghajoljon;

Fil 2 11 és minden nyelv vallást tegyen, hogy az Úr Jézus Krisztus az Atyaistennek dicsőségében vagyon.

Fil 2 12 az okáért, szerelmesim, (amint mindenkor engedtetek), nemcsak csak úgy, mint az én jelenlétemben, hanem most sokkal inkább távollétemben, félelemmel és rettegéssel munkálódjatok a ti üdvösségtekért.

Fil 2 13 mert Isten az, aki tibennetek cselekszi az akaratot és a véghezvitelt jóakaratjából.

Fil 2 14 mindeneket pedig zúgolódások és halogatások nélkül cselekedjetek,

Fil 2 15 hogy panasz nélkül legyetek, és az Istennek együgyű fiai feddhetetlenek a gonosz és elfordult nemzetség között, kik között fényletek, mint a világosítók e világon,

Fil 2 16 az életnek igéjét megtartván az én dicsőségemre a Krisztus napján, hogy nem hiába futottam, se hiába nem munkálkodtam.

Fil 2 17 de ha megáldoztatom is, a ti hiteteknek áldozatja és szolgálatja fölött örvendezek mindnyájatokkal.

Fil 2 18 ugyanazon pedig ti is örüljetek, és velem együtt örvendezzetek!

Fil 2 19 remélem pedig az Úr Jézusban, hogy Timóteust hamar hozzátok küldöm, hogy én is jó szívvel legyek megértvén, mint vagytok.

Fil 2 20 mert senki nincs velem olyan egyenlő akarattal, aki tiszta indulattal szorgalmatos legyen érettetek.

Fil 2 21 mert mindnyájan a magukét keresik, nem amik a Jézus Krisztusé.

Fil 2 22 az ő megpróbáltatását pedig tudjátok meg, hogy mint az atyának a fiú, úgy szolgált velem az evangéliumban.

Fil 2 23 őtet remélem azért, hogy hozzátok küldöm, mihelyen meglátom állapotomat.

23 Remélem tehát, hogy elküldhetem őt, mihelyt látom, hogy merre fordulnak ügyeim. 24 Sőt, bízom az Úrban, hogy magam is hamarosan el tudok menni.

25 Szükségesnek tartottam, hogy Epafroditosz testvért, társamat a munkában és a küzdelemben, aki mint a ti küldöttetek, szükségemben szolgálatomra volt, hozzátok küldjem, 26 mert kívánkozott mindnyájatok után, és bánkódott azon, hogy hírét hallottátok betegségének. 27 Bizony, halálosan beteg volt, Isten azonban megkönyörült rajta, de nemcsak rajta, hanem rajtam is, nehogy bánatra bánat érjen. 28 Annál gyorsabban küldtem tehát őt, hogy újból örüljetek, ha viszontlátjátok, és ne bánkódjam én sem. 29 Fogadjátok tehát őt az Úrban teljes örömmel, és becsüljétek meg az ilyen férfiakat! 30 Hiszen ő Krisztus ügye miatt került közel a halálhoz, s kockára tette életét, hogy pótolja az irányomban végzett szolgálatban azt, amit ti nem teljesíthettetek.

Fil 2 24 bízom pedig az Úrban, hogy magam is hamar hozzátok megyek.

Fil 2 25 szükségesnek ítéltem pedig az atyámfiát, Epafrodituszt és az én munkás és vitézkedő társamat, ti apostolotokat pedig és az én szükségemnek szolgáját hozzátok küldeni,

Fil 2 26 mivelhogy mindnyájatokat kívánta ugyan, és szomorú volt azért, hogy hallottátok beteg létét.

Fil 2 27 mert ugyan beteg is volt halálra, de az Isten könyörült rajta, nemcsak őrajta pedig, hanem énrajtam is, hogy bánat fölött való bánatom ne lenne.

Fil 2 28 az okáért annál hamarább elküldöttem őtet, hogy látván őtet ismét örüljetek, és én bánat nélkül legyek.

Fil 2 29 fogadjátok azért őtet az Úrban minden örömmel, és ez ilyeneket tisztességben tartsátok!

Fil 2 30 mert a Krisztus dolgáért szintén a halálig jutott a lelkét adván, hogy betöltené azt, ami fogyatkozástok volt az én szolgálatomban.

A keresztények élete, az apostol példája: 3,1-4,9

Fil 3

Állhatatosság a hitben

1 Egyébiránt, testvéreim, örvendezzetek az Úrban. Nekem nem terhes, hogy ugyanazt írjam nektek, titeket viszont megerősít. 2 Ügyeljetek a kutyákra, ügyeljetek a rossz munkásokra, ügyeljetek a megcsonkítottakra! 3 Mert a körülmetéltek mi vagyunk, akik Isten Lelke által szolgálunk, és Krisztus Jézusban dicsekszünk, s bizalmunkat nem a testbe helyezzük. 4 Nekem lehetne ugyan bizalmam a testben is. Ha másvalaki úgy gondolja, hogy bizakodhat a testben, én még inkább: 5 a nyolcadik napon körülmetéltek, Izrael nemzetéből, Benjamin törzséből származom, héber a héberek közül, a törvény megtartásában farizeus, 6 buzgóságból az egyház üldözője, a törvény szerinti igazság dolgában kifogástalan.

Fil 3 1 továbbá, atyámfiai, örüljetek az Úrban! ugyanazonokat írni nektek, én nem restellem, nektek pedig szükséges.

Fil 3 2 vigyázzatok az ebekre, vigyázzatok a gonosz munkásokra, vigyázzatok a megmetélésre.

Fil 3 3 mert mi vagyunk a körülmetélkedés, kik lélekkel szolgálunk az Úrnak, és dicsekedünk a Krisztus Jézusban, és nem a testben bízunk.

Fil 3 4 jóllehet nekem vagyon bizodalmam a testben is. ha valaki más láttatik a testben bízni, én inkább.

Fil 3 5 körülmetéltetvén nyolcadnapon, az Izrael nemzetségéből, a Benjamin ágából, zsidókból zsidó, törvény szerint farizeus,

Fil 3 6 buzgóságból üldözvén az Isten anyaszentegyházát, a törvénybeli igazság szerint panasz nélkül járván.

Vágyakozás a Krisztussal való teljes közösségre

7 De ami számomra nyereség volt, azt veszteségnek tartottam Krisztusért. 8 Sőt, mindent veszteségnek tartok Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének mindent fölülmúló voltáért. Őérte mindent veszni hagytam, és szemétnek tekintek, csakhogy Krisztust elnyerjem, 9 és hogy én őbenne legyek, nem a saját megigazulásom alapján, amely a törvényből származik, hanem az által a

Fil 3 7 de amik nekem nyereségek voltak, azokat a Krisztusért károknak alítottam.

Fil 3 8 sőt, mindeneket kárnak alítok lenni az én Uram Jézus Krisztusnak méltóságos ismeretiért. kiért mindeneket kárnak tartottam, és úgy alítom, mint a ganéjt, hogy a Krisztust megnyerjem,

Fil 3 9 és találtassam őbenne, nem lévén törvénybeli igazságom, hanem amely a Krisztus Jézusnak hitiből való, mely az Istentől való igazság a hit által,

Fil 3 10 hogy őtet megismerjem, és az ő feltámadásának erejét és az ő szenvedésének társaságát hasonló lévén az ő halálához,

megigazulás által, amely Krisztus hitéből való, vagyis amely Istentől van a hit révén. **10** Krisztust akarom megismerni, és feltámadásának erejét, a szenvedéseiben való részvételt hozzá hasonulva a halálban, **11** hogy valamiképpen eljussak a halottak közül való feltámadásra. **12** Nem mintha már kezemben tartanám, vagy már tökéletes lennék, de törekszem rá, hogy magamhoz ragadjam, mert Krisztus is magához ragadott engem. **13** Testvérek, nem képzelem magamról, hogy már magamhoz ragadtam, de egyet igen: felejtem, ami mögöttem van, és nekifeszülök annak, ami előttem van. **14** Így futok a cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyet Isten felülről adott Krisztus Jézusban.

15 Akik tehát tökéletesek vagyunk, gondolkodjunk így mindnyájan; ha pedig valamiben másképp gondolkoztok, Isten azt is feltárja majd előttetek. **16** Amire azonban már eljutottunk, aszerint járjuk utunkat.

17 Legyetek követőim, testvérek, és figyeljetek azokra, akik úgy élnek, ahogy példát adtunk nektek. **18** Mert sokan élnek úgy – sokszor mondtam nektek, és most is sírva mondom –, mint Krisztus keresztjének ellenségei. **19** Végük a pusztulás, istenük a hasuk, dicsekvésük az, ami a szégyenük, s a figyelmük földi dolgokra irányul. **20** A mi hazánk azonban a mennyekben van, ahonnan mint üdvözítőt várjuk az Úr Jézus Krisztust. **21** Ő átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi az ő dicsőséges testéhez, azzal az erővel, amellyel hatalma alá vethet mindent.

Fil 3 [11] ha valamint a halottak közül való feltámadásra juthatok.

Fil 3 [12] nemhogy már elvettem volna, vagy már tökéletes volnék, hanem követem, ha valamint megfoghatom azt, amire megfogattattam a Krisztus Jézustól.

Fil 3 [13] atyámfiai, nem vélem, hogy én megfogtam volna. egyre nézek pedig, amelyek hátam mögött vannak elfelejtvén, azokra pedig, amelyek elől vannak, kiterjesztvén magamat.

Fil 3 [14] a feltétetett célhoz sietek, az Istennek mennyei hívataljának jutalmára a Krisztus Jézus által.

Fil 3 [15] valakik azért tökéletesek vagyunk, ez értelemben legyünk, és ha mit különben értetek, azt is megjelenti nektek az Isten.

Fil 3 [16] mindazáltal amire jutottunk, azont értsük, és azon regulában maradjunk.

Fil 3 [17] legyetek én követőim, atyámfiai, és vegyétek eszetekbe azokat, akik úgy járnak, amint a mi példánk nálatok vagyon.

Fil 3 [18] mert sokan járnak, kiket gyakorta mondottam nektek, (most pedig sírva is mondom), a Krisztus keresztjének ellenségi,

Fil 3 [19] kiknek végük a veszedelem, kiknek istenük a has, és dicsőségük az ő gyalázatjukban vagyon, kik a földieket kedvelik.

Fil 3 [20] a mi nyájaskodásunk pedig mennyekben vagyon, ahonnét várjuk az Üdvözítőt is, a mi Urunk Jézus Krisztust,

Fil 3 [21] aki megújítja a mi alázatos testünket hasonlóvá tévén az ő dicsőséges testéhez a cselekedet szerint, mellyel mindeneket is maga alá vethet.

Fil 4

Egyetértés, öröm és béke

1 Azért tehát, szeretett és hőn óhajtott testvéreim, örömöm és koronám, így tartsatok ki az Úrban, szeretteim!

2 Evódiát nagyon kérem, és Szintichét is kérve-kérem, hogy értsenek egyet az Úrban. **3** Téged is felkérlek, igazi munkatársam, segíts nekik, hisz velem együtt küzdöttek az evangéliumért, Kelemennel és a többi munkatársammal, akiknek a neve benne van az élet könyvében **{Zsolt 69,29}**.

4 Örüljetek az Úrban mindig! Újra mondom: Örüljetek! **5** Ismerje meg mindenki a ti szelídségeteket! Az Úr közel van! **6** Ne legyetek semmiben sem aggodalmaskodók, hanem minden helyzetben hálaadással végzett imádságban és könyörgésben

Fil 4 [1] az okáért, szerelmes és kívánatos atyámfiai, én örömöm és én koronám, így álljatok az Úrban, szerelmesim.

Fil 4 [2] Evodiát kérem, és Szintihének könyörgök, hogy egyetértsenek az Úrban.

Fil 4 [3] kérlek téged is, igaz társam, segítsd meg azokat, akik énvelem munkálkodtak az evangéliumban Kelemennel és az én több segítőimmel, akiknek nevük az élet könyvében vannak.

Fil 4 [4] örüljetek az Úrban mindenkor! ismét mondom: örüljetek!

Fil 4 [5] a ti csendesz magatok viselése nyilván legyen minden embereknél! az Úr közel vagyon!

Fil 4 [6] semmit ne szorgalmatoskodjatok, hanem minden imádságban és könyörgésben hálaadással a ti kérésitek tudva legyenek az Istennél.

terjesszétek a kéréseiteket Isten elé! 7 Isten békéje pedig, amely meghalad minden értelmet, megőrzi szíveteket és elméteket Krisztus Jézusban.

8 Egyébként, testvérek, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami dicséretes, ami erényes és magasztos. 9 Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és láttatok tőlem: azt tegyétek; és veletek lesz a békesség Istene.

Pál megköszöni az ajándékokat: 4,10-20

10 Igazán megörültem az Úrban, hogy végre megint felbuzdultatok a rólam való gondoskodásra. Korábban is gondoskodtatok volna, de nem volt rá alkalmatok. 11 Nem az ínség mondatja ezt velem, hiszen megtanultam, hogy beérjem azzal, amim van. 12 Tudok szűkölködni és tudok bővel-kedni is; mindenütt mindent megszoktam: tudok jóllakni is, éhezni is, bővelkedni és nélkülözni is. 13 Mindenre képes vagyok abban, aki nekem erőt ad.

14 Mégis jól tettétek, hogy részvéttel voltatok nyomorúságomban. 15 Ti is tudjátok, filippiek, hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, amikor Makedóniából útnak indultam, egy egyház sem lépett velem az adás és viszonzás kapcsolatára, egyedül csak ti. 16 Már Tesszalonikibe is küldtetek egyszer-kétszer valamit a szükségleteimre. 17 Nem mintha adományra vágynék, hanem mert annak gyümölcsét áhítom, amelyet bőségesen írnak majd a javatokra. 18 Átvettem mindent, és bővelkedem; el vagyok látva, amióta megkaptam Epafroditosztól, amit küldtetek, mint kellemes illatot, kedves és Istennek tetsző áldozatot. 19 Az én Istenem kielégíti majd minden szükségteket gazdagsága szerint dicsőséggel Krisztus Jézusban. 20 Istennek és a mi Atyánknak dicsőség mindörökkön-örökké! Ámen.

Befejezés: köszöntések és áldás: 4,21-23

21 Köszöntsetek minden szentet Krisztus Jézusban. A velem levő testvérek köszöntenek titeket. 22 A szentek mindnyájan, különösen a császár házából valók, köszöntenek titeket.

23 Az Úr Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel! Ámen.

Fil 4 7 és az Istennek békessége, mely felülhalad minden értelmet, oltalmazza meg a ti szíveiteket és elméiteket a Krisztus Jézusban.

Fil 4 8 továbbá, atyámfiai, valamik igazak, valamik szemérmetesek, valamik igazság szerint valók, valamik szentek, valamik szeretetre valók, valamik jóhírűek, ha mi jóság, ha mi dicsérete az oktatásnak, azokról gondolkodjatok.

Fil 4 9 amelyeket tanultatok is és vettetek és hallottatok és láttatok énbennem, azokat cselekedjétek, és a békességnek Istene leszen veletek.

Fil 4 10 fölötte igen örültem pedig az Úrban, hogy már valaha megújultatok az énfelőlem való gondolkodásban, amint gondolkodtatok is, de foglalatosak voltatok.

Fil 4 11 nem úgymint fogyatkozásból mondom, mert én megtanultam, hogy amelyekben vagyok, megelégedjem.

Fil 4 12 tudok megaláztatni is, tudok bővelkedni is, (mindenütt és mindenekben megtaníttattam) megelégedni is, éhezni is, bővelkedni is, fogyatkozást szenvedni is.

Fil 4 13 mindeneket megcselekedhetem azáltal, aki engem megerősít.

Fil 4 14 mindazáltal jól cselekedtetek részesülvén az én háborúságomban.

Fil 4 15 tudjátok pedig ti is, filippiek, hogy mikor az evangéliumnak kezdetin elmentem Macedóniából, egy gyülekezet sem egyesült énvelem a kiadásnak és beszedésnek dolgában, hanem csak ti egyedül,

Fil 4 16 mert Tesszalonikában is egyszer is, mászszor is küldöttetek szükségemre valót.

Fil 4 17 nem hogy adományt keresnék, hanem bővelkedő gyümölcsöt keresek a ti számotokra.

Fil 4 18 elvettem pedig mindeneket, és bővelkedem. betöltöm elvevén Epafroditusztól, amiket küldöttetek, jó illatú szagot, Istennek kedves, kellemetes áldozatot.

Fil 4 19 az én Istenem pedig teljesítse be minden kívánságtokat az ő gazdagsága szerint a dicsőségben a Krisztus Jézus által.

Fil 4 20 az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség örökkön örökké! ámen.

Fil 4 21 köszöntsetek minden szentet a Krisztus Jézusban! köszöntnek titeket, akik velem vannak, az atyafiak.

Fil 4 22 köszöntnek titeket minden szentek, főképpen pedig a császár házából valók.

Fil 4 23 a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme a ti lelketekkel! ámen.

LEVÉL A KOLOSSZEIEKNEK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

Kol 1

1 Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, és Timóteus testvér **2** a Kolosszében élő szent és hívő testvéreknek Krisztusban. Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól!

Pál öröme: 1,3-23

Hálaadás a közösségért

3 Hálát adunk Istennek, a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyjának, valahányszor értetek imádkozunk, **4** mivel hallottunk hitetekről Krisztus Jézusban, és a szeretetről, amelyet az összes szent iránt tanúsítotok, **5** azért a reménységért, amely készen áll számotokra a mennyben, s amelyről már hallottatok az evangélium igaz igéjében. **6** Ez eljutott hozzátok, és ahogy az egész világon gyümölcsöt hoz és növekszik, úgy nálatok is, attól a naptól kezdve, amelyen a maga igazságában hallottátok és megismertétek Isten kegyelmét. **7** Így tanultátok azt Epafrásztól, a mi szeretett szolgatársunktól, aki Krisztus hűséges szolgája értünk. **8** Ő értesített minket Lélekből fakadó szeretetetekről is.

Könyörgés a közösségért

9 Ezért mi is, attól a naptól kezdve, hogy ezt hallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy az ő akaratának az ismerete teljes legyen bennetek, minden lelki bölcsességgel és megértéssel együtt, **10** és az Úrhoz méltóan éljetek, mindenben az ő tetszése szerint, hogy minden jócselekedetben gyümölcsöt hozzatok, és gyarapodjatok Isten ismeretében. **11** Erősítsen meg titeket dicsőségének hatalmából minden erővel, hogy végig kitartsatok, és béketűrők legyetek.

Krisztus, a mindenség és az egyház feje

12 Örömmel adjatok hálát az Atyának,
aki méltókká tett titeket arra,
hogy nektek is részetek legyen
a szentekkel a világosságban.
13 Kiragadott minket a sötétség hatalmából,
s áthelyezett szeretett Fiának országába.
14 Benne van a mi megváltásunk,
a bűnök bocsánata.
15 Ő a láthatatlan Isten képmása,
és minden teremtmény elsőszülöttje,

Kol 1 [1] Pál, a Jézus Krisztus apostola az Isten akaratjából és Timóteus, az atyafi

Kol 1 [2] azoknak, akik Kolosszében vannak, a Krisztus Jézusban szent és hű atyafiaknak. kegyelem tinektek, és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

Kol 1 [3] hálákat adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának mindenkor tiérettetek imádkozván.

Kol 1 [4] hallván a ti hiteteket a Krisztus Jézusban, és minden szentekhez való szereteteteket.

Kol 1 [5] a reménységért, mely eltétetett nektek mennyekben, melyet hallottatok az evangélium igazságának igéjéből,

Kol 1 [6] mely hozzátok jutott, amint az egész világban is vagyon és gyümölcsöz és növekedik, amint tibennetek is a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Isten malasztját igazán.

Kol 1 [7] amint megtanultátok Epafrásztól, a mi szerelmes szolgatársunktól, ki tiérettetek hű szolgája a Krisztus Jézusnak,

Kol 1 [8] aki meg is jelentette nekünk a ti lélekben való szereteteteket.

Kol 1 [9] az okáért mi is, amely naptól fogva hallottuk, meg nem szűnünk érettetek imádkozni és könyörgeni, hogy betöltessetek az ő akaratjának ismeretivel, minden bölcsességgel és lelki értelemmel,

Kol 1 [10] hogy járjatok méltán az Istennek mindenekben kedveskedvén, minden jó cselekedetben gyümölcsözvén és növekedvén az isteni tudományban.

Kol 1 [11] minden erővel megerősíttetvén az ő dicsőséges hatalma szerint minden békességes szenvedésben és hosszútűrésben örömmel.

Kol 1 [12] hálákat adván az Atyaistennek, ki méltókká tett minket a szentek örökségének részesülésére a világosság által.

Kol 1 [13] ki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az ő szerelmes Fiának országába,

Kol 1 [14] kiben váltságunk vagyon az ő vére által a bűneinknek bocsánatja.

Kol 1 [15] ki a láthatatlan Istennek képe, minden teremtett állatnak elsőszülötte.

Kol 1 [16] mert őáltala teremtettek mindenek az egekben és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok, mindenek őáltala és őbenne teremtettek.

Kol 1 [17] és ő mindenek előtt vagyon, és mindenek őbenne állanak.

16 mert benne teremtetett minden
az égben és a földön,
a láthatók és a láthatatlanok,
a trónusok és uralmak,
a fejedelemségek és hatalmasságok.
Minden őáltala és őérte teremtetett.
17 Ő előbb van mindennél,
és minden benne áll fenn.
18 Ő a testnek, az egyháznak a feje;
ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül,
hogy az övé legyen az elsőség mindenben.
19 Mert úgy tetszett az Atyának,
hogy benne lakjon az egész teljesség,
20 és hogy általa engeszteljen ki magával mindent,
ami a földön és a mennyben van,
azáltal, hogy békességet szerzett
keresztjének vérével.

A közösség bátorítása

21 Titeket is, akik egykor idegenek és ellenséges érzületűek voltatok a gonosz tettek miatt, 22 megbékéltetett most az ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, szeplőtelenül és feddhetetlenül állítson önmaga elé. 23 Maradjatok meg ezért a hitben szilárdan és állhatatosan, ne tántorodjatok el az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amelyet minden teremtménynek hirdettek az ég alatt, s amelynek én, Pál, a szolgája lettem.

Buzdítások: 1,24- 2,23

Pál szolgálata

24 Most pedig örömest szenvedek értetek, és kiegészítem testemben azt, ami hiányzik Krisztus szenvedéseiből, testének, az egyháznak javára, 25 amelynek én szolgája lettem az Istentől értetek kapott tisztségnél fogva, hogy teljesen érvényt szerezzek Isten igéjének, 26 a titoknak, amely századok és nemzedékek óta el volt rejtve, de amelyet most kinyilatkoztatott szentjeinek. 27 Velük akarta Isten megismertetni ennek a titoknak dicsőséges gazdagságát a nemzetek között. Ez a titok pedig nem más, mint a bennetek lévő Krisztus, a dicsőség reménye. 28 Mi őt hirdetjük, amikor minden embert intünk és tanítunk teljes bölcsességgel, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Krisztusban. 29 Ezért fáradozom és küzdök az ő erejének segítségével, amely hatékonyan működik bennem.

Kol 1 18 és ő az anyaszentegyház testének feje, ki a kezdet, a halottak közül elsőszülött, hogy ő legyen mindenek között első.

Kol 1 19 mert tetszett, hogy minden teljesség őbenne laknék,

Kol 1 20 és őáltala megbékéltetne mindeneket magával, megbékéltetvén az ő keresztének vérével mind, amelyek a földön, és mind, amelyek mennyekben vannak.

Kol 1 21 és ti midőn valaha idegenek volnátok, és ellenségek értelemmel a gonosz cselekedetekben.

Kol 1 22 most pedig megbékéltetett az ő testében való halálának általa, hogy titeket szentekké tenne, és makula nélkül valókká és fedhetetlenekké ő maga előtt.

Kol 1 23 de úgy ha megmaradtok a hitben megfundáltatva, és állhatatosok és el nem távozók az evangélium reménységétől, melyet hallottatok, mely minden teremtett állat között prédikáltatott, mely az ég alatt vagyon, melynek én, Pál szolgája lettem.

Kol 1 24 ki most örülök a tiérettetek való szenvedésekben, és betöltöm azokat, amelyek híjával vannak a Krisztus szenvedési, az én testemben, az ő testeért, mely az anyaszentegyház.

Kol 1 25 melynek én szolgája lettem az Isten sáfárkodása szerint, mely nekem adatott tiérettetek, hogy beteljesítsem az Isten igéjét,

Kol 1 26 a titkot, mely eleitől és nemzetségektől fogva el volt rejtve, most pedig megjelentetett az ő szentinek,

Kol 1 27 akiknek meg akarta az Isten jelenteni e dicsőséges titoknak gazdagságát a pogányok között, mely a Krisztus, tiköztetek a dicsőségnek reménysége.

Kol 1 28 akit mi hirdetünk feddvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcsességben, hogy minden embert tökéletessé tegyünk a Krisztus Jézusban.

Kol 1 29 melyben munkálkodom is tusakodván az ő cselekedete szerint, melyet énbennem hatalmasan cselekszik.

Kol 2

1 Azt akarom, hogy tudjátok meg, hogyan
küzdök értetek, a laodíceaiakért, és mindazokért,
akik nem látták szemtől-szembe személyemet,
2 hogy a szívük megvigasztalódjék, és szeretetben
összeforrva eljussanak a megértés teljességének
minden gazdagságára, Isten titkának, Krisztusnak
ismeretére, 3 akiben a bölcsesség és a tudomány
minden kincse rejlik. 4 Ezt azért mondom, hogy
senki félre ne vezessen titeket tetszetős beszéddel.
5 Mert ha testileg távol vagyok is, lelkileg veletek
vagyok, és örülök, amikor látom köztetek a rendet
és a Krisztusban való hiteteknek a szilárdságát.

6 Ezért tehát, ahogyan elfogadtátok az Úr Jé-
zus Krisztust, úgy éljetek is benne, 7 gyökerezze-
tek meg őbenne, és épüljetek rá! Erősödjetek meg
a hitben, ahogyan tanultátok, és legyen bőséges a
hálaadásotok!

Óvás a tévtanítóktól

8 Vigyázzatok, hogy senki rabul ne ejtsen ti-
teket bölcselettel és hiú megtévesztéssel, amely
emberi hagyományhoz, a világ elemeihez, nem
pedig Krisztushoz igazodik. 9 Mert őbenne lakik
az istenség egész teljessége testi formában, 10 és
benne jutottatok teljességre, benne, aki minden fe-
jedelemségnek és hatalmasságnak a feje. 11 Benne
körül is metélkedtetek, nem kézzel végzett körül-
metéléssel, hanem az érzéki test levetésével, a
Krisztus szerinti körülmetéléssel, 12 amikor vele
együtt eltemetkeztetek a keresztségben, és vele
együtt fel is támadtatok, annak az Istennek erejébe
vetett hit által, aki őt feltámasztotta a halottak kö-
zül. 13 Vele együtt titeket is, amikor halottak volta-
tok vétkeitek és testetek körülmetéletlensége miatt,
életre keltett azáltal, hogy megbocsátotta minden
vétkünket. 14 Az adóslevelet, mely ellenünk szólt
és vádolt minket, eltörölte, eltette az útból, és a ke-
resztre szegezte; 15 lefegyverezte a fejedelemsége-
ket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégye-
nítette őket, és diadalmaskodott rajtuk.

16 Senki ne ítéljen el tehát titeket étel vagy
ital dolgában, sem az ünnepnapra, újholdra vagy
szombatra vonatkozó dolgokban. 17 Ezek csak ár-
nyékai a jövendő dolgoknak, a valóság azonban
Krisztusé. 18 Ne fosszon meg titeket a jutalomtól az
olyan ember, aki tetszeleg magának az alázatosko-
dásban és az angyalok tiszteletében, aki látomásai
miatt felfuvalkodik, alaptalanul elbizakodik érzé-
kies lelkületében, 19 és nem ragaszkodik a Főhöz,
aki az illesztések és az ízületek segítségével gon-

Kol 2 [1] akarom pedig, hogy tudtotokra legyen,
minemű szorgalmatosságom legyen tirátok és
azokra, akik Laodiceában vannak, és minde-
nekre, akik testbeli személyemet nem látták,

Kol 2 [2] hogy megvigasztaltassanak az ő szívük,
akik taníttattak a szeretetben és a teljes értelem-
nek minden gazdagságában az Atyaisten és a
Krisztus Jézus titkának megismerésére,

Kol 2 [3] kiben a bölcsességnek és tudománynak
minden kincsei elrejtve vannak.

Kol 2 [4] ezt pedig mondom, hogy senki titeket
meg ne csaljon a beszédeknek mélységével.

Kol 2 [5] mert noha testben távol vagyok, de lélekben
veletek vagyok örülvén és látván a ti rendtartástokat és a Krisztusban való hiteteknek erősségét.

Kol 2 [6] azért amint vettétek az Úr Jézus Krisztust,
őbenne járjatok

Kol 2 [7] meggyökerezvén és felépülvén őbenne,
és megerősödvén a hitben, amint tanultátok is,
bővelkedvén őbenne hálaadással.

Kol 2 [8] meglássátok, hogy valaki titeket meg ne
csaljon a filozófia és hiábavaló csalárdság által
az emberek szerzése szerint, e világnak betűi szerint, és nem a Krisztus szerint.

Kol 2 [9] mert őbenne lakik az istenségnek minden
teljes volta test szerint,

Kol 2 [10] és megtöltetek azzal, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.

Kol 2 [11] kiben körül is metélkedtetek nem kézzel
lett körülmetélkedéssel a testnek megfosztásában, hanem a Krisztus körülmetélkedésével.

Kol 2 [12] eltemettetvén övele a keresztségben, akiben fel is támadtatok az Isten cselekedetének hiti
által, ki feltámasztotta őtet halottaiból.

Kol 2 [13] és titeket, mikor meghaltatok volna a bű-
nökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített övele elengedvén nektek
minden vétkeiteket,

Kol 2 [14] eltörölvén a végezésnek kéziírását, mely
miellenünk vala, mely mi ellenkezőnk vala, és
azt elvette középből felszegezvén azt a keresztre.

Kol 2 [15] és megfosztván a fejedelemségeket és a hatalmasságokat bátorságosan általvitte nyilván győzedelmesen dicsekedvén azokon önnönmaga által.

Kol 2 [16] senki azért titeket meg ne ítéljen az ételben vagy italban vagy az ünnepnapnak vagy az
új holdnak vagy a szombatoknak részében.

Kol 2 [17] melyek a következendőknek árnyéki, a
test pedig a Krisztusé.

dozza és összetartja az egész testet, hogy megvalósítsa abban az Isten szerint való növekedést.

20 Ha tehát Krisztussal meghaltatok a világ elemeinek, miért vesztek magatokra szabályokat, mintha a világban élnétek: **21** »Ne nyúlj hozzá, ne ízleld, ne érintsd!« **22** Hiszen ezek mind arra valók, hogy a használat folytán elpusztuljanak. Csak emberi parancsokról és tanításokról van szó **{Iz 29,13 G}**. **23** A bölcsesség látszatát keltik az önkényes istentisztelettel, az alázatoskodással és a test sanyargatásával, de nincs bennük semmi érték; csak az érzéki test kielégítésére szolgálnak.

Kol 2 [18] senki titeket el ne tévelyítsen akarván alázatosság által és az angyalok tiszteleti által, azokban járni, amiket nem látott, hiában felfuvalkodván az ő testének értelmében,

Kol 2 [19] és nem ragaszkodván a Főhöz, mely által az egész test az egyberaggatások és egybeeresztések által egybefoglaltatván és köttetvén növekedik az Isten öregbítése szerint.

Kol 2 [20] azért ha meghaltatok a Krisztussal e világ betűinek, miért ítéltek mégis mint e világon élők?

Kol 2 [21] ne illessétek, se ne kóstoljátok, se ne érintsétek!

Kol 2 [22] melyek mind veszedelmesek a velük való élés által az emberek parancsolati és hagyományi szerint,

Kol 2 [23] melyek a bölcsességnek színét viselik ugyan az Istennek hiábavaló tiszteletiben és az alázatosságban, és nem a testnek kedvezésére, nem valami tiszteletben a testnek megelégítésére.

Új élet Krisztusban: 3,1-4,6

Kol 3

A régi és az új ember

1 Ezért tehát, ha feltámadtatok Krisztussal, keressétek az odafent valókat, ahol Krisztus van, Isten jobbján ülve **{Zsolt 110,1}**. **2** Az odafent való dolgokkal törődjetek, ne a földiekkel. **3** Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal el van rejtve Istenben. **4** Amikor pedig Krisztus, a ti életetek, megjelenik, akkor majd ti is megjelentek vele együtt a dicsőségben.

5 Irtsátok ki tehát tagjaitokból azt, ami földi: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a bujaságot, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami nem más, mint bálványimádás. **6** Miattuk érkezik el Isten haragja a hitetlenség fiaira. **7** Ti is ezeket műveltétek egykor, amikor köztük éltetek. **8** Most azonban vessétek el magatoktól mindezeket: a haragot, az indulatosságot, a rosszakaratot, szátokból a káromlást és a rút beszédet. **9** Ne hazudjatok egymásnak, ti, akik levetettétek a régi embert cselekedeteivel együtt, **10** és magatokra öltöttétek az újat, aki teremtőjének képmására állandóan megújul a teljes megismerésig. **11** Itt nincs már többé görög és zsidó, nincs körülmetéltség és körülmetéletlenség, nincs barbár, szkíta, szolga és szabad, hanem Krisztus minden, mindenkiben.

12 Öltsétek tehát magatokra, mint Isten szent és kedves választottjai, az irgalom érzületét, a jóságot, az alázatosságot, a szelídséget és a béketűrést!

Kol 3 [1] az okáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafel valókat keressétek, ahol a Krisztus vagyon az Istennek jobbján ülvén.

Kol 3 [2] az odafel valókról elmélkedjetek, nem a földiekről!

Kol 3 [3] mert meghaltatok, és a ti életetek elrejtetett a Krisztussal az Istenben.

Kol 3 [4] mikor a Krisztus megjelenik, a ti életetek, akkor ti is megjelentek övele a dicsőségben.

Kol 3 [5] sanyargassátok azért a ti tagjaitokat, melyek a földön vannak: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a fajtalanságot, a gonosz kívánságot és a fösvénységet, mely bálványi szolgálat,

Kol 3 [6] amelyekért jő az Isten haragja a hitlenségnek fiaira.

Kol 3 [7] melyekben ti is jártatok valaha, mikor azokban élnétek.

Kol 3 [8] most pedig vessetek le ti is mindeneket, a haragot, bosszankodást, gonoszságot, káromlást, rút beszédet a ti szájatokból!

Kol 3 [9] ne hazudjatok egymásnak levetkőzvén az ó emberből az ő cselekedetivel,

Kol 3 [10] és felöltözvén abba az újba, aki megújíttatik annak ábrázatja szerint való ismeretire, aki azt teremtette.

Kol 3 [11] ahol nincs pogány és zsidó, körülmetélkedés és körülmetéletlenség, barbár és szittya, szolga és szabados, hanem mindenek és mindenekben a Krisztus.

13 Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen! Ahogy az Úr megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is! 14 Mindezek fölött pedig: öltsétek magatokra a szeretetet, amely a tökéletesség köteléke! 15 S Krisztus békéje, amelyre meghívást kaptatok egy testben, uralkodjék a szívetekben! Legyetek hálásak!

16 Krisztus igéje lakjék bennetek gazdagon! Minden bölcsességgel tanítsátok és intsétek egymást! Hálaadással szívetekben énekeljetek Istennek zsoltárokat, himnuszokat és szent énekeket! 17 Bármit tesztek, szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézus nevében tegyetek, és adjatok hálát az Atyaistennek általa!

Állapotbeli kötelességek

18 Asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteknek, ahogy illik az Úrban! 19 Férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek kemények irántuk! 20 Gyermekek, fogadjatok szót mindenben szüleiteknek, mert ez kedves az Úrnak! 21 Apák, ne keltsétek fel a haragot gyermekeitekben, hogy kedvüket ne veszítsék! 22 Szolgák, engedelmeskedjetek mindenben test szerinti uraitoknak! Ne látszatra szolgáljatok, mintha emberek kedvét keresnétek, hanem egyenes szívvel az Úr félelmében! 23 Bármit tesztek, szívből tegyétek, mintha az Úrnak, és nem embereknek tennétek! 24 Hiszen tudjátok, hogy az Úrtól megkapjátok jutalmul az örökséget. Az Úr Krisztusnak szolgáljatok; 25 mert aki igazságtalanságot követ el, visszakapja, amit igaztalanul cselekedett: ebben nincs személyválogatás.

Kol 3 12 öltözzetek fel azért ti mint Istennek választotti, szentek és szerelmesek az irgalmasságnak indulatiba, kegyességbe, alázatosságba, szelídségbe, békességes tűrésbe!

Kol 3 13 eltűrvén egymást, és megengedvén egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza vagyon, amint az Úr is megengedett nektek, úgy ti is.

Kol 3 14 mindezek fölött pedig szeretetetek legyen, mely a tökéletességnek kötele.

Kol 3 15 és a Krisztus békessége örvendezzen a ti szíveitekben, melyre hívattattatok is egy testben, és hálaadók legyetek!

Kol 3 16 a Krisztus igéje lakjék bennetek bőséggel, minden bölcsességgel tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel és lelki énekekkel jó kedvvel énekelvén szíveitekben az Istennek.

Kol 3 17 valamit cselekszetek szóval vagy tétéménnyel, mindeneket az Úr Jézus Krisztusnak nevében hálákat adván az Istennek és az Atyának őáltala.

Kol 3 18 asszonyok, engedjetek a férjeteknek, amint szükség, az Úrban!

Kol 3 19 férfiak, szeressétek a ti feleségteket, és ne legyetek kemények őhozzájuk!

Kol 3 20 fiak, engedjetek a szüleiteknek mindenekben, mert az kellemetes az Úrnál!

Kol 3 21 atyák, ne ingerljétek bosszankodásra a fiaitokat, hogy kisdedszívűek ne legyenek!

Kol 3 22 szolgák, mindenekben engedjetek a testi uratoknak nem szemre szolgálván, mint embereknek kedveskedvén, hanem szíveteknek együgyűségében félvén az Istent!

Kol 3 23 valamit cselekszetek, szívetek szerint cselekedjétek, mint az Úrnak, és nem mint embereknek.

Kol 3 24 tudván, hogy az Úrtól veszitek az örökség jutalmát. az Úr Krisztusnak szolgáljatok,

Kol 3 25 mert aki bosszúságot teszen, visszaveszi azt, amit hamisan cselekedett, és nincs személyválogatás az Istennél.

Kol 4

1 Urak, adjátok meg a szolgáknak azt, ami jogos és méltányos, hiszen tudjátok, hogy nektek is van Uratok a mennyben!

Általános intelmek

2 Az imádságban legyetek állhatatosak, legyetek abban éberek, hálaadással! 3 Imádkozzatok értünk is, hogy Isten tárja fel előttünk az ajtót a beszédhez, Krisztus titkának hirdetéséhez, amely miatt bilincsekbe is vertek, 4 hogy úgy ismertessem meg azt, mint ahogy róla szólnom kell.

Kol 4 1 urak, ami igaz és illendő, a szolgáknak megadjátok tudván, hogy nektek is uratok vagyon mennyben.

Kol 4 2 az imádságban szorgalmatosak legyetek vigyázván abban hálaadással,

Kol 4 3 imádkozván egyetemben miérettünk is, hogy az Isten megnyissa nekünk a beszédnek ajtaját a Krisztus titkának megbeszélésére, (mely miatt kötözve is vagyok),

Kol 4 4 hogy megjelentsem azt úgy, amint nekem szükség szólanom.

5 Bölcsen viselkedjetek a kívülállókkal szemben,
használjátok fel a kedvező alkalmat! Jól értékesít-
sétek az időt! 6 Beszédetek legyen mindig kedves,
sóval ízesített, hogy tudjátok, miképpen kell ki-
nek-kinek megfelelnetek!

Befejezés: személyes közlések és köszöntések: 4,7-18

7 Az én sorsomról mindent elmond majd nek-
tek Tichikusz, a szeretett testvér, a hűséges szolga
és szolgatársam az Úrban. 8 Éppen azért küldtem
őt hozzátok, hogy megismerjétek helyzetünket, és
megvigasztalja szíveteket. 9 Vele megy One-
zimosz, a kedves és hű testvér is, aki közületek
való. Ők mindenről értesítenek majd titeket, ami
itt történik.

10 Köszönt titeket Arisztarchosz fogolytár-
sam, és Márk, Barnabás unokaöccse, akiről utasí-
tásokat kaptatok – ha hozzátok megy, fogadjátok
be –, 11 valamint Jézus is, akit Jusztusznak hívnak.
A zsidók közül csak ők munkatársaim Isten ország-
gának hirdetésében, s a vigasztalásomra is voltak.
12 Köszönt titeket a közületek való Epafrász,
Krisztus Jézus szolgája, aki mindig küzd értetek
az imádságban, hogy tökéletesen és szilárd meg-
győződéssel álljatok helyt mindabban, ami Isten
akarata. 13 Tanúskodom róla, hogy sokat fáradoz-
ik értetek, és azokért, akik Laodíceában és Hie-
rapoliszban vannak. 14 Köszönt titeket Lukács, a
szeretett orvos, és Démász. 15 Köszöntsétek a
Laodíceában lévő testvéreket, Nimfát és a közös-
séget, amely a házában van! 16 Ha ezt a levelet ná-
latok már felolvasták, gondoskodjatok róla, hogy
a laodíceaiak egyházában is felolvassák, a laodí-
ceaiakét pedig ti olvassátok el! 17 Mondjátok meg
Archipposznak: »Légy rajta, hogy teljesítsd a
szolgálatot, amelyet kaptál az Úrban!«

18 A köszöntést magam, Pál, saját kezemmel
írom. Emlékezzetek meg bilincseimről! Kegye-
lem veletek!

Kol 4 [5] eszesen járjatok azokkal, akik kívül van-
nak, az időt megváltván.

Kol 4 [6] a ti beszédetek mindenkor kedvességgel,
mint sóval legyen meghintve, hogy tudjátok,
mint kellessék mindennek megfelelnetek.

Kol 4 [7] az én állapotomat mind megjelenti nektek
Tichikusz, az én szerelmes atyámfia és hű szolga
és szolgatársam az Úrban.

Kol 4 [8] kit azért küldöttem hozzátok, hogy megtudja
a ti állapototokat, és megvigasztalja szíveiteket

Kol 4 [9] Onezimusszal, a szerelmes és hű atyafi-
val, ki közületek való. minden itt való dolgokat
megjelentnek nektek.

Kol 4 [10] köszönt titeket Arisztarchusz, az én fo-
golytársam és Márk, a Barnabás nénje fia, aki fe-
lől parancsolatokat vettetek, hogyha hozzátok
megyen, befogadjátok őtet.

Kol 4 [11] és Jézus, ki Jusztusznak mondatik, kik a
körülmetélkedésből valók. csak ezek az én segí-
tőim az Istennek országában, akik vigasztalá-
somra voltak.

Kol 4 [12] köszönt titeket Epafrász, ki közületek
való, a Krisztus Jézus szolgája, ki mindenkor
szorgalmatos tiérettetek az imádságokban, hogy
tökéletesek maradjatok, és teljesek az Istennek
minden akaratjában.

Kol 4 [13] mert bizonyságot teszek felőle, hogy sok
munkája vagyon érettetek és azokért, akik Laodi-
ceában és akik Hierápoliszban vannak.

Kol 4 [14] köszönt titeket Lukács, a szerelmes or-
vos, és Démász.

Kol 4 [15] köszöntsétek az atyafiakat, kik Laodice-
ában vannak, és Nimfát és a gyülekezetet, mely
az ő házában vagyon!

Kol 4 [16] és mikor elolvastatik nálatok e levél, cse-
lekedjétek hogy a laodiceaiak gyülekezetiben is
elolvastassék, és azt, mely a laodiceaiaké, ti ol-
vassátok el!

Kol 4 [17] és mondjátok meg Archippusznak: meg-
lásd, hogy amely szolgálatot az Úrban felvettél,
beteljesítsed!

Kol 4 [18] köszöntlek én is, Pál kezem írásával. em-
lékezzetek meg az én köteleimről! kegyelem ve-
letek! ámen.

ELSŐ LEVÉL
A TESSZALONIKIEKNEK

Címzés és köszöntés: 1,1

1 Tessz 1

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a tesszalonikiek egyházának, amely az Atyaistenben és az Úr Jézus Krisztusban él. Kegyelem nektek és békesség!

Az apostol és a közösség: 1,2-3,13

A tesszalonikiek környezetük példaképei

2 Hálát adunk Istennek mindnyájatokért mindenkor, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban. Szüntelenül **3** gondolunk Istenünk és Atyánk előtt a mi Urunkban, Jézus Krisztusban való hitetek gyümölcseire, fáradozó szeretetetekre és türelmes reménységetekre. **4** Tudjuk, Istentől szeretett testvéreim, hogy választottak vagytok. **5** Mi ugyanis az evangéliumot nem csak szóval hirdettük nálatok, hanem erővel és Szentlélekkel is, és egész teljességgel. Hiszen tudjátok, milyenek voltunk köztetek, a ti érdeketekben. **6** Ti pedig a mi követőink lettetek, és az Úréi, elfogadtátok az igét sok szorongatás közt, a Szentlélek örömével. **7** Így példaképpé lettetek minden hívő számára Makedóniában és Akhájában. **8** Az Úr igéjének hirdetése ugyanis tőletek haladt tovább, nem csak Makedóniában és Akhájában. Istenbe vetett hitetek eljutott mindenhová, úgyhogy szükségtelen is arról beszélnünk. **9** Hiszen mindenki beszéli rólunk, hogy hogyan érkeztünk hozzátok, és hogyan tértetek meg a bálványoktól Istenhez, hogy az élő, igaz Istennek szolgáljatok, **10** és várjátok a mennyből Fiát, akit feltámasztott a halottak közül, Jézust, aki megment minket a jövendő haragtól.

1Tesz 1 [1] Pál és Szilvánusz és Timóteus a tesszalonikaiak anyaszentegyházának az Atyaistenben és az Úr Jézus Krisztusban. kegyelem nektek és békesség!

1Tesz 1 [2] hálákat adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért emlékezetet tevén rólatok imádságinkban.

1Tesz 1 [3] szüntelen megemlékezvén a ti hitetek cselekedetéről és munkátokról és szeretetetekről és tűrő reménységtekről a mi Urunk Jézus Krisztusban, a mi Istenünk és Atyánk előtt.

1Tesz 1 [4] tudván, atyámfiai, az Istennek szerelmesi, a ti választástokat.

1Tesz 1 [5] mert a mi evangéliumunk nem volt tihozzátok csak beszédben, hanem erőben is és a Szentlélekben és nagy tökéletességben, amint tudjátok, mineműek voltunk közöttetek tiérettetek.

1Tesz 1 [6] és ti mi követőink lettetek, és az Úré, befogadván az igét sok háborúságban a Szentlélek örömével.

1Tesz 1 [7] úgyhogy példává lettetek legyen minden hívőknek Macedóniában és Achájában.

1Tesz 1 [8] mert tőletek hirdettetett ki az Úr beszéde nemcsak Macedóniában és Achájában, hanem minden helyen is a ti hitetek, mely az Istenben vagyon, kiterjedett, úgyhogy nem szükség nekünk semmit szólanunk.

1Tesz 1 [9] mert ő maguk hirdetik felőlünk minemű bemenetelünk volt hozzátok, és mi módon tértetek meg az Istenhez a bálványoktól az élő és igaz Istennek szolgálni

1Tesz 1 [10] és várni az ő Fiát mennyekből, (kit feltámasztott halottaiból), a Jézust, ki megmentett minket a jövendő haragtól.

1 Tessz 2

Visszatekintés az apostol első látogatására

1 Magatok is tudjátok, testvérek, hogy hozzátok való érkezésünk nem volt hiábavaló. **2** Ellenkezőleg, noha előbb, mint tudjátok, szenvedések és bántalmak értek minket Filippiben, mégis, Istenben bízva, a nagy gondok között is hirdettük nektek Isten evangéliumát. **3** Mert a mi igehirdetésünk nem tévedésből fakad, sem tisztátalanságból, és nem történik álnoksággal, **4** hanem úgy beszélünk, mint akiket Isten megpróbált és igazolt, hogy ránk bízza az evangéliumot. Nem mint olyanok, akik az emberek tetszését keresik, hanem

1Tesz 2 [1] mert magatok tudjátok, atyámfiai, a mi tihozzátok való bejövetelünket, hogy nem volt hiábavaló.

1Tesz 2 [2] hanem azelőtt szenvedvén és gyalázatokkal illettetvén, (amint tudjátok), Filippében, bizodalmunk volt a mi Istenünkben, hogy nálatok hirdetnők az Isten evangéliumát nagy szorgalmatossággal.

1Tesz 2 [3] mert a mi intésünk nem volt a tévelygésről, sem a tisztátalanságról, sem álnokságból,

1Tesz 2 [4] hanem amint tetszettünk az Istennek, hogy ránk bízattatnék az evangélium, úgy szó-

Istenét, aki vizsgálja szívünket {Jer 11,20}. 5 Egyáltalán nem szokásunk a hízelgő beszéd, amint tudjátok, sem a kapzsiság alkalmának keresése – Isten a tanúnk erre. 6 Az emberek elismerését sem kerestük, sem a tiéteket, sem másokét. 7 Bár rátok támaszkodhattunk volna, mint Krisztus apostolai, mégis úgy voltunk köztetek, mint kicsinyek, úgy, ahogyan a dajka gondozza a gyermekeit. 8 Ragaszkodtunk hozzátok, és szívesen nektek adtuk volna nemcsak Isten evangéliumát, hanem életünket is, mert nagyon megkedveltünk titeket. 9 Emlékeztek ugyanis, testvérek, munkánkra és fáradozásunkra. Éjjel-nappal dolgoztunk, és úgy hirdettük nálatok Isten evangéliumát, hogy ne legyünk közületek senkinek sem a terhére. 10 Ti tanúi vagytok ennek, és Isten is, hogy milyen szent, igaz és feddhetetlen módon éltünk értetek, akik hívők lettetek. 11 Hasonlóképpen azt is tudjátok, hogy amint az apa inti a gyermekeit, mindegyikteket 12 úgy intettünk és vigasztaltunk, s kérve-kértünk, hogy viselkedjetek méltóan ahhoz az Istenhez, aki országába és dicsőségére hív titeket.

A közösség elfogadta az evangéliumot

13 Szüntelenül hálát adunk tehát Istennek, hogy ti, akik Isten igéjének hirdetését tőlünk hallottátok, azt nem úgy fogadtátok, mint emberek szavát, hanem mint ami az valójában: mint Isten igéjét, amely munkálkodik is bennetek, akik hisztek. 14 Mert ti, testvéreim, hasonló sorsra jutottatok, mint Isten egyházai, amelyek Júdeában vannak Krisztus Jézusban, mert ti ugyanazt szenvedtétek el fajtestvéreitektől, amit ők is a zsidóktól, 15 akik megölték az Úr Jézust és a prófétákat, s minket is üldöztek. Istennek nem telik kedve bennük. Ők ellenséges érzületűek minden ember iránt, 16 és megtiltják nekünk, hogy a pogányokhoz beszéljünk, nehogy üdvözüljenek. Így mindenkor betöltik bűneik mértékét {Ter 15,16; Dán 8,23}, és Isten haragja utol is érte őket mindvégig.

Az elmaradt látogatás

17 Testvérek, mi rövid időre elszakadtunk ugyan tőletek és egymás látásától, de nem a szívünkkel! Ezért nagy vágyódásunkban annál jobban igyekeztünk arra, hogy színről színre lássunk titeket. 18 El akartunk ugyanis menni hozzátok, kiváltképpen én, Pál, egyszer is, másszor is, de a sátán megakadályozott. 19 Mert ki a mi reménységünk, örömünk, vagy dicsőségünk koszorúja? Nem ti, a mi Urunk Jézus előtt, amikor eljön? 20 Igen, ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk!

lunk, nem mint embereknek kedveskedvén, hanem az Istennek, ki a mi szíveinket megpróbálja.

1Tesz 2 5 mert soha nem éltünk hízelkedő beszéddel, amint tudjátok, sem a fösvénységnek alkalmatosságával, az Isten bizonyságunk.

1Tesz 2 6 sem az emberektől nem kerestük dicsőséget, sem tőletek, sem egyebektől.

1Tesz 2 7 noha terhetekre lehettünk volna mint Krisztus apostoli, mindazáltal kisdedek lettünk közöttetek, szinte mintha a dajka táplálná a fiait.

1Tesz 2 8 így kívánván titeket kívánva akartuk nektek adni nemcsak az Isten evangéliumát, hanem a mi lelkeinket is, mert mi szerelmesinkké lettetek.

1Tesz 2 9 mert megemlékeztek, atyámfiai, a mi munkánkról és fáradságunkról. éjjel és nappal munkálkodván, hogy valakit közületek meg ne terhelnénk, prédikálottuk köztetek az Isten evangéliumát.

1Tesz 2 10 ti vagytok bizonyságok, és az Isten, mely szentül és igazán és panasz nélkül voltunk köztetek, akik hittetek.

1Tesz 2 11 amint tudjátok, mi módon mindeniteket, (mint az atya az ő fiait),

1Tesz 2 12 kérvén titeket és vigasztalván kértük, hogy Isten előtt méltán járnátok, aki hívott titeket az ő országába és dicsőségébe.

1Tesz 2 13 azért mi is hálákat adunk az Istennek szüntelen, mert mikor elvettétek volna mitőlünk az Isten hallásának igéjét, azt nem úgy vettétek, mint ember igéjét, hanem mint Isten igéjét, (amint bizonyosan az), aki munkálkodik tibennetek, akik hittetek.

1Tesz 2 14 mert ti, atyámfiai, követői lettetek az Isten gyülekezetinek, melyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mert azonokat szenvedtétek ti is a ti nemzetségtektől, amint ők is a zsidóktól,

1Tesz 2 15 kik az Úr Jézust is megölték, és a prófétákat, és minket is üldöztek, és az Istennek nem tetszenek, és minden emberekkel ellenkednek,

1Tesz 2 16 tiltván minket a pogányoknak szólanunk, hogy üdvözüljenek, hogy mindenkor betöltsék az ő bűnüket, mert eljutott az Isten haragja őrájuk mindvégig.

1Tesz 2 17 mi pedig, atyámfiai, megfosztatván egy kevés ideig tőletek, személy szerént, nem szívvel, annyival inkább siettünk színeteket látni nagy kívánsággal.

1Tesz 2 [18] mert hozzátok akartunk menni, én kiváltképpen, Pál egyszer is másszor is, de akadályunkra volt a sátán.

1Tesz 2 [19] mert micsoda a mi reménységünk vagy örömünk vagy a dicsőségünknek koronája? nem ti vagytok-e a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő eljövetelekor?

1Tesz 2 [20] mert ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.

1 Tessz 3

Timóteus elküldése

1 Mivel tovább már nem állhattuk meg, jónak láttuk, hogy magunkra maradjunk Athénben, **2** és elküldtük Timóteust, a testvérünket, Isten munkatársát Krisztus evangéliumában, hogy hiteteket szolgálja, megerősítsen titeket, és bátorítson hitetekben, **3** hogy senki meg ne tántorodjék ezekben a szorongatásokban. Hiszen tudjátok, hogy erre vagyunk rendelve. **4** Meg is mondtuk előre, amikor nálatok voltunk, hogy szorongatásokat fogunk elszenvedni, mint ahogy meg is történt, s tudtok is róla. **5** Azért nem állhattam meg tovább, s elküldtem, hogy értesüljek hitetekről, hogy nem kísértett-e meg titeket a kísértő, és nem vész-e kárba a munkánk.

Az apostol örömét leli a közösségben

6 Most viszont, amikor Timóteus visszatért tőletek hozzánk, és hírt hozott hitetekről és szeretetetekről, s arról, hogy mindig örömmel emlékeztek ránk, és látni kívántok minket, ahogy mi is titeket, **7** vigasztalást találtunk bennetek és a ti hitetekben, testvérek, minden ínségünk és szorongatásunk ellenére is. **8** Most újra feléledünk, mert ti állhatatosak vagytok az Úrban. **9** Mivel is róhatnánk le hálánkat értetek Istennél a bőséges örömért, mellyel örvendezünk miattatok a mi Istenünk előtt? **10** Éjjel-nappal igen buzgón esedezünk, hogy meglássuk arcotokat, és pótoljuk azt, ami hiányos még a hitetekben.

Áldás

11 A mi Istenünk és Atyánk, és Urunk Jézus Krisztus vezesse utunkat hozzátok! **12** Titeket pedig gyarapítson az Úr, és tegyen gazdaggá a szeretetben egymás és mindenki iránt, ahogyan mi szeretünk titeket, **13** s így szívetek erős legyen, feddhetetlen és szent Istenünk és Atyánk előtt, amikor Urunk, Jézus eljön minden szentjével. Ámen.

1Tesz 3 [1] az okáért tovább nem tűrhetvén tetszék minekünk, hogy mi egyedül maradnánk Athén-ban,

1Tesz 3 [2] és elküldöttük Timóteust, a mi atyánkfiát és az Isten szolgáját a Krisztus evangéliumában, hogy titeket megerősítsen és intsen a ti hitetek felől,

1Tesz 3 [3] hogy senki meg ne induljon e háborúságokban. mert magatok tudjátok, hogy erre rendeltettünk.

1Tesz 3 [4] mert midőn nálatok volnánk is, megmondottuk vala nektek, hogy háborúságokat szenvednénk, amint meg is lett, és tudjátok.

1Tesz 3 [5] az okáért én sem tűrhetvén tovább elküldöttem, hogy a ti hiteteket megismerném, hogy valamiképpen meg ne kísértett legyen titeket az, aki kísért, és hiábavaló ne legyen a mi munkánk.

1Tesz 3 [6] most pedig Timóteus tőletek hozzánk jövén és megjelentvén nekünk a ti hiteteket és szeretetetteket, és hogy jó emlékezetben vagytok felőlünk mindenkor, kívánván minket látni, amint mi is titeket.

1Tesz 3 [7] azért megvigasztaltattunk, atyámfiai, tibennetek minden szükségünkben és háborúságunkban a ti hitetek által.

1Tesz 3 [8] mert most élünk, ha ti az Úrban állotok.

1Tesz 3 [9] mert micsoda hálaadást adhatunk viszontag az Istennek tiérettetek minden örömmel, mellyel örülünk tiérettetek a mi Istenünk előtt,

1Tesz 3 [10] éjjel és nappal bőségesben imádkozván, hogy lássuk a ti színeteket, és beteljesítsük azokat, amelyek híjával vagyon a ti hitetek?

1Tesz 3 [11] ő maga pedig az Isten és a mi Atyánk és a mi Urunk Jézus Krisztus igazgassa a mi utunkat tihozzátok!

1Tesz 3 [12] titeket pedig sokasítson meg az Úr, és bőségessé tegye a ti egymáshoz való szeretetetteket, és mindenekhez, amint mi is tihozzátok!

1 Tessz 4

Felhívás az életszentségre

1 Egyébként, testvérek, az Úr Jézusban kérünk és intünk titeket arra, amit tőlünk tanultatok, hogy hogyan kell élnetek és Isten kedvében járnotok – amint teszitek is. Éljetek is úgy, hogy előrehaladásotok mind nagyobb legyen. **2** Hiszen ismeritek a parancsokat, amelyeket az Úr Jézus által adtunk nektek. **3** Isten akarata ugyanis ez: a ti megszentelődésetek, hogy megtartóztassátok magatokat a paráznaságtól; **4** hogy mindegyiktek meg tudja őrizni a testét szentségben és tisztességben, **5** nem a vágyódás szenvedélyében, mint a pogányok, akik nem ismerik Istent **{Jer 10,25}**. **6** És senki se károsítsa meg, s ne csalja meg semmilyen ügyletben a testvérét, mert az Úr bosszút áll mindezért, mint ahogy már régebben megmondtuk nektek és bebizonyítottuk. **7** Isten ugyanis nem tisztátalanságra hívott meg minket, hanem szentségre. **8** Azért, aki megveti ezeket, nem embert vet meg, hanem Istent, aki Szentlelkét is nektek ajándékozta **{Ez 36,27}**.

9 A testvéri szeretetről nem szükséges írnom nektek, mert magatok tanultátok Istentől, hogy szeressétek egymást. **10** Hiszen gyakoroljátok is ezt minden testvér iránt egész Makedóniában. Kérünk azonban titeket, testvérek, hogy ebben gyarapodjatok még, **11** és igyekezzetek békében élni, dolgaitokat végezni, saját kezetekkel dolgozni, mint ahogy megparancsoltuk nektek, **12** hogy viselkedjetek tisztességesen a kívül lévőkkel, és senkire se szoruljatok rá.

A keresztény remény

13 Testvérek, nem akarunk titeket, tudatlanságban hagyni azokról, akik elhunytak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. **14** Ha ugyanis hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, akkor Isten ugyanígy elő fogja vezetni vele együtt azokat is, akik Jézusban hunytak el. **15** Az Úr igéje alapján azt mondjuk ugyanis nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem előzzük meg azokat, akik elhunytak. **16** Mert a parancsszóra, a főangyal hangjára és Isten harsonájának szavára az Úr maga leszáll az égből, és először a Krisztusban elhunytak támadnak fel, **17** azután mi, az élők, a

1Tesz 3 [13] hogy a ti szíveiteket megerősítse panasz nélkül a szentségben az Isten és a mi Atyánk előtt a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljövetelére minden ő szentivel! ámen.

1Tesz 4 [1] továbbá azért, atyámfiai, kérünk titeket, és igen kérünk az Úr Jézusban, hogy amint vettétek tőlünk, mint kelljen nektek járnotok és Istennek kedveskednetek, úgy járjatok is, hogy inkább bővelkedjetek.

1Tesz 4 [2] mert tudjátok, minemű parancsolatokat adtam nektek az Úr Jézus által.

1Tesz 4 [3] mert ez az Isten akaratja, a ti megszentüléstek, hogy megtartóztassátok magatokat a paráznaságtól,

1Tesz 4 [4] hogy tudja mindenitek bírni az ő edényét szentségben és tisztességben,

1Tesz 4 [5] nem a kívánságnak indulatjában, mint a pogányok is, kik nem ismerik az Istent,

1Tesz 4 [6] és hogy senki meg ne nyomorítsa, se meg ne csalja dologban az ő atyjafiát, mert boszszúálló az Úr mindezekért, amint azelőtt megmondottuk nektek, és bizonyságot tettünk.

1Tesz 4 [7] mert nem hívott minket az Isten tisztátalanságra, hanem szentségre.

1Tesz 4 [8] az okáért aki ezeket megveti, nem embert vet meg, hanem az Istent, aki az ő Szentlelkét is belénk adta.

1Tesz 4 [9] az atyafiúi szeretetről pedig nem szükség nektek írnunk, mert ti magatok megtanultátok az Istentől, hogy szeressétek egymást.

1Tesz 4 [10] mert azt is művelitek minden atyafiakkal egész Macedóniában. kérünk pedig titeket, atyámfiai, hogy annál is inkább bővelkedjetek,

1Tesz 4 [11] és azon igyekezzetek, hogy csendesek legyetek, és hogy a ti dolgotokban eljárjatok, és munkálkodjatok kezeitekkel, amint megparancsoltuk nektek.

1Tesz 4 [12] és hogy tisztességesen viseljétek magatokat a kívülvalókhoz, és senkinek semmijét ne kívánjátok.

1Tesz 4 [13] nem akarjuk pedig, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek az elaludtak felől, hogy ne bánkódjatok, mint egyebek is, akiknek nincs reménységük.

1Tesz 4 [14] mert ha hisszük, hogy a Jézus meghalt és feltámadott, úgy az Isten azokat is, akik elaludtak a Jézusban, előhozza ővele.

1Tesz 4 [15] mert ezt mondjuk nektek az Úr igéjével, hogy mi, akik élünk, kik megmaradunk az Úrnak eljövetelére, nem vesszük előjüket azoknak, akik elaludtak.

megmaradtak, velük együtt elragadtatunk a felhőkön az égbe az Úr elé, s így mindenkor az Úrral leszünk. **18** Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel.

Intelmek a keresztények számára: 4,1-5,22

1 Tessz 5

Felszólítás a készenlétre az Úr napja előtt

1 Az időről és az óráról azonban, testvérek, szükségtelen írnom nektek. **2** Hiszen magatok is igen jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. **3** Amikor azt mondják: »Békesség és biztonság«, éppen akkor szakad rájuk hirtelen a veszedelem, mint a várandós asszonyra a fájdalom, és nem menekülnek meg. **4** De ti, testvérek, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára lepjen meg titeket. **5** Mindnyájan a világosság fiai és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé. **6** Ne is aludjunk tehát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok! **7** Az alvók éjjel alszanak, a részegek éjjel részegednek le. **8** Mi azonban, akik a nappaléi vagyunk, legyünk józanok, és *öltsük fel* a hit és szeretet *páncélját, sisak* gyanánt pedig *az üdvösség* reményét **{Iz 59,17; Bölcs 5,18-19}**. **9** Mert Isten nem haragra rendelt, hanem arra, hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk, Jézus Krisztus által, **10** aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, ővele éljünk. **11** Vigasztaljátok tehát egymást, és legyetek egymás épülésére, mint ahogy meg is teszitek.

Tanácsok a közösségi élettel kapcsolatban

12 Kérünk ezenkívül titeket, testvérek, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket. **13** Munkájukért legyetek irántuk különösen nagy szeretettel! Éljetek békességben egymással! **14** Kérünk továbbá titeket, testvérek, feddjétek meg a nyughatatlanokat, bátorítsátok a félénk szívűeket, gyámolítsátok a gyengéket, legyetek türelmesek mindenki iránt! **15** Vigyázzatok, hogy senki rosszért rosszal ne fizessen, hanem mindenkor szolgáljátok egymás és mindenki javát! **16** Mindig örüljetek! **17** Szüntelenül imádkozzatok!

1Tesz 4 [16] mert ő maga, az Úr parancsolattal és az arkangyalnak szavával és az Istennek trombitájával leszáll az égből, és a halottak, akik Krisztusban vannak, feltámadnak először.

1Tesz 4 [17] azután mi, akik élünk, kik meghagyattatunk, együtt ragadtatunk el azokkal a felhőkbe a Krisztus eleibe a levegőégbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

1Tesz 4 [18] az okáért vigasztaljátok egymást ez igékkel.

1Tesz 5 [1] az időkről pedig és a szempillantásokról, atyámfiai, nem szükség, hogy írjunk nektek,

1Tesz 5 [2] mert magatok jól tudjátok, hogy az Úr napja, mint a lopó éjjel, úgy jő el.

1Tesz 5 [3] mert midőn azt mondják: békesség és bátorság, akkor hirtelen veszedelem jő rájuk, mint a méhében viselőre a fájdalom, és el nem szaladnak.

1Tesz 5 [4] ti pedig, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap titeket, mint a lopó, megragadjon.

1Tesz 5 [5] mert ti mindnyájan a világosság fiai vagytok, és a nap fiai. nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.

1Tesz 5 [6] az okáért ne aludjunk, mint egyebek is, hanem vigyázzunk, és józanok legyünk!

1Tesz 5 [7] mert akik alusznak, éjjel alusznak, és akik részegek, éjjel részegek.

1Tesz 5 [8] mi pedig, kik a napé vagyunk, józanok legyünk felöltözvén a hitnek és szeretetnek páncéljába és sisakba az üdvösségnek reménységébe.

1Tesz 5 [9] mert nem rendelt minket az Isten haragra, hanem az üdvösségnek elvételére a mi Urunk Jézus Krisztus által,

1Tesz 5 [10] ki meghalt érettünk, hogy akár vigyázzunk, és akár aludjunk, együtt éljünk ővele.

1Tesz 5 [11] az okáért vigasztaljátok egymást, és építsétek egymást, amint cselekszitek is.

1Tesz 5 [12] kérünk pedig titeket, atyámfiai, hogy ismerjétek azokat, akik tiköztetek munkálkodnak, és előttetek járnak az Úrban, és intnek titeket,

1Tesz 5 [13] hogy bőségesben tartsátok azokat szeretetben az ő munkájukért! békességtek legyen ővelük!

1Tesz 5 [14] kérünk pedig titeket, atyámfiai, feddjétek meg a nyughatatlanokat, vigasztaljátok a kisdedszívűeket, fogadjátok be az erőtleneket, békességestűrők legyetek mindenekhez!

18 Mindenért adjatok hálát, mert ezt várja Isten mindnyájatoktól Krisztus Jézusban. **19** A Lelket ki ne oltsátok! **20** A prófétai beszédet meg ne vessétek! **21** Mindent vizsgáljatok meg; ami jó, azt tartsátok meg! **22** Mindenfajta rossztól óvakodjatok!

Befejezés: áldás és köszöntés: 5,23- 28

23 A békesség Istene szenteljen meg titeket mindenben, és egész lelki valótok, mind a lelketek, mind a testetek maradjon feddhetetlen Urunk, Jézus Krisztus eljövetelére. **24** Aki hív titeket, hűséges, tehát meg is valósítja. **25** Testvérek, imádkozzatok értünk is. **26** Köszöntsetek minden testvért szent csókkal. **27** Parancsolom az Úr nevében, hogy ezt a levelet olvassák fel az összes testvérnek. **28** Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen.

1Tesz 5 [15] meglássátok, hogy senki gonosszal ne legyen senkinek a gonoszért, hanem mindenkor a jót kövessétek egymáshoz és mindenekhez!

1Tesz 5 [16] mindenkor örüljetek!

1Tesz 5 [17] szünetlen imádkozzatok!

1Tesz 5 [18] mindenekben hálákat adjatok, mert ez az Isten akaratja a Krisztus Jézusban mindnyájatok felől.

1Tesz 5 [19] a lelket meg ne oltsátok!

1Tesz 5 [20] a prófétálásokat meg ne utáljátok!

1Tesz 5 [21] mindeneket pedig megpróbáljatok, ami jó, azt tartsátok!

1Tesz 5 [22] minden gonosz láttattól megtartóztassátok magatokat!

1Tesz 5 [23] a békességnek Istene pedig ő maga szenteljen meg titeket mindenképpen, hogy a ti egész elmétek és lelketek és testetek panasz nélkül a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljövetelére tartassék.

1Tesz 5 [24] hű, aki titeket hívott, ki meg is cselekszi.

1Tesz 5 [25] atyámfiai, imádkozzatok érettünk!

1Tesz 5 [26] köszöntsétek mind az atyafiakat a szent csókolással!

1Tesz 5 [27] kényszerítlek titeket az Úrra, hogy e levél elolvastassék mindnyájuknak a szent atyafiaknak.

1Tesz 5 [28] a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme tiveletek! ámen.

MÁSODIK LEVÉL
A TESSZALONIKIEKNEK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

2 Tessz 1

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a tesszalonikiek egyházának, amely Istenben, a mi Atyánkban
és az Úr Jézus Krisztusban él. **2** Kegyelem és békesség nektek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr
Jézus Krisztustól!

Pál aggódik a közösségért: 1,3-12

A tesszalonikiek szorongattatása és Isten igazságos ítélete

3 Mindig hálaadással tartozunk Istennek értetek, testvérek, méghozzá méltán, mert a hitetek
komolyan erősödik, és az egymás iránti szeretet mindnyájatokban gyarapszik, **4** annyira, hogy dicsekszünk is veletek Isten egyházaiban, béketűrésetekkel és hitetekkel, amellyel minden üldözést
és viszontagságot elviseltek. **5** Isten igazságos ítéletének a jelei ezek, hogy méltónak találjanak benneteket Isten országára, ha meg is szenvedtek érte. **6** Mert igazságos dolog Isten előtt, hogy szorongatással fizessen azoknak, akik titeket szorongatnak, **7** és nyugalommal velünk együtt nektek, a szorongatottaknak, amikor az Úr Jézus megjelenik az égből hatalmának angyalaival, **8** *tűz lángjában, és bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent,* s nem
engedelmeskednek Urunk, Jézus evangéliumának. **9** Ezeket a kárhozatban örök büntetéssel
sújtja *az Úr színe és hatalmának dicsősége* **{Iz 2,10.19.21}**, **10** amikor eljön azon a napon, hogy megdicsőüljön szentjeiben, és megcsodálják mindazokban, akik hittek; nálatok ugyanis hitelre talált a tanúságtételünk.

Imádság

11 Ezért imádkozunk is mindig értetek, hogy
Istenünk méltónak találjon titeket meghívására. Adjon beteljesedést a jóra irányuló minden készségnek és a hit erőteljes munkájának, **12** hogy
Urunk, Jézus Krisztus neve megdicsőüljön bennetek, és ti is őbenne, Istenünk és az Úr Jézus Krisztus kegyelméből.

2Tesz 1 [1] Pál és Szilvánusz és Timóteus, a tesszalonikaiak anyaszentegyházának, az Istenben, a mi Atyánkban és az Úr Jézus Krisztusban.

2Tesz 1 [2] kegyelem nektek és békesség az Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

2Tesz 1 [3] tartozunk mindenkor hálákat adni az ÚrIstennek tiérettetek, atyámfiai, úgy, amint méltó, mert fölötte igen növekedik a ti hitetek, és bővelkedik mindnyájótoknak egymáshoz való szeretete:

2Tesz 1 [4] úgyhogy mimagunk is dicsekedünk felőletek az Istennek gyülekezetében a ti békességes tűrésetekért és hitetekért és minden üldözésetekben és háborúságotokban, melyeket szenvedtek

2Tesz 1 [5] az Isten igaz ítéletének példájára, hogy méltóknak találtassatok az Isten országára, melyért szenvedtek is.

2Tesz 1 [6] mivelhogy igaz dolog az Istennél, hogy háborúsággal fizessen azoknak, akik titeket háborgatnak:

2Tesz 1 [7] és nektek, akik háborgattattok, nyugodalommal mivelünk az Úr Jézus megjelenésében az égből az ő erejének angyalaival

2Tesz 1 [8] a tűznek lángjában, mely bosszút áll azokon, akik nem ismerik az Istent, és nem engednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának.

2Tesz 1 [9] kik megbüntettetnek örök veszedelemmel az Úr színétől és az ő erejének dicsőségétől:

2Tesz 1 [10] mikor eljövend megdicsőíttetni az ő szentjében és csodálatossá lenni mindenekben, akik hittek, mert hitele volt a mi bizonyságunknak tiköztetek az napon.

2Tesz 1 [11] melyért imádkozunk is mindenkor tiérettetek: hogy méltóztasson titeket az ő hívatalával a mi Istenünk, és betöltse minden jóvoltának akaratát, és a hitnek cselekedetét ereje által,

2Tesz 1 [12] hogy dicsőíttessék a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve tibennetek, ti is őbenne, a mi Istenünknek, és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme szerint.

A keresztény remény és az Úr napja: 2,1-17

2 Tessz 2

A végidő jelei

1 Urunk, Jézus Krisztus eljövetele és a hozzá való gyülekezésünk dolgában kérünk titeket, testvérek, **2** ne tántorodjatok el egyhamar józan felfogásotoktól, és ne riasszon meg titeket semmiféle lélek, sem beszéd, sem állítólag tőlünk küldött levél, mintha az Úr napja már közel volna. **3** Semmiképp se ámítson el titeket senki, mert előbb az elpártolásnak kell bekövetkeznie, és meg kell jelennie a bűn emberének, a kárhozat fiának, **4** aki ellenszegül, és önmagát föléje helyezi mindannak, amit Istennek vagy isteni tiszteletre méltónak nevezünk, beül Isten templomába, és úgy mutogatja magát, mintha Isten volna.

5 Nem emlékeztek rá, hogy amikor még nálatok voltam, megmondtam ezt nektek? **6** És azt is tudjátok, mi tartja vissza most, amíg meg nem jelenik majd a maga idejében. **7** A gonoszság titka ugyanis már munkálkodik, csakhogy azt, aki most még visszatartja, előbb el kell távolítani az útból.

8 Akkor majd megjelenik az *a gonosz,* akit az Úr Jézus *elpusztít szájának leheletével* **{Iz 11,4}**, és megsemmisít eljövetelének fényességével. **9** Az érkezését pedig – a sátán hatalmából – mindenféle hamis erőmegnyilvánulás, jel és csoda kíséri, **10** és mindenféle csábítás a gonoszságra, azok vesztére, akik elkárhoznak, mert nem fogadták be az igazság szeretetét, hogy üdvözüljenek. **11** Ezért bocsátja rájuk Isten a megtévesztés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak, **12** és ítélet alá essenek mindannyian, akik nem hittek az igazságnak, hanem beleegyeztek a gonoszságba.

A hívek bátorítása

13 Nekünk pedig mindenkor hálát kell adnunk Istennek értetek, testvérek, akiket Isten szeret, azért, mert Isten kiválasztott titeket első zsengéül az üdvösségre a Lélek megszentelése és az igazság hite által. **14** Meg is hívott titeket erre evangéliumunk által, hogy elnyerjétek Urunk Jézus Krisztus dicsőségét. **15** Ezért tehát, testvérek, legyetek állhatatosak, és őrizzétek szilárdan a hagyományokat, amelyeket akár beszédünkből, akár levelünkből tanultatok.

Apostoli áldás

16 Urunk, Jézus Krisztus pedig, és Isten, a mi Atyánk, aki szeret minket, s örök vigasztalást és jó reménységet ajándékozott nekünk kegyelemben, **17** bátorítsa és erősítse meg szíveteket minden jótettben és beszédben.

2Tesz 2 [1] kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljövetelére, és a mi öhozzája való gyülekezetünkre:

2Tesz 2 [2] hogy hamar ki ne mozduljatok a ti értelmetekből, se meg ne rettenjetek se lélek által, se beszéd által, se mint tőlünk küldetett levél által, mintha közel volna az Úr napja.

2Tesz 2 [3] senki titeket meg ne csaljon semmi módon: mert, hanemha eljövend először a pártolás, és megjelentetik a bűn embere, a veszedelem fia,

2Tesz 2 [4] ki ellenkedik, és felemelkedik minden fölött, ami Istennek mondatik, vagy tiszteltetik, úgyhogy az Isten templomában üljön mutatván magát, mintha Isten volna.

2Tesz 2 [5] nem jut-e eszetekbe, hogy még mikor nálatok volnék, ezeket mondom vala nektek?

2Tesz 2 [6] és most mi tartoztatja, tudjátok, hogy megjelentessék az ő idejében.

2Tesz 2 [7] mert már a hamisságnak titka munkálkodik: csakhogy, aki most tartja, tartsa, míglen kivettetik.

2Tesz 2 [8] és akkor megjelentetik ama hamis, kit az Úr Jézus megöl az ő szájának lelkével, és megrontja azt az ő eljövetelének fényességével:

2Tesz 2 [9] kinek eljövetele a sátán cselekedeteivel vagyon, minden erővel és jelekkel és hamis csodákkal,

2Tesz 2 [10] és minden hamis tévelyítéssel azokban, akik elvesznek: azért hogy az igazságnak szeretetét be nem vették: hogy üdvözülnének. azért bocsátja az Isten reájuk a tévelygésnek cselekedetét, hogy higgyenek a hazugságnak,

2Tesz 2 [11] hogy megitéltessenek mindnyájan, akik nem hittenek az igazságnak, hanem egyeztek a hamisággal.

2Tesz 2 [12] nekünk pedig hálákat kell adnunk az Istennek mindenkor tiérettetek, atyámfiai, az Istennek szerelmesei, hogy az Isten titeket választott legyen első zsengéjűl az üdvösségre a léleknek megszentelésében, és az igazságnak hitében:

2Tesz 2 [13] melyre titeket hívott is a mi evangéliumunk által a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elvételére.

2Tesz 2 [14] azokáért atyámfiai, legyetek álhatatosok: és tartsátok meg a hagyományokat, amelyeket tanultatok, vagy beszéd által, vagy a mi levelünk által.

2Tesz 2 [15] ő pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten és a mi Atyánk, aki szeretett minket, és örök vígasztalást adott, és jó reménységet a kegyelem által,

2Tesz 2 [16] intse a ti szíveiteket, és erősítse meg minden cselekedetben és jó beszédben.

Útmutatások a közösség számára: 3,1-15

2 Tessz 3

Buzdítás

1 Egyébként, testvérek, imádkozzatok értünk, hogy az Úr igéje, amint nálatok is, terjedjen és dicsőségre jusson, **2** s megszabaduljunk az ártalmas és gonosz emberektől, mert a hit nem mindenkié. **3** Az Úr azonban hűséges: ő megerősít titeket és megóv a gonosztól. **4** Ami titeket illet, bizalmunk van az Úrban, hogy megteszitek és meg fogjátok tenni, amit parancsolunk. **5** Az Úr vezesse szíveteket Isten szeretetére és Krisztus béketűrésére!

A naplopók rendreutasítása

6 Ugyanakkor Urunk, Jézus Krisztus nevében meghagyjuk nektek, testvérek, hogy tartsátok távol magatokat minden olyan testvértől, aki rendetlenül él, és nem a szerint a hagyomány szerint, amelyet tőlünk kapott. **7** Jól tudjátok, miként kell minket követni, éspedig abban, hogy nem viselkedtünk köztetek rendetlenül, **8** nem ettük ingyen senki kenyerét, hanem megdolgoztunk érte, fáradsággal, éjjel-nappal munkálkodva, hogy ne legyünk terhére egyikteknek sem. **9** Nem mintha nem lett volna jogunk hozzá, hanem hogy magunkat követendő példakép gyanánt állítsuk elétek. **10** Amikor ugyanis még nálatok voltunk, meghagytuk nektek, hogy aki nem akar dolgozni, ne is egyék. **11** Hallottuk azonban, hogy egyesek izgágán élnek köztetek, nem dolgoznak semmit, és hiábavalóságokkal töltik idejüket. **12** Az ilyeneknek meghagyjuk, és könyörgünk nekik az Úr Jézus Krisztus nevében, hogy csöndben munkálkodva, a saját kenyerüket egyék.

Általános intelmek

13 Ti pedig testvérek, ne hagyjatok fel a jócselekedetekkel! **14** Ha valaki nem engedelmeskedik levélben megírt szavunknak, azt tartsátok számon, és kerüljétek a társaságát, hadd szégyellje magát. **15** De azért ne tekintsétek ellenségnek, hanem úgy feddjétek meg, mint testvért.

Befejezés: 3,16-18

16 A békesség Ura adjon nektek örök békességet mindenhol! Az Úr legyen mindnyájatokkal!

17 Én Pál, a saját kezemmel írom az üdvözlést. Minden levelemben ez az ismertető jel. Így írok.

18 A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!

2Tesz 3 [1] továbbá atyámfiai, imádkozzatok miérettünk, hogy az Isten igéje folyjon, és dicsőíttessék, amint nálatok is:

2Tesz 3 [2] és hogy megszabaduljunk az alkalmatlan és gonosz emberektől: mert nem mindeneké a hit.

2Tesz 3 [3] hű pedig az Isten, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.

2Tesz 3 [4] bizodalmunk vagyon pedig tifelőletek az Úrban, hogy amiket parancsolunk, cselekszitek is, és meg is fogjátok cselekedni.

2Tesz 3 [5] az Úr pedig igazgassa a ti szíveiteket az Isten szeretetében, és a Krisztus békességes tűrésében.

2Tesz 3 [6] hagyjuk pedig nektek, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében, hogy megvonjátok magatokat minden atyafiútól, aki mód nélkül jár, és nem a hagyomány szerint, melyet tőlünk vettek.

2Tesz 3 [7] mert magatok tudjátok, miképpen kelljen minket követnetek: mert nem voltunk nyughatatlanok közöttetek:

2Tesz 3 [8] se valaki kenyerét ingyen nem ettük, hanem munkával és fáradsággal éjjel és nappal dolgozván, hogy valakit közületek ne terhelnénk.

2Tesz 3 [9] nemhogy nem lett volna hatalmunk, hanem hogy magunkat például adnók nektek, hogy követnétek minket.

2Tesz 3 [10] mert mikor nálatok volnánk is, ezt hagyjuk vala nektek: hogy, aki nem akar munkálkodni, ne is egyék.

2Tesz 3 [11] mert hallottuk, hogy némelyek tiköztetek nyughatatlanul járnak, semmit nem dolgozván, hanem csintalankodván.

2Tesz 3 [12] azoknak pedig, akik affélék, hagyjuk, és könyörgünk az Úr Jézus Krisztusban, hogy csendességgel munkálkodván egyék az ő kenyereteket.

2Tesz 3 [13] ti pedig atyámfiai, meg ne szűnjetek jól cselekedvén.

2Tesz 3 [14] hogyha valaki nem enged levél által való beszédünknek, azt megjegyezzétek, és azzal ne társalkodjatok, hogy megszégyenüljön:

2Tesz 3 [15] és ne alítsátok, mint ellenségteknek, hanem megfedjétek, mint atyátok fiát.

2Tesz 3 [16] a békesség ura pedig, adjon nektek örök békességet minden helyen. az Úr legyen mindnyájótokkal.

2Tesz 3 [17] köszöntlek én, Pál, kezem írásával: mely minden levelemnek jele. így írok.

2Tesz 3 [18] a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme mindnyájótokkal. ámen.

ELSŐ LEVÉL TIMÓTEUSNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

1 Tim 1

1 Pál, Istennek, a mi Üdvözítőnknek és Krisztus Jézusnak, a mi reménységünknek rendeletéből Jézus Krisztus apostola **2** Timóteusnak, édes fiának a hitben. Kegyelem, irgalom és béke az Atyaistentől és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól!

Alapvető igazságok: 1,3-20

Óvás a hamis tanítóktól

3 Amikor elindultam Makedóniába, arra kértelek, hogy maradj Efezusban, és parancsold meg egyeseknek, hogy ne tanítsanak másként, **4** ne foglalkozzanak mesékkel és vég nélküli nemzetségtáblákkal, amelyek inkább vitatkozásokhoz vezetnek, mint az Isten szerint való rendhez, amely hiten alapszik. **5** A parancs célja a tiszta szívből, a jó lelkiismeretből és a tettetés nélküli hitből származó szeretet. **6** Az illetők eltértek mindettől, és üres fecsegésre adták a fejüket. **7** A törvény tanítói akarnak lenni, pedig nem is értik, amit mondanak és bizonygatnak.

A törvényt szerepe

8 Mi azonban tudjuk, hogy a törvény jó, ha a törvénynek megfelelően alkalmazzák: **9** tudva, hogy az igazra nem vonatkozik törvény, hanem csak a gonoszokra, engedetlenekre, istentelenekre, bűnösökre, vétkesekre, szentségtelenekre, apagyilkosokra, anyagyilkosokra, gyilkosokra, **10** paráznákra, férfiakkal fajtalankodókra, emberrablókra, hazugokra, hamisan esküvőkre, és arra, ami ezeken kívül még ellenkezik az egészséges tanítással, **11** a boldog Isten dicsőségének rám bízott evangéliuma szerint.

Hálaadás Krisztus kegyelméért

12 Hálát adok annak, aki erőt adott nekem, Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy megbízhatónak ítélt, és erre a szolgálatra rendelt engem, **13** aki azelőtt káromló, üldöző és gyalázkodó voltam, de irgalmat találtam, mert hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem. **14** Sőt, valósággal elárasztott a mi Urunk kegyelme, a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel együtt. **15** Igaz beszéd ez, s teljes hitelt érdemlő: azért jött el Krisztus Jézus erre a világra, hogy üdvözítse a bűnösöket. Ezek között az első én vagyok. **16** De éppen azért találtam irgalmasságot, hogy Krisztus Jézus rajtam, az elsőn mutassa meg egész hosszantűrését, okulásul azoknak, akik hinni fognak benne az örök életre.

1Tim 1 [1] Pál, a Jézus Krisztus apostola, a mi üdvözítő Istenünknek és Krisztus Jézusnak, a mi reménységünknek parancsolatából:

1Tim 1 [2] Timóteusnak, a hitben szerelmes fiamnak. kegyelem, irgalmasság és békesség az Atya Istentől és a mi Urunk Jézus Krisztustól.

1Tim 1 [3] amint kértelek téged, hogy Efezusban maradnál, mikor Makedoniába mennék, hogy meghagynád némelyeknek, hogy különben ne tanítanának,

1Tim 1 [4] se ne figyelmeznének a mesékre, és a nemzetségeknek véghetetlen számlálására: melyek kérdéseket támasztanak inkább, hogysem mint Istenben való építést, mely a hit által vagyon.

1Tim 1 [5] a parancsolatnak vége pedig a tiszta szívből és jó lelkiismeretből, és nem tettetett hitből való szeretet.

1Tim 1 [6] melyektől némelyek eltévelyedvén hiába való beszédre hajlottak.

1Tim 1 [7] a törvény doktorai akarván lenni nem értvén sem, amiket szólanak, sem, amiket beszéddel erősítnek.

1Tim 1 [8] tudjuk pedig, hogy jó a törvény, ha ki azzal igazság szerint él:

1Tim 1 [9] tudván azt, hogy a törvény az igaznak nem tétetett, hanem a hamisaknak és az engedetleneknek, az Istenteleneknek és bűnösöknek, vétkeseknek és fertelmeseknek, atyjuk és anyjuk öldöklőinek, gyilkosoknak,

1Tim 1 [10] paráznáknak, férfiakkal fertelmeskedőknek, emberlopóknak, hazugoknak, és a hamisan esküvőknek, és ha miegyéb az igaz tudománnyal ellenkezik,

1Tim 1 [11] mely a boldog Isten dicsőségének evangéliuma szerint vagyon, mely reám bízattatott.

1Tim 1 [12] hálákat adok annak, aki engem megerősített, a mi Urunk Krisztus Jézusnak, hogy engem hűnek ítélt a szolgálatban helyheztetvén:

1Tim 1 [13] ki ezelőtt káromló voltam és üldöző és bosszúságtévő: de az Isten irgalmasságát megnyertem, mert tudatlanul cselekedtem a hitlenségben.

1Tim 1 [14] fölötte igen bővelkedett pedig a mi Urunk kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.

1Tim 1 [15] igaz beszéd, és méltó minden módon bevételre: hogy a Krisztus Jézus e világra jött a bűnösöket üdvözíteni, kik közül első én vagyok.

1Tim 1 [16] de azért nyertem irgalmasságot: hogy rajtam mutatná meg elsőben a Krisztus Jézus teljes békességes tűrését, azok tanítására, akik hiendők őneki, az örök életre.

17 Tisztesség és dicsőség érte az örökkévalóság halhatatlan, láthatatlan Királyának, az egy Istennek, mindörökkön örökké! Ámen!

Timóteus felelőssége

18 Ezt a parancsot kötöm a lelkedre, Timóteus fiam, hivatkozva a rád vonatkozó, egykori jövendölésekre, hogy azokban bízva harcold a jó harcot, 19 s tartsd meg a hitet és a jó lelkiismeretet, amelyet egyesek elvetettek, s így hajótörést szenvedtek a hitben. 20 Ezek közé tartozik Himéneusz és Alexander, akiket átadtam a sátánnak, hadd tanulják meg, hogy ne káromkodjanak.

1Tim 1 17 az örökké való halhatatlan királynak pedig láthatatlannak. egyedül való Istennek, tisztesség és dicsőség örökkön örökké. ámen.

1Tim 1 18 e parancsolatot ajánlom neked. fiam Timóteus, a tefelőled való előbbi prófétálások szerint, hogy vitézkedjél azok szerint jó vitézséget

1Tim 1 19 hited lévén és jó lelkiismeréted, melyet némelyek megvetvén a hit hajójából kiestek:

1Tim 1 20 kik közül való Himeneusz és Sándor: kiket a sátánnak adtam, hogy tanuljanak ne káromkodni.

A helyes rend a közösségben: 2,1-6,19

1 Tim 2

Imádság mindenkiért

1 Mindenekelőtt arra kérlek tehát, tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért: 2 a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy békés és csendes életet élhessünk, telve istenfélelemmel és tisztességgel. 3 Ez jó és kedves a mi Üdvözítő Istenünk előtt, 4 aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére. 5 Hiszen egy az Isten, és egy a közvetítő is Isten és az emberek között: az ember Jézus Krisztus, 6 aki odaadta önmagát váltságul mindenkiért, tanúságot téve a maga idejében. 7 Emiatt rendelt ő engem hírnökké s apostollá – igazat mondok, nem hazudom –, a nemzetek tanítójává hitben és igazságban.

Férfiak és asszonyok

8 Azt akarom tehát, hogy a férfiak mindenütt tisztán emeljék fel kezüket imádságra, harag és viszálykodás nélkül. 9 Ugyanígy az asszonyok is tisztességes öltözetben, szemérmesen és józanul ékesítsék magukat, nem bodorított hajjal, aranynyal, gyönggyel és drága ruhával, 10 hanem, amint az az istenfélelmet valló asszonyokhoz illik: jócselekedetekkel.

11 Az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal. 12 Nem engedem, hogy az asszony tanítson, és a férfi fölé kerekedjék: maradjon csak csendben. 13 Mert Ádámot alkottatott először, Éva azután, 14 és nem Ádámot szedték rá; az asszonyt azonban rászedték, és engedetlenségbe esett. 15 Gyermekek szülése által fog üdvözülni, ha megmarad a hitben, a szeretetben, a szentségben és a józanságban.

1Tim 2 1 kérlek azért, hogy mindeneknek előtte könyörgések legyenek, imádságok, kérések, háláadások minden emberekért:

1Tim 2 2 a királyokért és mindenékért. akik méltóságban vannak; hogy nyugodalmas és csendes életünk legyen, minden Isteni szolgálatban és tisztaságban,

1Tim 2 3 mert ez jó, és kellemetes a mi üdvözítő Istenünk előtt,

1Tim 2 4 ki minden embert üdvözülni akar, és az igazság ismeretére jutni.

1Tim 2 5 mert egy az Isten, egy a közbenjáró is az Isten és az emberek között: az ember Krisztus Jézus:

1Tim 2 6 ki önnönmagát adta mindenekért váltságul bizonyság lévén bizonyos időkben:

1Tim 2 7 melyre én rendeltettem prédikátorrá és apostollá, (igazságot mondok, nem hazudok,) a pogányok doktorává a hitben és az igazságban.

1Tim 2 8 akarom azért a férfiakat imádkozni minden helyen felemelvén tiszta kezüket harag és vetekedés nélkül.

1Tim 2 9 hasonlóképpen az asszonyállatokat is tisztességes öltözetben szemérmetességgel és józansággal ékesíteni magokat, és nem a fodorított hajakkal, vagy arannyal, vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözettel:

1Tim 2 10 hanem amint illik az asszonyállatokhoz ájtatosságot jelentgetvén a jó cselekedetek által.

1Tim 2 11 az asszonyállat csendességgel tanuljon minden engedelmességben.

1Tim 2 12 nem engedem pedig az asszonyállatnak, hogy tanítson, sem hogy uralkodjék a férjén: hanem hogy hallgatásban legyen.

1Tim 2 13 mert Ádám formáltatott először, azután Éva:

1Tim 2 [14] és Ádám meg nem csalattatott, az asszonyállat pedig megcsalattatván általhágta a parancsolatot.

1Tim 2 [15] üdvözül pedig a fiak szülése által, ha megmarad a hitben és a szeretetben és a szentségben józansággal.

1 Tim 3

A püspök

1 Igaz beszéd ez: aki püspökségre vágyik, derék dolgot kíván. **2** Éppen azért a püspöknek feddhetetlennek, egyszer nősült férfinak, józannak, megfontoltnak, tisztességesnek, vendégszeretőnek, tanításra alkalmasnak kell lennie. **3** Nem iszákosnak és verekedőnek, hanem szelídnek, nem viszálykodónak és kapzsinak, hanem olyannak, **4** aki házát jól vezeti, fiait engedelmességben és mindenképpen tisztességben tartja, **5** hiszen aki a maga házát nem tudja vezetni, hogy tudná gondját viselni Isten egyházának? **6** Ne legyen újonnan megtért ember, nehogy felfuvalkodjék, és ugyanaz az ítélet érje, mint az ördögöt. **7** A kívül levőktől is jó tanúságot kell kapnia, nehogy gyalázatba és az ördög kelepcéjébe essék.

A diákonus

8 A diákonusok hasonlóképpen tisztességes emberek legyenek, nem kettős nyelvűek, nem a sok bor hívei, nem rút haszonlesők; **9** olyanok, akik tiszta lelkiismerettel őrzik magukban a hit titkát. **10** Először ezeket is próba alá kell vetni, s csak akkor szolgáljanak, ha kifogástalanok. **11** Az asszonyok hasonlóképpen tisztességesek legyenek, nem megszólók, józanok, és mindenben megbízhatóak. **12** A diákonusok egyszer nősült férfiak legyenek, olyanok, akik gyermekeiket és házukat jól vezetik. **13** Mert akik szolgálatukat jól végzik, szép rangot és a Krisztus Jézusban való hitben nagy bizalmat szereznek maguknak.

Az egyház, Isten igazságának oszlopa

14 Azért írom ezeket neked – bár remélem, hogy hamarosan hozzád jutok –, **15** hogy ha késlekedném is, tudd, hogy hogyan kell forgolódnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és szilárd alapja. **16** Márpedig nyilvánvalóan nagy dolog a jámborság titka, amely

testben kinyilvánította magát,

a Lélek által igazolást nyert,

1Tim 3 [1] igaz beszéd: ha ki püspökséget kíván, jó dolgot kíván.

1Tim 3 [2] a püspöknek azért feddhetetlennek kell lenni, egyfeleségű férfiúnak, józannak, okosnak, díszesnek, szemérmetesnek, gazdálkodónak, tanítónak,

1Tim 3 [3] nem részegesnek, nem verekedőnek, hanem csendes erkölcsűnek, nem vetekedőnek, nem fösvénynek, hanem

1Tim 3 [4] az ő háza jó gondviselőjének, engedelmes fiai lévén minden tisztasággal.

1Tim 3 [5] ha ki pedig a maga házára gondot nem tud viselni, mi módon leszen szorgalmatos gondja az Isten Anyaszentegyházára?

1Tim 3 [6] a keresztségben nem újnak: hogy kevélységgel felfuvalkodván az ördög ítéletébe ne essék.

1Tim 3 [7] szükség pedig jó bizonyságának lenni a kivül valóktól is, hogy gyalázatba ne essék, és az ördög tőrébe.

1Tim 3 [8] a diakónusoknak hasonlóképpen szemérmeteseknek, nem kétnyelvűeknek, nem sok borivóknak, nem rút nyereségkövetőknek:

1Tim 3 [9] kiknél a hitnek titka legyen tiszta lelkiismeretben.

1Tim 3 [10] ezek pedig meg is próbáltassanak először: és úgy szolgáljanak semmi vétkük nem lévén.

1Tim 3 [11] az asszonyállatoknak hasonlóképpen szemérmeteseknek, nem rágalmazóknak, józanoknak, híveknek mindenekben.

1Tim 3 [12] a diákonusok egyfeleségű férfiak legyenek: kik az ő fiuknak jól viseljék gondjukat, és az ő házuknak.

1Tim 3 [13] mert akik jól szolgálnak, jó rendet szereznek maguknak, és nagy bátorságot a Krisztus Jézusban való hit által.

1Tim 3 [14] ezeket írom neked remélvén. hogy magam hamar hozzád megyek.

1Tim 3 [15] ha pedig késem, hogy tudjad, mint kelljen neked forgolódnod az Isten házában, mely az élő Isten Anyaszentegyháza, az igazság oszlopa és erős támasza.

bemutatták az angyaloknak,
a nemzetek között hirdették,
világszerte hittek benne,
s fölment a dicsőségbe.

1Tim 3 16 és nyilván nagy az Isten kegyességének titka, mely kinyilatkoztatott a testben, megigazíttatott a lélekben, megjelent az angyaloknak, prédikáltatott a pogányoknak, melyet elhittek a világon, mely felvitetett a dicsőségbe.

1 Tim 4

Óvás a tévtanítóktól

1 A Lélek azonban kifejezetten mondja, hogy az utolsó időkben egyesek elszakadnak a hittől, a megtévesztés szellemeire és az ördögök tanítására hallgatnak, **2** azokra, akik képmutatóskodva, de lelkiismeretükben megbélyegezve hazugságokat hirdetnek. **3** Ők azt mondják, hogy tilos a házasság, hogy tartózkodni kell egyes ételektől, holott azokat azért teremtette Isten, hogy hálát adva élvezzék őket a hívek, azok, akik megismerték az igazságot. **4** Mert Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, amit hálaadással vesz magához az ember, **5** mert szentté lesz Isten igéje és az imádság által.

Utasítások Timóteusnak

6 Ha ezt tárod a testvérek elé, Krisztus Jézus jó szolgája leszel. A hitnek és annak az igaz tanításnak igéivel táplálkozol, amelynek követője lettél. **7** Hagyd a képtelen és vénasszonyos meséket, a jámborságban gyakorold magadat. **8** Mert a test gyakorlatoztatása kevés dologra jó: a jámborság azonban mindenre hasznos, mert hordozza a jelen és a jövendő élet ígéretét. **9** Igaz beszéd ez, és minden hitelre méltó! **10** Hiszen azért fáradozunk és küzdünk, mert remélünk az élő Istenben, aki Üdvözítője minden embernek, különösen a híveknek. **11** Ezt parancsold, ezt tanítsd!

12 Senki meg ne vessen téged ifjú korod miatt, de légy is példaképe a híveknek beszédben, viselkedésben, szeretetben, hitben, tisztaságban. **13** Amíg odamegyek, fordíts gondot az Írás felolvasására, az intésre és a tanításra. **14** Ne hanyagold el a benned levő kegyelmi ajándékot, amelyet a jövendölés alapján a presbiterek kézföltétele által kaptál. **15** Ezekre a dolgokra legyen gondod, ezeknek szenteld magad, hogy haladásod nyilvánvaló legyen mindenki előtt. **16** Vigyázz magadra és a tanításra! Légy állhatatos ezekben, mert ha ezt teszed, üdvözíted magadat is, meg azokat is, akik hallgatnak téged.

1Tim 4 1 a lélek pedig nyilván mondja, hogy az utólsó időkben eltávoznak némelyek a hittől a tévelygö lelkekre és az ördögi tudományokra figyelmezvén

1Tim 4 2 képmutatás által hazugságot szólván és megbélyegeztetett lelki ismeretek lévén

1Tim 4 3 megtíltván a házasságot és az étkeket, melyeket az Isten teremtett, hogy azokkal hálaadással éljenek a hívek, és akik megismerték az igazságot.

1Tim 4 4 mert az Istennek minden teremtett állata jó, és semmit meg nem kell vetni, ami hálaadással vétetik:

1Tim 4 5 mert megszenteltetik az Isten igéje és az imádság által.

1Tim 4 6 ezeket eleikbe adván az atyafiaknak, jó szolgája lész a Krisztus Jézusnak, ki felneveltettél a hitnek és a jó tudománynak igéiben, melyet követtél.

1Tim 4 7 a hiábavaló és a bábai meséket pedig eltávoztasd: gyakoroljad pedig magadat az isteni tiszteletben.

1Tim 4 8 mert a testi gyakorlás kevésre hasznos: az Isteni tisztelet pedig mindenekre hasznos igérete lévén a mostani és a következendő élet felől.

1Tim 4 9 igaz beszéd, és méltó minden bevételre.

1Tim 4 10 mert azért munkálkodunk és átkoztatunk, hogy az élő Istenben bízunk, ki minden embereknek üdvözítője, főképpen a híveknek.

1Tim 4 11 ezeket parancsoljad és tanítsad.

1Tim 4 12 senki ifjúságodat meg ne utálja: hanem légy példája a híveknek a beszédben és a nyájaskodásban, a szeretetben, a hitben, a tisztaságban.

1Tim 4 13 míg odamegyek, légy figyelmetes az olvasásban, intésben és tanításban.

1Tim 4 14 hiába ne múlasd az ajándékot, mely benned vagyon, mely neked adatott a prófétálás által, az egyházi szolgák kezeinek reád vetésével.

1Tim 4 15 ezekről elmélkedjél, ezekben légy: hogy a te előmeneteled nyilván légyen mindeneknél.

1Tim 4 16 viselj gondot magadra és a tudományra: légy szorgalmatos azokban. mert azt cselekedvén tenmagadat is üdvözíted, azokat is, akik téged hallgatnak.

1 Tim 5

1 Az öreget ne korhold, hanem buzdítsd, mint
atyádat; a fiatalabbakat mint testvéreidet, 2 az idős
asszonyokat, mint anyádat, a fiatalabb nőket, mint
lánytestvéreidet, teljes tisztasággal.

Az özvegyek rendje és feladata

3 Az özvegyasszonyokat, ha igazán özve-
gyek, tiszteld. 4 Ha pedig valamelyik özvegyasz-
szonynak fiai vagy unokái vannak, tanulják meg
elsősorban a maguk házát vezetni és szüleik szol-
gálatára lenni, mert ez kedves dolog Isten előtt.
5 Az az özvegy pedig, aki igazán özvegy és elha-
gyatott, bízzék Istenben, s tartson ki éjjel-nappal
az imádságban és a könyörgésben, 6 mert az, aki
kicsapongó, élő halott. 7 Ezt parancsold hát nekik,
hogy feddhetetlenek legyenek. 8 Aki pedig övéi-
nek, főképpen házanépének gondját nem viseli,
megtagadta a hitet, s rosszabb a hitetlennél.

9 Az özvegyek sorába csak olyant kell válasz-
tani, aki legalább hatvanéves, aki csak egy férfi
felesége volt, 10 s akinek jótetteiről tanúskodnak;
aki gyermeket nevelt, vendégszerető volt, a szen-
tek lábát mosta, és segített a nyomorúságban síny-
lődőkön; aki minden jócselekedetet gyakorolt.
11 A fiatalabb özvegyeket utasítsd vissza, mert ha
Krisztus ellenére átadják magukat az érzékiség-
nek és férjhez akarnak menni, 12 akkor büntetést
vonnak magukra, mert az első hűséget megszeg-
ték, 13 ezenkívül kerülik a munkát, megszokják,
hogy házról házra járogassanak, éspedig nemcsak
a munkát kerülve, hanem pletykálkodva, kotnye-
leskedve, olyanokat beszélve, amiket nem kel-
lene. 14 Azért tehát azt akarom, hogy a fiatalabbak
menjenek csak férjhez, szüljenek gyermekeket,
vezessék a háztartást, és ne adjanak alkalmat az
ellenfélnek a gyalázkodásra. 15 Néhányan már
visszaszegődtek a sátánhoz! 16 Ha valamelyik
hívő asszonynak özvegyei vannak, lássa el őket,
ne terheljék azok az egyházközséget, hogy az a
valóban özvegyeket segíthesse.

A presbiterek

17 A tisztüket jól végző presbitereket kétsze-
res tiszteletre tartsák méltóknak, főképpen azokat,
akik az igehirdetést és a tanítást végzik, 18 mert azt
mondja az Írás: *»A nyomtató ökörnek ne kösd be
a száját«* **{MTörv 25,4}**, és: *»Méltó a munkás a maga
bérére«* **{Mt 10,10}**. 19 Presbiter ellen ne fogadj el vá-
dat, *csak két vagy három tanú vallomása alap-
ján* **{MTörv 19,15}**. 20 A vétkeseket valamennyiük előtt
fedd meg, hogy a többiek is elrettenjenek. 21 Kérve
kérlek Istenre, Krisztus Jézusra, a választott

1Tim 5 [1] a vénembert meg ne dorgáljad, hanem kérjed, mint atyádat; az ifjakat, mint öcséidet;

1Tim 5 [2] a vénasszonyokat, mint anyáidat; az ifjú asszonyokat, mint húgaidat, minden tisztasággal:

1Tim 5 [3] az özvegyeket tiszteljed, akik igazán özvegyek.

1Tim 5 [4] ha mely özvegynek pedig fiai vagy unokái vannak: tanulja meg először a háza népét igazgatni, és viszontag való szolgálattal legyen a szüleihez: mert az kedves dolog az Isten előtt.

1Tim 5 [5] aki pedig igazán özvegy és elhagyattatott: Istenben bízzék, és foglalatos legyen a könyörgésekben és imádságokban éjjel és nappal.

1Tim 5 [6] mert, amely jó lakásban él, élvén meghólt.

1Tim 5 [7] ezt is parancsoljad, hogy feddhetetlenek legyenek.

1Tim 5 [8] ha ki pedig az övéire és főképpen házanépére gondot nem visel, a hitet megtagadta, és a hitetlennél alább való.

1Tim 5 [9] az özvegy ne választassék kisebb hatvan esztendősnél, ki egy férfiúnak volt felesége

1Tim 5 [10] a jó cselekedetekben bizonysága lévén, ha fiakat nevelt, ha szállást adott, ha a szentek lábait mosta, ha a háborúságszenvedőknek segítséggel volt, ha minden jó cselekedetet követett.

1Tim 5 [11] az ifjú özvegyeket pedig eltávoztasd. mert minek utána bujálkodtak a Krisztus ellen, férjhez akarnak menni:

1Tim 5 [12] kárhozatjuk lévén, hogy az első hitet megszegték.

1Tim 5 [13] egyetemben pedig hivalkodván is házanként tanulnak járni: nemcsak hivalkodók pedig, hanem csacsogók is, és nyughatatlanok szólván, amiket nem kellene.

1Tim 5 [14] akarom azért, hogy az ifjak férjhez menjenek, fiakat szüljenek, gazdaasszonyok legyenek, semmi alkalmatosságot ne adjanak az ellenkezőnek a szidalmazásra.

1Tim 5 [15] mert már némelyek elhajlottak a sátán után.

1Tim 5 [16] ha valamely hívőnek özvegyei vannak, segítse őket, hogy ne terheltessék az anyaszentegyház: hogy azok, akik igazán özvegyek, megérjék vele.

1Tim 5 [17] a jól forgolódó egyházi szolgák kettős tisztelettel becsültettessenek: főképpen, akik az igében és a tanításban munkálkodnak.

1Tim 5 [18] mert az Írás mondja: a nyomtató ökörnek fel ne kösd a száját. és méltó a munkás az ő jutalmára.

angyalokra, tartsd be ezt előítélet nélkül, és részrehajlásból ne tégy semmit sem. 22 A kezedet elhamarkodva fel ne tedd senkire, hogy ne legyen részed idegen bűnökben. Őrizd meg magadat tisztán.

Intelmek

23 Ezután ne csak vizet igyál, hanem élj egy kis borral is a gyomrod és gyakori gyengélkedéseid miatt. 24 Egyes emberek bűnei nyilvánvalók már az ítélet előtt is, másokéi csak az után; 25 éppígy nyilvánvalók a jótettek is; s mégsem azok, nem maradhatnak elrejtve.

1Tim 5 19 az egyházi szolga ellen vádolást be ne végy, hanem két vagy három tanu alatt.

1Tim 5 20 a vétkezőket mindenek előtt fedd meg: hogy egyebeknek is félelmük legyen.

1Tim 5 21 igen kérlek, az Isten és a Krisztus Jézus és a választott angyalok előtt, hogy ezeket megőrizzed személyválogatás nélkül, semmit nem cselekedvén valamely részre hajolva.

1Tim 5 22 kezeidet hirtelen senkire ne tedd, se ne részesülj egyebek bűneiben. magadat tisztán tartsad.

1Tim 5 23 ne igyál még vizet, hanem egy kevés borral élj a gyomrodért és gyakor betegségeidért.

1Tim 5 24 némely emberek bűnei nyilván vannak, elöl menvén az ítéletre; némelyeket pedig követnek is.

1Tim 5 25 hasonlóképpen a jó cselekedetek is nyilván vannak: és amelyek különben vannak, el nem titkoltathatnak.

1 Tim 6

A szolgák

1 Akik járomba vannak fogva, a rabszolgák, tartsák urukat minden tiszteletre méltónak, hogy ne káromolja senki az Úr nevét és a tanítást. 2 Akiknek hívő uruk van, ne vegyék őket kevésbé komolyan, azzal az ürüggyel, hogy testvérek, sőt, éppen azért szolgáljanak nekik jobban, mert hívők, a szeretet és a jótétemények részesei.

Óvás a tévtanítástól és a kapzsiságtól

Ezeket tanítsd, ezekre ints! 3 Aki másként tanít, s nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges igéihez és az istenfélelemmel összhangban levő tanításhoz, 4 az önhitt, nem tud semmit, a szőrszálhasogatás és a szócséplés betege, ebből pedig irigykedés, veszekedés, káromlás, rosszakaratú gyanúsítás fakad, 5 a megbomlott elméjű, az igazságtól megfosztott, az istenfélelmet nyerészkedésnek tekintő emberek torzsalkodása.

6 Az istenfélelem természetesen nagy nyereség, ha megelégedés kíséri. 7 Mert semmit sem hoztunk magunkkal a világra, és el sem vihetünk semmit. 8 Ha tehát van ennivalónk és ruházatunk, elégedjünk meg azzal. 9 Mert akik gazdagok akarnak lenni, kísértésbe esnek, kelepcébe, sok haszontalan és káros kívánságba, amelyek pusztulásba és romlásba döntik az embert. 10 Minden bajnak gyökere ugyanis a kapzsiság: jó néhányan, akik hozzá szegődtek, eltévelyedtek a hittől, és sok gyötrelmet okoztak maguknak.

1Tim 6 1 valamely szolgák iga alatt vannak, az ő urukat minden tiszteletre méltóknak alítsák, hogy ne káromlattassék az Úr neve és a tudomány.

1Tim 6 2 akiknek pedig hű urai vannak, meg ne utálják, mivelhogy atyafiak: hanem inkább szolgáljanak, mivelhogy hűek és szerelmetesek, kik a jótéteményben részesek. ezekre tanítsad és intsed.

1Tim 6 3 ha ki különben tanít, és nem enged a mi Urunk Jézus Krisztus tökéletes beszédének és annak a tudománynak, mely az Isteni tisztelet szerint vagyon:

1Tim 6 4 kevély az, semmit nem tud, hanem kérdések és beszédek körül való tusakodásokban nyavalyog: melyekből támadnak gyűlölségek, versengések, káromlások, gonosz gyanakodások,

1Tim 6 5 megveszett élméjű embereknek vetekedései, és akik az igazságtól megfosztattak az isteni szolgálatot kereskedésnek alítván.

1Tim 6 6 nagy kereskedés pedig az Isteni szolgálat az elégséggel.

1Tim 6 7 mert semmit e világra nem hoztunk: kétség nélkül el sem vihetünk femmit.

1Tim 6 8 eledelünk lévén pedig, és amivel befedeztessünk, azokkal megelégedjünk.

1Tim 6 9 mert akik gazdagok akarnak lenni, kísértetbe esnek, és az ördög tőrjébe, és sok haszontalan és ártalmas kívánságokba, melyek az embert halálba és veszedelembe merítik.

1Tim 6 10 mert minden gonoszságoknak gyökere a kívánság: mely után látván némelyek eltévelyedtek a hittől, és bekötelezték magukat sok fájdalmukba.

Timóteus buzdítása

11 De te, Isten embere, menekülj ezektől a dolgoktól: igazságosságra, vallásosságra, hitre, szeretetre, béketűrésre, szelídségre törekedj. **12** Harcold a hit jó harcát, szerezd meg az örök életet, amelyre meghívást kaptál, s amelyre számos tanú előtt letetted az igaz hitvallást. **13** Megparancsolom neked Isten előtt, aki mindenkit éltet, és Krisztus Jézus előtt, aki Poncius Pilátus alatt tanúságot tett igaz hitvallással: **14** tartsd meg a parancsot szeplőtelenül, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljöveteléig, **15** amelyet meg fog mutatni annak idején a boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya, az urak Ura, **16** aki egyedül birtokolja a halhatatlanságot, aki megközelíthetetlen világosságban lakik, akit senki ember nem látott és nem láthat, akinek dicsőség és örök hatalom! Ámen!

Tanács a gazdagoknak

17 E világ gazdagjainak hagyd meg, hogy ne legyenek fennhéjázók, ne bizakodjanak a csalóka gazdagságban, hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk mindent, amire szükségünk van; **18** hogy legyenek jótékonyak, jócselekedetekben gazdagok, szívesen adakozzanak, osztogassanak, **19** és gyűjtsenek maguknak gazdag, jó alapot a jövendőre, hogy elnyerjék az igaz életet.

Befejezés 6,20-21

20 Timóteus! Őrizd meg a rád bízott kincset, kerüld a profán, újdonsághajhászó fecsegést, az álságos »ismeret« ellenvetéseit, **21** amelyet némelyek elfogadtak, és a hittől elszakadtak. Kegyelem veletek!

1Tim 6 [11] te pedig, ó Isten embere, ezektől fuss: kövesd pedig az igazságot, az Istenes életet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelídséget.

1Tim 6 [12] vitézkedjél a hitnek jó vitézségével, ragaszkodjál az örök élethez, amelyre hívattattál, és jó vallást tettél sok tanúk előtt.

1Tim 6 [13] parancsolom neked az Isten előtt, ki mindeneket megelevenít, és a Krisztus Jézus előtt, ki bizonyságot tett Poncius Pilátus alatt, a jó vallást:

1Tim 6 [14] hogy megtartsad a parancsolatot makula nélkűl, feddhetetlenül, a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljöveteléig:

1Tim 6 [15] kit az ő idejében megmutat a boldog és egyedül hatalmas, a királyok királya, és az uralkodók ura:

1Tim 6 [16] kinek egyedül vagyon halhatatlansága, és hozzájárulhatatlan világosságban lakik: kit senki az emberek közül nem látott, de nem is láthat: kinek tisztelet és örök birodalom. ámen.

1Tim 6 [17] e világi gazdagoknak megparancsold, hogy fenn ne eszeskedjenek, se reménységüket a bizonytalan gazdagságban ne vessék, hanem az élö Istenben, (ki nekünk mindeneket bőségesen ad táplálásunkra,)

1Tim 6 [18] hogy jót cselekedjenek, gazdagok legyenek a jó cselekedetekben, könnyen adakozzanak, közöljenek,

1Tim 6 [19] kincset gyűjtsenek maguknak jövendőre jó fondamentumot, hogy elkapják az igaz életet.

1Tim 6 [20] oh Timóteus, a nálad letett kincset megőrizd eltávoztatván a beszédben a hiába való újításokat, és a hamis nevű tudománynak ellenvetését.

MÁSODIK LEVÉL TIMÓTEUSNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-2

2 Tim 1

1 Pál, Isten akaratából, a Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint Krisztus Jézus apostola **2** Timóteusnak, szeretett fiának. Kegyelem, irgalom és béke az Atyaistentől, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól!

Bátorítás: 1,3-18

Hálaadás

3 Hálát adok Istennek – akinek, miként őseim, tiszta lelkiismerettel szolgálok –, amikor szüntelenül, éjjel-nappal megemlékezem rólad imádságaimban. **4** Ilyenkor – könnyeidre emlékezve – úgy szeretnélek látni, hadd teljek el örömmel. **5** Eszembe jut a benned levő képmutatás nélküli hit, amely előbb nagyanyádban, Loiszban, majd anyádban, Eunikében élt, és bizton tudom, tebenned is megvan.

Figyelmeztetés

6 Éppen ezért figyelmeztetlek, szítsd fel magadban Isten kegyelmi ajándékát, amely kézrátételem által benned van. **7** Hiszen Isten nem a félénkség lelkét adta nekünk, hanem az erőét, a szeretetét és a józanságét. **8** Ne szégyenkezz hát az Úrról való tanúságtétel miatt, sem énmiattam, aki őérte bilincseket hordok, hanem szenvedj velem az evangéliumért Isten erejének segítségével. **9** Ő megmentett és szent hívással meghívott minket, nem tetteink alapján, hanem saját elhatározása és kegyelme által, amelyet örök idők előtt adott nekünk Krisztus Jézusban. **10** Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak megjelenése által, aki a halált legyőzte, az életet pedig és a halhatatlanságot felragyogtatta az evangélium által. **11** Ennek lettem hírnöke, apostola és tanítója.

12 Ezt is emiatt szenvedem, de nem szégyenkezem, mert tudom, kinek hittem, s biztos vagyok abban, hogy ő meg tudja őrizni rábízott kincsemet addig a napig. **13** Tartsd hát magadat a tőlem hallott egészséges igékhez hittel és szeretettel Krisztus Jézusban! **14** Őrizd meg a rád bízott drága kincset a Szentlélek által, aki bennünk lakik!

Ellenfelek és barátok

15 Hiszen tudod, hogy az ázsiaiak valamennyien cserben hagytak, köztük Figelosz és Hermogenész is. **16** Könyörüljön az Úr Oneziforosz

2Tim 1 [1] Pál a Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, az életnek igérete szerint, mely a Krisztus Jézusban vagyon:

2Tim 1 [2] Timóteusnak, az én szerelmes fiamnak, kegyelem, irgalmasság, békesség az Atya Istentől, és a mi Urunk Krisztus Jézustól.

2Tim 1 [3] hálákat adok az Istennek, kinek az én eleimtől fogva tiszta lelkiismerettel szolgálok, hogy szüntelen emlékezem felőled imádságaimban éjjel és nappal

2Tim 1 [4] kivánván téged látni, megemlekezvén a te könnyhullatásaidról, hogy örömmel beteljesedjem

2Tim 1 [5] eszembe juttatván a hitet, mely tebenned nem tettetett, mely először a nagyanyádban Lóiszban is lakott, és az anyádban Eunikében, bizonyos vagyok pedig, hogy tebenned is.

2Tim 1 [6] ez okért intlek téged, hogy felgerjeszd az Isten malasztját, mely benned vagyon az én kezeimnek reádtétele által.

2Tim 1 [7] mert nem adta nekünk az Isten a félelemnek, hanem az erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.

2Tim 1 [8] azokáért ne szégyelljed a mi Urunk bizonyságtételét, sem engemet, az ő foglyát: hanem együtt munkálkodjál az evangeliummal az Isten ereje szerint,

2Tim 1 [9] ki minket megszabadított, és hívott az ő szent hivatalával, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az ő végezése és kegyelme szerint, mely nekünk a Krisztus Jézusban adatott a világi idők előtt.

2Tim 1 [10] megnyilatkoztatott pedig most a mi üdvözitőnknek a Jézus Krisztusnak világosítása által, aki elrontotta ugyan a halált, világosságra hozta pedig az életet és a halhatatlanságot az evangélium által:

2Tim 1 [11] melynek én lettem prédikátora és apostola és a pogányok mestere.

2Tim 1 [12] mely okért szenvedem is ezeket, de nem szégyenlem. mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok, hogy hatalmas az én letett kincsemet megtartani ama napra.

2Tim 1 [13] az igaz igéknek formáját megtartsad, melyeket tőlem hallottál a hitben és szeretetben a Krisztus Jézusban.

2Tim 1 [14] a nálad letett jó kincset megőrizd a Szentlélek által, aki bennünk lakik.

2Tim 1 [15] tudod azt, hogy elhasonlottak tőlem mindnyájan, akik Ázsiában vannak, kik közül való Figellusz és Hermogenész.

házán: sokszor felüdített engem, és bilincseim miatt nem szégyenkezett, 17 hanem amikor Rómába jött, szorgalmasan keresett, és meg is talált. 18 Adja meg neki az Úr, hogy irgalmat leljen az Úr előtt azon a napon! Hogy milyen szolgálatokat tett Efezusban, azt te tudod legjobban.

Lelkipásztori útmutatások: 2,1-4,8

2 Tim 2

Krisztus áldozatos szolgálata

1 Fiam, légy tehát erős a Jézus Krisztusban levő kegyelem által, 2 és amit tőlem számos tanú által megerősítve hallottál, bízd azt hűséges, mások tanítására is alkalmas emberekre. 3 Fáradozz, mint Krisztus Jézus jó katonája. 4 Aki Istenért harcol, nem bocsátkozik világi dolgokba, mert annak akar tetszeni, akihez szegődött. 5 A versenyző is csak akkor nyer koszorút, ha szabályszerűen versenyez. 6 A termésből elsősorban a fáradozó földművest illeti a részesedés. 7 Értsd meg, amit mondok: az Úr megadja majd neked, hogy mindent megérts! 8 Gondolj Jézus Krisztusra, Dávid sarjára, aki feltámadt a halottak közül, mint ahogy hirdeti az én evangéliumom, 9 amelyért a bilincseket is beleértve úgy szenvedek, mint egy gonosztevő. De Isten igéje nincs megbilincselve. 10 Mindent elviselek tehát a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban levő üdvösséget, az örök dicsőséggel együtt. 11 Igaz beszéd ez: ha vele együtt meghalunk, vele együtt élni is fogunk; 12 ha vele együtt szenvedünk, vele együtt uralkodni is fogunk. Ha megtagadjuk őt, ő is megtagad minket, 13 de ha hűtlenek leszünk, ő hű marad, mert önmagát meg nem tagadhatja.

Helyes magatartás a tévtanítókkal szemben

14 Erre figyelmeztess, kérve kérj mindenkit Istenre. Szóvitát ne folytass; nem jó az semmire, csak a hallgatóság romlására. 15 Azon légy tehát, hogy derék embernek bizonyulj az Úr előtt, olyan munkásnak, aki meg nem szégyenül, s aki helyesen munkálja az igazság igéjét. 16 A gonosz, üres fecsegéseket viszont kerüld, mert azok jobbára istentelenséghez vezetnek. 17 Az ilyen emberek fecsegése úgy terjed, mint a rákfene. Ezek közül való Himéneosz és Filétosz is, 18 akik eltévelyedtek az igazságtól, azt állítva, hogy a feltámadás már megtörtént – és jó néhány ember hitét feldúlják. 19 De a szilárd alap, amelyet Isten lefektetett,

2Tim 1 16 adjon irgalmasságot az Úr az Onezíforusz házának: mert gyakorta megélesztett engem, és az én láncomat nem szégyenlette:

2Tim 1 17 hanem mikor Rómába jött volna, szorgalmatoson keresett engem, és feltalált.

2Tim 1 18 adja az Úr neki, hogy nyerjen irgalmasságot az Úrtól ama napon. és mely sokat szolgált nekem Efezusban, te jobban tudod.

2Tim 2 1 te azért, fiam, erőssödjél meg a malasztban, mely a Krisztus Jézusban vagyon:

2Tim 2 2 és amiket tőlem hallottál sok tanúk által, azokat hízzad hű emberekre, kik alkalmatosak lesznek egyebeket is tanítani.

2Tim 2 3 munkálkodjál, mint a Krisztus Jézusnak jó vitéze.

2Tim 2 4 senki az Istennek vitézkedvén nem elegyíti magát e világi dolgokba: hogy annak kedveskedjék, akinek megpróbálta magát.

2Tim 2 5 mert, aki bajvívásban tusakodik is, meg nem koronáztatik, hanemha törvény szerint tusakodik.

2Tim 2 6 a munkálkodó szántó embernek kell először a gyümölcsből venni.

2Tim 2 7 értsed, amiket mondok: mert az Úr neked értelmet ad mindenekben.

2Tim 2 8 megemlekezzél, hogy az Úr Jézus Krisztus feltámadott halottaiból, a Dávid magvából, az én evangéliumom szerint,

2Tim 2 9 melyért, mint egy gonosztevő, munkálkodom a fogságig: de az Isten igéje meg nem kötöztetett.

2Tim 2 10 az okáért mindeneket elszenvedek a választottakért, hogy ők is elvegyék az üdvösséget, mely a Krisztus Jézus által vagyon, a menynyei dicsőséggel.

2Tim 2 11 igaz beszéd ez: mert ha övele együtt meghaltunk, együtt is élünk:

2Tim 2 12 ha szenvedünk, együtt is országlunk: ha megtagadjuk, ö is megtagad minket.

2Tim 2 13 ha nem hiszünk, ő híven megmarad, magát meg nem tagadhatja.

2Tim 2 14 ezekre intsed, tudományt tévén az Úr előtt. ne vetekedjél szóval: mert semmire nem hasznos, hanem a hallgatók elfordítására.

2Tim 2 15 szorgalmatosan viselj gondot, hogy magadat kedvesnek mutassad az Istennek, megszégyenülhetetlen munkásnak, és az igazság igéjét igazán forgatónak.

2Tim 2 16 a haszontalan és hiába való szólásokat pedig eltávoztasd: mert igen nevelik az Istentelenséget:

rendületlenül áll, és ez a pecsétje: *»Ismeri az Úr az övéit«* **{Szám 16,5}**, továbbá: *»Hagyjon fel a gonoszsággal mindaz, aki az Úr nevét hívja segítségül!«* **20** De egy nagy házban nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fából és agyagból valók is; az előbbiek tisztességes, az utóbbiak pedig közönséges célokra. **21** Aki magát az utóbbiaktól tisztán tartja, az tisztességes célra való, szent, az Úr számára hasznos, minden jó dologra alkalmas edény lesz.

22 Kerüld az ifjúkor vágyait! Igazságosságra, hitre, szeretetre és békességre törekedj azokkal, akik tiszta szívvel hívják segítségül az Urat. **23** Az oktalan és zabolátlan vitákat kerüld, tudva, hogy viszályokat szülnek. **24** Márpedig az Úr szolgájának nem veszekednie kell, hanem mindenkihez jóságosnak, tanításra alkalmasnak és béketűrőnek kell lennie. **25** Azokat pedig, akik ellenszegülnek neki, szelídséggel meg kell feddenie, hátha egyszer töredelmet ad nekik is Isten az igazság megismerésére, **26** és magukhoz térnek az ördög kelepcéjéből, aki fogva tartja őket a maga kedvére.

2Tim 2 [17] és azok beszéde, mint a fene, elébb-elébb mász: kik közül való Hímeneusz és Filétusz,

2Tim 2 [18] kik az igazságból kiestek mondván, hogy a feltámadás már meglett, és elfordították némelyeknek hitüket.

2Tim 2 [19] de az Istennek erős fondamentuma fennáll, e pecsétje lévén: ismeri az Úr, akik övéi; és távozzék el a hamisságtól minden, aki az Úr nevét nevezi.

2Tim 2 [20] a nagy házban pedig nemcsak arany és ézüst, hanem fa és cserépedények is vannak: és némelyek ugyan tiszteletre, némelyek pedig gyalázatra.

2Tim 2 [21] ha ki azért kitisztítja magát ezekből, tiszteletre való megszenteltetett edény leszen, és hasznos az Úrnak, minden jó cselekedetre készíttetett.

2Tim 2 [22] az ifjúságnak kívánságaitól pedig fuss, kövesd pedig az igazságot, a hitet, a szeretetet és a békességet azokkal, akik segítségül hívják az Urat tiszta szívből.

2Tim 2 [23] a bolond és tudatlan kérdéseket pedig eltávoztasd tudván, hogy versengéseket nemzenek.

2Tim 2 [24] az Úr szolgájának pedig nem kell versengeni: hanen mindenekhez szelídnek kell lenni, taníthatónak, békességes tűrőnek,

2Tim 2 [25] szelídséggel megfeddőnek azokat, akik az igazságnak ellene állanak: hogy netal valamikor az Isten penitenciát adjon azoknak az igazságnak megismérésére,

2Tim 2 [26] és kimenekedjenek az ördög tőréből, akitől fogva tartatnak az ő akarata szerint.

2 Tim 3

A gonoszok magatartása a végső időkben

1 Azt pedig tudnod kell, hogy az utolsó napokban veszedelmes idők következnek. **2** Az emberek önzők lesznek, kapzsik, kérkedők, kevélyek, káromlók, szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, gonoszok, **3** szeretetlenek, békétlenkedők, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, rosszakarók, **4** árulók, vakmerők, felfuvalkodottak; inkább fogják szeretni a gyönyört, mint Istent. **5** A vallásosság látszatát viselni fogják ugyan magukon, de megtagadják annak erejét. Az ilyeneket kerüld! **6** Ezek közül valók ugyanis azok, akik beosonnak a házakba, és rabul ejtenek bűnökkel terhelt, különböző vágyaktól hajtott asszonyokat, azokat, **7** akik mindig tanulnak, de az igazság ismeretére soha el nem jutnak. **8** Ahogy Jannész és Jambrész ellene szegültek Mózesnek, úgy szegülnek ellene ezek is az

2Tim 3 [1] ezt pedig tudjad, hogy az utolsó napokon veszedelmes idők következnek:

2Tim 3 [2] az emberek magukszeretők lesznek, fösvények, kérkedékenyek, kevélyek, káromlók, szüleiknek engedetlenek, háládatlanok, vétkesek,

2Tim 3 [3] szeretet nélkül valók, békességtelenek, patvarkodók, mértékletlenek, irgalmatlanok, kegyességtelenek,

2Tim 3 [4] árúlók, vakmerők, felfuvalkodtak, és a gyönyörüségeknek inkább, hogysem az Istennek szeretői.

2Tim 3 [5] az Istenes életnek színét mutatván ugyan, de annak erejét megtagadván. és ezeket eltávoztasd:

2Tim 3 [6] mert ezek közül valók, akik beszínlik magukat a házakba, és fogva viszik a bűnökkel terheltetett asszonyállatokat, kik különféle kívánságoktól hordoztatnak:

igazságnak, mert bomlott elméjű, megbízhatatlan hitű emberek. 9 De sokra nem jutnak ezzel: ostobaságuk éppúgy nyilvánvalóvá lesz mindenki előtt, mint ahogy azoké is az lett.

Tarts ki!

10 Te követted tanításomat, életmódomat, elhatározásomat, hitemet, béketűrésemet, szeretetemet, türelmemet, 11 üldöztetéseimet, szenvedéseimet. Mi minden történt velem Antiochiában, Ikóniumban és Lisztrában, milyen üldözéseket álltam ki! És mindezekből kiszabadított engem az Úr! 12 De hiszen mindazok, akik buzgón akarnak élni Krisztus Jézusban, üldözést fognak szenvedni! 13 A gonosz emberek és a csalók viszont a gonoszságban haladnak előre: tévelygésbe vezetnek és tévelyegnek. 14 Te azonban tarts ki abban, amit tanultál, és amiről meggyőződtél! Hiszen tudod, kiktől tanultad, 15 és gyermekkorod óta ismered a szent Írásokat, amelyek a Krisztus Jézusban való hit révén üdvösségre szolgáló bölcsességet adhatnak neked. 16 Minden Istentől sugalmazott írás hasznos a tanításra, az intésre, a feddésre, az igazságosság oktatására, 17 hogy Isten embere tökéletes és minden jótettre kész legyen.

2Tim 3 7 mindenkor tanulván és soha az igazságnak isméretére nem jutván.

2Tim 3 8 amint pedig Jannesz és Jambresz Mózesnek ellene állottak: úgy ezek is ellene állanak az igazságnak, megveszett elméjű emberek, a hitben megvettettek,

2Tim 3 9 de tovább elő nem mennek: mert az ő esztelenségük nyilván leszen mindeneknél, amint volt amazoké is.

2Tim 3 10 te pedig megértetted az én tudományomat, oktatásomat, igyekezetemet, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, békességes szenvedesémet,

2Tim 3 11 üldözéseimet, szenvedéseimet, melyek rajtam történtek Antiokiában, Ikóniumban és Lisztrában: minémü üldözéseket szenvedtem, és mindenekből kiszabadított engem az Úr.

2Tim 3 12 és mindnyájan, akik ájtatosan akarnak élni a Krisztus Jézusban, üldözést szenvednek.

2Tim 3 13 a gonosz emberek pedig és a hitetők előmennek a gonoszban tévelyegvén és egyebeket is tévelygésbe ejtvén.

2Tim 3 14 te pedig maradj meg azokban, amiket tanultál, és amik reád bízattattak tudván, kitől tanultad.

2Tim 3 15 és hogy gyermekségedtől fogva tudtad a szent irásokat, melyek téged az üdvösségre taníthatnak, a Krisztus Jézusban való hit által.

2Tim 3 16 az Isten ihléséből adatott minden Írás, hasznos a tanitásra, a megfeddésre, a megdorgálásra, az igazságban való oktatásra:

2Tim 3 17 hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre elkészíttetett.

2 Tim 4

Hirdesd az igét!

1 Kérve kérlek Isten színe előtt, és Krisztus Jézus előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat, az ő eljövetele és uralma által: 2 hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan! Feddj, ints, buzdíts minden türelemmel és tudománnyal. 3 Lesz ugyanis idő, amikor az emberek nem viselik el az egészséges tanítást, hanem saját kívánságaik szerint seregszámra szereznek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; 4 elfordítják fülüket az igazságtól, és átadják magukat a meséknek. 5 Te vigyázz mindenre, viseld el a szenvedéseket, végezd az evangélista dolgát, töltsd be szolgálatodat. 6 Engem ugyanis már kiöntenek, mint italáldozatot, elköltözésem ideje közel van. 7 A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. 8 Készen vár már rám az igaz-

2Tim 4 1 igen kérlek az Isten és a Jézus Krisztus előtt, ki megítéli az eleveneket és holtakat az ő eljövetelére és az ő országára:

2Tim 4 2 prédikáljad az ígét: légy rajta alkalmatosan, alkolmatlanúl: feddődjél, esedezzél, dorgálj minden békességes tűréssel és tanítással.

2Tim 4 3 mert leszen idő, melyben az igaz tudományt el nem szenvedik, hanem az ő kívánságuk szerint maguknak mestereket gyűjtenek viszkető fülük lévén,

2Tim 4 4 és az igazságtól hallásukat elfordítják ugyan, és a mesékre térnek.

2Tim 4 5 te pedig vígyázz, mindenekben munkálkodjál, az evangélistának munkáját cselekedjed, szolgálatodat beteljesítsed. józan légy.

2Tim 4 6 mert én már megáldoztatom, és az én kimúlásomnak ideje közel vagyon.

ságosság koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, sőt nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik sóvárogva várják az ő eljövetelét.

Személyes közlések és kérések: 4,9-18

9 Siess, jöjj hozzám mielőbb! **10** Démász ugyanis elhagyott a világ szeretete miatt, és elment Tesszalonikibe, Kreszcensz Galáciába, Títusz pedig Dalmáciába. **11** Egyedül Lukács van velem. Márkot is vedd magad mellé, és hozd el: jó hasznát tudom venni a szolgálatban. **12** Tichikuszt elküldtem Efezusba. **13** A köpenyemet, amelyet Troászban Karpusznál hagytam, arra jöttödben hozd magaddal, úgyszintén a könyveket is, de legfőképpen a pergameneket. **14** A rézműves Alexander sok rosszat tett velem; az Úr majd megfizet neki tettei szerint **{Zsolt 62,13; 28,4}**. **15** Te is óvakodj tőle, nagyon ellene szegült ugyanis szavainknak.

16 Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki cserbenhagyott – ne tudassék be nekik! **17** De az Úr mellém állt, és erőt adott nekem, hogy az igehirdetés teljessé legyen általam, s tudomást szerezzen róla az összes nemzet. Így megszabadultam az oroszlán torkából **{Zsolt 22,22}**. **18** Az Úr megszabadít minden gonosz ármánytól, és meg fog menteni mennyei országa számára. Dicsőség neki mindörökkön örökké! Ámen!

Befejezés: Köszöntések és áldás: 4,19-22

19 Köszöntsd Priszkát és Akvilát, azonkívül Oneziforosz házát. **20** Erasztosz Korintusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam, betegen. **21** Siess, hogy még a tél előtt ideérj!

Köszönt Eubulosz, Pudensz, Línusz, Klaudia és az összes testvér!

22 Az Úr legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!

2Tim 4 [7] jó harcot harcoltam, a futást elvégeztem, a hitet megtartottam.

2Tim 4 [8] végezetre eltétetett nekem az igazságnak koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz bíró: nemcsak nekem pedig, hanem azoknak is, akik szeretik az ő eljövetelét. siess hamar hozzám jönni.

2Tim 4 [9] mert Démász elhagyott engem szeretvén e világot, és Tesszalonikába ment:

2Tim 4 [10] Kreszcensz Galáciába, títus dalmaciába.

2Tim 4 [11] Lukács egyedül vagyon velem. Márkot vedd melléd, és hozd el veled: mert nekem hasznos a szolgálatra.

2Tim 4 [12] Tichikuszt pedig Efezuszba küldöttem.

2Tim 4 [13] a felsőruhát, melyet Troászban Kárpusznál hagytam, eljővén hozd el veled és a könyveket, főképpen pedig a hártyákat.

2Tim 4 [14] Sándor a rézműves sok gonoszt mutatott hozzám: megfizet neki az Úr az ő cselekedetei szerint:

2Tim 4 [15] kit te is eltávoztass: mert igen ellene állott a mi igéinknek.

2Tim 4 [16] az én első magam mentésében senki velem nem volt, hanem mindnyájan elhagytak engem: ne tulajdoníttassék az nekik.

2Tim 4 [17] az Úr pedig mellettem volt, és megerősített engem, hogy énáltalam végeztessék el a prédikálás, és hallják meg minden pogányok: és megszabadultam az oroszlán szájából.

2Tim 4 [18] megszabadított engem az Úr minden gonosz cselekedettől: és megtart az ő mennyei országára, kinek dicsőség örökkön örökké. ámen.

2Tim 4 [19] köszöntsed Priszkát és Aquilát és az Onizeforusz házát.

2Tim 4 [20] Erasztusz Korintuszban maradott. Trofimuszt pedig betegen hagytam Milétuszban.

2Tim 4 [21] siess a tél előtt eljőni. köszöntenek téged Eubulusz és Pudensz és Linusz és Klaudia és mindnyájan az atyafiak.

2Tim 4 [22] az Úr Jézus Krisztus a te lelkeddel. kegyelem veletek. ámen.

LEVÉL TÍTUSZNAK

Címzés és köszöntés: 1,1-4

Tít 1

1 Pál, Isten szolgája és Jézus Krisztus meghívott apostola, hogy Isten választottjait hitre és az igazi istentisztelet ismeretére vezesse, **2** az örök élet reményében, amelyet örök idők előtt megígért Isten, aki nem hazudik, **3** s aki a meghatározott időben ki is nyilvánította szavát az igehirdetés által, amelyet Üdvözítő Istenünk rendelete rám bízott: **4** Títusznak, a közös hit révén szeretett fiának. Kegyelem és békesség az Atyaistentől és Krisztus Jézustól, a mi Üdvözítőnktől!

Feladatok: 1,5-3,11

Az alkalmas elöljárók kiválasztása

5 Azért hagytalak Kréta szigetén, hogy a hiányzó dolgokat elvégezd, és városról városra presbitereket rendelj, amint meghagytam neked: **6** [f]eddhetetlent, egyszer nősültet, akinek a fiai hívők, nem kicsapongók vagy engedetlenek. **7** A püspöknek ugyanis, mint Isten intézőjének, feddhetetlennek kell lennie, nem kevélynek, nem haragosnak, nem iszákosnak, nem verekedőnek, nem rút haszonlesőnek, **8** inkább vendégszeretőnek, jóakaratúnak, józannak, igaznak, szentnek, önmegtartóztatónak, **9** aki helytáll a hiteles tanítás megbízható végzésében, hogy az egészséges tanítás alapján képes legyen bátorítani is, és azokat, akik ellentmondanak, megcáfolni.

Harc a tévtanítók ellen

10 Van ugyanis sok engedetlenkedő, üres fecsegést folytató, csaló ember is, főképp a körülmetéltek köréből. **11** Ezeket el kell hallgattatni, mert feldúlnak egész házakat, rút haszon kedvéért olyasmiket tanítanak, amiket nem kellene. **12** Közülük az egyik, az ő tulajdon prófétájuk azt mondta: »A krétaiak örök hazugok, gonosz bestiák, lusta haspókok.« **13** Ez a tanúságtétel igaz. Éppen azért fedd meg őket keményen, hogy egészségesek legyenek a hitben, **14** ne hallgassanak zsidó mesékre, és olyan emberek parancsaira, akik hátat fordítottak az igazságnak. **15** A tiszták minden tiszta; a tisztátalanoknak és a hitetleneknek viszont semmi sem tiszta, mert szennyes az elméjük is, a lelkiismeretük is. **16** Azt hangoztatják, hogy ismerik Istent, de tetteikkel megtagadják, mert utálatosak, engedetlenek, és minden jótettre alkalmatlanok.

Tit 1 [1] Pál Istennek szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola az Isten választottainak hitük szerint, és az igazságnak ismerete szerint, mely az Isteni tisztelet szerint vagyon

Tit 1 [2] az örök életnek reménységére, melyet ígért az Isten, aki nem hazud, e világnak idői előtt:

Tit 1 [3] megjelentette pedig az elrendelt időkben az ő ígéjét prédikálás által, mely reám bízattatott, a mi üdvözítő Istenünknek parancsolata szerint:

Tit 1 [4] Titusznak, a közönséges hit szerint való szerelmes fiamnak, kegyelem és békesség az Atya Istentől és a Krisztus Jézustól, a mi üdvözítőnktől.

Tit 1 [5] ez okért hagytalak téged Krétában, hogy, amik hátra vannak, eligazítsad, és rendelj városonként egyházi szolgákat, amint én is elődbe adtam neked.

Tit 1 [6] ha ki vétek nélkül vagyon, egy feleségű férfi, hű fiai lévén paráznaságról nem vádoltathatók, avagy engedetlenek.

Tit 1 [7] mert a püspöknek vétek nélkül kell lenni, mint az Isten sáfárának: nem kevélynek, nem haragosnak, nem részegesnek, nem verekedőnek, nem rút nyereség kívánójának;

Tit 1 [8] hanem gazdálkodónak, kegyesnek, józannak, igaznak, szentnek, maga megtartóztatónak,

Tit 1 [9] a hű beszédnek, mely a tudomány szerint vagyon, szorgalmatos megtartójának: hogy inthessen az üdvösséges tudomány által, és az ellentmondókat megfeddhesse.

Tit 1 [10] mert vannak sok engedetlenek is, hiába szólók, és hitetők; főképpen, akik a körülmetélkedésből valók:

Tit 1 [11] kiket meg kell feddeni: akik egész házakat felfordítanak tanítván, amiket nem kellene az undok nyereség kedvéért.

Tit 1 [12] azt mondotta némely őközülük, tulajdon ő prófétájuk: a krétaiak mindenkor hazugok, gonosz vadak, rest hasak.

Tit 1 [13] e bizonyságtétel igaz. az okáért megfeddjed őket keményen, hogy épek legyenek a hitben,

Tit 1 [14] ne figyelmezzenek a zsidók fabuláira, és az igazságot megvető emberek parancsolataira.

Tit 1 [15] mindenek tiszták a tisztáknak: a fertelmeseknek pedig és a hitetleneknek semmi nem tiszta, hanem megfertőztetett az ő elméjük és lelkiismeretük.

Tit 1 [16] vallják, hogy ismerik az Istent: cselekedetekkel pedig tagadják, mivelhogy utálatosok és hihetetlenek, és minden jó cselekedetre rosszak.

Tít 2

Állapotbeli kötelességek

1 Te azonban azt hirdesd, ami a józan tanításnak megfelel. 2 Az időseknek azt, hogy legyenek józanok, tisztességesek, egészségesek a hitben, a szeretetben és a türelemben. 3 Az idős asszonyok hasonlóképpen szent magaviseletűek legyenek, nem rágalmazók, nem a sok bor rabjai, hanem tanítsanak a jóra, 4 oktassák a fiatal asszonyokat arra, hogy férjüket szeressék, gyermekeiket kedveljék. 5 Legyenek ezenkívül megfontoltak, tiszták, háziasak, jóságosak, férjüknek engedelmesek, hogy ne káromolják miattuk Isten igéjét. 6 Az ifjakat ugyanígy buzdítsd, hogy józanok legyenek. 7 Mindenekelőtt te magad légy példakép a jótettekben; a tanításban feddhetetlen és komoly. 8 A szavad legyen józan, megcáfolhatatlan, hogy az ellenfél megszégyenüljön, mivel semmi rosszat sem tud mondani rólunk. 9 A rabszolgákat intsd, hogy vessék alá magukat uruknak mindenben, keressék azok kedvét, ne vitatkozzanak, 10 ne hűtlenkedjenek, hanem tanúsítsanak mindenben igaz hűséget, hogy mindenben díszére váljanak Üdvözítő Istenünk tanításának.

Kegyelem és élet

11 Megjelent ugyanis Üdvözítő Istenünk kegyelme minden embernek, 12 és arra oktat minket, hogy tagadjuk meg az istentelenséget és a világi vágyakat. Éljünk józanul, igazként, istenfélelemmel ezen a világon, 13 és várjuk a boldog reménységet, a nagy Isten és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének eljövetelét. 14 Ő önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket jótettekre törekvő, tulajdon népévé {Ez 37,23; Kiv 19,5}. 15 Ezt hirdesd, erre buzdíts, és így figyelmeztess teljes határozottsággal. Senki meg ne vessen téged!

Tit 2 [1] te pedig azokat mondjad, amik illenek az igaz tudományhoz:

Tit 2 [2] a vének, hogy józanok legyenek, szemérmetesek, okosok, épek a hitben, a szeretetben, a békességes tűrésben:

Tit 2 [3] a vénasszonyok hasonlóképpen, hogy szent őltözetben legyenek, nem szitkozódók, nem sok bornak szolgálók: jól tanítók:

Tit 2 [4] hogy okosságra tanítsák az ifjú asszonyokat, hogy az ő férjeiket szeressék, a fiaikat kedveljék,

Tit 2 [5] hogy okosak legyenek, tiszták, józanok, házuknak gondviselői, kegyesek, engedelmesek az ő férjeiknek, hogy ne káromlattassék az Isten igéje.

Tit 2 [6] az ifjakat intsed hasonlóképpen, hogy józanok legyenek.

Tit 2 [7] mindenekben magadat adjad például a jó cselekedetekben, a tudományban, a tökéletességben, a megért erkölcsben,

Tit 2 [8] a beszéded igaz, feddhetetlen: hogy az, aki ellenünk vagyon, megszégyenelje magát semmi gonoszt nem mondhatván ellenünk.

Tit 2 [9] a szolgákat, hogy uruknak engedjenek, mindenekben kedveskedők legyenek, nem ellentmondók,

Tit 2 [10] nem csalárdok, hanem mindenekben jó hűséget mutatók: hogy a mi üdvözítő Istenünk tudományát ékesítsék mindenekben.

Tit 2 [11] mert megjelent a mi üdvözítő Istenünk kegyelme minden embereknek,

Tit 2 [12] oktatván minket, hogy megtagadván az Istentelenséget és a világi kívánságokat, józanon és igazán és ájtatosan éljünk e világon

Tit 2 [13] várván a boldog reménységet, és a nagy Isten és a mi üdvözítő Jézus Krisztusunk dicsőségének eljövetelét:

Tit 2 [14] ki önnönmagát adta érettünk, hogy minket megváltana minden hamisságtól, és tisztítana magának kedves népet, a jó cselekedeteknek követőjét.

Tit 2 [15] ezekről szólj, és ints, és dorgálj minden hatalommal. senki téged meg ne utáljon.

Tít 3

A hívek kötelességei

1 Figyelmeztesd őket, hogy a fejedelmeknek és a hatóságoknak vessék alá magukat, hogy engedelmeskedjenek, legyenek minden jótettre készek, 2 senkit se szidalmazzanak, ne veszekedjenek. Legyenek szerények, tanúsítsanak minden ember iránt mindig szelídséget. 3 Hiszen valamikor mi magunk is oktalanok, engedetlenek és tévelygők voltunk, sokféle vágynak és gyönyörnek

Tit 3 [1] intsed őket, hogy engedelmesek legyenek a fejedelmeknek és hatalmasságoknak, hogy szót fogadjanak, minden jó cselekedetre készek legyenek:

Tit 3 [2] senkit ne káromoljanak, pörlődők ne legyenek, hanem csendesek, minden szelídséget mutatván minden emberekhez.

Tit 3 [3] mert mi is valaha esztelenek voltunk, hitetlenek, tévelygők, kívánságoknak és különb-különbféle gyönyörüségeknek szolgálók, gonoszság-

szolgáltunk, gonoszságban és irigységben tengődtünk, gyűlöletesek és egymással gyűlölködők voltunk. **4** Mikor azonban Üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete megjelent, **5** megmentett minket, nem a mi igaz cselekedeteinkért, amelyeket véghezvittünk, hanem az ő irgalmasságából, a Szentlélek újjáalkotó és megújító fürdője által, **6** akit bőségesen kiárasztott ránk Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, **7** hogy kegyelme révén megigazulva, reménybeli örököseivé legyünk az örök életnek. **8** Igaz beszéd ez, és azt akarom, hogy erősítsd meg bennük ezt, hogy akik hisznek Istenben, igyekezzenek elöljárni a jócselekedetekben. Jó ez és hasznos az emberek számára.

Óvás a tévtanítóktól

9 Az oktalan vitákat, nemzetségtáblákat, veszekedéseket és a törvényről való vitatkozásokat ellenben kerüld, mert azok haszontalan és hiábavaló dolgok. **10** Az eretnek embert egy-két intés után kerüld, **11** tudva, hogy az ilyen romlott, vétkezik, és saját maga ítéli el önmagát.

Befejezés: 3,12-15

12 Mihelyt hozzád küldöm Artemászt vagy Tichikuszt, siess, gyere hozzám Nikopoliszba! Úgy határoztam ugyanis, hogy ott töltöm a telet. **13** A törvénytanító Zénászt, valamint Apollót gondosan ellátva küldd tovább, hogy ne legyen hiányuk semmiben. **14** De a mieink is tanulják meg, hogy jótettekkel járjanak elöl, ahol sürgős segítségre van szükség, hogy ne legyenek gyümölcstelenek.

15 Köszöntenek a velem levők mindnyájan. Köszöntsd azokat, akik szeretnek minket a hitben!

Kegyelem legyen mindnyájatokkal!

ban és irígységben élők, gyűlölségesek, egymást gyűlölők.

Tit 3 [4] mikor pedig a mi üdvözítő Istenünk kegyessége és embersége megjelent;

Tit 3 [5] nem az igazság cselekedeteiből, melyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmassága szerint üdvözített minket, az újonnan születésnek fürdője és a szentléleknek megújítása által.

Tit 3 [6] kit kiöntött mireánk bőségesen a mi üdvözítő Jézus Krisztusunk által:

Tit 3 [7] hogy megigazulván az ő malasztja által, örökösei legyünk a reménység szerint az örök életnek.

Tit 3 [8] igaz beszéd ez: és ezeket akarom, hogy erősítsed: hogy igyekezzenek a jó cselekedetekben fők lenni, akik hisznek az Istennek. ezek jók és hasznosak az embereknek.

Tit 3 [9] a bolond kérdéseket pedig és a nemzetségek előszámlálásait és a versengéseket és a törvénynek vetekedéseit eltávoztasd. mert haszontalanok és hiába valók.

Tit 3 [10] az eretnek embert egy vagy két intés után eltávoztasd

Tit 3 [11] tudván, hogy, aki afféle, elfordúlt, és vétkezik, holott az ő tulajdon ítéletével kárhoztattatott.

Tit 3 [12] mikor Artemászt vagy Tikhikoszt hozzád küldöm, siess hozzám jőni Nikápolyba: mert úgy végeztem, hogy ott teleljek.

Tit 3 [13] a törvénytudó Zénászt, és Apollót szorgalmatosan elöl küldjed, hogy semmi fogyatkozásuk ne legyen.

Tit 3 [14] tanuljanak pedig a mieink is a jó cselekedetekben fők lenni a szükséges dolgokra, hogy ne legyenek gyümölcstelenek.

Tit 3 [15] köszöntenek téged mind, akik velem vannak: köszöntsed azokat, akik minket szeretnek a hitben. az Isten kegyelme mindnyájótokkal. ámen.

LEVÉL FILEMONNAK

Címzés és köszöntés: 1-3

1 Pál, aki fogoly Krisztus Jézusért, valamint
Timóteus testvér Filemonnak, szeretett munkatár-
sunknak, **2** Appia nővérünknek, Archipposz küz-
dőtársunknak, és a házadban levő közösségnek.
3 Kegyelem és békesség nektek Istentől, a mi A-
tyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól!

Hálaadás: 4-7

4 Hálát adok mindenkor Istenemnek, amikor
megemlékezem rólad imádságaimban – **5** hiszen
hallottam szeretetedről és hitedről, amellyel az Úr
Jézus és az összes szent iránt viseltetsz –, **6** hogy a
hitben való közösségünk nyilvánvalóvá váljék
minden jócselekedet megismerése által, amely
köztünk Krisztusban megvalósul. **7** Nagy örömöm
telik és vigasztalódom szeretetedben, hogy fel-
üdült a szentek szíve általad, Testvér!

Közbenjárás Onezimoszért: 8-20

8 Ezért, bár Krisztusba vetett nagy bizalmam-
nál fogva meg is parancsolhatnám neked azt, ami
helyes, **9** a szeretetnél fogva azonban inkább kér-
lek én, amint vagyok, az öreg Pál, aki most fogoly
is Krisztus Jézusért. **10** Fiamért, Onezimoszért kö-
nyörgök, akit bilincseimben nemzettem, **11** aki
egykor haszontalan volt számodra, most azonban
számodra is, számomra is hasznos. **12** Visszaküld-
tem hozzád, mint a saját szívemet. **13** Szerettem
volna magamnál tartani, hogy az evangéliumért
szenvedett bilincseimben helyetted szolgáljon ne-
kem, **14** de elhatározásod nélkül semmit sem akar-
tam tenni, hogy jótéteményed ne kényszerből, ha-
nem önként szülessék. **15** Talán éppen azért távo-
zott el tőled egy időre, hogy visszakapd őt mind-
örökre, **16** már nem mint rabszolgát, hanem rab-
szolgánál sokkal többet: mint szeretett testvért.
Nekem nagyon is az ő, de mennyivel inkább ne-
ked: test szerint is, s az Úr szerint is. **17** Azért, ha
társadnak tartasz, fogadd úgy, mint engem. **18** Ha
pedig valamivel megkárosított vagy tartozik, ne-
kem számítsd föl: **19** – én, Pál sajátkezűleg írom –
én térítem meg. Bár – hadd ne mondjam neked –
te önmagaddal is nekem tartozol. **20** Bizony, Test-
vér! Hasznodat akarom venni az Úrban, enyhítsd
meg hát szívemet Krisztusban!

Filem 1 [1] Pál, a Krisztus Jézus foglya, és Timó-
teus, az atyafi; Filemonnak, a mi szerelmesünk-
nek és segítőnknek,

Filem 1 [2] és Appiának, a szerelmes nénénknek,
és Arkhipposznak, a mi vitézkedő társunknak, és
a gyülekezetnek, mely a te házadban vagyon.

Filem 1 [3] kegyelem nektek és békesség az Isten-
től, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Filem 1 [4] hálákat adok az én Istenemnek minden-
kor emlékezvén rólad az én imádságaimban,

Filem 1 [5] hallván a te szeretetedet és hitedet, mely
az Úr Jézushoz vagyon, és minden szentekhez:

Filem 1 [6] hogy a te hitednek közlése nyilván le-
gyen minden jó cselekedetnek ismeretében, mely
tíbennetek vagyon a Krisztus Jézus által.

Filem 1 [7] mert nagy örömem volt és vígasztalá-
som a te szeretetedben: hogy a szentek szívei te-
általad, atyámfia, megnyugodtak.

Filem 1 [8] azért nagy bizodalmam lévén a Krisztus
Jézusban parancsolni neked azt, ami a dologhoz
illik:

Filem 1 [9] a szeretetért inkább kérlek, holott olyan
vagy, mint a vén Pál, most pedig a Jézus Krisz-
tusnak foglya is:

Filem 1 [10] kérlek téged az én fiamért, Onészimo-
szért, kit a fogságban szültem,

Filem 1 [11] ki neked valaha haszontalan volt, most
pedig mind nekem és mind neked hasznos, kit
visszaküldöttem hozzád.

Filem 1 [12] te pedig őtet, mint az én szívemet, be-
fogadjad:

Filem 1 [13] kit énvelem akarok vala tartani, hogy
teéretted szolgálna nekem az evangéliumnak kö-
teleiben;

Filem 1 [14] a te tanácsod nélkül pedig semmit nem
akartam cselekedni, hogy a te jótéteményed ne
lenne úgymint kényszerítésből, hanem szabad
akaratból.

Filem 1 [15] mert talán azért ment el tőled egy
ideig, hogy őtet örökké fogadnád be,

Filem 1 [16] már nem mint szolgát, hanem szolga
helyébe szerelmes atyjafiát, főképpen nekem,
mennyível inkább pedig neked, mind test szerint
és mind az Úrban?

Filem 1 [17] ha azért engem társadnak tartasz, fo-
gadd be őtet, mint engemet.

Filem 1 [18] ha pedig valami kárt tett neked, vagy
tartozik: azt nekem tulajdonítsad.

Köszöntések és áldás: 21-25

21 Engedelmességedben bízva írtam neked:
tudom, te többet is fogsz tenni annál, amit kérek.
22 Ezenkívül készíts nekem szállást is;
remélem ugyanis, hogy imádságaitokra ajándékul visszakaptok engem.

23 Köszönt téged Epafrász, fogolytársam
Krisztus Jézusban, **24** valamint Márk, Arisztarchosz, Démász és Lukács, a munkatársaim.

25 Az Úr Jézus Krisztus kegyelme legyen
lelketekkel!

Filem 1 [19] én Pál írtam az én kezemmel: én megadom, hogy ne mondjam neked, hogy magaddal is nekem tartozol:

Filem 1 [20] úgy, atyámfia. én neked hasznodat veszem az Úrban: vídámítsd meg az én szívemet az Úrban.

Filem 1 [21] bízván a te engedelmességedhez írtam neked: tudván, hogy a fölött is cselekszel, amit mondok.

Filem 1 [22] egyetemben pedig szállást is készíts nekem: mert remélem, hogy a ti imádságotok által én nektek ajándékoztatom.

Filem 1 [23] köszönt téged Epafrász az én fogolytársam a Krisztus Jézusban,

Filem 1 [24] Márk, Aristarkhosz, Démász és Lukács, az én segítőim.

Filem 1 [25] a mi Urunk Jézus Krisztus malasztja a ti lelketekkel. ámen.

LEVÉL A ZSIDÓKNAK

A Fiú, mint az isteni ígéret beteljesedése: 1,1-4,13

Zsid 1

A Fiú és az angyalok

1 Sokszor és sokféle módon szólt hajdan Isten az atyákhoz a próféták által, **2** ezekben a végső napokban pedig Fia által szólt hozzánk, akit a mindenség örökösévé rendelt, aki által a világokat is teremtette, **3** s aki – mivel az ő dicsőségének fénye és lényegének képmása, és mindent fenntart hatalmának igéjével –, miután a bűnöktől megtisztulást szerzett, a Fölség jobbján ül a magasságban **{Zsolt 110,1}**. **4** Annyival kiválóbb lett az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt náluk.

5 Hiszen melyik angyalnak mondta valaha:

»Fiam vagy te,

a mai napon nemzettelek téged« **{Zsolt 2,7}**?

És ismét: *»Én Atyja leszek,*

ő pedig a fiam lesz?« **{2 Sám 7,14}**

6 Amikor pedig újra bevezeti elsőszülöttjét a földkerekségre, így szól:

»És hódol előtte Isten minden angyala!«
{MTörv 32,43G}

7 Az angyalokat illetően ugyanis így szól:

»Aki angyalait szelekké teszi,

és szolgáit tűznek lángjává« **{Zsolt 104,4G}**.

8 Fiát illetően pedig:

»A te trónod, Isten, örökkön-örökké áll;

országod jogara az igazság jogara.

9 *Szeretted az igazságosságot*

és gyűlölted a gonoszságot;

azért kent fel téged, Isten, a te Istened,

az öröm olajával társaid felett« **{Zsolt 45,7-8G}**.

10 És:

»Kezdetben te, Uram,

megvetetted a föld alapját,

és az egek a te kezed művei.

11 *Elmúlnak ezek, de te megmaradsz;*

és mint a ruha, mind elavulnak,

12 *összegöngyölöd őket, mint egy köntöst,*

és elváltoznak, mint a ruha;

te azonban ugyanaz vagy,

és éveid el nem fogynak« **{Zsolt 102,26-28}**.

Zsid 1 [1] sokféle rendben és sokképpen szólván az Isten régenten az atyáknak a próféták által: végezetre

Zsid 1 [2] e napokban szóla nekünk az ő fia által, kit mindenek örökösévé rendelt; ki által e világot is teremtette.

Zsid 1 [3] ki mivelhogy az ő dicsőségének fényessége és állatának ábrázata, és mindeneket visel az ő erejének igéjével megtisztítván a bűnökből, ül a fölségnek jobbján a magasságban:

Zsid 1 [4] annyival méltóságosabbá lett az angyaloknál, mennyivel különb nevet vett örökségül azoknál.

Zsid 1 [5] mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: én fiam vagy te, én ma szültelek téged? és ismét: én atyja leszek öneki, és ő fiam leszen nekem?

Zsid 1 [6] és ismét, mikor behozza az ő elsőszülöttjét a föld kerekségére, azt mondja: és imádják őtet az Istennek minden angyalai.

Zsid 1 [7] és az angyaloknak azt mondja ugyan: ki az ő angyalait lelkekké teszi, és az ő szolgáit a tűznek lángjává.

Zsid 1 [8] a fiának pedig: a te királyi széked, Isten, örökkön örökké igazságnak pálcája a te országodnak pálcája.

Zsid 1 [9] szeretted az igazságot, és gyűlölted a hamisságot: azért kent meg téged az Isten, a te Istened, örvendezésnek olajával a te közösid fölött.

Zsid 1 [10] és te kezdetben fundáltad, Uram, a földet: és a kezeid alkotmányai az egek.

Zsid 1 [11] azok elvesznek, te pedig megmaradsz, és mint a ruha, mindnyájan megavulnak:

Zsid 1 [12] és, mint az öltözetet, elváltoztatod őket, és elváltoznak: te pedig ugyanazon vagy, és a te esztendeid el nem fogynak.

Zsid 1 [13] kinek mondotta pedig valaha az angyalok közül: ülj az én jobbom felől, míg az ellenségeidet zsámollyá teszem a te lábaidnak?

Zsid 1 [14] nem mindnyájan szolgáló lelkek-e, azokért küldetvén szolgálatra, akik az üdvösségnek örökségét veszik.

13 Angyalai közül melyiknek mondta valaha is:

»Jobbom felől foglalj helyet,

míg lábad zsámolyává teszem ellenségeidet«

{Zsolt 110,1}?

14 Ők ugye mindnyájan szolgáló lelkek, s azok szolgálatára küldték őket, akiknek az a hivatása, hogy örököljék az üdvösséget?

Zsid 2

Isten tanúsága a Fiúról

1 Ezért még inkább figyelnünk kell mindarra, amit hallottunk, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. **2** Mert ha már az angyalok által hirdetett ige is olyan hatalmas volt, hogy minden bűn és engedetlenség elnyerte igazságos, megérdemelt büntetését, **3** hogyan fogunk megmenekülni mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel? Ezt, miután kezdetét vette az Úr tanításával, azok, akik hallották, megerősítették számunkra, **4** és velük együtt Isten is tanúságot tett róla jelekkel és csodákkal, akarata szerint sokféle erőmegnyilvánulással és a Szentlélek közléseivel.

A Fiú leereszkedése és felmagasztalása

5 Mert nem angyaloknak vetette alá Isten az eljövendő világot, amelyről beszélünk. **6** Az egyik helyen valaki tanúságot tett erről:

»Mi az ember, hogy megemlékezel róla,

s az ember fia, hogy meglátogatod?

7 *Kevéssel tetted kisebbé az angyaloknál;*

dicsőséggel és tisztelettel koronáztad,

8 *és mindent a lábai alá vetettél«* **{Zsolt 8,5-7}**.

Mert azzal, hogy mindent alávetett, nem hagyott semmit sem, ami ne lenne alávetetve neki. Most azonban még nem látjuk, hogy minden alá van vetve neki. **9** Láttuk azonban, hogy Jézust, aki *kevéssel lett kisebb az angyaloknál,* a halál elszenvedéséért *dicsőséggel és tisztelettel koronázta* **{Zsolt 8,5-7G}**, hogy Isten kegyelme szerint mindenkiért megízlelje a halált.

10 Mert illett ahhoz, akiért és aki által minden van, s aki sok fiat vezet a dicsőségbe, hogy üdvösségük szerzőjét szenvedés által vezesse el a tökéletességre. **11** Mert aki megszentel és akik megszentelődnek, egytől vannak mindnyájan. Ezért nem szégyelli őket testvéreinek nevezni, **12** amikor így szól:

Zsid 2 [1] az okáért szükség nekünk szorgalmatosban megtartanunk azokat, amiket hallottunk, hogy valamiképpen ki ne folyjunk.

Zsid 2 [2] mert, ha az angyalok által mondatott beszéd erősé lett, és minden általhágás és engedetlenség jutalmának igaz fizetését vette:

Zsid 2 [3] miképpen menekedünk mi meg, ha illyen nagy üdvösséget elmúlatunk? mely, mikor az Úrtól kezdetett volna kihirdettetni, azok által, akik hallották, mibennünk megerősíttetett

Zsid 2 [4] bizonyságot tévén az Isten jelekkel és csodákkal és különbféle erőkkel, és a szentléleknek osztogatásaival az ő akarata szerint.

Zsid 2 [5] mert nem az angyalok alá vetette az Isten a következendő földnek kerekségét, amelyről szólunk.

Zsid 2 [6] bizonyságot tett pedig egy valaki néminemű helyen mondván: micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, avagy az ember fia, hogy meglátogatod őtet?

Zsid 2 [7] kisebbé tetted őtet egy kevéssé az angyaloknál: dicsőséggel és tisztelettel megkoronáztad őtet: és a te kezeidnek alkotmányain rendelted őtet.

Zsid 2 [8] mindeneket lábai alá vetettél. mert hogy mindeneket alája vetett, semmit ki nem hagyott, amit alája nem vetett volna. most pedig még nem látjuk, hogy mindenek alája volnának vettetve.

Zsid 2 [9] azt pedig a Jézust, aki egy kevéssé kissebbült meg az angyaloknál, látjuk, hogy a halálnak szenvedéséért dicsőséggel és tisztelettel megkoronáztatott: hogy az Isten kegyelméből mindenekért megkóstolná a halált.

Zsid 2 [10] mert illett ahoz, akiért mindenek, és aki által mindenek, ki sok fiakat vitt a dicsőségbe, hogy az ő üdvösségük vezérét a szenvedés által dicsőítenék meg.

Zsid 2 [11] mert, aki megszentel, és akik megszenteltetnek, egyből vannak mindnyájan. az okáért nem szégyenli őket atyjafiainak hívni mondván:

»Hirdetem nevedet testvéreimnek;
a közösségben dicsérni foglak téged« **{Zsolt 22,23}**.
13 És ismét:
»Bízni fogok őbenne« **{Iz 8,17}**.
És ismét:
»Íme, én és gyermekeim,
akiket Isten nekem adott« **{Iz 8,18 G}**.
14 Mivel tehát a gyermekek részesei a testnek és vérnek, ő maga is hasonlóan részese lett ezeknek, hogy a halál által lerontsa azt, akinek halált osztó hatalma volt, az ördögöt, **15** és megszabadítsa azokat, akiket a halál félelme egész életükön át rabszolgaságban tartott. **16** Mert bizony nem az angyalokat karolta fel, hanem *Ábrahám utódát karolta fel* **{Iz 41,8-9}**. **17** Ezért mindenben hasonlónak kellett lennie testvéreihez **{Zsolt 22,23}**, hogy irgalmas és hűséges főpap legyen Isten előtt, hogy kiengesztelje a nép bűneit. **18** Mivel ő maga is elszenvedte a kísértést, segítségükre tud lenni azoknak, akik kísértést szenvednek.

Zsid 2 [12] hirdetem a te nevedet az én atyámfiainak: a gyülekezetnek közepette dícsérlek téged.
Zsid 2 [13] és ismét: én öbenne bízom. és ismét: ihol én és az én gyermekeim, akiket nekem adott az Isten.
Zsid 2 [14] mivelhogy azért a gyermekek részesültek a testben és a vérben, ő is hasonlóképpen részesül azonokban: hogy a halál által elrontaná azt, akinek a halálon volt birodalma, azaz, az ördögöt:
Zsid 2 [15] és megszabadítaná azokat, akik a haláltól való félelem miá teljes életükben kötelesek valának a szolgálatra.
Zsid 2 [16] mert az angyalokat soha nem vette fel, hanem az Ábrahám magvát vette fel.
Zsid 2 [17] azokáért mindenekben hasonlónak kellett lenni az atyafiakhoz, hogy irgalmas lenne, és hű főpap az Istennél, hogy eltörlené a népnek bűneit.
Zsid 2 [18] mert abban, amiben ő szenvedett és megkísértetett, azokat is segítheti, akik megkísértetnek.

Zsid 3

A Fiú és Mózes

1 Ezért tehát, szent testvérek, a mennyei hivatás részesei, tekintsetek a mi hitvallásunk követére és főpapjára, Jézusra, **2** aki hűséges ahhoz, aki őt megbízta, mint ahogy az volt *Mózes* is *az ő egész házában* **{Szám 12,7G}**. **3** Mert annyival nagyobb dicsőségre méltó Mózesnél, amennyivel nagyobb tisztelete van a háznál annak, aki azt alkotta. **4** Mert minden háznak van építőmestere; aki pedig a mindenséget alkotta, az az Isten. **5** De míg Mózes *hűséges volt az ő egész házában* mint *szolga,* mint tanúja mindannak, amit hirdetni kellett, **6** addig Krisztus, mint Fiú, a saját háza fölött áll **{Szám 12,7G}**. Ez a ház mi vagyunk, ha a bizalmat és a dicsőséges reménységet mindvégig szilárdan megtartjuk.

Isten szava, mint ítélet

7 Ezért – amint a Szentlélek mondja:
»Ma, amikor meghalljátok az ő szavát,
8 *meg ne keményítsétek szíveteket,*
mint a megkeseredésben,
a kísértés napján a pusztában,
9 *ahol atyáitok megkísértettek engem*
a próbatételben
noha látták cselekedeteimet **10** *negyven éven át!*
Megharagudtam ezért arra a nemzedékre,

Zsid 3 [1] az okáért szent atyámfiai, a mennyei hívatalnak részesei, gondoljátok meg a mi vallásunknak apostolát és főpapját, a Jézust:
Zsid 3 [2] aki hű annak, aki őtet rendelte, amint Mózes is az ő egész házában.
Zsid 3 [3] mert ez annyival bőségesebb dicsőségre tartatott méltónak Mózes fölött, mennyivel bőségesebb tisztessége vagyon a háznál annak, aki azt építette.
Zsid 3 [4] mert minden ház valakitől építtetik: aki pedig mindeneket teremtett, Isten az.
Zsid 3 [5] és Mózes ugyan hű volt az ő egész házában, mint szolga, azoknak bizonyságtételére, amiket kellett mondani.
Zsid 3 [6] a Krisztus pedig mint fiú a maga házában: mely ház mi vagyunk, ha a bizodalmat, és a dicsőségnek reménységét végig erősen megtartjuk.
Zsid 3 [7] az okáért, amint a Szentlélek mondja: ma, ha az ő szavát halljátok,
Zsid 3 [8] meg ne keményítsétek szíveteket, mint a bosszantással a kísértés napja szerint a pusztában,
Zsid 3 [9] ahol megkísértettek engem az atyáitok: megpróbáltak, és látták cselekedeteimet
Zsid 3 [10] negyven esztendeig: az okáért haragudtam e nemzetségre, és mondék: mindenkor

és így szóltam:

Mindig csak tévelyegnek szívükben!

Ők azonban nem ismerték fel az én útjaimat.

11 *Amint megesküdtem haragomban:*

Nem mennek be az én nyugalmamba!«
{Zsolt 95,7-11}

12 Vigyázzatok, testvérek, ne legyen közületek senkiben hitetlenségre hajló gonosz szív, hogy el ne szakadjon az élő Istentől! **13** Inkább buzdítsátok egymást minden egyes nap, amíg azt mondják: *»ma«,* nehogy megkeményítsen valakit is közületek a bűn csalárdsága. **14** Mert Krisztusnak részesei lettünk, de csak akkor, ha az általa vetett alapon mindvégig erősen kitartunk, **15** amíg azt mondják nekünk:

»Ma, amikor meghalljátok az ő szavát,

meg ne keményítsétek szíveteket,

mint abban a megkeseredésben!«

16 Kik voltak azok, akik hallották, és megkeserítették Istent? Nemde mindnyájan, akik Mózes alatt Egyiptomból kivonultak? **17** Kikre *haragudott negyven esztendeig?* Nemde azokra, akik vétkeztek, s *akiknek a holtteste elhullott a pusztában*? **{Szám 14,29}** **18** Kiknek *esküdött meg, hogy nem mennek be az ő nyugalmába* **{Zsolt 95,11}**, ha nem azoknak, akik hitetlenek voltak? **19** S látjuk is, hogy nem mehettek be a hitetlenség miatt.

Zsid 3 [10] tévelyegnek szívükkel. ök pedig nem ismerték meg az én útjaimat,

Zsid 3 [11] amint megesküdtem haragomban: ha bemennek az én nyugodalmamba:

Zsid 3 [12] meglássátok, atyámfiai, hogy valamiképpen ne legyen valakiben közületek a hitlenségnek gonosz szíve, hogy eltávozzatok az élő Istentől:

Zsid 3 [13] hanem intsétek egymást mindennap, míg a ma neveztetik, hogy meg ne keményíttessék valaki tiközületek a bűnnek csalárdsága által.

Zsid 3 [14] mert a Krisztus részesei lettünk: de úgy, ha az ő elkezdetett állandóságát végig erősen megtartjuk.

Zsid 3 [15] míg az mondatik: ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveiteket, mint abban a bosszantásban.

Zsid 3 [16] mert némelyek hallván bosszantották: de nem mindnyájan, akik Egyiptomból kijöttek Mózes által,

Zsid 3 [17] kikre haragudott pedig negyven esztendeig? nem azokra-e, akik vétkeztek, kiknek testük elhullottak a pusztában?

Zsid 3 [18] kiknek esküdt meg pedig, hogy be nem mennének az ő nyugodalmába, hanem azoknak, akik hitlenek voltak?

Zsid 3 [19] és látjuk, hogy be nem mehettek a hitlenségért.

Zsid 4

Isten szava, mint ígéret

1 Mivel tehát még érvényben van az ő nyugalmába való bemenetelünk ígérete, féljünk attól, hogy közületek bárkit is későn jöttnek találjanak **{Zsolt 95,11}**! **2** Mert a jó hírt kinyilatkoztatta nekünk ugyanúgy, mint nekik; de nekik nem szolgált javukra a hallott beszéd, mert nem egyesültek hitükben azokkal, akik hallgattak rá. **3** Mi, akik hiszünk, bemegyünk a nyugalomba, ahogy megmondta:

»Amint megesküdtem haragomban:

Nem mennek be az én nyugalmamba!«
{Zsolt 95,11}

Ezzel fejeződnek be ugyanis a világ teremtésének művei. **4** Mert egy helyen így szól a hetedik napról: *»És Isten elnyugodott minden munkájától, melyet végzett«* **{Ter 2,2G}**. **5** Ugyanígy ezen a helyen is: *»Nem mennek be az én nyugalmamba!«* **{Zsolt 95,11}** **6** Mivel tehát még hátravan, hogy egyesek

Zsid 4 [1] féljünk azért, hogy valami módon elhagyván az ő nyugodalmába való bemenetelről tett igéretet, ne alíttassék valaki közületek elmaradni.

Zsid 4 [2] mert nekünk is hirdettetett, mint azoknak is, de nem használt nekik a hallott beszéd, nem egyelíttetvén azok hitéhez, amiket hallottak.

Zsid 4 [3] mert bemegyünk a nyugodalomba, akik hittünk: amiképpen mondotta: amint megesküdtem haragomban: ha bemennek az én nyugodalmamba: és ugyan a világ teremtésétől fogva való alkotmányoknak elvégezések után.

Zsid 4 [4] mert néminemű helyen a hetedik napról eképpen szólott: és megnyugovék az Isten a hetedik napon minden ő csinálmányaitól.

Zsid 4 [5] és ebben ismét: ha bemennek az én nyugodalmamba.

Zsid 4 [6] az okáért, mivelhogy következik, hogy némelyek bemennek abba, és azok, akiknek elsőben hirdettetett, be nem mentek a hitlenségért:

bemenjenek abba, és azok, akiknek először hírül adták, nem mentek be az engedetlenség miatt, **7** ismét meghatároz egy napot: »Ma« – mondja Dávid által, annyi idő után, mint fentebb mondja:

»Ma, amikor meghalljátok az ő szavát,
meg ne keményítsétek szíveteket« **{Zsolt 95,7}**.

8 Mert ha Józsue megszerezte volna nekik a nyugalmat, sohasem beszélt volna ezután más napról. **9** Eszerint a szombati nyugalom Isten népe számára van fenntartva. **10** Mert aki bement az ő nyugalmába, maga is elnyugodott tetteitől, mint Isten az övéitől.

11 Törekedjünk tehát bemenni abba a nyugalomba **{Zsolt 95,11}**, nehogy valaki az engedetlenségnek ugyanazt a példáját kövesse. **12** Mert Isten szava eleven és hatékony, áthatóbb minden kétélű kardnál, behatol és szétválasztja a lelket és a szellemet, az ízeket és a velőket, s megítéli a szív gondolatait és szándékait. **13** Semmiféle teremtmény nem láthatatlan a színe előtt, sőt, minden mezítelen és nyitott annak a szeme előtt, akinek elszámolással tartozunk.

Krisztus, az új szövetség igaz és tökéletes főpapja: 4,14-10,18

A főpapi tisztség

14 Mivel tehát olyan kiváló főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, tartsunk ki a hitvallás mellett. **15** Mert nem olyan főpapunk van, aki nem tud részvéttel lenni gyöngeségeink iránt, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, bűn nélkül. **16** Járuljunk ezért bizalommal a kegyelem trónja elé, hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk az alkalmas időben való segítségre.

Zsid 4 [7] ismét némely napot rendel, a mát Dávidnál, mondván, annyi idő után, amint odafel megmondatott: ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveiteket.

Zsid 4 [8] mert ha a Jézus nekik nyugodalmat adott volna, soha azután más napról nem szólott volna.

Zsid 4 [9] az okáért meghagyattatik a szombati nyugodalom az Isten népének.

Zsid 4 [10] mert, aki bement az ő nyugodalmába; ő is megnyugodott az ő alkotmányaitól, amint az Isten az övéitől.

Zsid 4 [11] siessünk azért bemenni abba a nyugodalomba: hogy valaki ugyanazon hitlenségnek példájába ne essék.

Zsid 4 [12] mert élő az Isten beszéde és hatalmas, és hathatóbb minden kétélű törnél: és behatván az elménck és léleknek oszlásáig az izeknek és a velőknek is és a gondolatoknak és a szív igyekezetének megválasztója.

Zsid 4 [13] és nincs semmi teremtett állat láthatatlan őelőtte: mindenek pedig mezítelenek, és kinyilatkoztatva vannak az ő szemei előtt, akivel nekünk beszédünk vagyon.

Zsid 4 [14] azért nagy főpapunk lévén, ki az egeket általhatotta, a Jézus az Istennek fia: tartsuk a vallástételt.

Zsid 4 [15] mert nincs oly főpapunk, aki nem szánakodhatnék erőtlenségeinken; hanem, aki megkísértetett mindenekben, hasonlóképpen a bűnön kivűl.

Zsid 4 [16] járuljunk azért bizodalommal a kegyelemnek királyi székéhez: hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk alkalmatos segítségre.

Zsid 5

1 Mert minden főpapot az emberek közül választanak, és az emberekért rendelnek az Istennel kapcsolatos dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért. **2** Részvéttel tud lenni a tudatlanok és tévelygők iránt, mert ő maga is körül van véve gyöngeséggel, **3** s így, miként a népért, úgy önmagáért is áldozatot kell bemutatnia a bűnökért.

4 Erre a tisztségre senki sem választja önmagát, hanem akit Isten hív, mint Áront. **5** Így Krisztus sem önmaga dicsőítette meg magát, hogy főpappá legyen, hanem az, aki azt mondta neki:

Zsid 5 [1] mert minden főpap, aki az emberek közül választatott, az emberekért rendeltetik azokban, amik az Istenhez tartozók, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért:

Zsid 5 [2] aki szánakodhassék a tudatlanokon és tévelygőkön: mert ő is körülvétetett erőtlenséggel:

Zsid 5 [3] és azért kell, amint a népért, úgy önmagáért is áldozni a bűnökért.

Zsid 5 [4] és senki nem veszi magának a tisztet, hanem, aki hívattattik az Istentől, mint Áron.

Zsid 5 [5] úgy a Krisztus is nem dicsőítette önnönmagát, hogy főpappá lenne: hanem, aki mondotta neki: én fiam vagy te, én ma szültelek téged.

»Fiam vagy te,
ma nemzettelek téged« **{Zsolt 2,7}**.
6 És ahogy más helyen is mondja:
»Te pap vagy mindörökké
Melkizedek rendje szerint« **{Zsolt 110,4}**.

7 Ő, testi mivoltának napjaiban imáit és könyörgéseit nagy kiáltással és könnyhullatással bemutatta annak, aki megszabadíthatta őt a haláltól; és meghallgatást is nyert hódolatáért. **8** Bár Isten Fia volt, engedelmességet tanult abból, amit elszenvedett; **9** és amikor eljutott a tökéletességhez, örök üdvösség szerzője lett mindazoknak, akik engedelmeskednek neki **{Iz 45, 17G}**, **10** mivel Isten főpapnak nevezte őt *Melkizedek rendje szerint* **{Zsolt 110,4}**.

A közösség gyöngesége

11 Sok mindent kell erről mondanunk, és nehéz is megmagyarázni, mert késedelmesek lettetek a hallásra; **12** ugyanis ez idő szerint már tanítóknak kellene lennetek, de ismét arra van szükségetek, hogy valaki tanítson titeket Isten tanításának elemi dolgaira; olyanok lettetek, mint akiknek tejre van szükségük, nem szilárd eledelre. **13** Mert mindaz, aki tejet kap, tapasztalatlan az igazságosság tanításában, mivel még csecsemő; **14** a tökéleteseknek pedig a szilárd étel való, azoknak, akik a gyakorlás által kifejlesztették érzékeiket, hogy megkülönböztessék a jót és a rosszat.

Zsid 5 [6] amint más helyen is mondja: te pap vagy örökké, a Melkisédek rendje szerint.

Zsid 5 [7] ki az ő testének napjaiban nagy kiáltással és könyhullatásokkal való könyörgéseit és esedezéseit bemutatván annak, aki őtet megszabadíthatná a haláltól, meghallgattatott az ő becsületéért,

Zsid 5 [8] és holott ugyan Isten fia volna, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmességet:

Zsid 5 [9] és megáldoztatván örök üdvösségnek oka lett minden őneki engedőknek,

Zsid 5 [10] hívattatván az Istentől Melkisédek rendje szerint való főpapnak.

Zsid 5 [11] kiről nekünk nagy és megmagyarázhatatlan beszédünk vagyon: mert erőtlenekké lettetek a hallásra.

Zsid 5 [12] mert midőn mestereknek kellene lennetek az időért: ismét szűkölködtök, hogy taníttassatok, melyek legyenek az Isten beszéde kezdetének betűi: és olyakká lettetek, akiknek a tej szükséges, és nem a vastag eledel.

Zsid 5 [13] mert minden, aki részes a tejben, nem alkalmatos az igazságnak beszédére: mert kisded.

Zsid 5 [14] a tökéleteseké pedig a vastag eledel; azoké, akiknek a szokásból gyakorlattatott érzékenységük vagyon a jónak és a gonosznak megválasztására.

Zsid 6

1 Így tehát, mellőzve Krisztus tanításának elemeit, a tökéletesebb dolgokra térünk át, s nem rakjuk le újra az alapot a holt cselekedetekből való megtérésről és az Istenben való hitről, **2** a keresztségek tanításáról, valamint a kézföltételről, a halottak feltámadásáról és az örök ítéletről. **3** Ezt is megtesszük majd, ha Isten megengedi.

4 Lehetetlen ugyanis, hogy azok, akik egyszer megvilágosodtak, megízlelték a mennyei ajándékot, részesültek a Szentlélekben, **5** és megízlelték Isten értékes igéjét és a jövendő világ erőit, **6** azután mégis elestek, hogy ismét megújuljanak és megtérjenek. Ők ugyanis újra megfeszítik Isten Fiát, amennyire rajtuk áll, és csúfot űznek belőle. **7** Mert az a föld, amely beissza a gyakran hulló esőt, és alkalmas növényt terem azoknak, akik művelik, Istentől áldást nyer; **8** az viszont, amelyik *tövist és bojtorjánt terem* **{Ter 3,18}**, megvetésre méltó, *átok* fenyegeti, s a sorsa a tűzben való megégettetés.

Zsid 6 [1] az okáért elhagyván a Krisztus tudománya kezdetének beszédét, a tekéletesebbekre menjünk nem vetvén ismét fundamentumát a meghalt cselekedetekből való penitenciának és az Istenben való hitnek,

Zsid 6 [2] a keresztségek tudományának, a kezek felvetésének is és a holtak feltámadásának és az örök ítéletnek.

Zsid 6 [3] és megcselekedjük azt, ha Isten engedi.

Zsid 6 [4] mert lehetetlen azoknak, akik egyszer megvilágosíttattak, és megkóstolták a mennyei ajándékot, és részesek lettek a Szentlélekben,

Zsid 6 [5] meg is kóstolták az Istennek jó igéjét, és a jövendő világnak ereit,

Zsid 6 [6] és még elestek ismét megújíttatni a penitencia által, ismét megfeszítvén maguknak az Isten fiát és csúfnak tartván.

Zsid 6 [7] mert a főld, mely a gyakorta reá jövő záporesőt issza, és alkalmatos füvet teremt azoknak, akiktől műveltetik; áldást veszen az Istentől.

9 De tőletek, szeretteim, jobbat remélünk, és azt, ami közelebb van az üdvösséghez, bár így beszélünk. **10** Mert Isten nem igazságtalan, hogy megfeledkezzék művetekről és a szeretetről, amelyet az ő nevében tanúsítottatok, amikor a szenteknek szolgáltatok és szolgáltok. **11** Azt kívánjuk, hogy közületek mindenki ugyanazt a készséget tanúsítsa mindvégig, míg a remény be nem teljesedik, **12** s hogy ne legyetek restek, hanem azok követői, akik a hit és a béketűrés által örökösei az ígéreteknek.

Az ígéret, mely meg nem hiúsul

13 Mert amikor az Úr Ábrahámnak ígéretet tett, mivel nála nem volt senki nagyobb, akire esküdjék, *önmagára esküdött:* **14** *»Bizony, áldván áldalak téged és sokasítván megsokasítalak.«* **{Ter 22,16-17}** **15** Az pedig türelmesen kitartott, és így elnyerte az ígérteket. **16** Mert az emberek önmaguknál nagyobbra esküsznek, és minden viszálykodásuk vége a megerősítő eskü. **17** Ezért Isten, hogy annál inkább megmutassa az ígéret örököseinek terve változatlanságát, esküvel kötelezte magát, **18** hogy két megmásíthatatlan dolog által, melyek tekintetében Isten nem hazudhat, igazán komoly vigasztalásunk legyen nekünk, akik törekszünk az elénk tárt remény elnyerésére. **19** Ez a mi lelkünk biztos és szilárd horgonya, amely elér a kárpit belsejéig **{Lev 16,2}**, **20** ahová elsőként lépett be értünk Jézus, aki *Melkizedek rendje szerint* főpap lett *mindörökké* **{Zsolt 110,4}**.

Zsid 6 [8] amely pedig töviseket és bojtorjánokat hoz, megvettetett, és az átokhoz közel vagyon: melynek vége az elégetés.

Zsid 6 [9] tifelőletek pedig, szerelmeseim, jobbakat remélünk, és az üdvösséghez közelebb valókat: noha így szólunk.

Zsid 6 [10] mert nem hamis az Isten, hogy elfeledkezzék a ti cselekedetetekről és szeretetetekről, melyet az ő nevéért mutattatok, kik szolgáltatok a szenteknek, és szolgáltok.

Zsid 6 [11] kívánjuk pedig, hogy ki-ki közületek ugyanazon szorgalmarosságát mutassa a reménységnek beteljesítésére mindvégig:

Zsid 6 [12] hogy ne legyetek restek, hanem azoknak követői, akik a hit és a békességes tűrés által örökösei lesznek az igéreteknek.

Zsid 6 [13] mert az Isten Ábrahámnak igéretet tévén, minthogy senki nem volt nagyobb, akire esküdnék, önmagára esküdt

Zsid 6 [14] mondván: bizonyára megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítlak téged.

Zsid 6 [15] és így hosszútűréssel várakozván megnyerte az igéretet.

Zsid 6 [16] mert az emberek maguknál nagyokra esküsznek: és minden ő vetekedésüknek vége a megerősítésre az esküvés.

Zsid 6 [17] melyben az Isten bőségesben akarván megmutatni az igéret örököseinek az ő tanácsának változhatatlanságát, esküvést vetett közben:

Zsid 6 [18] hogy két változhatatlan dolog által, melyekben lehetetlen az Istennek hazudni, igen erős vígasztalásunk legyen, akik futottunk az előnkbe tétetett reménységnek megfogására:

Zsid 6 [19] melyet tartunk, mint lelkünknek bátorságos és erős vasmacskáját, és mely bemegyen a legbelső suporlátig:

Zsid 6 [20] ahová az előjáró Jézus míérettünk bement, ki Melkisédek rendje szerint főpappá lett örökké.

Krisztus és az Ószövetség papjai: 7,1-8,13

Zsid 7

Melkizedek és a levita papság

1 Mert ez a *Melkizedek, Szálem királya, a fölséges Isten papja,* aki *Ábrahámnak eléje ment, amikor az a királyok legyőzése után visszatért, megáldotta őt.* **2** *Ábrahám tizedet adott neki mindenből.* A neve először azt jelenti, hogy az igazságosság királya, azután pedig Szálem királya **{Ter 14,17-20}**, azaz a békesség királya; **3** apa nélkül,

Zsid 7 [1] mert e Melkisédek a Sálém királya, a felséges Istennek papja, ki eleibe mene a királyok levágásából visszatérő Ábrahámnak, és megáldá őtet:

Zsid 7 [2] kinek dézsmát is oszta mindenekből Ábrahám: ki először igazság királyának magyaráztatik ugyan: azután pedig Sálem királyának is, azaz békesség királyának,

Zsid 7 [3] atya nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül, se napjainak kezdése, se életének vége nem lévén, hasonlíttatván pedig az Isten fiához örökké pap marad.

anya nélkül, nemzetségtábla nélkül jelent meg; mivel sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, hasonló Isten Fiához, és pap marad mindörökké {Zsolt 110,4}.

4 Nézzétek tehát, milyen nagy az, akinek a zsákmány legjavából Ábrahám pátriárka tizedet is adott {Ter 14,20}! 5 Azoknak, akik Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsuk van arra, hogy a törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz testvéreiktől, noha azok is Ábrahám testéből származtak; 6 az viszont, aki nem tartozik őseik közé, tizedet szedett Ábrahámtól, és megáldotta azt, aki az ígéreteket kapta {Ter 14,20}. 7 Márpedig nem kétséges, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet.

8 Itt halandó emberek szednek tizedet, ott viszont az, akiről a tanúság szól, hogy él. 9 Úgy is lehet mondani, hogy Ábrahám által Lévi is, aki beszedi a tizedet, megfizette a tizedet; 10 mert még atyjának testében volt, amikor *Melkizedek kiment eléje* {Ter 14,17}.

Krisztus és a levita papság

11 Ha tehát a tökéletességet a leviták papsága jelentette volna – a nép ugyanis őalattuk kapta a törvényt –, mi szükség lett volna arra, hogy *Melkizedek rendje szerint* más *pap* támadjon {Zsolt 110,4}, aki nem Áron *rendje szerint* való? 12 Mert ha megváltozik a papság, szükséges, hogy a törvény is megváltozzék. 13 Akiről ugyanis mindezt mondják, más törzsből való, amelyből senki sem szolgált az oltárnál. 14 Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júda törzséből származott, s erre a törzsre vonatkozóan papokról semmit sem mondott Mózes.

15 Ez még inkább nyilvánvaló, ha *Melkizedekhez hasonló* más *pap* támad, 16 aki nem a testi parancs törvénye szerint lett azzá, hanem az örök élet ereje szerint. 17 Mert így szól a tanúságtétel:

»Te pap vagy mindörökké

Melkizedek rendje szerint« {Zsolt 110,4}.

18 Egy korábbi törvény megszüntetése annak erőtlensége és használhatatlansága miatt történik. 19 A törvény ugyanis nem vezetett el senkit a tökéletességre, csak bevezetése volt egy jobb reménynek, amely által Istenhez közeledünk.

20 S amennyiben ez nem eskü nélkül történt – mások ugyan eskü nélkül lettek papokká, 21 ez pedig annak esküje által, aki így szólt hozzá:

»Megesküdött az Úr és nem bánta meg:

Te pap vagy mindörökké« {Zsolt 110,4} –,

22 annyiban jobb szövetségnek lett kezese Jézus.

Zsid 7 4 tekintsétek meg pedig, mely nagy ez, akinek dézsmát is adott a legjobb nyereségekből Ábrahám pátriárka.

Zsid 7 5 és akik a Lévi fiai közül papságot viselnek ugyan, parancsolatuk vagyon, hogy dézsmát vegyenek a néptől törvény szerint, azaz, az atyjukfiaitól: noha ők is az Ábrahám ágyékából származtak.

Zsid 7 6 akinek pedig nemzetsége nem számláltatik azok közé, dézsmát vett Ábrahámtól; és azt, akinek igéretei valának, megáldá.

Zsid 7 7 minden ellentmondás nélkül pedig, ami kisebb, a főbbtől áldatik meg.

Zsid 7 8 és itt ugyan halandó emberek veszik a dézsmát: ott pedig bizonyságot teszen, hogy él.

Zsid 7 9 és, (hogy így legyen mondva), Ábrahámban és Lévíben, aki dézsmát vett, megdézsmáltatott:

Zsid 7 10 mert még az atyjának ágyékában volt, midőn eleibe ment Melkisédek.

Zsid 7 11 ha azért a tökéletesség a Levíták papsága által volt, (mert a nép őalatta vette a törvényt), mi szükség volt mégis Melkisédek rendje szerint más papnak támadni, és nem Áron rendje szerint valónak mondatni?

Zsid 7 12 mert megváltozván a papság szükség a törvénynek is megváltozni.

Zsid 7 13 mert akiről ezek mondatnak, más nemzetségből való, melyből nem szolgált senki az oltárnál.

Zsid 7 14 mert nyilván vagyon, hogy Júdából támadott a mi Urunk: mely nemzetségben semmit a papokról Mózes nem szólott.

Zsid 7 15 és ennél is inkább nyilván vagyon; ha a Melkisédek hasonlatossága szerint más pap támad,

Zsid 7 16 aki nem a testi parancsolatnak törvénye szerint lett, hanem a megoldozhatatlan életnek ereje szerint.

Zsid 7 17 mert bizonyságot teszen: hogy te pap vagy örökké, a Melkisédek rendje szerint.

Zsid 7 18 megvettetik ugyan az előbbi parancsolat az ő erőtlen és haszontalan voltáért:

Zsid 7 19 mert semmit nem vitt tökéletességre a törvény: jobb reménységnek behozása vagyon pedig, mely által az Istenhez közelgetünk.

Zsid 7 20 és amennyivel, hogy nincs esküvés nélkül, (egyebek ugyan esküvés nélkül lettek papokká;

Zsid 7 21 ez pedig esküvéssel, az által, aki neki mondotta: meg esküdt az Úr, és meg nem bánja: te pap vagy örökké:)

23 S míg azok többen lettek papokká, mert a halál miatt nem maradhattak meg, **24** neki, mivel örökre megmarad **{Zsolt 110,4}**, örökkévaló a papsága. **25** Így örökre üdvözítheti is azokat, akik általa Istenhez közelednek, hisz mindenkor él, hogy értük közbenjárjon.

Krisztus, a tökéletes főpap

26 Illő volt ugyanis, hogy ilyen főpapunk legyen: szent, ártatlan, szeplőtlen, a bűnösöktől elkülönített, és fölségesebb az egeknél; **27** akinek nincs arra szüksége, hogy mint a papok, minden nap először a saját vétkeikért mutasson be áldozatot, azután a nép vétkeiért, mert ő ezt egyszer s mindenkorra megtette, amikor önmagát feláldozta. **28** A törvény ugyanis gyarló embereket rendelt papokká; az eskü szava pedig, amely a törvény után jött, az örökké tökéletes Fiút **{Zsolt 2,7; 110,4}**.

Zsid 7 [22] annyival jobb testamentumnak lett kezese a Jézus.

Zsid 7 [23] és egyebek közül ugyan többen lettek papokká, mivelhogy a halál miatt meg nem maradhatnának:

Zsid 7 [24] ennek pedig, mivelhogy örökké megmarad, örök papsága vagyon.

Zsid 7 [25] az okáért üdvözítheti is örökké azokat, akik ö általa az Istenhez járulnak mindenkor élvén, hogy miérettünk esedezzék.

Zsid 7 [26] mert illett, hogy illyen főpapunk lenne nekünk, szent, ártatlan, szeplő nélkül való, a bűnösöktől elválasztatott, és aki az egeknél magasabb lett:

Zsid 7 [27] akinek nem szükség mindennap, mint a papoknak, először a maga vétkeiért áldozatokat tenni, azután a népéért: mert egyszer cselekedte ezt önnönmagát megáldozván.

Zsid 7 [28] mert a törvény erőtlen embereket rendelt papokká: de a törvény után való esküvésnek beszéde az örökkévaló tökéletes fiat.

Zsid 8

Krisztus, az új szövetség közvetítője

1 Mindabból azonban, amit mondunk, ez a legfontosabb: olyan főpapunk van, aki a Fölség trónjának jobbján ül az egekben **{Zsolt 110,1}**, **2** mint a szentély szolgája és az igaz sátoré, amelyet nem ember, hanem az Úr épített **{Szám 24,6G}**.

3 Mivel minden főpapot az ajándékok és áldozatok bemutatására rendelnek, ezért szükséges, hogy neki is legyen valamije, amit bemutat. **4** Ezért, ha ő a földön volna, nem is volna pap, mert már vannak olyanok, akik a törvény szerint mutatnak be áldozatokat. **5** Ezek a papok a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan Isten Mózesnek megmondta, mikor a sátrat készítette: *»Nézd* – mondta *–‚készíts mindent arra a mintára, amelyet neked a hegyen megmutattam!«* **{Kiv 25,40}** **6** Ő azonban most annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel kiválóbb szövetségnek közvetítője, amely kiválóbb ígéreteken alapul. **7** Mert ha az az első kifogástalan lett volna, bizonyára nem lett volna szükség másikra. **8** Inti ugyanis őket, és mondja: *»Íme, jönnek napok – mondja az Úr –, amikor új szövetségre lépek Izrael házával és Júda házával,* **9** *nem aszerint a szövetség szerint, amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amelyen megfogtam kezüket, hogy kivezessem őket Egyiptom földjéről. Mivel ők nem*

Zsid 8 [1] sommája pedig azoknak, amiket mondottunk: oly főpapunk vagyon, ki a felség székének jobbjára ült mennyekben,

Zsid 8 [2] a szent helynek szolgája és az igaz sátornak, melyet az Úr vont fel, és nem az ember.

Zsid 8 [3] mert minden főpap az ajándékoknak és áldozatoknak bemutatására rendeltetik: azért szükség, hogy ennek is valamije legyen, amit bemutasson:

Zsid 8 [4] ha azért a földön volna, pap sem volna: mivelhogy volnának, akik a törvény szerint ajándékokat mutatnának be,

Zsid 8 [5] kik a mennyeiek példájának és árnyékának szolgálnak. amint megmondotta Mózesnek, mikor a sátort elvégezné: meglásd, (úgymond), hogy mindeneket a példa szerint cselekedjél, mely neked a hegyen mutattatott.

Zsid 8 [6] most pedig annyival jobb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek is közbenjárója, mely jobb ígéretekkel erősíttetett meg.

Zsid 8 [7] mert ha amaz első fogyatkozás nélkül lett volna: a másiknak ugyan hely nem kerestetnék.

Zsid 8 [8] mert szidalmazván őket azt mondja: íme a napok eljőnek, úgymond az Úr, és elvégezen az Izrael házával, és a Júda házával az új szövetséget;

Zsid 8 [9] nem a szövetség szerint, melyet szerzettem az ő atyjukkal, az napon, amelyen kezeiket fogtam,

maradtak meg szövetségemben, én is megvetettem őket – mondja az Úr. – **10** *Ez az a szövetség, amelyet Izrael házával kötni fogok azok után a napok után – mondja az Úr: – Elméjükbe adom törvényeimet, s a szívükbe írom azokat; én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek.* **11** *Akkor senki sem fogja majd tanítani a polgártársát, és senki sem mondja a testvérének: `Ismerd meg az Urat!', mert mindnyájan ismerni fognak engem, a legkisebbtől a legnagyobbig;* **12** *s én megbocsátom gonoszságaikat, és bűneikre többé már nem emlékezem«* **{Jer 31,31-34}.**

13 Azzal, hogy »új«-ról beszélt, az előzőt elavulttá tette. Ami pedig elavul és megvénül, közel jár az enyészethez.

hogy kihoznám őket Egyiptom földjéből: mert ők nem maradtak meg az én szövetségemben, és én megvetettem őket, úgymond az Úr.

Zsid 8 [10] mert ez a szövetség, melyet az Izrael házával rendelek az napok után, úgymond az Úr: az én törvényeimet az ő elméjükbe adom, és az ő szívükbe beírom azokat: és ő Istenük leszek, és ők én népem lesznek:

Zsid 8 [11] és nem tanítja ki-ki az ő felebarátját, és ki-ki az ő atyjafiát mondván: ismerd meg az Urat: mert mindnyájan megismernek engem kicsinytől fogva nagyig:

Zsid 8 [12] mert megkegyelmezek az ő hamisságuknak, és az ő bűnükről már meg nem emlékezem.

Zsid 8 [13] újat mondván pedig az elsőt megavította. ami pedig megavul és megvénhedik, közel az elveszéshez.

Krisztus és az ószövetségi áldozatok: 9,1-10,18

Zsid 9

Az Ószövetség istentisztelete

1 Voltak ugyan az előzőnek is istentiszteleti törvényei és evilági szentélye, **2** hiszen felállították a sátrat, az elsőt, amelyben lámpás, asztal és kitett kenyerek voltak; ezt nevezik szentélynek. **3** A második kárpit mögött pedig az a sátor volt, amelyet szentek szentjének neveznek, **4** amelyben az arany tömjénező és a szövetség szekrénye volt, minden oldalán arannyal borítva, ebben pedig a mannát tartalmazó aranyveder, Áron kivirágzott vesszője, és a szövetség táblái. **5** Fölötte a dicsőség kerubjai voltak, amelyek beárnyékozták a fedelet; minderről nem szükséges most egyenként beszélni.

6 Miután ezeket így elrendezték, az első sátorba mindig beléphettek az istentiszteletet végző papok; **7** a másodikba azonban csak évenként egyszer, egyedül a főpap, és soha nem a vér nélkül, amelyet bemutat önmaga és a nép tévedéseiért. **8** Ezzel azt akarta jelezni a Szentlélek, hogy a szentélybe vezető út addig nem volt nyilvánvaló, amíg az első sátor fennállt. **9** Ez példázata a jelen időnek, amikor olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek a bemutatót lelkiismeretben nem tehetik tökéletessé, **10** hiszen ezek csak ételből, italból és különböző mosakodásokból, azaz testi előírásokból álltak; ezek a helyesbítés idejéig voltak rendelve.

Zsid 9 [1] voltak ugyan az elsőnek is tiszteletre való igazságai, és e világi szent helye.

Zsid 9 [2] mert az első sátor megcsináltatott, melyben a gyertyatartók valának és az asztal és a kitett kenyerek, mely szentnek mondatik.

Zsid 9 [3] a második suporlát után pedig a sátor, mely szentek szentjének mondatik:

Zsid 9 [4] benne lévén az arany tömjénezö és a szövetség szekrénye minden felől arannyal beboríttatván, melyben a mannatartó aranyveder vala és az Áron vesszeje, mely meglevelezett, és a szövetség táblái,

Zsid 9 [5] és azon felül a dicsőségnek kerúbjai valának beárnyékozván a kegyelemtáblát: melyekről egyenként most nem kell szólani.

Zsid 9 [6] ezek pedig így lévén elrendelve az első sátorba ugyan mindenkor bemennek vala a papok az áldozatok szolgálatát elvégezvén:

Zsid 9 [7] a másodikba pedig esztendőben egyszer egyedül a főpap nem vér nélkül, melyet bemutat az önmaga és a nép tudatlanságáért

Zsid 9 [8] azt jelentvén a szentlélek, hogy még nem nyilatkoztatott volna meg a szentek útja az első sátor még fennállván.

Zsid 9 [9] mely a jelen való időnek példája: mely szerint ajándékok és áldozatok mutattatnak be, melyek lelkiismeret szerint tökéletessé nem tehetik a szolgáltatót, hanem csak az ételekben és italokban

Zsid 9 [10] és különbféle mosódásokban, és a testnek igazságaiban, melyek a megjobbításnak idejéig voltak rendelve.

Krisztus egyszeri áldozata

11 Krisztus azonban mint a jövendő javak főpapja jelent meg, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel készített, azaz nem ebből a világból való sátoron át, **12** nem is bakok vagy borjak vére által, hanem a saját vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett. **13** Mert ha bakok és bikák vére, és az üszők elhintett hamva **{Szám 19,9.17}** a tisztátalanokat megszenteli a test megtisztulására, **14** mennyivel inkább fogja Krisztus vére, aki az örök Lélek által önmagát adta szeplőtlen áldozatul Istennek, megtisz-títani lelkiismeretünket a halott tettektől, hogy az élő Istennek szolgáljunk!

15 Így tehát egy új szövetség közvetítője: ő, aki halálával megváltott az első szövetség alatt elkövetett bűnöktől, hogy a meghívottak elnyerjék az örökké tartó örökség ígéretét. **16** Mert ahol végrendelet van, szükséges, hogy bekövetkezzék a végrendelkező halála. **17** A végrendelet csak halál esetén jogerős, addig még nem érvényes, amíg él a végrendelkező. **18** Így az elsőt sem iktatták be vér nélkül, **19** hiszen Mózes is, miután felolvasta a törvény minden parancsát az egész népnek, fogta a borjak és bakok vérét, vízzel, vörös gyapjúval és izsóppal együtt, és meghintette magát, a tekercset és az egész népet, **20** közben ezt mondta: *»Ez annak a szövetségnek a vére, amelyet Isten rendelt számotokra«* **{Kiv 24,8}**. **21** A sátrat is és az istentisztelet minden eszközét hasonlóképpen meghintette vérrel. **22** A törvény szerint ugyanis majdnem minden dolgot vérrel tisztítanak meg, vérontás nélkül nincs bűnbocsánat.

23 Szükséges volt tehát, hogy a mennyei dolgok képmásait ilyenekkel tisztítsák meg; magukat a mennyei dolgokat pedig ezeknél nemesebb áldozatokkal. **24** Mert Krisztus nem kézzel alkotott szentélybe lépett be, amely az igazinak csak jelképe, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk; **25** nem is azért, hogy gyakran föláldozza önmagát, mint ahogy a főpap évről-évre bemegy a szentélybe idegen vérrel; **26** különben gyakran kellett volna szenvednie a világ kezdete óta; így pedig egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. **27** És ahogyan el van határozva, hogy az emberek egyszer meghaljanak, és utána következik az ítélet, **28** úgy Krisztus is egyszer lett áldozattá, hogy sokak bűnét elvegye **{Iz 53,12}**; másodszor pedig bűn nélkül fog megjelenni az őt várók üdvösségére.

Zsid 9 [11] a Krisztus pedig a következendő jóknak főpapja előállván nagyobb és tökéletesb sátor által, mely nem kézzel csináltatott, azaz nem efféle alkotmányú;

Zsid 9 [12] sem a bakok vagy borjúk vére által, hanem a tulajdon maga vére által, ment be egyszer a szent helybe örök váltságot találván.

Zsid 9 [13] mert, ha a bakok és a tulkok vére és az üszőnek elhintett hamva a tisztátalanokat megszenteli a testnek tisztúlására:

Zsid 9 [14] mennyível inkább a Krisztus vére, ki a Szentlélek által önnönmagát ártatlan lévén az Istennek áldozta, megtisztítja lelkiismeretünket a meghalt cselekedetekből, az élő Istennek szolgálatára?

Zsid 9 [15] és ezért az új testamentumnak közbenjárója; hogy a halál által azoknak a bűnöknek váltságáért, melyek az előbbi testamentum alatt voltak, a hivatalosok az örökkévaló örökségnek igéretét elvegyék.

Zsid 9 [16] mert, ahol testamentum vagyon, szükség közbevettetni a testamentumtévö halálának.

Zsid 9 [17] mert a testamentum a halál által erősíttetik meg: különben nem erős, valamíg a testamentumtévö él.

Zsid 9 [18] innét vagyon, hogy az első sem szenteltetett ugyan meg vér nélkül.

Zsid 9 [19] mert Mózes elolvasván a törvénynek minden parancsolatát az egész népnek, vévén a borjak és a bakok vérét, vízzel és veres gyapjúval és izsóppal: magát is a könyvet és az egész népet is meghínté

Zsid 9 [20] mondván: ez a testamentumnak vére, melyet nektek az Isten parancsolt.

Zsid 9 [21] a sátort is és a szolgálatnak minden edényét hasonlóképpen vérrel hinté meg.

Zsid 9 [22] és majd mindenek vérrel tisztíttatnak meg a törvény szerint: és vérontás nélkül nem leszen a bocsánat.

Zsid 9 [23] szükség azért ugyan, hogy a mennyeieknek példájuk ezekkel tisztuljanak meg: önmaguk pedig a mennyeiek ezeknél jobb áldozatokkal.

Zsid 9 [24] mert nem a kézzel csináltatott szenthelyre ment be a Jézus, a valóságosoknak példájába: hanem ugyan mennybe, hogy jelen legyen most az Isten orcája előtt miérettünk:

Zsid 9 [25] semhogy gyakorta áldozza magát, amint a főpap mindenik esztendőben bemegyen a szent helyre idegen vérrel:

Zsid 9 [26] mert egyébként szükség lett volna neki gyakorta szenvedni világ kezdetétől fogva: most pedig egyszer e világnak utolján, megjelent a bűnnek eltörlésére az önnön áldozata által.

Zsid 9 [27] és amint elvégezve vagyon, hogy az emberek egyszer meghalljanak, azután pedig az ítélet:

Zsid 9 [28] úgy a Krisztus is egyszer áldoztatott meg, hogy sokaknak bűnüket kimerítené; másodszor bűn nélkül jelenik meg az őtet váróknak üdvösségre.

Zsid 10

Tökéletes kiengesztelődés Istennel

1 Mivel tehát a törvényben a jövendő javaknak csak az árnyéka van meg, nem a dolgok valóságos formája, ugyanazokkal az áldozatokkal, melyeket évről-évre szünet nélkül bemutatnak, sohasem teheti tökéletesekké azokat, akik bemutatják. **2** Nemde felhagytak volna az áldozatok bemutatásával, ha az imádók egyszer s mindenkorra megtisztultak volna, és nem volna többé bűntudatuk? **3** De éppen ezek az áldozatok emlékeztetik őket minden évben bűneikre. **4** Lehetetlen ugyanis, hogy bikák és bakok vére bűnöket töröljön el. **5** Ezért mondta, amikor a világba jött:

»Áldozatot és ajándékot nem akartál,
de testet alkottál nekem;
6 *az égő- és engesztelő áldozatok*
nem tetszettek neked.
7 *Akkor azt mondtam: Íme, eljövök –*
a könyvtekercsben meg van írva rólam –
hogy megtegyem, Isten, a te akaratodat!.«

8 Először azt mondja: az *»áldozatokat és ajándékokat, az égő- és engesztelő áldozatokat nem akartad, nem tetszenek neked«*, amelyeket a törvény szerint mutatnak be. **9** Akkor azt mondta: *»Íme eljövök, hogy megtegyem a te akaratodat«* **{Zsolt 40,7-9G}**. Megszünteti az elsőt, hogy a helyébe a következőt állítsa. **10** Ezzel az akarattal nyertük el a megszentelést Krisztus Jézus testének egyszer történt feláldozása által.

11 Minden pap naponta szolgálatban áll, és gyakran mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem törölhetik el a bűnöket; **12** ő pedig egy áldozatot mutatott be a bűnökért, s *örökké Isten jobbján ül,* **13** arra várva, hogy ellenségeit lábai zsámolyává tegyék **{Zsolt 110,1}**. **14** Mert egy áldozattal mindörökre tökéletesekké tette a megszentelteket. **15** Tanúságot tesz nekünk erről a

Zsid 10 [1] mert a törvény, árnyéka lévén és következendő jóknak, nem valóságos ábrázata a dolgoknak; ugyanazon áldozatokkal, melyeket mindenik esztendőben szüntelen áldoznak, soha a hozzája járulókat tökéletessé nem teheti:

Zsid 10 [2] mert egyébként megszűntek volna az áldozattól: azért, hogy az egyszer megtisztult áldozóknak lelkük ismeretét semmi bűn azután nem vádolta volna:

Zsid 10 [3] de azokban mindenik esztendőben emlékezete leszen a bűnöknek.

Zsid 10 [4] mert lehetetlen a tulkok és bakok vérével elvétetni a bűnöket.

Zsid 10 [5] az okáért e világra bejővén mond: áldozatot és ajándékot nem akartál: testet alkottál pedig nekem:

Zsid 10 [6] a bűnökért való éppen égő áldozatokat nem kedvelted.

Zsid 10 [7] akkor mondék: ihol jövök: a könyvnek kezdetében írva vagyon felőlem, hogy cselekedjem, Isten, a te akaratodat.

Zsid 10 [8] oda fel mondván: hogy az áldozatokat és ajándékokat és a bűnért való éppen égő áldozatokat nem akartad, se nem kedvesek neked, amelyek a törvény szerint áldoztatnak;

Zsid 10 [9] akkor mondék: ihol jövök, hogy cselekedjem, Isten, a te akaratodat: elveszi az elsőt, hogy a következőt állassa.

Zsid 10 [10] amely akaratban megszenteltettünk a Jézus Krisztus testének egyszer lett áldozatával.

Zsid 10 [11] és minden pap jelen vagyon ugyan mindennap szolgálván és azon áldozatokat gyakorta áldozván, melyek soha a bűnöket el nem vehetik:

Zsid 10 [12] ez pedig egy áldozattal áldozván a bűnökért örökké az Istennek jobbján ül,

Zsid 10 [13] azután várván, míg az ő ellenségei az ő lábainak zsámolyává tétessenek.

Szentlélek is, mert miután így szólt: **16** *»Ez pedig az a szövetség, amelyet kötni fogok* velük *azok után a napok után – mondja az Úr –, a szívükbe adom törvényeimet, elméjükbe írom azokat* **{Jer 31,33G}**, **17** *és bűneikre s gonoszságaikra többé már nem emlékezem«* **{Jer 31,34G}**.

18 Ahol pedig ezek bocsánatot nyertek, nincs többé bűnért való áldozat.

A hit útja: 10,19-13,19

A hit megvallása

19 Mivel tehát bízunk abban, testvérek, hogy Jézus vére által bemegyünk a szentélybe: **20** ő új és élő utat nyitott meg számunkra a függönyön, azaz a saját testén keresztül. **21** Miután van főpapunk Isten háza fölött, **22** járuljunk oda igaz szívvel a hit teljességében, hintsük meg és tisztítsuk meg szívünket a rossz lelkiismerettől, és mossuk le testünket tiszta vízzel. **23** Tartsunk ki rendületlenül reménységünk megvallása mellett – mert hűséges az, aki az ígéreteket tette –, **24** és figyeljünk egymásra, hogy szeretetre és jótettekre buzduljunk, **25** ne hagyjuk el összejövetelünket, mint némelyek szokták, hanem bátorítsuk egymást, annál inkább, minél inkább látjátok a napot közeledni.

Óvás az elpártolástól

26 Mert ha szántszándékkal vétkezünk, miután az igazság ismeretét elnyertük, nincs már többé áldozat a bűnökért, **27** csak a rettenetes ítélet várása és a tűz heve, amely megemészti az ellenszegülőket **{Iz 26,11}**. **28** Ha valaki Mózes törvényét elveti, annak *két vagy három tanú szavára* irgalom nélkül *meg kell halnia* **{MTörv 17,6}**. **29** Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát megtapossa, és a szövetség vérét, mely által megszentelődött, megszentségteleníti **{Kiv 24,8}**, s a kegyelem Lelkét kigúnyolja? **30** Mert ismerjük azt, aki így szólt: *»Enyém a bosszú, én majd megfizetek!«* És ismét: *»Az Úr ítéletet tart népe felett«* **{MTörv 32,35-36}**. **31** Rettenetes dolog az élő Isten kezébe esni!

Figyelmeztetés a kitartásra

32 Emlékezzetek vissza a hajdani napokra, amikor, miután megvilágosodtatok, a szenvedések kemény küzdelmét álltátok ki, **33** s részint gyalázásokban és szorongatásokban látványul szolgáltatok, részint pedig azoknak, akikkel így bántak, társai lettetek. **34** Mert részetek volt a foglyok szenvedésében, és javaitok elrablását is örömmel viseltétek, tudva, hogy jobb és maradandó javatok van. **35** Ne veszítsétek hát el bizalmatokat, mert

Zsid 10 [14] mert egy áldozattal tökéletesekké tette örökké a megszenteltetteket.

Zsid 10 [15] bizonyságot teszen pedig nekünk a Szentlélek is. mert minekutána ezt mondotta:

Zsid 10 [16] ez pedig a szövetség, melyet szerzek övelük a napok után, úgymond az Úr, az én törvényemet adom az ő szívükbe, és az ő elméjükbe beírom azokat:

Zsid 10 [17] és az ő bűnükről és hamisságukról már többé meg nem emlékezem.

Zsid 10 [18] holott pedig ezeknek bocsánata vagyon: nincs már a bűnért való áldozat

Zsid 10 [19] bizodalmunk lévén azért, atyámfiai, a szent helybe való bemenetelre a Krisztus vére által,

Zsid 10 [20] amely új és élő utat elkezdett nekünk a suporlát által, azaz az ő teste által,

Zsid 10 [21] és nagy papunk lévén az Isten házán

Zsid 10 [22] járuljunk igaz szívvel a hitnek teljes voltában, a gonosz lelkiismerettől megtisztulván a szívünk és megmosattatván a testünk tiszta vízzel

Zsid 10 [23] tarstuk meg a mi reménségünknek elhajolhatatlan vallását, (mert igaz, aki igérte),

Zsid 10 [24] és tekintsünk egymásra a szeretetnek és jócselekedeteknek felindítására

Zsid 10 [25] el nem hagyván a mi gyülekezetünket, amint szokásuk némelyeknek, hanem vigasztalván, és annyival inkább, amennyivel látjátok a napot elközelgetni.

Zsid 10 [26] mert ha akaratunk szerint vétkezünk az igazság ismeretének elvétele után, már nem engedtetik a bűnökért való áldozat,

Zsid 10 [27] hanem az ítéletnek rettenetes várakozása és a tűznek sebessége, mely megemészti az ellenkezőket.

Zsid 10 [28] megvetvén valaki a Mózes törvényét minden irgalmasság nélkül két vagy három tanú által meghal:

Zsid 10 [29] mennyivel inkább vélitek, hogy súlyosabb bűntetéseket érdemel, aki az Isten fiát megtapodja, és a testamentum vérét, mely által megszenteltetett, tisztátalannak alítja, és a kegyelemnek lelkét bosszúsággal illeti?

Zsid 10 [30] mert tudjuk, ki mondotta: enyém a bosszúállás, és én megfizetek. és ismét: mert megitéli az Úr az ő népét.

Zsid 10 [31] rettenetes az élő Isten kezeibe esni.

nagy lesz annak a jutalma. **36** Béketűrésre van szükségetek, hogy Isten akaratát megtegyétek, s elnyerjétek az ígéretet.

37 Mert *még egy kis idő* **{Iz 26,20}**,

s *az, aki eljövendő, eljön és nem késik* **{Hab 2,3G}**.

38 *Az én igazam a hit által élni fog;*

de ha meghátrál,

a lelkem nem leli benne kedvét **{Hab 2,4G}**.

39 Mi azonban nem vagyunk a meghátrálás gyermekei a romlásra, hanem a hité az élet elnyerésére.

Zsid 10 [32] emlekezzetek meg pedig ezelőtt való napokról, melyekben megvilágosíttatván nagy tusakodását szenvedtétek a háborúságoknak;

Zsid 10 [33] és egyfelől ugyan gyalázatokkal és háborúságokkal mindenek nézésére adattatok: másfelől pedig társai lettetek az effélékben forgottaknak.

Zsid 10 [34] mert a foglyokon is szánakodtatok, és marhátoknak elragadozását örömmel vettétek, tudván, hogy nektek jobb és megmaradandó jószágotok vagyon.

Zsid 10 [35] az okáért el ne veszítsétek a ti bizodalmatokat, melynek nagy jutalma vagyon.

Zsid 10 [36] mert szükséges nektek a békességes tűrés: hogy az Isten akaratát cselekedvén elvegyétek az igéretet.

Zsid 10 [37] mert még egy igen kevés idő múlva aki eljövendő, eljő, és nem késik.

Zsid 10 [38] az én igazam pedig a hitből él. hogyha elvonja magát, nem kedveli az én lelkem.

Zsid 10 [39] mí pedig nem vagyunk magunk elvonásának fiai a veszedelemre, hanem a hitnek a lélek megnyerésére.

Az ősatyák hite: 11,1-12,3

Zsid 11

Az ősatyák

1 A hit pedig alapja annak, amit remélünk, bizonyítéka annak, amit nem látunk. **2** A régiek erről tettek tanúságot.

3 A hit által ismerjük meg, hogy a világot Isten igéje alkotta, s a nem látható dolgokból lett mindaz, ami látható.

4 Mivel hitt, azért mutatott be Ábel nemesebb áldozatot Istennek, mint Káin **{Ter 4,4}**, így bizonyságot nyert arról, hogy igaz, mert Isten tanúságot tett az ő ajándékai mellett; s hite által még holta után is beszél.

5 Mivel hitt, azért ragadtatott el Hénok, hogy halált ne lásson; *nem találták, mert Isten elragadta őt.* Elragadtatása előtt ugyanis bizonyságot nyert, hogy *Istennek tetsző volt.* **6** Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni **{Ter 5,24G}**, mert aki Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza az őt keresőket.

7 Mivel hitt, azért épített Noé isteni félelemmel bárkát családja megmentésére, miután kinyilatkoztatást kapott a még nem látható dolgokról, **{Ter 6,13-22}**; s hite által elítélte a világot, és az igazságosság örököse lett, amely hitből fakad.

Zsid 11 [1] a hit pedig a remélendő dolgoknak állata, a láthatatlanoknak bizonyítása.

Zsid 11 [2] mert ezáltal vették a bizonyságot a vének.

Zsid 11 [3] hittel értjük, hogy teremtetett e világ az Isten igéjével; hogy a láthatatlanokból láthatandók lennének.

Zsid 11 [4] Ábel hittel méltóságosabb áldozatot áldozott az Istennek, hogysem Káin, mely által megbizonyult, hogy igaz volna, bizonyságot tévén az Isten az ő ajándékairól és meghalt lévén azáltal mégis szól.

Zsid 11 [5] hittel vitetett el Énók, hogy halált ne látna, és fel nem találtatott, mert elvitte őtet az Isten: mert az elvitel előtt bizonyságot vett, hogy kedves volt az Istennél.

Zsid 11 [6] a hit nélkül pedig lehetetlen kedvesnek lenni az Istennél. mert az Istenhez járulónak hinni kell, hogy vagyon, és hogy az őtet keresőknek megfizetője legyen.

Zsid 11 [7] hittel Noé választ vevén azokról, melyek még nem láttatnak vala, félvén bárkát építe az ő házának megszabaditására, mellyel kárhoztatta e világot: és az igazságnak, mely a hit által vagyon, örököse lett.

A pátriárkák

8 A hite által engedelmeskedett az, akit Ábrahámnak hívnak, hogy elköltözzék arra a helyre, amelyet örökségül kellett kapnia. Elköltözött **{Ter 12,1.4}**, bár nem tudta, hová megy.

9 Mivel hitt, azért tartózkodott az ígéret földjén, mint idegen földön, sátrakban lakva **{Ter 26,3}** Izsákkal és Jákobbal, az ígéretek társörököseivel; **10** várta ugyanis a szilárd alapokon álló várost, amelynek Isten az építője és alkotója.

11 Mivel hitt, azért nyert még a meddő Sára is erőt magzat foganására, még idején túl is, mert hűségesnek hitte azt, aki az ígéretet tette. **12** Ezért származtak egy embertől – és pedig egy ereje vesztettől – olyan sokan, *mint az ég csillagai, és mint a tengerpart megszámlálhatatlan homokszemei* **{Ter 22,17}**.

13 Ők mindannyian hitben haltak meg, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígéretek. Csak messziről szemlélték és üdvözölték azokat, és megvallották, hogy zarándokok és jövevények a földön. **14** Mert akik így beszélnek, azt jelzik, hogy hazát keresnek. **15** Ha ugyanarra gondoltak volna, amelyből kiköltöztek, lett volna még idejük visszatérni, **16** ők azonban egy jobb haza felé törekszenek, a mennyei felé. Ezért Isten nem szégyelli, hogy őt az ő Istenüknek hívják, hisz várost készített nekik.

17 Mivel hitt, azért ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor próbára tétetett; felajánlotta egyszülöttjét **{Ter 22,1-2}** ő, aki az ígéreteket kapta, **18** mikor azt mondták neki: *»Akik Izsáktól származnak, azokat hívják majd utódaidnak«* **{Ter 21, 12G}**. **19** Azt tartotta ugyanis, hogy Isten képes bárkit a halottak közül is feltámasztani; ezért fiát – előképül – vissza is nyerte.

20 Mivel hitt az eljövendő dolgokban, azért áldotta meg Izsák is Jákobot és Ézsaut.

21 Mivel hitt, azért áldotta meg a haldokló Jákob József mindkét fiát, és *imádkozva borult rá botjának végére* **{Ter 47,31G}**.

22 Mivel hitt, azért emlékezett meg a haldokló József Izrael fiainak kivonulásáról, és rendelkezett csontjairól.

A hit többi tanúja

23 Mivel hittek, azért rejtegették szülei az újszülött Mózest három hónapig, mikor látták, hogy szép a gyermek **{Kiv 2,2}**, és nem féltek a király parancsától.

Zsid 11 [8] hittel, aki Ábrahámnak hívattatik, engede kimenni a helyre, melyet örökségül veendő vala: és kimene, nem tudván, hová menne.

Zsid 11 [9] hittel lakott az ígéret földjén, mint idegen földön, kalibákban lakván, Izsákkal és Jákóbbal azon ígéretnek örököseivel.

Zsid 11 [10] mert várja vala a fondamentumos várost, melynek mestere és építője az Isten.

Zsid 11 [11] hittel a magtalan Sára is erőt vett a magnak fogadására, még ideje fölött is: mert igaznak hitte azt lenni, aki ígérte vala.

Zsid 11 [12] azokáért is egytől, (és attól úgymint elhalttól), oly sokan származtak, mint az égi csillagok és mint a tenger szélén való számlálhatatlan föveny.

Zsid 11 [13] a hitben haltak meg mindezek az ígéreteket el nem vévén, hanem távol nézvén azokat és köszöntvén és megvalván, hogy zarándokok és jövevények a földön.

Zsid 11 [14] mert akik ezeket mondják, jelentik, hogy hazájukat keresik.

Zsid 11 [15] és ha arról megemlekeztek volna ugyan, amelyből kijöttek, volt volna ugyan idejük a visszatérésre.

Zsid 11 [16] most pedig jobbat kívánnak, azaz a mennyeit. azért nem szégyenli az Isten ő Istenüknek hívattatni: mert várost készített nekik.

Zsid 11 [17] hittel áldozta meg Ábrahám Izsákot, mikor kísértetnék, és az egyetlen egyszülöttjét áldozza vala, aki az ígéreteket vette vala;

Zsid 11 [18] akinek mondatott: hogy Izsákban hívattatik neked magod

Zsid 11 [19] alítván, hogy hatalmas az Isten halottaiból is feltámasztani: az okáért őtet például is vette.

Zsid 11 [20] hittel a jövendőkről áldotta meg Izsák is Jákóbot és Ézsaut.

Zsid 11 [21] hittel Jákob, halálakor Józsefnek minden fiait megáldotta: és imádta az ő vesszejének tetejét.

Zsid 11 [22] hittel József, halálakor az Izrael fiainak kijöveteléről emlékezett, és az ő csontjairól parancsolt.

Zsid 11 [23] hittel Mózes születtetvén elrejtetett három hónapig az ő szüleitől azért, hogy látták volna ékes gyermeknek lenni, és nem félének a király parancsolatától.

Zsid 11 [24] hittel Mózes öreg lévén tagadá magát a fáraó leánya fiának lenni,

24 Mivel hitt, azért utasította el Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó leánya fiának mondják. **25** Inkább azt választotta, hogy gyötrelmet szenvedjen Isten népével, mint hogy az ideig-óráig tartó bűn gyönyörűségét élvezze. **26** Az egyiptomiak kincsénél nagyobb gazdagságnak tartotta Krisztus gyalázatát **{Zsolt 89,51-52}**, mert a jutalomra tekintett.

27 Mivel hitt, azért hagyta el Egyiptomot, s nem félt a király haragjától; mintegy látva a Láthatatlant, állhatatos maradt.

28 Mivel hitt, azért ünnepelte a pászkát és a vérrel való meghintést **{Kiv 12,11.13.22-23}**, hogy ne érintse őket az, aki az elsőszülötteket megölte.

29 Mivel hittek, azért mentek át a Vörös-tengeren mint szárazföldön; mikor ezt az egyiptomiak is megkísérelték, elnyelte őket.

30 Mivel hittek, azért omlottak le Jerikó falai, miután hét nap körüljárták azt.

31 Mivel hitt, azért nem veszett el a hitetlenekkel a parázna Ráháb, aki békével befogadta a kémeket.

32 És kit említsek még? Kifogynék az időből, ha beszélnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról, **33** akik, mivel hittek, legyőztek országokat, igazságosságot cselekedtek, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be, **34** elfojtották a tűz erejét, megmenekültek a kard élétől, felgyógyultak betegségükből, diadalmaskodtak a harcban, megfutamították az idegenek táborát; **35** asszonyok feltámadás által visszanyerték halottaikat. Másokat viszont kínpadra vontak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy jobb feltámadást nyerjenek, **36** mások meg gúnyt és megvesszőzést szenvedtek, ezenfelül még bilincseket és börtönt is; **37** megkövezték, szétfűrészelték, kardélre hányva megölték őket, szerte bujdostak juhok és kecskék bőrében, szűkölködve, szorongatást szenvedve, nyomorogva, **38** akikre nem volt méltó a világ, sivatagokban bolyongtak, hegyek közt, barlangokban és a föld üregeiben.

39 És mindezeken, akiket hitük tanúságtétele igazolt, nem teljesült be az ígéret, **40** mert számunkra Isten valami jobbat rendelt, s ők nélkülünk nem juthattak el a tökéletességre.

Zsid 11 [25] inkább választván az Isten népével sanyargattatni; hogysem az ideig való bűnnek gyönyörűségében lenni,

Zsid 11 [26] nagyobb gazdagságnak ítélvén a Krisztus gyalázatát az egyiptomiak kincsénél: mert a jutalomra néz vala.

Zsid 11 [27] hittel hagyta el Egyiptomot nem félvén a király haragjától: mert a láthatatlant mintha látta volna, úgy várta.

Zsid 11 [28] hittel tartá meg a húsvétot és a vérnek kiontását: hogy, aki az elsőszülötteket öli vala, őket ne illetné.

Zsid 11 [29] hittel menének által a Vörös-tengeren, mint a szárazföldön: melyet megkisértvén az egyiptomiak elnyelettetének.

Zsid 11 [30] hittel romlottak el a Jerikó kőfalai hétnapi körüljárással.

Zsid 11 [31] hittel a kurva Ráháb nem veszett el a hitetlenekkel befogadván békességgel a kémeket.

Zsid 11 [32] és mit mondjak még? mert elfogy az idő, ha beszélek Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a profétákról:

Zsid 11 [33] kik a hit által országokat győztek meg, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elvették, az oroszlánoknak szájukat bedugták,

Zsid 11 [34] a tűznek sebes erejét megoltották, a kard élétől megmenekedtek, a betegségből meggyógyultak, a hadban erősekké lettek, az idegeneknek táborait megfutamították:

Zsid 11 [35] az asszonyállatok a feltámadásból az ő halottukat visszavették. némelyek pedig kifeszíttettek szabadulást nem vévén, hogy jobb feltámadást találnának.

Zsid 11 [36] némelyek pedig csúfolásokat és vereségeket szenvedtek, annak fölötte fogságokat és tömlöcöket:

Zsid 11 [37] megköveztettek, elvagdaltattak, megkísértettek, karddal megölettetvén meghaltak: széjjeljártak juh- és kecskebőrökben, szűkölködvén, szorongattatván, nyomorgattatván:

Zsid 11 [38] kikre nem volt méltó e világ: a pusztákban bújdostak, a hegyeken és barlangokban és a föld üregeiben.

Zsid 11 [39] és mindezek a hitnek bizonyságtételével megpróbáltatván el nem vették az ígéretet,

Zsid 11 [40] az Isten míérettünk valami jobbat rendelvén, hogy nálunknélkül ne jutnának a tökéletességre.

Zsid 12

1 Azért mi is, akiket a tanúknak ilyen nagy felhője vesz körül, tegyünk le minden terhet és a minket környező bűnt, kitartással fussuk végig az előttünk álló küzdőpályát. **2** Tekintsünk fel a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra, aki az eléje tárt öröm helyett keresztet szenvedett, nem törődve a gyalázattal; és Isten trónjának jobbján ül **{Zsolt 110,1}**. **3** Gondoljatok tehát őrá, aki a bűnösök részéről maga ellen ilyen nagy ellentmondást szenvedett el –, hogy el ne lankadjatok, és lelketekben ne csüggedjetek.

Befejező Intelmek: 12,4- 13,19

A fenyítés az atyai szeretet jele

4 Mert még nem álltatok ellen véretek ontásáig a bűn ellen vívott harcban, **5** és elfelejtettétek a vigasztalást, amely nektek, mint fiaknak szól:

»Fiam, ne vesd meg az Úr nevelő fenyítését,
és ne csüggedj el, ha büntet,
6 *mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti,*
és megostorozza minden fiát,
akit magához fogad« **{Példi 3,11-12G}**.

7 Neveltetésetek érdekében szenvedtek. Mint fiakkal, úgy bánik veletek Isten, s melyik fiú az, akit apja nem fenyít meg? **8** Ha kimaradtatok a fenyítésből, amelyben mindenki részesült, akkor fattyak vagytok és nem fiak! **9** Ezenkívül ha a testi apáink megfenyítettek minket, és tiszteltük őket, vajon nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a lelkek Atyjának, hogy éljünk? **10** Mert apáink kevés napon át, tetszésük szerint fenyítettek meg minket, ő pedig azért, ami segítségünkre van, hogy az ő szentségében részesedjünk. **11** A fenyítés a jelenben nem látszik ugyan örvendetesnek, inkább elszomorítónak. Később azonban azoknak, akik általa megedződtek, az igazságosság békeszerző gyümölcsét adja.

12 Ezért tehát *feszítsétek ki lankadt kezeteket és ingadozó térdeiteket* **{Iz 35,3}**, **13** és lábatokat szoktassátok egyenes járásra **{Példi 4,26G}**, hogy a béna tag ne ficamodjon ki, hanem gyógyuljon meg!

Óvás a könnyelműségtől

14 Békességre törekedjetek mindenkivel **{Zsolt 34,15}**,és megszentelődésre, mert enélkül senki sem fogja meglátni Istent. **15** Ügyeljetek arra, hogy senki se hanyagolja el Isten kegyelmét, nehogy a keserűségnek valamilyen hajtása felnövekedve zavart okozzon **{MTörv 29,17G}**, és így sokan megfer-

Zsid 12 [1] az okáért mi is ennyi sok tanúknak felhőjével körülvétetvén, letévén minden terhet és körülünk való bűnt, békességes tűrés által fussunk az előnkbe adatott viadalra:

Zsid 12 [2] nézvén a hitnek elkezdőjére és elvégezőjére, a Jézusra, ki eleibe vévén az örömet elszenvedte a keresztet, megvetvén a gyalázatot, és az Isten székének jobbjára ül.

Zsid 12 [3] mert gondoljátok meg azt, aki maga ellen a bűnösöktől ilyen ellentmondást szenvedett: hogy meg ne fáradjatok lelketekben elfogyatkozván.

Zsid 12 [4] mert még szintén a vérig nem tusakodtatok a bűn ellen viaskodván:

Zsid 12 [5] és elfeledkeztetek a vígasztalásról, mely nektek mint fiaknak szól mondván: fiam, el ne mulasd az úr fenyítékét: se el ne fáradj, midőn tőle dorgáltatol.

Zsid 12 [6] mert, akit szeret az Úr, megsanyargatja: megostoroz pedig minden fiat, akit hozzája fogad.

Zsid 12 [7] a fenyítékben megmaradjatok. mint fiaknak, úgy ajánlja magát nektek az Isten: mert kicsoda oly fiú, akit az atya meg nem dorgál?

Zsid 12 [8] hogyha a fenyítéken kivül vagytok, melyben mindenek részesek lettek: tehát fattyak vagytok, és nem fiak.

Zsid 12 [9] továbbá a mi testi atyáink ugyan tanitóink voltak, és becsültük őket: nem inkább engedünk-e a lelkek atyjának, és élünk?

Zsid 12 [10] és azok ugyan kevés napi ideig az ő akaratuk szerint oktatnak vala minket: ez pedig arra, ami hasznos az ő megszentelésének elvételére.

Zsid 12 [11] minden fenyíték pedig mostanában nem láttatik ugyan örömre lenni, hanem szomorúságra: azután pedig az igazságnak békességes gyümőlcsét adja az őtet gyakorlóknak.

Zsid 12 [12] az okáért a lassú kezeket és a meglankadott térdeket emeljétek fel,

Zsid 12 [13] és egyenes lépéseket szerezzetek a ti lábaitoknak: hogy valaki sántikálván el ne tévelyedjék, hanen inkább meggyógyuljon.

Zsid 12 [14] békességet kövessetek mindenekkel, és szentséget, mely nélkül senki nem látja az Istent:

Zsid 12 [15] reá figyelmezvén, hogy valaki az Isten malasztját el ne mulassa: hogy valami keserű gyökér felnövekedvén akadályt ne tegyen, és azáltal sokan meg ne fertőztessenek.

Zsid 12 [16] senki ne legyen parázna, vagy szentségtelen, mint Ézsau: ki egy eledelért eladta az ő elsőszülöttségét.

tőződjenek. 16 Senki se legyen parázna vagy hitvány, és a szent dolgokat se vesse meg, mint Ézsau, aki egy ételért eladta elsőszülöttségét {Ter 25,33}. 17 Mert tudjátok, hogy később is, amikor örökölni akarta az áldást, elutasították, és nem talált helyet a megtérésre, bár könnyek között kereste azt.

A helyes istenfélelem

18 Ti ugyanis nem érinthető és lángoló tűzhöz járultatok, nem forgószélhez, sötétséghez és fergeteghez, 19 harsonazengéshez és szózatok hangjához. Akik ezt hallották, azért esedeztek, hogy ne szóljon hozzájuk az ige {Kiv 19,16-19; MTörv 4,11}, 20 mert nem viselhették el azt, ami parancsba volt adva: *»Még ha oktalan állat érinti is a hegyet, kövezzék meg«* {Kiv 19,13}; 21 s a látvány is olyan rettenetes volt, hogy Mózes így szólt: *»Megrémültem* és reszketek« {MTörv 9,19}. 22 De ti Sion hegyéhez járultatok, és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez, sokezernyi angyal seregéhez, 23 az elsőszülöttek egyházához, akik fel vannak jegyezve a mennyben, és mindenki bírájához, az Istenhez, a tökéletességre jutott igazak lelkeihez, 24 az új szövetség közvetítőjéhez, Jézushoz, és a meghintés véréhez, amely jobbat szól, mint Ábelé.

25 Vigyázzatok tehát, ne utasítsátok vissza azt, aki beszél! Mert ha azok, akik vonakodtak meghallgatni a földön szólót, nem menekültek meg, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyből szól hozzánk! 26 Az ő szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz: *»Még egyszer megrendítem* nemcsak *a földet*, hanem *az eget is«* {Agg 2,6G}. 27 Ez a *»Még egyszer«* a változékony dolgok eltűnésére utal, hogy megmaradjanak azok, amelyek rendíthetetlenek.

28 Mivel tehát rendíthetetlen országot nyertünk, őrizzük meg a kegyelmet, hogy általa Istennek tetsző módon, tisztelettel és félelemmel szolgáljunk, 29 mert emésztő tűz a mi Istenünk {MTörv 4,24}.

Zsid 12 17 mert tudjátok, hogy azután is kívánván örökségül venni az áldást megvettetett: mert nem talált helyet a penitenciára, noha azt könnyhullatásokkal kereste volna.

Zsid 12 18 mert nem járultatok a tapasztalható hegyhez és a felgerjedett tűzhöz és a forgószélhez és a homályossághoz és a szélvészhez,

Zsid 12 19 és a trombitazengéshez, és az ígék szavához, melyet, akik hallottak, mentették magukat, hogy hozzájuk ige ne lenne.

Zsid 12 20 mert el nem szenvedheték, ami mondatik vala: és ha oktalan állat illeti is a hegyet, megköveztessék.

Zsid 12 21 és így rettenetes vala, ami láttatik vala. Mózes mondotta: elijedék, és elrémülék.

Zsid 12 22 hanem járultatok a Sion hegyéhez és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és a sok ezer angyalok sokaságához,

Zsid 12 23 és az elsőszülöttek Anyaszentegyházához, kik beírattanak mennyekben, és mindeneknek bírájához az Istenhez és a tökéletes igazaknak lelkeihez,

Zsid 12 24 és az új testamentumnak közbejárójához a Jézushoz és a vérnek öntözéséhez, mely jobban szól, hogysem Ábel.

Zsid 12 25 lássátok, hogy meg ne vessétek a szólót. mert ha azok meg nem menekedtek megvétvén azt, aki a földön szól vala: sokkal inkább mi, akik a mennyekből nekünk szólót megutáljuk.

Zsid 12 26 akinek szava akkor megmozdította a földet: most pedig fogadást tszen mondván: még egyszer; és én megmozdítom nemcsak a földet, de az eget is.

Zsid 12 27 hogy pedig azt mondja, még egyszer: jelenti az ingadozóknak úgymint megletteknek elvitelét, hogy megmaradjanak, amik mozdíthatatlanok.

Zsid 12 28 az okáért megmozdíthatatlan országot bevévén vagyon kegyelmünk: mely által kedveskedvén szolgáljunk az Istennek félelemmel és becsülettel.

Zsid 12 29 mert a mi Istenünk megemésztő tűz.

Zsid 13

Felhívás az igaz keresztény életre

1 A testvéri szeretet maradjon meg bennetek! 2 Ne feledkezzetek meg a vendégszeretetről, mert általa egyesek tudtukon kívül angyalokat fogadtak be szállásra. 3 Emlékezzetek meg a foglyokról,

Zsid 13 1 az atyafiúi szeretet maradjon bennetek.

Zsid 13 2 és a gazdálkodásról el ne feledkezzetek, mert ezáltal némelyek elrejtve voltak, angyalokat fogadván be szállásra

mintha ti is velük együtt foglyok volnátok, és azokról, akiket nyomorgatnak, mint akik magatok is testben vagytok. **4** Tisztességes legyen a házasság mindenben, és szeplőtlen a házaságy; mert a paráznákat és a házasságtörőket megítéli Isten.

5 Legyen viselkedésetek fösvénység nélkül való, elégedjetek meg azzal, amitek van; mert ő mondta:

»Nem hagylak el, s nem távozom el tőled« **{MTörv 31,6.8}**,

6 ezért bizalommal mondhatjuk:

»Az Úr az én segítőm, nem félek,

ember mit is tehetne ellenem?« **{Zsolt 118,6G}**

7 Emlékezzetek meg elöljáróitokról, akik nektek Isten igéjét hirdették, nézzétek életük végét, és kövessétek hitüket! **8** Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, és ma, és mindörökké. **9** Sokféle és idegen tanítással ne engedjétek magatokat félrevezetni; mert legjobb, ha a szívet kegyelemmel erősítjük meg, nem pedig olyan ételekkel, amelyek nem használnak az azokkal élőknek. **10** Van oltárunk, amelyről nem ehetnek azok, akik a sátornak szolgálnak. **11** Mert amelyik állat vérét a főpap a bűnért a szentélybe viszi, annak testét a táboron kívül égetik el **{Lev 16,27}**. **12** Ezért Jézus is, hogy a saját vére által megszentelje a népet, a kapun kívül szenvedett. **13** Menjünk ki tehát hozzá a táboron kívülre, s hordozzuk az ő gyalázatát. **14** Hiszen nincs itt maradandó városunk: az eljövendőt keressük. **15** Általa mutassuk be tehát Istennek mindenkor a dicséret áldozatát **{Zsolt 50,14}**, azaz ajkunk gyümölcsét **{Óz 14,3}**, amely az ő nevét magasztalja.

16 A jótékonyságról pedig és a javak elosztásáról ne feledkezzetek meg, mert az ilyen áldozatok tetszenek Istennek.

17 Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak, és vessétek magatokat alá nekik, hiszen úgy őrködnek ők fölöttetek, mint akik számot fognak adni lelketekért, hadd tegyék ezt örömmel és ne sóhajtva, mert ez nem szolgálna javatokra.

18 Imádkozzatok értünk, hiszen bízunk abban, hogy tiszta a lelkiismeretünk, és mindenben jól akarunk eljárni. **19** Annál inkább kérlek titeket, tegyetek így, hogy mielőbb visszakapjatok.

Befejezés: áldások és köszöntések: 13,20-25

20 A békesség Istene pedig, aki a mi Urunkat, Jézust **{Iz 63,11; Zak 9,11; Iz 55,3}**, a juhok nagy pásztorát a halálból kivezette az örök szövetség vérében,

Zsid 13 [3] megemlekezzetek a foglyokról, mint velük együtt való foglyok; és a fáradozókról, úgymint ti is a testben lakván.

Zsid 13 [4] tiszteletes mindenekben a házasság és makula nélkül való ágy.

Zsid 13 [5] mert a paráznákat és a házasságrontókat megítéli az Isten. fösvénység nélkül való erkölcsünk legyen megelégedvén a jelenvalókkal. mert ő mondotta: nem hagylak téged, sem el nem hagylak;

Zsid 13 [6] úgyhogy bízvást mondjuk: az úr az én segítőm: nem félek, mit műveljen nekem az ember.

Zsid 13 [7] megemlekezzetek a tielőttetek járókról, akik nektek az Isten igéjét hirdették: kiknek látván magok viselésének végét kövessétek hitüket.

Zsid 13 [8] a Jézus Krisztus tegnap és ma: ugyanazon mindörökké is.

Zsid 13 [9] különbözö és idegen tudományoktól el ne vitessetek. mert igen jó a malaszttal megerősíteni a szívet, nem étkekkel: melyek nem használtak azoknak, akik azok után jártak.

Zsid 13 [10] vagyon oltárunk, melyről nem szabad enniük a sátorhoz szolgálóknak.

Zsid 13 [11] mert, amely állatoknak vére bevitetik a bűnért a főpap által a szent helyre, azok testei megégettetnek a táboron kivül.

Zsid 13 [12] az okáért Jézus is, hogy megszentelné a népet az ő vére által, a kapun kivül szenvedett.

Zsid 13 [13] menjünk ki azért őhozzája a tábor kívül az ő gyalázatát hordozván.

Zsid 13 [14] mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük.

Zsid 13 [15] őáltala azért szűntelen bemutassuk az Istennek a dicséretnek áldozatát, azaz az ő nevéről való vallástévő ajakoknak gyümölcsét.

Zsid 13 [16] a jótéteményről pedig és az alamizsnálkodásról el ne feledkezzetek: mert efféle áldozatokkal engeszteltetik meg az Isten.

Zsid 13 [17] engedjetek a tielőttetek járóknak, és birtokok alatt legyetek. mert ők vigyáznak, úgy, mint kik számot adnak a ti lelkeitekért, hogy örömmel cselekedjék azt, és nem nyögve: mert az nektek nem használ.

Zsid 13 [18] imádkozzatok érettünk: mert reméljük, hogy jó lelkiismeretünk vagyon mindenekben jól akarván forgolódni.

Zsid 13 [19] ennek fölötte kérlek titeket, hogy azt cselekedjétek, hogy hamarább visszaadattassam nektek.

21 tegyen alkalmassá titeket minden jóra, hogy
megtegyétek az ő akaratát. Azt munkálja ben-
nünk, ami előtte kedves, Jézus Krisztus által, akié
a dicsőség örökkön-örökké! Ámen.

22 Kérlek titeket, testvérek, vegyétek jó né-
ven az intés igéjét; mert röviden írtam nektek.
23 Tudjátok meg, hogy Timóteus testvérünk kiszabadult. Ha nemsokára eljön, meg foglak vele látogatni benneteket. **24** Üdvözöljétek összes elöljáróitokat és minden szentet! Üdvözölnek titeket az itáliai testvérek!

25 Kegyelem mindnyájatokkal!

Zsid 13 [20] a békességnek Istene pedig, ki a halálból kihozta a juhoknak nagy pásztorát az örök szövetségnek vére által a mi Urunk Jézus Krisztust,

Zsid 13 [21] igazgasson titeket minden jóra, hogy az ő akaratát cselekedjétek: azt cselekedvén bennetek, ami kellemetes legyen őelőtte a Jézus Krisztus által: kinek dicsőség mindörökkön örökké. ámen.

Zsid 13 [22] kérlek pedig titeket, atyámfiai, hogy elszenvedjétek a vigasztalásnak igéjét. mert igen keveset írtam nektek.

Zsid 13 [23] legyen tudtotokra, hogy a mi atyánkfia Timóteus eleresztetett, kivel, (ha hamarább megjő), meglátlak titeket.

Zsid 13 [24] köszöntsetek minden előttetek járókat és minden szenteket. köszöntnek titeket az olaszországi atyafiak.

Zsid 13 [25] kegyelem mindnyájótokkal. ámen.

JAKAB LEVELE

Címzés és köszöntés: 1,1

Jak 1

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája üdvözletét küldi a szórványban élő tizenkét törzsnek!

A kísértések és az ima: 1,2-18

2 Mindig örömnek tartsátok, testvéreim, ha különféle kísértésbe estek, **3** hiszen tudjátok, hogy a hitetek megpróbálása állhatatosságot szerez. **4** Az állhatatosság pedig tökéletességre viszi a tetteket, hogy minden fogyatkozás nélkül tökéletesek és hibátlanok legyetek.

5 Ha pedig valaki közületek szűkölködik bölcsességben, kérje azt Istentől, aki mindenkinek bőven ad, szemrehányás nélkül meg fogja adni neki. **6** De ne kételkedve, hanem hittel kérje, mert aki kételkedik, hasonló a tenger hullámához, amelyet a szél fölver, és ide-oda hajszol. **7** Az ilyen ember ne gondolja, hogy kap valamit az Úrtól, **8** hiszen kettős lelkű és minden útján állhatatlan ember.

9 Az alacsony sorsú testvér azzal dicsekedjék, hogy Isten felmagasztalta, **10** a gazdag viszont azzal, hogy megalázta, mert el fog tűnni, mint a fű virága. **11** Fölkelt ugyanis a nap perzselő hevével, kiszárította a füvet, lehullott a virága, s tönkrement a színpompája; így fog a gazdag is elhervadni az ő útján. **12** Boldog az az ember, aki a próbatételt elviseli, mert ha hűnek találják, elnyeri az élet koronáját, amelyet Isten az őt szeretőknek megígért.

13 Senki se mondja, amikor kísértést szenved, hogy »Isten kísért«, mert Istent nem lehet rosszra kísérteni, és ő sem kísért senkit. **14** Mindenkit, aki

Jak 1 [1] Jakab az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztusnak szolgája az elszélledett tizenkét nemzetségnek köszönetemet.

Jak 1 [2] minden örömnek alítsátok, atyámfiai, mikor különb-különb kísértetekbe estek:

Jak 1 [3] tudván, hogy a ti hiteteknek próbálása békességes tűrést szerez.

Jak 1 [4] a békességes tűrésnek pedig tökéletes cselekedete vagyon: hogy tökéletesek legyetek és épek semmiben meg nem fogyatkozván.

Jak 1 [5] ha ki pedig közületek bölcsesség nélkül szűkölködik, kérje az Istentől, ki mindennek bőséggel adja, és szemére nem hányja: és megadatik neki.

Jak 1 [6] hittel kérje pedig semmit nem kételkedvén: mert, aki kételkedik, hasonló a tenger habjához, mely a széltől megindíttatik, és ide és tova hányattatik.

Jak 1 [7] ne alítsa azért az az ember, hogy valamit vegyen az Úrtól.

Jak 1 [8] a kettős szívű ember álhatatlan minden útjaiban.

Jak 1 [9] dicsekedjék pedig az alázatos atyafiú az ő felmagasztalásában;

Jak 1 [10] a gazdag pedig az ő alázatosságában, mert mint a fűnek virága elmúlik. mert

Jak 1 [11] a nap feltámadott hőséggel, és megszáraztotta a füvet, és annak virága lehullott, és a színének ékessége elveszett: úgy a gazdag is az ő útjaiban meghervad.

Jak 1 [12] boldog ember, aki a kísértetet elszenvedi: mert mikor megpróbáltatik, elveszi az életnek koronáját, melyet ígért az Isten az őtet szeretőknek.

Jak 1 [13] senki, mikor kísértetik, ne mondja, hogy az Istentől kísértetik: mert az Isten a gonoszokra nem kísértő: ő pedig senkit nem kísért.

Jak 1 [14] ki-ki pedig kisértetik az ő kívánságától elvonattatván és hitegettetvén.

Jak 1 [15] azután a kívánság, mikor fogad, a bűnt szüli: a bűn pedig, mikor véghez mégyen, a halált nemzi. ne tévelyegjetek azért, szerelmes atyámfiai.

Jak 1 [16] minden jó adomány, és minden tökéletes ajándék, onnét felül vagyon; leszállván a világosságnak atyjától, kinél nincs változás, sem változásnak árnyékozása.

Jak 1 [17] mert akarata szerint szült minket az igazságnak igéjével, hogy néminemű kezdete legyünk az ő teremtett állatának.

Jak 1 [18] tudjátok, szerelmes atyámfiai.

kísértésbe esik, a saját kívánsága vezeti félre és csábítja a rosszra. 15 A kívánság pedig, mihelyt megfogant, bűnt szül, a bűn pedig, ha elkövetik, halált okoz.

16 Ne tévedjetek tehát, szeretett testvéreim! 17 Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a fényességek Atyjától származik, akinél nincs változás, sem árnyéka a változandóságnak. 18 Szabad akaratból nemzett minket az igazság igéjével, hogy mintegy zsengéje legyünk az ő teremtésének.

Figyelmeztetések és intelmek: 1,19- 5,12

Az Ige igaz hallgatói

19 Szeretett testvéreim, ti is tudjátok! Legyen minden ember gyors a hallásra, és késedelmes a szólásra, s késedelmes a haragra! 20 Mert haragjában nem azt teszi az ember, ami Isten előtt igazságos. 21 Azért vessetek el minden tisztátalanságot és a különféle gonoszságokat, és fogadjátok szelídséggel a belétek oltott igét, amely meg tudja menteni lelketeket. 22 Cselekedjetek az ige szerint, s ne csak hallgassátok, önmagatokat ámítva. 23 Mert ha valaki hallgatja az igét és nem cselekszi, hasonlít ahhoz az emberhez, aki a saját arcát a tükörben szemléli; 24 ha megnézte magát és elment, rögtön elfelejti, hogy milyen volt. 25 Aki azonban gondosan beletekint a szabadság tökéletes törvényébe, és megmarad abban, s annak nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója, az boldog lesz tette által.

26 Ha pedig valaki vallásosnak tartja magát, de nem fékezi a nyelvét, hanem megcsalja saját szívét, annak hiábavaló a vallásossága. 27 Mert ez a tiszta és szeplőtlen vallásosság az Isten és Atya előtt: meglátogatni az árvákat és özvegyeket szorongattatásukban, és önmagunkat szeplőtelenül megőrizni ettől a világtól.

Jak 1 19 legyen pedig minden ember gyors a hallásra: késedelmes pedig a szóllásra és késedelmes a haragra.

Jak 1 20 mert az embernek haragja az Istennek igazságát nem cselekszi.

Jak 1 21 az okáért elvetvén minden tisztátalanságot és a gonoszságnak bővelkedését szelídséggel vegyétek be a beoltatott ígét, mely üdvözítheti a ti lelkeiteket.

Jak 1 22 legyetek pedig az ígének cselekedői, és nem csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Jak 1 23 mert ha ki hallgatója az igének, és nem cselekedője: az a férfiúhoz hasonlíttatik, ki megtekinti természet szerint való ábrázatát a tűkörben:

Jak 1 24 mert megtekíntette magát, és elment, és mindjárt elfelejtette minémű volt.

Jak 1 25 aki pedig betekínt a szabadságnak tökéletes törvényébe, és abban marad, nem feledékeny hallgató lévén, hanem a cselekedetnek követője: ez boldog leszen az ő cselekedetében.

Jak 1 26 aki pedig magát Istenttisztelőnek alítja lenni meg nem zabolázván a nyelvét, hanem megcsalván a maga szívét: ennek hiába való az ő Isteni tisztelete.

Jak 1 27 a tiszta és makula nélkül való Isteni tisztelet az Isten és az atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő háborúságukban, és makula nélkül magát megőrizni e világtól.

Jak 2

Magatartás a gazdagokkal és a szegényekkel

1 Testvéreim, a mi dicsőséges Urunkban, Jézus Krisztusban való hitetek legyen mentes minden személyválogatástól. 2 Mert ha belép a ti közösségetekbe egy ember aranygyűrűvel, fényes öltözetben, és belép egy szegény is rongyos ruhában, 3 s ti arra figyeltek, aki drága ruhába van öltözve, és azt mondjátok neki: »Foglalj itt helyet kényelmesen«, a szegénynek pedig azt mondjátok: »Te csak állj meg ott vagy ülj a lábam zsámolya elé«, 4 vajon nem ítélkeztek-e magatokban, s nem lettetek-e gonosz felfogású bírákká?

Jak 2 1 atyámfiai, a mi dicsőséges Urunk Jézus Krisztusban való hit ne legyen nálatok személyválogatással.

Jak 2 2 mert ha bemegyen a ti gyülekezetetekbe valamelly férfiú, arany gyűrűje lévén fehér ruhában, bemegyen pedig egy szegény is rongyos ruhában,

Jak 2 3 és arra tekíntetek, aki ékes ruhába őltözött és mondjátok neki: te ülj itt jól; a szegénynek pedig mondjátok: te állj amott; vagy ülj a lábaimnak zsámolya alá:

Jak 2 4 nem ítéltek-e magatokban, és nem lettetek-e hamis gondolatú bírákká?

5 Halljátok, szeretett testvéreim! Nem a világ
szemében szegényeket választotta ki Isten, hogy
gazdagok legyenek a hitben, és örökösei annak az
országnak, melyet azoknak ígért, akik őt szeretik?
6 Ti pedig tiszteletlenséggel illettétek a szegényt.
Nem a gazdagok nyomnak el titeket, s hurcolnak
benneteket a törvény elé? **7** Nem ők káromolják
azt a szép nevet, amelyről el vagytok nevezve?
8 Ha teljesítitek a királyi törvényt az Írás szerint:
»Szeresd felebarátodat, mint önmagadat« **{Lev
19,18}**, jól teszitek. **9** De ha személyválogatók vagy-
tok, bűnt követtek el, s a törvény ítél el titeket,
mert megszegtétek azt. **10** Aki ugyanis megtartja
az egész törvényt, de egy ellen vét, valamennyi-
ben vétkes lett. **11** Hiszen aki azt mondta: *»Ne törj
házasságot!«* **{Kiv 20,14}**, azt is mondta: *»Ne ölj!«* **{Kiv
20,13}** Ha tehát nem törsz házasságot, de ölsz, meg-
szegted a törvényt. **12** Úgy beszéljetek és úgy cse-
lekedjetek, hogy titeket a szabadság törvénye által
fognak megítélni. **13** Mert irgalom nélkül ítélet vár
arra, aki nem cselekszik irgalmasságot, az irgal-
masság viszont diadalmaskodik az ítéleten.

A hit és tettek viszonya

14 Mit használ, testvéreim, ha valaki azt
mondja, hogy hite van, de tettei nincsenek? Vajon
a hit üdvözítheti-e őt? **15** Ha pedig egy testvér
vagy nővér ruhátlan és szükséget szenved a min-
dennapi élelemben, **16** valaki pedig közületek azt
mondja neki: »Menj békében, melegedjél és lakjál
jól!« – de nem adjátok meg neki, amire a testnek
szüksége van, mit fog ez használni? **17** Így a hit is,
ha tettei nincsenek, halott önmagában. **18** De azt
mondja valaki: »Neked hited van, nekem pedig
tetteim vannak.« Mutasd meg nekem hitedet tet-
tek nélkül, és én megmutatom neked a tettekből a
hitemet. **19** Hiszed, hogy egy az Isten – és jól te-
szed. De az ördögök is hiszik ezt – és mégis re-
megnek! **20** Akarod azonban tudni, ó balga ember,
hogy a hit tettek nélkül meddő? **21** Ábrahám, a mi
atyánk, nem a tettei által igazult meg, feláldozva
fiát, Izsákot az oltáron? **{Ter 22,9}** **22** Láthatod, hogy
a hite közreműködött a tetteinél, és a hite a tettek
által lett tökéletessé. **23** Így beteljesedett az Írás,
amely azt mondja: *»Ábrahám hitt Istennek, s ez
megigazulásul tudatott be neki«* **{Ter 15,6}**, és Isten
a barátjának nevezte **{Iz 41,8}**. **24** Látjátok, hogy tet-
tek által igazul meg az ember, és nem egyedül a
hit által. **25** Hasonlóképpen a parázna Ráháb is
nem a tettek által igazult-e meg, amikor befogadta
a kémeket, és más úton bocsátotta el őket? **{Józs 2,1-
11}** **26** Mert ahogyan halott a test lélek nélkül, úgy
a hit is halott tettek nélkül.

Jak 2 [5] halljátok, szerelmes atyámfiai, az Isten nem a szegényeket választotta-e e világon, akik gazdagok a hitben, és örökösei az országnak, melyet az Isten az őtet szeretőknek igért?

Jak 2 [6] tí pedig tiszteletlenséggel illettétek a szegényt. nem a gazdagok nyomorgatnak-e titeket hatalmassággal, és ők vonzanak titeket a törvényekre?

Jak 2 [7] nem ők káromolják-e a jó nevet, mellyel ti neveztettek.

Jak 2 [8] de ha a királyi törvényt beteljesítitek az irás szerint: szeressed felebarátodat, mint tennen magadat; jól művelitek:

Jak 2 [9] ha pedig személyt válogattok; bűnt cselekszetek megfeddetvén a törvénytől, mint általhágók.

Jak 2 [10] valaki pedig az egész törvényt megtartja, vétkezik pedig egyben; mindenekben vétkessé lett.

Jak 2 [11] mert, aki azt mondotta: ne paráználkodjál; azt is mondotta: ne ölj. hogyha nem paráználkodol, de ölsz, által hágtad a törvényt.

Jak 2 [12] így szóljatok, és így cselekedjetek, mint a szabadság törvénye által megkezdvén ítéltetni.

Jak 2 [13] mert irgalmasság nélkül való ítélete leszen annak, aki irgalmasságot nem cselekedett: felülhaladja pedig az irgalmasság az ítéletet.

Jak 2 [14] mit használ, atyámfiai, ha valaki mondja, hogy hite vagyon, cselekedetei pedig nincsenek? vajon üdvözítheti-e azt a hit?

Jak 2 [15] ha pedig az öcsénk vagy húgunk mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi táplálás nélkül,

Jak 2 [16] mondja pedig valamellyitek azoknak: menjetek el békével, melegedjetek meg és elégedjetek meg, nem adtok pedig nekik a test szükségére valókat, mit használ az.

Jak 2 [17] így a hit is, ha cselekedetei nem lesznek, meghalt önnönmagában.

Jak 2 [18] de azt mondja valaki: neked hited vagyon, és nekem cselekedeteim vannak. mutasd meg nekem hitedet a cselekedetek nélkül, és én megmutatom neked a cselekedetekből az én hitemet.

Jak 2 [19] te hiszed, hogy egy az Isten: jól cselekszed: az ördögök is hiszik, és rettegik.

Jak 2 [20] akarod-e pedig tudni, te hiúságos ember, hogy a hit a cselekedetek nélkül meghalt?

Jak 2 [21] Ábrahám, a mi atyánk, nem a cselelekedetekből igazult-e meg áldozván az ő fiát, Izsákot az oltáron?

Jak 2 [22] látod-e, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel: és a cselekedetekből a hit tökéletessé lett?

Jak 2 [23] és beteljesedett az Írás mondván: hitt Ábrahám az Istennek, és igazságra tulajdoníttatott neki, és az Isten barátjának neveztetett.

Jak 2 [24] látjátok-e, hogy a cselekedetekből igazíttatik meg az ember, és nem csak a hitből?

Jak 2 [25] hasonlóképpen a kurva Rahab is, nem a cselekedetekből igazult-e meg befogadván a követeket és más úton elbocsátván?

Jak 2 [26] mert amint a test lélek nélkül meghalt, úgy a hit is a cselekedetek nélkül meghalt.

Jak 3

A nyelv hatalma

1 Ne akarjatok sokan tanítók lenni, testvéreim, hiszen tudjátok, hogy így súlyosabb ítéletet veszünk magunkra. **2** Mert sok mindenben vétünk mindnyájan. Ha valaki a szavában nem hibázik, az tökéletes ember, s az ilyen féken tudja tartani egész testét is. **3** Ha ugyanis a lovaknak zablát teszünk a szájába, hogy engedelmeskedjenek nekünk, az egész testüket kormányozzuk. **4** Lám, a hajókat is, bár nagyok, és erős szelek hajtják őket, a kis kormánnyrúddal oda irányítják, ahová a kormányos akarata vezeti. **5** Így a nyelv is kicsi testrész ugyan, de nagy dolgokat visz végbe. Íme, egy csekély tűz milyen nagy erdőt gyújt fel! **6** A nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Testrészeink közül a nyelv az, amely beszennyezi egész testünket, s a pokoltól lángra lobbanva egész életünk folyamát lángra gyullasztja. **7** Mert minden vadállat és madár, kígyó és egyéb állat természetét meg lehet szelídíteni, és meg is szelídíti az ember, **8** a nyelvet azonban az emberek közül senki sem szelídítheti meg. Nyughatatlan rossz az, telve halálos méreggel. **9** Azzal áldjuk az Istent és az Atyát, és azzal átkozzuk az embereket, akiket Isten a saját képére teremtett {Ter 1,26k}. **10** Egyazon szájból ered az áldás és az átok. Testvéreim, ennek nem szabad így lennie. **11** Vajon a forrás bocsát-e ki ugyanabból a nyílásból édes és keserű vizet? **12** Vajon teremhet-e, testvéreim, a fügefa olajbogyót, vagy a szőlő fügét? Így a sós forrás sem adhat édes vizet.

A felülről származó bölcsesség

13 Ki a bölcs és képzett közületek? Az ilyen mutassa fel az igaz élet tetteit bölcs szelídségben. **14** De ha keserű irigység van bennetek, és viszálykodás a szívetekben, ne dicsekedjetek és ne hazudjatok, meghazudtolva az igazságot. **15** Mert az

Jak 3 [1] atyámfiai, ne legyetek sokan mesterek, tudván, hogy nagyobb ítéletet vesztek.

Jak 3 [2] mert sokakban vétkezünk mindnyájan. aki a szóban meg nem botlik: az tökéletes férfiú. zabolán hordozhatja egész testét is.

Jak 3 [3] ha pedig a lovaknak szájukba zabolákat vetünk, hogy nekünk engedjenek, és egész testüket széjjel vezetjük:

Jak 3 [4] íme a hajók is, noha nagyok, és erős szelektől hajtatnak, egy kis kormánytól oda vezettetnek, ahová az igazgatónak indulata akarja:

Jak 3 [5] úgy a nyelv is kicsiny tag ugyan, és nagy dolgokat indít. íme minémű tűz, mely nagy erdőt megéget! a nyelv is tűz, minden hamisságnak gyülekezete.

Jak 3 [6] a nyelv a mi tagjaink között helyeztetett, mely az egész testet megfertözteti, és a gyehennától felgerjesztetvén felgyúlasztja életünknek teljes forgását.

Jak 3 [7] mert minden vadak és madarak és csúszómászók és egyébféle állatok természete megszelídíttetik, és megszelídíttettek az emberi természettől:

Jak 3 [8] a nyelvet pedig senki az emberek közül meg nem szelídítheti: nyughatatlan gonosz, teljes halálos méreggel.

Jak 3 [9] azzal áldjuk az Istent és az Atyát: és azzal átkozzuk az embereket, kik az Isten hasonlatosságára teremtettek.

Jak 3 [10] azon szájból származik az áldás és az átok. nem kell ezeknek így lenni, atyámfiai.

Jak 3 [11] vajon a kút azon forrásból bocsát-e ki édes és keserű vizet?

Jak 3 [12] vajon, atyámfiai, a fügefa teremhet-e szőlőt, vagy a szőlötő fügét? így a sós sem adhat édes vizet.

ilyen nem felülről jövő bölcsesség, hanem földi, érzéki, ördögi. **16** Ahol ugyanis irigység és versengés van, ott állhatatlanság is, és minden rossz cselekedet. **17** Az a bölcsesség pedig, amely felülről származik, először is szemérmes, azután békeszerető, szerény, engedékeny, telve van irgalommal és jó gyümölcsökkel, nem ítélkezik, s nincs benne tettetés. **18** Az igazság gyümölcsét pedig békességben vetik el a békeszeretők.

Jak 3 [13] kicsoda közöttetek bölcs és tudós? mutassa meg a jó magaviselésből az ő cselekedetét a bölcsességnek szelídségével.

Jak 3 [14] hogyha a keserű irégység vagyon bennetek, és visszavonások vannak szíveitekben: ne dicsekedjetek, és ne hazudjatok az igazság ellen.

Jak 3 [15] mert nem onnét felül származó bölcsesség ez, hanem földi, testi, ördögi.

Jak 3 [16] mert, ahol az irégység és a visszavonás: ott az álhatatlanság, és minden gonosz cselekedet.

Jak 3 [17] az onnét felül való bölcsesség pedig először szemérmes, azután békességes, jó erkőlcsű, könnyen engedő, a jókkal egyező, teljes irgalmassággal és jó gyümőlcsökkel, nem ítélő, tettetés nélkűl való.

Jak 3 [18] az igazságnak gyümőlcse pedig békességben vettetik a békességszerzőknek.

Jak 4

Óvás a széthúzástól és az evilági gondolkodástól

1 Honnan a háborúság és a civakodás köztetek? Nemde bensőtökből, a kívánságaitokból, amelyek tagjaitokban háborognak? **2** Csak kívántok, s nem kaptok semmit, öldököltök és versengtek, s nem szereztek semmit. Civakodtok és tusakodtok, és nincs semmitek – azért, mert nem kértek. **3** Kértek és nem kaptok – mert rosszul kértek: azért, hogy kívánságaitokra fordítsátok. **4** Ti házasságtörők! Nem tudjátok, hogy a világgal való barátkozás ellensége az Istennek?

Aki tehát ennek a világnak barátja akar lenni, ellenségévé lesz Istennek. **5** Vagy azt gondoljátok, hogy hiába mondja az Írás: »Féltékenyen vágyakozik a Lélek, amely bennünk lakik«? **6** Sőt még nagyobb kegyelmet is ad. Azért mondja:

»Isten a kevélyeknek ellenáll,
az alázatosaknak pedig kegyelmet ad«
{Péld 3,34G}.

7 Engedelmeskedjetek tehát Istennek; az ördögnek pedig álljatok ellen, és futni fog tőletek. **8** Közeledjetek Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeteket, bűnösök, és tisztítsátok meg szíveteket, ti kettős lelkűek! **9** Keseregjetek, szomorkodjatok és siránkozzatok, nevetésetek forduljon gyászra, és örömötök szomorkodásra. **10** Alázkodjatok meg az Úr színe előtt, és ő felmagasztal titeket.

11 Ne rágalmazzátok egymást, testvéreim! Aki rágalmazza testvérét vagy aki megítéli testvérét, a törvényt rágalmazza és a törvényt ítéli el. Ha

Jak 4 [1] honnét vannak a hadak és a pörldődések tiköztetek? nem innét-e? a ti kívánságaitokból, melyek vitézkednek a ti tagjaitokban?

Jak 4 [2] kívántok, és ugyan nincsen: öltök, és irígykedtek: és meg nem nyerhetitek: versengetek, és harcoltok, és ugyan nincsen, azért, hogy nem kéritek.

Jak 4 [3] kéritek, és nem veszitek el: azért, hogy gonoszul kéritek: hogy a ti kívánságaitokra költsétek.

Jak 4 [4] paráznák, nem tudjátok-e, hogy e világ barátsága ellensége az Istennek? valaki azért e világ barátja akar lenni, az Istennek ellenségévé leszen.

Jak 4 [5] vélitek-e, hogy hiába mondja az Írás: irígységre vágyódik a lélek, aki bennetek lakik?

Jak 4 [6] nagyobb kegyelmet ad pedig. az okáért mondja: az Isten a kevélyeknek ellenek áll, az alázatosoknak pedig malasztot ad.

Jak 4 [7] engedjetek azért az Istennek: ellene álljatok pedig az ördögnek, és elfut tőletek.

Jak 4 [8] közelgessetek az Istenhez, és hozzátok közelget. tisztítsátok meg a kezeiteket, bűnösök: és tisztítsátok meg szíveiteket, kettős szívűek.

Jak 4 [9] nyomorogjatok, és gyászoljatok, és sírjatok: a ti nevetéstek siralomra forduljon, és az örömötök keserűségre.

Jak 4 [10] alázzátok meg magatokat az Úr színe elett, és felmagasztal titeket.

Jak 4 [11] ne rágalmazzátok egymást, atyámfiai. aki az atyjafiát rágalmazza, vagy aki ítéli az atyjafiát, a törvényt rágalmazza, és a törvényt ítéli. ha

pedig elítéled a törvényt, nem vagy a törvény követője, hanem bírája. 12 Egy törvényhozó és bíró van, az, aki megmenthet és elveszíthet. Te pedig ki vagy, hogy felebarátodat megítéled?

Óvás a magabiztosságtól

13 Rajta hát, akik így szóltok: »Ma vagy holnap elmegyünk ebbe és ebbe a városba, s ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyerészkedünk« – 14 pedig azt sem tudjátok, mi lesz az életetekkel holnap. Pára vagytok, amely kevés ideig látszik, aztán elenyészik. 15 Ahelyett, hogy azt mondanátok: »Ha az Úr akarja, és ha élünk, ezt vagy azt fogjuk tenni.« 16 Ti azonban most dicsekedtek büszkeségetekben – pedig minden ilyen dicsekvés rossz. 17 Aki tehát tudna jót tenni és nem tesz, az vétkezik.

pedig a törvényt ítéled: nem vagy a törvénynek cselekedője, hanem ítélője.

Jak 4 12 egy a törvényadó, és az ítélő, ki elveszthet, és megszabadíthat.

Jak 4 13 te pedig ki vagy, aki felebarátodat ítéled? íme most akik mondjátok: ma vagy hólnap elmegyünk ama városba, és ott esztendőt töltünk ugyan, és vásárlunk, és nyereséget szerzünk:

Jak 4 14 kik nem tudjátok, mi leszen holnap.

Jak 4 15 mert micsoda a ti életetek? kevés ideig tetsző pára, és azután elenyészik. a helyett, hogy azt mondanátok: ha az Úr akarja; és: ha élünk, ezt vagy amazt cselekedjük.

Jak 4 16 most pedig örvendeztek a ti kevélységtekben. minden efféle örvendezés gonosz.

Jak 4 17 azért aki jót tud cselekedni, és nem cselekszi, bűn őneki.

Jak 5

Figyelmeztetés a keményszívű gazdagok számára

1 Rajta hát, gazdagok! Sírjatok, jajveszékeljetek a nyomorúságok miatt, amelyek rátok következnek! 2 Gazdagságotok elpusztult, ruháitokat megemésztette a moly. 3 Aranyotok és ezüstötök megrozsdásodott, a rozsdája tanúskodni fog ellenetek, és megemészti testeteket, mint a tűz. Még az utolsó napokban is gyűjtögettetek! 4 Íme, a munkások bére, akik mezőiteket learatták, s amelyet ti nem fizettetek ki, felkiált, és az aratók kiáltása eljutott a Seregek Urának fülébe. 5 Lakmároztatok a földön, és bujaságban hizlaltátok szíveteket a leölés napjára! 6 Elítéltétek és megöltétek az igazat, s ő nem állt ellen nektek!

Figyelmeztetés a kitartásra

7 Legyetek tehát béketűrők, testvéreim, az Úr eljöveteléig! Íme, a földművelő is várja a föld drága terményét, türelmesen várakozik, amíg *a korai és a késői esőt* megkapja. {MTörv 11,14}. 8 Legyetek ti is türelmesek, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van! 9 Ne panaszkodjatok, testvérek, egymás ellen, hogy meg ne ítéljenek benneteket! Íme, a bíró az ajtó előtt áll! 10 A szenvedésben és béketűrésben legyenek példaképeitek, testvérek, azok a próféták, akik az Úr nevében szóltak! 11 Íme, boldognak mondjuk őket, mert kitartottak. Hallottatok Jób béketűréséről, és láttátok a végét, melyet az Úr adott, mert *irgalmas az Úr, és könyörületes* {Zsolt 103,8}.

Jak 5 1 no már gazdagok, sírjatok ordítván a reátok következendő nyomorúságaitokon.

Jak 5 2 a ti gazdaságaitok megrothadtak: és a ti ruházataitok a molyoktól emésztettek meg.

Jak 5 3 a ti aranyatok és ezüstötök megrozsdásúlt, és azok rozsdája bizonyságul leszen ellenetek, és megemészti a ti testeiteket, mint a tűz. haragot gyűjtöttetek magatoknak az utolsó napokra.

Jak 5 4 íme a munkások bére, kik a ti tartományaitokat megaratták, mely tőletek csalárdúl megtartatott, kiált: és azok kiáltása a seregek ura füleibe bement.

Jak 5 5 vígan laktatok a földön, és bujaságban neveltétek a ti szíveiteket a megölés napjára.

Jak 5 6 kárhoztattatok, és megöltétek az igazat, és nem állott ellenetek.

Jak 5 7 békességes tűrők legyetek azért, atyámfiai, az Úr eljöveteléig. íme a szántó ember várja a földnek drága gyümölcsét, békességgel várakozván míg a reggeli és estveli esőt vegye.

Jak 5 8 békességes tűrők legyetek azért ti is, és erőssítsétek meg a ti szíveiteket: mert az Úrnak eljövetele elközelgetett.

Jak 5 9 ne fohászkodjatok, atyámfiai, egymás ellen, hogy meg ne ítéltessetek. ime a bíró az ajtó előtt áll.

Jak 5 10 például vegyétek, atyámfiai, a nehéz kimúlásban, a munkában és békességes tűrésben a prófétákat: kik az Úr nevében szólottak.

Jak 5 11 íme boldogoknak tartjuk azokat, akik tűrtenek. a Jób tűrését hallottátok, és miben végezte azt az Úr, láttátok, mert irgalmas az Úr és könyörülő.

Óvás az esküdözéstől

12 Mindenekelőtt pedig, testvéreim, ne esküdjetek sem az égre, sem a földre, és semmi egyébre sem! Legyen a ti »igen«-etek igen, a »nem«-etek nem, hogy ne essetek ítélet alá!

A bizalomteli imádság ereje: 5,13-18

13 Szenved valaki közületek? Imádkozzék! Vidám valaki? Énekeljen zsoltárokat! **14** Beteg valaki köztetek? Hívassa el az egyház presbitereit, azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg őt olajjal az Úr nevében! **15** A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, és az Úr felsegíti őt, ha pedig bűnökben van, bocsánatot nyer. **16** Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert sokat megtehet az igaz ember könyörgése. **17** Illés hozzánk hasonló ember volt, s amikor buzgón imádkozott, hogy ne essék eső a földre, nem is esett három évig és hat hónapig. **18** Aztán ismét imádkozott, és az ég esőt adott, s a föld megadta termését **{1 Kir 17-18}**.

Felelősség a testvérekért: 5,19-20

19 Testvéreim! Ha valaki közületek eltéved az igazságtól, és valaki megtéríti őt, **20** tudja meg, hogy aki a bűnöst visszatéríti téves útjáról, megmenti annak lelkét a haláltól, és betakarja bűneinek sokaságát **{Péld 10,12}**.

Jak 5 [12] mindenek fölött pedig, atyámfiai, ne esküdjetek se az égre, se a földre, se akármi egyéb esküvéssel. legyen pedig a ti beszédetek: úgy, úgy: nem, nem: hogy az ítéletbe ne essetek.

Jak 5 [13] szomorkodik-e valaki közületek? imádkozzék: csendes szívvel vagyon-e? énekeljen.

Jak 5 [14] beteg-e valaki közületek? vigye be az egyházi szolgákat, és imádkozzanak érette megkenvén őtet olajjal az Úr nevében:

Jak 5 [15] és a hitből való imádság megszabadítja a beteget, és megkönnyebbíti őtet az Úr: és ha bűnökben leszen, megbocsáttatnak neki.

Jak 5 [16] valjyátok meg azért egymásnak a ti bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy üdvözüljetek: mert sokat használ az igaznak szüntelen való könyörgése.

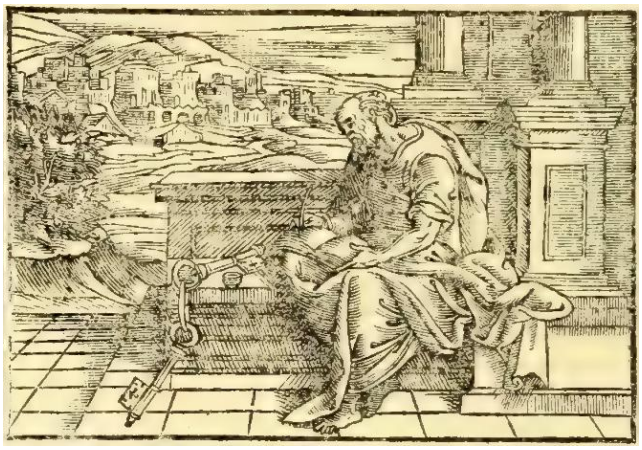
Jak 5 [17] Illés hozzánk hasonló ember volt, szenvedhető: és imádsággal imádkozott, hogy ne lenne eső a földre, és nem lett eső három esztendeig és hat hónapig.

Jak 5 [18] és ismét imádkozott: és az ég esőt adott, és a föld megadta az ő gyümölcsét.

Jak 5 [19] atyámfiai, ha ki eltévelyedik közületek az igazságról, és megtéríti valaki őtet:

Jak 5 [20] tudni kell, hogy, aki megtérítteti a bűnöst az ő tévelygő útjáról, megszabadítja annak lelkét a haláltól, és elfedezi a bűnöknek sokaságát.

PÉTER ELSŐ LEVELE

Címzés és köszöntés: 1,1-2

1 Pét 1

1 Péter, Jézus Krisztus apostola, a szórványban élő, választott jövevényeknek Pontuszban, Galáciában, Kappadóciában, Ázsiában és Bitíniában, **2** az Atyaisten előretudása szerint, a Lélektől eredő megszentelésben, hogy Jézus Krisztusnak engedelmeskedjenek, és az ő vére hintse meg őket. A kegyelem és béke gyarapodjék bennetek!

A hit célja és útja: 1,3-2,10

A hit célja

3 Áldott legyen Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmasságával élő reménységre szült újjá minket, Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által, **4** romolhatatlan, szennyezetlen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben fenn van tartva számotokra. **5** Isten ereje a hit által megőriz titeket az üdvösségre, amely készen áll, hogy az utolsó időben kinyilvánuljon. **6** Emiatt örvendeztek, ha most szomorkodnotok is kell egy kissé a különféle kísértésekben, **7** hogy a ti megpróbált hitetek a romlandó aranynál – melyet tűz által próbálnak meg – sokkal értékesebbnek bizonyuljon dicséretetekre, dicsőségetekre és tisztességetekre Jézus Krisztus megjelenésekor, **8** akit bár nem láttatok, szerettek; akiben, bár most sem látjátok, hisztek; s örvendeztek kimondhatatlan és megdicsőült örömmel, **9** mert eléritek hitetek célját, lelketek üdvösségét.

10 Ezt az üdvösséget vizsgálták és kutatták a próféták, akik a bennetek megvalósuló kegyelemről jövendöltek, **11** kutatva, hogy melyik vagy milyen időre mutat bennük Krisztus Lelke, aki előre megjövendölte a Krisztusra váró szenvedéseket és a rájuk

1Pt 1 [1] Péter a Jézus Krisztus apostola, a választott jövevényeknek, akik elszéledtek Pontuszba, Galáciába, Kappadóciába, Ázsiába, és Bitiniába,

1Pt 1 [2] az Atya Istennek eleve való ismerete szerint, a léleknek megszentelésére, az engedelemre, és a Jézus Krisztus vérének elhintésére: a kegyelem és békesség megtöbbüljön nektek.

1Pt 1 [3] áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak atyja, ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre, a Jézus Krisztusnak halottaiból való feltámadása által,

1Pt 1 [4] a meg nem veszhető és meg nem fertőztethető és meg nem hervadható örökségre, mely mennyekben nektek tartatik,

1Pt 1 [5] akik az Isten erejéből megőriztettek a hit által az üdvösségre, mely elkészíttetett, hogy megjelenjék az utolsó időben.

1Pt 1 [6] melyben örvendeztek, ha most egy kevessé szomorkodni kell is különb-különbféle kísértetekben:

1Pt 1 [7] hogy a ti hiteteknek próbálása, mely sokkal drágább az aranynál, (mely a tűz által próbáltatik meg), találtassék dícséretre és dicsőségre és tisztességre a Jézus Krisztusnak megjelenésekor:

1Pt 1 [8] kit, noha nem láttatok, szerettek: kiben most is nem látván hisztek: hívén pedig örvendeztek kimondhatatlan és dicsőséges örömmel:

1Pt 1 [9] elvévén a ti hiteteknek végét, a lelketek üdvösségét.

1Pt 1 [10] mely üdvösség felől kérdezkedtek és tudakoztak a próféták, akik a ti következendő malasztotokról profétáltak

1Pt 1 [11] tudakozván: micsoda vagy minémű időt jelentene őbennük a Krisztus lelke: megjövendölvén a Krisztusnak szenvedéseit és azután való dicsőségét:

1Pt 1 [12] kiknek megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgáltak azokban, melyek most nektek hirdettettek azok által, akik az evangéliumot nektek hirdették, a mennyből bocsáttatott Szentlélek által, kit az angyalok látni kívánnak.

1Pt 1 [13] az okáért a ti elméteknek ágyékát felövedzvén, józanok lévén tökéletesen bízzatok a kegyelemben, mely nektek adatik a Jézus Krisztusnak megjelenésére:

1Pt 1 [14] mint engedelmes fiak, nem szabván magatokat a ti tudatlanságtoknak előbbi kívánságaihoz:

1Pt 1 [15] hanem a Szent szerint, aki titeket hívott; ti is minden magatok viselésében szentek legyetek:

következő dicsőséget. 12 Tudomásukra hozták, hogy
nem önmaguknak, hanem nektek szolgáltak mind-
azokkal, amiket most az evangélium hirdetői feltár-
tak nektek, miután az égből elküldetett a Szentlélek;
ezek szemlélésére vágynak az angyalok is.

A hit útja

13 Ezért tehát övezzétek fel elmétek derekát,
legyetek józanok, és bízzatok tökéletesen a kegye-
lemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor
felajánlanak nektek; 14 mint engedelmes fiak, nem
tudatlanságotok régi vágyaihoz alkalmazkodva,
15 hanem a Szent szerint, aki titeket meghívott,
magatok is egész életmódotokban szentek legyé-
tek, 16 mert írva van: *»Szentek legyetek, mert én
szent vagyok!«* {Lev 19,2} 17 És ha Atyának hívjátok
azt, aki személyválogatás nélkül ítél kinek-kinek
cselekedete szerint, járjatok félelemmel zarándok-
ságotok idején, 18 tudva, hogy nem romlandó
ezüstön vagy aranyon történt a megváltásotok az
atyáitoktól rátok hagyományozott hiú életmódo-
tokból {Iz 52,3}, 19 hanem a szeplőtlen és érintetlen
Báránynak, Krisztusnak drága vérén, 20 akit az
Atya ugyan a világ alkotása előtt szemelt ki, de az
utolsó időben jelentett ki tiértetek. 21 Általa hisz-
tek Istenben, aki őt feltámasztotta a halottak kö-
zül, és dicsőséget adott neki, hogy Istenben hig-
gyetek és reméljetek.

22 Tisztítsátok meg tehát lelketeket az igaz-
ságnak engedelmeskedve, a nem színlelt testvéri
szeretetben. Figyelmesebben, szívből szeressétek
egymást, 23 újjászületve nem romlandó, hanem
romolhatatlan magból Isten élő és örökké megma-
radó igéje által, 24 mert

minden test olyan, mint a fű,
s minden dicsősége, mint a fű virága:
elszáradt a fű, lehullott a virága,
25 *az Úr igéje azonban örökre megmarad*
{Iz 40,6-8G}.

Ez pedig az az ige, amelyet hirdettek nektek.

1Pt 1 16 mert írva vagyon: szentek legyetek, mert
én szent vagyok.

1Pt 1 17 és ha segítségűl hívjátok azt az atyát, aki
személyválogatás nélkül, kinek-kinek az ő cse-
lekedete szerint ítél, félelemmel forgolódjatok a ti
életeteknek idején.

1Pt 1 18 tudván, hogy nem megveszendő aranyon
vagy ezüstön váltattatok meg a ti atyáitoknak ren-
delése szerint való haszontalan forgolódásotokból:

1Pt 1 19 hanem a Krisztusnak, úgymint makula nél-
kül való és fertőzetlen báránynak drágalátos vérén:

1Pt 1 20 ki e világnak felállatása előtt megismer-
tetett ugyan, megjelentetett pedig az utólsó idők-
ben tiérettetek,

1Pt 1 21 kik öáltala hűek vagytok az Istenben, aki
feltámasztotta őtet halottaiból, és dicsőséget
adott neki, hogy a ti hitetek és reménységtek az
Istenben lenne:

1Pt 1 22 a ti lelkeiteket megtisztítván a szeretet-
nek engedelmességével, az atyafiúi szeretettel,
együgyű szívből szorgalmatosban szeressétek
egymást:

1Pt 1 23 újonnan születtetvén nem rothadandó
magból, hanem rothadatlanból, az élő és örökké
megmaradandó Istennek igéje által.

1Pt 1 24 mert minden test, mint a fű; és minden ő
dicsősége, mint a fűnek virága: megszáradott a
fű, és az ő virága elhullott.

1Pt 1 25 az úr igéje pedig örökké megmarad. ez
pedig az ige, amely nektek hirdettetett.

1 Pét 2

Jézus Krisztus, az élő kő

1 Vessetek le hát minden gonoszságot, min-
den álnokságot és képmutatást, irigységet és min-
den rágalmazást, 2 és mint a most született kisde-
dek, hamisítatlan szellemi tej után vágyakozzatok,
hogy általa növekedjetek az üdvösségre, 3 miután
megízleltétek, milyen édes az Úr {Zsolt 34,9}.

1Pt 2 1 letévén azért minden gonoszságot és min-
den álnokságot és képmutatásokat és irégységeket és minden rágalmazásokat,

1Pt 2 2 mint a most született gyermekek, álnok-
ság nélkül értelmes tejet kívánjatok: hogy az által
növekedjetek az üdvösségre,

1Pt 2 3 ha mindazáltal megkóstoltátok, hogy édes
az Úr.

4 Hozzá járultok, mint élő kőhöz, akit az emberek elvetettek ugyan, de Isten kiválasztott és megtisztelt **{Iz 28,16G}**. **5** Ti is, mint élő kövek, felépültök rajta lelki házzá, szent papsággá lelki áldozatok bemutatására, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által. **6** Azért áll az Írásban:

»Íme, kiválasztott,

értékes szegletkövet teszek le Sionban;

aki hisz benne, meg nem szégyenül« **{Iz 28,16G}**.

7 Ez nektek, hívőknek, tisztesség, a nem hívőknek pedig

»ez az a kő, amelyet az építők elvetettek,

és mégis szegletkővé lett« **{Zsolt 118,22}**.

8 Ezenkívül *»a botlás kövévé és a botrány sziklájává«* **{Iz 8,14}** mindazoknak, akik megütköznek az igén, és nem hisznek benne, pedig erre rendelték őket.

9 Ti pedig *választott nép, királyi papság, szent nemzet, megváltott nép vagytok, hogy hirdessétek annak üdvözítő tetteit* **{Kiv 19,5kG; Iz 43,20k}**, aki a sötétségből meghívott titeket az ő csodálatos világosságára, **10** akik egykor *»nem nép«* voltatok, most pedig *Isten népe* vagytok; akik *számára azelőtt nem volt irgalom*, most pedig *irgalmat nyertetek* **{Óz 1,6.9; 2,3}**.

Keresztény élet a családban és a társadalomban: 2,11-4,11

A keresztény a társadalomban

11 Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és zarándokokat, tartózkodjatok a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen harcolnak. **12** Tanúsítsatok jó magatartást a nemzetek között, hogy éppen abban, amiben mint gonosztevőket megrágalmaznak, a jócselekedetek láttán, dicsőítsék Istent a látogatás napján.

13 Engedelmesek legyetek minden emberi teremtménynek az Úrért, akár a királynak, mint legfelsőbbnek, **14** akár a helytartóknak, mint akiket ő a gonosztevők büntetésére, a jóknak pedig dicséretére küldött. **15** Mert az az Isten akarata, hogy jót cselekedve elnémítsátok az oktalan emberek tudatlanságát; **16** mint szabadok, és nem mint olyanok, akik a szabadságot a gonoszság palástjául használjátok, hanem mint Isten szolgái.

17 Mindenkit becsüljetek, a testvéri közösséget szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek.

1Pt 2 [4] kihez járulván, mint élő kőhöz, ki az emberektől megvettetett ugyan, az Istentől pedig választatott és tiszteltetett:

1Pt 2 [5] ti is, mint élő kövek, felül reá építtessetek, lelki házul, szent papságul, a lelki áldozatokat bemutatni, kedveseket az Istennek a Krisztus Jézus által.

1Pt 2 [6] az okáért vagyon az írásban: íme Sionban választott, drágalátos fő szegletkövet teszek, és aki hiszen abban, meg nem szégyenül.

1Pt 2 [7] nektek azért hívőknek tisztesség: a nemhívőknek pedig az a kő, amelyet az építők megvetettek, fő szegletkővé lett

1Pt 2 [8] és botlásnak köve és botránkozásnak kősziklája, azoknak, akik megbotlanak az igében, és nem hisznek annak, amelyre rendeltettek is.

1Pt 2 [9] ti pedig, választott nemzet, királyi papság, szent nemzetség, megváltatott nép: hogy hirdessétek annak erejét, aki titeket a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott.

1Pt 2 [10] kik valaha nem nép, most pedig az Isten népe: kik irgalmasságot nem nyertetek volt, most pedig irgalmasságot nyertetek.

1Pt 2 [11] szerelmeseim, kérlek titeket mint jövevényeket és zarándokokat, hogy megtartóztassátok magatokat a testi kívánságoktól, melyek vitézkednek a lélek ellen,

1Pt 2 [12] a ti magatok viselése a pogányok között jó lévén: hogy a helyében, hogy titeket rágalmaznak mint gonosztevőket, a jó cselekedetekből megszemlélvén titeket, dicsőítsék az Istent a látogatásnak napján.

1Pt 2 [13] engedelmesek legyetek azért minden emberi teremtett állatnak az Istenért: akár a királynak, mint legfeljebb valónak;

1Pt 2 [14] akár a hadnagyoknak, mint őtőle küldötteknek a gonosztevők büntetésére, a jóknak pedig dícséretekre:

1Pt 2 [15] mert így vagyon az Isten akarata, hogy jól cselekedvén megnémítsátok az esztelen emberek tudatlanságát:

1Pt 2 [16] mint szabadosok, és nem mintha a szabadságot a gonoszság palástjának tartanátok, hanem mint Isten szolgái.

1Pt 2 [17] mindeneket tiszteljetek: az atyafiúságot szeressétek: az Istent féljétek: a királyt tiszteljétek.

1Pt 2 [18] szolgák, engedelmessek legyetek uraitoknak minden félelemmel, nemcsak a jóknak és csendeseknek, hanem a feslett erkölcsűeknek is.

Szolgák Krisztus követésében

18 Szolgák, engedelmeskedjetek uraitoknak
teljes félelemmel, ne csak a jóknak és szelídeknek, hanem a gonoszoknak is. 19 Mert kegyelem
az, ha valaki Isten iránti lelkiismeretességből
igazságtalanul szenvedve tűri a gyötrelmeket.
20 Hiszen miféle dicsőség az, ha vétkeztek, és
azért viselitek el a pofonokat? De ha jót cselekedtetek, és békével tűrtök, ez kedves Isten előtt.
21 Hiszen erre vagytok hivatva,
mert példát hagyva nektek,
Krisztus is szenvedett értetek,
hogy az ő nyomdokait kövessétek.
22 *Ő, aki bűnt nem cselekedett,*
s álnokságot sem találtak szájában {Iz 53,9},
23 aki, mikor szidalmazták, maga nem szidalmazott,
mikor szenvedett, nem fenyegetőzött,
hanem rábízta magát az igazságos Bíróra;
24 aki a mi *bűneinket maga hordozta* testében a fán,
hogy a bűnöknek meghalva igaz életet éljünk;
az ő sebe által gyógyultatok meg.
25 Mert olyanok voltatok,
mint a tévelygő juhok {Iz 53,5k},
de most megtértetek lelketek pásztorához és felügyelőjéhez.

1Pt 2 19 mert az kedves, ha valaki az Istenes lelkiismeretért szomorúságokat szenved bűntelen szenvedvén.

1Pt 2 20 mert micsoda dicsőség az, ha vétkezvén és arcul csapdostatván szenvedtek? de ha jól cselekedvén békével szenvedtek; az kedves az Istennél.

1Pt 2 21 mert erre hívattattatok: mert a Krisztus is szenvedett érettünk nektek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek.

1Pt 2 22 ki bűnt nem tett, se álnokság nem találtatott a szájában:

1Pt 2 23 ki midőn szidalmaztatnék, nem szidalmazott: midőn szenvedne, nem fenyegetődött: hanem adja vala magát az őtet hamisan ítélőnek:

1Pt 2 24 ki a mi bűneinket hordozta az ő testében a fán: hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebével meggyógyultatok.

1Pt 2 25 mert, mint a tévelygő juhok, valátok, de megtértetek most a ti lelkeitek pásztorához és püspökéhez.

1 Pét 3

Asszonyok és férjek

1 Ugyanígy az asszonyok is legyenek engedelmesek férjüknek, hogy ha egyesek nem hisznek is az igének, az asszonyok magaviselete beszéd nélkül is megnyerje őket, 2 mikor látják istenfélő, tiszta életeteket. 3 Ne a külső hajdísz, az arany viselése vagy fényes ruha legyen az ékességük, 4 hanem ami a szívben rejtőző, múlhatatlan ékszer: a szelíd és nyugodt természet. Ez értékes Isten szemében. 5 Hiszen egykor így ékesítették fel magukat a szent és Istenben bízó asszonyok is, engedelmeskedve saját férjüknek, 6 mint ahogy Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezve őt, akinek ti leányai vagytok, ha jót tesztek, és semmi viszontagságtól nem féltek. 7 De ti is, férfiak, megértőek legyetek asszonyaitokkal, becsüljétek meg őket, mint a gyengébb asszonyi nemet, és mint társörököseiteket a kegyelemből való életben, hogy imádságotoknak ne legyen akadálya.

1Pt 3 1 hasonlóképpen az asszonyok is az ő férjeiknek birtoka alatt legyenek: hogy, akik nem hisznek is az igének, az asszonyállatoknak maguk viselése által ige nélkül megnyerettessenek

1Pt 3 2 megtekintvén a ti félelemmel való tiszta életeteket.

1Pt 3 3 kiknek ne legyen külső cifra hajuk, vagy arany viselésük, vagy őltöző ruháknak ékességeik:

1Pt 3 4 hanem a szívben elrejtetett ember, a csendes és mértékletes léleknek rothadatlansága, mely gazdag az Istennek színe előtt.

1Pt 3 5 mert így ékesítik vala fel magokat régente, a szent és Istenben bízó asszonyállatok is, birtokuk alatt lévén az ő tulajdon férjüknek.

1Pt 3 6 mint Sára engedett Ábrahámnak, urának híván őtet: akinek leányai vagytok jól cselekedvén és semmi háborúságtól nem félvén.

1Pt 3 7 a férfiak hasonlóképpen együtt lakván okosság szerint, mint asszonyi gyarlóbb edénynek tisztességet adván, úgy mint ő örökös-

Felhívás az egyetértésre

8 Végül pedig legyetek mindnyájan egyetértők, együttérzők, szeressétek a testvéri közösséget, legyetek irgalmasok, alázatosak! **9** Ne viszonozzátok a rosszat rosszal, sem a szidalmat szidalommal, inkább mondjatok áldást; hisz arra vagytok hivatva, hogy áldás legyen az örökrészetek.

10 »Mert aki *az életet szeretni akarja,*
és jó napokat szeretne látni,
fékezze nyelvét a rossztól,
és szája ne szóljon álnokságot.
11 *Forduljon el a gonosztól, és tegyen jót;*
keresse a békét, és kövesse azt.
12 Mert az *Úr szemei az igazakon nyugszanak,*
és fülei hallgatnak könyörgéseikre;
de az Úr tekintete haragos a gonosztevők felé« **{Zsolt 34,13-17}**.

Helyes magatartás a világban

13 Ki árthat nektek, ha a jónak buzgó követői lesztek? **14** De ha szenvedtek is az igaz élet miatt, boldogok vagytok. *Ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, és meg ne zavarodjatok,* **15** hanem *őrizzétek szentül* szívetekben *az Úr* Krisztust **{Iz 8,12k}**. Mindenkor legyetek készen arra, hogy válaszolni tudjatok mindenkinek, aki a bennetek lévő reménység okát kérdezi tőletek. **16** De ezt szelídséggel és tisztelettudóan, jó lelkiismerettel tegyétek, hogy akik rágalmazzák buzgó életeteket Krisztusban, szégyent valljanak abban, amivel titeket gyaláznak. **17** Jobb ugyanis – ha Isten úgy akarja – jót cselekedve szenvedni, mint rosszat cselekedve. **18** Mert Krisztus is meghalt egyszer a bűnökért, az Igaz a bűnösökért, hogy minket Istenhez vezessen. Test szerint megölték ugyan, de a Lélek életre keltette. **19** Őbenne ment el, hogy azoknak a lelkeknek is hirdesse az örömhírt, akik a börtönben voltak, **20** akik egykor hitetlenek voltak, amikor Isten türelmesen várt Noé napjaiban, míg a bárka épült, amelyben kevés, összesen nyolc lélek menekült meg a víz által. **21** Ennek felel meg most a keresztség, amely titeket most megment, nem a test szennyének lemosása által, hanem mint a jó lelkiismeret kérése Istentől Jézus Krisztus feltámadása alapján, **22** aki az Isten jobbján van, miután felment a mennybe, és akinek uralma alá vannak vetve az angyalok, hatalmasságok és erők.

társuknak is a kegyelemből való életben: hogy meg ne bántassanak a ti imádságaitok.

1Pt 3 [8] végezetre pedig mindnyájan egy akaratúak legyetek, szánakodók, atyafiúságnak szeretői, irgalmafok, csendesek, alázatosok:

1Pt 3 [9] nem fizetvén gonosszal a gonoszért, se szidalommal a szidalomért, hanem inkább áldván:

1Pt 3 [10] mert arra hívattattatok, hogy az áldást örökségül bírjátok. mert, aki az életet akarja szeretni, és a jó napokat látni, megtartóztassa nyelvét a gonosztól, és az ő ajkai ne szóljanak álnokságot.

1Pt 3 [11] távozzék el a gonosztól, és cselekedjék jót: keresse a békességet, és kövesse azt:

1Pt 3 [12] mert az Úr szemei az igazakon, és az ő fülei azok könyorgésein. az Úr tekíntete pedig a gonosztevőkön.

1Pt 3 [13] és ki árt nektek, ha a jónak követői lesztek?

1Pt 3 [14] de ha valamit szenvedtek is az igazságért, boldogok lesztek. azoktól való féltetekben pedig meg ne félemeljetek, és meg ne háborodjatok.

1Pt 3 [15] az Úr Krisztust pedig szenteljétek a ti szíveitekben, készek lévén mindenkor megfelelni mindennek, aki okát kérdi a bennetek való reménységnek.

1Pt 3 [16] de szelídséggel és félelemmel jó lelki ismeretetek lévén: hogy amiben rágalmaznak titeket, megszégyenüljenek, akik szidalmazzák a ti Krisztusban való jó magatok viselését.

1Pt 3 [17] mert jobb, hogy jól cselekedvén, (ha az Isten akarata akarja), szenvedjetek, hogysem gonoszul cselekedvén.

1Pt 3 [18] mert a Krisztus is egyszer halt meg a mi bűneinkért, az igaz a hamisakért, hogy minket az Istennek bemutatna, ki megölettetett ugyan test szerint, megelevenítettetett pedig a lélek által.

1Pt 3 [19] mely által, azoknak is a lelkeknek, amelyek a tömlöcben valának, elmenvén predikált:

1Pt 3 [20] akik valaha hitlenek voltak, mikor várják vala az Istennek békességes tűrését Noé napjaiban, mikor a bárka építtetnék: melyben kevés, azaz nyolc lélek szabadult meg a víz által.

1Pt 3 [21] títeket is most a hasonló formájú keresztség üdvözít: nem a test szennyeinek letétele, hanem a jó lelkiismeretnek kérdése az Istennél a Jézus Krisztusnak feltámadása által,

1Pt 3 [22] ki az Istennek jobbján vagyon, elnyelvén a halált, hogy az örök életnek örökösei lennénk: mennyekbe ment birodalma alá vetvén az angyalokat és a hatalmasságokat és az erőket.

1 Pét 4

1 Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, ti is ugyanezzel a gondolattal fegyverkezzetek fel, mert aki testben szenvedett, megszűnt vétkezni, **2** hogy már ne az emberi vágyaknak, hanem Isten akaratának éljen a testben még hátralevő időben. **3** Mert elég, hogy az elmúlt időt a pogányok akarata szerint töltöttétek, és kicsapongásokban, tobzódásban, részegeskedésben, dorbézolásokban, tivornyázásokban, tiltott bálványimádásban éltetek. **4** Most meg csodálkoznak, hogy nem tartotok velük ugyanezen érzékiség áradatában, és káromolnak titeket. **5** De számot fognak adni annak, aki készen áll ítélni eleveneket és holtakat. **6** Mert azért hirdette Krisztus az evangéliumot a megholtaknak is, hogy bár test szerint, emberek módjára ítélet alá estek, de a Lélek szerint Istenben életük legyen.

7 Közel van mindennek a vége. Legyetek tehát okosak, és ügyeljetek, hogy helyesen imádkozzatok! **8** Mindenekelőtt pedig kölcsönös szeretettel legyetek egymás iránt szüntelenül, mert a szeretet sok bűnt eltakar **{Péld 10,12}**! **9** Legyetek vendégszeretők egymás iránt zúgolódás nélkül! **10** Mindegyiktek, ahogy kapta a kegyelmet, úgy adja tovább másnak is, mint jó intézői az Isten sokféle kegyelmének. **11** Ha valaki beszél, mintegy Isten szavaival beszéljen; ha valaki szolgálatot tesz, mintha azzal az erővel tenné, amelyet Isten oszt ki, hogy mindenben Isten dicsősége valósuljon meg Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom mindörökkön örökké! Ámen.

Befejező intelmek: 4,12-5,11

A kitartás próbája

12 Szeretteim, ne lepődjetek meg azokon a perzselő szorongatásokon, amelyek megpróbáltatásul érnek benneteket, mintha valami hallatlan dolog esett volna veletek. **13** Inkább örüljetek, hogy részetek lehet Krisztus szenvedéseiben, hogy amikor dicsősége kinyilvánul, vigadozva örvendezzetek. **14** Ha szidalmaznak titeket Krisztus nevéért, boldogok vagytok, mert a dicsőség Lelke és Isten Lelke nyugszik rajtatok **{Iz 11,2}**. **15** Közületek senkit se azért érjen szenvedés, mert gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztevő, vagy a mások ügyébe avatkozik. **16** Ha pedig mint keresztény szenved, ne szégyellje, hanem dicsőítse Istent ebben a névben.

17 Itt az ideje ugyanis, hogy megkezdődjék az ítélet Isten házán. Ha pedig rajtunk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem hisznek Isten evangéliumának?

1Pt 4 [1] azért szenvedvén Krisztus a testben tí is azon gondolattal fegyverkezzetek fel: mert, aki a testben szenvedett, megszűnt a bűnöktől:

1Pt 4 [2] hogy immár nem az emberek kívánságainak, hanem az Isten akaratának, ami ideje hátra vagyon, éljen a testben.

1Pt 4 [3] mert elég az elmúlt idő a pogányok akaratának beteljesitésére, azoknak, akik a bujaságokban, kívánságokban, részegségekben, tobzódásokban, italokban és a megtíltatott bálványok tiszteletében jártak.

1Pt 4 [4] melyért csodálkoznak, hogy eggyütt ővelük nem futtok ugyanazon bujaságnak szégyenségére káromkodván.

1Pt 4 [5] kik számot adnak annak, aki kész megítélni az eleveneket és a hóltakat.

1Pt 4 [6] mert azért hirdettetett az evangélium a meghaltaknak is: hogy megitéltessenek ugyan az emberek szerint a testben, éljenek pedig Isten szerint a lélekben.

1Pt 4 [7] mindeneknek elközelgetett pedig a vége. legyetek az okáért okosak, és vígyázzatok az imádságokban.

1Pt 4 [8] mindeneknek elötte pedig az egymáshoz való szeretet szűntelen legyen bennetek: mert a szeretet befedezi a bűnök sokaságát.

1Pt 4 [9] gazdálkodók egymásnak zúgolódás nélkül.

1Pt 4 [10] mindenitek, amint vette az ajándékot, azt egymás között szolgáltatván, mint az Istennek sokféle ajándékának jó sáfárai.

1Pt 4 [11] ha ki szól, úgy mint az Istennek beszédét: ha ki szolgál, úgy mint az erőből, melyet az Isten szolgáltat: hogy mindenekben tiszteltessék az Isten a Jézus Krisztus által: kinek dicsőség, és birodalom örökkön örökké: ámen.

1Pt 4 [12] szerelmeseim, ne csodálkozzatok a háborúságnak hőségében, mely a ti próbálásotokra vagyon, mintha valami új dolog történnék rajtatok:

1Pt 4 [13] hanem a Krisztus szenvedéseiben részesűlvén örűljetek.

1Pt 4 [14] hogy az ő dicsőségének megjelenésében is örvendezvén vígadjatok.

1Pt 4 [15] ha szidalmaznak titeket a Krisztus nevéért, boldogok lesztek: mert az Istennek tisztelete, dicsősége és ereje és az ő lelke rajtatok megnyugszik. senki pedig közületek ne szenvedjen, mint gyilkos, vagy lopó, vagy átkozódó, vagy a másénak kívánója.

1Pt 4 [16] ha pedig mint keresztyén, ne szégyellje: dicsőíttse pedig az Istent e névvel.

1Pt 4 [17] mert ideje, hogy az itélet az Isten házától elkezdessék. ha pedig először mítőlünk: micsoda

18 *»Ha az igaz is alig üdvözül,*

mivé lesz az istentelen és a bűnös?« **{Péld 11,31G}**

19 Ezért azok is, akik Isten akarata szerint szenvednek, ajánlják lelküket a hűséges Teremtőnek jótetteik által.

1 Pét 5

A pásztor és a nyáj

1 A presbitereket, akik köztetek vannak, kérem – mint elöljárótársuk és Krisztus szenvedésének tanúja és az ő dicsőségének is részese, amely a jövőben ki fog nyilvánulni: – **2** legeltessétek Isten rátok bízott nyáját. Viseljétek gondját, ne kényszerűségből, hanem szabad akaratból Isten szerint; ne rút nyerészkedésből, hanem buzgóságból; **3** nem uralkodva a választottak fölött, hanem mint a nyájnak példaképei. **4** S ha majd megjelenik a pásztorok Fejedelme, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koronáját.

5 Hasonlóképpen ti ifjak, engedelmeskedjetek az idősebbeknek! Mindnyájan öltsétek magatokra az egymás iránti alázatosságot, mert

Isten a kevélyeknek ellenáll,

az alázatosaknak pedig kegyelmet ad **{Péld 3,34G}**.

6 Alázkodjatok meg tehát Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. **7** Bízzátok rá minden aggodalmatokat **{Zsolt 55,23}**, mert gondja van rátok. **8** Józanok legyetek és vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán körüljár, keresve, kit nyeljen el. **9** Erős hittel álljatok neki ellen, tudjok ugyanis, hogy ugyanez a szenvedés éri testvéreiteket is, akik ezen a világon vannak.

10 Minden kegyelem Istene pedig, aki meghívott titeket az ő örök dicsőségére Jézus Krisztus által, maga fog titeket – miután kissé szenvedtetek – tökéletesíteni, megerősíteni, megszilárdítani és megalapozni. **11** Övé a dicsőség és az uralom mindörökkön örökké! Ámen.

Befejezés: köszöntések és áldás: 5,12-14

12 Szilvánusz által, akit hű testvérnek tekintek, röviden írtam nektek, kérve-kérve titeket, és tanúságot téve arról, hogy ez Isten igaz kegyelme. Tartsatok ki benne! **13** Üdvözöl titeket a veletek együtt kiválasztott egyház Babilonban, és Márk, a fiam. **14** Köszöntsétek egymást a szeretet csókjával!

Békesség mindnyájatoknak, akik Krisztusban vagytok!

azoknak végük, akik nem hisznek az Isten evangéliumának?

1Pt 4 [18] és ha az igaz csak alig üdvözül, az Istentelen és a bűnös hol állhat elő?

1Pt 4 [19] azokáért azok is, akik az Isten akarata szerint szenvednek, ajánlják az ő lelküket a hű teremtőnek a jó cselekedetek által.

1Pt 5 [1] az egyházi szolgákat azért, akik köztetek vannak, kérem, együtt való egyházi szolga, és a Krisztus szenvedéseinek tanúja: ki a következendö időben megjelenendö dicsőségnek is részese:

1Pt 5 [2] legeltessétek az Istennek köztetek való nyáját, gondot viselvén nem kényszerítésből, hanem szabad akaratból Isten szerint: sem az undok nyereség kedvéért, hanem jó akaratból:

1Pt 5 [3] sem úgy, mint uralkodván az Úr örökségén, hanem példái lévén a nyájnak szívből.

1Pt 5 [4] és mikor megjelenik a pásztorok fejedelme, elveszitek a dicsőségnek hervadhatatlan koronáját.

1Pt 5 [5] hasonlóképpen, ifjak, engedjetek a véneknek. mindnyájan pedig egymáshoz alázatosságot mutassatok, mert az Isten a kevélyeknek ellenük áll, az alázatosoknak pedig malasztot ad.

1Pt 5 [6] alázzátok meg azért magatokat az Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket a meglátogatásnak idején:

1Pt 5 [7] minden szorgasmatosságotokat őreája vetvén, mert öneki gondja vagyon reátok.

1Pt 5 [8] józanok legyetek, és vígyázzatok: mert a ti ellenségetek, az ördög, mint az ordító oroszlán, körűljár, keresvén, akit elnyeljen:

1Pt 5 [9] kinek ellene álljatok, erősek lévén a hitben: tudván, hogy ugyanazt szenvedik a ti atyátokfiai, akik e világon vannak.

1Pt 5 [10] a minden kegyelemnek Istene pedig, aki minket az ő örökké való dicsőségére hívott a Krisztus Jézusban, titeket, akik egy kevessé szenvedtek, tökéletesekké teszen, megerősít és megvastagít.

1Pt 5 [11] őneki dicsőség és birodalom örökkön örökké. ámen.

1Pt 5 [12] Szilvánusz által, aki nektek hű atyátok fia, amint alítom, rövideden írtam: igen kérvén és bizonyságot tévén, hogy ez az Istennek igaz kegyelme, amelyben állotok.

1Pt 5 [13] köszönt titeket az Anyaszentegyház, mely veletek együtt választatott Babilonban, és Márk, az én fiam.

1Pt 5 [14] köszöntsétek egymást a szent csókolással. kegyelem mindnyájótoknak, akik a Krisztus Jézusban vagytok. ámen.

PÉTER MÁSODIK LEVELE

Címzés és köszöntés: 1,1-2

2 Pét 1

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, akik velünk egyenlő hitben részesültek a mi Istenünknek és az üdvözítő Jézus Krisztusnak igazságossága által. **2** Kegyelem és békesség töltsön el benneteket Isten és a mi Urunk Jézus ismeretében!

Az áthagyományozott igazság: 1,3-21

Keresztény hivatás

3 Mindazokat a javakat, amelyek az élethez és az istenfélelemhez szükségesek, az isteni hatalom ajándékozta nekünk azáltal, hogy megismertük őt, aki minket saját dicsőségével és erejével meghívott. **4** Ezek által nekünk ajándékozta az értékes és rendkívül nagy ígéreteket, hogy általuk részeseivé legyetek az isteni természetnek, és megmeneküljetek a világban uralkodó vágyak okozta romlottságtól. **5** Fordítsátok tehát minden gondotokat arra, hogy hitetekkel szolgáljátok az erényt, az erénnyel a tudományt, **6** a tudománnyal a mértékletességet, a mértékletességgel a béketűrést, **7** a béketűréssel az istenfélelmet, az istenfélelemmel a testvérek iránti jóindulatot, a testvérek iránti jóindulattal pedig a szeretetet. **8** Mert ha ezek megvannak, és bőven vannak meg bennetek, nem lesztek tétlenek, sem meddők a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében. **9** Akiben viszont nincsenek meg ezek, az vak és rövidlátó, s megfeledkezett a régi bűneiből való megtisztulásáról. **10** Ezért annál inkább legyetek rajta, testvérek, hogy biztossá tegyétek hivatásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, soha nem fogtok elbotolni. **11** Így ugyanis tágas bejárat nyílik nektek a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk örök országába.

A próféták és apostolok tanúsága

12 Ennélfogva azon vagyok, hogy ezekre mindig figyelmeztesselek benneteket, jóllehet jártasak és erősek vagytok az elnyert igazságban. **13** Helyesnek tartom mégis, hogy amíg testem sátorában időzöm, figyelmeztesselek és serkentselek benneteket, **14** mert biztos vagyok abban, hogy közel van sátram lebontása, mint ahogy ezt a mi Urunk Jézus Krisztus is értésemre adta. **15** De rajta leszek, hogy ezekről halálom után is gyakran megemlékezzetek.

2Pt 1 [1] Simon Péter, a Jézus Krisztus szolgája és apostola azoknak, akik velünk egyenlő hitben részesültek a mi Istenünknek és üdvözítő Jézus Krisztusnak igazsága által.

2Pt 1 [2] kegyelem és békesség teljesedjék be bennetek, az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztusnak ismerete által:

2Pt 1 [3] miképpen az ő isteni erejével mindenek nekünk ajándékoztattak, melyek az életre és isteni tiszteletre valók, annak ismerete által, aki minket hívott az ő tulajdon dicsőségével és erejével,

2Pt 1 [4] ki által fölötte nagy és drágalátos igéreteket ajándékozott nekünk: hogy ezek által részesek legyetek az isteni természetben, eltávoztatván e világon való kívánságnak megrothadását.

2Pt 1 [5] ti pedig minden gondotokat erre adván szolgáltassátok a ti hitetekkel a jószágos cselekedetet, a jószágos cselekedettel pedig a tudományt,

2Pt 1 [6] a tudománnyal pedig a mértékletességet, a mértékletességgel pedig a békességes tűrést, a békességes tűréssel pedig az isteni tiszteletet,

2Pt 1 [7] az isteni tisztelettel pedig az atyafiúi szetetetet, az atyafiúi szeretettel pedig az isteni szeretetet.

2Pt 1 [8] mert ha ezek nálatok lesznek, és bővelkednek; nem tesznek titeket hiábavalókká, sem gyümőlcstelenekké a mi Urunk Jézus Krisztusnak ismeretében.

2Pt 1 [9] mert akiben ezek nincsenek, vak az, és kézzel tapogató, elfeledkezvén az ő régi bűneiből való megtisztulásáról.

2Pt 1 [10] az okáért, atyámfiai, igyekezzetek inkább, hogy a jó cselekedetek által bizonyossá tegyétek a ti hívatalotokat és választásotokat: mert ezeket cselekedvén soha nem vétkeztek.

2Pt 1 [11] mert így bőséggel szolgáltatik nektek a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk örök országába való bemenetel:

2Pt 1 [12] az okáért kezdlek titeket ezekről mindenkor ínteni; noha tudósok és erősek vagytok e jelen való igazságban.

2Pt 1 [13] méltónak alítom pedig, míg ebben a hajlékban vagyok, hogy felserkentselek titeket intés által,

2Pt 1 [14] bizonyos lévén, hogy hamar letétetik az én hajlékom, mint a mi Urunk Jézus Krisztus is megjelentette nekem.

2Pt 1 [15] gondom leszen pedig gyakorta reátok holtom után is, hogy megemlekezzetek ezekről.

2Pt 1 [16] mert nem mesterséges meséket követvén adtuk nektek tudtotokra a mi Urunk Jézus Krisz-

16 Mert nem tudálékosan kiagyalt meséket
követve adtuk tudtotokra a mi Urunk Jézus Krisz-
tus hatalmát és megjelenését, hanem mint akik
szemtanúi voltunk az ő nagyságának. 17 Mikor
ugyanis az Atyaistentől tiszteletet és dicsőséget
nyert, ez a szózat hangzott hozzá a magasztos di-
csőségből: »Ez az én szeretett fiam, akiben ked-
vem telik!« 18 Mi hallottuk ezt az égből jövő szó-
zatot, amikor vele voltunk a szent hegyen. 19 És
súlyos prófétai beszéd birtokában vagyunk,
amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét he-
lyen világító lámpásra, amíg a nap fel nem virrad,
és a hajnalcsillag fel nem kél szívetekben. 20 Min-
denekelőtt azt kell megértenetek, hogy az Írás
egyetlen prófétai beszéde sem egyéni értelmezés
dolga. 21 Mert sohasem emberi akaratból szárma-
zott a prófétai beszéd, hanem Isten szent emberei
a Szentlélektől sugalmazva szóltak.

2Pt 1 17 mert az Atya Istentől tiszteletet vett és dicsőséget, ilyen szózat jővén alá hozzája a nagyságos dicsőségtől: ez az én szerelmes fiam, kiben nekem kedvem telt, őtet hallgassátok.

2Pt 1 18 és ezt az égből adatott szózatot mi hallottuk, mikor övele volnánk a szent hegyen.

2Pt 1 19 és a profétáknak erősebb beszéde vagyon nálunk: melyre figyelmezvén jól cselekedtek, mint a homályos helyen világoskodó szövétnekre, míg a nap megvilágosodjék, és a hajnalcsillag feltámadjon a ti szíveitekben,

2Pt 1 20 azt értvén meg először, hogy semmi irásbeli profétálás tulajdon magyarázatból nem leszen.

2Pt 1 21 mert soha emberi akaratból nem származott a profétálás, hanem a szentlélektől ihlettetvén, szólottak az Istennek szent emberei.

Óvás a tévtanítóktól: 2,1-22

2 Pét 2

A hamis tanítók fellépése

1 Voltak azonban a nép körében hamis próféták is, mint ahogy közöttetek is lesznek hazug tanítók, akik veszedelmes tévtanokat terjesztenek, s azt, aki megváltotta őket, az Urat, megtagadják, gyors romlást zúdítva magukra. 2 Sokan fogják követni eltévelyedéseiket, s miattuk becsmérelni fogják az igazság útját. 3 Nyereségvágyból fakadó szavaikkal igyekeznek megvásárolni titeket; de az ítélet már régóta készül ellenük, és a rájuk váró pusztulás el nem alszik.

2Pt 2 1 voltak pedig hamis próféták is a nép között, amint köztetek is lesznek hazug mesterek, akik veszedelmes szakadásokat hoznak be; és azt, aki őket megvette, az Urat, megtagadják, hirtelen veszedelmet hozván magokra.

2Pt 2 2 és sokan követik azoknak bujaságát, akik által az igazság útja káromlattatik:

2Pt 2 3 és a fösvénység miatt tettetett igékkel kereskednek tiveletek: kiknek ítéletük már régtől fogva meg nem szűnik; és az ő veszedelmük nem aluszik.

Fenyegető ítélet a tévtanítók ellen

4 Hiszen Isten még a vétkező angyaloknak
sem kegyelmezett, hanem a pokol bilincseibe
zárva a mélységbe taszította őket, hogy ott fogva
tartsák őket az ítéletre. 5 És nem kegyelmezett a
régi világnak sem, csak Noét, az igazság hirdető-
jét mentette meg nyolcadmagával, amikor az is-
tentelenek világára rázúdította a vízözönt. 6 Szo-
doma és Gomorra városát is hamuvá égette, pusz-
tulással büntette, példát állítva arra, hogy mi fog
történni az istentelenekkel; 7 a szorongatott igaz
Lótot pedig az elvetemültek fajtalan életmódja kö-
zül megszabadította, 8 mert ez az igaz ember köz-
tük lakott, látta és hallgatta őket, és gonosz tetteik
napról napra gyötörték igaz lelkét. 9 Az Úr meg
tudja szabadítani a kísértésből az istenfélőket, a
gonoszokat pedig az ítélet napjára megőrizni,

2Pt 2 4 mert ha az Isten nem kedvezett a vétkes angyaloknak, hanem a pokolnak kötelével alávonattatván a pokolra vetette kínlódásra, hogy ítéletre megtartassanak.

2Pt 2 5 és a régi világnak nem kedvezett, hanem a nyolcadik embert, Noét, az igazság hirdetőjét megőrizte, az Istentelenek világára reáhozván a vízözönt.

2Pt 2 6 és a sodomaiak és gomoraiak városait hamuvá tévén elvesztéssel megbüntette: példáúl azoknak, kik Istentelenül cselekednének:

2Pt 2 7 és a megnyomoríttatott igaz Lótot a fertelmeseknek bosszúságától és buja társaságától megszabadította:

2Pt 2 8 mert látásában és hallásában igaz volt, azok között lakván, akik naponként hamis cselekedetekkel kínozzák vala az igaz lelket.

hogy bűnhődjenek. **10** Legfőképpen azokat, akik tisztátalan vágyakkal a test után járnak, s az Úr hatalmát megvetik.

A tévtanítók útja

Ezek vakmerők, önhittek, nem félnek a Fényességeket káromolni, **11** jóllehet az angyalok, akik erejüket és hatalmukat tekintve nagyobbak, nem hoznak ezek ellen káromló ítéletet. **12** Ezek azonban, mint a természet szerint megfogásra és leölésre való oktalan állatok, káromolják mindazt, amit nem értenek. De el fognak veszni saját romlottságukban, **13** és akaratuk ellenére elnyerik gonoszságuk jutalmát. Ők gyönyörűségnek tartják a naponkénti vigadozást. Piszok- és szennyfoltok ők, akik gyönyörökben tobzódnak és lakomáikon kéjelegnek nálatok. **14** Szemük tele van házasságtöréssel, és telhetetlenek a bűnben. Elcsábítják az állhatatlan lelkeket, szívük kapzsiságra van begyakorolva. Az átok fiai ők, **15** akik elhagyták az egyenes utat, és eltévedtek. Követték Boszor fiának, Bálámnak útját, aki jobban szerette a gonoszság bérét, **16** de meg is bűnhődött vétkéért: a teherhordó néma állat emberi hangon megszólalt, és megakadályozta a próféta esztelenségét. **17** Víz nélküli források ők, forgószéltől kergetett fellegek, – a legfeketébb sötétség vár rájuk! **18** Mert hiábavalóságokat beszélnek kevélyen, és buja testi kívánságokra csábítják azokat, akik alig menekültek meg a tévelygésben élőktől. **19** Szabadságot ígérnek nekik, holott ők maguk a romlottság szolgái, mert mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte.

20 Ha tehát azok, akik a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk megismerése által megmenekültek a világ förtelmeitől, de újból elmerülnek ezekben, és vereséget szenvednek, ez utóbbi állapotuk rosszabb az előbbinél. **21** Jobb lett volna nekik az igazságosság útját meg sem ismerni, mint annak megismerése után eltérni a nekik adott szent parancstól. **22** Beteljesedik ugyanis rajtuk az igaz közmondás:

»Visszatér a kutya a hányadékához«

{Példa 26,11}, és:

»A megfürösztött disznó újra a sárban hempereg«.

2Pt 2 [9] tudja az Úr az Istenfélőket a kísértetből megszabadítani, a hamisakat pedig az ítélet napjára a kínzásra megtartani:

2Pt 2 [10] azokat pedig inkább, akik a test után a tisztátalanság kívánságában járnak, és a fejedelemséget megvetik, vakmerők, magoknak hízelkedők, kik nem félnek káromló szakadásokat behozni:

2Pt 2 [11] holott az angyalok, kik erővel és hatalommal nagyobbak, nem viselnek maguk ellen káromló ítéletet.

2Pt 2 [12] ezek pedig mint az oktalan barmok, természet szerint a megfogásra és megölésre valók, azokat, amelyeket nem tudnak, káromolván, maguk romlásában vesznek el,

2Pt 2 [13] elvevén a hamisságnak jutalmát, gyönyörűségnek vélvén a napi vigasságokat: fertelmességekkel és gyönyörűségeknek mocskaival bővelkedők, az ő vendégségükben bujálkodván közöttetek,

2Pt 2 [14] szemük rakva lévén házasságtöréssel és szünetlen vétekkel. elhitetvén az álhatatlan lelkeket, akiknek szívük fösvénységben gyakorlattatott, átoknak fiai:

2Pt 2 [15] elhagyván az igaz utat eltévelyedtek, követvén a bósori Bálám útját,

2Pt 2 [16] ki a hamisság jutalmát szerette: megfeddetett pedig az ő balgataságáról: a terhviselö néma állat emberi szóval szólván ellenzette a profétának esztelenségét.

2Pt 2 [17] ezek a víz nélkül való kutak, és a forgószelektől hányattatott ködök, akiknek a sötétségnek homálya tartatik.

2Pt 2 [18] mert a hiúságnak kevélységét szólván hitegetik a buja testnek kívánságai által azokat, akik egy kevéssé elfutnak azoktól, akik tévelygésben vannak:

2Pt 2 [19] szabadságot igérvén azoknak, holott ők szolgái a rothadásnak: mert akitől ki meggyőzettetett, annak szolgája is.

2Pt 2 [20] mert ha, akik elfutottak e világ fertelmességétől a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk ismerete által, ismét azokba egyeledvén meggyőzettetnek: az ő utólsó dolguk gonoszabbak lettek az elsőknél.

2Pt 2 [21] mert jobb volt volna azoknak meg nem ismerni az igazság útját, hogysem a megismerés után visszatérni a nekik adatott szent parancsolattól.

2Pt 2 [22] mert amaz igaz példabeszéd történik rajtuk: az eb visszatért az ő okádására: és a megmosódott disznó a sárnak fertőjébe.

Krisztus eljöveteléről: 3,1-16

2 Pét 3

Az eljövetel bizonyossága

1 Íme, szeretteim, ezt a második levelet írom nektek, amelyben figyelmeztetéssel fölébresztem becsületes lelketeket, **2** hogy emlékezzetek azokra a dolgokra, amelyeket a szent próféták előre megmondtak, valamint az Úrnak és Üdvözítőnek az apostolok által hirdetett parancsaira. **3** Először is tudnotok kell, hogy az utolsó napokban csalárdságban járó gúnyolódók fognak jönni, akik saját kívánságaik útján járnak, **4** és azt mondják: »Hol van az ő eljövetelének ígérete?« Mert amióta elhunytak az atyák, minden úgy maradt, ahogy volt a teremtés kezdetétől. **5** Azok, akik ezt állítják, nem tudják, hogy az ég régóta létezett, és a föld is, amely vízből és a víz által jött elő Isten szavára. **6** E kettő által pusztult el az akkori világ, amikor a víz elárasztotta. **7** A mostani eget és a földet ugyanaz az Ige őrizte meg a tűzre, az ítélet és az istentelen emberek pusztulásának napjára.

Az eljövetel késlekedése

8 Egy valami pedig semmiképpen se kerülje el figyelmeteket, szeretteim: Egy nap az Úrnál annyi, mint ezer év, és ezer év, mint egy nap. **9** Az Úr nem késik ígéretével, ahogy egyesek gondolják. Türelemmel kezel bennünket, mert nem akarja, hogy bárki is elvesszen, hanem hogy mindnyájan megtérjenek. **10** Az Úr napja úgy jön majd el, mint a tolvaj. Akkor az egek nagy robajjal elmúlnak, az elemek a hőségtől elolvadnak, ugyanígy a föld is, és annak minden műve, mely rajta található.

11 Ha tehát mindezek el fognak pusztulni, vajon milyeneknek kell lennetek a szent életben és buzgóságban nektek, **12** akik várjátok és siettetitek Isten napjának eljövetelét, amikor az egek elégnek és szétfoszlanak, az elemek pedig a tűz hevétől elolvadnak? **13** Mi azonban – az ő ígérete szerint –*új eget és új földet* várunk **{Iz 65,17}**, ahol igazságosság lakik.

A páli levelek tanúsága

14 Ha tehát, szeretteim, ezeket várjátok, azon legyetek, hogy szeplőtelenül és feddhetetlenül találjon titeket békességben. **15** Tekintsétek a mi Urunk hosszantűrését rátok nézve üdvösségnek, amint a mi szeretett testvérünk, Pál is megírta azt nektek a neki adott bölcsesség szerint. **16** Szól is ezekről minden levelében. Bizonyos dolgokat nehéz ugyan megérteni bennük – ezeket a tudatlanok

2Pt 3 [1] szerelmeseim, íme e második levelemet írom nektek, melyeknek íntésével felserkentem a ti tiszta elméteket:

2Pt 3 [2] hogy megemlekezzetek azokról, amiket előbb megmondottam, a szent próféták ígéiről és a ti apostolaitoknak, az Úrnak és az üdvözítőnek parancsolatairól.

2Pt 3 [3] ezt tudván először, hogy az utolsó napokban csalárdsággal járó csúfolók jőnek, az ő tulajdon kívánságuk szerint járván,

2Pt 3 [4] mondván: hol vagyon az igéret, vagy az ő eljövetele? mert mióta az atyák elaludtak, mindenek a teremtett állatnak kezdetétől fogva így maradnak.

2Pt 3 [5] mert ezt akaratuk szerint nem tudják, hogy az egek először voltak és a föld, a vízből és a víz által állván az Isten igéjével:

2Pt 3 [6] melyek által akkor az a világ vízzel elboríttatván elveszett.

2Pt 3 [7] az egek pedig, melyek most vannak, és a föld ugyanazon igével meghagyattanak, tartatván a tűzre az itéletnek és az Istentelen emberek veszedelmének napjára.

2Pt 3 [8] ezt pedig az egyet megtudjátok, szerelmeseim, hogy egy nap az Úrnál oly, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap.

2Pt 3 [9] nem késleli az Úr az ő ígéretét, amint némelyek alítják, hanem békességesen várakozik tiértetek, nem akarván, hogy valakik elvesszenek, hanem hogy mindnyájan penitenciára térjenek.

2Pt 3 [10] eljő pedig az Úr napja, mint a lopó, melyben az egek nagy sebességgel elmúlnak, az éltető állatok pedig a hőség miatt megolvadnak, a föld pedig és a rajta való alkotmányok megégnek.

2Pt 3 [11] mivelhogy azért mindezek megolvadnak, mineműeknek kell nektek lennetek a ti szent életetekben, és isteni tiszteletetekben,

2Pt 3 [12] várakozván és sietvén az Úr napjának eljövetelére, mely által az egek megégvén elolvadnak, és az éltetö állatok a tűz hőségétől elolvadnak?

2Pt 3 [13] új egeket pedig, és új földet várunk az ő igérete szerint, melyekben az igazság lakik.

2Pt 3 [14] azokáért, szerelmesim, ezeket várván igyekezzetek, hogy makula nélkül és feddhetetlenül találtassatok őtőle békességben.

2Pt 3 [15] és a mi Urunknak hosszúvárását üdvösségnek alítsátok: amint a mi szerelmes atyánkfia is, Pál, a neki adatott bölcsesség szerint nektek megírta,

és állhatatlanok kiforgatják, mint ahogy a többi Írásokat is, a saját vesztükre.

Dicsőítés: 3,17-18

17 Ti tehát, szeretteim, miután mindezt előre tudjátok, vigyázzatok, hogy az istentelenek tévelygése magával ne ragadjon titeket, és el ne veszítsétek saját szilárdságotokat. **18** Sőt, inkább növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Neki legyen dicsőség most és az örökkévalóság napján! Ámen.

2Pt 3 [16] amint minden leveleiben is, szólván azokban ezekről: melyekben némelyeket nehéz megérteni, melyeket a tudatlanok és álhatatlanok meghamisítanak, mint egyéb irásokat is a maguk veszedelmére.

2Pt 3 [17] tí azért, atyámfiai, ezeket előbb tudván őrizkedjetek: hogy az eszteleneknek tévelygésétől elvonattatván, ki ne essetek a ti saját erősségetekből.

2Pt 3 [18] növekedjetek pedig a malasztban, és a mi Urunknak és üdvözítő Jézus Krisztusnak ismeretében. önéki dicsőség mind mostan és mind az örökké való napon. ámen.

JÁNOS ELSŐ LEVELE

Előszó: az élet igéje: 1,1-4

1 Ján 1

1 Ami kezdettől volt, amit hallottunk, amit
szemünkkel láttunk, amit megnéztünk és a kezünk
tapintott az élet Igéjéről **2** – mert az élet megjelent,
és mi láttuk, és tanúságot teszünk róla, és hirdetjük
nektek az örök életet, mely az Atyánál volt és meg-
jelent nekünk –, **3** amit láttunk és hallottunk, azt hir-
detjük nektek is, hogy ti is közösségben legyetek
velünk. Mi ugyanis közösségben vagyunk az Atyá-
val és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. **4** Ezeket azért
írjuk nektek, hogy örömünk teljes legyen.

Isten közösségében élni: 1,5-2,17

Isten jelenléte

5 Ez az üzenet, amelyet tőle hallottunk és hir-
detünk nektek, hogy Isten világosság, és nincs
benne semmi sötétség. **6** Ha azt mondjuk, hogy
közösségben vagyunk vele és sötétségben járunk,
hazudunk, és nem cselekszünk igazságot. **7** Ha
azonban világosságban járunk, mint ahogy ő is vi-
lágosságban van, akkor közösségben vagyunk
egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisz-
tít minket minden bűntől.

Krisztus és a bűnök

8 Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk,
megcsaljuk magunkat, és nincs bennünk igazság.
9 Ha megvalljuk bűneinket, ő hű és igazságos,
hogy megbocsássa a bűnöket, és megtisztítson
minket minden gonoszságtól. **10** Ha azt mondjuk,
hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő
igéje nincs bennünk.

1Jn 1 [1] ami eleitől fogva volt, amit hallottunk,
amit láttunk szemeinkkel, amit néztünk, és a ke-
zeink megtapasztaltak az életnek igéjéről:

1Jn 1 [2] mert az élet megjelent, és láttuk, és bizony-
ságot teszünk róla, és hirdetjük nektek az örök é-
letet, mely az Atyánál vala, és megjelent nekünk:

1Jn 1 [3] amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük
nektek, hogy nektek is társaságotok legyen ve-
lünk, és a mi társaságunk legyen az Atyával és az
ő fiával a Jézus Krisztussal.

1Jn 1 [4] és ezeket írjuk nektek, hogy örüljetek, és
a ti örömötök teljes legyen.

1Jn 1 [5] és ez az üzenet, melyet hallottunk tőle és
nektek hirdettünk: hogy az Isten világosság, és
öbenne nincs semmi sötétség.

1Jn 1 [6] ha azt mondjuk, hogy társaságunk vagyon
vele, és sötétségben járunk, hazudunk, és igazsá-
got nem cselekszünk.

1Jn 1 [7] ha pedig világosságban járunk, mint ö is
világosságban vagyon, társaságunk vagyon egy-
mással, és a Jézus Krisztusnak, az ő fiának vére
megtisztít minket minden bűnből.

1Jn 1 [8] ha azt mondjuk, hogy nincs bűnünk, ma-
gunkat csaljuk meg, és igazság bennünk nincsen.

1Jn 1 [9] ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy
megbocsássa nekünk bűneinket, és megtisztítson
minket minden hamisságból.

1Jn 1 [10] ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, ha-
zuggá tesszük őtet, és az ő igéje nincs mibennünk.

1 Ján 2

1 Gyermekeim, ezeket azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek. De ha valaki vétkezett is, van szószólónk az Atyánál, Jézus Krisztus, az igaz. **2** Ő az engesztelés a mi bűneinkért, de nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűneiért is.

Az igaz istenismeret

3 Abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk parancsait. **4** Aki azt mondja: »Ismerem őt«, de parancsait nem tartja meg, az hazug, és nincs benne igazság. **5** Aki azonban megtartja az ő igéjét, abban Isten szeretete valóban tökéletes, ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. **6** Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy is kell élnie, ahogyan ő élt.

Az új parancs

7 Szeretteim! Nem új parancsot írok nektek, hanem régi parancsot, amelyet kezdettől fogva ismertek. A régi parancs az ige, amelyet hallottatok. **8** De új parancsot is írok nektek, s ez rá is, rátok is vonatkozik, mert a sötétség elmúlt, és az igaz világosság világít már. **9** Aki azt mondja, hogy világosságban van, és testvérét gyűlöli, az még most is a sötétségben van. **10** Aki szereti testvérét, az a világosságban marad, és nem okozza testvére bukását. **11** De aki gyűlöli testvérét, az sötétben van, a sötétben jár, és nem tudja, hova megy, mert a sötétség megvakította a szemét.

Krisztus és a világ

12 Írok nektek, gyermekeim, mert bocsánatot nyernek bűneitek az ő nevéért. **13** Írok nektek, apák, mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. **14** Írtam nektek, kisdedek, mert megismertétek az Atyát. Írtam nektek, apák, mert megismertétek azt, aki kezdettől van. Írtam nektek, fiatalok: erősek vagytok, Isten igéje megmarad bennetek, és a gonoszt legyőztétek. **15** Ne szeressétek a világot, sem azt, ami ebben a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete, **16** mert minden, ami a világon van, a test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége. Ez nem az Atyától, hanem a világtól van. **17** Ez a világ elmúlik, és elmúlik a kívánsága is. De aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.

1Jn 2 [1] fiacskáim, ezeket írom nektek, hogy ne vétkezzetek. de ha ki vétkezik is, vagyon szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus:

1Jn 2 [2] és ő a mi bűneinkért engesztelő; nem csak a mieinkért pedig, hanem az egész világéért is.

1Jn 2 [3] és ezáltal tudjuk, hogy megismertük őtet, ha az ő parancsolatait megtartjuk.

1Jn 2 [4] aki azt mondja, hogy ismeri őtet, és az ő parancsolatait meg nem őrzi; hazug az, és abban igazság nincsen.

1Jn 2 [5] aki pedig megtartja az ő ígéjét, bizonyára abban az isteni szeretet tökéletes: és abból tudjuk, hogy öbenne vagyunk.

1Jn 2 [6] aki azt mondja, hogy öbenne lakik, neki is úgy kell járni, amint ő járt.

1Jn 2 [7] szerelmeseim, nem új parancsolatot írok nektek, hanem régi parancsolatot, mely eleitől fogva nálatok volt. a régi parancsolat az ige, amelyet hallottatok.

1Jn 2 [8] ismét új parancsolatot írok nektek, mely igaz mind őbenne és mind tibennetek: mert a sötétség elmúlt, és az igaz világosság már világoskodik.

1Jn 2 [9] aki azt mondja, hogy ő világosságban vagyon, és az ő atyjafiát gyűlöli, mindez ideig sötétségben vagyon.

1Jn 2 [10] aki az ő atyjafiát szereti, világosságban lakik, és abban nincs botránkozás.

1Jn 2 [11] aki pedig az ő atyjafiát gyűlöli, sötétségben vagyon, és sötétségben jár, és nem tudja, hová megyen: mert a sötétség megvakította az ő szemeit.

1Jn 2 [12] írom nektek, fiacskáim, mert megbocsáttatnak nektek bűneitek az ő nevéért.

1Jn 2 [13] írom nektek, atyák, mert megismertétek azt, aki eleitől fogva vagyon. írom nektek, ifjacskák, mert a gonoszt meggyőztétek.

1Jn 2 [14] írom nektek gyermekecskék, mert megismertétek az Atyát. írom nektek, ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten igéje bennetek lakik, és a gonoszt meggyőztétek.

1Jn 2 [15] ne szeressétek e világot, se azokat, amik e világban vannak. ha ki szereti e világot, nincs abban az Atyának szeretete:

1Jn 2 [16] mert valami e világban vagyon, a test kívánsága és a szemek kívánsága és az élet kevélysége: mely nem az Atyától, hanem e világtól vagyon.

1Jn 2 [17] és e világ elmúlik és az ő kívánsága. aki pedig az Isten akaratát cselekszi, örökké megmarad.

A hit megőrzése: 2,18- 3,24

A tévtanítók fellépése

18 Fiacskáim, itt az utolsó óra! És amint hallottátok, hogy jön az Antikrisztus, támadt is már sok antikrisztus. Ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. **19** Közülünk jöttek elő, de nem voltak közülünk valók. Ha közülünk valók lettek volna, bizonyára velünk maradtak volna; de ki kellett derülnie annak, hogy nem mindnyájan közülünk valók. **20** Ti azonban fel vagytok kenve a Szent által, és mindnyájan tudjátok ezt. **21** Nem is azért írtam nektek, mintha nem ismernétek az igazságot, hanem mint olyanoknak, akik ismerik, és azt is, hogy semmi hazugság nem származik az igazságból. **22** Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Az Antikrisztus az, ő tagadja az Atyát és a Fiút. **23** Ha valaki tagadja a Fiút, akkor az Atya sem az övé; ha valaki vallja a Fiút, akkor az Atya is az övé.

24 Amit kezdettől fogva hallottatok, maradjon meg bennetek. Ha megmarad bennetek, amit kezdettől fogva hallottatok, ti is megmaradtok a Fiúban és az Atyában. **25** Ez az ígéret, amelyet ő ígért nekünk: az örök élet. **26** Mindezt azokkal kapcsolatban írtam nektek, akik félrevezetnek titeket. **27** A kenet, amelyet tőle nyertetek, megvan bennetek, és bennetek is marad, így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket. Amire az ő kenete tanít titeket, az igaz és nem hazugság. Amint ő tanított titeket, maradjatok őbenne!

Figyelmeztetés a hűségre

28 Igen, gyermekeim, maradjatok őbenne, hogy amikor meg fog jelenni, bizalommal legyünk, és meg ne szégyenüljünk általa, amikor eljön. **29** Ha tudjátok, hogy ő igaz, akkor azt is tudjátok, hogy mindaz, aki igazat cselekszik, tőle született.

1Jn 2 [18] fiacskáim, utolsó óra vagyon: és amint hallottátok, hogy az antikrisztus eljő, és most sok antikrisztusok lettek: abból tudjuk, hogy utolsó óra vagyon.

1Jn 2 [19] közülünk mentek ki, de nem közülünk valók voltak. mert, ha közülünk valók lettek volna, általán fogva megmaradtak volna velünk: de hogy megjelentettessenek, hogy nem mindnyájan miközülünk valók.

1Jn 2 [20] de ti meg vagytok kenve a Szenttől, és mindeneket tudtok.

1Jn 2 [21] nem írtam nektek úgy, mint az igazságot nemtudóknak, hanem mint azt tudóknak: és hogy semmi hazugság az igazságból nincsen.

1Jn 2 [22] kicsoda hazug, hanem az, aki tagadja a Jézust Krisztusnak lenni? ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a fiút.

1Jn 2 [23] valaki tagadja a Fiút, az Atya sincsen annál: aki vallja a Fiút, az Atya is vagyon annál.

1Jn 2 [24] ti, amit hallottatok eleitől fogva, bennetek maradjon. ha bennetek marad, amit eleitől fogva hallottatok, ti is a Fiúban és az Atyában maradtok.

1Jn 2 [25] és ez az ígéret, melyet ő ígért nekünk, az örök élet.

1Jn 2 [26] ezeket írtam nektek, azoktól, akik eltévelyítenek titeket.

1Jn 2 [27] és a kenet, melyet tőle vettetek, megmaradjon bennetek. és nem szükség, hogy valaki tanítson titeket: hanem amint az ő kenése tanít titeket mindenekről, és az igaz, és nem hazugság. és amint tanított titeket: maradjatok abban.

1Jn 2 [28] és most, fiacskáim, maradjatok öbenne: hogy mikor megjelenik, legyen bizodalmunk, és meg ne szégyenyíttessünk ötőle az ő eljövetelekor.

1Jn 2 [29] ha tudjátok, hogy ő igaz, azt is tudjátok, hogy minden, aki igazságot cselekszik, ötőle született.

1 Ján 3

Az istengyermekség ajándéka

1 Nézzétek, mekkora szeretetet tanúsított irántunk az Atya, hogy Isten gyermekeinek neveznek, és azok is vagyunk! Azért nem ismer minket a világ, mert őt sem ismeri. **2** Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Tudjuk azonban, hogy amikor meg fog jelenni, hasonlók leszünk hozzá, mert látni fogjuk őt, amint van. **3** Mindaz, aki ezt reméli tőle, megszenteli magát, mint ahogy ő is

1Jn 3 [1] lássátok, minémű szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztessünk és legyünk. az okáért nem ismer minket e világ: mert nem ismeri őtet.

1Jn 3 [2] szerelmeseim, most Isten fiai vagyunk: és még nem jelent meg, micsoda leszünk. tudjuk, hogy mikor megjelenik, hasonlók leszünk hozzája: mert meglátjuk őtet, amint vagyon.

1Jn 3 [3] és minden, akinek e reménysége vagyon őbenne, megszenteli magát, amint ő is szent.

szent. 4 Mindaz, aki bűnt cselekszik, gonoszságot is elkövet, mert a bűn gonoszság. 5 És tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűneinket, és benne nincsen bűn. 6 Mindaz, aki benne marad, nem vétkezik, és mindaz, aki vétkezik, nem látta és nem ismerte őt. 7 Gyermekeim, senki meg ne csaljon titeket! Aki igazat cselekszik, az igaz, mint ahogy ő is igaz. 8 Aki bűnt cselekszik, az ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva vétkezik. Azért jelent meg Isten Fia, hogy az ördög műveit lerontsa. 9 Mindaz, aki Istentől született, bűnt nem cselekszik, mert Isten magja van benne, és nem vétkezhet, mert Istentől született. 10 Erről lehet megismerni, hogy kik az Isten gyermekei és kik az ördög gyermekei. Mindaz, aki nem igazat cselekszik, és aki nem szereti testvérét, nem Istentől van.

Felszólítás a testvéri szeretetre

11 Mert az az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást. 12 Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól volt, és megölte testvérét. S miért ölte meg? Azért, mert az ő tettei gonoszak voltak, a testvérének tettei pedig igazak. 13 Ne csodálkozzatok, testvérek, ha a világ gyűlöl titeket. 14 Mi tudjuk, hogy a halálból átmentünk az életre, mert szeretjük testvéreinket. Aki nem szeret, az a halálban marad. 15 Mindaz, aki gyűlöli testvérét, gyilkos. És jól tudjátok, hogy egy gyilkosnak sincs örök élete, amely megmaradna benne. 16 Abból ismertük meg a szeretetet, hogy ő életét adta értünk, tehát nekünk is életünket kell adnunk testvéreinkért. 17 Aki birtokolja a világ javait, és szűkölködni látja testvérét, de a szívét elzárja előle, hogyan marad meg abban az Isten szeretete? 18 Gyermekeim! Ne szeressünk szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!

Az istengyermeki bizalom

19 Erről ismerjük meg, hogy az igazságból vagyunk, és az ő színe előtt meg fog nyugodni a szívünk. 20 Mert ha a szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a szívünknél, és tud mindent. 21 Szeretteim! Ha a szívünk nem vádol minket, bizalmunk van Istenhez, 22 és bármit kérünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk parancsait, és azt tesszük, ami kedves előtte. 23 És az ő parancsa az, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk. 24 Aki megtartja parancsait, Istenben marad, és az Isten is őbenne. Hogy pedig ő bennünk marad, azt a Lélektől tudjuk meg, amelyet nekünk adott.

1Jn 3 4 valaki bűnt cselekszik, hamisságot is cselekszik: és a bűn hamisság.

1Jn 3 5 és tudjátok, hogy ő megjelent, hogy a mi bűneinket elvenné: és bűn öbenne nincsen.

1Jn 3 6 valaki öbenne marad, nem vétkezik: és minden, aki vétkezik, nem látta őtet; se nem ismerte őtet.

1Jn 3 7 fiacskáim, senki titeket el ne tévelyítsen. aki igazságot cselekszik, igaz az, amint ő is igaz.

1Jn 3 8 aki bűnt cselekszik, az ördögtől vagyon: mert az ördög eleitől fogva vétkezik. azért jelent meg az Isten Fia, hogy elrontsa az ördög cselekedeteit.

1Jn 3 9 valaki az Istentől született, bűnt nem cselekszik: mert annak magva vagyon abban, és nem vétkezhetik, mert az Istentől született.

1Jn 3 10 ezen ismertetnek meg az Isten fiai, és az ördög fiai. valaki nem igaz, nincs az Istentől, és aki nem szereti az atyjafiát:

1Jn 3 11 mert ez az üzenet, melyet hallottatok eleitől fogva, hogy egymást szeressétek.

1Jn 3 12 nem mint Káin, ki a gonosztól vala, és megölé az atyjafiát. és miért ölte meg őtet? mert az ő cselekedetei gonoszok valának: az ő atyjafiáé pedig igazak.

1Jn 3 13 ne csodáljátok, atyámfiai, ha gyűlöl titeket e világ.

1Jn 3 14 mi tudjuk, hogy a halálból általvitettünk az életre, mert szeretjük az atyafiakat. aki nem szeret, a halálban marad:

1Jn 3 15 minden, aki gyűlöli az ő atyjafiát, gyilkos az. és tudjátok, hogy egy gyilkosnak sincs magában megmaradó örök élete.

1Jn 3 16 abból ismertük meg az Isten szeretetét, hogy ő az ő lelkét adta miérettünk: nekünk is lelkünket kell adnunk az atyánkfiaiért.

1Jn 3 17 akinek e világi marhája vagyon, és látja az atyjafiát szűkölködni, és bezárja szívét az előtt: miképpen marad meg az Isten szeretete abban?

1Jn 3 18 fiacskáim, ne szeressünk szóval, se nyelvvel, hanem cselekedettel és igazsággal.

1Jn 3 19 abból ismerjük meg, hogy az igazságból vagyunk: és az ő színe előtt tanácsoljuk a mi szíveinknek.

1Jn 3 20 mert, ha minket a mi szívünk vádol: nagyobb az Isten a mi szívünknél, és tud mindeneket.

1Jn 3 21 szerelmeseim, ha a mi szívünk nem vádol minket, bízodalmunk vagyon az Istenhez:

1Jn 3 [22] és valamit kérünk, elvesszük őtőle: mert az ő parancsolatait megőrizzük, és amelyek őelőtte kedvesek, azokat cselekedjük.

1Jn 3 [23] és ez az ő parancsolata: hogy higgyünk az ő fiának a Jézus Krisztusnak nevében: és szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk.

1Jn 3 [24] és aki megtartja az ő parancsolatait, öbenne lakik, és ő abban: és abból tudjuk, hogy bennünk lakik a lélek által, melyet nekünk adott.

A hit mint az életre vezető út: 4,1-5,12

1 Ján 4

A lelkek megkülönböztetéséről

1 Szeretteim! Ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, vajon Istentől vannak-e, mert sok hamis próféta ment szerteszét a világba. **2** Erről ismerhetjük meg Isten Lelkét: Minden lélek, amely vallja, hogy Jézus Krisztus testben eljött, Istentől van. **3** És minden lélek, amely nem vallja Jézust, nem Istentől van. Az Antikrisztusé az, akiről hallottátok, hogy eljön, és már most a világban van. **4** Ti Istentől vagytok, gyermekeim, azokat pedig legyőztétek, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint aki a világban van. **5** Ők ebből a világból valók, azért e szerint a világ szerint beszélnek, és a világ hallgat rájuk. **6** Mi Istentől vagyunk. Aki ismeri Istent, hallgat ránk; aki nincs Istentől, nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság Lelkét és a tévelygés lelkét.

Isten a szeretet

7 Szeretteim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent. **8** Aki nem szeret, nem ismeri Istent, mert Isten a szeretet. **9** Isten szeretete abban nyilvánult meg irántunk, hogy egyszülött Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk. **10** Ebben áll a szeretet. Nem mintha mi szerettük volna Istent, hanem mert ő szeretett minket, és elküldte Fiát engesztelésül bűneinkért. **11** Szeretteim! Ha Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást! **12** Istent soha nem látta senki. Ha szeretjük egymást, Isten bennünk marad, és szeretete tökéletes bennünk. **13** Abból ismerjük meg, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a Lelkéből adott nekünk. **14** Mi pedig láttuk, és tanúságot teszünk arról, hogy az Atya elküldte Fiát, mint a világ üdvözítőjét. **15** Aki vallja, hogy »Jézus az Isten Fia«, abban Isten benne marad, és ő

1Jn 4 [1] szerelmeseim, ne higgyetek minden léleknek, hanem megpróbáljátok a lelkeket, ha Istentől vannak: mert sok hamis próféták jöttek e világra.

1Jn 4 [2] erről ismertetik meg az Isten lelke: valamely lélek vallja, hogy a Jézus Krisztus testben eljött, Istentől vagyon:

1Jn 4 [3] és valamely lélek megosztja a Jézust, Istentől nincsen; és ez antikrisztus, kiről hallottátok, hogy eljött, és már most e világon vagyon.

1Jn 4 [4] ti az Istentől vagytok, fiacskáim, és meggyőztétek őtet, mert nagyobb, aki tibennetek vagyon, hogysem, aki e világon.

1Jn 4 [5] ök e világból valók: azért e világról szólnak, és e világ hallgatja őket.

1Jn 4 [6] mi az Istentől vagyunk. aki ismeri az Istent, hallgat minket: aki nincs az Istentől, nem hallgat minket: erről ismerjük meg az igazságnak lelkét és a tévelygésnek lelkét.

1Jn 4 [7] szerelmeseim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől vagyon. és valaki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.

1Jn 4 [8] aki nem szeret, nem ismeri az Istent: mert az Isten szeretet.

1Jn 4 [9] abból jelent meg az Isten szeretete mihozzánk, hogy az ő egyetlen egy születt fiát küldötte az Isten e világra, hogy éljünk őáltala.

1Jn 4 [10] abban vagyon a szeretet: nemhogy mi szerettük volna az Istent, hanem hogy ő szeretett minket elsőben, és elküldötte a Fiát engesztelőűl a mi bűneinkért.

1Jn 4 [11] szerelmeseim, ha így szeretett minket az Isten: nekünk is kell egymást szeretnünk.

1Jn 4 [12] az Istent soha senki nem látta. ha egymást szeretjük, az Isten mibennünk lakik, és az ő szeretete mibennünk tökéletes.

1Jn 4 [13] abból ismerjük meg, hogy öbenne lakunk, és ő mibennünk: hogy az ő lelkéből adott nekünk.

Istenben. **16** Mi, akik hittünk, megismertük a szeretetet, amellyel Isten szeret bennünket.

Félelem és szeretet

Szeretet az Isten; aki a szeretetben marad, Istenben marad, és Isten őbenne. **17** Isten szeretete azzal lesz teljes bennünk, hogy az ítélet napján is lesz bizalmunk. Mert amilyen ő, olyanok vagyunk mi is ezen a világon. **18** A szeretetben nincs félelem. A tökéletes szeretet kizárja a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár. Aki pedig fél, nem tökéletes a szeretetben. **19** Szeressünk tehát, mert Isten előbb szeretett minket. **20** Ha valaki azt mondja: »Szeretem Istent«, és a testvérét gyűlöli, az hazug. Mert aki nem szereti testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. **21** Az a parancsunk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.

1Jn 4 [14] és mi láttuk, és bizonyságot teszünk, hogy az Atya elküldötte az ő Fiát e világ üdvözítőjét.

1Jn 4 [15] valaki vallja, hogy a Jézus az Isten Fia, az Isten lakik abban, és ő az Istenben.

1Jn 4 [16] és mi megismertük, és hittük az Istennek hozzánk valo szeretetét. az Isten szeretet: és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten öbenne.

1Jn 4 [17] e végre lett tökéletessé az Isten szeretete mihozzánk, hogy az ítéletnek napján bizodalmunk legyen: mert amint ő vagyon, mi is vagyunk e világon.

1Jn 4 [18] félelem nincs a szeretetben: hanem a tökéletes szeretet kirekeszti a félelmet, mert a félelemnek gyötrelme vagyon. aki pedig fél, nem tökéletes a szeretetben.

1Jn 4 [19] mi azért szeressük az Istent, mert az Isten szeretett minket először.

1Jn 4 [20] ha ki azt mondja, hogy szeretem az Istent, és az ő atyjafiát gyűlöli, hazug az. mert, aki nem szereti az ő atyjafiát, akit lát; az Istent, akit nem lát, mi módon szeretheti?

1Jn 4 [21] és e parancsolatunk vagyon az Istentől: hogy, aki szereti az Istent, szeresse az ő atyjafiát is.

1 Ján 5

A hit: győzelem a világ felett

1 Mindaz, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született. És mindaz, aki szereti azt, aki szült, szereti azt is, aki tőle született. **2** Arról ismerjük meg, hogy szeretjük Isten szülötteit, ha Istent szeretjük, és parancsait teljesítjük. **3** Mert az az Isten szeretete, hogy parancsait megtartjuk; és az ő parancsai nem nehezek. **4** Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot. Ez az a győzelem, amely legyőzi a világot: a mi hitünk. **5** Ki más győzi le a világot, mint aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? **6** Ő az, aki víz és vér által jött, Jézus Krisztus. Nem csupán víz által, hanem víz és vér által. És a Lélek az, aki tanúskodik, ugyanis a Lélek igazság. **7** Mert hárman vannak, akik tanúskodnak: **8** a Lélek, a víz és a vér; és ez a három egy.

Isten tanúságtétele

9 Ha az emberek tanúságát elfogadjuk, Isten tanúsága nagyobb. S Isten tanúsága az, hogy tanúságot tett az ő Fiáról. **10** Aki hisz Isten Fiában, az magában hordozza Isten tanúságát. Aki nem hisz Istennek, hazugnak tartja őt, mert nem hisz abban a tanúságban, amelyet Isten tett az ő Fiáról. **11** A tanúság pedig az, hogy Isten örök életet adott

1Jn 5 [1] minden, aki hiszi, hogy Krisztus a Jézus, az Istentől született. és minden, aki szereti azt, aki nemzett, szereti azt is, aki attól született.

1Jn 5 [2] abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten fiait, ha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megcselekedjük.

1Jn 5 [3] mert ez az isteni szeretet, hogy az ő parancsolatait megőrizzük; és az ő parancsolatai nem nehezek.

1Jn 5 [4] mert valami az Istentől született, meggyőzi e világot: és ez a győzedelem, mely meggyőzi e világot, a mi hitünk.

1Jn 5 [5] kicsoda az, aki e világot meggyőzi, hanem, aki hiszi, hogy az Isten Fia a Jézus?

1Jn 5 [6] ez az, aki víz és vér által jött, a Jézus Krisztus: nem csak vízben, hanem vízben és vérben. és lélek az, aki bizonyságot teszen, hogy igazság a Krisztus.

1Jn 5 [7] mert hárman vannak, akik bizonyságot tesznek mennyben: az Atya, az ige, és a Szentlélek: és e három egy.

1Jn 5 [8] és hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a földön: a lélek és a víz és a vér: és e három egy.

nekünk. És ez az élet az ő Fiában van. **12** Aki magáénak mondhatja a Fiút, annak van élete; aki nem mondhatja magáénak Isten Fiát, annak nincs élete.

Befejező intelmek: bűnök és az örök élet: 5,13-21

13 Ezeket azért írom nektek, hogy tudjátok: nektek, akik hisztek Isten Fiának nevében, örök életetek van.

14 Abban rejlik a mi iránta való bizalmunk, hogy bármit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket. **15** S ha tudjuk, hogy meghallgat minket, bármit kérünk is tőle, azt is tudjuk, hogy már a miénk, amit kértünk. **16** Ha valaki látja, hogy a testvére vétkezik, de nem halálos bűnnel, imádkozzon érte, és Isten életet fog adni annak, aki nem halálosan vétkezett. Van halált okozó bűn is; nem erről mondom, hogy valaki könyörögjön érte.

17 Minden gonoszság bűn, de van halált nem okozó bűn is. **18** Tudjuk, hogy mindaz, aki Istentől született, nem vétkezik, mert az Istentől való születés megőrzi őt, s a gonosz meg nem érinti. **19** Tudjuk, hogy mi Istentől vagyunk, ez az egész világ pedig gonoszságban fetreng. **20** S azt is tudjuk, hogy Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk, hogy megismerjük azt, aki Igaz. Mi őbenne vagyunk, aki igaz: az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet. **21** Gyermekeim, őrizkedjetek a bálványoktól! Ámen.

1Jn 5 [9] ha az emberek bizonyságát bevesszük, az Isten bizonysága nagyobb: mert ez az Isten bizonysága, mely nagyobb, hogy bizonyságot tett az ő Fiáról.

1Jn 5 [10] aki hiszen az Isten Fiában, az Isten bizonysága vagyon annál önmagában. aki nem hiszen a Fiúnak, hazuggá teszi őtet: mert nem hiszen a bizonyságnak, mellyel bizonyságot teszen az Isten az ő Fiáról.

1Jn 5 [11] és ez a bizonyságtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten. és ez élet az ő Fiában vagyon.

1Jn 5 [12] akinél a Fiú vagyon, élete vagyon: akinél a Fiú nincsen, nincs élete.

1Jn 5 [13] ezeket írom nektek: hogy tudjátok, hogy örök életetek vagyon, akik hisztek az Isten Fia nevében.

1Jn 5 [14] és ez az őbenne való bizodalmunk: hogy valamit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket.

1Jn 5 [15] és tudjuk, hogy meghallgat minket, valamit kérünk: tudjuk, hogy megvannak a kérések, amelyeket kérünk őtőle.

1Jn 5 [16] aki tudja, hogy az atyjafia vétkezik nem halálra való bűnnel, kérje, és az élet megadatik a nem halálra vétkezőnek. vagyon halálra való bűn: nem mondom, hogy azért könyörögjön valaki.

1Jn 5 [17] minden hamisság bűn: és vagyon halálra való bűn.

1Jn 5 [18] tudjuk, hogy valaki az Istentől született, nem vétkezik: hanem az Istentől való születés megtartja őtet, és a gonosz nem illeti őtet.

1Jn 5 [19] tudjuk, hogy az Istentől vagyunk: és az egész világ gonoszban helyheztetett.

1Jn 5 [20] és tudjuk, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk, hogy megismerjük az igaz Istent, és legyünk az ő igaz Fiában. ez az igaz Isten, és az örök élet. fiacskáim, őrizzétek magatokat a bálványoktól. ámen.

JÁNOS MÁSODIK LEVELE

Címzés és köszöntés: 1-3

1 A presbiter a kiválasztott úrnőnek és gyermekeinek, akiket igazán szeretek; s nem egyedül én, hanem azok is mindnyájan, akik megismerték az igazságot, **2** az igazság révén, amely megmarad bennünk, és velünk lesz örökké. **3** Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atyaistentől és Jézus Krisztustól, az Atyának Fiától igazságban és szeretetben!

Élet az igazságban: 4-6

4 Igen örültem, hogy gyermekeid között olyanokat találtam, akik igazságban járnak, amint parancsot kaptunk az Atyától.

5 Most pedig kérlek téged, úrnőm, nem mintha új parancsot írnék neked, hanem azt, ami megvolt nálunk kezdettől fogva, hogy szeressük egymást. **6** A szeretet az, ha az ő parancsai szerint járunk. Mert az a parancs, hogy amit kezdettől fogva hallottátok, aszerint járjatok.

A tévtanítók elutasítása: 7-11

7 Sok csaló ment ugyanis szerteszét a világba. Ezek nem vallják, hogy Jézus Krisztus testben eljött. Aki ilyen, az csaló és antikrisztus. **8** Vigyázzatok magatokra! El ne veszítsétek, amit fáradozásotokkal elértetek, hogy teljes jutalmat kapjatok! **9** Ha valaki túllép ezen, és nem marad meg Krisztus tanításában, akkor Isten sem az övé. Ha azonban valaki megmarad a tanításban, akkor az Atya is és a Fiú is az övé. **10** Ha valaki hozzátok jön, és nem ezt a tanítást hozza magával, ne fogadjátok be őt házatokba, még azt se mondjátok neki: »Üdv neked!«. **11** Mert aki azt mondja neki: »Üdv neked!«, az részes az ő gonosz cselekedeteiben.

Befejező köszöntések: 12-13

12 Még több írnivalóm is volna nektek, de nem akartam papíron és tintával, mert remélem, eljutok hozzátok, és szemtől szembe beszélhetek veletek, hogy örömünk teljes legyen. **13** Üdvözölnek téged kiválasztott nővéred gyermekei!

2Jn 1 [1] az egyházi szolga Elekta asszonynak és az ő fiainak, kiket én igazán szeretek, és nem én egyedül, hanem mindnyájan is, akik megismerték az igazságot,

2Jn 1 [2] az igazságért, mely megmarad mibennünk, és velünk leszen örökké.

2Jn 1 [3] legyen kegyelem veletek, irgalmasság, békeség az Atya Istentől, és a Jézus Krisztustól az Atyának Fiától igazsággal és szeretettel.

2Jn 1 [4] igen örűltem, hogy a te fiaid közül igazságban járókat találtam, amint parancsolatot vettünk az Atyától.

2Jn 1 [5] és most kérlek téged, asszonyom, nem úgy, mint új parancsolatot írván neked, hanem, amely eleitől fogva volt, hogy szeressük egymást.

2Jn 1 [6] és ez a szeretet, hogy az ő parancsolatai szerint járjunk. mert ez a parancsolat, hogy, amint hallottátok eleitől fogva, abban járjatok:

2Jn 1 [7] mert sok hitetők jöttek e világra, akik nem vallják, hogy a Jézus Krisztus testben jött volna: ez hitető, és antikrisztus.

2Jn 1 [8] vígyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsétek, amiket munkálódtatok: hanem hogy teljes jutalmat vegyetek.

2Jn 1 [9] valaki eltávozik, és nem marad a Krisztus tudományában, nincs annak Istene: aki megmarad a tudományban, azé az Atya is és a Fiú is.

2Jn 1 [10] ha ki tihozzátok jő, és e tudományt nem hozza, ne fogadjátok azt házatokba, se ne köszöntsétek azt.

2Jn 1 [11] mert, aki köszönti azt, részes az ő gonosz cselekedeteiben.

2Jn 1 [12] több lévén, amit nektek írnék, nem akartam papiros és tinta által: mert remélem, hogy nálatok leszek, és szemtől szembe szólok: hogy a ti örömötek teljes legyen.

2Jn 1 [13] köszöntenek téged Elektának, a te nénédnek fiai.

JÁNOS HARMADIK LEVELE

Címzés és köszöntés: 1-4

1 A presbiter a kedves Gájusznak, akit igazán
szeretek. **2** Kedvesem! Azon imádkozom, hogy
mindenben szerencsésen járj, és egészséges légy,
mint ahogy lelked is jó állapotban van. **3** Nagyon
örültem, amikor a testvérek megérkeztek, és tanú-
ságot tettek igazságodról, arról, hogy igazságban
jársz. **4** Nincs annál nagyobb öröm számomra,
mint amikor hallom, hogy a gyermekeim igazság-
ban járnak.

A hithirdetők bátorítása: 5-8

5 Kedvesem! Hűségesen jársz el mindabban,
amit a testvérekkért, méghozzá idegenekért teszel.
6 Ők tanúságot tettek szeretetedről az egyház színe
előtt, és jól teszed, ha az úton gondoskodsz róluk,
amint ez méltó Istenhez. **7** Hiszen az ő nevéért kel-
tek útra, és semmit sem fogadnak el a pogányok-
tól. **8** Nekünk kell tehát az ilyeneket támogatnunk,
hogy segítőtársai legyünk az igazságnak.

Diotrefész rendreutasítása: 9-10

9 Írtam valamit az egyháznak, de az, aki sze-
reti közöttük az első helyet elfoglalni, Diotrefész,
nem fogad be minket. **10** Ezért, ha majd elmegyek,
megfeddem őt azért, amit tesz. Gonosz szavakat
fecseg ellenünk, és mintha még ez sem volna neki
elég, nem fogadja be a testvéreket. Azoknak pe-
dig, akik be akarják fogadni őket, megtiltja, sőt,
kiutasítja őket az egyházból.

Tanúság Demeterről: 11-12

11 Kedvesem! Ne kövesd a rosszat, hanem
azt, ami jó! Aki jót cselekszik, az Istenből van; aki
rosszat cselekszik, nem látta Istent.

12 Demeterről mindnyájan tanúságot tesznek,
maga az igazság is, sőt, mi is tanúságot teszünk
róla, és te tudod, hogy a mi tanúságunk igaz.

Befejező köszöntések: 13-14

13 Sok írnivalóm volna még neked, de nem
akartam neked tintával és tollal írni. **14** Remélem
ugyanis, hogy hamarosan meglátlak, s akkor
szemtől szembe fogunk beszélni. Békesség ne-
ked! Üdvözölnek barátaid! Üdvözöld barátainkat
név szerint!

3Jn 1 [1] az egyházi szolga a szerelmes Gájusznak,
kit én igazán szeretek.

3Jn 1 [2] szerelmesem, azon imádkozom, hogy
mindenekben szerencsésen cselekedjél, és egész-
ségben légy, amint jól vagyon a te lelked.

3Jn 1 [3] igen örültem az atyafiak idejövén és bi-
zonyságot tévén a te igazságodról, aminthogy te
igazságban jársz.

3Jn 1 [4] ezeknél kedvesebb dolgom nincs, mint
hogy hallom a fiaimat igazságban járni.

3Jn 1 [5] szerelmesem, híven cselekszed, valamit
cselekszel az atyafiakkal és azt a jövevényekkel,

3Jn 1 [6] kik bizonyságot tettek a te szeretetedről
az Anyaszentegyház elött: kiket jól cselekedvén
elkísérsz, mint az Istenhez méltó.

3Jn 1 [7] mert az ő nevéért mentek el semmit nem
vévén a pogányoktól.

3Jn 1 [8] nekünk kell azért befogadnunk az illyene-
ket, hogy segítőtársai legyünk az igazságnak.

3Jn 1 [9] írtam volna talán a gyülekezetnek: de az,
aki a fejedelemséget kívánja közöttük, Diotre-
fész, nem veszen be minket.

3Jn 1 [10] az okáért, ha oda megyek, megfeddem az
ő cselekedetét, amelyeket cselekedik gonosz
szókkal csacsogván ellenünk: és mintha ezekkel
meg nem elégednék: ő sem fogadja be az atyafi-
akat; és azokat is, akik befogadják, megtiltja, és
a gyülekezetből kiveti.

3Jn 1 [11] szerelmesem, ne kövesd a gonoszt, hanem
ami jó. aki jól cselekszik, az Istentől vagyon: aki
gonoszul cselekszik, nem látta az Istent.

3Jn 1 [12] Demeterről mindnyájan bizonyságot
tesznek, és az igazság is, de mi is bizonyságot te-
szünk: és tudod, hogy, ami bizonyságunk igaz.

3Jn 1 [13] sok volna, amit neked írnék: de nem
akartam tinta és penna által megírni neked.

3Jn 1 [14] remélem pedig, hogy hamarsággal meg-
látlak téged, és szemtől szembe szólunk.

3Jn 1 [15] békesség neked. köszöntenek téged a ba-
rátaid. köszöntsed a barátainkat nevenként.

JÚDÁS LEVELE

Címzés és köszöntés

1 Júdás, Jézus Krisztus szolgája és Jakab testvére, azoknak, akiket az Atyaisten szeret, Jézus Krisztusnak megtartott és meghívott. **2** Irgalom, béke és szeretet bőségesen adassék nektek!

Óvás a tévtanítóktól

3 Szeretteim, mivel őszinte törekvésem, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek tartottam ebben az írásban kérni titeket, hogy harcoljatok a hitért, amelyet egyszer s mindenkorra átadtak a szenteknek.

4 Mert alattomban bejöttek közénk bizonyos emberek, akik régóta ki vannak jelölve az ítéletre. Istentelenek, akik Istenünk kegyelmét érzékiségre fordítják, s egyedüli Uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust tagadják.

Fenyegető ítélet a tévtanítók ellen

5 Figyelmeztetni akarlak titeket – bár mindezt jól tudjátok –, hogy az Úr, miután kiszabadította a népet Egyiptom földjéről, később azokat, akik nem hittek, elpusztította. **6** Az angyalokat pedig, akik nem őrizték meg méltóságukat, hanem elhagyták lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartja. **7** Ugyanígy Szodoma és Gomorra is, és a szomszédos városok, amelyek hasonlóképpen paráznák voltak, és más test után jártak, szenvedik az örök tűz büntetését, és intő példaként állnak előttünk.

A tévtanítók útja

8 Ezek az álmodozók is ugyanúgy megfertőzik a testet, az Úr hatalmát megvetik, a Fényességeket pedig káromolják. **9** Pedig Mihály főangyal, amikor az ördöggel vitatkozott és viaskodott Mózes teste miatt, nem mert káromló ítéletet kimondani ellene, hanem azt mondta: *»Büntessen meg*

Jud 1 [1] Júdás, a Jézus Krisztus szolgája, Jakabnak pedig atyjafia, azoknak, akik az Atya Istenben szerelmesek, és a Krisztus Jézustól megtartattak és hívattattak.

Jud 1 [2] irgalmasság és eleve, és szeretet bőségesen adassék nektek.

Jud 1 [3] szerelmeseim, minden szorgalmatossággal akarván nektek írni a ti közönséges üdvösségetekről, szükség volt, hogy írnék nektek kérvén, hogy viaskodjatok a szenteknek egyszer adatott hitért.

Jud 1 [4] mert alattomban bejöttek némely Istentelen emberek, (kik régente eléve beirattattak ez ítéletre), a mi Istenünk kegyelmét bujaságra fordítván és az egyedül uralkodót és a mi Urunk Jézus Krisztust tagadván.

Jud 1 [5] akarlak pedig titeket inteni tudván egyszer mindeneket, hogy Jézus a népet Egyiptom földjéből kiszabadítván, azután azokat, akik nem hittek, elvesztette:

Jud 1 [6] az angyalokat pedig, akik meg nem tartották az ő fejedelemségüket, hanem elhagyták lakóhelyüket, a nagy napnak ítéletére örökké való kötelekkel homály alatt tartja.

Jud 1 [7] amint Sodoma és Gomora és a határos városok hasonlóképpen paráználkodván és más test után menvén például lettek az örök tűznek bűntetését szenvedvén.

Jud 1 [8] hasonlóképpen ezek is a testet megfertőztetik ugyan, az uraságot pedig megvetik, a méltóságot pedig káromolják.

Jud 1 [9] mikor Mihály arkangyal az ördöggel vetekedvén tusakodnék a Mózes testéről, nem merte a káromlásnak ítéletét rávetni: hanem azt mondotta: parancsoljon neked az Úr:

Jud 1 [10] ezek pedig, valamiket nem tudnak ugyan, káromolják: valamiket pedig természet szerint tudnak, mint a néma barmok, azokban rothadnak meg.

Jud 1 [11] jaj azoknak, mert a Káin után indultak el, és a Bálám tévelygésével a jutalomért kiszakadtak, és a Kóré ellentmondásában elvesztek.

Jud 1 [12] ezek az ő lakodalmukban mocskok félelem nélkül vendégeskedvén magukat hizlalván, víz nélkül való felhők, melyek a szelektől ide és tova hajtatnak, őszi fák, gyümölcstelenek, kétszer haltak, kiirtattak,

Jud 1 [13] a kegyetlen tenger habjai, kitajtékozván az ő szégyenségüket, bújdosó csillagok: kiknek a sötétségnek szélvésze örökké megtartatik.

téged az Úr!« {Zak 3,2} 10 Ezek pedig gyalázzák mindazt, amit nem értenek. Amit viszont a természet szerint, mint az oktalan állatok, tudnak, azáltal romlásba jutnak. 11 Jaj nekik, mert Kain útján járnak, és nyereségért Bálám tévedésére adták magukat, és mint Kóré a lázadásban, elvesznek. 12 Szégyenfoltok ezek a lakomáitokon, tartózkodás nélkül lakmároznak, és önmagukat hizlalják; esőtlen felhők, amelyeket a szelek ide-oda kergetnek, őszi, terméketlen, kétszer kiveszett, gyökerestül kitépett fák, 13 vad tengeri hullámok, amelyek saját gyalázatukat tajtékozzák, bolygó csillagok, amelyekre a sötétség vihara vár örökké. 14 Ezekről jövendölt Hénok, Ádám után a hetedik, amikor így szólt: »Íme, jön az Úr ezernyi szentjével, 15 minden fölött ítéletet tart, és megfenyíti az összes istentelent minden gonoszságért, amelyet gonoszul véghezvittek; és minden durva beszédért, amelyet az istentelen bűnösök ellene szóltak.« 16 Izgága elégedetlenkedők ezek, akik saját kívánságaik útján járnak; a szájuk kevélységet beszél, és haszonlesésből hízelegnek az embereknek.

Felhívás a hűségre

17 Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg az igékről, amelyeket előre megmondtak a mi Urunk, Jézus Krisztus apostolai. 18 Megmondták nektek, hogy »az utolsó időben gúnyolódók jönnek, akik saját kívánságaik útján járnak, istentelenségben.« {2 Pét 3,3} 19 Ezek azok, akik szakadásokat támasztanak, érzékiek, a Lélek nélkül valók. 20 Ti ellenben, szeretteim, épüljetek rá legszentebb hitetekre, imádkozzatok a Szentlélekben, 21 őrizzétek meg magatokat Isten szeretetében, s várjátok a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre! 22 A kételkedőkön könyörüljetek, 23 amazokat viszont mentsétek meg, ragadjátok ki őket a tűzből! A többieken pedig könyörüljetek, ám félelemmel, s borzadjatok még a ruhától is, amit a testük beszennyezett!

Befejezés

24 Annak pedig, akinek van hatalma bűn nélkül megőrizni titeket, és szeplőtelenül, boldog örömmel az ő dicsőségének színe elé állítani, 25 a mi egyedül üdvözítő Istenünknek, Urunk Jézus Krisztus által, legyen dicsőség és magasztalás, uralkodás és hatalom minden idő előtt, most és mindörökkön-örökké! Ámen.

Jud 1 14 profétált is pedig ezekről Énók, Ádámtól a hetedik mondván: íme eljő az Úr sok ezer szentjeivel

Jud 1 15 ítéletet tenni mindenek ellen, és megfeddeni minden istenteleneket minden ő istentelen cselekedetükről, melyeket istentelenül cselekedtek, és minden kemény szókról, melyeket szólottak az Isten ellen az istentelen bűnösök.

Jud 1 16 ezek panaszolkodó morgolódók, az ő kívánságuk szerint járók, és az ő szájuk kevélységeket szól, csodálván a személyeket nyereségnek okáért.

Jud 1 17 ti pedig, szerelmeseim, megemlekezzetek az igékről, melyek eléve megmondattak a mi Urunk Jézus Krisztusnak apostolaitól,

Jud 1 18 kik megmondották nektek, hogy az utolsó időben csúfolók jőnek, az ő kívánságuk szerint járván az istentelenségekben.

Jud 1 19 ezek, akik magukat elszakasztják, testiek, lelkük nem lévén.

Jud 1 20 ti pedig, szerelmeseim, felépítvén magatokat a ti szentséges hitetekre, a szentlélek által imádkozván

Jud 1 21 timagatokat az isteni szeretetben tartsátok várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.

Jud 1 22 és ezeket ugyan, akik megítéltettek, megfedjétek:

Jud 1 23 amazokat pedig szabadítsátok meg kiragadván a tűzből. egyebeken pedig könyörüljetek félelemmel gyűlölvén még a testi megfertőztetett ruhát is.

Jud 1 24 annak pedig, aki titeket megtarthat bűn nélkül, és állíthat az ő dicsőségének színe eleibe makula nélkül örvendezéssel a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljövetelekor,

Jud 1 25 egyedül az üdvözítö Istenünknek, a mi Urunk Jézus Krisztus által, dicsőség és felmagasztalás, birodalom és hatalom minden idő előtt, most is, és mind örökkön örökké. ámen.

JÁNOS JELENÉSEI

Előszó: 1,1-3

Jel 1

1 Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, melyet Isten adott neki, hogy szolgáinak megmutassa mindazt, aminek csakhamar meg kell történnie **{Dán 2,28-29}**. Elküldte angyalát, és kijelentette szolgájának, Jánosnak, **2** aki tanúságot tett Isten igéjéről és Jézus Krisztus tanúbizonyságáról, mindarról, amit látott. **3** Boldog az, aki olvassa és aki hallja ennek a próféciának igéit, és megtartja mindazt, ami abban meg van írva, mert az idő közel van!

Bevezetés: 1,4-8

4 János a hét egyháznak, amelyek Ázsiában vannak. Kegyelem nektek és békesség attól, aki van és aki volt **{Kiv 3,14G}** és aki eljövendő; és a hét szellemtől, akik az ő trónja előtt vannak; **5** és Jézus Krisztustól, aki hűséges tanú, elsőszülött a halottak közül, és fejedelme a föld királyainak **{Zsolt 89,38. 28}**; aki szeretett minket és megszabadított bennünket bűneinktől **{Zsolt 130,8}** a saját vére által, **6** és Istene és Atyja számára királysággá és papokká tett minket **{Kiv 19,6}**; övé a dicsőség és az uralom örökkön-örökké! Ámen.

7 *Íme, a felhőkön jön* **{Dán 7,13}**, *és látni fogja* őt minden szem, és akik őt *átszúrták. Gyászolja majd őt a föld összes népe* **{Zak 12,10}**. Igen! Ámen.

8 Én vagyok az Alfa és az Ómega, mondja az Úr, az Isten, aki van **{Kiv 3,14G}**, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.

Jel 1 [1] a Jézus Krisztus jelentése, melyet neki adott az Isten, hogy megjelentené az ő szolgáinak, amelyeknek hamar meg kell lenni: és megjelentette, elküldvén az ő angyalától az ő szolgájának, Jánosnak,

Jel 1 [2] ki bizonyságot tett az Isten igéjéről, és bizonyságot a Jézus Krisztusról, mindenekről, amiket látott.

Jel 1 [3] boldog, aki olvassa és hallja e prófétálásnak igéit: és megtartja azokat, melyek abban megirattattak: mert az idő közel vagyon.

Jel 1 [4] János a hét Anyaszentegyháznak, melyek Ázsiában vannak: malaszt nektek, és békesség attól, aki vagyon, és aki vala, és aki eljövendő; és a hét lelkektől, kik az ő királyi székének színe előtt vannak:

Jel 1 [5] és a Jézus Krisztustól, aki hű tanú, elsőszülött a halottak közül, és e föld királyainak fejedelme: aki minket szeretett, és megmosott minket a mi bűneinkből az ő vére által,

Jel 1 [6] és minket országgá és papokká tett az Istennek és az ő atyjának: annak dicsőség és birodalom örökkön örökké: ámen.

Jel 1 [7] ime eljő felhőkkel, és minden szem meglátja őtet, és akik általverték őtet. és sírni fognak magukon öérette a földnek minden nemzetségei: úgy leszen: ámen.

Jel 1 [8] én vagyok az α és ω, a kezdet és a vég, úgymond az Úristen, aki vagyon, és aki vala, és aki eljövendő, a mindenható.

Jel 1 [9] én, János, ti atyátokfia, és részes a háborúságban és az országban és a békességes tűrésben, a Jézus Krisztusban; a szigetben valék, mely Patmosznak neveztetik, az Isten igéjéért, és a Jézus bizonyságtételéért:

Jel 1 [10] lélekben elragadtatám vasárnapon, és hallék hátam mögött nagy szózatot, mint a trombitáét

Jel 1 [11] mondván: amit látsz, írd könyvbe: és küldd a hét Anyaszentegyháznak, melyek Ázsiában vannak, Efezusban és Szmirnában és Pergamonban és Thiatirában és Szárdiszban és Filadelfiában és Laodíceában:

Jel 1 [12] és megfordulék, hogy látnám a szózatot, mely velem szól vala: és megfordulván láték hét arany gyertyatartót:

Jel 1 [13] és a hét arany gyertyatartó között hasonlót az ember fiához, felöltözve bokáig való ruhába, és beövezve a csecseinél arany övvel:

LEVELEK A HÉT EGYHÁZNAK: 1,9-3,22

János megbízatása

9 Én, János, Jézusban testvéretek, és társatok
a szorongattatásban, az uralomban és a béketűrésben, a Patmosz nevű szigeten voltam Isten igéjéért
és Jézus tanúbizonyságáért. **10** A Lélekben elragadtatásba estem az Úr napján, és hátam mögött
olyan nagy hangot hallottam, mint a harsonáé,
11 amely így szólt: »Amit látsz, írd le egy
könyvbe, és küldd el a hét egyháznak: Efezusba,
Szmirnába, Pergamonba, Tiatírába, Szárdeszbe,
Filadelfiába és Laodíceába!« **12** Megfordultam,
hogy lássam a hangot, amely velem beszélt; és
amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, **13** és a hét arany gyertyatartó között *az Emberfiához hasonlót, bokáig érő ruhába öltözve, és a* mellén *arany övvel körülövezve* **{Dán 7,13; Ez 9,2.11G; Dán 10,5}**. **14** *A feje és a haja fehér volt, mint a* fehér *gyapjú, és mint a hó, és a szeme olyan, mint a tűz* lángja. **15** *Lába hasonló volt* a kemencében
izzó *sárgarézhez* **{Dán 7,9; 10,6}**, *és a hangja, mint a nagy vizek zúgása* **{Ez 1,24}**. **16** Jobbjában hét csillagot tartott, és a szájából kétélű kard állt ki. Az arca
olyan volt, mint a teljes fényében ragyogó nap.

17 Amikor megláttam őt, a lába elé hullottam,
mint egy halott. A jobbját rámtette, és azt mondta:
»Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó **{Iz 44,2.6}**,
18 az élő, bár halott voltam; de íme élek örökkönörökké; nálam vannak a halál és az alvilág kulcsai.
19 Írd föl tehát, amiket láttál, és amik vannak, és
amiknek ezek után kell megtörténniük **{Dán 2,29}**!
20 A hét csillag titka, amelyet a jobbomban láttál,
és a hét arany gyertyatartó: a hét csillag a hét egyház angyala; és a hét gyertyatartó a hét egyház.

Jel 1 [14] a feje pedig és a haja szálai fehérek valának, mint a fehér gyapjú, és mint a hó; és a szemei, mint a tűz lángja,

Jel 1 [15] és a lábai hasonlók a kemencében égő sárga rézhez, és a szava, mint a sok vizek szava:

Jel 1 [16] és a jobbkezében hét csillagok valának: és a szájából kétélű kard jő vala ki: és az orcája, mint az ő erejében fénylő nap.

Jel 1 [17] és mikor láttam volna őtet, a lábaihoz esém, mint egy halott. és reám tevé a jobbkezét mondván: ne félj: én vagyok az első, és az utólsó;

Jel 1 [18] és az élő, és meghaltam volt, és íme élek örökkön örökké, és nálam vannak a halálnak, és a pokolnak kulcsai.

Jel 1 [19] írd meg azért, amiket láttál, és amik vannak, és amiknek ezek után meg kell lenni.

Jel 1 [20] a hét csillagnak titka, melyeket az én jobbkezemben láttál, és a hét arany gyertyatartók: a hét csillag, a hét Anyaszentegyháznak angyalai: és a hét gyertyatartó, a hét Anyaszentegyház.

Jel 2

Az efezusi egyháznak

1 Az efezusi egyház angyalának írd meg:

Így szól, aki a hét csillagot tartja a jobbjában,
aki a hét arany gyertyatartó között jár: **2** Ismerem
cselekedeteidet, fáradozásodat és béketűrésedet,
és hogy nem szenvedheted a gonoszokat; hogy
próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják
magukat, holott nem azok, és hazugnak találtad
őket. **3** Béketűrő vagy, és szenvedtél az én nevemért, és nem fáradtál el. **4** De kifogásom van ellened: az, hogy elhagytad első szeretetedet. **5** Emlékezz tehát arra, honnan estél ki, térj meg, és tedd
azt, amit korábban tettél; mert különben föllépek

Jel 2 [1] az efezusi Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja, aki a hét csillagot az ő jobbkezében tartja, aki a hét arany gyertyatartó között jár:

Jel 2 [2] tudom a te cselekedeteidet és munkádat és békességes tűrésedet, és hogy nem szenvedheted a gonoszokat: és megkísértetted azokat, akik magukat apostoloknak mondják lenni, és nem azok: és hazugoknak találtad őket:

Jel 2 [3] és békességes tűrésed vagyon, és szenvedtél az én nevemért, és el nem álltál.

Jel 2 [4] de vagyon valamim ellened, hogy a te előbbi szeretetedet elhagytad.

ellened, és elmozdítom gyertyatartódat helyéről, ha nem térsz meg. **6** De az megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök.

7 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak. A győztesnek enni adok az élet fájáról, mely Isten paradicsomában van **{Ter 2,9; Ez 31,8}**!

A szmirnai egyháznak

8 A szmirnai egyház angyalának írd meg:

Így szól az első és az utolsó **{Iz 44,6}**, aki halott volt és él: **9** Ismerem szorongatásodat és szegénységedet – noha gazdag vagy –, és káromolnak azok, akik zsidónak mondják magukat, holott nem azok, hanem a sátán zsinagógája. **10** Semmit se félj a rád váró szenvedésektől! Íme, az ördög közületek egyeseket börtönbe fog vetni, hogy próbára tegyen titeket, és szorongatásotok lesz tíz napig **{Dán 1,12.14}**. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

11 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak: Aki győzni fog, azt nem sebzi meg a második halál!

A pergamoni egyháznak

12 A pergamoni egyház angyalának írd meg:

Így szól, akié a kétélű kard: **13** Tudom, hol laksz: ott, ahol a sátán székhelye van; és kitartasz nevem mellett, és nem tagadtad meg hitemet még azokban a napokban sem, amikor Antipászt, az én tanúmat, az én hívemet megölték nálatok, ahol a sátán lakik. **14** De van ellened némi kifogásom is, hogy vannak ott nálad követői Bálám tanításának, aki arra tanította Bálákot, hogy tőrbe csalja Izrael fiait, hogy áldozati húsból lakmározzanak és paráználkodjanak **{Szám 31,16; 25,1-2G}**. **15** Így nálad is vannak olyanok, akik a nikolaiták tanításának követői. **16** Térj meg tehát te is, különben csakhamar föllépek ellened, és harcba szállok azokkal szám kardjával.

Jel 2 [5] emlékezzél meg azért, honnét estél ki: és tarts penitenciát, és az előbbi cselekedeteidet cselekedjed: mert különben ellened jövök, és elmozdítom helyéről a te gyertyatartódat, ha penitenciát nem tartasz.

Jel 2 [6] de ez vagyon benned, hogy gíűlölted a nikolaiták cselekedeteit, melyeket én is gyűlölök.

Jel 2 [7] akinek füle vagyon, hallja meg, mit mond a lélek az Anyaszentegyházaknak: a győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, mely az én Istenem paradicsomában vagyon.

Jel 2 [8] és a szmírnai Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja az első, és az utolsó, aki meghalt vala, és él:

Jel 2 [9] tudom a te háborúságodat és szegénységedet, de gazdag vagy: és káromlattatol azoktól, akik magukat zsidóknak mondják lenni, és nem azok, hanem a sátánnak zsinagógája.

Jel 2 [10] semmitől azokban ne félj, amiket szenvedni fogsz. íme az ördög némelyeket közületek a tömlöcbe vet, hogy megkísértessetek: és tíz napig háborúságotok leszen. légy hű halálig, és neked adom az élet koronáját.

Jel 2 [11] akinek füle vagyon, hallja meg, mit mond a lélek az Anyaszentegyházaknak. aki győzedelmes leszen, meg nem sértetik a második haláltól.

Jel 2 [12] és a pergamoni Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja, akinél a kétélű kard vagyon:

Jel 2 [13] tudom, hol lakol, ahol a sátán széke vagyon: és az én nevemet tartod, és az én hitemet meg nem tagadtad. és a napokban Antipász az én hű tanúm, ki megöletett tinálatok, ahol a sátan lakik.

Jel 2 [14] de vagyon ellened valami kevesem: mert vannak ott nálad a Bálám tudományát tartói, aki Bálákot tanítja vala, hogy botránkozást vetne az Izrael fiai eleibe, hogy ennének, és paráználkodnának:

Jel 2 [15] úgy vannak nálad is a nikolaíták tudományát tartói.

Jel 2 [16] hasonlóképpen penitenciát tarts: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és hadakozom azok ellen az én számnak kardjával.

Jel 2 [17] akinek füle vagyon, hallja meg, mit mond a lélek az Anyaszentegyházaknak: a győzedelmesnek elrejtetett mannát adok, és egy fehér kövecskét adok annak: és a kövecskén új írott nevet, melyet senki nem tud, hanem csak, aki elveszi.

Jel 2 [18] és a thiatírai Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja az Isten fia, akinek a

17 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak. A győztesnek elrejtett mannát adok, és egy kis fehér követ adok neki, a kis kőre írva pedig új nevet {Iz 62,2}, amelyet senki sem ismer, csak az, aki kapja.

A tiatírai egyháznak

18 A tiatírai egyház angyalának írd meg:

Így szól az Isten Fia, akinek a szeme olyan, mint a tűz lángja, és a lába hasonló a sárgarézhez {Dán 10,5-6}: 19 Ismerem műveidet, hitedet, szeretetedet, szolgálatodat és béketűrésedet, és utóbbi tetteidet, amelyek számosabbak az előbbieknél. 20 De van ellened egy kifogásom, hogy megengeded Jezabel asszonynak, aki magát prófétanőnek mondja, hogy tanítson, és elcsábítsa szolgáimat, hogy paráználkodjanak és egyenek a bálványáldozatokból {Szám 31,16; 25,1-2G}. 21 Időt adtam neki, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából. 22 Íme, ágyba döntöm őt, és akik vele házasságtörést követnek el, igen nagy szorongatásban lesznek, ha nem fordulnak el tetteiktől. 23 Fiait halállal ölöm meg, és megtudja minden egyház, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója {Zsolt 7,10}, és megfizetek közületek mindenkinek tettei szerint {Zsolt 62,13}. 24 Nektek pedig azt mondom, a többieknek, akik Tiatírában vagytok, akik nem követik ezt a tanítást, és akik nem ismerték a sátán állítólagos mélységeit: Nem rakok rátok más terhet! 25 Azonban amitek van, ahhoz ragaszkodjatok, amíg el nem jövök! 26 Aki pedig győz és mindvégig megtartja cselekedeteimet,

annak hatalmat *adok a nemzetek fölött,*

27 *hogy vasvesszővel kormányozza azokat,*

és összetörjenek, mint a cserépedény

{Zsolt 2,8-9G},

28 amint én is megkaptam Atyámtól,

és neki adom a hajnalcsillagot.

29 Akinek van füle, hallja meg,

mit mond a Lélek az egyházaknak!

Jel 2 19 ismerem a te cselekedeteidet és hitedet és szeretetedet és szolgálatodat és békességes tűrésedet, és a te végső cselekedeteidet, többeket az előbbieknél.

Jel 2 20 de vagyon ellened valami, kedvesem: mert megengeded Jezábel asszonynak, ki magát prófétának mondja, hogy tanítson, és elhitesse az én szolgáimat, hogy paráználkodjanak, és egyenek a bálványoknak áldozatukban.

Jel 2 21 és időt adtam neki, hogy penitenciát tartana: és nem akar penitenciát tartani paráznaságáról.

Jel 2 22 íme az ágyba vetem őtet: és akik paráználkodnak vele, nagy háborúságban lesznek, ha penitenciát az ő cselekedeteikről nem tartanak.

Jel 2 23 és a fiait halállal ölöm meg, és megtudják minden Anyaszentegyházak, hogy én vagyok a veséknek és a szíveknek vizsgálója: és mindeniteknek cselekedetei szerint fizetek. mondom pedig nektek,

Jel 2 24 és a többinek, akik Thiatírában vagytok: valakinél nincs ez a tudomány, és akik meg nem ismerték a sátán mélységeit, amint mondják, nem vetek reátok más terhet:

Jel 2 25 mindazáltal azt, ami nálatok vagyon, tartsátok meg, míg eljövök.

Jel 2 26 és, aki győzedelmes leszen, és megőrzi végig az én cselekedeteimet, hatalmat adok annak a pogányokon,

Jel 2 27 és bírni fogja azokat vasvesszővel, és mint a fazekas edénye, megrontatnak,

Jel 2 28 amint én is vettem az Atyámtól: és adom annak a hajnali csillagot.

Jel 2 29 akinek füle vagyon, hallja meg, mit mond a lélek az Anyaszentegyházaknak.

Jel 3

A szárdeszi egyháznak

1 A szárdeszi egyház angyalának írd meg:

Így szól az, akié az Isten hét szelleme és a hét csillag: Ismerem cselekedeteidet, hogy van neved, hogy élsz, de halott vagy! 2 Légy éber, és erősítsd meg a többieket, akik közel vannak a halálhoz, mert műveidet nem találom teljesnek Istenem szemei, mint a tűznek lángja, és a lábai hasonlók a sárga rézhez:

Jel 3 1 és a szárdisi Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja, akinél az Istennek hét lelke vagyon és a hét csillag: tudom cselekedeteidet, mert az neved, hogy élsz, de meghalt vagy.

Jel 3 2 vigyázz, és a többeket is erősítsd meg, amelyek halandófélben valának. mert nem találom a te cselekedeteidet teljeseknek az én Istenem előtt.

előtt. 3 Emlékezz tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad, tartsd meg azt, és térj meg. Ha pedig nem leszel éber, úgy érkezem hozzád, mint a tolvaj, és nem fogod tudni, melyik órában jövök hozzád. 4 De vannak néhányan nálad Szárdeszben, akik nem szennyezték be ruháikat, és velem fognak járni fehérben, mert megérdemlik. 5 Aki győz, így fog fehér ruhába öltözni, és nem törlöm ki nevét az élet könyvéből {Zsolt 69,29}, és megvallom nevét Atyám és angyalai előtt.

6 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak!

A filadelfiai egyháznak

7 A filadelfiai egyház angyalának írd meg:

Így szól a Szent, az Igaz, akié *Dávid kulcsa; aki ha valamit megnyit, azt senki sem zárja be; ha valamit bezár, azt senki sem nyitja ki* {Iz 22,22}: 8 Ismerem cselekedeteidet. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, melyet senki sem zárhat be. Bár kevés az erőd, mégis megtartottad igémet, és nem tagadtad meg nevemet. 9 Íme, odaadok egyeseket a sátán zsinagógájából, akik zsidóknak mondják magukat, holott nem azok, hanem hazudnak; íme, megteszem, hogy eljöjjenek és lábadhoz boruljanak {Iz 60,14}, és megtudják, hogy szeretlek téged. 10 Mivel megőrizted béketűrésem igéjét, én is megőrizlek téged a megpróbáltatás órájától, amely eljön az egész földkerekségre, hogy próbára tegye a föld lakóit. 11 Íme, csakhamar eljövök! Tartsd meg, amid van, hogy senki se vegye el koronádat! 12 Aki győz, azt oszloppá teszem Istenem templomában, és nem megy ki többé, és ráírom Istenem nevét és Istenem városának nevét {Ez 48,35}, az új Jeruzsálemét, amely leszáll az égből Istenemtől, és saját, új nevemet {Iz 62,2}.

13 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak!

A laodíceai egyháznak

14 A laodíceai egyház angyalának írd meg:

Így szól az Ámen, a hűséges és igaz tanú, aki Isten teremtésének kútfeje {Zsolt 89,38; Péld 14,5; 8,22G}: 15 Ismerem cselekedeteidet, hogy sem hideg nem vagy, sem meleg; bár hideg volnál vagy meleg! 16 De mivel langyos vagy, és sem hideg, sem meleg, kezdlek téged kivetni a számból. 17 Mert azt mondod: `Gazdag vagyok, és igen sok kincsem van {Óz 12,9}, nem szorulok rá semmire', és nem tudod, hogy nyomorult és szánalmas vagy, szegény, vak és meztelen, 18 tanácsolom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált színaranyat, hogy meggazdagodj; ölts fehér ruhát, hogy ne

Jel 3 3 megemlekezzél azért, mint vetted és hallottad, és megtartsad, és tarts penitenciát. ha pedig nem vigyázol, hozzád jövök, mint a lopó, és nem tudod, mely órában jövök hozzád.

Jel 3 4 de vannak kevés neveid Szárdiszban, akik meg nem fertőztették az ő ruhájukat: és énvelem fehérben járnak, mert méltók.

Jel 3 5 aki győzedelmes leszen, így fehér ruhákba öltöztetik, és ki nem törlöm az ő nevét az élet könyvéből, és megvallom az ő nevét az Atyám előtt és az ő angyalai előtt.

Jel 3 6 akinek füle vagyon, hallja meg? mint mond a lélek az Anyaszentegyházaknak.

Jel 3 7 és a filadelfiai Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja a szent és az igaz, akinél a Dávid kulcsa vagyon: ki megnyitotta, és senki be nem zárja, bezárja, és senki meg nem nyitja.

Jel 3 8 tudom cselekedeteidet. íme megnyílt ajtót adtam elődbe, melyet senki be nem tehet: mert kevés erőd vagyon, és megtartottad az én ígémet, és meg nem tagadtad az én nevemet.

Jel 3 9 íme adok némelyeket a sátán zsinagógájából, akik magukat zsidóknak mondják lenni, és nem azok, hanem hazudnak: íme azt cselekszem, hogy azok eljöjjenek, és imádjanak a te lábaid előtt: és megtudják, hogy én szerettelek téged.

Jel 3 10 mert megtartottad az én tűrésemről való beszédet, és én megtartlak téged a kísértetnek órájától, mely az egész világra jövendő, megkísérteni a földönlakókat.

Jel 3 11 íme eljövök hamar: tartsad, amid vagyon, hogy senki el ne vegye koronádat.

Jel 3 12 aki győzedelmes leszen, oszlopul teszem őtet az én Istenem templomában, és többé ki nem megyen: és őreája írom az én Istenem nevét és az én Istenem városának az új Jeruzsálemnek nevét, mely mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet.

Jel 3 13 akinek füle vagyon, hallja meg, mit mond a lélek az Anyaszentegyházaknak.

Jel 3 14 és a laodiceai Anyaszentegyház angyalának írd meg: ezeket mondja: az ámen, a hű és igaz tanú, ki az Isten teremtett állatának kezdete.

Jel 3 15 tudom cselekedeteidet: hogy sem hideg nem vagy, sem meleg: bár hideg volnál, vagy meleg:

Jel 3 16 de mivelhogy lágymeleg vagy, és sem hideg, sem meleg, ki kezdlek téged az én számból okádni.

Jel 3 17 mert azt mondod: hogy gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmi nélkül nem szűköl-

legyen látható meztelenséged szégyene; s végy gyógyírt, hogy bekend a szemed, és láss. **19** Akiket szeretek **{Példl 3,12}**, azokat korholom és megfenyítem; buzdulj tehát föl, és térj meg. **20** Íme, az ajtónál állok és zörgetek. Ha valaki meghallja szavamat, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele étkezem, és ő énvelem. **21** Aki győz, annak megadom, hogy velem üljön trónomon, mint ahogy én is győztem, és Atyámmal ülök az ő trónján.

22 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak!«

Jel 3 [18] adom neked tanácsul, hogy éntőlem végy tüzes megpróbált aranyat, hogy gazdag légy, és fehér ruhákba öltözzél, és ne láttassék a te mezítelenségednek szégyensége, és szemgyógyítóval kend meg a szemeidet, hogy láss.

Jel 3 [19] én, akiket szeretek, megfeddem és megostorozom. indulj fel azért, és penitenciát tarts.

Jel 3 [20] íme az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha ki hallja az én szómat, és megnyitja nekem az ajtót, bemegyek hozzája, és ővele vacsorálom, és ő énvelem.

Jel 3 [21] aki győzedelmes leszen, együtt ültetem velem az én királyi székembe: amint én is győzedelmet vettem, és az én Atyámmal az ő királyi székébe ültem.

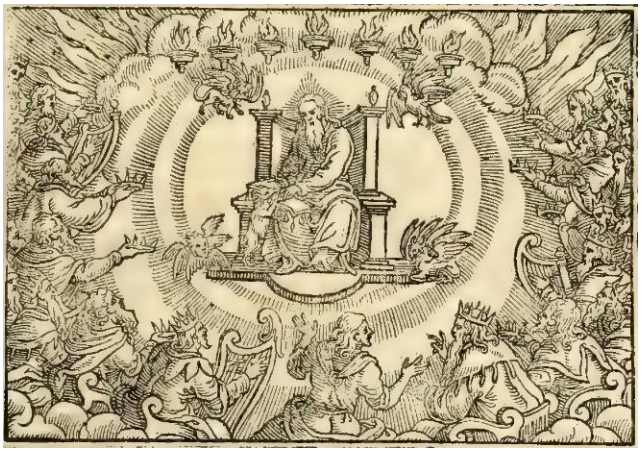
Jel 3 [22] akinek füle vagyon, hallja meg, mit mond a lélek az Anyaszentegyházaknak.

BEVEZETŐ ÉGI LÁTOMÁSOK: 4,1-5,14

Jel 4

Hódolat Isten trónja előtt

1 Ezek után látomásom volt, és íme, ajtó nyílt meg az égben, és az előbbi hang, amelyet mint harsonát hallottam velem beszélni, így szólt: »Jöjj fel ide **{Kiv 19,16}**, és megmutatom neked azt, aminek ezek után történnie kell!« **{Dán 2,29}** **2** Azonnal elragadtatásba estem a Lélekben, és íme, trón volt elhelyezve az égben, és a trónon ült valaki. **3** Az ott ülő hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz; szivárvány volt a trón körül, hasonló a smaragd színéhez **{Iz 6,1; Ez 1,26-28}**.

4 A trón körül huszonnégy szék, és a székeken huszonnégy vén ült fehér ruhába öltözve, a fejükön arany korona. **5** A trónból villámok, zúgás és mennydörgések törtek elő **{Kiv 19,16G}**. Hét

Jel 4 [1] ezek után látám: és íme egy megnyílt ajtó mennyben: és az első szózat, amelyet hallék, mint velem szóló trombitáé mondván: jöjj fel ide, és megmutatom neked, amiknek kell lenni ezek után.

Jel 4 [2] és mindjárt elragadtatám lélekben: és íme egy szék tétetett vala le mennyben, és a széken egy ül vala.

Jel 4 [3] és aki ül vala, hasonló vala a jáspis és sárdiuskőnek tekintetéhez: és a szék körül szívárvány vala, hasonló a smaragd színéhez.

Jel 4 [4] és a szék körül huszonnégy székek: és a székeken huszonnégy vének ülvén fehér ruhákba öltözve, és a fejükön arany koronák valának.

Jel 4 [5] és a királyi székből villámlások és szózatok és mennydörgések jőnek vala ki: és hét égő lámpások a királyi szék előtt, melyek az Istennek hét lelkei.

Jel 4 [6] és a szék előtt, mint egy üvegtenger, hasonló a kristályhoz: és a széknek közepette és a szék körül négy lelkes állatok szemekkel rakvák elöl és hátul.

Jel 4 [7] és az első lelkes állat hasonló az oroszlánhoz, és a második lelkes állat hasonló a borjúhoz, és a harmadik lelkes állat ábrázata vala, mint az embernek, és a negyedik lelkes állat hasonló a röpűlő sashoz.

Jel 4 [8] és a négy lelkes állat közül mindegyiknek hat-hat szárnyuk vala: és körös körül és belül rakvák szemekkel: és nem vala nyugodalmuk éjjel és nappal mondván: szent, szent, szent a

fáklya égett a trón előtt: Isten hét szelleme. **6** A trón előtt mintegy üvegtenger volt, kristályhoz hasonló, és a trón közepén, és a trón körül négy élőlény **{Ez 1,5.18}**, elöl és hátul tele szemekkel. **7** *Az első* élőlény *oroszlánhoz* volt hasonló, *a második* élőlény *bikához* volt hasonló, *a harmadik* élőlénynek *emberéhez hasonló arca* volt, és *a negyedik* élőlény repülő *sashoz* hasonlított **{Ez 1,10}**. **8** A négy élőlény mindegyikének hat-hat szárnya volt, körös-körül és belül tele voltak szemekkel **{Iz 6,2; Ez 1,18G}**. Éjjel-nappal pihenés nélkül azt mondták: *»Szent, szent, szent az Úr* **{Iz 6,3}**, a mindenható Isten, aki volt és aki van **{Kiv 3,14G}** és aki eljövendő!«

9 Mikor ezek az élőlények dicsőséget, tiszteletet és hálát zengtek a trónon ülőnek, az örökkön-örökké élőnek, **10** a huszonnégy vén leborult a trónon ülő előtt, imádta az örökkön-örökké élőt **{Iz 6,1; Dán 6,27}**, letette koronáját a trón előtt, és így szólt:

11 »Méltó vagy, Urunk, Istenünk,
hogy tied legyen a dicsőség,
a tisztelet és a hatalom,
mert te teremtettél mindent,
és a te akaratod által
jöttek létre a teremtmények!«

Jel 4 [9] és mikor azok a lelkes állatok dicsőséget és tiszteletet, és áldást adnának a királyi székben ülőnek az örökkön örökké élőnek,

Jel 4 [10] leborulnak vala a huszonnégy vének a királyi székben ülő előtt, és imádják vala az örökkön örökké élőt, és leteszik vala az ő koronájukat a királyi szék előtt, mondván:

Jel 4 [11] méltó vagy, mi Urunk Istenünk, dicsőséget és tiszteletet és erőt venni: mert mindeneket teremtettél, és a te akaratodért valának, és teremtettek.

Jel 5

A lepecsételt könyv és a Bárány

1 A trónon ülő jobbjában láttam egy belül és kívül teleírt könyvet, amely hét pecséttel volt lepecsételve **{Iz 6,1; 29,11; Ez 2,9-10}**. **2** Láttam egy erős angyalt, aki hangosan hirdette: »Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje annak pecsétjeit?« **3** És sem az égben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba. **4** Nagyon sírtam, mert senkit sem találtak méltónak, hogy a könyvet felnyissa vagy hogy abba beletekintsen. **5** Erre a vének egyike így szólt hozzám: »Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, Dávid sarja **{Ter 49,9; Iz 11,10}**, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak hét pecsétjét!«

6 Akkor láttam, hogy íme, a trón és a négy élőlény között és a vének között a Bárány állt mintegy megölve **{Iz 53,7}**. Hét szarva és hét szeme volt, amelyek Istennek az egész földre küldött hét szelleme **{Zak 4,10}**. **7** Odament, és átvette a trónon ülő jobbjából a könyvet **{Iz 6,1}**. **8** Amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt; mindegyiküknek hárfája és arany csészéje volt, tele illatszerekkel, amelyek a

Jel 5 [1] és láték a királyi székben ülőnek jobbkezében egy belül és kívüll beírott könyvet, hét pecséttel bepecsételtettet.

Jel 5 [2] és láték egy erős angyalt nagy szóval hirdetvén: kicsoda méltó a könyvet megnyitni és felbontani annak pecsétjeit?

Jel 5 [3] és senki, se mennyben, se a földön, se a föld alatt, meg nem nyithatá a könyvet, se reá nem nézhete.

Jel 5 [4] és én igen sírok vala, hogy senki nem találtatott méltónak a könyvet megnyitni, se arra nézni.

Jel 5 [5] és egy a vének közül monda nekem: ne sírj: íme győzedelmessé lett a Júda nemzetségéből való oroszlán, a Dávid gyökere megnyitni a könyvet és felbontani annak hét pecsétjeit.

Jel 5 [6] és tekinték: és íme a királyi szék között és a négy lelkes állat között és a vének között, mint egy megöletett Bárány áll vala, hét szarva és hét szeme lévén: melyek az Istennek egész földre bocsáttatott hét lelkei.

Jel 5 [7] és eljöve: és elvévé a királyi székben ülőnek jobbkezéből a könyvet.

szentek imádságai. **9** Új éneket énekeltek, amely így hangzott **{Zsolt 33,3}**:

»Méltó vagy, hogy átvedd a könyvet,
és felnyisd annak pecsétjeit,
mert megöltek,
és saját véreddel megváltottál Istennek,
minden törzsből, nyelvből,
népből és nemzetből,
10 és Istenünk számára
uralommá és papokká tetted őket,
és uralkodni fognak a föld felett!«

11 Sok angyalt láttam, és hallottam szavukat a trón körül, s az élőlényekét és a vénekét, és számuk tízezernyi tízezer és ezernyi ezer volt **{Dán 7,10}**, **12** akik hangosan azt kiáltották:

»Méltó a Bárány, akit megöltek **{Iz 53,7}**,
hogy övé legyen a hatalom és gazdagság,
a bölcsesség, az erő, a tisztelet,
a dicsőség és az áldás!«

13 Minden teremtményt, amely az égben van, a földön és a föld alatt, és amely a tengeren és a tengerben van, mindezeket hallottam, amint azt mondták: »A trónon ülőnek **{Iz 6,1}** és a Báránynak áldás, tisztelet, dicsőség és hatalom, örökkön-örökké!«

14 A négy élőlény azt felelte: »Ámen!« A vének arcra borultak és imádták az örökkön-örökké élőt.

Jel 5 [8] és midőn megnyitotta volna a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnégy vének leesének a Bárány előtt, mindegyiknek citerájuk lévén és arany csészéjük rakvák illatokkal, melyek a szenteknek imádságuk:

Jel 5 [9] és énekelnek vala új éneket mondván: méltó vagy, Uram, elvenni a könyvet és felnyitni annak pecsétjeit: mert megölettettél és megváltottál minket az Istennek a te véreddel minden nemzetség és nyelv és nép és nemzet közül:

Jel 5 [10] és tettél minket a mi Istenünknek országgá és papokká: és országlunk a földön.

Jel 5 [11] és tekinték, és hallám a sok angyalok szavát a királyi szék és a lelkes állatok és a vének körül: és azok száma ezernyi ezer vala,

Jel 5 [12] nagy szóval mondván: méltó a Bárány, aki megöletett, hogy erőt és Istenséget és bölcsességet és erősséget és tiszteletet és dicsőséget és áldást vegyen.

Jel 5 [13] és minden teremtett állatot, mely mennyben vagyon és a föld fölött és a föld alatt, és amelyek a tengerben vannak, és amelyek öbenne: mindnyájukat hallám mondani: a királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztelet és dicsőség és hatalom örökkön örökké.

Jel 5 [14] és a négy lelkes állatok mondának: ámen. és a huszonnégy vének leborulának orcájukra: és imádák az örökkön örökké élőt.

A HÉT ANGYAL ÉS A HÉT HARSONA: 6,1- 11,19

Jel 6

Az első hat pecsét

1 Láttam, amint a Bárány felnyitott egyet a hét pecsét közül; és hallottam a négy élőlény egyikét, amint mennydörgésszerű hangon így szólt: »Jöjj!« **2** És láttam egy fehér lovat **{Zak 1,8; 6,3.6}**, a lovon ülőnek íj volt a kezében, és megkoronázták, ő pedig diadalmasan kivonult, hogy győzzön.

3 Amikor a második pecsétet felnyitotta, hallottam a második élőlényt, amint így szólt: »Jöjj!« **4** Kijött egy másik, tűzvörös ló **{Zak 1,8; 6,2}**, és a rajta ülőnek megengedték, hogy elvegye a békét a földről, és hogy egymást öldössék. Egy nagy kardot adtak neki.

5 Amikor a harmadik pecsétet fölnyitotta, hallottam a harmadik élőlényt, amint így szólt: »Jöjj!« És láttam egy fekete lovat **{Zak 6,2.6}**; és a rajta ülőnek kezében mérleg volt. **6** A négy élőlény között egy hang hallatszott, amely így szólt: »Két

Jel 6 [1] és látám, hogy felnyitott egyet a Bárány a hét pecsétek közül, és hallám egyikét a négy lelkes állat közül mondani, mint a mennydörgésnek szavát: jöszte, és lássad.

Jel 6 [2] és látám: és íme egy fehér ló, és annak, aki azon ül vala, kézíja vala, és korona adaték neki, és kiméne győzedelmes lévén, hogy győzedelmes lenne.

Jel 6 [3] és mikor felnyitotta volna a második pecsétet, hallám a második lelkes állatot mondani: jöszte, és lássad.

Jel 6 [4] és más ló veres jöve ki: és annak, aki azon ül vala, adaték, hogy elvenné a békességet a földről, és hogy egymást megöljék, és nagy kard adaték neki.

Jel 6 [5] és mikor felnyitotta volna a harmadik pecsétet, hallám a harmadik lelkes állatot mondani: jöszte, és lássad. és íme egy fekete ló: és annak, aki azon ül vala, egy mérőserpenyő vala kezében.

mérő gabona egy tizesért, és háromszor két mérő árpa egy tizesért; de a bort és az olajat ne bántsd!«

7 Amikor a negyedik pecsétet fölnyitotta, hallottam a negyedik élőlény szavát, amint így szólt: »Jöjj!« 8 És láttam egy fakó lovat; és a rajta ülő neve Halál, és az alvilág {Óz 13,14} követte őt. Hatalom adatott neki a föld negyed része fölött, hogy öljön karddal, éhínséggel, halállal {Jer 14,12}, és a föld vadállataival.

9 Amikor az ötödik pecsétet fölnyitotta, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket Isten igéjéért és tanúbizonyságukért megöltek. 10 Hangosan kiáltottak: »Uram, te szent és igaz, meddig nem mondasz ítéletet és nem állsz bosszút vérünkért a föld lakóin?« {Zak 1,12; MTörv 32,43}

11 Mindegyiküknek hosszú fehér ruhát adtak, és azt mondták nekik, hogy még egy kis ideig legyenek nyugton, míg teljessé nem lesz szolgatársaiknak és testvéreiknek száma, akiket kell, hogy ugyanúgy megöljenek, mint őket.

12 Láttam, hogy amint a hatodik pecsétet felnyitotta, nagy földrengés támadt. A nap olyan fekete lett, mint a szőrzsák {Iz 50,3G}, és az egész hold olyan lett, mint a vér {Jo 3,4}. 13 A csillagok lehullottak az égről a földre, ahogy a fügefa lehullatja éretlen fügéit {Iz 34,4G}, amikor nagy szél rázza. 14 Az ég visszahúzódott, mint az összegöngyölt könyvtekercs {Iz 34,4G}, és minden hegy és sziget kimozdult a helyéből. 15 A föld királyai, a fejedelmek {Zsolt 2,2}, a hadvezérek, a gazdagok és az erősek, és minden szolga és szabad ember a hegyek barlangjaiba és kősziklái közé rejtőzött {Iz 2,10}, 16 és *azt mondták a hegyeknek és a kőszikláknak: »Omoljatok ránk* {Óz 10,8}, *és rejtsetek el minket* a trónon ülő elől {Iz 6,1} és a Bárány haragja elől! 17 Mert elérkezett az ő haragjuk nagy napja, és ki képes megállni azon?« {Jo 2,11}

Jel 6 6 és hallék mintegy szózatot a négy lelkes állat között, mondván: a búzának két fontos mértéke egy pénzen, és az árpának három fontos mértéke egy pénzen, és a bort és az olajt meg ne sértsed.

Jel 6 7 és mikor felnyitotta volna a negyedik pecsétet, hallám a negyedik lelkes állatnak szavát, mondván: jöszte, és lássad.

Jel 6 8 és íme egy halovány színű ló: és aki azon ül vala, annak a neve halál, és a pokol követi vala azt, és hatalom adaték annak a földnek négy részén, hogy ölne fegyverrel, éhséggel és halállal és földi vadakkal.

Jel 6 9 és mikor felnyitotta volna az ötödik pecsétet: látám az oltár alatt azoknak lelküket, akik megölettettek az Isten igéjéért, és a bizonyságtételért, mely náluk vala,

Jel 6 10 és nagy szóval kiáltnak vala, mondván: uram, (szent és igaz lévén), meddig nem teszel ítéletet, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?

Jel 6 11 és adaték azoknak egyegy fehér hosszú ruha, és mondaték nekik, hogy nyugodnának még egy kevés ideig, míg beteljesedjék áz ő szolgatársuk és az atyjukfiuk száma, kik, amint ők is, megölettetnének.

Jel 6 12 és tekinték, mikor felnyitotta volna a hatodik pecsétet: és íme nagy földindúlás lőn, és a nap fekete lőn, mint a szőrzsák: és az egész hold lőn, mint a vér:

Jel 6 13 és a csillagok az égből lehullának a földre, mint a fügefa elhányja az ő éretlen fügéit, mikor a nagy széltől megrázattatik.

Jel 6 14 és az ég eltakarodék, mint az összetűrettetett könyv: és minden hegy és a szigetek az ő helyükből kimozdulának:

Jel 6 15 és a földnek királyai és a fejedelmek és a hadnagyok és a gazdagok és az erősek és mind a szolgák és a szabadosok elrejték magukat a barlangokba és a hegyek kőszikláiba:

Jel 6 16 és mondanak a hegyeknek és a kőszikláknak: essetek reánk, és rejtsetek el minket a királyi székben ülőnek orcája előtt, és a Báránynak haragja előtt:

Jel 6 17 mert eljött az ő haragjuknak nagy napja: és ki álhatja meg?

Jel 7

Isten szolgáinak megjelölése

1 Ezután négy angyalt láttam, akik a föld
négy sarkán álltak, és akik feltartóztatták a föld-
nek négy szelét, hogy ne fújjanak sem a földön,
sem a tengeren, és egyetlen fára sem. **2** Akkor lát-
tam, hogy napkelet felől egy másik angyal száll fel,
akinél az élő Isten pecsétje volt, és hangosan azt
kiáltotta a négy angyalnak, akiknek megadatott,
hogy ártsanak a földnek és a tengernek: **3** »Ne árt-
satok a földnek és a tengernek, sem a fáknak, amíg
meg nem jelöljük homlokukon Istenünk szolgáit!«
4 Hallottam a megjelöltek számát: száznegyven-
négyezer megjelölt, Izrael fiainak valamennyi tör-
zséből. **5** Júda törzséből tizenkétezer megjelölt;
Rúben törzséből tizenkétezer; Gád törzséből tizen-
kétezer; **6** Áser törzséből tizenkétezer; Neftali tör-
zséből tizenkétezer; Manassze törzséből tizenkét-
ezer; **7** Simeon törzséből tizenkétezer; Lévi törzsé-
ből tizenkétezer; Isszakár törzséből tizenkétezer;
8 Zebulon törzséből tizenkétezer; József törzséből
tizenkétezer; Benjamin törzséből tizenkétezer.

9 Ezután nagy sereget láttam, amelyet senki
sem volt képes megszámlálni, minden nemzetből,
néptörzsből, népből és nyelvből a trón előtt és a
Bárány előtt állni, hosszú fehér ruhába öltözve,
kezükben pálmaággal, **10** és hangosan azt kiáltot-
ták: »Üdv a mi Istenünknek, aki a trónon ül **{Iz 6,1}**,
és a Báránynak!«

11 Az angyalok mind ott álltak a trón, a vének
és a négy élőlény körül, és a trón előtt arcra bo-
rulva imádták Istent:

12 »Ámen! Áldás és dicsőség, bölcsesség, há-
laadás, tisztelet, hatalom és erősség a mi Istenünk-
nek, örökkön-örökké! Ámen.«

13 Ekkor megszólalt az egyik vén, és azt kér-
dezte tőlem: »Kik ezek, akik hosszú fehér ruhába
vannak öltözve, és honnan jöttek?« **14** Azt mond-
tam neki: »Uram, te tudod!« Erre ő azt mondta

Jel 7 [1] ezek után láték négy angyalt állani a föld-
nek négy szegletén tartóztatván a földnek négy
szélét, hogy ne fújnának a földre, se a tengerre,
se semmi termő fára.

Jel 7 [2] és láték más angyalt feljőni napkeletről
nála lévén az élő Istennek jele: és nagy szóval ki-
álta a négy angyalnak, akiknek adatott, hogy árt-
sanak a földnek és a tengernek

Jel 7 [3] mondván. ne ártsatok a földnek és a ten-
gernek, se a termő fáknak, míg megjegyezzük a
mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon.

Jel 7 [4] és hallám a megjegyeztettek számát, szá-
znegyvennégyezren valának megjegyezve, az Iz-
rael fiainak minden nemzetéből.

Jel 7 [5] a Júda nemzetéből tizenkét ezer jegyezte-
tett: a Rúben nemzetéből tizenkétezer jegyezte-
tett: a Gad nemzetéből tizenkétezer jegyeztetett:

Jel 7 [6] az Ásér nemzetéből tizenkétezer jegyezte-
tett: a Neftali nemzetéből tizenkétezer jegyeztettett:
a Manassé nemzetéből tizenkétezer jegyeztetett:

Jel 7 [7] a Simeon nemzetéből tizenkétezer jegyezte-
tett: a Lévi nemzetéből tizenkétezer jegyeztetett: az
Issakár nemzetéből tizenkétezer jegyeztetett:

Jel 7 [8] a Zebulon nemzetéből tizenkétezer jegyezte-
tett: a József nemzetéből tizenkétezer jegyeztetett. a
Benjámin nemzetéből tizenkétezer jegyezetetett.

Jel 7 [9] ezek után láték nagy sereget, melyet senki
meg nem számlálhat vala, minden nemzetekből és
nemzetségekből és népekből és nyelvekből, állván
a királyi szék előtt és a Bárány színe előtt, fehér
hosszú ruhákba öltözve, és pálmák a kezükben:

Jel 7 [10] és kiáltnak vala nagy szóval, mondván:
üdvösség a mi Istenünknek, ki a királyi széken
ül, és a Báránynak.

Jel 7 [11] és az angyalok mindnyájan a királyi szék
és a vének és a négy lelkes állatok körül állanak
vala: és a királyi szék előtt orcájukra borulának,
és imádák az Istent,

Jel 7 [12] mondván, ámen. áldás és fényesség és
bölcsesség, és hálaadás, tisztelet, és erő, és erős-
ség a mi Istenünknek örökkön örökké, ámen.

Jel 7 [13] és felele egy a vének közül, és monda ne-
kem: ezek, akik fehér hosszú ruhákba őltöztek,
kicsodák? és honnan jöttek?

Jel 7 [14] és mondék neki: Uram, te tudod. és
monda nekem: ezek azok, akik nagy háborúság-
ból jöttek, és megmosták az ő hosszú ruhájukat,
és megfehérítették azokat a Bárány vérében.

nekem: »Ezek azok, akik a nagy szorongatásból jöttek, és fehérre mosták ruhájukat a Bárány vérében {Dán 12,1; Ter 49,11}. 15 Ezért vannak Isten trónja előtt, és éjjel-nappal szolgálnak neki templomában; és aki a trónon ül {Iz 6,1}, fölöttük lakik. 16 *Nem éheznek többé és nem szomjaznak, nem éri őket többé a nap, sem bármiféle forróság* {Iz 49,10}, 17 mert a királyi széken trónoló Bárány *lesz a pásztoruk, az élet vizének forrásához vezeti őket* {Zsolt 23,1-2; Jer 2,13}, *és Isten letöröl szemükről minden könnyet«* {Iz 25,8}.

Jel 7 15 az okáért vannak az Istennek királyi széke előtt, és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában: és aki a királyi székben ül, velük lakik.

Jel 7 16 nem éheznek, se nem szomjúhoznak többé, a nap sem esik reájuk, se valami hőség:

Jel 7 17 mert a Bárány, aki a királyi szék közepén vagyon, vezérli őket, és az élő vizek forrásaihoz viszi őket, és eltöröl az Isten minden könnyhullatást az ő szemeikről.

Jel 8

A hetedik pecsét és a hetedik angyal

1 Amint a hetedik pecsétet felnyitotta, csend lett az égben mintegy félóráig. 2 Láttam a hét angyalt, akik Isten előtt állnak, és hét harsonát adtak nekik. 3 Aztán egy másik angyal jött, és megállt az oltár előtt arany tömjénezővel. Sok jó illatszert adtak neki, hogy mindegyik szent imádságából tegyen az arany oltárra, amely Isten trónja előtt áll. 4 A jó illatszerek füstje fölszállt a szentek imádságából, az angyal kezéből Isten előtt. 5 Az angyal fogta a tömjénezőt, tett bele az oltár tüzéből {Lev 16,12}, és ledobta a földre. Akkor mennydörgés, zúgás, villámlás {Kiv 19,16G} és nagy földrengés támadt.

Az első négy harsona

6 A hét angyal, akiknél a hét harsona volt, felkészült, hogy megfújja a harsonát.

7 Az első angyal megfújta a harsonát. Erre vérrel vegyes jégeső és tűz támadt, és a földre hullott. A föld harmadrésze megégett, a fák harmadrésze elhamvadt, és minden zöldellő fűszál kiégett.

8 A második angyal megfújta a harsonát. Valami tűzzel égő nagy hegy {Jer 51,25G} zuhant a tengerbe, és a tenger harmadrésze vérré változott {Kiv 7,21-22}. 9 Ekkor meghalt a tengerben élő teremtmények harmadrésze, és a hajók harmadrésze elpusztult.

Jel 8 1 és mikor felnyitotta volna a hetedik pecsétet, csendesség lőn mennyben mintegy fél óráig.

Jel 8 2 és hét angyalt láték az Istennek színe előtt állani: és hét trombita adaték azoknak.

Jel 8 3 és más angyal jöve, és megálla az oltár előtt arany tömjénező lévén nála: és adatának annak sok jó illatok, hogy adna minden szentek imádságaiból az arany oltárra, mely az Istennek királyi széke előtt vagyon.

Jel 8 4 és felméne a jó illatok füstje a szentek imádságaiból az angyal keze által az Isten eleibe.

Jel 8 5 és vevé az angyal a tömjénezőt, és megtölté azt az oltár tüzéből, és a földre bocsátá, és mennydörgések lőnek és szózatok és villámások és nagy földindulás.

Jel 8 6 és a hét angyalok, akiknél a hét trombita vala, elkészülének, hogy trombitálnának.

Jel 8 7 és az első angyal trombitála, és lőn kőeső és tűz, vérrel elegy, és lebocsáttaték a földre, és harmad része a földnek megége, és harmad része a fáknak megégetteték, és minden zöld fű megége.

Jel 8 8 és a második angyal trombitála: és mint egy tűzzel égő nagy hegy bocsáttaték a tengerbe, és a tengernek harmad része vérré lőn,

Jel 8 9 és meghala harmad része a tengerben való teremtett lelkes állatoknak, és harmad része a hajóknak elvesze.

Jel 8 10 és a harmadik angyal trombitála: és leesék az égből egy nagy csillag, égvén mint egy szövétnek, és a folyóvizeknek harmad részébe esék és a vizeknek forrásaiba:

Jel 8 11 és a csillagnak neve Ürömnek mondatik, és a vizeknek harmad része ürömmé lőn: és sok emberek halának meg a vizektől, mert keserűek lőnek.

Jel 8 12 és a negyedik angyal trombitála: és megütteték harmad része a napnak és harmad része a holdnak és harmad része a csillagoknak, úgy,

10 A harmadik angyal megfújta a harsonát, és egy nagy csillag hullott le az égből, égve, mint a fáklya, beleesett a folyók harmadrészébe és a vizek forrásaiba. **11** A csillag neve: Ürröm. A vizek harmadrésze ürömmé változott, és számos ember meghalt a vizektől, mert keserűek lettek.

12 A negyedik angyal megfújta a harsonát, és csapás érte a nap harmadát, a hold harmadrészét és a csillagok harmadrészét, hogy harmadrészük elsötétüljön, és a nappal harmadrésze ne ragyogjon, és az éjjelé hasonlóképpen.

13 Ekkor láttam és hallottam, hogy egy magányos sas repült át az égen, és hangosan így kiáltott: »Jaj, jaj, jaj a föld lakóinak a másik három angyal további harsonázása miatt, akik ezután fogják megfújni a harsonát!«

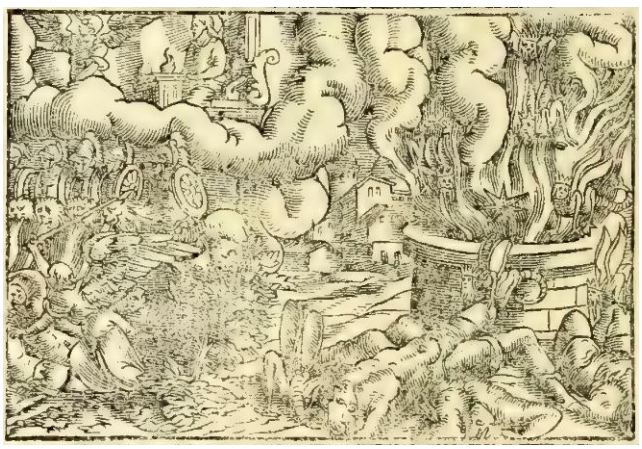
hogy megsötétülne azoknak harmad része, és a napnak harmad része nem fénylenék, és az éjnek hasonlóképpen.

Jel 8 [13] és látám, és hallám az ég közepén röpülö egy sasnak szavát, mely nagy szóval monda: jaj, jaj, jaj a földön lakóknak, a három angyaloknak tőbb szavuk miatt, kik trombitálandók valának.

Jel 9

Az ötödik harsona

1 Az ötödik angyal megfújta a harsonát, és láttam, hogy egy csillag esett le az égből a földre, és neki adatott a mélység kútjának kulcsa. **2** Megnyitotta a mélység kútját, és fölszállt a kút füstje, mint egy nagy kemence füstje **{Kiv 19,18}**, erre elsötétült a nap és a levegő a kút füstjétől. **3** A kút füstjéből sáskák jöttek ki a földre **{Kiv 10,12}**, és olyan hatalom adatott nekik, amilyen hatalma a föld skorpióinak van. **4** Azt a parancsot kapták, hogy ne bántsák a föld füvét, egyetlen zöldellő növényt és egyetlen fát sem **{Kiv 10,15}**, hanem csak azokat az embereket, akiknek a homlokán nincs rajta Isten jele **{Ez 9,4}**. **5** Parancsot kaptak, hogy ne öljék meg őket, csak kínozzák őket öt hónapig, és kínjuk olyan, mint ahogy a skorpió kínoz, ha megsebzi az embert. **6** Azokban a napokban az emberek keresni fogják a halált **{Jób 3,21}**, de nem találják meg, és vágyódni fognak a halál után, de a halál futni fog előlük.

Jel 9 [1] és az ötödik angyal trombitála: és láték egy leesett csillagot az égből a földre, és annak adaték a mélység kútjának kulcsa.

Jel 9 [2] és megnyitá a mélységnek kútját: és feljöve a kút füstje: mint egy nagy kemence füstje: és megsötétüle a nap és a levegő ég a kút füstjétől:

Jel 9 [3] és a kút füstjéből sáskák jövének ki a földre, és hatalom adaték azoknak, amint hatalmuk vagyon a föld skorpióinak:

Jel 9 [4] és megparancsoltaték nekik, hogy meg ne sértenék a föld füvét, se semmi zöldelőt, se semmi álló fát: hanem csak az embereket, akiknek homlokukon nincs az Istennek jele:

Jel 9 [5] és adaték nekik, hogy meg ne ölnék azokat; hanem hogy kínoznák öt hónapig: és az ő kínzásuk, mint a skorpió kínzása, mikor megsújtja az embert.

Jel 9 [6] és azokon a napokon keresik az emberek a halált, és azt nem találják meg: és kívánnak meghalni, és elfut a halál tőlük.

Jel 9 [7] és a sáskák hasonlatosságai hasonlók a harcra készült lovakhoz: és a fejükön úgymint aranyhoz hasonló koronák: és azok orcái, mint az emberek orcái.

Jel 9 [8] és oly hajuk vala, mint az asszonyállatok haja; és az ő foguk, mint az oroszlánok fogai valának:

Jel 9 [9] és páncéljuk vala, mint a vas páncéljuk, és az ő szárnyuk zúgása, mint a viadalra száguldó soklovú szekerek zúgása:

Jel 9 [10] és a farkuk hasonló vala a skorpiókéhoz, és fullánkok valának az ő farkukban: és azoknak hatalma ártani az embereknek öt hónapig:

7 A sáskák alakja harcrakész lovakhoz hasonlított, és fejükön mintegy aranyhoz hasonló korona volt. Az arcuk olyan volt, mint az emberek arca. 8 A hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, és fogaik, mint az oroszlánok fogai. 9 A mellvértjük olyan volt, mint a vaspáncél, és a szárnyuk zúgása, mint a harcba száguldó nagyszámú lovas szekér zúgása {Jo 2,5}. 10 A skorpióéhoz hasonló farkuk volt, és fullánk volt a farkukban, ebben pedig hatalom, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. 11 A mélység angyala volt a királyuk, akinek a neve héberül Abaddón, görögül Apollión.

12 Az egyik jaj elmúlt, de íme, még két jaj jött ezek után.

A hatodik harsona

13 A hatodik angyal megfújta a harsonát, és egy hangot hallottam az Isten szeme előtt álló arany oltár szarvai közül, 14 amely azt mondta a hatodik angyalnak, akinél a harsona volt: »Oldozd el a négy angyalt, akik a nagy Eufrátesz folyónál {Ter 15,18} meg vannak kötözve!« 15 Eloldozták a négy angyalt, akik készen voltak az órára, a napra, a hónapra és az esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét. 16 A lovas sereg száma húszezerszer tízezer; hallottam a számukat. 17 Így láttam a lovakat a látomásban, és akik rajtuk ültek, azoknak tüzes, kék és kénkő-színű mellvértjük volt, és a lovak feje oroszlánfejhez hasonlított. A szájukból tűz, füst és kénkő tört elő. 18 Ettől a három csapástól elpusztult az emberek harmadrésze, a tűztől, a füsttől és a kénkőtől, amely a szájukból előtört. 19 Mert a lovak ereje a szájukban és a farkukban van, mert a farkuk a kígyóhoz hasonló, feje van és azzal ártanak.

20 A többi ember, aki nem halt meg ezekben a csapásokban, mégsem tért meg keze tetteitől {Iz 17,8}, hogy ne imádja a démonokat *és az aranyból, ezüstből, rézből, kőből és fából való bálványokat, amelyek nem* tudnak *látni, sem hallani, sem járni* {Zsolt 106,37; Dán 5,4.23; Zsolt 115,4-7}. 21 Nem tértek meg gyilkosságaiktól, varázslataikból, sem paráznaságaikból és lopásaikból.

Jel 9 11 és az ő királyuk a mélységnek angyala vala, kinek neve zsidóul Abaddon, görögűl pedig Apollion, deákul a neve Pusztító.

Jel 9 12 az egyik jaj elmúlt, és íme még két jaj következik azután.

Jel 9 13 és a hatodik angyal trombitála: és hallék egy szózatot az arany oltárnak négy szarvai közül, mely az isten szemei előtt vagyon,

Jel 9 14 mondván a hatodik angyalnak, akinél a trombita vala: oldd meg a négy angyalt, akik kötve vannak a nagy folyóvízben, Eufráteszben.

Jel 9 15 és megoldatának a négy angyalok, akik készek valának minden órára és napra és hónapra és esztendőre, hogy megölnék az embereknek harmad részét.

Jel 9 16 és a lovagseregnek száma húszezerszer való tízezer vala. és hallám azok számát.

Jel 9 17 és így látám a lovakat látás által: és akik azokon ülnek vala, tüzes és kék és kénköves páncéljuk vala, és a lovak fejei olyanok valának, mint az oroszlánfejek: és az ő szájukból tűz és füst és kénkő származik.

Jel 9 18 és e három csapástól öletteték meg az embereknek harmad része, a tűztől és a füstől és a kénkőtől, melyek azoknak szájukból jőnek vala.

Jel 9 19 mert a lovak hatalma az ő szájukban vagyon és az ő farkukban. mert az ő farkuk hasonlók a kígyókhoz, fejük lévén: és azokkal ártanak.

Jel 9 20 és a több emberek, akik meg nem ölettettek e csapásokban, se penitenciát nem tartottak az ő kezük cselekedeteiről, hogy ne imádnák az ördögöket, és az arany és ezüst és réz és kő és fa bálványokat, melyek se nem láthatnak, se nem hallhatnak, se nem járhatnak;

Jel 9 21 és nem tartottak penitenciát az ő gyilkosságukról, sem az ő ördöngösségükről, sem az ő paráznaságukról, sem az ő lopásukról.

Jel 10

Az angyalok és a könyv

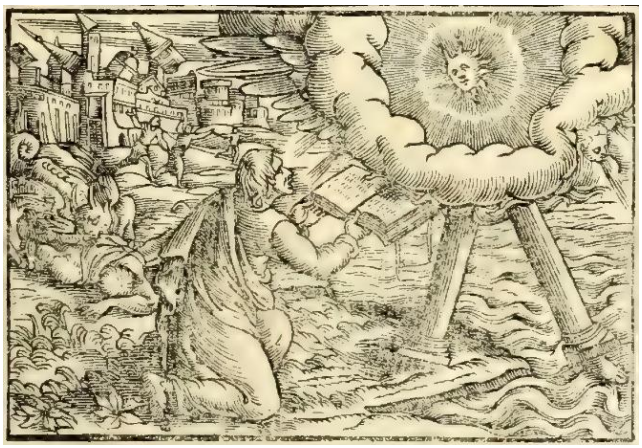
1 Azután egy másik, erős angyalt láttam leszállni az égből, felhővel körülvéve, s a fején szivárvány volt. Arca olyan volt, mint a nap, lába pedig, mint a tűzoszlop. 2 A kezében nyitott könyvet tartott, a jobb lábát a tengerre tette, a balt pedig a

Jel 10 1 és láték más erős angyalt felhővel körülvétetve leszállni mennyből, és szivárvány a fején, és az ő orcája oly vala, mint a nap, és a lábai, mint a tüzes oszlopok:

Jel 10 2 és a kezében egy megnyittatott könyvecske vala: és a jobb lábát a tengerre tevé, a balt pedig a földre:

földre, 3 és olyan hangosan kiáltott, mint amikor az oroszlán ordít {Ám 3,8}. Amikor kiáltott, megszólalt a hét mennydörgés hangja. 4 Mikor pedig a hét mennydörgés hangja megszólalt, írni akartam, de egy hangot hallottam az égből, amely így szólt hozzám: »Pecsételd le {Dán 12,4}, amit a hét mennydörgés mondott, és ne írd le!«

5 Ekkor az angyal, akit állni láttam a tenger és a föld felett, *fölemelte jobbját az ég felé,* 6 *és megesküdött az* örökkön-*örökké élőre,* aki az eget teremtette, és mindazt, ami azon van, és a földet, és mindazt, ami rajta van, és a tengert és mindazt, ami benne van {Dán 12,7; Neh 9,6}, hogy »nem lesz több haladék, 7 hanem a hetedik angyal harsonázásának napjaiban, amikor az kezdi megfújni a harsonát, beteljesedik Isten titka, mint ahogy ezt a jó hírt kinyilatkoztatta szolgái, a próféták által.«

8 Ekkor hangot hallottam az égből, amint újból szólt hozzám, és azt mondta: »Menj, és vedd át a nyitott könyvet a tenger és a föld felett álló angyal kezéből!« 9 Elmentem az angyalhoz, és mondtam neki, hogy adja nekem a könyvet. Ő azt felelte nekem: »Fogd és edd meg! Keserűvé fogja tenni a gyomrodat, de a szádban olyan édes lesz, mint a méz.« 10 Elvettem a könyvet az angyal kezéből, megettem, és a számban édes volt, mint a méz, de amikor lenyeltem, a gyomrom keserű lett {Ez 2,8; 3,1-3}.

11 Ekkor azt mondták nekem: »Ismét jövendölnöd kell a nemzetekről és népekről és nyelvekről {Dán 3,4} és számos királyról!«

Jel 10 3 és kiálta nagy szóval, mint midőn az oroszlán ordít. és mikor kiáltott volna, szólák a hét mennydörgések az ő szavukat.

Jel 10 4 és mikor a hét mennydörgések az ő szavukat szólották volna, én meg akarom vala írni: és szózatot hallék az égből, mely monda nekem: vedd eszedbe, amiket a hét mennydörgések szólottak, és meg ne írjad azokat.

Jel 10 5 és az angyal, akit láték állani a tengeren és a földön, felemelé a kezét az égre:

Jel 10 6 és megesküvék az örökkön örökké élőre, aki az eget teremtette, és a benne valókat és a földet és a benne valókat és a tengert és a benne valókat: hogy idő többé nem leszen:

Jel 10 7 hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, elvégződik az Isten titka, amint meghirdette az ő szolgái által a próféták által.

Jel 10 8 és ismét hallék velem szóló szózatot az égből, és monda: menj el, és vedd el a megnyitott könyvet, a tengeren és a földön álló angyal kezéből.

Jel 10 9 és elmenék az angyalhoz, mondván neki, hogy nekem adná a könyvet. és monda nekem: vedd el a könyvet, és edd meg azt: és megkeseríti a hasadat, de a szádban édes leszen, mint a méz.

Jel 10 10 és elvőm a könyvet az angyal kezéből, és megevém azt: és a számban édes vala, mint a méz: és mikor megettem volna azt, megkeseredék a hasam:

Jel 10 11 és monda nekem: ismét kelletik prófétálnod a pogányoknak és a népeknek és a nyelveknek és sok királyoknak.

Jel 11

A templom megmérése; a két próféta tanúsága

1 Akkor mérővesszőhöz hasonló nádszálat adtak nekem, és azt mondták: »Kelj föl, mérd meg Isten templomát, az oltárt és a benne imád-kozókat! 2 De a templomon kívül levő tornácot hagyd ki, és ne mérd meg, mert azt átadták azoknak a

Jel 11 1 és adaték nekem vesszőhöz hasonló nádszál, és ez mondaték nekem: kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és az abban imádkozókat:

Jel 11 2 a pitvart pedig, mely a templom kívül vagyon, kihagyjad, és azt meg ne mérjed: mert a pogányoknak adatott, és a szent várost negyvenkét hónapig fogják tapodni:

nemzeteknek, amelyek a szent várost negyvenkét hónapig taposni fogják {Iz 63,18}. 3 Meg fogom hagyni két tanúmnak, hogy ezerkétszázhatvan napig jövendöljenek, szőrzsákba öltözve.« 4 *Ők a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak* {Zak 4,3.11-14}. 5 Ha valaki ártani akar nekik, tűz tör elő a szájukból, és megemészti ellenségeiket. Ha valaki bántani akarja őket, akkor azt meg kell ölni. 6 Ezeknek hatalmuk van arra, hogy bezárják az eget, hogy ne essen az eső {1 Kir 17,1} prófétálásuk napjaiban, és hatalmuk van a vizek fölött, hogy vérré változtassák azokat {Kiv 7,17}, és mindenféle csapással sújtsák a földet, ahányszor csak akarják {1 Sám 4,8}. 7 Amikor befejezik tanúságtételüket, a mélységből fölszálló fenevad háborút indít ellenük, legyőzi {Dán 7,3.7.21} és megöli őket. 8 A holttestük annak a nagy városnak az utcáján fog heverni, amelyet szellemi értelemben Szodomának és Egyiptomnak hívnak, és ahol Urukat is megfeszítették. 9 A törzsekből, népekből, nyelvekből és nemzetekből sokan fogják látni holttestüket három és fél napon keresztül, és holttestüket nem engedik sírba tenni. 10 A föld lakói pedig örvendezni fognak felettük, és vigadni fognak. Ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két próféta gyötrelmére volt a föld lakóinak.

11 De három és fél nap múlva Istentől az élet lelke szállt beléjük {Ez 37,10}. Lábukra álltak, és nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket {Ter 15,12}. 12 Ekkor egy hatalmas hangot hallottak az égből, amely azt mondta nekik: »Szálljatok fel ide!« {Kiv 19,24} Erre fölszálltak az égbe a felhőben, ellenségeik pedig látták őket {2 Kir 2,11}. 13 Abban az órában nagy földrengés támadt, és a város tizedrésze összeomlott {Ez 38,19-20}. A földrengésben név szerint hétezer ember vesztette életét. A többiek megrettentek, és dicsőítették az ég Istenét.

14 A második jaj elmúlt, de íme, csakhamar eljön a harmadik jaj!

A hetedik harsona

15 A hetedik angyal megfújta a harsonát, és hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben: »A mi Urunké és az ő Krisztusáé lett ennek a világnak az uralma, és uralkodni fog örökkön-örökké!«

16 Ekkor a huszonnégy vén, aki Isten előtt ült székein, arcra borult, és imádta Istent, mondván:

17 »Hálát adunk neked,
mindenható Úristen,
aki vagy, és aki voltál,
mert átvetted nagy hatalmadat és uralkodsz
{Zsolt 99,1}.

Jel 11 3 és adom az én két tanuimnak, és ezerkétszázhatvan napig prófétálnak zsákokba öltözvén.

Jel 11 4 ezek a két olajfák és a két gyertyatartók a föld ura előtt állván.

Jel 11 5 és ha ki azoknak ártani akar, tűz származik a szájukból, és megemészti azoknak ellenségeit: és ha ki meg akarja őket sérteni, így kell annak megölettetni.

Jel 11 6 ezeknek hatalmuk vagyon, hogy az eget bezárják, hogy az ő prófétálásuknak napjaiban eső ne essék: és hatalmuk vagyon a vizeken azokat vérré változtatni, és megverni a földet mindennemű csapással, valamennyiszer akarják.

Jel 11 7 és mikoron elvégzik az ő bizonyságtételüket, amely fenevad feljő a mélységből, hadat indít ellenük, és megyőzi őket, és megöli őket.

Jel 11 8 és az ő testeik feküdni fognak a nagy városnak utcáin, mely lélek szerint Sodomának és Egyiptomnak hívattatik, ahol az ő uruk is megfeszíttetett.

Jel 11 9 és meglátják a nemzetek és a népek és a nyelvek és a pogányok közül valók, az ő testüket negyedfél napig, és azok testét nem engedik koporsókba tenni.

Jel 11 10 és a föld lakói örülnek azokon, és vígadnak: és ajándékokat küldenek egymásnak, mivelhogy e két próféták gyötrötték azokat, akik a földön laknak vala.

Jel 11 11 és negyedfél nap után az életnek lelke beléjük mene az Istentől. és lábukra állának, és nagy félelem esék azokra, akik látták őket.

Jel 11 12 és nagy szózatot hallának az égből mondván nekik: jöjjetek fel ide. és felmenének az égbe a felhőben: és láták őket az ő ellenségük.

Jel 11 13 és azon órában nagy földindulás lőn, és a városnak tized része leomlék: és megölették a földindulásban nevezet szerint hétezer ember: és a többi megfélemlének, és dicsőséget adának a mennynek Istenének.

Jel 11 14 a második jaj elmúlék: és íme a harmadik jaj hamar eljő.

Jel 11 15 és a hetedik angyal trombitála: és nagy szózatok lőnek mennyben, mondván: e világnak országa, a mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, és örökkön örökké országol: ámen.

Jel 11 16 és a huszonnégy vének, akik az Isten színe előtt ülnek az ő székeikben, orcájukra esének, és imádák az Istent, mondván:

Jel 11 17 hálákat adunk neked, mindenható Úristen, aki vagy, és aki valál, és aki eljövendő vagy: mert elvetted a te nagy erődet, és országlottál.

Jel 11 18 és haragudtak a pogányok, és eljött a te haragod és a holtak ítélésének ideje, és hogy ju-

18 A nemzetek ugyan haragudtak,
de eljött a te haragod **{Zsolt 2,5}**,
és az idő, hogy a halottakat megítéljék,
és megadják a jutalmat szolgáidnak,
a prófétáknak és a szenteknek,
és azoknak, akik nevedet félik,
a kicsinyeknek és a nagyoknak **{Zsolt 115,13}**,
és hogy kiirtsák azokat,
akik megrontották a földet.«

19 Ekkor megnyílt Isten temploma az égben, és láthatóvá lett a szövetség szekrénye a templomában **{1 Kir 8,6}**; villámok, zúgás, földrengés és nagy jégeső támadt **{Kiv 19,16G; 9,24}**.

talmuk adassék a te szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek és a te nevedet félőknek, kicsinyeknek és nagyoknak, és hogy kivettessenek azok, akik a földet megvesztették.

Jel 11 [19] és megnyittaték az Isten temploma mennyben: és megláttaték az ő szövetségének szekrénye az ő templomában, és villámások lőnek, és szózatok, és földindulások, és nagy kőeső.

A SÁTÁN HARCA ISTEN NÉPE ELLEN: 12,1-14,5

Jel 12

Az Asszony és a sárkány

1 Ekkor nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony, akinek öltözete a nap volt, lába alatt a hold, és a fején tizenkét csillagból álló korona. **2** Mivel áldott állapotban volt, vajúdva, a szüléstől gyötrődve kiáltozott. **3** Aztán egy másik jel tűnt fel az égen: íme, egy nagy, tűzvörös sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt **{Dán 7,7}**, és a hét fején hét királyi korona. **4** A farka lesöpörte az ég csillagainak harmadrészét, és a földre sodorta őket **{Dán 8,10}**. A sárkány a vajúdó asszony elé állt, hogy amint megszül, elnyelje fiát.

5 Az fiúgyermeket szült, aki *vasvesszővel fogja kormányozni* az összes *nemzetet* **{Iz 66,7; Zsolt 2,9G}**. Elragadták a fiát, és Isten trónjához vitték. **6** Az asszony pedig a pusztaságba menekült, ahol Istentől elkészített helye volt, hogy ott táplálják őt ezerkétszázhatvan napig.

Jel 12 [1] és nagy jegy jelenék az égen: egy asszonyállat a napba öltözve, és a hold a lábai alatt, és a fején tizenkét csillagú korona:

Jel 12 [2] és méhében viselvén, kiált vala szülni akarván, és gyötrődik vala, hogy szülne.

Jel 12 [3] és láttaték más jegy az égen: és íme egy nagy veres sárkány, hét feje lévén, és tíz szarva: és annak fejein hét korona:

Jel 12 [4] és a farka vonzza vala az ég csillagainak harmad részét, és a földre veté azokat: és a sárkány a szülendö asszonyállatnak eleibe álla; hogy mikor szülendő, az ő fiát megenné.

Jel 12 [5] és szüle fiú magzatot, ki vas vesszővel bírandó vala minden pogányokat: és annak fia az Istenhez ragadtaték, és az ő királyi székéhez:

Jel 12 [6] és az asszonyállat a pusztába szalada, ahol készíttetett helye vala az Istentől, hogy ott táplálják őtet ezer kétszáz hatvan napig.

Jel 12 [7] és nagy harc lőn az égben: Mihály és az ő angyalai harcolnak vala a sárkánnyal, és a sárkány harcol vala és az ő angyalai:

Jel 12 [8] és nem vehetének erőt, se helyük nem találtaték azoknak többé az égben.

Jel 12 [9] és levetteték ama nagy sárkány, a régi kígyó, ki ördögnek hívattatik és sátánnak, aki elhiteti az egész világot: és a földre vetteték, és az ő angyalai övele levettettének.

Jel 12 [10] és hallék nagy szózatot az égben, mondván: most lett az üdvösség és az erő és a mi Istenünk országa és az ő Krisztusának hatalma: mert levettetett a mi atyánkfiainak vádolója, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk színe előtt.

A sárkány bukása

7 Ekkor harc támadt az égben: Mihály és angyalai harcoltak a sárkánnyal {Dán 10,13.20}. A sárkány és angyalai harcoltak, 8 de nem diadalmaskodtak, sem helyük nem volt többé az égben. 9 Ekkor letaszították a nagy sárkányt, az őskígyót, akit ördögnek és sátánnak {Ter 3,1; Zak 3,1; Jób 1,6} hívnak, aki elcsábítja az egész világot. Letaszították a földre, és vele együtt angyalait is letaszították. 10 Ekkor nagy hangot hallottam az égben, amely így szólt:

»Most lett a mi Istenünké az üdvösség,
az erő és a királyság,
a hatalom pedig az ő Krisztusáé,
mert letaszították testvéreink vádlóját,
aki éjjel-nappal vádat emelt ellenük
Istenünk előtt.
11 Ők pedig legyőzték őt
a Bárány vére és a tanúságtétel igéje által,
s nem kímélték saját életüket mindhalálig.
12 Örvendezzetek tehát, egek {Iz 44,23},
és akik bennük laktok!

Jaj a földnek és a tengernek, mert hozzátok szállt le az ördög nagy haraggal, s tudja, hogy kevés ideje van!«

A sárkány harca az asszony ellen

13 Miután a sárkány látta, hogy letaszították a földre, üldözte az asszonyt, aki fiúgyermeket szült. 14 Ekkor az asszony két nagy sasszárnyat kapott, hogy a pusztaságba repüljön a saját helyére, hogy ott táplálják egy ideig és időkig és fél ideig {Dán 7,25}, távol a kígyótól. 15 Ekkor a kígyó akkora vízárat bocsátott a szájából az asszony után, mint egy folyó, hogy elsodortassa őt a folyóval. 16 De a föld megsegítette az asszonyt, megnyitotta száját, és elnyelte a folyót, amelyet a sárkány bocsátott ki a szájából.

17 Ekkor a sárkány haragra gerjedt az asszony ellen, és elment, hogy harcra keljen az asszony többi ivadéka ellen, akik megtartják Isten parancsait, és akiknél Jézus tanúságtétele van.

18 Aztán megállt a tenger fövenyén.

Jel 12 11 és ők megyőzték azt a Bárány véréért, és az ő bizonyságtételének igéjéért, és nem kímélték az önnön lelküket mindhalálig.

Jel 12 12 azokáért vígadjatok, egek, és akik azokban laktok. jaj a földnek és a tengernek, mert alászállott az ördög hozzátok nagy haragja lévén, tudván, hogy kevés ideje vagyon.

Jel 12 13 és minek utána látá a sárkány, hogy levettetett volna a földre, kergeté az asszonyállatot, mely a fiú magzatot szülte:

Jel 12 14 és adatának az asszonyállatnak két nagy sas szárnyak, hogy a pusztába röpülne az ő helyére, ahol tápláltatik ideig és időkig és félideig a kígyó színe előtt.

Jel 12 15 és a kígyó a szájából az asszonyállat után, mint egy folyó, vizet bocsáta, hogy őtet elragadtatná a folyóvízzel.

Jel 12 16 és megsegíté a föld az asszonyállatot, és megnyitá száját a föld, és elnyelé a folyóvizet, melyet a sárkány a szájából bocsátott vala.

Jel 12 17 és megharaguvék a sárkány az asszonyállatra: és elmene harcolni a többivel annak magvából, kik az Isten parancsolatait megőrizik, és akiknél a Jézus Krisztus bizonyságtétele vagyon.

Jel 12 18 és megálla a tenger fövenyén.

Jel 13

A két fenevad

1 Ekkor láttam, hogy egy fenevad száll föl a tengerből, melynek hét feje {Dán 7,3.7} és tíz szarva

Jel 13 1 és láték egy fenevadat a tengerből feljőni, melynek hét feje és tíz szarva vala, és a szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak nevei.

Jel 13 2 és a fenevad, melyet láték, hasonló vala a párduchoz, és a lábai, mint a medvelábak, és a

volt, és szarvain tíz királyi korona, fejein pedig a káromlás nevei. 2 A fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, a lábai mint a medve lábai, a szája mint az oroszlán szája {Dán 7,4-6}, és a sárkány neki adta erejét, trónját és nagy hatalmát. 3 Láttam, hogy a fejei közül az egyik szinte halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult.

Az egész föld csodálkozva követte a fenevadat. 4 Imádták a sárkányt, aki hatalmat adott a fenevadnak, és imádták a fenevadat, és így szóltak: »Ki hasonló a fenevadhoz, és ki harcolhatna vele?«

5 Nagy dolgokat és káromlást beszélő száj adatott neki {Dán 7,8.25}, és hatalmat kapott a cselekvésre negyvenkét hónapig. 6 Káromlásra nyitotta száját Isten ellen, hogy káromolja nevét és hajlékát és az ég lakóit. 7 Megadatott neki, hogy harcoljon a szentekkel, és legyőzze őket {Dán 7,21}. Hatalmat kapott minden törzs és nép és nyelv és nemzet fölött. 8 És imádni fogja őt a föld minden lakója, akiknek a neve nincs beírva a megölt Báránynak életkönyvébe {Dán 12,1} a világ kezdete óta. 9 Akinek van füle, hallja meg! 10 *Akinek fogságba kell mennie, az fogságba* megy,

akinek kard által kell meghalnia,

azt *karddal* kell megölni {Jer 15,2}.

– Ez a szentek béketűrése és hite. –

11 Ekkor láttam, hogy egy másik fenevad száll fel a szárazföldből, amelynek két szarva volt, hasonlók a Bárányéhoz, de úgy beszélt, mint a sárkány. 12 Ez gyakorolja az első fenevad teljes hatalmát az ő színe előtt, és rábírja a földet és a föld lakóit, hogy imádják az első fenevadat, amelynek a halálos sebe meggyógyult. 13 Nagy jeleket művel, s még azt is megteszi, hogy tűz szálljon le az égből az emberek szeme láttára. 14 Elcsábítja a föld lakóit a jelekkel, amelyekre hatalmat kapott, hogy megtegye a fenevad színe előtt, s azt mondja a föld lakóinak, hogy készítsék el annak a fenevadnak a képmását, amelynek kard által ejtett sebe van, de életben maradt. 15 Hatalmat kapott, hogy lelket adjon a fenevad képmásának, és hogy megszólaljon a fenevad képmása, és megölethesse azokat, akik nem imádják a fenevad képmását {Dán 3,5-6}. 16 Megteszi, hogy minden kicsiny és nagy, gazdag és szegény, szabad és szolga bélyeget viseljen a jobb kezén vagy a homlokán; 17 és senki se vásárolhasson vagy adhasson el, ha nem viseli a vadállat bélyegét: a nevét, vagy a nevének számát. 18 – Ez a bölcsesség. Akinek van értelme, számítsa ki a vadállat számát; mert ember száma az, és a száma hatszázhatvanhat. –

szája, mint az oroszlán szája. és annak adá a sárkány az ő erejét és nagy hatalmát.

Jel 13 3 és láték egyet a fejei közül, mintha halálra ölettetett volna meg: és az ő halálos sebe megyógyíttaték. és csodálkozék az egész föld a fenevad után.

Jel 13 4 és imádák a sárkányt, aki hatalmat adott a fenevadnak: és imádák a fenevadat, mondván: kicsoda hasonló a fenevadhoz? és ki harcolhat vele?

Jel 13 5 és adaték neki nagy dolgokat és káromlásokat szóló száj: és hatalom adaték neki a cselekedésre negyvenkét hónapig.

Jel 13 6 és felnyitá a száját Isten ellen való káromlásokra, hogy káromlaná az ő nevét és az ő hajlékát, és azokat, akik mennyben laknak.

Jel 13 7 és adaték neki, hogy hadakoznék a szentek ellen, és meggyőzné őket. és hatalom adaték neki minden nemzeten és népen és nyelven és nemzetségen:

Jel 13 8 és imádák őtet mindnyájan, akik a földön laknak: akiknek nincs beírva nevük a Báránynak élő könyvében, ki megöletett világ eredetétől fogva.

Jel 13 9 akinek füle vagyon, hallja meg.

Jel 13 10 aki fogságra viszen, fogságra megyen: aki karddal öl, karddal kell annak megölettetni. itt vagyon a szenteknek békességes szenvedésük és hitük.

Jel 13 11 és láték más fenevadat feljőni a földről, és két szarva vala, hasonló a bárány szarvához, és szól vala, mint a sárkány.

Jel 13 12 és az első fenevadnak minden hatalmát cselekszi vala az ő színe előtt: és azt cselekedé, hogy a föld és abban lakók imádnák az első fenevadat, melynek megyógyíttaték az ő halálos csapása.

Jel 13 13 és nagy jeleket cselekedék, úgy, hogy tüzet is szállítana az égből a földre az emberek láttára.

Jel 13 14 és elhiteté a földön lakókat a jelekért, amelyek neki adattak, hogy cselekedne a fenevadnak láttára, azt mondván a földön lakóknak, hogy a fenevadnak képét csinálnák, mely a karddal megsebesíttetett, és megelevenedett.

Jel 13 15 és adaték neki, hogy lelket adna a fenevad képének, és hogy szóljon a fenevad képe: és hogy azt cselekedje, hogy valakik nem imádják a fenevad képét, megölettessenek.

Jel 13 16 és megcselekszi, hogy mindnyájuknak, a kisdedeknek és a nagyoknak és a gazdagoknak és a szegényeknek és a szabadosoknak és a szolgáknak bélyeg legyen az ő jobbkezükön, vagy az ő homlokukon.

Jel 13 [17] és hogy senki ne vehessen, vagy eladhasson, hanem akin a fenevadnak bélyege vagyon, vagy a neve, vagy a nevének száma.

Jel 13 [18] itt vagyon a bölcsesség. akinek értelme vagyon, számlálja meg a fenevadnak számát. mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.

Jel 14

A bárány és kísérete

1 Ekkor íme, láttam, hogy a Bárány a Sion hegyén állt, és vele a száznegyvennégyezer, akiknek homlokára volt írva **{Ez 9,4}** az ő neve és az ő Atyjának neve. **2** Egy hangot hallottam az égből, amely olyan volt, mint a nagy vizek zúgása és mint a mennydörgés **{Ez 1,24}**, s a hang, amelyet hallottam, olyan volt, mint a hárfákon játszó hárfásoké. **3** Új éneket énekeltek a trón előtt, a négy élőlény és a vének előtt, és senki más nem tudta megtanulni azt az éneket, mint az a száznegyvennégyezer, akik meg vannak váltva a földről. **4** Ezek azok, akik nem szennyezték be magukat asszonyokkal, mert szüzek. Követik a Bárányt, amerre csak megy; ők megváltást nyertek az emberek közül, zsengéül Istennek és a Báránynak, **5** és a szájukban nem találtatott hazugság, mert szeplőtelenek.

AZ ÍTÉLET: 14,6-20,15

Az ítélet kihirdetése [6]

Ekkor láttam egy másik angyalt repülni az ég zenitjén, akinél örök evangélium volt, hogy hirdesse az evangéliumot a föld lakóinak, minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, **7** hangos szóval: »Féljétek Istent, és adjatok neki tiszteletet, mert eljött ítéletének órája; és imádjátok őt, aki az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait alkotta!« **{Kiv 20,11}**

Jel 14 [1] és láték: és íme egy bárány áll vala a Sion hegyén, és övéle száznegyvennégyezren, az ő homlokukon írva lévén az ő neve és az ő atyja neve.

Jel 14 [2] és hallék szózatot az égből, mint sok vizek zúgását és mint nagy mennydörgés szavát: és a szózat, amelyet hallék, olymint a citerások szava, kik citeráznak az ő citerájukon.

Jel 14 [3] és énekelnek vala úgymint új éneket, a szék előtt, és a négy lelkes állat előtt és a vének előtt: és senki nem mondhatja vala az éneket, hanem csak a száznegyvennégyezren, akik a földről áron vétettek meg.

Jel 14 [4] ezek azok, akik az asszonyállatokkal meg nem fertőztettenek: mert szűzek. ezek követik a Bárányt, valahová megyen. ezek áron vétettek meg az emberek közül az Istennek, és a Báránynak első zsengéi:

Jel 14 [5] és az ő szájukban nem találtatott hazugság: mert makula nélkül valók az Istennek királyi széke előtt.

Jel 14 [6] és láték más angyalt az ég közepén röpülni, nála lévén az örökké való evangélium, hogy hirdetné a földön ülőknek és minden nemzetségnek és nemzetnek és nyelvnek és népnek,

Jel 14 [7] mondván nagy szóval: féljétek az Urat, és tiszteletet adjatok neki, mert eljött az ő ítéletének órája: és imádjátok azt, aki az eget és a földet a tengert és a vizek forrásait teremtette.

Jel 14 [8] és más angyal jöve utána, mondván: leomlott, leomlott ama nagy Babilon: mely az ő paráznasága haragjának borával megitatott minden nemzetségeket.

Jel 14 [9] és harmadik angyal jöve utánuk, mondván nagy szóval: ha ki imádja a fenevadat, és az ő képét, és felveszi annak bélyegét a homlokára, vagy a kezére:

Jel 14 [10] az is iszik az Isten haragjának borából, mely színborral egyelíttetett az ő haragjának poharában, és kínoztatik tűzzel és kénkővel a szent angyaloknak láttára, és a bárány színe előtt:

Jel 14 [11] és az ő gyötrelmeiknek füstje felmegyen örökkön örökké: és nincs nyugodalmuk éjjel és

8 Ezt egy másik angyal követte, aki ezt mondta: »Elesett, elesett a nagy Babilon, amely féktelen paráznaságának borával itatott meg minden nemzetet!« {Jer 51,7-8}

9 Egy harmadik angyal követte őket, hangosan kiáltva: »Aki imádja a vadállatot és annak képmását, és felveszi bélyegét a homlokára vagy a kezére, 10 az is inni fog Isten haragjának borából {Iz 51,17}, amely készen van, elegyítetlenül, haragjának kelyhében {Jer 25,15}, és gyötrődni fog tűzben és kénben az angyalok és a Bárány előtt. 11 Gyötrelmeik füstje felszáll örökkön-örökké {Iz 34,9-10}, és nincs nyugalmuk éjjel-nappal azoknak, akik imádták a vadállatot és képmását, és aki fölveszi nevének bélyegét.«

12 – Ez a szentek béketűrése, akik megtartják Isten parancsait és Jézus hitét. – 13 Egy hangot hallottam az égből, amely ezt mondta nekem: »Írjad: Már most boldogok a holtak, akik az Úrban halnak meg! Igen, mondja a Lélek, hogy megpihenjenek munkáiktól; mert cselekedeteik követik őket!«

Az aratás órája

14 Ekkor íme, fehér felhőt láttam, és a felhőn az Emberfiához hasonló ült {Dán 7,13}, akinek fején arany korona volt, és a kezében éles sarló. 15 Egy másik angyal jött ki a templomból, és hangos szóval így kiáltott a felhőn ülőnek: »Csapj a sarlóddal és arass, mert eljött az aratás órája, hiszen megérett az aratnivaló a földön!« {Jo 4,13} 16 És a felhőn ülő nekieresztette sarlóját a földnek, és learatta a földet.

17 Ekkor egy másik angyal jött ki az égben levő templomból, neki szintén éles sarlója volt. 18 Az oltártól ismét egy másik angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűz felett, és hangosan odakiáltott annak, akinek éles sarlója volt: »Csapj le éles sarlóddal, és szüreteld le a föld szőlőjének gyümölcseit, mert megértek szőlőfürtjei!« {Jo 4,13} 19 Az angyal megindította sarlóját a földre, és leszüretelte a föld szőlőjét, és Isten haragjának nagy borprésébe dobta. 20 Megtaposták a borprést a városon kívül {Iz 63,3}, és vér jött ki a présből a lovak zablájáig, ezerhatszáz stádiumnyira.

nappal, akik imádták a fenevadat és az ő képét, és ha ki elveszi az ő nevének bélyegét.

Jel 14 12 itt vagyon a szenteknek békességes tűrése, akik megőrzik az Isten parancsolatait, és a Jézus hitét.

Jel 14 13 és szózatot hallék mennyből, mondván nekem: írd meg: boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg. már mostantól fogva mondja a lélek, hogy megnyugodjanak az ő munkájuktól: mert az ő cselekedeteik követik őket.

Jel 14 14 és láték, és íme egy fehér felhő: és a felhőn ül vala hasonló az Ember Fiához, arany korona lévén a fején, és a kezében éles sarló.

Jel 14 15 és más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván a felhőn ülőnek: bocsásd el a te sarlódat, és arass, mert eljött az óra, hogy arassanak, mert megszáradott a földnek aratása.

Jel 14 16 és elbocsátá a felhőn ülö az ő sarlóját a földre, és learattaték a föld.

Jel 14 17 és más angyal jöve ki a templomból, mely az égben vagyon, annak is éles sarlója lévén.

Jel 14 18 és más angyal jöve ki az oltárról, akinek hatalma vala a tűzön: és kiálta nagy szóval annak, akinél az éles sarló vala, mondván: bocsásd el a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőlőjének gerezdjét: mert megértek annak szőlői.

Jel 14 19 és elbocsátá az angyal az ő éles sarlóját a földre, és megszedé a föld szőlőjét, és tevé az Isten haragjának nagy kádjába:

Jel 14 20 és megnyomattaték a kád a városon kívül, és vér jöve ki a kádból a lovak zabolájukig ezerhatszáz futamatra.

Jel 15

Az utolsó hét csapás kihirdetése

1 Ekkor egy másik nagy és csodálatos jelet láttam az égben: hét angyalt, akiknél a hét utolsó csapás volt, mert azok által teljesedett be Isten haragja.

2 Akkor egy üvegtenger-félét láttam, ami tűzzel volt vegyítve. Láttam azokat, akik legyőzték a

Jel 15 1 és láték az égen más nagy és csodálatos jelt, hét angyalt, náluk lévén a hét utólsó csapás: mert azokkal végződött el az Isten haragja.

Jel 15 2 és láték úgymint üvegtengert tűzzel egyelítve, és azokat, akik megyőzték a fenevadat és az ő képét és az ő nevének számát, állani az üvegtengeren, náluk lévén az Isten citerái

fenevadat, a képmását és nevének számát, amint az üvegtenger fölött állnak Isten hárfáival, 3 és éneklik Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét:

»Nagyok és csodálatosak a te műveid {Zsolt 92,5},
Uram, mindenható Isten!
Igazságosak és igazak a te útjaid {Zsolt 139,14},
nemzetek Királya!
4 Ki ne félne téged, Uram,
és ki ne magasztalná nevedet?
Mert egyedül te vagy szent {Zsolt 99,3},
hisz minden nemzet eljön
és leborul színed előtt {Zsolt 86,9},
mert ítéleteid nyilvánvalóvá lettek!«

5 Ezek után láttam, hogy íme, megnyílt a tanúbizonyság hajlékának temploma az égben {Kiv 40,34G}, 6 és hét angyal jött ki a templomból, akiknél a hét csapás volt {Lev 26,21 G}, tiszta és fehér gyolcsba öltözve, a mellük körül pedig aranyövvel övezve {Dán 10,5}. 7 A négy élőlény egyike a hét angyalnak hét aranycsészét adott, telve az örökkön-örökké élő Isten haragjával. 8 És a templom megtelt füsttel Isten felségétől és hatalmától, és senki sem mehetett be a templomba {Kiv 40,34-35}, amíg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása {Lev 26,21}.

Jel 15 3 és énekelvén Mózesnek, az Isten szolgájának énekét és a Báránynak énekét, mondván: nagyok és csodálatosak a te cselekedeteid, mindenható Úristen: igazak és valóságosak a te útjaid, örökké való király.

Jel 15 4 ki nem félne, Uram, téged, és nem magasztalná a te nevedet? mert csak egyedül vagy kegyes: mert minden nemzetségek eljőnek, és imádnak a te színed előtt, mert a te itéleteid nyilván valók.

Jel 15 5 és ezek után tekinték, és íme megnyittaték mennyben a bizonyság hajlékának temploma:

Jel 15 6 és hét angyal jöve ki a templomból, őnáluk lévén a hét csapások, felöltözve tiszta és fehér gyolcsba, és felövedzve a mellük iránt arany övekkel.

Jel 15 7 és egy a négy lelkes állatok közül ada a hét angyalnak hét arany csészéket, rakvákat az örökkön örökké élő Istennek haragjával.

Jel 15 8 és megtelék a templom füsttel az Istennek felségétől, és az ő erejétől: és senki be nem mehet vala a templomba, mígnem a hét angyaloknak hét csapásai elvégeztetnének.

Jel 16

A hét angyal a harag csészéivel

1 Ekkor egy erős hangot hallottam a templomból, amely így szólt a hét angyalhoz: »Menjetek, és öntsétek ki Isten haragjának hét csészéjét a földre!« {Szof 3,8}

2 Elment az első, és kiöntötte csészéjét a földre, erre fájdalmas és igen veszélyes fekély támadt az embereken {MTörv 28,35}, akik a vadállat bélyegét viselték, és azokon, akik az ő képét imádták.

3 És a második angyal is kiöntötte csészéjét a tengerbe, és az vérré változott, mint a halotté, és minden élőlény elpusztult a tengerben {Kiv 7,17-18}.

4 És a harmadik is kiöntötte csészéjét a folyókba és a vízforrásokba, és azok vérré változtak {Kiv 7,19}. 5 Hallottam a vizek angyalát, amint azt mondta: »Igazságos vagy, Uram, aki vagy, és aki voltál, szent {Zsolt 119,137; Kiv 3,14G}, mert így ítéltél, 6 mivel szentek és próféták vérét ontották, vért adtál nekik inni {Zsolt 79,3; Iz 49,26G}. Valóban megérdemelték!« 7 És hallottam, hogy így szólt az

Jel 16 1 és nagy szózatot hallék a templomból, mondván a hét angyalnak: menjetek el, és öntsétek ki az Isten haragjának hét csészéit a földre.

Jel 16 2 és elméne az első, és kiönté az ő csészéjét a földre: és kegyetlen és igen gonosz seb lőn az embereken, akiken a fenevad bélyege vala; és azokon, akik annak a képét imádták.

Jel 16 3 és a második angyal kiönté az ő csészéjét a tengerbe, és oly lőn, mint a holtnak vére: és minden élő lélek meghala a tengerben.

Jel 16 4 és a harmadik kiönté az ő csészéjét a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba, és vér lőn.

Jel 16 5 és hallám a vizek angyalát mondani: igaz vagy, Uram, aki vagy, és aki valál, szent, aki ezeket megítélted:

Jel 16 6 mert a szenteknek és a prófétáknak vérét kiontották, és vért adtál inniuk: mert méltók.

Jel 16 7 és hallék mást az oltárról mondani: igenis, mindenhato Úristen, tökéletesek és igazak a te itéleteid.

oltár felől: »Úgy van, Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid!« {Zsolt 19,10}

8 És a negyedik angyal is kiöntötte csészéjét a napra, erre annak megadatott, hogy forrósággal gyötörje az embereket, és tűzzel. 9 És az embereket égette a nagy forróság, s káromolták Isten nevét, akinek hatalma van e csapások fölött, s mégsem tértek meg, hogy őt megdicsőítsék.

10 És az ötödik angyal is kiöntötte csészéjét a fenevad trónjára. Erre annak országa elsötétült {Kiv 10,21-22}, és nyelvüket harapdálták fájdalmukban. 11 Káromolták az ég Istenét fájdalmaik és sebeik miatt; de nem tértek meg cselekedeteikből.

12 És a hatodik angyal is kiöntötte csészéjét abba a nagy folyamba, az Eufráteszbe, s kiszáradt annak vize {Ter 15,18; Jer 50,38}, hogy út készüljön a Napkeletről jövő királyoknak. 13 És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és az álpróféta szájából három tisztátalan szellem jön ki, mintha békák lennének, 14 mert démonok lelkei ezek, akik jeleket művelnek, és a föld összes királyaihoz mennek, hogy összegyűjtsék őket a harcra a mindenható Isten nagy napjára.

15 – Íme, úgy jövök, mint a tolvaj! Boldog az, aki virraszt, és őrzi ruháját, hogy meztelenül ne járjon, és ne lássák a szégyenét!

16 És egybegyűjti őket arra a helyre, amelyet héberül Harmageddónnak neveznek. –

17 És a hetedik angyal is kiöntötte csészéjét a levegőbe, és harsány hang hallatszott a templomból {Iz 66,6}, a tróntól: »Megtörtént!« 18 És villámlások, zúgás és mennydörgések {Kiv 19,16} támadtak, és akkora földrengés lett, amekkora még nem volt {Dán 12,1}, amióta ember van a földön, olyan földrengés, olyan hatalmas! 19 A nagy város három részre szakadt, a nemzetek városai leomlottak, és Isten megemlékezett a nagy Babilonról {Dán 4,27}, hogy bosszúálló haragja borának kelyhét adja neki {Iz 51,17}. 20 Eltűnt minden sziget, és a hegyek sem látszottak sehol. 21 Hatalmas, mázsányi jégeső {Kiv 9,24} hullott le az égből az emberekre, s az emberek káromolták Istent a jégeső csapása miatt, mert az igen nagy volt.

Jel 16 8 és a negyedik angyal kiönté az ő csészéjét a napra, és adaték annak hőséggel és tűzzel kínozni az embereket:

Jel 16 9 és elhevűlének az emberek a nagy hőség miatt, és káromlák az Isten nevét, akinek hatalma vagyon e csapásokon, és nem tartának penitenciát, hogy dicsőséget adnának neki.

Jel 16 10 és az ötödik angyal kiönté az ő csészéjét a fenevadnak székére: és az ő országa sötétté lőn, és megrágák a maguk nyelveit a fájdalom miatt:

Jel 16 11 és káromlák a mennynek Istenét az ő fájdalmuk és sebük miatt, és nem tartának penitenciát az ő cselekedeteikről.

Jel 16 12 és a hatodik angyal kiönté az ő csészéjét ama nagy Eufrátesz folyóvízbe: és kiszárasztá annak vizét, hogy út készíttetnék a királyoknak napkelet felől.

Jel 16 13 és láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan békákhoz hasonló lelkeket.

Jel 16 14 mert az ördögök lelkei azok, akik jeleket cselekszenek, és az egész földnek királyaihoz mennek egybegyűjteni azokat a mindenható Isten nagy napjának viadaljára.

Jel 16 15 íme eljövök, mint a lopó. bóldog, aki vigyáz és őrizi az ő ruháit, hogy mezítelen ne járjon, és ne lássák az ő rútságát.

Jel 16 16 és egybegyűjtí őket a helyre, mely zsidóul Harmagedónnak hívattatik.

Jel 16 17 és a hetedik angyal kiönté az ő csészéjét a levegő égre, és nagy szózat jöve ki a templomból a királyi széktől, mondván: meglett.

Jel 16 18 és villámlások és szózatok és mennydörgések lettek, és nagy földindulás lőn, aminémű soha nem volt, mióta emberek vannak a földön; olyan földindulás, annyíra nagy.

Jel 16 19 és a nagy város három részre szakada: és a pogányok városai leesének. és a nagy Babilonról megemlekezék az Isten, hogy neki adná az ő bosszúálló haragjának pohara borát.

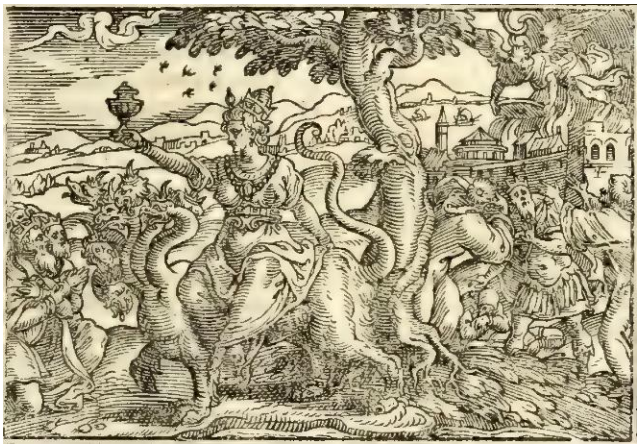
Jel 16 20 és minden sziget elfuta, és a hegyek nem találtatának.

Jel 16 21 és nagy kőeső, mint egy talentum szála az égből az emberekre: és káromlák az Istent az emberek a kőesőnek csapásáért: mert fölötte igen nagy lőn.

Jel 17

A parázna Babilon

1 A hét angyal közül az egyik odajött, és így szólt hozzám: »Jöjj, megmutatom neked a nagy parázna asszony kárhozatát, aki a nagy vizek fölött ül **{Jer 51,13}**, **2** akivel a föld királyai paráználkodtak **{Iz 23,17}**, és akinek paráznasága borától megrészegültek a föld lakói!« **3** És lélekben elvitt engem a pusztaságba: egy asszonyt láttam skarlátvörös fenevadon ülni, amely tele volt a káromlás neveivel, és hét feje és tíz szarva volt **{Dán 7,7}**. **4** Az asszony pedig bíborba és karmazsinba volt öltözve, felékesítve arannyal és drágakővel és gyöngyökkel. Kezében arany serleget **{Jer 51,7}** tartott, telve utálatossággal és paráznaságának tisztátalanságával. **5** A homlokára ez a név, ez a titok volt írva: »A nagy Babilon **{Dán 4,27}**, a föld paráznaságainak és utálatosságainak anyja!«

6 És láttam, hogy az asszony részeg a szentek vérétől és Jézus vértanúinak vérétől. Mikor őt láttam, nagyon csodálkoztam. **7** Az angyal azt mondta nekem: »Miért csodálkozol? Megmagyarázom én neked az asszony titkát és a fenevadét, amely őt hordozza, amelynek hét feje és tíz szarva van! **8** A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs, és megjelenik. Fel fog szállni a mélységből **{Dán 7,3}**, és a vesztébe jut; a föld lakói pedig csodálkozni fognak – azok, akiknek a neve nincs beírva az élet könyvébe a világ teremtése óta **{Dán 12,1}** –, amikor látják a fenevadat, amely volt és nincs. **9** – Ennek ez a bölcs értelme: A hét fej hét hegy, amelyeken az asszony ül; és hét király. **10** Öt már elesett, az egyik még van, a másik pedig még nem jött el. Amikor eljön, csak rövid ideig lesz maradása. **11** És a vadállat, amely volt és nincs, az maga a nyolcadik, és a hétből való, és vesztébe jut. **12** És a tíz szarv, amelyet láttál, tíz király **{Dán 7,24}**, akik még nem jutottak uralomra, de mint királyok

Jel 17 [1] és eljöve egy a hét angyalok közül, akiknél a hét csészék valának, és szóla velem, mondván: jöszte, megmutatom neked a nagy kurvának kárhoztatását, aki a sok vizeken ül,

Jel 17 [2] akivel paráználkodtak a földnek királyai, és megrészegültek, akik a földet lakják az ő paráznasagának borától.

Jel 17 [3] és elvőn engem lélekben a pusztába. és láték egy asszonyállatot ülni egy veres színű fenevadon, rakván a káromlásnak neveivel, hét feje lévén, és tíz szarva.

Jel 17 [4] és az asszonyállat bársonyba öltözött vala és skarlátba, és megaranyoztatott arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, a kezében arany pohár lévén teli utálatossággal és az ő paráznaságának tisztátalanságával:

Jel 17 [5] és a homlokán e név vala írva: titok: a nagy Babilon, a paráznaságoknak és a föld utálatosságainak anyja.

Jel 17 [6] és látám a szentek vérével megrészegült asszonyállatot és a Jézus mártíromi vérével. és nagy csodálkozással csodálkozám, mikor láttam volna őtet.

Jel 17 [7] és monda nekem az angyal: miért csodálkozol? én megmondom neked ez asszonyállatnak titkát és a fenevadét, amely őtet hordozza, melynek hét feje vagyon és tíz szarva.

Jel 17 [8] a fenevad, amelyet láttál, volt és nincs, és a mélységből jő fel, és a veszedelemre megyen: és csodálkoznak a földnek lakói, (akiknek nevük nincs beírva az életkönyvében a világnak felállatásától fogva), látván a fenevadat, mely vala és nincs.

Jel 17 [9] és itt vagyon az értelem, akinek bölcsessége vagyon. a hét fejek, hét hegyek, melyeken az asszonyállat ül, és hét királyok.

Jel 17 [10] az ötük elesett, az egyik megvagyon, és a másik még el nem jött: és mikor eljövend, kevés ideig kell annak megmaradni.

Jel 17 [11] és a fenevad, amely vala és nincs: és az a nyolcadik: és a hét közül való, és a veszedelemre megyen.

Jel 17 [12] és a tíz szarvak, amelyeket láttál, tíz királyok: kik az országot még el nem vették, de hatalmat vesznek egy órában úgymint királyok a fenevad után.

Jel 17 [13] ezeknek egy tanácsuk vagyon, és az ő erejüket és hatalmukat a fenevadnak adják.

Jel 17 [14] ezek a Bárány ellen hadakoznak, és a bárány meggyőzi őket: mert uraknak ura, és ki-

hatalmat nyernek egy órára a fenevaddal együtt. 13 Ezeknek egy a szándékuk, és erejüket és hatalmukat a fenevadnak adják át. 14 Harcolni fognak a Bárány ellen, de a Bárány legyőzi őket, mert ő az uraknak Ura és a királyoknak Királya {MTörv 10,17}; akik pedig vele vannak, azok hivatottak, választottak és hűségesek.«

15 Majd azt mondta nekem:»A vizek, amelyeket láttál {Jer 51,13}, ahol a parázna asszony ül, a népek, törzsek és nemzetek és nyelvek {Dán 3,4}. 16 A tíz szarv pedig, amelyet láttál, és a fenevad meggyűlöli a parázna asszonyt. Elhagyottá és meztelenné teszik, megeszik a húsát, és tűzzel megégetik. 17 Mert Isten adta szívükbe, hogy végrehajtsák szándékát, és egyetértve adják királyi hatalmukat a fenevadnak, míg beteljesednek Isten igéi. 18 Az asszony, akit láttál, az a nagy város, amely a föld királyai fölött uralkodik« {Zsolt 2,2}.

rályoknak királya, és akik vele vannak: hívatalosok, választottak és hívek.

Jel 17 15 és monda nekem: a vizek, amelyeket láttál, ahol a kurva ül, népek és pogányok és nyelvek.

Jel 17 16 és a tíz szarvak, amelyeket láttál a fenevadon: azok megyűlölik a paráznát, és egyedül hagyják őtet és mezítelenen, és annak húsát megeszik, és őtet tűzzel égetik meg.

Jel 17 17 mert az Isten adta azoknak szívükbe, hogy hagyják, ami neki kellemetes: hogy az ő országukat a fenevadnak adják, míg beteljesednek az Isten igéi.

Jel 17 18 és az asszonyállat, amelyet láttál, a nagy város, melynek birodalma vagyon a földnek királyain.

Jel 18

Babilon bukásának kihirdetése

1 Ezek után egy másik angyalt láttam leszállni az égből, akinek nagy hatalma volt, és a föld felragyogott dicsőségétől {Ez 43,2}. 2 Hangos szóval így kiáltott: »Elesett, elesett a nagy Babilon {Iz 21,9}, démonok lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan szellem tanyájává, minden tisztátalan és gyűlöletes állat lakóhelyévé. 3 Mert féktelen paráznasága borából ivott minden nemzet; s a föld királyai paráználkodtak vele {Jer 51,7; Iz 23,17}, a föld kereskedői az ő gyönyörűségeinek bőségéből lettek gazdagokká!«

4 Aztán egy másik hangot hallottam az égből, amely így szólt: »Menjetek ki onnan, én népem, hogy részesei ne legyetek az ő gonoszságainak, és ne legyen részetek az őt érő csapásokban, 5 mert bűnei az égig hatoltak {Jer 51,9}, és Isten megemlékezett gonoszságairól. 6 Fizessetek neki vissza, mint ahogy ő is megfizetett nektek, és kétszeresen viszonozzátok cselekedeteit; a pohárba, amelybe ő töltött, töltsetek neki kétannyit! 7 Amennyire dicsőítette önmagát és gyönyörűségben volt, annyi gyötrelmet és gyászt adjatok neki, mert így szól szívében: `Mint királyné, ülök a trónon, és nem vagyok özvegy {Iz 47,7-8}, gyászt nem fogok látni!' 8 Ezért egy napon jönnek rá a csapások {Iz 47,9}, a halál, gyász és éhség, és tűz fogja megégetni; mert erős az Isten {Jer 50,34}, aki őt megítéli!«

Jel 18 1 és ezek után láték más angyalt leszállani mennyből, kinek nagy hatalma vala: és a föld megvilágosíttaték az ő dicsőségétől.

Jel 18 2 és erősen kiálta, mondván: leomlott, leomlott a nagy Babilon: és ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan léleknek tömlöce, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöce:

Jel 18 3 mert az ő paráznasága haragjának borában ittak minden nemzetségek: és a földnek királyai paráználkodtak övele: és a földnek árusemberei az ő gyönyörűségének erejéből gazdagokká lettek.

Jel 18 4 és hallék más szózatot mennyből, mondván: mennyetek ki abból én népem: hogy részesek ne legyetek az ő bűneiben, és az ő csapásaiból ne vegyetek.

Jel 18 5 mert felhatottak az ő bűnei az égig, és megemlekezett az Úr az ő hamisságairól.

Jel 18 6 fizessetek neki, amint ö is fizetett nektek: és kétszerte kettőztessetek az ő cselekedetei szerint a pohárban, amelyben egyelített, egyelítsetek kétannyit neki.

Jel 18 7 amennyire dicsőítette magát, és gyönyörűségekben volt, annyi gyötrelmet adjatok neki és siralmat: mert az ő szívében azt mondja: ülök, mint királyné asszony: és nem vagyok özvegy: és siralmat nem látok.

Jel 18 8 az okáért egy napon jőnek el az ő csapásai: a halál és a siralom és az éhség, és tűzzel megégettetik: mert erős az Isten, aki megíéli őtet.

Jel 18 9 és sírnak és jajgatnak a földnek királyai örajta, akik vele paráználkodtak, és gyönyörűségekben éltek, mikor látják az ő égésének füstjét:

Siralom Babilon pusztulása felett

9 Sírni és gyászolni fognak fölötte a föld királyai, akik paráználkodtak vele, és gyönyörűségekben éltek **{Ez 27,31-33; Iz 23,17}**, amikor látják majd füstjét, amint ég. **10** Elhúzódnak tőle, félve gyötrelmeitől, és így szólnak: »Jaj, jaj, az a nagy város! Babilon, az erős város! **{Dán 4,27}** Mert egy óra alatt eljött a te ítéleted!«

11 A föld kereskedői sírni és gyászolni fognak fölötte **{Ez 27,31.36}**, mert senki sem veszi meg többé áruikat: **12** arany és ezüst árut, drágakövet, gyöngyöt, gyolcsot, bíbort, selymet és karmazsint, semmiféle tujafát, sem elefántcsont-edényt, és egyetlen nemes fából, rézből, vasból és márványból való edényt sem, **13** sem a fahéjat, fűszert és illatszereket, kenetet, tömjént, bort, olajat, lisztlángot, búzát, barmokat, juhokat, lovakat, kocsikat, rabszolgákat és emberi személyeket. **14** A lelked számára kívánatos gyümölcsök eltávoztak tőled, és minden kövérség és kiválóság elveszett tőled, és többé már nem találják meg!

15 Mindazok, akik ezekkel kereskedtek, s akik meggazdagodtak, megállnak tőle távol, gyötrelmeitől félve, sírva és gyászolva **{Ez 27,31.36}**, **16** és így szólnak: »Jaj, jaj, az a nagy város, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba öltözött, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékes volt, **17** és egy óra alatt odalett ennyi gazdagság!«

Minden hajókormányos és mindenki, aki a vizeket járja, a hajósok, és akik a tengeren dolgoznak **{Ez 27,27}**, megállnak távol, **18** és így kiáltanak, amikor látják égésének helyét: »Melyik város volt hasonló ehhez a nagy városhoz?« **19** Majd port hintenek fejükre, és sírva és gyászolva így kiáltanak **{Ez 26,19}**: »Jaj, jaj, az a nagy város, amelynek kincseiből meggazdagodtak mindnyájan, akiknek hajóik voltak a tengeren, az ő kincseiből; és egy óra alatt elpusztult! **20** Örvendezz fölötte ó ég **{Iz 44,23}**, és ti, szent apostolok és próféták, mert Isten kimondta fölötte az ítéletet értetek!« **{MTörv 32,43G}**

21 Egy erős angyal követ vett föl, olyat, mint egy nagy malomkő, a tengerbe dobta, és ezt mondta: »Ilyen erővel döntik le Babilont, azt a nagy várost, és többé már nem találják meg! **{Jer 51,63-64; Dán 4,27; Ez 26,21}** **22** A hárfások, zenészek és fuvolások hangja és harsona nem hangzik fel többé benned; semmiféle művészet mestere nem található többé benned, és malom zörgése nem hallatszik többé benned; **23** és lámpavilág nem fénylik többé benned, és a vőlegénynek és menyasszonynak szava **{Jer 25,10}** nem hangzik fel többé

Jel 18 [10] távol állván az ő gyötrelmeinek félelme miatt, mondván: jaj, jaj ama nagy város Babilon, amaz erős város: mert egy órában jött el a te ítéleted.

Jel 18 [11] és a földnek kereskedői siratják, és jajgatják őtet: mert az ő árujukat senki többé meg nem veszi;

Jel 18 [12] az arany árukat és az ezüstöt és a drágakövet és a gyongyöt és a bíbort és a bársonyt és a selymet és a skarlátot, (és minden tíinfát és minden elefánttetemből való edényt és minden drágakőből való edényeket és rézből és vasból és márványkőből

Jel 18 [13] és a fahéjat) és a jó illatokat és a kenetet és a tömjént és a bort és olajt és a zsemlelisztet és a búzát és a barmokat és a juhokat és a lovakat és a kocsikat és a rabokat és az emberek lelkeit.

Jel 18 [14] és a te lelked kívánságának gyümölcsei eltávoztak tőled, és minden kövér és jeles állatok elvesztek tetőled, és már többé azokat meg nem találják.

Jel 18 [15] ezeknek árusai, kik gazdagokká lettek, távol állanak tőle az ő gyötrelmeinek félelme miatt, sírván és jajgatván,

Jel 18 [16] és mondván: jaj, jaj ama nagy város, mely felöltözve vala bíborba és bársonyba és skárlátba, és megaranyozva vala arannyal és drágakővel és gyöngyökkel:

Jel 18 [17] mert egy órában elhagyattanak ennyi gazdagságok, és minden hajósmester, és minden, aki a tóban hajóz, és az evezők, és akik a tengeren munkálkodnak, távol állottak,

Jel 18 [18] és kiáltottak látván az ő égésének helyét, mondván: melyik hasonló e nagy városhoz?

Jel 18 [19] és port híntének a fejükre, és kiáltának sírván és jajgatván, mondván: jaj, jaj ama nagy város; melyben gazdagokká lettek mindnyájan, akiknek hajójuk volt a tengeren, annak drágalátos voltáért: mert egy órában elpusztult.

Jel 18 [20] örvendezz őrajta, menny és szent apostolok és próféták: mert megítélte az Isten a ti ítéleteteket őrajta.

Jel 18 [21] és felvőn egy erős angyal, mint egy nagy malomkövet, és a tengerbe veté, mondván: ilyen sebességgel vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé már meg nem találtatik.

Jel 18 [22] és a citerások és énekesek és síposok szava és a trombita többé tebenned nem hallattatik: és semmi mesterségnek mestere nem találtatik tebenned többé, és a malom szava nem hallattatik többé tebenned:

Jel 18 [23] és a gyertya világa nem fénylik többé tebenned: és a vőlegénynek és a menyasszonynak

benned, mert kereskedőid a föld fejedelmei voltak, s a te varázslataid miatt jutott tévútra minden nemzet {Iz 23,8; 47,9}; 24 benne található a próféták és szentek vére, és mindazoké, akiket megöltek a földön.«

Jel 19

Örvendezés a mennyben

1 Ezek után mintha nagy sokaság hangját hallottam volna az égben:

»Alleluja!

Üdv, dicsőség és hatalom a mi Istenünknek,

2 mert igazak és igazságosak az ő ítéletei {Zsolt 19,10},

mert ítéletet mondott a nagy parázna asszony fölött, aki paráznaságával megrontotta a földet, és számon kérte szolgáinak vérét a kezéből!« {2 Kir 9,7}

3 Azután pedig ezt mondták: »Alleluja! És a füstje felszáll örökkön-örökké!« {Iz 34,10}

4 Ekkor a huszonnégy vén és a négy élőlény arcra borult, és imádták a trónján ülő Istent {Iz 6,1}: »Ámen! Alleluja!«

5 A trón felől pedig egy hang szólt:

»Mondjatok dicséretet Istenünknek

mindnyájan, ti szolgái,

és akik őt félitek, kicsinyek és nagyok!« {Zsolt 115,13}

6 Aztán mintha nagy sereg hangját hallottam volna, olyat, mint a nagy vizek zúgása {Ez 1,24}, és mint a nagy mennydörgés:

»Alleluja!

Mert uralkodik az Úr {Zsolt 93,1},

a mi Istenünk, a Mindenható!

7 Örvendezzünk és vigadjunk {Zsolt 118,24},

és adjuk meg neki a dicsőséget,

mert eljött a Bárány menyegzője

és a jegyese felkészült!

8 Megadatott neki, hogy ragyogó és fehér gyolcsba öltözzék; a gyolcs ugyanis a szentek igaz cselekedetei.«

9 Ekkor így szólt hozzám: »Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzős lakomájára!« Majd ezt mondta nekem: »Ezek Isten igaz igéi.« 10 Ekkor a lábához borultam, hogy imádjam őt, de ő így szólt hozzám: »Vigyázz, ne tedd ezt, mert a te szolgatársad vagyok, és testvéreidé, szava tovább nem hallattatik tebenned: mert a te árusaid a földnek fejedelmei valának, mert a te varázslásaiddal eltévelyedtek minden nemzetségek.

Jel 18 [24] és abban találtatott a próféták és szentek vére; és mindazoké, akik megölettettek a földön.

Jel 19 [1] ezek után hallék menyből mint sok seregek szavát, mondván: alleluja: üdvösség és dicsőség és erő a mi Istenünknek.

Jel 19 [2] mert valóságosak és igazak az ő itéletei, aki megítélte a nagy kurvát, ki megvesztette a földet az ő paráznaságával, és kikereste az ő szolgáinak vérét az ő kezeiből.

Jel 19 [3] és ismét mondának: alleluja. és annak füstje felmegyen örökkön örökké.

Jel 19 [4] és leborulának a huszonnégy vének és a négy lelkes állatok, és imádák a királyi székben ülő Istent, mondván: ámen: alleluja.

Jel 19 [5] és a királyi székből szózat jöve ki, mondván: dícséretet mondjatok a mi Istenünknek minden ő szolgái: és akik félitek őtet, kicsinyek és nagyok.

Jel 19 [6] és hallék mint nagy seregnek szavát és mint sok vizeknek szavát és mint nagy mennydörgéseknek szavát, mondván: alleluja: mert uralkodott a mi mindenható Urunk Istenünk.

Jel 19 [7] örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget őneki: mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát.

Jel 19 [8] és adatott neki, hogy fényes és fehér bíborba őltözzék. mert a bíbor a szenteknek megigazulása.

Jel 19 [9] és monda nekem: írd meg: boldogok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hívattattak: és monda nekem: ezek az Isten igéi igazak.

Jel 19 [10] és leesém a lábai előtt, hogy imádnám őtet. és monda nekem: meglásd, hogy ne műveljed: te szolgatársad vagyok, és a te atyádfiaié, akiknél a Jézus bizonyságtétele vagyon. az Istent imádjad. mert a Jézusról való bizonyságtétel, a prófétálásnak lelke.

Jel 19 [11] és látám az eget megnyitva, és íme egy fehér ló, és aki azon ül vala, hívattatik vala hűnek és igaznak, és igazán ítél, és hadakozik.

Jel 19 [12] az ő szemei pedig, mint a tűz lángja, és az ő fején sok koronák, írott neve lévén, melyet senki nem tud, hanem csak őmaga.

Jel 19 [13] és vérrel meghintetett ruhába öltözött vala: és az ő neve Isten igéjének hívattatik.

akiknél Jézus tanúságtétele van. Istent imádd, mert Jézus tanúságtétele a prófétálás lelke.«

Győzelem a vadállat és prófétái felett

11 Ekkor láttam a megnyílt eget **{Ez 1,1}**, és íme, egy fehér ló, és aki azon ült, annak Hűséges és Igaz volt a neve **{Zsolt 96,13}**, és igazságosan ítél és harcol.

12 A szeme pedig olyan, mint a tűz lángja **{Dán 10,6}**, és a fején számos korona. Olyan név van rá írva, amelyet rajta kívül senki sem ismer. **13** Vértől ázott ruhába volt öltözve, és ez a neve: Isten Igéje. **14** Az égi seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. **15** Szájából kétélű kard nyúlt ki **{Iz 49,2}**, hogy azzal verje meg a nemzeteket. *Ő fogja kormányozni őket vasvesszővel*, és ő tapossa **{Zsolt 2,9G; Iz 63,2-3}** a mindenható Isten boszszuló haragjának szőlőprését. **16** A ruhája és ágyéka fölé ez van írva: Királyok Királya és uralkodók Ura! **{Dán 2,47; MTörv 10,17}**

17 Aztán láttam egy angyalt a napban állni, aki hangosan így kiáltott minden madárnak, amely az ég zenitjén repül: »Jöjjetek és gyűljetek egybe Isten nagy lakomájára, **18** hogy királyok húsát egyétek, és vezérek húsát, és erősek húsát, és lovak húsát, és azokét, akik rajtuk ülnek **{Ez 39,4.17-20}**, és valamennyi szabad embernek és szolgának és kicsinynek és nagynak a húsát!«

19 Láttam, hogy a vadállat és a föld királyai **{Zsolt 2,2}** és a seregeik egybegyűltek, hogy harcra keljenek a lovon ülővel és seregével. **20** De a fenevad fogságba esett, és vele együtt az álpróféta, aki a jeleket művelte a színe előtt, amelyekkel elcsábította azokat, akik fölvették a fenevad bélyegét, és akik imádták a képmását. Ezt a kettőt elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vetették. **21** A többieket pedig megölte a lovon ülő kardja, amely a szájából áll ki. A madarak mind jóllaktak a húsukból **{Ez 39,17.20}**.

Jel 20

Az ezeréves uralom

1 Ekkor láttam, hogy egy angyal száll le az égből, akinél a mélység kulcsa volt, és kezében egy nagy lánc. **2** Megragadta a sárkányt, az őskígyót, aki az ördög és a sátán **{Ter 3,1; Zak 3,1; Jób 1,6}**, és megkötözte őt ezer esztendőre. **3** Levetette őt a mélységbe, bezárta, és pecsétet tett rá, hogy ne csábítsa el többé a nemzeteket, amíg el nem múlik

Jel 19 [14] és a mennyei seregek követik vala őtet fehér lovakon: fehér és tiszta bíborba őltözve.

Jel 19 [15] és a szájából kétélű kard jő ki, hogy azzal verje a pogányokat. és ő igazgatja azokat vasvesszővel: és ő nyomja a mindenható Istennek búsult haragja borának sajtóját.

Jel 19 [16] és az ő ruháján és ágyékán írva vagyon: királyok királya és uralkodók ura.

Jel 19 [17] és láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondván minden madaraknak, amelyek röpülnek vala az ég közepén: jöjjetek el, és gyűljetek egybe az Istennek nagy vacsorájára;

Jel 19 [18] hogy a királyok húsát egyétek és a hadnagyok húsát és az erősek húsát és a lovak húsát és azokon ülőkét és minden szabadosok húsát és a szolgákét és a kicsinyekét és a nagyokét.

Jel 19 [19] és látám, hogy a fenevad és a földnek királyai és azok seregei egybegyűltek, harcolni az ellen, aki a lovon ül vala, és annak serege ellen.

Jel 19 [20] és megfogattaték a fenevad, és ővele a hamis próféta: aki jeleket cselekedett őelőtte, melyekkel elhitette azokat, akik felvették a fenevad bélyegét, és akik imádták annak képét. elevenen vetteték e kettő a kénkővel égő tüzes tóba:

Jel 19 [21] és a többi megölettetének a lovon ülőnek kardjával, mely az ő szájából jő ki: és minden madarak megelégedének azoknak húsukkal.

Jel 20 [1] és láték egy angyalt leszállani mennyből, a mélységnek kulcsa, és nagy lánc lévén kezében.

Jel 20 [2] és megragadá a sárkányt, a régi kígyót, mely az ördög és a sátán, és megkötözé azt ezer esztendeig:

Jel 20 [3] és veté azt a mélységbe, és bezárlá, és pecsétet vete reá, hogy többé el ne hitesse a nemzetségeket, míg betelnek az ezer esztendők: és azután el kell annak oldatni egy kevés ideig.

az ezer esztendő. Azután el kell oldozni, de csak rövid időre. **4** Majd székeket láttam, és a rajta ülőket **{Dán 7,9.22G}**, akik ítélő hatalmat kaptak, és láttam azok lelkeit, akiknek fejét vették a Jézusról való tanúságtétel és Isten igéje miatt, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képmását, sem bélyegét nem vették homlokukra és kezükre, és éltek és uralkodtak Krisztussal ezer esztendeig. **5** A többi halott nem éled föl, amíg el nem telik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. **6** Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban! Ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem Isten és Krisztus papjai lesznek, és uralkodnak vele ezer esztendeig.

Végső győzelem a sátán felett

7 Amikor majd eltelik az ezer esztendő, eloldozzák börtönében a sátánt. **8** Kijön, és elcsábítja a föld négy szegletén lakó nemzeteket, Gógot és Magógot, egybegyűjti őket a harcra; a számuk annyi, mint a tenger fövenye. **9** Felvonulnak a föld minden táján **{Hab 1,6G}**, és bekerítik a szentek táborát és a szeretett várost. De tűz szállt le Istentől az égből, és megemésztette őket **{2 Kir 1,10}**. **10** És az ördögöt, aki elcsábította őket, a tüzes és kénköves tóba vetik, ahol a fenevad és az álpróféta is van, és gyötrődnek éjjel-nappal örökkön-örökké.

Ítélet a holtak felett

11 Aztán láttam egy nagy fehér trónt és a rajta ülőt **{Iz 6,1}**, akinek tekintetétől menekült a föld **{Zsolt 114,3.7}** és az ég, és nem volt hely számukra **{Dán 2,35G}**. **12** És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsik a trón előtt állnak, és könyveket nyitottak ki. Egy másik könyvet is kinyitottak, amely az élet könyve **{Dán 7,10; Zsolt 69,29}**. A halottakat megítélték azokból, amik tetteiknek megfelelően a könyvbe voltak írva. **13** A tenger visszaadta a halottakat, akik benne voltak, és a halál és az alvilág **{Óz 13,14}** visszaadták a halottakat, akik náluk voltak, és mindegyiket megítélték tettei

Jel 20 [4] és láték székeket, és leülének azokra, és ítélet adaték azoknak: és azok lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyságtételeért és az Isten igéjéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, se nem vették annak bélyegét az ő homlokukra vagy kezükre, és élének és országlanak a Krisztussal ezer esztendeig.

Jel 20 [5] a több halottak nem éltenek, mígnem betelnek az ezer esztendők. ez az első feltámadás.

Jel 20 [6] boldog és szent, akinek része vagyon az első feltámadásban: azokon nincs hatalma a második halálnak: hanem az Istennek és a Krisztusnak papjai lesznek, és vele országlanak ezer esztendeig.

Jel 20 [7] és mikor eltelnek az ezer esztendők, a sátán eloldatik az ő tömlöcéből, és kijő, és elhiteti a pogányokat, akik a földnek négy szegletén vannak, Gógot és Magógot, és összegyűjti azokat a viadalra, kiknek számuk, mint a tenger fövenye.

Jel 20 [8] és feljövének a földnek szélességére, és körülvevék a szentek táborait és a szerelmes várost.

Jel 20 [9] és az Istentől mennyből tűz szálla alá, és megemészté őket: és az ördög, aki elhiteti vala őket, a tűznek és kénkőnek tavába vetteték, ahol a fenevad is

Jel 20 [10] és a hamis próféta is gyöttrettetni fognak éjjel és nappal mindörökkön örökké.

Jel 20 [11] és láték egy nagy fehér királyi széket, és egy ül vala azon, akinek színe előtt elfuta a föld és az ég, és azok helye meg nem találtaték.

Jel 20 [12] és látám a holtakat, a nagyokat és a kisdedeket állani a királyi szék előtt, és a könyvek megnyittatának: és más könyv nyittaték meg, mely az életé: és megítéltetének a holtak azokból, amelyek a könyvekben valának írva az ő cselekedeteik szerint.

Jel 20 [13] és a tenger előadá a holtakat, akik öbenne valának: és a halál és a pokol megadák az ő hóltjukat, akik önálok valának: és ítélet lőn mindenikéről az ő cselekedeteik szerint.

Jel 20 [14] és a pokol és a halál a tűznek tavába vettetének. ez a második halál.

Jel 20 [15] és aki beírva nem találtatott az élet könyvében, a tűznek tavába vettetett.

szerint. 14 A halált és az alvilágot {Zsolt 28,4; Óz 13,14} egy tüzes tóba vetették: ez a második halál, a tüzes tó. 15 Aki nem volt beírva az élet könyvébe {Dán 12,1}, azt a tüzes tóba vetették.

ISTEN ÚJ ORSZÁGA: 21,1-22,5

Jel 21

Isten lakása az emberek között

1 Ekkor új eget és új földet láttam {Iz 65,17}, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sem volt többé. 2 Láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet {Iz 52,1} Istentől leszállni az égből, mint a férjének felékesített menyasszonyt {Iz 61,10}. 3 Hallottam, hogy egy harsány hang a trón felől azt mondta: »*Íme*, Isten *hajléka* az emberek között! *Velük fog lakni, s ők az ő népe lesznek.* Maga a velük levő Isten lesz az ő Istenük {Ez 37,26-27}. 4 Isten *letöröl majd* a szemükről *minden könnyet* {Iz 25,8}, és nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajgatás {Iz 35,10}, és fájdalom sem lesz többé, mert az elsők elmúltak.«

5 A trónon ülő így szólt: »Íme, megújítok mindent!« {Iz 6,1; 43,19G} És azt mondta nekem: »Írd: Ezek az igék hitelesek és igazak.« 6 Aztán azt mondta nekem: »Beteljesedett! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. A szomjazónak ingyen adok az élet vizének forrásából {Iz 55,1; Zak 14,8}. 7 Mindez azé lesz, aki győzni fog. *Én Istene leszek, ő pedig az én fiam lesz* {2 Sám 7,14}. 8 De a gyáváknak és a hitetleneknek, a megfertőzötteknek, gyilkosoknak, paráznáknak, varázslóknak, bálványimádóknak és minden hazugnak osztályrésze a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz {Ez 38,22}. Ez a második halál.«

Az új Jeruzsálem

9 Akkor odajött hozzám a hét angyal közül az egyik, akiknél az utolsó hét csapással teli csésze volt {Lev 26,21G}, és így szólt hozzám: »Gyere, megmutatom neked az asszonyt, a Bárány jegyesét!« 10 Lélekben elvitt egy nagy és magas hegyre {Ez 40,2}, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet {Iz 52,1}, amely a mennyből szállt alá Istentől. 11 Isten dicsőségétől ragyogott, és világossága hasonló volt a drágakőhöz, a kristálytiszta jáspishoz. 12 Nagy és magas fala volt, tizenkét kapuval, és a kapuk fölött tizenkét angyal. A kapukra nevek voltak írva, amelyek *Izrael fiainak* tizenkét *törzsének* nevei {Ez 48,31; Kiv 28,21}. 13 *Keletről három*

Jel 21 [1] és láték új eget és új földet. mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger nincs többé.

Jel 21 [2] és én, János, látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, mely az Istentől szálla alá mennyből, felkészülve, mint a felékesittetett menyaszszonyt az ő férjének.

Jel 21 [3] és hallék nagy szózatot a királyi székből mondani: íme az Isten hajléka az emberekkel, és velük fog lakni. és ők ő népe lesznek, és az Isten ővelük ő Istenük leszen:

Jel 21 [4] és eltöröl az Isten minden könnyhullatást az ő szemükről: és a halál többé nem leszen, se jajgatás, se kiáltás, se fájdalom nem leszen többé, mert az előbbiek elmultak.

Jel 21 [5] és monda, aki a királyi székben ül vala: íme mindeneket megújítok. és monda nekem: írd meg, mert ez igék tökéletesek és igazak.

Jel 21 [6] és monda neken: meglett. én vagyok az α és ω, a kezdet és a vég. én a szomjúhozónak az élő víz forrásából adok ingyen.

Jel 21 [7] aki győzedelmes leszen, bírni fogja ezeket, és annak Istene leszek, és ő nekem fiam leszen.

Jel 21 [8] a félékenyeknek pedig és hitleneknek és átkozottaknak és gyilkosoknak és paráznáknak és varázslóknak és bálványozóknak és minden hazugoknak, az ő részük a tűzzel és kénkővel égő tóban leszen: mely a második halál.

Jel 21 [9] és előjöve egy a hét angyal közül, akiknél a teli csészék valának a hét utólsó csapásokkal, és szóla velem, mondván: jöszte, és megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.

Jel 21 [10] és vűn engem lélekben egy nagy és magas hegyre, és megmutatá nekem a szent várost, Jeruzsálemet, mely az Istentől szállott alá mennyből,

Jel 21 [11] az Isten fényessége lévén benne: és annak világossága hasonló a drágakőhöz, mint a jáspiskőhöz, mint a kristály.

Jel 21 [12] és nagy és magas kerítése vala, tizenkét kapuja lévén: és a kapukon tizenkét angyal és felírott nevek, melyek az Izrael fiainak tizenkét nemzetségeinek nevei.

kapu, és északról három kapu, és délről három kapu, és nyugatról három kapu {Ez 48,31-35}. 14 A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.

15 Aki velem beszélt, arany mérőnádat tartott a kezében {Ez 40,3}, hogy megmérje a várost, s annak kapuit és falát. 16 A város négyszögű területen épült {Ez 43,16}, és hossza annyi volt, mint a szélessége. Megmérte a várost az aranynáddal: tizenkétezer stádium. A hossza, a szélessége és a magassága egyforma volt. 17 Megmérte a falait is: százegyvennégy könyök, az ember, vagyis az angyal mértéke szerint. 18 A falának anyaga jáspiskő volt; maga a város pedig színarany, tiszta üveghez hasonló. 19 A város falának alapkövei {Iz 54,11-12} minden drágakővel ékesek. Az első alapkő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, 20 az ötödik szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt. 21 A tizenkét kapu tizenkét drágagyöngy, és egy-egy kapu egy-egy drágagyöngyből áll. A város utcája színarany, mint az átlátszó üveg.

22 Templomot nem láttam benne, mert az Úr, a mindenható Isten a temploma, és a Bárány. 23 A városnak nincs szüksége sem a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne, mert Isten dicsősége világítja meg azt {Iz 60,1.19}, és lámpása a Bárány. 24 A nemzetek az ő világosságában járnak, s dicsőségüket hozzá viszik a föld királyai. 25 Kapuit nem zárják be egész nap, mert éjszaka nem lesz ott. 26 Odaviszik a nemzetek dicsőségét és gazdagságát {Iz 60,3.11}. 27 Nem lépnek be oda tisztátalanok, sem azok, akik undokságot és hazugságot követnek el, csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.

Jel 21 13 napkeletről három kapu, és északról három kapu és délről három kapu és napnyúgatról három kapu.

Jel 21 14 és a város keritésének tizenkét fondamentuma vala, és azokon a Báránynak tizenkét apostolainak tizenkét neve.

Jel 21 15 és annál, aki velem szól vala, egy arany nádból való mérték vala, hogy megmérné a várost és annak kapuit és kerítését.

Jel 21 16 és a város négyszegűen vagyon helyheztetve, és annak hosszasága annyi, mennyi a szélessége is: és megméré a várost az arany náddal tizenkét ezer futamatnyira: és annak hosszasága és magassága és szélessége egyarányúak.

Jel 21 17 és megméré annak keritését száznegyvennégy könyöknyire, embernek mértékével, mely az angyalé.

Jel 21 18 és vala a kerítésnek rakása jáspiskőből: a város pedig tiszta arany, hasonló a tiszta üveghez.

Jel 21 19 és a város keritésének fondamentumai mindennemű drága kővel felékesíttettek. az első fondamentum jaspis: a második zafir: a harmadik kalcedóniusz: a negyedik smaragd:

Jel 21 20 az ötödik szárdonix: a hatodik sárdius: a hetedik krizolit: a nyolcadik berill: a kilencedik topáz: a tizedik krizopráz: a tizenegyedik jácint: a tizenkettedik ametiszt.

Jel 21 21 és a tizenkét kapu tizenkét gyöngy, egyenként: és mindenik kapu egy-egy gyöngyből vala: és a város útcája tiszta arany, mint a világos üveg.

Jel 21 22 és templomot nem láttam abban. mert a mindenható Úristen annak temploma és a Bárány.

Jel 21 23 és a város nem szűkölködik nap nélkül, sem hold nélkül, hogy abban világoskodjanak. mert az Isten fényessége világosította meg azt, és annak szövétneke a Bárány.

Jel 21 24 és a nemzetségek annak világosságánál járnak: és a földnek királyai az ő dicsőségüket és tiszteletüket abba viszik.

Jel 21 25 és annak kapui nappal be nem tétetnek: mert nem leszen ott éjszaka.

Jel 21 26 és a nemzetségeknek dicsőségét és tiszteletét abba viszik.

Jel 21 27 be nem megyen abba valami fertőztetett, vagy utálatosságot cselekedő és hazugságot, hanem csak akik beírattak a Bárány élő könyvében.

Jel 22

1 Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, és Isten és a Bárány trónjából fakadt **{Zak 14,8}**. **2** Utcája *közepén és a folyó mindkét partján az élet fája* volt, amely tizenkétszer terem gyümölcsöt, minden egyes hónapban meghozza *a maga gyümölcsét; és a* fa *levelei* a nemzetek *gyógyulására* szolgálnak **{Ez 47,12; Ter 2,9}**, **3** Nem lesz többé átok. Isten és a Bárány trónja áll benne, és szolgái szolgálnak neki. **4** Látni fogják az ő arcát **{Zsolt 17,15}**, és homlokukon lesz az ő neve. **5** Nem lesz többé éjszaka, és nem lesz szükségük lámpafényre, sem napfényre, mert az Úr, az Isten világosítja meg őket, és uralkodni fognak örökkön-örökké **{Dán 7,18}**.

A látnok tanúsága és befejező intelme: 22,6-21

6 Akkor így szólt hozzám: »Ezek az igék valóban hitelesek és igazak, és az Úr, a próféták szellemeinek Istene küldte el angyalát, hogy megmutassa szolgáinak mindazt, aminek rövidesen meg kell történnie **{Dán 2,28}**. **7** Íme, hamarosan eljövök **{Zak 2,14}**. Boldog, aki megtartja e könyv próféciáinak igéit!«

8 Én vagyok, János, aki hallottam és láttam ezeket. Miután hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, aki nekem ezeket megmutatta, hogy imádjam. **9** De ő azt mondta nekem: »Vigyázz, ne tedd! Hiszen én a szolgatársad vagyok, és testvéreidé, a prófétáké, és azoké, akik megtartják e könyv próféciájának igéit. Az Istent imádd!«

10 Majd így szólt: »Ne pecsételd le e könyv próféciájának igéit, mert az idő közel van! **11** Aki árt, ám csak ártson továbbra is, és aki szennyes, legyen még szennyesebb, de aki igaz, legyen még igazabb, és a szent legyen még szentebb!

12 Íme, hamarosan eljövök **{Zak 2,14}**, és jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek tettei szerint **{Iz 40,10G; Zsolt 28,4}**. **13** Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó **{Iz 44,6}**, a kezdet és a vég. **14** Boldogok, akik megmossák ruhájukat a Bárány vérében, hogy hatalmuk legyen az élet fája fölött, és a kapukon át bemenjenek a városba! **15** Ki innen az ebekkel, a varázslókkal, a paráznákkal, a gyilkosokkal, a bálványimádókkal, és mindenkivel, aki a hazugságot szereti és cselekszi!

16 Én, Jézus, küldtem el angyalomat, hogy előttetek tanúságot tegyen ezekre az egyházakra vonatkozóan. Én vagyok Dávid gyökere és ivadéka, a fényes hajnalcsillag!«

Jel 22 [1] és megmutatá nekem az élet vizének folyóvizét, mely fényes vala, mint a kristály, származván az Istennek és a Báránynak székéből.

Jel 22 [2] az ő utcájának közepén és a folyóvíznek mindkét felén az életfája tizenkét gyümőlcsöt hozván, minden hólnapban megadván gyümőlcsét, és a fa levelei a pogányoknak egészségükre valók.

Jel 22 [3] és semmi átok többé nem leszen: hanem az Istennek és a Báránynak székei lesznek abban, és az ő szolgái szolgálnak neki.

Jel 22 [4] és látni fogják az ő orcáját: és az ő neve azoknak homlokain.

Jel 22 [5] és éjszaka többé nem leszen: és nem szűkölködnek szövétnek világossága nélkül, sem a nap világossága nélkül, mert az Úristen világosítja meg őket, és országolni fognak örökkön örökké.

Jel 22 [6] és monda nekem: ezek az igék tökéletesek és igazak. és a próféták lelkeinek Ura Istene küldötte az ő angyalát megmutatni az ő szolgáinak, amiknek hamar meg kell lenni.

Jel 22 [7] és íme eljövök gyorsasággal; boldog, aki megtartja e könyv prófétálásának igéit.

Jel 22 [8] és én vagyok János, aki hallottam és láttam ezeket. és minek utána hallottam volna; és láttam volna, leesém, hogy imádnám az angyal lábai előtt, aki nekem ezeket mutatja vala:

Jel 22 [9] és monda nekem: meglásd, hogy ne műveljed: mert te szolgatársad vagyok és a te próféta atyádfiaié, és azoké, akik megtartják e könyv prófétálásának igéit: az Istent imádjad.

Jel 22 [10] és monda nekem: be ne pecsélteld e könyv prófétálásának igéit: mert az idő közel vagyon.

Jel 22 [11] aki árt, ártson mégis; és aki rútságban vagyon, mégis rútíttassék: és aki igaz, igazuljon megis: és a szent szentüljön mégis.

Jel 22 [12] íme hamar eljövök, és a jutalmam velem vagyon, megfizetni mindeneknek az ő cselekedeteik szerint.

Jel 22 [13] én vagyok az α és ω; az első és az utólsó, a kezdet és a vég.

Jel 22 [14] boldogok, akik az ő hosszú ruhájukat a Bárány vérében mossák: hogy hatalmuk legyen az élet fáján, és a kapukon bemenjenek a városba.

Jel 22 [15] kivül ebek és varázslók és szemtelenek és gyilkosok és bálványimádók, és minden, aki szereti és cselekszi a hazugságot.

Jel 22 [16] én Jézus kűldöttem az én angyalomat, bizonyságot tenni ezekről nektek az Anyaszent-

17 A Lélek és a menyasszony így szól: »Jöjj el!« És aki hallja, az is mondja: »Jöjj el!« **{Iz 55,1}** Aki szomjazik, jöjjön; és aki akarja, merítsen ingyen az élet vizéből! **{Zak 14,8}**

18 Tanúságot teszek mindenki előtt, aki hallja e könyv próféciájának igéit: Ha valaki hozzátesz ezekhez valamit, arra Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben. **19** És ha valaki elvesz valamit **{MTörv 4,2; 29,20}** e könyv próféciájának igéiből, attól Isten elveszi osztályrészét az élet fájából **{Ter 2,9}**, a szent városból, és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.

20 Aki tanúságot tesz mindezekről, így szól:

»Bizony, hamarosan eljövök.«

»Ámen. Jöjj el, Uram Jézus!«

21 Az Úr Jézus kegyelme legyen mindenkivel!

egyházakban. én vagyok a Dávid gyökere és neme, a fényes és hajnali csillag.

Jel 22 [17] és a lélek és a menyasszony mondanak: jöjj el. és aki hallja, mondja: jöjj el. és aki szomjúhozik, jöjjön el: és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.

Jel 22 [18] mert tudományt teszek mindennek, aki hallja e könyv prófétálásának igéit: ha ki ezekhez teszen, az Isten arra tészi e könyvben íratott csapásokat.

Jel 22 [19] és ha ki elveszen e könyv prófétálásának igéiből, elveszi az Isten annak részét az élet könyvéből és a szent városból és azokból, amik e könyvben írva vannak.

Jel 22 [20] azt mondja, aki bizonyságot teszen ezekről. bizonyára hamar eljövök: ámen. jőj el, Uram Jézus.

Jel 22 [21] a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme mindnyájatokkal. ámen. vége.

RÉSZLETES TARTALOMJEGYZÉK

AZ ÚJSZÖVETSÉG KÖNYVEI 6

A NÉGY EVANGÉLIUM 8

EVANGÉLIUM MÁTÉ SZERINT 8

ELŐTÖRTÉNET: 1,2-2,23 8
Mt 1 8
Jézus családfája 8
Jézus születése 9
Mt 2 9
A napkeleti bölcsek hódolata 9
Menekülés Egyiptomba 10
A betlehemi gyermekgyilkosság 11
Visszatérés Egyiptomból 11

JÉZUS MŰKÖDÉSÉNEK ELŐZMÉNYEI: 3,1-4,11 12
Mt 3 12
Keresztelő János 12
Jézus megkeresztelkedése 13
Mt 4 13
Jézus megkísértése 13

JÉZUS GALILEAI MŰKÖDÉSE: 4,12-18,35 14
Jézus tanítani kezd Galileában 14
Az első tanítványok meghívása 14
Az első fellépés hatása 14
Mt 5 15
A Hegyi Beszéd: tanítás Isten Országáról 15
A Nyolc Boldogság 15
A föld sója, a világ világossága 15
A törvény és a próféták 16
A harag és a megbékélés 16
A házasságtörés 16
A válás 17
Az eskü 17
A bosszú 17
Az ellenségszeretet 17
Mt 6 18
Az alamizsnálkodás 18
Az imádság: Miatyánk 18
A böjt 18
A hamis és igaz kincsek 19
A gondok és a bizalom 19
Mt 7 20
Az ítélkezés 20
A szent dolgok 20
Bizalom az imádságban 20
Aranyszabály 20
A két út 21
A hamis próféták 21
A sziklára épített ház 21

A Hegyi Beszéd hatása 21

Messiási tettek: 8,1-9,34 **22**
Mt 8 22
A leprás meggyógyítása 22
A kafarnaumi százados 22
Péter anyósának meggyógyítása 23
Megszállottak és betegek gyógyítása 23
Jézus követése 23
A vihar lecsendesítése 23
A gadarai megszállottak meggyógyítása 23
Mt 9 24
Egy béna meggyógyítása 24
Máté meghívása 24
Kérdés a böjtről 25
Egy elöljáró lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása 25
Két vak meggyógyítása 25
Egy néma meggyógyítása 26

Az apostolok oktatása: 9,35-11,1 **26**
A nagy aratás 26
Mt 10 26
A Tizenkettő kiválasztása 26
Utasítások a küldöttek számára 27
Felhívás a bátor hitvallásra 27
Jutalom a tanítványok befogadásáért 28
Mt 11 29

A döntés időszaka: 11,2-12,50 **29**
Keresztelő János kérdése 29
Jézus Keresztelő Jánosról 29
Ítélet a hitetlen városok fölött 30
Jézus dicsőíti az Atyát 30
A könnyű teher 30
Mt 12 31
Kalászszedés szombaton 31
Jézus, az Isten szolgája 31
Jézus önigazolása 32
A fa és gyümölcsei 32
Jézus nem ad jelet 32
A tisztátalan lelkekről 33
Jézus igazi testvérei 33

Tanítás az Isten Országáról: 13,1-53 **34**
Mt 13 34
Példabeszéd a magvetőről 34
A példabeszédek értelme és célja 34
A magvetőről szóló példabeszéd magyarázata 35
Példabeszéd a búzáról és a konkolyról 35
Példabeszéd a mustármagról 36
Példabeszéd a kovászról 36
A példabeszédek értelme 36
A konkolyról szóló példabeszéd magyarázata 36
Példabeszédek a kincsről és a gyöngyről 36
Példabeszéd a hálóról 37
A régi és az új 37

Újabb messiási tettek; a tanítványok oktatása: 13,54-17,27 **37**
Visszautasítás Názáretben 37
Mt 14 37
Heródes véleménye Jézusról 37
Keresztelő János lefejezése 37
Az első kenyérszaporítás 38
Jézus a vízen jár 39
Gyógyítások Genezáret földjén 39
Mt 15 40
A tisztaságról és a tisztátalanságról 40
A pogány asszony lányának meggyógyítása 41
Betegek gyógyítása 41
A második kenyérszaporítás 41
Mt 16 42
Jézus nem ad jelet 42
Óvás a farizeusoktól és a szaddúceusoktól 42
Péter hitvallása; Jézus válasza 42
A szenvedés és a feltámadás első megjövendölése 43
Jézus követése; az önmegtagadás 43
Mt 17 44
Jézus színeváltozása 44
Illés eljövetele 44
Egy holdkóros meggyógyítása 45
A szenvedés és a feltámadás második megjövendölése 45
A templomadó 45

A tanítványok közössége: 18,1-35 **46**
Mt 18 46
A tanítványok vetélkedése 46
Óvás a botránkoztatástól 46
Példabeszéd az elveszett juhról 47
A testvér megintése 47
A megbocsátás 47
Példabeszéd a könyörtelen szolgáról 47

JÉZUS MŰKÖDÉSE JÚDEÁBAN ÉS JERUZSÁLEMBEN: 19,1-25,46 **48**

Úton Jeruzsálem felé: 19,1-20,34 **48**
Mt 19 48
Jézus elindul Júdeába 48
A válásról és a nőtlenségről 48
A gyermekek megáldása 49
A gazdagságról és Jézus követéséről 49
Mt 20 50
Példabeszéd a szőlősgazdáról 50
A szenvedés és a feltámadás harmadik megjövendölése 51
Az uralkodásról és a szolgálatról 51
A két jerikói vak meggyógyítása 52

Viták a jeruzsálemi ellenfelekkel: 21,1-23,39 **52**
Mt 21 52
Bevonulás Jeruzsálembe 52
A templom megtisztítása 53
A fügefa megátkozása 53
Kérdés Jézus hatalmáról 54
Példabeszéd a két fiúról 54
Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről 55

Mt 22 55
Példabeszéd a királyi menyegzőről 55
Kérdés az adóról 56
Kérdés a halottak feltámadásáról 56
Kérdés a főparancsról 57
Kérdés a Messiásról 57
Mt 23 58
Az írástudók és farizeusok 58
Jeruzsálem megintése 59

Tanítás a végső időről: 24,1-25,46 60
Mt 24 60
A templom pusztulásáról 60
A csapások kezdete 60
A pusztulás 61
Az Emberfia eljövetele 62
Végidőre vonatkozó intelmek 62
Az éberségről 62
Példabeszéd a hűséges és a gonosz szolgáról 63
Mt 25 63
Példabeszéd az okos és balga szüzekről 63
Példabeszéd a befektetett pénzről 63
Az utolsó ítélet 64

JÉZUS SZENVEDÉSE ÉS FELTÁMADÁSA: 26,1-28,20 66
Mt 26 66
A főtanács határozata 66
A betániai megkenés 66
Júdás árulása 66
A húsvéti vacsora előkészítése 66
A húsvéti vacsora 67
Jézus kimegy az Olajfák hegyére 67
Jézus imája a Getszemáni kertben 68
Jézust elfogják 68
Jézus a főtanács előtt 69
Péter tagadása 69
Mt 27 70
Jézust átadják Pilátusnak 70
Júdás halála 70
Jézus Pilátus előtt 70
Jézus kigúnyolása 71
A keresztrefeszítés 72
Jézus halála 72
Jézus temetése 73
A sír őrzése 73
Mt 28 74
Az angyal híradása az üres sírnál 74
Jézus megjelenik az asszonyoknak 74
A főpapok csalása 74
A tanítványok küldetése 75

EVANGÉLIUM MÁRK SZERINT 76

JÉZUS MŰKÖDÉSÉNEK ELŐKÉSZÍTÉSE: 1,1-13 76
Mk 1 76
Keresztelő János 76

Jézus megkeresztelése 76
Jézus megkísértése 76

JÉZUS GALILEAI MŰKÖDÉSE: 1,14-8,26 77
Igehirdetés Galileában 77
Az első tanítványok meghívása 77
Jézus a kafarnaumi zsinagógában 77
Péter anyósának meggyógyítása 77
Megszállottak és betegek gyógyítása 77
Jézus Galileában tanít 78
A leprás meggyógyítása 78
Mk 2 78
A béna meggyógyítása 78
Lévi meghívása. Lakoma a vámosokkal 79
Kérdés a böjtről 79
Kalászszedés szombaton 80
Mk 3 80
A béna meggyógyítása szombaton 80
Jézus és a tömeg 80
A tizenkettő kiválasztása 81
Jézus és hozzátartozói 81
Jézus önigazolása 81
Jézus igazi rokonai 82

Az Isten Országáról szóló példabeszédek: 4,1-33 82
Mk 4 82
Példabeszéd a magvetőről 82
A példabeszédek értelme és célja 82
A magvetőről szóló példabeszéd magyarázata 83
Az ige meghallása 83
Példabeszéd a vetés növekedéséről 83
Példabeszéd a mustármagról 84
A beszéd befejezése 84

Jézus tettei és szavai: 4,35-8,26 84
A vihar lecsendesítése 84
Mk 5 84
A gerázai megszállott meggyógyítása 84
Jairus lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása 85
Mk 6 87
Jézust elutasítják saját falujában 87
A tizenkettő küldetése 87
Vélemények Jézusról 87
Keresztelő János lefejezése 88
A tanítványok visszatérése 88
Az első kenyérszaporítás 89
Jézus a vízen jár 89
Gyógyítások Genezáret földjén 90
Mk 7 90
A tisztaságról és a tisztátalanságról 90
A pogány asszony lányának meggyógyítása 91
A süketnéma meggyógyítása 92
Mk 8 92
A második kenyérszaporítás 92
Jézus nem ad jelet 93
Óvás a farizeusoktól és Heródestől 93
A betszaidai vak meggyógyítása 93

A JERUZSÁLEMBE VEZETŐ ÚT: 8,27-10,52 **94**
Péter vallomása 94
Első jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról 94
Jézus követése; az önmegtagadás 94
Mk 9 95
Jézus színeváltozása 95
Illés eljövetele 95
Egy megszállott ifjú meggyógyítása 96
Második jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról 96
A tanítványok vetélkedése 96
Az idegen csodatevő 97
Óvás a megbotránkoztatástól 97
A sóról 97
Mk 10 98
Jézus Júdeába megy 98
A válásról 98
A gyermekek megáldása 98
A gazdagságról és Jézus követéséről 99
Harmadik jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról 99
Az uralkodásról és a szolgálatról 100
A jerikói vak meggyógyítása 100

JÉZUS UTOLSÓ NAPJAI JERUZSÁLEMBEN: 11,1-13,37 **101**
Mk 11 101
Bevonulás Jeruzsálembe 101
A fügefa megátkozása 102
A templom megtisztítása 102
A hitről 102
Mk 12 103
Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről 103
Kérdés az adóról 104
Kérdés a halottak feltámadásáról 104
Kérdés a főparancsról 105
Kérdés a Messiásról 105
Az írástudók megfeddése 105
Az özvegyasszony adománya 106

Tanítás a végidőről: 13,1-37 **106**
Mk 13 106
A templom pusztulása 106
A csapások kezdete 106
A szenvedések tetőfoka 107
Az Emberfia eljövetele 107
A végidőre vonatkozó intelmek 108

JÉZUS SZENVEDÉSE ÉS FELTÁMADÁSA: 14,1-16,20 **108**
Mk 14 108
A főtanács határozata 108
A betániai megkenés 108
Júdás árulása 109
A húsvéti vacsora előkészítése 109
A húsvéti vacsora 109
Jézus kimegy az Olajfák hegyére 110
Jézus imája a Getszemáni kertben 110
Jézust elfogják 111
Jézus a főtanács előtt 111
Péter tagadása 112

Mk 15 112
Kihallgatás Pilátus előtt 112
Jézus kigúnyolása 113
A keresztrefeszítés 113
Jézus halála 114
Jézus temetése 114
Mk 16 115
Az angyal híradása az üres sírnál 115
A Feltámadott megjelenései 115

EVANGÉLIUM LUKÁCS SZERINT 117

ELŐSZÓ: 1,1-4 117
Lk 1 117

AZ ELŐTÖRTÉNET: 1,5-2,52 117
Keresztelő János születésének hírüladása 117
Jézus születésének hírüladása 118
Mária látogatása Erzsébetnél 119
Keresztelő János születése 120
Lk 2 121
Jézus születése 121
Simeon és Anna tanúsága Jézusról 122
A tizenkét éves Jézus a templomban 123

JÉZUS MŰKÖDÉSÉNEK ELŐZMÉNYEI: 3,1-4,13 124
Lk 3 124
Keresztelő János 124
Jézus megkeresztelkedése 126
Jézus családfája 126
Lk 4 126
Jézus megkísértése 126

JÉZUS GALILEAI MŰKÖDÉSE: 4,14-9,50 127
Igehirdetés Galileában 127
Jézust elutasítják saját városában 127
Egy megszállott meggyógyítása 128
Péter anyósának meggyógyítása 129
Megszállottak és betegek meggyógyítása 129
Jézus elhagyja Kafarnaumot 129
Lk 5 129
Az első tanítványok meghívása 129
A leprás meggyógyítása 130
A béna meggyógyítása 130
Lévi meghívása. Lakoma a vámosokkal 131
Kérdés a böjtről 131
Lk 6 132
Kalászszedés szombaton 132
A béna meggyógyítása szombaton 132
A tizenkettő kiválasztása 132
Jézus és a tömeg 133

Jézus beszédeinek gyűjteménye 6,20-49 133
Boldogságok és Jajok 133
Az ellenségszeretet 133
Az ítélkezés 134

Az igaz vallásosság 134
A sziklára épített ház 135

Jelek és mondások: 7,1-9,50 135
Lk 7 135
A kafarnaumi százados 135
A naimi ifjú feltámasztása 135
Keresztelő János kérdése 136
Jézus Keresztelő Jánosról 136
Jézus és a bűnös asszony 137
Lk 8 138
Asszonyok Jézus kíséretében 138
Példabeszéd a magvetőről 138
A példabeszédek értelme és célja 139
A magvetőről szóló példabeszéd magyarázata 139
Az ige meghallása 139
Jézus igazi rokonai 139
A vihar lecsendesítése 139
A gerázai megszállott meggyógyítása 140
Jairus lányának feltámasztása és egy beteg asszony meggyógyítása 141
Lk 9 142
A tizenkettő küldetése 142
Vélemények Jézusról 142
A tanítványok visszatérése; a kenyérszaporítás 142
Péter vallomása; Jézus első jövendölése a szenvedésről és a feltámadásról 143
Jézus követése; az önmegtagadás 143
Jézus színeváltozása 143
Egy megszállott ifjú meggyógyítása 144
Második jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról 144
A tanítványok vetélkedése 144
Az idegen csodatevő 145

A JERUZSÁLEMBE VEZETŐ ÚTON: 9,51-19,27 145

Az igaz tanítványok: 9,51-13,21 145
A szamaritánusok ellenségeskedése 145
Jézus követése 145
Lk 10 145
A hetvenkét tanítvány küldetése 145
A tanítványok jutalma 146
Jézus hálát ad az Atyának 146
A tanítványok boldogsága 147
Az irgalmas szamaritánus 147
Mária és Márta 148
Lk 11 148
Az Úr imádsága 148
Példabeszéd a könyörgő barátról 148
Bizalom az imádságban 148
Jézus önigazolása 149
A tisztátalan lelkekről 149
Isten szavának hallgatóiról 150
Jézus nem ad jelet 150
A világosságról és a szemről 150
A farizeusok és írástudók megfeddése 150
Lk 12 151
Óvás a farizeusok képmutatásától 151
Ne féljetek! 151

Példázat a gazdag hamis biztonságáról 152
A gondok és a bizalom 152
Az igazi kincsről 153
Példabeszéd a hűséges és a gonosz szolgáról 153
Döntés Jézus mellett 154
Az idők jelei 154
A kiengesztelődésről 154
Lk 13 155
Felhívás a megtérésre 155
Egy asszony meggyógyítása szombaton 155
Példabeszéd a mustármagról 156
Példabeszéd a kovászról 156

Isten országának új rendjéről 13,22-19,27 156
A szűk és a zárt kapuk 156
Jézus elhagyja Galileát 156
Lk 14 157
Egy vízkóros ember meggyógyítása szombaton 157
A szerénységről 157
A vendéglátásról 158
Példabeszéd az ünnepi lakomáról 158
Jézus követésének feltételei 158
Lk 15 159
Példabeszéd az elveszett bárányról 159
Példabeszéd az apa két fiáról 160
Lk 16 161
Példabeszéd az okos intézőről 161
A vagyon helyes használatáról 162
A farizeusok elmarasztalása 162
A Törvényről és a válásról 162
Példázat a gazdag emberről és a szegény Lázárról 162
Lk 17 163
Óvás a botránkoztatóktól 163
A megbocsátásról 163
A hit erejéről 163
Példabeszéd a haszontalan szolgáról 164
A tíz leprás 164
Isten országának eljöveteléről 164
Az Emberfia eljöveteléről 164
Lk 18 165
Példabeszéd az istentelen bíróról és az özvegyasszonyról 165
Példabeszéd a farizeusról és a vámosról 166
A gyermekek megáldása 166
A gazdagságról és Jézus követéséről 166
Harmadik jövendölés a szenvedésről és a feltámadásról 167
A jerikói vak meggyógyítása 167
Lk 19 168
Jézus a vámos Zakeus házában 168
Példabeszéd a kiosztott pénzről 168

UTOLSÓ NAPOK JERUZSÁLEMBEN: 19,28-21,38 169

Viták Jeruzsálemben: 19,28-21,4 169
Bevonulás Jeruzsálembe 169
Jeruzsálem pusztulásáról 170
A templom megtisztítása 170
Lk 20 170

Jézus hatalmának eredete 170
Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről 171
Kérdés az adóról 172
Kérdés a halottak feltámadásáról 172
Kérdés a Messiásról 172
Az írástudók ellen 173
Lk 21 173
Az özvegyasszony adománya 173

Beszédek a végidőről: 21,5-38 173
A templom pusztulása 173
A csapások kezdete 173
Jeruzsálem pusztulása 174
Az Emberfia eljövetele 174
A végidőre vonatkozó intelmek 174
Jézus tanít a templomban 175

JÉZUS SZENVEDÉSE ÉS FELTÁMADÁSA: 22,1-24,53 175
Lk 22 175
A főtanács határozata 175
Júdás árulása 175
A húsvéti vacsora előkészítése 175
A húsvéti vacsora 176
Az uralkodásról és szolgálatról 176
Péter tagadásának és bűnbánatának megjövendölése 177
A döntés órája 177
Jézus imája az Olajfák hegyén 177
Jézust elfogják 178
Péter tagadása 178
Az őrség kigúnyolja Jézust 178
Jézus a főtanács előtt 178
Lk 23 179
Jézus Pilátus előtt 179
Heródes kigúnyolja Jézust 179
Pilátus ítélete 180
A keresztrefeszítés 180
Jézus halála 181
Jézus temetése 181
Lk 24 182
Az angyal híradása az üres sírnál 182
Találkozás a Feltámadottal az emmauszi úton 183
A Feltámadott megjelenése Jeruzsálemben 184

EVANGÉLIUM JÁNOS SZERINT 186

ELŐSZÓ: 1,1-18 186
Jn 1 186

JÉZUS NYILVÁNOS MŰKÖDÉSE: 1,19-12,50 187

Jézust igazoló jelek és csodák; a működés kezdete: 1,19-4,54 187
Keresztelő János vallomása 187
Keresztelő János tanúságtétele 187
Az első tanítványok 187
Jn 2 188
Csodajel a kánai menyegzőn 188

A kereskedők kiűzése a templomból 189
Jézus Húsvétkor Jeruzsálemben 190
Jn 3 190
Beszélgetés Nikodémussal 190
Jézus küldetésének célja 190
Jn 4 192
Beszélgetés a szamariai asszonnyal 192
Jézus és a szamariaiak 193
Gyógyítás Galileában 194

Jézus kinyilatkoztatja magát a világ előtt: 5,1-12,50 195
Jn 5 195
A béna meggyógyítása szombaton 195
Az Atya tanúságtétele Jézusról 196
Jn 6 198
Kenyérszaporítás Tibériás tavánál 198
Jézus a vízen jár 198
Tanítás a mennyei kenyérről 199
A tanítványok elbizonytalanodása 200

Jézus kinyilatkoztatja magát Jeruzsálemben: 7,1-52 202
Jn 7 202
Jézus kerüli a nyilvánosságot 202
Jézus tanít a templomban 202
A nép találgatása Jézus kilétéről 203
A főtanács vitája Jézusról 203
Az élő víz 203
Jn 8 205
Jézus és a házasságtörő asszony 205

Jézus vitái a zsidókkal: 8,12-59 205
Jézus tanúsága önmagáról 205
Jézus származása és küldetése 206
Ábrahám igaz gyermekei 206
Jézus és Ábrahám 207

A vak meggyógyítása. Vita a zsidókkal: 9,1-41 208
Jn 9 208
A vak meggyógyítása 208
Jézus kinyilatkoztatja magát a meggyógyultnak 210

Hasonlatok a pásztorról és a juhokról: 10,1-39 210
Jn 10 210
Példabeszéd az akolról 210
Jézus a jó Pásztor 211

Lázár feltámasztása és a csoda következményei: 10,40-11,57 212
Jézus a Jordán túlpartján 212
Jn 11 213
Lázár halálának híradása 213
Lázár feltámasztása 213
A főtanács halálos ítélete; a főpap prófétai szava 214
Jézus kerüli a nyilvánosságot 215

Jézus útja Jeruzsálembe az utolsó Húsvét alkalmával: 12,1-50 216
Jn 12 216
A betániai megkenés 216

Bevonulás Jeruzsálembe 216
Jézus utolsó nyilvános beszédei; a döntő órák 217
A hitetlenség oka 218
Felszólítás a döntésre 218

JÉZUS ELBÚCSÚZIK TANÍTVÁNYAITÓL: 13,1-17,26 219

A búcsúvacsora: 13,1-14,31 219
Jn 13 219
A lábmosás 219
Az új parancs 220
Péter tagadásának megjövendölése 221
Jn 14 221
Jézus az Atyához vezető út 221
A Szentlélek elküldésének ígérete 222

Jézus tanítja az apostolokat: 15,1-17,33 223
Jn 15 223
Példabeszéd a szőlőtőről és a szőlővesszőkről 223
A világ gyűlölete a tanítványok iránt 224
Jn 16 225
A Szentlélek működése 225
Az elválás fájdalma, a viszontlátás öröme 225
Szorongatás és béke 226

Jézus imája az Atyához: 17,1-26 227
Jn 17 227
Jézus az Atyához fordul 227
Jézus könyörög a tanítványokért 227
Jézus könyörög a hívőkért 228

JÉZUS MEGDICSŐÜLÉSE: 18,1-20,29 228

Jézus szenvedése, halála: 18,1-19,42 228
Jn 18 228
Jézus elfogása 228
Kihallgatás Annás előtt; Péter tagadása 229
Kihallgatás Pilátus előtt; az ítélet 230
Jn 19 231
Jézus kereszthalála 232
Jézus temetése 233

Jézus feltámadása: 20,1-29 234
Jn 20 234
Az üres sír felfedezése 234
Jézus megjelenik Mária Magdolnának 234
Jézus megjelenik a tanítványoknak 235
Jézus és Tamás 235

UTÓSZÓ: 20,30-31 236

AZ EVANGÉLIUM KIEGÉSZÍTÉSE: 21,1-25 236
Jn 21 236
A Feltámadott megjelenik a tónál 236
A Feltámadott szavai Péterhez 237
Befejező megjegyzések az Evangéliumhoz 237

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI **238**

ELŐSZÓ: 1,1-3 **238**
Csel 1 238

A JERUZSÁLEMI EGYHÁZ: 1,4-8,3 **238**
A Feltámadott utolsó rendelkezései 238
Jézus mennybemenetele 238
Az imádkozó közösség 239
Mátyás apostollá választása 239
Csel 2 240
Az első pünkösd 240
Péter pünkösdi beszéde 240
Az első megtérések 242
A fiatal keresztény közösség élete 242
Csel 3 243
A béna meggyógyítása a templomban 243
Péter beszéde a templomtéren 243
Csel 4 244
Péter és János a főtanács előtt 244
Az ősegyház imája a bátorságért 245
A vagyonközösség 246
Csel 5 247
Ananiás és Szafira csalása 247
Jelek és csodák az apostolok által 247
Péter letartóztatása és szabadulása 248
Péter a főtanács előtt 248
Csel 6 250
A hét diákonus kiválasztása 250
István letartóztatása 250
Csel 7 251
István beszéde 251
István megkövezése 254
Csel 8 255
Üldözés és szétszórattatás 255

A JÚDEAI ÉS A SZAMARIAI EGYHÁZ: 8,4-12,23 **255**
Fülöp, Szamaria hittérítője 255
Péter és János Szamariában 255
Az etióp férfi megkeresztelése 256
Csel 9 257
Saul megtérése 257
Saul menekülése Damaszkuszból 258

A pogányok felvétele az egyházba: 9,32-12,5 **259**
Péter Liddában és Joppéban 259
Csel 10 260
Kornéliusz százados látomása Cézáreában 260
Péter látomása Joppéban 260
Kornéliusz megkeresztelése 261
Csel 11 263
Péter beszámol a jeruzsálemi közösségnek 263
Az antiochiai egyház létrejötte 264
Az Antiochiai egyház adománya 264
Csel 12 265
Jakab kivégzése és Péter letartóztatása 265
Péter csodálatos szabadulása 265

Heródes Agrippa halála 266
Barnabás és Saul visszatér Antióchiába 266

A NÉPEK ÉS NEMZETEK EGYHÁZA: 13,1-28,31 **266**
Csel 13 266
Barnabás és Saul küldetése 266

Pál első missziós útja: 13,4-14,28 **267**
Antióchiából Cipruson át Pergébe 267
Barnabás és Pál működése a pizídiai Antióchiában 267
Csel 14 270
Ikóniumban, Lisztrában és Derbében 270
Visszatérés Szíriába 271

Az apostoli zsinat Jeruzsálemben: 15,1-35 **271**
Csel 15 271
Az antióchiai vita 271
Az apostolok és presbiterek tanácskozása 272
A zsinat határozatai 273
A határozatok kihirdetése Antióchiában 273

Pál második missziós útja: 15,36-18,22 **273**
Pál és Barnabás útjai elválnak 273
Csel 16 274
Pál Likaóniában 274
Kis-Ázsián át Troászba 274
Pál működése Filippiben 274
Csel 17 276
Pál Tesszalonikiben és Béreában 276
Pál Athénben 277
Csel 18 279
Pál Korintusban 279
Pál Efezuson át visszatér Antióchiába 280

Pál harmadik missziós útja: 18,23-21,17 **280**
Apolló missziós tevékenysége Efezusban 280
Csel 19 280
Pál János-tanítványokkal találkozik 280
Pál efezusi működése 281
Pál csodatette Efezusban 281
Az ezüstműves lázadása 281
Csel 20 283
Pál Makedóniában és Akhájában 283
Pál elbúcsúzik a troászi hívektől 283
Troászból Milétoszba 284
Pál búcsúbeszéde Milétoszban 284
Csel 21 286
Pál útja Jeruzsálembe 286

Pál letartóztatása és fogsága: 21,18-28,31 **286**
Pál Jakabnál; Pál fogadalma 286
Pál letartóztatása 287
Csel 22 288
Pál beszéde 288
Pál és a római ezredes 289
Pál a főtanács előtt 290
Csel 23 290

A zsidók összeesküvése Pál ellen 291
Pált Cézáreába viszik 291
Csel 24 293
Pál Félix római helytartó előtt 293
Csel 25 294
Pál Fesztusz helytartó előtt; a császárhoz fellebbez 294
Pál Fesztusz helytartó és Agrippa király előtt 295
Csel 26 296
Csel 27 298
A fogoly apostol útja Rómába 298
A tengeri vihar 299
Hajótörés egy szigetnél 300
Csel 28 301
Áttelelés a szigeten 301
Hajóút Rómába 302
A népek apostola Rómába érkezik és tanít 302

PÁL APOSTOL LEVELEI **304**

A RÓMAIAKNAK ÍRT LEVÉL **304**

CÍMZÉS ÉS KÖSZÖNTÉS: 1,1-7 **304**
Róm 1 304

Hálaadás; a levél témája: 1,8-17 **304**

AZ EMBEREK MEGMENTÉSE: 1,18-8,39 **305**

A bűn uralma: 1,18-3,20 **305**
A nemzetek bűnei 305
Róm 2 306
Az ember Isten ítélőszéke előtt 306
A zsidók és a törvény 307
Róm 3 308
Mindenki vétkezett 308

Megigazulás és új élet: 3,21-8,39 **309**
Megigazulás a hit által 309
Róm 4 309
Ábrahám hite 309
Róm 5 311
A megigazult ember 311
Ádám és Krisztus 311
Róm 6 312
Élet és halál Krisztussal 312
Isten szolgái 313
Róm 7 314
Új élet a közösségben 314
Róm 8 315
A keresztények élete a Lélekben 315
A világ megváltásának reménye 316
A hívők bizonyossága 317

IZRAEL VÉGSŐ MEGSZABADÍTÁSA: 9,1-11,36 **317**
Róm 9 317

Pál és Izrael 317
Isten biztos ígérete 318
Isten szabadsága és irgalma 318
Izrael buzgalma tévútra vezet 319
Róm 10 319
Megváltó örömhír mindenki számára 319
Izrael engedetlensége 320
Róm 11 321
Isten népe és a kiválasztott »maradék« 321
Hasonlat az olajfáról 321
Izrael végső megmentése 322

A HÍVEK ÉLETE: 12,1-15,13 323
Róm 12 323
Új élet a közösségben 323
Felhívás a Lélekben való életre 323
Róm 13 324
Viselkedés a politikai hatalommal 324
A szeretet parancsa 324
Róm 14 325
»Erősek« és »gyengék« a közösségben 325
Róm 15 326
Felhívás az egyetértésre a közösségben 326

Befejezés: 15,14-16,27 327
Pál útitervei 327
Az apostol imát kér 328
Róm 16 328
Üdvözlések és intelmek 328
Istendicsőítés 329

ELSŐ LEVÉL A KORINTUSIAKNAK 330

Címzés és köszöntés: 1,1-3 330
1 Kor 1 330

Hálaadás: 1,4-9 330

Pártoskodás a közösségben: 1,10-4,21 331
Intés az egységre 331
A kereszt örömhíre 331
1 Kor 2 332
Pál, az isteni bölcsesség hirdetője 332
1 Kor 3 333
Az evangélium hirdetőinek feladata 333
1 Kor 4 334
Egy közelgő látogatás hírüladása 335

Visszaélések a közösségben: 5,1-6,20 336
1 Kor 5 336
A vérfertőzés esete 336
1 Kor 6 336
Peres ügyek a testvérek között 336
Az erkölcstelenségek és a keresztény szabadság 337

A házasságra vonatkozó kérdések: 7,1-40 338

1 Kor 7 338
A házasélet 338
Nőtlenség, házasság, válás 338
Maradjon meg mindenki saját életállapotában 339
Nőtlenek és özvegyek 339

Pogány áldozatok és az Úrvacsora: 8,1-11,34 340
1 Kor 8 340
Szabadság és szeretet 340
1 Kor 9 341
Pál példája 341
1 Kor 10 343
A sivatagi vándorlás, mint figyelmeztetés 343
Pogány áldozati lakomák, részesedés az Úr asztaláról 343
1 Kor 11 345
Asszonyok az istentiszteleten 345
Az Úr vacsorájának helyes megünneplése 345

A Lélek adományai és a keresztények élete: 12,1-14,40 346
1 Kor 12 346
Egy a Lélek – sokféle az adomány 346
Egy a Test – sok a tagja 347
1 Kor 13 348
A legkiválóbb út: a szeretet 348
1 Kor 14 349
A prófétálás és a nyelveken szólás adománya 349
Az istentisztelet rendje 350

Krisztus feltámadása és a mi feltámadásaunk: 15,1-58 351
1 Kor 15 351
Krisztus feltámadása és az üdvösség 351
Az üdvösség beteljesedése a feltámadásban 353

Befejezés: 16,1-24 355
1 Kor 16 355
Gyűjtés a jeruzsálemi hívek számára 355
Pál tervei 355
Végső intelmek és köszöntések 355

MÁSODIK LEVÉL A KORINTUSIAKNAK 357

Címzés és köszöntés: 1,1-2 357
2 Kor 1 357

Pál szenvedése és vigasztalása: 1,3-11 357

A félreértések tisztázása: 1,12-2,11 357
Pál őszintesége 357
Az útitervek megváltozása 358
2 Kor 2 358
Buzdítás a megbocsátásra 358

Az apostoli szolgálat dicsősége és szükségszerűsége: 2,12-5,10 359
Pál Krisztus jó illata 359
2 Kor 3 359
Az új szövetség szolgálata 359

2 Kor 4 360
Szenvedni és megdicsőülni Krisztussal 361
2 Kor 5 362
Reménység 362

Pál szolgálata: 5,11-6,10 362
A kiengesztelődés szolgálata 362
2 Kor 6 363
Pál magatartása 363

Kibékülés a korintusiakkal: 6,11-7,16 363
Buzdítás és figyelmeztetés 363
2 Kor 7 364
Títusz küldetése 364

Felhívás az adakozásra: 8,1-24 365
2 Kor 8 365
A makedóniai keresztények példája 365
A gyűjtés befejezése Korintusban 365
A munkatársak buzgalma és önzetlensége 366

Újabb felhívás az adakozásra: 9,1-15 367
2 Kor 9 367
A megbízottak ajánlása 367
Az adakozók dicsérete 367

A támadások visszautasítása: 10,1-18 368
2 Kor 10 368
Az ellenfelek vádjai 368
Pál munkája 368

Pál önigazolása: 11,1-12,13 369
2 Kor 11 369
Az apostol önigazolása 369
Pál fáradalmai 370
2 Kor 12 371
Pál gyöngeségével dicsekszik 371

Pál látogatásának hírüladása: 12,14-13,10 372
Gondok 372
2 Kor 13 372
Végső intelmek 372

Zárszó és áldás: 13,11-13 373

LEVÉL A GALATÁKNAK 374

Címzés és köszöntés: 1,1-5 374
Gal 1 374

A levél megírásának oka: 1,6-9 374

Pál apostoli tisztsége: 1,10-2,10 374
Pál meghívása 374
Gal 2 375
Határozat Jeruzsálemben 375

A hitből fakadó megigazulás: 2,11-4,7 **376**
Vita Antióchiában 376
Gal 3 377
A Lelket a hívők kapják meg 377
Ábrahám hite és az áldás ígérete 377
A törvény üdvtörténeti szerepe 378
Hit és istengyermekség 378
Gal 4 378

A keresztény szabadság: 4,8-6,10 **379**
Óvás a régi szolgaságba való visszaeséstől 379
Az Írás tanúsága 379
Gal 5 380
Szabadság vagy szolgaság 380
A szeretet, mint a Lélek gyümölcse 381
Gal 6 382
Krisztus törvénye 382

Zárszó és áldás: 6,11-18 **382**

LEVÉL AZ EFEZUSIAKNAK **383**

Címzés és köszöntés: 1,1-2 **383**
Ef 1 383

Isten üdvözítő terve: 1,3-2,22 **383**
Isten üdvözítő tervének magasztalása 383
Imádság Krisztus fenségének megismeréséért 384
Ef 2 384
Isten a halálból az életre vezet 384
Mindnyájan egyek Krisztusban 385
Ef 3 385
Pál a nemzetek apostola 385
Könyörgés az egyházért 386

Különböző intelmek: 4,1-6,20 **386**
Ef 4 386
Felhívás az egységre 386
Az egyházat építő kegyelmi adományok 387
A régi és az új ember 387
Kötelességek a felebaráttal szemben 388
Ef 5 388
Út a sötétségből a világosságra 388
A keresztény család 389
Ef 6 390
Felhívás a küzdelemre 390

Zárszó és áldás: 6,21-24 **391**

LEVÉL A FILIPPIEKNEK **392**

Címzés és köszöntés: 1,1-2 **392**
Fil 1 392

Pál és a hívek: 1,3-26 **392**
Hálaadás és könyörgés 392

Pál fogságának értelme 392
Felhívás az egyetértésre 393
Fil 2 393
Krisztus példája 393
Az apostol aggódik a közösség üdvösségéért 394

Timóteus és Epafroditosz küldetése: 2,19-30 394

A keresztények élete, az apostol példája: 3,1-4,9 395
Fil 3 395
Állhatatosság a hitben 395
Vágyakozás a Krisztussal való teljes közösségre 395
Fil 4 396
Egyetértés, öröm és béke 396

Pál megköszöni az ajándékokat: 4,10-20 397

LEVÉL A KOLOSSZEIEKNEK 398

Címzés és köszöntés: 1,1-2 398
Kol 1 398

Pál öröme: 1,3-23 398
Hálaadás a közösségért 398
Könyörgés a közösségért 398
Krisztus, a mindenség és az egyház feje 398
A közösség bátorítása 399

Buzdítások: 1,24- 2,23 399
Pál szolgálata 399
Kol 2 400
Óvás a tévtanítóktól 400

Új élet Krisztusban: 3,1-4,6 401
Kol 3 401
A régi és az új ember 401
Állapotbeli kötelességek 402
Kol 4 402
Általános intelmek 402

Befejezés: személyes közlések és köszöntések: 4,7-18 403

ELSŐ LEVÉL A TESSZALONIKIEKNEK 404

Címzés és köszöntés: 1,1 404
1 Tessz 1 404

Az apostol és a közösség: 1,2-3,13 404
A tesszalonikiek környezetük példaképei 404
1 Tessz 2 404
Visszatekintés az apostol első látogatására 404
A közösség elfogadta az evangéliumot 405
Az elmaradt látogatás 405
1 Tessz 3 406
Timóteus elküldése 406
Az apostol örömét leli a közösségben 406

Áldás 406
1 Tessz 4 407
Felhívás az életszentségre 407
A keresztény remény 407

Intelmek a keresztények számára: 4,1-5,22 408
1 Tessz 5 408
Felszólítás a készenlétre az Úr napja előtt 408
Tanácsok a közösségi élettel kapcsolatban 408

Befejezés: áldás és köszöntés: 5,23- 28 409

MÁSODIK LEVÉL A TESSZALONIKIEKNEK 410

Címzés és köszöntés: 1,1-2 410
2 Tessz 1 410

Pál aggódik a közösségért: 1,3-12 410
A tesszalonikiek szorongattatása és Isten igazságos ítélete 410
Imádság 410

A keresztény remény és az Úr napja: 2,1-17 411
2 Tessz 2 411
A végidő jelei 411
A hívek bátorítása 411
Apostoli áldás 411

Útmutatások a közösség számára: 3,1-15 412
2 Tessz 3 412
Buzdítás 412
A naplopók rendreutasítása 412

Befejezés: 3,16-18 412

ELSŐ LEVÉL TIMÓTEUSNAK 413

Címzés és köszöntés: 1,1-2 413
1 Tim 1 413

Alapvető igazságok: 1,3-20 413
Óvás a hamis tanítóktól 413
A törvényt szerepe 413
Hálaadás Krisztus kegyelméért 413
Timóteus felelőssége 414

A helyes rend a közösségben: 2,1-6,19 414
1 Tim 2 414
Imádság mindenkiért 414
Férfiak és asszonyok 414
1 Tim 3 415
A püspök 415
A diákonus 415
Az egyház, Isten igazságának oszlopa 415
1 Tim 4 416
Óvás a tévtanítóktól 416
Utasítások Timóteusnak 416

1 Tim 5 417
Az özvegyek rendje és feladata 417
A presbiterek 417
Intelmek 418
1 Tim 6 418
A szolgák 418
Óvás a tévtanítástól és a kapzsiságtól 418
Timóteus buzdítása 419
Tanács a gazdagoknak 419

Befejezés 6,20-21 **419**

MÁSODIK LEVÉL TIMÓTEUSNAK **420**

Címzés és köszöntés: 1,1-2 **420**
2 Tim 1 420

Bátorítás: 1,3-18 **420**
Hálaadás 420
Figyelmeztetés 420
Ellenfelek és barátok 420

Lelkipásztori útmutatások: 2,1-4,8 **421**
2 Tim 2 421
Krisztus áldozatos szolgálata 421
Helyes magatartás a tévtanítókkal szemben 421
2 Tim 3 422
A gonoszok magatartása a végső időkben 422
Tarts ki! 423
2 Tim 4 423
Hirdesd az igét! 423

Személyes közlések és kérések: 4,9-18 **424**

Befejezés: Köszöntések és áldás: 4,19-22 **424**

LEVÉL TÍTUSZNAK **425**

Címzés és köszöntés: 1,1-4 **425**
Tít 1 425

Feladatok: 1,5-3,11 **425**
Az alkalmas elöljárók kiválasztása 425
Harc a tévtanítók ellen 425
Tít 2 426
Állapotbeli kötelességek 426
Kegyelem és élet 426
Tít 3 426
A hívek kötelességei 426
Óvás a tévtanítóktól 427

Befejezés: 3,12-15 **427**

LEVÉL FILEMONNAK **428**

Címzés és köszöntés: 1-3 **428**

Hálaadás: 4-7 **428**

Közbenjárás Onezimoszért: 8-20 **428**

Köszöntések és áldás: 21-25 **429**

LEVÉL A ZSIDÓKNAK 430

A Fiú, mint az isteni ígéret beteljesedése: 1,1-4,13 **430**
Zsid 1 430
A Fiú és az angyalok 430
Zsid 2 431
Isten tanúsága a Fiúról 431
A Fiú leereszkedése és felmagasztalása 431
Zsid 3 432
A Fiú és Mózes 432
Isten szava, mint ítélet 432
Zsid 4 433
Isten szava, mint ígéret 433

Krisztus, az új szövetség igaz és tökéletes főpapja: 4,14-10,18 **434**
A főpapi tisztség 434
Zsid 5 434
A közösség gyöngesége 435
Zsid 6 435
Az ígéret, mely meg nem hiúsul 436

Krisztus és az Ószövetség papjai: 7,1-8,13 **436**
Zsid 7 436
Melkizedek és a levita papság 436
Krisztus és a levita papság 437
Krisztus, a tökéletes főpap 438
Zsid 8 438
Krisztus, az új szövetség közvetítője 438

Krisztus és az ószövetségi áldozatok: 9,1-10,18 **439**
Zsid 9 439
Az Ószövetség istentisztelete 439
Krisztus egyszeri áldozata 440
Zsid 10 441
Tökéletes kiengesztelődés Istennel 441

A hit útja: 10,19-13,19 **442**
A hit megvallása 442
Óvás az elpártolástól 442
Figyelmeztetés a kitartásra 442

Az ősatyák hite: 11,1-12,3 **443**
Zsid 11 443
Az ősatyák 443
A pátriárkák 444
A hit többi tanúja 444
Zsid 12 446

Befejező Intelmek: 12,4- 13,19 **446**
A fenyítés az atyai szeretet jele 446
Óvás a könnyelműségtől 446
A helyes istenfélelem 447
Zsid 13 447
Felhívás az igaz keresztény életre 447

Befejezés: áldások és köszöntések: 13,20-25 **448**

KATOLIKUS LEVELEK **450**

JAKAB LEVELE **450**

Címzés és köszöntés: 1,1 **450**
Jak 1 450

A kísértések és az ima: 1,2-18 **450**

Figyelmeztetések és intelmek: 1,19- 5,12 **451**
Az Ige igaz hallgatói 451
Jak 2 451
Magatartás a gazdagokkal és a szegényekkel 451
A hit és tettek viszonya 452
Jak 3 453
A nyelv hatalma 453
A felülről származó bölcsesség 453
Jak 4 454
Óvás a széthúzástól és az evilági gondolkodástól 454
Óvás a magabiztosságtól 455
Jak 5 455
Figyelmeztetés a keményszívű gazdagok számára 455
Figyelmeztetés a kitartásra 455
Óvás az esküdözéstől 456

A bizalomteli imádság ereje: 5,13-18 **456**

Felelősség a testvérekért: 5,19-20 **456**

PÉTER ELSŐ LEVELE **457**

Címzés és köszöntés: 1,1-2 **457**
1 Pét 1 457

A hit célja és útja: 1,3-2,10 **457**
A hit célja 457
A hit útja 458
1 Pét 2 458
Jézus Krisztus, az élő kő 458

Keresztény élet a családban és a társadalomban: 2,11-4,11 **459**
A keresztény a társadalomban 459
Szolgák Krisztus követésében 460
1 Pét 3 460
Asszonyok és férjek 460
Felhívás az egyetértésre 461

Helyes magatartás a világban 461
1 Pét 4 462

Befejező intelmek: 4,12-5,11 462
A kitartás próbája 462
1 Pét 5 463
A pásztor és a nyáj 463

Befejezés: köszöntések és áldás: 5,12-14 463

PÉTER MÁSODIK LEVELE 464

Címzés és köszöntés: 1,1-2 464
2 Pét 1 464

Az áthagyományozott igazság: 1,3-21 464
Keresztény hivatás 464
A próféták és apostolok tanúsága 464

Óvás a tévtanítóktól: 2,1-22 465
2 Pét 2 465
A hamis tanítók fellépése 465
Fenyegető ítélet a tévtanítók ellen 465
A tévtanítók útja 466

Krisztus eljöveteléről: 3,1-16 467
2 Pét 3 467
Az eljövetel bizonyossága 467
Az eljövetel késlekedése 467

A páli levelek tanúsága 467

Dicsőítés: 3,17-18 468

JÁNOS ELSŐ LEVELE 469

Előszó: az élet igéje: 1,1-4 469
1 Ján 1 469

Isten közösségében élni: 1,5-2,17 469
Isten jelenléte 469
Krisztus és a bűnök 469
1 Ján 2 470
Az igaz istenismeret 470
Az új parancs 470
Krisztus és a világ 470

A hit megőrzése: 2,18- 3,24 471
A tévtanítók fellépése 471
Figyelmeztetés a hűségre 471
1 Ján 3 471
Az istengyermekség ajándéka 471
Felszólítás a testvéri szeretetre 472
Az istengyermeki bizalom 472

A hit mint az életre vezető út: 4,1-5,12 473

1 Ján 4 473
A lelkek megkülönböztetéséről 473
Isten a szeretet 473
Félelem és szeretet 474
1 Ján 5 474
A hit: győzelem a világ felett 474
Isten tanúságtétele 474

Befejező intelmek: bűnök és az örök élet: 5,13-21 475

JÁNOS MÁSODIK LEVELE 476

Címzés és köszöntés: 1-3 476

Élet az igazságban: 4-6 476

A tévtanítók elutasítása: 7-11 476

Befejező köszöntések: 12-13 476

JÁNOS HARMADIK LEVELE 477

Címzés és köszöntés: 1-4 477

A hithirdetők bátorítása: 5-8 477

Diotrefész rendreutasítása: 9-10 477

Tanúság Demeterről: 11-12 477

Befejező köszöntések: 13-14 477

JÚDÁS LEVELE 478
Címzés és köszöntés 478
Óvás a tévtanítóktól 478
Fenyegető ítélet a tévtanítók ellen 478
A tévtanítók útja 478
Felhívás a hűségre 479
Befejezés 479

JÁNOS JELENÉSEI 480

Előszó: 1,1-3 480
Jel 1 480

Bevezetés: 1,4-8 480

LEVELEK A HÉT EGYHÁZNAK: 1,9-3,22 481
János megbízatása 481
Jel 2 481
Az efezusi egyháznak 481
A szmirnai egyháznak 482
A pergamoni egyháznak 482
A tiatírai egyháznak 483

Jel 3 483
A szárdeszi egyháznak 483
A filadelfiai egyháznak 484
A laodíceai egyháznak 484

BEVEZETŐ ÉGI LÁTOMÁSOK: 4,1-5,14 485
Jel 4 485
Hódolat Isten trónja előtt 485
Jel 5 486
A lepecsételt könyv és a Bárány 486

A HÉT ANGYAL ÉS A HÉT HARSONA: 6,1- 11,19 487
Jel 6 487
Az első hat pecsét 487
Jel 7 489
Isten szolgáinak megjelölése 489
Jel 8 490
A hetedik pecsét és a hetedik angyal 490
Az első négy harsona 490
Jel 9 491
Az ötödik harsona 491
A hatodik harsona 492
Jel 10 492
Az angyalok és a könyv 492
Jel 11 493
A templom megmérése; a két próféta tanúsága 493
A hetedik harsona 494

A SÁTÁN HARCA ISTEN NÉPE ELLEN: 12,1-14,5 495
Jel 12 495
Az Asszony és a sárkány 495
A sárkány bukása 496
A sárkány harca az asszony ellen 496
Jel 13 496
A két fenevad 496
Jel 14 498
A bárány és kísérete 498

AZ ÍTÉLET: 14,6-20,15 498
Az ítélet kihirdetése 6 498
Az aratás órája 499
Jel 15 499
Az utolsó hét csapás kihirdetése 499
Jel 16 500
A hét angyal a harag csészéivel 500
Jel 17 502
A parázna Babilon 502
Jel 18 503
Babilon bukásának kihirdetése 503
Siralom Babilon pusztulása felett 504
Jel 19 505
Örvendezés a mennyben 505
Győzelem a vadállat és prófétái felett 506
Jel 20 506
Az ezeréves uralom 506
Végső győzelem a sátán felett 507
Ítélet a holtak felett 507

ISTEN ÚJ ORSZÁGA: 21,1-22,5 **508**
Jel 21 508
Isten lakása az emberek között 508
Az új Jeruzsálem 508
Jel 22 510

A látnok tanúsága és befejező intelme: 22,6-21 **510**

RÉSZLETES TARTALOMJEGYZÉK **512**

A következő oldalak térképeinek forrása: https://biblia-tarsulat.hu/biblia/terkepek.htm

Palesztína Jézus idejében
LIBANON
HERMON
TRACHONITISZ
Türusz
Abdón
Cezárea-Filippi
Kádes
BETÁNIA
Hácór
Akkó
Rehób
Kafarnaum
Betszaida
Genezáret -tava
Rimmón
Tibériás
Béten
Tábor hegy
Názáret
Bét-Semes
Nain
Gadara
Cezárea
Megiddó
Én-Gannim
SZAMÁRIA
Joppe
Szamária
Szukkot
Szichem
Mahanaim
Garizim hegy
Siló
Arimatia
Jamnia
Jordán-folyó
Jerikó
Geba
Bét-Hórón
Betánia
Mefaat
Emmausz
Qumrán
Askelón
Bét-Semes
Jeruzsálem
Betánia
Betlehem
Gáza
Bét-Cúr
Jahcá
Kedémót
Hebron
Juttá
Ciklág
Berseba
IDUMEA
Földközi-tenger
GALILEA
KÁRMEL
JÚDEA
Sós-tenger
DEKAPOLISZ

Az Újszövetség világa – Pál apostol missziós útjai

ÚJSZÖVETSÉG

A KÁLDI-FÉLE
SZENTÍRÁSFORDÍTÁS
NYELVÉBEN MEGÚJÍTVA, JAVÍTVA
A NEOVULGÁTA ALAPJÁN

Szent Jeromos
Katolikus Bibliatársulat
1997

ÚJ TESTAMENTOM

ILLUSZTRÁCIÓK
BIBLIA SACRA
Vulgatae Editionis
MDCLXIX

KÁLDI GYÖRGY
FORDÍTÁSÁNAK
(BÉCS, 1626)
NORMALIZÁLT SZÖVEGE
2026

400 ÉVES
A KÁLDI-BIBLIA